ព្រះគម្ពីរមរមន

សក្ខីបទមួយទៀត អំពី

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះគម្ពីរមរមន

សក្ខីបទមួយទៀត

អំពី

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះគម្ពីរមរមន

ដំណើររឿងដែលបានសរសេរទុកដោយ
ដៃរបស់មរមន
លើផ្ទាំងទាំងឡាយ
បានដកស្រង់ចេញពីផ្ទាំងទាំងឡាយនៃនីហ្វៃ

ហេតុដូច្នេះ គម្ពីរនេះគឺជាបញ្ជីសង្ខេបអំពីប្រជាជននីហ្វៃ និងអំពីពួកសាសន៍លេមិនផង — សរសេរដល់ពួកសាសន៍លេមិន ដែលជា សំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល; និងដល់សាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃផង — សរសេរតាមរយៈការបញ្ជា ហើយដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈផង — សរសេរ ហើយបិទត្រាជិត ហើយលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពុំអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញបានឡើយ — សំរាប់នឹងនាំចេញមកឲ្យ ឃើញ ដោយព្រះអំណោយទាន និងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ តាមការបកប្រែនេះ — បានបិទត្រាជិតទុកដោយដៃរបស់មរ៉ូណៃ ហើយបានលាក់ទុក ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ សំរាប់នឹងនាំចេញមកឲ្យឃើញ នៅវេលាកំណត់តាមរយៈសាសន៍ដទៃ — ការបកប្រែនេះធ្វើឡើង ដោយអំណោយទាននៃព្រះ ។

សេចក្ដីសង្ខេបដែលដកស្រង់ចេញពីគម្ពីរអេធើរមានផងដែរ គឺជាបញ្ជីអំពីប្រជាជនយ៉ារេឌ ដែលខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ នៅវេលាដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បំភាន់ភាសាមនុស្ស កាលមនុស្សទាំងនោះ កំពុងតែសាងប៉មទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ — ដើម្បីបង្ហាញដល់សំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល អំ ពីរឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសំរាប់ពួកអយ្យកោគេ; ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេយល់សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ថា គេនឹងមិនត្រូវបោះបង់ចោលរហូតឡើយ — ហើយក៏ដើម្បីជាការបរិវត្តន៍ដល់សាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃថា **ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច** ដែលបានសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ — ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានកំហុសណាមួយ គឺជាសេចក្ដី ភាន់ច្រឡំរបស់មនុស្សទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ សូមកុំថ្កោលទោសដល់វត្ថុ ដែលជារបស់ផងព្រះឡើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់អាចបានឃើញថាគ្មាន ទោស នៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ ៕

ការបកប្រែមុនដំបូងចេញពីផ្ទាំងទាំងឡាយ ទៅជាភាសាអង់គ្លេស
ដោយយ៉ូសែប ស្ម៊ីធ ជុញ្ញ័រ
បានបោះពុម្ពផ្សាយលើកទីមួយ ជាភាសាអង់គ្លេសនៅ
ទីក្រុងប៉ាល់ម៉ៃរ៉ា រដ្ឋនូវយ៉ោក សហរដ្ឋអាមេរិក ឆ្នាំ ១៨៣០

បុព្វកថា

ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាភាគនៃគម្ពីរពិសិដ្ឋមួយ ប្រៀបបានទៅនឹងព្រះគម្ពីរប៊ីប ។ ព្រះគម្ពីរនេះគឺជាបញ្ជីប្រវត្តិ អំពីការទំនាក់ទំនងនៃព្រះចំពោះមនុស្សជំនាន់ដើមនៃទ្វីបអាមេរិក ហើយវាមាននូវភាពពោរពេញ នៃដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។

ព្រះគម្ពីរនេះបានសរសេរដោយពួកព្យាការីបុរាណជាច្រើន ដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍និងវិវរណៈ ។ ពាក្យពេចន៍របស់ពួកគេបាន ឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងមាសទាំងឡាយ ដែលបានដកស្រង់ ហើយសង្ខេប ដោយព្យាការី-ប្រវត្តិសាស្ត្រម្នាក់មាននាមថា មរមន ។ បញ្ជីប្រវត្តិនេះរៀប រាប់អំពីដំណើររឿងនៃអារ្យធម៌ដ៏ធំពីរ ។ អារ្យធម៌មួយបានចេញមកពីក្រុងយេរូសាឡិម នៅឆ្នាំ៦០០មុនគ.ស., ហើយក្រោយមកបានបំបែកចេញ ជាពីរសាសន៍ ហៅថាពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន ។ អារ្យធម៌មួយទៀតបានចេញមកមុនជាយូរហើយ គឺនៅក្នុងជំនាន់ដែលព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានបំភាន់ភាសាទាំងឡាយនៅឯប៉មនៃក្រុងបាបិល ។ ក្រុមនេះមានឈ្មោះថា ពួកសាសន៍យ៉ារេឌ ។ ច្រើនពាន់ឆ្នាំកន្លងមក សាសន៍ ទាំងអស់ត្រូវបានបំផ្លាញចោល លើកលែងតែពួកសាសន៍លេមិន ហើយពួកគេគឺជាពួកដូនតាសំខាន់របស់ពួកឥណ្ឌាសាសន៍អាមេរិកាំងដើម ។

ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សំខាន់បំផុត ដែលមានកត់ត្រាទុកក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន គឺជាការងារបំរើនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទផ្ទាល់ នៅក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍នីហ្វៃ បន្ទាប់ពីទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ។ ព្រះគម្ពីរនេះនាំមកនូវគោលលទ្ធិទាំងឡាយនៃដំណឹងល្អ, ផ្ដល់នូវចំណុចសំខាន់អំពី ផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ, ហើយប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងឡាយ អំពីអ្វីដែលគេត្រូវធ្វើ ដើម្បីឲ្យបានទទួលសេចក្ដីសុខសាន្ត នៅក្នុងជីវិតនេះ និងសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នៅក្នុងជីវិតខាងមុខ ។

ក្រោយពីមរមនបានសរសេរចប់ហើយ លោកក៏បានប្រគល់ដំណើររឿងនេះទៅកូនប្រុសលោកឈ្មោះ ម៉ូរ៉ូណៃ គឺជាអ្នកដែលបានបន្ថែមពាក្យផ្ទាល់របស់លោកខ្លះ ហើយបានលាក់ផ្ទាំងទាំងនេះ នៅក្នុងកូនភ្នំគូម៉ូរ៉ា នៅថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៨២៣ គឺម៉ូរ៉ូណៃដដែលនេះដែល ជាអ្នកបានរស់ឡើងវិញ ព្រមទាំងបានទទួលសិរីល្អហើយនោះ បានលេចមកឲ្យព្យាការីយ៉ូសែប ស្ម៊ីធឃើញ ហើយបានបង្គាប់លោក អំពីបញ្ជីប្រវត្តិ បុរាណ ហើយនិងការបកប្រែ នៅពេលខាងមុខទៅជាភាសាអង់គ្លេស ។

លុះដល់ពេលកំណត់ហើយ ផ្ទាំងទាំងឡាយក៏ត្រូវបានប្រគល់ទៅយ៉ូសែប ស្ម៊ីធ ដែលជាអ្នកបកប្រែផ្ទាំងទាំងនេះ ដោយអំណោយទាន និងចេស្ដានៃព្រះ ។ ឥឡូវនេះ បញ្ជីប្រវត្តិត្រូវបានបោះពុម្ពទៅជាភាសាជាច្រើន ដែលជាសាក្សីបន្ថែមដ៏ថ្មីមួយទៀតថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ ដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយអស់អ្នកណាដែលមករកព្រះអង្គ ហើយធ្វើតាមក្រិត្យវិន័យនិងពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ នៃដំណឹងល្អ របស់ទ្រង់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ ។

អំពីបញ្ជីនេះ ព្យាការីយ៉ូសែប ស្ម៊ីធមានប្រសាសន៍ថា «ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្អូនទាំងឡាយថា ព្រះគម្ពីរមរមន គឺជាគម្ពីរដ៏ត្រឹមត្រូវបំផុតជាងគម្ពីរនានាទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះ ហើយជាមូលដ្ឋាននៃសាសនារបស់យើង ហើយបុគ្គលម្នាក់ៗអាចចូលទៅជិតព្រះបាន ដោយសារធ្វើ តាមសិក្ខាបទទាំងឡាយនៃគម្ពីរនេះ ជាជាងគម្ពីរដទៃទាំងអស់ » ។

ក្រៅពីយ៉ូសែប ស្ម៊ីធ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្ស១១នាក់ទៀត ឲ្យឃើញផ្ទាំងមាសទាំងនេះ ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ហើយដើម្បីធ្វើ ជាសាក្សីដ៏ពិសេស អំពីសេចក្ដីពិត និងទេវភាពនៃព្រះគម្ពីរមរមន ។ សេចក្ដីបន្ទាល់របស់ពួកគេមានចុះក្នុងគម្ពីរនេះ ក្នុងចំណោមនៃ «ទីបន្ទាល់នៃពួកសាក្សីបីនាក់» និង «ទីបន្ទាល់នៃពួកសាក្សីប្រាំបីនាក់» ។

យើងសូមអញ្ជើញមនុស្សទាំងអស់ នៅគ្រប់ទិសទី សូមឲ្យអានព្រះគម្ពីរមរមន, សូមឲ្យពិចារណាមើលនៅក្នុងចិត្ត នូវពាក្យពេចន៍នៅក្នុង គម្ពីរនេះ, ហើយបន្ទាប់មក សូមឲ្យសួរដល់ព្រះ ជាព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ថាតើគម្ពីរនេះពិតឬទេ ។ អស់អ្នកណាដែលធ្វើតាមបែបបទនេះ ហើយសូមសួរដោយសេចក្ដីជំនឿ នោះនឹងបានទទួលសេចក្ដីបន្ទាល់អំពីសេចក្ដីពិតនិងទេវភាពរបស់ គម្ពីរនេះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (សូមមើលគម្ពីរម៉ូរ៉ូណៃ ១០:៣–៥) ។

អស់អ្នកណាដែលបានទទួលទីបន្ទាល់ដ៏ប្រសើរ ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក៏នឹងបានដឹងដោយសារព្រះចេស្ដាដដែលថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោក ថាយ៉ូសែប ស្ម៊ីធ គឺជាអ្នកទទួលវិវរណៈ និងជាព្យាការីរបស់ទ្រង់ នៅជាន់ចុងក្រោយបង្អស់ ហើយថា សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ គឺជានគរនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានសាងឡើងវិញម្ដងទៀតនៅលើផែនដី ដើម្បីរៀបចំសំរាប់ការយាងមកលើកទីពីរនៃព្រះមែស៊ី ៕

ទី បន្ទាល់នៃពួកសាក្សីបីនាក់

សូមឲ្យបានដឹងដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា ហើយនឹងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដែលកិច្ចការនេះមកដល់គេះ ថាយើង ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង បានឃើញផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលមានបញ្ជីនេះ គឺជា បញ្ជីអំពីប្រជាជននីហ្វៃ និងអំពីពួកសាសន៍លេមិន ជាបងប្អូនរបស់ពួកគេ ហើយព្រមទាំងអំពីប្រជាជនយ៉ារេឌ ដែលបានចេញមក ពីប៉ម ដូចដែល បានពោលមកហើយនោះ ។ ហើយយើងដឹងផងដែរថា ផ្ទាំងទាំងឡាយនេះបានបកប្រែឡើង ដោយសារអំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ ត្បិត សម្លេងនៃព្រះបានថ្លែងប្រាប់យើងថាដូច្នោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងដឹងជាពិតប្រាកដថា ការបកប្រែនេះបាន ត្រឹមត្រូវពិតមែន ។ ហើយយើង សូមធ្វើបន្ទាល់ថា យើងបានឃើញឆ្លាក់គ្រាដែលនៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយ; ហើយឆ្លាក់គ្រានោះបាន បង្ហាញឲ្យយើងឃើញ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ពុំមែន ដោយចេស្ដានៃមនុស្សទេ ។ ហើយយើងសូមថ្លែងដោយម៉ឺងម៉ាត់ថា មានទេវតា នៃព្រះបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយនាំយកផ្ទាំងទាំងឡាយមកបង្ហាញ នៅចំពោះភ្នែកយើង ដែលយើងបានទាំងមើល ហើយឃើញ ផ្ទាំងទាំងឡាយ ព្រមទាំងឆ្លាក់គ្រានៅលើនោះផង; ហើយយើង ដឹងថា ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង ដែលយើងបានមើលឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ ថា អ្វីៗទាំងអស់មានជាការពិតមែន ។ ហើយគឺជា រឿងដ៏ចម្លែកអស្ចារ្យ ដែលភ្នែកយើងបានឃើញ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត សម្លេងនៃព្រះ អម្ចាស់បានបញ្ជាយើងថា យើងគួរ ធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿងនេះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទុកជាទីគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ យើងសូមថ្លែង សេចក្ដីបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងអស់នេះ ។ ហើយយើងដឹងថា បើយើងស្មោះត្រង់នឹងព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងនឹងអាចកំចាត់សំលៀកបំពាក់របស់យើង ពីលោហិត នៃមនុស្សទាំងអស់បាន ហើយឲ្យបានឃើញថាគ្មានទោស នៅចំពោះវេទិកានៃជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងបានស្នាក់នៅជាមួយ នឹងទ្រង់ នៅលើស្ថានសួគ៌ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ ហើយយើងសូមថ្វាយកិត្តិយសនេះ ដល់ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា ហើយនិងព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះតែមួយ ។ អាម៉ែន ៕

អូលីវើរ ខៅឌើរី

ដាវីឌ វិតមើរ

ម៉ាទិន ហារីស

ទី បន្ទាល់នៃពួកសាក្សីប្រាំបីនាក់

សូមឲ្យបានដឹងដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា ហើយនឹងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដែលកិច្ចការនេះមកដល់គេះ ថាយ៉ូសែប ស្ម៊ីធ ជុញ្ញ័រ ជាអ្នកបកប្រែរឿងនេះ បានបង្ហាញយើងនូវផ្ទាំងទាំងឡាយ ដូចដែលបានពោលមកហើយនោះ ដែលមានរូបរាងជាមាស; ហើយ នូវសន្លឹកទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកស្ម៊ីធបានបកប្រែមកនោះ យើងបានកាន់ដោយដៃយើងផ្ទាល់; យើងថែមទាំងបានឃើញឆ្លាក់គ្រានៅលើនោះផង របស់ទាំងអស់នោះមានរូបរាងដូចជាវត្ថុស្នាដៃបុរាណមួយយ៉ាងចំណាន ។ ហើយរឿងនេះ យើងសូមធ្វើបន្ទាល់ដោយម៉ឺងម៉ាត់ថា លោកស្ម៊ីធ បានបង្ហាញផ្ទាំងទាំងឡាយដល់យើង ត្បិតយើងបានទាំងឃើញ និងលើក ហើយដឹងជាប្រាកដថា លោកស្ម៊ីធមានផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលយើងបាន និយាយនោះពិត ។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាសូមប្រគល់នាមយើងដល់មនុស្សលោកដើម្បីធ្វើជាសាក្សីដល់មនុស្សលោក ចំពោះអ្វីៗដែលយើង បានឃើញ ហើយយើងមិនបានពោលពាក្យកុហកសោះ ត្បិតព្រះទ្រង់ជាសាក្សីក្នុងរឿងនេះ ៕

គ្រីស្ទាន វិតមើរ	ហៃរ៉ាំ ភេជ
យ៉ាកុប វិតមើរ	យ៉ូសែប ស្ម៊ីធ ស៊ីញ៉័រ
ពេត្រុស វិតមើរ	ជុញ្ញ័រហៃរុម ស្ម៊ីធ
យ៉ូហាន វិតមើរ	សាំយូអែល អេច ស្ម៊ីធ

ទីបន្ទាល់នៃព្យាការីយ៉ូសែបស៊្មីធ

ពាក្យផ្ទាល់របស់ព្យាការីយ៉ូសែបស៊្មីធ អំពីការបញ្ចេញលេចមកនៃព្រះគម្ពីរមរមន គឺដូចតទៅនេះ ៖

«នៅវេលារាត្រីនៃ ... ថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា (១៨២៣) ... ខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមអធិស្ឋាន ហើយទូលអង្វរដល់ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ...។

«នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែអំពាវនាវដល់ព្រះ នោះស្រាប់តែខ្ញុំប្រទះឃើញមានពន្លឺមួយរះឡើងនៅក្នុងបន្ទប់ខ្ញុំ ឯពន្លឺនោះចេះតែភ្លឺខ្លាំងឡើងៗ រហូតដល់បន្ទប់ទាំងមូលភ្លឺជាងពន្លឺថ្ងៃត្រង់ទៅទៀត នៅមួយរំពេចនោះ មានរូបមនុស្សមួយ បានលេចមកនៅក្បែរគ្រែខ្ញុំឈរនៅ លើអាកាស ពីព្រោះជើងលោកពុំបានប៉ះក្ដារសោះ ។

«លោកពាក់អាវវេលុង ដែលមានពណ៌ដ៏សអស្ចារ្យ ។ គឺជាភាពសជាងអ្វីៗនៅលើលោកិយ ដែលខ្ញុំធ្លាប់ប្រទះឃើញមក; ហើយខ្ញុំថែមទាំងមិនជឿថា មានអ្វីមួយនៅក្នុងលោកិយនេះ នឹងត្រូវធ្វើឲ្យឃើញសក្រៃលែង ហើយចែងចាំងដូច្នោះឡើយ ។ ដៃរបស់លោកនៅទទេត្រឹម ខាងលើកដៃបន្ដិច; ក៏ដូចជាជើងលោកនៅទទេ ត្រឹមខាងលើកជើងបន្ដិច ។ ឯក្បាលនិងកលោកក៏នៅទទេដែរ ។ ខ្ញុំបានឃើញថា លោកមិន បានស្លៀកពាក់អ្វី ក្រៅពីអាវនោះឡើយ នៅពេលអាវនោះចំហ ធ្វើឲ្យខ្ញុំឃើញទ្រូងលោក ។

«មិនត្រឹមតែអាវលោកដែលជាសក្រៃលែងប៉ុណ្ណោះឡើយ តែថែមទាំងរូបកាយលោក ក៏ឧត្ដមរុងរឿងជាងដែលអាចអធិប្បាយបាន ឯមុខរបស់លោក នោះពិតជាដូចផ្លេកបន្ទោរ ។ បន្ទប់ខ្ញុំភ្លឺក្រៃលែង តែភ្លឺមិនជាប៉ុន្មាន ដូចជានៅជុំវិញរាងកាយលោកទេ ។ កាលខ្ញុំបានមើល ឃើញលោកមុនដំបូងបង្អស់នោះ ខ្ញុំខ្លាច ប៉ុន្ដែមិនយូរប៉ុន្មាន សេចក្ដីខ្លាចក៏បាត់ពីខ្ញុំទៅ ។

«លោកបានហៅខ្ញុំដោយឈ្មោះ ហើយពោលមកកាន់ខ្ញុំថាលោកជាទូត ដែលបានចាត់មកពីវត្តមាននៃព្រះ ឲ្យមករកខ្ញុំ ហើយថាឈ្មោះលោក គឺមរ៉ូណៃ; ថាព្រះទ្រង់មានកិច្ចការឲ្យខ្ញុំធ្វើ; ហើយថាឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ នឹងមានដើម្បីសេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដីអាក្រក់ នៅក្នុងចំណោមគ្រប់ ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស ហើយគ្រប់ទាំងភាសា ឬថាឈ្មោះខ្ញុំនឹងត្រូវនិយាយដល់ទាំងសេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដីអាក្រក់នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ទាំងអស់ ។

«លោកមានប្រសាសន៍ថា មានគម្ពីរមួយកប់ទុក ដែលឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងមាស ដែលចែងអំពីប្រវត្តិរបស់ប្រជាជន ដែលបានរស់នៅលើ ទ្វីបនេះ កាលពីជំនាន់ដើម ហើយអំពីទីកំណើត ដែលពួកគេលេចមក ។ លោកមានប្រសាសន៍ទៀតថា ភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អដ៏អស់កល្ប ជានិច្ច មាននៅក្នុងគម្ពីរនេះ ដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះទ្រង់បានប្រទានឲ្យប្រជាជនជំនាន់ដើម;

«ប្រាប់ទៀតថា មានត្បូងពីរដុំនៅក្នុងស៊ុមប្រាក់ — ហើយត្បូងទាំងពីរនេះភ្ជាប់ជាមួយនឹងប្រដាប់បាំងទ្រូង ជារបស់ដែលហៅថា យូរីម និងធូមីម — បានបង្កប់នៅជាមួយនឹងផ្ទាំងទាំងឡាយ; ហើយការធ្វើជាម្ចាស់ និងការប្រើត្បូងទាំងនេះ គឺការដែលធ្វើឲ្យអ្នកនោះជា*អ្នកមើលឆុត* នៅជំនាន់បុរាណ ឬជំនាន់ដើម ហើយថាព្រះទ្រង់បានរៀបត្បូងនោះទុក ដើម្បីជាប្រយោជន៍នៃការបកប្រែគម្ពីរនេះឯង ។

* * * * * * *

«ម្ដងទៀត លោកបានប្រាប់ខ្ញុំថា កាលណាខ្ញុំបានទទួលយកផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលលោកបានថ្លែងដល់នោះ — ត្បិតមិនទាន់ដល់ពេលដែលខ្ញុំត្រូវទទួលផ្ទាំងទាំងនោះទេ — នោះខ្ញុំមិនត្រូវបង្ហាញដល់អ្នកណាឲ្យសោះ; សូម្បីតែប្រដាប់បាំងទ្រូង ព្រមទាំងយូរីម និងធូមីមផង; ខ្ញុំអាចបង្ហាញតែត្រឹមជនណា ដែលព្រះទ្រង់បញ្ជាឲ្យបង្ហាញដល់ប៉ុណ្ណោះ; បើខ្ញុំបង្ហាញឲ្យអ្នកផ្សេងឃើញ នោះខ្ញុំនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ។ នៅពេល ដែលលោកកំពុងតែសន្ទនាជាមួយនឹងខ្ញុំអំពីផ្ទាំងចារិកនោះ ការនិមិត្តបានបើកសម្ដែងនៅក្នុងគំនិតខ្ញុំ លុះត្រាខ្ញុំបានមើលឃើញទីកន្លែង ដែលមាន ផ្ទាំងទាំងនោះកប់ទុក ហើយការនិមិត្តនោះច្បាស់លាស់ រហូតដល់ខ្ញុំស្គាល់កន្លែងនោះបាននៅពេលដែលខ្ញុំទៅកាន់កន្លែងនោះក្រោយមក ។

«ក្រោយពីការសន្ទនានេះហើយ ខ្ញុំឃើញថាពន្លឺនៅក្នុងបន្ទប់ចាប់ផ្ដើមប្រមូលរួមជុំវិញកាយ លោកដែលមានប្រសាសន៍មកកាន់ខ្ញុំ

ហើយនៅដូច្នោះតទៅ លុះត្រាបន្ទប់ត្រឡប់ទៅជាងងឹតម្ដងទៀត លើកលែងតែនៅជុំវិញលោកប៉ុណ្ណោះ; មួយរំពេចនោះ ខ្ញុំឃើញហាក់ដូចជា មានផ្លូវមួយចំហត្រង់ឡើងទៅដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយលោកក៏ត្រឡប់ឡើងទៅ រហូតដល់មើលលែងឃើញ ក្រោយមក បន្ទប់ខ្ញុំក៏ត្រឡប់ទៅក្នុង សភាពដើមវិញ ដូចកាលមុនដែលពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌នេះបានលេចមក ។

«ខ្ញុំដេកសញ្ជឹងគិតដល់សេចក្ដីប្លែកនៃហេតុការណ៍ ហើយនឹកឆ្ងល់ជាខ្លាំង ដល់រឿងដែលទូតដ៏ពិសេសនេះបានប្រាប់ខ្ញុំ; នៅពេលដែលកំពុងតែគិតនោះ ខ្ញុំក៏ឃើញថាបន្ទប់ខ្ញុំ ចាប់ផ្ដើមភ្លឺឡើងម្ដងទៀត ហើយនៅមួយរំពេចនោះ ទូតស្ថានសួគ៌ដដែលនោះក៏មកឈរនៅក្បែរគ្រែខ្ញុំម្ដងទៀត ។

«លោកក៏ចាប់ផ្ដើម ហើយនិយាយពីរឿងដដែលនោះទៀត ដែលលោកបានធ្វើហើយកាលលោកបានមកមុនដំបូង ដោយមិនប្រែប្រួលឡើយ; នៅពេលចប់ហើយ នោះលោកបានប្រាប់ខ្ញុំ អំពីសេចក្ដីជំនុំជំរះដ៏មហិមា ដែលនឹងកើតឡើងនៅលើផែនដីនេះ ព្រមទាំងសេចក្ដីហិន វិនាសដ៏ខ្លាំង ដោយអំណត់អត់ ដាវ និងជម្ងឺអាសន្នរោគ; ហើយថាសេចក្ដីជំនុំជំរះដ៏គួរធ្ងន់ធ្ងរទាំងឡាយនេះ នឹងកើតមាននៅលើផែនដីក្នុង ជំនាន់នេះឯង ។ កាលបានថ្លែងពីរឿងទាំងអស់នេះហើយ នោះលោកក៏ត្រឡប់ឡើងទៅវិញម្ដងទៀត ដូចដែលលោកបានធ្វើពេលមុនដែរ ។

«នៅវេលានេះ ហេតុការណ៍ដែលបានយល់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ គឺជ្រាលជ្រៅណាស់ ដែលពុំអាចដេកបាន ហើយខ្ញុំដេកភ្លឹកភ្លាំងនៅក្នុងការណ៍អស្ចារ្យ ដែលខ្ញុំបានទាំងឃើញ ហើយបានឮមក ។ ប៉ុន្តែជាសេចក្ដីប្លែកចិត្តរបស់ខ្ញុំអ្វីម្ល៉េះ កាលឃើញទូតដដែលនៅក្បែរគ្រែខ្ញុំម្ដងទៀត ហើយបានឮទូតរៀបរាប់ ឬថ្លែងមកខ្ញុំម្ដងទៀត ពីរឿងដដែលដូចពេលមុននោះ; ហើយព្រមទាំងឲ្យពាក្យដាស់តឿនដល់ខ្ញុំ ដោយប្រាប់ខ្ញុំថាអារក្ស សាតាំងនឹងព្យាយាមល្បួងខ្ញុំ (ពីព្រោះមកពីសភាពក្រខ្សត់របស់គ្រួសារឪពុកខ្ញុំ) ឲ្យទៅយកផ្ទាំងទាំងឡាយ ដើម្បីនឹងកសាងខ្លួនជាអ្នកមាន ។ រឿងនេះលោកឃាត់ខ្ញុំ ដោយមានប្រសាសន៍ថា ខ្ញុំមិនត្រូវមានគោលបំណងផ្សេងទៀតក្នុងសេចក្ដីនឹកគិត ក្នុងការបានផ្ទាំងទាំងឡាយមក ក្រៅពីដើម្បីសរសើរដំកើងព្រះ ហើយមិនត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងឥទ្ធិពលនៃមូលហេតុអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ ក្រៅពីការកសាងនគរនៃព្រះប៉ុណ្ណោះ; មិនដូច្នោះសោតទេ ខ្ញុំមិនអាចនឹងយកផ្ទាំងទាំងឡាយមកបានឡើយ ។

«ក្រោយពីបានមកជួបខ្ញុំជាលើកទីបី នោះលោកក៏ត្រឡប់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ ដូចលើកមុន ហើយខ្ញុំត្រូវទុកឲ្យរំពឹងគិតទៀតចំពោះសេចក្ដីប្លែកនៃហេតុការណ៍ ដែលខ្ញុំទើបតែបានជួបប្រទះមក; នៅមួយរំពេចក្រោយមក ដែលទូតស្ថានសួគ៌បានត្រឡប់ឡើងចេញពីខ្ញុំទៅ វិញជាលើកទីបី នោះមាន់ក៏រងាវ ហើយខ្ញុំក៏ដឹងថា ជិតភ្លឺហើយ ដូច្នោះការសន្ទនារបស់យើងច្បាស់ជាបានប្រព្រឹត្តទៅអស់ពេលពេញមួយយប់ តែម្ដង ។

«មួយសន្ទុះក្រោយមក ខ្ញុំក្រោកពីដំណេក ហើយទៅធ្វើការដូចដែលត្រូវធ្វើតាមធម្មតារាល់ៗថ្ងៃ; ប៉ុន្តែក្នុងការព្យាយាមធ្វើការដូចពេលផ្សេងៗ ខ្ញុំហាក់បីដូចជាអស់កម្លាំងជាខ្លាំង រហូតដល់ធ្វើអ្វីលែងកើត ។ ឪពុកខ្ញុំដែលកំពុងតែធ្វើការនៅក្បែរខ្ញុំនោះ ឃើញថាមានអ្វីខុស ពីធម្មតាចំពោះខ្ញុំ ហើយបានប្រាប់ឲ្យខ្ញុំត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។ ខ្ញុំចេញទៅដោយសេចក្ដីតាំងចិត្តថានឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះ; ប៉ុន្តែក្នុងការព្យាយាមឆ្លងរបង ចេញពីចំការ នោះខ្ញុំអស់កម្លាំងរលីងពីខ្លួន ហើយខ្ញុំដួលស្ដូកស្ដឹងនៅលើដី ហើយសន្លប់អស់មួយសន្ទុះទៅ ។

«រឿងដំបូងដែលខ្ញុំចាំបាន គឺសម្លេងមួយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ហៅខ្ញុំដោយឈ្មោះ ។ ខ្ញុំមើលទៅលើ ហើយឃើញទូតដដែលឈរនៅលើក្បាលខ្ញុំ ហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញដោយរស្មីដូចពីលើកមុនដែរ ។ ខណៈនោះ លោកក៏ថ្លែងពីរឿងទាំងអស់មកខ្ញុំម្ដងទៀត ដែលលោកបានប្រាប់ខ្ញុំកាល ពីយប់មិញ ហើយលោកបញ្ជាខ្ញុំឲ្យទៅរកឪពុកខ្ញុំ ហើយប្រាប់គាត់ពីការនិមិត្ត និងបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានទទួល ។

«ខ្ញុំធ្វើតាម; ខ្ញុំត្រឡប់ទៅរកឪពុកខ្ញុំនៅក្នុងចំការ ហើយបានរៀបរាប់រឿងសព្វគ្រប់ជំរាបគាត់ ។ គាត់ឆ្លើយតបមកខ្ញុំថា ជារឿងរបស់ ព្រះ ហើយគាត់បានប្រាប់ឲ្យខ្ញុំទៅ ហើយធ្វើដូចដែលទូតបានបញ្ជាចុះ ។ ខ្ញុំបានចេញពីចំការ ហើយទៅកាន់ទីកន្លែង ដែលទូតបានប្រាប់ខ្ញុំថាមាន ផ្ទាំងទាំងឡាយកប់ទុក; ហើយមកពីសេចក្ដីច្បាស់លាស់នៃការនិមិត្តដែលខ្ញុំបានឃើញមក នោះខ្ញុំស្គាល់កន្លែងនោះភ្លាមនៅពេលខ្ញុំទៅដល់ ទីនោះ ។

« នៅជិតភូមិម៉ែនឆេស្ទើរ ស្រុកអុនតារីយ៉ូ រដ្ឋនូវយ៉ោក មានភ្នំមួយធំ ហើយខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងតំបន់ ។ នៅប៉ែកខាងលិចភ្នំនេះ មិនជាឆ្ងាយប៉ុន្មានពីកំពូល ហើយនៅក្រោមដុំថ្មមួយដ៏ធំ មានផ្ទាំងទាំងឡាយដាក់ទុកនៅក្នុងហិបថ្ម ។ ដុំថ្មនេះក្រាស់ ហើយនៅចំកណ្ដាលប៉ែកខាងលើមានរាងមូល ហើយស្ដើងបន្ដិចខាងជ្រុងៗ ហើយនៅចំកណ្ដាលវាផុសពីដី ប៉ុន្តែជ្រុងជុំវិញត្រូវដីកប់ជិតអស់ ។

« កាលបានកាយដីចេញហើយ ខ្ញុំបានដងគំនាស់មួយ ដែលខ្ញុំបញ្ចូលក្រោមជ្រុងថ្ម ហើយដោយកម្លាំងបន្ដិចបន្ដួច ក៏គាស់ថ្មនោះរបើកឡើងបាន ។ ខ្ញុំមើលទៅខាងក្នុង ហើយពិតជាទីនោះមែន ខ្ញុំឃើញទាំងផ្ទាំងទាំងឡាយ យូរីម និងធូមីម ហើយព្រមទាំងប្រដាប់បាំងទ្រូង ដូចដែលទូតមានប្រសាសន៍មក ។ ហិបដែលដាក់របស់ទាំងនេះ បានធ្វើឡើងដោយការដាក់ថ្មភ្ជាប់គ្នាពីជាតិស៊ីម៉ង់ត៍ម្យ៉ាង ។ នៅបាតហិប មានថ្មពីរដុំ ដាក់ទុកទទឹងហិប ហើយនៅពីលើថ្មពីរដុំនេះ មានផ្ទាំងទាំងឡាយ ព្រមទាំងវត្ថុផ្សេងៗដាក់ទុកជាមួយគ្នាផង ។

« ខ្ញុំព្យាយាមយករបស់ទាំងនោះចេញមក ប៉ុន្តែត្រូវទូតហាមឃាត់ ហើយប្រាប់ម្ដងទៀតថា ពេលដែលត្រូវយករបស់ទាំងនោះចេញមក ពុំទាន់មកដល់នៅឡើយ គឺមិនទាន់ដល់វេលាទេ ។ លុះត្រាគម្រប់បួនឆ្នាំចាប់ពីឆ្នាំនេះទៅ; ប៉ុន្តែលោកមានប្រសាសន៍ប្រាប់ខ្ញុំថាចាប់ពី ថ្ងៃនេះទៅរហូតដល់កំណត់មួយឆ្នាំ ខ្ញុំត្រូវត្រឡប់មកកាន់កន្លែងនេះវិញ ហើយលោកនឹងមកជួបខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយថា ខ្ញុំត្រូវធ្វើដូច្នោះតទៅ លុះត្រាដល់ពេលដែលនឹងបានទទួលផ្ទាំងទាំងឡាយនោះមក ។

« ម្ល៉ោះហើយ ដូចដែលខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាមក ខ្ញុំក៏ទៅនៅពេលគ្រប់កំណត់មួយឆ្នាំម្ដងៗ ហើយជារៀងរាល់ដង ខ្ញុំបានជួបទូតដដែលនៅទីនោះ ហើយបានទទួលការបង្គាប់ និងប្រាជ្ញាពីលោក គ្រប់ពេលដែលយើងសន្ទនាគ្នា អំពីរឿងដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងធ្វើ ហើយតើដោយរបៀបណា និងដោយនូវអ្វីដែលនគរព្រះ នឹងត្រូវចាត់ចែងនៅគ្រាក្រោយបង្អស់ ។

* * * * * * *

« នៅទីបញ្ចប់ ក៏ដល់ពេលដែលនឹងបានទទួលទាំងផ្ទាំងទាំងឡាយ យូរីម និងធូមីម ហើយព្រមទាំងប្រដាប់បាំងទ្រូងផង ។ នៅថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៨២៧ ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅកាន់កន្លែង ដែលមានវត្ថុទាំងនេះ កប់ទុកតាមធម្មតា នៅពេលគ្រប់កំណត់មួយឆ្នាំទៀត ទូតស្ថានសួគ៌ ដដែលក៏បានប្រគល់វត្ថុទាំងនោះដល់ខ្ញុំ៖ ថាខ្ញុំត្រូវទទួលការខុសត្រូវចំពោះវត្ថុទាំងនោះ; ហើយថាបើខ្ញុំបណ្ដោយឲ្យរបស់ទាំងនោះខូចខាត ទៅ ដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់ ឬក៏ដោយការធ្វេសប្រហែសណាមួយរបស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងត្រូវកាត់ចេញ; ប៉ុន្តែបើខ្ញុំខំប្រើសេចក្ដីព្យាយាមដ៏អស់ពីចិត្តខ្ញុំ ដែលនឹងរក្សាវត្ថុទាំងនោះទុក លុះត្រាដល់លោក ជាទូតនឹងហៅយករបស់ទាំងនោះវិញ នោះវត្ថុទាំងនោះនឹងបានទទួលការពារឲ្យគង់វង់នៅ ។

« នៅមិនយូរប៉ុន្មាន ខ្ញុំក៏ដឹងហេតុផលដែលខ្ញុំត្រូវបានទទួលបំរាមយ៉ាងតឹងរឹងដូច្នោះ ដើម្បីឲ្យថែរក្សារបស់ទាំងនោះទុកឲ្យផុតអន្តរាយ ហើយហេតុដែលទូតបានពោលទុកថា កាលណាខ្ញុំបានសំរេចនូវអ្វីដែលត្រូវការពីដៃរបស់ខ្ញុំហើយ នោះលោកនឹងហៅយករបស់ផងនោះវិញ ។ ត្បិតនៅមិនយូរប៉ុន្មាន ដែលអ្នកផ្សេងទាំងពួងដឹងថាខ្ញុំមានរបស់ទាំងនោះ នោះគេបានខិតខំព្យាយាមធ្វើអំពើអាស្រូវបំផុត ដើម្បីនឹងដណ្ដើមយក របស់ទាំងនោះពីខ្ញុំទៅ ។ មធ្យោបាយគ្រប់បែប ដែលអាចគិតឃើញបានមក ក៏ធ្វើដើម្បីប្រយោជន៍នោះ ។ សេចក្ដីបៀតបៀនមកលើរូបខ្ញុំ មាន ទម្ងន់ធ្ងន់ល្វីងជូរចត់ជាងពេលណាៗទាំងអស់ ហើយមនុស្សទាំងហ្វូងឃាមចាំគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីនឹងដណ្ដើមយករបស់ទាំងនោះពីខ្ញុំទៅ ប្រសិនបើធ្វើបាន ។ ប៉ុន្តែដោយសារប្រាជ្ញារបស់ព្រះ របស់ទាំងនោះបាននៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ខ្ញុំដោយផុតអន្តរាយ លុះត្រាខ្ញុំបានសំរេច ភារកិច្ច ដោយវត្ថុនោះ ដែលត្រូវធ្វើតាមពីដៃរបស់ខ្ញុំ ។ នៅពេលដែលទូតតម្រូវយកវត្ថុទាំងនោះវិញ ដូចដែលបានគ្រោងទុក នោះខ្ញុំបានប្រគល់ វត្ថុទាំងនោះទៅលោកវិញ; ហើយលោកមានវត្ថុទាំងនោះ នៅក្នុងសេចក្ដីថែរក្សានៃលោករហូតដល់ថ្ងៃនេះ គឺថ្ងៃទី២ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៨៣៨ » ។

សំរាប់រឿងទាំងមូល សូមមើល យ៉ូសែបស្ម៊ីធ — ប្រវត្តិ នៅក្នុងមុក្តាដ៏មានតម្លៃមហិមា *History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (ប្រវត្តិពីសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃពួកបរិសុទ្ធ ថ្ងៃចុងក្រោយ) ភាគទី១ ជំពូកទី១ ដល់ជំពូកទី៦ ។

បញ្ជីប្រវត្តិបុរាណដែលបាននាំចេញមកពីដី ដូចជាសម្លេងរបស់ប្រជាជនមួយ ដែលនិយាយចេញពីធូលីដីមក ហើយបានបកប្រែចេញ ជាភាសាបច្ចុប្បន្ន ដោយសារអំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលពិសោធបានដោយសេចក្ដីបញ្ជាក់ពីព្រះ បានត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយដល់ ពិភពលោក ជាលើកដំបូងបង្អស់ នៅក្នុងឆ្នាំ១៨៣០ ជា The Book of Mormon ។

ការអធិប្បាយដ៏ខ្លីអំពី

ព្រះគម្ពីរមរមន

ព្រះគម្ពីរមរមន គឺជាបញ្ជីដ៏ពិសិដ្ឋនៃជនសម័យបុរាណ នៅទ្វីបអាមេរិក ហើយបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងដែក ។ ផ្ទាំងដែកបួនយ៉ាងដែលបាន និយាយពោលដល់ នៅក្នុងគម្ពីរនេះ គឺៈ

១. *ផ្ទាំងនីហ្វៃ* ដែលមានពីរយ៉ាង គឺៈ ផ្ទាំងតូចនិងផ្ទាំងធំ ។ ផ្ទាំងតូចកត់ត្រាជាពិសេសនូវរឿងរ៉ាវខាងវិញ្ញាណ និងការងារបំរើ និងការបង្រៀននៃពួកព្យាការី រីឯផ្ទាំងធំកត់ត្រាជាភាគច្រើននូវប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រជាជន (នីហ្វៃ ទី១ ៩:២–៤) ។ ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីសម័យម៉ូសាយមក ផ្ទាំងធំក៏កត់បញ្ចូលនូវប្រវត្តិផ្សេងៗ នៃការណ៍សំខាន់ខាងវិញ្ញាណដែរ ។

២. *ផ្ទាំងមរមន* ដែលមាននូវការសង្ខេបអំពីផ្ទាំងធំរបស់នីហ្វៃ ព្រមទាំងមាននូវសេចក្ដីអត្ថាធិប្បាយទាំងឡាយ ។ ផ្ទាំងទាំងនេះក៏មានប្រវត្តិសាស្ត្រតរៀងមក ដែលសរសេរដោយមរមនផ្ទាល់ ព្រមទាំងសេចក្ដីបន្ថែម ដែលសរសេរដោយម៉ូរ៉ូណៃ ដែលជាកូនប្រុសរបស់ មរមន ។

៣. *ផ្ទាំងអេធើរ* ដែលចែងអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពួកសាសន៍យ៉ារេឌ ។ បញ្ជីនេះសង្ខេបដោយម៉ូរ៉ូណៃ ដែលបានបញ្ចូលនូវអត្ថាធិប្បាយផ្ទាល់របស់លោក ព្រមទាំងបានបញ្ចូលទៅក្នុងសាច់រឿង នូវប្រវត្តិសាស្ត្រទូទៅ ក្រោមចំណងជើងថា «គម្ពីរអេធើរ» ។

៤. *ផ្ទាំងលង្ហិន* ដែលប្រជាជនលីហៃបាននាំមកពីដែនដីយេរូសាឡិម ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ៦០០មុន គ.ស. ។ ផ្ទាំងទាំងនេះមាននូវ «គម្ពីរម៉ូសេប្រាំច្បាប់, ... ហើយក៏មាននូវបញ្ជីប្រវត្តិនៃពួកសាសន៍យូដា ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក, ... រហូតមកដល់ការចាប់ផ្ដើមរជ្ជកាលនៃ សេដេគាជាស្ដេចស្រុកយូដា; ហើយព្រមទាំងមាននូវសេចក្ដីព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃពួកព្យាការីបរិសុទ្ធ» (នីហ្វៃ ទី១ ៥:១១–១៣) ។ ពាក្យស្រង់ជាច្រើនចេញពីផ្ទាំងទាំងនេះ យោងតាមពាក្យព្យាករណ៍របស់អេសាយ និងតាមពាក្យព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាការីផ្សេងៗ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរប៊ីប និងនៅក្រៅព្រះគម្ពីរប៊ីប ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន ។

ព្រះគម្ពីរមរមនបែងចែកជា ១៥ ភាគ ឬបទ ដែលស្គាល់ថាជាគម្ពីរទាំងឡាយ ដាក់តាមឈ្មោះអ្នក និពន្ធឯក លើកលែងតែមួយគត់ ។ ផ្នែកទីមួយ (គម្ពីរប្រាំមួយច្បាប់មុនដំបូង ដែលបញ្ចប់នឹងគម្ពីរអោមណៃ) គឺបានបកប្រែចេញពីផ្ទាំងតូចរបស់នីហ្វៃ ។ នៅចន្លោះគម្ពីរអោមណៃ និងគម្ពីរម៉ូសាយ គឺជាពាក្យបញ្ចូលដែលហៅថា ពាក្យសំដីនៃមរមន ។ ពាក្យបញ្ចូលនេះភ្ជាប់បញ្ជីដែលឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងតូច ទៅនឹងសេចក្ដី សង្ខេបរបស់មរមន ពីផ្ទាំងធំ ។

ផ្នែកវែងបង្អស់ ចាប់ពីម៉ូសាយទៅដល់មរមន ជំពូកទី៧ គឺជាសេចក្ដីបកប្រែនៃការសង្ខេបរបស់មរមន ពីផ្ទាំងធំរបស់នីហ្វៃ ។ ផ្នែកខាង ចុងនៃព្រះគម្ពីរមរមន ចាប់ពីមរមន ជំពូកទី៨ រហូតដល់ចប់ ត្រូវបានឆ្លាក់ដោយកូនប្រុសរបស់មរមន គឺម៉ូរ៉ូណៃ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់នូវបញ្ជីអំពីជីវិត របស់ឪពុកលោកហើយ នោះក៏បានសង្ខេបនូវបញ្ជីអំពីសាសន៍យ៉ារេឌ (ជាគម្ពីរអេធើរ) ហើយបន្ទាប់មកលោកក៏បានបន្ថែមនូវវគ្គទាំងឡាយ ដែលស្គាល់ថាជាគម្ពីរម៉ូរ៉ូណៃ ។

ក្នុងរយៈពេល ឬប្រមាណជាឆ្នាំ៤២១ គ.ស. ម៉ូរ៉ូណៃ ជាព្យាការី-ប្រវត្តិសាស្ត្រចុងក្រោយបំផុតនៃសាសន៍នីហ្វៃ បានផ្សារភ្ជាប់នូវបញ្ជី ដ៏ពិសិដ្ឋ ហើយលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីនឹងនាំលេចមកវិញ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដូចដែលបានព្យាករដោយសម្លេងនៃព្រះតាមរយៈពួក ព្យាការីបុរាណរបស់ទ្រង់ ។ នៅ គ.ស. ១៨២៣ ម៉ូរ៉ូណៃដដែល ជាអ្នកដែលបានរស់ឡើងវិញ បានមករកព្យាការីយ៉ូសែបស្ម៊ីធ ហើយនៅទីបញ្ចប់ ក៏បានប្រគល់ផ្ទាំងចារិកទាំងឡាយទៅលោក ។

ឈ្មោះនិងលំដាប់នៃគម្ពីរទាំងឡាយក្នុង

ព្រះគម្ពីរមរមន

ឈ្មោះ *ទំព័រ*

គម្ពីរទីមួយ នៃនីហ្វៃ ១
គម្ពីរទីពីរ នៃនីហ្វៃ ៥៥
គម្ពីរយ៉ាកុប ១២២
គម្ពីរអេណុស ១៤០
គម្ពីរយ៉ារ៉ុម ១៤៣
គម្ពីរអោមណៃ ១៤៥
ពាក្យសំដីនៃមរមន ១៤៧
គម្ពីរម៉ូសាយ ១៤៩
គម្ពីរអាលម៉ា ២១២
គម្ពីរហេលេមិន ៣៧៥
នីហ្វៃទីបី ៤១៤
នីហ្វៃទីបួន ៤៧៣
គម្ពីរមរមន ៤៧៧
គម្ពីរអេធើរ ៤៩៦
គម្ពីរមរ៉ូណៃ ៥២៧

គម្ពីរទីមួយនៃនីហ្វៃ

រជ្ជកាល និងការងារបំរើរបស់លោក

ដំណើររឿងមួយអំពីលោកលីហៃ និងនាងសារ៉ាយ ជាប្រពន្ធរបស់លោក និងកូនប្រុសបួននាក់របស់លោក មានឈ្មោះថា (ចាប់ផ្ដើមពី កូនច្បង) លេមិន លេមយួល សាំ និងនីហ្វៃ ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រមានលីហៃ ឲ្យចាកចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ពីព្រោះលោកបាន ព្យាករអំពីសេចក្ដីទុច្ចរិតនៃប្រជាជន ហើយគេព្យាយាមរកផ្ដាច់ជីវិតលោក ។ លោកធ្វើដំណើរចូលទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ជាមួយនឹងគ្រួសារលោក ។ នីហ្វៃនាំពួកបងប្រុសរបស់លោក ហើយត្រឡប់ទៅឯដែនដីយេរូសាឡិមវិញ ដើម្បីតាមយកបញ្ជីរបស់ពួក សាសន៍យូដា ។ ដំណើររឿងអំពីសេចក្ដីទុក្ខលំបាកទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេយកពួកកូនស្រីរបស់អ៊ីសម៉ាអែលធ្វើជាប្រពន្ធ ។ ពួកគេនាំគ្រួសារគេទាំងឡាយ ហើយចាកចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ សេចក្ដីទុក្ខលំបាក និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ពួក គេនៅទីរហោស្ថាន ។ ផ្លូវនៃដំណើរទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេមកដល់ទឹកដ៏ធំធេង ។ ពួកបងប្រុសរបស់នីហ្វៃបះបោរទាស់នឹង លោក ។ លោកធ្វើឲ្យពួកគេជ្រប់មុខ ព្រមទាំងធ្វើសំពៅមួយផង ។ គេហៅកន្លែងនោះថា បរិបូរណ៍ ។ គេឆ្លងទឹកដ៏ធំធេងទៅដល់ ដែនដីសន្យា ។ល។ អត្ថបទនេះគឺស្របតាមដំណើររឿងរបស់នីហ្វៃ; ឬពាក្យម្យ៉ាងទៀតថា គឺខ្ញុំ នីហ្វៃ បានសរសេរបញ្ជីនេះ ។

ជំពូកទី ១

នីហ្វៃចាប់ផ្ដើមបញ្ជីអំពីប្រជាជនរបស់លោក — លីហៃឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត ជាបង្គោលភ្លើងមួយ ហើយអានគម្ពីរនៃការព្យាករណ៍ មួយ — លោកសរសើរដំកើងព្រះ ហើយព្យាករអំពីការយាងមកនៃព្រះមែស៊ី និងព្យាករអំពីសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡិម — លោកត្រូវពួកសាសន៍យូដាបៀតបៀន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០ ម.គ.ស. (មុនគ្រិស្ដសករាជ) ។

១ ខ្ញុំ [ក]នីហ្វៃ ដោយបានកើតមកពី[ខ]ឪពុកម្ដាយ[គ]ល្អ ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំត្រូវបាន[ឃ]បង្រៀនខ្លះៗ នូវអស់ទាំង
ចំណេះវិជ្ជារបស់ឪពុកខ្ញុំ; ហើយដោយបាន ឃើញ
[ង]សេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយ នៅក្នុងដំណើរនៃជីវិតខ្ញុំ ទោះ
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបានប្រោសប្រណីជាខ្លាំងពីព្រះ
អម្ចាស់ អស់មួយជីវិតខ្ញុំដែរ; មែនហើយ ដោយមានដំរិះដ៏
ជ្រាលជ្រៅអំពីសេចក្ដីល្អសប្បុរស និង[ច]សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំង
ឡាយនៃព្រះ ហេតុដូច្នេះ ហើយ ទើបខ្ញុំ[ឆ]ធ្វើបញ្ជីពីដំណើរការ
របស់ខ្ញុំ នៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ ។
២ មែនហើយ ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីមួយនៅក្នុង[ក]ភាសារបស់ឪពុកខ្ញុំ
ដែលមានរួមទាំងចំណេះវិជ្ជានៃពួកសាសន៍យូដា និងភាសា
របស់ពួក សាសន៍អេស៊ីព្ទ ។
៣ ហើយខ្ញុំដឹងថា បញ្ជីដែលខ្ញុំធ្វើនេះ គឺជា[ក]ការពិត; ហើយ
ខ្ញុំធ្វើដោយដៃរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ហើយខ្ញុំធ្វើតាមការចេះដឹងរបស់ខ្ញុំ ។
៤ ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅក្នុងរយៈពេលដើមឆ្នាំ
[ក]ទីមួយ នៃរជ្ជកាលនៃ[ខ]សេដេគា ជាស្ដេចស្រុកយូដា (ឪពុកខ្ញុំ
គឺលីហៃ បាន[គ]អាស្រ័យនៅក្រុងយេរូសាឡិម អស់មួយជីវិតលោក);
ហើយនៅក្នុងឆ្នាំជាមួយគ្នានោះ មានពួក[ឃ]ព្យាការីជាច្រើន
ព្យាករដល់ប្រជាជនថា ត្រូវតែប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ
ទី[ង]ក្រុងយេរូសាឡិមដ៏ធំ នឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ។
៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំ

[១ នីហ្វៃ]

១ ១*ក* ស.ប. នីហ្វៃ, កូនប្រុសរបស់លីហៃ.
ខ សុភា. ២២:១.
គ គ. និង ស. ៦៨:២៥, ២៨.
ស.ប. មាតាបិតា, ឪពុកម្ដាយ.
ឃ អេណុស ១:១; ម៉ូសាយ ១:២–៣.
ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.
ង ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
ច ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
ឆ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
២ *ក* ម៉ូសាយ ១:២–៤;
មរមន ៩:៣២–៣៣.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:៣០; ម៉ូសាយ ១:៦;
អេធើរ ៥:១–៣; គ. និង ស. ១៧:៦.
៤ *ក* ស.ប. លំដាប់ពេល–៥៩៨ ម.គ.ស.
ខ ២ របា. ៣៦:១០;
យេរេ. ៥២:៣–៥;
អោមណៃ ១:១៥.
គ ១ របា. ៩:៣.
ឃ ២ពង្សាវ. ១៧:១៣–១៥;
២ របា. ៣៦:១៥–១៦;
យេរេ. ៧:២៥–២៦.
ស.ប. ព្យាការី.
ង យេរេ. ២៦:១៨; ២ នីហ្វៃ ១:៤;
ហេលេ. ៨:២០.

[ក]លីហៃ នៅពេលដែលលោកចេញទៅអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់
មែនហើយ គឺដោយអស់ពី[ខ]ដួងចិត្ត សំរាប់ប្រជាជនរបស់លោក ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅពេលដែល
លោកកំពុងតែអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះស្រាប់តែមាន
[ក]បង្គោលភ្លើងមួយ ផុសចេញមក ហើយស្ថិតនៅលើថ្ម
មួយជុំចំពីមុខលោក; ហើយលោកបានឃើញ និងបាន
ឮជាច្រើន; ហើយមកពីអ្វីៗដែលលោកបានឃើញ និងបានឮ
មក នោះលោកមានសេចក្ដីរន្ធត់ញាប់ញ័រជាខ្លាំង ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះ
លោក នៅក្រុងយេរូសាឡិមវិញ; ហើយផ្ដួលខ្លួនទៅលើគ្រែ
ដោយ[ក]ស្លុងទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ និងអ្វីៗដែលលោកបានឃើញ ។
៨ ហើយដោយស្លុងទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នោះលោកក៏បណ្ដែត
អារម្មណ៍ ទៅក្នុង[ក]ការនិមិត្តមួយ ថែមទាំង[ខ]ឃើញផ្ទៃមេឃ
បើកចំហ ហើយលោកគិតថា លោកឃើញព្រះកំពុងតែ
គង់នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ដោយមានពួកពលបរិវារទេវតា
ដ៏ឥតគណនា ហែរហមជុំវិញ នៅក្នុងអាកប្បកិរិយាកំពុងតែច្រៀង
និងសរសើរដំកើងដល់ព្រះរបស់គេ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានឃើញ
មួយអង្គយាងចុះមកពីកណ្ដាលផ្ទៃមេឃ ហើយលោកបាន
ឃើញថា [ក]រស្មីទ្រង់ភ្លឺត្រចះត្រចង់ ជាងព្រះ
អាទិត្យនៅពេលថ្ងៃត្រង់ទៅទៀត ។
១០ ហើយលោកក៏បានឃើញមាន[ក]១២នាក់ទៀត ចុះមក
តាមដែរ ហើយរស្មីពួកគេ ភ្លឺត្រចះជាងតារានៅលើផ្ទៃមេឃ
ទៅទៀត ។
១១ ហើយពួកគេចុះមក ហើយចេញទៅលើផ្ទៃផែនដី;
មួយអង្គដែលយាងចុះមកដំបូង បានឈរនៅចំពោះមុខឪពុកខ្ញុំ
ហើយបាន ប្រទាន[ក]គម្ពីរមួយទៅឪពុកខ្ញុំ ហើយបញ្ជាឲ្យ
លោកអាន ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
ឪពុកខ្ញុំកំពុងតែអាននោះ លោកក៏បានពោរពេញទៅដោយ
[ក]ព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះអម្ចាស់ ។
១៣ ហើយឪពុកខ្ញុំអានថា៖ វេទនា វេទនា
ដល់ក្រុងយេរូសាឡិម ត្បិតយើងបានឃើញ[ក]អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម
របស់ពួកអ្នកហើយ! មែនហើយ មានរឿងជាច្រើនទៀត ដែល
ឪពុកខ្ញុំបានអានអំពី[ខ]ក្រុងយេរូសាឡិម — ថាទីក្រុងនេះនឹង
ត្រូវបំផ្លាញចោល ព្រមទាំងបណ្ដាជន ដែលនៅទីនោះផង;
មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវវិនាសដោយមុខដាវ ហើយមនុស្ស
ជាច្រើនទៀតនឹងត្រូវ[គ]ចាប់ជាឈ្លើយ នាំយកទៅឯក្រុង បាប៊ីឡូន ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំបាន
អានហើយឃើញនូវរឿងដ៏មហិមា និងដ៏គួរអស្ចារ្យជាច្រើន
នោះលោក ក៏បានថ្លែងវាចាជាច្រើន ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដូច្នេះថា៖
ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិអើយ ប្រសើរមែន
កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ ព្រះអង្គនោះមហិមានិងគួរអស្ចារ្យ
ណាស់! បល្ល័ង្កព្រះអង្គខ្ពស់នៅលើផ្ទៃមេឃ ហើយទាំងព្រះចេស្ដា
និងសេចក្ដីសប្បុរស ហើយនិងសេចក្ដី មេត្តាករុណារបស់
ព្រះអង្គ មានមកលើគ្រប់បណ្ដាជនទាំងអស់នៅលើផែនដី;
ហើយដោយទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា នោះព្រះ
អង្គនឹងមិនទ្រាំឲ្យអស់អ្នកណា ដែល[ក]មករកព្រះអង្គត្រូវ
វិនាសឡើយ ។
១៥ ហើយតាមរបៀបនេះហើយ គឺជាភាសារបស់ឪពុកខ្ញុំ
ក្នុងការសរសើរដំកើងដល់ព្រះរបស់លោក; ត្បិត
ព្រលឹងវិញ្ញាណលោកបាន អរសប្បាយ ហើយដួងចិត្ត
លោកបានពោរពេញ មកពីរឿងអ្វីៗដែលលោកបានឃើញ
មែនហើយ គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ លោក ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនរៀបរាប់ឲ្យអស់នូវដំណើរ
រឿង ដែលឪពុកខ្ញុំបានសរសេរទេ ត្បិតឪពុកខ្ញុំបានសរសេរនូវ

៥ ក ស.ប. លីហៃ, ឪពុករបស់នីហ្វៃ.
ខ យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៥:១៦.
៦ ក និក្ខ. ១៣:២១; ហេលេ. ៥:២៤, ៤៣;
គ. និង ស. ២៩:១២;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:១៦.
៧ ក ដានី. ១០:៨; ១ នីហ្វៃ ១៧:៤៧;
ម៉ូសេ ១:៩–១០;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:២០.
៨ ក ១ នីហ្វៃ ៥:៤.
ស.ប. ការនិមិត្ត.
ខ អេសេ. ១:១; កិច្ចការ ៧:៥៥–៥៦;
១ នីហ្វៃ ១១:១៤;
ហេលេ. ៥:៤៥–៤៩;
គ. និង ស. ១៣៧:១.
៩ ក យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:១៦–១៧.
១០ ក ស.ប. សាវក.
១១ ក អេសេ. ២:៩.
១២ ក គ. និង ស. ៦:១៥.
១៣ ក ២ ពង្សាវ. ២៤:១៨–២០;
២ របា. ៣៦:១៤.
ខ ២ ពង្សាវ. ២៣:២៧; ២៤:២;
យេរេ. ១៣:១៣–១៤;
២ នីហ្វៃ ១:៤.
គ ២ ពង្សាវ. ២០:១៧–១៨;
២ នីហ្វៃ ២៥:១០; អោមណៃ ១:១៥.
១៤ ក អាលម៉ា ៥:៣៣–៣៦;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៤.

រឿងជា ច្រើន ដែលលោកបានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត និងក្នុង
សុបិនទាំងឡាយ; ហើយលោកបានសរសេរនូវរឿងជាច្រើនផងដែរ
ដែលលោកបានព្យាករ ហើយនិយាយប្រាប់កូនចៅរបស់លោក
ដែលខ្ញុំនឹងពុំយកមករៀបរាប់ឲ្យអស់បានឡើយ ។
១៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងរៀបរាប់នូវដំណើរការទាំងឡាយក្នុងជីវិត
ខ្ញុំ ។ មើលចុះ ខ្ញុំសង្ខេបនូវបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំ នៅលើផ្ទាំងទាំង
ឡាយ ដែលខ្ញុំ បានធ្វើឡើងដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់; ហេតុ ដូច្នេះហើយ
បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានសង្ខេបនូវបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំរួចស្រេចបាច់ នោះខ្ញុំ
នឹងរៀបរាប់អំពី ជីវិតខ្ញុំផ្ទាល់ ។
១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមានបំណងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា
បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបង្ហាញដល់លីហៃ ជាឪពុកខ្ញុំ នូវ
រឿងដ៏គួរ អស្ចារ្យទាំងឡាយ មែនហើយ អំពីសេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡិម មើលចុះ លោកបានចេញទៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយបាន ចាប់ផ្ដើមព្យាករ និង
ប្រកាសប្រាប់បណ្ដាជនអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលលោកបាន
ឃើញ ហើយបានឮ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍
យូដាបានចំអកឡកឡឺយដល់លោក មកពីរឿងទាំងឡាយ
ដែលលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ពីពួកគេ; ត្បិតលោកបានធ្វើ
បន្ទាល់ដោយពិត អំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេ; ហើយលោកបានធ្វើ បន្ទាល់ថា អ្វីៗដែល
លោកបានឃើញ ហើយបានឮ ព្រមទាំងអ្វីៗដែលលោកបាន
អានក្នុងគម្ពីរផងនោះ បានសម្ដែងយ៉ាងច្បាស់ប្រាប់ អំពីការ
យាងមកនៃព្រះមែស្ស៊ី ហើយព្រមទាំងអំពីសេចក្ដីប្រោសលោះ
នៃពិភពលោកផង ។
២០ ហើយកាលពួកសាសន៍យូដា បានឮពីរឿងទាំងនេះ ពួក
គេក៏ខឹងនឹងលោក; មែនហើយ គឺដូចជាគេធ្លាប់បានខឹងនឹងពួក
ព្យាការី ពីជំនាន់ដើមដែរ ដែលពួកគេបានទាំងបណ្ដេញចេញ
ហើយចោលថ្ម ហើយសម្លាប់; ហើយពួកគេថែម
ទាំងព្យាយាមតាមយកជីវិតលោក ដើម្បីនឹងផ្ដាច់ចោលដែរ ។
ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ នឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នាថា សេច
ក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ មានមកលើ
ជនទាំងអស់ណាដែលព្រះទ្រង់បានរើស ដោយសារសេច
ក្ដីជំនឿរបស់គេ ដើម្បីធ្វើឲ្យគេខ្លាំងពូកែ ស្មើនឹងអំណាចនៃ
សេចក្ដី ដោះលែងឲ្យរួចផុត ៕

ជំពូកទី ២

លីហៃនាំគ្រួសារលោកចូលក្នុងទីរហោស្ថាន តាមមាត់សមុទ្រក្រហម — គេចាកចោលទ្រព្យសម្បត្តិ — លីហៃធ្វើយញ្ញបូជាថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយបង្រៀនកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក ឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ — លេមិន និងលេមយួលរអ៊ូរទាំទាស់នឹងឪពុករបស់គេ — នីហ្វៃគោរពធ្វើតាម ហើយអធិស្ឋាននៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ; ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅនីហ្វៃ ហើយនីហ្វៃត្រូវបានរើសឲ្យត្រួតត្រាលើ បងប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០ ម.គ.ស. ។

ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានបន្ទូលទៅឪពុកខ្ញុំ មែនហើយ គឺនៅក្នុងសុបិន ដោយមាន
ព្រះបន្ទូលថា៖ លីហៃអើយ អ្នកមានពរហើយ ដោយសារអំពើ
ទាំងឡាយដែលអ្នកបានធ្វើ ហើយដោយសារអ្នកមានចិត្ត
ស្មោះត្រង់ ព្រមទាំងបានថ្លែងប្រាប់ បណ្ដាជន អំពីអ្វីៗដែល
យើងបានបញ្ជាអ្នក មើលចុះ ពួកគេព្យាយាមរកផ្ដាច់ជីវិតអ្នក
ទៅវិញ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
បញ្ជាឪពុកខ្ញុំ គឺនៅក្នុងសុបិន ឲ្យលោកនាំគ្រួសារ
ហើយធ្វើដំណើរចេញ ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានគោរពធ្វើ
តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបាន
ធ្វើដូច ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាលោក ។

១៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:១.
១៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ៩:២–៥.
ខ ១ នីហ្វៃ ៦:១–៣; ១៩:១–៦; ២ នីហ្វៃ ៥:២៩–៣៣; គ. និង ស. ១០:៣៨–៤៦.
១៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:៩–១០; គ. និង ស. ៥:២០.
ខ ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.
១៩ *ក* ២ របា. ៣៦:១៥–១៦; យេរេ. ២៥:៤; ១ នីហ្វៃ ២:១៣; ៧:១៤.
ខ ស.ប. ព្រះមែស្ស៊ី.
២០ *ក* ហេលេ. ១៣:២៤–២៦.
ខ អាលម៉ា ៣៤:៣៨; គ. និង ស. ៤៦:១៥. ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
២ ១ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:១៤.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ៥:៨; ១៧:៤៤.
ខ ស.ប. សុបិ្ត.
គ លោកុ. ១២:១; ២ នីហ្វៃ ១០:២០; អេធើរ ១:៤២; អ័ប្រា. ២:៣.
៣ *ក* ស.ប. ការគោរព, ដែលគោរព, គោរព.

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ហើយលោកបានចាកចោលផ្ទះសំបែងរបស់លោក និងដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់លោក និងមាសរបស់លោក និងប្រាក់របស់លោក និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់លោក ហើយមិនបានយកអ្វីទៅជាមួយ លោកឡើយក្រៅពីគ្រួសារលោក និងស្បៀងអាហារ ហើយនិងត្រសាល ហើយបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

៥ ហើយលោកបានចុះមកដល់តំបន់ព្រំប្រទល់ ជិតឆ្នេរសមុទ្រក្រហម; ហើយលោកបានធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ក្នុងតំបន់ព្រំ ប្រទល់ ដែលនៅជិតសមុទ្រក្រហម; ហើយលោកបានធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ជាមួយគ្រួសាររបស់លោក ដែលមានម្ដាយខ្ញុំឈ្មោះ សារ៉ាយ និងបងប្រុសខ្ញុំទាំងឡាយគឺលេមិន លេមយួល និងសាំ ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំបានធ្វើដំណើរ អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ នៅក្នុងទីរហោស្ថាននោះលោកបានបោះ ត្រសាល នៅក្នុងច្រកភ្នំមួយ នៅក្បែរមាត់ទន្លេទឹក ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានសង់អាសនាមួយពីថ្ម ហើយបានថ្វាយដង្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានថ្លែង អំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់យើង ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានហៅឈ្មោះទន្លេនោះថា លេមិន ហើយទន្លេនោះ ហូរចាក់ទៅក្នុងសមុទ្រក្រហម ហើយច្រកភ្នំនោះ នៅត្រង់ព្រំប្រទល់ជិតមាត់ទន្លេ ។

៩ ហើយនៅពេលដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញថា ទឹកក្នុងទន្លេហូរចាក់ទៅក្នុងប្រភពនៃសមុទ្រក្រហម នោះលោកមានប្រសាសន៍ទៅ លេមិនថា៖ ឱ សូមឲ្យកូនបានដូចជាទឹកទន្លេនេះចុះ ដែលហូរជានិច្ច ទៅក្នុងប្រភពនៃអស់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត ។

១០ ហើយលោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅលេមយួលថា៖ ឱ សូមឲ្យកូនបានដូចជាច្រកភ្នំនេះចុះ រឹងប៉ឹង និងខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយឥតបែរចេញ ក្នុងការកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ ។

១១ ឥឡូវនេះ លោកមានប្រសាសន៍យ៉ាងនេះ មកពីការរឹងទទឹងនៃលេមិន និងលេមយួល; ត្បិតមើលចុះ គេបានរអ៊ូរទាំពីរឿងជាច្រើន ទាស់នឹងឪពុកគេ ពីព្រោះលោកជាអ្នកប្រកបដោយការនិមិត្ត ហើយបាននាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមដោយបានទាំងទុកចោល ដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ និងមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់គេឲ្យមកវិនាសបង់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ហើយគេបាននិយាយថា លោកធ្វើយ៉ាងនេះ ដោយមកពីគំនិតដ៏ឥតប្រយោជន៍នៃចិត្តរបស់លោក ។

១២ ហើយលេមិន និងលេមយួល ដែលជាបងបង្អស់ បានរអ៊ូរទាំទាស់នឹងឪពុកគេយ៉ាងដូច្នោះ ។ ហើយពួកគេបានរអ៊ូរទាំ ពីព្រោះ គេមិនបានដឹងអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃព្រះ ដែលបានបង្កើតពួកគេមក ។

១៣ គេព្រមទាំងមិនជឿថា ទីក្រុងយេរូសាឡិម គឺទីក្រុងដ៏ធំនោះ អាចត្រូវបំផ្លាញចោល តាមពាក្យសំដីរបស់ពួកព្យាការីបានឡើយ ។ ហើយគេក៏ដូចជាពួកសាសន៍យូដាដែលនៅឯទីក្រុងយេរូសាឡិមដែរ ដែលបានព្យាយាមរកផ្ដាច់ជីវិតនៃឪពុកខ្ញុំ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំក៏បាននិយាយទៅពួកគេ នៅក្នុងច្រកភ្នំលេមយួល ដោយអំណាចគឺបានពោរពេញ ទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ រហូតដល់ខ្លួនប្រាណរបស់គេញ័រចំប្រប់ នៅចំពោះមុខលោក ។ លោកបានធ្វើឲ្យគេជ្រប់មុខ ទាល់តែគេមិនអាចបន្លឺ សម្លេងប្រកែកនឹងលោកបានហេតុដូច្នោះហើយ គេបានធ្វើតាមបង្គាប់លោក ។

១៥ ហើយឪពុកខ្ញុំបានអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាល ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃពេលនោះនៅក្មេងណាស់ ប៉ុន្តែមានមាឌធំមាំមួន ហើយមានចិត្តមោះមុត ចង់ដឹង នូវសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់;

៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:៤; ១៩:៨.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:១៤;
គ. និង ស. ១៧:១.
ខ ស.ប. លេមិន
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ៩:១.
៧ *ក* លោកុ. ១២:៧–៨; និក្ខ. ២៤:៤;
អ័ប្រា. ២:១៧.
ខ និក្ខ. ២០:២៥; ចោទិ. ២៧:៥–៦.
គ ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ,
ការថ្លែងអំណរគុណ.
១១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:១៧.
ស.ប. រអ៊ូរទាំ.
ខ សុភា. ២០:២០.
គ ១ នីហ្វៃ ៥:២–៤.
១២ *ក* ម៉ូសេ ៤:៦.
១៣ *ក* យេរេ. ១៣:១៤; ១ នីហ្វៃ ១:១៣.
១៤ *ក* ស.ប. អំណាច.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៤៥.
១៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.

ហើយមើលចុះ ទ្រង់បាន[ខ]យាងមកជួបនឹងខ្ញុំ ហើយ[គ]បន្ទន់ចិត្តខ្ញុំ
[ឃ]បណ្ដាលឲ្យខ្ញុំជឿអស់ទាំងពាក្យ ដែលបានពោលមកដោយ
[ង]ឪពុកខ្ញុំ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមិនបានបះបោរទាស់នឹងលោក
ដូចជាបងៗខ្ញុំនោះ ទេ ។
១៧ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅសាំ ធ្វើឲ្យសាំដឹងអំពីរឿងទាំង
ឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសម្ដែងដល់ខ្ញុំ ដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
សាំបានជឿតាមពាក្យសំដីទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ។
១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ លេមិន និងលេមយួលមិនព្រមស្ដាប់តាម
ពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំទេ; ហើយដោយ[ក]ព្រួយចិត្ត មកពីភាពរឹងរូស
នៃចិត្តរបស់ បងខ្ញុំទាំងពីរ នោះខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះ
អម្ចាស់សំរាប់គេ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ឱនីហ្វៃអើយ អ្នកមានពរហើយ
ដោយសារសេចក្ដី [ក]ជំនឿរបស់អ្នក ព្រោះអ្នកបានព្យាយាម
ស្វែងរកយើង ដោយមានចិត្តសុភាពរាបសា ។
២០ ហើយដរាបណាអ្នកកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង
នោះអ្នកនឹង[ក]ចំរើនឡើង ហើយនឹងបាននាំទៅកាន់[ខ]ដែនដីសន្យា;
មែនហើយ គឺជាដែនដីដែលយើងបានរៀបចំឡើងសំរាប់អ្នក;
មែនហើយ គឺជាដែនដីមួយ ដែលជាជំរើសលើដែនដីឯទៀត
ទាំងអស់ ។
២១ ហើយដរាបណាបងប្រុសទាំងឡាយរបស់អ្នក
នៅតែបះបោរទាស់នឹងអ្នក គេទាំងនោះនឹង[ក]ត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាន
នៃព្រះអម្ចាស់ ។
២២ ហើយដរាបណាអ្នកនៅតែកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
របស់យើង នោះអ្នកនឹងបានទៅជាអ្នក[ក]ត្រួតត្រា និងជាគ្រូបង្រៀន
ទៅលើ បងប្រុសទាំងឡាយរបស់អ្នក ។
២៣ ត្បិតមើលចុះ នៅថ្ងៃណាមួយដែលពួកគេបះបោរទាស់
នឹងយើង នោះយើងនឹង[ក]ដាក់បណ្ដាសាពួកគេ ដោយពាក្យ
បណ្ដាសាដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយពួកគេនឹងមិនមានអំណាចអ្វី
ទៅលើពូជរបស់អ្នកឡើយ លើកលែងតែពូជអ្នកបះបោរទាស់
នឹងយើងដែរ ។
២៤ ហើយប្រសិនបើពួកគេបះបោរទាស់នឹងយើងមែន នោះ
ពួកគេនឹងក្លាយទៅជា[ក]រំពាត់ ចំពោះពូជអ្នក ដើម្បី
ដាស់រំឭលពូជអ្នក អំពីផ្លូវនៃការចងចាំ ៕

ជំពូកទី ៣

កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លីហៃ ត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ដើម្បីទៅយកផ្ទាំងលង្ហិន — ឡាបាន់មិនព្រមប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនោះឲ្យគេទេ — នីហ្វៃទូន្មាន ហើយលើកទឹកចិត្តបងប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក — ឡាបាន់លួចយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ ហើយថែមទាំងរកប្រហារពួកគេទៀត — លេមិន និងលេមយួលវាយនីហ្វៃ និងសាំ ហើយត្រូវទេវតាស្ដីបន្ទោស ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស.។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បន្ទាប់ពីបាន
ទូលជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ហើយ ក៏ត្រឡប់មកត្រសាលឪពុក
ខ្ញុំវិញ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំបាននិយាយ
មកខ្ញុំថា៖ មើលចុះ ឪពុកបានដេកយល់សប្ដិ ហើយក្នុង
[ក]សុបិននោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យកូនឯង ជាមួយនឹង
បងប្រុសទាំងឡាយ ត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ។
៣ ត្បិតមើលចុះ ឡាបាន់មានបញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យូដា
ព្រមទាំង[ក]ពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោឪពុក ដែលឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំ
ងលង្ហិន ទាំងឡាយ ។
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ឪពុកថា

១៦ *ខ* ទំនុក. ៨:៤; អាលម៉ា ១៧:១០;
គ. និង ស. ៥:១៦.
ស.ប. វិវរណៈ.
គ ១ ពង្សាវ. ១៨:៣៧;
អាលម៉ា ៥:៧.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១១:៥.
ង ស.ប. ឪពុកខាងសាច់ឈាម;
ព្យាការី.
១៨ *ក* អាលម៉ា ៣១:២៤;
៣ នីហ្វៃ ៧:១៦.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:១២; ១៥:១១.
២០ *ក* យ៉ូស្វេ ១:៧; ១ នីហ្វៃ ៤:១៤;
ម៉ូសាយ ១:៧.
ខ ចោទិ. ៣៣:១៣–១៦;
១ នីហ្វៃ ៥:៥; ៧:១៣;
ម៉ូសេ ៧:១៧–១៨.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
២១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២០–២៤;
អាលម៉ា ៩:១៣–១៥; ៣៨:១.
២២ *ក* លោកុ. ៣៧:៨–១១;
១ នីហ្វៃ ៣:២៩.
២៣ *ក* ចោទិ. ១១:២៨;
១ នីហ្វៃ ១២:២២–២៣;
គ. និង ស. ៤១:១.
២៤ *ក* យ៉ូស្វេ ២៣:១៣;
ពួកចៅ. ២:២២–២៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:២៥.
៣ ២*ក* ស.ប. សប្ដិ.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ៥:១៤.

កូន និងបងៗឯង ត្រូវត្រឡប់ទៅផ្ទះឡាបាន់ ដើម្បីស្វែងរកបញ្ជីទាំងឡាយ ហើយនាំយកមកទីនេះ ក្នុងទីរហោស្ថានវិញ ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បងៗរបស់កូនរអ៊ូរទាំថា ឪពុកបានតម្រូវឲ្យគេធ្វើការដ៏លំបាក; ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកមិនបានតម្រូវគេទេ ប៉ុន្តែនេះជាព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ទេតើ ។

៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ទៅចុះកូនប្រុសឪពុក កូននឹងបានប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះកូនមិនបានរអ៊ូរទាំ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាននិយាយទៅឪពុកខ្ញុំថា៖ ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា ត្បិតខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនចេញបញ្ជា ដល់កូនចៅមនុស្សណាឡើយ លើកលែងតែទ្រង់នឹងរៀបចំផ្លូវ ដើម្បីឲ្យគេអាចសំរេច នូវអ្វីៗ ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកគេទុកជាមុនសិន ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលឪពុកខ្ញុំបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកមានសេចក្ដីត្រេកអរជាអនេក ត្បិតលោកបានដឹងថា ខ្ញុំបានទទួលព្រះពរពីព្រះអម្ចាស់ ។

៩ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ និងបងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ បានចេញដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រមទាំងមានត្រសាលយកទៅជាមួយផង ដើម្បីឡើងទៅឯដែនដីយេរូសាឡិម ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលយើងបានឡើងទៅដល់ដែនដីយេរូសាឡិមហើយ នោះខ្ញុំ និងបងប្រុសទាំងឡាយ របស់ខ្ញុំ បានពិគ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក ។

១១ ហើយយើងបានចាប់ឆ្នោត រកនរណាម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកយើង ដែលត្រូវចូលទៅផ្ទះឡាបាន់ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើត ឡើងថា ឆ្នោតនោះធ្លាក់ទៅលើលេមិន; ហើយលេមិនបានចូលទៅផ្ទះឡាបាន់ ហើយគាត់បាននិយាយជាមួយនឹងឡាបាន់ នៅពេលគាត់ អង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ឡាបាន់ ។

១២ ហើយលេមិនស្នើសុំយកបញ្ជីទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ដែលមានពង្សាវតារនៃឪពុកខ្ញុំ ពីឡាបាន់មក ។

១៣ ហើយមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឡាបានកើតក្ដីខឹងខ្ញាល់ ហើយបណ្ដេញលេមិនចេញពីវត្តមានរបស់គាត់; ហើយ មិនព្រមឲ្យលេមិន យកបញ្ជីទាំងឡាយឡើយ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ឡាបាន់និយាយទៅកាន់លេមិនថា៖ មើលចុះ ឯងនេះគឺជាចោរ អញនឹងសម្លាប់ឯងចោល ។

១៤ ប៉ុន្តែ លេមិនបានរត់គេចចេញពីវត្តមានរបស់គាត់ ហើយត្រឡប់មកប្រាប់យើង អំពីរឿងដែលឡាបាន់បានធ្វើ ។ ហើយពួកយើង ចាប់ផ្ដើមមានចិត្តទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ហើយបងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ស្ទើរតែនឹងត្រឡប់ទៅរកឪពុកខ្ញុំ នៅក្នុងទីរហោស្ថានវិញ ។

១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅគេថា៖ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយប្រាកដដូចជាយើងនៅមាន ជីវិត នោះយើងនឹងមិនចុះទៅរកឪពុកយើង នៅក្នុងទីរហោស្ថានឡើយ ទាល់តែយើងបានសំរេចនូវកិច្ចការ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន បញ្ជាយើងសិន ។

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើង ចុះទៅឯដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់ឪពុកយើង ត្បិតមើលចុះ លោកបានចោលមាសប្រាក់ ព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់មុខ ។ ហើយដែល លោកបានធ្វើការទាំងអស់នេះ ក៏ដោយសារតែ ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ។

១៧ ត្បិតលោកដឹងថា ក្រុងយេរូសាឡិម នឹងត្រូវបំផ្លាញចោល មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់មនុស្ស ។

១៨ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានបដិសេធ នូវពាក្យទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី ។ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាឪពុកខ្ញុំ សុខចិត្តអាស្រ័យ នៅលើដែនដីនេះតទៅទៀត ក្រោយពីព្រះបានបញ្ជាឲ្យរត់ចេញនោះ មើលចុះ លោកក៏នឹងត្រូវវិនាសដែរ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាចាំបាច់ណាស់ ដែលលោកត្រូវតែរត់ចេញពីដែនដីនេះ ។

១៩ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះ ដែលយើងត្រូវតែយកបញ្ជីទាំងនេះមកឲ្យបាន ដើម្បីឲ្យយើងអាចថែរក្សា

---

៦ *ក* ស.ប. ការគាំទ្រពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ.
៧ *ក* ១ សាំយូ. ១៧:៣២; ១ ពង្សាវ. ១៧:១១–១៥. ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ; ការគោរព, ដែលគោរព, គោរព.
ខ ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.
គ លោកុ. ១៨:១៤; ភីលីព ៤:១៣; ១ នីហ្វៃ ១៧:៣, ៥០; គ. និង ស. ៥:៣៤.
១១ *ក* នេហេ. ១០:៣៤; កិច្ចការ ១:២៦.
១២ *ក* ១ នីហ្វៃ ៣:៣; ៥:១៤.
១៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២; ៤:៣៤.
១៧ *ក* ២ របា. ៣៦:១៦–២០; យេរេ. ៣៩:១–៩; ១ នីហ្វៃ ១:១៣.
១៨ *ក* ស.ប. ការបះបោរ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:៨.
១៩ *ក* អោមណៃ ១:១៧; ម៉ូសាយ ១:២–៦.

នូវភាសារបស់ពួកអយ្យកោយើង ទុកដល់កូនចៅរបស់យើង
ទាំងឡាយ;
២០ ហើយក៏ដើម្បីឲ្យយើងអាចរក្សា[ក] នូវពាក្យពេចន៍ទាំងឡាយ
ដែលបានពោលដោយមាត់ នៃគ្រប់ទាំងពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ
ដែលព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ បានប្រគល់ឲ្យពួកព្យាការី
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា តាមពាក្យ
បែបនេះហើយ ដែលខ្ញុំបានបញ្ចុះបញ្ចូលបងៗខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យ
គេអាចមានចិត្តស្មោះ ត្រង់ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃព្រះ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងក៏បាន
ចុះទៅឯដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់យើង ហើយយើងបានទាំង
ប្រមូល[ក]មាស របស់យើង និងប្រាក់របស់យើង ហើយនិងវ
ត្ថុដ៏មានតម្លៃរបស់យើង ។
២៣ ហើយបន្ទាប់ពីយើង បានប្រមូលវត្ថុទាំងនេះរួចស្រេចហើយ
នោះយើងក៏បានឡើងទៅឯផ្ទះឡាបាន់ម្ដងទៀត ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបាន
ចូលទៅជួ បនឹងឡាបាន់ ហើយស្នើសុំឲ្យលោក ឲ្យបញ្ជីទាំង
ឡាយ ដែលបាន ឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំង[ក]លង្ហិនទាំងប៉ុន្មាននោះមកយើង
ត្បិតយើងនឹងប្រគល់ ឲ្យគាត់ទាំងមាសរបស់យើង និង
ប្រាក់របស់យើង ហើយព្រមទាំងវត្ថុដ៏មានតម្លៃៗទាំងអស់
របស់យើង ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
ឡាបាន់ឃើញទ្រព្យរបស់យើង គឺជាទ្រព្យវិសេសហួសប្រមាណ
ទើប លោកកើតក្ដី[ក]លោភលន់ចង់បាន រហូតដល់បណ្ដេញ
យើងទៅក្រៅ ហើយបានប្រើឲ្យពួកបាវបំរើរបស់
គាត់ដេញតាមសម្លាប់យើងចោល ដើម្បីគាត់អាចបានទ្រព្យ
របស់យើង ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបាន
រត់គៀសខ្លួនពីបាវបំរើឡាបាន់ ហើយពួកយើងត្រូវតែ
ទម្លាក់ចោលទ្រព្យសម្បត្តិ របស់យើង ហើយទ្រព្យនោះក៏ធ្លាក់ទេ
ៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃឡាបាន់ ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបាន
រត់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយពួកបាវបំរើរបស់ឡាបាន
ដេញយើងមិន ទាន់សោះ ហើយយើងបានពួននៅក្នុងរូងថ្មមួយ ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លេមិនកើតក្ដីខឹង
នឹងខ្ញុំ ហើយនឹងឪពុកខ្ញុំផង; ឯលេមយួលក៏ដូច្នោះដែរ ត្បិត
គាត់ជឿតាមពាក្យ ទាំងឡាយនៃលេមិន ។ ហេតុដូច្នោះហើយ
លេមិន[ក] និងលេមយួលបានពោលពាក្យទ្រគោះជាច្រើន មក
លើយើងដែលជាប្អូន ហើយគេថែម ទាំងយករំពាត់វាយ
យើងទៀត ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួក
គេកំពុងតែវាយយើងនឹងរំពាត់ មើលចុះ ស្រាប់តែទេវតា[ក]នៃ
ព្រះអម្ចាស់បានមក ឈរនៅចំពោះមុខគេ ហើយលោកមាន
ប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ ចុះហេតុអ្វីបានជាអ្នកវាយប្អូនអ្នកនឹង
រំពាត់ ? [ខ]អ្នកមិនដឹងទេឬអីថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរើសប្អូនអ្នក
ឲ្យធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើរូបអ្នក ហើយការណ៍នេះ គឺមកពីអំពើ
ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក ? មើលចុះ ចូរអ្នករាល់
គ្នាឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមម្ដងទៀតចុះ ហើយព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់នឹងប្រគល់ឡាបាន់ មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃអ្នក ។
៣០ ហើយបន្ទាប់ពីទេវតា[ក]មានប្រសាសន៍មកយើង
រួចស្រេចហើយ នោះលោកក៏បានយាងចេញទៅ ។
៣១ ហើយបន្ទាប់ពីទេវតាបានយាងចេញទៅហើយ នោះលេមិន
និងលេមយួលក៏ចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរ[ក]ទាំទៀតថា៖ តើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
នឹង អាចប្រគល់ឡាបាន់ មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃយើងយ៉ាងណាបាន ?
មើលចុះ គាត់នេះជាអ្នកខ្លាំងពូកែ គាត់អាចបញ្ជា
មនុស្ស៥០នាក់បាន មែនហើយ គាត់អាចទាំងសម្លាប់
មនុស្ស៥០នាក់បានទៀតផង ចុះហេតុអ្វីក៏នឹងសម្លាប់យើងមិនបាន ?

ជំពូកទី ៤

នីហ្វៃប្រហារឡាបាន់ តាមបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់មក ក៏យកផ្ទាំងលង្ហិនបាន ដោយប្រើឧបាយកល — ស៊ូរ៉ាំដាច់ចិត្តទៅតាម គ្រួសារលីហៃ ក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់

២០ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរ ដែលត្រូវរក្សាទុក.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:៤.
២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៣:៣.
២៥ *ក* ស.ប. លោភ.
២៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:១៧–១៨.
២៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:៣; ៧:១០. ស.ប. ពួកទេវតា.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២២.
៣០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:៣៨.
៣១ *ក* ស.ប. រអ៊ូរទាំ.

បងៗខ្ញុំថា៖ ចូរយើងឡើងទៅឯក្រុងយេរូសាឡិម ជាថ្មីម្ដងទៀត ហើយចូរយើង មានចិត្តស្មោះត្រង់ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់; ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់មានអំណាចជាងអ្វីៗ នៅលើផែនដីនេះ ទាំងអស់ ហើយចុះហេតុអ្វី ក៏មិនមានអំណាចជាងឡាបាន់និងមនុស្ស៥០នាក់របស់គាត់បាន មែនហើយ ឬមានអំណាចលើសជាងទាំងមនុស្សរាប់ម៉ឺន នាក់ទៅទៀត ?

២ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងឡើងទៅ; ចូរយើងមានកម្លាំងខ្លាំង ដូចលោកម៉ូសេ; ត្បិតលោកពិតជាបាននិយាយទៅទឹកនៅក្នុងសមុទ្រ ក្រហម ហើយទឹកក៏បែកចេញជាពីរចំណែក ដើម្បីឲ្យពួកអយ្យកោយើង ឆ្លងកាត់ទៅលើដីគោករួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង ហើយពលទ័ព របស់ផារ៉ោនដែលបានដេញតាម ក៏បានលិចលង់នៅក្នុងទឹកសមុទ្រក្រហមអស់ទៅ ។

៣ ឥឡូវនេះ មើលចុះ បងដឹងថានេះជាការពិត; ហើយបងក៏ដឹងដែរថា មានទេវតាមួយ មានប្រសាសន៍មកបង; ហេតុដូច្នោះហើយ តើបងនៅតែសង្ស័យទៀតឬ ? ចូរយើងឡើងទៅ; ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងរំដោះយើងឲ្យរួចផុត ដូចជាទ្រង់បានរំដោះពួកអយ្យកោយើងឲ្យ រួចផុតដែរ ហើយនឹងបំផ្លាញឡាបាន់ចោល ក៏ដូចជាបានបំផ្លាញពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទដែរ ។

៤ ឥឡូវនេះ នៅពេលខ្ញុំបានពោលពាក្យទាំងនេះ នោះបងៗខ្ញុំនៅតែក្រេវក្រោធ ហើយនៅតែរអ៊ូរទាំតទៅទៀត; ក៏ប៉ុន្តែ គេបាន ឡើងតាមខ្ញុំ រហូតទៅដល់ខាងក្រៅកំផែងក្រុងយេរូសាឡិម ។

៥ ហើយពេលនោះជាវេលាយប់; ហើយខ្ញុំឲ្យបងៗខ្ញុំពួននៅខាងក្រៅកំផែង ។ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានពួនរួចហើយ នោះខ្ញុំ នីហ្វៃ បានលួចចូលទៅក្នុងទីក្រុង ហើយដើរសំដៅទៅផ្ទះឡាបាន់ ។

៦ ហើយខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ដោយមិនដឹងជាមុនសោះឡើយថា តើខ្ញុំនឹងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ។

៧ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំដើរតម្រង់ទៅមុខ ហើយកាលខ្ញុំទៅជិតដល់ផ្ទះឡាបាន់ហើយ នោះខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ ហើយលោកបានដួលនៅលើដីចំពោះមុខខ្ញុំ ត្បិតគាត់ស្រវឹងស្រា ។

៨ ហើយនៅពេលខ្ញុំទៅដល់គាត់ ក៏ឃើញថាលោកគឺជាឡាបាន់ ។

៩ ហើយខ្ញុំបានឃើញដាវរបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបានហូតដាវនោះចេញពីស្រោម; ហើយដងដាវធ្វើពីមាសសុទ្ធ ហើយក្បូរក្បាច់ដាវនោះ ល្អវិចិត្រ ហើយខ្ញុំឃើញផ្លែដាវ ធ្វើពីដែកដ៏មានតម្លៃបំផុត ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំត្រូវបានបង្ខំដោយព្រះវិញ្ញាណថា ខ្ញុំត្រូវតែសម្លាប់ឡាបាន់; ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹកក្នុងចិត្តថា៖ ខ្ញុំមិន ដែលបានកំចាយឈាមជនណាម្នាក់សោះឡើយ ។ ហើយខ្ញុំក៏រុញរា មិនចង់សម្លាប់គាត់ឡើយ ។

១១ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានប្រគល់ឡាបាន់ មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃអ្នកហើយ ។ មែនហើយ ហើយខ្ញុំក៏បានដឹងថាគាត់បានរកផ្ដាច់ជីវិតខ្ញុំដែរ; មែនហើយ គាត់មិនព្រមស្ដាប់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ទេ; ហើយគាត់ថែមទាំងបានយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងផង ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ ចូរសម្លាប់គាត់ចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានប្រគល់គាត់ មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃអ្នកហើយ ។

១៣ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានសម្លាប់ពួកទុច្ចរិតចោល ដើម្បីនាំមកនូវគោលបំណងដ៏សុចរិតទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។ មនុស្ស ម្នាក់វិនាសទៅ គឺប្រសើរជាងសាសន៍ទាំងមូលត្រូវចុះអន់ថយ ហើយវិនាសក្នុងការឥតជំនឿ ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ កាលខ្ញុំ នីហ្វៃ បានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះខ្ញុំនឹកឃើញដល់ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលមាន ព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ កាលនៅក្នុង

៤ ១*ក* ស.ប. សេចក្ដីក្លាហាន, ដ៏ក្លាហាន; សេចក្ដីជំនឿ.
ខ ១ នីហ្វៃ ៧:១១–១២.
២ *ក* ចោទិ. ១១:៨.
ខ ស.ប. ម៉ូសេ.
គ និក្ខ. ១៤:២១; ១ នីហ្វៃ ១៧:២៦; ម៉ូសាយ ៧:១៩.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ៣:២៩–៣១; ៧:១០.
៦ *ក* ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត.
ខ ហេព្រើរ ១១:៨.
៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:១៤; គ. និង ស. ១៧:១.
១០ *ក* អាលម៉ា ១៤:១១.
១១ *ក* ១ សាំយូ. ១៧:៤១–៤៩.
ខ ១ នីហ្វៃ ៣:២៦.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៣–៣៨; គ. និង ស. ៩៨:៣១–៣២.
ខ ស.ប. ទុច្ចរិត, អំពើទុច្ចរិត.
គ អាលម៉ា ៣០:៤៧.

ទីរហោស្ថានថា៖ [ក]ដរាបណាពូជរបស់អ្នកនៅកាន់[ខ]តាមបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយរបស់យើង នោះគេនឹងបាន[គ]ចំរើនឡើង នៅលើ
[ឃ]ដែនដីសន្យា ។
១៥ មែនហើយ ខ្ញុំគិតដែរថា ពួកគេមិនអាចកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេបានទេ
លើក លែងតែគេមានក្រិត្យវិន័យនោះ ។
១៦ ហើយខ្ញុំក៏ដឹងដែរថា [ក]ក្រិត្យវិន័យនោះមានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំង
លង្ហិន ។
១៧ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំក៏ដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រគល់
ឡាបាន់ មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃខ្ញុំ ដោយព្រោះហេតុនេះ — ដើម្បីឲ្យ
ខ្ញុំអាចបាន បញ្ជីទាំងប៉ុន្មាន តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។
១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានគោរពតាមសម្លេងនៃព្រះវិញ្ញាណ
ហើយបានចាប់ក្របួចសក់ក្បាលរបស់ឡាបាន់ ហើយខ្ញុំបាន
កាត់ក្បាល គាត់ ដោយ[ក]ដាវរបស់គាត់ផ្ទាល់ ។
១៩ ហើយក្រោយពីខ្ញុំបានកាត់ក្បាលឡាបាន់ ដោយដាវ
ផ្ទាល់របស់គាត់ហើយ នោះខ្ញុំយកសំលៀកបំពាក់ទាំងឡាយ
របស់ឡាបាន់ មកបំពាក់លើខ្លួនខ្ញុំ; មែនហើយ ដោយមិនមាន
ខ្វះមុខណាឡើយ ហើយខ្ញុំបានយកគ្រឿងការពារខ្លួនរបស់
គាត់មកក្រវាត់នោចង្កេះខ្ញុំ ។
២០ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើដូច្នេះហើយ នោះខ្ញុំបាន
ទៅកាន់ឃ្លាំងរបស់ឡាបាន់ ។ ហើយនៅពេលដែល
ខ្ញុំកំពុងតែដើរតម្រង់ទៅឯ ឃ្លាំងរបស់ឡាបាន់ មើលចុះ ខ្ញុំបាន
ឃើញ[ក]បាវបំរើរបស់ឡាបាន់ ជាអ្នកកាន់សោឃ្លាំង ។ ហើយខ្ញុំ
បានបញ្ជាបុរសនោះ ដោយប្រើសម្លេង របស់ឡាបាន់ ឲ្យទៅ
ក្នុងឃ្លាំងជាមួយខ្ញុំ ។
២១ ហើយគាត់បានគិតស្មានថា ខ្ញុំជាឡាបាន់ ជាចៅហ្វាយ
របស់ខ្លួន ព្រោះគាត់បានឃើញសំលៀកបំពាក់ទាំងឡាយ និង
ដាវផង ដែល ក្រវាត់នោចង្កេះខ្ញុំ ។
២២ ហើយគាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ពីពួកចាស់ទុំនៃពួក
សាសន៍យូដា គាត់ដឹងថា ឡាបាន់ ជាចៅហ្វាយរបស់ខ្លួន
បានចេញទៅក្នុង ចំណោមពួកនោះ នៅពេលយប់ ។
២៣ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ ហាក់ដូចជាខ្ញុំគឺឡាបាន់ ។
២៤ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ទៀតថា ខ្ញុំត្រូវតែយក
ឆ្លាក់ត្រាទាំងឡាយ ដែលឆ្លាក់នៅលើ[ក]ផ្ទាំងលង្ហិន ទៅរកបងៗខ្ញុំ
ដែលនៅ ខាងក្រៅកំផែង ។
២៥ ហើយខ្ញុំថែមទាំងបានបង្គាប់ ឲ្យគាត់មកតាមខ្ញុំ ។
២៦ ហើយគាត់គិតស្មានថា ខ្ញុំនិយាយអំពីពួកបងប្អូននៃសាសន
ាចក្រ ហើយស្មានថា ខ្ញុំនេះពិតជាឡាបាន់ ដែលខ្ញុំ
បានសម្លាប់ ទើបគាត់មកតាមខ្ញុំ ។
២៧ ហើយគាត់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំជាច្រើនដង អំពីពួក
ចាស់ទុំនៃពួកសាសន៍យូដា នៅពេលខ្ញុំធ្វើដំណើរ
ត្រឡប់ទៅរកបងៗខ្ញុំ ដែលនៅខាងក្រៅកំផែង ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលេមិនបាន
ឃើញខ្ញុំ គាត់ក៏កើតសេចក្ដីភ័យស្លុតជាខ្លាំង ឯលេមយួល និង
សាំ ក៏ដូច្នោះដែរ ។ ហើយពួកគេបានរត់ចេញពីវត្តមានខ្ញុំ;
ត្បិតពួកគេបានគិតស្មានថា នេះជាឡាបាន់ ហើយគិតថា ឡាបាន់
បានសម្លាប់ខ្ញុំចោល ហើយបានមករកផ្ដាច់ជីវិតពួកគេដែរ ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាន
ស្រែកហៅបងៗខ្ញុំ ហើយគេបានឮខ្ញុំហៅ; ហេតុដូច្នេះហើយ
គេក៏ឈប់រត់ ចេញពីវត្តមានខ្ញុំទៀតទៅ ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលបាវបំរើរបស់ឡ
ាបាន់បានឃើញបងៗខ្ញុំ គាត់ក៏ញ័ររន្ធត់ ហើយស្ទើរតែនឹងរត់គៀស
ខ្លួនពីមុខខ្ញុំ ហើយត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ។
៣១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ ដែលជាមនុស្សមាឌធំ ព្រម
ទាំងបានទទួល[ក]កម្លាំងជាច្រើន ពីព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នេះហើយ
ខ្ញុំបានចាប់ បាវបំរើរបស់ឡាបាន់ ហើយឱបគាត់ជាប់ ដើម្បី
មិនឲ្យរត់បាន ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយ
ទៅគាត់ថា បើសិនជាគាត់ប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យទាំងឡាយ
របស់ខ្ញុំ ប្រាកដ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ
ហើយប្រាកដដូចជាខ្ញុំនៅមានជីវិត ហើយដរាបណាគាត់ប្រុង
ស្ដាប់តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់ យើង នោះយើងនឹងប្រណី
ជីវិតដល់គាត់ ។
៣៣ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ គឺដោយពាក្យ[ក]សម្បថ

១៤ *ក* អេនមណៃ ១:៦; ម៉ូសាយ ២:២២;
អេធើរ ២:៧–១២.
ខ ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.
គ ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១៧:១៣–១៤;
យ៉ាកុប ២:១២.
១៦ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
១៨ *ក* ១ សាំយូ. ១៧:៥១.
២០ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៣០.
២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៣:១២, ១៩–២៤;
៥:១០–២២.
៣១ *ក* ម៉ូសាយ ៩:១៧; អាលម៉ា ៥៦:៥៦.
៣៣ *ក* ស.ប. សម្បថ.

ថាគាត់មិនត្រូវភ័យខ្លាចអ្វីឡើយ ថាគាត់នឹងបានរួចខ្លួនជាអ្នក
សេរី ដូចយើង រាល់គ្នាដែរ បើគាត់ព្រមចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថានជា
មួយនឹងយើង ។
៣៤ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាត់ទៀតថា៖ ជាប្រាកដមែន ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយើងធ្វើកិច្ចការនេះ; ហើយតើយើងមិនខំ
ព្យាយាមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ទេឬ ?
ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នកព្រមចុះទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ទៅឯឪពុកខ្ញុំ នោះអ្នក នឹងមានកន្លែងនៅជាមួយ
នឹងយើង ។
៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សូរ៉ាំបានតាំងចិត្ត
ក្លាហានឡើង ចំពោះពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ។ ឥឡូវនេះ
សូរ៉ាំ គឺជា ឈ្មោះរបស់បាវបំរើនោះ ហើយគាត់បានសន្យាថា
នឹងចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ទៅឯឪពុកយើង ។ មែនហើយ
គាត់ក៏បានស្បថស្បែជាមួយ នឹងយើង ថាគាត់នឹងនៅជាមួយ
នឹងយើង ចាប់ពីពេលនោះតទៅ ។
៣៦ ឥឡូវនេះ យើងមានបំណងចង់ឲ្យគាត់ នៅជាប់ជាមួយ
នឹងយើង ដើម្បីកុំឲ្យពួកសាសន៍យូដា ដឹងពីរឿងភៀសខ្លួន
របស់យើង ចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ក្រែងគេនឹងលបតាមមក
បំផ្លាញយើងចោល ។
៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលសូរ៉ាំបាន
ស្បថចំពោះយើងរួចស្រេចហើយ នោះសេចក្ដីខ្លាចទាំងប៉ុន្មាន
របស់យើង ដែលមានចំពោះគាត់ ក៏បាត់អស់រលីងទៅ ។
៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបាននាំយក
ផ្ទាំងលង្ហិន និងបាវបំរើរបស់ឡាបាន់ ហើយចេញទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ហើយបានធ្វើដំណើរទៅឯត្រសាលឪពុក
យើង ៕

ជំពូកទី ៥

សារ៉ាយត្អូញត្អែរទាស់នឹងលីហៃ — អ្នកទាំងពីរត្រេកអរ នៅពេលឃើញកូនៗទាំងអស់ត្រឡប់មកវិញ — ពួកគេថ្វាយយញ្ញបូជាទាំងឡាយ — ផ្ទាំងលង្ហិនមានពាក្យសរសេររបស់លោកម៉ូសេ និងពួកព្យាការី — ផ្ទាំងទាំងនោះបង្ហាញថាលីហៃជាពូជនៃយ៉ូសែប — លីហៃព្យាករអំពី ពូជលោក និងអំពីការរក្សានូវផ្ទាំងទាំងឡាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលយើងបានចុះមកក្នុង
ទីរហោស្ថាន មកឯឪពុកយើងហើយ មើលចុះ លោកបាន
ពោរពេញ ទៅដោយសេចក្ដីអំណរ ឯម្ដាយខ្ញុំ សារ៉ាយ ក៏មាន
សេចក្ដីរីករាយជាខ្លាំងដែរ ត្បិតនាងពិតជាមានទុក្ខសោក
ពីព្រោះតែពួកយើង ។
២ ត្បិតនាងបានគិតស្មានថា យើងបានវិនាសនៅក្នុង
ទីរហោស្ថានទៅហើយ ហើយនាងក៏បានពោលពាក្យត្អូញត្អែរ
ទាស់ នឹងឪពុកខ្ញុំថា ឪពុកខ្ញុំ ជាអ្នកប្រកបដោយការនិមិត្ត
ដោយថា៖ មើលចុះ លោកបាននាំយើងរាល់គ្នាចាកចេញ
ចោលដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាករ របស់យើង ហើយកូនប្រុសទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំ ក៏ទៅបាត់អស់ទៀត ហើយយើងនឹងត្រូវវិនាស
នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
៣ ហើយតាមពាក្យបែបនេះហើយ ដែលម្ដាយខ្ញុំបានពោល
ពាក្យត្អូញត្អែរទាស់នឹងឪពុកខ្ញុំ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំបាននិយាយ
ទៅម្ដាយខ្ញុំថា៖ ខ្ញុំដឹងហើយថា ខ្ញុំជាមនុស្សប្រកបដោយ
ការនិមិត្ត; ត្បិតបើខ្ញុំ មិនបានឃើញរឿងទាំងឡាយនៃព្រះ នៅ
ក្នុងការនិមិត្តទេ នោះខ្ញុំក៏មិនអាចដឹងនូវសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃ
ព្រះបានដែរ ប៉ុន្តែបើនៅក្នុងក្រុង យេរូសាឡិមតទៅទៀត
ច្បាស់ជាត្រូវវិនាសទៅជាមួយនឹងបងប្អូនខ្ញុំហើយ ។
៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំបានទទួលដែនដីសន្យាហើយ ការណ៍
នេះធ្វើឲ្យខ្ញុំរីករាយណាស់; មែនហើយ ហើយខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ នឹងរំដោះកូនប្រុសខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យបានរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ
ឡាបាន់ ហើយនាំពួកគេចុះមកក្នុងទីរហោស្ថានវិញ ។
៦ ហើយដោយពោលពាក្យបែបនេះហើយ ដែលឪពុកខ្ញុំ លីហៃ
បានកំសាន្តចិត្តម្ដាយខ្ញុំ សារ៉ាយ ពីរឿងយើង កាលដែល
យើងធ្វើ ដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ឡើងទៅឯដែនដីយេរូសាឡិម
ដើម្បីទៅយកបញ្ជីនៃពួកសាសន៍យូដា ។
៧ ហើយកាលយើងបានត្រឡប់មកដល់ត្រសាលឪពុកខ្ញុំវិញ
មើលចុះ ឪពុកម្ដាយខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរ ហើយ
ម្ដាយ ខ្ញុំក៏បានកំសាន្តចិត្តដែរ ។

៣៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:២; ៣:១៦.
៣៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:៧; ២ នីហ្វៃ ៥:៥–៦.
ស.ប. សូរ៉ាំ, ពួកសាសន៍សូរ៉ាំ.
៣៧ *ក* យ៉ូស្វេ ៩:១–២១; សាស្តា ៥:៤.
ស.ប. សម្បថ.
៥ ១ *ក* ស.ប. សារ៉ាយ.
៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១១.
ខ ១ នីហ្វៃ ១:៨–១៣.
ស.ប. ការនិមិត្ត.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:២០; ១៨:៨, ២២–២៣.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.

៨ ហើយម្ដាយខ្ញុំបានពោលថា៖ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន[ក]បញ្ជាប្ដីខ្ញុំ ឲ្យភៀសខ្លួនចូលក្នុងទីរហោស្ថាន; មែនហើយ ខ្ញុំក៏ដឹងដោយប្រាកដថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានការពារកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំដែរ ហើយបានរំដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ [ខ]ឡាបាន់ ហើយបានប្រទានអំណាចដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចសំរេចនូវកិច្ចការ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកគេ ។ ហើយតាមពាក្យបែបនេះហើយ ដែលម្ដាយខ្ញុំបាននិយាយ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកម្ដាយខ្ញុំសប្បាយរីករាយជាខ្លាំង ហើយបានថ្វាយ[ក]យញ្ញបូជា ហើយថ្វាយដង្វាយដុតទាំង ឡាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយលោកទាំងពីរ បាន[ខ]ថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ។

១០ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានថ្លែងអំណរគុណ ដល់ព្រះនៃអ៊ីស្រាអែលហើយ នោះឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានយកបញ្ជីទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានឆ្លាក់នៅលើ[ក]ផ្ទាំងលង្ហិន ហើយលោកបានពិចារណាមើលពីដើមឃ្លាមក ។

១១ ហើយលោកបានឃើញថា ផ្ទាំងទាំងនេះមាន[ក]គម្ពីរនៃលោកម៉ូសេប្រាំច្បាប់ ដែលមានដំណើររឿង អំពីដើមកំណើតលោកិយ និងអំពីលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា ដែលជាឪពុកម្ដាយដើមបង្អស់របស់យើង ។

១២ ហើយមាន[ក]បញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យូដាដែរ តាំងពីដើមរហូតមកដល់ការចាប់ផ្ដើមរជ្ជកាលនៃសេដេគា ជាស្ដេចស្រុកយូដា;

១៣ ហើយព្រមទាំងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួក[ក]ព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ ចាប់ពីដើមរហូតមកដល់ការចាប់ផ្ដើមរជ្ជកាលនៃសេដេគា; ហើយ[ខ]ព្រមទាំងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលបានពោលដោយមាត់លោកយេរេមា ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានរកឃើញនៅលើ[ក]ផ្ទាំងលង្ហិននេះ នូវពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោលោក; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោកដឹងថា លោកត្រូវជាពូជពង្សរបស់[ខ]យ៉ូសែប មែនហើយ គឺយ៉ូសែប ត្រូវជាកូនប្រុសរបស់[គ]យ៉ាកុប [ឃ]ដែលបាន លក់ទៅដែនដីអេស៊ីព្ទ [ង]ហើយគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានថែរក្សាទុក ដោយព្រះហស្ដនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចថែរក្សាឪពុកគាត់ គឺយ៉ាកុប និងគ្រួសារលោកទាំងមូល កុំឲ្យវិនាសបង់ទៅដោយអំណត់អត់ ។

១៥ ហើយពួកគេបានត្រូវ[ក]នាំចេញពីការជាប់ឃុំឃាំង ហើយចេញពីដែនដីអេស៊ីព្ទ ដោយព្រះដដែល ជាព្រះដែលបានថែរក្សាពួកគេ ទុក ។

១៦ ហើយដោយដូច្នេះហើយ ទើបឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បានរកឃើញនូវពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោលោក ។ រីឯឡាបាន់ក៏ត្រូវជាពូជពង្ស របស់[ក]យ៉ូសែបដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់និងពួកអយ្យកោគាត់ បានកត់បញ្ជីទាំងនេះ ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ កាលឪពុកខ្ញុំបានដឹងរឿងទាំងអស់នេះ លោកក៏ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមព្យាករ អំពីពូជលោក ។

១៨ ថាផ្ទាំងលង្ហិនទាំងនេះ នឹងបានចេញផ្សព្វផ្សាយដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដែលជាពូជរបស់លោក ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកមានប្រសាសន៍ថា ផ្ទាំងលង្ហិនទាំងនេះ [ក]មិនត្រូវវិនាសបង់ឡើយ; ហើយក៏មិនត្រូវស្រអាប់តទៅទៀត តាមពេលវេលាឡើយ ។ ហើយលោកបានព្យាកររឿងជាច្រើន ដែលទាក់ទងទៅនឹងពូជរបស់លោក ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រហូតមក

៨ ក ១ នីហ្វៃ ២:២.
ខ ១ នីហ្វៃ ៣:៧.
៩ ក ម៉ូសាយ ២:៣;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៩–២០.
ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
ខ ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
១០ ក ១ នីហ្វៃ ៤:២៤, ៣៨; ១៣:២៣.
ស.ប. ផ្ទាំងលង្ហិន.
១១ ក ១ នីហ្វៃ ១៩:២៣.
ស.ប. គម្ពីរ៥ច្បាប់.
១២ ក ១ របា. ៩:១.
ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
១៣ ក ២ ពង្សាវ. ២៤:១៨;
យេរេ. ៣៧:១.
ខ អែសរ៉ា ១:១;
យេរេ. ៣៦:១៧–៣២;
១ នីហ្វៃ ៧:១៤; ហេលេ. ៨:២០.
១៤ ក ១ នីហ្វៃ ៣:៣, ១២.
ស.ប. ផ្ទាំងលង្ហិន.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:៤; អាលម៉ា ១០:៣.
ស.ប. យ៉ូសែប, កូនប្រុសរបស់យ៉ាកុប.
គ ស.ប. យ៉ាកុប, កូនប្រុសរបស់អ៊ីសាក.
ឃ លោកុ. ៣៧:២៩–៣៦.
ង លោកុ. ៤៥:៤–៥.
១៥ ក និក្ខ. ១៣:១៧–១៨;
អេម៉ុស ៣:១–២;
១ នីហ្វៃ ១៧:២៣–៣១;
គ. និង ស. ១០៣:១៦–១៨;
១៣៦:២២.
១៦ ក ១ នីហ្វៃ ៦:២.
១៩ ក អាលម៉ា ៣៧:៤–៥.

ដល់ពេលនេះ ខ្ញុំ និងឪពុកខ្ញុំបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដូចដែលព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាយើង ។
២១ ហើយយើងបានបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាយើង ហើយបានពិចារណាមើល ហើយរកឃើញថា បញ្ជីប្រវត្តិ ទាំងនេះគឺគួរឲ្យចង់បាន; មែនហើយ ព្រមទាំងមានប្រយោជន៍ជាអតិបរមា ចំពោះយើង ដរាបដល់យើងនឹងអាចថែរក្សានូវព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ទុកដល់កូនចៅយើង ។
២២ ហេតុដូច្នោះហើយ គឺជាប្រាជ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ ថាយើងគប្បីយកបញ្ជីប្រវត្តិនេះទៅជាមួយនឹងយើង នៅពេលដែលយើងធ្វើ ដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ទៅឯដែនដីសន្យា ៕

ជំពូកទី ៦

នីហ្វៃសរសេរកិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះ — គោលបំណងរបស់នីហ្វៃ គឺទៅបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្ស ឲ្យមករកព្រះនៃអ័ប្រាហាំ ហើយបាន សង្គ្រោះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនរៀបរាប់អំពីពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោខ្ញុំ នៅក្នុង ផ្នែកនៃបញ្ជីរបស់ខ្ញុំទេ; ក៏ដូចជានៅក្នុងពេលក្រោយៗដែរ ដែលខ្ញុំនឹងមិនរៀបរាប់អំពីពង្សសាវតារនៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរនេះឡើយ; ត្បិតពង្សសាវតារ នោះមាននៅក្នុងបញ្ជី ដែលបានកត់ដោយឪពុកខ្ញុំហើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមិនសរសេរពីពង្សសាវតារនោះ ក្នុងបញ្ជីនេះឡើយ ។
២ ត្បិតល្មមហើយ ដែលខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា យើងជាពូជពង្សទាំងឡាយរបស់យ៉ូសែបប៉ុណ្ណោះ ។
៣ ហើយវាមិនជាសំខាន់អ្វីដល់ខ្ញុំទេ ដែលខ្ញុំត្រូវរៀបរាប់ជាពិសេស អំពីដំណើររឿងទាំងអស់របស់ឪពុកខ្ញុំ ត្បិតរឿងទាំងនោះ មិនអាចយកមកសរសេរ នៅក្នុងផ្ទាំងទាំងនេះបានឡើយ ព្រោះខ្ញុំចង់ទុកចន្លោះ សំរាប់សរសេរនូវរឿងទាំងឡាយនៃព្រះវិញ ។
៤ ត្បិតភាពពោរពេញនៃចេតនារបស់ខ្ញុំ គឺដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្ស ឲ្យមករកព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃ យ៉ាកុប ហើយបានសង្គ្រោះ ។
៥ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីៗដែលផ្គាប់ចិត្តដល់មនុស្សលោក នោះខ្ញុំមិនសរសេរទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំសរសេរអំពីអ្វីៗដែលសព្វព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ហើយគាប់ចិត្តដល់អស់អ្នកណា ដែលមិនមែនជារបស់ផងលោកិយនោះវិញ ។
៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាដល់ពូជរបស់ខ្ញុំ ថាពួកគេមិនត្រូវឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នូវអ្វីៗដែលគ្មានប្រយោជន៍ដល់កូនចៅមនុស្សឡើយ ៕

ជំពូកទី ៧

កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លីហៃ វិលត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមវិញ ហើយបបួលអ៊ីសម៉ាអែល ព្រមទាំងគ្រួសារលោក ឲ្យរួមដំណើរ ជាមួយនឹងពួកគេ — លេមិន និងអ្នកឯទៀតបះបោរ — នីហ្វៃទូន្មានដល់ បងៗរបស់លោក ឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ — ពួកគេយកខ្សែចងលោក ហើយធ្វើគំរោងការសំរាប់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញរូបលោកចោល — លោកត្រូវបានរួចពីចំណង ដោយអំណាចនៃសេចក្ដីជំនឿ — បងៗរបស់លោកសុំការអភ័យទោស — លីហៃ និងក្រុមលោកបានថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយថ្វាយដង្វាយ ដុតទាំងឡាយដល់ព្រះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំលីហៃ បានបញ្ចប់ការព្យាករណ៍អំពីពូជលោកហើយ នោះហេតុការណ៍បាន កើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកលោកទៀតថា ការណ៍ដែលលោក គឺលីហៃ ត្រូវនាំគ្រួសារចូលក្នុងទីរហោស្ថាន តែឯង យ៉ាងនេះ មិនសមរម្យទេ; ប៉ុន្តែថាកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក ត្រូវយកប្រពន្ធ ដើម្បីនឹងអាចបន្តពូជថ្វាយព្រះអម្ចាស់ នៅឯដែនដី សន្យា ។

២១ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — តម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៦.
៦ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៤:១៤–១៥.
ខ ១ នីហ្វៃ ៩:២.
គ ១ នីហ្វៃ ១:១៦–១៧; ១៩:១–៦.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ៥:១៤–១៦.
៣ *ក* យ៉ាកុប ៧:២៧; យ៉ារ៉ុម ១:២, ១៤; អោមណៃ ១:៣០.
៤ *ក* យ៉ូហាន ២០:៣០–៣១. សូមមើលទំព័រចំណងជើងនៃព្រះគម្ពីរមរមន.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៤១, ៤៥, ៥១.
៥ *ក* ១ ថែស្សា. ២:៤; ព. នៃ ម. ១:៤.
៧ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ៥:១៧–១៩.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:៧.
គ ស.ប. អាពាហ៍ពិពាហ៍, រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍.

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់[ក]បាន
បញ្ជាទៅឪពុកខ្ញុំថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ និងបងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ
ត្រូវត្រឡប់ ទៅឯដែនដីយេរូសាឡិមម្ដងទៀត ហើយនាំ
អ៊ីសម៉ាអែល និងគ្រួសារលោក ចុះមកក្នុងទីរហោស្ថាន ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ និង
បងប្រុសទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ បានធ្វើដំណើរកាត់ទីរហោស្ថាន
ឡើងទៅឯក្រុង យេរូសាឡិម[ក]ម្ដងទៀត ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានឡើងទៅ
ដល់ផ្ទះអ៊ីសម៉ាអែល ហើយយើងបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅ
ក្នុង ភ្នែកនៃអ៊ីសម៉ាអែល ដរាបដល់យើងបានជំរាបលោក នូវ
ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
បង្អន់ចិត្តអ៊ីសម៉ាអែល ហើយព្រមទាំងគ្រួសារលោកផង ដរាប
ដល់គេ ព្រមធ្វើដំណើរជាមួយនឹងយើង ចុះមកក្នុងទីរហោស្ថាន
មកកាន់ត្រសាលរបស់ឪពុកខ្ញុំ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
យើងធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន មើលចុះ លេមិន និងលេមយួល
ហើយព្រម ទាំងកូនស្រីអ៊ីសម៉ាអែលពីរនាក់ និង[ក]កូនប្រុស
ពីរនាក់របស់អ៊ីសម៉ាអែល ព្រមទាំងគ្រួសារគេទាំងឡាយ បាន
បះបោរទាស់នឹងយើង; មែនហើយ ទាស់នឹងខ្ញុំ នីហ្វៃ និងសាំ
និងឪពុកគេ អ៊ីសម៉ាអែល ព្រមទាំងប្រពន្ធលោក ហើយនឹង
កូនស្រីលោកបីនាក់ទៀតផង ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្នុងការ
បះបោរលើកនេះ គឺមកពីគេមានបំណងចង់ត្រឡប់
ទៅឯដែនដីយេរូសាឡិមវិញ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ [ក]ព្រួយចិត្តចំពោះភាពរឹងរូសនៃ
ចិត្តរបស់ពួកគេ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេ
មែនហើយ គឺទៅលេមិន និងលេមយួលថា៖ មើលចុះ
បងទាំងពីរនាក់ គឺជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយចុះហេតុអ្វីបានជា
ចិត្តបងៗមានចិត្តរឹងរូស ហើយមានគំនិតងងឹតងងល់ម្ល៉េះ ចាំ
បាច់ឲ្យខ្ញុំដែលជាប្អូន ត្រូវនិយាយទៅកាន់បងៗ មែនហើយ
ហើយធ្វើជាគំរូដល់ពួកបងទៅវិញ ?
៩ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ មិនប្រុងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ?
១០ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ[ក]ភ្លេចថា បងៗបានឃើញទេវតា
នៃព្រះអម្ចាស់ ?
១១ មែនហើយ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ ភ្លេចពីរឿងដ៏គួរអស្ចារ្យ
ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីយើង នៅក្នុងការ
[ក]រំដោះយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃឡាបាន់ ហើយជួយយើងឲ្យ
យកបានបញ្ជីទៀតផង ?
១២ មែនហើយ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងរាល់គ្នាភ្លេចថា ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់អាចធ្វើ[ក]នូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ទៅតាមព្រះ ហឫទ័យ
ទ្រង់ ដើម្បីកូន ចៅមនុស្ស ប្រសិនបើគេអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿជឿ
ដល់ព្រះអង្គ ? ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់
ចំពោះទ្រង់ចុះ ។
១៣ ហើយបើយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអង្គមែន
នោះយើងនឹងបានទទួល[ក]ដែនដីសន្យា; ហើយបងរាល់គ្នានឹងដឹងថា
នៅ ក្នុងរយៈពេលខាងមុខនេះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់នឹងបាន
សំរេច អំពី[ខ]សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡិម; ត្បិតរឿង
ទាំងអស់ ដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល អំពីសេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡិម នោះនឹងត្រូវបានសំរេច ។
១៤ ត្បិតមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន
ឈប់តស៊ូជាមួយនឹងពួកគេហើយ; ត្បិតមើលចុះ [ក]ពួកគេបាន
បោះបង់ចោល ពួកព្យាការី [ខ]ព្រមទាំងលោកយេរេមា
ក៏ត្រូវពួកគេចាប់ដាក់គុក ។ ហើយពួកគេបានព្យាយាម
[គ]រកផ្ដាច់ជីវិតរបស់ឪពុកខ្ញុំទៀត រហូតដល់ គេបានបណ្ដេញ
លោកចេញពីដែនដី ។
១៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា បើសិនជាបងរាល់
គ្នាត្រឡប់ទៅឯក្រុងយេរូសាឡិមវិញ នោះបងរាល់គ្នានឹងត្រូវ
វិនាស ដូចពួកគេផងដែរ ។ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាបងរាល់

២ ក ១ នីហ្វៃ ១៦:៧–៨.
៣ ក ១ នីហ្វៃ ៣:២–៣.
៦ ក ២ នីហ្វៃ ៤:១០.
៨ ក អាលម៉ា ៣១:២; ម៉ូសេ ៧:៤១.
១០ ក ចោទិ. ៤:៩;
១ នីហ្វៃ ៣:២៩; ៤:៣.
១១ ក ១ នីហ្វៃ ៤.
១២ ក ១ នីហ្វៃ ១៧:៥០;
អាលម៉ា ២៦:១២.
ខ ១ នីហ្វៃ ៣:៧; ១៥:១១.
១៣ ក ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
ខ ២ ពង្សាវ. ២៥:១–២១;
២ នីហ្វៃ ៦:៨; ២៥:១០;
អោមណៃ ១:១៥;
ហេលេ. ៨:២០–២១.
១៤ ក អេសេ. ៥:៦;
១ នីហ្វៃ ១:១៨–២០; ២:១៣.
ស.ប. ការបះបោរ.
ខ យេរេ. ៣៧:១៥–២១.
គ ១ នីហ្វៃ ២:១.

គ្មានដាច់ចិត្ត ចូរឡើងទៅឯដែនដីនោះ ហើយចូរចាំនូវពាក្យទាំង ឡាយ ដែលខ្ញុំបានពោលដល់បងរាល់គ្នានេះថា បើសិនជាបងទៅមែន នោះបងនឹងវិនាសបង់; ត្បិតព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបង្គាប់ឲ្យខ្ញុំនិយាយបែបដូច្នេះ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ នីហ្វៃ បានពោលពាក្យទាំងនេះ ទៅកាន់បងៗរបស់ ខ្ញុំហើយ នោះពួកគេក៏ខឹង នឹងខ្ញុំ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេខឹងជាខ្លាំង ហើយពួកគេបានចងខ្ញុំដោយ ខ្សែពួរ ព្រោះពួកគេបានព្យាយាមរកផ្ដាច់ជីវិតខ្ញុំ ដើម្បីពួកគេអាចទុកខ្ញុំចោលនៅក្នុងទីរហោស្ថានឲ្យសត្វសាហាវស៊ី ។

១៧ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ ឱ ព្រះអម្ចាស់អើយ ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់ទូលបង្គំ ដែលមានចំពោះទ្រង់ សូមព្រះអង្គរំដោះទូលបង្គំឲ្យរួចផុត ពីកណ្ដាប់ដៃបងៗទូលបង្គំផង; ព្រះពរ សូមប្រទានកម្លាំងដល់ទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចផ្ដាច់ខ្សែ ដែលចងទូលបង្គំនេះបាន ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ខ្សែទាំងនោះក៏របូតចេញពីដៃ និងពីជើងខ្ញុំទៅ ហើយខ្ញុំក៏ឈរនៅពីមុខបងៗខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានពោលទៅគេទៀត ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏ខឹងនឹងខ្ញុំទៀត ហើយព្យាយាមដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ; ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនស្រីអ៊ីសម៉ាអែល ម្នាក់ មែនហើយ និងម្ដាយនាងផង និងកូនប្រុសអ៊ីសម៉ាអែលម្នាក់ បានសូមអង្វរបងៗខ្ញុំ ដរាបដល់ពួកគេបានបង្អន់ចិត្តបងៗខ្ញុំ; ហើយពួក គេក៏ឈប់ខិតខំរកផ្ដាច់ជីវិតខ្ញុំទៅ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានចិត្តសោកស្ដាយ មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ដរាបដល់គេបានក្រាបចុះចំពោះ មុខខ្ញុំ ហើយអង្វរឲ្យខ្ញុំអភ័យទោសពួកគេចំពោះអំពើដែលគេបានប្រព្រឹត្តទាស់នឹងខ្ញុំ ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអភ័យទោសដល់ពួកគេ ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត នូវអ្វីៗដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត ហើយខ្ញុំបានទូន្មានពួកគេឲ្យអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ សូមក្ដីអភ័យទោស ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ ។ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះយើងក៏បានបន្តដំណើរ សំដៅទៅត្រសាលរបស់ ឪពុកខ្ញុំវិញ ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចុះមកដល់ត្រសាលឪពុកយើងវិញ ។ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំ និងបងៗខ្ញុំ ហើយនឹង គ្រួសារអ៊ីសម៉ាអែលទាំងមូល បានចុះមកដល់ត្រសាលឪពុកខ្ញុំហើយ នោះពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ពួកគេ; ហើយពួកគេបានថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយថ្វាយដង្វាយដុតទាំងឡាយ ដល់ព្រះអង្គផង ៕

ជំពូកទី ៨

លីហៃឃើញការនិមិត្តមួយអំពីដើមជីវិត — លោកទទួលទានផ្លែនៃដើមជីវិត ហើយមានបំណងចង់ឲ្យគ្រួសារលោកទទួលទានផ្លែឈើ នោះដែរ — លោកឃើញដំបងដែក និងផ្លូវតូចហើយចង្អៀត ហើយនឹងអ័ព្ទនៃសេចក្ដីងងឹតដែលបិទបាំងមនុស្សទាំងឡាយ — សារ៉ាយ នីហ្វៃ និងសាំ ទទួលទានផ្លែឈើនោះ ប៉ុន្តែលេមិន និងលេមយួល មិនព្រមឡើយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានប្រមូលគ្រាប់ពូជផ្សេងៗគ្រប់មុខ ព្រមទាំងគ្រាប់ធញ្ញជាតិគ្រប់មុខ និងគ្រាប់ផ្លែឈើ គ្រប់មុខដែរ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំនៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះលោកបាននិយាយមកយើងថា៖ មើលចុះ ឪពុកបានយល់សប្តិ ឬពាក្យម្យ៉ាងទៀតថា ឪពុកបានឃើញការនិមិត្តមួយ ។

៣ ហើយមើលចុះ ដោយសារការណ៍ដែលឪពុកបានឃើញ គឺជាហេតុដែលនាំឲ្យឪពុកមានសេចក្ដីត្រេកអររីករាយក្នុងព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះតែនីហ្វៃ ហើយព្រមទាំងសាំផង; ត្បិតឪពុកមានហេតុដល់សន្និដ្ឋានថា ពួកគេ ហើយព្រមទាំងពូជរបស់ពួកគេជាច្រើននឹងបាន សង្គ្រោះដែរ ។

១៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:១១–១៥.
១៧ *ក* អាលម៉ា ១៤:២៦–២៨.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:៧.
២១ *ក* ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស.
២២ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
ខ ១ នីហ្វៃ ៥:៩.
៨ ២ *ក* ស.ប. សប្តិ; វិវរណៈ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១០:១៧.
ស.ប. ការនិមិត្ត.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១៤–១៨.

៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ លេមិន និងលេមយ្យួល ឪពុកភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ពីព្រោះតែកូន; ត្បិតមើលចុះ ឪពុកគិតថា ឪពុកបានដេកយល់សប្តិ ឃើញទីរហោស្ថានដ៏ងងឹត និងអាប់អួរមួយនៅក្នុងសុបិនរបស់ឪពុក ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានឃើញបុរសម្នាក់ ហើយបុរសនោះស្លៀកពាក់អាវពណ៌ស ហើយបុរសនោះមក ឈរនៅចំពោះមុខឪពុក ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះមានប្រសាសន៍មកឪពុក ហើយប្រាប់ឲ្យឪពុកទៅតាមលោក ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលឪពុកទៅតាមបុរសនោះ នោះឪពុកបានឃើញថា ខ្លួនឪពុកនៅក្នុងទីចោល ស្ងាត់មួយដ៏ងងឹត ហើយអាប់អួរ ។

៨ ហើយបន្ទាប់ពីឪពុកបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោងនៅក្នុងសេចក្ដីងងឹត នោះឪពុកក៏ចាប់ផ្ដើមអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ឪពុក តាមសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ឥតគណនារបស់ទ្រង់ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះឪពុកក៏បានឃើញទីវាលដ៏ធំហើយ ទូលាយមួយ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានឃើញដើមឈើមួយ ដែលមានផ្លែដ៏គួរធ្វើឲ្យមនុស្សសប្បាយរីករាយ ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានដើរចូលទៅបេះផ្លែឈើនោះ ហើយទទួលទាន ហើយឪពុកឃើញថាវាមានរស់ ជាតិផ្អែមបំផុត គឺផ្អែមជាងអ្វីៗ ដែលឪពុកធ្លាប់បានភ្លក់ពីមុនមក ។ មែនហើយ ហើយឪពុកបានឃើញថា ផ្លែឈើនោះមានពណ៌ស គឺស ជាងអ្វីទាំងអស់ដែលឪពុកធ្លាប់បានឃើញមក ។

១២ ហើយកាលឪពុកបានទទួលទានផ្លែឈើនោះហើយ នោះព្រលឹងវិញ្ញាណឪពុកក៏ពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរជាអតិបរមា; ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកក៏ចាប់ផ្ដើមមានបំណងចង់ឲ្យគ្រួសារឪពុក ទទួលទានផ្លែឈើនោះដែរ; ត្បិតឪពុកដឹងថា ផ្លែឈើនោះ គួរឲ្យមានប្រាថ្នាជាងផ្លែឈើណាៗទាំងអស់ ។

១៣ ហើយកាលឪពុកចោលភ្នែកមើលជុំវិញខ្លួន ក្រែងឪពុកអាចឃើញគ្រួសារឪពុកដែរ នោះឪពុកក៏ឃើញទន្លេទឹកមួយ ទន្លេនោះ ហូរតាមបណ្ដោយ ហើយវានៅជិតដើមឈើ ដែលឪពុកបានទទួលទានផ្លែ ។

១៤ ហើយឪពុកសម្លឹងរកមើលថា តើទន្លេនោះមានប្រភពមកពីណា; ហើយឪពុកបានឃើញក្បាលទន្លេ នៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានទេ; ហើយនៅឯក្បាលទន្លេនោះ ឪពុកបានឃើញម្ដាយកូន គឺសារ៉ាយ និងសាំ ហើយនឹងនីហ្វៃ; ហើយពួកគេឈរ ហាក់បីដូចជាគេមិនដឹងជានឹងទៅផ្លូវណាឡើយ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានបោយហៅពួកគេ; ហើយឪពុកព្រមទាំងបានស្រែកហៅពួកគេយ៉ាងខ្លាំងឲ្យមករកឪពុក ហើយទទួលទានផ្លែឈើ គឺផ្លែឈើដ៏គួរឲ្យប្រាថ្នាជាងផ្លែឈើណាៗទាំងអស់ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមករកឪពុក ហើយបានទទួលទានផ្លែឈើនោះដែរ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកចង់ឲ្យលេមិន និងលេមយ្យួល មកទទួលទានផ្លែឈើនោះផង; ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកបានសម្លឹងទៅក្បាលទន្លេ ក្រែងឪពុកអាចឃើញពួកគេទាំងពីរ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានឃើញគេទាំងពីរនាក់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមមករកឪពុក ហើយទទួលផ្លែឈើ នោះឡើយ ។

១៩ ហើយឪពុកបានឃើញដំបងដែកមួយ ហើយដំបងដែកនោះផ្ដេកបណ្ដោយតាមមាត់ទន្លេ ហើយតម្រង់ទៅឯដើមឈើដែលឪពុកឈរជិត ។

២០ ហើយឪពុកក៏បានឃើញផ្លូវមួយតូច ហើយចង្អៀត

៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:៣៥–៣៦.
៥ *ក* យ.ស.––ប្រវត្តិ ១:៣០–៣២.
៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
៩ *ក* ម៉ាថាយ ១៣:៣៨.
១០ *ក* លោកុ. ២:៩; វិវរ. ២:៧; ២២:២; ១ នីហ្វៃ ១១:៤, ៨–២៥. ស.ប. ដើមជីវិត.
ខ អាលម៉ា ៣២:៤១–៤៣.
១១ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ១១:៨.
១២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
ខ អាលម៉ា ៣៦:២៤.
គ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៦.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៦–១៨; ១៥:២៦–២៩.
១៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២០–២៥.
១៩ *ក* ទំនុក. ២:៩; វិវរ. ១២:៥; ក.យ.ស., វិវរ. ១៩:១៥; ១ នីហ្វៃ ៨:៣០; ១១:២៥; ១៥:២៣–២៤.
២០ *ក* ម៉ាថាយ ៧:១៤; ២ នីហ្វៃ ៣១:១៧–២០.

ដែលនៅបណ្ដោយតាមដំបងដែក តម្រង់ទៅឯដើមឈើ
ដែលឪពុកឈរជិត; ហើយផ្លូវនោះរត់តាមក្បាលប្រភព ទៅ
ដល់ទីវាលដ៏ធំ ហើយទូលាយមួយ ប្រៀបដូចជាលោកិយ ។
២១ ហើយឪពុកបានឃើញក្រុមមនុស្សជាច្រើនឥតគណនា
ពួកគេជាច្រើននាក់ក្នុងចំណោមនោះ កំពុងតែប្រជ្រៀតទៅ
មុខ ដើម្បីពួក គេអាចទៅដល់ផ្លូវ ដែលនាំទៅដើមឈើដែល
ឪពុកឈរជិតនោះ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅមុខ
ហើយចាប់ផ្ដើមដើរនៅលើផ្លូវ ដែលនាំទៅដល់ដើមឈើនោះ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានអ័ព្ទនៃសេច
ក្ដីងងឹតបានផុសឡើង មែនហើយ គឺជាអ័ព្ទនៃសេចក្ដីងងឹតដ៏ធំ
ដរាបដល់ ធ្វើឲ្យពួកគេ ដែលបានដើរនៅលើផ្លូវនោះត្រូវ
ធ្លាក់វង្វេងផ្លូវ ខ្វាត់ខ្វាយបាត់អស់ទៅ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកបានឃើញ
មនុស្សជាច្រើនទៀតកំពុងតែប្រជ្រៀតទៅមុខ ហើយពួកគេ
បានចេញមក ចាប់ចុងដំបងដែក; ហើយពួកគេប្រជ្រៀត
ពុះពារអ័ព្ទនៃសេចក្ដីងងឹតទៅមុខ ដោយដើរស្ទួតាមដំបងដែក
រហូតដល់ពួកគេទៅដល់ ហើយទទួលទានផ្លែឈើនោះ ។
២៥ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលទានផ្លែឈើនោះហើយ
នោះពួកគេក៏សម្លឹងមើលជុំវិញខ្លួន ហាក់បីដូចជាពួកគេមាន
ការខ្មាស់ អៀនចំពោះខ្លួន ។
២៦ ហើយឪពុកក៏សម្លឹងមើលជុំវិញដែរ ហើយបានឃើញថា
នៅឯត្រើយម្ខាងទន្លេនោះមានអាគារដ៏ធំ ហើយទូលាយមួយ
ហើយ អាគារនោះ ហាក់ដូចជាឈរនៅលើអាកាសខ្ពស់ពីដី ។
២៧ ហើយអាគារនោះពេញទៅដោយមនុស្ស ទាំង
ចាស់ទាំងក្មេង ទាំងប្រុសទាំងស្រី; ហើយរបៀបស្លៀកពាក់របស់
ពួកគេ សុទ្ធតែល្អប្រសើរ; ហើយពួកគេកំពុងតែនៅក្នុង
អាកប្បកិរិយាចំអកឡកឡឺយ ហើយចង្អុលដៃខ្លួន ទៅរកពួក
អ្នកដែលបានទៅដល់ ហើយកំពុងតែទទួលទានផ្លែឈើនោះ ។
២៨ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានភ្លក់ផ្លែឈើនោះហើយ នោះ
ពួកគេមានការខ្មាស់អៀន ពីព្រោះតែពួកអ្នកដែលចំអកដាក់គេ;
ហើយពួកគេក៏បានធ្លាក់តាមផ្លូវហាមឃាត់ទាំងឡាយ ហើយវ
ង្វេងបាត់អស់ទៅ ។
២៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនរៀបរាប់ពាក្យទាំងឡាយ
របស់ឪពុកខ្ញុំឲ្យអស់បានឡើយ ។
៣០ ប៉ុន្តែរួមសេចក្ដីឲ្យខ្លីមក មើលចុះ ឪពុកខ្ញុំបានឃើញ
មនុស្សទាំងហ្វូងៗប្រជ្រៀតទៅមុខ; ហើយពួកគេបានមក
កាន់ចុងដំបងដែក; ហើយពួកគេបានប្រជ្រៀតគ្នាទៅមុខ
ដោយកាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់ជានិច្ច រហូតដល់ពួកគេបានមក
ដល់ ហើយដួលចុះ ហើយបរិភោគ ផ្លែឈើនោះទៅ ។
៣១ ហើយលោកក៏បានឃើញមនុស្សទាំងហ្វូងៗទៀត
កំពុងតែស្ទាបរកផ្លូវឆ្ពោះទៅអាគារដ៏ធំ ហើយទូលាយនោះ ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្ស
ជាច្រើនលង់ទឹកស្លាប់ នៅក្នុងទីជំរៅនៃប្រភពទឹក; ហើយមាន
មនុស្សជាច្រើន វង្វេងបាត់ពីភ្នែកលោក ដោយដើរសាត់ទៅ
លើផ្លូវចម្លែកៗទាំងឡាយ ។
៣៣ ហើយមានមនុស្សទាំងហ្វូង បានចូលទៅក្នុងអាគារ
ចម្លែកនោះ ។ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានចូល ទៅក្នុងអាគារ
នោះហើយ ពួកគេចង្អុលមើលងាយដល់ខ្ញុំ និងពួកអ្នកដែល
បរិភោគផ្លែឈើផងនោះ; ប៉ុន្តែពួកយើងឥតយកចិត្ត
ទុកដាក់ដល់គេឡើយ ។
៣៤ ទាំងនេះគឺជាពាក្យរបស់ឪពុកខ្ញុំ៖ ត្បិតមនុស្សជាច្រើន
ណាដែលយកចិត្តទុកដាក់ដល់គេ ក៏ត្រូវវង្វេងបាត់បង់អស់ទៅ ។
៣៥ ហើយឪពុកខ្ញុំបានមានប្រសាសន៍ថា លេមិន និងលេមយួល
មិនទទួលទានផ្លែឈើនោះឡើយ ។
៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំ
បាននិយាយអស់ទាំងពាក្យនៃសុបិន ឬនៃការនិមិត្តរបស់លោក
ដែលជា ពាក្យច្រើនហើយ នោះលោកក៏និយាយមកពួក
យើងថា ពីព្រោះមកពីរឿងទាំងឡាយ ដែលលោកបានឃើញ
នៅក្នុងការនិមិត្ត ធ្វើឲ្យ លោកភ័យខ្លាចជាខ្លាំងជំនួសលេមិន

២០ *ខ* ម៉ាថាយ ១៣:៣៨.
២១ *ក* ស.ប. ផ្លូវ.
២៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៧; ១៥:២៤.
២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១០–១២.
២៥ *ក* រ៉ូម ១:១៦; ២ ធីម៉ូ. ១:៨;
អាលម៉ា ៤៦:២១; មរមន ៨:៣៨.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:៣៥–៣៦; ១២:១៨.
២៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
២៨ *ក* ២ ពេត្រុស ២:១៩–២២.
ខ ម៉ាកុស ៤:១៤–២០; ៨:៣៨;
លូកា ៨:១១–១៥;
យ៉ូហាន ១២:៤២–៤៣.
គ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
២៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:១៦–១៧.
៣០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:២៣–២៤.
៣១ *ក* ម៉ាថាយ ៧:១៣.
៣២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:២៦–២៩.
៣៣ *ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេច
ក្ដីបៀតបៀន.
៣៤ *ក* និក្ខ. ២៣:២.
៣៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១៧–១៨;
២ នីហ្វៃ ៥:១៩–២៤.

និងលេមយ្អូល; មែនហើយ លោកខ្លាចក្រែងពួកគេនឹងត្រូវ
កាត់កាលចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។
៣៧ ហើយលោកបានទូន្មានដល់ពួកគេនៅពេលនោះ ដោយ
អស់ទាំងអារម្មណ៍របស់មែបាដ៏ទន់ភ្លន់ម្នាក់ ដើម្បីឲ្យពួកគេប្រុង
ស្ដាប់ តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់លោក ក្រែងព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់
នឹងមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ ហើយមិនកាត់កាលពួកគេចេញ;
មែនហើយ ឪពុកខ្ញុំបាន ថ្លែងពន្យល់ប្រាប់ពួកគេ ។
៣៨ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានប្រកាសប្រាប់ពួកគេ ហើយ
បានព្យាករអំពីអ្វីៗជាច្រើនដល់ពួកគេផង លោកបានបង្គាប់ឲ្យ
ពួកគេកាន់ តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់
ហើយលោកក៏បញ្ចប់ការនិយាយប្រាប់ពួកគេទៅ ៕

ជំពូកទី ៩

នីហ្វៃធ្វើបញ្ជីប្រវត្តិពីរច្បាប់ — បញ្ជីនីមួយៗ ហៅថាផ្ទាំងនីហ្វៃ — ផ្ទាំងធំទាំងឡាយមានប្រវត្តិសាស្ត្រលោកិយ រីឯផ្ទាំងតូច ទាំងឡាយទាក់ទងតែខាងកិច្ចការដ៏ពិសិដ្ឋទាំងឡាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយរឿងអស់ទាំងនេះ ឪពុកខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮ ហើយបាន
និយាយ នៅពេលដែលលោកអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាល នៅ
ក្នុងចន្លោះភ្នំលេមយ្អូល ហើយរឿងដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនទៀតផង
ដែលមិនអាចយកមកសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះបានទេ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយអំពីផ្ទាំងទាំងនេះ
មើលចុះ គឺពុំមែនលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំកត់អំពីដំណើររឿង
ទាំងឡាយ នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសន៍ខ្ញុំនោះទេ; ត្បិតផ្ទាំង
ទាំងនោះ ដែលខ្ញុំកត់នូវដំណើររឿងទាំងឡាយ នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
របស់សាសន៍ខ្ញុំ ខ្ញុំបានដាក់ឈ្មោះថា នីហ្វៃ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ផ្ទាំងទាំងនោះបានហៅថា ផ្ទាំងនីហ្វៃ តាមឈ្មោះខ្ញុំផ្ទាល់;
ឯផ្ទាំងទាំងនេះ ក៏បានហៅថា ផ្ទាំងនីហ្វៃផងដែរ ។
៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានទទួលព្រះបញ្ញត្តិពី
ព្រះអម្ចាស់ថា ខ្ញុំត្រូវធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ ដោយគោលបំណងពិសេស
ដើម្បីឲ្យមានដំណើររឿងឆ្លាក់ទុក អំពីការងារបំរើនៃប្រជាជនខ្ញុំ ។
៤ នៅលើផ្ទាំងផ្សេងៗទៀត ត្រូវចារ ហើយឆ្លាក់អំពីដំណើរ
រឿង នៃរជ្ជកាលនៃស្ដេចទាំងឡាយ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ
ហើយនឹង ការទាស់ទែងទាំងឡាយនៃប្រជាជនខ្ញុំ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ផ្ទាំងទាំងនេះភាគច្រើន ទុកសំរាប់កត់អំពីការបំរើ;
ឯផ្ទាំងផ្សេងៗទៀតភាគ ច្រើន ទុកសំរាប់កត់ត្រាអំពីរជ្ជកាល
នៃស្ដេចទាំងឡាយ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ ហើយនឹងការ
ទាស់ទែងទាំងឡាយនៃសាសន៍ខ្ញុំ ។
៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ ឲ្យធ្វើ
ផ្ទាំងទាំងនេះ សំរាប់គោលបំណងដ៏សំខាន់មួយចំពោះទ្រង់
ឯគោលបំណង នោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ។
៦ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់រឿងទាំងអស់ ចាប់តាំង
ពីដើមមក; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវមួយ ដើម្បីសំរេច
គ្រប់ កិច្ចការទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅ
មនុស្ស; ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់មានព្រះចេស្ដាគ្រប់យ៉ាង ដើម្បី
បំពេញគ្រប់ព្រះបន្ទូល ទាំងអស់របស់ទ្រង់ ។ ហើយគឺយ៉ាង
ដូច្នោះមែន ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១០

លីហៃទាយថាពួកសាសន៍យូដា នឹងត្រូវចាប់យកទៅជាឈ្លើយដោយពួកសាសន៍បាប៊ីឡូន — លោកប្រាប់អំពីការយាងមកនៃព្រះមែស៊ី ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ជាព្រះប្រោសលោះ នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដា — លោកប្រាប់អំពីការយាងមកនៃបុរសម្នាក់ ដែលនឹងធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយកូនចៀមនៃព្រះដែរ — លីហៃប្រាប់អំពីការសុគត និងដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះមែស៊ី — លោកប្រៀបធៀបការ ខ្ចាត់ខ្ចាយ និងការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទៅនឹងដើមអូលីវ — នីហ្វៃនិយាយអំពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អំពីអំណោយទានជា ព្រះវិញ្ញាណ

៣៧ *ក* ស.ប. គ្រួសារ; មាតាបិតា, ឪពុកម្ដាយ.
៩ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ២:៤–៦, ៨, ១៤–១៥; ១៦:៦.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:២, ៤; យ៉ាកុប ៣:១៣–១៤; ព. នៃ ម. ១:២–១១; គ. និង ស. ១០:៣៨–៤០. ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
៣ *ក* គ. និង ស. ៣:១៩.
ខ ១ នីហ្វៃ ៦:៣.
៤ *ក* យ៉ាកុប ១:២–៤; ព. នៃ ម. ១:១០.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:៣; ព. នៃ ម. ១:៧; អាលម៉ា ៣៧:២, ១២, ១៤.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:២០; គ. និង ស. ៣៨:២; ម៉ូសេ ១:៦, ៣៥. ស.ប. ព្រះដ៏ជ្រាបសព្វសារពើ.
ខ ម៉ាថាយ ២៨:១៨.

បរិសុទ្ធ ហើយនឹងអំពីសេចក្ដីត្រូវការ សំរាប់សេចក្ដីសុចរិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ នឹងចាប់ផ្ដើមឲ្យដំណើរ
រឿងនៅលើផ្ទាំង[ក]ទាំងនេះ នូវដំណើរការទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ
និងរជ្ជកាល ហើយនឹង ការងារបំរើរបស់ខ្ញុំ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ដើម្បីនឹងចាប់ផ្ដើមប្រាប់ពីដំណើររឿងខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវនិយាយអំពីរឿង
របស់ឪពុកខ្ញុំខ្លះ ហើយនឹងរបស់ បងៗខ្ញុំដែរ ។
២ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺបន្ទាប់ពីឪពុក
ខ្ញុំបានបញ្ចប់ការនិយាយនូវពាក្យទាំងឡាយ អំពីសុបិន[ក]របស់លោក
និងការទូន្មានឲ្យបងៗខ្ញុំ មានចិត្តឧស្សាហ៍គ្រប់យ៉ាងហើយ
នោះលោកប្រាប់ពួកគេអំពីពួកសាសន៍យូដា —
៣ ថាបន្ទាប់ពីពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល សូម្បីតែ
ក្រុង[ក]យេរូសាឡិមដ៏ធំ[ខ] ហើយមនុស្សជាច្រើន នឹងត្រូវចាប់យក
ទៅជាឈ្លើយនៅ ក្រុង[គ]បាប៊ីឡូន តាមកំណត់នៃព្រះអម្ចាស់
នោះពួកគេនឹងត្រឡប់[ឃ]មកវិញ មែនហើយ គឺនឹងត្រូវ
នាំចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងមក; ហើយបន្ទាប់ ពីពួកគេត្រូវ
បាននាំចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងមក នោះពួកគេនឹងបាន
ដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេវិញ ។
៤ មែនហើយ គឺប្រាំ[ក]មួយរយឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេលដែល
ឪពុកខ្ញុំចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក នោះនឹងមានព្យាការី[ខ]
ម្នាក់ដែល ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងលើកឡើងនៅក្នុង
ចំណោមពួកសាសន៍យូដា — គឺព្រះមែស៊ី[គ] ឬពាក្យម៉្យាងទៀតថា
ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃ ពិភពលោក ។
៥ ហើយលោកថែមទាំងបាននិយាយពីពួកព្យាការី ដោយ
ថាមានចំនួនជាច្រើន បានធ្វើ[ក]បន្ទាល់អំពីរឿងទាំងនេះ គឺអំពីព្រះ
មែស៊ីអង្គ នេះ ដែលលោកបាននិយាយដល់ ឬព្រះដ៏ប្រោសលោះ
នៃពិភពលោកអង្គនេះ ។
៦ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សលោកទាំងអស់ រស់នៅក្នុង
ស្ថានភាពវង្វេង និងស្ថានភាព[ក]ធ្លាក់ ហើយនឹងនៅជាដរាបតទៅ
លើកលែងតែពួកគេនឹងពឹងពាក់ ទៅលើព្រះដ៏ប្រោសលោះអង្គនេះ ។
៧ ហើយលោកក៏បានស្ដីអំពីព្យាការី[ក]ម្នាក់ដែរ ដែលនឹង
មកមុនព្រះមែស៊ី ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់—
៨ មែនហើយ គឺលោកនឹងចេញទៅ ហើយ
ស្រែកប្រកាសនៅទីរហោស្ថានថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នា[ក]រៀបចំផ្លូវ
ទទួលព្រះអម្ចាស់ ហើយ តម្រង់ផ្លូវថ្វាយទ្រង់ចុះ; ត្បិតនៅចំណោម
ពួកអ្នករាល់គ្នា មានព្រះមួយអង្គ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់
ហើយទ្រង់មានអំណាចលើស ជាងខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគួរនឹងស្រាយខ្សែ
សុពណ៌បាទទ្រង់ទេ ។ ហើយឪពុកខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើន
អំពីរឿងនេះ ។
៩ ហើយឪពុកខ្ញុំបាននិយាយថា លោកនោះនឹងធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកនៅភូមិ[ក]បេថាបារ៉ា ខាងនាយទន្លេយ័រដាន់; ហើយឪពុកខ្ញុំ
ក៏បាន និយាយដែរថា លោកនោះនឹងធ្វើ[ខ]បុណ្យជ្រមុជដោយ
ទឹក; គឺលោកនេះឯង ដែលនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជថ្វាយព្រះ
មែស៊ីដោយទឹក ។
១០ ហើយបន្ទាប់ពីលោក បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជថ្វាយព្រះ
មែស៊ីដោយទឹកហើយ នោះលោកនឹងឃើញ ហើយនឹងធ្វើ
បន្ទាល់ថា លោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជថ្វាយកូន[ក]ចៀមនៃព្រះ គឺជា
ព្រះដែលនឹងលោះអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំ
បាននិយាយនូវពាក្យទាំងនេះរួចហើយ លោកបាននិយាយ
ទៅបងៗខ្ញុំ អំពីដំណឹងល្អដែលនឹងត្រូវយកទៅផ្សព្វផ្សាយនៅ
ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដា ហើយនឹងអំពីការ[ក]ចុះអន់ថយ
ក្នុងការឥត[ខ]ជំនឿ នៃពួកសាសន៍យូដាផង ។ ហើយបន្ទាប់ពីពួក
គេបានធ្វើ[គ]គតព្រះមែស៊ី ដែលនឹងយាងមក ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់
ត្រូវគេធ្វើគត នោះទ្រង់ នឹងមានព្រះ[ឃ]ជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ

១០ ១ក ១ នីហ្វៃ ៩:១–៥; ១៩:១–៦; យ៉ាកុប ១:១–៤.
២ក ១ នីហ្វៃ ៨.
៣ក នាងអេស. ២:៦; ២ នីហ្វៃ ៦:៨; ហេលេ. ៨:២០–២១.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១០. ស.ប. លំដាប់ពេល — ៥៨៧ ម.គ.ស.
គ អេសេ. ២៤:២; ១ នីហ្វៃ ១:១៣; អោមណៃ ១:១៥.
ឃ យេរេ. ២៩:១០; ២ នីហ្វៃ ៦:៨–៩.
៤ក ១ នីហ្វៃ ១៩:៨; ២ នីហ្វៃ ២៥:១៩; ៣ នីហ្វៃ ១:១.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:២០–២១.
គ ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
៥ក យ៉ាកុប ៧:១១; ម៉ូសាយ ១៣:៣៣; ហេលេ. ៨:១៩–២៤; ៣ នីហ្វៃ ២០:២៣–២៤.
៦ក ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
៧ក ១ នីហ្វៃ ១១:២៧; ២ នីហ្វៃ ៣១:៤.
៨ក អេសាយ ៤០:៣; ម៉ាថាយ ៣:១–៣.
៩ក យ៉ូហាន ១:២៨.
ខ ស.ប. យ៉ូហាន–បាទីស្ទ.
១០ក ស.ប. កូនចៀមនៃព្រះ.
១១ក យ៉ាកុប ៤:១៤–១៨.
ខ មរមន ៥:១៤.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ការឆ្កាង.
ឃ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.

ហើយនឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដោយ[ង]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

១២ មែនហើយ គឺឪពុកខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើន អំពីពួកសាសន៍ដទៃ និងអំពីវង្សអ៊ីស្រាអែលផងថា ពួកគេនឹងត្រូវប្រៀបធៀបដូចជា [ក]ដើមអូលីវ ដែលមែកទាំងឡាយនឹងត្រូវកាត់ចេញ ហើយត្រូវ[ខ]ខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញនៅលើផ្ទៃផែនដី ។

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបាននិយាយថា ជាការចាំបាច់ ដែលយើងត្រូវនាំទៅឯ[ក]ដែនដីសន្យា ដើម្បីបំពេញនូវព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះអម្ចាស់ថា យើងនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញនៅលើផ្ទៃផែនដី ។

១៤ ហើយបន្ទាប់ពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅហើយ នោះពួកគេនឹងបាន[ក]ប្រមូលរួមគ្នាជាថ្មី; ឬសរុបសេចក្ដីថា បន្ទាប់ពី[ខ]ពួកសាសន៍ដទៃ បានទទួលនូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អហើយ នោះមែកកំណើតទាំងឡាយនៃ[គ]ដើមអូលីវ ឬក៏សំណល់ទាំងឡាយនៃ វង្សអ៊ីស្រាអែល នឹងបានបំបៅជាប់នឹងដើមវិញ ឬនឹងបានការចេះដឹងអំពីព្រះមែស៊ីដ៏ពិត គឺជាព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ និងព្រះដ៏ប្រោស លោះរបស់ពួកគេ ។

១៥ ហើយដោយពាក្យបែបនេះហើយ ដែលឪពុកខ្ញុំបានព្យាករ ហើយនិយាយទៅបងៗខ្ញុំ ហើយព្រមទាំងរឿងជាច្រើនទៀត ដែលខ្ញុំពុំបានសរសេរទុកនៅក្នុងសៀវភៅនេះ; ត្បិតខ្ញុំបានសរសេរជាច្រើនរឿង ដែលគាប់ចិត្តខ្ញុំ ទុកនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ[ក]មួយទៀត ហើយ ។

១៦ ហើយគ្រប់រឿងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបាននិយាយនេះ គឺកើតឡើងក្នុងកាលដែលឪពុកខ្ញុំអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាល នៅក្នុងប្រកភ្នំ លេមយួល ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វៃ [ក]បានឮពាក្យពេចន៍ទាំងអស់របស់ឪពុកខ្ញុំ អំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលលោកបានឃើញនៅក្នុង[ខ]ការនិមិត្ត ហើយព្រមទាំងរឿងទាំងឡាយដែលលោកបាននិយាយ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាអំណាចដែលលោកបានទទួល ដោយសារសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ — ហើយឯព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនោះ គឺជា[គ]ព្រះមែស៊ី ដែលនឹងយាងមក — នោះខ្ញុំ នីហ្វៃ ក៏ប្រាថ្នាចង់ឃើញ និងឮ និងដឹងនូវរឿងទាំងនេះដែរ គឺដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជា[ឃ]អំណោយទាននៃព្រះ ដល់អស់អ្នកណា ដែល[ង]ព្យាយាមស្វែងរកទ្រង់ ទោះជានៅ[ច]ជំនាន់បុរាណក៏ដូចជានៅ ជំនាន់ដែលទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់កូនចៅមនុស្សដែរ ។

១៨ ត្បិតទ្រង់នៅតែ[ក]ដដែល គឺពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ ហើយទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ; ហើយផ្លូវត្រូវបានរៀបចំឡើង សំរាប់មនុស្ស ទាំងអស់ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្ត ហើយមករកទ្រង់ ។

១៩ ត្បិតអ្នកណាដែលព្យាយាមរក នឹងឃើញ; ហើយ[ក]ការអាថិកំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ នឹងបានបើកបង្ហាញដល់គេ ដោយព្រះចេស្ដា [ខ]នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទោះនៅជំនាន់នេះក៏ដូចជានៅជំនាន់ដើមដែរ ហើយទោះជានៅជំនាន់ដើមក៏ដូចជានៅជំនាន់ខាងមុខដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ [គ]ដំណើរនៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាវង់មួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

២០ ហេតុដូច្នេះ ចូរចាំចុះ ឱអ្នកអើយ ត្បិតគ្រប់ការប្រព្រឹត្តទាំងអស់របស់អ្នក នោះនឹងត្រូវបញ្ជូនមក[ក]ជំនុំជំរះវិញ ។

២១ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាព្យាយាមប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ នៅក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយ នៃ[ក]ការសាកល្បងរបស់អ្នករាល់គ្នា នោះនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នា[ខ]មិនស្អាតនៅចំពោះវេទិកា

១១ ង ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
១២ ក លោកុ. ៤៩:២២–២៦;
១ នីហ្វៃ ១៥:១២;
២ នីហ្វៃ ៣:៤–៥;
យ៉ាកុប ៥; ៦:១–៧.
ស.ប. ដើមអូលីវ; ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៣–៨.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល.
១៣ ក ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
១៤ ក ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៤២;
គ. និង ស. ១៤:១០.
គ យ៉ាកុប ៥:៨, ៥២, ៥៤, ៦០, ៦៨.
១៥ ក ១ នីហ្វៃ ១:១៦–១៧.
១៧ ក អេណុស ១:៣; អាលម៉ា ៣៦:១៧.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:២.
គ ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
ឃ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
ង មរ៉ូណៃ ១០:៤–៥, ៧, ១៩.
ច គ. និង ស. ២០:២៦.
១៨ ក ហេព្រើរ ១៣:៨; មរមន ៩:៩;
គ. និង ស. ២០:១២.
ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
១៩ ក ស.ប. សេចក្ដីអាថិកំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ អាលម៉ា ៧:២០;
គ. និង ស. ៣:២; ៣៥:១.
២០ ក សាស្ដា ១២:១៤; ២ នីហ្វៃ ៩:៤៦.
ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
២១ ក អាលម៉ា ៣៤:៣២–៣៥.
ខ ១ កូរិន. ៦:៩–១០;
៣ នីហ្វៃ ២៧:១៩;
គ. និង ស. ៧៦:៥០–៦២;
ម៉ូសេ ៦:៥៧.

ជំនុំជំរះនៃព្រះទេ; ហើយគ្មានអ្វីដែលមិនស្អាត អាចអាស្រ័យនៅជាមួយនឹង ព្រះបានឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនឹងត្រូវបោះបង់ចោល ជារៀងដរាបតទៅ ។

២២ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់បានប្រទានអំណាចឲ្យខ្ញុំនិយាយរឿងទាំងនេះ ហើយមិនឲ្យខ្ញុំ បដិសេធរឿងទាំងនេះឡើយ ៕

ជំពូកទី ១១

នីហ្វៃឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញដើមជីវិតនៅក្នុងការនិមិត្ត — លោកឃើញមាតារបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយដឹងអំពីការយាងចុះមកនៃព្រះ — លោកឃើញបុណ្យជ្រមុជទឹក, ការងារបំរើ, និងការឆ្កាងកូនចៀមនៃព្រះ — លោកឃើញការរើស និងការងារបំរើនៃពួកសាវក១២នាក់របស់កូនចៀម ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០ — ៥៩២ ម.គ.ស. ។

ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានប្រាថ្នាចង់ដឹងពីរឿងទាំងឡាយ ដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញមក ហើយដោយជឿថា ព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងរឿងនេះបាន កាលខ្ញុំអង្គុយរំពឹងគិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ នោះខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ នាំទៅឯភ្នំមួយដ៏ខ្ពស់អស្ចារ្យ ដែលខ្ញុំមិនដែលបានឃើញពីមុនមក ហើយដែលខ្ញុំមិនដែលបានដាក់ជើងលើភ្នំនោះពីមុនដែរ ។

២ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលចុះ តើអ្នកប្រាថ្នាអ្វី ?

៣ ហើយខ្ញុំបានទូលថា៖ ទូលបង្គំប្រាថ្នាចង់ឃើញអ្វីៗ ដែលឪពុកទូលបង្គំបានឃើញមក ។

៤ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ តើអ្នកជឿៈទេថាឪពុកអ្នកបានឃើញដើមឈើ ដែលឪពុកអ្នកបាននិយាយនោះ ?

៥ ហើយខ្ញុំបានទូលថា៖ ព្រះពរ ព្រះអង្គជ្រាបហើយថាទូលបង្គំជឿនូវគ្រប់ពាក្យទាំងអស់របស់ឪពុកទូលបង្គំ ។

៦ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ នោះព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ក៏បន្លឺសម្លេងជាខ្លាំងថា៖ ហូសាណាដល់ព្រះអម្ចាស់ព្រះ ដ៏ខ្ពស់បំផុតអើយ; ត្បិតទ្រង់ជាព្រះលើផែនដីទាំងមូល មែនហើយ គឺជាព្រះនៅលើ អ្វីៗទាំងអស់ ។ ឱនីហ្វៃអើយ អ្នកមានពរហើយ ព្រោះអ្នកជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនឹងបានឃើញនូវអ្វីៗ ដែលអ្នកប្រាថ្នា ។

៧ ហើយមើលចុះ ការណ៍នេះនឹងត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកទុកជាទីសំគាល់មួយថា បន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញដើមឈើដែលផ្ដល់ផ្លែ ដែលឪពុកអ្នកបានភ្លក់ហើយ នោះអ្នកក៏នឹងឃើញបុរសម្នាក់ ដែលកំពុងយាងចុះមកពីលើមេឃ បុរសនោះហើយដែលអ្នកនឹងឃើញ ហើយបន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញទ្រង់ហើយ អ្នកនឹងធ្វើបន្ទាល់ថា ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ! ហើយខ្ញុំក៏សម្លឹងមើល ហើយឃើញ ដើមឈើមួយ; ហើយដើមឈើនោះក៏ដូចជាដើមឈើដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញមក; ហើយសម្រស់នៃដើមឈើនោះល្អដ៏លើសលប់ មែនហើយ ល្អជាងសម្រស់អ្វីៗទាំងអស់; ហើយសេចក្ដីសនៃដើមឈើនោះក៏សជាងហិមៈដែលរសាត់ទៅទៀត ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឃើញដើមឈើនោះហើយ ខ្ញុំក៏ទូលទៅព្រះវិញ្ញាណថា៖ ទូលបង្គំបានឃើញ ថា ព្រះអង្គបានបង្ហាញឲ្យទូលបង្គំឃើញដើមឈើ ដ៏មានតម្លៃលើសជាងអ្វីៗទាំងអស់ ។

១០ ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ តើអ្នកប្រាថ្នាអ្វីទៀត ?

១១ ហើយខ្ញុំបានទូលទ្រង់ថា៖ ទូលបង្គំប្រាថ្នាចង់ដឹងពីការបកស្រាយនៃរឿងនេះ — ត្បិតខ្ញុំនិយាយជាមួយទ្រង់ដូចជាមនុស្សនិយាយ; ត្បិតខ្ញុំបានឃើញថា ទ្រង់នៅក្នុងរូបរាងមនុស្ស; ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានដឹងថា នេះគឺជា

---

១១ ១*ក* គ. និង ស. ៧៦:១៩.
ស.ប. រំពឹងគិត.
ខ ២ កូរិន. ១២:១–៤;
វិវ. ២១:១០; ២ នីហ្វៃ ៤:២៥;
ម៉ូសេ ១:១.
គ ចោទិ. ១០:១; អេធើរ ៣:១.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:២–៣៤.
៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១០–១២;
១៥:២១–២២.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១៦.
៦ *ក* និក្ខ. ៩:២៩; ២ នីហ្វៃ ២៩:៧;
៣ នីហ្វៃ ១១:១៤; ម៉ូសេ ៦:៤៤.
ខ ស.ប. ជំនឿ, ជឿ.
៧ *ក* ស.ប. ទីសំគាល់.
ខ ស.ប. ទីបន្ទាល់.
៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១០.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:១១.
៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:២២–២៥.
១១ *ក* លោកុ. ៤០:៨.
ខ អេធើរ ៣:១៥–១៦.

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ ដូចជា
មនុស្សម្នាក់និយាយជាមួយនឹងមនុស្សម្នាក់ទៀត ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមក
ខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហាក់បីដូចជាមើលព្រះអង្គ
ទ្រង់ ហើយខ្ញុំមើលមិនឃើញទ្រង់សោះ; ត្បិតទ្រង់បាន
យាងចេញពីវត្តមានខ្ញុំបាត់ទៅ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល
ហើយឃើញក្រុងយេរូសាឡិមដ៏ធំ និងព្រមទាំងក្រុងឯទៀតៗ
ទាំងឡាយផង ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញភូមិណាសារ៉ែត;
ហើយនៅភូមិណាសារ៉ែត ខ្ញុំបានឃើញនាងព្រហ្មចារីម្នាក់
ហើយនាងស្រស់ល្អ ហើយស ដ៏លើសលប់ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញ
ផ្ទៃមេឃបើកចំហ; ហើយមានទេវតាមួយយាងចុះមក
ហើយឈរនៅចំពោះ មុខខ្ញុំ; ហើយទេវតានោះមានបន្ទូលមក
ខ្ញុំថា៖ ឱនីហ្វៃអើយ តើអ្នកឃើញអ្វី ?
១៥ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅទេវតានោះថា៖ ខ្ញុំឃើញនាងព្រហ្មចារី
ម្នាក់ស្អាតបំផុត ហើយស្រស់ល្អជាងនាងព្រហ្មចារីនានាទាំង
អស់ ។
១៦ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ តើអ្នកយល់ពីការយាងចុះ
មកនៃព្រះឬទេ ?
១៧ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅទេវតាថា៖ ខ្ញុំដឹងថាព្រះអង្គ
ទ្រង់ស្រឡាញ់កូនចៅរបស់ទ្រង់; ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែខ្ញុំមិនយល់ន័យនៃរឿងទាំងអស់នោះទេ ។
១៨ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលចុះ នាងព្រហ្មចារី
ដែលអ្នកឃើញនោះ គឺជាមាតារបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ស្របតាមខាងឯសាច់ឈាម ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថា
នាងត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ; ហើយបន្ទាប់ពីនាងត្រូវ
បាននាំទៅ ដោយព្រះវិញ្ញាណ អស់មួយរយៈហើយ នោះទេវតា
ក៏មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ !
២០ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញនាងព្រហ្មចារីម្ដងទៀត
នាងកំពុងតែបីព្រះឱរសក្នុងដៃរបស់នាង ។
២១ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ កូនចៀម
នៃព្រះ មែនហើយ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរបិតា
ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច! តើអ្នកយល់ន័យពីដើមឈើ ដែលឪពុក
អ្នកបានឃើញនោះទេ ?
២២ ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយតបទៅទេវតាថា៖ ព្រះពរ នោះ
គឺជាសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ ដែលមានសាយសព្វនៅក្នុងចិត្ត
នៃកូនចៅ មនុស្ស; ហេតុដូច្នោះហើយ នោះគឺជាសេចក្ដីស្រឡាញ់
ដែលគួរឲ្យប្រាថ្នាដ៏លើសលប់ជាងអ្វីៗទាំងអស់ ។
២៣ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មែនហើយ គឺជាសេចក្ដី
រីករាយបំផុតដល់ព្រលឹង ។
២៤ ហើយបន្ទាប់ពីទេវតាមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ
លោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយខ្ញុំ
បាន ឃើញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ កំពុងតែយាងចេញទៅក្នុង
ចំណោមកូនចៅមនុស្ស; ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើន
ក្រាបនៅជិតព្រះបាទ ទ្រង់ ហើយថ្វាយបង្គំទ្រង់ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាន
ឃើញថាដំបងដែក ដែលឪពុកខ្ញុំបានឃើញមកនោះ គឺជាព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះ ដែលនាំ ទៅឯប្រភពនៃទឹករស់ ឬទៅឯដើមជីវិត;
ឯទឹកនោះគឺជាតួយ៉ាងអំពីសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ; ហើយខ្ញុំក៏បាន
ឃើញថា ដើមជីវិតនោះ គឺជាតួយ៉ាងអំពីសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃ
ព្រះដែរ ។
២៦ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ ន៎ុះន៏ ចូរមើល
ការយាងចុះមកនៃព្រះ !
២៧ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះ

១៣ *ក* ម៉ាថាយ ២:២៣.
ខ លូកា ១:២៦–២៧;
អាលម៉ា ៧:១០.
ស.ប. នាងម៉ារា, មាតារបស់
ព្រះយេស៊ូវ.
១៤ *ក* អេសេ. ១:១; ១ នីហ្វៃ ១:៨.
១៨ *ក* អេសាយ ៧:១៤;
លូកា ១:៣៤–៣៥.
ខ ម៉ូសាយ ៣:៨.
១៩ *ក* ម៉ាថាយ ១:២០.
២០ *ក* លូកា ២:១៦.
២១ *ក* ស.ប. កូនចៀមនៃព្រះ.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
គ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ — ព្រះដ៏
ជាព្រះវរបិតា.
ឃ ១ នីហ្វៃ ៨:១០;
អាលម៉ា ៥:៦២.
ស.ប. ដើមជីវិត.
២២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
២៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
២៤ *ក* លូកា ៤:១៤–២១.
២៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១៩.
ខ ស.ប. ទឹករស់.
គ លោកុ. ២:៩;
អាលម៉ា ៣២:៤០–៤១;
ម៉ូសេ ៤:២៨, ៣១.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:១៦–៣៣.
២៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:១៣.

នៃពិភពលោក គឺជាទ្រង់នេះហើយដែលឪពុកខ្ញុំបានពោលមកនោះ; ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញព្យាការី ដែលនឹងរៀបចំផ្លូវថ្វាយទ្រង់ដែរ ។ ហើយកូនចៀមនៃព្រះ បានយាងទៅ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ពីលោក; ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកហើយ ខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមកពី លើមេឃ ហើយសណ្ឋិតលើទ្រង់ មានរូបដូចជាព្រាប ។

២៨ ហើយខ្ញុំឃើញថា ទ្រង់បានយាងចេញទៅធ្វើការងារបំរើដល់បណ្ដាជន ដោយនូវព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យ; ហើយមនុស្ស ទាំងហ្វូងបានប្រមូលគ្នា ដើម្បីមកស្ដាប់ទ្រង់; ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ពួកគេបណ្ដេញទ្រង់ចេញពីចំណោមពួកគេ ។

២៩ ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្ស១២នាក់ទៀតដើរតាមទ្រង់ដែរ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ចេញពីមុខខ្ញុំបាត់ទៅ ហើយខ្ញុំមើលមិនឃើញពួកគេសោះ ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ មើលន៏ ! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃ បើកចំហម្ដងទៀត ហើយខ្ញុំបានឃើញពួកទេវតាយាងចុះមកឯកូនចៅមនុស្ស; ហើយពួកទេវតាបានធ្វើការងារបំរើដល់ពួកគេ ។

៣១ ហើយលោកមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំទៀតថា៖ មើលន៏ ! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយខ្ញុំបានឃើញកូនចៀមនៃព្រះ កំពុងតែយាងចេញ ទៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សទាំងហ្វូង គឺពួកអ្នកឈឺ និងពួកអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា ដោយជំងឺគ្រប់មុខ និងដោយពួកអារក្ស និងដោយអារក្សអសោចិ៍ចូល; ហើយទេវតានោះមានបន្ទូល ហើយបានបង្ហាញគ្រប់រឿងទាំងអស់នេះដល់ខ្ញុំ ។ ហើយពួកគេត្រូវបានប្រោសឲ្យជា ដោយព្រះចេស្ដានៃកូនចៀមនៃព្រះ; ឯពួកអារក្ស និងអារក្សអសោចិ៍ក៏ត្រូវបានបណ្ដេញចេញទៅ ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ មើលន៏ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញកូនចៀមនៃ ព្រះថា ទ្រង់ត្រូវបណ្ដាជនចាប់យកទៅ; មែនហើយ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ត្រូវមនុស្សលោកជំនុំជំរះ; នោះខ្ញុំបាន ឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ ។

៣៣ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានឃើញទ្រង់ត្រូវគេលើកឡើងលើឈើឆ្កាង ហើយធ្វើគតជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ។

៣៤ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវគេធ្វើគតហើយ នោះខ្ញុំបានឃើញហ្វូងមនុស្សនៅលើផែនដី គឺពួកគេប្រមូលគ្នា ដើម្បីទៅច្បាំងនឹង ពួកសាវកនៃកូនចៀម; ព្រោះពួក១២នាក់នោះត្រូវទេវតានៃព្រះអម្ចាស់បានហៅថាដូច្នោះហើយ ។

៣៥ ហើយពួកបណ្ដាជននៅលើផែនដីបានប្រមូលគ្នា; ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ពួកគេនៅក្នុងអាគារដ៏ធំ ហើយទូលាយដូចជាអាគារ ដែ ឪពុកខ្ញុំបានឃើញមកនោះ ។ ហើយទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ មើលន៏ មនុស្សលោកហើយនឹងប្រាជ្ញារបស់គេ; មែនហើយ មើលន៏ វង្សអ៊ីស្រាអែលបានប្រមូលគ្នាទៅច្បាំងនឹងពួកសាវក១២នាក់នៃកូនចៀម ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា អាគារដ៏ធំ ហើយទូលាយ គឺជាសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃមនុស្សលោក; ហើយអាគារនោះរលំ ឯការរលំរបស់វាធំធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ។ ហើយទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖ សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា ហើយគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដែលនឹងច្បាំងនឹងពួកសាវក១២នាក់នៃ កូនចៀម នឹងកើតទៅយ៉ាងដូច្នោះ ៕

ជំពូកទី ១២

នីហ្វៃបានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត អំពីដែនដីសន្យា; អំពីសេចក្ដីសុចរិត, សេចក្ដីទុច្ចរិត, និងការរលំនៃបណ្ដាជននៅទីនោះ; អំពីការ យាងមកនៃកូនចៀមនៃព្រះ ក្នុងចំណោមពួកគេ; អំពី

២៧ *ខ* ម៉ាថាយ ១១:១០;
១ នីហ្វៃ ១០:៧–១០;
២ នីហ្វៃ ៣១:៤.
គ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
ឃ ស.ប. ព្រាប, ទីសំគាល់ជា.
២៨ *ក* គ. និង ស. ១៣៨:២៥–២៦.
២៩ *ក* ស.ប. សាវក.
៣០ *ក* ស.ប. ពួកទេវតា.
៣១ *ក* ម៉ាកុស ៥:១៥–២០;
ម៉ូសាយ ៣:៥–៧.
ស.ប. អារក្ស.
ខ ស.ប. វិញ្ញាណ — អារក្សអសោចិ៍.
គ ស.ប. ប្រោស, ការប្រោស.
៣២ *ក* ម៉ាកុស ១៥:១៧–២០.
៣៣ *ក* យ៉ូហាន ១៩:១៦–១៩;
ម៉ូសាយ ៣:៩–១០;
៣ នីហ្វៃ ២៧:១៤.
ស.ប. ឈើឆ្កាង.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
៣៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:២៦; ១២:១៨.
៣៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.

ពួកសិស្ស១២នាក់ និងពួកសាវក១២នាក់ ដែលនឹងជំនុំជំរះនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល; អំពីភាពដ៏គួរឲ្យខ្ពើម និងប្រឡាក់កខ្វក់របស់អស់អ្នកណា ដែលចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ហើយចូរមើលពូជអ្នក និងពូជបងៗរបស់អ្នកដែរ ។ ហើយខ្ញុំក៏ មើល ហើយបានឃើញ[ក]ដែនដីសន្យា; ហើយខ្ញុំឃើញហ្វូងមនុស្ស មែនហើយ គឺមានចំនួនជាច្រើនដូចខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សទាំងហ្វូងប្រមូលគ្នា មកធ្វើចម្បាំងរវាងគ្នានឹងគ្នា; ហើយខ្ញុំបានទាំង ឃើញ[ក]សង្គ្រាម និងពាក្យចចាមអារាមអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការកាប់សម្លាប់ដោយដាវយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងចំណោមសាសន៍ខ្ញុំ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញតំណមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់ទៅ ដោយសារសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការ ទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅលើដែនដីនោះ; ហើយខ្ញុំបានឃើញក្រុងជាច្រើន មែនហើយ គឺច្រើនរហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចរាប់បាន ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំឃើញ[ក]អ័ព្ទនៃ[ខ]សេចក្ដីងងឹត នៅលើផ្ទៃដែនដីសន្យា; ហើយខ្ញុំឃើញផ្លេកបន្ទោរ ហើយខ្ញុំ ឮផ្គរលាន់ និងផែនដីកក្រើក ហើយនឹងសូរស័ព្ទអឺងកងគ្រប់បែបយ៉ាង; ហើយខ្ញុំបានឃើញផែនដី និងថ្មទាំងឡាយប្រេះបែកចេញ; ហើយខ្ញុំបានឃើញភ្នំទាំងឡាយរលំបែកទៅជាដុំៗ; ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃដីទំនាបបែកចេញពីគ្នា; ហើយខ្ញុំឃើញ[គ]ទីក្រុងជាច្រើនលិចចុះ; ហើយខ្ញុំបានឃើញទីក្រុងជាច្រើនដែលត្រូវភ្លើងឆេះ; ហើយខ្ញុំបានឃើញក្រុងជាច្រើនរលំខ្ទាត់ខ្ទាយទៅលើដី មកពីការកក្រើកផែនដី ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឃើញរឿងទាំងនេះហើយ នោះខ្ញុំបានឃើញ[ក]ចំហាយនៃសេចក្ដីងងឹតគឺចំហាយនោះហុយចេញពីលើផ្ទៃផែនដី; ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សទាំងហ្វូង ដែលមិនរលំដួលដោយសារការជំនុំជំរះ ដ៏មហិមា និងគួរឲ្យស្ញែបខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

៦ ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយ[ក]កូនចៀមនៃព្រះ ទ្រង់យាងចុះមកពីលើមេឃ; ហើយទ្រង់បានយាងចុះមក ហើយបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ ។

៧ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញ ហើយធ្វើបន្ទាល់ដែរថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើ[ក]មនុស្ស១២នាក់ទៀត; ហើយពួកគេ ត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ ហើយត្រូវបានរើស ។

៨ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ សិស្ស១២នាក់នៃកូនចៀម ដែលត្រូវបានរើស ដើម្បីធ្វើការងារបំរើដល់ពូជអ្នក ។

៩ ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ តើអ្នកចាំពួក[ក]សាវក១២នាក់នៃកូនចៀមឬទេ ? មើលន៏ ពួកគេនោះហើយ ដែលនឹង[ខ]ជំនុំជំរះ ពូជអំបូរអ៊ីស្រាអែលទាំង១២ពូជ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកធ្វើការងារបំរើ១២នាក់ពីពូជអ្នក នឹងត្រូវបានទទួលការជំនុំជំរះពី ពួកគេ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

១០ ហើយពួកអ្នកធ្វើការងារបំរើ[ក]១២នាក់ដែលអ្នកបានឃើញនោះ នឹងជំនុំជំរះពូជអ្នក ។ ហើយមើលចុះ ពួកគេជាអ្នកសុចរិត រហូតតទៅ; ត្បិតដោយសារ[ខ]សេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ដែលជឿដល់កូនចៀមនៃព្រះ នោះសំលៀកបំពាក់របស់ពួកគេនឹងត្រូវលាងជំរះ ឲ្យបានស ដោយលោហិតរបស់ទ្រង់ ។

១១ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញ[ក]មនុស្សបីតំណបានស្លាប់ទៅ នៅក្នុងសេចក្ដី សុចរិត; ហើយសំលៀកបំពាក់របស់គេសោតសដូចកូនចៀមនៃព្រះ ។ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ សំលៀកបំពាក់ទាំងនេះបាន លាងជំរះឲ្យស ដោយលោហិតនៃកូនចៀម ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ដែលជឿដល់ទ្រង់ ។

១២ ១*ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.
២ *ក* អេណុស ១:២៤; មរមន ៨:៧–៨. ស.ប. សង្គ្រាម.
៤ *ក* ហេលេ. ១៤:២០–២៨.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៩:១០.
គ ៣ នីហ្វៃ ៨:១៤.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:២០; ១០:៩.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:១, ៩; ៣ នីហ្វៃ ១១:៣–១៧.
៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:១; ១៩:១២–១៣.
៩ *ក* លូកា ៦:១៣.
ខ ម៉ាថាយ ១៩:២៨; គ. និង ស. ២៩:១២. ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
១០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៧:២៧; មរមន ៣:១៨–១៩.
ខ វិវ. ៧:១៤; អាលម៉ា ៥:២១–២៧; ១៣:១១–១៣; ៣ នីហ្វៃ ២៧:១៩–២០.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៩–១០; ៣ នីហ្វៃ ២៧:៣០–៣២.

១២ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ ក៏បានឃើញមនុស្សជាច្រើនក្នុងតំណទីបួនបានស្លាប់ទៅ នៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិតដែរ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញពួកបណ្ដាជននៅលើផែនដីប្រមូលរួមគ្នា ។
១៤ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ពូជអ្នក និងពូជបងៗរបស់អ្នកដែរ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញមនុស្សនៃពូជខ្ញុំ ប្រមូលគ្នាទាំងហ្វូង ទៅទាស់នឹងពូជបងៗ របស់ខ្ញុំ; ហើយពួកគេប្រមូលគ្នា ដើម្បីទៅធ្វើចម្បាំង ។
១៦ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ ប្រភពទឹកកខ្វក់ដែលឪពុកអ្នកបានឃើញមកនោះ; មែនហើយ គឺជាទន្លេដែលលោក បាននិយាយផងដែរ; ហើយជំរៅរបស់វាគឺជាជំរៅនៃស្ថាននរក ។
១៧ ហើយអ័ព្ទនៃសេចក្ដីងងឹត គឺជាការល្បួងរបស់អារក្សដែលធ្វើឲ្យភ្នែកទាំងឡាយខ្វាក់ ហើយធ្វើឲ្យចិត្តទាំងឡាយកូនចៅមនុស្ស រឹងរូស ហើយនាំពួកគេទៅតាមផ្លូវទូលាយទាំងឡាយដើម្បីឲ្យពួកគេវិនាស ហើយវង្វេងបាត់ទៅ ។
១៨ ហើយអាគារដ៏ធំ ហើយទូលាយ ដែលឪពុកអ្នកបានឃើញមកនោះ គឺជាគំនិតដ៏ឥតប្រយោជន៍ និងជាសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃកូនចៅ មនុស្ស ។ ហើយជង្ហុកមួយយ៉ាងធំ ហើយគួរឲ្យស្ញែងខ្លាចនោះបំបែកពួកគេ; មែនហើយ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ព្រះ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច និងព្រះមែស៊ី ជាកូនចៀមនៃព្រះ ដែលព្រះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ធ្វើបន្ទាល់ តាំងពីកំណើតលោកិយមក រហូតដល់ពេលនេះ ហើយតាំងពីពេលនេះជារៀងដរាបតទៅ ។
១៩ ហើយខណៈដែលទេវតាមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះនោះខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញពូជបងៗរបស់ខ្ញុំបានទាស់នឹងពូជខ្ញុំ ស្របតាមពាក្យរបស់ទេវតា; ហើយមកពីសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃពូជខ្ញុំ និងសេចក្ដីល្បួងទាំងឡាយរបស់អារក្ស នោះខ្ញុំបានឃើញថា ពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ បានឈ្នះលើប្រជាជននៃពូជខ្ញុំ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល ហើយបានឃើញថា ប្រជាជននៃពូជបងៗរបស់ខ្ញុំបានឈ្នះលើពូជខ្ញុំ; ហើយពួកគេដើរទាំងហ្វូងៗនៅលើផ្ទៃផែនដី ។
២១ ហើយខ្ញុំបានឃើញពួកគេប្រមូលគ្នាទាំងហ្វូង; ហើយខ្ញុំបានឃើញសង្គ្រាម និងពាក្យចចាមអារាម អំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ ក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយខ្ញុំបានឃើញតំណមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់ទៅ នៅក្នុងសង្គ្រាម និងពាក្យចចាមអារាមអំពីសង្គ្រាម ទាំងឡាយ ។
២២ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលចុះ ពួកមនុស្សទាំងនេះ នឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថាបន្ទាប់ពីពួកគេបានចុះអន់ថយ ក្នុងការឥតជំនឿ នោះពួកគេបានក្លាយ ទៅជាមនុស្សខ្មៅ ហើយគួរស្អប់ខ្ពើម និងកខ្វក់ពោរពេញទៅដោយការខ្ជិលច្រអូស និងការគួរខ្ពើមឆ្អើមគ្រប់បែបយ៉ាង ៕

ជំពូកទី ១៣

នីហ្វៃឃើញនៅក្នុងការនិមិត្ត អំពីសាសនាចក្រនៃអារក្សដែលកើតឡើង ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ, អំពីការរកឃើញ និងការធ្វើ និគមកិច្ចនៃទ្វីបអាមេរិក, អំពីការបាត់បង់នៃផ្នែកច្បាស់ៗនិងពិសេសជាច្រើននៃព្រះគម្ពីរប៊ីប, អំពីផលវិបាកដោយសារសេចក្ដីក្បត់ សាសនានៃសាសន៍ដទៃ, អំពីការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ, អំពីការនាំមកនូវព្រះគម្ពីរថ្ងៃចុងក្រោយ, និងអំពីការកសាងក្រុងស៊ីយ៉ូន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖

១២ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១០–១២; ហេលេ. ១៣:៥, ៩–១០; ៣ នីហ្វៃ ២៧:៣២; ៤ នីហ្វៃ ១:១៤–២៧.
១៥ *ក* មរមន ៦.
១៦ *ក* ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេចក្ដីស្មោកគ្រោក.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:១៣; ១៥:២៦–២៩.
គ ស.ប. ស្ថាននរក.
១៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:២៣; ១៥:២៤; គ. និង ស. ១០:២០–៣២.
ខ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
គ ម៉ាថាយ ៧:១៣–១៤.
១៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:២៦; ១១:៣៥–៣៦.
ខ យេរេ. ៧:២៤.
គ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
ឃ លូកា ១៦:២៦; ១ នីហ្វៃ ១៥:២៨–៣០.
ង ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
១៩ *ក* ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
ខ យ៉ារ៉ុម ១:១០; ព. នៃ ម. ១:១–២.
២១ *ក* មរមន ៨:៨; ម៉ូរ៉ូណៃ ១:២. ស.ប. សង្គ្រាម.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:១៣; ២ នីហ្វៃ ២៦:១៥.
២៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:២០–២៥.
គ ស.ប. ខ្ជិលច្រអូស, ការខ្ជិលច្រអូស.

មើលន៏! ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញសាសន៍ និងនគរ
ជាច្រើន ។
២ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថាៈ តើអ្នកឃើញអ្វី? ហើយ
ខ្ញុំទូលថាៈ ខ្ញុំឃើញសាសន៍ និងនគរជាច្រើន ។
៣ ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថាៈ នេះគឺជាសាសន៍ និង
នគរទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសាសនា
ចក្រធំមួយកើតឡើង ក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ នៃពួក
សាសន៍ ដទៃ ។
៥ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថាៈ មើលន៏ ការ
បង្កើតឡើងនៃសាសនាចក្រ ដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមបំផុត ជាងសាសនា
ចក្រណាៗទាំងអស់ ដែលសម្លាប់ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ មែន
ហើយ ហើយទាំងធ្វើទុក្ខពួកគេ និងចងពួកគេចុះ និងបំពាក់
នឹមដែកលើពួកគេ ហើយនាំពួកគេចុះ ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសាសនា
ចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើម; ហើយខ្ញុំបានឃើញថា អារក្ស ជា
អ្នក បង្កើតសាសនាចក្រនេះ ។
៧ ហើយខ្ញុំបានឃើញទាំងមាស និងប្រាក់ និងសំពត់សូត្រ
ទាំងឡាយ និងសំពត់ពណ៌ក្រហមទាំងឡាយ និងសំពត់ត្បាញ
ដោយអំបោះ ខ្លូតទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់ ព្រមទាំង
សំលៀកបំពាក់ ដ៏មានតម្លៃៗគ្រប់បែបយ៉ាង; ហើយខ្ញុំឃើញ
ពួកស្រីពេស្យាជាច្រើន ។
៨ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថាៈ មើលចុះ មាស និង
ប្រាក់ និងសំពត់សូត្រទាំងឡាយ និងសំពត់ពណ៌ក្រហមទាំង
ឡាយ និងសំពត់ ត្បាញដោយអំបោះខ្លូតទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់
និងសំលៀកបំពាក់ដ៏មានតម្លៃ ហើយនឹងពួកស្រីពេស្យាទាំង
ឡាយនេះ គឺជាសេចក្ដីប្រាថ្នា នៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយ
គួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ ។
៩ ហើយក៏ដើម្បីសេចក្ដីសរសើរដំកើងនៃមនុស្សលោកផងដែរ
នោះពួកគេបំផ្លាញពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ ហើយចាប់ពួកគេចុះទៅ
ក្នុងការ ជាប់ឃុំឃាំង ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល
ហើយឃើញផ្ទៃទឹកដ៏ធំ ហើយផ្ទៃទឹកនោះ បំបែកពួកសាសន៍
ដទៃចេញពីពូជ បងៗរបស់ខ្ញុំ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូល
មកខ្ញុំថាៈ មើលន៏ សេចក្ដីក្រោធនៃព្រះ កំពុងតែធ្លាក់មកលើ
ពូជបងៗ របស់អ្នក។
១២ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញបុរសម្នាក់ ក្នុងចំណោម
ពួកសាសន៍ដទៃ ដែលត្រូវឃ្លាតចេញពីពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ដោយផ្ទៃ
ទឹកដ៏ធំ; ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងចុះមក
សណ្ឋិតលើបុរសនោះ; ហើយលោកចេញដំណើរឆ្លង
កាត់ផ្ទៃទឹកដ៏ធំនោះ គឺទៅឯពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ដែល
នៅលើដែនដីសន្យា ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងមកសណ្ឋិតលើពួកសាសន៍ដទៃផ្សេងទៀត;
ហើយពួកគេបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង ដោយ
ឆ្លងកាត់លើផ្ទៃទឹកដ៏ធំនោះ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញពួក
សាសន៍ដទៃទាំងហ្វូងៗ នៅលើដែនដីសន្យានោះ; ហើយខ្ញុំបាន
ឃើញថា សេចក្ដីក្រោធនៃព្រះ ធ្លាក់លើពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ;
ហើយពួកគេត្រូវបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ នៅចំពោះពួកសាសន៍ដទៃ
ហើយត្រូវវាយដំកំទេច ។
១៥ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ យាង
មកសណ្ឋិតលើពួកសាសន៍ដទៃ ហើយពួកគេក៏បានចំរើនឡើង
ហើយ បានដែនដីទុកជាកេរ្តិ៍អាករដល់ពួកគេ; ហើយខ្ញុំបាន
ឃើញថា ពួកគេមានសម្បុរស ហើយស្រស់ល្អ ហើយ
ស្អាតដ៏លើសលប់ ដូចជា សាសន៍ខ្ញុំ មុនពេលដែលពួកគេត្រូវ
បានស្លាប់ទៅ ។

---

១៣ ៤ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:២៦, ៣៤; ១៤:៣, ៩–១៧.
៥ *ក* វិវរ. ១៧:៣–៦; ១ នីហ្វៃ ១៤:១៣.
ខ យេរេ. ២៨:១០–១៤.
៦ *ក* គ. និង ស. ៨៨:៩៤.
ស.ប. អារក្ស — សាសនាចក្រនៃអារក្ស.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:២២–២៣.
៧ *ក* មរមន ៨:៣៦–៣៨.
៨ *ក* វិវរ. ១៨:១០–២៤; មរមន ៨:៣៥–៣៨.
៩ *ក* វិវរ. ១៣:៤–៧.
១២ *ក* ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:១១; មរមន ៥:១៩–២០.
ខ ស.ប. ដែនដីសន្យា.
គ ១ នីហ្វៃ ២២:៧–៨.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល.
១៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:១៩.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:២១.
គ មរមន ៦:១៧–២២.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន ឃើញថា ពួកសាសន៍ដទៃដែលបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង បានបន្ទាបខ្លួន នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់; ហើយព្រះចេស្ដានៃព្រះ អម្ចាស់បាន[ក]ស្ថិតនៅជាមួយនឹងពួកគេ ។

១៧ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា មាតានៃពួកសាសន៍ដទៃ បានប្រមូលគ្នានៅលើទឹក ហើយនៅលើដី ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកគេ ។

១៨ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះចេស្ដានៃព្រះបានស្ថិតនៅជាមួយនឹងពួកគេ ហើយក៏បានឃើញថា សេចក្ដីក្រោធនៃព្រះ បានធ្លាក់មក លើអស់អ្នកណា ដែលប្រមូលគ្នាមកច្បាំងនឹងពួកគេ ។

១៩ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានឃើញថា ពួកសាសន៍ដទៃដែលបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង នោះត្រូវបាន[ក]ដោះលែង ដោយព្រះចេស្ដា នៃព្រះ ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃគ្រប់អស់ទាំងសាសន៍ផ្សេងៗ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានឃើញថា ពួកគេបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី; ហើយខ្ញុំបានឃើញ[ក]គម្ពីរមួយ ហើយគម្ពីរនោះត្រូវបាននាំចេញទៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។

២១ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ តើអ្នកយល់ន័យពីគម្ពីរនោះឬទេ ?

២២ ហើយខ្ញុំបានទូលលោកថា៖ ខ្ញុំមិនយល់ទេ ។

២៣ ហើយលោកមានបន្ទូលថា៖ មើលចុះ គម្ពីរនេះចេញមកពីមាត់របស់សាសន៍យូដាម្នាក់ ។ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានឃើញ[ក]គម្ពីរនោះ; ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ គម្ពីរដែលអ្នកឃើញនោះ គឺជា[ខ]បញ្ជីមួយរបស់[គ]ពួកសាសន៍យូដា ដែលមានសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល; ហើយគម្ពីរនោះ ក៏មានពាក្យព្យាករណ៍ជាច្រើននៃពួកព្យាការីបរិសុទ្ធទាំង ឡាយ; ហើយគឺជាបញ្ជី ដូចគ្នានឹងឆ្លាក់ត្រា ដែលឆ្លាក់នៅលើ[ឃ]ផ្ទាំងលង្ហិន លើកលែងតែមិនសូវមានច្រើន ដូចនៅលើផ្ទាំងទាំងនោះ ទេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគម្ពីរនេះមានសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល; ម្ល៉ោះហើយ គម្ពីរនេះមានប្រយោជន៍ដ៏ធំ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ។

២៤ ហើយទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ អ្នកបានឃើញហើយថា គម្ពីរនេះចេញមកពីមាត់របស់សាសន៍យូដាម្នាក់; ហើយកាលគម្ពីរនេះបានចេញមកពីមាត់សាសន៍យូដា គម្ពីរនេះមាននូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលពួកសាវក ១២នាក់ ធ្វើបន្ទាល់; ហើយពួកគេធ្វើបន្ទាល់ស្របតាមសេចក្ដីពិត ដែលនៅក្នុងកូនចៀមនៃព្រះ ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍ទាំងនេះចេញមកពី[ក]ពួកសាសន៍យូដា ទៅឯ[ខ]ពួកសាសន៍ដទៃ ក្នុងសេចក្ដីបរិសុទ្ធ ស្របតាមសេចក្ដីពិត ដែលនៅក្នុងព្រះ ។

២៦ ហើយបន្ទាប់ពីការណ៍ទាំងនេះ [ក]ចេញពីពួកសាសន៍យូដា ទៅឯពួកសាសន៍ដទៃ ដោយសារស្នាដៃរបស់ពួកសាវក១២នាក់នៃ [ខ]កូនចៀមហើយ នោះអ្នកនឹងឃើញការបង្កើតឡើងនៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយ[គ]គួរខ្ពើមឆ្អើម គឺគួរខ្ពើមឆ្អើមជាងសាសនាចក្រឯណាៗ ទាំងអស់; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបាន[ឃ]ដកយកភាគដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗជាច្រើន ចេញពីដំណឹងល្អនៃកូនចៀម; ហើយថែមទាំងដកយក សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ជាច្រើនចេញដែរ ។

២៧ ហើយគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះហើយដែលពួកគេបានធ្វើ ដើម្បីពួកគេអាចបង្ខូចផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពួក គេអាចធ្វើឲ្យភ្នែកទាំងឡាយខ្វាក់ ហើយធ្វើឲ្យចិត្តទាំងឡាយនៃកូនចៅមនុស្សរឹងរូស ។

២៨ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកឃើញហើយថា បន្ទាប់ពីពេលដែលគម្ពីរនោះ ធ្លាក់ទៅដល់ដៃនៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើម នោះហើយ នោះសេចក្ដីដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗជាច្រើន ត្រូវបានដកយកពីគម្ពីរនោះចេញ គឺជាគម្ពីររបស់កូនចៀមនៃព្រះ ។

២៩ ហើយបន្ទាប់ពីសេចក្ដីដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗទាំងប៉ុន្មានត្រូវបានដកយកចេញហើយនោះ គម្ពីរនេះនឹងត្រូវបានផ្សាយ

១៦ ក គ. និង ស. ១០១:៨០.
១៩ ក ២ នីហ្វៃ ១០:១០–១៤; ៣ នីហ្វៃ ២១:៤; អេធើរ ២:១២.
២០ ក ១ នីហ្វៃ ១៤:២៣.
២៣ ក ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨; ២ នីហ្វៃ ២៩:៤–១២.
ខ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
គ ២ នីហ្វៃ ៣:១២.
ឃ ១ នីហ្វៃ ៥:១០–១៣.
២៥ ក ២ នីហ្វៃ ២៩:៤–៦; គ. និង ស. ៣:១៦. ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
២៦ ក ម៉ាថាយ ២១:៤៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៤–៦; ១៤:៣, ៩–១៧.
គ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា — សេចក្ដីក្បត់សាសនានៃសាសនាចក្រគ្រិស្ទានដើម.
ឃ មរមន ៨:៣៣; ម៉ូសេ ១:៤១.
ង ១ នីហ្វៃ ១៤:២០–២៦; ម. នៃ ស. ១:៨.

ទៅគ្រប់ ទាំងសាសន៍នៃពួកសាសន៍ដទៃ; ហើយបន្ទាប់ពីគម្ពីរ
នេះ ត្រូវបានផ្សាយទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍នៃពួកសាសន៍ដទៃហើយ
មែនហើយ គឺនឹងឆ្លងកាត់ផ្ទៃទឹកដ៏ធំ ដែលអ្នកបានឃើញទៅជា
មួយនឹងពួកសាសន៍ដទៃ ដែលបានចេញរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំ
ងនោះហើយ នោះអ្នកបានឃើញ — ពីព្រោះមកពីសេចក្ដី
ដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗជាច្រើន ដែលបានដកយកពីគម្ពីរនេះចេញ
គឺជាសេចក្ដីដ៏ច្បាស់ ចំពោះការយល់ដល់កូនចៅមនុស្ស តាម
សេចក្ដីច្បាស់លាស់ ដែលនៅក្នុងកូនចៀមនៃព្រះ — ពីព្រោះ
មកពីសេចក្ដីទាំងនេះត្រូវបាន ដកយកចេញពីដំណឹងល្អនៃកូនចៀម
បានជាមនុស្សជាច្រើនលើសលប់ ត្រូវជំពប់ដួល មែនហើយ
រហូតដល់អារក្សសាតាំងមានអំណាច ដ៏ធំទៅលើពួកគេ ។
៣០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអ្នកបានឃើញថា ពួក
សាសន៍ដទៃដែលបានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំងនោះ ត្រូវបាន
លើកឡើង ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ឲ្យខ្ពស់ជាងសាសន៍នានា
ទាំងអស់នៅលើផែនដី ដែលជាជំរើសលើផែនដីឯទៀតទាំង
អស់ គឺជាផែនដីដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជា
មួយនឹងឪពុកអ្នកថា ពូជលោកនឹងបានផែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេ;
ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកបានឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់មិនព្រមឲ្យពួកសាសន៍ដទៃ បំផ្លាញពូជអ្នកដែលនៅក្នុង
ចំណោមពួកបងប្អូនរបស់អ្នកឲ្យសាប សូន្យអស់ឡើយ ។
៣១ ហើយទ្រង់ក៏មិនព្រមឲ្យពួកសាសន៍ដទៃ បំផ្លាញពូជ
បងៗរបស់អ្នកដែរ ។
៣២ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ក៏មិនព្រមឲ្យពួក
សាសន៍ដទៃ ស្ថិតនៅក្នុងសភាពល្ងិតល្ងង់តទៅទៀតឡើយ
ដែលអ្នកបាន ឃើញហើយថា ពួកគេកំពុងតែនៅក្នុងសភាព
បែបនេះ ដោយមកពីភាគដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗទាំងប៉ុន្មាន
នៃដំណឹងល្អរបស់កូនចៀម ត្រូវបានយកចេញដោយសាសនា
ចក្រដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើម ឯការបង្កើតសាសនាចក្រនោះអ្នក
បានឃើញហើយ ។
៣៣ ហេតុដូច្នោះហើយ កូនចៀមនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលថា៖
យើងនឹងមេត្តាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ រហូតដល់មកធ្វើទោសដល់
សំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដោយការជំនុំជំរះដ៏ធំ ។
៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់
មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលចុះ កូនចៀមនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ
ថា បន្ទាប់ពីយើងមកពិនិត្យពិច័យសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល —
ហើយសំណល់ដែលយើងពោលដល់នេះ គឺជាពូជឪពុករបស់
អ្នក — ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីយើងមកពិនិត្យពិច័យ
ពួកគេដោយការជំនុំជំរះ ហើយវាយពួកគេដោយដៃរបស់ពួក
សាសន៍ដទៃ ហើយបន្ទាប់ពីពួកសាសន៍ដទៃជំពប់ដួលជាខ្លាំង
ដោយមកពីភាគដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗទាំងប៉ុន្មាននៃដំណឹងល្អ
របស់កូនចៀមត្រូវបាន យកចេញ ដោយសាសនាចក្រ
ដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ ដែលជាមាតានៃពួកស្រីពេស្យា នោះកូនចៀម
មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ — យើងនឹង មេត្តាដល់ពួក
សាសន៍ដទៃនៅថ្ងៃនោះ គឺដរាបដល់យើងនឹងនាំចេញមកដល់
ពួកគេ ដោយអំណាចយើងផ្ទាល់ នូវភាគច្រើននៃដំណឹងល្អ
របស់យើង ដែលនឹងទៅជាសេចក្ដីច្បាស់ និងពិសេសៗ
កូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
៣៥ ត្បិតមើលចុះ កូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងនឹង
សម្ដែងខ្លួនឲ្យពូជអ្នកឃើញ ដើម្បីឲ្យពួកគេសរសេរអំពីអ្វីៗ
ជាច្រើន ដែលយើងនឹងធ្វើការងារបំរើដល់ពួកគេ ដែល
នឹងទៅជាសេចក្ដីច្បាស់ និងពិសេសៗ; ហើយបន្ទាប់ពីពូជអ្នក
ត្រូវបានបំផ្លាញចោល ហើយចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ
ហើយពូជបងៗរបស់អ្នកផងនោះ មើលចុះ សេចក្ដីទាំងនេះនឹង
ត្រូវបានលាក់ទុក ដើម្បីឲ្យបានចេញ មកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ
ដោយអំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃកូនចៀម ។
៣៦ កូនចៀមមានព្រះបន្ទូលថា ទាំងដំណឹងល្អ និងថ្ម ហើយ
នឹងសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង នឹងត្រូវបានសរសេរទុកនៅក្នុង
គម្ពីរទាំង នេះ ។
៣៧ នោះមានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណា ដែលនឹង
ព្យាយាមខំនាំក្រុងស៊ីយ៉ូនរបស់យើងចេញមកនៅថ្ងៃនោះ ត្បិត

៣០ *ក* ស.ប. ផែនដីសន្យា.
ខ អាលម៉ា ៤៥:១០–១៤.
៣១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៤:៧; ១០:១៨–១៩;
យ៉ាកុប ៣:៥–៩;
ហេលេ. ១៥:១២;
៣ នីហ្វៃ ១៦:៨–៩;
មរមន ៥:២០–២១.
៣២ *ក* ស.ប. អារក្ស — សាសនាចក្រ
នៃអារក្ស.
៣៤ *ក* ស.ប. យ៉ូសែប, កូនប្រុសរបស់
យ៉ាកុប.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៤:១–៣;
២ នីហ្វៃ ២៦:២០.
គ ស.ប. ដំណឹងល្អ.
ឃ គ. និង ស. ១០:៦២.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
៣៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:៦; ២៩:១–២.
ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
៣៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៧:១៣–២១.
ខ ហេលេ. ៥:១២;
៣ នីហ្វៃ ១១:៣៨–៣៩.
ស.ប. ថ្ម.
៣៧ *ក* គ. និង ស. ២១:៩.
ខ ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.

ពួកគេនឹងបាន ទទួលអំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ; ហើយបើពួកគេកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះ
ពួកគេនឹងត្រូវបានលើក ឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយ
នឹងបានសង្គ្រោះ នៅក្នុងនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃកូនចៀម; ហើយ
អស់អ្នកណាប្រកាសប្រាប់ពី សេចក្ដីសុខសាន្ត មែនហើយ
គឺដំណឹងពីសេចក្ដីអំណរដ៏អស្ចារ្យ នោះល្អណាស់ហ្ន៎ គឺពួកអ្នក
ដែលដើរលើភ្នំ ។
៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញ
សំណល់នៃពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ និងព្រមទាំងគម្ពីររបស់កូនចៀមនៃ
ព្រះដែរ ដែលបានចេញមកពីមាត់របស់សាសន៍យូដា ថាគម្ពីរ
នោះបានចេញមកពីពួកសាសន៍ដទៃ ដល់សំណល់នៃពូជ
បងៗរបស់ខ្ញុំ ។
៣៩ ហើយបន្ទាប់ពីគម្ពីរនោះបានមកដល់ពួកគេហើយ នោះខ្ញុំ
ឃើញគម្ពីរផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបាននាំចេញមកដោយ
ព្រះចេស្ដា នៃកូនចៀម គឺចេញមកពីពួកសាសន៍ដទៃដល់ពួក
គេ ដើម្បីជាការបរិវត្តន៍ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ និងសំណល់នៃពូជ
បងៗរបស់ខ្ញុំ និងពួក សាសន៍យូដា ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញ
លើផ្ទៃផែនដីផងថា បញ្ជីទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី និងនៃពួក
សាវក១២នាក់នៃកូនចៀម គឺជាសេចក្ដីពិត ។
៤០ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ បញ្ជីចុងក្រោយទាំង
ឡាយនេះ ដែលអ្នកបានឃើញក្នុងចំណោមពួកសាសន៍
ដទៃនោះ នឹងតាំងនូវសេចក្ដីពិតអំពីបញ្ជីមុន ដែលជាបញ្ជីនៃពួក
សាវក១២នាក់នៃកូនចៀម ហើយនឹងបង្ហាញឲ្យដឹងសេចក្ដី
ដ៏ច្បាស់ និងពិសេសៗ ដែលបានដកយកពីបញ្ជីទាំងនោះ;
ហើយនឹងបង្ហាញដល់គ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និង
គ្រប់ទាំងប្រជាជនឲ្យដឹងថា កូនចៀមនៃព្រះ គឺជាព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះវរបិតា ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃពិភពលោក; ហើយថា មនុស្ស ទាំងអស់ត្រូវតែមករកព្រះអង្គ
បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងពុំបានសង្គ្រោះឡើយ ។
៤១ ហើយពួកគេត្រូវតែមក ស្របតាមព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ
ដែលនឹងត្រូវបានតាំងឡើងដោយព្រះឱស្ឋនៃកូនចៀម; ហើយ
ព្រះបន្ទូល ទាំងឡាយនៃកូនចៀម នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹងនៅក្នុង
បញ្ជីនៃពូជអ្នក ក៏ដូចជានៅក្នុងបញ្ជីនៃពួកសាវក១២នាក់នៃកូន
ចៀមដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ បញ្ជីទាំងពីរនេះ នឹងត្រូវ
បានតាំងឡើងជារបស់តែមួយ ត្បិតមានព្រះតែមួយ និងអ្នក
គង្វាលមួយប៉ុណ្ណោះ នៅលើផែនដីទាំងមូល ។
៤២ ហើយពេលនឹងមកដល់ ដែលទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គ
ទ្រង់ដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងពួកសាសន៍យូដា និងពួក
សាសន៍ដទៃ ផង; ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់
ពួកសាសន៍យូដា និងព្រមទាំងដល់ពួកសាសន៍ដទៃផង ខណៈនោះ
ទ្រង់នឹងសម្ដែង រូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ និងព្រមទាំង
ដល់ពួកសាសន៍យូដាផង ហើយមនុស្សក្រោយទៅជាមុន រីឯ
មនុស្សមុនទៅជាក្រោយវិញ ៕

ជំពូកទី ១៤

ទេវតាប្រាប់នីហ្វៃអំពីពរជ័យ និងពាក្យបណ្ដាសាទាំងឡាយ ដែលនឹងធ្លាក់មកលើពួកសាសន៍ដទៃ — មានសាសនាចក្រតែពីរគត់ គឺ៖ សាសនាចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះ និងសាសនាចក្រនៃអារក្ស — ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះនៅគ្រប់សាសន៍ ត្រូវបានបៀតបៀន ដោយ សាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ — សាវកយ៉ូហាននឹងសរសេរអំពីចុងបំផុតនៃលោកិយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

៣៧ ក ស.ប. អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
ឃ ៣ នីហ្វៃ ២៧:១៦.
ស.ប. កាន់ខ្ជាប់.
ង ស.ប. សិរីល្អនៃសេឡេស្ទាល.
ច អេសាយ ៥២:៧;
ម៉ូសាយ ១៥:១៤–១៨;
៣ នីហ្វៃ ២០:៤០.
៣៨ ក ១ នីហ្វៃ ១៣:២៣;
២ នីហ្វៃ ២៩:៤–៦.
ខ មរមន ៥:១៥.
៣៩ ក ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — គម្ពីរដែលបានព្យាករថានឹងចេញមក.
ខ អេសេ. ៣៧:១៥–២០;
២ នីហ្វៃ ៣:១១–១២.
គ ១ នីហ្វៃ ១៤:៣០.
៤០ ក ២ នីហ្វៃ ២៦:១៦–១៧; ២៩:១២.
ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
ខ មរមន ៧:៨–៩.
គ ស.ប. ព្រះគម្ពីរប៊ីប.
ឃ សូមមើលទំព័រចំណងជើងនៃព្រះគម្ពីរមរមន. ម៉ូសេ ១:៦.
៤១ ក អេសេ. ៣៧:១៧.
ខ ចោទិ. ៦:៤; យ៉ូហាន ១៧:២១–២៣; ២ នីហ្វៃ ៣១:២១.
គ ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
៤២ ក គ. និង ស. ៩០:៨–៩;
១០៧:៣៣; ១១២:៤.
ខ យ៉ាកុប ៥:៦៣.
គ លូកា ១៣:៣០;
១ នីហ្វៃ ១៥:១៣–២០.

ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ប្រសិនបើពួកសាសន៍
ដទៃនឹងប្រុងស្ដាប់តាមកូនចៀមនៃព្រះ នៅថ្ងៃនោះដែលទ្រង់
នឹងសម្ដែង រូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ ដោយព្រះបន្ទូល និង
ព្រមទាំងដោយព្រះចេស្ដាដែរ ដោយការប្រព្រឹត្ដិ ដែលជាការ
យកថ្មជំពប់ចេញ —

២ ហើយបើមិនមានចិត្ដរឹងរូសទាស់នឹងកូនចៀមនៃព្រះទេ នោះ
ពួកគេនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពូជឪពុករបស់អ្នក; មែនហើយ
ពួកគេនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមវង្សអ៊ីស្រាអែល; ហើយពួក
គេនឹងត្រូវបានទៅជារាស្ដ្រមួយ ដែលមានពរនៅលើដែនដីសន្យា
រហូតតទៅ; ពួកគេនឹងមិនត្រូវធ្លាក់ ទៅក្នុង
ការជាប់ឃុំឃាំងទៀតឡើយ; ហើយវង្សអ៊ីស្រាអែលក៏នឹងមិន
ត្រូវលាយឡំតទៅទៀតដែរ ។

៣ ហើយឯរណ្ដៅដ៏ជ្រៅ ដែលត្រូវបានជីកសំរាប់ពួកគេ ដោយ
សាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ គឺជាសាសនាចក្រ
ដែល ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអារក្ស និងកូនចៅវា ដើម្បីឲ្យ
វាអាចនាំព្រលឹងមនុស្ស យកទៅស្ថាននរក — មែនហើយ
គឺរណ្ដៅ ដ៏ជ្រៅ ដែលត្រូវបានជីកសំរាប់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ
នៃមនុស្ស នោះនឹងត្រូវបំពេញដោយពួកអ្នកដែលបានជីកវា
រហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិច បំផ្លាញទាំងស្រុងរបស់ពួកគេ កូនចៀមនៃ
ព្រះមានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ; គឺមិនមែនជាសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ
នៃព្រលឹងទេ តែគឺជាការចោល ព្រលឹងទៅក្នុងស្ថាននរកនោះ
ដែលគ្មានចុងបំផុតវិញ ។

៤ ត្បិតមើលចុះ នេះគឺស្របតាមការជាប់ឃុំឃាំងនៃអារក្ស
និងព្រមទាំងស្របតាមសេចក្ដីយុត្ដិធម៌នៃព្រះផង ដែលនឹងមាន
ដល់អស់ អ្នកណាដែលនឹងធ្វើនូវអំពើទុច្ចរិត និង
អំពើដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមនៅចំពោះមុខទ្រង់ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូល
មកខ្ញុំ នីហ្វៃថា៖ អ្នកបានឃើញហើយថា បើសិនជាពួកសាសន៍
ដទៃព្រម ប្រែចិត្ត នោះនឹងបានស្រួលដល់ពួកគេហើយ; ហើយ
អ្នកក៏ស្គាល់នូវសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់
មានដល់វង្សអ៊ីស្រា អែលហើយដែរ; ហើយអ្នកក៏បានឮហើយ
ថា អស់អ្នកណាដែលមិនព្រមប្រែចិត្តទេ នោះនឹងត្រូវវិនាស ។

៦ ហេតុដូច្នេះហើយ វេទនាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ បើសិនជា
ពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូស ទាស់នឹងកូនចៀមនៃព្រះ ។

៧ កូនចៀមនៃព្រះមានព្រះបន្ទូលថា៖ ត្បិតពេលនឹងមកដល់
ដែលយើងនឹងធ្វើកិច្ចការដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យ នៅចំណោម
កូនចៅ មនុស្ស; ដែលជាកិច្ចការដ៏អស់កល្បជានិច្ច ទោះ
ជាតាមខាងនេះ ឬខាងនោះក៏ដោយ — ទោះជា
ទុកជាការបរិវត្តន៍ដល់ពួកគេ ចំពោះសេចក្ដីសុខ សាន្ដ និង
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ឬទុកជាការបណ្ដោយឲ្យពួក
គេទៅតាមភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិត
របស់គេ រហូតដល់ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយ
ធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ ទាំងខាងសាច់ឈាម និង
ខាងវិញ្ញាណ ស្របតាមការជាប់ឃុំឃាំងនៃអារក្ស ដែល
យើងមានបន្ទូលមកហើយនោះក្ដី ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅគ្រាដែលទេវតាមាន
បន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ នោះលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ តើអ្នក
ចាំនូវសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់មាន
ដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលឬទេ ? ខ្ញុំបានទូលលោកថា៖ ព្រះពរ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំ
ថា៖ មើលន៏ ចូរមើលសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ
ដែលជាមាតានៃសេចក្ដីគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ឯអ្នកបង្កើត
សាសនាចក្រនោះ គឺអារក្ស ។

១០ ហើយលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ មានសាសនា

១៤ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៦–១៣.
ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
ខ ១ ថែស្សា. ១:៥;
១ នីហ្វៃ ១៤:១៤;
យ៉ាកុប ៦:២–៣.
គ អេសាយ ៥៧:១៤;
១ នីហ្វៃ ១៣:២៩, ៣៤;
២ នីហ្វៃ ២៦:២០.
២ *ក* កាឡាទី ៣:៧, ២៩;
២ នីហ្វៃ ១០:១៨–១៩;
៣ នីហ្វៃ ១៦:១៣;
២១:៦, ២២;
អេប្រា. ២:៩–១១.
ខ ២ នីហ្វៃ ៦:១២; ១០:៨–១៤;
៣ នីហ្វៃ ១៦:៦–៧; ២០:២៧.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១៤;
គ. និង ស. ១០៩:២៥.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជាប់ទោស;
ស្ថាននរក.
៥ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:៣២.
៧ *ក* អេសាយ ២៩:១៤;
១ នីហ្វៃ ២២:៨;
២ នីហ្វៃ ២៧:២៦; ២៩:១–២;
គ. និង ស. ៤:១.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
គ ២ នីហ្វៃ ២:២៦–២៩;
អាលម៉ា ១២:៩–១១.
៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៥;
គ. និង ស. ១:៣៥.
ស.ប. អារក្ស.

[ក]ចក្រតែពីរប៉ុណ្ណោះ; មួយគឺជាសាសនាចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះ
[ខ]រីឯមួយទៀត គឺជាសាសនាចក្រនៃអារក្ស; ហេតុដូច្នោះហើយ
អស់អ្នកណាដែលមិនជាពួកផងសាសនាចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះទេ
គឺជាពួកផងសាសនាចក្រដ៏ធំវិញ ដែលជាមាតានៃសេចក្ដី
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនោះ ហើយវាជា[គ]ពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានមើល ហើយបាន
ឃើញពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី ហើយវាអង្គុយនៅលើ[ក]ផ្ទៃទឹកដ៏ធំ;
ហើយវា[ខ]មានអំណាចលើផែនដីទាំងមូល នៅគ្រប់ទាំងសាសន៍
គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសាសនា
ចក្រនៃកូនចៀមនៃព្រះ ហើយសមាជិកនៃសាសនាចក្រមាន
[ក]ចំនួនតិចណាស់ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិត និងសេចក្ដី
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនៃពេស្យា ដែលអង្គុយនៅលើផ្ទៃទឹកដ៏ធំនោះ;
ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានឃើញថា សាសនា
ចក្រនៃកូនចៀម ដែលជាពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ក៏មាននៅ
[ខ]ពាសពេញលើផ្ទៃផែនដីដែរ ហើយអំណាចរបស់ពួកគេ
នៅលើផ្ទៃផែនដីមានចំនួនតូច ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិត
របស់ពេស្យាដ៏ធំ ដែលខ្ញុំបានឃើញនោះ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថាមាតា
ដ៏ធំ នៃសេចក្ដីគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ បានប្រមូលមនុស្សទាំង
ហ្វូង នៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី នៅគ្រប់ទាំងសាសន៍នៃពួក
សាសន៍ដទៃ ដើម្បីទៅ[ក]ច្បាំងនឹងកូនចៀមនៃព្រះ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
ឃើញថាព្រះចេស្ដានៃកូនចៀមនៃព្រះ បានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើ
ពួក បរិសុទ្ធក្នុងសាសនាចក្រនៃកូនចៀម ហើយលើរាស្ត្រដែល
នៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញ
លើ ផ្ទៃផែនដី; ហើយពួកគេប្រដាប់អាវុធដោយសេចក្ដីសុចរិត
និងដោយ[ក]ព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដោយសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថាសេចក្ដី
ក្រោធនៃព្រះ បាន[ក]ស្រោចមកលើសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើម
ឆ្អើមនោះ ដរាបដល់មានសង្គ្រាម និងពាក្យចចាមអារាមអំពី
សង្គ្រាមទាំងឡាយ [ខ]ក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ និងពូជ
មនុស្សទាំង អស់នៅលើផែនដី ។
១៦ ហើយខណៈដែលចាប់ផ្ដើមមាន[ក]សង្គ្រាម និងពាក្យ
ចចាមអារាមអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមសាសន៍
ទាំងអស់ ដែល ជាពួកផងមាតានៃសេចក្ដីគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង
ឡាយ នោះទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលចុះ សេចក្ដី
ក្រោធនៃព្រះធ្លាក់មកលើមាតា នៃពួកពេស្យា; ហើយមើលចុះ
អ្នកឃើញរឿងទាំងអស់នេះហើយ —
១៧ ហើយ[ក]ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ កាល[ខ]សេចក្ដីក្រោធនៃព្រះ
នឹងស្រោចមកលើមាតានៃពួកស្រីពេស្យា គឺជាសាសនាចក្រ
ដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើម នៅលើអស់ទាំងផែនដី ឯអ្នកបង្កើត
សាសនាចក្រនោះ គឺអារក្ស ហេតុដូច្នោះហើយ នៅថ្ងៃនោះ
[គ]កិច្ចការនៃ ព្រះវរបិតា នឹងចាប់ផ្ដើម ក្នុងការរៀបចំផ្លូវ ដើម្បី
បំពេញ[ឃ]សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់
ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទេវតាមានបន្ទូល
មកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ !
១៩ ហើយខ្ញុំក៏មើល ហើយបានឃើញបុរសម្នាក់
ហើយបុរសនោះស្លៀកពាក់អាវពណ៌ស ។
២០ ហើយទេវតាមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើលន៏ សាវកម្នាក់[ក]ក្នុង
ចំណោមពួកសាវកទាំង១២នាក់នៃកូនចៀម ។
២១ មើលចុះ លោកនឹងឃើញ ហើយសរសេររឿងដែល
នៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន; មែនហើយ និងព្រមទាំងរឿងជាច្រើន
ដែលបាន កន្លងមកហើយ ។
២២ ហើយលោកនឹងសរសេរអំពីចុងបំផុតផែនដីដែរ ។

១០ ក ១ នីហ្វៃ ២២:២៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៤–៦, ២៦.
គ វិវរ. ១៧:៥, ១៥;
២ នីហ្វៃ ១០:១៦.
១១ ក យេរេ. ៥១:១៣;
វិវរ. ១៧:១៥.
ខ គ. និង ស. ៣៥:១១.
១២ ក ម៉ាថាយ ៧:១៤;
៣ នីហ្វៃ ១៤:១៤;
គ. និង ស. ១៣៨:២៦.
ខ គ. និង ស. ៩០:១១.
១៣ ក វិវរ. ១៧:១–៦; ១៨:២៤;
១ នីហ្វៃ ១៣:៥;
គ. និង ស. ១២៣:៧–៨.
១៤ ក យ៉ាកុប ៦:២;
គ. និង ស. ៣៨:៣២–៣៨.
១៥ ក គ. និង ស. ១:១៣–១៤.
ខ ម៉ាកុស ១៣:៨;
គ. និង ស. ៨៧:៦.
១៦ ក ១ នីហ្វៃ ២២:១៣–១៤;
មរមន ៨:៣០.
១៧ ក ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់,
គ្រាចុងក្រោយ.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:១៥–១៦.
គ ៣ នីហ្វៃ ២១:៧, ២០–២៩.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ឃ មរមន ៨:២១, ៤១.
ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
២០ ក វិវរ. ១:១–៣;
១ នីហ្វៃ ១៤:២៧.

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងឡាយដែលលោកនឹងសរសេរ គឺជារឿងពិត ហើយត្រឹមត្រូវ; ហើយមើលចុះ រឿងទាំងនោះបាន សរសេរនៅក្នុង[ក]គម្ពីរ ដែលអ្នកបានឃើញចេញមកពីមាត់នៃសាសន៍យូដា; ហើយនៅពេលដែលរឿងទាំងនោះចេញពីមាត់នៃសាសន៍ យូដា ឬនៅពេលដែលគម្ពីរនោះ ចេញមកពីមាត់នៃសាសន៍យូដា រឿងដែលបានសរសេរទុកនោះជារឿងដ៏ច្បាស់ ហើយ[ខ]បរិសុទ្ធ និងពិសេសបំផុត ហើយងាយយល់ដល់មនុស្សទាំងអស់ ។

២៤ ហើយមើលចុះ រឿងទាំងឡាយ ដែល[ក]សាវកនៃកូនចៀមនេះនឹងសរសេរ គឺជារឿងដ៏ច្រើន ដែលអ្នកបានឃើញមក; ហើយមើលចុះ អ្នកនឹងឃើញរឿងដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានដែរ ។

២៥ ប៉ុន្តែរឿងទាំងឡាយដែលអ្នកនឹងឃើញ ពីអំណើះតទៅនោះអ្នកមិនត្រូវសរសេរឡើយ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន តែងតាំងសាវកនៃកូនចៀមនៃព្រះ ឲ្យ[ក]សរសេររឿងទាំងនោះហើយ ។

២៦ ហើយព្រមទាំងអ្នកផ្សេងៗទៀតដែលបានឃើញ នោះទ្រង់បានបង្ហាញរឿងទាំងអស់ដល់ពួកគេដែរ ហើយពួកគេបានសរសេររឿងទាំងនោះ; ហើយរឿងទាំងនោះ[ក]បានផ្សារភ្ជិតទុក ដើម្បីឲ្យបានចេញមកក្នុងសេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃរឿងនោះ ស្របតាមសេចក្ដីពិត ដែលមាននៅក្នុងកូនចៀម នៅក្នុងពេលកំណត់នៃព្រះអម្ចាស់ ដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល ។

២៧ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានឮ ហើយធ្វើបន្ទាល់ថា ឈ្មោះរបស់សាវកនៃកូនចៀមនោះ គឺ[ក]យ៉ូហាន ស្របតាមបន្ទូលរបស់ទេវតា ។

២៨ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ ត្រូវបានហាមមិនឲ្យសរសេររឿងទាំងឡាយ ដែលនៅសល់ពីរឿង ដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮ នោះទេ; ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរ គឺល្មមសំរាប់ខ្ញុំហើយ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែសរសេរផ្នែកតូចមួយនៃរឿង ដែលខ្ញុំបានឃើញមកប៉ុណ្ណោះ ។

២៩ ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ថា ខ្ញុំបានឃើញរឿងទាំងឡាយ ដែល[ក]ឪពុកខ្ញុំបានឃើញ ហើយទេវតានៃព្រះ បានធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនោះ ។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបញ្ចប់នូវការនិយាយអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានឃើញ កាលដែលខ្ញុំត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ; ហើយបើសិនជារឿងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានឃើញនេះ មិនបានសរសេរទុកក៏ដោយ គង់តែរឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរទុក គឺជា[ក]រឿងពិតដែរ ។ ហើយគឺយ៉ាងដូច្នោះមែន ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១៥

ពូជរបស់លោកលីហៃ នឹងទទួលដំណឹងល្អពីពួកសាសន៍ដទៃនៅគ្រាចុងក្រោយ — ការប្រមូលសាសន៍អ៊ីស្រាអែលប្រៀបដូច ជាដើមអូលីវ ឯមែកកំណើតទាំងឡាយ នឹងបានបំពោជាប់វិញ — នីហ្វៃបកស្រាយការនិមិត្តអំពីដើមជីវិត ហើយនិយាយអំពី សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ នៅក្នុងការបំបែកពួកទុច្ចរិត ចេញពីពួកសុចរិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វៃ ត្រូវបាននាំទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើយបានឃើញរឿងទាំងអស់នេះមក នោះខ្ញុំបានត្រឡប់មកត្រសាលរបស់ឪពុកខ្ញុំវិញ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញបងៗប្រុសខ្ញុំ ហើយពួកគេកំពុងតែប្រកែកគ្នា អំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលឪពុក ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់គេ ។

៣ ត្បិតលោកពិតជាបាននិយាយប្រាប់ពួកគេ នូវរឿងដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលជារឿងពិបាក[ក]យល់ លើកលែងតែអ្នកនោះសូមដល់ ព្រះអម្ចាស់; ហើយមកពីពួកគេមានចិត្តរឹងរូស ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាពួកគេ មិនបានពឹងដល់ព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលគេគួរធ្វើនោះឡើយ ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ កើតទុក្ខដោយសារតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ និងដោយសាររឿងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបាន ឃើញមក ហើយបានដឹងថា រឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើងដោយមិនអាចចៀសវាងបានឡើយ ពីព្រោះតែសេចក្ដីទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់កូន ចៅមនុស្ស ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំអស់កម្លាំង ពីព្រោះ

២៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:២០–២៤; មរមន ៨:៣៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:២៨–៣២.
២៤ *ក* អេធើរ ៤:១៦.
២៥ *ក* យ៉ូហាន ២០:៣០–៣១; វិវរ. ១:១៩.
២៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:៦–២៣; អេធើរ ៣:២១–២៧; ៤:៤–៧; គ. និង ស. ៣៥:១៨; យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៦៥.
២៧ *ក* វិវរ. ១:១–៣.
២៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨.
៣០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:១០–១៤.
១៥ ៣ *ក* ១ កូរិន. ២:១០–១២; អាលម៉ា ១២:៩–១១.

មកពីការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំ ត្បិតខ្ញុំឃើញថា [ក]ការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំ
ធ្ងន់ជាងអ្វីៗទាំងអស់ មកពី[ខ]សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរាស្ត្រខ្ញុំ ត្បិត
ខ្ញុំបានឃើញការរលំរបស់ពួកគេ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំមាន
[ក]កម្លាំងឡើងវិញ នោះខ្ញុំបាននិយាយទៅបងៗរបស់ខ្ញុំ ដោយ
មានប្រាថ្នា ចង់ដឹងថាតើពួកគេប្រកែកគ្នាអំពីរឿងអ្វីដែរ ។
៧ ហើយពួកគេបានឆ្លើយថា៖ មើលចុះ យើងមិនអាចយល់នូវ
ពាក្យទាំងឡាយ ដែលឪពុកយើងបាននិយាយ អំពីមែកកំណើត
ទាំងឡាយនៃដើមអូលីវ និងព្រមទាំងអំពីពួកសាសន៍ដទៃផងនោះ
បានទេ ។
៨ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ តើពួកបងៗបាន[ក]សូម
ដល់ព្រះអម្ចាស់ហើយឬនៅ ?
៩ ហើយពួកគេឆ្លើយមកខ្ញុំថា៖ យើងមិនទាន់បានសូមទេ;
ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនបានធ្វើឲ្យយើងដឹងរឿងបែបនេះទេ ។
១០ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅគេថា៖ ចុះហេតុអ្វីបានជាបងៗ
មិនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះចុះ? ហេតុអ្វីបានជាបងៗ
នឹងត្រូវវិនាស ពីព្រោះតែ[ក]ភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់បងៗប៉ុណ្ណោះ ?
១១ តើបងៗមិនចាំរឿងទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលទេឬ ? បើសិនជាអ្នកណាមិនធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយ
[ក]សូម ដល់យើង ដោយសេចក្ដីជំនឿ ដោយជឿថា អ្នកនឹងបាន
ទទួល ដោយមានចិត្តឧស្សាហ៍កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
របស់យើង នោះរឿងទាំងនេះ នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យអ្នកដឹងជាប្រាកដ ។
១២ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា វង្សអ៊ីស្រាអែលត្រូវបាន
ប្រៀបដូចជាដើមអូលីវ ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែល
ស្ថិត ក្នុងឪពុកយើង; ហើយមើលចុះ តើយើងមិនបាន
បែកចេញមកពីវង្សអ៊ីស្រាអែលទេឬអី ហើយចុះតើយើងមិន
មែនជា[ក]មែក នៃវង្ស អ៊ីស្រាអែលទេឬ ?

១៣ ហើយឥឡូវនេះ រឿងដែលឪពុកយើងបាននិយាយ អំពីការ
បំពោជាប់នៃមែកកំណើតទាំងឡាយ តាមរយៈភាពពោរពេញនៃ
ពួកសាសន៍ដទៃ គឺមានន័យថា នៅគ្រាចុងក្រោយ កាលពូជ
យើង [ក]នឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ មែនហើយ
អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ហើយជាច្រើនតំណ បន្ទាប់ពី[ខ]ព្រះ
មែស៊ី ទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យកូនចៅមនុស្សឃើញ ខណៈនោះ
ភាពពោរពេញនៃ[គ]ដំណឹងល្អ របស់ព្រះមែស៊ី នឹងត្រូវបានមក
[ឃ]ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយពីពួកសាសន៍ដទៃនឹងត្រូវបានមក
ដល់សំណល់នៃពូជយើងវិញ —
១៤ ហើយនៅថ្ងៃនោះ សំណល់នៃ[ក]ពូជយើងនឹងបានដឹងថា
ពួកគេជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយថាពួកគេជារាស្ត្រដែលនៅ
ក្នុង[ខ]សេចក្ដី សញ្ញានៃ[គ]ព្រះអម្ចាស់; ហើយខណៈនោះ ពួកគេនឹង
បានដឹង ហើយនឹងបានការចេះដឹងអំពីពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ
ហើយនឹងបានការចេះ ដឹងអំពីដំណឹងល្អនៃព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់
ពួកគេ ជាដំណឹងល្អដែលទ្រង់បានផ្សាយដល់ពួកអយ្យកោគេដែរ;
ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងបានការចេះដឹងអំពី
ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ និងគ្រប់ន័យទាំងឡាយ
នៃគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងថា ត្រូវតែមក
រកទ្រង់ ទើបនឹងបានសង្គ្រោះ ។
១៥ ហើយខណៈនោះ តើពួកគេនឹងមិនរីករាយ ហើយ
សរសើរដំកើងដល់ព្រះ ដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេ
គឺដែលជា[ក]ថ្ម ហើយជាសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេនៅក្នុង
ថ្ងៃនោះទេឬអី ? មែនហើយ តើពួកគេនឹងមិនបានទទួលកម្លាំង
និងអាហារពី[ខ]ដើមទំពាំង បាយជូរដ៏ពិត នៅថ្ងៃនោះទេឬ ? មែន
ហើយ តើពួកគេនឹងមិនមករកក្រោលដ៏ពិតនៃព្រះទេឬ ?
១៦ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា ពិតមែនហើយ; ពួកគេ
នឹងត្រូវបានចងចាំទៀត នៅក្នុងចំណោមវង្សអ៊ីស្រាអែល; ពួក

---

៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
ខ អេណុស ១:១៣; មរមន ៦:១.
៦ *ក* ម៉ូសេ ១:១០;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:២០, ៤៨.
៨ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:១៣;
អាលម៉ា ៤០:៣.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
១១ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:៥–៦;
អេណុស ១:១៥; មរ៉ូណៃ ៧:២៦;
គ. និង ស. ១៨:១៨.
ស.ប. សូម.
១២ *ក* លោកុ. ៤៩:២២–២៦;
១ នីហ្វៃ ១០:១២–១៤; ១៩:២៤.
ស.ប. លីហៃ, ឪពុករបស់នីហ្វៃ.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:២២–២៣;
២ នីហ្វៃ ២៦:១៥.
ខ ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
គ ស.ប. ដំណឹងល្អ.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១៣:៤២; ២២:៥–១០;
គ. និង ស. ១៤:១០.
ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:២;
៣ នីហ្វៃ ៥:២១–២៦; ២១:៤–៧.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
គ ២ នីហ្វៃ ៣:១២; ៣០:៥;
មរមន ៧:១, ៩–១០;
គ. និង ស. ៣:១៦–២០.
សូមមើលផងដែរនូវ
ទំព័រចំណងជើងនៃព្រះគម្ពីរមរមន.
១៥ *ក* ស.ប. ថ្ម.
ខ លោកុ. ៤៩:១១; យ៉ូហាន ១៥:១.

គេនឹង ត្រូវបានបំបៅជាប់ទៅនឹងដើមអូលីវដ៏ពិត ព្រោះពួកគេ
ជាមែកកំណើតនៃដើមអូលីវនោះ ។
១៧ ហើយនេះគឺជារឿងដែលឪពុកយើងមានន័យដល់;
ហើយលោកមានន័យថា រឿងនោះនឹងមិនកើតឡើងឡើយ
ទាល់តែបន្ទាប់ ពីពួកគេត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅដោយពួកសាសន៍
ដទៃ; ហើយលោកមានន័យថា រឿងនោះនឹងត្រូវបានមក
តាមរយៈពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បី ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចសម្ដែង
ព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ត្បិតហេតុនេះហើយ
បានជាទ្រង់នឹងត្រូវពួកសាសន៍យូដា ឬវង្ស អ៊ីស្រាអែល
បដិសេធ ។
១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកយើងមិនបាននិយាយអំពី
ពូជយើងតែប៉ុណ្ណោះទេ តែលោកព្រមទាំងបាននិយាយ
អំពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ទាំងអស់ដែរ ដោយចង្អុលដល់សេចក្ដីសញ្ញា
ដែលនឹងត្រូវបានបំពេញនៅគ្រាចុងក្រោយ គឺជាសេចក្ដីសញ្ញា
ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ជា
អយ្យកោរបស់យើងថា៖ ដោយសារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំង
ពូជមនុស្សនៅផែនដីនឹងបានពរ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
និយាយទៅពួកគេជាច្រើន អំពីរឿងទាំងនេះ; មែនហើយ
ខ្ញុំបាននិយាយ ទៅពួកគេពីការសាងឡើងវិញនៃពួកសាសន៍
យូដា នៅគ្រាចុងក្រោយ ។
២០ ហើយខ្ញុំបានរំឭកដល់ពួកគេ ពីពាក្យទាំងឡាយ
របស់លោកអេសាយ ដែលបាននិយាយអំពីការសាងឡើងវិញនៃ
ពួកសាសន៍ យូដា ឬវង្សអ៊ីស្រាអែល; ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេ
បានសាងឡើងវិញ នោះពួកគេនឹងមិនត្រូវលាយឡំ ឬធ្វើឲ្យ
ខ្ចាត់ខ្ចាយទៀតឡើយ; ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ខ្ញុំបាននិយាយពាក្យជាច្រើនជាមួយនឹងបងៗខ្ញុំ ដែលធ្វើឲ្យពួក
គេបានស្ងប់ស្ងាត់ ហើយបានបន្ទាប ខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
និយាយជាមួយនឹងខ្ញុំទៀតថា៖ ចុះតើរឿងដែលឪពុកយើងបាន
ឃើញ នៅក្នុង សុបិន នោះមានន័យយ៉ាងណា ? ដើមឈើ
ដែលលោកបានឃើញ នោះមានន័យដូចម្ដេច ?
២២ ហើយខ្ញុំបាននិយាយជាមួយនឹងពួកគេថា៖ នោះគឺជាតួ
យ៉ាងនៃដើមជីវិត ។
២៣ ហើយពួកគេនិយាយមកខ្ញុំថា៖ ចុះតើដំបងដែកដែល
ឪពុកយើងបានឃើញ ដែលនាំទៅឯដើមឈើ នោះមានន័យ
ដូចម្ដេច ?
២៤ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ នោះគឺជាព្រះបន្ទូល
នៃព្រះ; ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រុងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះ ហើយតោងជាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះនឹងមិនត្រូវ
វិនាសឡើយ; សូម្បីតែការល្បួងទាំងឡាយ និងព្រួញភ្លើងទាំង
ឡាយរបស់ មារសត្រូវ ក៏មិនអាចឈ្នះលើគេ ដល់ទៅធ្វើឲ្យ
គេខ្វាក់ ដើម្បីនាំគេទៅឯសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញបានដែរ ។
២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានទូន្មានពួកគេឲ្យ
ស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់; មែនហើយ ខ្ញុំបាន
ទូន្មានពួកគេ ដោយអស់ពីកម្លាំងនៃព្រលឹងខ្ញុំ ហើយ
អស់ពីសមត្ថភាពដែលខ្ញុំមាន ដើម្បីឲ្យពួកគេស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះ ហើយចងចាំ និងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
របស់ទ្រង់ជានិច្ច នៅគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ។
២៦ ហើយពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ ចុះតើទន្លេទឹកដែល
ឪពុកយើងបានឃើញ នោះមានន័យដូចម្ដេច ?
២៧ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ទឹកដែលឪពុកខ្ញុំ
ឃើញនោះ គឺជាភាពស្មោកគ្រោក; ហើយដោយចិត្តលោករវ
ល់តែគិត ដល់រឿងផ្សេងៗទៀត បានជាលោកមិនបានឃើញ
ភាពស្មោកគ្រោកនៃទឹកនោះ ។
២៨ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា នោះគឺជាជង្ហុកមួយ

១៦ *ក* យ៉ាកុប ៥:៦០–៦៨.
១៧ *ក* ស.ប. ការភ្លាង.
១៨ *ក* លោកុ. ១២:១–៣;
អេព្រា. ២:៦–១១.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១៥.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:២៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:៥, ២៤, ៣៩.
២១ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១០–១២.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:៤, ២៥;
ម៉ូសេ ៣:៩.
២៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១៩–២៤.
២៤ *ក* ស.ប. ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:៣០;
២ នីហ្វៃ ៣១:២០.
គ ១ នីហ្វៃ ៨:២៣.
ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
ឃ អេភេ. ៦:១៦;
គ. និង ស. ៣:៨; ២៧:១៧.
ង ស.ប. អារក្ស.
២៥ *ក* គ. និង ស. ១១:២; ៣២:៤;
៨៤:៤៣–៤៤.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១៣.
២៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៦.
ខ ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេច
ក្ដីស្មោកគ្រោក.
២៨ *ក* លូកា ១៦:២៦;
១ នីហ្វៃ ១២:១៨;
២ នីហ្វៃ ១:១៣.

ដ៏គួរឲ្យស្ញប់ស្ញែង ដែលបំបែកពួកទុច្ចរិតចេញពីដើមជីវិត ហើយចេញពី ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ ។

២៩ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា នោះគឺជាតួយ៉ាងនៃស្ថាននរកដ៏គួរឲ្យស្ញប់ស្ញែង ដែលទេវតាមានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំថា បានរៀបចំសំរាប់ពួកទុច្ចរិត ។

៣០ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា ឪពុកយើងក៏បានឃើញថា សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ បានបំបែកពួកទុច្ចរិតចេញពីពួកសុចរិត ដែរ; ហើយពន្លឺរបស់វា ដូចជាពន្លឺរបស់អណ្ដាតភ្លើង ដែលឡើងទៅឯព្រះជារៀងដរាបតទៅ ហើយគ្មានចុងបំផុតឡើយ ។

៣១ ហើយពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ តើរឿងនេះមានន័យដល់ការរងទុក្ខវេទនានៃរូបកាយ នៅក្នុងថ្ងៃសាកល្បង ឬវាមានន័យដល់សភាពចុងក្រោយបង្អស់នៃព្រលឹង បន្ទាប់ពីការស្លាប់នៃរូបកាយខាងសាច់ឈាម ឬវានិយាយដល់រឿងទាំងឡាយដែលជា រឿងខាងសាច់ឈាមវិញ ?

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា នោះគឺជាតួយ៉ាងនៃអ្វីៗទាំងឡាយ ទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណដែរ; ត្បិតថ្ងៃនោះនឹងត្រូវបានមកដល់ ដែលពួកគេនឹងត្រូវជំនុំជំរះ ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ មែនហើយ គឺកិច្ចការទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយរូបកាយខាងសាច់ឈាម នៅថ្ងៃសាកល្បងរបស់គេ ។

៣៣ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាពួកគេស្លាប់នៅក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ នោះពួកគេនឹងត្រូវបោះបង់ចេញ ពីអ្វីៗខាងឯវិញ្ញាណ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិតដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងត្រូវនាំយកទៅឈរនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះអំពី កិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ; ហើយបើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ប្រកបដោយភាពស្មោកគ្រោក នោះពួកគេក៏ច្បាស់ជាស្មោក គ្រោកដែរ; ហើយបើសិនជាពួកគេស្មោកគ្រោក ក៏ច្បាស់ជាពួកគេមិនអាចអាស្រ័យនៅក្នុងនគរនៃព្រះបានឡើយ; បើពុំនោះសោតទេ នគរនៃព្រះក៏ច្បាស់ជាស្មោកគ្រោកដែរ ។

៣៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងរាល់គ្នាថា នគរនៃព្រះពុំមែនស្មោកគ្រោកទេ ហើយគ្មានរបស់អ្វីដែលមិនស្អាត អាចចូលទៅក្នុងនគរ នៃព្រះបានឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ច្បាស់ជាមានកន្លែងស្មោកគ្រោកមួយ ដែលបានរៀបចំទុកសំរាប់អ្វីដែលស្មោកគ្រោកនោះ ។

៣៥ ហើយមានកន្លែងមួយដែលបានរៀបចំទុក មែនហើយ គឺជាស្ថាននរកដ៏គួរឲ្យស្ញប់ស្ញែង ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនោះ ហើយ អារក្សគឺជាអ្នករៀបចំវាទុក; ហេតុដូច្នោះហើយ សភាពចុងក្រោយបង្អស់នៃព្រលឹងទាំងឡាយរបស់មនុស្ស គឺត្រូវទៅអាស្រ័យនៅក្នុង នគរព្រះ ឬក៏ត្រូវបណ្ដេញចេញពីព្រោះមកពីសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនោះ ។

៣៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវបោះបង់ចេញពីពួកសុចរិត និងក៏ចេញពីដើមជីវិតដែរ ដែលមានផ្លែដ៏ពិសេស ហើយគួរឲ្យ ប្រាថ្នាជាងផ្លែណាៗទាំងអស់; មែនហើយ គឺជាអំណោយទានដ៏មហិមាបំផុតនៃព្រះ ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយបែបដូច្នេះទៅបងៗខ្ញុំ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១៦

ពួកទុច្ចរិតរាប់សេចក្ដីពិតទុកជាការពិបាក — កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លីហៃ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់ អ៊ីសម៉ាអែល– លីអាហូណានាំដំណើរគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន — ជួនកាល ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានសរសេរនៅលើ លីអាហូណា — អ៊ីសម៉ាអែលស្លាប់;

២៩ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
៣០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
៣១ *ក* អាលម៉ា ១២:២៤; ៤២:១០; ហេលេ. ១៣:៣៨.
ខ អាលម៉ា ៤០:៦, ១១–១៤.
៣២ *ក* ស.ប. កិច្ចការ.
៣៣ *ក* ម៉ូសាយ ១៥:២៦; មរ៉ូណៃ ១០:២៦.
ខ អាលម៉ា ១២:១២–១៦; ៤០:២៦.
គ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
ឃ ៣ នីហ្វៃ ២៧:២៣–២៧.
ង ២ នីហ្វៃ ៩:១៦; គ. និង ស. ៨៨:៣៥.
ច ទំនុក. ១៥:១–៥; ២៤:៣–៤; អាលម៉ា ១១:៣៧; គ. និង ស. ៧៦:៥០–៧០; ម៉ូសេ ៦:៥៧.
៣៤ *ក* ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេចក្ដីស្មោកគ្រោក.
៣៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:១៩; ម៉ូសាយ ២៦:២៧. ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៤:៩; គ. និង ស. ១:៣៥.
គ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
៣៦ *ក* លោកុ. ២:៩; ២ នីហ្វៃ ២:១៥.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:១០–១២; អាលម៉ា ៣២:៤២.
គ គ. និង ស. ៦:១៣.
ឃ គ. និង ស. ១៤:៧. ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.

គ្រួសាររបស់លោករអ៊ូរទាំអំពីសេចក្ដីវេទនា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦០០–៥៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វៃ បានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅបងៗខ្ញុំហើយ មើលចុះ ពួកគេទាំង អស់គ្នាបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ ឯងបានថ្លែងរឿងដ៏ធ្ងន់ៗមកយើង ធ្ងន់ហួសកំណត់ ដែលយើងអាចទ្រាំបាន ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅគេថា ខ្ញុំដឹងហើយថា ខ្ញុំបានស្ដីរឿងដ៏ធ្ងន់ៗ ទាស់នឹងពួកទុច្ចរិត ស្របតាម សេចក្ដីពិត; ហើយពួកសុចរិតខ្ញុំបានរាប់ថាសុចរិត ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា ពួកគេនឹងត្រូវបានលើកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែល[ក]មានទោស រាប់[ខ]សេចក្ដីពិតទុកជាការពិបាក ព្រោះអីសេចក្ដីពិត [គ]កាត់ទំលុះគេរហូតដល់ដួងចិត្ត ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងទាំងអស់គ្នាអើយ បើបងជាមនុស្សសុចរិត ហើយយល់ព្រមស្ដាប់បង្គាប់តាមសេចក្ដីពិត ហើយគោរពសេច [ក]ក្ដីពិត ដើម្បីឲ្យបងរាល់គ្នានឹងអាចដើរដោយទៀងត្រង់ នៅចំពោះព្រះ ខណៈនោះ បងរាល់គ្នានឹងមិនរអ៊ូរទាំ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីពិត នោះទេ ហើយនិយាយថា៖ ឯងស្ដីរឿងដ៏ធ្ងន់ៗមកដល់យើង ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានទូន្មានបងៗខ្ញុំ ដោយគ្រប់សមត្ថភាព ឲ្យពួកគេកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏បាន[ក]បន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់; ដរាបដល់ខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរនិងសេចក្ដី សង្ឃឹមជាខ្លាំងដល់ពួកគេថា ពួកគេនឹងដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃសេចក្ដីសុចរិត ។

៦ ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះត្រូវបាននិយាយ ហើយបានធ្វើទៅ នៅពេលដែលឪពុកខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងត្រសាល ដែលនៅក្នុងច្រកភ្នំ ដែលលោកបានហៅថា លេមយ្អូលនោះ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានយក[ក]កូនស្រីរបស់អ៊ីសម៉ាអែលម្នាក់ធ្វើជា[ខ]ប្រពន្ធ; ឯបងៗខ្ញុំ ក៏បានយកកូនស្រីទាំង ឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ធ្វើជាប្រពន្ធដែរ; [គ]រីឯសូរ៉ាំក៏បានយកកូនស្រីច្បង របស់អ៊ីសម៉ាអែល ធ្វើជាប្រពន្ធដែរ ។

៨ ដូច្នេះហើយ ទើបឪពុកខ្ញុំបានបំពេញនូវគ្រប់ទាំងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានប្រទានឲ្យលោក ។ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ ក៏បានពរជាអតិបរមាពីព្រះអម្ចាស់ដែរ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឪពុកខ្ញុំក្នុងកណ្ដាលរាត្រី ហើយបានបញ្ជាលោក ថា ស្អែកឡើងលោកត្រូវធ្វើដំណើរចូលទីរហោស្ថានទៀត ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលឪពុកខ្ញុំបានក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ហើយបានដើរចេញទៅឯមាត់ទ្វារត្រសាល នោះលោកប្លែកចិត្តជាខ្លាំង ដោយបានឃើញ[ក]ដុំមូលមួយនៅលើដី ដែលមានក្បូរក្បាច់ចម្លែក; ហើយធ្វើពីធាតុលង្ហិនដ៏ល្អ ។ ហើយនៅក្នុងដុំមូលនោះ មានទ្រនិចពីរ; ហើយទ្រនិចមួយនោះ ចង្អុលផ្លូវដែលយើងត្រូវធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានប្រមូលសម្ភារៈផ្សេងៗ ដែលយើងអាចនាំចូលក្នុងទីរហោស្ថានបាន និងស្បៀង អាហារ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានប្រទានដល់យើង; ហើយយើងបានយកគ្រាប់ពូជដំណាំគ្រប់មុខ ដែល យើងអាចយកចូលក្នុងទីរហោស្ថានបាន ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានយកត្រសាលរបស់យើង ហើយចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឆ្លងកាត់ទន្លេលេមិន ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលបួនថ្ងៃ ជិតទៅទិសខាងត្បូង ឈៀងខាងកើត ហើយ យើងបានបោះត្រសាលជាថ្មី; ហើយយើងដាក់ឈ្មោះទីនោះថា សាសេរ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានយកធ្នូរបស់យើង និងព្រួញរបស់យើង ហើយចូលក្នុងទីរហោស្ថាន

១៦ ២*ក* យ៉ូហាន ៣:២០;
២ នីហ្វៃ ៣៣:៥;
អេណុស ១:២៣;
ហេលេ. ១៤:១០.
ស.ប. ទោស.
ខ សុភា. ១៥:១០; ២ នីហ្វៃ ១:២៦;
៩:៤០; ហេលេ. ១៣:២៤–២៦.
គ កិច្ចការ ៥:៣៣; ម៉ូសាយ ១៣:៧.
៣ *ក* គ. និង ស. ៥:២១.
ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:២៤, ៣៩; ១៨:៤.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:១.
ខ ស.ប. អាពាហ៍ពិពាហ៍, រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍.
គ ១ នីហ្វៃ ៤:៣៥; ២ នីហ្វៃ ៥:៥–៦.
១០ *ក* អាលម៉ា ៣៧:៣៨–៤៦.
ស.ប. លីអាហូណា.

ដើម្បីទៅ បរបាញ់រកអាហារសំរាប់គ្រួសារយើង; ហើយបន្ទាប់ពី
យើងបានបរបាញ់រកអាហារសំរាប់គ្រួសាររួចហើយ នោះយើងបាន
ត្រឡប់ទៅ ជួបគ្រួសារយើងវិញ ដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ឯកន្លែងសាសើរនោះ ។ ហើយយើងបានបន្តដំណើរទៅមុខ
ទៀត នៅក្នុងទីរហោ ស្ថាន តាមទិសដដែល ទៅតាមតំបន់
ដែលមានជីជាតិបំផុតនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលនៅព្រំប្រទល់
ជិតសមុទ្រក្រហម ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានធ្វើ
ដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ បានបរបាញ់រកអាហារតាមផ្លូវ
ដោយ ប្រើធ្នូរបស់យើង និងព្រួញរបស់យើង និងគ្រួស
របស់យើង និងខ្សែដង្ហក់របស់យើង ។
១៦ ហើយយើងបានទៅតាមទិសនៃដុំមូល ដែលនាំយើងទៅ
ក្នុងតំបន់ដ៏មានជីជាតិច្រើននៃទីរហោស្ថាន ។
១៧ ហើយបន្ទាប់ពីយើងបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ
នោះយើងបានបោះត្រសាល មួយរយៈទៀត ដើម្បីយើងអាច
សំរាក ហើយរកអាហារសំរាប់គ្រួសារយើងទៀត ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលខ្ញុំ នីហ្វៃ
ចេញទៅបរបាញ់រកអាហារ មើលចុះ ខ្ញុំបានធ្វើធ្នូខ្ញុំបាក់ដែល
ធ្វើពីដែក ដ៏ល្អ; ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំធ្វើធ្នូខ្ញុំបាក់ មើលចុះ
បងៗខ្ញុំខឹងនឹងខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីការបាក់ធ្នូរបស់ខ្ញុំ ត្បិតយើង
រកអាហារមិនបានសោះ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានត្រឡប់
មកវិញ ដោយគ្មានស្បៀងយកមកឲ្យគ្រួសារឡើយ ហើយដោយ
មានការ នឿយហត់ជាខ្លាំង ដោយពីដំណើររបស់ពួកគេ នោះពួក
គេបានរងទុក្ខជាខ្លាំង ដោយការឃ្លានអាហារ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លេមិន និងលេមយួល
និងកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល បានចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំ
ជាខ្លាំង ដោយមកពីសេចក្ដីទុក្ខលំបាក និងសេចក្ដីវេទនារបស់
ពួកគេ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយឪពុកខ្ញុំ ក៏បានចាប់ផ្ដើម
រអ៊ូរទាំទាស់ នឹងព្រះអម្ចាស់របស់លោកដែរ; មែនហើយ ពួក
គេទាំងអស់គ្នាមានការទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង រហូតដល់ពួកគេបាន
រអ៊ូរទាំទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ។
២១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ
ដោយកើតទុក្ខព្រួយនឹងបងៗខ្ញុំ ព្រោះតែការបាក់ធ្នូរបស់ខ្ញុំ
ហើយដោយធ្នូ របស់ពួកគេឈប់យឺតអស់ទៅ នោះទើបវា
ចាប់ផ្ដើមពិបាកប្រើជាខ្លាំង មែនហើយ ដរាបដល់យើងមិន
អាចរកអាហារបានសោះឡើយ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
និយាយទៅបងៗខ្ញុំជាច្រើន ពីព្រោះគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសជាថ្មីទៀត
រហូតដល់បានត្អូញត្អែរទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានធ្វើធ្នូ
ពីឈើ ហើយធ្វើព្រួញពីឈើត្រង់; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាន
ប្រដាប់ខ្លួន ដោយធ្នូ និងព្រួញ ដោយខ្សែដង្ហក់ និងគ្រួស ។ ហើយ
ខ្ញុំជំរាបឪពុកខ្ញុំថា៖ តើខ្ញុំត្រូវទៅទីណា ដើម្បីរកអាហារបាន ?
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកខ្ញុំបានសូម
ដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះអ្នកគេបានបន្ទាបខ្លួនដោយសារសំដី
របស់ខ្ញុំ; ព្រោះខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើនទៅកាន់ពួកគេ ដោយ
អស់ពីសមត្ថភាពនៃដួងចិត្តខ្ញុំ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់ បានបន្លឺមកឪពុកខ្ញុំ; ហើយឪពុកខ្ញុំបានត្រូវស្ដីប្រដៅជាទម្ងន់
ដោយ មកពីលោកបានរអ៊ូរទាំទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ដរាប
ដល់លោកធ្លាក់ទៅក្នុងជំរៅនៃការសោកសៅ ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់ ក៏មានព្រះបន្ទូលមកលោកថា៖ ចូរមើលលើដុំមូល
នោះនឹងឃើញអ្វី ដែលបានសរសេរទុក ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំ
ឃើញនូវអ្វីៗ ដែលបានសរសេរទុក នៅលើដុំមូលហើយ
នោះលោកក៏កើត ក្ដីភ័យខ្លាច ហើយញ័ររន្ធត់ ហើយព្រមទាំង
បងៗខ្ញុំ កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ហើយនឹង
ប្រពន្ធយើងក៏ដូច្នោះដែរ ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
ឃើញថា ទ្រនិចនៅក្នុងដុំមូលនោះ ដើរតាមសេចក្ដីជំនឿ
និងសេចក្ដី ព្យាយាម និងការគោរពដែលយើងមានចំពោះវា ។
២៩ ហើយមានការសរសេរថ្មី ទុកនៅក្នុងដុំមូលនោះផងដែរ

១៤ *ក* គ. និង ស. ១៧:១.
១៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:១០, ១៦, ២៦; ១៨:១២; អាលម៉ា ៣៧:៣៨–៤៦.
១៨ *ក* ២ សាំយូ. ២២:៣៥.
២២ *ក* និក្ខ. ១៦:៨; ជនគ. ១១:១.
២៣ *ក* និក្ខ. ២០:១២; ម៉ូសាយ ១៣:២០.
២៤ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
២៥ *ក* អេធើរ ២:១៤. ស.ប. វាយផ្ចាល, ការវាយផ្ចាល.
២៨ *ក* អាលម៉ា ៣៧:៤០. ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.

គឺច្បាស់សំរាប់អាន ដែលបណ្ដាលឲ្យយើង[ក]យល់ផ្លូវទាំងឡាយនៃ
ព្រះអម្ចាស់បាន; ហើយសេចក្ដីទាំងនោះ បានត្រូវសរសេរ
ហើយផ្លាស់ប្ដូរតាមវេលា ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿ និងសេច
ក្ដីព្យាយាម ដែល យើងមានចំពោះវា ។ ដោយហេតុនេះហើយ
ទើបយើងឃើញថា ដោយសារមធ្យោបាយ[ខ]ដ៏តូចតាច នោះព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់អាច សំរេចការណ៍យ៉ាងធំបាន ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
ដើរឡើងទៅដល់កំពូលភ្នំ តាមសេចក្ដីណែនាំ ដែលមាននៅ
ក្នុងដុំមូលនោះ ។
៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានបរបាញ់
សត្វព្រៃជាច្រើន ដរាបដល់ខ្ញុំអាចរកអាហារបាន សំរាប់
គ្រួសារយើងទាំង អស់គ្នា ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានត្រឡប់មក
ត្រសាលយើងវិញ ដោយរែកសត្វព្រៃ ដែលខ្ញុំបាញ់បាន;
ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញខ្ញុំរកអាហារមកបាន
នោះគេក៏មានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំង ! ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏បន្ទាប ខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់
ហើយបានថ្លែងអំណរគុណដល់ទ្រង់ ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងក៏បានបន្ត
ដំណើររបស់យើងទៀត ដោយទៅតាមក្បែរផ្លូវដដែល ដូច
ដែលយើង បានធ្វើមក; ហើយបន្ទាប់ពីយើងបានធ្វើដំណើរ
អស់ជាច្រើនថ្ងៃ យើងបានបោះត្រសាលម្ដងទៀត ដើម្បីឲ្យ
យើងអាចឈប់សំរាកមួយ រយៈសិន ។
៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]អ៊ីសម៉ាអែល
ក៏ស្លាប់ទៅ ហើយបានត្រូវបញ្ចុះនៅកន្លែងមួយហៅថា ណាហុម ។
៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូនស្រីទាំងប៉ុន្មាន
របស់អ៊ីសម៉ាអែល បានយំទួញសោកជាខ្លាំង ពីព្រោះ[ក]មក
ពីការបាត់ បង់ឪពុករបស់ពួកគេ ហើយពីព្រោះមកពីសេចក្ដី
វេទនារបស់គេ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ហើយគេបានរអ៊ូរទាំទាស់នឹង
ឪពុកខ្ញុំ ពីព្រោះ លោកបាននាំពួកគេចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម
ថា៖ ឪពុកយើងស្លាប់ហើយ; មែនហើយ យើងបាន
ដើររសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយយើងបានរងទុក្ខ
វេទនា នូវសេចក្ដីអត់ឃ្លាន សេចក្ដីស្រេក និងសេចក្ដីនឿយហត់ជា
ខ្លាំង; ហើយបន្ទាប់ពីសេចក្ដីទុក្ខលំបាកទាំង នេះ យើងនឹងត្រូវ
វិនាសនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយការអត់ឃ្លានទៀត ។
៣៦ ហើយពួកគេបានរអ៊ូរទាំទាស់នឹងឪពុកខ្ញុំ ហើយទាស់
នឹងខ្ញុំដូច្នេះដែរ; ហើយពួកគេមានប្រាថ្នាចង់ត្រឡប់ទៅឯក្រុង
យេរូសាឡិមវិញ ។
៣៧ ហើយលេមិនបាននិយាយទៅលេមយ្វល និងកូនប្រុស
ទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែលផងថា៖ មើលចុះ ចូរយើង
[ក]សម្លាប់ឪពុក យើង [ខ]និងប្អូនប្រុសយើងផង គឺនីហ្វៃ ដែលជាអ្នក
បានលើកខ្លួនធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រា និងជាគ្រូបង្រៀនយើង ដែល
ត្រូវជាបងៗរបស់វា ។
៣៨ ឥឡូវនេះ វានិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់វា
ហើយថា [ក]ពួកទេវតាបានធ្វើការងារបំរើវាទៀត ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ
យើងដឹងថា វាកុហកយើង; ហើយវាប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ
ហើយវាប្រឌិតរឿងជាច្រើន ដោយសារល្បិចភូតភររបស់វា
ដើម្បីវាអាចបន្លំភ្នែកយើង ដោយគិតថា ប្រហែលជាវាអាច
នាំយើង ទៅក្នុងទីរហោរស្ថានដ៏ចម្លែក; ហើយបន្ទាប់ពីវាបាន
នាំយើងទៅ ឆ្ងាយហើយ វាគិតថា នឹងលើកខ្លួនវាជាស្ដេច
និងជាអ្នកត្រួតត្រាលើយើង ដើម្បីវានឹងអាចធ្វើអ្វីៗដល់យើង
ស្របតាមចំណង់ និងការ គាប់ចិត្តវា ។ ហើយដោយពាក្យ
បែបនេះហើយ ដែលបងខ្ញុំ លេមិន បានចាក់រុកចិត្តពួកគេឲ្យ
កើតសេចក្ដីក្រេវក្រោធ ។
៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បានគង់នៅជាមួយនឹងយើង មែនហើយ សូម្បីតែសម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់ ក៏បាន[ក]បន្លឺមកយើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ
ជាច្រើន ហើយបានស្ដីប្រដៅពួកគេជាខ្លាំង; ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេ
បានត្រូវស្ដីប្រដៅ ដោយសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ហើយ គេក៏ឈប់
ខឹងទៅ ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ដរាប
ដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទាន ពរដល់យើង ដោយប្រទាន
អាហារទៀត ដែលយើងមិនបានវិនាសឡើយ ៕

ជំពូកទី ១៧

នីហ្វៃត្រូវបានបញ្ជាឲ្យសង់សំពៅមួយ — បងៗរបស់លោ

២៩ *ក* ស.ប. យោបល់.
ខ ២ ពង្សាវ. ៥:១៣; យ៉ាកុប ៣:៤;
អាលម៉ា ៣៧:៦–៧, ៤១;
គ. និង ស. ១២៣:១៦.
៣៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:២–៦.
៣៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
៣៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៤៤.
ស.ប. ឃាតកម្ម.
ខ លោកុ. ៣៧:៩–១១;
១ នីហ្វៃ ២:២២; ១៨:១០.
៣៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ៣:៣០–៣១; ៤:៣.
៣៩ *ក* ស.ប. វាយផ្ចាល, ការវាយផ្ចាល.

ក៏រឹងទទឹងនឹងលោក — លោកទូន្មានពួកគេ ដោយប្រាប់អំពីប្រវត្តិនៃ ទំនាក់ទំនងនៃព្រះជាមួយនឹងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល — លោកបានពោរពេញទៅដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ — បងៗរបស់លោកត្រូវបាន ហាមមិនឲ្យប៉ះពាល់លោក ក្រែងពួកគេត្រូវស្វិតដូចដើមត្រែងស្ងួត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៩២–៥៩១ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានបន្តដំណើរក្នុងទីរហោស្ថានម្ដងទៀត; ហើយយើងបានធ្វើដំណើរបញ្ឆិតទៅទិសខាង កើត ចាប់ពីពេលនោះតទៅ ។ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរលុយកាត់សេចក្ដីវេទនាជាច្រើន នៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ហើយប្រពន្ធ យើងបានបង្កើតកូន នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

២ ហើយព្រះពរនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានប្រទានមកលើយើងនោះច្រើនណាស់ គឺនៅពេលដែលយើងបានចិញ្ចឹមជីវិតដោយ សាច់ឆៅ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះប្រពន្ធយើងមានទឹកដោះគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់បំបៅកូនៗ ហើយមានកម្លាំងមាំមួន មែនហើយ ដូចជា ប្រុសៗដែរ; ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមទ្រាំទ្រនឹងការធ្វើដំណើរ ដោយពុំបានរអ៊ូរទាំឡើយ ។

៣ ដូច្នេះហើយ ទើបយើងឃើញថា ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះត្រូវតែបានបំពេញ ។ ហើយបើសិនជាកូនចៅមនុស្សកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះទ្រង់នឹងចិញ្ចឹមគេ ហើយផ្ដល់កម្លាំងដល់គេ ព្រមទាំងផ្ដល់ផ្លូវឲ្យ ដើម្បីគេអាចសំរេចនូវអ្វីៗដែលទ្រង់ បានបញ្ជាពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានផ្ដល់ផ្លូវសំរាប់ពួកយើង នៅពេលដែលយើងឈប់សំរាកក្នុងទីរហោស្ថាន ។

៤ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ មែនហើយ គឺអស់ដល់ទៅប្រាំបីឆ្នាំ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

៥ ហើយយើងបានមកដល់ដែនដីដែលយើងហៅថា បរិបូរណ៍ ពីព្រោះទីនោះបរិបូរទៅដោយផ្លែឈើ និងទឹកឃ្មុំព្រៃ; ហើយគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានរៀបចំទុកដោយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកុំឲ្យយើងអាចត្រូវវិនាស ។ ហើយយើងបានឃើញសមុទ្រ ដែលយើង ហៅថា អ៊ីរេអានទុម ដែលប្រែថា ទឹកច្រើន ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានបោះត្រសាលនៅក្បែរឆ្នេរសមុទ្រ ហើយទោះបីយើងរងទុក្ខសេចក្ដីវេទនា និង សេចក្ដីលំបាកមកជាច្រើនក៏ដោយ មែនហើយ គឺច្រើនណាស់ រហូតដល់យើងពុំអាចសរសេរឲ្យអស់ទេ គង់តែយើងមានសេចក្ដីត្រេកអរជាខ្លាំង កាលយើងមកដល់មាត់សមុទ្រ ហើយយើងហៅទីនោះថា បរិបូរណ៍ ពីព្រោះទីនោះមានផ្លែឈើច្រើន ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ នីហ្វៃ បាននៅក្នុងដែនដីបរិបូរណ៍ អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃហើយ នោះសម្លេងនៃ ព្រះអម្ចាស់បានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ចូរក្រោកឡើង ហើយដើរទៅលើភ្នំ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរ ឡើងទៅលើភ្នំ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ អ្នកត្រូវសង់សំពៅមួយ តាមរបៀបដែលយើងនឹង បង្ហាញអ្នក ដើម្បីយើងអាចនាំគ្រួសាររបស់អ្នកឆ្លងកាត់ទឹកទាំងនេះ ។

៩ ហើយខ្ញុំទូលថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើទូលបង្គំនឹងទៅផ្លូវណា ដើម្បីរកលោហធាតុមករំលាយ ដើម្បីទូលបង្គំអាចធ្វើគ្រឿង ឧបករណ៍ សំរាប់សង់សំពៅទៅតាមរបៀបដែលព្រះអង្គទ្រង់បានបង្ហាញទូលបង្គំនោះ ?

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ នូវកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវទៅដើម្បីរកលោហធាតុ ដើម្បីខ្ញុំអាច ធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍ ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានធ្វើឧបករណ៍ផ្លុំខ្យល់ដោយស្បែកសត្វ សំរាប់ផ្លុំភ្លើង; ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំធ្វើបំពង់ ដើម្បីយកទៅផ្លុំភ្លើងហើយ នោះខ្ញុំបានយកថ្មពីរដុំមកគូតនឹងគ្នា ដើម្បីបង្កាត់ភ្លើង ។

១២ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនបានអនុញ្ញាតឲ្យយើងដុតភ្លើងឡើយ កាលយើងធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងនឹងធ្វើឲ្យអាហាររបស់អ្នកផ្អែមឆ្ងាញ់ ដោយអ្នកមិនបាច់ចំអិនទេ ។

១៣ ហើយយើងក៏នឹងទៅជាពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងទីរហោស្ថានដែរ; ហើយយើងនឹងរៀបចំផ្លូវសំរាប់អ្នករាល់គ្នា បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង; ហេតុដូច្នោះហើយ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំង

១៧ ២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:១២.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ២:៤១; អាលម៉ា ២៦:១២.
ស.ប. ការគោរព, ដែលគោរព, គោរព.
ខ ១ នីហ្វៃ ៣:៧.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៤:២០.
៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:២.
១២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:២.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៣៧:៣៨–៣៩.

ឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាននាំទៅដែនដីសន្យា; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា គឺយើងនេះហើយដែលបាននាំអ្នករាល់គ្នាទៅ ។

១៤ មែនហើយ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដែរថា៖ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទៅដល់ដែនដីសន្យាហើយ នោះអ្នករាល់ គ្នានឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះ; ហើយថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ បានរំដោះអ្នករាល់គ្នា ឲ្យរួចផុតពីសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ; មែនហើយ គឺថា យើងបាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ។

១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានខំព្យាយាមកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំបានទូន្មានបងៗរបស់ខ្ញុំឲ្យមានចិត្ត ស្មោះត្រង់ ហើយមានចិត្តឧស្សាហ៍ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍ផ្សេងៗ អំពីលោហធាតុ ដែលខ្ញុំចំរាញ់យកពីថ្មមក ។

១៧ ហើយកាលបងៗខ្ញុំ បានឃើញខ្ញុំកំពុងនឹងសង់សំពៅ នោះពួកគេក៏ចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំទាស់នឹងខ្ញុំថា៖ ប្អូនយើងជាមនុស្សឆ្កួត ព្រោះវាស្មានថា វាអាចសង់សំពៅបាន; មែនហើយ ហើយវាក៏គិតស្មានថា វាអាចឆ្លងកាត់ទឹកដ៏ធំនេះបាន ។

១៨ ដូច្នេះហើយ ទើបបងៗខ្ញុំបានពោលត្អូញត្អែរទាស់នឹងខ្ញុំ ហើយដោយមានប្រាថ្នាថា ពួកគេមិនបាច់ធ្វើការទេ ត្បិតពួកគេមិន ជឿថា ខ្ញុំអាចសង់សំពៅបានឡើយ; ហើយពួកគេក៏ព្រមទាំងមិនជឿថា ខ្ញុំត្រូវបានបង្គាប់ពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ កើតសេចក្ដីព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ ពួកគេ; ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលដែលគេបានឃើញខ្ញុំចាប់ផ្ដើមកើតសេចក្ដីព្រួយបារម្ភ នោះពួកគេកើតសេចក្ដីសប្បាយក្នុងចិត្ត ដរាបដល់បានរីករាយដាក់លើរូបខ្ញុំ ដោយនិយាយថា៖ យើងបានដឹងហើយថា ឯងមិនអាចសង់សំពៅបានទេ ព្រោះយើងដឹងហើយថា ឯងខ្វះការវិនិច្ឆ័យ; ហេតុដូច្នោះហើយ ឯងពុំអាចសំរេច នូវកិច្ចការដ៏ធំនេះបានឡើយ ។

២០ ហើយឯងនេះ ក៏ដូចជាឪពុកយើងដែរ ដោយបានត្រូវនាំដោយគំនិតដ៏ឥតប្រយោជន៍នៃចិត្តលោក; មែនហើយ លោកបាន នាំយើង ចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ហើយយើងបានដើររសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន អស់ពេលជាច្រើនឆ្នាំ; ហើយប្រពន្ធយើង បានធ្វើការនឿយហត់ ដោយមានផ្ទៃពោះផង; ហើយគេបានបង្កើតកូននៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយរងទុក្ខគ្រប់យ៉ាង លើកលែងតែ សេចក្ដីស្លាប់; ហើយប្រសិនបើគេបានស្លាប់ មុនពេលចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម នោះគឺជាការប្រសើរជាង ត្រូវរងទុក្ខសេចក្ដីវេទនា បែបនេះ ។

២១ មើលចុះ ប៉ុន្មានឆ្នាំមកហើយនេះ យើងបានរងទុក្ខនៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺជារយៈពេលនោះ ដែលយើងអាចត្រេកអរនឹងទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់យើង និងដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់យើង; មែនហើយ ហើយយើងអាចមានសេចក្ដីសុខសប្បាយ ។

២២ ហើយយើងដឹងថា មនុស្សដែលនៅឯដែនដីយេរូសាឡិមគឺជាមនុស្សសុចរិត; ព្រោះពួកគេបានកាន់តាមក្រិត្យក្រម សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះអម្ចាស់ និងគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់ស្របតាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ; ហេតុដូច្នោះហើយ យើងដឹងថាពួកគេជាមនុស្សសុចរិត; ហើយឪពុកយើងបានថ្កោលទោសគេហើយបាននាំយើងចេញឆ្ងាយ ពីព្រោះយើងបានស្ដាប់តាមពាក្យសំដីលោក; មែនហើយ ហើយប្អូនយើងនេះ ក៏ដូចលោកដែរ ។ ហើយដោយពាក្យបែបនេះហើយ ដែលបងៗខ្ញុំបានរអ៊ូរទាំហើយពោលទាស់ នឹងយើង ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ តើបងរាល់គ្នាជឿទេថា ពួកអយ្យកោយើងជាកូន ចៅរបស់អ៊ីស្រាអែល បានត្រូវនាំចេញពីកណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទរួចឬ ប្រសិនបើពួកគេមិនបានប្រុងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ អម្ចាស់នោះ ?

២៤ មែនហើយ តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកគេនឹងត្រូវនាំចេញផុតពីសេវកភាពបានឬ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនបានបញ្ជា លោកម៉ូសេ ឲ្យនាំពួកគេចេញពីសេវកភាពនោះ ?

២៥ ឥឡូវនេះ បងរាល់គ្នាដឹងថា កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងសេវកភាព; ហើយបងរាល់គ្នាដឹងថា ពួកគេត្រូវបង្ខំឲ្យធ្វើការជាទម្ងន់ ដែលពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន; ហេតុដូច្នោះហើយបងរាល់គ្នាដឹងថា ជាការល្អមួយសំរាប់ពួកគេ ដែលពួកគេនឹងត្រូវនាំចេញពីសេវកភាព នោះបាន ។

២៦ ឥឡូវនេះ បងរាល់គ្នាដឹងហើយថា លោកម៉ូសេត្រូវ

១៣ *ខ* ១ នីហ្វៃ ២:២០; យ៉ាកុប ២:១២.
គ និក្ខ. ៦:៧.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៤.
ស.ប. ទីបន្ទាល់.
ខ គ. និង ស. ៥:២.
១៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:១–៦.
១៩ *ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១១.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:១៣.
២៤ *ក* និក្ខ. ៣:២–១០; ១ នីហ្វៃ ១៩:១០;
២ នីហ្វៃ ៣:៩; ២៥:២០.
២៥ *ក* លោកុ. ១៥:១៣–១៤.
ខ និក្ខ. ១:១១; ២:១១.
២៦ *ក* កិច្ចការ ៧:២២–៣៩.

បានបញ្ជាដោយព្រះអម្ចាស់ ឲ្យធ្វើកិច្ចការដ៏ធំនោះ; ហើយបងរាល់គ្នាដឹងថា ដោយពាក្យរបស់លោក នោះទឹកសមុទ្រក្រហមត្រូវញែកជាពីរ ពីម្ខាងទៅម្ខាង ហើយពួកគេដើរឆ្លងកាត់លើដីគោក ។

២៧ ប៉ុន្តែបងរាល់គ្នាដឹងថា ពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទ ដែលជាពលទ័ពរបស់ផារ៉ោន ត្រូវលិចលង់ទៅក្នុងទឹកសមុទ្រក្រហម ។

២៨ ហើយបងរាល់គ្នាក៏ដឹងដែរថា ពួកគេត្រូវបាននំម៉ាណាមកបរិភោគ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

២៩ មែនហើយ បងរាល់គ្នាក៏ដឹងដែរថា លោកម៉ូសេ ដោយសារពាក្យរបស់លោក ដែលស្របតាមព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលមាននៅ ក្នុងខ្លួនលោក នោះលោកបានវាយថ្ម ហើយទឹកក៏ហូរចេញមក ដើម្បីឲ្យកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ផឹកបំបាត់ស្រេក ។

៣០ ហើយទោះបីពួកគេត្រូវបាននាំទៅ ដោយមានព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ពួកគេ ជាព្រះប្រោសលោះរបស់គេ យាងពីមុខគេ, នាំគេក្នុងពេលថ្ងៃ និងផ្ដល់ពន្លឺក្នុងពេលយប់, ហើយធ្វើអ្វីៗសព្វបែបយ៉ាងសំរាប់ពួកគេ ដែលសមនឹងមនុស្សបានទទួលក្តី ក៏គង់តែពួកគេ នៅតែធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយធ្វើគំនិតងងឹតងងល់ ហើយបានជេរប្រមាថទាស់នឹងលោកម៉ូសេ ហើយទាស់នឹងព្រះដ៏ពិត និងដ៏មានព្រះជន្ម រស់នៅដែរ ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បានបំផ្លាញពួកគេ; ហើយស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអង្គ ទ្រង់បាននាំពួកគេ; ហើយស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បានធ្វើអ្វីៗសព្វបែបយ៉ាងសំរាប់គេ; ហើយគ្មានអ្វីមួយដែលត្រូវ បានប្រព្រឹត្តឡើយ លើកលែងតែដោយសារព្រះបន្ទូលព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ។

៣២ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ នោះទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេខ្លាំងពូកែ រហូតដល់បានដេញពួកកូនចៅដែលនៅ លើដែនទីនោះចេញ មែនហើយ រហូតដល់ធ្វើឲ្យពួកនោះខ្ចាត់ខ្ចាយដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ ។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកកូនចៅដែលនៅលើដែនដីនេះ ដែលនៅលើដែនដីសន្យា ដែលត្រូវបានដេញ ចេញដោយពួកអយ្យកោយើង តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកគេជាមនុស្សសុចរិតឬ ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់បងថា មិនមែនទេ ។

៣៤ តើបងរាល់គ្នាគិតស្មានថា ពួកអយ្យកោយើងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាងពួកនេះឬ ប្រសិនបើពួកនេះជាមនុស្សសុចរិត ? ខ្ញុំប្រាប់ បងរាល់គ្នាថា មិនមែនទេ ។

៣៥ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យោគយល់ថាសាច់ទាំងអស់ដូចគ្នា; អ្នកណាដែលសុចរិត នោះត្រូវបានប្រោសប្រណីពីព្រះ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ប្រជាជននេះបានបដិសេធនូវគ្រប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយពួកគេកំពុងតែទុំក្នុងអំពើទុច្ចរិត; ហើយភាពពោរពេញនៃ សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ បានធ្លាក់មកលើពួកគេ; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដាក់បណ្ដាសាដែនដីនេះទាស់នឹងពួកគេ ហើយបានប្រទាន ពរដែនដីនេះ ដល់ពួកអយ្យកោយើង; មែនហើយ ទ្រង់បានដាក់បណ្ដាសាដែនដីនេះទាស់នឹងពួកគេ រហូតដល់សេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ ហើយបានប្រទានពរដែនដី ដល់ពួកអយ្យកោយើង ឲ្យពួកគេមានអំណាចនៅលើដីនេះវិញ ។

៣៦ មើលចុះ ទ្រង់បានបង្កើតផែនដី ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាស្រ័យនៅ; ហើយទ្រង់បានបង្កើតកូនចៅរបស់ព្រះអង្គដើម្បីឲ្យគ្រប់គ្រងផែន ដីនេះ ។

៣៧ ហើយទ្រង់បានលើកសាសន៍ដ៏សុចរិតមួយ ហើយបានបំផ្លាញសាសន៍ទាំងឡាយរបស់ពួកទុច្ចរិត ។

៣៨ ហើយទ្រង់បាននាំពួកសុចរិត ទៅឯដែនដីទាំងឡាយ

២៦ *ខ* និក្ខ. ១៤:២១–៣១;
១ នីហ្វៃ ៤:២; ម៉ូសាយ ៧:១៩;
ហេលេ. ៨:១១; គ. និង ស. ៨:៣;
ម៉ូសេ ១:២៥.
២៨ *ក* និក្ខ. ១៦:៤, ១៤–១៥, ៣៥;
ជនគ. ១១:៧–៨; ចោទិ. ៨:៣;
ម៉ូសាយ ៧:១៩.
២៩ *ក* និក្ខ. ១៧:៦; ជនគ. ២០:១១;
ចោទិ. ៨:១៥; ១ នីហ្វៃ ២០:២១.
៣០ *ក* គ. និង ស. ១៨:១៨;
៨៨:៦៤–៦៥.
ខ និក្ខ. ៣២:៨; ជនគ. ១៤:២–៣;
អេសេ. ២០:១៣–១៦;
គ. និង ស. ៨៤:២៣–២៥.
៣១ *ក* ជនគ. ២៦:៦៥.
ខ ១ នីហ្វៃ ៥:១៥;
គ. និង ស. ១០៣:១៦–១៨.
៣២ *ក* ជនគ. ៣៣:៥២–៥៣;
យ៉ូស្វេ ២៤:៨.
៣៥ *ក* កិច្ចការ ១០:១៥, ៣៤;
រ៉ូម ២:១១;
២ នីហ្វៃ ២៦:២៣–៣៣.
ខ ទំនុក. ៥៥:២២; ១ នីហ្វៃ ២២:១៧.
គ ១ សាំយូ. ២:៣០; ទំនុក. ៩៧:១០;
១៤៥:២០; អាលម៉ា ១៣:៤;
គ. និង ស. ៨២:១០.
៣៦ *ក* ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
ខ ស.ប. ផែនដី.
គ អេសាយ ៤៥:១៨;
អ័ប្រា. ៣:២៤–២៥.
៣៧ *ក* សុភា. ១៤:៣៤; ១ នីហ្វៃ ៤:១៣;
អេធើរ ២:១០; គ. និង ស. ១១៧:៦.
៣៨ *ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.

ដែលពិសេស ហើយទ្រង់បំផ្លាញពួកទុច្ចរិត ហើយដាក់បណ្ដាសាដែនដីដល់ពួកនេះ ដោយយល់ដល់ពួកគេ ។

៣៩ ទ្រង់គ្រប់គ្រងនៅខ្ពស់លើមេឃ ត្បិតជាបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ហើយផែនដីនេះ គឺជាទីកំណល់កល់ព្រះបាទរបស់ទ្រង់ ។

៤០ ហើយទ្រង់ស្រឡាញ់អស់អ្នកណា ដែលទទួលទ្រង់ជាព្រះរបស់គេ ។ មើលចុះ ទ្រង់បានស្រឡាញ់ពួកអយ្យកោយើង ហើយទ្រង់ បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងពួកគេ មែនហើយ គឺអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប; ហើយទ្រង់ចាំនូវសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់ បានធ្វើ; ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាទ្រង់នាំពួកគេចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ។

៤១ ហើយទ្រង់បានប្រដៅពួកគេ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយរំពាត់របស់ព្រះអង្គ; ព្រោះពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូស ដូចជាបងរាល់គ្នា ដែរ; ហើយទ្រង់បានប្រដៅពួកគេ ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ។ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យពស់ភ្លើង ហោះចុះមកក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវពស់ចឹក នោះទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវឡើង ដើម្បីឲ្យពួកគេបានជាវិញ; ហើយការដែលគេត្រូវធ្វើនោះ គឺគេគ្រាន់ តែក្រលេកមើលប៉ុណ្ណោះ; ហើយដោយវិធីនេះងាយពេក ឬស្រួលពេក ទើបមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវវិនាស ។

៤២ ហើយជួនកាល ពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយពួកគេបានជេរប្រមាថទាស់នឹងលោកម៉ូសេ ហើយព្រមទាំងទាស់នឹងព្រះផងដែរ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបងរាល់គ្នាដឹងហើយថា ពួកគេត្រូវបាននាំដោយព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបានរបស់ទ្រង់ ទៅឯដែនដីសន្យាដែរ ។

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នេះ នោះថ្ងៃក៏មកដល់ដែលពួកគេក្លាយទៅជាពួកទុច្ចរិត មែនហើយ គឺទុច្ចរិត ជិតទុំអស់ទៅហើយ; ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ពួកគេជិតត្រូវបំផ្លាញអស់ទៅហើយ; ត្បិតខ្ញុំដឹងថាថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ជាពិត ប្រាកដ ដែលគេត្រូវបំផ្លាញចោលលើកលែងតែមនុស្សបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងត្រូវចាប់យកទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ។

៤៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យឪពុកខ្ញុំថា លោកត្រូវចេញទៅទីរហោស្ថាន; ហើយពួកសាសន៍យូដា ក៏ព្យាយាមរកផ្ដាច់ជីវិតលោកផង; មែនហើយ ហើយបងរាល់គ្នាក៏ព្យាយាមរកផ្ដាច់ជីវិតលោកដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយបងរាល់គ្នា ក៏ជាពួកឃាតកនៅក្នុងចិត្តបង ហើយបងៗក៏ដូចពួកគេនោះដែរ ។

៤៥ បងរាល់គ្នារហ័សធ្វើអំពើទុច្ចរិតណាស់ ប៉ុន្តែកម្រនឹកចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់បង ។ បងរាល់គ្នាបានឃើញទេវតា ហើយទេវតានោះបាននិយាយជាមួយនឹងបងរាល់គ្នា; មែនហើយ បងរាល់គ្នាបានឮសម្លេងរបស់ព្រះអង្គជាញឹកញយ; ហើយទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងបងរាល់គ្នា ដោយសម្លេងតូចរហៀងៗ ប៉ុន្តែបងរាល់គ្នាមានចិត្តវក់វិញ ទើបមិនអាចចាប់អារម្មណ៍ ពីព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអង្គឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងបង ដូចជាសូរផ្គរលាន់ ដែលធ្វើឲ្យផែនដីញ័រ ហាក់បីដូច ជាចង់ប្រេះចេញពីគ្នា ។

៤៦ ហើយបងរាល់គ្នាក៏ដឹងដែរថា ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូល ដ៏មានឫទ្ធិរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យផែនដីវិនាសបាត់បង់ទៅ បាន; មែនហើយ ហើយបងរាល់គ្នាដឹងថា ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់អាចធ្វើឲ្យដីគ្រោតគ្រាតរាបស្មើបាន ហើយដីរាបបែក បាក់បាន; ឱ បើដូច្នោះមែន ហេតុអ្វីបានជាបងរាល់គ្នា ធ្វើចិត្តរឹងរូសអ្វីម្ល៉េះ ?

៤៧ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំត្រូវទុក្ខព្រួយ ពីព្រោះតែបងរាល់គ្នា ហើយដួងចិត្តខ្ញុំក៏ឈឺខ្លោចផ្សា; ខ្ញុំខ្លាចក្រែងតែបងរាល់គ្នានឹងត្រូវបោះ បង់ចោលជារៀងដរាបតទៅ ។ មើលចុះ ខ្ញុំពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដរាបដល់រាងកាយខ្ញុំអស់កម្លាំង ។

៣៨ *ខ* លេវី. ២០:២២.
៣៩ *ក* អេសាយ ៦៦:១;
គ. និង ស. ៣៨:១៧; អ័ប្រា. ២:៧.
៤០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
ខ លោកុ. ២១:១២;
គ. និង ស. ២៧:១០.
គ លោកុ. ២៨:១–៥.
ឃ ចោទិ. ៤:៣៧.
៤១ *ក* ២ ពង្សាវ. ១៧:៧–២៣.
ខ ជនគ. ២១:៤–៩; ចោទិ. ៨:១៥;
អាលម៉ា ៣៣:១៨–២២.
គ យ៉ូហាន ៣:១៣–១៥;
២ នីហ្វៃ ២៥:២០.
ឃ អាលម៉ា ៣៧:៤៤–៤៧;
ហេលេ. ៨:១៥.
៤២ *ក* ជនគ. ១៤:១–១២.
ស.ប. ការបះបោរ.
ខ គ. និង ស. ៨៤:២៣–២៤.
៤៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១–២.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:៣៧.
៤៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:២៩.
ខ ១ នីហ្វៃ ៤:៣.
គ អេភេ. ៤:១៩.
៤៦ *ក* ហេលេ. ១២:៦–១៨.
៤៧ *ក* មីកា ៣:៨.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៩:២០.

៤៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ
បាននិយាយនូវពាក្យទាំងនេះរួចហើយ ពួកគេក៏ខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយមាន
ប្រាថ្នាចង់បោះខ្ញុំទៅក្នុងជំរៅទឹកសមុទ្រ; ហើយនៅពេលគេស្ទុះមក
ចាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំបាននិយាយទៅគេថា៖ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ
ដ៏មាន មហិទ្ធិឫទ្ធិ ខ្ញុំបញ្ជាបងថា កុំពាល់ខ្ញុំឲ្យសោះ
ព្រោះខ្ញុំពោរពេញទៅដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ គឺរហូត
ដល់ឆេះសាច់ខ្ញុំ; ហើយអស់អ្នកណា ដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ នោះ
នឹងត្រូវស្វិតដូចដើមត្រែងស្ងួត; ហើយអ្នកនោះនឹងក្លាយ
ជាសូន្យបាត់ទៅ នៅចំពោះព្រះចេស្ដានៃព្រះ ព្រោះព្រះ ទ្រង់
នឹងវាយអ្នកនោះ ។
៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាននិយាយ
ទៅពួកគេថា គេមិនត្រូវរអ៊ូរទាំទាស់នឹងឪពុកគេតទៅទៀតឡើយ
ហើយក៏មិនត្រូវប្រកែកមិនព្រមធ្វើកិច្ចការ ដែលខ្ញុំបានពឹងនោះដែរ
ព្រោះព្រះទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវសង់សំពៅមួយ ។
៥០ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ បើព្រះទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំឲ្យ
ធ្វើនូវកិច្ចការគ្រប់យ៉ាង នោះខ្ញុំអាចធ្វើកិច្ចការទាំងនោះបាន
បើព្រះទ្រង់បញ្ជាឲ្យខ្ញុំនិយាយទៅទឹកនេះថា ចូរក្លាយទៅជាដី
នោះទឹកនឹងក្លាយទៅជាដីមែន; ហើយបើខ្ញុំនឹងនិយាយថាដូចម្ដេច
ក៏នឹងបានសំរេចយ៉ាងនោះឯង ។
៥១ ហើយឥឡូវនេះ បើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន
ព្រះចេស្ដាដ៏មហិមាយ៉ាងនេះ ហើយបានបង្កើតឲ្យមានអព្ភូតហេតុ
ជាច្រើន ក្នុងចំណោម កូនចៅមនុស្ស ថ្វីក៏ទ្រង់មិនអាចបង្គាប់
ខ្ញុំឲ្យសង់សំពៅបាន ?
៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
និយាយពីរឿងជាច្រើន ទៅបងៗរបស់ខ្ញុំ ដរាបដល់ពួកគេត្រូវ
បានជ្រប់មុខ ហើយមិនអាចរករឿងទាស់នឹងខ្ញុំទៀតឡើយ; ហើយ
ពួកគេក៏មិនហ៊ានដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ ឬប៉ះពាល់ខ្ញុំនឹងដៃពួកគេឡើយ
គឺអស់រយៈពេល ជាច្រើនថ្ងៃ ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំហ៊ានធ្វើ
យ៉ាងនេះ ក្រែងពួកគេត្រូវស្វិតនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
មានអំណាចដល់ម្ល៉េះ; ហើយទ្រង់ប្រព្រឹត្តទៅលើពួកគេដូច្នោះ ។
៥៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ចូរហុចដៃទៅឲ្យបងៗរបស់អ្នកទៀតចុះ
ហើយ ពួកគេនឹងមិនត្រូវស្វិតនៅចំពោះអ្នកឡើយ ប៉ុន្តែព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងធ្វើឲ្យគេភ្លឹកភ្លាំងស្មារតី
ហើយយើងធ្វើ យ៉ាងនេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹងថា យើងជាព្រះ
អម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះរបស់ពួកគេ ។
៥៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានហុចដៃទៅឲ្យ
បងៗខ្ញុំ ហើយពួកគេមិនបានស្វិតនៅ ចំពោះមុខខ្ញុំឡើយ; ប៉ុន្តែ
ព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់បានកន្ត្រាក់ពួកគេ ដូចដែលព្រះអង្គមានព្រះ
បន្ទូលទុក ។
៥៥ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបាននិយាយថា៖ យើងដឹងយ៉ាង
ច្បាស់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងឯង ព្រោះយើងដឹងថា
ព្រះ ចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់បានកន្ត្រាក់ពួកយើង ។ ហើយពួកគេ
បានលុតជង្គង់ចុះចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយបំរុងនឹងថ្វាយបង្គំខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំ
បានឃាត់ ពួកគេថា៖ ខ្ញុំជាប្អូនរបស់បង មែនហើយ ដែលមាន
អាយុតិចជាងបង; ហេតុដូច្នោះហើយ សូមបងថ្វាយបង្គំព្រះ
អម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះរបស់ បងវិញ ហើយសូមគោរពប្រតិបត្តិដល់
ឪពុករបស់បង និងម្ដាយរបស់បងចុះ ដើម្បីឲ្យបងអាចមាន
អាយុយឺនយូរនៅលើដែនដី ដែលព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះរបស់
បង ទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យបង ៕

ជំពូកទី ១៨

សំពៅត្រូវបានធ្វើរួចហើយ — កំណើតរបស់យ៉ាកុប និងយ៉ូសែប ត្រូវបានដំណាលប្រាប់ — ក្រុមគេចុះសំពៅទៅរកដែនដីសន្យា — កូនប្រុសៗរបស់អ៊ីសម៉ាអែល និងប្រពន្ធគេរួមក្នុងការសប្បាយអ៊ឺអរ និងការបះបោរ — នីហ្វៃត្រូវគេចង ហើយសំពៅត្រូវខ្យល់ព្យុះ កំណាចរុញច្រានថយក្រោយ — នីហ្វៃបានរួចពីចំណង ហើយដោយការអធិស្ឋានរបស់លោក ខ្យល់ព្យុះក៏ស្ងប់ស្ងាត់ទៅ — ប្រជាជនទៅដល់ដែនដីសន្យា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៩១–៥៨៩ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានថ្វាយបង្គំព្រះ
អម្ចាស់ ហើយបានចេញទៅជាមួយខ្ញុំ; ហើយយើងយកឈើធ្វើរាង
សំពៅ ដ៏វិចិត្រ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំជាញយៗ
ពីរបៀបដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើរាងសំពៅ ។
២ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនបានធ្វើរាងសំពៅតាមរបៀប
ដែលមនុស្សបានរៀនទេ ហើយខ្ញុំក៏ពុំបានសង់សំពៅ តាមក្បួន
របស់មនុស្ស ដែរ; ប៉ុន្តែខ្ញុំបានធ្វើសំពៅនេះ តាមរបៀបដែល

៤៨ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ១:២៦–២៧.
ស.ប. អំណាច.
គ ១ ពង្សាវ. ១៣:៤–៧.
៥០ *ក* ភីលីព ៤:១៣; ១ នីហ្វៃ ៣:៧.
៥១ *ក* លោកុ. ១:១៤–១៦; ១ នីហ្វៃ ១៨:១.
៥២ *ក* ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៥៥ *ក* កិច្ចការ ១៤:១១–១៥.
ខ និក្ខ. ២០:១២; ម៉ូសាយ ១៣:២០.

ព្រះបានបង្ហាញខ្ញុំ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពុំមែនជារបៀបរបស់
មនុស្សឡើយ ។
៣ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានទៅលើភ្នំជាញឹកញាប់ ហើយខ្ញុំបាន
អធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ជាញយៗ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបព្រះ
អម្ចាស់ ទ្រង់បង្ហាញខ្ញុំ ពីការណ៍ដ៏ប្រសើរជាច្រើន ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើ
សំពៅ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់រួចហើយ នោះបងៗខ្ញុំ
បានឃើញ ថា សំពៅនេះល្អ ឯក្បាច់ក្បូរសោតក៏ល្អវិចិត្រ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់ម្ដងទៀត ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់បានបន្លឺមកឪពុកខ្ញុំថា ពួកយើងត្រូវក្រោកឡើង ហើយ
ចុះទៅក្នុងសំពៅ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង
បន្ទាប់ពីយើងបានរៀបចំវត្ថុគ្រប់យ៉ាង មានផ្លែឈើជាច្រើន និង
សាច់ ដែលបានមកពីទីរហោស្ថាន និងទឹកឃ្មុំដ៏បរិបូរ ហើយស្បៀង
ទាំងឡាយ ស្របតាមអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាយើង
នោះយើង បានចុះទៅក្នុងសំពៅ ជាមួយនឹងផ្ទុកអីវ៉ាន់
របស់យើងគ្រប់យ៉ាង និងគ្រាប់ពូជរបស់យើង និងអ្វីៗដែល
យើងបានយកមក ស្របតាមអាយុ របស់ខ្លួនម្នាក់ៗ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ទើបយើងទាំងអស់គ្នាបានចុះទៅក្នុងសំពៅ ជា
មួយនឹងប្រពន្ធយើង និងកូនចៅយើង ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកខ្ញុំបង្កើតបានកូនប្រុសពីរនាក់ នៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន; បងត្រូវហៅថា យ៉ាកុប រីឯប្អូន គឺយ៉ូសែប ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីយើងទាំង
អស់គ្នាបានចុះទៅក្នុងសំពៅរួចហើយ ហើយបានយកមកជា
មួយយើង នូវស្បៀង និងវត្ថុទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ
យើងយក នោះយើងបានចេញដំណើរ ទៅតាមសមុទ្រ ហើយ
បានត្រូវខ្យល់បក់ សំពៅសំដៅទៅឯដែនដីសន្យា ។
៩ ហើយបន្ទាប់ពីយើងបានត្រូវខ្យល់បក់ទៅមុខ អស់រយៈ
ពេលជាច្រើនថ្ងៃ នោះមើលចុះ បងៗខ្ញុំ និងកូនប្រុសៗរបស់
អ៊ីសម៉ាអែល ហើយព្រមទាំងប្រពន្ធរបស់ពួកគេផង បានចាប់ផ្ដើម
មានការសប្បាយ ដរាបដល់គេចាប់ផ្ដើមរាំ ហើយច្រៀង
ហើយនិយាយពាក្យ ទ្រគោះ មែនហើយ គឺរហូតដល់ពួក
គេភ្លេចអស់ថា តើដោយសារអំណាចអ្វី ដែលបាននាំពួកគេ
មកដល់ទីនេះ; មែនហើយ ពួកគេ បានដំកើងគ្នា ដល់ទៅមាន
ភាពទ្រគោះហួសវិស័យ ។
១០ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានចាប់ផ្ដើមភិតភ័យជាខ្លាំង ក្រែងព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់ខ្ញាល់នឹងយើង ហើយវាយយើង ដោយព្រោះសេច
ក្ដីទុច្ចរិត របស់យើង ខ្លាចក្រែងយើងត្រូវលេបលិចទៅក្នុង
ទីជំរៅនៃសមុទ្រនេះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានចាប់ផ្ដើម
និយាយទៅពួកគេ ដោយភាពម៉ឺងម៉ាត់; ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួក
គេបែរជាខឹងនឹងខ្ញុំវិញ ហើយនិយាយថា៖ យើងមិនព្រមឲ្យប្អូន
ប្រុសយើង ធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រង លើយើងទេ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លេមិន និងលេមយួល
បានចាប់ខ្ញុំ ហើយចងខ្ញុំដោយខ្សែព្រួរ ហើយបានធ្វើបាបខ្ញុំយ៉ាង
ព្រៃ ផ្សៃ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បានអត់ទ្រាំឲ្យពួកគេធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដា
របស់ព្រះអង្គ រហូតដល់បានបំពេញនូវព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដែលទ្រង់
បានថែងទុក អំពីពួកទុច្ចរិត ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេ
បានចងខ្ញុំយ៉ាងជាប់ ដែលខ្ញុំមិនអាចកំរើកបាន ត្រីវិស័យដែល
ព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់បានរៀបចំឡើងនោះ ក៏ឈប់ដើរទៅ ។
១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេមិនដឹងថាត្រូវ
កាច់ចង្កូតសំពៅទៅខាងណាឡើយ ដរាបដល់មានព្យុះមួយធំ
បានកួចឡើង មែនហើយ គឺជាព្យុះសង្ឃរាមួយដ៏កំណាច ហើយ
គួរស្ញប់ស្ញែង ហើយពួកយើងត្រូវរសាត់ថយក្រោយនៅលើទឹក
អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ហើយពួក គេបានចាប់ផ្ដើមតក់ស្លុតជាខ្លាំង
ក្រែងគេត្រូវលិចទៅក្នុងសមុទ្រ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែគេមិនបានដោះលែងខ្ញុំដែរ ។
១៤ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃទី៤ ដែលយើងត្រូវរសាត់ថយក្រោយនោះ
ខ្យល់ព្យុះចាប់ផ្ដើមកាចសាហាវជាខ្លាំង ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងជិតតែ

១៨ ៣ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ខ ស.ប. វិវរណៈ.
៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:៥.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:២.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:១.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:១.
៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:២០.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
១០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:១៧–៥៥.
ខ លោកុ. ៣៧:៩–១១;
១ នីហ្វៃ ១៦:៣៧–៣៨;
២ នីហ្វៃ ១:២៥–២៧.
១១ *ក* អាលម៉ា ១៤:១១.
១២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:១០, ១៦, ២៦;
២ នីហ្វៃ ៥:១២;
អាលម៉ា ៣៧:៣៨–៤៧;
គ. និង ស. ១៧:១.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ១:១៧.

នឹងលេបលិចចុះទៅក្នុងជំរៅ នៃទឹកសមុទ្រទៅហើយ ។
ហើយបន្ទាប់ពីយើង ត្រូវបានរសាត់[ក]ថយក្រោយ
នៅលើទឹកអស់រយៈបួនថ្ងៃ នោះបងៗខ្ញុំចាប់ផ្ដើមយល់ថា សេច
ក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ កំពុងតែធ្លាក់មក លើពួកគេ ហើយ
ថា ពួកគេរាល់គ្នាមុខជានឹងវិនាសជាមិនខានឡើយ លើកលែងតែ
ពួកគេប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ពួកគេបានមករកខ្ញុំ ហើយស្រាយចំណងដែលចងកដៃខ្ញុំ
ហើយមើលចុះ កដៃខ្ញុំហើមឡើងខ្លាំង; ហើយកជើងខ្ញុំ ក៏ហើមជា
ខ្លាំងដែរ ហើយឈឺចុកចាប់ឥតឧបមា ។
១៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ[ក] គង់តែខ្ញុំបានសម្លឹងឆ្ពោះ
ទៅរកព្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានសរសើរដំកើងទ្រង់ពេញមួយថ្ងៃ
តែម្ដង; ហើយខ្ញុំមិនបានរអ៊ូរទាំទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះ
តែសេចក្ដីវេទនារបស់ខ្ញុំឡើយ ។
១៧ ឥឡូវនេះ ឪពុកខ្ញុំ លីហៃ បាននិយាយនូវរឿងជាច្រើន
ទៅកាន់ពួកគេ និងទៅកាន់កូនប្រុសៗរបស់អ៊ីសម៉ាអែល[ក]ផង;
ប៉ុន្តែមើល ចុះ ពួកគេបានបញ្ចេញពាក្យគ្រហឹមគ្រហែងនឹងអ្នក
ណា ដែលនិយាយកាន់ជើងខ្ញុំ; ហើយឪពុកម្ដាយខ្ញុំ ដែល
ចាស់ជរាទៅហើយ ហើយបានទ្រាំទ្រនឹងការពិបាកចិត្តជាខ្លាំង
ពីព្រោះតែកូនៗរបស់លោក នោះលោកក៏ត្រូវឡប់ទៅជាឈឺ
មែនហើយ គឺធ្លាក់ខ្លួនឈឺនៅ លើគ្រែ ។
១៨ ដោយព្រោះសេចក្ដីទុក្ខសោក និងសេចក្ដីសោកសៅ
ដ៏ខ្លាំង និងសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់បងៗខ្ញុំ នោះឪពុកម្ដាយខ្ញុំជិតតែ
នឹងចាក លោកនេះ ទៅជួបនឹងព្រះរបស់គាត់; មែនហើយ
សក់ស្កូវរបស់លោកជិតត្រូវកប់នៅក្នុងដី; មែនហើយ
លោកជិតតែនឹងត្រូវបញ្ចុះ ទាំងសេចក្ដីសោកសៅនៅ
ក្នុងផ្នូរទឹក ។
១៩ ឯយ៉ាកុប និងយ៉ូសែបផងនៅក្មេងនៅឡើយ ដោយត្រូវ
ការសេចក្ដីទំនុកបំរុងបីបាច់ច្រើន ក៏ត្រូវកើតទុក្ខ[ក]លំបាក ពីព្រោះតែ
សេចក្ដីវេទនារបស់ម្ដាយខ្លួន; ហើយប្រពន្ធខ្ញុំផង ទាំងទឹកភ្នែក
និងពាក្យអធិស្ឋាន ហើយកូនៗខ្ញុំផង ក៏មិនអាចធ្វើឲ្យបងៗខ្ញុំទន់
ចិត្ត ដើម្បីឲ្យពួកគេស្រាយខ្ញុំឡើយ ។
២០ ហើយមិនមានអ្វីអាចធ្វើឲ្យពួកគេទន់ចិត្តឡើយ
លើកលែងតែព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដែលបានគំហកកំហែងពួក
គេដោយសេចក្ដីបំផ្លិច បំផ្លាញ; ហេតុដូច្នោះហើយ នៅពេល
ពួកគេបានឃើញថា ពួកគេជិតត្រូវលេបលិចទៅក្នុង
ជំរៅសមុទ្រហើយ នោះទើបពួកគេប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើដែល
គេបានប្រព្រឹត្ត ដរាបដល់ពួកគេស្រាយខ្ញុំ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេ
បានស្រាយខ្ញុំហើយ មើលចុះ ខ្ញុំក៏យកត្រីវិស័យ ហើយវាក៏ដើរតាម
បំណងខ្ញុំ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាន
អធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់; ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានអធិស្ឋាន នោះ
ខ្យល់ក៏ស្ងប់ស្ងាត់ ហើយព្យុះក៏ឈប់បក់ ហើយមានសភាព
ស្ងប់ឈឹងអស់ទៅ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ
បាននាំសំពៅទៅ ដើម្បីយើងបានបើកក្ដោងម្ដងទៀត
សំដៅទៅឯដែនដីសន្យា ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីយើង
បានធ្វើដំណើរក្នុងសំពៅ អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃហើយ
នោះយើងបាន ទៅដល់[ក]ដែនដីសន្យា; ហើយយើង
បានឡើងទៅលើដែនដីនោះ ហើយបានបោះត្រសាលរបស់យើង;
ហើយយើងបានហៅទីនោះថា ដែនដីសន្យា ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងចាប់ផ្ដើម
ភ្ជួររាស់ដី ហើយយើងបានចាប់ផ្ដើមដាំគ្រាប់ពូជ; មែនហើយ
យើងបានដាំ គ្រាប់ពូជទាំងអស់របស់យើងទៅក្នុងដី ដែល
យើងបានយកមកពីដែនដីយេរូសាឡិម ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា គ្រាប់ពូជ ទាំងនោះ បានដុះឡើងយ៉ាងល្អ;
ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានទទួលពរដ៏បរិបូរ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលយើងធ្វើ
ដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន យើងបានប្រទះឃើញថា មាន
សត្វជើងបួន គ្រប់មុខ នៅក្នុងព្រៃលើដែនដីសន្យា មានទាំងគោញី
និងគោឈ្មោល លា សេះ ពពែ ពពែព្រៃ ហើយនឹងសត្វព្រៃ
គ្រប់ប្រភេទ ដែល សំរាប់ឲ្យមនុស្សប្រើប្រាស់ ។ ហើយយើង
បានប្រទះឃើញរ៉ែគ្រប់មុខ មានទាំងមាស និងប្រាក់ និងស្ពាន់ ។

ជំពូកទី ១៩

នីហ្វៃធ្វើផ្ទាំងទាំងឡាយអំពីលោហធាតុ ហើយកត់ត្រាប្រវត្តិនៃប្រជាជនលោក — ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងយាងមករវាង៦០០ ឆ្នាំពីពេលដែលលីហៃចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក — នីហ្វៃរៀបរាប់អំពីសេចក្ដីទុក្ខលំបាក និងការឆ្កាងរបស់

១៥ *ក* ហេលេ. ១២:៣.
១៦ *ក* អាលម៉ា ៣៦:២៨.
១៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:៤–២០.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:១៩; ១៦:៧.
២៣ *ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.

ទ្រង់ — ពួកសាសន៍ យូដានឹងត្រូវគេមើលងាយ ហើយត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ រហូតដល់គ្រាចុងក្រោយ ពេលនោះ ពួកគេនឹងត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់វិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ
ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើផ្ទាំងទាំងឡាយពីលោហធាតុ ដើម្បីខ្ញុំ
អាចឆ្លាក់នៅលើនោះ នូវជីវិតនៃប្រជាជនខ្ញុំ ។ ហើយនៅលើផ្ទាំង
ទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានធ្វើ នោះខ្ញុំបានឆ្លាក់នូវបញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំ និង
អំពីការធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថានរបស់យើងផង ព្រមទាំង
ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ឪពុកខ្ញុំដែរ; ហើយព្រម ទាំង
ពាក្យព្យាករណ៍ជាច្រើនរបស់ខ្ញុំផង ដែលខ្ញុំបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំង
ទាំងនោះ ។
២ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើផ្ទាំងនោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេថា ខ្ញុំនឹង
ត្រូវព្រះអម្ចាស់បញ្ជាឲ្យធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ; ហេតុដូច្នោះហើយ បញ្ជី
របស់ឪពុកខ្ញុំ និងពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោរបស់លោក
ហើយនឹងភាគច្រើននៃអស់ទាំងដំណើរការរបស់យើង នៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន នោះត្រូវបានឆ្លាក់ត្រាទុក នៅលើផ្ទាំងដំបូង
ទាំងនោះ ដែលខ្ញុំបានពោលដល់; ហេតុដូច្នោះហើយ រឿង
ទាំងឡាយ ដែលកើតឡើង មុនពេលខ្ញុំធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ គឺតាមពិត
បានពោលដល់នៅលើផ្ទាំងដំបូងច្រើនជាង ។
៣ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ តាមរយៈការបញ្ជាហើយ
នោះខ្ញុំ នីហ្វៃ បានទទួលបញ្ជាមួយថា ការងារបំរើ និងពាក្យ
ព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃភាគដ៏ច្បាស់ ហើយពិសេសៗ ត្រូវ
យកមកសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ; ហើយរឿងទាំងឡាយ
ដែលបាន សរសេរទុក នោះត្រូវរក្សាទុកសំរាប់ការបង្រៀន
ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ដែលនឹងបានទទួលដែនដីនោះ ហើយសំរាប់
ប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ទៀតផង ជាប្រយោជន៍ទាំងឡាយដែល
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាប ។
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វៃ បានធ្វើបញ្ជីមួយ
នៅលើផ្ទាំងផ្សេងទៀត ដែលមានដំណើររឿង ឬមានដំណើរ
រឿងជាច្រើនអំពី សង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំង
ឡាយ និងសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយនៃប្រជាជនខ្ញុំ ។
ហើយការណ៍នេះហើយដែល ខ្ញុំបានធ្វើ ហើយបានបញ្ជា
ប្រជាជនខ្ញុំថា ពួកគេត្រូវធ្វើយ៉ាងណា បន្ទាប់ពីខ្ញុំស្លាប់ទៅ;
ហើយថា ផ្ទាំងទាំងនេះ ត្រូវប្រគល់តពីតំណមួយ ទៅតំណ
មួយទៀត ឬពីព្យាការីមួយទៅព្យាការីមួយទៀត រហូតដល់
បានទទួលបញ្ជាទាំងឡាយពីព្រះអម្ចាស់ថ្មីទៀត ។
៥ ហើយដំណើររឿងអំពីការដែលខ្ញុំធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ នឹងត្រូវ
បានប្រាប់ពីអំណើះតទៅ; ហើយខណៈនោះ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយតទៅ
ទៀត នូវអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយមក; ហើយការណ៍នេះហើយដែល
ខ្ញុំធ្វើ ដើម្បីឲ្យការណ៍ទាំងឡាយដែលពិសិដ្ឋលើសលែងទៅទៀត
នឹងត្រូវបានរក្សាទុក សំរាប់ជាដំណឹងអំពីប្រជាជនខ្ញុំ ។
៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនសរសេរ
រឿងអ្វីនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះទេ លើកលែងតែរឿងណាដែលខ្ញុំ
គិតថាពិសិដ្ឋ ប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយឥឡូវនេះ បើខ្ញុំធ្វើខុស គឺសូម្បីតែ
មនុស្សដើមក៏បានធ្វើខុសដែរ; ខ្ញុំនឹងមិនដោះសាខ្លួនឯង ដោយ
សារអ្នកដទៃ នោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារភាពទន់ខ្សោយ ដែល
នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ស្របតាមសាច់ឈាម នោះទើបខ្ញុំដោះសាខ្លួន
ខ្ញុំវិញ ។
៧ ត្បិតរឿងទាំងឡាយដែលអ្នកខ្លះរាប់ថាតម្លៃដ៏មហិមា
គឺដល់ទាំងរូបកាយ និងដល់ព្រលឹងដែរ នោះមានអ្នក
ផ្សេងទៀតចាត់ទុកថា គ្មានតម្លៃអ្វីសោះ ហើយយកមកជាន់ឈ្លី
នៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ ។ មែនហើយ សូម្បីតែព្រះនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ក៏មនុស្សយកមក ជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ
ដែរ; ខ្ញុំថា ជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយ
ម្យ៉ាងទៀតថា — ពួកគេចាត់ទ្រង់ ទុកថាគ្មានតម្លៃអ្វី
សោះ ហើយមិនប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យទូន្មានរបស់ព្រះអង្គ
ឡើយ ។
៨ ហើយមើលចុះ ទ្រង់នឹងយាងមក ស្របតាមពាក្យសំដី

១៩ ១*ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១:១៦–១៧; ៦:១–៣.
២ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:៣០.
ខ ១ នីហ្វៃ ៩:១–៥.
៣ *ក* យ៉ាកុប ១:១–៤; ៣:១៣–១៤; ៤:១–៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ៩:៤–៥; ព. នៃ ម. ១:៧; គ. និង ស. ៣:១៩–២០; ១០:១–៥១.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២៨–៣៣.
ខ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរដែលត្រូវរក្សាទុក.
៦ *ក* សូមមើលទំព័រចំណងជើងនៃព្រះគម្ពីរមរមន.
ស.ប. បរិសុទ្ធ.
ខ មរមន ៨:១៣–១៧; អេធើរ ១២:២៣–២៨.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:២; យ៉ាកុប ៤:១៤.
ខ ស.ប. ការបះបោរ.
៨ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើត និងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.

របស់ទេវតា ក្នុង[ខ]៦០០ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេលដែលឪពុកខ្ញុំបាន
ចាកចេញពីក្រុង យេរូសាឡិមមក ។
៩ ហើយមនុស្សលោក ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ពួក
គេ នោះនឹងចាត់ទ្រង់ទុកជាគ្មានតម្លៃទៅវិញ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ពួកគេ វាយទ្រង់ ក៏ទ្រង់អត់ធ្មត់; ពួកគេទះទ្រង់ ក៏ទ្រង់អត់ធ្មត់ ។
មែនហើយ ពួកគេ[ក]ស្ដោះដាក់ទ្រង់ ក៏ទ្រង់អត់ធ្មត់ ពីព្រោះមក
ពីសេចក្ដីមេត្តា ករុណា និងការអត់ធ្មត់ ដែលទ្រង់មាន
ចំពោះកូនចៅមនុស្ស ។
១០ ហើយ[ក]ព្រះនៃពួកអយ្យកោយើង ដែលត្រូវ
[ខ]បាននាំចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយត្រូវ
បានថែរក្សាទុកនៅក្នុង ទីរហោស្ថានដោយសារទ្រង់ មែន
ហើយ [គ]ជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងអ៊ីសាក ហើយជាព្រះនៃយ៉ាកុប
[ឃ]ទ្រង់ប្រគល់រូបអង្គទ្រង់ដូចជាមនុស្ស ទៅក្នុងដៃពួកទុច្ចរិត ស្របតាម
ពាក្យសំដីរបស់ទេវតា, [ង]ដើម្បីឲ្យត្រូវបានលើកឡើង ស្របតាម
ពាក្យសំដីរបស់[ច]ស៊ីណុក, ហើយដើម្បីឲ្យ ត្រូវបាន[ឆ]ឆ្កាង ស្របតាម
ពាក្យសំដីរបស់នីអ៊ុម, ហើយ[ជ]ដើម្បីឲ្យត្រូវបានបញ្ចុះទៅក្នុងផ្នូរ
ស្របតាមពាក្យសំដីរបស់[ឈ]ស៊ីណូស, ដែលលោក បាននិយាយ
[ញ]អំពីភាពងងឹតបីថ្ងៃ ដែលជាទីសំគាល់ប្រាប់អំពីការសុគតរបស់
ព្រះអង្គ គឺប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលនៅលើកោះទាំងឡាយ
ក្នុងសមុទ្រ ជាពិសេសទៅទៀត គឺប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែល[ដ]ជាវ
ង្សអ៊ីស្រាអែល ។
១១ ត្បិតព្យាការីនោះបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់ពិតជានឹង[ក]ពិនិត្យពិច័យវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ នៅ
ថ្ងៃនោះ; វង្សខ្លះ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះមក
ពីសេចក្ដីសុចរិតរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេមានសេចក្ដីអំណរ
ដ៏ធំ និងសេចក្ដីសង្គ្រោះ, ឯខ្លះទៀត ដោយ[ខ]ផ្គរ និងរន្ទះនៃ
ព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដោយព្យុះសង្ឃរា ដោយភ្លើង និងដោយ
ផ្សែង និងចំហាយនៃ[គ]សេចក្ដីងងឹត និង ដោយដីបែកក្រហែង
ហើយដោយ[ង]ភ្នំទាំងឡាយ ដែលនឹងផុសខ្ពស់ឡើងមក ។
១២ ហើយព្យាការី [ក]ស៊ីណូសនិយាយថា [ខ]ការណ៍អស់
ទាំងនេះត្រូវតែមកដល់ជាពិតប្រាកដ ។ ហើយ[គ]ថ្មនៅលើដីត្រូវ
ប្រេះចេញពីគ្នា; ហើយដោយសារសម្លេងថ្ងូររបស់ផែនដី
នោះស្ដេចជាច្រើននៅលើកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ នឹងត្រូវ
បានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបណ្ដាល ឲ្យស្រែកថា៖ ព្រះនៃធម្មជាតិ
រងទុក្ខវេទនា ។
១៣ រីឯពួកអ្នកដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម នោះព្យាការីនិយាយ
ថា ពួកគេនឹងត្រូវមនុស្សទាំងពួងវាយ ពីព្រោះពួកគេ[ខ]ឆ្កាងព្រះ
នៃ សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយបែរចិត្តចេញ ដោយបដិសេធនូវ
ទីសំគាល់ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ ហើយនឹងព្រះចេស្ដា
និងសិរីល្អ របស់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។
១៤ ហើយព្យាការីនិយាយថា ដោយមកពីពួកគេបែរចិត្តចេញ
ហើយ[ក]មើលងាយដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
នោះពួក គេនឹងដើររសាត់ព្រាត់ក្នុងសាច់ឈាម ហើយវិនាស
ហើយក្លាយទៅជា[ខ]ទីដៀលត្មះ ជា[គ]ទីដំណៀល ហើយ
ស្អប់នៅគ្រប់អស់ទាំងសាសន៍ ។
១៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្យាការីនិយាយថា

៨ ខ ១ នីហ្វៃ ១០:៤; ២ នីហ្វៃ ២៥:១៩.
៩ ក អេសាយ ៥០:៥–៦; ម៉ាថាយ ២៧:៣០.
១០ ក ២ នីហ្វៃ ២៦:១២; ម៉ូសាយ ៧:២៧; ២៧:៣០–៣១; អាលម៉ា ១១:៣៨–៣៩; ៣ នីហ្វៃ ១១:១៤–១៥.
ខ និក្ខ. ៣:២–១០; ៦:៦; ១ នីហ្វៃ ៥:១៥; គ. និង ស. ១៣៦:២២.
គ លោកុ. ៣២:៩; ម៉ូសាយ ៧:១៩; គ. និង ស. ១៣៦:២១. ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
ឃ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ង ៣ នីហ្វៃ ២៧:១៤.
ច អាលម៉ា ៣៣:១៥; ៣៤:៧; ហេលេ. ៨:១៩–២០; ៣ នីហ្វៃ ១០:១៥–១៦. ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរដែលបាត់; ស៊ីណុក.
ឆ ២ នីហ្វៃ ៦:៩; ម៉ូសាយ ៣:៩. ស.ប. ការឆ្កាង.
ជ ម៉ាថាយ ២៧:៦០; លូកា ២៣:៥៣; ២ នីហ្វៃ ២៥:១៣.
ឈ យ៉ាកុប ៦:១; ហេលេ. ១៥:១១. ស.ប. ស៊ីណូស.
ញ ១ នីហ្វៃ ១២:៤–៥; ហេលេ. ១៤:២០, ២៧; ៣ នីហ្វៃ ៨:៣, ១៩–២៣; ១០:៩.
ដ ៣ នីហ្វៃ ១៦:១–៤.
១១ ក ៣ នីហ្វៃ ៩:១–២២; គ. និង ស. ៥:១៦.
ខ ហេលេ. ១៤:២០–២៧; ៣ នីហ្វៃ ៨:៥–២៣.
គ លូកា ២៣:៤៤–៤៥; ៣ នីហ្វៃ ៨:១៩–២០.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៦:៥.
ង ៣ នីហ្វៃ ៨:១០.
១២ ក ហេលេ. ១៤:២០–២៨.
ខ យ៉ាកុប ៥:១.
គ ម៉ាថាយ ២៧:៥១.
១៣ ក លូកា ២៣:២៧–៣០.
ខ ២ នីហ្វៃ ១០:៣.
១៤ ក អេសាយ ៥៣:៣–៦; ម៉ូសាយ ១៤:៣–៦.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
គ ចោទិ. ២៨:៣៧; ១ ពង្សាវ. ៩:៧; ៣ នីហ្វៃ ១៦:៩.

កាលណាថ្ងៃនោះមកដល់ ដែលពួកគេនឹងមិនបែរចិត្តចេញពី
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទៀតទេ នោះទ្រង់នឹងនឹក
ឃើញសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួក
អយ្យកោរបស់ពួកគេ ។
១៦ មែនហើយ ខណៈនោះ ទ្រង់នឹងនឹកឃើញកោះទាំង
ឡាយក្នុងសមុទ្រ; មែនហើយ និងអស់ទាំងប្រជាជនដែលជាវ
ង្សអ៊ីស្រាអែល នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើង
នឹងប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី ស្រេបតាមពាក្យរបស់
ព្យាការីស៊ីណូស ។
១៧ ព្យាការីនិយាយថា មែនហើយ ហើយអស់ទាំងផែនដី
នឹងឃើញសេចក្ដីសង្គ្រោះនៃព្រះអម្ចាស់ គឺគ្រប់ទាំងសាសន៍
គ្រប់ពូជ មនុស្ស គ្រប់ភាសា ហើយនឹងគ្រប់ទាំងប្រជាជននឹង
បានពរ ។
១៨ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានសរសេររឿងទាំងនេះសំរាប់
ប្រជាជនខ្ញុំ ក្រែងខ្ញុំអាចបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ ឲ្យចងចាំដល់ព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះ ដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ ។
១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនិយាយទៅវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំង
អស់ថា បើសិនជាដូច្នេះមែន នោះពួកគេនឹងទទួលយកការណ៍
អស់ ទាំងនេះ ។
២០ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំមានការហេវហត់ខាងវិញ្ញាណ ដើម្បី
ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំខ្សោះល្វើយ
សូម្បីតែ ឆ្អឹងខ្ញុំក៏ទន់ខ្សោយ; ព្រោះបើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិន
មេត្តាបង្ហាញខ្ញុំអំពីរឿងពួកគេ ដូចជាទ្រង់បានបង្ហាញដល់ពួក
ព្យាការីដើម នោះខ្ញុំក៏នឹង ត្រូវវិនាសទៅហើយដែរ ។
២១ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ពួក
ព្យាការីដើម នូវរឿងទាំងអស់អំពីពួកគេ; ហើយទ្រង់ក៏បាន
បង្ហាញដល់មនុស្ស ជាច្រើន អំពីរឿងយើងដែរ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់ដែលយើងត្រូវតែដឹងពីរឿង
ទាំងនោះ ព្រោះរឿងទាំងនោះត្រូវបាន សរសេរនៅលើផ្ទាំង
លង្ហិនដែរ ។
២២ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ
បានបង្រៀនបងៗខ្ញុំអំពីរឿងទាំងនេះ; ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអានរឿងជាច្រើនឲ្យពួកគេស្ដាប់ ដែល
បានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងអំពីកិច្ចការ
ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នៅលើដែនដីផ្សេងៗ ក្នុង
ចំណោមប្រជាជនជាន់ដើម ។
២៣ ហើយខ្ញុំបានអានរឿងជាច្រើនទៅឲ្យបងៗខ្ញុំស្ដាប់ ដែល
មានសរសេរនៅក្នុងគម្ពីរទាំងឡាយនៃលោកម៉ូសេ; ប៉ុន្តែដើម្បី
បញ្ចុះ បញ្ចូលពួកគេឲ្យបានច្រើនថែមទៀត ឲ្យជឿដល់ព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ នោះខ្ញុំបានអានឲ្យគេស្ដាប់
នូវរឿង ដែលបានសរសេរដោយព្យាការីអេសាយ; ត្បិតខ្ញុំ
ប្រៀបធៀបបទព្រះគម្ពីរទាំងអស់ ទៅនឹងខ្លួនយើង ដើម្បីទុកជា
ប្រយោជន៍ និងការចេះដឹងដល់យើង ។
២៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា៖
ចូរបងរាល់គ្នាស្ដាប់ពាក្យសំដីរបស់ព្យាការីចុះ គឺបងរាល់គ្នា
ដែលជាសំណល់ នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដែលជាមែកដែលបាន
កាត់ចេញ; ចូរបងរាល់គ្នាស្ដាប់ពាក្យសំដីរបស់ព្យាការី ដែល
បានសរសេរសំរាប់វង្សអ៊ីស្រា អែលទាំងអស់ ហើយប្រៀបធៀប
ពាក្យទាំងនោះ ទៅនឹងខ្លួនយើង ដើម្បីបងរាល់គ្នាអាចមាន
សេចក្ដីសង្ឃឹម ដូចជាបងប្អូនទាំងឡាយ របស់បង ដែល
បងរាល់គ្នាបានកាត់ចេញពីពួកគេមកនោះ ព្រោះព្យាការីបាន
សរសេរទុកយ៉ាងនេះ ៕

ជំពូកទី ២០

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បើកសម្ដែងគោលបំណងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល — ពួកអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានរើសនៅក្នុងឡ នៃសេចក្ដីវេទនា ហើយដើម្បីចេញពីក្រុងបាប៊ីឡូនទៅមុខទៀត — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៤៨ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

១៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១១–១២.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
១៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:៤; ២ នីហ្វៃ ១០:២១.
ខ អេសាយ ៤៩:២០–២២.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
១៧ *ក* អេសាយ ៤០:៤–៥.
១៩ *ក* អេណុស ១:១៦; មរមន ៥:១២; ៧:៩–១០.
២១ *ក* ២ ពង្សាវ. ១៧:១៣; អេម៉ុស ៣:៧.
ស.ប. ព្យាការី.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១០:១៦–១៧.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១.
២៣ *ក* និក្ខ. ១៧:១៤; ១ នីហ្វៃ ៥:១១; ម៉ូសេ ១:៤០–៤១.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៥:២០; ២ នីហ្វៃ ២៥:៤–៦; ៣ នីហ្វៃ ២៣:១.
គ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — តម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៤:១៥.
២៤ *ក* លោកុ. ៤៩:២២–២៦; ១ នីហ្វៃ ១៥:១២; ២ នីហ្វៃ ៣:៤–៥.

ចូរស្ដាប់សេចក្ដីនេះ ឱពួកវង្សយ៉ាកុបអើយ ជាពួកអ្នកដែល
បានហៅតាមឈ្មោះអ៊ីស្រាអែល ហើយបានចេញពីទឹករបស់
យូដាមក ឬចេញពីទឹកនៃបុណ្យជ្រមុជទឹកមក ជាពួកអ្នកដែល
ស្បថដោយព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងដំណាលពីព្រះ
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង តែមិនមែនដោយស្មោះចំពោះ
ឬដោយសុចរិតទេ ។
២ ទោះយ៉ាងនេះក្ដី ពួកគេហៅខ្លួនគេជាអ្នកក្រុងបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែពួក
គេមិនពឹងផ្អែកទៅលើព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលជាព្រះ
អម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទេ; មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួក
ពលបរិវារ គឺជាព្រះនាមទ្រង់ ។
៣ មើលចុះ យើងបានថ្លែងប្រាប់នូវការណ៍ដែលកន្លងទៅហើយ
តាំងពីបុរាណមក; ហើយរឿងនោះបាន ចេញពីមាត់យើងទៅ
ហើយយើងបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ ឯការណ៍ទាំងនោះ យើង
បានបង្ហាញភ្លាមមួយរំពេច ។
៤ ហើយយើងបានធ្វើយ៉ាងនេះ ពីព្រោះយើងបានដឹងថា
អ្នកជាមនុស្សរឹងចចេស ហើយមានកដូចជា ចំរឹងដែក ឯថ្ងាស់
អ្នកក៏ជា លង្ហិន;
៥ ហើយយើងបានទាំងថ្លែងប្រាប់សេចក្ដីនោះដល់អ្នកតាំង
ពីបុរាណមក; យើងបានបង្ហាញឲ្យអ្នកដឹងមុន ដែលការណ៍
នោះកើតមក ផង; ហើយយើងបានបង្ហាញសេចក្ដីនោះ ក្រែង
អ្នកនិយាយថា — រូបព្រះរបស់ខ្ញុំ ដែលបានធ្វើការនោះវិញ
ហើយរូបឆ្លាក់របស់ខ្ញុំ និងរូបសិតរបស់ខ្ញុំ ដែលបង្គាប់ការណ៍
នោះឡើង ។
៦ អ្នកបានឃើញ ហើយឮការណ៍គ្រប់ទាំងនេះ; តើអ្នកមិន
ព្រមថ្លែងប្រាប់ទេឬ ? ហើយពីពេលនេះទៅ យើងបាន
បង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញ ការណ៍ថ្មីទៀត គឺជាការណ៍លាក់កំបាំង
ដែលអ្នកមិនបានស្គាល់ផង ។
៧ ការណ៍ទាំងនោះទើបនឹងកើតឡើង ឥឡូវនេះ មិនមែន
កាលពីបុរាណទេ គឺកាលមុនថ្ងៃនេះ អ្នកមិនដែលបាន
ឮពីការណ៍ទាំង នោះឡើយ តែការណ៍នេះបានថ្លែងប្រាប់អ្នក
ហើយ ក្រែងអ្នកនិយាយថា — មើលចុះ ខ្ញុំបានដឹងការណ៍
នោះហើយ ។
៨ មែនហើយ អ្នកមិនបានឮសោះ; មែនហើយ អ្នកមិនបាន
ដឹងផង; មែនហើយ តាំងពីបុរាណមក ត្រចៀកអ្នកមិនទាន់បាន
បើកឡើង នៅឡើយ; ត្បិតយើងបានដឹងថា អ្នកនឹងប្រព្រឹត្ត
ដោយចិត្តក្បត់ ហើយអ្នកមានឈ្មោះថា ជាអ្នកបះបោរ តាំង
ពីផ្ទៃម្ដាយមក ។
៩ ទោះជាយ៉ាងនេះក្ដី ដោយយល់ដល់នាមយើង នោះយើង
នឹងផ្អាកសេចក្ដីក្រេវក្រោធរបស់យើង ហើយដោយយល់ដល់
សេចក្ដីសរសើរដំកើងរបស់យើង នោះយើងនឹងឈប់លែង
ពីដំណើរអ្នក ដើម្បីកុំឲ្យយើងកាត់អ្នកចេញ ។
១០ ត្បិតមើលចុះ យើងបានសំរង់អ្នក គឺយើងបានរើសអ្នក
នៅក្នុងឡនៃសេចក្ដីវេទនាវិញ ។
១១ ដោយយល់ដល់ខ្លួនយើង មែនហើយ គឺដោយ
ខ្លួនយើងផ្ទាល់ យើងនឹងធ្វើការណ៍នោះ ត្បិតយើងមិនអនុញ្ញាតឲ្យ
នាមយើង ត្រូវបង្អាប់បាន ឯសិរីល្អរបស់យើង យើងមិនព្រម
លើកឲ្យអ្នកដទៃឡើយ ។
១២ ឱពួកយ៉ាកុប និងអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកដែលយើងបាន
ហៅអើយ ចូរប្រុងស្ដាប់តាមយើងចុះ ត្បិតយើងនេះហើយ
ជាដើម ហើយជាចុងដែរ ។
១៣ ដៃយើងក៏បានដាក់ឫសនៃផែនដី ហើយដៃស្ដាំរបស់យើង
បានលាតផ្ទៃមេឃ ។ យើងហៅភាគទាំងពីរភាគនោះក៏ឈរឡើង
ជាមួយគ្នា ។
១៤ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នា ប្រជុំគ្នាទាំងអស់ ហើយស្ដាប់ចុះ; ក្នុង
ចំណោមពួកគេ តើមានអ្នកណាដែលថ្លែងប្រាប់ អំពីការណ៍
ទាំងនេះដល់ ពួកគេឬ ? អ្នកមួយនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ស្រឡាញ់; មែនហើយ គេនឹងធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលបានសំរេច
ដែលគេបានថ្លែងប្រាប់ពួកគេ; ហើយគេនឹងសំរេចដល់ក្រុងបាប៊ី
ឡូន តាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ ហើយដៃរបស់គេនឹងសង្កត់លើ
ពួកខាល់ដេ ។

២០ ១*ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក.
២ *ក* អេសាយ ៥២:១.
ស.ប. ក្រុងយេរូសាឡិម.
ខ ក.ន. ពឹងផ្អែក.
៣ *ក* អេសាយ ៤៦:៩–១០.
៤ *ក* ក.ន. អ៊ីស្រាអែល.
៥ *ក* ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
៨ *ក* ទំនុក. ៥៨:៣.
៩ *ក* ១ សាំយូ. ១២:២២;
ទំនុក. ២៣:៣; ១
យ៉ូហាន ២:១២.
១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
១១ *ក* យេរេ. ៤៤:២៦.
ខ អេសាយ ៤២:៨;
ម៉ូសេ ៤:១–៤.
១២ *ក* វិវរ. ១:១៧; ២២:១៣.
ស.ប. អាលផា និងអូមេកា; កូនច្បង.
១៣ *ក* ទំនុក. ១០២:២៥.
ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
១៤ *ក* ១ ពង្សាវ. ៨:៥៦;
គ. និង ស. ៦៤:៣១; ៧៦:៣.
ខ ស.ប. បាបិល, បាប៊ីឡូន.

១៥ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដែរថា យើងជាព្រះ
អម្ចាស់ មែនហើយ យើងបានពោល; មែនហើយ យើងបាន
ហៅគេឲ្យថ្លែង ប្រាប់ យើងបាននាំគេមក ហើយគេនឹងធ្វើការ
គេឲ្យចំរើនឡើង ។
១៦ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាចូលមកជិតយើង; យើងមិនបាននិយាយ
ដោយសម្ងាត់ទេ; តាំងពីដើមដំបូងមក គឺតាំងពីការណ៍
នោះចាប់ផ្ដើម កើតឡើង យើងបានពោល; ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជា
ព្រះ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំ ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ឲ្យមក ។
១៧ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ; យើងគឺជា
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក បានចាត់លោកមក ជាព្រះដែល
បង្រៀនឲ្យអ្នកបានទទួលប្រយោជន៍ ហើយក៏នាំអ្នកទៅក្នុងផ្លូវ
ដែលអ្នកគួរដើរ គឺយើង នេះហើយបានធ្វើការណ៍ទាំងនោះ ។
១៨ ឱ បើអ្នកបានប្រុងស្ដាប់តាមបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់យើង —
នោះសេចក្ដីសុខសាន្តរបស់អ្នក នឹងបានដូចជាទន្លេ សេចក្ដី
សុចរិតរបស់អ្នក នឹងបានដូចជារលកនៃសមុទ្រហើយ ។
១៩ ឯពូជអ្នកក៏នឹងបានច្រើនដូចខ្សាច់; ហើយផលដែលកើតពីអ្នក
មក នោះនឹងបានដូចជាគ្រាប់ខ្សាច់ទាំងប៉ុន្មាន; ឯឈ្មោះគេក៏មិន
ត្រូវកាត់ចេញ ឬបំផ្លាញពីមុខយើងឡើយ ។
២០ ចូរចេញពីក្រុងបាប៊ីឡូនទៅ ហើយរត់គៀសខ្លួនពីពួក
ខាល់ដេ ចូរប្រកាសប្រាប់ ដោយសម្លេងច្រៀង ចូរថ្លែងពីរឿងនេះ
ហើយ បញ្ជូនរហូតដល់ចុងផែនដីផង ចូរប្រាប់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានប្រោសលោះពួកយ៉ាកុប ជាអ្នកបំរើទ្រង់ហើយ ។
២១ ហើយពួកគេមិនបានស្រេកឡើយ; ទ្រង់នាំគេដើរកាត់
សមុទ្រខ្សាច់; ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានទឹកហូរចេញពីថ្មដាសំរាប់គេ;
ទ្រង់ក៏ បំប្រេះថ្មដា ហើយទឹកក៏ផុសចេញមក ។
២២ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទោះបីទ្រង់
បានធ្វើការណ៍ទាំងនេះក្ដី និងការណ៍ធំជាងនេះទៀតក៏ដោយ
គង់តែគ្មាន សេចក្ដីសុខសាន្ត ដល់មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើ
អាក្រក់ឡើយ ៕

ជំពូកទី ២១

ព្រះមែស៊ីនឹងទៅជាពន្លឺដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយនឹងដោះលែង ពួកអ្នកជាប់គុកទាំងឡាយ — ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹង ត្រូវបានប្រមូលគ្នា ដោយមានព្រះចេស្ដា នៅគ្រាក្រោយបង្អស់ — ពួកមហាក្សត្រ ត្រូវជាឪពុកចិញ្ចឹមរបស់គេ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៤៩ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយជាថ្មីម្ដងទៀត៖ ឱគំណរវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្ដាប់យើងចុះ
អស់អ្នកដែលបានកាត់ចេញ ហើយបានបណ្ដេញចេញ ដោយ
មក ពីសេចក្ដីអាក្រក់នៃអ្នកគង្វាលនៃរាស្ត្រយើង; មែនហើយ
អស់អ្នកដែលបានកាត់ចេញ ហើយបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅគ្រប់ទិសទី ឱវង្សអ៊ីស្រា អែល ជារាស្ត្ររបស់យើង ម្នាលកោះទាំងឡាយ
អើយ ។ ចូរស្ដាប់យើងចុះ ឱប្រជាជាតិទាំងប៉ុន្មានដែលនៅ
ឆ្ងាយអើយ ហើយចូរប្រុង ស្ដាប់ចុះ; ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ហៅខ្ញុំ តាំងពីផ្ទៃម្ដាយមក; ទ្រង់បានដំណាលពីឈ្មោះខ្ញុំ តាំង
ពីនៅក្នុងពោះម្ដាយមកម្ល៉េះ ។
២ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យមាត់ខ្ញុំដូចជាដាវដ៏មុត; បានលាក់ខ្ញុំនៅ
ក្រោមម្លប់នៃព្រះហស្តទ្រង់ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្ញុំដូចជាព្រួញ
ដែលខាត់ រំលីង; ព្រមទាំងដាក់ខ្ញុំទុកក្តិតនៅក្នុងបំពង់ព្រួញ
របស់ទ្រង់ ។
៣ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ អ្នកជាអ្នកបំរើរបស់យើង
គឺអ៊ីស្រាអែល ដែលយើងនឹងបានសិរីល្អ ដោយសារអ្នក ។
៤ ខណៈនោះខ្ញុំពោលថា៖ ខ្ញុំបានខំប្រឹងធ្វើការឥតប្រយោជន៍
ខ្ញុំបានបង់កម្លាំងខ្ញុំទៅទទេៗជាអសារឥតការ; ប៉ុន្តែសេចក្ដី
យុត្តិធម៌ដែលគួរដល់ខ្ញុំ នោះនៅនឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយរង្វាន់
របស់ខ្ញុំក៏នៅនឹងព្រះនៃខ្ញុំដែរ ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ —
ជាព្រះដែលជប់បង្កើតខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទៃម្ដាយ ដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាអ្នក
បំរើទ្រង់ សំរាប់នឹងនាំពួកយ៉ាកុបមកឯទ្រង់វិញ — ថ្វីបើពួក

១៦ *ក* អេសាយ ៤៥:១៩.
១៧ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត; វិវរណៈ.
១៨ *ក* សាស្តា ៨:៥.
១៩ *ក* លោកុ. ២២:១៥–១៩; ហូសេ ១:១០.
២០ *ក* យេរេ. ៥១:៦; គ. និង ស. ១៣៣:៥–១៤.
ខ អេសាយ ៤៨:១–២, ២១.
២១ *ក* អេសាយ ៤១:១៧–២០.
ខ និក្ខ. ១៧:៦; ជនគ. ២០:១១; ១ នីហ្វៃ ១៧:២៩; ២ នីហ្វៃ ២៥:២០.
២២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.
២១ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ២២:៤; ២ នីហ្វៃ ១០:២០–២២.
ខ គ. និង ស. ១:១.
៣ *ក* លេវី. ២៥:៥៥; អេសាយ ៤១:៨; គ. និង ស. ៩៣:៤៥–៤៦.
៥ *ក* អេសាយ ៤៤:២៤.

អ៊ីស្រាអែលមិនបានមូលមកឯទ្រង់ក្តី ត្បិតខ្ញុំជាទីរាប់អាននៅព្រះនេត្រព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះនៃខ្ញុំ ទ្រង់ជាកម្លាំងនៃខ្ញុំ ។

៦ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ការដែលអ្នកធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់យើង ដើម្បីលើកអស់ទាំងពូជអំបូរ នៃយ៉ាកុបឡើង ហើយនឹង នាំពួកបំរុងទុកក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឲ្យមកវិញ នោះជាការតិចតួចពេកដល់ឯង ។ យើងនឹងបន្ថែមការនោះឲ្យអ្នកបានធ្វើជាពន្លឺ ដល់សាសន៍ដទៃទាំងប៉ុន្មានទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកបានធ្វើ ជាអ្នកជួយសង្គ្រោះរបស់យើង រហូតដល់ចុងផែនដី ។

៧ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយជាព្រះបរិសុទ្ធនៃគេ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ ដល់អ្នកនោះ ដែល ជាមនុស្សទាំងឡាយមិនអើពើ ដែលជាទីស្អប់ខ្ពើមដល់សាសន៍នេះ គឺជាអ្នកបំរើរបស់ពួកអ្នកដែលគ្រប់គ្រងថា៖ បណ្តាក្សត្រនឹងឃើញ ហើយក្រោកឈរឡើង ព្រមទាំងពួកចៅហ្វាយដែរ គេនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំ ដោយព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ជាព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ ។

៨ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ឱកោះទាំងឡាយនៅក្នុងសមុទ្រ ដល់វេលាដែលគាប់ចិត្តយើង នោះយើងនឹងឆ្លើយ ដល់អ្នក ហើយនៅថ្ងៃសំរាប់សង្គ្រោះ នោះយើងបានជួយអ្នក; យើងនឹងទំនុកបំរុងអ្នក ហើយតាំងអ្នកឡើង ទុកជាសេចក្តីសញ្ញាដល់ បណ្តាជន ប្រយោជន៍ដើម្បីនឹងរៀបចំផែនដីឡើង ឲ្យគេបានគ្រងទី ដែលចោលស្ងាត់ទុកជាកេរ្តិ៍មរតក;

៩ ព្រមទាំងប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលជាប់ចំណងថា៖ ចូរចេញទៅ ហើយដល់ពួកអ្នក ដែលអង្គុយនៅក្នុងសេចក្តីងងឹតថា៖ ចូរសម្តែងខ្លួនចេញមកចុះ ។ គេនឹងមានអាហារស៊ីតាមផ្លូវ ហើយនៅលើកំពូលត្រងិលទាំងប៉ុន្មាន នឹងបានជាទីរកស៊ីដល់គេ ស្មៅរបស់គេនឹង នៅគ្រប់ទីខ្ពស់ ។

១០ គេនឹងមិនដែលស្រេកឃ្លានទៀត ឯចំហាយក្តៅ ឬព្រះអាទិត្យនឹងមិនធ្វើទុក្ខគេ; ត្បិតព្រះដែលផ្តល់សេចក្តីមេត្តាដល់គេ ទ្រង់នឹង ដឹកដៃគេ នាំទៅតាមទីមានក្បាលទឹក ។

១១ ហើយយើងនឹងធ្វើអស់ទាំងភ្នំរបស់យើង ឲ្យទៅជាផ្លូវ ឯអស់ទាំងថ្នល់របស់យើង នឹងបានដំកើងឡើង ។

១២ ហើយពេលនោះ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ មើលចុះ ពួកនេះនឹងមកពីចម្ងាយ ហើយមើលចុះ ពួកនោះនឹងមកពីទិសខាងជើង និងពីខាងលិច; ហើយពួកមួយនេះមកពីស្រុកស៊ីនីម ។

១៣ ឱផ្ទៃមេឃអើយ ចូរច្រៀងឡើង; ឱផែនដីអើយ ចូរឲ្យអរសប្បាយចុះ ត្បិតជើងនៃពួកជននៅទិស ខាងកើតនឹងបង្កើតឡើង; ឱភ្នំទាំងឡាយអើយ ចូរធ្លាយចេញជាបទចំរៀង; ពីព្រោះពួកគេមិនត្រូវបានធ្វើទុក្ខទៀតទេ; ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកំសាន្តចិត្ត រាស្ត្រទ្រង់ហើយ ទ្រង់នឹងមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់ពួករបស់ទ្រង់ ដែលត្រូវរងទុក្ខវេទនាផង ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ក្រុងស៊ីយ៉ូនបានថា៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបោះបង់ខ្ញុំ គឺព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ទ្រង់ភ្លេចខ្ញុំហើយ— ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងបង្ហាញ ថា ទ្រង់មិនបោះបង់ ឬភ្លេចពួកគេឡើយ ។

១៥ ត្បិតអី ស្ត្រីនឹងភ្លេចកូន ដែលកំពុងបៅដោះឬ ? ឥតមានអាណិតដល់កូនដែលចេញពីផ្ទៃខ្លួនមកបានដែរឬ ? មែនហើយ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គេនឹងភ្លេចបាន ប៉ុន្តែយើងមិនដែលភ្លេចអ្នកឡើយ ។

១៦ មើលចុះ យើងបានចារឹកអ្នកទុក នៅផ្ទៃបាតដៃរបស់យើងហើយ; អស់ទាំងកំផែងអ្នកនៅចំពោះ ភ្នែកយើងជានិច្ច ។

១៧ ពួកកូនចៅរបស់អ្នកនឹងប្រញាប់តទល់នឹងពួក ដែលបំផ្លាញអ្នក; ហើយពួកដែលរំលោងអ្នក គេនឹងចេញពីអ្នកទៅ ។

១៨ ចូរងើបភ្នែកឡើងមើលជុំវិញចុះ; ពួកទាំងនេះគេមូលចូលគ្នា ហើយពួកគេនឹងចូលមកឯអ្នក ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ យើងស្បថនឹងជីវិតយើងថា៖ ប្រាកដជាអ្នកនឹងបានប្រដាប់កាយដោយអ្នកទាំងនោះ ដូចជាពាក់គ្រឿងលំអ ហើយក្រវាត់ខ្លួន ដោយអ្នក ទាំងនោះ ដូចជាប្រពន្ធថ្មោងថ្មី ដែលតែងខ្លួនដែរ ។

១៩ ត្បិតឯទីកន្លែងដែលរំលោង ហើយចោលស្ងាត់ និងស្រុកអ្នកដែលត្រូវបំផ្លាញនោះ ឥឡូវនេះ នឹងបានជាទីចង្អៀតណែន

៦ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ពូជអ៊ីស្រាអែលទាំង១២អំបូរ.
ខ គ. និង ស. ១០៣:៨–១០; អ័ប្រា. ២:១០–១១.
គ ៣ នីហ្វៃ ២១:១១.
៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៦–១៥; ៣ នីហ្វៃ ២១:៨–១១; មរមន ៨:១៦, ២៥.
៩ *ក* ស.ប. សេចក្តីសង្គ្រោះសំរាប់មនុស្សស្លាប់.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:៥.
គ អេសេ. ៣៤:១៤.
១១ *ក* អេសាយ ៦២:១០; គ. និង ស. ១៣៣:២៣–៣២.
១២ *ក* អេសាយ ៤៣:៥–៦.
១៣ *ក* អេសាយ ៤៤:២៣.
១៥ *ក* ស.ប. ស្ត្រី, ពួកស្ត្រី.
ខ អេសាយ ៤១:១៧; អាលម៉ា ៤៦:៨; គ. និង ស. ៦១:៣៦.
១៦ *ក* សាការី ១៣:៦.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:១២–២០.
១៨ *ក* មីកា ៤:១១–១៣.

ដល់ពួក ឲអ្នកដែលអាស្រ័យនៅវិញ; ហើយពួកអ្នកដែលបាន
លេបអ្នក គេនឹងនៅឆ្ងាយពីអ្នកហើយ ។
២០ ពួកកូនចៅអ្នកដែលកើត បន្ទាប់ពីអ្នកបានបាត់ពួក
កូនចៅដំបូង គេនឹងនិយាយដាក់ត្រចៀកអ្នក ថា៖ ទីនេះចង្អៀត
ដល់យើង ខ្ញុំណាស់ សូមឲ្យមានទីអាស្រ័យនៅផង ។
២១ នោះអ្នកនឹងនឹកក្នុងចិត្តថា៖ តើអ្នកណាបង្កើតកូនទាំងនេះឲ្យ
យើង ត្បិតយើងបានបាត់កូនចៅយើងអស់ទៅ ហើយយើង
ក៏នៅឯកឯងដូច្នេះ គឺជាអ្នកដែលត្រូវបំបរបង់ ហើយដើររ
សាត់ព្រាត់ទេតើ ? ហើយតើអ្នកណាបានចិញ្ចឹមកូនទាំងនេះ ?
មើលចុះ យើងបានត្រូវចោលនៅតែឯង; ដូច្នេះ តើកូនទាំងនេះ
បាននៅឯណា ?
២២ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ មើលចុះ
យើងនឹងបោយដៃហៅពួកសាសន៍ដទៃ ហើយនឹងលើកទង់
ជ័យយើង ឡើងសំរាប់ប្រជាជាតិទាំងឡាយ; រួចគេនឹងបីយក
កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ្នកមក ហើយនឹងបញ្ជិះកូនស្រីទាំង
ឡាយរបស់អ្នកនៅ លើស្មាគេ ។
២៣ ហើយពួកមហាក្សត្រនឹងធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមអ្នក ហើយ
ពួកអគ្គមហេសីនឹងធ្វើជាម្ដាយបំបៅអ្នក; ពួកគេនឹងក្រាបផ្កាប់
មុខដល់ដីនៅ មុខអ្នក ហើយនឹងលិតធូលីដីដែលជាប់ជើងអ្នក;
នោះអ្នកនឹងដឹងថា យើងនេះជាព្រះអម្ចាស់; ហើយអស់អ្នក
ដែលសង្ឃឹមដល់យើង នឹងមិនត្រូវខ្មាស់ឡើយ ។
២៤ ត្បិតតើរបឹបនឹងត្រូវឆក់យកពីអ្នកខ្លាំងពូកែ ឬពួក
ឈ្លើយដែលចាប់តាមច្បាប់នឹងត្រូវដោះចេញបានឬទេ ?
២៥ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ទោះ
ទាំងពួកឈ្លើយរបស់មនុស្សខ្លាំងពូកែ ក៏នឹងត្រូវឆក់យកទៅ
ហើយរបឹប របស់ពួកគួរស្ញែងខ្លាច នឹងបានដោះចេញផង;
ត្បិតយើងនឹងតតាំងចំពោះអ្នក ដែលតតាំងនឹងអ្នក ហើយយើងនឹង
ជួយសង្គ្រោះកូន ចៅអ្នកដែរ ។
២៦ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នក ដែលសង្កត់សង្កិនអ្នក ត្រូវ
ស៊ីសាច់របស់ខ្លួនគេវិញ; ពួកគេនឹងត្រូវស្រវឹង ដោយឈាម
របស់ខ្លួន ដូចជាស្រវឹងដោយស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី; នោះគ្រប់ទាំង
មនុស្សនឹងដឹងថា យើងនេះគឺជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃអ្នក ហើយជាព្រះដ៏ប្រោសលោះអ្នក គឺជាព្រះដ៏មាន
ឥទ្ធិឫទ្ធិនៃយ៉ាកុប ៕

ជំពូកទី ២២

សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី — ពួកសាសន៍ដទៃនឹងបំបៅ ហើយចិញ្ចឹមពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល តាម ដំណឹងល្អ នៅគ្រាក្រោយបង្អស់ — សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវបានមូលគ្នា ហើយនឹងបានសង្គ្រោះ ឯពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវឆេះដូចជាចំបើង — នគរនៃអារក្សនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ឯអារក្សសាតាំង នឹងត្រូវបានចង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ នីហ្វៃ
បានអានរឿងទាំងនេះ ដែលបានចារិក នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន
រួចហើយ នោះបងៗខ្ញុំបានមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយនឹងខ្ញុំថា៖
តើរឿងដែលឯងបានអានទាំងនេះ មានន័យថាដូចម្ដេចដែរ ?
មើលចុះ តើរឿងទាំង នេះ ត្រូវឲ្យយើងបានយល់តាមផ្លូវខាង
ឯវិញ្ញាណ ដែលនឹងកើតឡើងមកពីខាងវិញ្ញាណ តែមិនមែន
មកពីខាងសាច់ឈាមឬអី ?
២ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ រឿង
ទាំងនោះត្រូវបានថ្លែងប្រាប់ដល់ពួកព្យាការី ដោយសម្លេងនៃព្រះ
វិញ្ញាណ; ត្បិតដោយសារព្រះវិញ្ញាណ ទើបគ្រប់រឿងទាំងអស់
ត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹងដល់ពួកព្យាការី ដែលនឹងកើតមានឡើងដល់កូនចៅ
មនុស្ស ស្របតាមសាច់ឈាម ។
៣ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានអាននោះ
គឺជារឿងដែលទាក់ទងទៅនឹងរឿងទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាង
វិញ្ញាណផង; ត្បិតហាក់បីដូចជាមិនយូរមិនឆាប់ វង្សអ៊ីស្រាអែល

២០ *ក* ឬ ចង្អៀត ឬតូច.
២១ *ក* ក.ន. ស៊ីយ៉ូន.
ខ អេសាយ ៥៤:១;
កាឡាទី ៤:២៧.
២២ *ក* អេសាយ ៦៦:១៨–២០.
ខ អេសាយ ១១:១២; ១៨:៣.
គ ១ នីហ្វៃ ២២:៨;
២ នីហ្វៃ ១០:៨–៩.
២៣ *ក* អេសាយ ៦០:១៦.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៦.
គ ២ នីហ្វៃ ៦:១៣;
គ. និង ស. ៩៨:២;
១៣៣:១០–១១, ៤៥.
២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ២១:២៥.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១៣–១៤.
ខ ម៉ូសាយ ១១:២២.
គ ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
២២ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:២២;
២ នីហ្វៃ ៤:២.
២ *ក* ២ ពេត្រុស ១:១៩–២១.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.
៣ *ក* គ. និង ស. ២៩:៣១–៣៤.

នឹង[ខ]ត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី និងគ្រប់ចំណោមសាសន៍ នានា ។

៤ ហើយមើលចុះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលអ្នកនៅឯក្រុងយេរូសាឡិមឈប់ស្គាល់ទៀត ។ មែនហើយ មនុស្សមួយភាគធំនៃ អស់ទាំង[ក]ពូជអំបូរ[ខ]ត្រូវបានដឹកនាំចេញទៅ; ហើយពួក[គ]គេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅវិញទៅមក ពាសពេញអស់ទាំងកោះនៅក្នុងសមុទ្រ; ហើយពួកគេនៅឯណា នោះគ្មានពួកយើងណាម្នាក់ដឹងទេ យើងគ្រាន់តែដឹងថា ពួកគេត្រូវបាននាំចេញទៅប៉ុណ្ណោះ ។

៥ ហើយតាំងពីពេលពួកគេត្រូវបាននាំចេញទៅ នោះរឿងទាំងនេះត្រូវបានព្យាករអំពីពួកគេ និងអំពីអស់ទាំងពួកអ្នកដែលនឹងត្រូវ ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយលាយឡំពីអំណើះទៅ ពីព្រោះមកពីព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; ត្បិតពួកគេនឹងធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងទ្រង់; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅលើគ្រប់ចំណោមសាសន៍នានា ហើយនឹងទៅជា[ក]ទីស្អប់ដល់គ្រប់មនុស្ស ។

៦ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បន្ទាប់ពី[ក]ពួកសាសន៍ដទៃ[ខ]បានបំបៅគេ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបោយ ដៃហៅអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ ហើយលើកពួកគេឡើងជាទង់ជ័យ ហើយ[គ]កូនចៅរបស់ពួកគេត្រូវបានបីមក ហើយបានបញ្ចុះកូនស្រីនៅលើស្មាគេ មើលចុះ រឿងទាំង នេះ ដែលបានពោលដល់ គឺជារឿងខាងសាច់ឈាម; ត្បិតនេះគឺជាសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដល់ពួកអយ្យកោយើង; ហើយរឿងនេះ មានន័យដល់ពួកយើង នៅថ្ងៃខាងមុខនេះ និងដល់បងប្អូនយើងទាំងប៉ុន្មានដែលជាពួកអ្នកនៃវង្សអ៊ីស្រាអែលផង ។

៧ ហើយរឿងនេះមានន័យថា ពេលវេលានឹងមកដល់គឺបន្ទាប់ពីអស់ទាំងវង្សអ៊ីស្រាអែល ត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយលាយឡំ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកសាសន៍ដ៏[ក]ខ្លាំងពូកែមួយឡើង ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ មែនហើយ គឺនៅលើដែនដីនេះផង; ហើយដោយសារពួកគេនេះហើយ ដែលពូជយើងនឹង[ខ]ត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ។

៨ ហើយបន្ទាប់ពីពូជយើងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការ[ក]ដ៏អស្ចារ្យមួយ នៅក្នុងចំណោម[ខ]ពួកសាសន៍ដទៃ ជាការណ៍[គ]ដ៏មានប្រយោជន៍សំខាន់ដល់ពូជយើង; ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងនេះប្រៀបដូចជាពួកសាសន៍ដទៃបានចញ្ចឹមពូជយើង ហើយបានទាំងបី ហើយបញ្ចុះលើស្មាគេ ។

៩ ហើយជាការណ៍ដ៏មានប្រយោជន៍ដល់[ក]ពួកសាសន៍ដទៃដែរ; ហើយមិនត្រឹមតែដល់[ខ]ពួកសាសន៍ដទៃប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែការណ៍នេះ មានប្រយោជន៍ដល់[គ]ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលថែមទៀតផង ដើម្បីធ្វើឲ្យ[ឃ]ដឹងពីសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដល់អ័ប្រាហាំថា៖ [ង]ដោយសារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំងពូជ[ច]មនុស្សនៅផែនដីនឹងបានពរ ។

១០ ឱបងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អស់ទាំងពូជមនុស្សនៅលើផែនដី មិនអាចបានទទួលពរទេ ប្រសិនបើ ទ្រង់មិនបាន[ក]លាតព្រះពាហុ នៅភ្នែកនៃសាសន៍ទាំងឡាយ ។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងចាប់ផ្តើមលាតព្រះពាហុ នៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍ ដើម្បីនឹងនាំយកសេចក្តី សញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ មកដល់អស់អ្នកណា ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំពួកគេចេញពីការជាប់ឃុំឃាំងទៀត ហើយពួកគេនឹង[ក]ប្រមូលគ្នាមកឯដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់គេវិញ; ហើយពួកគេនឹងត្រូវនាំចេញពីទីអាប់អួរ និងពីទីនៃ

៣ ខ ១ នីហ្វៃ ១០:១២–១៤; ២ នីហ្វៃ ២៥:១៤–១៦. ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល.
៤ ក ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ពូជអ៊ីស្រាអែលទាំង១០អំបូរដែលបាត់.
ខ ២ នីហ្វៃ ១០:២២.
គ ១ នីហ្វៃ ២១:១; ២ នីហ្វៃ ១០:៨, ២០.
៥ ក ១ នីហ្វៃ ១៩:១៤.
៦ ក ១ នីហ្វៃ ២១:២៣.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
គ ១ នីហ្វៃ ១៥:១៣.
៧ ក ៣ នីហ្វៃ ២០:២៧.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:១២–១៤; ២ នីហ្វៃ ១:១១.
៨ ក អេសាយ ២៩:១៤; ១ នីហ្វៃ ១៤:៧; ២ នីហ្វៃ ២៧:២៦. ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ ២ នីហ្វៃ ១០:១០–១១; ៣ នីហ្វៃ ១៦:៤–៧; មរមន ៥:១៩.
គ ១ នីហ្វៃ ១៥:១៣–១៨; ៣ នីហ្វៃ ៥:២១–២៦; ២១:៧.
៩ ក ១ នីហ្វៃ ១៤:១–៥.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣០:១–៧.
គ ២ នីហ្វៃ ២៩:១៣–១៤.
ឃ ចោទិ. ៤:៣១.
ង ស.ប. សេចក្តីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
ច លោកុ. ១២:២–៣; ៣ នីហ្វៃ ២០:២៧; អ័ប្រា. ២:៩–១១.
១០ ក អេសាយ ៥២:១០.
១២ ក ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.

[ខ]សេចក្ដីងងឹត; ហើយពួកគេនឹងដឹងថា [ក]ព្រះអម្ចាស់ គឺជា
ព្រះ[ឃ]អង្គសង្គ្រោះរបស់គេ ហើយជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ
គឺជាព្រះដ៏មានឥទ្ធិឫទ្ធិនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។
១៣ ហើយឈាមនៃសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរ[ក]ខ្ពើមឆ្អើមនោះ
ដែលជាពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី នឹងត្រឡប់មកលើក្បាលពួក
គេ; ត្បិតពួកគេនឹង[ខ]ធ្វើសង្គ្រាម នៅក្នុងចំពោះគ្នាឯង ហើយ
ដាវទាំងឡាយនៅដៃរបស់ពួកគេនឹង[គ]ធ្លាក់មកលើក្បាលពួកគេ
ហើយពួកគេនឹង ស្រវឹង ដោយឈាមរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។
១៤ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គ្រប់ទាំង[ក]សាសន៍ដែលធ្វើសង្គ្រាម
ទាស់នឹងអ្នក ពួកគេនឹងត្រឡប់ជាទាស់គ្នាឯងវិញ ហើយពួកគេ
នឹង[ខ]ធ្លាក់ ទៅក្នុងរណ្ដៅ ដែលខ្លួនបានជីក ធ្វើទុកដាក់រាស្ត្រ
របស់ព្រះអម្ចាស់ ។ ហើយ[គ]ជនទាំងអស់ណាដែលច្បាំងនឹង
ក្រុងស៊ីយ៉ូន នឹងត្រូវបំផ្លាញ ចោល ហើយពេស្យាដ៏ធំនោះ
ដែលបានបង្ខូចផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ មែន
ហើយ សាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើម នោះ នឹងរលំចុះ
មកដល់[ឃ]ធូលីដី ហើយការរលំនោះគឺខ្លាំងណាស់ណា ។
១៥ ត្បិតមើលចុះ ព្យាការីបាននិយាយថា ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់
យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលអារក្សសាតាំងនឹងគ្មានអំណាចទៅលើដួង
ចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សទៀតទេ; ព្រោះថ្ងៃជិតមកដល់ហើយ ដែល
អស់ពួកអ្នក[ក]ឆ្មើងឆ្មៃ និងអស់ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
គេនឹងដូចជាជញ្ជ្រាំង; ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ដែលពួកគេ
ត្រូវតែ[ខ]បានឆេះសុះ ។
១៦ ត្បិតវេលាជិតមកដល់ហើយ ដែល[ក]សេចក្ដីក្រោធ
ដ៏ពេញទំហឹងនៃព្រះនឹងធ្លាក់មកលើកូនចៅ មនុស្សទាំងអស់;
ត្បិតទ្រង់នឹងមិន ទ្រាំឲ្យពួកទុច្ចរិតបំផ្លាញពួកសុចរិតឡើយ ។
១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងទំនុកបំរុង[ក]ពួកសុចរិតទុក
ដោយព្រះចេស្ដាទ្រង់ ទោះបីសេចក្ដីក្រោធ ដ៏ពេញទំហឹង
របស់ទ្រង់នឹងធ្លាក់ មកក៏ដោយ ហើយពួកអ្នកសុចរិតនឹងត្រូវ
បានទំនុកបំរុងទុក គឺរហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញពួកខ្មាំង
សត្រូវគេដោយភ្លើង ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកសុចរិតមិនត្រូវ
ខ្លាចឡើយ; ត្បិតព្យាការីបាននិយាយដូច្នេះថា ពួកគេនឹងបាន
សង្គ្រោះ សូម្បីតែដោយភ្លើង ។
១៨ ឱបងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងថា
ការណ៍ទាំងនេះត្រូវតែមកដល់នៅពេលឆាប់ៗ; មែនហើយ
គឺឈាម និងភ្លើង ហើយនឹងចំហាយផ្សែងត្រូវតែមកដែរ;
ហើយការណ៍នេះច្បាស់ជានឹងកើតឡើងនៅលើផែនដីនេះ;
ហើយការណ៍នេះនឹង កើតឡើងដល់មនុស្ស ស្របតាមសាច់ឈាម
ប្រសិនបើពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ។
១៩ ត្បិតមើលចុះ ពួកសុចរិតនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ;
ត្បិតពេលនោះច្បាស់ជានឹងមកដល់ថា អស់អ្នកណាដែលច្បាំងនឹង
ក្រុងស៊ីយ៉ូន នោះនឹងត្រូវកាត់កាល់ចេញ ។
២០ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ច្បាស់ជានឹងរៀបចំផ្លូវសំរាប់
រាស្ត្រទ្រង់ ចំពោះការបំពេញតាមពាក្យ[ក]សំដីរបស់លោកម៉ូសេ
ដែលលោក បាននិយាយថា៖ មានព្យាការីម្នាក់ដែលព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់នឹងបង្កើតឡើងដល់អ្នករាល់
គ្នា ឲ្យដូចខ្ញុំ; លោកនោះ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវ
ស្ដាប់តាមគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែលលោកនឹងប្រាប់ដល់
អ្នក ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណា
ដែលមិនព្រមស្ដាប់តាមព្យាការីនោះទេ នោះនឹងត្រូវ
[ខ]កាត់កាល់ចេញពីចំណោមប្រជាជន ។
២១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ សូមថ្លែងប្រាប់បងថា [ក]ព្យាការី
ដែលលោកម៉ូសេបាននិយាយមកនោះ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
នៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងអនុវត្ត
[ខ]សេចក្ដីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្ដីសុចរិត ។
២២ ហើយពួកសុចរិតមិនត្រូវខ្លាចឡើយ ត្បិតពួក

១២ ខ ស.ប. សេចក្ដីងងឹតខាងវិញ្ញាណ.
ក ២ នីហ្វៃ ៦:១០–១១.
ឃ ស.ប. ព្រះអង្គសង្គ្រោះ.
ង ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
១៣ ក ស.ប. អារក្ស — សាសនាចក្រនៃអារក្ស.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៤:៣, ១៥–១៧.
គ ១ នីហ្វៃ ២១:២៦.
១៤ ក លូកា ២១:១០.
ខ អេសាយ ៦០:១២; ១ នីហ្វៃ ១៤:៣; គ. និង ស. ១០៩:២៥.
គ ២ នីហ្វៃ ១០:១៣; ២៧:៣.
ឃ អេសាយ ២៥:១២.
១៥ ក អេសាយ ៥:២៣–២៤; ណាហ៊ុម ១:១០; ម៉ាឡាគី ៤:១; ២ នីហ្វៃ ១៥:២៤; ២៦:៤–៦; គ. និង ស. ៦៤:២៣–២៤; ១៣៣:៦៤.
ខ ទំនុក. ២១:៩; ៣ នីហ្វៃ ២៥:១; គ. និង ស. ២៩:៩. ស.ប. ផែនដី — ការសំអាតផែនដី.
១៦ ក ១ នីហ្វៃ ១៤:១៧.
១៧ ក ២ នីហ្វៃ ៣០:១០; ម៉ូសេ ៧:៦១.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៣–៤០.
២០ ក យ៉ូហាន ៤:១៩; ៧:៤០.
ខ គ. និង ស. ១៣៣:៦៣.
២១ ក ចោទិ. ១៨:១៥, ១៨; កិច្ចការ ៣:២០–២៣; ១ នីហ្វៃ ១០:៤; ៣ នីហ្វៃ ២០:២៣.
ខ ទំនុក. ៩៨:៩; ម៉ូសេ ៦:៥៧.

គេនេះហើយដែលនឹងមិនត្រូវបំផ្លាញចោលឡើយ ។ ប៉ុន្តែគឺជា
នគរនៃអារក្សទេតើ ដែលនឹងត្រូវបានតាំងឡើងក្នុងចំណោម
កូនចៅមនុស្ស ជានគរដែលបង្កើតឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ
គឺខាងសាច់ឈាម—

២៣ ត្បិតពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័សថា អស់
ទាំង[ក]សាសនាចក្រណាដែលបានតាំងឡើង ដើម្បីរកកំរៃ ហើយ
អស់អ្នក ណាដែលបានតាំងឡើង ដើម្បីរកអំណាចលើខាង
សាច់ឈាម ហើយអស់អ្នកណាដែលបានតាំងឡើង ដើម្បីរក
[ខ]ប្រជាប្រិយភាពខាងឯ ភ្នែកមនុស្សលោក និងអស់អ្នកណា
ដែលស្វែងរកសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម និងវត្ថុ
ខាងលោកិយ ហើយដើម្បីប្រព្រឹត្តនូវសេចក្ដី ទុច្ចរិតគ្រប់បែប
យ៉ាង; មែនហើយ សរុបសេចក្ដីថា អស់អ្នកណាដែលនៅ[គ]ក្នុង
នគររបស់អារក្ស គឺជាពួកអ្នកដែលត្រូវភិតភ័យ ហើយញ័រ រន្ធត់;
ពួកគេនេះហើយដែលជាពួកអ្នកដែល[ឃ]ត្រូវរលំមកដល់ធូលីដី;
ពួកគេនេះហើយដែលជាពួកអ្នកដែលត្រូវឆេះសុះដូចជាជញ្ជ្រាំង;
ហើយការណ៍នេះ គឺស្របតាមពាក្យសំដីរបស់ព្យាការីនោះ ។

២៤ ហើយពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័សថា ពួក
សុចរិតនឹងត្រូវបាននាំដូចជា[ក]កូនគោ នៅក្នុងក្រោល ហើយ
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យដោយ
អំណាច ឥទ្ធិឫទ្ធិ ព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ។

២៥ ហើយទ្រង់នឹង[ក]ប្រមូលកូនចៅរបស់ទ្រង់ ពីគ្រប់ទិសទាំងបួន
នៃផែនដី; ហើយទ្រង់នឹងរាប់ចំនួនចៀមរបស់ទ្រង់ ឯពួកវាក៏ស្គាល់
ទ្រង់ដែរ; ហើយនឹងមានចៀមមួយហ្វូង និង[ខ]អ្នកគង្វាលមួយ;
ហើយទ្រង់នឹងចញ្ចឹមចៀមរបស់ទ្រង់ ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គ នោះពួក
វានឹងរក [គ]ឃើញវាលស្មៅ ។

២៦ ហើយដោយសារអំពើសុចរិតរបស់រាស្ត្រទ្រង់ នោះ[ក]អារក្ស
សាតាំងគ្មានអំណាចសោះ; ហេតុដូច្នោះហើយ អារក្សមិនត្រូវ
អាច ដោះ ចេញមកបាន អស់រយៈពេល[ខ]ជាច្រើនឆ្នាំ; ត្បិតវា
គ្មានអំណាចទៅលើដួងចិត្តនៃមនុស្សទេ ព្រោះពួកគេស្ថិតនៅ
ក្នុងសេចក្ដីសុចរិត ហើយព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
ទ្រង់[គ]សោយរាជ្យ ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ ប្រាប់បងថា៖
ការណ៍ទាំងអស់នេះនឹងកើតឡើង ស្របតាមសាច់ឈាម ។

២៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់
ភាសា ហើយនិងគ្រប់ទាំងប្រជាជននឹងរស់ នៅដោយសុខសាន្ត
ជាមួយនឹង ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ប្រសិនបើពួក
គេព្រម[ក]ប្រែចិត្ត ។

២៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ សូមបញ្ចប់តែប៉ុណ្ណេះ; ត្បិតខ្ញុំ
មិនហ៊ាននិយាយតទៅទៀត អំពីការណ៍ទាំងនេះឡើយ ។

៣០ ហេតុដូច្នេះហើយ ឱបងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យ
បងចាត់ទុកថា សេចក្ដីដែលសរសេរនៅលើ [ក]ផ្ទាំងលង្ហិន
ទាំងនោះ គឺពិត; ហើយសេចក្ដីទាំងនោះធ្វើបន្ទាល់ថា មនុស្ស
ត្រូវតែគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។

៣១ ហេតុដូច្នេះហើយ បងរាល់គ្នាមិនត្រូវគិតស្មានថា មាន
តែខ្ញុំ និងឪពុកខ្ញុំទេ ដែលជាអ្នកបានធ្វើបន្ទាល់ ហើយក៏បាន
បង្រៀន ការណ៍ទាំងនេះ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ បើ
សិនជាបងរាល់គ្នានឹង[ក]គោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន ហើយ
កាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះបងរាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ
នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។ ហើយគឺយ៉ាងដូច្នោះមែន ។
អាម៉ែន ៕ :៚

២៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:១០;
២ នីហ្វៃ ២៦:២០.
ស.ប. ឧបាយកលផ្ដេកសង្ឃ.
ខ លូកា ៦:២៦; អាលម៉ា ១:៣.
គ ២ នីហ្វៃ ២៨:១៩.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៦:៦.
២៤ *ក* អេម៉ុស ៦:៤; ម៉ាឡាគី ៤:២;
៣ នីហ្វៃ ២៥:២.
២៥ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ខ ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
គ ទំនុក. ២៣.
២៦ *ក* វិវ. ២០:២; អាលម៉ា ៤៨:១៧;
គ. និង ស. ៤៣:៣១; ៤៥:៥៥;
៨៨:១១០; ១០១:២៨.
ស.ប. អារក្ស.
ខ យ៉ាកុប ៥:៧៦.
គ ស.ប. សហស្សវត្សរ៍.
២៨ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត;
អត់ទោស, អភ័យទោស.
៣០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៤:២.
៣១ *ក* ម៉ាថាយ ១៩:១៧.
ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.

គម្ពីរទីពីរនៃនីហ្វៃ

ដំណើររឿងមួយអំពីមរណភាពរបស់លីហៃ ។ ពួកបងប្រុសរបស់នីហ្វៃបះបោរទាស់នឹងនីហ្វៃ ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រមាននីហ្វៃឲ្យចាកចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ដំណើររបស់លោកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ល។

ជំពូកទី ១

លីហៃព្យាករអំពីដែនដីនៃឥស្សរភាពមួយ — កូនចៅរបស់លោកនឹងត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ ហើយបរាជ័យ ប្រសិនបើពួកគេបដិសេធព្រះ ដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល — លោកទូន្មានកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក ឲ្យប្រដាប់នូវគ្រឿងការពារនៃសេចក្ដីសុចរិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំ [ក]នីហ្វៃ បានបញ្ចប់នូវការប្រៀនប្រដៅបងៗខ្ញុំហើយ នោះឪពុករបស់យើង គឺលីហៃ ក៏មានប្រសាសន៍អំពីរឿងជាច្រើនដល់ពួកគេដែរ ហើយតំណាលប្រាប់ដល់គេ អំពីការណ៍ដ៏ធំក្រៃលែងដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានមេត្តាប្រោសដល់ពួកគេ ដើម្បីជួយនាំពួកគេចេញពី ដែនដីយេរូសាឡិម ។

២ ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ អំពី[ក]ការបះបោររបស់ពួកគេ កាលធ្វើដំណើរតាមទឹក និងអំពីសេចក្ដីមេត្តាករុណានៃព្រះ ដោយទ្រង់បានប្រណីជីវិតដល់ពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវលេបលិចបាត់នៅក្នុងសមុទ្រ ។

៣ ហើយលោកក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ អំពីដែនដីសន្យាដែលពួកគេបានទទួលយក — គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តា ដែលបានព្រមានដល់យើង ឲ្យយើងរត់គេចខ្លួនចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ។

៤ ត្បិតមើលចុះ លោកបាននិយាយថា ឪពុកបានឃើញ[ក]ការនិមិត្តមួយ ហើយដោយការនិមិត្តនោះ ឪពុកដឹងថា [ខ]ក្រុងយេរូសាឡិមត្រូវ បានបំផ្លាញចោល; ហើយប្រសិនបើយើងរស់នៅក្រុងយេរូសាឡិមតទៅ នោះយើងក៏នឹងត្រូវ[គ]វិនាសទៅហើយដែរ ។

៥ ប៉ុន្តែលោកបាននិយាយថា ទោះបីបានឆ្លងកាត់ការវេទនារបស់យើងជាច្រើនក៏ដោយ គង់តែយើងបានទទួល[ក]ដែនដីសន្យាដែរ គឺជាដែនដីមួយដែលជាទី[ខ]ជំរើសលើអស់ទាំងដែនដីឯទៀត; ជាដែនដីមួយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងឪពុកថា ជាដែនដីទុកជាកេរ្តិ៍អាករសំរាប់ពូជឪពុក ។ មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន[គ]ធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាថាឲ្យដែនដីនេះដល់ឪពុក ហើយដល់កូន ចៅឪពុករហូតតទៅ និងដល់អស់អ្នកផងទាំងឡាយណា ដែលត្រូវដឹកនាំចេញពីប្រទេសផ្សេងៗមកដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ។

៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុក គឺលីហៃ [ក]ព្យាករតាមកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលនៅក្នុងខ្លួនឪពុក ថាគ្មានអ្នកណាមួយ នឹងអាចមកដល់ ដែនដីនេះបានឡើយ លើកលែងតែមកដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ។

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ [ក]ដែនដីនេះញែកទុកសំរាប់តែអ្នកណាដែលទ្រង់នឹងនាំមកតែប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយបើសិនជាពួកគេនឹងបំរើព្រះអង្គ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកនោះ នោះដែនដីនេះនឹងទៅជាដែនដី [ខ]នៃឥស្សរភាពដល់ពួកគេ; ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកគេនឹងមិនត្រូវនាំចុះទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងឡើយ; បើពុំនោះសោតទេ គឺការណ៍នោះកើតមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិត; ត្បិតបើសិនជាមានសេចក្ដីទុច្ចរិតពាសពេញ នោះដែនដីនឹង[គ]ត្រូវបណ្ដាសា ដោយព្រោះពួកគេ ប៉ុន្តែចំពោះពួកសុចរិតវិញ ដែនដីនេះ នឹងត្រូវបានពររហូតតទៅ ។

៨ ហើយមើលចុះ គឺដោយសារប្រាជ្ញារបស់ព្រះ ដែលដែនដីនេះត្រូវបានថែរក្សាទុក មិនឲ្យដឹងដល់សាសន៍ដទៃឡើយ; ត្បិតមើលចុះ សាសន៍ជាច្រើននឹងមកជិះជាន់ដែនដីនេះ ដើម្បីមិនឲ្យមានកន្លែងណាទុកជាកេរ្តិ៍អាករឡើយ ។

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុក គឺលីហៃ បានទទួលពាក្យសន្យាថា

[២ នីហ្វៃ]
១ ១*ក* ស.ប. អយ្យកោ, ខាងអយ្យកោ.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:៩–២០.
៤ *ក* ស.ប. ការនិមិត្ត.
ខ ២ ពង្សាវ. ២៤:១៤–១៥; យេរេ. ៤៤:២; ១ នីហ្វៃ ១:៤; ហេលេ. ៨:២០.
គ អាលម៉ា ៩:២២.
៥ *ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.
ខ អេធើរ ២:៩–១០.
គ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:២២.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:៣២; អាលម៉ា ៤៦:១០, ២០.
ខ ២ នីហ្វៃ ១០:១១. ស.ប. ឥស្សរភាព.
គ អាលម៉ា ៤៥:១០–១៤, ១៦; មរមន ១:១៧; អេធើរ ២:៨–១២.

ដរាបណាពួកអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដី
យេរូសាឡិមមក កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ
នោះពួកគេនឹងបានចំរើនឡើង នៅលើផ្ទៃនៃដែនដីនេះ; ហើយ
ពួកគេ នឹងត្រូវបានរក្សាទុកពី អស់ទាំងសាសន៍ឯទៀត ដើម្បីឲ្យ
ពួកគេអាចគ្រងដែនដីនេះទុកដល់ខ្លួន ។ ហើយប្រសិនបើពួក
គេកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះពួកគេ
នឹងបានពរនៅលើផ្ទៃនៃដែនដីនេះ ហើយនឹងគ្មាននរណាមួយ
មកបៀតបៀនពួកគេ ឬក៏ដណ្ដើមយកដែនដីនៃកេរ្តិ៍ អាករ
របស់គេឡើយ; ហើយពួកគេនឹងរស់នៅ ដោយសុខសាន្ត
ជារៀងតទៅ ។
១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ កាលពេលនោះមកដល់ ដែលពួកគេ
ចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ បន្ទាប់ពីពួកគេបានពរជាច្រើន
ពីព្រះហស្តនៃព្រះ អម្ចាស់ — ដោយមានការចេះដឹងអំពីការ
បង្កើតផែនដី និងមនុស្សលោកទាំងអស់ ដោយដឹងអំពីកិច្ចការ
ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលតែធំ ហើយអស្ចារ្យ ចាប់តាំងពីការ
បង្កើតលោកិយមក; ដោយមានអំណាចដែលបានប្រទានដល់
ពួកគេ សំរាប់ឲ្យធ្វើនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ;
ដោយមានព្រះបញ្ញត្តិទាំងអស់ ចាប់តាំងពីដំបូងមក ហើយដោយ
បាននាំមកដល់ដែនដីសន្យាដ៏ពិសេសនេះ ដោយសារសេច
ក្ដីល្អដ៏និរន្តរ៍របស់ទ្រង់ — មើលចុះ ឪពុកនិយាយថា បើ
សិនជាថ្ងៃនោះមកដល់ ដែលពួកគេមិនទទួលស្គាល់ព្រះដ៏ បរិសុទ្ធ
នៃពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ជាព្រះមែស៊ីដ៏ពិត ជា
ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ និងជាព្រះរបស់គេទេ មើលចុះ
សេចក្ដីជំនុំជំរះទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ដែលត្រឹមត្រូវ នឹងធ្លាក់មក
លើពួកគេ ។
១១ មែនហើយ ទ្រង់នឹងនាំពួកសាសន៍ឯទៀតមកទីនេះ ហើយ
ទ្រង់នឹងប្រទានអំណាចដល់ពួកសាសន៍ទាំងនេះ ហើយទ្រង់នឹង
ដក យកដែនដីជាកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេមកវិញ ហើយទ្រង់
នឹងធ្វើឲ្យពួកគេខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយរងទុក្ខ ។
១២ មែនហើយ ពីតំណមួយទៅតំណមួយ នឹងមានការ
ខ្ចាយឈាមទាំងឡាយ និងការពិនិត្យពិច័យដ៏ធំ ក្នុងចំណោម
ពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុក
អើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនចងចាំ; មែនហើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនប្រុង
ស្ដាប់តាមវាចារបស់ ឪពុកចុះ ។
១៣ ឱ ចូរឲ្យកូនរាល់គ្នាភ្ញាក់ឡើង; ចូរភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏លង់លក់
មែនហើយ ព្រមទាំងពីដំណេកនរក ហើយរលាស់ចោលនូវ
ច្រវាក់ ដ៏អប្រីយ៍ ដែលចងកូនរាល់គ្នា ដែលជាច្រវាក់ចងកូនចៅ
មនុស្សលោក ដើម្បីនាំយកទៅជាជាប់ឃុំឃាំង ចុះទៅកាន់
ជង្ហុកនៃសេចក្ដី វេទនា និងទុក្ខលំបាក ។
១៤ ចូរភ្ញាក់ឡើង! ហើយងើបពីធូលីដី ហើយស្ដាប់នូវវាចា
របស់ឪពុកដែលញ័រ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្លួនប្រាណរបស់
ឪពុកនេះ នឹងត្រូវកូនរាល់គ្នាបញ្ចុះទៅក្នុងផ្នូរដ៏ត្រជាក់ ហើយ
ស្ងប់ស្ងាត់ ជាកន្លែងដែលពុំមានអ្នកធ្វើដំណើរណា អាចត្រឡប់
មកវិញបានឡើយ; នៅតែប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត ឪពុកនឹងទៅតាម
ផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដីហើយ ។
១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសលោះព្រលឹង
របស់ឪពុក ឲ្យរួចពីស្ថាននរកហើយ; ឪពុកបានឃើញសិរីល្អរបស់
ទ្រង់ ហើយឪពុកត្រូវបានឱបក្រសោបជាអង្វែងតទៅ ដោយ
ព្រះពាហុនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ។
១៦ ហើយឪពុកចង់ឲ្យកូនរាល់គ្នាចងចាំថា ត្រូវប្រតិបត្តិតាមមា
ត្រា និងសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់; មើលចុះ នេះគឺ
ជាសេចក្ដីបារម្ភនៅក្នុងដួងព្រលឹងឪពុក ចាប់ពីដំបូងមកម្ល៉េះ ។
១៧ ជួនពេលខ្លះ ចិត្តឪពុកធ្ងន់ជាប់ទៅដោយសេចក្ដីសោកសៅ
ព្រោះឪពុកខ្លាចក្រែងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកកូន នាំឲ្យព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះរបស់កូន ទ្រង់កើតសេចក្ដីខ្ញាល់មកលើកូន
ទាំងស្រុង ដែលនឹងធ្វើឲ្យកូនរាល់គ្នា ត្រូវកាត់ចេញ ហើយត្រូវ
បំផ្លាញចោល ជាដរាប ។
១៨ ឬក៏បណ្ដាសានឹងធ្លាក់មកលើពួកកូន អស់រយៈជាច្រើនតំណ;

៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ៤:៤; អាលម៉ា ៩:១៣.
ខ ចោទិ. ២៩:៩.
គ ស.ប. ការគោរព, ដែលគោរព, គោរព.
១០ *ក* ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
១១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:១២–២០; មរមន ៥:១៩–២០.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៧.
១២ *ក* មរមន ១:១១–១៩; ៤:១១.
១៣ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ អាលម៉ា ១២:៩–១១.
គ ១ នីហ្វៃ ១៥:២៨–៣០; ហេលេ. ៣:២៩–៣០.
១៤ *ក* ស.ប. មាតាបិតា, ឪពុកម្ដាយ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម.
គ យ៉ូស្វេ ២៣:១៤.
១៥ *ក* អាលម៉ា ៣៦:២៨. ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ខ យ៉ាកុប ៦:៥; អាលម៉ា ៥:៣៣; ៣ នីហ្វៃ ៩:១៤.
គ រ៉ូម ៨:៣៩. ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
១៦ *ក* ចោទិ. ៤:៥–៨; ២ នីហ្វៃ ៥:១០–១១.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២១–២៤; អាលម៉ា ៣:៦–១៩.
ខ ម៉ូសាយ ១២:៨.
១៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:២០–២៣.

ហើយកូនរាល់គ្នានឹងត្រូវពិនិត្យពិច័យ ដោយមុខដាវ និងដោយអំណត់អត់ ហើយនឹងត្រូវស្អប់ខ្ពើម ហើយនឹងត្រូវដឹកនាំទៅតាមចំណង់ និងការជាប់ឃុំឃាំងរបស់អារក្ស ។

១៩ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ សូមកុំឲ្យការណ៍ទាំងនេះធ្លាក់មកលើពួកកូនឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យកូនរាល់គ្នាក្លាយទៅជា ប្រជាជនជំរើស និងសំណប់នៃព្រះអម្ចាស់ចុះ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះហឫទ័យទ្រង់នឹងបានសំរេច; ត្បិតផ្លូវទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ គឺជា សេចក្ដីសុចរិតជារៀងដរាប ។

២០ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចំរើន ឡើងនៅលើដែនដី; ប៉ុន្តែបើដរាបណាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញ ពីវត្តមានរបស់យើង ។

២១ ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីឲ្យព្រលឹងឪពុកអាចមានសេចក្ដីអំណរទៅលើកូន ហើយដើម្បីឲ្យដួងចិត្តឪពុកអាចចាកចេញពីលោក នេះទៅទាំងត្រេកអរ ដោយសារកូន ដើម្បីកុំឲ្យឪពុកអាចត្រូវបាននាំចុះទៅក្នុងផ្នូរ ដោយសារសេចក្ដីទុក្ខសោក និងសេចក្ដីសោកសៅ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនទាំងអស់ក្រោកពីធូលីដីឡើង ហើយធ្វើជាមនុស្ស ហើយតាំងស្មារតី ក្នុងគំនិតតែមួយ និងក្នុងចិត្តតែមួយ គឺសាមគ្គីគ្នាក្នុងការណ៍គ្រប់មុខ ដើម្បីកុំឲ្យកូនរាល់គ្នាធ្លាក់អាចចុះទៅការជាប់ឃុំឃាំងឡើយ;

២២ ដើម្បីកុំឲ្យកូនត្រូវពាក្យបណ្ដាសាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ; ហើយព្រមទាំងកុំឲ្យកូនរាល់គ្នាបានការអព្រះហឫទ័យនៃព្រះដ៏យុត្តិធម៌ មកលើកូនដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញឡើយ មែនហើយ គឺជាសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច នៃព្រលឹង និងទាំងរូបកាយដែរ ។

២៣ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង; ហើយចូរប្រដាប់នូវគ្រឿងការពារនៃសេចក្ដីសុចរិតចុះ។ ចូររលាស់ចោលនូវច្រវាក់ដែលចងកូន ហើយចូរចេញពីទីអាប់អួរមក ហើយចូរក្រោកពីធូលីដីឡើង ។

២៤ ចូរកុំបះបោរទាស់នឹងប្អូនទៀតឡើយ វាធ្លាប់មានទស្សនៈដ៏រុងរឿង ហើយវាបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយចាប់តាំង ពីពេលដែលយើងចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមកម្ល៉េះ; ហើយវាធ្លាប់ទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុងការ នាំយើងមកដល់ដែនដីសន្យា; ត្បិតបើសិនជាមិនមែនដោយសារវាទេ នោះយើងទាំងអស់គ្នាច្បាស់ជាត្រូវវិនាសដោយការអត់ឃ្លាន នៅក្នុងទីរហោស្ថានទៅហើយ; ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែកូនរាល់គ្នាបានព្យាយាមចង់យកជីវិតវាដែរ; មែនហើយ ហើយវា បានរងទុក្ខវេទនានូវការសោកសៅដ៏ច្រើន ពីព្រោះតែពួកកូន ។

២៥ ហើយឪពុកភិតភ័យ ហើយញ័ររន្ធត់ក្រៃលែង ពីព្រោះតែពួកកូន ក្រែងវានឹងរងទុក្ខទៀត; ត្បិតមើលចុះ កូនរាល់គ្នាបានចោទ ប្រកាន់ថាវាស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចលើពួកកូន; ប៉ុន្តែឪពុកដឹងថា វាមិនបានស្វែងរកអានុភាព ឬសិទ្ធិអំណាចលើពួកកូនទេ ប៉ុន្តែវាបានស្វែងរកសិរីល្អនៃព្រះ និងសុខុមាលភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកកូនវិញ ។

២៦ ហើយកូនរាល់គ្នាបានរអ៊ូរទាំ ពីព្រោះវាបាននិយាយដោយច្បាស់លាស់ដល់កូន ។ កូនរាល់គ្នាថា វាបានប្រើវាចាតឹងរឹង; កូនរាល់គ្នាថា វាបានខឹងនឹងពួកកូន; ប៉ុន្តែមើលចុះ ការតឹងរឹងរបស់វា គឺជាការតឹងរឹងរបស់ចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលនៅក្នុង ខ្លួនវា; ហើយអ្វីដែលកូនរាល់គ្នាហៅថាកំហឹង នោះគឺជាសេចក្ដីពិត ស្របតាមសេចក្ដីពិត ដែលនៅក្នុងព្រះ ដែលវាពុំអាចទប់បាន ទើបសម្ដែងប្រាប់ដោយក្លាហានអំពីសេចក្ដីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកកូន ។

២៧ ហើយជាប្រាកដថា ព្រះចេស្ដានៃព្រះច្បាស់ជាមាននៅក្នុងខ្លួនវា សូម្បីតែការបញ្ជារបស់វា កូនត្រូវធ្វើតាមដែរ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ គឺមិនមែនវាទេ តែជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ដែលនៅក្នុងខ្លួនវាទេតើ ដែលបើកមាត់វាឲ្យចេញសំដី ដែលវាមិនអាច បិទមាត់បាន ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ លេមិន ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ! ព្រម

១៨ *ខ* ស.ប. អារក្ស.
១៩ *ក* ស.ប. ជំរើស (គ. ឬ ន.).
ខ ហូសេ ១៤:៩.
២០ *ក* យ៉ារ៉ុម ១:៩;
ម៉ូសាយ ១:៦–៧;
អាលម៉ា ៩:១៣–១៤.
ខ លេវី. ២៦:៣–១៤;
យ៉ូអែល ២:២៣–២៦.
គ ទំនុក. ៦៧:៦;
ម៉ូសាយ ២:២១–២៥.
២១ *ក* ១ សាំយូ. ៤:៩; ១ ពង្សាវ. ២:២.
ខ ម៉ូសេ ៧:១៨.
២២ *ក* គ. និង ស. ៣:៤.
២៣ *ក* អេភេ. ៦:១១–១៧.
២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:៣២.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:៣៧.
២៥ *ក* លោកុ. ៣៧:៩–១១.
២៦ *ក* សុភា. ១៥:១០;
១ នីហ្វៃ ១៦:២;
មរ៉ូណៃ ៩:៤;
គ. និង ស. ១២១:៤១–៤៣.
២៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៤៨.
ខ គ. និង ស. ១២១:៤៣.
គ គ. និង ស. ៣៣:៨.

ទាំងលេមយួល និងសាំ ហើយនឹងកូនទាំងឡាយ ដែលជាកូន
របស់ អ៊ីសម៉ាអែលអើយ មើលចុះ បើសិនជាកូនរាល់គ្នាប្រុង
ស្ដាប់តាមសម្លេងរបស់នីហ្វៃ កូនរាល់គ្នានឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ ។
ហើយបើ សិនជាកូនរាល់គ្នាប្រុងស្ដាប់តាមវា នោះឪពុក
នឹងប្រទានពរដល់កូន មែនហើយ គឺជាពរមុនដំបូងរបស់ឪពុក ។
២៩ ប៉ុន្តែបើសិនជាកូនរាល់គ្នាពុំស្ដាប់តាមវាទេ នោះឪពុក
នឹងដកយកពរមុនដំបូងរបស់ឪពុកវិញ មែនហើយ គឺជាពរ
ដំបូងរបស់ ឪពុក ហើយពរនោះនឹងបានស្ថិតទៅលើវា ។
៣០ ហើយឥឡូវនេះ សូរ៉ាំ យើងសូមនិយាយទៅកាន់អ្នក
ថា៖ មើលចុះ អ្នកគឺជាអ្នកបំរើរបស់ឡាបាន់; ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ គង់តែអ្នកត្រូវបាននាំចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមដែរ
ហើយយើងដឹងថា អ្នកគឺជាមិត្តដ៏ពិតដល់កូនយើង គឺនីហ្វៃ
ជារៀងរហូតតទៅ ។
៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមកពីអ្នកមានចិត្តស្មោះត្រង់
នោះពូជអ្នកនឹងបានពរ ជាមួយនឹងពូជវា គឺពួកគេនឹងរស់នៅ
ដ៏ចំរុង ចំរើនដ៏យូរលង់នៅលើដែនដីនេះ; ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីសេច
ក្ដីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ដែលនឹងធ្វើឲ្យខូចខាត ឬរំខានដល់សេចក្ដី
ចំរុងចំរើន របស់ពួកគេ នៅលើដែនដីនេះ ជារៀងរហូតតទៅ ។
៣២ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នកកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងញែកដែនដីនេះទុកជាទី
សន្តិសុខដល់ពូជអ្នក ជាមួយនឹងពូជកូនរបស់យើង ៕

ជំពូកទី ២

សេចក្ដីប្រោសលោះនឹងបានមកតាមរយៈព្រះមែស៊ីដ៏បរិសុទ្ធ — សេរីភាពខាងការជ្រើសរើស (សិទ្ធិជ្រើសរើស) មានសារៈសំខាន់ជា ចាំបាច់ដល់វត្តមាន និងការលូតលាស់ — លោកអ័ដាមធ្លាក់ដើម្បីឲ្យមានមនុស្សលោក — មនុស្សលោកមានសេរីដើម្បីរើសយក ឥស្សរភាព និង ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ យ៉ាកុប ឪពុកនិយាយទៅកូនថា៖ កូនគឺជាកូន
ច្បងរបស់ឪពុក ដែលបានកើតនៅក្នុងថ្ងៃនៃសេចក្ដីវេទនារបស់
ឪពុក នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ហើយមើលចុះ កាលពីវ័យក្មេង
កូនបានរងទុក្ខវេទនា និងការសោកសៅដ៏ច្រើន ដោយ
ព្រោះការទ្រគោះ របស់បងៗកូន ។
២ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ យ៉ាកុប ឱកូនច្បងរបស់ឪពុក
ដែលបានកើតនៅក្នុងទីរហោស្ថានអើយ កូនបានស្គាល់ភាព
ខ្លាំងក្លា របស់ព្រះ; ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យសេចក្ដីវេទនាទាំង
ឡាយរបស់កូន ក្លាយទៅជាផលប្រយោជន៍ដល់កូនវិញ ។
៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រលឹងកូននឹងបានពរ ហើយកូននឹង
រស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយនឹងបងរបស់កូន គឺនីហ្វៃ;
ហើយជីវិត របស់កូន នោះនឹងត្រូវបានចំណាយក្នុងការបំរើព្រះ
របស់កូន ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកដឹងថា កូនត្រូវបាន
ប្រោសលោះឲ្យរួច ពីព្រោះតែសេចក្ដីសុចរិត នៃ
ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់កូន; ត្បិតកូនបានឃើញថា ដល់កាល
ដ៏ពេញកំណត់ នោះទ្រង់នឹងយាងមកប្រទាន សេចក្ដីសង្គ្រោះ
ដល់មនុស្ស លោក ។
៤ ហើយកូនបានឃើញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ កាល
កូននៅវ័យក្មេង; ហេតុដូច្នោះហើយ កូនមានពរ ដូចជាអ្នក
ឯទៀត ដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ការងារបំរើ នៅក្នុងសាច់ឈាម;
ត្បិតព្រះវិញ្ញាណនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ
និងរហូតតទៅ ។ ហើយផ្លូវត្រូវបានរៀបចំ ជាស្រេច
ចាប់តាំងពីការធ្លាក់នៃមនុស្សមកម្ល៉េះ ឯសេចក្ដីសង្គ្រោះនឹង
បានដោយឥតគិតថ្លៃ ។
៥ ហើយមនុស្សលោកបានប្រៀនប្រដៅគ្រប់គ្រាន់ ឲ្យដឹងខុស និង
ត្រូវ ។ ហើយក្រិត្យវិន័យត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្ស ហើយតាម
ក្រិត្យវិន័យ នោះគ្មានសាច់ឈាមណាបានរាប់ជាសុចរិតឡើយ;
ឬក៏តាមក្រិត្យវិន័យ នោះមនុស្សលោកត្រូវបានកាត់ចេញ ។ មែន
ហើយ តាមក្រិត្យវិន័យខាងសាច់ឈាម នោះពួកគេត្រូវបាន
កាត់ចេញ; ហើយតាមក្រិត្យវិន័យខាងវិញ្ញាណវិញ នោះពួក
គេវិនាសពីអ្វីដែលល្អ ហើយក្លាយទៅជាវេទនា ជារៀងរហូតតទៅ ។

២៨ *ក* ស.ប. សិទ្ធិកូនច្បង.
២៩ *ក* អ័ប្រា. ១:៣.
៣០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:២០, ៣៥.
៣១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:៦.
២ ១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:៧.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១១:៣; យ៉ាកុប ៧:៥.
ខ ស.ប. ព្រះគុណ.
៥ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៦.
ខ រ៉ូម ៣:២០; ២ នីហ្វៃ ២៥:២៣; អាលម៉ា ៤២:១២–១៦. ស.ប. ការរាប់ជាសុចរិត, រាប់ជាសុចរិត.
គ ១ នីហ្វៃ ១០:៦; ២ នីហ្វៃ ៩:៦–៣៨; អាលម៉ា ១១:៤០–៤៥; ១២:១៦, ២៤; ៤២:៦–១១; ហេលេ. ១៤:១៥–១៨.

៦ ហេតុដូច្នោះហើយ [ក]សេចក្ដីប្រោសលោះនឹងមកដោយ និងតាមរយៈព្រះមែស៊ីដ៏បរិសុទ្ធ; ត្បិតទ្រង់ពោរពេញទៅដោយ [គ]ព្រះគុណ និងសេចក្ដីពិត ។

៧ មើលចុះ ទ្រង់ថ្វាយរូបអង្គទ្រង់ជា[ក]យញ្ញបូជា ជំនួសអំពើបាប ដើម្បីតបស្នងការចុងបំផុតនៃក្រិត្យវិន័យ ដល់អស់អ្នកណា ដែលមាន ចិត្តសង្រេង និងវិញ្ញាណ[ខ]ទន់ទាប; ហើយគ្មានអ្នកណាទៀតសោះ ដែលអាចតបស្នងការចុងបំផុតនៃក្រិត្យវិន័យបាន។

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ គឺជាការសំខាន់បំផុត ដើម្បីធ្វើឲ្យការណ៍ទាំងនេះបានដឹងដល់បណ្ដាជននៅលើផែនដី ដើម្បីឲ្យពួកគេអាច ដឹងថា គ្មានសាច់ឈាមណាអាចរស់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះបានឡើយ [ក]លើកលែងតែដោយបុណ្យគុណ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណនៃព្រះមែស៊ីដ៏បរិសុទ្ធ ទ្រង់បានប្ដូរជីវិតរបស់ទ្រង់ ស្របតាមសាច់ឈាម ហើយយកមកវិញ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីទ្រង់ អាចបណ្ដាលឲ្យមាន [ខ]ដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ដោយទ្រង់ជាអ្នកទីមួយ ដែលត្រូវបានប្រោសរស់ឡើងវិញ ។

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់គឺជាផលដំបូងថ្វាយព្រះ ដរាបដល់ទ្រង់នឹង[ក]អង្វរជំនួសកូនចៅមនុស្សទាំងអស់; ហើយអ្នកណាដែលជឿ ដល់ទ្រង់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ ។

១០ ហើយដោយមកពីការអង្វរជំនួសមនុស្ស[ក]ទាំងអស់ ទើបមនុស្សលោកទាំងអស់មករកព្រះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេឈរនៅ វត្តមានទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់[ខ]ជំនុំជំរះ ស្របតាម[គ]សេចក្ដីពិត និងសេចក្ដីបរិសុទ្ធ ដែលនៅក្នុងទ្រង់ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ការចុងបំផុតនៃ ក្រិត្យវិន័យ ដែលព្រះដ៏បរិសុទ្ធទ្រង់បានប្រទានមក ចំពោះការធ្វើទុក្ខទោសដល់ទោសដែលភ្ជាប់ទៅនឹងក្រិត្យវិន័យ រីឯទោសដែល ភ្ជាប់ទៅនឹងក្រិត្យវិន័យនេះ ជាការផ្ទុយទៅនឹងសុភមង្គល ដែលភ្ជាប់ទៅនឹងក្រិត្យវិន័យទាំងអស់នេះ ដើម្បីតបស្នងការចុងបំផុតនៃ [ឃ]ដង្វាយធួន—

១១ ត្បិតជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមាន[ក]ការផ្ទុយចំពោះរឿងសព្វសារពើ ។ បើពុំនោះសោតទេ ឱកូនច្បងរបស់ឪពុកដែលកើតនៅក្នុង ទីរហោស្ថានអើយ សេចក្ដីសុចរិតពុំអាចកើតឡើងបានទេ ឯសេចក្ដីទុច្ចរិតក៏ដូច្នោះដែរ ទាំងសេចក្ដីបរិសុទ្ធ និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនា ទាំងសេចក្ដីល្អ ឬក៏សេចក្ដីអាក្រក់ក៏គ្មានដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ គ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ ត្រូវតែប្រមូលគ្នាជាដុំមួយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រសិនបើអ្វីៗជារូបកាយតែមួយ នោះនៅដូចជាស្លាប់ ដោយពុំមានទាំងជីវិត ឬក៏សេចក្ដីស្លាប់ដែរ គ្មានការពុករលួយ ឬការពុំពុក រលួយ គ្មានសុភមង្គល ឬសេចក្ដីវេទនា គ្មានការចាប់អារម្មណ៍ ឬពុំចាប់អារម្មណ៍ឡើយ ។

១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការណ៍ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយឥតប្រយោជន៍; ម្ល៉ោះហើយ នឹងគ្មានប្រយោជន៍អ្វី នៅទីចុងបំផុតនៃការបង្កើតវត្ថុនោះឡើយ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍នេះច្បាស់ជាត្រូវបំផ្លាញប្រាជ្ញានៃព្រះ និងគោលបំណងទាំងឡាយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ ហើយព្រមទាំងព្រះចេស្ដា និងសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ព្រះដែរ ។

១៣ ហើយបើសិនជាកូនរាល់គ្នានឹងនិយាយថា គ្មានក្រិត្យវិន័យទេ កូនរាល់គ្នាក៏ត្រូវនិយាយថា គ្មានបាបដែរ ។ បើសិនជាកូន រាល់គ្នានឹងនិយាយថា គ្មានបាបទេ កូនរាល់គ្នាក៏ត្រូវនិយាយថា គ្មានសេចក្ដីសុចរិតដែរ ។ ហើយបើសិនជាគ្មានសេចក្ដីសុចរិតទេ នោះក៏គ្មានសុភមង្គលដែរ ។ ហើយបើសិនជាគ្មានសេចក្ដីសុចរិត ឬសុភមង្គលទេ នោះក៏គ្មានទោស និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដែរ ។ ហើយបើសិនជាគ្មានអ្វីទាំងនេះទេ [ខ]នោះក៏គ្មានព្រះដែរ ។ ហើយបើសិនជាគ្មានព្រះទេ ក៏គ្មានពួកយើង ឬផែនដីដែរ; ត្បិតពុំអាចមាន នូវការបង្កើតអ្វីទាំងឡាយ ដែលនឹងធ្វើសកម្មភាព ឬទទួលសកម្មភាពដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីៗសព្វសារពើត្រូវតែសាបសូន្យ បាត់អស់ ។

៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:៦; ២ នីហ្វៃ ២៥:២០; អាលម៉ា ១២:២២–២៥. ស.ប. ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
គ យ៉ូហាន ១:១៤, ១៧; ម៉ូសេ ១:៦.
៧ *ក* ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ខ រ៉ូម ១០:៤.
៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:២០; ៣១:២១; ម៉ូសាយ ៤:៨; ៥:៨; អាលម៉ា ៣៨:៩.
ខ ១ កូរិន. ១៥:២០; អាលម៉ា ៧:១២; ១២:២៤–២៥; ៤២:២៣. ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
៩ *ក* អេសាយ ៥៣:១–១២; ម៉ូសាយ ១៤:១២; ១៥:៨–៩.
១០ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
គ ស.ប. បរិសុទ្ធភាព.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៩:៧, ២១–២២, ២៦; អាលម៉ា ២២:១៤; ៣៣:២២; ៣៤:៩.
១១ *ក* គ. និង ស. ២៩:៣៩; ១២២:៥–៩. ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
១២ *ក* គ. និង ស. ៨៨:២៥–២៦. ស.ប. ផែនដី — បង្កើតសំរាប់មនុស្ស.
ខ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
១៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:២៥.
ខ អាលម៉ា ៤២:១៣.

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក
និយាយទៅកូនអំពីការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ និង
ជាតម្រិះ ដល់កូន; ត្បិតមានព្រះមួយអង្គ ហើយទ្រង់បានបង្កើត
អ្វីៗសព្វសារពើ ទាំងផ្ទៃមេឃ និងផែនដីដែរ ហើយនឹងគ្រប់ទាំង
អ្វីៗសព្វសារពើ ដែលនៅលើនោះ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាព
និងទទួលសកម្មភាពផង ។
១៥ ហើយដើម្បីសំរេចនូវគោលបំណងទាំងឡាយរបស់
ទ្រង់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច សំរាប់មនុស្សលោក បន្ទាប់ពីទ្រង់បាន
បង្កើត ឪពុកម្ដាយដើមរបស់យើង និងសត្វព្រៃ សត្វស្រុក និង
សត្វហើរលើអាកាស ហើយសរុបសេចក្ដីថា គ្រប់សព្វសារពើ
ដែលបានបង្កើតមក ត្រូវតែមានការផ្ទុយ; សូម្បីតែផ្លែដែល
ហាមឃាត់ ក៏ផ្ទុយទៅនឹងដើមជីវិតដែរ; មួយមានរស់ជាតិផ្អែម
ឯមួយទៀតល្វីងជូរចត់ ។
១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ប្រទាន
ដល់មនុស្សថា គេត្រូវប្រព្រឹត្តអ្វីៗដោយខ្លួនឯង ។ ហេតុ
ដូច្នោះហើយ មនុស្សពុំអាចប្រព្រឹត្តអ្វីៗ ដោយខ្លួនឯងបានទេ
លើកលែងតែមានអ្វីមកល្បួងខាងនេះមួយ ឬខាងនោះមួយ ។
១៧ ហើយឪពុក លីហៃ ស្របតាមរឿងដែលឪពុកបានអាន
មក សន្និដ្ឋានជាចាំបាច់ថា មានទេវតាមួយនៃព្រះ ស្របតាម
ដែលបាន សរសេរទុក បានធ្លាក់មកពីលើមេឃ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ទេវតានោះបានក្លាយទៅជាអារក្ស; ដោយបាន
ព្យាយាមស្វែងរកអ្វីមួយ ដែលអាក្រក់ចំពោះព្រះ ។
១៨ ហើយព្រោះទេវតានោះបានធ្លាក់មកពីលើមេឃ ហើយ
ក្លាយទៅជាមានទុក្ខវេទនា នៅអស់កល្បជានិច្ច នោះវាក៏បាន
ព្យាយាម ធ្វើឲ្យមនុស្សលោកទាំងអស់មានទុក្ខវេទនាដែរ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ទើបវានិយាយទៅនាងអេវ៉ា មែនហើយ គឺជា
សត្វពស់ពីដើមនោះ ដែលជាអារក្ស ដែលជាបិតានៃសេចក្ដី
កុហក ហេតុដូច្នោះហើយ វានិយាយថា: ចូរទទួល
ទានផ្លែដែលហាមឃាត់ទៅ ហើយអ្នកនឹងពុំ ស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែអ្នក
នឹងបានដូចជាព្រះ ដោយដឹងខុស និងត្រូវ ។
១៩ ហើយបន្ទាប់ពីលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានទទួល
ទានផ្លែដែលហាមឃាត់ហើយ នោះពួកគេត្រូវបាន
ដេញចេញពីសួនច្បារ អេដែន ដើម្បីទៅភ្ជួររាស់នៅលើផែនដី ។
២០ ហើយពួកគេបង្កើតបានកូន មែនហើយ គឺគ្រួសារទាំង
ឡាយនៃអស់ទាំងផែនដី ។
២១ ហើយជីវិតរបស់កូនចៅមនុស្សត្រូវបានពន្យារវែង
ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចប្រែចិត្ត កាលគេនៅ
ក្នុង សាច់ឈាមនៅឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ស្ថានភាពរបស់គេ
បានក្លាយទៅជាស្ថានភាពសាកល្បង ហើយពេលវេលារបស់
ពួកគេ ត្រូវបានពន្យារវែង ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែល
ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស ។ ត្បិតទ្រង់
បាន បញ្ជាថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវតែប្រែចិត្ត; ត្បិតទ្រង់
បានបង្ហាញដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ថា ពួកគេវង្វេងបង់
ព្រោះតែអំពើរំលង ច្បាប់របស់ពួកឪពុកម្ដាយរបស់ពួកគេ ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាលោកអ័ដាមពុំបាន
រំលងច្បាប់ទេ លោកក៏ពុំបានធ្លាក់ខ្លួនដែរ ប៉ុន្តែលោកច្បាស់ជានៅ
ក្នុង សួនច្បារអេដែននៅឡើយ ។ ហើយអ្វីៗសព្វសារពើដែលបាន
បង្កើតឡើង នឹងនៅក្នុងសណ្ឋានដើមដដែល បន្ទាប់ពីបាន
បង្កើតមក; ហើយនឹងស្ថិតនៅដូច្នោះរហូតតទៅ ហើយគ្មាន
ចុងបំផុតឡើយ ។

១៤ ក ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
ខ គ. និង ស. ៩៣:៣០.
១៥ ក អេសាយ ៤៥:១៨;
អាលម៉ា ៤២:២៦;
ម៉ូសេ ១:៣១, ៣៩.
ខ លោកុ. ២:១៦–១៧;
ម៉ូសេ ៣:១៧.
គ លោកុ. ៣:៦;
អាលម៉ា ១២:២១–២៣.
ឃ លោកុ. ២:៩; ១ នីហ្វៃ ១៥:២២,
៣៦; អាលម៉ា ៣២:៤០.
១៦ ក ២ នីហ្វៃ ១០:២៣;
អាលម៉ា ១២:៣១.
ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
ខ គ. និង ស. ២៩:៣៩–៤០.
១៧ ក ស.ប. អារក្ស.
ខ អេសាយ ១៤:១២; ២ នីហ្វៃ ៩:៨;
ម៉ូសេ ៤:៣–៤;
អ័ប្រា. ៣:២៧–២៨.
គ ស.ប. អារក្ស.
១៨ ក ២ នីហ្វៃ ២៨:១៩–២៣;
៣ នីហ្វៃ ១៨:១៨;
គ. និង ស. ១០:២២–២៧.
ខ ស.ប. នាងអេវ៉ា.
គ ២ នីហ្វៃ ២៨:៨; ម៉ូសេ ៤:៤.
ឃ លោកុ. ៣:៥; អាលម៉ា ២៩:៥;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៥–១៩.
១៩ ក អាលម៉ា ១២:៣១.
ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម
និងនាងអេវ៉ា.
ខ ស.ប. អេដែន.
២០ ក គ. និង ស. ១៣៨:៣៨–៣៩.
២១ ក អាលម៉ា ១២:២៤;
ម៉ូសេ ៤:២៣–២៥.
ខ អាលម៉ា ៣៤:៣២.
ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
គ ស.ប. ដែលរមែងស្លាប់, ភាពដែល
រមែងស្លាប់.
ឃ យ៉ាកុប ៧:១២.

២៣ ហើយពួកគេក៏ពុំមានកូនចៅដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ពួកគេនឹងនៅក្នុងភាពឆោតល្ងង់ ដោយគ្មានសេចក្ដីអំណរ ព្រោះ
ពួកគេ មិនស្គាល់សេចក្ដីទុក្ខវេទនា; ដោយមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អ
ត្បិតពួកគេមិនស្គាល់អំពើបាប ។
២៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្វីៗសព្វសារពើបានត្រូវធ្វើឡើង
ទៅតាមប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ ដែលជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ។
២៥ លោកអ័ដាមបានធ្លាក់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យមានមនុស្សលោក;
ហើយមានមនុស្សលោក ដើម្បីឲ្យគេអាចមានសេចក្ដីអំណរ ។
២៦ ហើយព្រះមែស៊ីនឹងយាងមក នៅកាលដ៏ពេញកំណត់
ដើម្បីទ្រង់អាចប្រោសលោះកូនចៅមនុស្សឲ្យរួចពីការធ្លាក់ ។
ហើយពី ព្រោះពួកគេត្រូវបានប្រោសលោះឲ្យរួចពីការធ្លាក់ ទើប
ពួកគេមានឥស្សរភាពរហូតតទៅ ដោយដឹងខុស និងត្រូវ; ដើម្បីធ្វើ
សកម្មភាព ដោយខ្លួនឯង ហើយពុំមែនទទួលសកម្មភាពទេ
លើកលែងតែដោយការធ្វើទោសតាមក្រិត្យវិន័យ នៅក្នុងថ្ងៃ
ដ៏មហិមា ហើយចុង ក្រោយបង្អស់ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយ ដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានមក ។
២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សលោកមានសេរីភាព ស្របតាម
សាច់ឈាម; ហើយអ្វីៗសព្វសារពើត្រូវបានផ្ដល់ដល់ពួកគេ ដែល
ជា ការចាំបាច់ដល់មនុស្ស ។ ហើយពួកគេមានសិទ្ធិនឹងរើសយក
ឥស្សរភាព និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះជាអ្នកសង្គ្រោះ
សង្គ្រោះ ដ៏ធំរបស់មនុស្សលោកទាំងអស់ ឬក៏រើសយក
ការជាប់ឃុំឃាំង និងការស្លាប់ ស្របតាមការជាប់ឃុំឃាំង
និងអំណាចរបស់ អារក្ស; ត្បិតវាព្យាយាមធ្វើឲ្យមនុស្សលោកទាំង
អស់មានទុក្ខវេទនាដូចវាដែរ ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក
ចង់ឲ្យកូនរាល់គ្នាសម្លឹងទៅព្រះជាអ្នកសង្គ្រោះបសង្គ្រោះដ៏ធំនោះ
ហើយប្រុងស្ដាប់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយដ៏មហិមារបស់
ទ្រង់ចុះ; ហើយចូរមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះបន្ទូលទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយរើសយកជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ស្របតាមព្រះហឫទ័យ នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ចុះ ។
២៩ ហើយចូរកុំរើសយកសេចក្ដីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ស្របតាមចំណង់របស់សាច់ឈាម និងសេចក្ដីអាក្រក់ ដែល
នៅក្នុងនោះ ឡើយ ដែលផ្ដល់អំណាចដល់វិញ្ញាណអារក្ស
ឲ្យចាប់ឃុំឃាំង ដើម្បីនាំកូនចុះទៅស្ថាននរក ដើម្បីវា
អាចសោយរាជ្យលើកូននៅក្នុង នគរវា ។
៣០ ឪពុកបាននិយាយពាក្យបន្តិចបន្តួចទាំងនេះ ដល់កូនទាំង
អស់គ្នា ឱកូនទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ គឺនៅគ្រាក្រោយបង្អស់
នៃការសាកល្បងរបស់ឪពុក; ហើយឪពុកបានរើសខាងផ្នែកល្អ
ស្របតាមពាក្យទាំងឡាយនៃព្យាការី ។ ហើយឪពុកពុំមានគិតអ្វី
ទៀតទេ ក្រៅពីសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងដ៏អស់កល្បជានិច្ច
របស់កូនទាំងឡាយប៉ុណ្ណោះ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៣

យ៉ូសែបនៅស្រុកអេស៊ីព្ទបានឃើញពួកសាសន៍នីហ្វៃនៅក្នុងការនិមិត្ត — លោកបានព្យាករអំពីយ៉ូសែប ស្ម៊ីធ ជាអ្នកមើលឆុតនៃថ្ងៃចុង ក្រោយ; អំពីលោកម៉ូសេ ដែលនឹងរំដោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; និងអំពីការលេចចេញមកនៃព្រះគម្ពីរមរមន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកនិយាយទៅកូន គឺយ៉ូសែប ដែល
ជាកូនពៅរបស់ឪពុក ។ កូនបានកើតនៅក្នុងទីរហោស្ថាននៃ
សេចក្ដីទុក្ខវេទនា របស់ឪពុក មែនហើយ នៅក្នុងថ្ងៃដែលឪពុក
មានទុក្ខសោកយ៉ាងធំ ដែលម្ដាយកូនបានបង្កើតកូនមក ។
២ ហើយសូមព្រះទ្រង់ញែកដែនដីនេះទុកសំរាប់កូនផងចុះ
ដែលជាដែនដីដ៏ពិសេសបំផុត ដើម្បីទុកជាកេរ្តិ៍អាករដល់កូន
ហើយជា កេរ្តិ៍អាករដល់ពូជកូន ជាមួយនឹងពូជបងរបស់កូន

២៣ *ក* ម៉ូសេ ៥:១១.
២៤ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
២៥ *ក* ស.ប. អ័ដាម.
ខ ម៉ូសេ ៦:៤៨.
ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
គ ស.ប. ដែលរមែងស្លាប់, ភាពដែលរមែងស្លាប់.
ឃ ម៉ូសេ ៥:១០.
ស.ប. សេចក្ដីអំណរ; មនុស្ស, មនុស្សលោក.
២៦ *ក* ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
ខ ស.ប. ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
គ អាលម៉ា ៤២:២៧; ហេលេ. ១៤:៣០.
ឃ ស.ប. ក្រិត្យវិន័យ.
២៧ *ក* កាឡាទី ៥:១; ម៉ូសេ ៦:៥៦.
ខ ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
គ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
២៨ *ក* ស.ប. អ្នកសង្គ្រោះបសង្គ្រោះ.
២៩ *ក* រ៉ូម ៦:១៦–១៨; អាលម៉ា ១២:១១.
ខ ស.ប. ស្ថាននរក.
៣ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:៧.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.

ដើម្បីទុកជាទីសន្តិសុខដរាបតទៅ ប្រសិនបើកូនរាល់គ្នានឹង
កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយ នៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ យ៉ូសែប កូនពៅរបស់ឪពុក ដែលឪពុក
បាននាំកូនចេញពីទីរហោស្ថាន នៃសេចក្ដីទុក្ខវេទនារបស់ឪពុក
អើយ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពរដល់កូនដរាបតទៅ ត្បិត
ពូជកូននឹងមិនត្រូវបំផ្លាញសូន្យបង់ឡើយ ។
៤ ត្បិតមើលចុះ កូនជាផលនៃពោះឪពុក; ហើយឪពុកគឺជា
ពូជពង្សនៃយ៉ូសែប ដែលត្រូវចាប់ជាឈ្លើយ ទៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ។
ហើយ សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បាន
ធ្វើដល់យ៉ូសែប នោះធំណាស់ហ្ន៎ ។
៥ ហេតុដូច្នោះហើយ យ៉ូសែបបានមើលឃើញជំនាន់យើង
យ៉ាងពិតប្រាកដ ។ ហើយលោកបានទទួលសេចក្ដីសន្យាពីព្រះ
អម្ចាស់ថា ចេញពីផលនៃពោះលោក នោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជា
ព្រះ ទ្រង់នឹងបង្កើតមែកមួយដ៏សុចរិត ដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល; ពុំ
មែនជាព្រះមែស៊ីទេ ប៉ុន្តែជាមែកដែលនឹងត្រូវបានកាត់ចេញ
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែនឹងត្រូវបាននឹកចាំនៅក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញាទាំងឡាយនៃ ព្រះអម្ចាស់ថា ព្រះមែស៊ីទ្រង់នឹងសម្ដែង
រូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ នៅគ្រាចុងក្រោយ ដោយវិញ្ញាណនៃ
ព្រះចេស្ដា ដើម្បីនាំពួកគេចេញ ពីទីងងឹតទៅឯពន្លឺ— មែន
ហើយ គឺចេញពីទីកំបាំងងងឹត ហើយចេញពីការជាប់ឃុំឃាំង
ទៅឯសេរីភាព ។
៦ ត្បិតយ៉ូសែបបានធ្វើបន្ទាល់ជាពិតប្រាកដថា៖ មានអ្នក
មើលឆុតម្នាក់ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់ខ្ញុំទ្រង់នឹងបង្កើតឡើង
ដែលនឹងទៅជាអ្នកមើលឆុតដ៏ជំរើស ចំពោះផលនៃពោះរបស់ខ្ញុំ ។
៧ មែនហើយ យ៉ូសែបបាននិយាយជាពិតប្រាកដថា៖ ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំដូច្នេះថា៖ មានអ្នក
មើលឆុតម្នាក់ដ៏ជំរើស ដែលយើងនឹងបង្កើតឡើងពីផលនៃពោះ
អ្នក; ហើយអ្នកនោះនឹងបានដំកើងខ្ពស់ នៅក្នុងចំណោមផល
នៃពោះអ្នក ។ ហើយចំពោះ អ្នកនោះ នោះយើងនឹងបញ្ជាថា
គាត់ត្រូវធ្វើកិច្ចការមួយដើម្បីផលនៃពោះអ្នក ជាបងប្អូនរបស់
គាត់ ដែលនឹងទៅជាប្រយោជន៍ដ៏ធំ ដល់ពួកគេ គឺដើម្បីនាំឲ្យ
ពួកគេស្គាល់នូវសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលយើងបានធ្វើជា
មួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់អ្នក ។
៨ ហើយយើងនឹងប្រទានដល់គាត់នូវបញ្ញត្តិមួយថា គាត់មិន
ត្រូវធ្វើកិច្ចការអ្វីផ្សេងទៀត ក្រៅអំពីការណ៍ដែលយើងនឹង
បញ្ជាដល់ គាត់ប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យគាត់ទៅជាធំ
នៅចំពោះភ្នែកយើង; ត្បិតគាត់នឹងធ្វើកិច្ចការរបស់យើង ។
៩ ហើយគាត់នឹងបានជាធំដូចម៉ូសេ ជាអ្នកដែលយើងបាន
ប្រាប់ថា យើងនឹងបង្កើតឡើងដល់អ្នក ដើម្បីដោះលែងរាស្ត្រយើង
ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។
១០ ហើយម៉ូសេ យើងនឹងបង្កើតឡើង ដើម្បីដោះលែងប្រជាជន
របស់អ្នកចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ។
១១ ប៉ុន្តែមានអ្នកមើលឆុតម្នាក់ ដែលយើងនឹងបង្កើតឡើងពីផល
នៃពោះអ្នក; ហើយចំពោះអ្នកនោះ នោះយើងនឹងប្រទាន
អំណាចឲ្យនាំពាក្យរបស់យើង ដល់ពូជនៃពោះអ្នក — ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ប៉ុន្តែមិនគ្រាន់តែចំពោះការនាំ
ពាក្យយើង ប៉ុណ្ណោះទេ តែចំពោះការបរិវត្តន៍ពួកគេអំពី
ពាក្យយើងផង ដែលនឹងត្រូវបានផ្សាយជាមុនក្នុងចំណោមពួកគេ ។
១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ផលនៃពោះអ្នកនឹងសរសេរទុក;
ហើយផលនៃពោះយូដានឹងសរសេរទុក; ហើយអ្វីដែលនឹងបាន
សរសេរទុក ដោយផលនៃពោះអ្នក ហើយព្រមទាំងអ្វីដែលនឹង
បានសរសេរទុក ដោយផលនៃពោះយូដា នោះនឹងត្រូវបានរួម
ទៅជាមួយគ្នា ចំពោះ ការផ្ចាញ់ផ្ចាលនូវគោលលទ្ធិក្លែងក្លាយ
ទាំងឡាយ ហើយបង្ក្រាបការទាស់ទែងគ្នាទាំងប៉ុន្មាន
ហើយបង្កើតឲ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្ត នៅ ក្នុងចំណោមផល

៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៥៣.
៤ *ក* លោកុ. ៣៩:១–២; ៤៥:៤; ៤៩:២២–២៦; ១ នីហ្វៃ ៥:១៤–១៦.
ខ លោកុ. ៣៧:២៩–៣៦.
៥ *ក* ក.យ.ស. លោកុ. ៥០:២៤–៣៨; ២ នីហ្វៃ ៤:១–២.
ខ យ៉ាកុប ២:២៥.
គ លោកុ. ៤៩:២២–២៦; ១ នីហ្វៃ ១៥:១២; ១៩:២៤.
ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៦:១៤; គ. និង ស. ៣:១៦–២០.
ង អេសាយ ៤២:១៦.
៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:៨–១១; មរមន ៨:១៦.
ស.ប. អ្នកមើលឆុត.
ខ គ. និង ស. ១៣២:៣០.
៧ *ក* ស.ប. ស្ម៊ីធ, យ៉ូសែប ជុញ្ញ័រ
៨ *ក* គ. និង ស. ២៤:៧, ៩.
៩ *ក* ម៉ូសេ ១:៤១.
ខ និក្ខ. ៣:៧–១០; ១ នីហ្វៃ ១៧:២៤.
១១ *ក* គ. និង ស. ៥:៣–៤.
១២ *ក* ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:២៣–២៩.
គ ស.ប. ព្រះគម្ពីរប៊ីប.
ឃ អេសេ. ៣៧:១៥–២០; ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨–៤១; ២ នីហ្វៃ ២៩:៨; ៣៣:១០–១១.

នៃពោះអ្នក ហើយនាំឲ្យពួកគេស្គាល់នូវពួកអយ្យកោរបស់គេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយព្រមទាំងឲ្យស្គាល់នូវសេចក្ដី សញ្ញាទាំងឡាយរបស់យើងផង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

១៣ ហើយចេញពីភាពទន់ខ្សោយ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យមាំមួន នៅថ្ងៃនោះ កាលកិច្ចការរបស់យើងនឹងចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់យើងទាំងអស់ ដើម្បីសាងអ្នកឡើងវិញ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

១៤ ហើយយ៉ូសែបបានព្យាករដូច្នេះថា៖ មើលចុះ អ្នកមើលឆុតនោះហើយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានពរឲ្យ; ហើយអ្នកណា ដែលស្វែងរកបំផ្លាញលោក នោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល; ព្រោះដោយសារសេចក្ដីសន្យានេះ ដែលជាសេចក្ដីសន្យាដែលខ្ញុំបានទទួលពី ព្រះអម្ចាស់ អំពីផលនៃពោះខ្ញុំ នោះនឹងត្រូវបានបំពេញ ។ មើលចុះ ខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់ នូវការបំពេញនៃសេចក្ដីសន្យានេះ;

១៥ ហើយឈ្មោះលោកនឹងត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះខ្ញុំ; ហើយឈ្មោះនោះដាក់តាមឈ្មោះឪពុកលោក ។ ហើយលោកនឹងបាន ដូចជាខ្ញុំដែរ; ត្បិតការណ៍ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងធ្វើឡើងដោយស្នាដៃលោក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងនាំប្រជាជន ខ្ញុំទៅកាន់សេចក្ដីសង្គ្រោះ ។

១៦ មែនហើយ យ៉ូសែបបានព្យាករដូច្នេះថា៖ ខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់នូវការណ៍នេះ ដូចជាខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់នូវសេចក្ដីសន្យារបស់លោកម៉ូសេ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា៖ យើងនឹងថែរក្សាពូជអ្នកទុករហូត ។

១៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងនឹងបង្កើតម៉ូសេម្នាក់; ហើយយើងនឹងប្រទានដល់អ្នកនោះនូវអំណាចក្នុងដំបងមួយ; ហើយយើងនឹងប្រទានសេចក្ដីជំនុំជំរះដល់គាត់ ក្នុងការសរសេរ ។ ក៏ប៉ុន្តែយើងមិនស្រាយអណ្ដាតគាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់និយាយច្រើនទេ ត្បិតយើងមិនធ្វើឲ្យគាត់ខ្លាំងពូកែក្នុងការនិយាយឡើយ ។ ប៉ុន្តែយើងនឹងសរសេរក្រិត្យវិន័យរបស់យើងដល់គាត់ ដោយម្រាមដៃយើង ផ្ទាល់; ហើយយើងនឹងបង្កើតអ្នកនិយាយជំនួសម្នាក់ដល់គាត់ ។

១៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំដែរថា៖ យើងនឹងបង្កើតឡើងដល់ផលនៃពោះអ្នក; ហើយយើងបង្កើតអ្នកនិយាយជំនួសម្នាក់ដល់គាត់ ។ ហើយយើង មើលចុះ យើងនឹងប្រទានដល់គាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់សរសេរពាក្យរបស់ផលនៃពោះអ្នក សំរាប់ផលនៃ ពោះអ្នក; ហើយអ្នកនិយាយពីពោះអ្នក នឹងប្រកាសរឿងនោះ ។

១៩ ហើយពាក្យទាំងឡាយដែលអ្នកនោះនឹងសរសេរ គឺជាពាក្យទាំងឡាយដែលជាការចាំបាច់ នៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់យើង ដែលត្រូវ ផ្សាយដល់ផលនៃពោះអ្នក ។ ហើយការណ៍នេះ ហាក់ដូចជាផលនៃពោះអ្នកបានស្រែកប្រកាសដល់ពួកគេ ចេញពីធូលីដី; ត្បិតយើង ស្គាល់សេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ។

២០ ហើយពួកគេនឹងស្រែកប្រកាសចេញពីធូលីដី; មែនហើយ គឺពីការប្រកាសឲ្យប្រែចិត្តដល់បងប្អូនរបស់ពួកគេ គឺបន្ទាប់ពីតំណជាច្រើនបានកន្លងផុតពួកគេទៅ ។ ហើយហេតុការណ៍នឹងបានកើតឡើងថា សំរែករបស់គេនឹងប្រកាសចេញទៅ គឺស្របតាមពាក្យ សាមញ្ញរបស់គេ ។

២១ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ នោះពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកគេនឹងបានផ្សាយចេញពីមាត់របស់យើង ទៅដល់បងប្អូន គេ ដែលជាផលនៃពោះអ្នក; ហើយឯភាពទន់ខ្សោយនៃពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះយើងនឹងឲ្យសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេខ្លាំង ឡើង ដើម្បីឲ្យពួកគេនឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញារបស់យើង ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ ។

២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱយ៉ូសែប កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ តាមពាក្យបែបនេះហើយដែលឪពុកដើមរបស់ឪពុកបានព្យាករ ។

២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារសេចក្ដីសញ្ញានេះ នោះកូនមានពរហើយ; ត្បិតពូជកូននឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញចោលឡើយ ពីព្រោះគេនឹងប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យទាំងឡាយនៅក្នុងគម្ពីរ ។

២៤ ហើយនឹងមានអ្នកខ្លាំងពូកែម្នាក់កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលនឹងធ្វើអំពើល្អជាច្រើន ទាំងពាក្យសំដី និងកិច្ចការដែល ជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ដោយមានសេចក្ដីជំនឿយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ ហើយ

១២ *ឯ* ម៉ូរ៉ូណៃ ១:៤.
ច ១ នីហ្វៃ ១៥:១៤;
២ នីហ្វៃ ៣០:៥;
មរមន ៧:១, ៥, ៩–១០.
១៥ *ក* គ. និង ស. ១៨:៨.
ខ យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៣.
១៦ *ក* លោកុ. ៤៥:១–៨.
១៧ *ក* ចោទិ. ១០:២, ៤; ម៉ូសេ ២:១.
ខ និក្ខ. ៤:១៦.
១៩ *ក* គ. និង ស. ២៨:៨.
ខ អេសាយ ២៩:៤;
២ នីហ្វៃ ២៧:១៣; ៣៣:១៣;
មរមន ៩:៣០; ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៧.
២០ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:១៦;
មរមន ៨:២៣.
២១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:២.
២២ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៥.

ប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែល ធំនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ ដើម្បីសំរេចនូវ
ការកសាងឡើងវិញជាច្រើន ដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល និងដល់ពូជ
បងប្អូនរបស់កូន ។
២៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱយ៉ូសែបអើយ កូនមានពរហើយ ។
មើលចុះ កូននៅតូចនៅឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរប្រុង
ស្ដាប់តាម ពាក្យសំដីរបស់បងកូន គឺនីហ្វៃ ហើយការណ៍
ទាំងនោះ នឹងកើតឡើងដល់កូន គឺស្របតាមពាក្យទាំងឡាយដែល
ឪពុកបាននិយាយ ។ ចូរនឹកចាំពាក្យរបស់ឪពុកដ៏ជិតស្លាប់នេះចុះ ។
អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៤

លីហៃទូន្មាន ហើយឲ្យពរដល់កូនចៅរបស់លោក — លោកស្លាប់ ហើយបានបញ្ចុះ — នីហ្វៃសរសើរដំកើង ចំពោះសេចក្ដីល្អសប្បុរស នៃព្រះ ដែលប្រទានដល់លោក — នីហ្វៃទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ដរាបតទៅ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៧០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ និយាយពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ
ដែលឪពុកខ្ញុំបាននិយាយអំពី[ក]យ៉ូសែប ដែលត្រូវចាប់យក
ទៅស្រុក អេស៊ីព្ទ ។
២ ត្បិតមើលចុះ លោកបានព្យាករយ៉ាងពិតប្រាកដ អំពីពូជ
របស់លោក។ ហើយ[ក]ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកបាន
សរសេរ នោះគ្មានអ្វីសំខាន់ជាងនេះទេ ។ ហើយលោកបាន
ព្យាករអំពីពួកយើង និងតំណរបស់យើងនៅអនាគត; ហើយ
ពាក្យ ព្យាករណ៍ទាំងនោះ ត្រូវបានសរសេរទុកនៅលើផ្ទាំងលង្ហិន។
៣ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបានបញ្ចប់នូវការ
និយាយអំពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់យ៉ូសែបហើយ
នោះលោកបាន ហៅកូនៗរបស់លេមិន គឺកូនប្រុសទាំងឡាយ
របស់គាត់ និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់គាត់ ហើយបាននិយាយ
ទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ ចៅប្រុសទាំងឡាយរបស់តា
និងចៅស្រីទាំងឡាយរបស់តា ដែលជាកូនប្រុសទាំងឡាយ
និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់[ក]កូនច្បងរបស់តា អើយ តាចង់ឲ្យចៅ
រាល់គ្នាផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់ពាក្យសំដីរបស់តា ។
៤ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ [ក]ដរាបណាអ្នក
រាល់គ្នា កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់
គ្នានឹងបាន ចំរើនឡើងនៅលើដែនដី; ហើយបើដរាបណាអ្នក
រាល់គ្នា មិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នក
រាល់គ្នានឹងត្រូវ កាត់ចេញពីវត្តមានរបស់យើង ។
៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱចៅប្រុសទាំងឡាយរបស់តា និងចៅស្រីទាំង
ឡាយរបស់តាអើយ តាពុំអាចចុះទៅក្នុងផ្នូររបស់តា
លើកលែងតែ តាបានទុក[ក]ពរឲ្យចៅទាំងឡាយសិន; ត្បិតមើលចុះ
តាបានដឹងថា បើសិនជាចៅរាល់គ្នាត្រូវបានដឹកនាំទៅតាម
[ខ]ផ្លូវដែលចៅរាល់គ្នា ត្រូវដើរ នោះចៅរាល់គ្នានឹងមិន
បែរចេញពីផ្លូវនោះឡើយ ។
៦ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាចៅរាល់គ្នាត្រូវបណ្ដាសា
មើលចុះ តាទុកពរឲ្យចៅ ដើម្បីឲ្យពាក្យបណ្ដាសានោះ បាន
ដកចេញ ពីចៅទាំងឡាយ ហើយធ្លាក់ទៅលើ[ក]ក្បាលទាំង
ឡាយនៃឪពុកម្ដាយរបស់ចៅវិញ ។
៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ពីព្រោះមកពីពររបស់តា នោះព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យចៅរាល់គ្នា [ខ]ត្រូវវិនាសឡើយ;
ហេតុដូច្នោះ ហើយ ទ្រង់នឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ចៅ
និងដល់ពូជពង្សរបស់ចៅរហូតតទៅ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបាន
បញ្ចប់នូវការនិយាយទៅកូនប្រុសទាំងឡាយ និងកូនស្រីទាំង
ឡាយ របស់លេមិនហើយ នោះលោកក៏ឲ្យនាំកូនប្រុសទាំង
ឡាយ និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់លេមយួល មក
ចំពោះលោក ។
៩ ហើយលោកបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ
ឱចៅប្រុសទាំងឡាយរបស់តា និងចៅស្រីទាំងឡាយរបស់តា
ដែលជាកូនប្រុស ទាំងឡាយ និងកូនស្រីទាំងឡាយ
របស់កូនប្រុសទីពីររបស់តាអើយ; មើលចុះ តាទុកពរឲ្យចៅ
ដូចគ្នាដែលតាបានទុកឲ្យកូនប្រុសទាំង ឡាយ និងកូនស្រីទាំង
ឡាយរបស់លេមិនដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ចៅនឹងមិនត្រូវ
បានបំផ្លាញសូន្យបង់ឡើយ; ប៉ុន្តែនៅទីបញ្ចប់ ពូជ របស់ចៅនឹង
បានពរវិញ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឪពុកខ្ញុំបាន

៤ ១ *ក* លោកុ. ៣៩:១–២.
២ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៥.
៣ *ក* ស.ប. កូនច្បង.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៩.
៥ *ក* ស.ប. ពរនៃអយ្យកោ.
ខ សុភា. ២២:៦.
៦ *ក* គ. និង ស. ៦៨:២៥–២៩.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣០:៣–៦;
គ. និង ស. ៣:១៧–១៨.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣១;
២ នីហ្វៃ ១០:១៨–១៩;
យ៉ាកុប ៣:៥–៩;
ហេលេ. ១៥:១២–១៣.

បញ្ចប់នូវការនិយាយទៅពួកគេហើយ មើលចុះ លោកក៏បាន
និយាយទៅ កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់[ក]អ៊ីសម៉ាអែល មែន
ហើយ គឺអស់ទាំងគ្រួសាររបស់ពួកគេផង ។
១១ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅពួក
គេហើយ លោកបាននិយាយទៅសាំថា៖ កូនមានពរហើយ
ព្រមទាំង ពូជកូនផង; ព្រោះអីកូននឹងគ្រងដែនដីនេះទុកជាមរតកដូច
នីហ្វៃ ជាប្អូនប្រុសរបស់កូនដែរ ។ ហើយពូជកូននឹងត្រូវបាន
រាប់ជាមួយ នឹងពូជរបស់នីហ្វៃដែរ; ហើយកូននឹងបាន
ដូចជាប្អូនប្រុសកូនដែរ ឯពូជកូននឹងបានដូចជាពូជរបស់នីហ្វៃដែរ;
ហើយកូននឹងបានពរ អស់មួយជីវិតរបស់កូន ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំ
គឺលីហៃ បានផ្ដែផ្ដាំដល់គ្រួសារលោក ស្របតាមម
នោសញ្ចេតនារបស់ លោក និងតាមព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់
ដែលមាននៅក្នុងលោកហើយ លោកចាស់ជរាណាស់ ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើត ឡើងថា លោកក៏ស្លាប់ ហើយ
បានបញ្ចុះទៅ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរថ្ងៃប៉ុន្មាន
មក បន្ទាប់ពីលោកបានស្លាប់ទៅ លេមិន និងលេមយួល ហើយនឹង
កូន ប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ក៏ខឹងនឹងខ្ញុំ ពីព្រោះ
តែសេចក្ដីដាស់តឿនរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។
១៤ ព្រោះខ្ញុំ នីហ្វៃ ត្រូវបានបង្ខំឲ្យនិយាយទៅពួកគេ ស្រប
តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់; ត្បិតខ្ញុំបាននិយាយនូវរឿងជាច្រើនទៅពួក
គេ ហើយឪពុកខ្ញុំក៏ដូច្នោះដែរ មុនពេលដែលលោកស្លាប់ទៅ;
ពាក្យជាច្រើនត្រូវបានសរសេរទុក នៅលើផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំ[ក]ផ្សេងទៀត;
ឯភាគដែលច្រើនទៅដោយប្រវត្តិសាស្ត្រ នោះត្រូវបានសរ
សេរទុក នៅលើផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំផ្សេងទៀត ។
១៥ ហើយនៅលើផ្ទាំង[ក]ទាំងនេះ ខ្ញុំសរសេរអំពីរឿងទាំងឡាយនៃ
ព្រលឹងខ្ញុំ ហើយបទគម្ពីរភាគច្រើន ដែលមានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំង
លង្ហិន ។ ត្បិតព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះបទគម្ពីរទាំងឡាយ ឯចិត្តខ្ញុំ
[ខ]រំពឹងគិតពីបទគម្ពីរទាំងនោះ ហើយខ្ញុំក៏សរសេរទុក ដើម្បី
[គ]ជាការ ចេះដឹង និងជាប្រយោជន៍ដល់កូនចៅខ្ញុំ ។
១៦ មើលចុះ [ក]ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះការណ៍ទាំងឡាយនៃ
ព្រះអម្ចាស់; ឯ[ខ]ចិត្តខ្ញុំរំពឹងគិតជារៀងរហូត អំពីការណ៍ទាំង
ឡាយ ដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮមក ។
១៧ តែទោះបី[ក]សេចក្ដីល្អដ៏ធំរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបាន
បង្ហាញដល់ខ្ញុំពីការណ៍ដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យក៏ដោយ គង់តែចិត្ត
ខ្ញុំស្រែកថា៖ [ខ]ឱរូបខ្ញុំអើយវេទនាអ្វីម្ល៉េះ ! មែនហើយ ចិត្តខ្ញុំ
សោកសៅ ព្រោះតែសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ; ឯព្រលឹងខ្ញុំព្រួយ
ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ។
១៨ ខ្ញុំត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធ ព្រោះតែការល្បួងទាំងឡាយ និងអំពើ
បាបទាំងឡាយដែល[ក]រំខានខ្ញុំដោយងាយ ។
១៩ ហើយពេលខ្ញុំចង់សប្បាយ ចិត្តខ្ញុំថ្ងូរទៅវិញ ព្រោះតែ
អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់
តែខ្ញុំស្គាល់អ្នក ដែលខ្ញុំទុកចិត្ត ។
២០ ព្រះរបស់ខ្ញុំ គឺជាទីផ្អែករបស់ខ្ញុំ; ទ្រង់បានដឹកនាំខ្ញុំឲ្យឆ្លង
កាត់សេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន;
ហើយ ទ្រង់បានរក្សាខ្ញុំទុក នៅលើផ្ទៃទឹកនៃទីជំរៅដ៏ធំ ។
២១ ទ្រង់បានបំពេញចិត្តខ្ញុំ ដោយ[ក]សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់
ទ្រង់ គឺដល់ទៅឆេះឆាបទៅពេញសាច់ឈាមខ្ញុំ ។
២២ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួក[ក]ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំជ្រប់មុខ រហូត
ដល់ធ្វើឲ្យពួកគេញ័ររន្ធត់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ ។
២៣ មើលចុះ ទ្រង់បានឮសំរែកអំពាវនាវរបស់ខ្ញុំនៅពេលថ្ងៃ
ហើយទ្រង់បានប្រទានគំរិះដល់ខ្ញុំ ដោយ[ក]ការនិមិត្តនៅពេលយប់ ។
២៤ ហើយនៅពេលថ្ងៃ ខ្ញុំមានការក្លាហានឡើង ខាង[ក]ការ
អធិស្ឋានដ៏អស់ពីចិត្តនៅចំពោះទ្រង់; មែនហើយ ខ្ញុំបានបង្ហើរ
សម្លេង ទៅស្ថានលើ; ហើយទេវតាបានចុះមក ហើយបាន
ធ្វើការងារបំរើដល់ខ្ញុំ ។
២៥ ហើយនៅលើស្លាបនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ នោះ
រូបកាយខ្ញុំ[ក]ត្រូវបាននាំទៅលើភ្នំដ៏ខ្ពស់លើសលប់ ។ ហើយភ្នែកខ្ញុំ
បានឃើញ ការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនានា មែនហើយ គឺជាការណ៍
ហួសវិស័យរបស់មនុស្ស; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំត្រូវបាន
ហាមឃាត់មិនឲ្យសរសេរពី ការណ៍ទាំងនោះឡើយ ។

១០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:៦.
១៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:១៦–១៧; ៩:៤.
១៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ៦:៤–៦.
ខ ស.ប. រំពឹងគិត; បទព្រះគម្ពីរ.
គ ១ នីហ្វៃ ១៩:២៣.
១៦ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
ខ ស.ប. ចិត្ត.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:១០; គ. និង ស. ៨៦:១១.
ខ រ៉ូម ៧:២៤.
១៨ *ក* រ៉ូម ៧:២១–២៣; ហេព្រើរ ១២:១; អាលម៉ា ៧:១៥.
២១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៥២.
២៣ *ក* ស.ប. ការនិមិត្ត.
២៤ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៥:១៦; ១ នីហ្វៃ ២:១៦.
២៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:១; ម៉ូសេ ១:១–២.

២៦ ឱបើដូច្នេះ បើសិនខ្ញុំបានឃើញការណ៍ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន បើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងចុះមកឯកូនចៅមនុស្ស ហើយ បានមករកមនុស្សលោក ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់ ហេតុអ្វីបានជាចិត្តខ្ញុំយំ ហើយព្រលឹងខ្ញុំរវើរវាយ នៅលើច្រកភ្នំនៃសេចក្ដី សោកសៅ ហើយសាច់ខ្ញុំរីងរៃទៅ ហើយកម្លាំងខ្ញុំត្រូវទន់ខ្សោយ ព្រោះតែទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ?

២៧ ហើយហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំ បណ្ដោយទៅតាមអំពើបាប ព្រោះតែសាច់ឈាមខ្ញុំ? មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំបណ្ដោយទៅតាម ការល្បួងទាំងឡាយ ដែលអ្នកអាក្រក់បានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបំផ្លាញសេចក្ដីសុខសាន្តរបស់ខ្ញុំ ហើយធ្វើទុក្ខដល់ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំខឹង ព្រោះតែខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំ ?

២៨ ឱព្រលឹងខ្ញុំអើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង កុំងប់ងល់ក្នុងអំពើបាបទៀតឡើយ ។ ឱចិត្តខ្ញុំអើយ ចូររីករាយឡើង ហើយកុំទុកកន្លែងសំរាប់ ខ្មាំងសត្រូវនៃព្រលឹងខ្ញុំទៀតឡើយ ។

២៩ ចូរកុំខឹងទៀតឡើយ ព្រោះតែខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំ ។ ចូរកុំធ្វើឲ្យកម្លាំងខ្ញុំទន់ខ្សោយ ព្រោះតែទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ឡើយ ។

៣០ ឱចិត្តខ្ញុំអើយ ចូររីករាយឡើង ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយចូរនិយាយថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសរសើរដំកើងព្រះអង្គជានិច្ច; មែនហើយ ព្រលឹងទូលបង្គំរីករាយទៅលើទ្រង់ ឱព្រះរបស់ទូលបង្គំ ដែលជាថ្មនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំអើយ ។

៣១ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គនឹងប្រោសលោះព្រលឹងទូលបង្គំឬទេ ? តើព្រះអង្គនឹងរំដោះទូលបង្គំ ឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំង សត្រូវទូលបង្គំឬទេ? តើព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យទូលបង្គំញ័រនៅចំពោះអំពើបាបឬទេ?

៣២ សូមទ្វារនៃស្ថាននរក បិទជិតពីមុខទូលបង្គំជានិច្ច ពីព្រោះចិត្តទូលបង្គំសង្រេង ហើយវិញ្ញាណទូលបង្គំទន់ទាប ! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គកុំបិទទ្វារទាំងឡាយនៃសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ពីមុខទូលបង្គំឡើយ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចដើរតាមផ្លូវនៃទីវាលទំនាប ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចដើរតាមផ្លូវទៀងត្រង់ ។

៣៣ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គរុំព័ទ្ធខ្លួនទូលបង្គំដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏សុចរិតរបស់ទ្រង់! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គធ្វើ ផ្លូវសំរាប់ឲ្យទូលបង្គំគេចខ្លួន រួចផុតពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំផង! សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យផ្លូវខាងមុខទូលបង្គំត្រង់! សូមព្រះអង្គកុំ ដាក់ថ្មជំពប់តាមផ្លូវទូលបង្គំឡើយ — ប៉ុន្តែសូមព្រះអង្គឆ្កាផ្លូវខាងមុខទូលបង្គំផង ហើយសូមកុំស្រាស់លើផ្លូវទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែសូម ស្រាស់នៅលើផ្លូវទាំងឡាយ នៃខ្មាំងសត្រូវទូលបង្គំវិញ ។

៣៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានទុកចិត្តទៅលើព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តទៅលើព្រះអង្គជារៀងដរាប ។ ទូលបង្គំនឹងមិន ដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ទូលបង្គំ ទៅលើដៃនៃមនុស្សឡើយ; ត្បិតទូលបង្គំដឹងថាត្រូវបណ្ដាសាហើយ ដល់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួន ទៅលើដៃនៃមនុស្ស ។ មែនហើយ ត្រូវបណ្ដាសាហើយ ដល់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើមនុស្ស ឬក៏យកសាច់ឈាម ធ្វើជាដៃរបស់ខ្លួន ។

៣៥ មែនហើយ ទូលបង្គំដឹងថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យអ្នកណា ដែលសូមដល់ទ្រង់ដោយសទ្ធា ។ មែនហើយ ព្រះរបស់ទូលបង្គំនឹង ប្រទានឲ្យទូលបង្គំ បើសិនជាទូលបង្គំមិនសូមនូវអ្វីដែលទុច្ចរិត; ហេតុដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំនឹងបន្លឺសម្លេងឡើងដល់ព្រះអង្គ មែនហើយ ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះរបស់ទូលបង្គំ ដែលជាថ្មនៃសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទូលបង្គំអើយ ។ មើលចុះ សម្លេងរបស់ទូលបង្គំ នឹងអណ្ដែតឡើងទៅដល់ព្រះអង្គជារៀងដរាប ដែលជាថ្ម ហើយជាព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទូលបង្គំ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៥

ពួកសាសន៍នីហ្វៃបែកចេញពីពួកសាសន៍លេមិន, កាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ, ហើយសាងព្រះវិហារ — មកពីការឥតជំនឿ របស់ពួកគេ នោះពួកសាសន៍លេមិនបានត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់, ត្រូវបណ្ដាសា, ហើយក្លាយទៅជារំពាត់ចំពោះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៨៨–៥៥៩ ម.គ.ស. ។

២៦ *ក* ទំនុក. ៤៣:៥.
២៧ *ក* រ៉ូម ៦:១៣.
ខ ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
គ ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.
២៨ *ក* ស.ប. អារក្ស.
៣០ *ក* ១ កូរិន. ៣:១១.
ស.ប. ថ្ម.
៣១ *ក* រ៉ូម ១២:៩; អាលម៉ា ១៣:១២.
៣២ *ក* ស.ប. ចិត្តសង្រេង.
ខ ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
៣៤ *ក* ស.ប. ទុកចិត្ត.
ខ ទំនុក. ៤៤:៦–៨.
គ យេរេ. ១៧:៥;
មរមន ៣:៩; ៤:៨.
៣៥ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:៥.
ខ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
គ ហេលេ. ១០:៥.
ឃ ចោទិ. ៣២:៤.

មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
ស្រែកអំពាវនាវជាយូរដល់ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះ
តែកំហឹងរបស់ បងៗខ្ញុំ ។
២ ប៉ុន្តែមើលចុះ កំហឹងរបស់ពួកគេចេះតែមានខ្លាំងឡើងមក
លើខ្ញុំ ដរាបដល់ពួកគេបានព្យាយាមចង់យកជីវិតខ្ញុំទៅទៀត ។
៣ មែនហើយ ពួកគេបានរអ៊ូរទាំទាស់នឹងខ្ញុំ ដោយថា៖
ប្អូនប្រុសរបស់យើងគិតថា វានឹងត្រួតត្រាលើយើង; ហើយយើង
បានទទួល ការលំបាកជាច្រើន ក៏ដោយសារតែវា; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ ចូរយើងសម្លាប់វាចោលទៅ ដើម្បីកុំឲ្យ
យើងអាចត្រូវរងទុក្ខ លំបាកថែមទៀត ដោយសារសំដីរបស់វា ។
ត្បិតមើលចុះ យើងមិនព្រមឲ្យវាធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើយើងឡើយ;
ត្បិតគឺយើងទេតើ ដែលជាបងប្រុស ត្រូវមាន
ភារៈត្រួតត្រាលើប្រជាជននេះ ។
៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នូវពាក្យ
ទាំងអស់ដែលពួកគេរអ៊ូរទាំទាស់នឹងខ្ញុំទេ ។ ប៉ុន្តែល្មមឲ្យខ្ញុំគ្រាន់តែ
និយាយថា ពួកគេបានព្យាយាមចង់យកជីវិតខ្ញុំ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បានព្រមានខ្ញុំថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ ត្រូវតែចេញពីពួកគេ ហើយ
រត់ភៀសខ្លួនទៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយនឹងអស់អ្នកណា ដែល
ចង់ទៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ។
៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ
បាននាំយកគ្រួសារខ្ញុំ និងព្រមទាំងសូរ៉ាំ និងគ្រួសារលោក និង
សាំ ដែលជាបងប្រុសខ្ញុំ ព្រមទាំងគ្រួសារលោក និងយ៉ាកុប
និងយ៉ូសែបដែលជាប្អូនប្រុសខ្ញុំ ហើយព្រមទាំងបងស្រីទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំផង និងអស់អ្នកណាដែលចង់ទៅជាមួយនឹងខ្ញុំ ។
ហើយអស់ទាំងអ្នកដែលចង់ទៅជាមួយនឹងខ្ញុំ សុទ្ធតែជាពួក
ដែលជឿនូវសេចក្តីព្រមាន ទាំងឡាយ និងវិវរណៈទាំងឡាយ
របស់ព្រះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានប្រុងស្តាប់តាមពាក្យ
សំដីរបស់ខ្ញុំ ។
៧ ហើយយើងបានយកត្រសាលទាំងឡាយរបស់យើង និង
របស់ណាដែលយើងអាចយកបាន ហើយបានធ្វើដំណើរចូល
ទីរហោស្ថាន អស់រយៈ ពេលជាច្រើនថ្ងៃ ។ ហើយបន្ទាប់ពីបាន
ធ្វើដំណើរអស់ជាច្រើនថ្ងៃ នោះយើងក៏បានបោះត្រសាលទាំង
ឡាយរបស់យើង ។
៨ ហើយប្រជាជនខ្ញុំ ចង់ឲ្យយើងហៅទីនោះថា នីហ្វៃ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ យើងហៅទីនោះថា នីហ្វៃ ។
៩ ហើយអស់អ្នកណាដែលមកជាមួយនឹងខ្ញុំ បានហៅខ្លួនថា
ប្រជាជននីហ្វៃ ។
១០ ហើយយើងប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីយុត្តិធម៌ទាំងឡាយ និង
ក្រិត្យក្រមទាំងឡាយ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់
ចំពោះការណ៍ទាំងអស់ ស្របតាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។
១១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយើង; ហើយយើង
បានចំរើនឡើងដ៏លើសលប់; ត្បិតយើងបានព្រោះគ្រាប់ពូជ
ហើយយើងច្រូតកាត់បានជាបរិបូរទៀត ។ ហើយយើងចា
ប់ផ្តើមចិញ្ចឹមចៀមទាំងហ្វូង និងគោទាំងក្រោល ហើយនឹង
សត្វគ្រប់ប្រភេទ ។
១២ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ ក៏បានយកបញ្ជីទាំងឡាយមកផងដែរ
ដែលបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន; ហើយព្រមទាំងវត្ថុមូល ឬ
ត្រីវិស័យ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងសំរាប់ឪពុកខ្ញុំ ដោយ
ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ស្របតាមអ្វីដែលបានសរសេរទុក ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើង
ក៏ចាប់ផ្តើមចំរើនឡើងដ៏លើសលប់ ហើយកើនចំនួនឡើង
នៅលើដែនដីនេះ ។
១៤ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានយកដាវរបស់ឡាបាន់ ធ្វើជា
គំរូដើម្បីធ្វើដាវជាច្រើនទៀត ក្រែងតាមមធ្យោបាយណាមួយ
ប្រជាជន ដែលឥឡូវនេះហៅថា សាសន៍លេមិន នឹងសង្កត់មក
លើយើង ហើយបំផ្លាញពួកយើងចោល; ត្បិតខ្ញុំដឹងអំពីសំអប់
របស់គេ ដែលគេ មានចំពោះខ្ញុំ និងកូនចៅខ្ញុំ និងអស់អ្នកណា
ដែលហៅថា ប្រជាជនខ្ញុំ ។
១៥ ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនប្រជាជនខ្ញុំឲ្យសាងអាគារទាំង

៥ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៤:១៣–១៤.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:៣៧–៣៨;
ម៉ូសាយ ១០:១៤–១៥.
៥ *ក* ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត.
ខ ម៉ូសាយ ១០:១៣.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:៣៥; ១៦:៧;
២ នីហ្វៃ ១:៣០–៣២.
ខ ស.ប. ព្រមាន, ពាក្យព្រមាន.
៨ *ក* អោមណៃ ១:១២, ២៧;
ម៉ូសាយ ៩:១–៤; ២៨:១.
៩ *ក* យ៉ាកុប ១:១៣–១៤.
១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ១១:៤.
ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
១២ *ក* ម៉ូសាយ ១:៣–៤.
ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
ខ ម៉ូសាយ ១:១៦.
គ ១ នីហ្វៃ ១៦:១០, ១៦, ២៦;
១៨:១២, ២១;
អាលម៉ា ៣៧:៣៨–៤៧;
គ. និង ស. ១៧:១.
១៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:៩; យ៉ាកុប ១:១០;
ព. នៃ ម. ១:១៣.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍លេមិន.

ឡាយ ហើយឲ្យធ្វើរបស់របរគ្រប់បែបយ៉ាងពីឈើ និងពី[ក]ដែក និងពីស្ពាន់ និងពីលង្ហិន និងពីដែកថែប និងពីមាស និងពីប្រាក់ និងពីលោហធាតុដ៏មានតម្លៃឯទៀត ដែលមានដ៏បរិបូរ ។

១៦ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានសាង[ក]ព្រះវិហារបរិសុទ្ធមួយ; ហើយខ្ញុំបានសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះ តាមរបៀប[ខ]ព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ សាឡូម៉ូន លើកលែងតែព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះពុំបានសាងដោយសម្ភារៈ[គ]ដ៏មានតម្លៃជាច្រើនទេ; ត្បិតរបស់ទាំងនោះពុំអាចរកបាននៅ លើដីនេះឡើយ ហេតុដូច្នោះហើយព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះមិនអាចសង់ឲ្យដូចព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់សាឡូម៉ូនបានទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែឯរបៀប សង់វិញនោះដូចគ្នានឹងព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់សាឡូម៉ូន; ឯក្បូរក្បាច់នៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះល្អវិចិត្រក្រៃលែង ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាននាំប្រជាជនខ្ញុំឲ្យមានចិត្ត[ក]ឧស្សាហ៍ ហើយឲ្យធ្វើការដោយដៃរបស់ខ្លួន ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើ[ក]ជាស្ដេចរបស់ពួកគេ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ នីហ្វៃ មានប្រាថ្នាថា ពួកគេពុំគួរមាន ស្ដេចទេ; ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានធ្វើអ្វីៗដើម្បីពួកគេ ស្របតាមអំណាចដែលខ្ញុំមាន ។

១៩ ហើយមើលចុះ ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបំពេញចំពោះបងៗខ្ញុំ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីពួកគេថា ខ្ញុំត្រូវធ្វើជា[ក]អ្នកត្រួតត្រារបស់ពួកគេ ហើយជា[ខ]គ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ ។ ម្ល៉ោះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រារបស់ពួកគេ ហើយជា គ្រូបង្រៀនរបស់គេ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់ពេលដែលពួកគេបានព្យាយាមចង់យកជីវិតខ្ញុំ ។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ក៏បានបំពេញដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ដរាបណា ពួកគេ[ក]មិនប្រុងស្ដាប់តាមសំដីរបស់អ្នកទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានកាត់[ខ]ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ហើយមើលចុះ ពួកគេត្រូវបានកាត់ចេញ ពីវត្តមានរបស់ទ្រង់មែន ។

២១ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យ[ក]បណ្ដាសា ធ្លាក់មកលើពួកគេ មែនហើយ គឺជាបណ្ដាសាដ៏ក្ដៅ ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ ។ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះអង្គ ដែលពួកគេបានក្លាយទៅជារឹងដូចថ្មដែកភ្លើង; ហេតុដូច្នោះហើយ មកពីពួកគេមាន សម្បុរស ហើយ[ខ]ស្រស់ល្អដ៏លើសលប់ ហើយដ៏គួរឲ្យចូលចិត្ត នោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេមាន[គ]ស្បែកក្រមៅ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចមក ល្បួងប្រជាជនខ្ញុំបានឡើយ ។

២២ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ យើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយទៅជារាស្ត្រ[ក]ដ៏គួរឲ្យស្អប់ចំពោះរាស្ត្រអ្នក លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តពីសេចក្ដីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ ។

២៣ ហើយត្រូវបណ្ដាសាហើយដល់ពូជណាដែលមក[ក]លាយឡំជាមួយនឹងពូជរបស់ពួកគេ; ត្បិតពួកគេនឹងត្រូវបណ្ដាសាដូចជាបណ្ដាសានោះដែរ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ហើយព្រះបន្ទូលនោះបានសំរេចមែន ។

២៤ ហើយដោយមកពីបណ្ដាសា ដែលដាក់លើពួកគេ នោះពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយ[ក]ដ៏ខ្ជិលច្រអូស ពោរពេញទៅដោយល្បិចកិច្ចកល ហើយបានស្វែងរកសត្វព្រៃធ្វើជាអាហារនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

២៥ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ពួកគេនឹងទៅជារំពាត់មួយដល់ពូជអ្នក ដើម្បីដាស់រំឭលពូជអ្នកឲ្យនឹកចាំដល់យើង; ហើយដរាបណាគេមិននឹកចាំដល់យើង ហើយមិនប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះពួកគេនឹង វាយពូជអ្នក រហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញចោល ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន[ក]តែងតាំងយ៉ាកុប និងយ៉ូសែប ដើម្បីឲ្យពួកគេធ្វើជាពួកសង្ឃ ហើយជាពួក គ្រូបង្រៀន នៅលើដែនដីនៃប្រជាជនខ្ញុំ ។

១៥ ក អេធើរ ១០:២៣.
១៦ ក ស.ប. ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ, ដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់.
ខ ១ ពង្សាវ. ៦; ២ របា. ៣.
គ គ. និង ស. ១២៤:២៦–២៧.
១៧ ក លោកុ. ៣:១៩; គ. និង ស. ៤២:៤២.
១៨ ក យ៉ាកុប ១:៩, ១១.
១៩ ក ១ នីហ្វៃ ២:២២.
ខ ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.
២០ ក ២ នីហ្វៃ ២:២១.
ខ អាលម៉ា ៩:១៤.
២១ ក ស.ប. បណ្ដាសា, បណ្ដាសាទាំងឡាយ.
ខ ៤ នីហ្វៃ ១:១០.
គ ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣; ៣ នីហ្វៃ ២:១៤–១៦.
២២ ក ១ នីហ្វៃ ១២:២៣.
២៣ ក ស.ប. អាពាហ៍ពិពាហ៍, រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ — អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងសេចក្ដីជំនឿ.
២៤ ក ស.ប. ខ្ជិលច្រអូស, ការខ្ជិលច្រអូស.
២៦ ក យ៉ាកុប ១:១៨–១៩; ម៉ូសាយ ២៣:១៧.

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបាន
រស់នៅតាមរបៀបនៃសុភមង្គល ។
២៨ ហើយរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ
ចាប់តាំងពីពេលដែលយើងចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។
២៩ ហើយខ្ញុំ នីហ្វៃ បានកត់បញ្ជីទាំងឡាយនៅលើផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំ
ដែលខ្ញុំបានធ្វើ គឺអំពីប្រជាជនខ្ញុំ រហូតមកដល់ពេលនេះ ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ចូរធ្វើផ្ទាំងផ្សេងទៀត; ហើយអ្នក
ត្រូវ ឆ្លាក់ការណ៍ជាច្រើន នៅលើផ្ទាំងនោះ ដែល
ឃើញថាល្អនៅចំពោះភ្នែកយើង ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់
រាស្ត្ររបស់អ្នក ។
៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ នីហ្វៃ ដោយ
ចង់គោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏បាន
ទៅធ្វើផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបាន ឆ្លាក់ការណ៍អស់ទាំងនេះ ។
៣២ ហើយខ្ញុំឆ្លាក់អ្វីដែលសព្វព្រះហឫទ័យព្រះ ។ ហើយបើ
សិនជាប្រជាជនខ្ញុំគាប់ចិត្តនឹងការណ៍ទាំងឡាយរបស់ព្រះ
នោះពួកគេ ក៏នឹងគាប់ចិត្តនឹងឆ្លាក់ត្រាទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ដែល
ខ្ញុំបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះដែរ ។
៣៣ ហើយបើសិនជាប្រជាជនរបស់ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ដឹងអំពី
ប្រវត្តិនៃប្រជាជនខ្ញុំឲ្យបានល្អិតល្អន់ជាងនេះ នោះពួកគេត្រូវ
ពិចារណាមើល ផ្ទាំងរបស់ខ្ញុំផ្សេងៗទៀត ។
៣៤ ហើយល្មមឲ្យខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា សែសិបឆ្នាំបាន
កន្លងផុតទៅ ហើយយើងមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការ
ទាស់ទែងគ្នា ទាំងឡាយជាមួយនឹងបងប្អូនយើងទៅហើយ ៕

ជំពូកទី ៦

យ៉ាកុបតំណាលប្រាប់អំពីប្រវត្តិនៃសាសន៍យូដា គឺ៖ ការដែលពួកគេជាប់ឃុំឃាំងនៅក្រុងបាប៊ីឡូន និងការវិលត្រឡប់វិញ; ការងារបំរើ និងការឆ្កាងព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; ជំនួយដែលបានទទួលមកពីពួកសាសន៍ដទៃ; និងការសាងឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ កាលពួកគេជឿដល់ព្រះមែស៊ី ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ពាក្យសំដីរបស់យ៉ាកុប ដែលជាប្អូនរបស់នីហ្វៃ ដែលបាន
និយាយទៅកាន់ប្រជាជននីហ្វៃថា៖
២ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប
ដោយត្រូវបានហៅពីព្រះ ហើយបានតែងតាំងឡើង តាម
របៀបដ៏បរិសុទ្ធ របស់ទ្រង់ ហើយដោយបាន
ញែកចេញដោយបងប្រុសខ្ញុំ គឺនីហ្វៃ ជាអ្នកដែលបងប្អូនរាល់
គ្នាចាត់ទុកថាជាស្ដេច ឬជាអ្នកការពារម្នាក់ ហើយដែល
បងប្អូនរាល់គ្នាពឹងផ្អែកទៅលើ ដើម្បីសន្តិសុខ នោះមើលចុះ
បងប្អូនរាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅបងប្អូន ពីសេចក្ដី
ដ៏ច្រើនហួសប្រមាណ ។
៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំនិយាយទៅបងប្អូន
ម្ដងទៀត; ត្បិតខ្ញុំប្រាថ្នានូវសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងទាំងឡាយ
នៃបងប្អូន។ មែនហើយ ខ្ញុំបារម្ភដ៏ខ្លាំងចំពោះបងប្អូន; ហើយបងប្អូន
រាល់គ្នាផ្ទាល់ក៏ដឹងថាការណ៍នោះពិតមែន ។ ព្រោះខ្ញុំបាន
ទូន្មានបងប្អូន ជាញយៗ ដោយអស់ពីសមត្ថភាព; ហើយខ្ញុំបាន
បង្រៀនបងប្អូនអំពីពាក្យសំដីរបស់ឪពុកខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំបាននិយាយ
ប្រាប់បងប្អូន អំពីការណ៍ ទាំងអស់ ដែលបានកត់ត្រាទុក
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំចង់និយាយប្រាប់បងប្អូន
អំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលកំពុងកើតឡើង និងអំពីការណ៍ទាំង
ឡាយ ដែល នឹងកើតឡើង; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងអានឲ្យ
បងប្អូនស្ដាប់នូវពាក្យពេចន៍របស់លោកអេសាយ ។ ហើយទាំងនេះ
គឺជាពាក្យដែលបង ប្រុសខ្ញុំ មានប្រាថ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំនិយាយប្រាប់
បងប្អូន។ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅបងប្អូននេះដោយយល់ដល់បងប្អូន
រាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យបងប្អូន រាល់គ្នាអាចចេះដឹង ហើយសរសើរ
ដំកើងដល់ព្រះនាម នៃព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ ឯពាក្យពេចន៍ដែលខ្ញុំនឹងអាន គឺជាពាក្យ
ដែលលោកអេសាយបាននិយាយ អំពីវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់;
ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេក៏អាចប្រៀបដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ
ព្រោះអ្នករាល់គ្នាគឺជាវង្ស អ៊ីស្រាអែល ហើយមានការណ៍ជាច្រើន
ដែលលោក អេសាយបាននិយាយ ដែលអាចប្រៀបដូចទៅ
នឹងអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នា ជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ ពាក្យទាំងនោះមានដូចតទៅគឺ៖ ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ មើលចុះ យើងនឹងបោយដៃហៅអស់
ទាំងពួកសាសន៍ដទៃ ហើយលើកទង់ជ័យយើងឡើងសំរាប់
ប្រជាជាតិទាំងឡាយ; រួចពួកគេនឹងបីយកកូនប្រុសអ្នកមក ហើយ
នឹងបញ្ជិះ កូនស្រីៗរបស់អ្នកនៅលើស្មាគេ ។

៣០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១–៦.
៣១ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
៦ ២ *ក* យ៉ាកុប ១:៩, ១១.
៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៣:១.
៦ *ក* អេសាយ ៤៩:២២–២៣.
ខ ស.ប. ទង់.

៧ ហើយពួកមហាក្សត្រនឹងធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមអ្នក ហើយពួកអគ្គមហេសីនឹងធ្វើជាម្ដាយបំបៅអ្នក; ពួកគេនឹងក្រាបផ្កាប់មុខដល់ដីនៅ ចំពោះមុខអ្នក ហើយនឹងលិតធូលីដីដែលជាប់ជើងអ្នក; នោះអ្នកនឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់; ត្បិតអស់អ្នកណាដែល[ក]រង់ចាំយើង នឹងមិនត្រូវខ្មាស់ឡើយ ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ចង់និយាយអ្វីខ្លះពីពាក្យទាំងនេះ ។ ត្បិតមើលចុះ [ក]ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា អស់អ្នកណា ដែលនៅឯក្រុងយេរូសាឡិម ពីកន្លែងដែលពួកយើងចេញមក នោះត្រូវបាន[ខ]ស្លាប់ ហើយត្រូវគេចាប់យកទៅជាឈ្លើយអស់ហើយ ។

៩ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំថា ពួកគេនឹងបាន[ក]ត្រឡប់មកវិញម្ដងទៀត ។ ហើយទ្រង់ក៏បាន បង្ហាញខ្ញុំដែរថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេឃើញនៅក្នុងសាច់ ឈាម; ហើយបន្ទាប់ពីបាន[ខ]សម្ដែងរូបអង្គទ្រង់មក នោះពួកគេនឹងវាយទ្រង់ ហើយ[គ]ឆ្កាងទ្រង់ ស្របតាមពាក្យសំដីរបស់ទេវតា ដែលបាន និយាយប្រាប់ខ្ញុំ ។

១០ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយពង្រឹងករបស់ពួកគេទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល មើលចុះ [ក]សេចក្ដី ជំនុំជំរះនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ ។ ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ដែលពួកគេនឹងត្រូវវាយដំ ហើយមានទុក្ខវេទនា ។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានដេញទៅមក ត្បិតទេវតាមានបន្ទូលដូច្នេះថា នោះមនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវឈឺចាប់ខាងសាច់ឈាម តែមិនត្រូវរងទុក្ខដល់វិនាសឡើយ ដោយសារការអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកស្មោះត្រង់; ពួកគេនឹងត្រូវបាន ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយត្រូវគេវាយដំ ហើយត្រូវគេស្អប់; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងមាន[ក]សេចក្ដីមេត្តាករុណា ដល់ពួកគេ គឺកាលណាពួកគេនឹងបាន[ខ]ការចេះដឹងអំពីព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ពួកគេ នោះពួកគេនឹង[គ]ប្រមូលរួមគ្នាម្ដងទៀត នៅលើ ដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេ ។

១២ នោះមានពរហើយ[ក]ពួកសាសន៍ដទៃ ជាពួកអ្នកដែលពួកព្យាការីបានសរសេរទុក; ត្បិតមើលចុះ ប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្តហើយមិនច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូនទេ ហើយមិនចូលរួមជាមួយនឹងសាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយ[ខ]គួរខ្ពើមឆ្អើមនោះទេ នោះពួកគេនឹងបាន សង្គ្រោះ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងបំពេញ[គ]សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅព្រះអង្គ; ហើយដោយហេតុនេះ បានជាពួកព្យាការីសរសេរការណ៍ទាំងនេះទុក ។

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន ហើយនឹងរាស្ត្រដែលនៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ នោះនឹង លិតធូលីដី ដែលជាប់ជើងពួកគេ; ហើយរាស្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនត្រូវ[ក]ខ្មាស់ឡើយ ។ [ខ]ព្រោះរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់គឺជាពួកអ្នក ដែលនឹងនៅរង់ចាំទ្រង់; ត្បិតពួកគេនៅតែរង់ចាំការយាងមកនៃព្រះមែស៊ី ។

១៤ ហើយមើលចុះ ស្របតាមពាក្យសំដីរបស់ព្យាការី ព្រះមែស៊ីនឹងប្រុងចាំជួយពួកគេជាលើក[ក]ទីពីរ; ហេតុដូច្នោះហើយទ្រង់នឹង [ខ]សម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេឃើញ ដោយព្រះចេស្ដានិងដោយសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យ [គ]រហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ កាលថ្ងៃមកដល់ នៅពេលពួកគេនឹងជឿដល់ទ្រង់; ហើយទ្រង់នឹងមិនបំផ្លាញអ្នកណា ដែលជឿដល់ទ្រង់ឡើយ ។

១៥ ហើយអ្នកណាដែលមិនជឿដល់ទ្រង់ទេ នោះនឹងត្រូវ

---

៧ *ក* ម៉ូសេ ១:៦;
គ. និង ស. ១៣៣:៤៥.
៨ *ក* នាងអេស. ២:៦;
១ នីហ្វៃ ៧:១៣;
២ នីហ្វៃ ២៥:១០;
អោមណៃ ១:១៥;
ហេលេ. ៨:២០–២១.
ខ ២ ពង្សាវ. ២៤:១០–១៦;
២៥:១–១២.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល.
៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៩:១០, ១៣;
ម៉ូសាយ ៣:៩;
៣ នីហ្វៃ ១១:១៤–១៥.
គ ស.ប. ការឆ្កាង.
១០ *ក* ម៉ាថាយ ២៧:២៤–២៥.
១១ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១១–១២;
២ នីហ្វៃ ៩:២.
ខ ហូសេ ៣:៥.
គ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
១២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:១–២;
២ នីហ្វៃ ១០:៩–១០.
ខ ស.ប. អារក្ស — សាសនាចក្រនៃអារក្ស.
គ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២២:៤.
ខ អេសាយ ៤០:៣១;
១ នីហ្វៃ ២១:២៣;
គ. និង ស. ១៣៣:៤៥.
១៤ *ក* អេសាយ ១១:១១;
២ នីហ្វៃ ២៥:១៧; ២៩:១.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:៥.
គ ១ នីហ្វៃ ២២:១៣–១៤.

បំផ្លាញចោល ទាំងដោយភ្លើង និងដោយព្យុះ និងដោយផែនដីរញ្ជួយ និងដោយការខ្ចាយឈាម និងដោយជម្ងឺអាសន្នរោគ និងដោយអំណត់អត់ ។ ហើយពួកគេនឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់គឺជាព្រះ ជាព្រះ ដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។

១៦ ត្បិតតើរបឹបនឹងត្រូវឆក់យកពីអ្នកខ្លាំងពូកែ ឬពួកឈ្លើយដែលចាប់មកតាមច្បាប់នឹងត្រូវដោះចេញបានទេឬ ?

១៧ តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា: សូម្បីតែពួកឈ្លើយរបស់មនុស្សខ្លាំងពូកែ ក៏នឹងត្រូវយកចេញទៅ ហើយរបឹបរបស់ ពួកអ្នកគួរស្ញែងខ្លាចនឹងបានរំដោះចេញផង; ត្បិតព្រះដ៏មានឥទ្ធិឫទ្ធិ នឹងដោះលែងពួករាស្ត្រនៃសេចក្ដីសញ្ញារបស់ទ្រង់ ។ ត្បិតព្រះ អម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា: យើងនឹងតតាំងចំពោះអ្នកដែលតតាំងនឹងអ្នក —

១៨ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នកដែលសង្កត់សង្កិនអ្នកត្រូវស៊ីសាច់របស់គេវិញ; ហើយពួកគេនឹងត្រូវស្រវឹងដោយឈាមរបស់ខ្លួន ដូចជាស្រវឹងដោយស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី; នោះគ្រប់ទាំងមនុស្សនឹងដឹងថា យើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអ្នក ហើយ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះអ្នក គឺជាព្រះដ៏មានឥទ្ធិឫទ្ធិនៃយ៉ាកុប ៕

ជំពូកទី ៧

អេសាយនិយាយប្រៀបដូចជាព្រះមែស៊ី — ព្រះមែស៊ីនឹងមានវោហារនៃពួកអ្នករៀនសូត្រ — ទ្រង់នឹងប្រគល់ខ្នង ទៅឲ្យពួកអ្នកដែល វាយទ្រង់ — ទ្រង់នឹងមិនត្រូវផ្ចាញ់ផ្ចាលឡើយ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៥០ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

មែនហើយ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា: តើយើងបានបណ្ដេញអ្នកចេញ ឬក៏យើងបានបោះបង់អ្នកចោលរហូតទៅឬ? ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា: សំបុត្រលះលែងដែលយើងឲ្យដល់ម្ដាយអ្នក នោះតើនៅឯណា? តើយើងបានបណ្ដេញ អ្នកចេញទៅឲ្យអ្នកណា ឬក៏តើយើងបានលក់អ្នកដល់ម្ចាស់បំណុលរបស់យើងណាមួយ ? មែនហើយ តើយើងបានលក់អ្នកឲ្យអ្នកណា ? មើលចុះ ដែលអ្នកត្រូវលក់នោះក៏ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកទេ ហើយដែលម្ដាយអ្នកត្រូវបណ្ដេញ នោះក៏ដោយព្រោះអំពើ រំលងរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ ។

២ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលយើងបានមកដល់ នោះគ្មានអ្នកណាមួយសោះ; កាលយើងបានហៅ មែនហើយ នោះគ្មានអ្នកណា ឆ្លើយតប ។ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ តើដៃយើងបានរួញខ្លីនឹងជួយលោះអ្នកមិនបាន ឬតើយើងគ្មានអំណាចនឹងដោះឲ្យរួចទេឬអី ? មើលចុះ កាលណាយើងស្ដីឲ្យ នោះសមុទ្រក៏រីងស្ងួតទៅ ហើយទន្លេក៏ទៅជាទីហួតហែង ឯត្រីក៏ធុំស្អុយ ដោយគ្មានទឹក ហើយនឹង ស្លាប់ទៅ ដោយស្រេកដែរ ។

៣ យើងបំពាក់ផ្ទៃមេឃដោយពពកខ្មៅ ហើយយើងដណ្ដប់ទៅដោយសំពត់ធ្មៃផង ។

៤ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំមានវោហារដូចជាអ្នកដែលបានរៀនសូត្រហើយ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានចេះប្រើពាក្យសំដី ដល់អ្នក ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។ កាលណាអ្នករាល់គ្នាហេវហត់ ទ្រង់ដាស់រាល់តែព្រឹក ។ ទ្រង់ដាស់ត្រចៀកខ្ញុំដើម្បីឲ្យខ្ញុំស្ដាប់ ដូចជាអ្នកដែលកំពុងតែរៀនសូត្រ ។

៥ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបើកត្រចៀកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនបានរឹងចចេស ឬបែរក្រោយឡើយ ។

៦ ខ្ញុំបានប្រគល់ខ្នងទៅឲ្យអ្នកដែលវាយ ហើយថ្ពាល់ខ្ញុំទៅឲ្យពួកអ្នកដែលបោចពុកចង្កា ។ ខ្ញុំមិនបានគេចមុខពីសេចក្ដីអាម៉ាស់ខ្មាស ឬពីការស្ដោះទឹកមាត់ទេ ។

៧ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងជួយខ្ញុំ ហេតុនោះ

---

១៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:១៦; ២៨:១៥;
៣ នីហ្វៃ ១៦:៨.
ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់,
គ្រាចុងក្រោយ.
ខ យ៉ាកុប ៦:៣.
គ គ. និង ស. ៩៧:២២–២៦.
១៦ *ក* អេសាយ ៤៩:២៤–២៦.
ខ ក.ន.រាស្ត្រនៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា
របស់ព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលបាន
ថ្លែងប្រាប់នៅក្នុងខ១៧.
១៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ២១:២៥.
ខ ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
គ ២ ពង្សាវ. ១៧:៣៩.
១៨ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសលោះ.
ខ លោកុ. ៤៩:២៤;
អេសាយ ៦០:១៦.
៧ ១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
២ *ក* សុភា. ១:២៤–២៥;
អេសាយ ៦៥:១២;
អាលម៉ា ៥:៣៧.
ខ និក្ខ. ១៤:២១; ទំនុក. ១០៦:៩;
គ. និង ស. ១៣៣:៦៨–៦៩.
គ យ៉ូស្វេ ៣:១៥–១៦.
ឃ និក្ខ. ៧:២១.
៣ *ក* និក្ខ. ១០:២១.
ខ វិវរ. ៦:១២.
៤ *ក* លូកា ២:៤៦–៤៧.
៥ *ក* គ. និង ស. ៥៨:១.
៦ *ក* ម៉ាថាយ ២៧:២៦;
២ នីហ្វៃ ៩:៥.

បានជាខ្ញុំមិនត្រូវជ្រប់មុខ ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានកាត់ចិត្តឲ្យរឹង
ដូចថ្មដែកភ្លើង ហើយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំមិនត្រូវខ្មាស់ឡើយ ។
៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជិតខ្ញុំ ហើយទ្រង់បានតាំងខ្ញុំជា
សុចរិត ។ តើអ្នកណានឹងតវ៉ាចំពោះខ្ញុំទៀត ? ចូរយើង
ឈរឡើងជា មួយគ្នា ។ តើអ្នកណាដែលជាទំនាស់នឹងខ្ញុំ ?
ចូរឲ្យអ្នកនោះចូលមកជិតខ្ញុំចុះ ខ្ញុំនឹងវាយអ្នកនោះនឹងអំណាច
នៃមាត់ខ្ញុំ ។
៩ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងជួយខ្ញុំ ។ ហើយអស់អ្នក
ឯណាដែលនឹង[ក]កាត់ទោសខ្ញុំ មើលចុះ គេនឹងចាស់ទៅទាំង
អស់គ្នា ដូចជាសំលៀកបំពាក់ ហើយកន្លាតនឹងកាត់គេអស់ទៅ ។
១០ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តើមាន[ក]អ្នកណា ដែលកោតខ្លាច
ដល់ព្រះអម្ចាស់ ដែលស្ដាប់តាមសម្លេង របស់អ្នកបំរើទ្រង់
ឯអ្នកដែលដើរ ក្នុងសេចក្ដីងងឹត ឥតមានពន្លឺសោះ ?
១១ មើលចុះ អស់អ្នកដែលបង្កាត់ភ្លើង ជាអ្នកដែល
ក្រវាត់ខ្លួនដោយកន្ទុយឧសអើយ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដើរក្នុង
អណ្ដាត[ក]ភ្លើងរបស់អ្នក ហើយកណ្ដាលកន្ទុយឧសដែលអ្នកបាន
បង្កាត់នោះចុះ ។ អ្នកនឹងបានយល់តែប៉ុណ្ណោះពីដៃយើង—
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវដេក ទៅដោយការសោកសៅ ៕

ជំពូកទី ៨

នៅគ្រាក្រោយបង្អស់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់កំសាន្តចិត្តក្រុងស៊ីយ៉ូន ហើយប្រមូលសាសន៍អ៊ីស្រាអែល — ពួកអ្នកដែលបានប្រោសលោះ នឹងមកក្រុងស៊ីយ៉ូន ដោយសេចក្ដីអំណរដ៏ធំ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៥១ និង ៥២:១–២ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ឱអ្នករាល់គ្នាដែលខំដេញតាមសេចក្ដីសុចរិតអើយ ចូរប្រុង
ស្ដាប់តាមយើងចុះ ។ ចូរមើលចំទៅឯ[ក]ថ្មដា ជាទីដែលបាន
ដាប់អ្នករាល់គ្នា ចេញមក ហើយទៅឯអន្លុង គឺជារណ្ដៅដែល
ជាកន្លែងបានជីកយកអ្នកឡើងមកនោះ ។
២ ចូរមើលទៅឯអ័ប្រាហាំ [ក]ជាអយ្យកោអ្នក
ហើយទៅឯ[ខ]សារ៉ាដែលបង្កើតអ្នកមក; ត្បិតយើងបានហៅ
លោកមកតែម្នាក់ឯង ហើយ បានឲ្យពរលោក ។
៣ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកំសាន្តចិត្ត[ក]ក្រុងស៊ីយ៉ូន ទ្រង់
នឹងដោះទុក្ខអស់ទាំងកន្លែងខូចបង់របស់គេ; ហើយទ្រង់ក៏នឹងធ្វើឲ្យ
[ខ]ទីស្ងាត់ ឈឹង បានដូចជាច្បារអេដែន ហើយឲ្យវាលខ្សាច់នោះ
ត្រឡប់ដូចជាសួនរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែរ ។ នឹងមានសេចក្ដីអំណរ
និងសេចក្ដី រីករាយ នៅក្នុងទីក្រុងនោះ ព្រមទាំងការអរព្រះគុណ
និងសម្លេងពីរោះផង ។
៤ ឱរាស្ត្រយើងអើយ ចូរប្រុងស្ដាប់តាមយើង; ឱសាសន៍
របស់យើងអើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកចំពោះយើងចុះ; ត្បិតនឹង
មាន[ក]ច្បាប់មួយ ចេញពីយើងទៅ ហើយយើងនឹងតាំងសេចក្ដី
យុត្តិធម៌របស់យើង ទុកជា[ខ]ពន្លឺដល់អស់ទាំងសាសន៍ ។
៥ ឯសេចក្ដីសុចរិតរបស់យើងបានមកជិតបង្កើយ; [ក]សេចក្ដី
សង្គ្រោះរបស់យើង បានផ្សាយចេញទៅ ហើយដើមដៃយើង
នឹងជំនុំជំរះ អស់ទាំងសាសន៍ ។ ឯ[ខ]បណ្ដាកោះទាំងប៉ុន្មាន គេ
នឹងសង្ឃឹមដល់យើង ហើយដើមដៃរបស់យើង គេនឹងទុកចិត្តលើ ។
៦ ចូរងើបភ្នែកមើលទៅលើមេឃ ហើយមើលចុះមកផែនដី
ខាងក្រោមនេះទៀត; ត្បិត[ក]ផ្ទៃមេឃនឹង[ខ]សូន្យបាត់ទៅដូចជាផ្សែង
ហើយផែនដីនឹង[គ]ចាស់ទៅដូចជាសំលៀកបំពាក់; ឯពួកអ្នក
ដែលនៅស្ថាននេះ នឹងស្លាប់ទៅបែបដូច្នោះដែរ ។ តែសេចក្ដី
សង្គ្រោះ របស់យើងនឹងនៅជាដរាប ហើយសេចក្ដីសុចរិត
របស់យើងនឹងមិនត្រូវលើកចោលឡើយ ។
៧ អ្នករាល់គ្នាដែលស្គាល់សេចក្ដីសុចរិត ជាជនជាតិដែល
មានច្បាប់ ដែលយើងបានសរសេរនៅក្នុងចិត្តអើយ ចូរប្រុង
ស្ដាប់តាម យើងចុះ [ក]កុំឲ្យខ្លាចសេចក្ដីត្មះតិះដៀលរបស់
មនុស្សឡើយ ក៏កុំឲ្យស្រយុតចិត្ត ដោយពាក្យបង្កាច់របស់គេដែរ ។
៨ ត្បិតកន្លាតនឹងកាត់ស៊ីគេ ដូចជាកាត់សំលៀកបំពាក់
ហើយដង្កូវនឹងចោះគេ ដូចជាសំពត់រោមចៀម ។ តែសេចក្ដី
សុចរិតរបស់ យើងនឹងស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប ហើយសេចក្ដី
សង្គ្រោះរបស់យើងផង ដរាបដល់អស់ទាំងតំណមនុស្សតទៅ ។
៩ ឱព្រះពាហុនៃព្រះអម្ចាស់អើយ សូមតើនឡើង សូមតើនឡើង !

---

៩ *ក* រ៉ូម ៨:៣១.
១០ *ក* គ. និង ស. ១:៣៨.
១១ *ក* ពួកចៅ. ១៧:៦.
៨ ១*ក* ស.ប. ថ្ម.
២ *ក* លោកុ. ១៧:១–៨;
គ. និង ស. ១៣២:៤៩.
ខ លោកុ. ២៤:៣៦.
៣ *ក* ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
ខ អេសាយ ៣៥:១–២, ៦–៧.
៤ *ក* ឬ ការបង្រៀន, លទ្ធិ.
ខ ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ ២ នីហ្វៃ ១០:២០.
៦ *ក* ២ ពេត្រុស ៣:១០.
ខ ហេ. ហុយបាត់.
គ ហេ. ពុក.
៧ *ក* ទំនុក. ៥៦:៤, ១១;
គ. និង ស. ១២២:៩.

ហើយពាក់ជា[ក]ឥទ្ធិឫទ្ធិ; សូមតើនឡើង ដូចជាកាល
ពីចាស់បុរាណ ។ តើមិនមែនទ្រង់ដែលកាត់រ៉ាហាបខ្ទេចខ្ទី ដែល
ចាក់ទម្លុះនាគនោះទេឬអី ?
១០ តើមិនមែនទ្រង់ទេឬអី ដែលពង្រីងទឹកសមុទ្រ
គឺជាទឹកនៃទីជំរៅដ៏ធំ; ហើយបានធ្វើឲ្យបាតសមុទ្រ ត្រឡប់ជា[ក]ផ្លូវ
សំរាប់ឲ្យពួក មនុស្សដែលទ្រង់ប្រោសលោះបានដើរឆ្លងទៅ ?
១១ ដូច្នេះហើយ [ក]ពួកអ្នកប្រោសលោះរបស់ព្រះអម្ចាស់ គេ
នឹងវិលមកវិញ ហើយមកដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូន ដោយ[ខ]ច្រៀងចំរៀង;
គេនឹងមានសេចក្តីអំណរដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងបរិសុទ្ធភាព
ពាក់លើក្បាលរបស់គេ; ហើយគេនឹងទទួលសេចក្តីរីករាយ
និងសេច ក្តីអំណរ; [គ]ឯសេចក្តីសោកសៅ និងសេចក្តីទួញសោក
នោះនឹងខ្ចាត់បាត់ទៅ ។
១២ [ក]យើងជាអ្នកនោះហើយ; មែនហើយ យើងជាអ្នកដែល
កំសាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នា ។ មើលចុះ តើអ្នកជាអ្វី បានជាអ្នក[ខ]ខ្លាច
ចំពោះ មនុស្សដែលត្រូវតែស្លាប់ ហើយចំពោះពួកអ្នក
ដែលកើតពីមនុស្សមកដូច្នេះ ដែលគេនឹងត្រូវក្រៀមទៅដូចជា
[គ]ស្មៅនោះ ?
១៣ ហើយតើអ្នកបានទាំង[ក]ភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដែលបាន
បង្កើតអ្នកមក ដែលទ្រង់បានលាតផ្ទៃមេឃ ក៏ដាក់ឫស
ផែនដីផង ហើយ រាល់តែថ្ងៃអ្នកមានសេចក្តីភ័យមិនល្ហែ
ដោយខ្លាចចំពោះសេចក្តីក្រោធ របស់អ្នកដែលសង្កត់សង្កិន
ហាក់ដូចជាគេរៀបនឹងបំផ្លាញ អ្នកបង់ឬ? តែសេចក្តីក្រោធ
របស់គេ នោះនៅឯណា ?
១៤ បន្តិចទៀត ពួកអ្នកដែលជាប់ជាឈ្លើយ នឹងបាន
រួចចេញពីចំណងគេជាប្រាកដ គេនឹងមិនត្រូវស្លាប់ ចុះទៅក្នុង
រណ្តៅឡើយ ក៏មិនខ្វះខាតអាហារដែរ ។
១៥ ត្បិតយើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក ដែលបានធ្វើឲ្យ[ក]រលក
លាន់រំពង; នាមយើងគឺជាព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារ ។
១៦ ហើយយើងបានដាក់ពាក្យពេចន៍របស់យើងនៅក្នុងមាត់
អ្នក ហើយបានគ្របបាំងអ្នកដោយ ស្រមោលនៃដៃយើង
ដើម្បីយើងបាន រៀបចំផ្ទៃមេឃ ហើយដាក់ឫសផែនដី រួចនិយាយ
ដល់ពួកក្រុងស៊ីយ៉ូនថា៖ មើលចុះ [ក]អ្នកជារាស្ត្ររបស់យើង ។
១៧ ឱក្រុងយេរូសាឡិម ដែលបានផឹកពីព្រះហស្តនៃព្រះ
អម្ចាស់ [ក]នូវពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង
ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរក្រោកឈរឡើង — អ្នកបានផឹកស្រូបទាំង
កាកក្នុងពែង ជាសេចក្តីទ្រេតទ្រោតអស់រលីងហើយ —
១៨ ក្នុងពួកកូនប្រុសៗ ដែលកើតចេញពីទីក្រុងនោះមក
គ្មានណាមួយសំរាប់ដឹកនាំមុខគេឡើយ; ហើយក្នុងពួកកូនប្រុសៗ
ដែល ទីក្រុងនោះបានចិញ្ចឹម ក៏គ្មានណាមួយចាប់ដៃដឹកទៅដែរ ។
១៩ [ក]កូនប្រុសទាំងពីរនេះបានធ្លាក់មកលើអ្នកហើយ តើអ្នក
ឯណានឹងសោកស្តាយដល់អ្នក — គឺសេចក្តីរបជាន់
និងសេចក្តីបំផ្លិច បំផ្លាញ និងសេចក្តីអំណត់ និងដាវទាំងឡាយ
របស់អ្នក — តើដោយអ្នកណាដែលយើងកំសាន្តចិត្តអ្នក ?
២០ ពួកកូនប្រុសបានសន្លប់ទៅហើយ លើកលែងតែពីរនាក់នេះ;
ពួកគេដេកតាមក្បាលថ្នល់; ដូចជាគោព្រៃជាប់ក្នុងបង្កាត់ គេ
មាន ពេញដោយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាសេចក្តី
បន្ទោសរបស់ព្រះនៃអ្នក ។
២១ ដូច្នេះ អ្នកដែលត្រូវរងទុក្ខវេទនា ហើយក៏[ក]ស្រវឹង តែមិនមែន
ដោយស្រាទំពាំងបាយជូរទេ ចូរស្តាប់សេចក្តីនេះឥឡូវ៖
២២ ព្រះអម្ចាស់ ហើយជាព្រះនៃអ្នក ទ្រង់[ក]កាត់ក្តីជំនួសរាស្ត្រទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់នៃអ្នក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើលចុះ យើង
បាន ដកយកពែងដែលនាំឲ្យទ្រេតទ្រោត គឺជាកាកនៅក្នុង
ពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់យើង ចេញពីដៃអ្នកហើយ; អ្នកនឹង
មិនត្រូវផឹកទៀត ឡើយ ។
២៣ តែយើងនឹង[ក]ដាក់ពែងនោះ ទៅក្នុងដៃរបស់ពួកអ្នក
ដែលធ្វើទុក្ខអ្នកវិញ; ជាពួកអ្នកដែលបាននិយាយទៅព្រលឹងអ្នក
ថា៖ ចូរឱនចុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានដើរលើ — ហើយអ្នកបាន
ដេកទៅឲ្យខ្នងអ្នក បានរាបដូចជាដី សំរាប់ជាថ្នល់ឲ្យគេដើរលើ ។
២៤ [ក]ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរភ្ញាក់ឡើង [ខ]ឱក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ
[គ]ចូរពាក់កម្លាំងរបស់អ្នក; ឱយេរូសាឡិម ជាទីក្រុងបរិសុទ្ធអើយ

៩ *ក* គ. និង ស. ១១៣:៧–៨.
១០ *ក* អេសាយ ៣៥:៨.
១១ *ក* ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្តីប្រោសលោះ.
ខ អេសាយ ៣៥:១០.
គ វិវរ. ២១:៤.
១២ *ក* គ. និង ស. ១៣៣:៤៧; ១៣៦:២២.
ខ យេរេ. ១:៨.
គ អេសាយ ៤០:៦–៨; ១ ពេត្រុស ១:២៤.
១៣ *ក* យេរេ. ២៣:២៧.
១៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:២.
១៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៩; ២៩:១៤.
១៧ *ក* អេសាយ ២៩:៩; យេរេ. ២៥:១៥.
ខ លូកា ២១:២៤.
១៩ *ក* វិវរ. ១១:៣.
២១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:៤.
២២ *ក* យេរេ. ៥០:៣៤.
២៣ *ក* សាការី ១២:៩.
២៤ *ក* អេសាយ ៥២:១–២.
ខ គ. និង ស. ១១៣:៧–៨.
គ ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.

ចូរប្រដាប់ដោយ សំលៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់អ្នកចុះ; ត្បិតពីនេះទៅមុខ នឹងគ្មានពួកមិនកាត់ស្បែក ឬពួកស្មោកគ្រោកចូលមកក្នុងអ្នកទៀតឡើយ ។

២៥ ឱក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូររលាស់ធូលីដីពីអ្នកចេញ ហើយក្រោកអង្គុយឡើង; ឱកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ដែលជាឈ្លើយអើយ ចូរដោះចំណងពីកអ្នកចេញ ៕

ជំពូកទី ៩

ពួកសាសន៍យូដានឹងប្រមូលគ្នា នៅគ្រប់ដែនដីសន្យារបស់ពួកគេ — ដង្វាយធួនលោះមនុស្សលោកពីការធ្លាក់ — រូបកាយទាំងឡាយ នៃមនុស្សស្លាប់នឹងក្រោកឡើងពីផ្នូរ ឯវិញ្ញាណទាំងឡាយរបស់ពួកគេនឹងចេញមកពីស្ថាននរក និងពីស្ថានបរមសុខមក — ពួកគេនឹង ត្រូវបានជំនុំជំរះ — ដង្វាយធួនជួយសង្គ្រោះឲ្យរួចពីសេចក្ដីស្លាប់ ស្ថាននរក អារក្ស និងការទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ — ពួកសុចរិតនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ នៅក្នុងនគរនៃព្រះ — ទោសសំរាប់ អំពើបាបត្រូវបានចែងឡើង — ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលគឺជាអ្នកឆ្មាំទ្វារ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបានអានការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចដឹងអំពីសេចក្ដីសញ្ញាទាំង ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងអស់ទាំងវង្សអ៊ីស្រាអែល —

២ គឺទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសាសន៍យូដា ដោយមាត់របស់ពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីដើមចុះមកពីតំណមួយ ទៅតំណមួយ រហូតដល់ពេលដែលពួកគេនឹងបានសាងឡើងវិញ នៅក្នុងសាសនាចក្រដ៏ពិត និងក្នុងក្រោលនៃព្រះ; កាលពួកគេនឹង ត្រូវបានប្រមូលគ្នាទៅដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់ពួកគេទាំងឡាយ ហើយនឹងបានតាំងឲ្យមានឡើង នៅលើអស់ទាំងដែនដីសន្យារបស់ ពួកគេ ។

៣ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំពោលការណ៍ទាំងអស់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានត្រេកអរ ហើយងើយក្បាលអ្នកឡើងជាដរាប ដោយសារពរទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រទានមកលើកូនចៅអ្នករាល់គ្នា ។

៤ ត្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាភាគច្រើនបានខំពិចារណាមើលណាស់ ដើម្បីឲ្យដឹងការណ៍ ដែលនឹងកើតមក; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថារូបកាយរបស់យើងរាល់គ្នា ត្រូវបាត់បង់ស្លាប់ទៅ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង យើងនឹងបាន ឃើញព្រះ ។

៥ មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថានៅក្នុងរូបកាយទ្រង់នឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកអ្នក នៅក្រុងយេរូសាឡិម គឺជាកន្លែងដែលយើងបានចេញមក; ព្រោះជាការចាំបាច់ ដែលត្រូវតែនៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ត្បិតជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបង្កបង្កើតដ៏ធំ ដែលទ្រង់ត្រូវបណ្ដោយឲ្យខ្លួននៅក្រោមអំណាចមនុស្សក្នុងសាច់ឈាម ហើយសុគតជំនួសមនុស្សលោកទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យមនុស្ស លោកទាំងអស់អាចបាននៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះអង្គ ។

៦ ត្បិតដូចជាសេចក្ដីស្លាប់បានមកដល់មនុស្សលោកគ្រប់រូប ដើម្បីបំពេញផែនការនៃការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះបង្កបង្កើតដ៏ធំយ៉ាង ណា នោះក៏ជាការចាំបាច់ដែលត្រូវតែមានអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញក៏ត្រូវតែមានដល់ មនុស្សលោក ដោយព្រោះការធ្លាក់; ហើយការធ្លាក់កើតឡើង ដោយព្រោះសេចក្ដីរំលង; ហើយដោយព្រោះមនុស្សបានក្លាយទៅជា មនុស្សដែលធ្លាក់ នោះពួកគេត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ត្រូវតែមានដង្វាយធួនដ៏និរន្ដរ៍មួយ —

---

២៤ *ឃ* យ៉ូអែល ៣:១៧.
២៥ *ក* ក.ន. ក្រោកឡើងពីដី ហើយអង្គុយដោយថ្កុំថ្កើង ព្រោះត្រូវបានប្រោសលោះហើយ.
ខ គ. និង ស. ១១៣:៩–១០.
៩ ១*ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
២ *ក* ២ នីហ្វៃ ៦:១១.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
គ ២ នីហ្វៃ ១០:៧–៨.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
៣ *ក* ក.យ.ស., ទំនុក. ២៤:៧–១០.
៤ *ក* យ៉ូប ១៩:២៦;
អាលម៉ា ១១:៤១–៤៥;
៤២:២៣;
ហេលេ. ១៤:១៥;
មរមន ៩:១៣.
៥ *ក* ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
ខ យ៉ូហាន ១២:៣២;
២ នីហ្វៃ ២៦:២៤;
៣ នីហ្វៃ ២៧:១៤–១៥.
៦ *ក* ស.ប. ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
គ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២:៥.
៧ *ក* អាលម៉ា ៣៤:១០.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.

លើកលែងតែមានដង្វាយធួនដ៏និរន្តរ៍ នោះការពុករលួយនេះ
ក៏មិនអាច ក្លាយទៅជាមិនពុករលួយវិញបានឡើយ ។ ហេតុ
ដូច្នោះហើយ សេចក្ដីជំនុំជំរះទីមួយ ដែលធ្លាក់មកលើមនុស្ស
ត្រូវស្ថិតនៅរហូតដោយ មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។ ហើយបើ
ជាយ៉ាងនេះមែន សាច់ឈាមនេះនឹងត្រូវបញ្ចុះឲ្យរលួយ
ហើយរលាយនៅក្នុងព្រះធរណី ដោយមិនអាចនឹង
ក្រោកឡើងបានទៀតឡើយ ។
៨ ឱប្រាជ្ញានៃព្រះ សេចក្ដីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណព្រះអើយ !
ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាសាច់ឈាមមិនអាចក្រោកឡើងទៀតទេ
នោះវិញ្ញាណរបស់យើងនឹងនៅក្នុងអំណាចនៃទេវតា ដែល
ធ្លាក់ចុះពីវត្តមាននៃព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយបានក្លាយ
ទៅជាអារក្ស ហើយមិនអាចក្រោកឡើងទៀតសោះ ។
៩ ហើយវិញ្ញាណទាំងឡាយរបស់យើងនឹងក្លាយ
ទៅដូចជាវាដែរ ហើយយើងនឹងក្លាយទៅជាពួកអារក្ស គឺជាពួក
ទេវតានៃអារក្ស ដែលនឹងត្រូវបិទចេញពីវត្តមាននៃព្រះរបស់យើង
ហើយត្រូវនៅជាមួយនឹងបិតានៃសេចក្ដីកុហកទាំងឡាយ នៅ
ក្នុងសេចក្ដីទុក្ខវេទនា ដូចវាដែរ; មែនហើយ ទៅឯអ្នកដែល
បញ្ឆោតឪពុកម្ដាយដើមយើង ជាអ្នកដែលបានក្លែងខ្លួនជា
ទេវតានៃពន្លឺ ហើយចាក់រុកកូនចៅ មនុស្ស ឲ្យធ្វើបក្សព័ន្ធ
សម្ងាត់នៃអំពើឃាតកម្ម និងគ្រប់ទាំងកិច្ចការសម្ងាត់ទាំង
ឡាយនៃសេចក្ដីងងឹតទៀត ។
១០ ឱសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃព្រះរបស់យើងធំណាស់ហ្ន៎ ព្រះ
ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវសំរាប់ឲ្យយើងរំដោះខ្លួនចេញពីក្រញាំ
នៃវិរូបដ៏គួរស្ញែង ខ្លាចនេះ; មែនហើយ វិរូបនោះ គឺជាសេចក្ដី
ស្លាប់ និងស្ថាននរក ដែលខ្ញុំហៅថា សេចក្ដីស្លាប់នៃរូបកាយ
ហើយសេចក្ដីស្លាប់ នៃវិញ្ញាណផង ។
១១ ហើយដោយសារផ្លូវរំដោះនៃព្រះរបស់យើង គឺជា
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះសេចក្ដីស្លាប់នេះ ដែលខ្ញុំ
បាន និយាយមក ដែលជាសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម នឹង
ត្រូវប្រគល់ពួកអ្នកដែលស្លាប់; ឯសេចក្ដីស្លាប់នេះ គឺជាផ្នូរ ។
១២ ហើយសេចក្ដីស្លាប់នេះ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមក
គឺជាសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ នោះនឹងប្រគល់ពួកអ្នកដែល
ស្លាប់; សេចក្ដី ស្លាប់ខាងវិញ្ញាណនេះ គឺជាស្ថាននរក; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ សេចក្ដីស្លាប់ និងស្ថាននរក ត្រូវប្រគល់ពួកអ្នក
ដែលស្លាប់ ហើយស្ថាននរក ត្រូវប្រគល់វិញ្ញាណទាំងឡាយ
ដែលជាប់ឃុំឃាំង ហើយផ្នូរត្រូវប្រគល់រូបកាយទាំងឡាយ
ដែលជាប់ឃុំឃាំង ហើយរូបកាយទាំងឡាយ និងវិញ្ញាណ
ទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក នឹងបានចូលរួមគ្នាវិញ; ហើយនេះ
គឺដោយអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញ របស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។
១៣ ឱផែនការនៃព្រះរបស់យើងធំណាស់ហ្ន៎ ! ត្បិតម្យ៉ាងទៀត
ស្ថានបរមសុខនៃព្រះ ក៏ត្រូវប្រគល់វិញ្ញាណទាំងឡាយនៃពួក
សុចរិត ឯផ្នូរវិញក៏ត្រូវប្រគល់រូបកាយទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត;
ហើយវិញ្ញាណ និងរូបកាយ ក៏បានចូលរួមគ្នាវិញ ហើយមនុស្ស
លោកទាំងអស់ នឹងក្លាយទៅជាមិនពុករលួយ ហើយក្លាយ
ទៅជាអមតៈ ហើយពួកគេជាព្រលឹងដែលមានជីវិត ដោយ
មានដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះ ដូចកាល យើងនៅក្នុងសាច់ឈាម
លើកលែងតែដំរិះរបស់យើងនឹងបានឥតខ្ចោះ ។

៧ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:៤–៥; អាលម៉ា ៤២:៦, ៩, ១៤.
ឃ ម៉ូសាយ ១៥:១៩.
៨ *ក* យ៉ូប ១២:១៣; អ័ប្រា. ៣:២១. ស.ប. ប្រាជ្ញា.
ខ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
គ ស.ប. ព្រះគុណ.
ឃ គ. និង ស. ៩៣:៣៣–៣៤.
ង អេសាយ ១៤:១២; ២ នីហ្វៃ ២:១៧–១៨; ម៉ូសេ ៤:៣–៤; អ័ប្រា. ៣:២៧–២៨.
ច ស.ប. អារក្ស.
៩ *ក* យ៉ាកុប ៣:១១; អាលម៉ា ៥:២៥, ៣៩.
ខ វិវរ. ១២:៧–៩.
គ ស.ប. សេចក្ដីកុហក.
ឃ លោកុ. ៣:១–១៣; ម៉ូសាយ ១៦:៣; ម៉ូសេ ៤:៥–១៩.
ង ២ កូរិន. ១១:១៤; អាលម៉ា ៣០:៥៣.
ច គ. និង ស. ១២៩:៨.
ឆ ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:៧–៨; អាលម៉ា ៤២:៦–១៥.
ខ ស.ប. ស្ថាននរក.
១១ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសឲ្យរួច.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម.
១២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
ខ គ. និង ស. ៧៦:៨១–៨៥.
គ ស.ប. វិញ្ញាណ.
ឃ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
១៣ *ក* ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ គ. និង ស. ១៣៨:១៤–១៩. ស.ប. ស្ថានបរមសុខ.
គ អាលម៉ា ១១:៤៣.
ឃ ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
ង ស.ប. ល្អឥតខ្ចោះ.
ច គ. និង ស. ១៣០:១៨–១៩.

១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងមាន[ក]ដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះពីអស់ទាំង[ខ]កំហុសរបស់យើង និងភាពស្មោកគ្រោករបស់យើង និង[គ]ភាពអាក្រាត របស់យើង; ហើយ[ឃ]ពួកសុចរិតនឹងមានដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះពីការសប្បាយរបស់គេ និងពីសេចក្ដីសុចរិតរបស់គេ [ង]បំពាក់ដោយ[ច]សេចក្ដីបរិសុទ្ធ មែនហើយ [ឆ]គឺដោយអាវនៃសេចក្ដីសុចរិត ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលមនុស្សលោកទាំងអស់ ឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទីមួយនេះទៅរកជីវិតដរាបដល់ពួកគេ បានក្លាយទៅជាអមតៈ នោះពួកគេត្រូវបង្ហាញខ្លួនចំពោះ[ក]វេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; ហើយខណៈនោះ ទើបមាន[ខ]ការជំនុំជំរះកើតឡើង ហើយខណៈនោះ ពួកគេនឹងត្រូវបានជំនុំជំរះ ស្របតាមសេចក្ដីជំនុំជំរះដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ។

១៦ ហើយប្រាកដមែន ដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយជា [ក]ព្រះបន្ទូលដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ ដែល[ខ]មិនសាបសូន្យទៅឡើយ ថាពួកអ្នកដែលសុចរិត ក៏នឹងនៅតែសុចរិតដដែល ហើយ ពួកអ្នកដែល[គ]ស្មោកគ្រោក ក៏នឹងនៅតែ[ឃ]ស្មោកគ្រោកដដែលដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកដែលស្មោកគ្រោក គឺជា[ង]អារក្ស ហើយជា ពួកទេវតាវា; ហើយពួកគេនឹងរសាត់ទៅឆ្ងាយ [ច]ក្នុងភ្លើងដែលឆេះនៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើងសំរាប់ពួកគេ; ឯការរងទុក្ខ វេទនារបស់ពួកគេ គឺដូចជាបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែលមាន[ឆ]អណ្ដាតភ្លើងឆេះឡើងខ្ពស់ជារៀងដរាបតទៅ ហើយគ្មានទីបំផុតសោះ ។

១៧ ឱភាពអស្ចារ្យ និង[ក]សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះរបស់យើង ធំណាស់ហ្ន៎ ! ត្បិតទ្រង់បានអនុវត្តព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ ហើយ ព្រះបន្ទូលទាំងនោះ បានចេញមកពីព្រះឱស្ឋរបស់ទ្រង់ ហើយក្រិត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ ត្រូវតែបានបំពេញ ។

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសុចរិត ជាពួក[ក]បរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ពួកគេដែលជឿដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ពួកគេដែលបានស៊ូទ្រាំនូវ[ខ]ឈើឆ្កាងទាំងឡាយនៃពិភពលោក ហើយពុំញញើតដល់ការខ្មាស់អៀន ពួកគេនឹង[គ]គ្រង[ឃ]នគរព្រះ ទុកជាមរតក ដែលបានរៀបចំសំរាប់ពួកគេ[ង]ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ ហើយសេចក្ដីអំណររបស់គេ នឹងបានពោរពេញ [ច]រហូតតទៅ ។

១៩ ឱភាពអស្ចារ្យនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណានៃព្រះរបស់យើង ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលអើយ ធំណាស់ហ្ន៎ ! ត្បិតទ្រង់ [ក]រំដោះពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ឲ្យរួចផុតពីវិរូប[ខ]ដ៏ស្ញែងខ្លាច គឺអារក្ស និងសេចក្ដីស្លាប់ និង[គ]ស្ថាននរក ហើយនឹងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែលជាការរងទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។

២០ ឱ[ក]សេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃព្រះរបស់យើង ធំណាស់ហ្ន៎ ! ត្បិតទ្រង់[ខ]ជ្រាបគ្រប់អស់ទាំងការណ៍ ហើយគ្មានការណ៍អ្វី ដែលទ្រង់មិនជ្រាប នោះឡើយ ។

២១ ហើយទ្រង់យាងមកឯលោកិយ ដើម្បីទ្រង់អាច[ក]សង្គ្រោះមនុស្សលោកទាំងអស់ បើសិនជាពួកគេព្រមស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់; ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់រងទុក្ខ[ខ]ការឈឺចាប់នៃមនុស្សលោកទាំងអស់ មែនហើយ គឺការឈឺចាប់របស់សត្វលោកសព្វសារពើដែល រស់នៅ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងក្មេងៗ ដែលជាគ្រួសារនៃលោក[គ]អ័ដាម ។

២២ ហើយទ្រង់រងទុក្ខបែបនេះ គឺដើម្បីឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ ហើយដើម្បីឲ្យមនុស្សលោកទាំង អស់ អាចឈរចំពោះទ្រង់ នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះដ៏ធំ ។

១៤ ក ម៉ូសាយ ៣:២៥; អាលម៉ា ៥:១៨.
ខ ស.ប. ទោស.
គ មរមន ៩:៥.
ឃ ស.ប. សុចរិត, សេចក្ដីសុចរិត.
ង សុភា. ៣១:២៥.
ច ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
ឆ គ. និង ស. ១០៩:៧៦.
១៥ ក ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
ខ ទំនុក. ១៩:៩; ២ នីហ្វៃ ៣០:៩.
១៦ ក ១ ពង្សាវ. ៨:៥៦; គ. និង ស. ១:៣៨; ម៉ូសេ ១:៤.
ខ គ. និង ស. ៥៦:១១.
គ ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេចក្ដីស្មោកគ្រោក.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៣–៣៥; អាលម៉ា ៧:២១; មរមន ៩:១៤; គ. និង ស. ៨៨:៣៥.
ង ស.ប. អារក្ស.
ច ម៉ូសាយ ២៧:២៨.
ឆ វិវ. ២១:៨; ២ នីហ្វៃ ២៨:២៣; គ. និង ស. ៦៣:១៧.
១៧ ក ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
១៨ ក ស.ប. ជនបរិសុទ្ធ.
ខ លូកា ១៤:២៧.
គ គ. និង ស. ៤៥:៥៨; ៨៤:៣៨.
ឃ ស.ប. ភាពដំកើងឡើង.
ង អាលម៉ា ១៣:៣.
ច ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
១៩ ក គ. និង ស. ១០៨:៨.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៥.
គ ស.ប. ស្ថាននរក.
២០ ក ស.ប. បរិសុទ្ធភាព.
ខ អាលម៉ា ២៦:៣៥; គ. និង ស. ៣៨:២.
២១ ក ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ គ. និង ស. ១៨:១១; ១៩:១៨.
គ ស.ប. អ័ដាម.

២៣ ហើយទ្រង់បញ្ជាមនុស្សលោកទាំងអស់ថា ពួកគេត្រូវតែ[ក]ប្រែចិត្ត ហើយទទួល[ខ]បុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ដោយ មានសេចក្ដីជំនឿដ៏ឥតខ្ចោះ ជឿដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេមិនអាចបានសង្គ្រោះ នៅក្នុង នគរនៃព្រះបានឡើយ ។

២៤ ហើយបើសិនជាពួកគេមិនប្រែចិត្ត ហើយមិនជឿដល់[ក]ព្រះនាមទ្រង់ ហើយមិនទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយមិន[ខ]កាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុតទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវ[គ]ដាប់ទោស; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានប្រទាន[ក]ក្រិត្យវិន័យមួយ; ហើយទីណាដែល[ខ]គ្មានក្រិត្យវិន័យ ទីនោះក៏គ្មានទោសដែរ; ហើយទីណាដែលគ្មានទោស ទីនោះក៏គ្មានការកាត់ទោសដែរ; ហើយទីណាដែលគ្មានការកាត់ទោស នោះសេចក្ដីមេត្តាករុណា នៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នឹងមានសិទ្ធិទៅលើពួកគេ ដោយសារដង្វាយធួន; ព្រោះពួកគេត្រូវបានរំដោះឲ្យរួចដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ។

២៦ ត្បិត[ក]ដង្វាយធួន នឹងបំពេញសេចក្ដីត្រូវការនៃ[ខ]សេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ ទៅលើអស់អ្នកណា ដែល[គ]មិនបាន[ឃ]ទទួលក្រិត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរួចផុតពីវិរូបដ៏ស្អែងខ្លាចពីសេចក្ដីស្លាប់ និងពីស្ថាននរក និងអារក្ស ហើយនឹងបឹងភ្លើងនិងស្ពាន់ធ័រ ដែលជាការរង ទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ; ហើយពួកគេត្រូវបានជូនទៅឯព្រះអង្គនោះ ដែលបានប្រទាន[ង]ដង្ហើមដល់ពួកគេ គឺជាព្រះ ដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។

២៧ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកណា ដែលបានទទួល[ក]ក្រិត្យវិន័យ មែនហើយ ដែលមានគ្រប់ទាំងព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ ដូចជាយើងរាល់គ្នា ហើយបានរំលងលើព្រះបញ្ញត្តិទាំងនោះ ហើយបានខាតពេលវេលានៃការសាកល្បងរបស់ខ្លួនបង់ ត្បិតស្ថានភាពនៃអ្នកនេះ គឺគួរឲ្យ ស្ញើបខ្លាច!

២៨ ឱ[ក]ផែនការដែលប្រកបដោយឧបាយកលរបស់អ្នកអាក្រក់នោះអើយ ! ឱអំពើ[ខ]មោឃៈ និងភាពទន់ខ្សោយ និងការឆ្កួតលីលានៃ មនុស្សលោកអើយ! កាលណាគេបាន[គ]រៀនសូត្រ គេ[ឃ]ស្មានថាគេឆ្លាតវៃ ហើយគេមិន[ង]ស្ដាប់តាមពាក្យដំបូន្មាននៃព្រះឡើយ ព្រោះគេបាន ទុកមួយអន្លើ ដោយគិតស្មានថា គេបានដឹងដោយខ្លួនគេសព្វគ្រប់ហើយ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រាជ្ញារបស់គេនោះ គឺជាសេចក្ដីឆ្កួតលីលា ហើយមិនផ្ដល់ប្រយោជន៍អ្វី ដល់ពួកគេឡើយ ហើយពួកគេនឹងត្រូវវិនាសទៅ ។

២៩ [ក]ប៉ុន្តែដែលបានរៀនសូត្រ គឺជាការល្អវិញ បើសិនជាគេ[ខ]ស្ដាប់តាមពាក្យដំបូន្មាននៃព្រះ ។

៣០ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកមាន ដែលជាអ្នកមាន[ក]ទ្រព្យសម្បត្តិនៃលោកិយ ។ ត្បិតមកពីគេមាន គេមើលងាយមនុស្ស[ខ]ក្រីក្រ ហើយ បៀតបៀនមនុស្សស្លូតត្រង់ ឯចិត្តរបស់គេឆ្ពោះទៅរកតែទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ គឺជាព្រះ របស់គេ ។ ហើយ មើលចុះ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ នឹងវិនាសទៅជាមួយគេដែរ ។

៣១ ហើយវេទនាដល់ពួកថ្លង់ ដែលមិនព្រម[ក]ស្ដាប់; ត្បិតពួកគេនឹងត្រូវវិនាសទៅ ។

---

២៣ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
២៤ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការយកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកដាក់លើខ្លួនយើង.
ខ ស.ប. កាន់ខ្ជាប់.
គ ស.ប. សេចក្ដីដាប់ទោស.
២៥ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ច.) ៤:១៧.
ស.ប. ក្រិត្យវិន័យ.
ខ រ៉ូម ៤:១៥; ២ នីហ្វៃ ២:១៣;
អាលម៉ា ៤២:១២–២៤.
ស.ប. ទទួលខុសត្រូវ, ចេះទទួលខុសត្រូវ, ការទទួលខុសត្រូវ.
២៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:១០;
អាលម៉ា ៣៤:១៥–១៦.
ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ខ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
គ ម៉ូសាយ ៣:១១.
ឃ ម៉ូសាយ ១៥:២៤;
គ. និង ស. ១៣៧:៧.
ង លោកុ. ២:៧;
គ. និង ស. ៩៣:៣៣;
អ័ប្រា. ៥:៧.
២៧ *ក* លូកា ១២:៤៧–៤៨.
២៨ *ក* អាលម៉ា ២៨:១៣.
ខ ស.ប. ឥតប្រយោជន៍, ការឥតប្រយោជន៍.
គ លូកា ១៦:១៥;
២ នីហ្វៃ ២៦:២០; ២៨:៤, ១៥.
ឃ សុភា. ១៤:៦; យេរេ. ៨:៨–៩;
រ៉ូម ១:២២.
ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ; ប្រាជ្ញា.
ង អាលម៉ា ៣៧:១២.
ស.ប. ពាក្យទូន្មាន (ន.).
២៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:២៦.
ខ យ៉ាកុប ៤:១០.
៣០ *ក* លូកា ១២:៣៤; ១ ធីម៉ូ. ៦:១០;
គ. និង ស. ៥៦:១៦.
ខ ស.ប. មនុស្សក្រីក្រ.
៣១ *ក* អេសេ. ៣៣:៣០–៣៣;
ម៉ាថាយ ១១:១៥;
ម៉ូសាយ ២៦:២៨;
គ. និង ស. ១:២, ១១, ១៤;
ម៉ូសេ ៦:២៧.

៣២ វេទនាដល់ពួកខ្វាក់ ដែលមិនព្រមមើល; ត្បិតពួក
គេក៏ត្រូវវិនាសផងដែរ ។
៣៣ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលមានចិត្តមិនកាត់ស្បែក ត្បិតការ
ដឹងពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នឹងវាយគេនៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយ បង្អស់ ។
៣៤ វេទនាដល់ពួកដែលកុហក ត្បិតអ្នកនោះនឹងត្រូវ
បោះចោលទៅក្នុងស្ថាននរក ។
៣៥ វេទនាដល់ឃាតក ដែលសម្លាប់មនុស្សដោយចេតនា
ត្បិតគេនឹងត្រូវស្លាប់ ។
៣៦ វេទនាដល់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំង
ឡាយ ត្បិតគេនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងស្ថាននរក ។
៣៧ មែនហើយ វេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ត្បិតអារក្សលើអស់ទាំងពួកអារក្សត្រេកអរនឹងពួកនេះ
ណាស់ ។
៣៨ ហើយសរុបសេចក្ដីមក វេទនាដល់អ្នកណាដែលស្លាប់ក្នុង
អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន; ត្បិតគេនឹងត្រឡប់ទៅជួបព្រះវិញ
ហើយឃើញព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ ហើយស្ថិតនៅក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់គេដដែល ។
៣៩ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមនឹកចាំដល់
ភាពដ៏ស្ញែងខ្លាច នៃការរំលងទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
និងភាពដ៏ស្ញែងខ្លាចនៃ ការបណ្ដោយខ្លួនទៅតាមការល្បួង
ទាក់ទាញទាំងឡាយរបស់មេឧបាយកលនោះ ។ សូមនឹកចាំ
ចុះថា គំនិតដែលជាប់ទៅខាងរូប កាយ គឺជាសេចក្ដី
ស្លាប់ រីឯគំនិតដែលជាប់ទៅខាងវិញ្ញាណ គឺជាជីវិតដ៏នៅ
អស់កល្បជានិច្ចវិញ។
៤០ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូម
ផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់ពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំចុះ ។ សូមនឹកចាំ
ដល់ភាពធំអស្ចារ្យ នៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។
សូមកុំនិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយពីរឿងធ្ងន់ៗទាស់នឹងអ្នកឡើយ;
ត្បិតបើសិនជាអ្នក រាល់គ្នានិយាយថាដូច្នោះ នោះអ្នករាល់
គ្នាជេរប្រមាថដល់សេចក្ដីពិត; ព្រោះខ្ញុំបានពោលព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះដ៏បង្កបង្កើតបងប្អូន ។ ខ្ញុំដឹងថា ពាក្យទាំងឡាយនៃ
សេចក្ដីពិត គឺជាពាក្យដ៏ធ្ងន់ទាស់នឹងការស្មោកគ្រោកទាំង
អស់; ប៉ុន្តែពួកសុចរិតមិនខ្លាចដល់ពាក្យទាំង នោះទេ
ព្រោះគេស្រឡាញ់សេចក្ដីពិត ហើយមិនរន្ធត់ឡើយ ។
៤១ ឱបើដូច្នោះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរមក
រកព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធចុះ ។ សូមនឹកចាំថា ផ្លូវទាំង
ឡាយ របស់ទ្រង់សុទ្ធតែសុចរិត ។ មើលចុះ ផ្លូវសំរាប់មនុស្ស
គឺចង្អៀត ប៉ុន្តែសន្ធឹងត្រង់នៅចំពោះមុខគេ ហើយអ្នកឆ្មាំទ្វារ
គឺជាព្រះ ដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; ហើយទ្រង់
មិនជួលបាវបំរើនៅទីនោះឡើយ; ហើយគ្មានផ្លូវឯណាផ្សេងទៀតទេ
ក្រៅពីតាមទ្វារនោះ; ត្បិតគ្មាននរណាអាចបន្លំបានឡើយ ព្រោះ
ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺជាព្រះនាមទ្រង់ ។
៤២ ហើយអ្នកណាដែលគោះ ទ្រង់នឹងបើកឲ្យ; ហើយអ្នក
ប្រាជ្ញ និងអ្នករៀនសូត្រ និងពួកអ្នកមានដែលជាពួកអ្នកមានចិត្តធំ
ដោយមកពីការរៀនសូត្ររបស់គេ និងប្រាជ្ញារបស់គេ ហើយ
នឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ — មែនហើយ គឺពួកគេនេះហើយ
ដែល ព្រះអង្គទ្រង់ស្អប់; ហើយលើកលែងពួកគេលះបង់ចរិត
ទាំងនេះចេញ ហើយព្រមទទួលខ្លួនថា ល្ងង់ល្ងើនៅចំពោះព្រះ
ហើយបន្ទាប ខ្លួនចុះដល់ជំរៅនៃភាពទន់ទាប នោះទ្រង់នឹង
ពុំបើកទ្វារឲ្យពួកគេឡើយ ។
៤៣ ប៉ុន្តែការណ៍ទាំងឡាយដែលជារបស់អ្នកប្រាជ្ញ និង

៣៤ *ក* សុភា. ១៩:៩.
ស.ប. ទៀងត្រង់, ចិត្តទៀតត្រង់;
សេចក្ដីកុហក.
ខ ស.ប. ស្ថាននរក.
៣៥ *ក* និក្ខ. ២០:១៣; ម៉ូសាយ ១៣:២១.
ខ ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត.
៣៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:២៧–២៩.
ស.ប. ព្រហ្មចារីភាព.
៣៧ *ក* ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
៣៨ *ក* អាលម៉ា ៤០:១១, ១៣.
៣៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:២០–២២; ៣២:៨;
ម៉ូសាយ ២:៣២; ៤:១៤;
អាលម៉ា ៣០:៥៣.
ខ រ៉ូម ៨:៦.
ស.ប. ខាងរូបកាយ.
គ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
ឃ សុភា. ១១:១៩.
ង ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
៤០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីពិត.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:២;
២ នីហ្វៃ ២៨:២៨; ៣៣:៥.
៤១ *ក* ១ នីហ្វៃ ៦:៤; យ៉ាកុប ១:៧;
អោមណៃ ១:២៦;
មរ៉ូណៃ ១០:៣០–៣២.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៧–២១;
អាលម៉ា ៣៧:៤៦;
គ. និង ស. ១៣២:២២, ២៥.
គ លូកា ១៣:២៤; ២ នីហ្វៃ ៣៣:៩;
ហេលេ. ៣:២៩–៣០.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៣១:៩, ១៧–១៨;
៣ នីហ្វៃ ១៤:១៣–១៤;
គ. និង ស. ៤៣:៧; ១៣៧:២.
៤២ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២៥.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
គ ១ កូរិន. ៣:១៨–២១.
ឃ ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.

អ្នកឈ្លាសវៃ នឹងត្រូវលោក់ពីគេរហូត — មែនហើយ
គឺសុភមង្គល ដែលបានរៀបចំឡើង សំរាប់ពួកបរិសុទ្ធ ។
៤៤ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមចងចាំនូវពាក្យ
ទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំចុះ ។ មើលចុះ ខ្ញុំដោះសំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំ រលាស់នៅពីមុខអ្នករាល់គ្នា; ខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះនៃ
សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ខ្ញុំ សូមព្រះអង្គទតមើលខ្ញុំ ដោយ
ព្រះនេត្រឈ្វេង យល់របស់ទ្រង់; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់
គ្នានឹងបានដឹងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ នៅពេលមនុស្សលោកទាំង
អស់ នឹងត្រូវជំនុំជំរះ ចំពោះអំពើទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺសូមព្រះ
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានធ្វើជាសាក្សី ថាខ្ញុំបានរលាស់អំពើ
ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក រាល់គ្នា ចេញពីព្រលឹងខ្ញុំហើយ ហើយ
ថាខ្ញុំឈរភ្លឺថ្លា នៅចំពោះព្រះអង្គ ហើយជ្រះស្រឡះពីលោហិត
នៃអ្នករាល់គ្នា ។
៤៥ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ចូរបែរចេញពីអំពើ
បាបទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ; ចូររលាស់ច្រវាក់នៃមេដែល
ចងក្រៀកបងប្អូនចោលទៅ; ចូរមករកព្រះដែលជាថ្មនៃសេចក្ដី
សង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នាវិញ ។
៤៦ ចូរប្រុងប្រៀបព្រលឹងទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា ចាំ
ថ្ងៃដ៏រុងរឿងនោះ នៅពេលដែលសេចក្ដីយុត្តិធម៌ នឹងត្រូវ
ប្រគល់ដល់ ពួកសុចរិត គឺនៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូន
រាល់គ្នារួញដោយសេចក្ដីភិតភ័យ; ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនរាល់គ្នាចាំនូវ
កំហុសដ៏អាស្រូវ របស់ខ្លួនដោយឥតខ្ចោះ ហើយត្រូវឲ្យស្រែកថាៈ
បរិសុទ្ធ ! បរិសុទ្ធ ! គឺជាសេចក្ដីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ឱព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ អើយ — ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងកំហុស
របស់ខ្ញុំហើយ; ខ្ញុំបានរំលងក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គ ហើយការ
រំលងនេះជារបស់ខ្ញុំ; ហើយអារក្សបានយក ខ្លួនខ្ញុំ ហើយធ្វើឲ្យ
ខ្ញុំទៅជាចំណីនៃសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏អាស្រូវរបស់វា ។
៤៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើជាការចាំ
បាច់ដែលខ្ញុំត្រូវដាស់បងប្អូន ឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត ដ៏គួរឲ្យ
ភ័យខ្លាច នៃរឿងទាំងនេះឬអី ? តើគួរឲ្យខ្ញុំធ្វើឲ្យចិត្តអ្នករាល់
គ្នាកើតទុក្ខឬ បើសិនជាគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាបរិសុទ្ធនោះ ?
តើខ្ញុំគួរនិយាយត្រង់ៗ ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាតាមការពិត បើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានបាបនោះឬ ?
៤៨ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបរិសុទ្ធ ខ្ញុំនឹងនិយាយ
ទៅបងប្អូនអំពីបរិសុទ្ធភាព; ប៉ុន្តែមកពីអ្នករាល់គ្នាមិនបរិសុទ្ធ ហើយ
អ្នក រាល់គ្នាទុកខ្ញុំជាគ្រូបង្រៀន ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំ
បាច់ដែលខ្ញុំត្រូវបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា អំពីផលរបស់អំពើបាប ។
៤៩ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំស្អប់ខ្ពើមអំពើបាប ហើយចិត្តខ្ញុំ
ត្រេកអរនឹងអំពើសុចរិត; ហើយខ្ញុំនឹងសរសើរដំកើង ដល់
ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធនៃ ព្រះរបស់ខ្ញុំ ។
៥០ ចូរមក បងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អស់អ្នកណា
ដែលស្រេក ចូរមករកទឹកទាំងឡាយចុះ; ហើយអស់អ្នកណា
ដែលគ្មានប្រាក់ ចូរមកទិញ ហើយបរិភោគចុះ; មែនហើយ មក
ទិញស្រាទំពាំងបាយជូរ និងទឹកដោះ ដោយមិនបាច់ប្រាក់
ហើយមិនបាច់បង់ថ្លៃផង ។
៥១ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមកុំចំណាយប្រាក់លើអ្វី ដែល
ឥតប្រយោជន៍ ឬក៏ធ្វើការសំរាប់អ្វីដែលពុំអាចធ្វើឲ្យបាន
ស្កប់ស្កល់ឡើយ ។ សូមព្យាយាមស្ដាប់តាមខ្ញុំ ហើយចងចាំនូវ
ពាក្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំបាននិយាយចុះ; ហើយចូរមក
រកព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយទទួលទាននូវអ្វី
ដែលមិនវិនាស និងអ្វីដែលមិនអាចពុករលួយផង ហើយចូរឲ្យ
ព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាបានត្រេកអរនៅក្នុងការធាត់ចុះ ។
៥២ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
សូមចងចាំនូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយរបស់ព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាចុះ;
សូមអធិស្ឋានដល់ ទ្រង់ជានិច្ចនៅពេលថ្ងៃ ហើយថ្លែងអំណរគុណ
ដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់នៅពេលយប់ ។ សូមឲ្យចិត្ត
របស់អ្នកបានសប្បាយ រីករាយ ។
៥៣ ហើយមើលចុះ សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់
ធំណាស់ហ្ន៎ មែនហើយ ការយាងចុះរបស់ព្រះអង្គ មក
កាន់កូនចៅ មនុស្ស ធំណាស់ហ្ន៎; ហើយដោយសារភាព

៤៣ *ក* ១ កូរិន. ២:៩–១៦.
៤៤ *ក* យ៉ាកុប ២:១០.
ខ យ៉ាកុប ១:១៩.
គ យ៉ាកុប ២:២; ម៉ូសាយ ២:២៨.
៤៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:២២; អាលម៉ា ៣៦:១៨.
ខ ស.ប. ថ្ម.
៤៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
គ ម៉ូសាយ ៣:២៥.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១:១៤; ម៉ូសេ ២:១.
៤៨ *ក* អាលម៉ា ៣៧:៣២.
ខ ស.ប. អំពើបាប.
៤៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:១៦.
៥០ *ក* ស.ប. ទឹករស់.
ខ អាលម៉ា ៤២:២៧.
៥១ *ក* អេសាយ ៥៥:១–២.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:២០; ៣២:៣; ៣ នីហ្វៃ ១២:៦.
៥២ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
៥៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.

អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ និងព្រះគុណ និង[ខ]សេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ទើបទ្រង់បានសន្យានឹង យើងថា ពូជយើងនឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញចោល ស្របតាមសាច់ឈាមឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹង[គ]រក្សាពូជយើងទុក ហើយនៅតំណខាងមុខ នោះពួកគេនឹងក្លាយទៅជាមែកដ៏សុចរិតមួយ ចំពោះវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

៥៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់និយាយទៅអ្នកថែមទៀត; ប៉ុន្តែទុកដល់ថ្ងៃស្អែកសិន ខ្ញុំនឹងប្រកាសប្រាប់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដល់អ្នករាល់គ្នាទៀត ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១០

ពួកសាសន៍យូដានឹងឆ្កាងព្រះរបស់គេ — ពួកគេនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ទាល់តែពួកគេចាប់ផ្ដើមជឿដល់ទ្រង់វិញ — ទ្វីបអាមេរិកនឹងបានទៅ ជាដែនដីនៃសេរីភាពមួយ ដែលគ្មានស្ដេចគ្រប់គ្រង — ចូរសម្រុះសម្រួលនឹងព្រះ ហើយទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះគុណ របស់ទ្រង់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ទាំងឡាយអើយ ខ្ញុំ
យ៉ាកុប និយាយទៅអ្នករាល់គ្នាម្ដងទៀត ស្ដីអំពី[ក]មែកដ៏សុចរិតនេះ
ដែលខ្ញុំបាននិយាយមក ។
២ ត្បិតមើលចុះ [ក]សេចក្ដីសន្យាទាំងឡាយដែលពួកយើងបាន
ទទួលនោះ គឺជាសេចក្ដីសន្យាដល់យើង ស្របតាម
សាច់ឈាម; ហេតុដូច្នោះហើយ ដូចជាតាមការណ៍ដែលបាន
បង្ហាញដល់ខ្ញុំហើយថា កូនចៅរបស់យើងជាច្រើននឹងត្រូវ
វិនាសនៅក្នុងសាច់ឈាម ពីព្រោះតែការឥតជំនឿ ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ គង់តែព្រះទ្រង់នឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់
មនុស្សជាច្រើន; ហើយកូនចៅ របស់យើងនឹងត្រូវ
បានសាងឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមកឯអ្វី ដែល
នឹងផ្ដល់ដល់ពួកគេនូវការចេះដឹងដ៏ពិត ពីព្រះដ៏ប្រោសលោះ
របស់ពួកគេ ។
៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាមក
ហើយនោះថា គឺជាការចាំបាច់ថាព្រះគ្រីស្ទ — ត្បិតកាលយប់
មិញ [ក]ទេវតាបាន និយាយមកខ្ញុំថា នោះគឺជាព្រះនាមរបស់
ទ្រង់ — ថាទ្រង់នឹង[ខ]យាងមកក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដា
គឺនៅក្នុងចំណោមផ្នែកមនុស្ស លោកដែលទុច្ចរិតជាង; ហើយ
ពួកគេនឹង[គ]ឆ្កាងទ្រង់ — ត្បិតជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះរបស់យើង
យ៉ាងដូច្នោះហើយ ហើយគ្មានសាសន៍ ណាទៀតនៅលើផែនដី
ដែលនឹង[ឃ]ឆ្កាង[ង]ព្រះរបស់គេឡើយ ។
៤ ព្រោះបើសិនជាមាន[ក]អព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះកើតឡើង
ក្នុងចំណោមសាសន៍ផ្សេងៗទៀត នោះពួកគេនឹងប្រែចិត្ត
ហើយដឹង ថា ទ្រង់នឹងទៅជាព្រះរបស់ពួកគេ ។
៥ ប៉ុន្តែពីព្រោះមកពី[ក]ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ និងអំពើទុច្ចរិត
ទាំងឡាយ ទើបពួកអ្នកដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម នឹង
ពង្រឹងករបស់ពួកគេ ទាស់នឹងទ្រង់ រហូតដល់ព្រះអង្គត្រូវគេឆ្កាង ។
៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ
របស់គេ ទើបការបំផ្លិចបំផ្លាញ អំណត់អត់ ជម្ងឺអាសន្នរោគ
និងការខ្ចាយ ឈាម ត្រូវធ្លាក់មកលើគេ; ឯពួកអ្នកដែល
មិនត្រូវបានបំផ្លាញ នោះនឹងត្រូវ[ក]ខ្ចាត់ព្រាត់ទៅក្នុងចំណោម
អស់ទាំងសាសន៍ ។
៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ [ក]ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ដូច្នេះថាៈ [ខ]ដល់ថ្ងៃណាដែលគេនឹងជឿដល់យើងថា យើងជា
ព្រះគ្រីស្ទ ខណៈនោះ យើងបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងពួក
អយ្យកោរបស់គេថា ពួកគេនឹងបានសាងឡើងវិញ នៅក្នុង
សាច់ឈាម នៅលើ ផែនដី គឺត្រឡប់ទៅឯដែនដីទាំងឡាយ
នៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេវិញ ។

៥៣ *ខ* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
គ ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
១០ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:១២–១៦; ២ នីហ្វៃ ៣:៥; យ៉ាកុប ៥:៤៣–៤៥.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:៨; ៣ នីហ្វៃ ៥:២១–២៦; ២១:៤–៧.
៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:១៩; យ៉ាកុប ៧:៥; ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:២២.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើតនិងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
គ ១ នីហ្វៃ ១១:៣៣; ម៉ូសាយ ៣:៩; គ. និង ស. ៤៥:៥២–៥៣.
ឃ លូកា ២៣:២០–២៤.
ង ១ នីហ្វៃ ១៩:១០.
៤ *ក* ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
៥ *ក* លូកា ២២:២.
ស.ប. ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១៣–១៤.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល.
៧ *ក* ស.ប. ព្រះអម្ចាស់.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១៦–១៧.

៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកគេនឹងត្រូវបានប្រមូលមកពីការបែកខ្ញែកដ៏យូរ ពីពួកកោះក្នុងសមុទ្រ និងពីទិសទាំងបួននៃ ផែនដី; រីឯសាសន៍ទាំងឡាយនៃពួកសាសន៍ដទៃ នឹងបានធំអស្ចារ្យ ចំពោះភ្នែកយើង ក្នុងការនាំពួកគេត្រឡប់មកដែនដី ដែលជា កេរ្តិ៍អាកររបស់គេវិញ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

៩ មែនហើយ អស់ទាំងមហាក្សត្រនៃពួកសាសន៍ដទៃនឹងធ្វើជាឪពុកចិញ្ចឹមរបស់គេ ហើយអគ្គមហេសីនៃគេ នឹងធ្វើជាម្ដាយបំបៅ របស់គេ; ហេតុដូច្នោះហើយ សេចក្ដីសន្យាទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្រសើរណាស់ ចំពោះពួកសាសន៍ដទៃ ត្បិតទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយតើអ្នកណាអាចប្រកែកបាន ?

១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដែនដីនេះនឹងទុកជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នក ឯពួកសាសន៍ដទៃ គេនឹងមានពរនៅ លើដែនដីនេះ ។

១១ ហើយដែនដីនេះនឹងត្រូវបានទៅជាដែនដីនៃសេរីភាពមួយ សំរាប់ពួកសាសន៍ដទៃ ហើយនឹងពុំមានស្ដេចនៅលើដែនដីដែលនឹងលើកឡើងចំពោះពួកសាសន៍ដទៃឡើយ ។

១២ ហើយយើងនឹងពង្រឹងដែនដីនេះ ដើម្បីតទល់នឹងអស់ទាំងសាសន៍ដទៃ ។

១៣ ហើយអ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន នោះនឹងត្រូវវិនាស ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

១៤ ត្បិតអ្នកណាដែលលើកស្ដេចឡើងឲ្យមកប្រឆាំងនឹងយើង នោះនឹងត្រូវវិនាស ព្រោះយើងជាព្រះ អម្ចាស់ គឺជាស្ដេចលើមេឃ ហើយជាស្ដេចរបស់ពួកគេ; ហើយយើងនឹងធ្វើជាពន្លឺដល់គេជាដរាប ដល់អស់អ្នកណាដែលស្ដាប់តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់យើង ។

១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមកពីហេតុនេះ គឺដើម្បីឲ្យសេចក្ដីទាំងឡាយសញ្ញារបស់យើងអាចបានបំពេញ ដែលយើងបានធ្វើជា មួយនឹងកូនចៅមនុស្សថា យើងត្រូវធ្វើនៅពេលគេនៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ នោះយើងត្រូវតែ បំផ្លាញទាំងកិច្ចការសម្ងាត់ទាំង ឡាយនៃសេចក្ដីងងឹត និងឃាតកម្ម ហើយនឹងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ។

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ ទាំងបាវគេ និងអ្នកសេរី ទាំងប្រុស និងស្រី នឹងត្រូវវិនាស; ព្រោះពួកគេនេះហើយដែលជាពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី; ព្រោះអ្នកណាដែលមិនតាមយើង គឺខ្មាំងនឹងយើង ព្រះរបស់ យើងទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

១៧ ត្បិតយើងនឹងបំពេញពាក្យសន្យាទាំងឡាយរបស់យើង ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅមនុស្សថា យើងនឹងធ្វើនៅពេល ដែលពួកគេនៅក្នុងសាច់ឈាមនៅឡើយ —

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ព្រះរបស់យើងទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថាៈ យើងនឹងធ្វើទុក្ខដល់ពូជ របស់អ្នក ដោយដៃនៃពួកសាសន៍ដទៃ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងនឹងបន្ទន់ចិត្តពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីឲ្យពួកសាសន៍បាន ទៅដូចជាឪពុករបស់ពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកសាសន៍ដទៃនឹងមានពរ ហើយនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមវង្សអ៊ីស្រាអែលដែរ ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងញែកដីនេះទុកឲ្យពូជរបស់អ្នក និងពួកអ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពូជរបស់

៨ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៤; ២ នីហ្វៃ ១០:២០–២២; គ. និង ស. ១៣៣:៨.
គ ១ នីហ្វៃ ២២:៨.
៩ *ក* អេសាយ ៤៩:២២–២៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៨–៩; គ. និង ស. ៣:១៩–២០.
១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៦:១២.
១១ *ក* ស.ប. សេរី, សេរីភាព.
ខ ម៉ូសាយ ២៩:៣១–៣២.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១៤, ១៩.
ខ អេសាយ ៦០:១២.
១៤ *ក* អាលម៉ា ៥:៥០; គ. និង ស. ៣៨:២១–២២; ១២៨:២២–២៣; ម៉ូសេ ៧:៥៣.
ខ ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
១៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.
ខ ហេលេ. ៣:២៣. ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
គ ស.ប. សេចក្ដីងងឹតខាងវិញ្ញាណ.
១៦ *ក* ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៤–៥.
គ ១ នីហ្វៃ ១៤:១០.
ឃ ១ នីហ្វៃ ២២:១៣–២៣; ២ នីហ្វៃ ២៨:១៥–៣២; ៣ នីហ្វៃ ១៦:៨–១៥; អេធើរ ២:៩.
ង ម៉ាថាយ ១២:៣០.
១៧ *ក* គ. និង ស. ១:៣៨.
១៨ *ក* លូកា ១៣:២៨–៣០; គ. និង ស. ៤៥:៧–៣០.
ខ អេភេ. ៣:៦.
គ កាឡាទី ៣:៧, ២៩; ១ នីហ្វៃ ១៤:១–២; ៣ នីហ្វៃ ១៦:១៣; ២១:៦, ២២; ៣០:២; អ័ប្រា. ២:៩–១១.
១៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:២.

អ្នកជា ជរាប គឺទុកជាដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់ពួកគេ; ព្រោះព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំថា ដែនដីនេះគឺជាដែនដីដ៏ជំរើសមួយ
គឺលើដែនដី ឯទៀតទាំងអស់ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងឲ្យ
អស់ទាំងមនុស្សដែលនៅលើដែនដីនោះ ថ្វាយបង្គំដល់យើង
ព្រះទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ដោយឃើញថា ព្រះរបស់យើងដែលប្រកបដោយសេច
ក្ដីមេត្តាករុណា ទ្រង់បានប្រទានការចេះដឹងដ៏ធំដល់យើងពីរឿង
ទាំងនេះ នោះចូរយើងនឹកចាំដល់ទ្រង់ ហើយទំលាក់អំពើ
បាបទាំងឡាយរបស់យើង មួយអន្លើសិន ហើយកុំជ្រប់មុខ
ត្បិតយើងមិនត្រូវបានបោះបង់ចោលទេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែយើងត្រូវបានដេញចេញ ពីដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាករ
របស់យើងដែរ; ប៉ុន្តែយើងត្រូវបាននាំមកឯដែនដីមួយ ដែលប្រសើរ
លើសលែងទៅទៀត ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ បានយកសមុទ្រធ្វើ
ជាផ្លូវឲ្យយើង ហើយយើងនៅលើកោះក្នុងសមុទ្រ ។
២១ ប៉ុន្តែពាក្យសន្យាទាំងឡាយរបស់ព្រះធំណាស់ហ្ន៎
ចំពោះពួកអ្នកដែលនៅលើកោះទាំងឡាយក្នុងសមុទ្រ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ពាក្យថាកោះទាំងឡាយ នោះច្បាស់ជា
មានកោះឯទៀតក្រៅពីនេះ ហើយកោះទាំងនោះ មានបងប្អូន
របស់យើងរស់នៅដែរ ។
២២ ត្បិតមើលចុះ មានពេលខ្លះដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់នាំចេញពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ស្របតាមព្រះហឫទ័យ និងបំណង
របស់ ទ្រង់ ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹកចាំ
ដល់ពួកគេទាំងអស់គ្នាដែលត្រូវបានកាត់ចេញ ហេតុដូច្នោះហើយ
ទ្រង់ក៏នឹកចាំដល់ពួកយើងដែរ ។
២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូររីករាយក្នុងចិត្តឡើង ហើយ
ចូរចងចាំថា អ្នករាល់គ្នាបានសេរីភាព ដើម្បីធ្វើអ្វីៗ
សំរាប់ខ្លួនឯង — គឺដើម្បីរើសយកផ្លូវទៅឯសេចក្ដី
ស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ឬក៏
ផ្លូវទៅឯជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ ។
២៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់
ខ្ញុំអើយ ចូរសម្រុះសម្រួលខ្លួនទៅតាមបំណងនៃព្រះ ហើយមិន
មែនតាមបំណង នៃអារក្ស និងរបស់ខាងសាច់ឈាមទេ; ហើយ
ចូរចងចាំថា បន្ទាប់ពីបងប្អូនរាល់គ្នាបានស្រុះស្រួលជាមួយនឹង
ព្រះហើយនោះ គឺមានតែដោយសារ និងតាមរយៈព្រះ
គុណរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលបងប្អូនរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ ។
២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ សូមព្រះទ្រង់ប្រោសឲ្យអ្នករាល់គ្នា
រស់ពីសេចក្ដីស្លាប់ ដោយអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញ ហើយ
ព្រម ទាំងពីសេចក្ដីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែរ ដោយអំណាច
នៃដង្វាយធួន ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានទទួលចូលក្នុងនគរ
ដ៏អស់កល្ប ជានិច្ចនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចសរសើរ
ដំកើងទ្រង់ តាមរយៈព្រះគុណដ៏ឧត្ដមរបស់ទ្រង់ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១១

យ៉ាកុបបានឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់លោក — ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ជាតំណាងអំពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយបញ្ជាក់ថាទ្រង់នឹងយាងមកមែន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ យ៉ាកុបបាននិយាយជាច្រើនសេចក្ដីទៀត
ទៅប្រជាជនខ្ញុំ នៅពេលនោះ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
មានតែរឿង ប៉ុណ្ណោះនេះទេដែលខ្ញុំបានឲ្យសរសេរទុក ព្រោះរឿង
ទាំងឡាយដែលខ្ញុំសរសេរទុក ខ្ញុំឃើញថាល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ សរសេរពាក្យពេចន៍
របស់លោកអេសាយថែមទៀត ព្រោះព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរ
ចំពោះពាក្យពេចន៍របស់ លោក ។ ត្បិតខ្ញុំនឹងប្រៀបពាក្យទាំង
ឡាយរបស់លោក ទៅលើប្រជាជនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងផ្សាយពាក្យ
ទាំងឡាយដល់កូនចៅខ្ញុំទាំងអស់ ត្បិតលោកពិតជាបានឃើញ
ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ដែរ ។
៣ ហើយយ៉ាកុប ដែលជាប្អូនខ្ញុំ ក៏បានឃើញទ្រង់ដូចខ្ញុំបាន
ឃើញដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងផ្សាយពាក្យទាំងឡាយ
របស់ពួកគេ ដល់កូនចៅរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបញ្ជាក់ដល់កូនចៅខ្ញុំថា

២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១–៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
គ ១ នីហ្វៃ ១៨:៥–២៣.
ឃ អេសាយ ១១:១០–១២.
២១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១៥–១៦; ២២:៤.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:៤.
២៣ *ក* ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:១៦.
គ ចោទិ. ៣០:១៩.
២៤ *ក* ស.ប. ព្រះគុណ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
២៥ *ក* ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
១១ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៦:១–១០.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:១.
២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៣:១.
ខ ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសលោះ.
៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:៣; យ៉ាកុប ៧:៥.

ពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំជាពាក្យពិត ។ ហេតុដូច្នោះហើយ
ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដោយពាក្យពេចន៍របស់[ខ]អ្នកទាំងបី
នោះយើងនឹងតាំងពាក្យរបស់យើងឡើង ។ ទោះ
ជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែព្រះទ្រង់បានបញ្ជូន សាក្សីថែមទៀត
ហើយព្រះអង្គបានបញ្ជាក់អស់ទាំងពាក្យរបស់ព្រះអង្គ ។
៤ មើលចុះ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរក្នុង[ក]ការបញ្ជាក់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ
នូវការពិត[ខ]អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយដោយគោ
លបំណងនេះ ទើប[គ]ក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេត្រូវបានប្រទានមក;
ហើយអស់ទាំងអ្វីដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់មនុស្ស ចាប់តាំង
ពីកំណើតលោកិយមក គឺជាគំរូអំពីព្រះអង្គ ។
៥ ហើយព្រលឹងខ្ញុំក៏ត្រេកអរចំពោះ[ក]សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ
នៃព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់យើង
ដែរ; មែនហើយ ព្រលលឹងខ្ញុំត្រេកអរដល់ព្រះគុណរបស់ទ្រង់
ហើយដល់សេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងព្រះចេស្ដា និងសេចក្ដីមេត្តា
ករុណារបស់ទ្រង់ ក្នុងផែនការដ៏ធំ ហើយអស់កល្បជានិច្ច
នៃការរំដោះពីសេចក្ដីស្លាប់ ។
៦ ហើយព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរក្នុងការបញ្ជាក់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំថា
[ក]លើកលែងតែព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក នោះមនុស្សលោកទាំង
អស់នឹងត្រូវ វិនាស ។
៧ ត្បិតបើសិនជា[ក]គ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ នោះក៏គ្មានព្រះដែរ;
ហើយបើសិនជាគ្មានព្រះទេ នោះក៏គ្មានយើងរាល់គ្នាដែរ ព្រោះ
មិនអាច មាន[ខ]ការបង្កបង្កើតបានឡើយ ។ ប៉ុន្តែមានព្រះមួយអង្គ
ហើយទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់នឹងយាងមក ក្នុងពេល
កំណត់របស់ទ្រង់ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសរសេរពាក្យរបស់លោកអេសាយខ្លះថា
បើសិនជាប្រជាជនខ្ញុំណាម្នាក់បានឃើញពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះគេអាចលើកចិត្តគេឡើង ហើយអរសប្បាយសំរាប់មនុស្ស
លោកទាំងអស់ ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ហើយ
អ្នក រាល់គ្នាអាចប្រៀបពាក្យទាំងឡាយនេះ ទៅលើខ្លួនអ្នក
ហើយទៅលើមនុស្សលោកទាំងអស់ ៕

ជំពូកទី ១២

អេសាយឃើញព្រះវិហារនៃថ្ងៃក្រោយ, ការប្រមូលសាសន៍អ៊ីស្រាអែល, និងសេចក្ដីជំនុំជំរះ និងសេចក្ដីសុខសាន្តនៃរយៈពេលមួយ ពាន់ឆ្នាំ — ពួកឆ្មើងឆ្មៃ និងពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវបន្ទាបចុះ នៅពេលការយាងមកលើកទីពីរ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ២ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ពាក្យដែល[ក]អេសាយ ជាកូនអ័ម៉ូស [ខ]បានឃើញអំពីដំណើរស្រុក
យូដា និងក្រុងយេរូសាឡិម គឺៈ
២ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់
នោះ[ក]ភ្នំជា[ខ]ទីសាងព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងបានតាំងឡើងខ្ពស់
លើសអស់ទាំង[គ]ភ្នំធំៗ ហើយនឹងបានដំកើងឡើង ប្រសើរជាង
អស់ទាំងភ្នំតូចៗដែរ ហើយអស់ទាំងសាសន៍នឹងចូលហូរហែទៅក្នុង
ទីនោះ ។
៣ ឯប្រជាជាតិជាច្រើន គេនឹងទៅដោយពោលថា ចូរមក
ហើយចូរយើងឡើងទៅឯភ្នំនៃព្រះអម្ចាស់ ដល់ព្រះវិហារនៃ
ព្រះរបស់ពួក យ៉ាកុបចុះ; ហើយទ្រង់នឹងបង្រៀនយើងពីផ្លូវទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយយើងនឹង[ក]ដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយរបស់
ទ្រង់; ត្បិត[ខ]ក្រិត្យវិន័យនឹង ចេញពីក្រុងស៊ីយ៉ូនទៅ ហើយព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ពីក្រុងយេរូសាឡិមដែរ ។
៤ ហើយទ្រង់នឹង[ក]ជំនុំជំរះនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងឡាយ
ហើយនឹងសំរេចរឿងដល់ប្រជាជនជាច្រើន ហើយពួកគេនឹង

---

៣ *ខ* ២ នីហ្វៃ ២៧:១២;
អេធើរ ៥:២–៤;
គ. និង ស. ៥:១១.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣១:២.
ខ យ៉ាកុប (ពម) ៤:៥;
យ៉ារ៉ុម ១:១១;
អាលម៉ា ២៥:១៥–១៦;
អេធើរ ១២:១៩.
គ ២ នីហ្វៃ ៥:១០.
៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
៦ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១៥.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:១៣.
ខ ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
១២ ១ *ក* គម្ពីរអេសាយ ជំពូកទី ២–១៤ គឺបានដកស្រង់ចេញមកពីផ្ទាំងលង្ហិន ដោយនីហ្វៃ នៅក្នុង ២ នីហ្វៃ ១២–២៤; មានពាក្យខុសពីគ្នាខ្លះៗដែលត្រូវឲ្យសំគាល់.
ខ ហេ. *ខាសា* មានន័យថា «និមិត្តឃើញ» ។ មានន័យថាលោកអេសាយបានទទួលសាររបស់លោក តាមរយៈការនិមិត្តពីព្រះអម្ចាស់ ។
២ *ក* យ៉ូអែល ៣:១៧.
ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
ខ ស.ប. ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ, ដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់.
គ គ. និង ស. ៤៩:២៥.
៣ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ ហេ. ការបង្រៀន ឬ លទ្ធិ.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ២១:២–៩.

យកដាវ របស់ខ្លួនដំធ្វើជាផាលនង្គ័ល ហើយលំពែងគេធ្វើជា
ដង្កាវវិញ — សាសន៍មួយនឹងមិនលើកដាវ ទាស់នឹងសាសន៍មួយ
ទៀតឡើយ ឬក៏មិនហាត់រៀនធ្វើសឹកសង្គ្រាមទៀតដែរ ។
៥ ឱពួកវង្សនៃយ៉ាកុបអើយ ចូរមក ចូរយើងដើរក្នុងពន្លឺនៃ
ព្រះអម្ចាស់ចុះ; មែនហើយ ចូរមក ត្បិតអស់អ្នករាល់គ្នាបានវ
ង្វេងទៅ តាមផ្លូវទុច្ចរិតរៀងខ្លួន ។
៦ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុនេះបានជាទ្រង់បោះ
បង់ចោលពួកវង្សយ៉ាកុប ជារាស្ត្រទ្រង់ចេញ ពីព្រោះមាន
ទំនៀមទំលាប់ពីស្រុកខាង កើតបានចូលមកពេញទី ហើយនឹង
ស្តាប់តាមពួកគ្រូទាយ ដូចជាសាសន៍ភីលីស្ទីន ហើយពួកគេ
ចងសម្ព័ន្ធមិត្រជាមួយនឹងកូនចៅ របស់ពួកសាសន៍ដទៃ ។
៧ ស្រុករបស់ពួកគេក៏ពោរពេញទៅដោយមាស និងប្រាក់
ឯទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ នោះរាប់មិនអស់ឡើយ; ស្រុករបស់
ពួកគេក៏ ពោរពេញដោយសេះ ហើយរទេះចម្បាំងទាំងឡាយ
របស់ពួកគេ ក៏រាប់មិនអស់ដែរ ។
៨ ស្រុករបស់ពួកគេក៏ពោរពេញដោយរូបព្រះដែរ; ពួក
គេថ្វាយបង្គំចំពោះស្នាដៃរបស់ខ្លួន គឺជារបស់ដែលម្រាមដៃគេ
បានធ្វើឡើង ។
៩ ហើយមនុស្សធម្មតាមិនបានឱនចុះ ឯពួកអ្នកធំមិនបាន
បន្ទាបខ្លួនទេ ដូច្នេះ សូមកុំអត់ទោសដល់គេឡើយ ។
១០ ឱពួកទុច្ចរិតអើយ ចូរឲ្យចូលទៅក្នុងរូងថ្ម ហើយពួនខ្លួនទៅ
ក្នុងធូលីដីចុះ ព្រោះសេចក្ដីកោតខ្លាច ដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយ
សិរីល្អ នៃឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់នឹងវាយអ្នក ។
១១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ឫកខ្ពស់របស់មនុស្ស
នឹងត្រូវបន្ទាបចុះ ហើយចិត្តឆ្មើងឆ្មៃរបស់មនុស្សនឹងត្រូវបង្អោន
ទាប វិញ នៅគ្រានោះមានតែព្រះអម្ចាស់មួយអង្គប៉ុណ្ណោះទេ
ដែលនឹងបានដំកើងឡើង ។
១២ ត្បិតថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នឹងមកលើគ្រប់ទាំង
សាសន៍ មែនហើយ មកលើគ្រប់រូប; មែនហើយ មក
លើគ្រប់ទាំងឫក ខ្ពស់ និងចិត្តឆ្មើងឆ្មៃ ព្រមទាំងលើគ្រប់អ្វីទាំង
អស់ ដែលបានលើកឡើងផង ហើយនោះ នឹងត្រូវទ្រង់
បន្ទាបចុះវិញ ។
១៣ មែនហើយ ហើយថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើអស់
ទាំងដើមតាគ្រៅ នៅភ្នំល្បាណូន ព្រោះជាភ្នំខ្ពស់
ហើយដំកើងឡើង និងលើ គ្រប់ទាំងដើមម៉ៃសាក់ នៅស្រុក
បាសានដែរ ។
១៤ ហើយមកលើអស់ទាំងភ្នំខ្ពស់ និងភ្នំតូចៗ និងលើគ្រប់
សាសន៍ដែលបានដំកើងឡើង និងលើគ្រប់ទាំងប្រជាជន;
១៥ ហើយមកលើអស់ទាំងប៉មយ៉ាងខ្ពស់ និងលើកំផែងមាន
គ្រឿងចម្បាំង;
១៦ ហើយមកលើអស់ទាំងនាវានៅក្នុងសមុទ្រ និងលើអស់
ទាំងនាវាស្រុកតើស៊ីស ហើយលើអ្វីៗទាំងអស់ដែល
គាប់ដល់ភ្នែកដែរ ។
១៧ ហើយសណ្ឋានខ្ពស់របស់មនុស្សនឹងត្រូវបង្អោនទាប
ឯសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃរបស់មនុស្ស ក៏នឹងត្រូវបន្ទាបចុះ; នៅគ្រានោះ
នឹងមានតែ ព្រះអម្ចាស់មួយអង្គប៉ុណ្ណោះទេ ដែលនឹងបាន
ដំកើងឡើង ។
១៨ ហើយរូបព្រះទាំងឡាយនឹងសាបសូន្យបាត់ទៅអស់រលីង ។
១៩ ឯមនុស្ស គេនឹងចូលទៅក្នុងរអាងថ្ម ហើយក្នុងរូងដី
ត្បិតសេចក្ដីស្ញែងខ្លាចនៃព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើគេ ហើយសិរីល្អនៃ
ឫទ្ធានុភាព របស់ទ្រង់នឹងវាយគេ ក្នុងកាលដែលទ្រង់ក្រោកឡើង
ដើម្បីនឹងអង្រួនផែនដី ដោយឫទ្ធិយ៉ាងអស្ចារ្យ ។
២០ នៅគ្រានោះ មនុស្សនឹងបោះចោលរូបព្រះទាំងឡាយ
របស់ខ្លួនដែលធ្វើពីមាស និងរូបព្រះទាំងឡាយដែលធ្វើពីប្រាក់
ជារបស់ ដែលគេបានធ្វើសំរាប់នឹងថ្វាយបង្គំ ទៅឲ្យកណ្ដុរ
ហើយនឹងប្រចៀវ ។
២១ ដើម្បីនឹងចូលទៅក្នុងរអាងថ្ម ហើយក្នុងក្រហែងថ្មរ
ខិញរខុញ ឲ្យបានរួចពីសេចក្ដីស្ញែងខ្លាចនៃព្រះអម្ចាស់ ដែល

៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:១៤;
ម៉ូសាយ ១៤:៦; អាលម៉ា ៥:៣៧.
៦ *ក* ក.ន. បានពោរពេញ,
ទំនុកបំរុងដោយការបង្រៀនទាំង
ឡាយ, ការជឿទាំងឡាយ
នៃសាសន៍ក្រោ.
ខ ស.ប. ពួកភីលីស្ទីន.
គ ហេ. រួមដៃ ឬធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជា
មួយ.
៨ *ក* ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
៩ *ក* ក.ន. ចំពោះព្រះ; គេថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ទាំងឡាយទៅវិញ.
១០ *ក* អាលម៉ា ១២:១៤.
១២ *ក* ស.ប. ការយាងមកលើកទីពីរនៃព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ម៉ាឡាគី ៤:១;
២ នីហ្វៃ ២៣:១១;
គ. និង ស. ៦៤:២៤.
១៦ *ក* ច្បាប់ក្រេក (សេព្ទូចិនត៍) មានពាក្យ
មួយដែលពួកហេព្រើរពុំមាន ហើយ
ពួកហេព្រើរមានពាក្យមួយដែល ពួក
ក្រេកពុំមាន; ប៉ុន្តែ
២ នីហ្វៃ ១២:១៦ មានទាំងពីរ
១៧ *ក* ក.ន. នៅគ្រាដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
នឹងយាងមកក្នុងសិរីល្អ.
២០ *ក* ហេ. ក្រវែងចោល.

នឹងមកលើគេ ហើយឫទ្ធានុភាពនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ដែលនឹងវាយគេ
ក្នុងកាលដែលទ្រង់ក្រោកឡើង ដើម្បីនឹងអង្រួនផែនដី ដោយ
ឫទ្ធិយ៉ាងអស្ចារ្យ ។
២២ ចូរលែងទុកចិត្តដល់[ក]មនុស្ស ដែលមានតែដង្ហើមចេញ
ចូលតាមរន្ធច្រមុះទៅ; គ្បិតតើនឹងពឹងដល់គេឯណាបាន ?

ជំពូកទី ១៣

ស្រុកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិមនឹងទទួលទោស ព្រោះការមិនស្ដាប់បង្គាប់របស់គេ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់តវ៉ា ហើយជំនុំជំរះរាស្ត្រទ្រង់ — ពួកកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនត្រូវបណ្ដាសា ហើយមានទុក្ខដោយមកពីតណ្ហាខាងលោកិយរបស់គេ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៣ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស.។

គ្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ
ទ្រង់ដកយកទីពឹង ហើយនឹងបង្អែកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម
និងស្រុកយូដា ព្រមទាំងបង្អែកជាស្បៀងអាហារ និង
ទីពឹងនៃទឹកផឹកអស់រលីងទៅ —
២ ទាំងមនុស្សខ្លាំងពូកែ និងមនុស្សថ្មើរចម្បាំង ទាំងចៅក្រម
និងព្យាការី ទាំងគ្រូទាយ និងអ្នកចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ;
៣ ទាំងមេត្រួតត្រាលើ៥០នាក់ និងមនុស្សដែលមាន
សក្ដិយស ទាំងអ្នកប្រឹក្សា និងជាងប៉ិនប្រសប់ ហើយនឹងអ្នក
មានវោហារ យ៉ាងចំណានផង ។
៤ នោះយើងនឹងតាំងពួកក្មេងៗ ឲ្យធ្វើជាចៅហ្វាយលើគេ
ហើយកូនតូចៗត្រួតត្រាលើគេវិញ ។
៥ ហើយបណ្ដាជនទាំងឡាយនឹងត្រូវសង្កត់សង្កិន គឺម្នាក់ទល់នឹង
ម្នាក់ទៀត ព្រមទាំងអ្នកជិតខាងខ្លួនផង; ពួកក្មេងៗនឹងប្រព្រឹត្ត
ព្រហើន ចំពោះចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ហើយមនុស្សថោកទាបចំពោះ
មនុស្សថ្លៃថ្នូរដែរ ។
៦ កាលណាមនុស្សម្នាក់នឹងយកបងប្អូនពីក្នុងគ្រួសាររបស់
ឪពុកខ្លួនមក ហើយនិយាយថា៖ អ្នកឯងមានសំលៀកបំពាក់
សូមអ្នក ធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងទៅ សូមកុំឲ្យស្រុក[ក]ខ្ទេចខ្ទីនេះ
នៅក្រោមអំណាចអ្នកឡើយ —
៧ នៅគ្រានោះ គេនឹងប្រកែកថា៖ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើជាអ្នក[ក]មើលឲ្យ
ជាទេ; ព្រោះនៅផ្ទះខ្ញុំគ្មានអាហារ ឬសំលៀកបំពាក់អ្វីឡើយ;
អ្នករាល់ គ្នាមិនត្រូវតាំងខ្ញុំឡើង ឲ្យធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើ
បណ្ដាជនទេ ។
៨ គ្បិតក្រុងយេរូសាឡិម[ក]ខ្ទេចខ្ទី ហើយស្រុកយូដាក៏[ខ]បាន
ដួលដែរ ពីព្រោះអណ្ដាតគេ ហើយនឹងអំពើរបស់គេ ដែល
សុទ្ធតែបង្អុច បង្អាល ដល់ព្រះនេត្រដ៏មានសិរីនៃព្រះអម្ចាស់ ។
៩ ភាពនៃទឹកមុខគេតែងធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងគេ ក៏បើកបង្ហាញ
អំពើបាបរបស់គេចេញ ដូចជា[ក]ក្រុងសូដុំម ហើយគេមិនអាចបិទ
បាំងបាន ឡើយ ។ វេទនាដល់ព្រលឹងគេ ព្រោះគេបានប្រព្រឹត្ត
អំពើអាក្រក់ ដល់ខ្លួនគេហើយ !
១០ ចូរថ្លែងប្រាប់ថា មនុស្សសុចរិតនឹង[ក]បានសេចក្ដីសុខវិញ;
គ្បិតគេនឹងទទួលផលនៃការដែលគេប្រព្រឹត្ត ។
១១ វេទនាដល់មនុស្សអាក្រក់ ព្រោះគេនឹងត្រូវវិនាស;
គ្បិតការដែលដៃគេបានធ្វើ នោះនឹងបានសងដល់គេវិញ !
១២ ឯរាស្ត្ររបស់យើង គឺជាកូនក្មេងដែលសង្កត់សង្កិនគេ
ហើយគឺពួកស្រីៗ ដែលមានអំណាចត្រួតត្រាលើគេដែរ ។
ឱរាស្ត្ររបស់ យើងអើយ ពួកអ្នកដែលនាំមុខអ្នក គេ[ក]នាំឲ្យ
អ្នកវង្វេង ក៏បំផ្លាញផ្លូវទាំងឡាយ ដែលអ្នកដើរដែរ ។
១៣ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់កំពុងឈរ ដើម្បី[ក]អង្វរ ទ្រង់ឈរ ដើម្បី
ជំនុំជំរះប្រជាជនទាំងឡាយ ។
១៤ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកើតមានក្ដីនឹងពួកចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ
នៃរាស្ត្រទ្រង់ ហើយនិង[ក]ពួកចៅហ្វាយ; ព្រោះអ្នករាល់គ្នាហើយ
ដែលបាន [ខ]ស៊ីបង្ហិន[គ]ចំការទំពាំងបាយជូរ ហើយ[ឃ]រឹបដែល
រឹបជាន់យក[ង]ពីអ្នកទាល់ក្រ នោះសុទ្ធតែនៅក្នុងផ្ទះអ្នកទាំងអស់ ។
១៥ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលសួរថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាមានច្បាប់អីនឹងញាំញីរាស្ត្រយើង
ហើយបត់បែន មុខរបស់មនុស្សទាល់ក្រដូច្នេះ ?
១៦ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ដោយ

២២ *ក* ក.ន. ឈប់ពឹងមនុស្សលោក; គេគ្រាន់តែមាន អំណាចតិចតួចប៉ុណ្ណោះបើ សិនជាប្រៀបធៀបទៅនឹងព្រះ.
១៣ ៦ *ក* អេសាយ ៣:៦.
៧ *ក* ហេ. អ្នករុំប៉ង់ (របួស); ឧទាហរណ៍ ខ្ញុំពុំអាចដោះស្រាយបញ្ហាទាំង ឡាយរបស់អ្នកបានទេ.
៨ *ក* យេរេ. ៩:១១.
ខ បរិទេវ ១:៣.
៩ *ក* លោកុ. ១៩:១, ៤–៧, ២៤–២៥. ស.ប. ការប្រតិព័ន្ធភេទដូចគ្នា.
១០ *ក* ចោទិ. ១២:២៨.
១២ *ក* អេសាយ ៩:១៦.
១៣ *ក* ហេ. តវ៉ា. មីកា ៦:២; គ. និង ស. ៤៥:៣–៥.
១៤ *ក* ហេ. ពួកអ្នកត្រួតត្រា ឬពួកអ្នកដឹកនាំ.
ខ ហេ. បរិភោគ ឬដុត.
គ អេសាយ ៥:៧.
ឃ ក.ន. របស់ដែលរឹបអូសយកបាន.
ង ២ នីហ្វៃ ២៨:១២–១៣.

ព្រោះពួកកូនស្រីក្រុងស៊ីយ៉ូនមានឫកខ្ពស់ មានដំណើរ
ងើបងើយ ផាត់វង្វង់ ភ្នែក ដើរយាងយារ ហើយបំភ្លៃជើងឲ្យ
មានសូររ៉ូងរ៉ុង ។
១៧ ហេតុនេះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងវាយក្រយៅក្បាលនៃពួក
កូនស្រីក្រុងស៊ីយ៉ូនឲ្យកើតមក ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹង
សំរាតកេរ្តិ៍ ខ្មាសគេ ។
១៨ នៅគ្រានោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងដកសេចក្ដីលំអនៃ
គ្រឿងអលង្ការ សំណាញ់សក់ កំងក;
១៩ ខ្សែក កងដៃ កំស្បៃ;
២០ ក្បាំងសក់ ខ្សែចង្កេះជើង បូរក្បាល ក្លងហិត និងក្រវិល;
២១ ចិញ្ចៀន និងត្បូងតែងច្រមុះ;
២២ សំលៀកបំពាក់សំរាប់បុណ្យ កន្សែងទទូរ ផាហ៊ុម
កាបូបយួរ;
២៣ កញ្ចក់ អាវសារ៉ូ មួក និងក្រមាររបស់គេចេញ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នឹងមានក្លិនស្អុយ
ជំនួសក្រអូប; ខ្សែចង ជំនួសខ្សែក្រវាត់; ក្បាលទំពែក ជំនួស
សក់សំអាង; សំពត់ធ្មៃ ជំនួសសំពត់ល្អើក; ស្នាមត្រា
ជំនួសលំអខ្លួន ។
២៥ ពួកប្រុសៗរបស់អ្នកនឹងដួលដោយមុខដាវ ហើយ
មនុស្សខ្លាំងពូកែរបស់អ្នកនឹងស្លាប់ក្នុងចម្បាំង ។
២៦ នោះអស់ទាំងទ្វារក្រុងនឹងមានការខ្សឹកខ្សួលហើយសោយ
សោក; ឯនាងនឹងត្រូវចោលនៅតែឯង ហើយអង្គុយនៅដី ៕

ជំពូកទី ១៤

ក្រុងស៊ីយ៉ូន និងពួកកូនស្រី នឹងត្រូវបានប្រោសលោះ ហើយលាងជំរះនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៤ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស.។

ហើយនៅគ្រានោះ ស្រីប្រាំពីរនាក់នឹងជាប់នៅជាមួយប្រុសម្នាក់
ដោយពោលថា៖ យើងនឹងបរិភោគអាហាររបស់ខ្លួនយើង ហើយ
នឹង រកប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដោយខ្លួនយើងដែរ; សូមឲ្យតែយើង
បានឈ្មោះ ជាប្រពន្ធរបស់អ្នកចុះ ដើម្បីនឹងដោះសេចក្ដីដំណៀល
ពីយើងចេញ ។
២ នៅគ្រានោះ មែកខ្នែងរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងបានជាល្អប្រពៃ
ហើយរុងរឿង; ឯផលកើតពីដី នឹងបានជាប្រសើរ ហើយ
ជាលំអដល់ សំណល់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបានរួច ។
៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកអ្នកណាដែល
សល់នៅក្នុងក្រុងស៊ីយ៉ូន ជាអ្នកដែលនៅក្នុង
ក្រុងយេរូសាឡិមនៅឡើយ នោះនឹងបានហៅជាអ្នកបរិសុទ្ធ
គឺគ្រប់ទាំងមនុស្សក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម —
៤ ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាងជំរះ គ្រឿងលាមក
របស់ពួកកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនចេញ ហើយបានចំរាញ់សំអាត
ឈាមនៃ ក្រុងយេរូសាឡិមពីកណ្ដាលទីក្រុងទៅ ដោយ
អំណាចនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងអំណាចនៃភ្លើងឆេះបន្សុស ។
៥ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងបង្កើតឲ្យមានពពក និង
ផ្សែងនៅវេលាថ្ងៃ ហើយភ្លើងដ៏ឆេះបំភ្លឺនៅវេលាយប់
ពីលើទីលំនៅទាំងមូល នៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយ
ពីលើទីប្រជុំទាំងប៉ុន្មានរបស់គេ; ត្បិតគ្រប់ទាំងទីគួរគោរព
នៃក្រុងស៊ីយ៉ូន នឹងមានគំរបគ្របបាំងទាំងអស់ ។
៦ ហើយនឹងមានរោងបារាំ សំរាប់ជាម្លប់បាំងកំដៅនៅពេលថ្ងៃ
និងសំរាប់ជាទីជ្រក ហើយជាទីបាំងខ្លួន ឲ្យរួចពីព្យុះ និងភ្លៀងផង ។

ជំពូកទី ១៥

ចំការទំពាំងបាយជូរ (អ៊ីស្រាអែល) របស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវចោលទទេ ហើយរាស្ត្រទ្រង់នឹងត្រូវបែកខ្ញែក — វេទនា

---

១៦ *ក* ក.ន. ការដើរឈានជើងជិតៗគ្នាតាមរបៀបណាមួយ៉ាង.
១៧ *ក* ហេ. បើកបង្ហាញ; មានន័យវិសេសថា « ធ្វើឲ្យគេមានសេចក្ដីអាម៉ាស់ ».
១៨ *ក* ប្រហែលជាសំណាញ់សក់ ។ ពួកអ្នកប្រាជ្ញពុំដែលស្រុះស្រួលគ្នាអំពីគ្រឿងអលង្កាដែលពួកស្ត្រីប្រើនៅក្នុង ខ ១៨–២៣ ឡើយ.
ខ ក.ន. អលង្កាដែលមានរាងដូចជាចំណិតលោកខែ.
១៩ *ក* ហេ. ស្បៃ.
២២ *ក* ហេ. សំលៀកបំពាក់ដ៏ត្រចះត្រចង់.
២៣ *ក* ឬ សំលៀកបំពាក់មើលធ្លុះ.
២៤ *ក* ហេ. កន្ទប.
ខ ឬ អាវវែង.
គ ឬ ស្នាមត្រា (សំគាល់ជាខ្ញុំកញ្ជះ).
១៤ ១ *ក* ក.ន. ជាសេចក្ដីដំណៀលដែលពុំបានរៀបការ ហើយគ្មានកូន.
២ *ក* អេសាយ ៦០:២១;
២ នីហ្វៃ ៣:៥;
យ៉ាកុប ២:២៥.
៤ *ក* ក.ន. កាលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសំអាតផែនដី.
ខ ស.ប. លាង, បានលាង, ការលាង.
គ ម៉ាឡាគី ៣:២–៣; ៤:១.
៥ *ក* និក្ខ. ១៣:២១.
៦ *ក* អេសាយ ២៥:៤;
គ. និង ស. ១១៥:៦.

នឹងកើតមាន ដល់គេ នៅគ្រាដែលគេក្បត់សាសនា និងគ្រាដែលបែកខ្ញែក — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកទង់ជ័យ ហើយប្រមូលសាសន៍អ៊ីស្រាអែល — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៥ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស.។

ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំសូម[ក]ច្រៀងបទថ្វាយស្ងួនសំឡាញ់របស់ខ្ញុំ គឺជាបទចំរៀង ច្រៀងពីស្ងួនសំឡាញ់ខ្ញុំ ខាងឯចំការទំពាំងបាយជូរ របស់ទ្រង់ថា ស្ងួនសំឡាញ់ខ្ញុំ ទ្រង់មានចំការទំពាំងបាយជូរនៅលើភ្នំ ដែលមានដីជាតិ ។

២ ហើយទ្រង់ក៏ធ្វើរបងហ៊ុំ ហើយរើសយកដុំថ្មចេញ រួចទ្រង់ដាំ[ក]ទំពាំងបាយជូរយ៉ាងល្អបំផុត ហើយសង់ប៉មមួយនៅចំកណ្ដាល ហើយធ្វើធុងឃ្នាបគាបផ្លែផង; ក្រោយនោះទ្រង់ប្រាថ្នាចង់ឲ្យទំពាំងបាយជូរនោះកើតផល តែបានកើតផលក្លាយជាទំពាំងបាយ ជូរព្រៃវិញ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱពួកក្រុងយេរូសាឡិម និងជនជាតិយូដាអើយ សូមវិនិច្ឆ័យរឿងយើង ដែលកើតក្ដីនឹងចំការទំពាំងបាយជូរ របស់យើងនេះចុះ ។

៤ តើគួរឲ្យយើងធ្វើអ្វីទៀត ដល់ចំការទំពាំងបាយជូររបស់យើង ដែលយើងលះបង់មិនបានធ្វើនោះ ? ហេតុដូច្នោះហើយ កាលយើងប្រាថ្នាកើតមានផលល្អ ម្ដេចក៏ក្លាយទៅជាមានផ្លែទំពាំងបាយជូរព្រៃវិញ ?

៥ ហើយឥឡូវនេះ ទៅចុះ; យើងនឹងប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា យើងនឹងធ្វើ[ក]អ្វីដល់ចំការទំពាំងបាយជូររបស់យើងនោះ — គឺយើងនឹងរើរបងចេញ នោះសត្វនឹងចូលស៊ីបំផ្លាញ; ហើយយើងនឹងរំលំកំផែងចេញ នោះចំការនឹងត្រូវជាន់ឈ្លីទៅ ។

៦ ហើយយើងនឹងបំផ្លាញអស់រលីង; ហើយគ្មានអ្នកណាកាត់លួស ឬជួយដីទៀតឡើយ; ប៉ុន្តែនឹងកើតមាន[ក]អញ្ចាញ ហើយបន្លា[ខ]ដុះ ឡើងវិញ; យើងក៏នឹងបង្គាប់ដល់ពពក ហាមមិនឲ្យធ្លាក់ភ្លៀងមកលើចំការនោះតទៅ ។

៧ ក្បិត[ក]អីចំការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នោះគឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយពួកយូដាជាដំណាំ[ខ]ដែលគាប់ដល់ ព្រះនេត្រទ្រង់; ហើយទ្រង់បានទតរកការជំនុំជំរះ ហើយមើលចុះ បានការសង្កត់សង្កិនវិញ; រកសេចក្ដីសុចរិត ប៉ុន្តែមើលចុះ បានសំរែកគ្រ លួចវិញ ។

៨ [ក]វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលសង់ផ្ទះ[ខ]ភ្ជាប់គ្នា ឥតមានចន្លោះណាឡើយ បណ្ដាលឲ្យអ្នករាល់គ្នានៅតែឯង តាមញកស្រុកវិញ !

៩ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដាក់ត្រចៀកខ្ញុំថា ពិតប្រាកដជាផ្ទះជាច្រើននោះ នឹងត្រូវចោលទទេ ព្រមទាំង ទីក្រុងធំៗ ហើយល្អៗផង ឥតមានអ្នកណានៅឡើយ ។

១០ មែនហើយ ចំការទំហំ១០វ៉ែ នឹងបានទឹកទំពាំងបាយជូរតែ[ក]១ប៉ោត ហើយពូជពង្រោះ១០ថាំង នឹងច្រូតបានតែ១ថាំងទេ ។

១១ វេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលក្រោកឡើងពីព្រលឹម ដើម្បីតែនឹងរក[ក]គ្រឿងស្រវឹង ហើយអត់ងងុយ[ខ] ដរាបដល់យប់ជ្រៅ ទាល់តែឆេះ រោលរាល ដោយសារស្រាទំពាំងបាយជូរ !

១២ ជាពួកអ្នកដែលមានស៊ុង ពិណ ក្រាប់ ខ្លុយ[ក] និងស្រាទំពាំងបាយជូរក្នុងការស៊ីលៀងរបស់គេ; តែគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះ ស្នាដៃរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ ក៏មិនពិចារណាពីការដែលព្រះហស្តទ្រង់ធ្វើដែរ ។

១៣ ហេតុនោះ បានជារាស្ត្ររបស់យើង ត្រូវបានចាប់យកទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង គឺដោយព្រោះគេខ្វះខាត[ក]ដំរិះ; ពួកអ្នករុងរឿង ត្រូវអត់ឃ្លានរហិតរហៃទៅ ហើយពួកបណ្ដាជនណែនណាន់ ក៏ខះកដោយស្រេកទឹក ។

១៤ ដូច្នេះ ស្ថាននរកបានរីកធំឡើង ព្រមទាំងហាមាត់ធំហួសប្រមាណ; ឯពួករុងរឿងឧត្ដម ពួកណែនណាន់តាន់តាប់ ពួកអឺកធឹក និងពួកអ្នកដែលរីករាយសប្បាយក្នុងពួកគេ ក៏ចុះទៅឯស្ថាននោះ ។

១៥ ហើយមនុស្សជាន់ទាបត្រូវឱនចុះ ហើយមនុស្សជាន់ខ្ពស់ក៏ត្រូវបន្ទាបដែរ ឯភ្នែករបស់អ្នកមានឫកខ្ពស់ នឹងត្រូវចុះសំយុងជ្រប់ ។

១៥ ១*ក* ក.ន. ព្យាការីចងក្រងចំរៀង ឬកំណាព្យជាពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយ អំពីចំការទំពាំងបាយជូរ ដោយបង្ហាញ អំពីសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ និងការប្រងើយកន្តើយរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
២ *ក* យេរេ. ២:២១.
៥ *ក* ទំនុក. ៨០:១២.
៦ *ក* អេសាយ ៧:២៣; ៣២:១៣.
ខ យេរេ. ៣:៣.
៧ *ក* ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
ខ ឬ សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
៨ *ក* មីកា ២:១–២.
ខ ក.ន. ទុកឲ្យនៅតែឯង ។ អ្នកមានដីដ៏ស្ដុកស្ដម្ភក៏រឹបយកដីស្រែតូចតាចរបស់អ្នកក្រីក្រ.
១០ *ក* អេសេ. ៤៥:១០–១១.
១១ *ក* សុភា. ២៣:៣០–៣២.
ខ ស.ប. ពាក្យសំដីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ.
១២ *ក* ទំនុក. ២៨:៥.
១៣ *ក* ហូសេ ៤:៦.
ស.ប. ដំរិះ.

១៦ តែព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បានដំកើងឡើងដោយ
សេចក្ដីយុត្តិធម៌ គឺព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ទ្រង់បានញែកជាបរិសុទ្ធ
ក្នុងសេចក្ដី សុចរិតវិញ ។
១៧ នៅពេលនោះ កូនចៀមនឹងរកស៊ីនៅគ្រប់កន្លែង
ដូចជានៅវាលស្មៅរបស់វា ឯមនុស្សដទៃគេនឹង
ត្របាក់លេបទ្រព្យសម្បត្តិបាក់ បែក របស់ពួកអ្នកស្ដុកស្ដម្ភ ។
១៨ វេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលអូសទាញសេចក្ដីទុច្ចរិត ដោយ
ខ្សែជាសេចក្ដីភូតភរ ហើយអំពើបាប ដោយខ្សែលាមរទេះ ។
១៩ ជាពួកអ្នកដែលថា៖ ចូរឲ្យទ្រង់ប្រញាប់ឡើង ឲ្យទ្រង់
បង្ហើយការឲ្យឆាប់ចុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានឃើញនឹងភ្នែក; ហើយ
ចូរឲ្យគំនិត របស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចូលមក
ជិត ហើយមកដល់ចុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានស្គាល់ផង ។
២០ វេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលរាប់សេចក្ដីអាក្រក់ថាជាល្អ
ហើយសេចក្ដីល្អថាជាអាក្រក់វិញ ជាពួកអ្នកដែលយកសេចក្ដី
ងងឹតថា ជាពន្លឺ ហើយយកពន្លឺជាងងឹត ក៏យកសេចក្ដី
ល្វីងជូរចត់ជាផ្អែម ហើយយកផ្អែមជាល្វីងជូរចត់វិញ !
២១ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលរាប់ខ្លួនថា ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា
ហើយស្មានថាខ្លួនគេមានគំនិតស្រួច ។
២២ វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលប៉ិនប្រសប់នឹងផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ
និងអ្នកដែលខ្លាំងពូកែក្នុងការលាយគ្រឿងស្រវឹង;
២៣ ជាពួកអ្នកដែលស៊ីសំណូក ដើម្បីរាប់មនុស្សអាក្រក់ថា
ជាសុចរិតវិញ ហើយដកសេចក្ដីសុចរិត របស់មនុស្សសុចរិតចេញ !
២៤ ហេតុនោះ ប្រៀបដូចជាអណ្ដាតភ្លើងឆេះបន្សុសជញ្ជ្រាំង
ហើយស្មៅក្រៀមស្រុតចុះក្នុងភ្លើងយ៉ាងណា នោះឫសរបស់
ពួកអ្នក ទាំងនោះនឹងបាន ដូចជាអ្វីដែលពុករលួយ ហើយផ្កា
របស់គេនឹងហុយ ឡើងដូចជាធូលីយ៉ាងនោះដែរ; ពីព្រោះគេ
បានលះចោល ក្រិត្យវិន័យ នៃព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ
ព្រមទាំងមើលងាយចំពោះព្រះបន្ទូល របស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង ។
២៥ ហេតុនោះ សេចក្ដីខ្ញាល់នៃព្រះអម្ចាស់ បានឆួលឡើងទាស់
នឹងរាស្ត្រនៃទ្រង់ ហើយទ្រង់បានលូកព្រះហស្តទាស់នឹងគេ ហើយ
បានវាយគេ; ឯភ្នំទាំងប៉ុន្មានក៏ញ័រ ហើយខ្មោចគេបានត្រឡប់ដូចជា
សំរាម នៅកណ្ដាលផ្លូវទាំងឡាយ ។ ត្បិតទោះជាយ៉ាង
នោះក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីខ្ញាល់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញ
ទាំងអស់ទៅដែរ គឺព្រះហស្តទ្រង់ចេះតែលូកមកទៀត ។
២៦ ហើយទ្រង់នឹងលើកទង់ជ័យសំរាប់ពួកសាសន៍ដែល
នៅទីឆ្ងាយ ហើយនឹងហួចហៅឲ្យមកពីចុងផែនដី; ហើយមើលចុះ
ពួកខ្លាំង នឹងខំសង្វាតមកដោយប្រញាប់; ឥតមានអ្នកណា
មួយអស់កម្លាំង ឬជំពប់ជើងឡើយ ។
២៧ ឥតមានអ្នកណាមួយងុយងោក ឬដេកលក់ដែរ; ក៏ឥតមាន
អ្នកណាមួយបន្ធូរខ្សែក្រវាត់ ឬស្រាយខ្សែស្បែកជើងដែរ;
២៨ ជាពួកអ្នកដែលមានព្រួញមុតណាស់ ហើយធ្នូទាំង
អស់ក៏ដំឡើងជាស្រេច ឯក្រចកសេះ នោះនឹងបាន
រាប់ជាថ្មដែកភ្លើង ហើយកង់រទេះរបស់គេក៏ដូចជាខ្យល់កួច
សូរសន្ធឹករបស់ពួកនោះនឹងបានដូចជាសូរគ្រហឹមរបស់មេសិង្ហ។
២៩ គេនឹងគ្រហឹមដូចជាកូនសិង្ហ; មែនហើយ គេនឹងគ្រហឹម
ហើយចាប់រំពាយកទៅ ហើយឥតមានអ្នកណាជួយឲ្យរួច
បានឡើយ ។
៣០ ហើយនៅគ្រានោះ គេនឹងគ្រហឹមដាក់ពួកអ្នកទាំងនោះឲ្យឮ
ដូចជាសូរគ្រាំគ្រេងនៃសមុទ្រ; ហើយបើសិនជាអ្នកណាមើលទៅ
ក្នុងស្រុក នោះនឹងឃើញមានតែងងឹត និងសេចក្ដីសោកសៅទេ
ហើយពន្លឺដែលនៅលើមេឃ នឹងងងឹតសូន្យទៅដែរ ៕

១៦ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម.
១៨ *ក* ស.ប. ឥតប្រយោជន៍, ការឥតប្រយោជន៍.
ខ ក.ន. ពួកគេបានជាប់ទៅនឹងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហាក់ដូចជាសត្វទៅនឹងបន្ទុក.
១៩ *ក* យេរេ. ១៧:១៥.
ខ ក.ន. ពួកគេនឹងមិនជឿដល់ព្រះមែស៊ីឡើយ រហូតដល់ពួកគេបានឃើញទ្រង់.
២០ *ក* មរ៉ូណៃ ៧:១៤, ១៨; គ. និង ស. ៦៤:១៦; ១២១:១៦.
ខ ១ យ៉ូហាន ១:៦.
២១ *ក* សុភា. ៣:៥–៧; ២ នីហ្វៃ ២៨:១៥.
២៣ *ក* ក.ន. ដកហូតគាត់កុំឲ្យមានសិទ្ធិតាមច្បាប់.
២៤ *ក* អូបា. ១:១៨; ម៉ាឡាគី ៤:១–២; ២ នីហ្វៃ ២០:១៧.
ខ យ៉ូអែល ២:៥; ១ នីហ្វៃ ២២:១៥, ២៣; ២ នីហ្វៃ ២៦:៤, ៦; គ. និង ស. ៦៤:២៣–២៤; ១៣៣:៦៤.
គ លូកា ៣:១៧; ម៉ូសាយ ៧:២៩–៣១.
ឃ ២ សាំយូ. ១២:៧–៩.
២៥ *ក* គ. និង ស. ៦៣:៣២; ម៉ូសេ ៦:២៧.
២៦ *ក* ស.ប. ទង់.
ខ ឬ ហួច; ឧទាហរណ៍ គឺជាសំគាល់ហៅឲ្យជួបជុំគ្នា.
គ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
២៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:១២–១៣.

ជំពូកទី ១៦

អេសាយឃើញព្រះអម្ចាស់ — អំពើបាបទាំងឡាយរបស់អេសាយត្រូវបានអត់ទោសឲ្យ — លោកត្រូវបានហៅឲ្យព្យាករ — លោកព្យាករ អំពីការបង្រៀននៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលពួកសាសន៍យូដាមិនទទួលស្គាល់ — សំណល់នៃពូជមួយនឹងវិលត្រឡប់ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរ អេសាយ ៦ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

នៅឆ្នាំដែលស្ដេចអ៊ូសៀសទ្រង់បានសុគត នោះខ្ញុំឃើញព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្កនៅទីខ្ពស់ ហើយបានដំកើងឡើង
ឯភាយ ព្រះពស្ត្រ ទ្រង់សាយមកពេញក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។
២ នៅពីលើទ្រង់មានពួកសេរភីម; ម្នាក់ៗមានស្លាបប្រាំមួយ;
ក៏បាំងមុខដោយស្លាបពីរ បាំងជើងដោយស្លាបពីរ ហើយប្រើពីរ
សំរាប់ហើរ ។
៣ ហើយមួយបន្លឺទៅកាន់មួយថា៖ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺព្រះ
អម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បរិសុទ្ធ; ផែនដីទាំងមូល ពោរពេញ
ដោយ សិរីល្អនៃទ្រង់ ។
៤ ហើយក្របទ្វារក៏ញ័រ ដោយសូរសម្លេងនៃសេរភីមដែល
បន្លឺនោះ ហើយព្រះវិហារបានពេញទៅដោយផ្សែង ។
៥ ខណៈនោះ ខ្ញុំពោលថា៖ វរហើយខ្ញុំ ! ត្បិតខ្ញុំត្រូវ
វិនាសជាពិត; ពីព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិនស្អាត;
ហើយខ្ញុំនៅកណ្ដាល បណ្ដាមនុស្ស ដែលមានបបូរមាត់មិន
ស្អាតដែរ; ព្រោះភ្នែកខ្ញុំបានឃើញមហាក្សត្រ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃ
ពួកពលបរិវារ ។
៦ ខណៈនោះ សេរភីមមួយបានហើរមកឯខ្ញុំ ដៃកាន់រងើកភ្លើង
ដែលបានយកពីអាសនាដោយដង្កៀប;
៧ ហើយក៏ឲ្យប៉ះនឹងមាត់ខ្ញុំ ដោយពោលថា៖ នែ រងើកនេះ
បានប៉ះនឹងបបូរមាត់អ្នកហើយ; ឯសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់អ្នក នោះ
បានដក ចេញ ហើយអំពើបាបរបស់អ្នកបានអត់ទោសឲ្យផង ។
៨ រួចខ្ញុំក៏ឮសូរសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលមកថា៖
តើយើងនឹងចាត់អ្នកណាឲ្យទៅ តើអ្នកណានឹងទៅឲ្យយើង?
ខណៈនោះ ខ្ញុំទូលឆ្លើយថា៖ ទូលបង្គំនៅឯណេះហើយ
សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ ។
៩ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបថា៖ ចូរទៅប្រាប់ដល់ជន
ជាតិនេះថា — ចូរអ្នករាល់គ្នាស្ដាប់ចុះ តែឥតយល់;
ហើយមើលផង តែឥតដឹងឡើយ ។
១០ ត្រូវធ្វើឲ្យចិត្តនៃជនជាតិនេះទៅជាស្ពឹក ហើយឲ្យត្រចៀកគេ
ធ្ងន់ ចូរបាំងភ្នែកគេ — ក្រែងគេមើល ឃើញដោយភ្នែកគេ
ក៏ស្ដាប់ឮដោយត្រចៀកគេ ហើយយល់ដោយចិត្ត រួចប្រែចិត្ត
ដើម្បីឲ្យបានប្រោសឲ្យជា ។
១១ ខណៈនោះ ខ្ញុំទូលសួរថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើដល់
យូរប៉ុន្មានទៅ ? រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបថា៖ គឺដរាប
ដល់កាលណា ទីក្រុងទាំងប៉ុន្មានត្រូវចោលស្ងាត់ ឥតមានអ្នក
ណានៅសោះ ហើយផ្ទះទាំងប៉ុន្មានផង ឥតមានមនុស្ស ដរាប
ដល់ស្រុកនេះបានទៅ ជាទីស្ងាត់ឈឹងទាំងអស់ទៅ;
១២ ហើយដរាបដល់វេលាណាដែលព្រះអម្ចាស់បានរើយក
មនុស្សទាំងឡាយចេញទៅឯទីឆ្ងាយ ព្រោះមានកន្លែងច្រើន
ត្រូវចោល ស្ងាត់នៅកណ្ដាលស្រុក ។
១៣ នោះ ទោះបើមាន១ភាគ១០សល់នៅក្នុងស្រុក គង់តែ
ចំណែកនោះនឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយនឹងត្រូវវិនាសបាត់
ដូចជាដើម ឈើទាល ហើយនិងដើមម៉ៃសាក់ដែលសល់
នៅតែគល់ក្រោយដែល គេកាប់រំលំហើយ គឺពូជបរិសុទ្ធជា
គល់ឈើនោះឯង ៕

ជំពូកទី ១៧

ពួកអេប្រាអិម និងសាសន៍ស៊ីរីធ្វើសង្គ្រាមនឹងស្រុកយូដា — ព្រះគ្រីស្ទនឹងបានប្រសូតមកពីនាងព្រហ្មចារីម្នាក់ — ចូរប្រៀបធៀបនឹង គម្ពីរអេសាយ ៧ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅក្នុងរាជ្យស្ដេចអេហាស
បុត្រយ៉ូថាម ដែលជាបុត្រអ៊ូសៀស ស្ដេចស្រុកយូដា នោះរេស៊ីន

១៦ ១*ក* ក.ន. ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៥០ ម.គ.ស.
ខ ក.ន. ជាយព្រះពស្ត្ររបស់ទ្រង់ ឬរងជើងនៃព្រះពស្ត្រ.
២ *ក* ស.ប. ចេរ៉ូប៊ីន.
៤ *ក* ហេ. ក្របនៃធរណីទ្វារញ័រ.
៥ *ក* ហេ. កាត់ចេញ; ឧទាហរណ៍ លោកមានចិត្តតប់ប្រមល់ ដោយសាលោកមានអារម្មណ៍អំពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន និងរបស់ប្រជាជនលោក.
៦ *ក* ក.ន. ជានិមិត្តរូបអំពីការសំអាត.
៧ *ក* ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
១០ *ក* ម៉ាថាយ ១៣:១៤–១៥.
១២ *ក* ២ ពង្សាវ. ១៧:១៨, ២០.
១៣ *ក* ក.ន. ដូចជាដើមឈើដែលស្លឹករោយអស់ ប៉ុន្តែនៅមានជីវិត និងសមត្ថភាពដើម្បីផលិតពូជ.

ជាស្ដេចស្រុកស៊ីរី ហើយពេកា ជាបុត្ររេម៉ាលា ស្ដេចស្រុក
អ៊ីស្រាអែល គេលើកទ័ពឡើង ទៅច្បាំងនឹងក្រុងយេរូសាឡិម
តែយក ជ័យជំនះមិនបានទេ ។
២ គ្រានោះ មានដំណឹងមកដល់ពួកវង្សដាវីឌថា៖ សាសន៍
ស៊ីរីបានចូលដៃនឹង[ក]ពួកអេប្រាអិមហើយ ។ ហើយស្ដេចទ្រង់មាន
ព្រះទ័យ ចំប្រប់ ព្រមទាំងចិត្តរបស់ពួករាស្ត្រទ្រង់ផង ប្រៀប
ដូចជាដើមឈើនៅព្រៃ ដែលត្រូវខ្យល់បក់ ។
៣ ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅអេសាយថា៖
ឥឡូវនេះ ចូរអ្នក និង[ក]ស្អាយ៉ាស៊ូប ជាកូនអ្នក ចេញទៅជួប
នឹងអេហាស ឯចុងប្រឡាយទឹកហូរមកដល់ស្រះខាងលើ
តាមផ្លូវទៅឯទីវាលជាងប្រមោក;
៤ ហើយទូលថា៖ ចូរប្រុងខ្លួន ហើយសង្រួមចិត្ត; កុំឲ្យ[ក]ភ័យឲ្យ
សោះ ក៏កុំឲ្យរាថយ ដោយព្រោះកន្ទុយឧសទាំងពីរ ដែល
ហុយផ្សែង នោះឡើយ ដោយព្រោះសេចក្ដីកំហឹងដ៏រហ័ស
របស់រេស៊ីន និងសាសន៍ស៊ីរី ហើយរបស់កូនរេម៉ាលានោះដែរ ។
៥ ពីព្រោះសាសន៍ស៊ីរី និងពួកអេប្រាអិម ព្រមទាំង
កូនរេម៉ាលាបានគិតសំរេចនឹងធ្វើអាក្រក់ដល់អ្នក ដោយពាក្យថា៖
៦ ចូរយើងឡើងទៅច្បាំងនឹងស្រុកយូដា យើងនឹង[ក]ធ្វើឲ្យគេមាន
សេចក្ដីវេទនា ព្រមទាំងទំលាយឲ្យមានផ្លូវចូលបាន រួចយើងនឹង
តាំងស្ដេចមួយឡើងនៅក្នុងស្រុកគេ មែនហើយ គឺជាកូនរបស់
តាបៀល ។
៧ ឯព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ការនោះមិន
បានទេ គេនឹងធ្វើមិនកើតឡើយ ។
៨ ត្បិតក្បាលរបស់ស្រុកស៊ីរី គឺក្រុងដាម៉ាស ហើយក្បាល
របស់ក្រុងដាម៉ាស គឺរេស៊ីននេះហើយ; ហើយនៅក្នុងរវាង៦៥ឆ្នាំ
នោះពួកអេប្រាអិម នឹងត្រូវបែកខ្ញែក រតាត់រតាយអស់ទៅ
លែងមានពូជពង្សតទៅទៀត ។
៩ ឯក្បាលរបស់ពួកអេប្រាអិម គឺក្រុងសាម៉ារី ហើយក្បាល
របស់ក្រុងសាម៉ារី គឺជាកូនរេម៉ាលានេះ ។ បើសិនជា[ក]អ្នកមិន
ព្រមជឿទេ នោះប្រាកដជាអ្នកមិនបានតាំងនៅជាប់ឡើយ ។
១០ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងអេហាសថា៖
១១ ចូរអ្នកសូម[ក]ទីសំគាល់១ពីព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃអ្នកចុះ;
ចូរសូមទោះបើនៅក្នុងទីជំរៅ ឬនៅទីខ្ពស់ខាងលើក្ដី ។
១២ តែអេហាសតបថា៖ យើងមិនព្រមសូមទេ ហើយមិនព្រ
ម[ក]ល្បងលព្រះអម្ចាស់ដែរ ។
១៣ ហើយអេសាយពោលថា៖ ឱវង្សរបស់ដាវីឌអើយ
ចូរស្ដាប់ឥឡូវចុះ; ការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ឲ្យរំខានចិត្តមនុស្ស
នោះតើ ជាការតូចឬអី បានជាចង់រំខានដល់ព្រះហឫទ័យនៃ
ព្រះរបស់ទូលបង្គំទៀតផង ?
១៤ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានទី[ក]សំគាល់មួយមកអ្នក
រាល់គ្នា ដោយព្រះអង្គផ្ទាល់ថា — មើលចុះ នាងព្រហ្មចារី
នឹងមានគភ៌ ហើយនឹងប្រសូតបានបុត្រាមួយ ហើយនឹងឲ្យ
ព្រះនាមថា [ខ]អេម៉ាញូអែល ។
១៥ បុត្រនោះនឹងបរិភោគខ្លាញ់ទឹកដោះ ហើយនឹងទឹកឃ្មុំ
ដើម្បីឲ្យខ្លួនចេះបដិសេធចោលរបស់អាក្រក់ ហើយរើសយក
របស់ល្អវិញ ។
១៦ ត្បិតមុន[ក]ដែលបុត្រនោះចេះបដិសេធចោលរបស់អាក្រក់
ហើយរើសយករបស់ល្អ នោះស្រុករបស់[ខ]ស្ដេចទាំងពីរ ដែល
អ្នកខ្ពើម នោះ នឹងត្រូវចោលស្ងាត់ទៅ ។
១៧ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង[ក]នាំហេតុការណ៍មួយ មកលើអ្នក
ហើយលើរាស្ត្រអ្នក ហើយលើពួកវង្សរបស់ឪពុកអ្នក
គឺជាស្ដេចស្រុក [ខ]អាសស៊ើរ ជាការណ៍ដែលមិនបានកើតមាន
ចាប់តាំងពីគ្រាដែលអេប្រាអិម បែកចេញពីពួកយូដាមក ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រានោះ ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹង[ក]ហួចហៅរុយ ដែលនៅទីឆ្ងាយបំផុតនៃស្រុក
អេស៊ីព្ទ ព្រមទាំងឃ្មុំដែលនៅស្រុកអាសស៊ើរផង ។
១៩ នោះវានឹងនាំគ្នាមកទំនៅក្នុងច្រកភ្នំដែលត្រូវចោលស្ងាត់
ហើយនៅក្នុងក្រហែងថ្ម ហើយនៅលើគុម្ពទាំងរបងបន្លា
ហើយនៅ អស់ទាំងវាលស្មៅផង ។
២០ នៅគ្រានោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង[ក]កោរសក់ក្បាល

១៧ ២ *ក* ក.ន. ពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ដែលនៅទិសខាងជើង ត្រូវបាន ហៅតាមឈ្មោះអេប្រាអិម ជា ពូជអំបូរដឹកនាំគេនៅទិសខាងជើង.
៣ *ក* ហេ. សំណល់នឹងវិលមកវិញ.
៤ *ក* ក.ន. កុំភ័យឲ្យសោះ ដោយ ព្រោះការវាយ; ស្ដេចទាំង ពីរនោះនៅសល់ភ្លើងតែបន្តិចទេ.
៦ *ក* ហេ. បំបែកចេញ.
៩ *ក* ២ របា. ២០:២០.
១១ *ក* ស.ប. ទីសំគាល់.
១២ *ក* ក.ន. ល្បង, សាក, ឬពិសោធមើល.
១៤ *ក* ស.ប. ព្រហ្មចារី.
ខ ហេ. គង់នៅជាមួយយើង គឺជាព្រះ.
១៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ១៨:៤.
ខ ២ ពង្សាវ. ១៥:៣០; ១៦:៩.
១៧ *ក* ២ របា. ២៨:១៩–២១.
ខ ១ ពង្សាវ. ១២:១៦–១៩.
១៨ *ក* ឬ ហួច; ក.ន., ឲ្យសំគាល់, ហៅ.
២០ *ក* ក.ន. ដែនដីនឹងត្រូវពង្រាបទៅដោយ សាសន៍ដទៃលុកលុយយក.

និងរោមជើងផង ដោយកាំបិតដែលបានជួល ពីទីនៅត្រើយខាងនាយទន្លេ គឺដោយស្ដេចនៃស្រុកអាសស៊ើរ; ហើយកាំបិតនោះនឹងរំលោងទាំងពុកចង្កាផង ។

២១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រានោះ មនុស្សម្នាក់នឹងចិញ្ចឹមគោញីមួយ និងចៀមពីរ;

២២ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើង សត្វទាំងនោះមានទឹកដោះជាបរិបូរ បានជាអ្នកនោះនឹងបរិភោគខ្លាញ់ទឹកដោះ; ត្បិតពួកអ្នក ដែលនៅសល់ក្នុងស្រុក គេនឹងបានខ្លាញ់ទឹកដោះ និងទឹកឃ្មុំ បរិភោគគ្រប់គ្នា ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅគ្រានោះ គ្រប់ទីកន្លែងណា ដែលពីដើមមានចំការទំពាំងបាយជូរចំនួនមួយពាន់ដើម មានតម្លៃជាប្រាក់មួយពាន់រៀល នោះនឹងបានជាទីសំរាប់អញ្ចាញនិងបន្លាវិញ ។

២៤ ឯអ្នកណាដែលចូលទៅក្នុងទីនោះ នឹងត្រូវកាន់ព្រួញ និងធ្នូផង ពីព្រោះស្រុកទាំងមូលនឹងដុះសុទ្ធតែអញ្ចាញ និងបន្លា ។

២៥ ហើយអ្នកក៏នឹងមិនឡើងទៅលើទីទួល ដែលពីដើមមានគេកាប់គាស់ដោយចបដែរ ដោយខ្លាចអញ្ចាញ និងបន្លា; ប៉ុន្តែទីនោះនឹងបានសំរាប់ជាទីលែងហ្វូងគោ ហើយសំរាប់ឲ្យហ្វូងចៀមញាំញីទៅប៉ុណ្ណោះ ៕

ជំពូកទី ១៨

ព្រះគ្រីស្ទនឹងបានទៅជាថ្មជំពប់ ហើយជាថ្មដាដែលបង្អាក់បង្អន់ចិត្ត — ចូរស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ មិនមែនពួកគ្រូគាថាទេ — ចូរបែរទៅរក ក្រឹត្យវិន័យ និងសេចក្ដីបន្ទាល់ទុកជាការណែនាំ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៨ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បន្លឺមកខ្ញុំថា៖ ចូរយកក្ដារឈ្នួនមួយធំ ហើយសរសេរជាអក្សររបស់មនុស្សថា ការរឹបជាន់ជិត ណាស់ហើយ គេរូតរះមកចាប់រំពា ។

២ ហើយខ្ញុំនឹងយកសាក្សីស្មោះត្រង់ គឺអ៊ូរី ជាសង្ឃ និងសាការី ជាកូនយេបេរេគា ដើម្បីកត់សេចក្ដីទុក ។

៣ រួចមកខ្ញុំបានចូលទៅឯព្យាការីស្រី; ហើយនាងមានទំងន់ បង្កើតបានកូនប្រុសមួយ ។ ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល មកខ្ញុំថា៖ ចូរឲ្យឈ្មោះកូននេះថា ម៉ាហេ-សាឡាល-ហាសបាស ។

៤ ត្បិតមើលចុះ កូននេះពុំចេះហៅ ឪអើយ ម៉ែអើយនៅឡើយ នោះគេនឹងដឹកយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ក្រុងដាម៉ាស ហើយនឹងរឹបយក នៅក្រុងសាម៉ារី នាំទៅនៅចំពោះស្ដេចស្រុកអាសស៊ើរហើយ ។

៥ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទៀតថា៖

៦ ដរាបណាសាសន៍នេះ គេមិនព្រមយកទឹកស៊ីឡោមដែលហូរត្រៀវៗ តែមានសេចក្ដីរីករាយ ចំពោះរេស៊ីន ហើយនិងកូន របស់រេម៉ាលាវិញ;

៧ ឥឡូវនេះ ដោយហេតុនោះ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នាំទឹកទន្លេដែលហូរខ្លាំង ហើយច្រើនមកលើគេ គឺជាស្ដេចស្រុកអាសស៊ើរ និងឫទ្ធានុភាពទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់; ទន្លេនោះនឹងហូរចេញតាមគ្រប់ទាំងព្រែក ហើយលិចច្រាំងទាំងអស់ ។

៨ ក៏នឹងសាយចូលទៅក្នុងស្រុកយូដាដែរ; ព្រមទាំងលិចហូរកាត់ស្រុកឡើងត្រឹមក; ហើយនឹងជន់រាល ពេញស្រុករបស់ឯង ឱអេម៉ាញូអែលអើយ ។

៩ ឱជនជាតិទាំងឡាយអើយ ចូររួបរួមគ្នាចុះ គង់តែអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាក់បែកខ្ទេចខ្ទីវិញ; នែ អស់ទាំងស្រុកដែលនៅឆ្ងាយៗអើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់ចុះ; ចូរក្រវាត់ចង្កេះខ្លួនដែរ នោះអ្នកនឹងត្រូវបាក់បែកខ្ទេចខ្ទី; ចូរក្រវាត់ចង្កេះចុះ នោះអ្នកនឹងត្រូវបាក់បែកខ្ទេច ខ្ទីទៅ ។

១០ ចូរប្រឹក្សាគ្នា នោះការសំរេចរបស់អ្នកនឹងត្រូវសាបសូន្យទៅ; ចូរចេញវាចាចុះ តែពាក្យសំដីនោះ នឹងមិនស្ថិតស្ថេរនៅឡើយ; ត្បិតព្រះទ្រង់គង់នៅខាងយើងហើយ ។

១១ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមក ដោយព្រះហស្ត

២០ *ខ* ២ ពង្សាវ. ១៦:៥–៩.
២១ *ក* ក.ន. មានអ្នកដែលចេះចិញ្ចឹមខ្លួនតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះទេដែលនៅសល់.
២៣ *ក* ឬ ប្រាក់កាក់.
២៥ *ក* ហេ. ហ្វូងចៀម ឬ ហ្វូងពពែ.
១៨ ១*ក* ក.ន. សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញគឺជិតណាស់.
២ *ក* ស.ប. សាក្សី.
៣ *ក* ក.ន. ប្រពន្ធលោក.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១៧:១៦.
ខ អេសាយ ៨:៤.
គ ២ ពង្សាវ. ១៥:២៩.
៦ *ក* លោកុ. ៤៩:១០; ក.យ.ស., លោកុ. ៥០:២៤.
ខ អេសាយ ៧:១.
៧ *ក* ក.ន. មកលើពួកអ៊ីស្រាអែលខាងជើងមុនគេ.
៨ *ក* ក.ន. អាសស៊ើរក៏នឹងចូលទៅស្រុកយូដាដែរ.
ខ ស.ប. អេម៉ាញូអែល.
៩ *ក* ក.ន. ចូលរួមដៃគ្នា.
១០ *ក* ក.ន. ស្រុកយូដា (ដែនដីនៃអេម៉ាញូអែល) នឹងត្រូវបានស្ថិតស្ថេរនៅ. ទំនុក. ៤៦:៧.

សង្កត់លើខ្ញុំជាខ្លាំង ទ្រង់ជាស់តឿនខ្ញុំមិនឲ្យ ដើរតាមផ្លូវរបស់ជន
ជាតិ នេះ ដោយថា៖
១២ កុំឲ្យអ្នកថា មានការក្បត់ ក្នុងគ្រប់ទាំងការដែល
ជនជាតិនេះថា មានការក្បត់នោះឡើយ; ក៏កុំឲ្យភ័យខ្លាច
ចំពោះការដែលគេ ភ័យខ្លាចដែរ កុំឲ្យតក់ស្លុតឲ្យសោះ ។
១៣ ត្រូវឲ្យរាប់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទុកជាបរិសុទ្ធ
ព្រមទាំងយកទ្រង់ជាទីភ័យខ្លាច ហើយតក់ស្លុតវិញ ។
១៤ នោះទ្រង់នឹងបានសំរាប់ជាទីបរិសុទ្ធ; តែជាថ្មជំពប់ ហើយ
ជាថ្មដាដែលបង្អាក់បង្អន់ចិត្តដល់ពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងពីរវង្ស គឺសំរាប់
ជាអន្ទាក់ និងជាជង់ ដល់ពួកអ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡិមទាំងអស់ ។
១៥ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងជំពប់នឹងថ្មនោះ ហើយដួលទៅ
ព្រមទាំងត្រូវបាក់បែក ជាប់អន្ទាក់ ហើយចាប់បានផង ។
១៦ ចូរចងសេចក្ដីបន្ទាល់ចុះ ហើយបិទត្រាក្រិត្យវិន័យ នៅ
ក្នុងពួកសិស្សរបស់យើងចុះ ។
១៧ ឯខ្ញុំៗនឹងទន្ទឹងចាំព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់លាក់ព្រះភក្ត្រ
នឹងវង្សនៃយ៉ាកុប ហើយខ្ញុំនឹងរង់ចាំមើលតែទ្រង់ ។
១៨ មើលចុះ ខ្ញុំហើយនឹងកូនចៅដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ប្រទានមកខ្ញុំ សំរាប់ជាទីសំគាល់មកពីព្រះអម្ចាស់ នៃពួក
ពលបរិវារ ដែលទ្រង់គង់នៅភ្នំស៊ីយ៉ូន ហើយជាទីអស្ចារ្យ នៅ
ក្នុងពួកអ៊ីស្រាអែល ។
១៩ ហើយកាលបើអ្នកណាពោលដល់អ្នកថា៖ ចូររកពួក
គ្រូខាប និងគ្រូគាថា ដែលចេញសម្លេងអ៊ិអ៊ុ ហើយងុមៗ —
នោះត្រូវឆ្លើយ ថា៖ តើគួរគេប្បីឲ្យបណ្ដាជន ស្វែងរកព្រះ
របស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យមនុស្សរស់បានដំណឹងពីមនុស្សស្លាប់ឬអី ?
២០ ចូរទៅបើកគម្ពីរក្រិត្យវិន័យ និងសេចក្ដីបន្ទាល់មើល; បើ
សិនជាគេនិយាយមិនត្រូវនឹងព្រះបន្ទូលនេះ នោះពីព្រោះមក
ពីគេគ្មាន ពន្លឺរះឡើងនៅក្នុងខ្លួនទេ ។
២១ ហើយគេនឹងដើរចុះឡើងក្នុងស្រុកមានទាំងទុក្ខវេទនា
ហើយស្រេកឃ្លាន; ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាល
ណាគេ ស្រេកឃ្លាន នោះនឹងមានចិត្តក្ដៅក្រហាយ ហើយ
ប្រទេចផ្ដាសាដល់ស្ដេច និងព្រះរបស់ខ្លួន ដោយ
ងាកមើលទៅលើមេឃផង ។
២២ រួចគេងាកមើលទៅផែនដី ឃើញមានសុទ្ធតែសេចក្ដី
លំបាក និងសេចក្ដីងងឹត ឈ្លប់ស្លុងស្រុង គ្របសង្កត់ដោយវេទនា
ចិត្ត ហើយនឹងត្រូវបណ្ដេញទៅក្នុងសេចក្ដីងងឹតយ៉ាងក្រាស់ ៕

ជំពូកទី ១៩

សាយនិយាយប្រៀបដូចជាព្រះមែស៊ី — ប្រជាជនដែលនៅ ក្នុងសេចក្ដីងងឹតនឹងឃើញពន្លឺដ៏ធំ — មានបុត្រមួយកើត ដល់យើង — បុត្រនោះនឹងបានជាម្ចាស់នៃមេត្រីភាព ហើយសោយរាជ្យលើបល្ល័ង្ករបស់ដាវីឌ — ចូរប្រៀបធៀប នឹងគម្ពីរអេសាយ ៩ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីឈ្លប់ស្លុងស្រុងនឹង
មិននៅលើស្រុក ដូចនៅគ្រាដែលមានសេចក្ដីវេទនាចិត្តនោះទេ
កាលពី ដើម ទ្រង់បានធ្វើទុក្ខបន្តិចបន្តួចដល់ស្រុកសាប់យូល៉ូន
និងស្រុកណែបថាលី ហើយនៅជាន់ក្រោយ ទ្រង់បានធ្វើទុក្ខ
កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើង តាមផ្លូវទៅឯសមុទ្រក្រហម ត្រើយខាងនា
យទន្លេយ័រដាន់ ជាដែនខេត្តកាលីឡេរបស់ពួកសាសន៍ដទៃ ។
២ ឯបណ្ដាជនដែលដើរក្នុងសេចក្ដីងងឹត គេបានឃើញពន្លឺយ៉ាង
ធំ; ពួកអ្នកដែលអាស្រ័យនៅក្នុងស្រុក នៃម្លប់សេចក្ដីស្លាប់
នោះមាន ពន្លឺភ្លឺមកលើគេ ។
៣ ទ្រង់បានព្រោសឲ្យសាសន៍ចំរើនឡើង ហើយបានធ្វើឲ្យ
គេមានសេចក្ដីអំណរជាច្រើនឡើងដែរ — គេមានសេចក្ដី
អំណរ នៅចំពោះទ្រង់ ដូចជាសេចក្ដីអំណរនៅរដូវចំរូត ហើយ
ដូចជាសេចក្ដីអំណរអររនៃមនុស្ស ដែលកំពុងតែចែករឹបគ្នា ។

១២ *ក* ក.ន. ស្រុកយូដាមិន គួរពឹងទៅលើផែនការសម្ងាត់ជា មួយអ្នកដទៃ ដើម្បីឲ្យបានសុខឡើយ.
១៣ *ក* ក.ន. ចូរមានចិត្តគោរព ហើយរាបសានៅចំពោះព្រះ.
១៤ *ក* អេសេ. ១១:១៥–២១.
ខ ១ ពេត្រុស ២:៤–៨; យ៉ាកុប ៤:១៤–១៥.
១៥ *ក* ម៉ាថាយ ២១:៤២–៤៤.
១៦ *ក* ហេ. ការបង្រៀន ឬលទ្ធិ .
១៧ *ក* អេសាយ ៥៤:៨.
១៨ *ក* ក.ន. ឈ្មោះរបស់លោកអេសាយ និងពួកកូនប្រុសលោក មានន័យ ដូចតទៅនេះ ៖ «ព្រះយេហូវ៉ាជួយ សង្គ្រោះ», «ទ្រង់ឆាប់រឹបយក», និង «សំណល់មួយនឹងវិលមកវិញ» ២ នីហ្វៃ ១៧:៣; ១៨:៣.
១៩ *ក* លេវី. ២០:៦.
ខ ក.ន. គ្រូខាប, គ្រូគាថា.
គ ១ សាំយូ. ២៨:៦–២០.
ឃ ឬ ជំនួស
២០ *ក* ក.ន. ពួកគ្រូខាប និងគ្រូគាថា (ក៏នៅខ ២១–២២ ដែរ).
២១ *ក* ក.ន. ពួកអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវគេ ចាប់ឃុំឃាំង ពីព្រោះពួកគេមិនព្រម ស្ដាប់តាម.
១៩ ១*ក* ម៉ាថាយ ៤:១២–១៦.
២ *ក* «សេចក្ដីអ័ព្ទ» និង «សេច ក្ដីងងឹត» គឺជាសេចក្ដីក្បត់សាសនា និងការឃុំឃាំង «ពន្លឺដ៏ធំ» គឺជា ព្រះ គ្រីស្ទ .
៣ *ក* អេសាយ ៩:៣.

៤ ត្បិតទ្រង់បានបំបាក់នឹម ដែលសង្កត់លើគេ និងដងរែកនៅស្មាគេ ហើយដំបងរបស់ពួកអ្នកដែលសង្កត់សង្កិនគេផង។

៥ ព្រោះគ្រប់ទាំងចម្បាំងរបស់ពួកទាហាន គឺក្នុងចម្បាំងយ៉ាងអឺកធឹក ហើយសំលៀកបំពាក់ប្រឡាក់ ជោកដោយឈាម; ប៉ុន្តែនេះ នឹងបានសំរាប់ដុត ហើយជាចំណីដល់ភ្លើង ។

៦ ត្បិតមានបុត្រ[ក]មួយកើត[ខ]ដល់យើង ព្រះទ្រង់ប្រទានបុត្រាមួយមកយើងហើយ; ឯការគ្រប់គ្រងនឹងនៅលើស្មារបស់បុត្រនោះ; ហើយគេនឹងហៅព្រះនាមទ្រង់ថា ព្រះដ៏ប្រសើរអស្ចារ្យ ព្រះដ៏ជួយគំនិត ព្រះ[គ]ដ៏មានព្រះចេស្ដា ព្រះវរបិតា[ឃ]ដ៏គង់នៅអស់កល្ប និង[ង]ជាម្ចាស់នៃមេត្រីភាព ។

៧ ឯសេចក្ដីចំរើននៃ[ក]រដ្ឋបាលទ្រង់ និងសេចក្ដីសុខសាន្តរបស់ទ្រង់[ខ]នោះនឹងមិនចេះផុតពីបល្ល័ង្ករបស់ដាវីឌ និងនគរនៃទ្រង់ឡើយ ដើម្បីនឹងតាំងឡើង ហើយទប់ទល់ដោយសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងសេចក្ដីសុចរិត ចាប់តាំងពីឥឡូវនេះ ជារៀងដរាបតទៅ ។ សេចក្ដី ឧស្សាហ៍របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នឹងសំរេចការណ៍នេះ ។

៨ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានផ្ញើព្រះបន្ទូល[ក]មក ក្នុងពួកយ៉ាកុប ហើយព្រះបន្ទូលនោះបានធ្លាក់មកត្រូវជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ។

៩ នោះបណ្ដាជនទាំងអស់គ្នានឹងដឹងដែរ ព្រមទាំងពួកអេប្រាអិម និងពួកអ្នកនៅស្រុកសាម៉ារីផង ជាពួកអ្នកដែលនិយាយ ដោយ សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ និងចិត្តធំរបស់គេថា៖

១០ ជញ្ជាំងឥដ្ឋបានរលំហើយ តែយើងនឹងសង់ឡើងដោយថ្មដាប់វិញ; ដើមឧទុម្ពរបានត្រូវកាប់រលំអស់ទៅហើយ តែយើងនឹងយក ដើមតាត្រៅមកជំនួសវិញ ។

១១ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងតាំងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់[ក]រេស៊ីនឲ្យទាស់នឹងគេ ហើយនឹងញុះញង់ពួកសត្រូវរបស់គេឲ្យប្រួមគ្នាដែរ;

១២ គឺពួកសាសន៍ស៊ីរីនៅខាងមុខ ហើយពួកសាសន៍ភីលីស្ទីននៅខាងក្រោយ; ហើយពួកទាំងនោះនឹងហាមាត់[ក]ត្របាក់លេប សាសន៍អ៊ីស្រាអែលទៅ ។ ប៉ុន្តែទោះបើធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីខ្ញាល់[ខ]របស់ទ្រង់មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះហស្តទ្រង់នៅតែលូកមកទៀត ។

១៣ រីឯបណ្ដាជនទាំងឡាយ គេមិនបាន[ក]វិលមកឯព្រះដែលទ្រង់បានវាយផ្ចាលគេ ក៏មិនស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារឡើយ ។

១៤ ហេតុនោះ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងកាត់ទាំងក្បាល និងកន្ទុយ ទាំងមែក ហើយនិងធាងរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ចេញក្នុង ថ្ងៃតែមួយ ។

១៥ ឯក្បាល គឺជាពួកអ្នកចាស់ទុំ; ហើយកន្ទុយ គឺជាព្យាការីដែលបង្រៀនសេចក្ដីកុហក ។

១៦ ត្បិតពួកអ្នកដែលដឹកនាំសាសន៍នេះ គេនាំឲ្យវង្វេងទេ; ហើយពួកអ្នកដែលគេនាំមុខ នោះក៏ត្រូវបំផ្លាញដែរ ។

១៧ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមិនមានសេចក្ដីអំណរចំពោះពួកកំឡោះគេឡើយ ក៏មិនមាន[ក]សេចក្ដីមេត្តាករុណាចំពោះពួកកំព្រា និងពួកស្រីមេម៉ាយរបស់គេដែរ; ព្រោះគ្រប់គ្នាជាអ្នកលាក់ពុត ហើយជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ គ្រប់ទាំងមាត់ក៏បញ្ចេញសុទ្ធតែ [ខ]សេចក្ដីចំកួត ។ ប៉ុន្តែទោះបើធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីខ្ញាល់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺ[គ]ព្រះហស្តទ្រង់ នៅតែលូកមកទៀត ។

១៨ ត្បិតអំពើអាក្រក់ឆេះដូចជាភ្លើង; ក៏ឆេះបន្ទ្រសទាំងអញ្ចាញ និងគុម្ពបន្លាអស់រលីងទៅ ហើយភ្លើងនោះក៏កាត់ឡើងក្នុងទីស្ដុកនៅ ព្រៃ ហើយឆេះរាលឡើងហុយផ្សែងទ្រលោម ។

១៩ ដោយសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ នោះស្រុកត្រូវឆេះសូន្យទៅ ហើយបណ្ដាជនក៏ដូចជាចំណីភ្លើង; [ក]គ្មានអ្នក ណាប្រណីដល់បងប្អូនខ្លួនឡើយ ។

២០ ហើយម្នាក់នឹងកញ្ឆក់យកពីខាងស្ដាំ នឹងនៅតែឃ្លានទៀត; ហើយម្នាក់ខាងឆ្វេង នឹង[ក]ស៊ីទៅឥតបានឆ្អែតឡើយ; គេនឹងស៊ីសាច់ ដើមដៃខ្លួនគ្រប់ៗគ្នា —

២១ គឺ[ក]ម៉ាន៉ាសេនឹងស៊ីសាច់[ខ]អេប្រាអិម; ហើយអេប្រាអិមនឹងស៊ីសាច់ម៉ាន៉ាសេ; ហើយទាំងពីរពួកនោះ នឹងទាស់ទទឹងនឹង

៦ ក អេសាយ ៧:១៤; លូកា ២:១១.
ខ ម៉ាថាយ ២៨:១៨.
គ ទីតុស ២:១៣–១៤.
ឃ អាលម៉ា ១១:៣៨–៣៩, ៤៤.
ង យ៉ូហាន ១៤:២៧.
៧ ក ស.ប. រដ្ឋាភិបាល.
ខ ដានី. ២:៤៤.
៨ ក ក.ន. សាររបស់ព្យាការីដែលមានតាមក្រោយ (ខ ៨–២១) គឺជាពាក្យព្រមានដល់ពូជអំបូរទាំង ១០ ដែលនៅខាងជើង ហៅថា អ៊ីស្រាអែល.
១១ ក ២ ពង្សាវ. ១៦:៥–៩.
១២ ក ២ ពង្សាវ. ១៧:៦, ១៨.
ខ អេសាយ ៥:២៥; ១០:៤.
១៣ ក អេម៉ុស ៤:៦–១២.
១៧ ក ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:២៨–២៩.
គ យ៉ាកុប ៥:៤៧; ៦:៤.
១៩ ក មីកា ៧:២–៦.
២០ ក ចោទិ. ២៨:៥៣–៥៧.
២១ ក ស.ប. ម៉ាន៉ាសេ.
ខ ស.ប. អេប្រាអិម.

[គ]ពួកយូដា ។ ប៉ុន្តែទោះបើធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីខ្ញាល់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះហស្តទ្រង់នៅតែលូក មកទៀត ៕

ជំពូកទី ២០

ការបំផ្លិចបំផ្លាញស្រុកអាសស៊ើរគឺជាគំរូអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញពួកទុច្ចរិត នៅគ្រាដែលព្រះយាងមកលើកទីពីរ — មនុស្សចំនួនតិចនៅរស់ បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងមកម្ដងទៀត — សំណល់នៃពួកយ៉ាកុប នឹងត្រឡប់មកវិញ នៅគ្រានោះ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរ អេសាយ ១០ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

វេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលចេញបញ្ញត្តិទុច្ចរិត និងពួកអ្នកដែលតែងច្បាប់វៀចវេរ;

២ ដើម្បីនឹងបង្វែរពួកកំសត់ទុគ៌តចេញពី[ក]ការជំនុំជំរះ ហើយដកយកសិទ្ធិចេញពីមនុស្សទាល់ក្រ ក្នុងពួករាស្ត្ររបស់យើង ឲ្យតែបានពួក [ខ]ស្រីមេម៉ាយទុកជារបឹប ហើយធ្វើឲ្យពួកកំព្រាបានជារំពាដល់ខ្លួន ។

៣ នោះតើអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដូចម្ដេច ក្នុងថ្ងៃ[ក]ពិនិត្យពិច័យ ហើយក្នុងការបំផ្លាញ ដែលនឹងមកពីទីឆ្ងាយ ? តើអ្នករាល់គ្នានឹងរកពឹង ពាក់ដល់អ្នកណា? ហើយតើនឹងផ្ញើសក្តិយសរបស់អ្នកទុកនៅឯណា ?

៤ ក្រៅពីយើង ពួកគេនឹងឱនចុះទៅក្រោមពួកឈ្លើយប៉ុណ្ណោះ ហើយនឹងត្រូវដួលនៅក្រោមខ្មោច នៃពួកអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់ ។ ទោះបើធ្វើទោសជាច្រើនដល់ម្ល៉េះក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីខ្ញាល់របស់ទ្រង់ មិនទាន់បែរចេញនៅឡើយ គឺព្រះហស្តទ្រង់នៅតែលូក មកទៀត ។

៥ ឱពួកសាសន៍អាសស៊ើរអើយ ដែលជាដំបងនៃសេចក្ដីកំហឹងរបស់យើង ហើយរំពាត់នៅដៃគេ គឺជាសេចក្ដីគ្នាន់[ក]ក្នាញ់របស់គេ ។

៦ យើងនឹងចាត់គេឲ្យទៅ[ក]ទាស់នឹងសាសន៍មួយ ដែលលាក់ពុត ហើយនឹងបង្គាប់ការដល់គេឲ្យទាស់នឹងសាសន៍មួយដែលត្រូវសេច ក្ដីក្រោធរបស់យើង ឲ្យបានចាប់យករបឹបចាប់រំពា ហើយជាន់ឈ្លីសាសន៍ នោះដូចជាភក់នៅផ្លូវផង ។

៧ ប៉ុន្តែគេមិនយល់ដូច្នោះទេ ហើយចិត្តគេក៏មិនគិតឃើញដល់ម្ល៉េះដែរ; ប៉ុន្តែគេមានចិត្តចង់បំផ្លាញវិញ ក៏ចង់កាត់សាសន៍ជាច្រើន ឲ្យសូន្យ ចេញមិនតិចឡើយ ។

៨ ត្បិតគេថា៖ ឯចៅហ្វាយរបស់ខ្ញុំទាំងប៉ុន្មាន មិនមែនជាស្ដេចគ្រប់គ្នាទេឬអី ?

៩ ឯក្រុងកាលនរ តើមិនមែនដូចជាក្រុងកើកេមីសទេឬអី ? ឯក្រុងហាម៉ាត តើមិនមែនដូចជាក្រុងអើផាឌទេឬអី ? ហើយក្រុងសាម៉ារី តើមិនមែនដូចជាក្រុងដាម៉ាសទេឬអី ?

១០ ត្បិតដៃ[ក]យើងបានលូកទៅចាប់យកអស់ទាំងនគរ ដែលគោរពដល់រូបព្រះ ជាស្រុកដែលមានរូបឆ្លាក់ វិសេសជាងរូបឆ្លាក់នៅ ក្រុងយេរូសាឡិម និងក្រុងសាម៉ារីទៅហើយ;

១១ ចុះតើយើងនឹងមិនធ្វើដល់ក្រុងសាម៉ារី និងរូបព្រះរបស់គេ ដូចជាបានធ្វើដល់ក្រុងយេរូសាឡិម និងរូបព្រះរបស់គេដែរទេឬអី ?

១២ ដោយហេតុនោះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាយើង ជាព្រះអម្ចាស់បានសំរេចគ្រប់ទាំងការរបស់យើងនៅលើភ្នំ ស៊ីយ៉ូន និងក្រុងយេរូសាឡិម នោះយើងនឹងធ្វើទោស[ក]ដល់ស្ដេច[ខ]អាសស៊ើរ ដោយព្រោះការដែលសេចក្ដីអំនួតរបស់គេបានធ្វើ ហើយ ដល់សេចក្ដីអង់អាចនៃឫកខ្ពស់របស់គេដែរ ។

១៣ ត្បិត[ក]គេបានថា៖ យើងបានធ្វើការទាំងនេះដោយកម្លាំងនៃដៃយើង ហើយដោយប្រាជ្ញារបស់យើងដែរ; ដោយយើងមាន យោបល់ពិត; ហើយយើងបានដកព្រំដែននៃសាសន៍ទាំងប៉ុន្មានចោល ក៏បានរឹបយកទ្រព្យសម្បិត្តគេ ហើយយើងបានបង្ក្រាបបណ្ដាជន ទាំងឡាយ បីដូចជាមនុស្សមានចិត្តក្លាហាន ។

១៤ ឯដៃយើងយកបានទ្រព្យសម្បត្តិនៃអស់ទាំងសាសន៍; ដូចជាយកបានសំបុកសត្វ ក៏ដូចជាប្រមូលពងសត្វ ដែលមេចោលហើយ ជាយ៉ាងណា យើងក៏បានប្រមូលរូបរួមលោកិយទាំងមូលយ៉ាងនោះដែរ; ហើយឥតមានអ្វីមួយកំរើកស្លាប ឬហាមាត់ ឬស្រែក ចេចចាចឡើយ ។

---

២១ *គ* ស.ប. យូដា.
២០ ២ *ក* ឬ សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
ខ ស.ប. ស្រីមេម៉ាយ.
៣ *ក* ក.ន. ការដាក់ទោស.
៥ *ក* អេសាយ ១០:៥.
៦ *ក* ក.ន. ទាស់នឹងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
១០ *ក* ក.ន. ដីរបស់ស្ដេចស្រុកអាសស៊ើរ (*ខ* ១០–១១).
១២ *ក* ក.ន. សេចក្ដីអួតរបស់ពួកឆ្មើងឆ្មៃ.
ខ សេផា. ២:១៣.
១៣ *ក* ក.ន. ស្ដេចស្រុកអាសស៊ើរ (*ខ* ១៣–១៤).

១៥ ឯពូថៅ តើនឹងអួតខ្លួន ចំពោះអ្នកដែលប្រើវាឬអី ?
តើរណារនឹងដំកើងខ្លួន ចំពោះអ្នកដែលអារដែរឬ? នេះឧបមា
ដូចជា រំពាត់ដែលនឹងយារអ្នកដែលលើកវាឡើង ឬដូចជា
ដំបងនឹងលើកមនុស្សឡើង ជាមនុស្សដែលមិនមែនធ្វើជាឈើផង !
១៦ ដោយហេតុនោះ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួក
ពលបរិវារ ទ្រង់នឹងចាត់សេចក្តីស្គមស្គាំង ក្នុងចំណោមពួក
ធាត់ៗរបស់គេ; ហើយនៅក្រោមសិរីល្អរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់
នឹងឆួលឆេះឡើងដូចជាភ្លើងឆេះ ។
១៧ ឯពន្លឺនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល នោះនឹងបានសំរាប់ជាភ្លើង
ហើយព្រះដ៏បរិសុទ្ធរបស់គេ ជាអណ្តាតភ្លើង ភ្លើងនោះ
នឹងឆេះឡើង ហើយបន្សុសពួកបន្លា និងអញ្ចាញរបស់គេ ក្នុងថ្ងៃ
តែមួយ;
១៨ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យលំអនៃព្រៃ និងចំការដុះដាលរបស់គេសា
បសូន្យទៅ ទាំងព្រលឹង និងរូបកាយរបស់គេផង; នោះគេនឹង
បានដូចជា មនុស្សកើតជម្ងឺ ដែលនាំឲ្យខ្លួនរីងរៃស្លាប់ទៅ ។
១៩ ឯសំណល់ដើមឈើ ដែលសល់នៅក្នុងព្រៃរបស់គេ នោះ
នឹងមានតិចណាស់ ដល់ម្ល៉េះបានជាកូនក្មេង នឹងអាចកត់ទុកបាន ។
២០ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ
សំណល់នៃពួកអ៊ីស្រាអែល និងវង្សនៃយ៉ាកុប ដែលបានរួចខ្លួន
មក គេនឹងលែង ពឹងផ្អែកលើមនុស្ស ដែលបានវាយគេតទៅ
ប៉ុន្តែនឹងផ្អែកលើព្រះ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
ដោយពិតត្រង់វិញ ។
២១ ឯពួកដែលសល់ មែនហើយ គឺជាសំណល់នៃពួក
យ៉ាកុប គេនឹងត្រឡប់មកឯព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាវិញ ។
២២ ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ទោះបើជនជាតិអ្នកបានដូចជា
ខ្សាច់នៅសមុទ្រក៏ដោយ គង់តែនឹងមានតែសំណល់ខ្លះដែល
មកវិញ; ត្បិតបានសំរេចឲ្យមានការបំផ្លាញ ដោយសេចក្តី
សុចរិតដ៏លើសលន់ ។
២៣ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹង
បង្ហើយការបំផ្លាញសព្វគ្រប់ នៅកណ្តាលស្រុកទាំងមូល ដូចជា
បានសំរេច ហើយ ។
២៤ ហេតុដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ឱរាស្ត្រយើង ដែលអាស្រ័យនៅក្រុងស៊ីយ៉ូន
អើយ កុំឲ្យខ្លាចចំពោះសាសន៍អាសស៊ើរនោះឡើយ; ទោះបើគេ
វាយអ្នកដោយរំពាត់ ហើយលើកដំបងខ្លួនឡើងទាស់នឹងអ្នក ដូច
យ៉ាង សាសន៍អេស៊ីព្ទក៏ដោយ ។
២៥ ត្បិតនៅតែបន្តិចទៀត សេចក្តីឈឺចាប់នឹងបានសំរេច
ហើយសេចក្តីកំហឹងរបស់យើង នឹងបែរទៅសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដល់ គេវិញ ។
២៦ នោះព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់នឹងពន្លះរំពាត់
មួយមកទាស់នឹងគេ បែបដូចជាកាលប្រហារជីវិតសាសន៍ម៉ាឌាន
នៅត្រង់ថ្មអូរិប; ហើយទ្រង់នឹងយារដំបងពីលើទឹកសមុទ្រ ដូច
យ៉ាងរបៀបនៅស្រុកអេស៊ីព្ទដែរ ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើង គឺនៅថ្ងៃនោះ បន្ទុកដែល
គេដាក់លើអ្នក នឹងបាត់ចេញពីស្មាអ្នកទៅ ហើយនឹមដែលគេ
ដាក់លើអ្នក នឹងបាត់ចេញពីកអ្នកដែរ ឯនឹមនោះនឹងត្រូវបំផ្លាញ
ដោយព្រោះពិធី លាបប្រេង ។
២៨ គេបានឡើងមកដល់អៃយ៉ាត គេបានដើរកាត់ស្រុកមីក្រូន;
គេបានដាក់អីវ៉ាន់របស់គេនៅត្រង់មីកម៉ាសហើយ ។
២៩ គេបានឆ្លងមកហួសផ្លូវកាត់ភ្នំ; គេបាន

១៥ ក ក.ន. គ្រប់ពាក្យប្រៀបប្រដូចទាំងអស់នៅក្នុងខនេះ ចេះតែសួរសំនួរដដែលថា៖ តើមនុស្ស (ឧទាហរណ៍ ស្តេចអាសស៊ើរ) អាចលូតលាស់ទាស់នឹងព្រះបានឬ ?
ខ ក.ន. ព្យាការីប្រៀបធៀបស្តេចទៅនឹងគ្រឿងឧបករណ៍.
១៦ ក ក.ន. ស្តេចអាសស៊ើរ (ព្រមទាំងខ ១៧–១៩ ផងដែរ).
១៨ ក ក.ន. ស្រុកអាសស៊ើរនឹងសាបសូន្យបាត់អស់ទៅ.
១៩ ក ក.ន. ពួកសំណល់នៃពលទ័ពអាសស៊ើរ.
២០ ក ក.ន. ថ្ងៃចុងក្រោយ.
ខ អេម៉ុស ៩:៨–៩.
គ ក.ន. ពឹងទៅលើ.
២១ ក អេសាយ ១១:១១–១២.
២២ ក គ. និង ស. ៦៣:៣៤. ស.ប. ពិភពលោក — ចុងបំផុតនៃផែនដី.
ខ ក.ន. សូម្បីតែនៅពេលការកាត់ទោសមកដល់ ក៏គង់តែមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដែរ.
២៣ ក ក.ន. បណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីបំផ្លិចបំផ្លាញដែលបានចែងទុក.
២៤ ក ក.ន. ដូចជាពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទបានប្រព្រឹត្តនៅពេលមុនៗ. និក្ខ. ១:១៣–១៤.
២៦ ក លោកុ. ២៥:១–២; ពួកចៅ. ៧:២៥.
២៧ ក អេសាយ ១៤:២៥.
ខ ស.ប. ព្រះដែលបានចាក់ប្រេងតាំង.
២៨ ក ក.ន. ដំណើរនៃពលទ័ពអាសស៊ើរទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡិមត្រូវបានរៀបរាប់ប្រាប់; រួចហើយ (ខ ៣៣–៣៤) ទើបប្រាប់ពីការរបស់ព្រះអម្ចាស់ទាស់នឹងពួកគេស្របតាមនិមិត្តរូប.

ឈប់ស្នាក់នៅត្រង់កេបា; ក្រុងរ៉ាម៉ាតក៏ភ័យញ័រ; ហើយពួក
គីបៀរ ជាស្រុករបស់ សូលបានរត់អស់ហើយ ។
៣០ ឱកូនស្រីនៃក្រុងកាលីមអើយ ចូរបន្លឺសម្លេងឡើង; ឱពួក
ក្រុងឡាអ៊ីសអើយ ចូរស្ដាប់ចុះ; ឱពួកក្រុងអាន៉ាថោតអើយ
គួរអាណិតអ្នកណាស់ហ្ន៎ ។
៣១ ពួកម៉ាតមេណាបានរត់រួចទៅហើយ; ឯពួកគេប៊ីមក៏កំពុងតែ
រកផ្លូវរត់ដែរ ។
៣២ នៅថ្ងៃនេះឯង ពួកខ្មាំងនឹងឈប់ស្នាក់នៅត្រង់ក្រុងណូប;
គេជន្លដៃកំហែងភ្នំនៃកូនស្រីក្រុងស៊ីយ៉ូន គឺភ្នំនៃក្រុងយេរូសាឡិម ។
៣៣ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ
ទ្រង់នឹងផ្ដាច់មែកឈើ ដោយសេចក្ដីស្ញែងខ្លាច; នោះពួកដែល
មាន កំពស់នឹងត្រូវកាប់រំលំចុះ; ហើយពួកនៅទីខ្ពស់នឹងត្រូវ
បន្ទាបវិញ ។
៣៤ ហើយទ្រង់នឹងក្រាយព្រៃស្តុកដោយគ្រឿងដែក ហើយ
ព្រៃល្បាណូននឹងត្រូវដួលទៅ ដោយ អំណាចនៃអ្នកមាន
អានុភាព ៕

ជំពូកទី ២១

គល់របស់អ៊ីសាយ (ព្រះគ្រីស្ទ) នឹងជំនុំជំរះដោយនូវសេចក្ដីសុចរិត — សេចក្ដីចេះដឹងអំពីព្រះនឹងគ្របដណ្ដប់ផែនដីនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកទង់ ហើយប្រមូលពួកសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ១១ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

មានលំពង់១នឹងដុះចេញពីគល់របស់អ៊ីសាយ ហើយមែក១
ដែលចេញពីឫសលោកនឹងកើតមានផលផ្លែ ។
២ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្ឋិតនៅលើលោក
គឺជាវិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញា និងយោបល់ ជាវិញ្ញាណនៃគំនិតវាងវៃ
និងឥទ្ធិឫទ្ធិ ជាវិញ្ញាណនៃសេចក្ដីចេះដឹង និងសេចក្ដីកោតខ្លាច
ដល់ព្រះអម្ចាស់;
៣ ហើយលោកនឹងវៃរហ័សចំពោះសេចក្ដីកោតខ្លាចដល់
ព្រះអម្ចាស់; ហើយលោកនឹងមិនជំនុំជំរះតាមភ្នែកមើលឃើញ
ឬសំរេច សេចក្ដីតាមត្រចៀកស្ដាប់ឮនោះឡើយ ។
៤ ប៉ុន្តែនឹងជំនុំជំរះពួកទាល់ក្រដោយសេចក្ដីសុចរិត ហើយ
សំរេចក្ដីឲ្យមនុស្សស្លូតបូតនៅផែនដី ដោយសេចក្ដីទៀងត្រង់;
ហើយ លោកនឹងវាយផែនដីដោយរំពាត់នៃមាត់ខ្លួន ព្រមទាំងសម្លាប់
មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ដោយខ្យល់ដង្ហើមពីបបូរមាត់ផង ។
៥ ឯសេចក្ដីសុចរិតនឹងបានជាខ្សែក្រវាត់ចង្កេះរបស់អ្នកនោះ
ហើយសេចក្ដីស្មោះត្រង់ជាខ្សែក្រវាត់កម្លាំងផង ។
៦ ឆ្កែព្រៃនឹងនៅជាមួយនឹងកូនចៀម ឯខ្លារខិននឹងដេកនៅជា
មួយនឹងកូនពពែ ឯកូនគោជាមួយនឹងសិង្ហស្ទាវ ព្រមទាំងសត្វ
បំប៉នយ៉ាងធាត់នឹងនៅជាមួយគ្នាដែរ; ហើយក្មេងតូចៗជាអ្នក
គង្វាលវា ។
៧ ហើយគោញី និងខ្លាឃ្មុំនឹងរកស៊ីជាមួយគ្នា; ហើយកូនវា
នឹងដេកនៅជាមួយដែរ; ឯសិង្ហនឹងស៊ីចំបើងដូចជាគោវិញ ។
៨ ហើយកូនមនុស្សដែលនៅបៅដោះ នឹងលេងនៅត្រង់
មាត់រន្ធពស់ហនុមាន ហើយក្មេងលែងដោះនឹងលូក ដៃ
ចូលទៅក្នុង រូងពស់វែកបាន ។
៩ វារាល់គ្នានឹងមិនធ្វើទុក្ខ ឬបំផ្លាញគ្នានៅគ្រប់លើភ្នំបរិសុទ្ធ
របស់យើង ត្បិតគ្រប់ទាំងអស់នឹងស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ពាសពេញ
លើផែន ដី ដូចជាទឹកនៅពាសពេញក្នុងសមុទ្រដែរ ។
១០ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ឫសនៃអ៊ីសាយនឹងបានតាំងឡើង ទុកជា
ទង់ដល់ជនជាតិទាំងឡាយ; ឯគ្រប់សាសន៍ដទៃ គេនឹងស្វែងរកអ្នក
នោះ; ឯទីសំរាករបស់អ្នកនោះ នឹងបានជាទីរុងរឿងឧត្ដម ។
១១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹងលូកព្រះហស្តទ្រង់ទៅម្ដងទៀត ដើម្បីនឹងប្រមូលពួក

៣៣ *ក* ហោលេ. ៤:១២–១៣.
២១ ១*ក* គ. និង ស. ១១៣:៣–៤.
ខ គ. និង ស. ១១៣:១–២.
គ អ៊ីសាយត្រូវជាបិតារបស់ដាវីឌ; សេចក្ដីយោងនេះត្រូវបានប្រាប់អំពីរាជវង្សរបស់ស្ដេចដាវីឌ ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតតមក. មីកា ៥:២; ហេព្រើរ ៧:១៤. ស.ប. អ៊ីសាយ.
២ *ក* អេសាយ ៦១:១–៣.
៣ *ក* យ៉ូហាន ៧:២៤.
៤ *ក* ទំនុក. ៧២:២–៤; ម៉ូសាយ ២៩:១២.
ខ ហេ. សំរេចចិត្ត.
គ ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
៥ *ក* ឬ ចង្កេះ.
៨ *ក* ជាពស់តូចមួយដ៏មានពិស នៅស្រុកអេស៊ីព្ទ.
ខ ជាពស់ម្យ៉ាងទៀតដែលមានពិស.
៩ *ក* អេសាយ ២:៤.
ស.ប. សហស្សវត្សរ៍.
ខ គ. និង ស. ១០១:៣២–៣៣; ១៣០:៩.
១០ *ក* គ.ន. ថ្ងៃចុងក្រោយ. ឃ.ស.— ប្រវត្តិ ១:៤០.
ខ រ៉ូម ១៥:១២; គ. និង ស. ១១៣:៥–៦.
គ ឬ ដល់លោក.
ឃ គ. និង ស. ៤៥:៩–១០.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៦:១៤; ២៥:១៧; ២៩:១.

សំណល់នៃរាស្ត្រទ្រង់ដែលសល់នៅ ឲ្យមកពីស្រុកអាសស៊ើរ ស្រុកអេស៊ីព្ទ ស្រុកប៉ាត្រូស ស្រុកគូស ស្រុកអេឡាំ ស្រុកស៊ីណើរ ស្រុកហាម៉ាត ហើយពីអស់ទាំងកោះនៅសមុទ្រមកវិញ ។

១២ ហើយទ្រង់នឹងលើក[ក]ទង់មួយឡើងសំរាប់សាសន៍ទាំងឡាយ ហើយនឹង[ខ]ប្រមូលពួកព្រាត់ប្រាស នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ព្រមទាំង [គ]រួបរួមពួកខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់សាសន៍យូដា មកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី ។

១៣ ឯ[ក]សេចក្តីច្រណែនរបស់ពួកអេប្រាអិម នោះនឹងបាត់ទៅ ហើយអស់អ្នកក្នុងពួកយូដាដែលធ្វើទុក្ខគេ នឹងត្រូវកាត់ចេញដែរ; ពួកអេប្រាអិមនឹងលែងមាន[ខ]សេចក្តីច្រណែនចំពោះ[គ]ពួកយូដា ហើយពួកយូដានឹងលែងធ្វើទុក្ខដល់ពួកអេប្រាអិម ។

១៤ តែគេនឹងរួមចិត្តគ្នា[ក]ឆាបចុះទៅលើស្មាសាសន៍ភីលីស្ទីននៅទិសខាងលិច; គេនឹងប្លន់ពួកអ្នកនៅ ស្រុកខាងកើតជាមួយគ្នា; គេនឹងលូកដៃទៅបង្ក្រាបសាសន៍អេដំម និងសាសន៍ម៉ូអាប់; ឯពួកកូនចៅអាំម៉ូន នឹងស្តាប់បង្គាប់គេដែរ ។

១៥ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង[ក]បំផ្លាញដៃសមុទ្រអេស៊ីព្ទអស់រលីង; ហើយទ្រង់នឹងលើកព្រះហស្តទៅលើទន្លេ បញ្ចេញខ្យល់ដ៏ខ្លាំងរបស់ទ្រង់ ទៅវាយទន្លេឲ្យបែកជា៧ផ្លូវ ដើម្បីឲ្យមនុស្សពាក់ស្បែកជើងដើរឆ្លងទៅបាន ។

១៦ ហើយនឹងមាន[ក]ថ្នល់១សំរាប់ពួកសំណល់នៃរាស្ត្រទ្រង់ដែលរួចពីស្រុកអាសស៊ើរមក ដូចជាមានសំរាប់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល នៅគ្រាដែលគេឡើងរួចពីស្រុកអេស៊ីព្ទមកដែរ ៕

ជំពូកទី ២២

នៅរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ មនុស្សគ្រប់រូបនឹងសរសើរដំកើងព្រះអម្ចាស់ — ទ្រង់នឹងគង់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ — ចូរប្រៀបធៀប នឹងគម្ពីរអេសាយ ១២ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយនៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងនិយាយថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងសរសើរដំកើងដល់ទ្រង់; ត្បិតទោះបើទ្រង់បានខ្ញាល់នឹងទូលបង្គំ ក៏ដោយ តែឥឡូវនេះ សេចក្តីខ្ញាល់នោះបានបែរចេញទៅ ហើយទ្រង់បានកំសាន្តចិត្តទូលបង្គំវិញ ។

២ មើលចុះ ព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ; ខ្ញុំនឹង[ក]ទុកចិត្តឥតមានសេចក្តីខ្លាចឡើយ; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ដែលជា[ខ]ព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់ជាកម្លាំង ហើយជាបទចម្រៀងរបស់ខ្ញុំ; ហើយទ្រង់ជាសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំដែរ ។

៣ ដោយហេតុនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដង[ក]ទឹកពីអណ្តូងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដោយអំណរ ។

៤ ហើយនៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងពោលថា៖ ចូរ[ក]សរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ចូរអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ចូរសរសើរពីកិច្ចការទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់ចុះ ក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងឡាយ ចូរប្រកាសប្រាប់ថា ព្រះនាមទ្រង់ខ្ពស់វិសេស ។

៥ ចូរ[ក]ច្រៀងថ្វាយព្រះអម្ចាស់; ព្រោះទ្រង់បានធ្វើការដ៏ប្រសើរ; ត្រូវឲ្យមនុស្សដឹងដំណឹងនេះនៅពេញលើផែនដីផង ។

៦ ឱពួកអ្នកនៅក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរ[ក]បន្លឺសម្លេងឡើង ហើយស្រែកហ៊ោដោយអំណរចុះ; ត្បិតព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ធំប្រសើរនៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា ៕

ជំពូកទី ២៣

ការបំផ្លិចបំផ្លាញក្រុងបាប៊ីឡូន គឺជាគំរូអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅគ្រាដែលព្រះយាងមកលើកទីពីរ — នោះគឺជាថ្ងៃនៃការពិរោធ និងការ សងសឹក — ក្រុងបាប៊ីឡូន (លោកិយ) នឹងធ្លាក់ដរាបតទៅ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ១៣ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

---

១២ *ក* ស.ប. ទង់.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៥:១៥; ១៦:១–៤.
គ នេហ. ១:៩;
១ នីហ្វៃ ២២:១០–១២;
គ. និង ស. ៤៥:២៤–២៥.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
១៣ *ក* យេរេ. ៣:១៨.
ខ ពួកពូជអំបូរដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយយូដា និងអេប្រាអិម ត្រូវជាខ្មាំងសត្រូវនឹងគ្នាតាំងពីបូរាណមក (បន្ទាប់ពីហេតុការណ៍នៅក្នុងគម្ពីរពង្សាវ. ១២:១៦–២០) ។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ.
អេសេ. ៣៧:១៦–២២.
ស.ប. ច្រណែន.
គ ស.ប. យូដា.
១៤ *ក* ក.ន. ការវាយនៅទីជំរាលខាងលិចដែលជាទឹកដីរបស់ពួកភីលីស្ទីន.
១៥ *ក* សាការី ១០:១១.
១៦ *ក* អេសាយ ៣៥:៨;
គ. និង ស. ១៣៣:២៧.
២២ ២ *ក* ម៉ូសាយ ៤:៦; ហេលេ. ១២:១.
ខ និក្ខ. ១៥:២; ទំនុក. ៨៣:១៨.
ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
៣ *ក* ស.ប. ទឹករស់.
៤ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
៥ *ក* គ. និង ស. ១៣៦:២៨.
៦ *ក* អេសាយ ៥៤:១; សេផា. ៣:១៤.

[ក]បន្ទុកនៃ[ខ]ក្រុងបាប៊ីឡូន ដែលអេសាយ ជាកូនរបស់អ័ម៉ូសបាន
ឃើញ ។
២ ចូរលើក[ក]ទង់១សំរាប់អ្នករាល់គ្នានៅលើភ្នំត្រងិលចុះ
ចូរបន្លឺសម្លេងឡើង ហើយ[ខ]បោយដៃហៅ ដើម្បីឲ្យគេបាន
ចូលទៅតាមទ្វារ របស់ពួកមនុស្សដ៏មានត្រកូលខ្ពស់ ។
៣ យើងបានបង្គាប់ដល់[ក]ពួកបរិសុទ្ធរបស់យើង យើងបាន
ហៅពួកខ្លាំងពូកែរបស់យើង ព្រោះសេចក្ដីកំហឹងរបស់យើង
មិននៅលើ អ្នកណាដែលមានសេចក្ដីអំណររអរចំពោះសេចក្ដី
ខ្ពង់ខ្ពស់របស់យើងទេ ។
៤ មានឮសូរគឹកកងរបស់មនុស្សកកកុញនៅលើភ្នំ គឺជា
សូរដូចជាប្រជាជាតិយ៉ាងធំ ជាសូរអឺកធឹក របស់[ក]នគរនៃសាសន៍
ទាំងប៉ុន្មាន [ខ]ប្រជុំគ្នា គឺព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់កំពុងតែ
ត្រួតត្រាមើលទ័ពពល សំរាប់ចូលច្បាំង ។
៥ គេមកពីស្រុកឆ្ងាយ ជាប្រទេសនៅជើងមេឃ
ឆ្ងាយបំផុត មែនហើយ គឺព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងគ្រឿងអាវុធ
នៃសេចក្ដីគ្នាន់ក្នាញ់ របស់ទ្រង់ ដើម្បីនឹងបំផ្លាញស្រុកនេះទាំង
មូលទៅ ។
៦ ចូរទ្រហោសោកសង្រែងចុះ ត្បិតថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ជិត
ដល់ហើយ; ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ទុកជាការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែល
មកពីព្រះដ៏មាន គ្រប់ព្រះចេស្ដា ។
៧ ដោយហេតុនោះ បានជាដៃមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវរាប
ហើយចិត្តនៃមនុស្សទាំងអស់នឹងរលត់ដែរ;
៨ នោះគេនឹងស្រយុតចិត្តទៅ; សេចក្ដីឈឺចាប់ និងសេចក្ដី
សោកសៅនឹងនៅជាប់គេបាន; គេនឹងស្រឡាំង
កាំងមើលគ្នាទៅវិញ ទៅមក; មុខគេដូចជាអណ្ដាតភ្លើង ។
៩ មើលចុះ ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់កំពុងខិតជិតមក ជាថ្ងៃ
ដ៏អស្ចារ្យដោយសេចក្ដីក្រោធ និងកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីនឹង
[ក]បំផ្លាញស្រុកឲ្យរលីង; ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យមនុស្សមាន
បាបសូន្យចេញ ។
១០ ព្រោះអស់ទាំងផ្កាយនៅលើមេឃ និងផ្កាយចក្ររាសី
នឹងលែងបញ្ចេញពន្លឺ; [ក]ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត តាំងតែពីរះឡើង
ហើយព្រះ ច័ន្ទក៏នឹងអាប់រស្មីទៅដែរ ។
១១ ហើយយើងនឹង[ក]ធ្វើទោសដល់លោកិយ ដោយព្រោះ
អំពើអាក្រក់របស់គេ ព្រមទាំងមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តបទអាក្រក់
ដោយព្រោះ អំពើទុច្ចរិតរបស់គេផង; យើងនឹង[ខ]បំបាត់សេចក្ដី
ឆ្មើងឆ្មៃរបស់ពួកអំនួត ហើយនឹងបន្ទាបបន្ថោកឫកខ្ពស់ របស់
មនុស្សកាចអាក្រក់ ។
១២ យើងនឹងធ្វើឲ្យកម្រមាន[ក]មនុស្ស ដូចជាកម្រមាន
មាសសុទ្ធដែរ; គឺនឹងឲ្យមនុស្សម្នាក់កម្រមាន ជាជាងមាស
ពីស្រុកអូភារទៅទៀត ។
១៣ ហេតុដូច្នេះ យើងនឹងធ្វើឲ្យផ្ទៃមេឃញាប់ញ័រ ហើយ
[ក]ផែនដីនឹងត្រូវកក្រើករំពើកចេញពីកន្លែងធម្មតា គឺក្នុងគ្រានៃ
សេចក្ដីក្រោធ របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ហើយក្នុងថ្ងៃ
នៃសេចក្ដីខ្ញាល់ ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ។
១៤ នោះគេនឹងបានដូចជាប្រើសដែលត្រូវគេ[ក]ប្រដេញ
ហើយដូចជាហ្វូងចៀម ដែលឥតមានអ្នកគង្វាល; គ្រប់គ្នា
នឹងវិលទៅឯសាសន៍ របស់ខ្លួនវិញ ហើយរត់ទៅឯស្រុក
របស់ខ្លួនគ្រប់ៗគ្នា ។
១៥ អស់អ្នកដែលមានសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនឹងត្រូវចាក់ទំលុះ;
មែនហើយ ហើយអស់អ្នកដែលចូលនឹងពួកទុច្ចរិត នោះនឹងត្រូវ
ដួលដោយ ដាវ ។
១៦ កូនរបស់គេក៏នឹងត្រូវបោកខ្ទេចខ្ទីនៅចំពោះភ្នែកដែរ;
ផ្ទះគេនឹងត្រូវរឹបជាន់ ឯប្រពន្ធគេនឹងត្រូវកំហែងចិត្ត ។
១៧ មើលចុះ យើងនឹងញុះញង់សាសន៍មេឌីឲ្យទាស់នឹងគេ
ជាសាសន៍ដែលមិនរាប់អានមាសប្រាក់ ឬក៏ត្រេកអរនឹងមាស
ប្រាក់ដែរ ។
១៨ ឯធ្នូរបស់សាសន៍នោះ ក៏នឹងផ្ដួលពួកកំឡោះៗ
អស់រលីងទៅ; ហើយគេនឹងឥតមានមេត្តាចំពោះផលដែល
កើតពីផ្ទៃឡើយ; ភ្នែកគេមិនចេះប្រណីដល់ពួកក្មេងៗដែរ ។
១៩ នោះក្រុងបាប៊ីឡូនដែលជាសិរីល្អនៃអស់ទាំងនគរ ហើយ

២៣ ១*ក* ក.ន. ជាសារអំពីការហិនវិនាស.
ខ សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញពីបុរាណអំពីក្រុងបាប៊ីឡូនដែលទុច្ចរិត ត្រូវបានព្យាករនៅក្នុងគម្ពីរអេសាយ ១៣ និង ១៤ ហើយបានយកមកធ្វើជាគំរូអំពីសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញនៃពិភពលោកទាំងមូលដែលទុច្ចរិត គ. និង ស. ១៣៣:៥, ៧, ១៤.
ស.ប. បាបិល, បាប៊ីឡូន.
២ *ក* ឬ ទង់.
ស.ប. ទង់.
ខ ក.ន. បោយដៃ ឲ្យសំគាល់.
៣ *ក* ក.ន. ពួកបរិសុទ្ធ.
៤ *ក* សាការី ១៤:២–៣.
ខ សាការី ១២:៣.
៩ *ក* ស.ប. ផែនដី — ការសំអាតផែនដី.
១០ *ក* ស.ប. ពិភពលោក — ចុងបំផុតនៃផែនដី.
១១ *ក* ម៉ាឡាគី ៤:១.
ខ គ. និង ស. ៦៤:២៤.
១២ *ក* អេសាយ ៤:១–៤.
១៣ *ក* ស.ប. ផែនដី — ស្ថានភាពចុងក្រោយបង្អស់នៃផែនដី.
១៤ *ក* ឬ ដេញបាញ់ប្រើស.

ជា[ក]ទីលំអនៃសេចក្ដីអំនួតរបស់សាសន៍ខាល់ដេ នឹងត្រូវដូចជា
កាលព្រះ បានរំលាយ[ខ]ក្រុងសូដុំម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ាដែរ ។
២០ ក្រុងនោះនឹង[ក]គ្មានអ្នកណានៅតទៅទៀតឡើយ ក៏មិន
ដែលមានអ្នកណាអាស្រ័យនៅ ដរាបដល់ អស់ទាំងតំណ
មនុស្សតទៅ ទោះទាំងសាសន៍អារ៉ាប់ គេក៏មិន
ដំឡើងត្រសាលនៅទីនោះ; ហើយពួកគង្វាល ក៏មិននាំហ្វូង
សត្វរបស់គេទៅដេកនៅទីនោះដែរ ។
២១ គឺមានតែ[ក]សត្វដែលនៅទីរហោស្ថានអាស្រ័យនៅទីនោះវិញ;
ឯផ្ទះគេនឹងមានពេញដោយសម្លេងសត្វយំ; សត្វទីទុយនឹង
អាស្រ័យនៅ ហើយ[ខ]ពពែព្រៃនឹងលោតកញ្ឆេងនៅទីនោះ ។
២២ ឯហ្វូងសត្វព្រៃនៃកោះនឹងលូនៅក្នុង[ក]ដំណាក់ស្ងាត់របស់គេ
ហើយ[ខ]នាគនឹងនៅក្នុងមន្ទីរ ជាទីសប្បាយរបស់គេដែរ;
ឯពេលវេលា របស់ទីក្រុងនោះ ក៏ជិតមកដល់ហើយ ថ្ងៃនោះ
នឹងមិនត្រូវពន្យាទេ ។ ត្បិតយើងនឹងបំផ្លាញទីក្រុងនោះយ៉ាង
រហ័ស; មែនហើយ យើងនឹង អាណិតអាសូរដល់រាស្ត្រយើង
តែពួកទុច្ចរិត ត្រូវតែវិនាស ៕

ជំពូកទី ២៤

សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងបានប្រមូលមក ហើយនឹងសំរាកក្នុងរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ — លូស៊ីហ្វើរត្រូវបានបណ្ដេញ ចេញពីស្ថានសួគ៌ មកពីការបះបោរ — សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងមានជ័យជំនះលើក្រុងបាប៊ីឡូន (លោកិយ) — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ១៤ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងអាណិតអាសូរដល់ពួកយ៉ាកុប ហើយ
នឹង[ក]រើសអ៊ីស្រាអែលទៀត ព្រមទាំងដាក់គេ ឲ្យនៅក្នុងស្រុក
របស់គេ វិញ; ឯ[ខ]ពួកអ្នកដែលស្នាក់នៅនោះ នឹងចូលរួមពួកគេ
ហើយនៅជាប់នឹងពួកវង្សរបស់យ៉ាកុប ។
២ ហើយ[ក]សាសន៍ទាំងប៉ុន្មាននឹងនាំយកគេទៅឯទីកន្លែង
របស់គេវិញ; មែនហើយ ពីទីឆ្ងាយទៅដល់ចុងផែនដី; ហើយ
ពួកគេនឹង ត្រឡប់ទៅ[ខ]ដែនដីសន្យារបស់គេវិញ ។ ហើយពួកវង្ស
អ៊ីស្រាអែលនឹងទទួលពួកសាសន៍ទាំងនោះ ឯដែនដីរបស់ព្រះ
ទុកសំរាប់ [គ]ពួកបាវប្រុស និងបាវស្រី នៅក្នុងស្រុករបស់ព្រះ
អម្ចាស់; ហើយគេនឹងចាប់អ្នកទាំង នោះជាឈ្លើយ ជាអ្នក
ដែលពីដើមបានចាប់ខ្លួនគេជា ឈ្លើយនោះឯង; ហើយគេនឹងគ្រប់
គ្រងលើពួកអ្នក ដែលបានសង្កត់សង្កិនខ្លួនវិញ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃដែលព្រះ
អម្ចាស់បានប្រោសប្រទាន ឲ្យអ្នកបាន[ក]សំរាកពីសេចក្ដីទុក្ខសោក
ពីសេចក្ដី ភិតភ័យ ហើយពីការបំរើយ៉ាងរឹងរូស ដែលគេបាន
ចាប់អ្នកប្រើ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ អ្នក
នឹងពោលពាក្យចំអកនេះ ដាក់ស្ដេចក្រុង[ក]បាប៊ីឡូនថា៖ យីអើ
ពួកសង្កត់សង្កិន បានឈប់ទ្រឹងយ៉ាងណាហ្ន៎ !
៥ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំបាក់ដំបងរបស់មនុស្សអាក្រក់ និង
ដំបងពេជ្រនៃអ្នកគ្រប់គ្រងហើយ ។
៦ ជាអ្នកដែលបានវាយជនជាតិទាំងឡាយមិនឈប់ឈរ
ដោយចិត្តក្រេវក្រោធ ហើយបានគ្រប់គ្រងលើអស់ទាំងសាសន៍
ដោយ សេចក្ដីកំហឹង ហើយញាំញី ដោយឥតមានអ្នកណា
ឃាត់ឃាំងឡើយ ។
៧ ផែនដីទាំងមូលបានស្រាកស្រាន្តអស់ហើយ ក៏ស្ងៀម
ស្ងប់ដែរ; គេបន្លឺ[ក]សម្លេងច្រៀងចេញមក ។
៨ មែនហើយ ទាំង[ក]ដើមកកោះក៏អររីករាយចំពោះអ្នក
និងដើមតាគ្រោនៅភ្នំល្បាណូនផង ដោយពាក្យថា៖ តាំងពីអ្នក
[ខ]ត្រូវរលំចុះ នោះឥតមានអ្នកណាឡើងមក[គ]កាប់រំលំយើងទៀតទេ ។
៩ ឯ[ក]ស្ថាននរកនៅខាងក្រោម មានសេចក្ដីរំជួលដោយព្រោះអ្នក
ដើម្បីនឹងទទួលអ្នកក្នុងកាលដែលអ្នកទៅដល់; ក៏ដាស់[ខ]ពួកមនុស្ស
ស្លាប់ឡើង ដោយព្រោះអ្នក គឺទាំងពួកអ្នកធំនៅផែនដីផង;

១៩ *ក* ក.ន. ភាពឥតប្រយោជន៍.
ខ លោកុ. ១៩:២៤–២៥; ចោទិ. ២៩:២៣; ២ នីហ្វៃ ១៣:៩.
២០ *ក* យេរេ. ៥០:៣, ៣៩–៤០.
២១ *ក* អេសាយ ៣៤:១៤–១៥.
ខ ក.ន. សត្វពពែព្រៃឈ្មោល ឬពួកអារក្ស.
២២ *ក* ហេ. ដំណាក់.
ខ ហេ. (ប្រហែលជា) សត្វចចក ឬឆ្កែព្រៃ.
២៤ ១ *ក* សាការី ១:១៧.
ខ អេសាយ ៦០:៣–៥, ១០.
២ *ក* ក.ន. ពួកសាសន៍ផ្សេងៗនឹងជួយសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ខ ស.ប. ដែនដីសន្យា.
គ អេសាយ ៦០:១៤.
៣ *ក* យ៉ូស្វេ ១:១៣; គ. និង ស. ៨៤:២៤.
៤ *ក* ស.ប. បាបិល, បាប៊ីឡូន.
៧ *ក* អេសាយ ៥៥:១២.
៨ *ក* ហេ. ដើមស្រល់.
ខ ក.ន. នៅក្នុងសេចក្ដីស្លាប់.
គ ហេ. អ្នកកាប់រំលំ (ឈើ) ពុំទាន់មកប្រឆាំងនឹងយើងទេ.
៩ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ ក.ន. ពួកវិញ្ញាណដែលចេញពីរាងកាយ.

ក៏បានឲ្យអស់ទាំងស្តេចនៃសាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន ក្រោកពីបល្ល័ង្ក
របស់គេ ។
១០ គេនឹងនិយាយមកអ្នកគ្រប់គ្នាថា៖ នោះនឹ អ្នក
ទៅជាខ្សោយដូចយើងហើយឬ ? បានត្រឡប់ដូចជាយើងដែរឬ ?
១១ ឯសេចក្ដីរុងរឿងឧត្តមរបស់អ្នកបានត្រូវនាំចុះមកក្នុងផ្នូរ;
សូរដេញពិណរបស់អ្នកក៏មិនឮ; មានដង្កូវក្រាលក្រោមអ្នក
ហើយមាន ដង្កូវគ្របដណ្ដប់អ្នកដែរ ។
១២ ឱលូស៊ីហ្វើរ ជាបុត្រានៃពេលព្រឹកអើយ អ្នកបាន
ធ្លាក់ចុះពីលើមេឃហើយ ! អ្នកដែលបានផ្ដេកសាសន៍ទាំង
ឡាយឲ្យរាប អ្នកបានត្រូវកាប់រំលំដល់ដីដែរហ្ន៎ !
១៣ អ្នកបានគិតក្នុងចិត្តថា៖ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ ខ្ញុំនឹង
ដំកើងបល្ល័ង្កខ្ញុំឲ្យខ្ពស់ជាង អស់ទាំងផ្កាយរបស់ព្រះ; ហើយខ្ញុំ
នឹងអង្គុយ លើភ្នំជាទីប្រជុំជំនុំ នៅទីបំផុតនៃទិសខាងជើង;
១៤ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅផុតទីខ្ពស់នៃពពក; ខ្ញុំនឹងលើកខ្លួនឲ្យបាន
ដូចជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ។
១៥ តែអ្នកបានត្រូវទំលាក់ចុះដល់ស្ថាននរកវិញ
គឺដល់ទីជំរៅនៃជង្ហុកធំ ។
១៦ ពួកអ្នកដែលឃើញអ្នក គេនឹងសំឡឹងមើលចំអ្នក
ហើយនឹងពិចារណាអ្នក ដោយពាក្យថា៖ តើមនុស្សនេះឬអី
ដែលធ្លាប់ធ្វើឲ្យ ផែនដីញាប់ញ័រ ហើយឲ្យនគរ
ទាំងប៉ុន្មានកក្រើករំពើកនោះ ?
១៧ ហើយតើជាអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យលោកិយរលីងដូចជា
ទីរហោស្ថាន ព្រមទាំងបំផ្លាញទីក្រុងទាំងប៉ុន្មាន ឥតដែលលែង
ពួកឈ្លើយ ឬអី ?
១៨ ឯសពនៃអស់ទាំងស្ដេចរបស់សាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន មែន
ហើយ សុទ្ធតែដេកនៅក្នុងទីរុងរឿងនាម៉ឺងរបស់គេរៀងខ្លួន ។
១៩ តែអ្នកបានត្រូវបណ្ដេញចេញឆ្ងាយពីផ្នូរអ្នកទៅ ដូចជា
មែកដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមវិញ ហើយដូចជាសពនៃពួកអ្នកដែលត្រូវ
គេសម្លាប់ ត្រូវចាក់ទំលុះដោយដាវ ហើយបោះចុះទៅលើថ្ម
ក្នុងរណ្ដៅ; ដូចជាសាកសព ដែលគេជាន់ឈ្លីដោយជើង ។
២០ អ្នកនឹងមិនបានចូលទៅជាមួយនឹងគេនៅក្នុងផ្នូរទេ ពីព្រោះ
អ្នកបានបំផ្លាញស្រុករបស់អ្នក ហើយបានសម្លាប់ប្រជាជនរបស់
អ្នក ផង; ឯពូជនៃមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ នឹងឥតមានអ្នក
ណាចេញឈ្មោះគេ នៅអស់កល្បជានិច្ច ។
២១ ចូរចាត់ចែងការកាប់សម្លាប់ពួកកូន ដោយព្រោះអំពើ
ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ឪពុកវា ដើម្បីកុំឲ្យវាតាំងខ្លួនឡើង
ធ្វើជាម្ចាស់ ផែនដីទៀត ហើយសង់ទីក្រុងឲ្យពាសពេញ
ក្នុងលោកិយឡើយ ។
២២ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
យើងនឹងក្រោកឡើងទាស់នឹងគេ ហើយកាត់ទាំងឈ្មោះ និង
សំណល់ មនុស្ស ទាំងកូន និងចៅចេញពីក្រុងបាប៊ីឡូនផង
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ។
២៣ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
យើងនឹងបំផ្លាស់ទីនោះ ឲ្យទៅជាលំនៅ របស់សត្វប្រមា
ហើយជា ត្រពាំងទឹក; ហើយយើងក៏នឹងបោសដោយ
អំបោសជាការបំផ្លាញ ។
២៤ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បានស្បថថា៖ ពិត
ប្រាកដជានឹងកើតមាន ដូចជាយើងបានគិត; ហើយក៏នឹងសំរេច
ដូចជាយើង បានកំណត់ទុកផង —
២៥ គឺយើងនឹងនាំពួកអាសស៊ើរចូលមកក្នុងស្រុកយើង
ហើយនឹងជាន់ឈ្លីគេនៅលើភ្នំរបស់យើង; ខណៈនោះ នឹមរបស់គេ
នឹងបាត់ ទៅ ហើយបន្ទុករបស់គេនឹងបាត់ពីស្មាដែរ ។

១២ *ក* គ. និង ស. ៧៦:២៦.
ខ ហេ. ផ្កាយព្រឹក ជាបុត្រានៃពេលព្រឹក ។ អ្នកគ្រប់គ្រងពិភពលោកដ៏ទុច្ចរិច (បាប៊ីឡូន) គឺតែងតែនិយាយអំពីលូស៊ីហ្វើរ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃអស់ទាំងសេចក្ដីទុច្ចរិច.
ស.ប. អារក្ស; លូស៊ីហ្វើរ.
១៣ *ក* ម៉ូសេ ៤:១–៤.
ខ ក.ន. ជាដំណាក់នៃព្រះ ស្របតាមជំនឿរបស់ពួកបាប៊ីឡូន. ទំនុក. ៤៨:២.
១៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:៣.
១៦ *ក* ហេ. សម្លឹងមើលចំអ្នក ហើយពិចារណាអ្នក.
១៨ *ក* ក.ន. ផ្នូរនៃគ្រួសាររបស់លោក.
១៩ *ក* ក.ន. មែកដែលគេមិនទទួលស្គាល់ ដែលត្រូវកាត់ ហើយបោះចោល.
ខ ក.ន. បាត.
២០ *ក* ទំនុក. ២១:១០–១១; ៣៧:២៨.
ខ ស.ប. ទុច្ចរិត, អំពើទុច្ចរិត.
២១ *ក* និក្ខ. ២០:៥.
២២ *ក* សុភា. ១០:៧.
ខ យ៉ូប ១៨:១៩.
២៣ *ក* អេសាយ ៣៤:១១–១៥.
ខ ឬ អំបោស.
២៥ *ក* កម្មវត្ថុបែរទៅនិយាយអំពីការវាយរបស់ពួកអាសស៊ើរ និងអំពីការរលំនៅស្រុកយូដា, ៧០១ ម.គ.ស. (ខ ២៤–២៧). ២ ពង្សាវ. ១៩:៣២–៣៧; អេសាយ ៣៧:៣៣–៣៨.
ខ ក.ន. ភ្នំទាំងឡាយនៅស្រុកយូដា និងស្រុកអ៊ីស្រាអែល.
គ អេសាយ ១០:២៧.

២៦ នោះហើយជាការដែលបានសំរេចនឹងធ្វើនៅលើផែនដីទាំង
មូល; ហើយនេះជាព្រះហស្ត ដែលបានសន្ធឹងទៅលើសាសន៍
ទាំង អស់ ។
២៧ ត្បិតព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បានសំរេចនឹងធ្វើ
ហើយ តើអ្នកណានឹងរំលប់រំលាងបាន? ហើយព្រះហស្តនៃទ្រង់
បានលូក ទៅ ហើយតើអ្នកណានឹងបង្វិលឲ្យត្រឡប់ទៅវិញបាន?
២៨ នៅឆ្នាំដែលស្តេចអេហាសសុគតទៅ នោះមាន
បន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់នេះ ។
២៩ គឺថា នែ ពួកភីលីស្ទីនអើយ កុំឲ្យអររីករាយពេញស្ទុង
ដោយព្រោះរំពាត់ដែលធ្លាប់វាយអ្នកបានបាក់
ហើយនោះឡើយ; ត្បិតនឹង កើតមានពស់វែកចេញពីពូជសត្វ
ពស់មក ហើយកូនរបស់វានឹងទៅជាពស់ភ្លើងហោះ ។
៣០ នោះកូនច្បងរបស់ពួកមនុស្សទាល់ក្រ នឹងមាន
អាហារបរិភោគ ហើយមនុស្សកំសត់ទុគ៌តនឹងដេក
ទៅដោយសុខសាន្ត; តែយើងនឹងធ្វើឲ្យឫសអ្នកស្លាប់ទៅដោយ
អំណត់អត់វិញ ហើយសំណល់នៃអ្នក នឹងត្រូវគេសម្លាប់បង់ ។
៣១ ឱទ្វារក្រុងអើយ ចូរស្រែកទ្រហោ; ឱទីក្រុងអើយ
ចូរយំពិលាបចុះ; ឱស្រុកភីលីស្ទីនអើយ អ្នកត្រូវរលាយទាំង
អស់ហើយ; ត្បិតមានផ្សែងចេញមកពីទិសខាងជើង ឥតមាន
អ្នកណាមួយ ក្នុងកងទ័ពរបស់គេ ដែលតាមគ្នាមិនទាន់ឡើយ ។
៣២ ដូច្នេះ តើត្រូវឆ្លើយដល់ពួករាជទូតនៃសាសន៍នោះយ៉ាង
ណាទៅ ? គឺត្រូវថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានតាំងក្រុងស៊ីយ៉ូនឡើង
ហើយពួករាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលទាល់ក្រ គេនឹងពឹងជ្រកក្នុង
ក្រុងនោះ ៕

ជំពូកទី ២៥

នីហ្វៃសរសើរជំកើងនៅក្នុងការច្បាស់លាស់ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់អេសាយនឹងបានយល់ នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ — ពួកសាសន៍យូដានឹងត្រឡប់ពីក្រុងបាប៊ីឡូនមកវិញ, នឹងឆ្កាងព្រះមែស៊ី ហើយនឹងត្រូវបែកខ្ញែក ហើយរងទុក្ខ — គេនឹងត្រូវបានតាំងឡើង វិញ កាលគេជឿដល់ព្រះមែស៊ី — ទ្រង់នឹងយាងមកលើកដំបូង ក្រោយពីលីហៃចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមអស់រយៈពេល៦០០ឆ្នាំ — ពួកសាសន៍នីហ្វៃ កាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ហើយជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ នឹងនិយាយពីពាក្យខ្លះៗដែលខ្ញុំបានសរសេរ
គឺជាពាក្យដែលបានពោលដោយមាត់របស់លោកអេសាយ ។
ត្បិតមើលចុះ លោកអេសាយបាននិយាយពីការណ៍ជាច្រើន
ដែលពិបាកឲ្យប្រជាជនខ្ញុំភាគច្រើនយល់បាន; ព្រោះពួកគេមិន
ដឹងពីរបៀប ព្យាករ នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដាទេ ។
២ ត្បិតខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនដែលបានបង្រៀនពួកគេ ពីការណ៍
ជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងរបៀបនៃពួកសាសន៍យូដាឡើយ;
ត្បិតកិច្ចការ ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ គឺជាកិច្ចការទាំងឡាយ
នៃសេចក្ដីងងឹត ហើយការប្រព្រឹត្តទាំងឡាយរបស់ពួកគេ គឺជាការ
ប្រព្រឹត្តទាំងឡាយ ដែលគួរខ្ពើមឆ្អើម ។
៣ ដូច្នេះ ខ្ញុំសរសេរសំរាប់រាស្ត្រខ្ញុំ ដល់អស់អ្នកណាដែល
នឹងបានទទួលពាក្យ ដែលខ្ញុំសរសេរទាំងនេះ ក្នុងពេលក្រោយ
ដើម្បីឲ្យ គេអាចដឹងពីសេចក្ដីយុត្តិធម៌ទាំងឡាយនៃព្រះ ថាការណ៍
ទាំងនេះ នឹងកើតឡើងមកលើគ្រប់ទាំងសាសន៍ ស្របតាមព្រះ
បន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱប្រជាជនខ្ញុំ ជាវង្សអ៊ីស្រាអែល
អើយ ចូរស្ដាប់ ហើយចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់ពាក្យសំដីខ្ញុំចុះ;
ត្បិតដោយ ព្រោះពាក្យពេចន៍នៃលោកអេសាយមិនច្បាស់ដល់អ្នក
ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែពាក្យទាំងនោះច្បាស់ ដល់អ្នក
ណាដែល ពោរពេញទៅដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ដែរ;
ប៉ុន្តែខ្ញុំឲ្យពាក្យព្យាករណ៍មួយដល់អ្នក ស្របតាមវិញ្ញាណដែល
នៅក្នុងខ្ញុំ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងព្យាករ ស្របតាមការ
ច្បាស់លាស់ដែលខ្ញុំមាន ចាប់តាំងពីពេលដែលខ្ញុំចេញពីក្រុង
យេរូសាឡិមមក ជាមួយនឹងឪពុកខ្ញុំម្ល៉េះ; ត្បិតមើលចុះ
ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះការច្បាស់ ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ដើម្បី
ឲ្យពួកគេអាចចេះដឹង ។

២៦ *ក* ក.ន. ពួកសាសន៍ទាំងអស់ដែលប្រកបដោយលោកិយនោះនឹងត្រូវទំលាក់ចុះជាមិនខានឡើយ.
២៨ *ក* ក.ន. ប្រមាណជា ៧០២ ម.គ.ស., បន្ទុក ឬសារអំពីសេចក្ដីហិនវិនាសនេះ គឺបានព្យាករប្រាប់អំពី ពួកភីលីស្ទីន ក្នុងកាលពួកយូដានឹងបានរួច.
ខ ២ ពង្សាវ. ១៦:២០.
៣២ *ក* ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
ខ សេផា. ៣:១២.
គ ឬ ស្វែងរកទីជ្រក.
២៥ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:៥–៦.
២ *ក* ២ ពង្សាវ. ១៧:១៣–២០.
៤ *ក* ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
ខ ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.
គ ២ នីហ្វៃ ៣១:៣; ៣៣:៥–៦; យ៉ាកុប ៤:១៣.

៥ មែនហើយ ឯព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរនឹងពាក្យពេចន៍នៃលោកអេសាយ ព្រោះខ្ញុំបានចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ហើយភ្នែកខ្ញុំបាន ឃើញការណ៍ទាំងឡាយនៃពួកសាសន៍យូដា ហើយខ្ញុំដឹងថា ពួកសាសន៍យូដាយល់ពីការណ៍ទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី ហើយគ្មាន ប្រជាជនឯទៀតណាឡើយ ដែលយល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយទៅពួកសាសន៍យូដាដូចជាពួកគេ លើកលែងតែពួកអ្នក ដែលបានរៀនពីរបៀបនៃការណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា ។

៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនបានបង្រៀនកូនចៅខ្ញុំ តាមរបៀបនៃពួកសាសន៍យូដាទេ; ប៉ុន្តែមើលចុះ រីឯខ្លួនខ្ញុំវិញ ខ្ញុំធ្លាប់បានរស់នៅ ក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម ហេតុនោះហើយ ខ្ញុំស្គាល់នូវភូមិភាគជុំវិញ; ហើយខ្ញុំធ្លាប់បាននិយាយប្រាប់កូនចៅខ្ញុំ អំពីសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយ នៃព្រះ ដែលធ្លាប់មានដល់ពួកសាសន៍យូដា ដល់កូនចៅខ្ញុំ ស្របតាមសេចក្ដីទាំងអស់ ដែលលោកអេសាយបាននិយាយ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិន សរសេរសេចក្ដីទាំងនោះទេ ។

៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមនឹងពាក្យព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំវិញ គឺស្របតាមការច្បាស់លាស់របស់ខ្ញុំ; ដោយខ្ញុំដឹងថា គ្មានអ្នកណាអាច យល់ច្រឡំ ក្នុងការច្បាស់លាស់នេះទេ; ទោះជាយ៉ាងនេះក្ដី គឺនៅគ្រាដែលពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃលោកអេសាយនឹងត្រូវបាន បំពេញ នោះមនុស្សលោកនឹងបានដឹងជាប្រាកដ នៅពេលដែលការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតឡើង ។

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងនេះមានប្រយោជន៍ដល់កូនចៅមនុស្ស ហើយអ្នកណាដែលគិតស្មានថា ពាក្យព្យាករណ៍ មិនមានប្រយោជន៍ទេ ជាពិសេស ចំពោះពួកនោះហើយដែលខ្ញុំនឹងនិយាយដល់ ហើយទុកពាក្យទាំងនេះសំរាប់ប្រជាជនខ្ញុំវិញ; ព្រោះខ្ញុំ ដឹងថា ពាក្យទាំងនេះមានប្រយោជន៍ដ៏ធំដល់គេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់; ត្បិតនៅថ្ងៃនោះហើយដែលគេនឹងយល់ពាក្យទាំងនោះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបខ្ញុំសរសេរពាក្យទាំងនេះ ទុកជាប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ ។

៩ ហើយដូចជាតំណមួយត្រូវបានបំផ្លាញចោល នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដា មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេយ៉ាងណា នោះពួកគេក៏ត្រូវបានបំផ្លាញចោល ពីតំណមួយទៅតំណមួយមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេយ៉ាងនោះដែរ; ហើយគ្មាន តំណណាមួយត្រូវបានបំផ្លាញចោលឡើយ លើកលែងតែបានប្រាប់ជាមុនដល់ពួកគេ ដោយពួកព្យាការីរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍នេះត្រូវបានប្រាប់ជាមុនដល់ពួកគេ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែលនឹងកើតឡើងដល់ពួកគេបន្ទាប់ពី ឪពុកខ្ញុំបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមភ្លាម; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ; ហើយស្របតាមពាក្យ ព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ ពួកគេត្រូវបំផ្លាញបង់ លើកលែងតែពួកអ្នកដែលត្រូវចាប់ជាឈ្លើយ យកទៅក្នុងក្រុងបាប៊ីឡូនប៉ុណ្ណោះ ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយពាក្យទាំងនេះ ដោយព្រោះវិញ្ញាណដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ។ ហើយទោះបីគេត្រូវចាប់យកទៅក៏ដោយ គង់តែគេនឹងត្រូវបានត្រឡប់មកវិញ ហើយគ្រងដែនដីយេរូសាឡិមដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងត្រូវបានតាំងឡើងជាថ្មី ឲ្យនៅលើ ដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេទៀត ។

១២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេនឹងមានសង្គ្រាម និងពាក្យចចាមអារាមអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ; ហើយកាលថ្ងៃនោះមកដល់ គឺជាថ្ងៃដែល ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះវរបិតា មែនហើយ គឺជាព្រះវរបិតានៃផ្ទៃមេឃ និងផែនដី នោះទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេ ឃើញ នៅក្នុងសាច់ឈាម មើលចុះ ពួកគេនឹងមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងភាពរឹងរូស នៃចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយនឹងការរឹងករបស់ពួកគេ ។

---

៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:២៣;
៣ នីហ្វៃ ២៣:១.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៦:៨;
ហេលេ. ៨:២០–២១.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣២:៧;
អាលម៉ា ១៣:២៣.
៨ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ —
តម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ.
ខ អេណុស ១:១៣–១៦;
មរមន ៥:១២–១៥;
គ. និង ស. ៣:១៦–២០.
គ ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់,
គ្រាចុងក្រោយ.
៩ *ក* យេរេ. ៣៩:៤–១០;
ម៉ាថាយ ២៣:៣៧–៣៨.
ខ អេម៉ុស ៣:៧;
១ នីហ្វៃ ១:១៣.
១០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:១៣;
២ នីហ្វៃ ៦:៨;
អោមណៃ ១:១៥;
ហេលេ. ៨:២០–២១.
ខ ២ ពង្សាវ. ២៤:១៤;
យេរេ. ៥២:៣–១៦.
១១ *ក* អែសរ៉ា ១:១–៤;
យេរេ. ២៤:៥–៧.
១២ *ក* ស.ប. បង្កើតតែមួយ.

១៣ មើលចុះ ពួកគេនឹង[ក]ឆ្កាងទ្រង់; ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវ
បានបញ្ចុះនៅក្នុង[ខ]ផ្នូរអស់[គ]ចំនួនបីថ្ងៃ នោះទ្រង់នឹងមាន[ឃ]ព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញ; ដោយអំណាចប្រោសឲ្យជានៅក្នុងចំអេងស្លាបទ្រង់;
ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នោះនឹងបាន
សង្គ្រោះនៅក្នុងនគរ ព្រះ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរ
នឹងព្យាករអំពីទ្រង់ ត្បិតខ្ញុំ[ង]បានឃើញថ្ងៃរបស់ទ្រង់ហើយ ហើយ
ចិត្តខ្ញុំសរសើរដំកើងព្រះនាម ដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ។
១៤ ហើយមើលចុះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា បន្ទាប់ពី[ក]ព្រះ
មែស៊ីមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយបានសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់
ដល់រាស្ត្រទ្រង់ គឺដល់អស់ទាំងអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់
មើលចុះ ក្រុងយេរូសាឡិមនឹងត្រូវ[ខ]បំផ្លាញចោលទៀត; ត្បិតវេទនា
ដល់អ្នកណាដែលទាស់នឹងព្រះ ហើយនឹងរាស្ត្រនៃសាសនា
ចក្ររបស់ទ្រង់ ។
១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ [ក]ពួកសាសន៍យូដានឹងត្រូវ[ខ]ខ្ចាត់ព្រាត់ក្នុង
ចំណោមអស់ទាំងសាសន៍; មែនហើយ ទាំង[គ]ក្រុងបាប៊ីឡូនផង
ក៏នឹងត្រូវបំផ្លាញចោលដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកសាសន៍
យូដានឹងត្រូវបំបែកឲ្យខ្ចាត់ព្រាត់ ដោយពួកសាសន៍ផ្សេងៗ ។
១៦ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ ហើយព្រះអម្ចាស់
ព្រះទ្រង់បានធ្វើទុក្ខពួកគេ ដោយពួកសាសន៍ផ្សេងៗ អស់រយៈជា
ច្រើនតំណ មែនហើយ គឺពីតំណមួយទៅតំណមួយ រហូត
ដល់គេត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូល[ក]ឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជ
បុត្រានៃព្រះ និងដង្វាយធួនដ៏និរន្តរ៍ដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ —
ហើយកាលថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ នោះពួកគេនឹងជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយថ្វាយបង្គំ ដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ដោយ
ចិត្តបរិសុទ្ធ និងដោយដៃស្អាត ហើយឈប់ទន្ទឹងចាំព្រះមែស៊ី
ឯណាទៀត គឺនៅពេលនោះ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ នោះគឺជាការចាំ
បាច់ ដែលពួកគេត្រូវតែជឿដល់ការណ៍ទាំងនេះ ។

១៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងលើកព្រះហស្តទ្រង់ជាលើកទីពីរ
ដើម្បី[ក]តាំងរាស្ត្រទ្រង់ឡើងវិញ ពីស្ថានភាពវង្វេង និងភាពធ្លាក់ ។
ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងចាប់ផ្ដើមធ្វើការមួយយ៉ាង[ខ]អស្ចារ្យ
ហើយចម្លែក នៅចំណោមកូនចៅមនុស្ស ។
១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំ[ក]ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ
ទ្រង់ចេញមកឯពួកគេ ជាព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលនឹង[ខ]ជំនុំជំរះ
ពួកគេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ត្បិតព្រះបន្ទូលទាំងនោះ នឹង
ត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ ចំពោះគោលបំណងក្នុង[គ]ការបរិវត្តន៍
ពួកគេ អំពីព្រះមែស៊ី ដ៏ពិត ដែលពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់;
ហើយចំពោះការបរិវត្តន៍ពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវស្វែងរកព្រះមែស៊ី
ឯណាទៀតទេ ព្រោះគ្មាន ឯណាទៀត ដែលនឹងយាងមកឡើយ
លើកលែងតែព្រះមែស៊ី[ឃ]ក្លែងក្លាយ ដែលនឹងបោកបញ្ឆោតមនុស្ស
ប៉ុណ្ណោះ; ត្បិតគ្មានព្រះមែស៊ី ឯណាទៀតឡើយ ក្រៅពីព្រះ
មួយអង្គដែលពួកព្យាការីបាននិយាយមកប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះ
មែស៊ីនោះហើយដែលនឹងត្រូវពួកសាសន៍ យូដាមិនទទួលស្គាល់ ។
១៩ ត្បិតស្របតាមពាក្យទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី [ក]ព្រះមែស៊ី
នឹងយាងមកនៅវេលា[ខ]៦រយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីឪពុកខ្ញុំបាន
ចាកចេញពីក្រុង យេរូសាឡិមមក; ហើយស្របតាមពាកយ
ទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី និងពាក្យរបស់[គ]ទេវតានៃព្រះផង
គឺព្រះនាមទ្រង់នឹងទៅជា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះ ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាន
និយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនច្រឡំ ។ ហើយ
ប្រាកដ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ
ដែល[ក]បាននាំសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយ
បានប្រទានអំណាចឲ្យ លោកម៉ូសេ ដើម្បីឲ្យលោកអាច[ខ]ព្យាបាល
ទាំងសាសន៍ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវពស់អសិរពិសចិក គឺបើសិនជា

១៣ *ក* លូកា ២៣:៣៣.
ខ យ៉ូហាន ១៩:៤១–៤២;
១ នីហ្វៃ ១៩:១០.
គ លូកា ២៤:៦–៧;
ម៉ូសាយ ៣:១០.
ឃ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ង ១ នីហ្វៃ ១១:១៣–៣៤.
១៤ *ក* ស.ប. ព្រះមែស៊ី.
ខ លូកា ២១:២៤;
យ.ស. — ម៉ាថាយ ១:១–១៨.
១៥ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
ខ នេហេ. ១:៨–៩; ២ នីហ្វៃ ១០:៦.
គ ស.ប. បាបិល, បាប៊ីឡូន.
១៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:៦–៩;
៣០:៧; មរមន ៥:១៤.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២១:១១–១២; ២៩:១.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ អេសាយ ២៩:១៤;
២ នីហ្វៃ ២៧:២៦;
៣ នីហ្វៃ ២៨:៣១–៣៣.
១៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:១១–១២;
៣៣:១១, ១៤–១៥.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
គ ២ នីហ្វៃ ២៦:១២–១៣.
ឃ ស.ប. អ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ.
១៩ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យ
ព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើត
និងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១០:៤;
៣ នីហ្វៃ ១:១, ១៣.
គ ២ នីហ្វៃ ១០:៣.
២០ *ក* និក្ខ. ៣:៧–១០;
១ នីហ្វៃ ១៧:២៤, ៣១; ១៩:១០.
ខ យ៉ូហាន ៣:១៤;
១ នីហ្វៃ ១៧:៤១.

ពួកគេគ្រាន់តែសម្លឹងទៅ [គ]សត្វពស់ ដែលលោកលើកឡើងនៅខាងមុខគេ ហើយព្រមទាំងបានប្រទានអំណាចឲ្យលោកអាចវាយ[ឃ]ថ្មដា នោះទឹកនឹងហូរចេញមក; មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនរាល់គ្នាថា រឿងទាំងនេះជារឿងពិត ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ នៅគឺគ្មាន[ង]នាមណាទៀតនៅ ក្រោមមេឃនេះ ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនេះ ដែលមនុស្សអាចបានសង្គ្រោះនោះឡើយ ។

២១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយហេតុនេះ បានជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានសន្យានឹងខ្ញុំថា រឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំ[ក]សរសេរនេះ នឹងត្រូវបានថែរក្សាទុក ហើយបន្តមកឲ្យពូជខ្ញុំពីតំណមួយទៅតំណមួយ ដើម្បីឲ្យពាក្យសន្យា[ខ]ដល់យ៉ូសែបអាចបានបំពេញថា ពូជលោក នឹងពុំត្រូវវិនាសឡើយ ដរាបណាមានផែនដីនេះ ។

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងនេះនឹងបន្តពីតំណមួយទៅតំណមួយទៀត ដរាបណាមានផែនដីនេះ; ហើយរឿងទាំងនេះនឹងបន្ត ទៅមុខ តាមបំណង និងព្រះហឫទ័យនៃព្រះ; ឯសាសន៍ណាដែលនឹងបានពាក្យទាំងនេះ នោះពួកគេនឹងត្រូវបាន[ក]ជំនុំជំរះ ស្របតាមពាក្យ ទាំងប៉ុន្មាន ដែលបានសរសេរទុក ។

២៣ ត្បិតយើងព្យាយាមខំសរសេរពាក្យទាំងនេះ ដើម្បី[ក]បញ្ចុះបញ្ចូលកូនចៅយើង និងបងប្អូនយើងផង ដើម្បីឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ [ខ]ហើយឲ្យស្រុះស្រួលនឹងព្រះ; ត្បិតយើងដឹងថា មានតែដោយព្រះគុណទេ ទើបយើងបានសង្គ្រោះ បន្ទាប់ពីអ្វីៗទាំងអស់ ដែលយើងអាច [គ]ធ្វើបាន ។

២៤ ហើយទោះបើយើងមានជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ គង់តែយើង[ក]កាន់តាមក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេដែរ ហើយទន្ទឹងចាំព្រះ គ្រីស្ទយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន រហូតដល់ក្រឹត្យវិន័យនោះបានបំពេញ ។

២៥ ត្បិតដោយគោលបំណងនេះហើយ ដែល[ក]ក្រឹត្យវិន័យនេះត្រូវ[ខ]បានចែងមក; ហេតុដូច្នោះហើយ ក្រឹត្យវិន័យបានក្លាយទៅជាស្លាប់ ចំពោះយើង ហើយយើងត្រូវបានធ្វើឲ្យរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង; តែយើងនៅតែកាន់តាម ក្រឹត្យវិន័យនេះ ពីព្រោះមកពីព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ។

២៦ ហើយយើង[ក]និយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ [ខ]យើងអរសប្បាយក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងផ្សាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ យើងព្យាករអំពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយយើង សរសេរ ស្របតាមពាក្យព្យាករណ៍ទាំងលាយរបស់យើង ដើម្បីឲ្យ[គ]កូនចៅយើងអាចដឹងថា តើត្រូវស្វែងរកប្រភពណាមួយ ដើម្បីឲ្យ បាន[ឃ]ផ្ដាច់បាបរបស់ពួកគេ ។

២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនិយាយអំពីក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យកូនចៅយើងអាចដឹង នូវភាពស្លាប់នៃក្រឹត្យវិន័យនោះ; ហើយដោយ បានដឹងនូវភាពស្លាប់នៃក្រឹត្យវិន័យនោះ នោះពួកគេអាចទន្ទឹងដល់ជីវិត ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយដឹងពីហេតុអ្វីបានជាក្រឹត្យវិន័យ នេះត្រូវបានប្រទានមក ។ ហើយបន្ទាប់ពីក្រឹត្យវិន័យនេះត្រូវបានបំពេញ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះពួកគេមិនត្រូវធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹង ទ្រង់ទៀតឡើយ នៅពេលក្រឹត្យវិន័យនោះត្រូវបោះបង់ចោលទៅ ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱប្រជាជនខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាជាមនុស្ស[ក]ក្បាលរឹង; ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាខ្ញុំនិយាយយ៉ាងក្បោះក្បាយដល់អ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចយល់[ខ]ច្រឡំ។ ឯពាក្យទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបាននិយាយនេះ នឹងឈរជា[គ]ទីបន្ទាល់ទាស់នឹងអ្នក; ព្រោះពាក្យទាំងនេះគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់បង្រៀនមនុស្សណាម្នាក់អំពីផ្លូវត្រឹមត្រូវ; ព្រោះផ្លូវត្រឹមត្រូវ គឺជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយមិនបដិសេធ ទ្រង់ឡើយ; ព្រោះបើអ្នកមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ នោះអ្នករាល់គនាក៏មិនទទួលស្គាល់សេចក្ដីព្យាករណ៍នៃពួកព្យាការី ហើយនឹងក្រឹត្យវិន័យ ដែរ ។

២០ *គ* ជនគ. ២១:៨–៩;
អាលម៉ា ៣៣:១៩;
ហេលេ. ៨:១៤–១៥.
ឃ និក្ខ. ១៧:៦; ជនគ. ២០:១១;
១ នីហ្វៃ ១៧:២៩; ២០:២១.
ង ហូសេ ១៣:៤;
កិច្ចការ ៤:១០–១២;
ម៉ូសាយ ៥:៨; ម៉ូសេ ៦:៥២.
ស.ប. ព្រះអង្គសង្គ្រោះ.
២១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:៦–១៤.
ខ អេម៉ុស ៥:១៥; ២ នីហ្វៃ ៣:១៦;
អាលម៉ា ៤៦:២៤–២៧.
២២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:១១; ៣៣:១០–១៥;
៣ នីហ្វៃ ២៧:២៣–២៧.
២៣ *ក* ស.ប. កូនក្មេង, ពួកកូនក្មេង.
ខ រ៉ូម ៣:២៣–២៤;
២ នីហ្វៃ ២:៤–១០;
ម៉ូសាយ ១៣:៣២;
អាលម៉ា ៤២:១២–១៦;
គ. និង ស. ១៣៨:៤.
ស.ប. ព្រះគុណ.
គ យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ២:១៤–២៦.
ស.ប. កិច្ចការ.
២៤ *ក* យ៉ាកុប ៤:៤–៥.
២៥ *ក* ស.ប. ក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
ខ រ៉ូម ៧:៤–៦.
២៦ *ក* យ៉ាកុប ៤:១២; យ៉ារ៉ុម ១:១១;
ម៉ូសាយ ៣:១៣.
ខ លូកា ១០:២៣–២៤.
គ ស.ប. កូនក្មេង, ពួកកូនក្មេង.
ឃ ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
២៨ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១៤.
ខ ស.ប. ទីបន្ទាល់.
គ ២ នីហ្វៃ ៣៣:១០.

២៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ផ្លូវត្រឹមត្រូវ
គឺជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយមិនបដិសេធទ្រង់ឡើយ; ឯព្រះគ្រីស្ទ
គឺជា ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; ហេតុដូច្នោះហើយ
អ្នករាល់គ្នាត្រូវក្រាបចំពោះទ្រង់ ហើយថ្វាយបង្គំទ្រង់
ឲ្យអស់ពី[ក]សមត្ថភាព អស់ពីគំនិត អស់ពីកម្លាំង ហើយអស់ពី
ព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នករាល់គ្នា; ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ
ដូច្នេះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង ពុំត្រូវបានបណ្ដេញចេញឡើយ ។
៣០ ហើយដរាបណាជាការចាំបាច់ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវ
តែកាន់តាមពិធីប្រព្រឹត្ត និង[ក]ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃព្រះ រហូត
ដល់ក្រិត្យ វិន័យ ដែលប្រគល់ដល់លោកម៉ូសេនោះបានបំពេញ ៕

ជំពូកទី ២៦

ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងទៅបំរើដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ — នីហ្វៃមើលឃើញជាមុន អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរាស្ត្រ លោក — ពួកគេនឹងនិយាយ ចេញមកពីធូលីដី — ពួកសាសន៍ដទៃនឹងតាំងសាសនាចក្រក្លែងក្លាយ និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ហាមមិនឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្ត ឧបាយកលផ្ទែកសង្ឃ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ឱកូនចៅរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ
នឹងមាន[ក]ព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះទ្រង់នឹង[ខ]បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់
ដល់អ្នករាល់គ្នា; ឯព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលទ្រង់នឹងមានព្រះ
បន្ទូលមកអ្នក នោះនឹងទៅជា[គ]ក្រិត្យវិន័យ ដែលអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវធ្វើតាម ។
២ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំបានឃើញជាច្រើន
តំណបានស្លាប់ទៅ ហើយនឹងមានសង្គ្រាមដ៏ធំៗ និងការ
ទាស់ទែងគ្នា ទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនខ្ញុំ ។
៣ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះមែស្ស៊ីនឹងយាងមក នោះនឹងមាន[ក]ទីសំគាល់
ជាច្រើន ប្រាប់ឲ្យប្រជាជនខ្ញុំដឹងជាមុន អំពី[ខ]កំណើតរបស់ទ្រង់
និងអំពី ការសុគត និងដំណើររស់ឡើងវិញនៃទ្រង់ដែរ; ហើយ
ថ្ងៃនោះនឹងទៅជាថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរឲ្យស្លែងខ្លាចចំពោះពួកទុច្ចរិត
ព្រោះពួកគេ នឹងត្រូវវិនាស; ហើយពួកគេវិនាស ពីព្រោះមក
ពីពួកគេ បណ្ដេញពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធចេញ
ព្រមទាំងចោលថ្ម ហើយសម្លាប់គេ ផង; ហេតុដូច្នោះហើយ
សំរែកនៃ[គ]ឈាមពួកបរិសុទ្ធនឹងបន្លឺពីដីឡើងទៅដល់ព្រះទាស់នឹង
ពួកគេ ។
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលថា អស់ពួកអ្នកដែលឆ្មើងឆ្មៃ និងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្ត
អំពើ ទុច្ចរិតនោះថ្ងៃនឹងមកដល់ដែល[ក]នឹងឆេះពួកគេអស់ ត្បិត
ពួកគេបីដូចជាចំបើង ។
៥ ឯពួកអ្នកដែលសម្លាប់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ នោះព្រះ
អម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទីជំរៅនៃផែនដី
នឹង [ក]លេបគេ; ហើយ[ខ]ភ្នំនឹងគ្របលើពួកគេ ហើយខ្យល់ព្យុះកំណាច
នឹងក្ជួចពួកគេ ហើយអាគារនឹងដួលលើពួកគេ បោកសង្កត់ពួក
គេឲ្យបែក ជាដុំៗ ហើយកិនពួកគេឲ្យម៉ត់ដូចម្សៅ ។
៦ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
ពួកគេនឹងត្រូវពិនិត្យពិច័យនឹងផ្គរលាន់ និងផ្លេកបន្ទោរ និង
ផែនដីរញ្ជួយ ព្រមទាំងការបំផ្លិចបំផ្លាញគ្រប់យ៉ាង ព្រោះភ្លើង
នៃសេចក្ដីពិរោធនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងឆេះឡើងទាស់នឹងគេ ហើយ
ពួកគេនឹងដូចជាចំបើង ហើយថ្ងៃនោះដែលមកដល់នឹងឆេះពួក
គេទៅ ។
៧ ឱសេចក្ដីឈឺចាប់ និងសេចក្ដីព្រួយបារម្ភនៃព្រលឹងខ្ញុំ
ចំពោះការស្លាប់បាត់បង់នៃប្រជាជនខ្ញុំអើយ! ត្បិតខ្ញុំ នីហ្វៃ បាន
ឃើញការណ៍ នេះ ហើយវាស៊ីងតែបំផ្លាញខ្ញុំពីវត្តមាននៃព្រះ
អម្ចាស់; ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវអំពាវនាវដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំថា៖ ផ្លូវរបស់
[ក]ទ្រង់ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន ។
៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសុចរិតណាដែលប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យ
ទាំងឡាយនៃពួកព្យាការី ហើយមិនបំផ្លាញពួកព្យាការីចោលទេ
តែទន្ទឹង ចាំព្រះគ្រីស្ទវិញ ដោយចាំមើលយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន នូវ
ទីសំគាល់ទាំងឡាយដែលបានផ្ដល់ឲ្យ ទោះជាមាន[ក]ការបៀតបៀន
យ៉ាងណាក៏ដោយ — មើលចុះ ពួកគេនេះហើយដែលនឹង[ខ]ពុំ
ត្រូវវិនាសឡើយ ។

២៩ *ក* ចោទិ. ៦:៥;
ម៉ាកុស ១២:២៩–៣១.
៣០ *ក* ស.ប. ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ.
២៦ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:១–១២.
ខ ១ នីហ្វៃ ១១:៧; ១២:៦.
គ ៣ នីហ្វៃ ១៥:២–១០.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:៤–៦.
ស.ប. ទីសំគាល់.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើតនិងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
គ លោកុ. ៤:១០; ២ នីហ្វៃ ២៨:១០;
មរមន ៨:២៧.
៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១៤–២៤; ៩:៣, ៩.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១១;
៣ នីហ្វៃ ១០:១៤.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៨:១០; ៩:៥–៨.
៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
៨ *ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១០:១២–១៣.

៩ ប៉ុន្តែព្រះរាជបុត្រានៃសេចក្ដីសុចរិត នឹង[ក]លេចមកឲ្យពួកគេឃើញ; ហើយទ្រង់នឹង[ខ]ប្រោសពួកគេឲ្យជា ហើយពួកគេនឹងមាន[គ]សេចក្ដី សុខសាន្ត រហូតដល់តំណ[ឃ]ទីបីបានស្លាប់ទៅ ហើយមនុស្សជាច្រើននៃតំណទីបួនក៏នឹងស្លាប់ទៅ ក្នុងសេចក្ដីសុចរិតដែរ ។

១០ ហើយកាលការណ៍ទាំងនេះបានកន្លងផុតទៅ នោះ[ក]ការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័ល នឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជនខ្ញុំ; ទោះជា មានការឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹងខ្ញុំក្ដី គង់តែខ្ញុំបានឃើញការណ៍នេះដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍នេះនឹងកើតឡើង; ហើយពួកគេ នឹងលក់ខ្លួន ដោយឥតប្រយោជន៍; ត្បិតសំរាប់រង្វាន់នៃការឆ្មើងឆ្មៃ និងការឥតប្រយោជន៍របស់ពួកគេ គឺពួកគេនឹងប្រមូលនូវការបំផ្លិច បំផ្លាញ; ពីព្រោះមកពីពួកគេចុះចូលនឹងអារក្ស ហើយរើសឲ្យកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្ដីងងឹតជាជាងពន្លឺ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេ ត្រូវចុះទៅ[ខ]ស្ថាននរក ។

១១ ព្រោះ[ក]ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងពុំតស៊ូគង់នៅជាមួយនឹងមនុស្សជានិច្ចទេ ។ ហើយកាលណាព្រះវិញ្ញាណឈប់តស៊ូគង់នៅជាមួយនឹងមនុស្ស ពេលនោះសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័សនឹងមកដល់ ហើយការណ៍នេះធ្វើឲ្យព្រលឹងខ្ញុំកើតទុក្ខ ។

១២ ហើយដូចជាខ្ញុំបាននិយាយអំពី[ក]ការបរិវត្តន៍[ខ]ពួកសាសន៍យូដាថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះ[គ]គ្រីស្ទ នោះក៏ជាការចាំបាច់ដែរថាពួកសាសន៍ដទៃត្រូវតែបានបរិវត្តថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច;

១៣ ហើយថាទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ទ្រង់ ដោយព្រះចេស្ដានៃ[ក]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; មែនហើយ គឺដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដោយសម្ដែងអព្ភូតហេតុទាំងឡាយ ទីសំគាល់ទាំងឡាយ និងការណ៍អស្ចារ្យដ៏ធំទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំព្យាករប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីគ្រាចុង[ក]ក្រោយបង្អស់; អំពីថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹង[ខ]ធ្វើឲ្យកើតការណ៍អស់ ទាំងនេះដល់កូនចៅមនុស្ស ។

១៥ បន្ទាប់ពីពូជខ្ញុំ និងពូជបងៗរបស់ខ្ញុំ ចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ហើយត្រូវពួកសាសន៍ដទៃវាយ; មែនហើយ គឺបន្ទាប់ពី ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបោះទ័ពឡោមព័ទ្ធពួកគេ ហើយដាក់ទាហានបង្ខាំងនៅជុំវិញពួកគេ ហើយចាត់ចែងគ្រឿងចំបាំងច្បាំង នឹងពួកគេ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានបន្ទាបចុះដល់ដី ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែពួកគេមិននៅរស់ដែរ; ពេលនោះ ពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសុចរិតនឹងត្រូវបានសរសេរទុក ហើយពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកស្មោះត្រង់នឹងត្រូវបានឮ ឯអស់ពួកអ្នក ដែលបានចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ក៏នឹងមិនត្រូវភ្លេចដែរ ។

១៦ ព្រោះពួកអ្នកដែលនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល នឹង[ក]និយាយចេញពីដី ហើយសំដីរបស់ពួកគេនឹងចេញពីធូលីដីមក ឯសម្លេងរបស់ពួកគេ បីដូចជាសម្លេងនៃពួកគ្រូខាប; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រទានអំណាចដល់គេ ដើម្បីឲ្យគេអាចខ្សឹបអំពីរឿងដែលទាក់ទង នឹងគេ គឺដូចជាសម្លេងចេញពីដី ហើយសំដីរបស់គេនឹងខ្សឹបចេញពីធូលីដី ។

១៧ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ [ក]ពួកគេនឹងសរសេរការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងត្រូវបានធ្វើនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយការណ៍ទាំងនោះនឹងត្រូវបានសរសេរទុក ហើយបិទត្រាទុកក្នុងគម្ពីរ១ ឯពួកអ្នកដែលបានចុះអន់ថយ[ខ]ក្នុងការ ឥតជំនឿ នឹងពុំបានការណ៍ទាំងនោះទេ ព្រោះពួកគេរកបំផ្លាញការណ៍ទាំងឡាយនៃព្រះ ។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកអ្នកដែលត្រូវបំផ្លាញចោល គឺត្រូវបំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័ស; ហើយពួកដែលគួរស្ញែងខ្លាចជាច្រើនឥតគណនា នឹងស្លាប់បាត់បង់ដូចជា[ក]អង្កាម — មែនហើយ

៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:៨–១៥.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៧:៧–៩.
គ ៤ នីហ្វៃ ១:១–៤.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១២:១១–១២;
៣ នីហ្វៃ ២៧:៣០–៣២.
ង អាលម៉ា ៤៥:១០–១២;
ហេលេ. ១៣:៩–១០.
១០ *ក* អាលម៉ា ៤៥:៩–១៤;
មរមន ៨:១–៩.
ខ ស.ប. ស្ថាននរក.
១១ *ក* អេធើរ ២:១៥.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:១៨.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣០:៧; មរមន ៥:១៤.
ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
គ មរមន ៣:២១.
១៣ *ក* ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
១៤ *ក* ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់,
គ្រាចុងក្រោយ.
ខ ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
១៦ *ក* អេសាយ ២៩:៤;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៧;
ម៉ូសេ ៧:៦២.
ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:១២.
ខ អេណុស ១:១៤.
១៨ *ក* មរមន ៥:១៦–១៨.

ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ការណ៍
នេះកើតឡើងមួយ ភ្លែត ដោយឥតដឹងមុន ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកអ្នកដែលចុះអន់ថយ
ក្នុងការឥតជំនឿ នឹងត្រូវវាយដោយដៃនៃពួកសាសន៍ដទៃ ។
២០ ឯពួកសាសន៍ដទៃបានលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃ
នៃភ្នែកគេ ហើយក៏ជំពប់ ពីព្រោះមកពីភាពធំណាស់ហ្នឹនៃថ្មជំពប់
របស់ពួកគេ គឺពួកគេបានស្ថាបនាសាសនាចក្រជាច្រើនឡើង;
ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ គង់តែពួកគេមើលងាយអំណាច
និងអព្ភូតហេតុទាំងឡាយនៃព្រះដែរ ហើយបង្រៀនដល់ខ្លួនគេ
អំពីប្រាជ្ញា និងចំណេះវិជ្ជារបស់ពួកគេវិញ ដើម្បីពួកគេអាច
បានកំរៃ ហើយសង្កត់សង្កិនលើមនុស្សទាល់ក្រ ។
២១ ហើយមានសាសនាចក្រជាច្រើនដែលបានស្ថាបនាឡើង
ដោយបង្កឲ្យមានការឈ្នានីស ការឈ្លោះប្រកែក និងចិត្ត
អាក្រក់ ។
២២ ហើយក៏មានបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ គឺដូចជាកាល
ពីជំនាន់ដើមដែរ ស្របតាមបក្សព័ន្ធនៃអារក្ស ត្បិតវាជាអ្នក
បង្កើតការណ៍ អស់ទាំងនេះ; មែនហើយ គឺជាអ្នកបង្កើត
ឃាតកម្ម និងអំពើទាំងឡាយនៃសេចក្ដីងងឹត; មែនហើយ
ហើយវាទាក់កពួកគេអូសទៅដោយ ខ្សែបន្ធា រហូតដល់វា
ចងពួកគេ ដោយខ្សែដាប់របស់វារហូតតទៅ ។
២៣ ត្បិតមើលចុះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ពុំធ្វើការនៅ
ក្នុងសេចក្ដីងងឹត ឡើយ ។
២៤ ទ្រង់មិនធ្វើការណ៍ណាឡើយ លើកលែងតែការណ៍
នោះមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សលោក; ត្បិតទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្ស
លោក ដល់ម្ល៉េះ បានជាទ្រង់ប្ដូរជីវិតទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីទ្រង់អាច
ទាញមនុស្សទាំងអស់មករកទ្រង់ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់
មិនដែលបញ្ជាដល់ អ្នកណាម្នាក់ថា គេនឹងមិនគួរទទួលយក
សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់នោះឡើយ ។
២៥ មើលចុះ តើទ្រង់ដែលបន្លឺសម្លេងដាក់អ្នកណាម្នាក់ថា៖
ថយចេញពីយើងទៅឬអី ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ;
ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ មករកយើងចុះ អស់អ្នករាល់
គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ចូរទិញទឹកដោះ និងទឹកឃ្មុំ
ដោយឥតបង់ប្រាក់ ហើយឥតថ្លៃផង ។
២៦ មើលចុះ តើទ្រង់ដែលបានបញ្ជាឲ្យអ្នក
ណាម្នាក់ចេញពីសាលាជំនុំ ឬចេញពីទីកន្លែងថ្វាយបង្គំទាំង
ឡាយឬទេ ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ ។
២៧ តើទ្រង់ដែលបានបញ្ជាមិនឲ្យអ្នកណាម្នាក់ទទួលយកសេចក្ដី
សង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ឬទេ ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ; ប៉ុន្តែ
ទ្រង់ បានប្រទានសេចក្ដីសង្គ្រោះនេះ ដោយឥតយកថ្លៃដល់
មនុស្សលោកទាំងអស់ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យរាស្ត្រទ្រង់
បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្ស លោកទាំងអស់ ឲ្យប្រែចិត្ត ។
២៨ មើលចុះ តើទ្រង់ដែលបានបញ្ជាមិនឲ្យអ្នកណាម្នាក់ទទួល
យកសេចក្ដីល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់ឬទេ ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក
ថា៖ ទេ; ប៉ុន្តែមនុស្សលោកទាំងអស់បានទទួលយកឯកសិទ្ធដូចៗគ្នា
ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបានហាមប្រាមឡើយ ។
២៩ ទ្រង់បញ្ជាថា មិនត្រូវមានឧបាយកលផ្អែកសង្ឃឡើយ;
ត្បិតមើលចុះ ឧបាយកលផ្អែកសង្ឃ គឺជាការណ៍ដែល
មនុស្សបង្រៀន ហើយតាំងខ្លួនឡើងជាពន្លឺដល់មនុស្សលោក
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានកំរៃ និងការសសើរដំកើងពីមនុស្ស
លោក; ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្វែង រកសុខុមាលភាព
នៃក្រុងស៊ីយ៉ូនឡើយ ។
៣០ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានហាមមិនឲ្យមាន
ការណ៍នេះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន
ប្រទាន ព្រះបញ្ញត្តិមួយថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវមានសេច
ក្ដីសប្បុរស ឯសេចក្ដីសប្បុរសនោះ គឺជាសេចក្ដីស្រឡាញ់ បើ
សិនជាពួកគេគ្មាន សេចក្ដីសប្បុរសទេ នោះពួកគេក៏ពុំមែន
ជាអ្វីទាំងអស់ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាពួកគេមាន

១៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៨–៩; ២០:២៧–២៨.
២០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:២៩, ៣៤.
ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
គ អេសេ. ១៤:៤.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១៤:១០; ២២:២៣;
មរមន ៨:២៨.
ង មរមន ៩:៧–៨; ២ នីហ្វៃ ៩:២៨.
ច អេសាយ ៣:១៥;
២ នីហ្វៃ ១៣:១៥.
២១ *ក* ស.ប. ច្រណែន.
២២ *ក* ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
២៤ *ក* យ៉ូហាន ៣:១៦.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៧:១៤–១៥.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៣–៣៥;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៣–១៤.
ខ អេសាយ ៥៥:១–២.
២៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ អេភេ. ២:៨; ២ នីហ្វៃ ២៥:២៣.
គ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
២៨ *ក* រ៉ូម ២:១១;
១ នីហ្វៃ ១៧:៣៣–៣៥.
២៩ *ក* ស.ប. ឧបាយកលផ្អែកសង្ឃ.
ខ គ. និង ស. ១២១:៣៤–៣៧.
៣០ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:៤៧–៤៨.
ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.

សេចក្ដីសប្បុរស នោះពួកគេនឹងមិន ទ្រាំឲ្យអ្នកធ្វើការ
នៅក្រុងស៊ីយ៉ូនត្រូវវិនាសឡើយ ។
៣១ ប៉ុន្តែអ្នកធ្វើការនៅក្រុងស៊ីយ៉ូន នឹងធ្វើការ
សំរាប់ក្រុងស៊ីយ៉ូន; ព្រោះបើសិនជាពួកគេធ្វើការដើម្បីប្រាក់
នោះពួកគេនឹងត្រូវ វិនាស ។
៣២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន
បញ្ជាថា មនុស្សលោកមិនត្រូវធ្វើឃាតកម្ម; ថាពួកគេមិនត្រូវ
កុហក; ថាពួកគេ មិនត្រូវលួច; ថាពួកគេមិនត្រូវយកព្រះនាម
នៃព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់គេ ជាអសារឥតការឡើយ; ថា
ពួកគេមិនត្រូវឈ្នានីស; ថាពួកគេ មិនត្រូវមានគំនិតអាក្រក់;
ថាពួកគេមិនត្រូវទាស់គ្នាទៅវិញទៅមក; ថាពួកគេមិនត្រូវ
ប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ; ហើយថា ពួកគេមិនត្រូវ
ធ្វើអំពើអស់ទាំងនេះឲ្យសោះ ព្រោះអ្នកណាដែលធ្វើអំពើ
ទាំងនោះ នឹងត្រូវវិនាស ។
៣៣ ព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងនេះ ពុំមែនកើតមកពីព្រះ
អម្ចាស់ទេ; ព្រោះទ្រង់ធ្វើនូវអ្វីដែលសុទ្ធតែល្អ នៅក្នុងចំណោម
កូនចៅមនុស្ស វិញ; ហើយទ្រង់មិនធ្វើការណ៍ឡើយ លើកលែងតែ
ការណ៍នោះច្បាស់លាស់ដល់កូនចៅមនុស្ស; ហើយទ្រង់
អញ្ជើញពួកគេទាំងអស់គ្នា ឲ្យមករកទ្រង់ ហើយទទួលទាននូវ
សេចក្ដីល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់; ហើយទ្រង់ពុំបដិសេធអ្នក
ណាម្នាក់ ដែលមករកទ្រង់ឡើយ គឺទាំងខ្មៅ និងស ទាំង
បាវគេ និងសេរី ទាំងប្រុស និងស្រី; ហើយទ្រង់នឹកចាំដល់ពួក
អ្នកឥតសាសនា; ហើយមនុស្សទាំងអស់ ទាំងពួកសាសន៍
យូដា និងពួកសាសន៍ដទៃ ក៏ដូចគ្នានៅចំពោះព្រះដែរ ៕

ជំពូកទី ២៧

*សេចក្ដីងងឹត និងសេចក្ដីក្បត់សាសនានឹងគ្របដណ្ដប់ផែនដី
នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ — ព្រះគម្ពីរមរមននឹងចេញមក
— ពួកសាក្សី បីនាក់នឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះគម្ពីរមរមន —
ពួកអ្នករៀនសូត្រមិនអាចអានគម្ពីរដែលបិទត្រាបានឡើយ —
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងធ្វើការ មួយយ៉ាងអស្ចារ្យ ហើយចម្លែក
— ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ២៩ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ
៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។*

ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ ឬនៅថ្ងៃនៃពួកសាសន៍
ដទៃ — មែនហើយ មើលចុះ សាសន៍ទាំងអស់នៃពួក
សាសន៍ដទៃ និងព្រមទាំងសាសន៍យូដាផង ទាំងពួកអ្នកដែល
នឹងមកនៅលើដែនដីនេះ និងពួកអ្នកដែលមកពីដែនដីដទៃផង
មែនហើយ គឺនៅលើអស់ទាំងដែនដីនៅលើផែនដីនេះ មើលចុះ
ពួកគេនឹងស្រវឹងនឹងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមគ្រប់
ប្រការ ។
២ ហើយកាលថ្ងៃនោះមកដល់ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ
ទ្រង់នឹងពិនិត្យពិច័យពួកគេដោយផ្គរ និងដោយកក្រើកដី និងដោយ
សូរគ្រាំគ្រេង និងដោយខ្យល់ក្តួច និងដោយព្យុះសង្ឃរា និងដោយ
អណ្ដាតភ្លើងដែលឆេះបំផ្លាញ ។
៣ ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍ដែលច្បាំងនឹងក្រុងស៊ីយ៉ូន និងពួក
ដែលធ្វើទុក្ខដល់ទីក្រុងនោះ ពួកគេនឹងប្រៀបដូចជាសប្តិ
គឺជាការនិមិត្ត នៅពេលយប់ទេ; មែនហើយ ការណ៍នោះនឹង
បានកើតដល់ពួកគេដែរ គឺប្រៀបដូចជាមនុស្សឃ្លានដែលបាន
យល់សប្តិ ហើយមើលចុះ យល់សប្តិឃើញថាខ្លួនបានបរិភោគ
តែលុះភ្ញាក់ឡើង នោះព្រលឹងខ្លួននៅទទេ; ឬប្រៀបដូចជាមនុស្ស
ស្រេកដែលបានយល់សប្តិ ហើយ មើលចុះ យល់សប្តិឃើញថាខ្លួន
បានផឹក តែលុះភ្ញាក់ឡើង ហើយមើលចុះ ខ្លួននៅល្វើយ ហើយ
ព្រលឹងគេនៅតែមានសំរេក; មែនហើយ ពួកបណ្ដាជនពីគ្រប់ទាំង
សាសន៍ ដែលច្បាំងនឹងភ្នំស៊ីយ៉ូន ពួកគេក៏នឹងទៅជាដូច្នោះដែរ ។
៤ ត្បិតមើលចុះ អស់អ្នកណាដែលធ្វើអំពើទុច្ចរិត ចូរអ្នក
រាល់គ្នានៅជាស្ងាក់ស្ងើរ ហើយភាំងឆ្ងល់ចុះ ត្បិតអ្នករាល់គ្នា
នឹងស្រែក ហើយយំ; មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងស្រវឹង តែមិនមែន
ដោយស្រាទំពាំងបាយជូរទេ អ្នករាល់គ្នាទ្រេតទ្រោតទៅ
តែមិនមែនដោយ គ្រឿងស្រវឹងឡើយ ។
៥ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាក់វិញ្ញាណ ដែល
បណ្ដាលឲ្យលក់ស៊ប់ មកលើអ្នករាល់គ្នា ។ ត្បិតមើលចុះ អ្នក
រាល់គ្នាបានបិទ ភ្នែក ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានទទួលស្គាល់ពួក

៣១ *ក* ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
ខ យ៉ាកុប ២:១៧–១៩;
គ. និង ស. ១១:៧; ៣៨:៣៩.
៣២ *ក* ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីមើលងាយ.
៣៣ *ក* កិច្ចការ ១០:៩–៣៥, ៤៤–៤៥.
ខ អាលម៉ា ២៦:៣៧.
គ រ៉ូម ២:១១; ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៥.
២៧ ១*ក* ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់,
គ្រាចុងក្រោយ.
២ *ក* អេសាយ ២៤:៦; ៦៦:១៥–១៦;
យ៉ាកុប ៦:៣; ៣ នីហ្វៃ ២៥:១.
៣ *ក* អេសាយ ២៩:៧–៨.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:១៤.

ព្យាការី; ហើយទ្រង់បានលាក់កំបាំងអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់អ្នក និង ពួកហោរារបស់អ្នក ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក ។
៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងនាំចេញមកដល់[ក]អ្នករាល់គ្នា នូវពាក្យទាំងឡាយនៃ[ខ]គម្ពីរ មួយ ហើយនោះគឺជាពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នក ដែលបាន លង់លក់ ។
៧ ហើយមើលចុះ គម្ពីរនោះនឹងត្រូវបាន[ក]បិទត្រា; ហើយនៅ ក្នុងគម្ពីរនោះនឹង[ខ]មានវិវរណៈពីព្រះ ចាប់ពីកំណើតលោកិយមក រហូតដល់ [គ]ចុងបំផុត ។
៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រោះតែការណ៍ទាំងឡាយដែលបាន [ក]បិទត្រាទុក នោះការណ៍ទាំងឡាយដែលបិទត្រាទុកនោះ [ខ]មិន ត្រូវបាននាំ ចេញមក នៅក្នុងគ្រាដែលមនុស្សធ្វើអំពើទុច្ចរិត និង អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយឡើយ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ គម្ពីរ នោះនឹងត្រូវបាន លាក់ទុកពីពួកគេ ។
៩ ប៉ុន្តែគម្ពីរនោះ នឹងត្រូវបានប្រគល់[ក]មនុស្សម្នាក់ ហើយអ្នក នោះនឹងនាំពាក្យទាំងឡាយនៅក្នុងគម្ពីរនោះ ដែលជាពាក្យ ទាំងឡាយ នៃពួកអ្នកដែលបានដេកលង់លក់នៅក្នុងដី ហើយ អ្នកនោះនឹងប្រគល់ពាក្យទាំងនេះដល់[ខ]អ្នកផ្សេងទៀត;
១០ ប៉ុន្តែពាក្យណាដែលត្រូវបានបិទត្រាទុក អ្នកនោះនឹងមិន ត្រូវនាំចេញមក ឬក៏ប្រគល់គម្ពីរនោះឲ្យអ្នកណាដែរ ។ ត្បិត គម្ពីរនោះ នឹងត្រូវបានបិទត្រា ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ឯវិវរណៈដែលត្រូវបានបិទត្រាទុកនោះ នឹងត្រូវបានរក្សាទុកនៅ ក្នុងគម្ពីរនោះ រហូតដល់ កំណត់នៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យពាក្យ ទាំងនោះអាចបាននាំចេញមក; ត្បិតមើលចុះ ពាក្យទាំងនោះប្រាប់ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ចាប់តាំង ពីកំណើតលោកិយមក រហូត ដល់ចុងបំផុត ។
១១ ហើយកាលគ្រានោះមកដល់ ពាក្យទាំងឡាយដែល ត្រូវបានបិទត្រាទុកនៅក្នុងគម្ពីរនោះ នឹងត្រូវបានយកមកអាននៅលើ ដំបូលផ្ទះ; ហើយពាក្យទាំងនោះនឹងត្រូវបានអានដោយព្រះចេស្ដា នៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នឹងត្រូវបាន[ក]បើកសម្ដែង ដល់កូនចៅមនុស្ស ប្រាប់ពីអ្វីដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងចំណោម កូនចៅមនុស្ស និងពីអ្វីដែលនឹងមានរហូតដល់ចុងបំផុតផែនដី ។
១២ ហេតុដូច្នោះហើយ នៅថ្ងៃនោះ កាលគម្ពីរនោះនឹងត្រូវ បានប្រគល់ដល់មនុស្សម្នាក់ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនោះ គម្ពីរ នោះ នឹងត្រូវបានលាក់ពីភ្នែកនៃមនុស្សលោក ដើម្បីកុំឲ្យមាន ភ្នែកអ្នកណាមើលឃើញគម្ពីរនោះឡើយ លើកលែងតែ[ក]ពួក សាក្សី[ខ]បីនាក់ ប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងមើលបានឃើញគម្ពីរនោះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ក្រៅពីអ្នកនោះដែលត្រូវបានប្រគល់ គម្ពីរ; ហើយពួកគេនឹងធ្វើ បន្ទាល់អំពីសេចក្ដីពិតនៃគម្ពីរនោះ និងការណ៍ទាំងឡាយដែលនៅក្នុងនោះ ។
១៣ ហើយនឹងគ្មានអ្នកណាផ្សេងទៀតមើលឃើញគម្ពីរ នោះឡើយ លើកលែងតែមនុស្សមួយចំនួនតូច ស្របតាមព្រះ ហឫទ័យនៃព្រះ ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ប្រាប់ដល់កូនចៅមនុស្ស; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលថា ពាក្យទាំងឡាយរបស់ ពួកស្មោះត្រង់នឹងនិយាយ ហាក់ដូចជាពាក្យ[ក]មកពីមនុស្សស្លាប់ ។
១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹង ចាប់ផ្ដើមនាំពាក្យទាំងឡាយក្នុងគម្ពីរនោះចេញមក; ហើយទ្រង់នឹង តាំងព្រះ បន្ទូលនៃទ្រង់ ដោយមាត់នៃពួកសាក្សីទាំងប៉ុន្មាន ដែល ទ្រង់យល់ថាល្អគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ទ្រង់ហើយ; ហើយវេទនាដល់ អ្នកណា ដែល[ក]មិន ទទួលស្គាល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ!
១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះ អម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកនោះ ដែលទ្រង់នឹង ប្រគល់គម្ពីរ នោះថា៖ ចូរយកពាក្យទាំងនេះ ដែលមិនបានបិទត្រា ទុក ហើយប្រគល់ដល់មនុស្សម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យគេអាចបង្ហាញ ពាក្យទាំងនោះ ដល់អ្នកដែលមានចំណេះម្នាក់ ដោយនិយាយ ថា៖ សូមលោក[ក]អានពាក្យទាំងនេះទៅ ។ ហើយអ្នកដែលមាន ចំណេះនោះ នឹងនិយាយ ថា៖ ចូរយកគម្ពីរមកណេះ ខ្ញុំនឹង អានជូន ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះតែសេចក្ដីរុងរឿងនៃពិភពលោក

៦ ក យ៉ារ៉ុម ១:២; មរមន ៥:១២–១៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៦:១៦–១៧; ២៩:១២.
ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
៧ ក អេសាយ ២៩:១១–១២;
អេធើរ ៣:២៥–២៧; ៤:៤–៧.
ខ ម៉ូសាយ ៨:១៩.
គ អេធើរ ១៣:១–១២.
៨ ក អេធើរ ៥:១.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៦:៩–១២;
អេធើរ ៤:៥–៦.
៩ ក គ. និង ស. ១៧:៥–៦.
ខ យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៦៤–៦៥.
១១ ក លូកា ១២:៣; មរមន ៥:៨;
គ. និង ស. ១២១:២៦–៣១.
១២ ក ២ នីហ្វៃ ១១:៣; អេធើរ ៥:២–៤;
គ. និង ស. ៥:១១, ១៥; ១៧:១.
ខ ចោទិ. ១៩:១៥.
១៣ ក ២ នីហ្វៃ ៣:១៩–២០;
៣៣:១៣–១៥;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៧.
១៤ ក ២ នីហ្វៃ ២៨:២៩–៣០;
អេធើរ ៤:៨.
១៥ ក អេសាយ ២៩:១១–១២;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៦៥.

ហើយដើម្បីរក[ក]កំរៃ នោះគេនិយាយយ៉ាងនេះ គឺមិនមែនដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះឡើយ ។

១៧ ហើយអ្នកនោះនឹងនិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនអាចយកគម្ពីរនោះមកបានទេ ព្រោះគម្ពីរនោះត្រូវបានបិទត្រាទុក ។

១៨ ខណៈនោះ អ្នកដែលមានចំណេះនឹងនិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនអាចអានគម្ពីរនោះបានទេ ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងប្រគល់គម្ពីរនោះ ព្រមទាំងពាក្យទាំងឡាយ ទៅអ្នកដែលគ្មានចំណេះវិញ ហើយអ្នកដែលគ្មានចំណេះនឹងនិយាយថា៖ ខ្ញុំគ្មានចំណេះទេ ។

២០ ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ អ្នកដែលមានចំណេះអានមិនបាន ព្រោះគេមិនទទួលស្គាល់ ពាក្យទាំងនោះ តែយើងអាចធ្វើកិច្ចការរបស់យើងបាន; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនឹងអានពាក្យទាំងឡាយដែលយើងនឹងឲ្យដល់អ្នក ។

២១ ចូរកុំ[ក]ប៉ះពាល់ដល់ការណ៍ណាដែលបិទត្រាទុក ព្រោះយើងនឹងនាំការណ៍ទាំងនោះចេញមក កាលដល់ពេលកំណត់របស់យើង; ត្បិតយើងនឹងបង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សថា យើងអាចធ្វើកិច្ចការរបស់យើងបាន ។

២២ ហេតុដូច្នោះហើយ កាលណាអ្នកបានអានពាក្យទាំងឡាយ ដែលយើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នកអាននោះ ហើយបាន[ក]ពួកសាក្សីទាំង ឡាយ ដែលយើងបានសន្យាដល់អ្នក ខណៈនោះ អ្នកត្រូវបិទត្រាគម្ពីរនោះទៀត ហើយលាក់គម្ពីរនោះថ្វាយដល់យើង ដើម្បីយើងអាច រក្សាពាក្យទាំងឡាយ ដែលអ្នកមិនទាន់បានអាននៅឡើយ ដរាបដល់ពេលណា ដែលយើងយល់ថាសមតាមប្រាជ្ញារបស់យើង ដើម្បីនឹងសម្ដែងគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះ ដល់កូនចៅមនុស្ស ។

២៣ ត្បិតមើលចុះ យើងជាព្រះ; ហើយយើងជាព្រះ[ក]នៃអព្ភូតហេតុទាំងឡាយ; ហើយ[ខ]យើងនឹងបង្ហាញដល់មនុស្សលោកថា យើងនៅ តែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ; ហើយយើងមិនធ្វើកិច្ចការណា នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សឡើយ លើកលែងតែ [គ]ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេតែប៉ុណ្ណោះ ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងទៀតថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នក ដែលនឹងអាចអានពាក្យទាំងឡាយដែល នឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅគាត់ថា៖

២៥ [ក]ដរាបណារាស្ត្រនេះចូលមកជិតយើង ដោយបបូរមាត់របស់គេ ហើយថ្វាយកិត្តិនាមដល់យើង ដោយសំដីរបស់គេ តែបានដកចិត្តគេចេញទៅឆ្ងាយពីយើង ហើយការណ៍ដែលគេកោតខ្លាចដល់យើង គ្រាន់តែជា[គ]បង្គាប់របស់មនុស្ស ដែលបង្រៀន គេប៉ុណ្ណោះ ។

២៦ ហេតុនោះ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមធ្វើការណ៍មួយយ៉ាង[ក]អស្ចារ្យនៅចំណោមរាស្ត្រនេះ មែនហើយ គឺជាការណ៍មួយយ៉ាង[ខ]អស្ចារ្យ ហើយចម្លែក ត្បិតប្រាជ្ញានៃពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកអ្នកចេះដឹងរបស់គេ នឹងត្រូវសាបសូន្យទៅ ហើយយោបល់នៃពួកវាងវៃរបស់គេ នឹងត្រូវបិទបាំងដែរ ។

២៧ ហើយ[ក]វេទនាដល់ពួកអ្នក ដែលខ្នះខ្នែងរកលាក់គំនិតរបស់ខ្លួនពីព្រះអម្ចាស់! ហើយកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ គឺនៅក្នុងទី កំបាំង; ហើយពួកគេពោលថា៖ តើមានអ្នកណាបានឃើញ តើមានអ្នកណាបានស្គាល់យើង ? ហើយគេក៏និយាយថា៖ យីអើ អ្នករាល់គ្នាយល់ផ្ទុយអីម្លេះ តើនឹងរាប់ជាង[ខ]ស្មូនទុក ដូចជាដីឥដ្ឋដែរឬ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងបង្ហាញដល់គេថា យើងស្គាល់គ្រប់កិច្ចការទាំងអស់របស់គេ ។ ត្បិតតើរបស់ដែលគេបានបង្កើតមកហើយ នឹងពោលពីអ្នកដែលបានបង្កើតខ្លួនថា គេមិនបានបង្កើតខ្ញុំទេឬ ? ឬរបស់ដែលគេបានសូនធ្វើឡើង នឹងពោលពីអ្នកដែលបានសូនធ្វើ នោះថា គេឥតមានគំរិះយោបល់អ្វីឡើយដូច្នេះឬ ?

២៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងនឹងបង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សថា នៅតែបន្តិចទៀតប៉ុណ្ណោះទេ នោះព្រៃល្បាណូននឹងត្រឡប់ទៅជាចំការដុះដាល; ហើយចំការដុះដាល នឹងបានរាប់ទុកដូចជាព្រៃវិញ ។

១៦ ក ស.ប. ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ.
២១ ក អេធើរ ៥:១.
២២ ក ស.ប. ពួកសាក្សីអំពីព្រះគម្ពីរមរមន.
២៣ ក ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
ខ ហេព្រើរ ១៣:៨.
គ ហេព្រើរ ១១;
អេធើរ ១២:៧–២២.
២៥ ក អេសាយ ២៩:១៣.
ខ ម៉ាថាយ ១៥:៨.
គ ២ នីហ្វៃ ២៨:៣១.
២៦ ក ១ នីហ្វៃ ២២:៨;
២ នីហ្វៃ ២៩:១–២.
ស.ប. ការស្ដារឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ អេសាយ ២៩:១៤;
២ នីហ្វៃ ២៥:១៧.
២៧ ក អេសាយ ២៩:១៥.
ខ យេរេ. ១៨:៦.

២៩ ហើយនៅគ្រានោះ មនុស្សត្រចៀកថ្លង់នឹងឮព្រះបន្ទូលក្នុងគម្ពីរនោះ ហើយភ្នែករបស់មនុស្សខ្វាក់ នឹងមើលឃើញពីក្នុងសភាព ជាងងឹត ហើយសូន្យសុង ។

៣០ ឯមនុស្សរាបសានឹងកើនឡើង ហើយមានសេចក្ដីអំណរក្នុងព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកក្រីក្រនៅក្នុងចំណោមបណ្ដាមនុស្ស គេនឹងរីករាយនៅក្នុងព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ។

៣១ ពីព្រោះប្រាកដដូចជាព្រះទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះគេនឹងឃើញថា មនុស្សដែលគួរស្ញែងខ្លាច បានសូន្យបាត់ទៅ មនុស្ស ដែលមើលងាយត្រូវឆេះអស់ ហើយពួកមនុស្សដែលរកតែឱកាសនឹងធ្វើការទុច្ចរិត គេនឹងត្រូវវិនាសបាត់អស់រលីងដែរ;

៣២ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលចាប់ពាក្យមនុស្ស ធ្វើឲ្យគេមានទោស ហើយដាក់អន្ទាក់សំរាប់ចាប់ពួកមនុស្ស ដែលក្រើនរំឭកនៅ ត្រង់ទ្វារក្រុង ព្រមទាំងបង្វែរមនុស្សសុចរិតចេញ ដោយរឿងដែលមិនជាហេតុផង ។

៣៣ ហេតុនោះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះដែលប្រោសលោះអ័ប្រាហាំ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលពីដំណើរពួកវង្សយ៉ាកុប ដូច្នេះថា៖ ឥឡូវនេះ ពួកយ៉ាកុបមិនត្រូវខ្មាសទៀតឡើយ ក៏មិនត្រូវស្លុតស្លាំងទៀតដែរ ។

៣៤ តែកាលណាគេឃើញកូនចៅគេ បានឃើញកិច្ចការដែលដៃយើងនឹងធ្វើ នៅកណ្ដាលគេ នោះគេនឹងញែកឈ្មោះយើងជា បរិសុទ្ធ ហើយរាប់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍យ៉ាកុបទុកជាបរិសុទ្ធដែរ ហើយនឹងកោតខ្លាចដល់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង ។

៣៥ ឯពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសខាងវិញ្ញាណ គេនឹងមានយោបល់វិញ ហើយមនុស្សដែលរអ៊ូរទាំ នឹងទទួលសេចក្ដីប្រៀនប្រដៅ ៕

ជំពូកទី ២៨

សាសនាចក្រក្លែងក្លាយជាច្រើននឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើង នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ — សាសនាចក្រទាំងនោះនឹងបង្រៀននូវ លទ្ធិក្លែងក្លាយ ឥតខ្លឹមសារ ហើយឥតប្រយោជន៍ — សេចក្ដីក្បត់សាសនានឹងកើតឡើងពាសពេញ ពីព្រោះតែគ្រូក្លែងក្លាយទាំងឡាយ — អារក្ស នឹងញាំញីនៅក្នុងចិត្តមនុស្ស — វានឹងបង្រៀននូវលទ្ធិក្លែងក្លាយគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ស្របតាមដែលព្រះវិញ្ញាណបានបង្គាប់ខ្ញុំ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ទាំងនោះត្រូវតែកើតជាប្រាកដ ។

២ ហើយអ្វីៗដែលនឹងត្រូវបានសរសេរចេញពីគម្ពីរនោះ នឹងមានប្រយោជន៍យ៉ាងធំចំពោះកូនចៅមនុស្ស ហើយជាពិសេសចំពោះពូជយើង ដែលជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

៣ ត្បិតហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា នៅថ្ងៃនោះ សាសនាចក្រទាំងឡាយដែលបានស្ថាបនាឡើង តែមិនបានស្ថាបនាឡើងសំរាប់ថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ទេ កាលសាសនាចក្រមួយនឹងនិយាយសាសនាចក្រមួយទៀតថា៖ មើលចុះ គឺខ្ញុំនេះហើយជាសាសនាចក្រ នៃព្រះអម្ចាស់; ឯសាសនាចក្រផ្សេងៗទៀតនឹងនិយាយថា៖ គឺខ្ញុំទេតើ ដែលជាសាសនាចក្រនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយសាសនាចក្រ នីមួយៗដែលបានស្ថាបនាឡើង តែងតែនិយាយថាដូច្នោះ តែមិនបានស្ថាបនាឡើង សំរាប់ថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ —

៤ ហើយពួកគេនឹងឈ្លោះប្រកែកគ្នាទៅវិញទៅមក; ហើយពួកសង្ឃរបស់គេក៏ឈ្លោះប្រកែកគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកគេនឹង បង្រៀនអំពីចំណេះរបស់ខ្លួន តែមិនទទួលស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានសំដីនោះទេ ។

៥ ហើយពួកគេមិនទទួលស្គាល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទេ; ហើយពួកគេនិយាយទៅកាន់ប្រជាជន ថា៖ ចូរប្រុងស្ដាប់តាមយើង ហើយស្ដាប់តាមលទ្ធិរបស់យើងចុះ; ត្បិតមើលចុះ សព្វថ្ងៃនេះ គ្មានព្រះទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ និងព្រះដ៏ ប្រោសលោះ បានធ្វើកិច្ចការរបស់

២៩ *ក* អេសាយ ២៩:១៨.
៣០ *ក* ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
ខ គ. និង ស. ១០១:៣៦.
៣១ *ក* អេសាយ ២៩:២០.
៣២ *ក* លូកា ១១:៥៤.
ខ អេម៉ុស ៥:១០.
គ ២ នីហ្វៃ ២៨:១៦.
៣៤ *ក* អេសាយ ២៩:២៣–២៤.
៣៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:១៤; គ. និង ស. ៣៣:៤.
ខ ដានី. ១២:៤.
២៨ ២ *ក* ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៤–៤២; ២២:៩; ៣ នីហ្វៃ ២១:៦.
៣ *ក* ១ កូរិន. ១:១០–១៣; ១ នីហ្វៃ ២២:២៣; ៤ នីហ្វៃ ១:២៥–២៩; មរមន ៨:២៨, ៣២–៣៨.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:២៨.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:២០.
ខ ២ ធីម៉ូ. ៣:៥.
គ អាលម៉ា ៣០:២៨.

ទ្រង់រួចស្រេចបាច់ហើយ ហើយទ្រង់បានប្រទានអំណាចរបស់ទ្រង់មកមនុស្សលោក;

៦ មើលចុះ ចូរប្រុងស្ដាប់តាមលទ្ធិរបស់យើងចុះ; បើសិនជាពួកគេប្រាប់ថា មានអព្ភូតហេតុបានសម្ដែងឡើង ដោយព្រះហស្តនៃព្រះ អម្ចាស់ ចូរកុំជឿឲ្យសោះ; ត្បិតសព្វថ្ងៃនេះទ្រង់មិនមែនជាព្រះនៃអព្ភូតហេតុទេ; ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់រួចស្រេចបាច់ហើយ ។

៧ មែនហើយ ហើយនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា៖ ចូរយើងស៊ីផឹក ហើយអរសប្បាយទៅចុះ ត្បិតស្អែកឡើងយើងត្រូវស្លាប់ ហើយ; ហើយនឹងបានស្រួលដល់យើង ។

៨ ហើយនឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា៖ ចូរយើងស៊ីផឹក ហើយអរសប្បាយទៅចុះ; ប៉ុន្តែចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ — ទ្រង់នឹងរាប់ ថាសុចរិត ក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើបាបបន្តិចបន្តួច; មែនហើយ ដូចជានិយាយកុហកបន្តិចបន្តួច ជិះជាន់មនុស្សផ្សេងដោយសារសំដីរបស់គេ ជីករណ្ដៅទុកដាក់អ្នកជិតខាងខ្លួន; គ្មានខុសអ្វីទេចំពោះការណ៍ទាំងនេះ; ហើយចូរយើងប្រព្រឹត្តនូវការណ៍អស់ទាំងនេះទៅចុះ ត្បិតស្អែកឡើង យើងត្រូវស្លាប់ហើយ; ហើយប្រសិនបើយើងបែរជាមានទោសទៅវិញ នោះព្រះទ្រង់នឹងវាយយើងពីរបីរំពាត់ ហើយនៅទីបំផុត យើងក៏នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះដែរ ។

៩ មែនហើយ ហើយនឹងមានមនុស្សជាច្រើនដែលនឹងបង្រៀនតាមរបៀបនេះ គឺជាលទ្ធិក្លែងក្លាយ ឥតខ្លឹមសារហើយឥតប្រយោជន៍ ហើយនឹងអួតនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយនឹងលាក់គំនិតរបស់ខ្លួនពីព្រះអម្ចាស់; ហើយកិច្ចការរបស់ពួកគេនឹងនៅក្នុងទីងងឹត ។

១០ ហើយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ នឹងស្រែកចេញពីដីមកទាស់នឹងគេ ។

១១ មែនហើយ ពួកគេទាំងអស់បានដើរចេញពីផ្លូវ; ពួកគេបានក្លាយទៅជាពុករលួយ ។

១២ ពីព្រោះតែការឆ្មើងឆ្មៃ និងពីព្រោះតែពួកគ្រូក្លែងក្លាយ និងលទ្ធិក្លែងក្លាយ នោះសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់ពួកគេបាន ក្លាយទៅជាពុករលួយ ហើយសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានលើកខ្លួនឡើង; មកពីការឆ្មើងឆ្មៃ ទើបពួកគេបានអួតខ្លួនឡើង ។

១៣ ពួកគេប្លន់អ្នកទាល់ក្រ ដោយសារតែទីបរិសុទ្ធដ៏ល្អរបស់ខ្លួន; ពួកគេប្លន់អ្នកទាល់ក្រ ដោយសារតែគ្រឿងសំលៀកបំពាក់ដ៏ល្អ របស់ខ្លួន; ហើយពួកគេបៀតបៀនអ្នកស្លូតត្រង់ និងអ្នកទាល់ក្រក្នុងចិត្ត ពីព្រោះតែនៅក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃរបស់ខ្លួន ទើបពួកគេបានអួតខ្លួន ឡើង ។

១៤ ពួកគេធ្វើករឹង ហើយងើយក្បាលខ្ពស់; មែនហើយព្រោះតែការឆ្មើងឆ្មៃ និងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ហើយ នឹងអំពើសហាយស្មន់ នោះពួកគេទាំងអស់ដើរវង្វេង លើកលែងតែមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលជាពួកអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដោយ រាបសា; ទោះជាយ៉ាងនេះក្ដី គង់តែមានគ្រាជាច្រើន ដែលពួកគេត្រូវបានដឹកនាំឲ្យធ្វើខុស ព្រោះពួកគេត្រូវបានបង្រៀន ដោយសិក្ខាបទ ទាំងឡាយនៃមនុស្ស ។

១៥ ឱអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកអ្នករៀនសូត្រ និងអ្នកមានដែលអួតខ្លួននៅក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់ពួកគេ និងអស់អ្នកដែលបង្រៀន លទ្ធិទាំងឡាយដែលក្លែងក្លាយ និងអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ ហើយបង្ខូចផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវនៃព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ វេទនា វេទនា វេទនាដល់អ្នកទាំងនោះចុះ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ព្រោះពួកគេនឹងត្រូវបោះ ទំលាក់ទៅស្ថាននរក ។

១៦ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលបង្វែរមនុស្សយុត្តិធម៌ចេញ

៦ *ក* មរមន ៨:២៦; ៩:១៥–២៦.
៧ *ក* ១ កូរិន. ១៥:៣២;
អាលម៉ា ៣០:១៧–១៨.
៨ *ក* មរមន ៨:៣១.
ខ គ. និង ស. ១០:២៥;
ម៉ូសេ ៤:៤.
ស.ប. សេចក្ដីកុហក.
គ សុភា. ២៦:២៧;
១ នីហ្វៃ ១៤:៣.
៩ *ក* អេសេ. ១៣:៣;
ហេលេ. ១៣:២៩.
ខ ម៉ាថាយ ១៥:៩.
១០ *ក* វិវរ. ៦:៩–១១;
២ នីហ្វៃ ២៦:៣;
មរមន ៨:២៧;
អេធើរ ៨:២២–២៤;
គ. និង ស. ៨៧:៧.
១១ *ក* ហេលេ. ៦:៣១.
ខ មរមន ៨:២៨–៤១;
គ. និង ស. ៣៣:៤.
១២ *ក* សុភា. ២៨:២៥.
១៣ *ក* អេសេ. ៣៤:៨.
ខ ហេលេ. ៤:១២.
គ អាលម៉ា ៥:៥៣.
១៤ *ក* សុភា. ២១:៤.
ខ អេសាយ ៥៣:៦.
១៥ *ក* សុភា. ៣:៥–៧.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
គ ៣ នីហ្វៃ ២៩:៥.
១៦ *ក* អេសាយ ២៩:២១.

ដោយរឿងមិនជាហេតុវិញ ហើយជេរប្រមាថដល់អ្វីដែលល្អ
ហើយព្រម ទាំងនិយាយថាគ្មានប្រយោជន៍ទេ! ត្បិតថ្ងៃនោះ
នឹងមកដល់ កាលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងមក
ពិនិត្យពិច័យបណ្ដាជននៅលើផែនដី យ៉ាងឆាប់; ហើយនៅ
ថ្ងៃនោះ កាលណាពួកគេបាន[ខ]ទុំស្អុយក្នុងសេចក្ដីទុច្ចរិត នោះពួក
គេនឹងត្រូវវិនាសទៅ ។
១៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាបណ្ដាជននៅលើផែនដីនឹងប្រែ
ចិត្តពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ
នោះពួកគេនឹងមិនត្រូវបំផ្លាញចោលឡើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួក
ពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ សាសនាចក្រដ៏ធំ ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើមនោះ
ជា[ក]ពេស្យានៃអស់ទាំងផែនដី ត្រូវតែ[ខ]រលំដួលទៅលើផែនដី
ហើយការ រលំដួលនោះច្បាស់ជាខ្លាំងណាស់ហ្ន៎ ។
១៩ ព្រោះនគរនៃអារក្សនឹងត្រូវ[ក]កក្រើក ឯពួកដែលនៅ
ក្នុងនោះ ត្រូវរំដួលឲ្យប្រែចិត្ត[ខ] បើពុំនោះសោតទេ អារក្សនឹង
ចាប់ពួកគេ ចងដោយច្រវាក់ដ៏ជាប់អស់កល្បជានិច្ច ហើយ
ពួកគេនឹងត្រូវចាក់រុកឲ្យមានកំហឹង ហើយក៏វិនាសទៅ;
២០ ត្បិតមើលចុះ នៅថ្ងៃនោះ វានឹង[ក]ញាំញីនៅក្នុងចិត្តទាំង
ឡាយនៃកូនចៅមនុស្ស ហើយចាក់រុកឲ្យពួកគេមានកំហឹង
ទាស់នឹងអ្វី ដែលជាល្អវិញ ។
២១ ហើយឯអ្នកផ្សេងទៀត វានឹង[ក]បង្ក្រាបឲ្យសុខ ហើយបំពេពួក
គេឲ្យបានសុខខាងរូបកាយ ដែលពួកគេនឹងនិយាយថា៖ អ្វីៗ
បាន ស្រួលទាំងអស់នៅក្រុងស៊ីយ៉ូន; មែនហើយ ក្រុងស៊ីយ៉ូន
បានចំរើនឡើង អ្វីៗស្រួលអស់ហើយ — អារក្សបាន[ខ]បញ្ឆោត
ព្រលឹងពួកគេដូច្នោះ ហើយ ហើយនាំពួកគេដោយប្រុង
ប្រយ័ត្នចុះទៅស្ថាននរក ។
២២ ហើយមើលចុះ វាបញ្ជោរអ្នកឯទៀត ហើយប្រាប់ពួក
គេថា គ្មាន[ក]ស្ថាននរកទេ; ហើយវានិយាយទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំមិន
មែនជា អារក្សទេ ត្បិតគ្មានអារក្សឯណា — ហើយវា
ខ្សឹបដាក់ត្រចៀកគេថាដូច្នោះ រហូតដល់វាចាប់ពួកគេជាប់ដោយ
[ខ]ច្រវាក់ដ៏អប្រិយ៍របស់វា ចាប់ពីនោះទៅ គឺគ្មានការរំដោះឲ្យ
រួចបានឡើយ ។
២៣ មែនហើយ ពួកគេត្រូវជាប់ដោយសេចក្ដីស្លាប់ និង
ស្ថាននរក; ហើយសេចក្ដីស្លាប់ និងស្ថាននរក និងអារក្ស
និងអ្នកទាំងអស់ ដែលត្រូវចាប់ទៅនោះ [ក]ពួកគេនឹង
ឈរនៅចំពោះបល្ល័ង្កនៃព្រះ ហើយទទួលការជំនុំជំរះ
ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺចាប់ ពីនោះទៅ ពួក
គេត្រូវទៅកាន់[ខ]ទីកន្លែងដែលបានរៀបចំសំរាប់ពួកគេ គឺបឹងភ្លើង
និងស្ពាន់ធ័រ ដែលជាសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់
មិនចេះហើយ ។
២៤ ហេតុដូច្នេះហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែល
បានសុខស្រួលនៅក្រុងស៊ីយ៉ូន!
២៥ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលស្រែកថា អ្វីៗបានស្រួល
ទាំងអស់!
២៦ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែល[ក]ស្ដាប់តាមសិក្ខាប
ទទាំងឡាយនៃមនុស្ស គេមិនទទួលស្គាល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះ និង
អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ!
២៧ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណាដែលថា យើងបាន
ទទួលហើយ យើងមិន[ក]ត្រូវការទៀតទេ!
២៨ ហើយសរុបសេចក្ដីថា វេទនាដល់អស់អ្នកណាដែល
ញ័រ ហើយ[ក]បះបោរ ដោយសារតែសេចក្ដីពិតនៃព្រះ!
ត្បិតមើលចុះ អ្នកណាដែលសង់ឡើងនៅលើ[ខ]ថ្ម នោះនឹងទទួល
យកសេចក្ដីពិតនោះដោយចិត្តរីករាយ; រីឯអ្នកណាដែល
សង់ឡើងនៅលើខ្សាច់ នោះនឹងញ័រវិញ ក្រែងខ្លួនត្រូវរលំ ។
២៩ វេទនាដល់អ្នកណាដែលនឹងថា៖ យើងបានទទួលព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះហើយ ហើយយើង[ក]មិន[ខ]ត្រូវការព្រះបន្ទូលនៃព្រះទៀតទេ
ត្បិតយើងមានល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ!
៣០ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ដូច្នេះថា៖ យើងនឹងប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស មួយបន្ទាត់ម្ដងៗ
[ក]មួយសិក្ខាបទម្ដងៗ ឯណោះបន្តិច ឯណោះបន្តិច; នេះមាន

១៦ *ខ* អេធើរ ២:៩–១០.
១៨ *ក* វិវ. ១៩:២.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៤:៣, ១៧.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:២៣.
ខ អាលម៉ា ៣៤:៣៥.
គ អាលម៉ា ១២:១១.
២០ *ក* គ. និង ស. ១០:២០–២៧.
២១ *ក* មរមន ៨:៣១.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៣៩.
២២ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ អាលម៉ា ៣៦:១៨.
២៣ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម; សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:១៦, ១៩, ២៦.
២៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:២៩.
២៧ *ក* អាលម៉ា ១២:១០–១១.
២៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៤០; ៣៣:៥.
ស.ប. ការបះបោរ.
ខ ម៉ាថាយ ៧:២៤–២៧.
ស.ប. ថ្ម.
២៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:៣–១០.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៧:១៤; អេធើរ ៤:៨.
៣០ *ក* អេសាយ ២៨:៩–១៣;
គ. និង ស. ៩៨:១២.

ពរហើយ ដល់អស់អ្នកណាដែលប្រុងស្ដាប់តាមសិក្ខាបទទាំង
ឡាយរបស់យើង ហើយផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់ពាក្យទូន្មាន
របស់យើង ត្បិតពួកគេនឹងមានប្រាជ្ញា; ត្បិតចំពោះអ្នកណា
ដែលបានទទួល នោះយើងនឹងឲ្យ ថែមទៀត; តែពីអស់អ្នកណា
ដែលនឹងនិយាយថា យើងមានល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ ពីពួក
នោះនឹងត្រូវដកយកវិញ ទាំងអ្វីដែលពួកគេមាន នោះផងដែរ ។
៣១ ត្រូវបណ្ដាសាហើយ អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្ត
របស់ខ្លួនទៅលើមនុស្ស ឬយកសាច់ឈាមធ្វើជាដៃរបស់ខ្លួន
ឬប្រុងស្ដាប់តាម សិក្ខាបទនៃមនុស្ស លើកលែងតែសិក្ខាបទ
ទទាំងឡាយរបស់ពួកគេត្រូវបានប្រទានឲ្យ ដោយព្រះចេស្ដានៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ។
៣២ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថា៖ វេទនាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ! ព្រោះទោះជាយើង
លូកដៃទៅរក ពួកគេពីថ្ងៃមួយទៅថ្ងៃមួយទៀតក្ដី គង់តែពួក
គេនៅតែមិនទទួលស្គាល់យើងដែរ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែយើងនឹងមេត្តា ករុណាដល់ពួកគេដែរ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ បើសិនជាពួកគេប្រែចិត្ត ហើយ
មករកយើង; ត្បិតដៃយើងនៅ តែលូករាល់ៗថ្ងៃ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជា
ព្រះនៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ៕

ជំពូកទី ២៩

ពួកសាសន៍ដទៃជាច្រើននឹងមិនទទួលស្គាល់ព្រះគម្ពីរមរមន — ពួកគេនឹងនិយាយថា៖ យើងមិនត្រូវការព្រះគម្ពីរទៀតទេ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលទៅរកសាសន៍ជាច្រើន — ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះមនុស្សលោក ចេញពីគម្ពីរដែលបានសរសេរមកនេះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ប៉ុន្ដែមើលចុះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើន — នៅថ្ងៃដែលយើង
នឹងចាប់ផ្ដើមធ្វើការណ៍មួយដ៏អស្ចារ្យ ក្នុងចំណោមពួកគេ
ដើម្បីយើងអាចនឹកចាំនូវសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់យើង
ដែលយើងបានធ្វើចំពោះកូនចៅមនុស្ស ដើម្បីយើងអាច លូក
ដៃជាលើកទីពីរ ទោសង្គ្រោះប្រជាជនយើង ដែលជាវង្ស
នៃអ៊ីស្រាអែល;
២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ដើម្បីយើងអាចនឹកចាំនូវសេចក្ដី
សន្យាទាំងឡាយ ដែលយើងបានធ្វើចំពោះអ្នក នីហ្វៃ ហើយ
ព្រមទាំង ចំពោះឪពុកអ្នកផងដែរ ដើម្បីយើងអាចនឹកចាំ
ពូជអ្នក; ហើយដើម្បីឲ្យពាក្យទាំងឡាយនៃពូជអ្នក
នឹងចេញពីមាត់យើងទៅពូជអ្នក; ហើយពាក្យទាំងឡាយ
របស់យើង នឹងហួចហៅទៅដល់ចុងផែនដី ទុកជាទង់ជ័យ
ដល់រាស្ត្រយើង ដែលជាវង្សនៃអ៊ីស្រាអែល;
៣ ហើយពីព្រោះពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងនឹងហួចហៅ —
ពួកសាសន៍ដទៃជាច្រើននឹងនិយាយថា៖ ព្រះគម្ពីរ! ព្រះគម្ពីរ!
យើងមានព្រះគម្ពីរមួយហើយ ហើយនឹងមិនអាចមានព្រះគម្ពីរ
ឯណាទៀតទេ ។
៤ ប៉ុន្ដែ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
ឱពួកល្ងង់អើយ ពួកគេនឹងមានព្រះគម្ពីរមួយ ហើយព្រះគម្ពីរ
នោះនឹងចេញ មកពីពួកសាសន៍យូដា គឺជារាស្ត្រក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញារបស់យើង តាំងពីបុរាណមក ។ ហើយតើពួកគេនឹងដឹង
គុណអ្វីដល់ពួកសាសន៍យូដា ដែលខ្លួនបានទទួលព្រះគម្ពីរពីពួក
នោះ? មែនហើយ តើពួកសាសន៍ដទៃមានន័យយ៉ាងណា?
តើពួកគេនឹកចាំពីការឈឺចាប់ទាំងឡាយ និងការនឿយហត់ទាំង
ឡាយ និងការលំបាកឈឺចាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា
និងការព្យាយាមរបស់ពួកគេចំពោះយើង ក្នុងការនាំសេចក្ដី
សង្គ្រោះមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃឬអ្វី?
៥ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅចាំពួកសាសន៍
យូដា គឺជារាស្ត្រក្នុងសេចក្ដីសញ្ញារបស់យើង តាំងពីបុរាណឬអ្វី?
ទេ; ប៉ុន្ដែអ្នករាល់គ្នាបានដាក់បណ្ដាសាពួកគេ ហើយបានស្អប់
ពួកគេ ហើយមិនបានស្វែងរកផ្លូវដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេសោះ ។

៣០ *ខ* ស.ប. ប្រាជ្ញា.
គ លូកា ៨:១៨.
ឃ អាលម៉ា ១២:១០;
គ. និង ស. ៥០:២៤.
៣១ *ក* គ. និង ស. ១:១៩–២០.
៣២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:៦.
ខ យ៉ាកុប ៥:៤៧; ៦:៤.
២៩ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:២៦.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
គ ២ នីហ្វៃ ៦:១៤; ២១:១១–១២;
២៥:១៧.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
២ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:១៨–២១.
ខ អេសាយ ៥:២៦;
២ នីហ្វៃ ១៥:២៦;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៨.
គ ១ នីហ្វៃ ២១:២២.
ស.ប. ទង់.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:២៣–២៥.
ស.ប. ព្រះគម្ពីរប៊ីប; ព្រះគម្ពីរមរមន.
៤ *ក* គ. និង ស. ៣:១៦.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
គ ស.ប. យូដា — បន្ទះឈើនៃយូដា.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៩:៨.

ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងនឹងបង្វិលការណ៍ទាំងនេះមកលើក្បាលអ្នក
រាល់គ្នាវិញ ត្បិតយើងជាព្រះអម្ចាស់ មិនទាន់ភ្លេចរាស្ត្រ
របស់យើង នៅឡើយទេ ។
៦ ឱពួកល្ងង់អើយ ដែលនឹងនិយាយថា៖ [ក]ព្រះគម្ពីរ យើងបានព្រះ
គម្ពីរមួយហើយ ហើយយើងមិនត្រូវការព្រះគម្ពីរឯណាទៀតទេ ។
តើអ្នកបានព្រះគម្ពីរឯណាមក ក្រៅពីបានព្រះគម្ពីរ មកពីពួក
សាសន៍យូដានោះ ?
៧ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេថា ក្រៅពីសាសន៍មួយនេះ
នៅមានសាសន៍ជាច្រើនទៀត ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា
យើងគឺជាព្រះ អម្ចាស់ដ៏ជាព្រះរបស់អ្នក [ក]បានបង្កើតមនុស្ស
ទាំងអស់ ហើយយើងចាំពួកអ្នក ដែលនៅលើ[ខ]កោះនានា
ក្នុងសមុទ្រ; ហើយគឺយើងគ្រប់គ្រង ស្ថានសួគ៌ខាងលើ និងផែនដី
ខាងក្រោម; ហើយយើងនាំពាក្យរបស់យើងចេញមកដល់កូនចៅ
មនុស្ស មែនហើយ គឺគ្រប់ទាំងសាសន៍ លើផែនដីនេះឬអី ?
៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារអ៊ូរទាំ ពីព្រោះ
តែអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលពាក្យរបស់យើងថែមទៀត ? តើអ្នករាល់
គ្នាមិនដឹងទេថា សេចក្ដីបន្ទាល់នៃសាសន៍[ក]ពីរ [ខ]ជាសាក្សីដល់អ្នកថា
យើងជាព្រះ ថាយើងចាំសាសន៍មួយ ក៏ដូចសាសន៍មួយ
ទៀតដែរឬ ? ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនិយាយទៅសាសន៍
មួយ ក៏ដូចជាសាសន៍មួយទៀតដែរ ។ ហើយពេលណា
[គ]សាសន៍ពីររួមគ្នាទៅជាមួយ នោះសេចក្ដីបន្ទាល់នៃសាសន៍
ទាំងពីរនោះ ក៏នឹងចូលគ្នាទៅជាមួយដែរ ។
៩ ហើយយើងធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីយើងអាចបញ្ជាក់ដល់
មនុស្សច្រើនគ្នាថា យើងនៅតែ[ក]ដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ
និងរហូត តទៅ; ហើយថាយើងពោលពាក្យទាំងឡាយ
របស់យើងចេញទៅស្របតាមបំណងរបស់យើង ។ ហើយ
ពីព្រោះយើងបានពោល[ខ]ពាក្យ មួយ ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំគិតស្មានថា
យើងមិនអាចពោលពាក្យមួយទៀតបានឡើយ; ត្បិតកិច្ចការ
យើងមិនទាន់បានសំរេចនៅឡើយទេ; ហើយនៅតែមិនទាន់ចប់
រហូតដល់ចុងបំផុតនៃមនុស្ស ហើយចាប់ពីពេលនោះតទៅមុខ
និងរៀងរហូតតទៅ ក៏នៅតែពុំទាន់ចប់ដែរ ។
១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារអ្នករាល់គ្នាមានព្រះ
គម្ពីរមួយហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំគិតស្មានថា ព្រះគម្ពីរនោះ
មាន[ក]ពាក្យរបស់ យើងទាំងអស់ឡើយ; ហើយចូរអ្នករាល់គ្នា
កុំគិតស្មានផងដែរថា យើងមិនអាចបញ្ជាឲ្យសរសេរ
ថែមទៀតនោះឡើយ ។
១១ ត្បិតយើងបញ្ជាដល់មនុស្ស[ក]ទាំងអស់ ទាំងខាងកើត និង
ខាងលិច និងខាងជើង និងខាងត្បូង ហើយនៅលើកោះនានា
ក្នុង សមុទ្រ ថាពួកគេត្រូវ[ខ]សរសេរនូវពាក្យទាំងឡាយដែល
យើងនិយាយទៅរកពួកគេ; ត្បិតចេញពី[គ]គម្ពីរទាំងឡាយ ដែល
បានសរសេរទុក នោះយើងនឹង[ឃ]ជំនុំជំរះមនុស្សលោក គឺមនុស្ស
គ្រប់រូបស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺស្របតាមអ្វី
ដែលបានសរសេរទុក ។
១២ ត្បិតមើលចុះ យើងនឹងនិយាយទៅរក[ក]ពួកសាសន៍យូដា
ហើយពួកគេនឹងសរសេរទុក; ហើយយើងនឹងនិយាយទៅរកពួក
សាសន៍នីហ្វៃផងដែរ ហើយពួកគេនឹង[ខ]សរសេរទុក; ហើយយើងនឹង
និយាយទៅរកពូជអំបូរផ្សេងទៀតនៃវង្សអ៊ីស្រាអែលដែរ ដែល
យើងបាននាំចេញទៅឆ្ងាយ ហើយពួកគេនឹងសរសេរទុក;
ហើយយើងនិយាយទៅរក[គ]អស់ទាំងសាសន៍ផង ដែល
នៅលើផែនដីនេះ ហើយពួកគេនឹងសរសេរទុក ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា [ក]ពួកសាសន៍
យូដានឹងបានពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ឯពួក
សាសន៍នីហ្វៃ នឹងបានពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា;
ហើយពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍យូដា នឹងបានពាក្យ
ទាំងឡាយរបស់ពួកពូជអំបូរ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលបាត់;
ឯពួកពូជអំបូរនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែល[ខ]បាត់ នឹងបានពាក្យ
ទាំងលាយរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍យូដា ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា រាស្ត្រយើង ដែល

៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨.
៧ *ក* ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៤.
៨ *ក* អេសេ. ៣៧:១៥–២០;
១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨–៤១;
២ នីហ្វៃ ៣:១២.
ខ ម៉ាថាយ ១៨:១៦.
ស.ប. សាក្សី.
គ ហូសេ ១:១១.
៩ *ក* ហេព្រើរ ១៣:៨.
ខ ស.ប. វិវរណៈ.
១០ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — គម្ពីរដែល
បានព្យាករថានឹងចេញមក.
១១ *ក* អាលម៉ា ២៩:៨.
ខ ២ ធីម៉ូ. ៣:១៦.
គ ស.ប. សៀវភៅជីវិត.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៥:២២; ៣៣:១១,
១៤–១៥.
ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
១២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:២៣–២៩.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨–៤២;
២ នីហ្វៃ ២៦:១៧.
គ ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣.
១៣ *ក* មរមន ៥:១២–១៤.
ខ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល —
ពូជអ៊ីស្រាអែលទាំង១០អំបូរដែល
បាត់.

ជាវង្សអ៊ីស្រាអែល នឹងប្រមូលគ្នាមកស្រុកកំណើត នៅលើដែនដី
ទាំង ឡាយដែលជាកេរ្ដិ៍អាកររបស់ពួកគេ; ហើយពាក្យ
របស់យើង ក៏នឹងប្រមូលមកតែមួយដែរ ។ ហើយយើងនឹង
បង្ហាញដល់ពួកគេ ដែល ទាស់នឹងពាក្យយើង ហើយទាស់នឹង
រាស្ត្រ ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ថាយើងជាព្រះ ហើយ
ថាយើងបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹង អ័ប្រាហាំ ថាយើងនឹង
នឹកចាំពូជរបស់លោករហូតតទៅ ៕

ជំពូកទី ៣០

ពួកសាសន៍ដទៃដែលបានប្រែចិត្ត នឹងត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនឹងរាស្ត្រនៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា — ពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍ យូដាជាច្រើន នឹងជឿដល់ព្រះបន្ទូល ហើយក្លាយទៅជាសាសន៍ដែលគួរសម ហើយគួរឲ្យចូលចិត្ត — សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវ បានសាងឡើងវិញ ឯពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំចង់និយាយទៅរកអ្នករាល់គ្នា; ត្បិតខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនទ្រាំឲ្យអ្នករាល់
គ្នា គិតស្មានថា ខ្លួនសុចរិតជាងពួកសាសន៍ដទៃនោះឡើយ ។
ត្បិតមើលចុះ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងវិនាសទៅដែរ; ហើយពីព្រោះ
តែព្រះបន្ទូល ដែលបានថែងមកពីមុន នោះចូរអ្នករាល់គ្នាកុំ
គិតស្មានថា ពួកសាសន៍ ដទៃត្រូវបំផ្លាញសាបសូន្យអស់ឡើយ ។
២ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់សាសន៍ដទៃណា
ដែលនឹងប្រែចិត្ត នោះពួកគេនឹងបានទៅជារាស្ត្រនៅក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញានៃ ព្រះអម្ចាស់ដែរ; រីឯអស់សាសន៍យូដាណាដែលនឹង
មិនប្រែចិត្ត នោះពួកគេនឹងត្រូវបោះបង់ចោល; ត្បិតព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មិនធ្វើសេចក្ដី សញ្ញានឹងអ្នកណាទេ លើកលែងតែជាមួយ
អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយជឿដល់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺជា
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ព្យាករបន្តិចទៀតអំពីពួកសាសន៍យូដា
និងពួកសាសន៍ដទៃ ។ ត្បិតបន្ទាប់ពីគម្ពីរដែលខ្ញុំបាននិយាយ
នោះ ចេញមក ហើយត្រូវនឹងបានសរសេរដល់ពួកសាសន៍ដទៃ
ហើយបានបិទត្រាថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀត នោះនឹងមាន
មនុស្សជាច្រើន ដែលនឹងជឿដល់ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ ដែល
បានសរសេរទុក; ហើយពួកគេនឹងនាំយកព្រះបន្ទូលទាំងនេះ
ទៅដល់សំណល់នៃពូជយើង ។
៤ ហើយពេលនោះ សំណល់នៃពូជយើងនឹងដឹង
អំពីយើង ពីដំណើរដែលយើងចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម
មកយ៉ាងណា ហើយនឹងដឹងថា ពួកគេជាពូជពង្សនៃពួក
សាសន៍យូដា ។
៥ ហើយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នឹងត្រូវបានប្រកាស
ប្រាប់ក្នុងចំណោមពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងបាន
ស្គាល់ ពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេឡើងវិញ ហើយក៏នឹងបាន
ស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចដែលបានស្គាល់នៅក្នុងចំណោម
ពួកអយ្យកោ របស់ពួកគេដែរ ។
៦ ហើយពេលនោះ ពួកគេនឹងមានអំណរអរ; ត្បិតពួកគេនឹង
ដឹងថា នោះជាព្រះពរដល់ពួកគេ មកពីព្រះហស្តនៃព្រះ;
ហើយស្រកានៃ សេចក្ដីងងឹតនឹងចាប់ផ្ដើមជ្រុះពីភ្នែករបស់ពួក
គេ; ហើយតំណជាច្រើននឹងមិនស្លាប់ នៅក្នុងចំណោមពួក
គេឡើយ លើកលែងតែពួកគេ ទៅជារាស្ត្រមួយដ៏សុចរិត
ហើយគួរឲ្យចូលចិត្ត ។
៧ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកសាសន៍យូដាដែល
ត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ ក៏នឹងចាប់ផ្ដើមជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដែរ; ហើយពួក
គេនឹង ចាប់ផ្ដើមប្រមូលគ្នាមកនៅពាសពេញលើដែនដី; ហើយ
អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះក៏នឹងក្លាយទៅជា
ប្រជាជនដ៏គួរឲ្យចូល ចិត្តដែរ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់នឹងចាប់ផ្ដើមកិច្ចការរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងចំណោមគ្រប់ទាំង
សាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន

១៤ *ក* យេរេ. ៣:១៧–១៨.
ខ អេសេ. ៣៧:១៦–១៧.
គ ១ នីហ្វៃ ២២:៨–៩.
ឃ លោកុ. ១២:១–៣;
១ នីហ្វៃ ១៧:៤០;
៣ នីហ្វៃ ២០:២៧; អ័ប្រា. ២:៩.
ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
ង គ. និង ស. ១៣២:៣០.
ច លោកុ. ១៧:៧.
៣០ ២ *ក* កាឡាទី ៣:២៦–២៩.
ខ ម៉ាថាយ ៨:១០–១៣.
ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
គ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៦–៧.
ខ ១ នីហ្វៃ ២២:៨–៩.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:៣–៧, ២៤–២៦.
ខ គ. និង ស. ៣:២០.
គ ១ នីហ្វៃ ១៥:១៤;
២ នីហ្វៃ ៣:១២;
មរមន ៧:១, ៩–១០.
៦ *ក* គ. និង ស. ៤៩:២៤; ១០៩:៦៥.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:១៣–១៤.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១៦–១៧.

ដើម្បីនាំមកនូវការសាងឡើងវិញ នៃប្រជារាស្ត្រទ្រង់នៅលើផែនដី ។

៩ ហើយ[ក]ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង[ខ]ជំនុំជំរះពួកទាល់ក្រដោយសេចក្ដីសុចរិត ហើយសំរេចក្ដីឲ្យមនុស្ស[គ]ស្លូតបូតនៅផែនដី ដោយសេចក្ដីទៀង ត្រង់ ។ ហើយទ្រង់នឹងវាយផែនដីដោយរំពាត់នៃព្រះឱស្ឋទ្រង់; ហើយទ្រង់នឹងសម្លាប់ពួកទុច្ចរិត ដោយខ្យល់ដង្ហើមពីបបូរមាត់ទ្រង់ ។

១០ [ក]ពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងរហ័ស គឺព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យមាន[ខ]ការបែកបាក់ដ៏ធំ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយទ្រង់នឹងបំផ្លាញពួកទុច្ចរិតចោល; ហើយទ្រង់នឹង[គ]ប្រណីដល់រាស្ត្រទ្រង់ មែនហើយ ទោះជាទ្រង់ត្រូវ[ឃ]បំផ្លាញពួកទុច្ចរិតដោយភ្លើងក៏ដោយ ។

១១ ហើយ[ក]សេចក្ដីសុចរិតនឹងបានទៅជាខ្សែក្រវាត់ទ្រង់ ហើយសេចក្ដីស្មោះត្រង់ជាខ្សែក្រវាត់កម្លាំងទ្រង់ ។

១២ ហើយពេលនោះ ឆ្កែព្រៃនឹង[ក]នៅជាមួយនឹងកូនចៀម; ឯខ្លារខិននឹងដេកនៅជាមួយនឹងកូនពពែ ឯកូនគោជាមួយនឹងសិង្ហស្ទាវ ព្រមទាំងសត្វបំប៉នយ៉ាងធាត់នឹងនៅជាមួយគ្នា; ហើយកូនក្មេងតូចៗ ជាអ្នកគង្វាលវា ។

១៣ ហើយគោញី និងខ្លាឃ្មុំនឹងរកស៊ីជាមួយគ្នា; ហើយកូនវានឹងដេកជាមួយគ្នាដែរ; ឯសិង្ហនឹងស៊ីចំបើងដូចគោវិញ ។

១៤ ហើយកូនមនុស្សដែលនៅបៅ នឹងលេងនៅត្រង់មាត់រន្ធពស់ហនុមាន ហើយក្មេងលែងដោះ នឹងលូកដៃចូលទៅក្នុងរូងពស់វែក បាន ។

១៥ វារាល់គ្នានឹងមិនធ្វើទុក្ខឬបំផ្លាញគ្នា នៅគ្រប់លើភ្នំបរិសុទ្ធរបស់យើង; ត្បិតគ្រប់ទាំងអស់នឹងស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ នៅពេញពាសលើផែនដី ដូចជាទឹកនៅពេញពាសក្នុងសមុទ្រដែរ ។

១៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍ទាំងឡាយនៃសាសន៍[ក]ទាំងអស់ នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹង; មែនហើយ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់នឹងត្រូវបាន ធ្វើឲ្យកូនចៅមនុស្ស[ខ]ដឹង ។

១៧ គ្មានអ្វីជាអាថ៌កំបាំងឡើយ លើកលែងតែនឹងបាន[ក]សម្ដែងឲ្យឃើញនោះ; ត្បិតគ្មានកិច្ចការនៃសេចក្ដីងងឹតឡើយ លើកលែងតែ នឹងត្រូវបានសម្ដែងឲ្យឃើញនៅក្នុងពន្លឺ; ហើយគ្មានអ្វីដែលត្រូវភ្ជាប់នៅលើផែនដីឡើយ លើកលែងតែនឹងត្រូវបានស្រាយចេញ ។

១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលត្រូវបានបើកសម្ដែងដល់កូនចៅមនុស្ស នោះនឹងត្រូវបានបើកសម្ដែងចេញនៅថ្ងៃនោះដែរ; ហើយ[ក]អារក្សសាតាំងនឹងគ្មានអំណាច ទៅលើដួងចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សទៀតទេ គឺអស់រយៈពេលជាយូរយារ ។ ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំតែត្រឹមនេះសិនចុះ ៕

ជំពូកទី ៣១

នីហ្វៃប្រាប់ពីហេតុអ្វីបានជាព្រះគ្រីស្ទទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក — មនុស្សលោកត្រូវដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ, ត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក, ត្រូវទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយត្រូវកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ — ការប្រែចិត្ត និងបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាទ្វារទៅឯផ្លូវតូច ហើយចង្អៀត — ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច មានដល់អស់អ្នកណា ដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ បន្ទាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ នីហ្វៃបញ្ចប់នូវ[ក]ការព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំដល់អ្នករាល់គ្នា ។ ហើយខ្ញុំមិនអាច សរសេរ គឺគ្រាន់តែសរសេរពីរឿងបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះដែលខ្ញុំដឹងថា ច្បាស់ជានឹងកើតឡើង; ខ្ញុំក៏មិនអាចសរសេរគឺគ្រាន់តែ សរសេរពីរឿងបន្តិចបន្តួចនូវពាក្យពេចន៍របស់យ៉ាកុប ជាប្អូនខ្ញុំ ។

២ ហេតុដូច្នោះហើយ ការណ៍ទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះ ក៏ល្មមគ្រប់គ្រាន់ចំពោះខ្ញុំហើយ លើកលែងតែពាក្យខ្លះដែលខ្ញុំ ត្រូវតែនិយាយ អំពី[ក]គោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងច្បាស់លាស់ស្របតាមសេចក្ដី ច្បាស់លាស់នៃការព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ ។

---

៩ *ក* អេសាយ ១១:៤–៩.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:១៥.
គ ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
១០ *ក* ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់, គ្រាចុងក្រោយ.
ខ គ. និង ស. ៦៣:៥៣–៥៤.
គ ម៉ូសេ ៧:៦១.
ឃ ១ នីហ្វៃ ២២:១៥–១៧, ២៣. ស.ប. ផែនដី — ការសំអាតផែនដី.
១១ *ក* អេសាយ ១១:៥–៩.
១២ *ក* អេសាយ ៦៥:២៥. ស.ប. សហស្សវត្សរ៍.
១៦ *ក* គ. និង ស. ១០១:៣២–៣៥; ១២១:២៨–២៩.
ខ អេធើរ ៤:៦–៧.
១៧ *ក* គ. និង ស. ១:២–៣.
១៨ *ក* វិវ. ២០:១–៣; អេធើរ ៨:២៦.
៣១ ១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:១–៤.
២ *ក* ២ នីហ្វៃ ១១:៦–៧.

៣ ត្បិតព្រលឹងខ្ញុំត្រេកអរចំពោះការច្បាស់លាស់; ត្បិតដោយរបៀបនេះហើយ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ។ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានប្រទានពន្លឺដល់យោបល់; ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្ស ស្របតាមភាសារបស់គេ ចំពោះយោបល់របស់គេ ។

៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា អំពីព្យាការីនោះ ដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ដែលនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយកូនចៀមនៃព្រះ ដែលនឹងយកអំពើបាបទាំងឡាយ នៃមនុស្សលោកចេញ ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ បើកូនចៀមនៃព្រះ ដែលជាអង្គបរិសុទ្ធត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ដើម្បីបំពេញសេចក្ដីសុចរិតគ្រប់យ៉ាង ឱបើដូច្នោះ តើពួកយើងដែលជាជនមិនបរិសុទ្ធ ត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជ ច្រើនជាងនេះយ៉ាងណាទៅ មែនហើយ គឺទទួលបុណ្យជ្រមុជ ដោយទឹក !

៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់សួរអ្នករាល់គ្នាថា តើមកអំពីហេតុអ្វីបានជាកូនចៀមនៃព្រះបំពេញ សេចក្ដីសុចរិតគ្រប់យ៉ាង ដោយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ?

៧ តើអ្នករាល់គ្នាពុំជ្រាបទេឬអីថា ទ្រង់បរិសុទ្ធ ? តែទោះបីទ្រង់បរិសុទ្ធក្ដី ក៏គង់តែទ្រង់បង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្សថា ស្របតាមសាច់ ឈាម ទ្រង់បន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះវរបិតា ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា ទ្រង់នឹងគោរពព្រះអង្គ ដោយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយរបស់ព្រះអង្គ ។

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹកហើយ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតលើទ្រង់ ក្នុងសណ្ឋានជាសត្វព្រាប ។

៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត ការណ៍នេះបានបង្ហាញដល់កូនចៅមនុស្ស នូវភាពតូចនៃផ្លូវនោះ និងភាពចង្អៀតនៃទ្វារ ដែលគេត្រូវចូលតាម នោះ ទ្រង់បានធ្វើជាគំរូទុកឲ្យពួកគេ ។

១០ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកូនចៅមនុស្សថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាមកតាមយើង ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ របស់ខ្ញុំអើយ តើពួកយើងអាចដើរតាមព្រះយេស៊ូវបានទេ លើកលែងតែពួកយើងយល់ព្រមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតា នោះ ?

១១ ហើយព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរអ្នកប្រែចិត្ត ចូរអ្នកប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ រាជបុត្រា ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើងចុះ ។

១២ ហើយសម្លេងរបស់ព្រះរាជបុត្រា ក៏បានបន្លឺមកកាន់ខ្ញុំថា៖ អ្នកណាដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមរបស់យើង នោះព្រះវរបិតាទ្រង់នឹងប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នកនោះ ដូចជាបានប្រទានដល់យើងដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរមកតាមយើង ហើយធ្វើនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើងធ្វើចុះ ។

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំដឹងថា បើអ្នករាល់គ្នានឹងដើរតាមព្រះរាជបុត្រា ដោយពេញចិត្ត ប្រាថ្នា គឺពុំមានការលាក់ពុត ឬការបោកបញ្ឆោតនៅចំពោះព្រះឡើយ ប៉ុន្តែដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត គឺប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយ របស់ខ្លួន, ធ្វើបន្ទាល់ចំពោះព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាយល់ព្រមទទួលយកព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទមកលើខ្លួន, ដោយទទួលបុណ្យជ្រមុជ ទឹក — មែនហើយ ដោយដើរតាមព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ចុះទៅក្នុងទឹក ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មើលចុះ ពេលនោះ អ្នកនឹងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; មែនហើយ បន្ទាប់មក ក៏មានបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ; ហើយបន្ទាប់មក អ្នករាល់គ្នា

៣ *ក* ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ខ គ. និង ស. ១:២៤.
៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:៧; ១១:២៧.
ស.ប. យ៉ូហាន-បាទីស្ទ.
ខ ស.ប. កូនចៀមនៃព្រះ.
៥ *ក* ម៉ាថាយ ៣:១១–១៧.
ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
៧ *ក* យ៉ូហាន ៥:៣០.
ស.ប. ការគោរព, ដែលគោរព, គោរព.
៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:២៧.
ខ ស.ប. ព្រាប, ទីសំគាល់ជា.
៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៤១;
៣ នីហ្វៃ ១៤:១៣–១៤;
គ. និង ស. ២២:៤.
១០ *ក* ម៉ាថាយ ៤:១៩; ៨:២២; ៩:៩.
ខ ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១១; គ. និង ស. ៥៦:២.
១២ *ក* ស.ប. អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
ខ លូកា ៩:៥៧–៦២;
យ៉ូហាន ១២:២៦.
១៣ *ក* កាឡាទី ៣:២៦–២៧.
ខ ស.ប. អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; ភ្លើង.

អាចនិយាយដោយភាសានៃពួកទេវតា ហើយស្រែកសរសើរ ដំកើងដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សម្លេងនៃព្រះរាជបុត្រាបន្លឺមកខ្ញុំដូច្នេះថា៖ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានប្រែចិត្តពី អំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា អ្នកនឹងព្រមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ដោយទទួល បុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយអាចនិយាយដោយភាសាថ្មី មែនហើយ គឺភាសានៃពួកទេវតា ហើយបន្ទាប់ពីការណ៍នេះ បើសិនជាមិនទទួលស្គាល់យើងទៀត នោះប្រសើរជាងបើអ្នកមិនដែល បានស្គាល់យើងសោះ ។

១៥ ហើយខ្ញុំបានឮសម្លេងពីព្រះវរបិតា ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ មែនហើយ ពាក្យទាំងឡាយនៃបុត្រាស្ងួនភ្ងារបស់យើងគឺពិត ហើយស្មោះត្រង់ ។ អ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នកនោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដោយពាក្យនេះ ខ្ញុំដឹងថា លើកលែងអ្នកណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ ចុងបំផុត ដោយធ្វើតាមគំរូនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅនោះ អ្នកនោះនឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ ។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរធ្វើនូវអ្វីៗដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាថាខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃអ្នកនឹងធ្វើចុះ; ត្បិតដោយហេតុនេះហើយ ទើបការណ៍ទាំងនោះត្រូវបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងអំពីទ្វារណា ដែលអ្នករាល់គ្នា ត្រូវចូល ។ ត្បិតទ្វារដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវចូលនោះ គឺជាការប្រែចិត្ត និងបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក; ហើយបន្ទាប់មក គឺការផ្តាច់បាប ទាំងឡាយរបស់អ្នកដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

១៨ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានៅលើផ្លូវតូច ហើយចង្អៀតនោះ ដែលនាំទៅឯជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច; មែនហើយ អ្នក រាល់គ្នាបានចូលតាមទ្វារ; អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា; ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីព្រះរាជបុត្រា ចំពោះការបំពេញនូវសេចក្តីសន្យា ដែលទ្រង់បានធ្វើថា បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាបានចូលតាមផ្លូវ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានទទួល ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ បន្ទាប់ពីអ្នកបានចូលតាមផ្លូវតូច ហើយចង្អៀតនេះហើយ ខ្ញុំសូមសួរថា តើបានសំរេចសព្វគ្រប់ហើយឬនៅ ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅអ្នកថា៖ ទេ; ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនបានមកដល់នេះទេ លើកលែងតែ ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ, ដោយមានសេចក្តីជំនឿដ៏រឹងប៉ឹងដល់ព្រះអង្គ, ដោយពឹងផ្អែកទាំងស្រុង ទៅលើបុណ្យគុណរបស់ទ្រង់ ដែលមានឥទ្ធិឫទ្ធិដើម្បីសង្គ្រោះ ។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែឈានទៅមុខ ដោយខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយមានការភ្លឺថ្លានៃសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ ឥតខ្ចោះ ហើយដោយមានចិត្តស្រឡាញ់ព្រះ និងមនុស្សគ្រប់រូប ។ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាខិតខំជឿនទៅមុខ ដោយទទួលទាននូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត មើលចុះ នោះព្រះវរបិតា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ អ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

២១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ នេះគឺជាផ្លូវ ហើយគ្មានផ្លូវឯណាទៀតទេ ឬក៏ឈ្មោះ

---

១៣ *គ* ២ នីហ្វៃ ៣២:២–៣.
១៤ *ក* ម៉ាថាយ ១០:៣២–៣៣; អាលម៉ា ២៤:៣០; គ. និង ស. ១០១:១–៥. ស.ប. អំពើបាបដ៏អត់ឱនមិនបាន.
ខ ២ ពេត្រុស ២:២១.
១៦ *ក* អាលម៉ា ៥:១៣; ៣៨:២; គ. និង ស. ២០:២៩.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ដំរាប់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១៧ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១០. ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
ខ ស.ប. ការផ្តាច់បាប.
១៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:២០.
ខ សុភា. ៤:១៨. ស.ប. ផ្លូវ.
គ កិច្ចការ ៥:២៩–៣២.
១៩ *ក* ម៉ូសាយ ៤:១០.
ខ ស.ប. សេចក្តីជំនឿ.
គ គ. និង ស. ៣:២០.
២០ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ ស.ប. សេចក្តីសង្ឃឹម.
គ ស.ប. សេចក្តីស្រឡាញ់.
ឃ ស.ប. កាន់ខ្ជាប់.
២១ *ក* កិច្ចការ ៤:១០–១២; ២ នីហ្វៃ ៩:៤១; អាលម៉ា ៣៧:៤៦; គ. និង ស. ១៣២:២២, ២៥.
ខ ម៉ូសាយ ៣:១៧.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការយកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកដាក់លើខ្លួនយើង.

ណា ទៀតនៅក្រោមមេឃនេះ ដែលមនុស្សអាចបានសង្គ្រោះនៅ
ក្នុងនគរនៃព្រះឡើយ ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជា
គោលលទ្ធិនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ហើយគឺជាគោលលទ្ធិតែមួយ ហើយ
ពិតនៃព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា ហើយនឹងព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ គឺជាព្រះតែមួយ ដែលគ្មានចុងបំផុត ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៣២

ពួកទេវតានិយាយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ — មនុស្សលោកត្រូវអធិស្ឋាន ហើយបានចំណេះពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសំរាប់ ខ្លួនឯង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា អ្នករាល់គ្នារំពឹងគិតនៅក្នុងចិត្ត អំពីកិច្ចការដែល
អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើ បន្ទាប់ពីបានចូលទៅតាមផ្លូវនោះហើយ ។
ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារំពឹងគិត អំពីរឿង
ទាំងនេះ នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ?
២ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬអី កាលខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នក
ថា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នក
អាច និយាយដោយភាសានៃពួកទេវតា ? ហើយឥឡូវនេះ
តើធ្វើម្ដេចឲ្យអ្នកអាចនិយាយដោយភាសានៃពួកទេវតាបាន
លើកលែងតែ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ?
៣ ពួកទេវតានិយាយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកទេវតានិយាយអំពីព្រះបន្ទូល
ទាំងឡាយ នៃព្រះគ្រីស្ទ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយ
ទៅអ្នករាល់គ្នាថា សូមទទួលទាននូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃ
ព្រះគ្រីស្ទ; ត្បិតមើលចុះ ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹង
ប្រាប់ដល់អ្នកនូវគ្រប់អ្វីទាំងអស់ ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ។
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាននិយាយពាក្យ
ទាំងនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនយល់នូវពាក្យទាំងនេះទេ
គឺមកពីអ្នករាល់គ្នាមិនសូម ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនគោះដែរ;
ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបាននាំមកឯពន្លឺឡើយ
ប៉ុន្តែត្រូវវិនាសនៅក្នុងទីងងឹតវិញ ។
៥ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកទៀតថា បើសិនជាអ្នក
រាល់គ្នានឹងចូលទៅតាមផ្លូវនោះ ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបង្ហាញដល់អ្នក នូវគ្រប់អ្វីទាំងអស់
ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ។
៦ មើលចុះ នេះគឺជាគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយនឹងមិន
មានគោលលទ្ធិឯណាទៀតទេ ដែលព្រះអង្គប្រទានមក រហូត
ដល់ក្រោយ ពេលទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ ដល់អ្នកនៅក្នុង
សាច់ឈាម ។ ហើយកាលណាទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់
ដល់អ្នកនៅក្នុងសាច់ឈាម នោះអ្វីៗដែលទ្រង់នឹងប្រាប់ដល់
អ្នក អ្នកត្រូវគោរពធ្វើតាម ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនអាចនិយាយច្រើនទៀតទេ;
ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់បានបញ្ឈប់សម្លេងខ្ញុំ ហើយទុកឲ្យខ្ញុំសោកសៅ
ព្រោះ តែសេចក្ដីឥតជំនឿ និងសេចក្ដីទុច្ចរិត និងសេចក្ដី
ល្ងង់ខ្លៅ និងសេចក្ដីរឹងទទឹងនៃមនុស្សលោក; ត្បិតពួកគេមិន
ស្វែងរកការចេះដឹង ឬក៏យល់នូវការចេះដឹងដ៏ធំឡើយ នៅពេលឲ្យ
ការចេះដឹងដល់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់លាស់ គឺច្បាស់លាស់ស្មើ
នឹងពាក្យនិយាយ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នានៅតែរំពឹងគិតនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក;
ហើយខ្ញុំមានទុក្ខ ដែលត្រូវនិយាយអំពីការណ៍នេះ ។ ត្បិតបើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រុងស្ដាប់តាមព្រះវិញ្ញាណ ដែលបង្រៀន
មនុស្សឲ្យអធិស្ឋាន នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នា
ត្រូវតែអធិស្ឋាន; ត្បិតអារក្សអសោចិ៍មិនបង្រៀនមនុស្សណា
មួយឲ្យអធិស្ឋានទេ ប៉ុន្តែបង្រៀនគេមិនឲ្យ អធិស្ឋានវិញ ។
៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែ
អធិស្ឋានជានិច្ច ឥតរសាយចិត្តឡើយ; គឺអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើ
អ្វីចំពោះព្រះ ឡើយ លើកលែងតែអ្នកអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា
ជាមុនសិន ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីទ្រង់នឹង

២១ *ឃ* ម៉ាថាយ ៧:២៨;
យ៉ូហាន ៧:១៦–១៧.
ង ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ច ៣ នីហ្វៃ ១១:២៧, ៣៥–៣៦.
ស.ប. ការរួបរួមតែមួយ.
៣២ ២*ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:២០.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៣.
៣ *ក* ស.ប. ពួកទេវតា.
ខ យេរេ. ១៥:១៦.
៤ *ក* ស.ប. សូម.
៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:៨.
៧ *ក* ស.ប. ការឥតជំនឿ.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:២–៣;
យ៉ាកុប ៤:១៣.
៨ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ខ ម៉ូសាយ ៤:១៤.
ស.ប. អារក្ស.
៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:១;
គ. និង ស. ៧៥:១១.
ខ ម៉ូសេ ៥:៨.

ញែកកិច្ចការរបស់អ្នកចេញ ជាបរិសុទ្ធដល់អ្នក ដើម្បីឲ្យ
កិច្ចការរបស់អ្នក អាចបានទៅជាសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹង
អ្នក ៕

ជំពូកទី ៣៣

*ពាក្យសំដីរបស់នីហ្វៃជាពាក្យពិត — ពាក្យទាំងនេះធ្វើបន្ទាល់
អំពីព្រះគ្រីស្ទ — អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះ
នឹងជឿដល់ពាក្យ របស់នីហ្វៃ ដែលនឹងឈរជាសាក្សីចំពោះវេទិកា
ជំនុំជំរះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៥៩–៥៤៥ ម.គ.ស.។*

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ នីហ្វៃ មិនអាចសរសេរឲ្យអស់ នូវអ្វីដែល
បានបង្រៀននៅក្នុងចំណោមប្រជាជនខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំក៏មិនសូវ[ក]ពូកែ
ខាងការ សរសេរ ដូចជាខាងការនិយាយនោះដែរ; ត្បិតកាល
ណាមនុស្ស[ខ]ម្នាក់និយាយ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ នោះព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នឹងនាំពាក្យ
ទាំងនោះចូលទៅក្នុងចិត្ត នៃកូនចៅមនុស្ស ។
២ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលចិត្ត[ក]រឹងរូសទាស់
នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះអង្គមិនមានទីកន្លែងនៅក្នុង
ចិត្តគេ ឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ គេបានបោះបង់ចោល
នូវអ្វីៗដែលបានសរសេរជាច្រើន ហើយរាប់ទុកជារបស់
ឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ ។
៣ ប៉ុន្តែខ្ញុំ នីហ្វៃ បានសរសេរនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរទុក ហើយ
ខ្ញុំរាប់ការណ៍នេះទុកជាមាន[ក]តម្លៃដ៏ធំ ហើយជាពិសេសចំពោះ
ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ ។ ត្បិតខ្ញុំ[ខ]អធិស្ឋានឲ្យគេ ពុំឈប់ឈរនៅ
ក្នុងពេលថ្ងៃ ហើយនៅពេលយប់ ទឹកភ្នែកខ្ញុំហូរជោកខ្នើយ
ពីព្រោះតែពួកគេ; ហើយខ្ញុំអំពាវនាវដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំ នៅ
ក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ហើយខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់នឹងឮសំរែកខ្ញុំ ។
៤ ហើយខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងញែកការ
អធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ទុកជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជន
របស់ខ្ញុំ ។ ហើយពាក្យណាដែលខ្ញុំសរសេរ នៅក្នុងភាព
ទន់ខ្សោយ នោះនឹងបានធ្វើជា[ក]ខ្លាំងដល់ពួកគេ; ត្បិតពាក្យទាំងនោះ
នឹង[ខ]បញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ ឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ; ពាក្យទាំងនោះនឹង
ត្រូវបានធ្វើឲ្យពួកគេស្គាល់ពួកអយ្យកោរបស់ខ្លួន; ហើយពាក្យ
ទាំងនោះនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ ហើយបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យ
ជឿដល់ទ្រង់ ហើយឲ្យកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត ដែល
ជាជីវិតដ៏នៅ[គ]អស់កល្បជានិច្ច ។
៥ ហើយពាក្យទាំងនោះនិយាយដ៏[ក]តឹងតែងទាស់នឹងអំពើបាប
ស្រប[ខ]តាមសេចក្ដីច្បាស់លាស់នៃសេចក្ដីពិត; ហេតុដូច្នោះហើយ
គ្មានមនុស្សណាខឹងនឹងពាក្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានសរសេរឡើយ
លើកលែងតែអ្នកនោះជាវិញ្ញាណនៃអារក្ស ។
៦ ខ្ញុំសរសើរដំកើងនៅក្នុងសេចក្ដីច្បាស់លាស់; ខ្ញុំសរសើរ
ដំកើងនៅក្នុងសេចក្ដីពិត; ខ្ញុំសរសើរដំកើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ
របស់ខ្ញុំ ព្រោះទ្រង់បាន[ក]ប្រោសលោះព្រលឹងខ្ញុំពីស្ថាននរក ។
៧ ខ្ញុំមាន[ក]សេចក្ដីសប្បុរសចំពោះប្រជាជនខ្ញុំ ហើយមាន
សេចក្ដីជំនឿដ៏មុតមាំដល់ព្រះគ្រីស្ទថា ខ្ញុំនឹងជួបព្រលឹងជាច្រើន
ដែលគ្មាន ទោសនៅឯវេទិកាជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ។
៨ ខ្ញុំមានសេចក្ដីសប្បុរសចំពោះ[ក]សាសន៍យូដា — ខ្ញុំនិយាយ
ថា សាសន៍យូដា ពីព្រោះខ្ញុំមានន័យពីពួកអ្នកនៅកន្លែងដែល
ខ្ញុំចេញមក ។
៩ ខ្ញុំក៏មានសេចក្ដីសប្បុរសចំពោះពួក[ក]សាសន៍ដទៃផងដែរ ។
ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំគ្មានសង្ឃឹមអ្វីចំពោះពួកគេសោះ
លើកលែងតែ ពួកគេ[ខ]ស្រុះស្រួលជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយ
ចូលតាម[គ]ទ្វារដ៏ចង្អៀត ហើយ[ឃ]ដើរតាមផ្លូវតូច ដែលនាំ
ទៅឯជីវិត ហើយបន្តទៅលើ[ង]ផ្លូវនោះ រហូតដល់ចុងបំផុត ក្នុង
ថ្ងៃនៃការសាកល្បង ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ និង
សាសន៍យូដាផង ហើយនឹងអស់អ្នករាល់គ្នា នៅចុងផែនដីអើយ
សូមប្រុង ស្ដាប់តាមពាក្យទាំងនេះ ហើយជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទចុះ;

៩ *ក* អាលម៉ា ៣៤:២៧.
៣៣ ១*ក* អេធើរ ១២:២៣–២៤.
ខ គ. និង ស. ១០០:៧–៨.
២ *ក* ហេលេ. ៦:៣៥–៣៦.
៣ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — តម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ.
ខ អេណុស ១:៩–១២; ព. នៃ ម. ១:៨.
៤ *ក* អេធើរ ១២:២៦–២៧.
ខ មរ៉ូណៃ ៧:១៣.
គ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:១–៣; ២ នីហ្វៃ ៩:៤០.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:៣; យ៉ាកុប ៤:១៣.
៦ *ក* ស.ប. ប្រោសលោះ, បានប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
៨ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
៩ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
គ ២ នីហ្វៃ ៩:៤១.
ឃ ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ង ហេលេ. ៣:២៩–៣០; គ. និង ស. ១៣២:២២.

ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា មិន[ក]ជឿដល់ពាក្យទាំងនេះទេ ក៏សូមជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។ ហើយបើសិនជាអ្នកជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងជឿដល់ពាក្យទាំងនេះដែរ [ខ]ព្រោះពាក្យទាំងនេះគឺជា[គ]ព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានប្រទានពាក្យទាំងនេះដល់ខ្ញុំ; ហើយពាក្យទាំងនេះ [ឃ]ប្រដៅមនុស្សទាំងអស់ឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ។

១១ ហើយបើសិនជាពាក្យទាំងនេះ មិនមែនជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទទេ នោះចូរអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យទៅ — ត្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់នឹង បង្ហាញដល់អ្នក ដោយ[ក]ព្រះចេស្តា និងសិរីល្អដ៏ធំថា ពាក្យទាំងនោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់; ហើយអ្នករាល់គ្នា និងរូបខ្ញុំ នឹងឈរប្រទល់មុខគ្នា នៅចំពោះ[ខ]វេទិការបស់ទ្រង់; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យខ្ញុំសរសេរការណ៍ទាំងនេះ ដោយមិនគិតដល់ភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំឡើយ ។

១២ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ សូមឲ្យពួកយើងជាច្រើននាក់ បើមិនទាំងអស់គ្នាទេ សូមឲ្យ អាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុង[ក]នគរទ្រង់ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏ធំ និងចុងក្រោយបង្អស់នោះ ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ គឺអស់ពួកអ្នកដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល និងអស់អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ដូចជាសម្លេងនៃជនម្នាក់ដែល[ក]ស្រែកចេញពីធូលីដីមកថា៖ សូមលាសិនហើយ រហូតដល់ថ្ងៃដ៏ធំនោះ មកដល់ ។

១៤ ហើយអ្នកណាដែលមិនទទួលទាននូវសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃព្រះ ឬគោរពតាម[ក]ពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍យូដា ឬតាម [ខ]ពាក្យសំដីខ្ញុំផង ឬតាមពាក្យទាំងឡាយដែលចេញមកពីមាត់នៃកូនចៀមនៃព្រះទេ មើលចុះ ខ្ញុំសូមលាអ្នកដល់អស់កល្បជានិច្ច ព្រោះពាក្យទាំងនេះ នឹង[គ]កាត់ទោសដល់អ្នកនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់វិញ ។

១៥ ត្បិតអ្វីដែលខ្ញុំផ្សាទុកនៅលើផែនដីនេះ នឹងត្រូវបានយកមកទាស់នឹងអ្នកនៅ[ក]វេទិកាជំនុំជំរះ; ត្បិតទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថាដូច្នេះ ហើយខ្ញុំត្រូវតែគោរពធ្វើតាម ។ អាម៉ែន ៕ :៚

គម្ពីរយ៉ាកុប

ប្អូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ

ពាក្យពេចន៍ដែលលោកផ្សាយប្រាប់ដល់បងប្អូនរបស់លោក ។ លោកធ្វើឲ្យបុរសម្នាក់ជ្រប់មុខ ដែលចង់រំលំគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ។ ពាក្យខ្លះៗស្ដីអំពីប្រវត្តិនៃប្រជាជននីហ្វៃ ។

ជំពូកទី ១

យ៉ាកុប និងយ៉ូសែបខិតខំបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ — នីហ្វៃស្លាប់ — អំពើទុច្ចរិតកើត មានឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រយៈពេលហាសិបប្រាំឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីពេលដែលលោកលីហៃ បានចាក ចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក; ហេតុដូច្នោះហើយ នីហ្វៃបានប្រគល់មកខ្ញុំ គឺ[ក]យ៉ាកុប នូវ[ខ]បញ្ញត្តិ១ស្ដីអំពី[គ]ផ្ទាំងតូចទាំងឡាយ ដែលមាន ឆ្លាក់ត្រានូវការណ៍ទាំងឡាយនេះ ។

១០ *ក* ស.ប. ជំនឿ, ជឿ.
ខ ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
គ មរ៉ូណៃ ១០:២៧–២៩.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៨.
១១ *ក* អេធើរ ៥:៤; មរ៉ូណៃ ៧:៣៥.
ខ វិវរ. ២០:១២; មរ៉ូណៃ ១០:៣៤.
១២ *ក* ស.ប. សិរីល្អនៃសេឡេស្ទាល.
១៣ *ក* អេសាយ ២៩:៤;
២ នីហ្វៃ ២៦:១៦.
១៤ *ក* ស.ប. ព្រះគម្ពីរប៊ីប.
ខ ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
គ ២ នីហ្វៃ ២៩:១១;
អេធើរ ៤:៨–១០.
១៥ *ក* ព. នៃ ម. ១:១១.

[យ៉ាកុប]
១ ១*ក* ស.ប. យ៉ាកុប, កូនប្រុសរបស់លីហៃ.
ខ យ៉ាកុប ៧:២៧.
គ ២ នីហ្វៃ ៥:២៨–៣៣;
យ៉ាកុប ៣:១៣–១៤.
ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.

២ ហើយលោកបានឲ្យបញ្ញត្តិ១ដល់ខ្ញុំ យ៉ាកុប ថាខ្ញុំត្រូវកត់នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នូវរឿងបន្តិចបន្តួច ដែលខ្ញុំចាត់ទុកថាជារឿងដ៏ ពិសេសបំផុត; ថាខ្ញុំមិនត្រូវប៉ះពាល់ គឺគ្រាន់តែបន្តិចបន្តួច អំពីប្រវត្តិនៃប្រជាជននេះ ដែលហៅថាប្រជាជននីហ្វៃ ។

៣ ត្បិតលោកបាននិយាយថា ប្រវត្តិនៃប្រជាជនរបស់លោកត្រូវបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងឯទៀតរបស់លោកហើយ ហើយថាខ្ញុំត្រូវរក្សា ផ្ទាំងទាំងនេះទុកឲ្យគង់វង់ ហើយប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ពូជខ្ញុំ ពីតំណមួយទៅតំណមួយ ។

៤ ហើយបើសិនជាមានការផ្សាយណាដែលពិសិដ្ឋ ឬវិវរណៈណាមួយធំ ឬការព្យាករណ៍ នោះខ្ញុំត្រូវឆ្លាក់[ក]ការណ៍សំខាន់ៗនៃកិច្ចការទាំងនោះ នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ហើយត្រូវនិយាយឲ្យបានក្បោះក្បាយ អំពីរឿងទាំងនោះ តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ដោយយល់ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដោយយល់ដល់ប្រជាជនរបស់យើង ។

៥ ត្បិតពីព្រោះមកពីសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីបារម្ភដ៏ខ្លាំង ទើបរឿងនោះត្រូវបានសម្ដែងឲ្យយើងដឹងជាប្រាកដ អំពីប្រជាជនយើង គឺអំពីអ្វីៗដែលនឹង[ក]កើតឡើងដល់ពួកគេ ។

៦ ហើយយើងក៏បានទទួលវិវរណៈទាំងឡាយ និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ជាច្រើន; ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាយើងដឹងអំពី [ក]ព្រះគ្រីស្ទ និងនគររបស់ទ្រង់ដែលនឹងមកដល់ ។

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានឧស្សាហ៍ធ្វើការនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនយើង ក្រែងយើងអាចបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឲ្យ[ក]មករក ព្រះគ្រីស្ទ ហើយទទួលទាននូវសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចូលទៅក្នុង[ខ]ទីសំរាករបស់ទ្រង់បាន ក្រែងតាមមាគ៌ាណា មួយទ្រង់នឹងស្បថ នៅក្នុងព្រះពិរោធថា ពួកគេមិនត្រូវ[គ]ចូលទៅក្នុងទីនោះទេ ដូចជាការបង្ករឿង នៅក្នុងគ្រាដែលមាន[ឃ]ការល្បួង កាលដែលកូនចៅនៃអ៊ីស្រាអែល នៅក្នុង[ង]ទីរហោស្ថាននោះ ។

៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបយើងសូមដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សទាំងអស់ កុំឲ្យគេ[ក]បះបោរទាស់នឹងព្រះ [ខ]កុំធ្វើឲ្យ ទ្រង់កើតក្ដីពិរោធ តែសូមឲ្យមនុស្សទាំងអស់ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ យល់ដល់សារៈប្រយោជន៍នៃការសុគតរបស់ទ្រង់ ហើយ[គ]លីឈើឆ្កាងទ្រង់ ព្រមទាំងស៊ូរងនូវការអាម៉ាស់នៃមនុស្សលោក; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ទទួលភារកិច្ចដើម្បីបំពេញនូវបញ្ញត្តិរបស់បងខ្ញុំ គឺនីហ្វៃ ។

៩ ឥឡូវនេះ នីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមមានចំណាស់ចាស់ ហើយលោកបានឃើញថា លោកនឹង[ក]ស្លាប់ក្នុងពេលដ៏ខ្លីនេះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោក[ខ]ចាក់ប្រេងតែងតាំងឲ្យបុរសម្នាក់ធ្វើជាស្ដេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើប្រជាជនលោកនៅពេលឥឡូវនេះ តាមការគ្រងរាជ្យ នៃ[គ]ស្ដេចទាំងឡាយ ។

១០ ដោយមកពីប្រជាជនស្រឡាញ់នីហ្វៃជាខ្លាំង ដោយមកពីលោកបានធ្វើជាអ្នកការពារដ៏ឆ្នើមដល់ពួកគេ គឺដោយបានប្រើ[ក]ដាវ ឡាបាន់ ដើម្បីការពារពួកគេ ហើយដោយបានធ្វើការយ៉ាងនឿយហត់អស់មួយជីវិតលោក ដើម្បីសុខុមាលភាពដល់ពួកគេ —

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាប្រជាជនចង់រក្សាឈ្មោះលោកទុកជាអនុស្សាវរីយ៍ ។ ហើយអ្នកណាដែលនឹងសោយរាជ្យត ពីលោកទៅ ប្រជាជននឹងហៅថា នីហ្វៃទីពីរ នីហ្វៃទីបី ជារៀងរហូតតទៅ ស្របតាមការគ្រងរាជ្យនៃស្ដេចទាំងឡាយ; ម្ល៉ោះហើយ ទើបពួកគេត្រូវបានហៅដោយប្រជាជនយ៉ាងដូច្នោះហើយ ទោះជាពួកគេមានឈ្មោះណាក៏ដោយ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃក៏ស្លាប់ទៅ ។

១៣ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនណាដែលមិនមែនជា[ក]សាសន៍លេមិន គឺជា[ខ]សាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ពួកសាសន៍យ៉ាកុប

៤ *ក* ក.ន. ការណ៍ធំសំខាន់ៗ.
៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:៤–១១; ១៩:៨–១៤.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៤១; អោមណៃ ១:២៦; ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:៣២.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
គ ជនគ. ១៤:២៣; ចោទិ. ១:៣៥–៣៧; គ. និង ស. ៨៤:២៣–២៥.
ឃ ហេព្រើរ ៣:៨.
ង ជនគ. ២៦:៦៥; ១ នីហ្វៃ ១៧:២៣–៣១.
៨ *ក* ស.ប. ការបះបោរ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣០; អាលម៉ា ១២:៣៦–៣៧; ហេលេ. ៧:១៨.
គ ក.យ.ស., ម៉ាថាយ ១៦:២៥–២៦; លូកា ១៤:២៧.
៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:១៤.
ខ ស.ប. ចាក់ប្រេង.
គ ២ នីហ្វៃ ៦:២; យ៉ារ៉ុម ១:៧.
១០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:៩; ២ នីហ្វៃ ៥:១៤; ព. នៃ ម. ១:១៣; ម៉ូសាយ ១:១៦; គ. និង ស. ១៧:១.
១៣ *ក* អេណុស ១:១៣; គ. និង ស. ៣:១៨.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍នីហ្វៃ.

ពួកសាសន៍យ៉ូសែប ពួកសាសន៍សូរ៉ាំ ពួកសាសន៍លេមិន ពួកសាសន៍លេមយួល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែលផងដែរ ។

១៤ ប៉ុន្តែខ្ញុំ យ៉ាកុប ចាប់ពីអំណះតទៅ នឹងពុំញែកពួកគេចេញដោយឈ្មោះទាំងនេះទេ តែខ្ញុំនឹងហៅពួកណាដែលចង់បំផ្លាញ ប្រជាជននីហ្វៃ ទុកជាពួកសាសន៍លេមិនវិញ ឯពួកណាដែលស្រុះស្រួលនឹងនីហ្វៃ នោះខ្ញុំនឹងហៅគេថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ឬប្រជាជន នីហ្វៃ ស្របតាមការគ្រងរាជ្យនៃស្ដេចទាំងឡាយ ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្រោមរជ្ជកាលស្ដេចទីពីរ នោះប្រជាជននីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយបណ្ដោយខ្លួនឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ដូចជាហ្លួងដាវីឌជំនាន់ដើម ដែលប្រាថ្នាចង់បានភរិយា និងស្រីស្នំជាច្រើន ព្រមទាំងសាឡូម៉ូន ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ ។

១៦ មែនហើយ ហើយពួកគេក៏ចាប់ផ្ដើមស្វែងរកមាសប្រាក់ឲ្យបានច្រើន ហើយបានចាប់ផ្ដើមដំកើងខ្លួនក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃខ្លះៗ ។

១៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប បានឲ្យពាក្យទាំងនេះទៅពួកគេ នៅពេលខ្ញុំបង្រៀនពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដោយខ្ញុំបាន ទទួលភារកិច្ចជាមុន មកពីព្រះអម្ចាស់ ។

១៨ ត្បិតខ្ញុំ យ៉ាកុប និងប្អូនប្រុសខ្ញុំ គឺយ៉ូសែប ត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាសង្ឃ ហើយជាគ្រូបង្រៀនដល់ប្រជាជននេះដោយដៃ របស់នីហ្វៃ ។

១៩ ហើយយើងបានដំកើងការងាររបស់យើងថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដោយបានទទួលការខុសត្រូវ, ទទួលអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ ប្រជាជនមកលើក្បាលខ្លួន បើសិនជាយើងមិនបានបង្រៀនពួកគេ នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះឲ្យអស់ពីសេចក្ដីព្យាយាមនោះ; ហេតុដូច្នោះ ហើយ ដោយបានខិតខំធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់យើង ទើបឈាមរបស់ពួកគេ មិនអាចប្រឡាក់មកលើសំលៀកបំពាក់យើងបាន សោះ; បើពុំនោះសោតទេ ឈាមរបស់ពួកគេនឹងប្រឡាក់មកលើសំលៀកបំពាក់យើង ហើយយើងនឹងពុំបានឃើញថា ឥតទោស នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ ៕

ជំពូកទី ២

យ៉ាកុបស្អប់ខ្ពើមសេចក្ដីស្រឡាញ់ទ្រព្យ ការឆ្មើងឆ្មៃ និងភាពអព្រហ្មចារី — មនុស្សលោកអាចស្វែងរកទ្រព្យដើម្បីជួយមនុស្សទូទៅ — យ៉ាកុបដាក់ទោសដល់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍យកប្រពន្ធច្រើន ដែលគ្មានការអនុញ្ញាត — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចំពោះ ព្រហ្មចារីភាពរបស់ស្ត្រី ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

តទៅនេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយដែលយ៉ាកុប ជាប្អូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ បាននិយាយទៅប្រជាជននីហ្វៃ ក្រោយពីមរណភាពរបស់នីហ្វៃ ៖

២ ឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ស្របតាមការទទួលខុសត្រូវដែលខ្ញុំមានចំពោះព្រះ ដើម្បីដំកើងការងារ របស់ខ្ញុំដោយម៉ឺងម៉ាត់ ហើយដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចកំចាត់សំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់បងប្អូនរាល់គ្នា នោះខ្ញុំឡើងមក ឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងថ្ងៃនេះ ដើម្បីខ្ញុំអាចប្រកាសប្រាប់បងប្អូនរាល់គ្នា អំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។

៣ ហើយបងប្អូនរាល់គ្នាក៏ដឹងហើយថា រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំបានព្យាយាមបំពេញកិច្ចការ ក្នុងការងាររបស់ខ្ញុំ; ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ខ្ញុំផ្ទុកទៅដោយបំណង និងការបារម្ភដ៏លើសលែងទៅទៀត ចំពោះសុខុមាលភាព ដល់ព្រលឹងបងប្អូនរាល់គ្នា ជាងពេលណាៗ ទាំងអស់ ។

៤ ត្បិតមើលចុះ រហូតមកដល់ពេលនេះ អ្នករាល់គ្នាបានគោរពតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលខ្ញុំបានប្រគល់ឲ្យអ្នក ។

៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងស្ដាប់តាមខ្ញុំចុះ ហើយដឹងថា ដោយជំនួយរបស់ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដាទាំងអស់ ដែលបង្កើត ផ្ទៃមេឃ និងផែនដី នោះខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកអំពីគំនិតទាំងឡាយរបស់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែចាប់ផ្ដើមប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយអំពើបាប នោះមានសភាពដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមណាស់ចំពោះខ្ញុំ មែនហើយ ហើយព្រមទាំងដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមចំពោះព្រះដែរ ។

៦ មែនហើយ វាធ្វើឲ្យព្រលឹងខ្ញុំកើតទុក្ខ ហើយបណ្ដាលឲ្យខ្ញុំរួញ

១៣ *គ* ១ នីហ្វៃ ៤:៣៥;
 ៤ នីហ្វៃ ១:៣៦–៣៧.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៥:១២;
 អាលម៉ា ២:១១.
 ខ ២ នីហ្វៃ ៤:១១.
 គ ២ នីហ្វៃ ៥:៩.
១៥ *ក* គ. និង ស. ១៣២:៣៨–៣៩.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:១៦.
 ស.ប. ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ, ដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់.
 ខ ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ, ការហៅ.
១៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២៦.
១៩ *ក* ស.ប. តំណែង, អ្នកកាន់តំណែង.
 ខ គ. និង ស. ១០៧:៩៩–១០០.
 ស.ប. អ្នកកាន់កាប់ត្រួតត្រា, ការកាន់កាប់ត្រួតត្រា.
 គ ២ នីហ្វៃ ៩:៤៤.
២ ៥ *ក* អាលម៉ា ១២:៣;
 គ. និង ស. ៦:១៦.
 ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.

ដោយអៀនខ្មាស់នៅចំពោះវត្តមាននៃព្រះ ដែលបានបង្កើតខ្ញុំមក
ដែលខ្ញុំត្រូវតែធ្វើបន្ទាល់ចំពោះសេចក្ដីទុច្ចរិតនៃចិត្តអ្នករាល់គ្នា ។
៧ ហើយវាក៏ធ្វើឲ្យខ្ញុំកើតទុក្ខ ដែលខ្ញុំត្រូវប្រើពាក្យដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ
ដល់អ្នក នៅចំពោះមុខប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក ដែល
ភាគ ច្រើនមានអារម្មណ៍ទន់ភ្លន់ និងបរិសុទ្ធ និងចិត្តទោទន់
នៅចំពោះព្រះ គឺជាការណ៍ដែលសព្វព្រះហឫទ័យព្រះដល់ព្រះ;
៨ ហើយខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា ពួកគេបានឡើងមកទីនេះដើម្បីស្ដាប់
នូវព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្ហែមនៃព្រះ មែនហើយ ជាព្រះបន្ទូល ដែល
ធ្វើឲ្យជា ស្បើយព្រលឹង ដែលមានរបួសឈឺចាប់ ។
៩ ហេតុដូច្នោះហើយ វាផ្ទុកព្រលឹងខ្ញុំ ដល់ខ្ញុំត្រូវជំរុញ
គឺដោយសារព្រះបញ្ញត្តិដ៏តឹងរឹង ដែលខ្ញុំបានទទួលមកពីព្រះ
ឲ្យព្រមានដាស់ តឿនដល់អ្នករាល់គ្នា ស្របតាមទោសទាំង
ឡាយរបស់អ្នក ដើម្បីពង្រីកមុខរបួសដល់អ្នកណាដែលមានរបួស
ជាជាងលួងលោម ហើយមើលឲ្យមុខរបួសទាំងនោះជាវិញ;
រីឯអស់អ្នកណាដែលពុំទាន់ត្រូវរបួសទេនោះ ជាជាងបណ្ដោយឲ្យ
ពួកគេទទួលទាននូវ ព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្ហែម នៃព្រះ នោះបាន
ដាក់កាំបិតស្នៀត ឲ្យចាក់ទំលុះព្រលឹងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ
ហើយធ្វើឲ្យគំនិតដ៏ទោទន់របស់ ពួកគេរបួសឈឺចាប់វិញដែរ ។
១០ ប៉ុន្តែ ទោះជាភារកិច្ចរបស់ខ្ញុំមានទំហំធំយ៉ាងនេះក៏ដោយ
គង់តែខ្ញុំត្រូវតែធ្វើតាមព្រះញត្តិដ៏តឹងរឹងនៃព្រះ ហើយប្រាប់អ្នក
រាល់ គ្នាអំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់
អ្នក នៅចំពោះវត្តមាននៃពួកអ្នកដែលមានចិត្តជ្រះថ្លា និងពួក
អ្នកដែលមានចិត្ត សង្រេង ហើយនៅក្រោមការក្រឡេក
ដោយព្រះនេត្រដ៏មុត នៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិដែរ ។
១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្ដីពិត
ស្របតាមសេចក្ដីច្បាស់លាស់នៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ត្បិតមើលចុះ
កាលខ្ញុំសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ
ដូច្នេះថា៖ យ៉ាកុបអើយ ចូរអ្នកឡើងទៅឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅ
ថ្ងៃស្អែក ហើយប្រកាសនូវពាក្យ ដែលយើងនឹងឲ្យដល់អ្នក
ទៅប្រជាជននេះ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
នេះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំប្រកាសដល់អ្នកថា បងប្អូនរាល់គ្នា
ជា ច្រើនបានចាប់ផ្ដើមស្វែងរកមាស និងរកប្រាក់ និងរកជាតិរ៉ែ
ដ៏មានតម្លៃគ្រប់យ៉ាង ដែលដែនដីនេះ ជាដែនដីសន្យាដល់អ្នក
និងដល់កូន ចៅអ្នក មានជាច្រើនអនេក ។
១៣ ហើយបាតដៃនៃទិព្វញ្ញាណបានញញឹមមកលើអ្នករាល់
គ្នា ដើម្បីជួយឲ្យអ្នករកបានទ្រព្យជាច្រើន; ហើយដោយមក
ពីពួកអ្នកខ្លះ រកបានបរិបូរច្រើនជាងបងប្អូនអ្នក នោះអ្នករាល់
គ្នាលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់អ្នក ហើយធ្វើក
រឹងព្រមទាំងងើយក្បាល ដោយព្រោះប្រដាប់ស្លៀកពាក់របស់ខ្លួន
មានតម្លៃខ្ពស់ ហើយក៏បៀតបៀនបងប្អូនខ្លួន ព្រោះអ្នក
គិតស្មានថា ខ្លួនគ្រាន់បើជាងគេ ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
ចុះតើអ្នកគិតស្មានថា ព្រះទ្រង់ចាត់អំពើរបស់បងប្អូននេះទុកជា
សុចរិតឬអី ? មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹង
កាត់ទោសអ្នក ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នានៅតែទទូចធ្វើការ
នេះតទៅទៀត នោះសេចក្ដីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ នឹងត្រូវតែ
ធ្លាក់មកលើអ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។
១៥ ឱសូមឲ្យទ្រង់បង្ហាញដល់អ្នកថា ទ្រង់អាចចាក់ទំលុះអ្នក
ហើយគ្រាន់តែមួយក្រឡេកនៃព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់
នោះទ្រង់ក៏អាច វាយអ្នកឲ្យទៅជាធូលីដីដែរ!
១៦ ឱសូមឲ្យទ្រង់ដោះអ្នកចេញពីអំពើទុច្ចរិត និងពីអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមនេះចុះ។ ហើយឱសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្ដាប់តាមព្រះ
បន្ទូលនៃ ព្រះបញ្ញត្តិទ្រង់ ហើយសូមកុំឲ្យសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្ត
អ្នក បំផ្លាញព្រលឹងទាំងឡាយរបស់អ្នកឡើយ!
១៧ ចូរគិតពីបងប្អូនរបស់ខ្លួនដូចជាខ្លួនអ្នកដែរ ហើយ
ចូររាប់អានបងប្អូនទាំងអស់ ហើយមានចិត្តទូលំទូលាយចំពោះ
ទ្រព្យរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យគេអាចមានទ្រព្យដូចជាអ្នកដែរ ។
១៨ ប៉ុន្តែ មុនអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ ចូរអ្នករាល់
គ្នាស្វែងរកនគរនៃព្រះសិន ។

៧ *ក* គ. និង ស. ១២១:៤៣.
ខ ស.ប. គុណធម៌.
៨ *ក* អាលម៉ា ៣១:៥.
១០ *ក* ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៤៤.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:៤; ៣១:២–៣.
១២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:២៥;
ហេលេ. ៦:៩–១១;
អេធើរ ១០:២៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
១៣ *ក* មរមន ៨:៣៥–៣៩.
១៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
១៧ *ក* ស.ប. ទាន, ការដាក់ទាន;
សុខុមាលភាព.
ខ ៤ នីហ្វៃ ១:៣.
១៨ *ក* ១ ពង្សាវ. ៣:១១–១៣;
ម៉ាកុស ១០:១៧–២៧;
២ នីហ្វៃ ២៦:៣១;
គ. និង ស. ៦:៧.
ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ.
ខ លូកា ១២:២២–៣១.

១៩ ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានសេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិ បើសិនជាអ្នក
រាល់គ្នា ស្វែងរករបស់ទាំងនោះ; ហើយ[ក]អ្នករាល់គ្នា
នឹងស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយមានបំណងចង់ធ្វើល្អ —
គឺដើម្បីបំពាក់ពួកអ្នកអាក្រាត ហើយ ចិញ្ចឹមពួកអ្នកដែល
អត់ឃ្លាន ហើយរំដោះពួកអ្នកដែលត្រូវជាប់ឃុំឃាំង ហើយ
ជួយសង្គ្រោះដល់ពួកអ្នកឈឺ និងពួកអ្នកកំសត់ទុរគតិ ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំបាននិយាយអំពីសេចក្តីឆ្មើងឆ្មៃ; ហើយអ្នកណាដែលបានធ្វើ
ទុក្ខដល់អ្នកជិត ខាងខ្លួន ហើយបៀតបៀនគេ ពីព្រោះតែ
អ្នកមានចិត្តក្រអឺតចំពោះវត្ថុទាំងឡាយ ដែលព្រះទ្រង់បាន
ប្រទានដល់អ្នកនោះ ចុះតើអ្នក និយាយយ៉ាងណាដែរ
អំពីរឿងនេះ ?
២១ ចុះតើអ្នកមិនគិតស្មានទេឬថា ការណ៍ទាំងនេះគួរឲ្យ
ខ្ពើមឆ្អើម ចំពោះព្រះដែលបានបង្កើតសាច់ឈាមទាំងអស់មក ?
ហើយ នៅក្រោមព្រះនេត្រទ្រង់ មនុស្សណាក៏មានតម្លៃដូចជា
មនុស្សណាដែរ ។ ហើយសាច់ឈាមទាំងអស់ គឺបានមកពីធូលីដី;
ហើយមក ពីបំណងនោះហើយ ទើបទ្រង់បានបង្កើតគេមក
ដើម្បីឲ្យគេកាន់តាម[ក]ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយ
សរសើរដំកើងដល់ទ្រង់ ជារៀងដរាប ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅដល់
អ្នករាល់គ្នា អំពីការឆ្មើងឆ្មៃតែត្រឹមនេះ ។ ហើយបើខ្ញុំមិនត្រូវ
និយាយ ទៅអ្នក អំពីទោសធ្ងន់ដ៏លើសលែងទៅទៀត នោះចិត្តខ្ញុំ
នឹងរីករាយយ៉ាងក្រៃលែង ពីព្រោះអ្នក ។
២៣ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះផ្តុកមកលើខ្ញុំ ពីព្រោះតែទោស
ដ៏ធ្ងន់លើសលែងទៅទៀតរបស់អ្នករាល់គ្នា ។ ត្បិតមើលចុះ
ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ រាស្ត្រនេះចាប់ផ្តើម
កើនអំពើទុច្ចរិត; គេមិនយល់ព្រះគម្ពីរទេ ព្រោះគេរកអត់ឱនឲ្យ
ខ្លួនក្នុងការប្រព្រឹត្ត សហាយស្មន់ ពីព្រោះតែរឿងដែលបាន
សរសេរអំពីហ្លួងដាវីឌ និងសាឡូម៉ូន ជាបុត្រទ្រង់ ។
២៤ មើលចុះ ហ្លួងដាវីឌ និង[ក]សាឡូម៉ូន ពិតជាមាន[ខ]ភរិយា
និងស្រីស្នំជាច្រើនមែន ហើយជាអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមចំពោះយើង
ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ដូច្នេះថា៖ យើងបាននាំរាស្ត្រនេះ ចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមមក
ដោយ អំណាចនៃដៃយើង ដើម្បីយើងអាចបង្កើតសំរាប់យើង
នូវ[ក]មែកដ៏សុចរិតមួយ ដែលចេញមកពីផលនៃពោះយ៉ូសែប ។
២៦ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ នឹង
មិនទ្រាំឲ្យប្រជាជននេះ ធ្វើដូចមនុស្សជំនាន់ដើមឡើយ ។
២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
ចូរស្តាប់តាមខ្ញុំ ហើយប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ដែលថា៖ ត្បិតមិនត្រូវមានបុរសណាមួយឡើយនៅក្នុងចំណោម
អ្នកដែលត្រូវមាន លើកលែងតែមាន[ក]ប្រពន្ធមួយប៉ុណ្ណោះ
រីឯស្រីស្នំក៏គេមិនត្រូវ មានសោះឡើយដែរ;
២៨ ត្បិតយើងជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ សព្វព្រះហឫទ័យ
នឹង[ក]ព្រហ្មចារីភាពនៃស្ត្រី ។ ឯអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ
គឺជាអំពើគួរ ខ្ពើមឆ្អើមចំពោះយើង; ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលថា៖ រាស្ត្រនេះត្រូវកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
របស់យើង បើពុំនោះសោតទេ ដែនដីនេះនឹង[ក]ត្រូវប្រទេចផ្តាសា
ដោយសារពួកគេ ។
៣០ ត្បិតព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ថា៖ បើសិនជាយើងនឹងចិញ្ចឹម[ក]ពូជមួយសំរាប់យើង នោះយើង
នឹងដាក់ បញ្ញត្តិដល់រាស្ត្រយើង; បើពុំនោះសោតទេ គេនឹងត្រូវ
ប្រុងស្តាប់រឿងទាំងនេះ ។
៣១ ត្បិតមើលចុះ យើងជាព្រះអម្ចាស់ បានឃើញសេចក្តី
សោកសៅ ហើយបានឮការទួញសោកនៃពួកកូនស្រីរបស់
រាស្ត្រយើង នៅលើដែនដីយេរូសាឡិម មែនហើយ ហើយនៅគ្រប់
ដែនដីនានានៃរាស្ត្រយើង ដោយសារអំពើទុច្ចរិត និងអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើម ទាំងឡាយនៃប្តីរបស់គេ ។
៣២ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖

១៩ *ក* ម៉ូសាយ ៤:២៦.
២១ *ក* គ. និង ស. ១១:២០;
អ័ប្រា. ៣:២៥–២៦.
២៤ *ក* ១ ពង្សាវ. ១១:១;
នេហេ. ១៣:២៥–២៧.
ខ ១ ពង្សាវ. ១១:១–៣;
អែសរ៉ា ៩:១–២;
គ. និង ស. ១៣២:៣៨–៣៩.
២៥ *ក* លោកុ. ៤៩:២២–២៦;
អេម៉ុស ៥:១៥;
២ នីហ្វៃ ៣:៥;
អាលម៉ា ២៦:៣៦.
ស.ប. លីហៃ, ឪពុករបស់នីហ្វៃ.
២៧ *ក* គ. និង ស. ៤២:២២; ៤៩:១៦.
ស.ប. អាពាហ៍ពិពាហ៍, រៀប
អាពាហ៍ពិពាហ៍.
២៨ *ក* ស.ប. ព្រហ្មចារីភាព.
២៩ *ក* អេធើរ ២:៨–១២.
៣០ *ក* ម៉ាឡាគី ២:១៥;
គ. និង ស. ១៣២:៦១–៦៦.

យើងនឹងមិនទ្រាំឲ្យសំរែកនៃពួកកូនស្រីដ៏ស្រស់ល្អៗនៃរាស្ត្រនេះ
ដែលយើងបាននាំចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមមក នឹងឮឡើងមក
ដល់យើង ទាស់នឹងពួកបុរសនៃរាស្ត្រយើងឡើយ ព្រះអម្ចាស់នៃ
ពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
៣៣ ត្បិតពួកគេមិនត្រូវនាំយកពួកកូនស្រីនៃរាស្ត្រយើងទៅជាប់
ឃុំឃាំង ពីព្រោះតែភាពទន់ភ្លន់របស់គេឡើយ បើពុំនោះសោតទេ
យើងនឹងមកពិនិត្យពិច័យពួកគេដោយបណ្ដាសាដ៏ធ្ងន់
គឺដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញបង់; ត្បិតពួកគេមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើ
សហាយស្មន់ទាំង ឡាយ ដូចកាលមនុស្សជំនាន់ដើមនោះឡើយ
ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
៣៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់
ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះ ត្រូវបានប្រទាន
ទៅដល់ លីហៃ ឪពុករបស់យើង; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នក
រាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះមកហើយ; ហើយអ្នក
រាល់គ្នាបានទទួលការ ដាក់ទោសដ៏ធំ; ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាន
ប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាពុំត្រូវប្រព្រឹត្តនោះ ។
៣៥ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតលើសជាង
ពួកសាសន៍លេមិន ដែលជាបងប្អូនយើងទៅទៀត ។ អ្នកបាន
ធ្វើឲ្យ ភរិយាដ៏ទន់ភ្លន់របស់អ្នកខូចចិត្ត ហើយធ្វើឲ្យកូនចៅអ្នក
គ្មានសេចក្ដីទុកចិត្ត ព្រោះតែគំរូដ៏អាក្រក់របស់អ្នកនៅចំពោះ
ពួកគេ; ហើយសម្លេងដង្ហក់នៃបេះដូងគេ បានឮឡើងទៅដល់
ព្រះទាស់នឹងអ្នក ហើយដោយសារតែភាពតឹងរឹងនៃព្រះបន្ទូល
នៃព្រះ ដែលចុះ មកទាស់នឹងអ្នក នោះបេះដូងជាច្រើនបាន
ស្លាប់ ដោយត្រូវចាក់ទំលុះឲ្យមានរបួសយ៉ាងជ្រៅ ៕

ជំពូកទី ៣

អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ទទួលព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្ហែមនៃព្រះ — សេចក្ដីសុចរិតនៃពួកសាសន៍លេមិន ខ្ពស់ជាងសេចក្ដីសុចរិតនៃពួក សាសន៍នីហ្វៃ — យ៉ាកុបព្រមានទាស់នឹងការកំផិត ការអាសអាភាស និងអំពើបាបគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ចង់និយាយទៅកាន់អ្នកទាំងឡាយ
ដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ។ ចូរមើលទៅព្រះ ដោយមាន
គំនិតរឹងប៉ឹង ហើយ អធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ ដោយមានសេច
ក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់ នោះទ្រង់នឹងលួងលោមដល់អ្នក ក្នុងគ្រា
ដែលអ្នកមានទុក្ខលំបាក ហើយទ្រង់ នឹងអង្វរដើម្បីប្រយោជន៍
របស់អ្នក ហើយនឹងទំលាក់សេចក្ដីយុត្តិធម៌មកធ្វើទោសពួកអ្នក
ណាដែលស្វែងរកបំផ្លាញអ្នក ។
២ ឱអ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាអើយ ចូរងើបក្បា
លឡើង ហើយទទួលព្រះបន្ទូលដ៏ផ្អែមល្ហែមនៃព្រះ ហើយទទួល
ទាន នូវសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចុះ; ព្រោះបើសិនជាអ្នកមាន
គំនិតរឹងប៉ឹង នោះអ្នកនឹងបានទទួលការណ៍ទាំងនេះជរាបតទៅ ។
៣ ប៉ុន្តែ វេទនា វេទនា ដល់អ្នកណាដែលមិនមានចិត្តបរិសុទ្ធ
ដែលជាមនុស្សស្មោកគ្រោកនៅចំពោះព្រះនៅថ្ងៃនេះ; ត្បិតលើក
លែងតែអ្នកប្រែចិត្ត នោះដែនដីនេះនឹងត្រូវបណ្ដាសាពីព្រោះ
តែអ្នក; ឯពួកសាសន៍លេមិន ដែលមិនស្មោកគ្រោកដូចអ្នក
ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេត្រូវបណ្ដាសាដ៏ធ្ងន់ដែរ
គឺពួកគេនឹងវាយអ្នក រហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញបង់ ។
៤ ហើយពេលនោះនឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់ៗ ហើយលើកលែងតែ
អ្នកប្រែចិត្ត នោះពួកគេនឹងបានដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នក ហើយព្រះ
អម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងនាំពួកអ្នកសុចរិត ចេញពីចំណោម
ពួកអ្នក ។
៥ មើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិន ជាបងប្អូនរបស់អ្នក ដែល
អ្នករាល់គ្នាស្អប់ ពីព្រោះតែការស្មោកគ្រោករបស់ពួកគេ
និងបណ្ដាសា ដែលបានធ្លាក់មកលើស្បែករបស់ពួកគេ នោះ
ពួកគេសុចរិតលើសពួកអ្នកវិញ; ព្រោះពួកគេពុំទាន់ភ្លេចព្រះ
បញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់នៅឡើយ ដែលបានប្រទានដល់ឪពុក
របស់យើងឡើយ — ដែលថា ពួកគេត្រូវមានប្រពន្ធតែ
មួយប៉ុណ្ណោះ ហើយឯពួកស្រីស្នំក៏ពួកគេមិនត្រូវ មានសោះ
ហើយពុំត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេឡើយដែរ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះបញ្ញត្តិនេះ ពួកគេប្រតិបត្តិតាម; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ដោយសារការគោរពតាមនេះ គឺក្នុងការកាន់
តាម ព្រះបញ្ញត្តិនេះ បានជាព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់ពុំបំផ្លាញ
ពួកគេចោល តែទ្រង់នឹងមេត្តាករុណាដល់ពួកគេវិញ; ហើយនៅ
ថ្ងៃណាមួយ ពួកគេនឹងក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏មានពរ ។
៧ មើលចុះ ពួកប្ដីៗរបស់គេស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់ខ្លួន ឯពួក

៣៣ *ក* ស.ប. ខាងកាមរាគ, កាមរាគ; អំពើកាមរាគខុសច្បាប់.
៣៥ *ក* យ៉ាកុប ៣:៥–៧.
៣ ២ *ក* អាលម៉ា ៥៧:២៦–២៧.
៣ *ក* ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេចក្ដីស្មោកគ្រោក.
ខ ១ នីហ្វៃ ១២:២៣.
៤ *ក* អោមណៃ ១:៥–៧, ១២–១៣.
៥ *ក* យ៉ាកុប (ពម.) ២:៣៥.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៤:៣, ៦–៧; ហេលេ. ១៥:១០–១៣.
៧ *ក* ស.ប. គ្រួសារ; សេចក្ដីស្រឡាញ់.

ប្រពន្ធៗរបស់គេ ស្រឡាញ់ប្ដីរបស់ខ្លួន; ហើយប្ដីប្រពន្ធរបស់គេ
ស្រឡាញ់ កូនៗរបស់ខ្លួន; ឯការឥតជំនឿរបស់ពួកគេ និង
ការស្អប់របស់ពួកគេចំពោះអ្នកនោះ គឺមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់
ពួកអយ្យកោគេទេតើ; ហេតុដូច្នោះហើយ ចុះតើអ្នករាល់គ្នា
គ្រាន់បើជាងពួកគេប៉ុណ្ណាទៅ នៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះដ៏មហិមា
ដែលបង្កើតអ្នកមកនោះ ?
៨ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ លើកលែងតែអ្នករាល់
គ្នាប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក បើពុំនោះសោតទេ
ខ្ញុំខ្លាចតែ ស្បែករបស់ពួកគេ នឹងសជាងស្បែករបស់អ្នក
ទៅហើយ ក្នុងកាលអ្នកត្រូវបាននាំទៅជាមួយពួកគេ នៅចំពោះ
បល្ល័ង្កនៃព្រះ ។
៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសូមប្រគល់ដល់អ្នកនូវព្រះបញ្ញត្តិមួយ
ដែលជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺចូរអ្នករាល់គ្នាកុំជេរប្រមាថពួកគេ
ពីព្រោះតែស្បែកខ្មៅរបស់គេនោះឡើយ; ហើយចូរអ្នកកុំជេរ
ប្រមាថពួកគេ ពីព្រោះតែសេចក្ដីស្មោកគ្រោករបស់ពួកគេដែរ;
ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាត្រូវនឹកចាំពីសេចក្ដីស្មោកគ្រោករបស់ខ្លួនវិញ
ហើយចូរនឹកចាំថា សេចក្ដីស្មោកគ្រោករបស់ពួកគេ គឺមាន
មកពីព្រោះតែ ពួកអយ្យកោគេទេតើ ។
១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រូវនឹកឃើញដល់[ក]កូនចៅ
របស់អ្នកវិញ ពីរបៀបដែលអ្នកបានធ្វើឲ្យកូនចៅអ្នកកើតទុក្ខ
យ៉ាងណាទៅ ដោយសារតែគំរូដែលអ្នកបានធ្វើឲ្យគេមើល;
ហើយក៏ចូរនឹកឃើញថា ពីព្រោះតែសេចក្ដីស្មោកគ្រោករបស់
អ្នក នោះអ្នកអាចនាំកូនចៅរបស់អ្នក ទៅរកការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ហើយអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ នឹងគរលើក្បាលអ្នក
នៅគ្រាចុងក្រោយ បង្អស់វិញ ។
១១ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរប្រុងស្ដាប់តាម
ពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំចុះ; ចូរដាស់សមត្ថភាពទាំងឡាយនៃព្រលឹង
អ្នកឲ្យ[ក]ភ្ញាក់ ឡើង; ចូររលាស់ខ្លួនឲ្យភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏យូរអង្វែង
នៃសេចក្ដីស្លាប់; ហើយចូរដោះខ្លួនចេញពីការឈឺចាប់នៃ[ខ]ស្ថាននរក
ដើម្បីកុំឲ្យខ្លួន អ្នករាល់គ្នាអាចក្លាយទៅជា[គ]ពួកទេវតារបស់
អារក្ស ដែលនឹងត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រនោះ
គឺជា[ឃ]សេចក្ដីស្លាប់ទីពីរ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប បាននិយាយជាច្រើន
ការណ៍ទៀត ទៅប្រជាជននីហ្វៃ ហាមកុំឲ្យគេប្រព្រឹត្ត[ក]ការកំផិត
និង[ខ]ការ អាសអាភាស និងអំពើបាបគ្រប់យ៉ាងឡើយ ដោយ
បានប្រាប់គេ នូវផលដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ នៃអំពើទាំងនេះ ។
១៣ ហើយមួយភាគរយនៃដំណើរការរបស់ប្រជាជននេះ
គឺឥឡូវនេះ កាន់តែច្រើនឡើងៗ គឺមិនអាចយកមកកត់
នៅលើផ្ទាំង [ក]ទាំងនេះបានអស់ឡើយ; ប៉ុន្តែដំណើរការ
របស់គេជាច្រើន ត្រូវបានកត់នៅលើផ្ទាំងធំ ទាំងសង្គ្រាមទាំង
ឡាយរបស់គេ និងការ ទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយរបស់គេ និង
ការគ្រងរាជ្យនៃស្ដេចទាំងឡាយរបស់គេ ។
១៤ ផ្ទាំងទាំងនេះហៅថា ផ្ទាំងយ៉ាកុប គឺបានធ្វើដោយដៃនីហ្វៃ។
ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះត្រឹមនេះសិនចុះ ៕

ជំពូកទី ៤

ពួកព្យាការីទាំងអស់ថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ — ការដែលលោកអ័ប្រាហាំបូជាអ៊ីសាក គឺជានិមិត្តរូប អំពីព្រះ និងព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់ទ្រង់ដែរ — មនុស្សត្រូវស្រុះស្រួលនឹងព្រះ តាមរយៈដង្វាយធួន — ពួកសាសន៍យូដានឹង បដិសេធបាតថ្មគ្រឹះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ យ៉ាកុប
បានធ្វើការងារបំរើដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ដោយពាក្យសំដីជាច្រើន
(ហើយ ខ្ញុំមិនអាចកត់ពាក្យទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ លើកលែងតែ
ពាក្យបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ដោយមកពីការពិបាកឆ្លាក់ពា
ក្យយើងលើផ្ទាំង) ហើយយើងដឹងថា រឿងទាំងឡាយដែល
យើងកត់នៅលើផ្ទាំង នឹងនៅគង់វង់តទៅ;
២ ប៉ុន្តែ រឿងទាំងឡាយដែលយើងកត់នៅលើវត្ថុផ្សេងទៀត
ក្រៅពីផ្ទាំងទាំងនេះ នឹងត្រូវវិនាស ហើយរលុបបាត់ទៅ; តែយើង
កត់បានពាក្យខ្លះ នៅលើផ្ទាំង ដែលនឹងផ្ដល់ដល់កូនចៅយើង
ហើយព្រមទាំងដល់បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើងផង នូវ
ការចេះដឹងមួយកិរិតតូចអំពីយើង ឬអំពីពួកអយ្យកោរបស់គេ —
៣ ឥឡូវនេះ យើងអររីករាយនឹងការណ៍នេះ; ហើយយើងខំ
ព្យាយាម ដើម្បីឆ្លាក់ពាក្យទាំងនេះ នៅលើផ្ទាំង ដោយ
សង្ឃឹមថា បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើង និងកូនចៅយើង
នឹងទទួលពាក្យទាំងនេះ ដោយចិត្តអរគុណ ហើយគេមើលពាក្យ

១០ *ក* ស.ប. កូនក្មេង, ពួកកូនក្មេង.
១១ *ក* អាលម៉ា ៥:៦–៩.
ខ ស.ប. ស្ថាននរក.
គ ២ នីហ្វៃ ៩:៨–៩.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
១២ *ក* ស.ប. អំពើសហាយស្មន់.
ខ ស.ប. សំរេកស្រេប; ទុច្ចរិត, អំពើទុច្ចរិត.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១–៤;
យ៉ាកុប ១:១–៤.

ទាំងនេះ ដើម្បីពួកគេអាចចេះដឹង ដោយសេចក្ដីអំណរ ហើយ
មិនមែនដោយសេចក្ដីសោកសៅ ឬដោយការមើលងាយ
ដល់ឪពុកម្ដាយដើម របស់គេនោះទេ ។
៤ ត្បិតព្រោះដោយគោលបំណងនេះហើយ ដែលយើងបាន
សរសេររឿងទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យគេដឹងថា យើងបានដឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទ
ហើយ យើងបានសង្ឃឹមដល់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ ជាច្រើនរយឆ្នាំមុនទ្រង់
យាងមកម្ល៉េះ; ហើយមិនត្រឹមតែខ្លួនយើងបានសង្ឃឹមដល់
សិរីល្អរបស់ទ្រង់ ប៉ុណ្ណោះទេ គឺអស់ទាំងពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ
ក៏បានសង្ឃឹមមុនយើងមកដែរ ។
៥ មើលចុះ ពួកគេបានជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះ
វរបិតា ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ឯយើងក៏ថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា
ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ដែរ ។ ហើយព្រោះដោយគោលបំណងនេះ
ហើយ ដែលយើងកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ
ពីព្រោះក្រិត្យ វិន័យនោះដឹកនាំព្រលឹងយើងរាល់គ្នាទៅរកទ្រង់;
ហើយដោយហេតុនេះហើយ ដែលក្រិត្យវិន័យនេះត្រូវបាន
ញែកជាបរិសុទ្ធដល់យើង ដើម្បីសេចក្ដីសុចរិត
គឺដូចជារឿងលោកអ័ប្រាហាំ កាលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដែល
លោកធ្វើតាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះ ដោយបានបូជា អ៊ីសាក ជា
កូនប្រុសលោក ទុកជានិមិត្តរូបអំពីព្រះ និងព្រះរាជបុត្រាបង្កើត
តែមួយរបស់ទ្រង់ដែរ ។
៦ ហេតុដូច្នោះហើយ យើងពិចារណាមើលសេចក្ដីព្យាករណ៍នៃ
ពួកព្យាការី ហើយយើងមានវិវរណៈទាំងឡាយ និងវិញ្ញាណ
នៃការ ព្យាករណ៍; ហើយដោយមានទីបន្ទាល់អស់ទាំងនេះ
ទើបយើងមានសេចក្ដីសង្ឃឹម ហើយសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង
ក៏ឥតញាប់ញ័រដែរ ដរាបដល់យើងច្បាស់ជាអាចបញ្ជា ដោយនូវ
ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ ហើយគ្រប់ទាំងដើមឈើ ឬក៏ភ្នំ ហើយ
នឹងទឹករលកនៅក្នុងសមុទ្រ ក៏ធ្វើតាមបញ្ជាយើងដែរ ។

៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់បានបង្ហាញយើងនូវភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង ដើម្បីឲ្យ
យើងដឹងថា គឺដោយសារព្រះគុណ និងការបន្ទាបខ្លួនដ៏មហិមា
របស់ទ្រង់ចំពោះកូនចៅមនុស្ស ទើបយើងមានអំណាច ដើម្បីធ្វើនូវ
កិច្ចការទាំង នេះបាន ។
៨ មើលចុះ កិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់សុទ្ធតែធំ ហើយ
អស្ចារ្យមែន ។ ឯជំរៅនៃសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់
ទ្រង់ ក៏ពុំអាចរកឃើញដែរ; ហើយមនុស្សគ្មានលទ្ធភាពនឹង
រកឃើញផ្លូវរបស់ទ្រង់បានអស់ឡើយ ។ ហើយគ្មានអ្នក
ណាម្នាក់ស្គាល់ផ្លូវទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ទេ លើកលែងតែបាន
សម្ដែងដល់អ្នកនោះប៉ុណ្ណោះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនរាល់
គ្នាអើយ ចូរកុំមើលងាយដល់ វិវរណៈទាំងឡាយនៃព្រះឡើយ ។
៩ ត្បិតមើលចុះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះ
មានមនុស្សរស់នៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ ឯផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើង
ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែរ ហេតុដូច្នោះហើយ
បើសិនជាព្រះទ្រង់គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូល ក៏ពិភពលោកកើត
មានឡើង ហើយទ្រង់គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូល នោះមនុស្ស
ក៏បានកើតឡើង ចុះតើហេតុអ្វីក៏ទ្រង់ មិនអាចចេញបញ្ជាដល់
ផែនដី ឬផលនៃព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ នៅលើផ្ទៃផែនដី
តាមព្រះហឫទ័យ និងបំណងរបស់ទ្រង់បាន ?
១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនរាល់គ្នាអើយ ចូរកុំចង់ទូន្មាន
ដល់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ តែចូរទទួលដំបូន្មានពីព្រះហស្តរបស់
ទ្រង់វិញ ។ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ទ្រង់ទូន្មាន
ក្នុងប្រាជ្ញា សេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ធំធេង
នៅលើគ្រប់ទាំងកិច្ចការ ទាំងអស់របស់ទ្រង់ ។
១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ
ចូរស្រុះស្រួលនឹងទ្រង់ទៅតាមរយៈដង្វាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជា

---

៤ ៤ក ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ លូកា ២៤:២៥–២៧;
យ៉ាកុប ៧:១១;
ម៉ូសាយ ១៣:៣៣–៣៥;
គ. និង ស. ២០:២៦.
៥ ក ម៉ូសេ ៥:៨.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៤; យ៉ារ៉ុម ១:១១;
ម៉ូសាយ ១៣:២៧, ៣០;
អាលម៉ា ២៥:១៥–១៦.
ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
គ កាឡាទី ៣:២៤.
ឃ លោកុ. ២២:១–១៤;
យ៉ូហាន ៣:១៦–១៨.
ស.ប. បង្កើតតែមួយ.
៦ ក ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.
ខ ស.ប. សាក្សី.
គ ស.ប. អំណាច.
ឃ កិច្ចការ ៣:៦–១៦; ៣ នីហ្វៃ ៨:១.
៧ ក អេធើរ ១២:២៧.
៨ ក រ៉ូម ១១:៣៣–៣៦.
ខ គ. និង ស. ១៩:១០; ៧៦:១១៤.
ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំង
ឡាយនៃព្រះ.
គ ១ កូរិន. ២:៩–១៦;
អាលម៉ា ២៦:២១–២២.
ស.ប. ដំរិះ.
ឃ អេសាយ ៥៥:៨–៩.
៩ ក មរមន ៩:១៧; ម៉ូសេ ១:៣២.
ខ ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត;
មនុស្ស, មនុស្សលោក.
គ ហេលេ. ១២:៨–១៧.
១០ ក ២ នីហ្វៃ ៩:២៨–២៩;
អាលម៉ា ៣៧:១២, ៣៧;
គ. និង ស. ៣:៤, ១៣.
ខ ស.ប. ព្រះដ៏ជ្រាបសព្វសារពើ; ប្រាជ្ញា.
១១ ក ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.

[ខ]ព្រះរាជ បុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់ទ្រង់ នោះអ្នកអាចបាន
ទទួល[គ]ដំណើររស់ឡើងវិញ តាមរយៈអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញ
ដែលនៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ[ឃ]ត្រូវថ្វាយដល់ព្រះ ជាផលដំបូង
នៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយមានសេចក្ដីជំនឿ ហើយបានទទួលសេចក្ដី
សង្ឃឹមដ៏ប្រសើរ នៃសិរីល្អដែលនៅក្នុងទ្រង់ មុនពេលទ្រង់នឹង
សម្ដែងរូបអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាម ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ សូមកុំ
ឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នកនូវរឿងទាំងនេះឡើយ;
ព្រោះហេតុអ្វី បានជាមិន[ក]និយាយអំពីដង្វាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយ
ទទួលការចេះដឹងដោយឥតខ្ចោះអំពីព្រះអង្គ ក៏ដូចជាបានទទួល
ការចេះដឹងអំពី ដំណើររស់ឡើងវិញ និងអំពីពិភពលោកខាង
មុខនេះផង ?
១៣ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នកណា
ដែលព្យាករ សូមឲ្យគាត់ព្យាករ ដើម្បីឲ្យមនុស្សផងទាំងឡាយ
បានយល់; ព្រោះ[ក]ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតែការពិត
ហើយមិនកុហកឡើយ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះវិញ្ញាណ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពី រឿងទាំងឡាយ តាមដែល
[ខ]មាននៅពេលនេះ ហើយអំពីរឿងទាំងឡាយ តាមដែលនឹង
មាននៅពេលខាងមុខ; ហេតុដូច្នោះហើយ រឿងទាំងនេះត្រូវ
បានសម្ដែងដល់យើង[គ]យ៉ាងច្បាស់ សំរាប់ការសង្គ្រោះដល់
ព្រលឹងយើង ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពុំមែនមានតែយើងប៉ុណ្ណោះ ទេ
ដែលជាសាក្សីក្នុងរឿងនេះ; ត្បិតព្រះទ្រង់ក៏បានប្រាប់រឿង
ទាំងនេះ ដល់ពួកព្យាការីពីជំនាន់ដើមដែរ ។
១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសាសន៍យូដាជាមនុស្ស[ក]រឹងក្បាល; ហើយ
ពួកគេបាន[ខ]មើលងាយដល់ព្រះបន្ទូលដ៏ច្បាស់លាស់ទាំងនេះ ហើយ
បានសម្លាប់ពួកព្យាការី ហើយបានស្វែងរករឿងទាំងឡាយ ដែល
ពួកគេមិនអាចយល់ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រោះមកពី[គ]ការ
ខ្វាក់ របស់ពួកគេ គឺជាការខ្វាក់ដោយមើលហួសទីដៅ នោះ
ពួកគេត្រូវតែរលំ; ត្បិតព្រះទ្រង់បានដកយកភាពដ៏ច្បាស់លាស់
របស់ទ្រង់ចេញ ពីគេហើយ ហើយបានប្រទានឲ្យពួកគេនូវអ្វី
ជាច្រើន ដែលពួកគេ[ឃ]ពុំអាចយល់វិញ ពីព្រោះពួកគេជ្រាថ្នាចង់
បានការណ៍នោះ ។ ហើយពីព្រោះពួកគេប្រាថ្នាចង់បានការណ៍
នោះ ទើបព្រះទ្រង់បានធ្វើការនោះ ដើម្បីឲ្យពួកគេ
អាចជំពប់ដួល ។
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណបណ្ដាលឲ្យ
ព្យាករ; ត្បិតខ្ញុំយល់ឃើញថា ដោយសារការងារនៃព្រះវិញ្ញាណ
ដែលមាននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ គឺដោយ[ក]ការជំពប់ដួលរបស់ពួកសាសន៍
យូដា នោះពួកគេនឹងមិនទទួល[ខ]ស្គាល់[គ]ថ្ម ដែលពួកគេអាចសាង
ហើយមានគ្រឹះដ៏ជាប់ល្អមុតទេ ។
១៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្របតាមបទព្រះគម្ពីរទាំងឡាយ [ក]ថ្មនេះ
នឹងក្លាយទៅជា[ខ]គ្រឹះតែមួយដ៏ប្រសើរ ហើយចុងក្រោយបង្អស់
ហើយមាំមួន ដែលពួកសាសន៍យូដាអាចសាងលើ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
បន្ទាប់ពីមិនទទួលស្គាល់គ្រឹះដ៏មាំមួននោះហើយ ចុះតើធ្វើម្ដេច
ឲ្យគេនឹង[ក]អាចសាងនៅលើនោះ ដើម្បីឲ្យវាក្លាយទៅជាគោលសី
មានៃផ្ទះគេបាន ?
១៨ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំនឹង
លាតត្រដាងការអាថ៌កំបាំងនេះដល់អ្នក; បើសិនជាខ្ញុំមិន
លាតត្រដាង ដោយមធ្យោបាយណាមួយទេ នោះអ្វីៗ
នឹងត្រូវញ័រពីការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
ហើយជំពប់ដួល ដោយសារតែ សេចក្ដីបារម្ភដ៏លើសលប់
របស់ខ្ញុំដល់អ្នក ៕

ជំពូកទី ៥

យ៉ាកុបដកស្រង់ពាក្យរបស់លោកស៊ីណូស ស្ដីអំពីរូបាធិដ្ឋាន នៃដើមអូលីវស្រុក និងដើមអូលីវព្រៃ — វាមានដំណើរដូចសាសន៍ អ៊ីស្រាអែល និងពួកសាសន៍ដទៃ — ការខ្ចាត់ព្រាត់

១១ *ខ* ហេព្រើរ ៥:៩.
គ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ឃ ម៉ូសាយ ១៥:២១–២៣; ១៨:៩;
អាលម៉ា ៤០:១៦–២១.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:២៦.
១៣ *ក* ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ;
សេចក្ដីពិត.
ខ គ. និង ស. ៩៣:២៤.
គ អាលម៉ា ១៣:២៣.
១៤ *ក* ម៉ាថាយ ២៣:៣៧–៣៨;
២ នីហ្វៃ ២៥:២.
ខ ២ កូរិន. ១១:៣;
១ នីហ្វៃ ១៩:៧;
២ នីហ្វៃ ៣៣:២.
គ អេសាយ ៤៤:១៨;
រ៉ូម ១១:២៥.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៥:១–២.
១៥ *ក* អេសាយ ៨:១៣–១៥;
១ កូរិន. ១:២៣;
២ នីហ្វៃ ១៨:១៣–១៥.
ខ ១ នីហ្វៃ ១០:១១.
គ ស.ប. ថ្មជ្រុង; ថ្ម.
១៦ *ក* ទំនុក. ១១៨:២២–២៣.
ខ អេសាយ ២៨:១៦;
ហេលេ. ៥:១២.
១៧ *ក* ម៉ាថាយ ១៩:៣០;
គ. និង ស. ២៩:៣០.

និងការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានឃើញជាមុន —
ពាក្យទាំងឡាយដែល និយាយសំដៅទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វៃ
និងពួកសាសន៍លេមិន ហើយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
— ពួកសាសន៍ដទៃនឹងបានបំបៅផាប់ ទៅជាមួយនឹងសាសន៍
អ៊ីស្រាអែល — ទីបញ្ចប់ ចំការនឹងត្រូវឆេះជាមិនខានឡើយ ។
ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ចុះតើអ្នកមិនចាំទេឬថា
អ្នកបានអានពាក្យរបស់ព្យាការី[ក]ស៊ីណូស ដែលបានពោលទៅវង្ស
អ៊ីស្រាអែលថា៖
២ ចូរប្រុងស្ដាប់ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្ដាប់ពាក្យទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំ ជាព្យាការីនៃព្រះអម្ចាស់ ។
៣ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
[ក]ឱ[ខ]វង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ យើងនឹងប្រៀបធៀបអ្នកទៅនឹងដើម
អូលីវស្រុក ដែលបុរសម្នាក់បានយកមកដាំ ឲ្យជីជាតិនៅ
ក្នុង[គ]ចំការរបស់គាត់; ហើយដើមនោះបានដុះឡើង ហើយ[ឃ]
ចាស់ទៅ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមពុក ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការចេញមក
ក៏ឃើញដើមអូលីវរបស់គាត់ ចាប់ផ្ដើមពុក; គាត់ក៏និយាយ
ថា៖ យើងនឹងកាត់លួសវា ហើយជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវា
ក្រែងវានឹងដុះមែកទន់ខ្ចី ហើយពុំងាប់ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់កាត់លួសវា
ហើយជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវា ស្របតាមពាក្យរបស់គាត់ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាច្រើនថ្ងៃកន្លងមក
ដើមនោះក៏ចាប់ផ្ដើមដុះមែកទន់ខ្ចីខ្លះៗ; ប៉ុន្តែមើលចុះ មែកធំ
របស់វាក៏ ចាប់ផ្ដើមងាប់ទៅ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាន
ឃើញដូច្នេះ ក៏និយាយទៅអ្នកបំរើរបស់គាត់ថា៖ យើងព្រួយ
ចិត្តដែលយើង ត្រូវខាតបង់ដើមឈើនេះទៅ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ចូរអ្នកទៅរកមែកអូលីវ[ក]ព្រៃយកមកឲ្យយើង; ហើយយើងនឹង
កាត់មែកធំ ដែលកំពុង ស្វិតទៅនោះចេញ ហើយយើង
នឹងបោះវាទៅក្នុងភ្លើងឲ្យឆេះ ។
៨ ហើយមើលចុះ ម្ចាស់ចំការនិយាយថា យើងកាត់មែកដ៏ទន់ខ្ចី
ទាំងនេះចេញជាច្រើន ហើយយើងនឹងយកវាទៅបំបៅផាប់នៅ
ត្រង់ណាតាមដែលយើងពេញចិត្ត; ហើយបើឫសឈើនេះងាប់ទៅ
ក៏មិនទាស់អ្វីដែរ នោះយើងអាចរក្សាផ្លែវាទុកសំរាប់ខ្លួនយើងវិញ;
ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងយកមែកដ៏ទន់ខ្ចីៗទាំងនេះ
ហើយយើងនឹងបំបៅផាប់នៅត្រង់ណា តាមដែលយើងពេញចិត្ត ។
៩ ចូរអ្នកយកមែកអូលីវព្រៃ ហើយបំបៅផាប់[ក]ជំនួសវិញចុះ;
ហើយមែកទាំងឡាយដែលយើងកាត់ចេញ យើង
នឹងបោះវាចោលទៅ ក្នុងភ្លើង ហើយដុតវា ដើម្បីកុំឲ្យ
វាវាតទីនៅក្នុងចំការរបស់យើង ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបំរើរបស់
ម្ចាស់ចំការនោះ ក៏បានធ្វើតាមពាក្យនៃម្ចាស់ចំការ ហើយបាន
បំបៅផាប់មែក [ក]អូលីវព្រៃ ។
១១ ហើយម្ចាស់ចំការ បានប្រើឲ្យជ្រួយគល់ ហើយកាត់
លួស ហើយដាក់ជីឲ្យដើមនោះ ដោយនិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖
យើងព្រួយ ចិត្តដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើមឈើនេះទៅ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ យើងបានធ្វើការនេះ ក្រែងយើងអាចរក្សាឫសវា
ទុកកុំឲ្យងាប់ ក្រែងយើងអាចរក្សាវាទុកសំរាប់ខ្លួនយើងវិញ ។
១២ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរអ្នកទៅថែទាំដើមឈើ
ហើយដាក់ជីឲ្យវា តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់យើងទៅ ។
១៣ ហើយយើងនឹង[ក]ដាក់មែកឈើទាំងនេះ នៅទីទំនាបបំផុតនៅ
ក្នុងចំការយើង ត្រង់ទីណាតាមដែលយើងពេញចិត្ត វាមិនទាស់
អ្វីដល់អ្នកទេ; ហើយយើងធ្វើការនេះ ដើម្បីយើងអាចរក្សា
ទុកសំរាប់ខ្លួនយើង នូវមែកធម្មជាតិនៃដើមឈើនោះ; ហើយ
ម៉្យាងទៀត គឺដើម្បីយើងអាចប្រមូលផ្លែរបស់វាទុកបំរុងរដូវអត់
ទុកសំរាប់ខ្លួនយើង; ត្បិតយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវ
ខាតបង់ដើមឈើនេះទៅ ព្រមទាំងផ្លែវាផង ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបានទៅ
ហើយលាក់មែកធម្មជាតិនៃដើមអូលីវស្រុក នៅត្រង់ទីទាប
បំផុតនៃ ចំការ ត្រង់នេះបន្តិច ត្រង់នោះបន្តិច ស្របតាមចំណង់
និងការគាប់ចិត្តរបស់គាត់ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រយៈពេលដ៏យូរបាន
កន្លងផុតទៅ ហើយម្ចាស់ចំការនិយាយទៅអ្នកបំរើរបស់គាត់ថា៖
តោះ ចូរយើងចុះទៅក្នុងចំការ ដើម្បីយើងអាចធ្វើការក្នុងចំការ ។

៥ ១*ក* ស.ប. ស៊ីណូស.
៣ *ក* អេសេ. ៣៦:៨.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល.
ខ រ៉ូម ១១:១៧–២៤.
ស.ប. ដើមអូលីវ.
គ គ. និង ស. ១០១:៤៤.
ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
៧ *ក* រ៉ូម ១១:១៧, ២៤.
៩ *ក* រ៉ូម ១:១៣.
១០ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:១២.

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការព្រមទាំងអ្នកបំរើ បានចុះទៅធ្វើការក្នុងចំការ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើត ឡើងថា អ្នកបំរើបាននិយាយទៅកាន់ម្ចាស់គាត់ថា៖ មើលចុះ សូមលោកមើលទីនេះ; សូមមើលដើមឈើនេះ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការមើលទៅ ក៏ឃើញដើមឈើ ដែលគាត់បានយកមែកអូលីវព្រៃមកបំបៅជាប់ នោះ បានលូតលាស់ ហើយចាប់ផ្ដើមចេញផ្លែ ហើយគាត់ឃើញថាល្អ ឯផ្លែវាក៏ដូចជាផ្លែធម្មជាតិដែរ ។

១៨ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់អ្នកបំរើថា៖ មើលចុះ មែកឈើព្រៃទាំងនេះ បានទទួលជីជាតិទឹកពីឫស គឺឫសបានផ្ដល់កម្លាំងយ៉ាង សំបើម; ហើយដោយសារកម្លាំងយ៉ាងសំបើមនៃឫស ទើបមែកព្រៃទាំងនេះ បានផ្ដល់ផ្លែល្អ ។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាយើងមិនបានបំបៅ ជាប់មែកទាំងនេះទេ ដើមនោះច្បាស់ជាងាប់ទៅហើយ ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងនឹងបានផ្លែជាច្រើន ដែលដើមនោះបាន ផ្ដល់មក; ហើយផ្លែទាំងនោះ យើងនឹងប្រមូលផ្លែវាទុកបំរុងរដូវអត់ទុកសំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការនិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ តោះ ចូរយើងទៅ កន្លែងទំនាបបំផុតនៃចំការ ហើយ មើលតើមែកធម្មជាតិទាំងឡាយរបស់ដើមនោះ មានផ្ដល់ផ្លែច្រើនដែរឬទេ ដើម្បីយើងអាចប្រមូលផ្លែទាំងនោះទុកបំរុងរដូវអត់ ទុក សំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញទៅឯកន្លែង ដែលម្ចាស់ចំការបានលាក់មែកធម្មជាតិនៃដើមនោះ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចូរមើលដើមឈើទាំងនេះ ហើយគាត់បានឃើញថា ដើមទីមួយមានផ្លែជាច្រើន; ហើយគាត់ ក៏ឃើញថា ផ្លែទាំងនោះល្អណាស់ ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចូរអ្នកបេះផ្លែទាំងនេះ ហើយប្រមូលទុកបំរុងរដូវអត់ ដើម្បីយើងអាចរក្សាវាទុកសំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់; គាត់បាននិយាយថា ត្បិតមើលចុះ យើងបានថែឈើនេះជាយូរមកហើយ ហើយវាបាន ផ្ដល់ផ្លែជាច្រើន ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបំរើបាននិយាយទៅម្ចាស់របស់គាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាលោកមកដាំឈើនេះ ឬក៏មែក នេះត្រង់ណោះ? ត្បិតមើលចុះ ទីនេះជាដីអន់បំផុតនៅក្នុងចំការរបស់លោក ។

២២ ហើយម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ចូរអ្នកកុំប្រដៅយើង យើងដឹងហើយថាទីនេះ ជាទីដែលមានដីអន់; ហេតុដូច្នោះ ហើយ ទើបយើងបានប្រាប់អ្នកថា យើងបានថែដើមនេះអស់ពេលជាយូរយ៉ាងនេះ ទើបអ្នកបានឃើញថាវាបានផ្ដល់ផ្លែជាច្រើន ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើរបស់គាត់ថា៖ ចូរមើលទីនេះ មើលយើងបានដាំមែក មួយទៀតនៃឈើនោះដែរ; ហើយអ្នកដឹងថា ដីត្រង់នេះអន់ជាងកន្លែងមុននោះទៅទៀត ។ ប៉ុន្តែចូរមើលដើមនេះ យើងបានថែវាជា យូរមកហើយ ហើយវាបានផ្ដល់ផ្លែជាច្រើន; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរបេះផ្លែទាំងនេះ ហើយប្រមូលទុកបំរុងរដូវអត់ដើម្បីយើងអាចរក្សា វាទុក សំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើរបស់គាត់ទៀតថា៖ ចូរមើលទីនេះ មើលមែកមួយ ទៀត ដែលយើងបានដាំ; មើលចុះ យើងក៏បានថែវាដែរ ហើយវាក៏បានផ្ដល់ផ្លែ ។

២៥ ហើយគាត់បាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចូរមើលទីនេះ ហើយមើលមែកចុងក្រោយនេះ មើលចុះ យើងបានដាំវានៅត្រង់ទីមួយ ដែលមានដីល្អ ហើយយើងបានថែវាអស់ពេលជាយូរដល់ម្ល៉េះ ហើយមានតែមួយភាគនៃដើមនេះប៉ុណ្ណោះ ដែលបានផ្ដល់ផ្លែល្អ ឯមួយ ភាគនៃដើមនេះទៀតបានផ្ដល់ផ្លែព្រៃ; មើលចុះ យើងបានថែដើមនេះ ដូចជាដើមឯទៀតដែរ ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចូរកាត់មែកទាំងឡាយដែលគ្មានផ្លែ ហើយបោះ វាទៅក្នុងភ្លើងចុះ ។

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នកបំរើបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ចូរយើងកាត់លួសវា ហើយជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវាបន្តិចទៀតមើលក្រែង វាអាចផ្ដល់ផ្លែល្អជូនលោក ដើម្បីលោកអាចប្រមូលវាទុកបំរុងរដូវអត់ ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការព្រមទាំង

១៧ *ក* យ៉ូហាន ១៥:១៦.
២០ *ក* យ៉ាកុប ៥:៣៩.
២៤ *ក* អេសេ. ១៧:២២–២៤;
អាលម៉ា ១៦:១៧;
៣ នីហ្វៃ ១៥:២១–២៤.
២៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១០:១២–១៣.
២៦ *ក* ម៉ាថាយ ៧:១៥–២០;
អាលម៉ា ៥:៣៦;
គ. និង ស. ៩៧:៧.

អ្នកបំរើរបស់ម្ចាស់ចំការ ក៏បានដាក់ជីដល់ដើមទាំងអស់នៅក្នុងចំការនោះ ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេលដ៏យូរបានកន្លងផុតទៅ ហើយម្ចាស់ចំការបាននិយាយ ទៅ[ក]អ្នកបំរើរបស់គាត់ថា៖ តោះ ចូរយើងចុះទៅក្នុងចំការ ដើម្បីយើងអាចធ្វើការក្នុងចំការនោះទៀត ។ ត្បិតមើលចុះ [ខ]ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ ហើយ[គ]ទីបញ្ចប់ នឹងមកដល់ក្នុងពេលដ៏ខ្លីនេះ; ហេតុដូច្នោះហើយ យើងត្រូវប្រមូលផ្លែទុកបំរុងរដូវអត់ទុកសំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការ និងអ្នកបំរើក៏ចុះទៅក្នុងចំការ; ហើយពួកគេទៅដល់ដើម ដែលពីមុនគេបានកាត់មែកធម្មជាតិវាចេញ ហើយបានយកមែកព្រៃមកបំបៅជាប់វិញ; ហើយបានឃើញ[ក]ផ្លែគ្រប់យ៉ាងធ្ងន់ដាបមែក ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបានភ្លក់ផ្លែឈើមើល គឺគ្រប់មុខតាមលំដាប់របស់វា ។ ហើយគាត់បាន និយាយថា៖ មើលចុះ យើងបានថែដើមនេះអស់ពេលដ៏យូរ ហើយយើងបានប្រមូលទុកសំរាប់ខ្លួនយើងនូវផ្លែជាច្រើន ទុកបំរុងរដូវអត់ ។

៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពេលនេះវាបានផ្ដល់ផ្លែជាច្រើន តែ[ក]គ្មានផ្លែណាមួយល្អសោះឡើយ ។ ហើយមើលចុះ មានផ្លែឈើអាក្រក់គ្រប់ មុខ; ហើយវាគ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់យើងទេ ទោះយើងបានចំណាយកម្លាំង អស់ជាច្រើនក៏ដោយ; ហើយឥឡូវនេះយើងព្រួយចិត្តដែល យើងត្រូវខាតបង់ដើមនេះទៅ ។

៣៣ ហើយម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចុះតើយើងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដល់ដើមនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចរក្សាផ្លែល្អឡើងទុកសំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ ?

៣៤ ហើយអ្នកបំរើបាននិយាយទៅម្ចាស់របស់គាត់ថា៖ មើលចុះ ពីព្រោះលោកបានយកមែកអូលីវព្រៃមកបំបៅជាប់ មែកទាំងនោះបានថែឫសឲ្យរស់ ហើយពុំត្រូវងាប់; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបលោកបានឃើញថា ដើមទាំងនោះល្អនៅឡើយ ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើរបស់គាត់ថា៖ ដើមឈើនេះគ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់ យើងសោះឡើយ ហើយឫសវាក៏គ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់យើងដែរ បើវាចេះតែមានផ្លែអាក្រក់យ៉ាងនេះ ។

៣៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងដឹងថាឫសទាំងនេះល្អ ហើយយើងបានរក្សាវាទុក គឺដោយគោលបំណងផ្ទាល់ របស់យើង; ហើយដោយវាមានកម្លាំងយ៉ាងសំបើម នោះវាបានផ្ដល់មកដល់ពេលនេះ នូវផ្លែល្អដែលចេញមកពីមែកព្រៃ ។

៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ មែកព្រៃទាំងនេះបានលូតលាស់ ហើយ[ក]បានរាលដាលទៅលើឫស; ហើយដោយមកពីមែកព្រៃទាំងនេះបានឈ្នះ លើឫស នោះដើមនេះបានផ្ដល់ផ្លែអាក្រក់ជាច្រើន ហើយដោយមកពីវាបានផ្ដល់ផ្លែអាក្រក់ជាច្រើន នោះអ្នកឃើញថាវាចាប់ផ្ដើមងាប់ ទៅ; ហើយវានឹងទុំក្នុងពេលដ៏ខ្លីនេះហើយដែលនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង លើកលែងតែយើងធ្វើអ្វីដើម្បីរក្សាវាទុក ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើរបស់គាត់ថា៖ ចូរយើងចុះទៅក្នុងកន្លែងទំនាបបំផុត នៃចំការ ហើយមើលតើមែកធម្មជាតិទាំងឡាយបានផ្ដល់ផ្លែអាក្រក់ដែរឬអី ។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចុះទៅក្នុងកន្លែងទំនាបបំផុតនៃចំការ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឃើញថា ផ្លែទាំងឡាយនៃមែកធម្មជាតិទាំងនោះ រលួយអស់រលីងទៅដែរ; មែនហើយ ទាំងមែក[ក]ទីមួយ និងទីពីរ និងមែកចុងក្រោយបង្អស់ផងដែរ; ហើយវាសុទ្ធតែរលួយទាំងអស់ទៅ ។

៤០ ឯ[ក]ផ្លែព្រៃ នៃមែកចុងក្រោយបង្អស់បានដុះឈ្នះលើផ្នែកនៃដើម ដែលបានផ្ដល់ផ្លែល្អ គឺមែកនោះស្វិត ហើយងាប់ទៅ ។

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការយំ ហើយនិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចុះ[ក]តើយើង ត្រូវធ្វើអ្វីទៀតដល់ចំការរបស់ យើងហ្ន៎ ?

៤២ មើលចុះ យើងបានដឹងថា ផ្លែឈើទាំងអស់នៅក្នុងចំការ លើកលែងផ្លែទាំងនេះ នោះបានរលួយអស់ទៅ ។ ហើយឥឡូវនេះ ផ្លែទាំងនេះដែលធ្លាប់ជាផ្លែល្អ ក៏បានក្លាយទៅជារលួយអស់ដែរ; ហើយឥឡូវនេះ ដើមទាំងអស់ក្នុងចំការរបស់យើង គ្មានប្រយោជន៍អ្វី សោះឡើយ ក្រៅពីត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងប៉ុណ្ណោះ ។

៤៣ ហើយចូរមើលដើមចុងក្រោយបង្អស់នេះ ដែលមាន

២៩ *ក* គ. និង ស. ១០១:៥៥; ១០៣:២១.
ខ ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់, គ្រាចុងក្រោយ.
គ ២ នីហ្វៃ ៣០:១០; យ៉ាកុប ៦:២.

៣០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.

៣២ *ក* យ.ស. – ប្រវត្តិ ១:១៩.

៣៧ *ក* គ. និង ស. ៤៥:២៨–៣០.

៣៩ *ក* យ៉ាកុប ៥:២០, ២៣, ២៥.

៤០ *ក* មរមន ៦:៦–១៨.

៤១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:២៤.

មែកស្វិតទៅ នោះយើងបានដាំនៅលើកន្លែងដីល្អ; មែនហើយ គឺជាដី ជំរើសរបស់យើង លើដីផ្សេងៗទៀត នៅក្នុងចំការរបស់យើង ។

៤៤ ហើយអ្នកបានឃើញថា យើងបានកាប់ដើមផ្សេងទៀតដែរ ដែលប្រជ្រៀតកន្លែងនេះ ដើម្បីយកកន្លែងដាំដើមនេះវិញ ។

៤៥ ហើយអ្នកបានឃើញថា ដើមនោះមានមួយផ្នែកបានផ្តល់ផ្លែល្អ ឯមួយផ្នែកទៀតផ្តល់ផ្លែព្រៃ; ហើយដោយយើងមិនបានកាត់មែក ទាំងនោះ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងទៅ មើលចុះ វាបានរាលមកលើមែកល្អវិញ ធ្វើឲ្យមែកនោះស្វិតអស់ទៅ ។

៤៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ទោះជាយើងបានថែចំការនេះយ៉ាងណាក្តី គង់តែដើមទាំងនោះបានរលួយខូចទៅហើយ គឺផ្តល់ផ្លែមិនល្អវិញ; ហើយយើងបានសង្ឃឹមថានឹងរក្សាទុកដើមទាំងនេះ ដើម្បីប្រមូលផ្លែទុកបំរុងរដូវរអត់ ទុកសំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដើមទាំងនេះ បានក្លាយទៅដូចជាដើមអូលីវព្រៃវិញ ហើយវាគ្មានប្រយោជន៍អ្វីសោះឡើយ តែនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងប៉ុណ្ណោះ; ហើយយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើមទាំងនោះទៅ ។

៤៧ ប៉ុន្តែ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីទៀតដល់ចំការយើង ? តើយើងបានទំនេរដៃ ដោយមិនបានដាក់ជីវាឬអី ? ទេ យើងបានថែវា ហើយយើងបានជួយគល់វា ហើយយើងបានកាត់លួសវា ហើយយើងបានដាក់ជីវា; ហើយយើងបានលូកដៃយើងស្ទើតែមួយថ្ងៃសុទ្ធ ហើយទីបញ្ចប់កាន់តែមកជិត ។ ហើយវាធ្វើឲ្យយើងព្រួយ ដែលយើងត្រូវកាប់រំលំអស់ទាំងដើមនៅក្នុងចំការយើង ហើយបោះវា ចោលទៅក្នុងភ្លើង ឲ្យវាឆេះអស់ទៅ ។ ចុះតើអ្នកណាទៅបានធ្វើឲ្យចំការយើងខូច ?

៤៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកបំរើបាននិយាយទៅម្ចាស់របស់គាត់ថា៖ តើពុំមែនមកពីដើមទាំងនោះដុះខ្ពស់ពេក — តើពុំមែនមកពីមែកវាដុះរាលជាន់លើឫសដែលល្អទេឬអី ? ហើយដោយសារមែកវាដុះរាលជាន់លើឫស មើលចុះ វាបានដុះលឿន ជាងកម្លាំងរបស់ឫសទៅទៀត ដោយស្រូបយកកម្លាំងពីឫសមកអស់ ។ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា តើនេះពុំមែនជាហេតុដែលធ្វើឲ្យដើម ទាំងឡាយ ក្នុងចំការនោះខូចទៅទេឬអី ?

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចូរយើងទៅ ហើយទៅកាប់ដើមទាំងនោះក្នុងចំការ ហើយបោះវាចោលទៅក្នុងភ្លើងទៅ ដើម្បីកុំឲ្យវាចង្អៀតដីចំការយើង ត្បិតយើងបានធ្វើសព្វគ្រប់ហើយ ។ តើយើងត្រូវធ្វើ អ្វីទៀតដល់ចំការយើង ?

៥០ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នកបំរើបាននិយាយទៅម្ចាស់ចំការថា៖ សូមលោកប្រណីឲ្យវាបន្តិចទៀតសិនចុះ ។

៥១ ហើយម្ចាស់ចំការបាននិយាយថា៖ មែនហើយ យើងនឹងប្រណីឲ្យវាបន្តិចទៀត ត្បិតយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវខាតបង់ ដើមទាំងឡាយក្នុងចំការយើង ។

៥២ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងយកមែកទាំងឡាយនៃដើមទាំងនេះ ដែលយើងបានដាំនៅទីទំនាបបំផុតនៃចំការយើង ហើយចូរយើងយកទៅបំពៅជាប់នឹងដើមមុនរបស់វាវិញ; ហើយចូរយើងកាត់មែកណា ដែលមានផ្លែល្វីងបំផុត ហើយបំពៅជាប់មែក ធម្មជាតិជំនួសវិញ ។

៥៣ ហើយយើងនឹងធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីកុំឲ្យដើមនោះងាប់ទៅ ក្រែងយើងអាចរក្សាទុកសំរាប់ខ្លួន យើងនូវឫសវា ដើម្បីគោលបំណងរបស់យើងផ្ទាល់ ។

៥៤ ហើយមើលចុះ ឫសនៃមែកធម្មជាតិ ដែលយើងបានដាំគ្រង់កន្លែង ដែលយើងចូលចិត្តនោះ នៅរស់នៅឡើយទេ; ហេតុដូច្នោះ ហើយ ដើម្បីយើងអាចរក្សាវាទុកសំរាប់គោលបំណងយើងផ្ទាល់ នោះយើងនឹងយកមែកឈើនេះ ហើយយើងនឹងយកទៅបំពៅជាប់ នឹងដើមទាំងនោះ ។ មែនហើយ យើងនឹងបំពៅមែកពីដើមកំណើតរបស់វា ជាប់ទៅនឹងដើមទាំងនោះ ក្រែងយើងអាចរក្សាឫសទុក សំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ផង គឺកាលណាវាមានកម្លាំងល្មមគ្រប់គ្រាន់ ប្រហែលជាវាអាចផ្តល់ផ្លែល្អដល់យើង ហើយយើងអាចនៅមាន សិរីល្អដោយសារផ្លែនៅក្នុងចំការយើង ។

៥៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយកមែកពីដើមធម្មជាតិ ដែលបានក្លាយទៅជាមែកព្រៃ ទៅបំពៅជាប់នឹងដើម ធម្មជាតិ ដែលបានក្លាយទៅជាដើមព្រៃនោះដែរ ។

៥៦ ហើយពួកគេក៏បានយកមែកពីដើមធម្មជាតិទាំងឡាយ ដែលបានក្លាយជាមែកព្រៃ ទៅបំពៅជាប់នឹងដើមកំណើតរបស់វាវិញ ។

៤៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៥.
៤៤ *ក* អេធើរ ១៣:២០–២១.
៤៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៧:១១.
៤៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:៣២; យ៉ាកុប ៦:៤.
ខ ស.ប. ពិភពលោក — ចុងបំផុត នៃផែនដី.
៥០ *ក* យ៉ាកុប ៥:២៧.
៥២ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
៥៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:១២–១៦.

៥៧ ហើយម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅអ្នកបំរើថា៖ ចូរកុំកាត់មែកព្រៃពីដើម លើកលែងតែមែកណា ដែលមានផ្លែល្វីងបំផុតប៉ុណ្ណោះ; មែកទាំងនោះហើយដែលអ្នកនឹងបំបៅជំនួស តាមពាក្យរបស់យើង ។

៥៨ ហើយយើងនឹងថែដើមនៅក្នុងចំការម្ដងទៀត ហើយយើងនឹងកាត់តំរឹមមែកវា; ហើយយើងនឹងកាត់មែកណា ដែលចាស់ចេញ គឺត្រូវងាប់ ហើយបោះវាចោលទៅក្នុងភ្លើងវិញ ។

៥៩ ហើយយើងធ្វើបែបនេះ ក្រែងឫសវាអាចមានកម្លាំងពីព្រោះសេចក្ដីល្អរបស់វា; ហើយដោយសារការផ្លាស់ប្ដូរមែកក្រែងមែក ល្អអាចឈ្នះលើមែកអាក្រក់បាន ។

៦០ ហើយដោយសារយើងបានរក្សាមែកធម្មជាតិ និងឫសរបស់វាទុក ហើយយើងបានបំបៅមែក ធម្មជាតិជាប់ទៅនឹងដើមកំណើត របស់វាវិញ ហើយបានរក្សាឫសនៃដើមកំណើតរបស់វាទុក ក្រែងដើមនៃចំការយើងអាចផ្ដល់[ក]ផ្លែល្អទៀត; ហើយក្រែងយើងអាចមាន សេចក្ដីអំណរម្ដងទៀត ដោយសារផ្លែក្នុងចំការយើង ហើយក្រែងយើងអាចមានសេចក្ដីរីករាយជាខ្លាំងព្រោះយើងបានរក្សាឫសនិង មែក នៃដើមមុនទុក —

៦១ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរទៅចុះ ហើយហៅ[ក]ពួកអ្នកបំរើឯទៀតមក ដើម្បីយើងអាចព្យាយាម[ខ]ធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់យើង នៅក្នុងចំការ ប្រយោជន៍យើងអាចរៀបចំផ្លូវដើម្បីយើងអាចផ្ដល់ផ្លែឈើធម្មជាតិម្ដងទៀត គឺជាផ្លែធម្មជាតិល្អ ហើយវិសេសបំផុតជាង ផ្លែណាៗទាំងអស់ ។

៦២ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរយើងទៅចុះ ហើយធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់យើង ជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ត្បិតមើលចុះ ទីបញ្ចប់ខិតជិតមកដល់ហើយ ហើយនេះជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ដែលយើងនឹងកាត់ល្អួសក្នុងចំការយើង។

៦៣ ចូរបំបៅជាប់មែកទាំងនេះចុះ; ចូរចាប់ផ្ដើម[ក]ពីចុង ដើម្បីឲ្យវាអាចបានទៅជាមុនដំបូង ហើយមែកមុនដំបូងនឹងបានទៅជាចុងវិញ ចូរជ្រួយគល់ទាំងដើមចាស់និងដើមខ្ចី ទាំងដើមមុនដំបូង និងដើមចុងក្រោយបង្អស់ ហើយដើមចុងក្រោយបង្អស់និងដើមដំបូង ដើម្បីឲ្យ ដើមទាំងអស់អាចបានទទួលជីជាតិជាថ្មីម្ដងទៀត ជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ។

៦៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរជ្រួយគល់វា ហើយកាត់ល្អួសវា ហើយដាក់ជីវាម្ដងទៀត ជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ត្បិតទីបញ្ចប់ខិតជិត មកហើយ ។ ហើយបើសិនជាមែកដែលបំបៅជាប់ចុងក្រោយនេះនឹងដុះ ហើយផ្ដល់ផ្លែធម្មជាតិពេលនោះ អ្នកនឹងរៀបចំផ្លូវសំរាប់វា ដើម្បីឲ្យវាអាចដុះ ។

៦៥ ហើយនៅពេលដែលវាចាប់ផ្ដើមដុះ អ្នកត្រូវឆ្កាមែកណាដែលផ្ដល់ផ្លែល្វីង ស្របតាមកម្លាំង និងទំហំនៃផ្លែល្អ; ហើយអ្នករាល់គ្នា មិន[ក]ត្រូវឆ្កាមែកអាក្រក់ទាំងអស់តែម្ដងទេ ក្រែងឫសវាមានកម្លាំងហួសពេកដល់មែក ដែលបំបៅជាប់ ហើយមែកដែលបំបៅជាប់នោះ នឹងងាប់បាត់ទៅ ហើយយើងខាតបង់ដើមទាំងឡាយនៅក្នុងចំការរបស់យើង ។

៦៦ ត្បិតយើងព្រួយចិត្ត ដែលយើងត្រូវខាតបង់ដើមទាំងឡាយនៅក្នុងចំការរបស់យើង; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវឆ្កាមែក ណាដែលអាក្រក់ចោល តាមដែលមែកល្អដុះគឺដើម្បីឲ្យឫស និងចុងដើមមានកម្លាំងស្មើគ្នា រហូតដល់មែកល្អឈ្នះលើមែកអាក្រក់ ឯមែកអាក្រក់វិញ នឹងត្រូវកាប់រំលំហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង ដើម្បីកុំឲ្យវាចង្អៀតដីចំការរបស់យើង; ហើយយើងនឹងសំអាត មែកអាក្រក់ ចេញពីចំការរបស់យើងបែបដូច្នោះ ។

៦៧ ហើយយើងនឹងបំបៅមែកទាំងឡាយនៃដើមឈើធម្មជាតិជាប់ទៅនឹងដើមធម្មជាតិវិញ;

៦៨ ហើយយើងនឹងបំបៅមែកទាំងឡាយនៃដើមធម្មជាតិជាប់ទៅនឹងមែកធម្មជាតិនៃដើមវាវិញ; ហើយយើងនឹងផ្គុំវាជាមួយគ្នាវិញ បែបដូច្នោះ ដើម្បីនឹងឲ្យផ្ដល់ផ្លែធម្មជាតិ ហើយវានឹងបានទៅជាមួយ ។

៦៩ ហើយដើមណាអាក្រក់នឹងត្រូវបោះចោល មែនហើយគឺចោលឲ្យផុតពីដីទាំងមូល នៃចំការរបស់យើង; ត្បិតមើលចុះ យើងនឹង [ក]កាត់ល្អួសចំការយើងតែម្ដងនេះទៀតទេ ។

៧០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម្ចាស់ចំការបាន[ក]ប្រើអ្នកបំរើរបស់គាត់ទៅ; ហើយអ្នកបំរើនេះបានទៅធ្វើដូចដែលម្ចាស់ បានបញ្ជា ព្រមទាំងបាននាំ[ខ]ពួកអ្នកបំរើផ្សេងៗទៀតមកជាមួយផង; តែពួកគេមានចំនួនតិច ។

---

៦០ *ក* អេសាយ ២៧:៦.
៦១ *ក* យ៉ាកុប ៦:២;
គ. និង ស. ២៤:១៩.
ខ គ. និង ស. ៣៩:១១, ១៣, ១៧.
៦៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:៤២;
អេធើរ ១៣:១០–១២.
៦៥ *ក* គ. និង ស. ៨៦:៦–៧.
៦៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១៥–១៧, ២៣;
២ នីហ្វៃ ៣០:៩–១០.
៧០ *ក* គ. និង ស. ១០១:៥៥; ១០៣:២១.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៤:១២.

៧១ ហើយម្ចាស់ចំការបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅ ហើយ[ក]ធ្វើការក្នុងចំការដោយសមត្ថភាពរបស់អ្នកចុះ ។ ត្បិតមើលចុះ នេះជា[ខ]លើកចុងក្រោយបង្អស់ហើយដែលយើងនឹងថែចំការរបស់យើង; ត្បិតទីបញ្ចប់នៅជិតដៃបង្កើយ ហើយរដូវក៏មក យ៉ាងឆាប់រហ័ស; ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់អ្នកជាមួយនឹងយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមាន[គ]សេចក្តីអំណរ ដោយសារផ្លែឈើ ដែលយើងនឹងប្រមូលទុកសំរាប់ខ្លួនយើង សំរាប់ពេលដែលជិតមកដល់នោះ។

៧២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកបំរើបានទៅធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ ឯម្ចាស់ចំការវិញក៏ធ្វើការ ជាមួយនឹងពួកគេដែរ ហើយពួកគេបានធ្វើតាមបញ្ជាទាំងឡាយរបស់ម្ចាស់ចំការ ចំពោះកិច្ចការគ្រប់យ៉ាង ។

៧៣ ហើយនៅក្នុងចំការក៏ចាប់ផ្តើមមានផ្លែធម្មជាតិទៀត; ឯមែកធម្មជាតិបានចាប់ផ្តើមដុះលូតលាស់ជាច្រើន; ហើយមែកព្រៃទាំង ឡាយ ក៏ចាប់ផ្តើមកាត់ចោល; ហើយពួកគេបានធ្វើឲ្យឫស និងចុងដើមស្មើគ្នា តាមកម្លាំងវា ។

៧៤ ហើយពួកគេបានធ្វើការដូច្នោះ ដោយអស់ទាំងសេចក្តីព្យាយាម ស្របតាមបញ្ជារបស់ម្ចាស់ចំការ រហូតដល់មែកអាក្រក់ទាំង ឡាយត្រូវបានបោះចោលចេញពីចំការ ហើយម្ចាស់ចំការបានរក្សាទុកសំរាប់គាត់ នូវដើមឈើទាំងឡាយដែលបានក្លាយទៅជាដើម ដែលមានផ្លែធម្មជាតិវិញ; ហើយវាបានក្លាយទៅដូចជាដើមតែមួយ; ឯផ្លែទាំងឡាយក៏ស្មើគ្នា; ហើយម្ចាស់ចំការបានរក្សាទុកសំរាប់គាត់ នូវផ្លែធម្មជាតិដ៏វិសេសបំផុតសំរាប់លោកចាប់ពីដំបូងមក ។

៧៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលម្ចាស់ចំការបានឃើញថា ផ្លែឈើរបស់គាត់ល្អ ហើយចំការរបស់គាត់ឈប់ខូច ទៀតហើយ នោះគាត់ក៏បានហៅពួកអ្នកបំរើរបស់គាត់មក ហើយប្រាប់ពួកគេថា៖ មើលចុះ នេះជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ ដែលយើង រាល់គ្នាថែចំការយើង; ហើយអ្នកបានឃើញថា យើងបានធ្វើតាមចំណង់របស់យើង; ហើយយើងបានរក្សាផ្លែធម្មជាតិទុក ផ្លែណាដែល ល្អគឺដូចផ្លែកាលពីមុនដែរ។ ហើយអ្នក[ក]មានពរហើយ; ព្រោះដោយអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការយ៉ាងព្យាយាម ជាមួយនឹងយើងនៅក្នុង ចំការនេះ ហើយបានកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់យើង ហើយបានផ្តល់[ខ]ផ្លែធម្មជាតិដល់យើងទៀត ដើម្បីកុំឲ្យចំការយើងរលួយខូចទៀតឡើយ ឯមែកអាក្រក់ទាំងឡាយ ត្រូវបានកាត់បោះចោល ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្តីអំណរជាមួយនឹងយើង ដោយសារផ្លែ ឈើនៃចំការរបស់យើង ។

៧៦ ត្បិតមើលចុះ ជាកាល[ក]ដ៏យូរយារដែលយើងនឹងប្រមូលផ្លែនៃចំការយើង ទុកសំរាប់ខ្លួនយើងផ្ទាល់ បំរុងរដូវ ដែលនឹងមកដល់ យ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ; ហើយជាលើកចុងក្រោយបង្អស់ដែលយើងបានថែចំការរបស់យើង ហើយបានកាត់លួសវា ហើយជ្រួយគល់វា ហើយដាក់ជីវា; ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹងប្រមូលផ្លែទុកសំរាប់ខ្លួនយើង ទុកជាយូរយារ ស្របតាមពាក្យដែលយើងបាននិយាយមក ។

៧៧ ហើយកាលណាពេលនោះមកដល់ គឺផ្លែអាក្រក់នោះនឹងចូលមកក្នុងចំការយើងទៀត ពេលនោះ យើងនឹងបញ្ជាឲ្យបេះផ្លែល្អ និងផ្លែអាក្រក់មក; ហើយយើងនឹងទុកផ្លែល្អសំរាប់ខ្លួនយើង ឯផ្លែអាក្រក់វិញ យើងនឹងបោះចោលទៅកន្លែងវាវិញ ។ ហើយបន្ទាប់មក [ក]រដូវ និងទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ ហើយយើងនឹង[ខ]ដុតចំការរបស់យើងដោយភ្លើង ៕

ជំពូកទី ៦

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងរើសសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឡើងវិញ នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ — ពិភពលោកនឹងត្រូវឆេះដោយភ្លើង — មនុស្សលោក ត្រូវដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យចៀសវាងរួចពីបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងព្យាករ មើលចុះ នេះគឺជាពាក្យព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ — គឺថាអ្វីៗដែលព្យាការី[ក]ស៊ីណូស បាននិយាយអំពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ដោយបានប្រៀបធៀបពួកគេទៅនឹងដើមអូលីវ ស្រុក នោះប្រាកដជានឹងកើតឡើងមែន ។

៧១ *ក* ម៉ាថាយ ២១:២៨; យ៉ាកុប ៦:២–៣; គ. និង ស. ៣៣:៣–៤.
ខ គ. និង ស. ៣៩:១៧; ៤៣:២៨–៣០.
គ គ. និង ស. ១៨:១០–១៦.
៧៤ *ក* គ. និង ស. ៣៨:២៧.
៧៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧.
ខ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល.
៧៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:២៤–២៦. ស.ប. សហស្សវត្សរ៍.
៧៧ *ក* វិវរ. ២០:២–១០; គ. និង ស. ២៩:២២–២៤; ៤៣:២៩–៣៣; ៨៨:១១០–១១៦.
ខ ស.ប. ពិភពលោក — ចុងបំផុតនៃផែនដី.
៦ ១*ក* យ៉ាកុប ៥:១.

២ ហើយនៅថ្ងៃដែលទ្រង់នឹងលូកព្រះហស្តទ្រង់ទៀត
ជាលើកទីពីរ ដើម្បីរើសរាស្ត្រទ្រង់ឡើងវិញ គឺជាថ្ងៃ មែន
ហើយ គឺជាលើកចុង ក្រោយបង្អស់ ដែលពួកអ្នកបំរើនៃព្រះ
អម្ចាស់ នឹងចេញទៅថែកាត់លួសចំការរបស់ទ្រង់ ដោយនូវ
អំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយបន្ទាប់មក ទើបទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ ។
៣ ហើយមានពរហើយ ដល់ពួកអ្នកណាដែលបានធ្វើការ
យ៉ាងព្យាយាម នៅក្នុងចំការរបស់ទ្រង់; តែត្រូវបណ្ដា
សាហើយ ដល់ពួក អ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានបណ្ដេញចេញ
ទៅក្នុងកន្លែងផ្ទាល់របស់ពួកគេវិញ ! ឯពិភពលោកនឹងត្រូវឆេះ
ដោយភ្លើង ។
៤ ហើយឱព្រះនៃយើង ទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដល់យើងដ៏ម្ល៉េះ ត្បិតទ្រង់នឹកចាំដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល ទាំងឫស
និងមែកផង; ហើយទ្រង់លូកព្រះហស្តទ្រង់ទៅរកពួកគេអស់
ទាំងថ្ងៃ; តែពួកគេជាមនុស្សរឹងរូស ហើយចូលចិត្តនិយាយ
បោកគេ; ប៉ុន្តែដរាបណាពួកគេមិនធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ នោះនឹង
ត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរនៃព្រះ ។
៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ខ្ញុំសូមអង្វរ
អ្នក ដោយពាក្យពេចន៍ដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រែចិត្ត
ហើយមកដោយអស់ពីដួងចិត្ត ហើយតោងជាប់ទៅនឹងព្រះ
ដូចជាទ្រង់ចូលជាប់នឹងអ្នកដែរ ហើយកាលព្រះពាហុនៃសេចក្ដី
មេត្តាករុណា របស់ទ្រង់លាចេញមករកអ្នក នៅក្នុងពន្លឺនៃពេលថ្ងៃ
ចូរកុំធ្វើចិត្តរឹងរូសឡើយ ។
៦ មែនហើយ ថ្ងៃនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាឮសម្លេងទ្រង់
ចូរកុំធ្វើចិត្តរឹងរូសឡើយ; ត្បិតហេតុអ្វីក៏បងប្អូនចង់ស្លាប់ ?
៧ ត្បិតមើលចុះ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានចិញ្ចឹមឲ្យរស់
ដោយព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះអស់ទាំងថ្ងៃហើយ ចុះតើអ្នករាល់
គ្នានឹងផ្ដល់ ផ្លែអាក្រក់មក ដែលនឹងធ្វើឲ្យអ្នកត្រូវកាប់រំលំ
ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងឬអី ?
៨ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលស្គាល់ពាក្យ
ទាំងនេះទេឬអី ? ចុះតើអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលស្គាល់ពាក្យនៃ
ពួកព្យាការីឬ; ហើយតើអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលស្គាល់ពាក្យ
ទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ បន្ទាប់ពីមានមនុស្ស
ជាច្រើន បាននិយាយ អំពីទ្រង់ឬ; ហើយតើអ្នករាល់គ្នាមិន
ទទួលស្គាល់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ
និងអំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធឬ ហើយតើអ្នករាល់
គ្នានឹងពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយចំអកដល់ផែនការដ៏មហិមា
នៃសេចក្ដីប្រោសលោះ ដែលបានរៀបចំ សំរាប់អ្នកឬ ?
៩ តើអ្នករាល់គ្នាពុំដឹងទេឬថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ
ការណ៍ទាំងនេះ នោះអំណាចនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ និង
ដំណើររស់ឡើង វិញ ដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងនាំអ្នក
ទៅឈរដោយសេចក្ដីខ្មាស់ និងទោសដ៏គួរឲ្យស្ញែងខ្លាច នៅ
ខាងមុខវេទិកានៃព្រះឬ ?
១០ ហើយស្របតាមអំណាចនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ត្បិតសេចក្ដី
យុត្តិធម៌មិនអាចត្រូវបដិសេធបានទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវ
ចុះទៅក្នុង បឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែលមានអណ្ដាតភ្លើងមិន
អាចរំលត់បាន គឺមានផ្សែងហុយឡើងជារៀងដរាបតទៅ
ឯបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ គឺជាសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់
មិនចេះហើយ ។
១១ បើដូច្នោះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយចូលតាមទ្វារតូច ហើយបន្តទៅតា
មផ្លូវចង្អៀត រហូតដល់អ្នកបានទទួលជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
១២ ចូរមានប្រាជ្ញាឡើង; ចុះតើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីទៀត ?
១៣ ជាទីបញ្ចប់នេះ ខ្ញុំសូមលាអ្នកសិនហើយ រហូតដល់ខ្ញុំនឹងជួប
អ្នក នៅចំពោះវេទិកាដ៏សព្វព្រះហឫទ័យនៃព្រះ គឺជាវេទិកាដែល
វាយពួកទុច្ចរិត ដោយសេចក្ដីបារម្ភ និងភិតភ័យស្ញែងខ្លាច ។
អាម៉ែន ៕

២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១០–១២;
គ. និង ស. ១១០:១១.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
ខ យ៉ាកុប ៥:៦១.
២ *គ* ១ នីហ្វៃ ១៤:១៤.
ឃ យ៉ាកុប ៥:៧១.
ង ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
ច ២ នីហ្វៃ ៣០:១០.
៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:២; យ៉ាកុប ៥:៧៧;
៣ នីហ្វៃ ២៥:១.
៤ *ក* ២ សាំយូ. ៧:២៤.
ខ យ៉ាកុប ៥:៤៧.
គ ម៉ូសាយ ១៣:២៩.
៥ *ក* ស.ប. ការរួបរួមតែមួយ.
ខ អាលម៉ា ៥:៣៣–៣៤;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៤.
៦ *ក* អេសេ. ១៨:២១–២៣.
៧ *ក* អាលម៉ា ៥:៥១–៥២;
៣ នីហ្វៃ ២៧:១១–១២.
៨ *ក* ស.ប. អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ១៥:២៦.
ស.ប. ទោស.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៨:២៣.
ស.ប. ស្ថាននរក.
គ គ. និង ស. ១៩:១០–១២.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីផ្ដាច់ទោស.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៤១.
១២ *ក* មរមន ៩:២៨.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៤០:១៤.

ជំពូកទី ៧

សេរេមមិនទទួលស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ, ទាស់ជាមួយនឹងយ៉ាកុប, ទាមទាររកទីសំគាល់, ហើយត្រូវព្រះទ្រង់វាយ — ពួកព្យាការីទាំងអស់ បាននិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងអំពីដង្វាយធួនរបស់ទ្រង់ — ពួកសាសន៍នីហ្វៃរស់នៅក្នុងភាពរសាត់គ្មានទិសដៅ, កើតនៅក្នុងសេចក្ដី ទុក្ខវេទនា ហើយត្រូវពួកសាសន៍លេមិនស្អប់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥៤៤–៤២១ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីច្រើនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ មានបុរសម្នាក់មកក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ មានឈ្មោះថា សេរេម ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានចាប់ផ្ដើមផ្សាយក្នុងចំណោមបណ្ដាជន ហើយថ្លែងទៅពួកគេថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ ។ ហើយគាត់បានផ្សាយរឿងជាច្រើន ដែលបញ្ជោរប្រជាជន; ហើយគាត់ធ្វើយ៉ាងនេះ ក្នុងគោលបំណងចង់រំលំគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ចោល ។

៣ ហើយគាត់បានខិតខំធ្វើការដោយព្យាយាម ក្រែងគាត់អាចបង្វែរចិត្តប្រជាជនចេញ រហូតដល់គាត់បានបង្វែរចិត្តមនុស្សជាច្រើន ចេញ; ហើយអ្នកនោះបានដឹងថាខ្ញុំ យ៉ាកុប មានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងយាងមក នោះគាត់ស្វែងរកឱកាសមកជួបខ្ញុំ ។

៤ ហើយគាត់ជាអ្នករៀនសូត្រ ម្ល៉ោះហើយ គាត់មានជំរះដ៏ឥតខ្ចោះអំពីភាសារបស់ប្រជាជន; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបគាត់អាច បញ្ជោរ ហើយរកកលល្បិចនៃសំដីជាច្រើន ដោយអំណាចនៃអារក្ស ។

៥ ហើយគាត់បានសង្ឃឹមថានឹងធ្វើឲ្យខ្ញុំបាត់បង់សេចក្ដីជំនឿ ទោះបីខ្ញុំបានទទួលវិវរណៈជាច្រើន ហើយបានឃើញរឿងជាច្រើនស្ដី អំពីការណ៍នេះក៏ដោយ; ត្បិតខ្ញុំពិតជាបានឃើញពួកទេវតា ហើយពួកទេវតាបានធ្វើការងារបំរើដល់ខ្ញុំ ។ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំក៏បានឮ សម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ បន្លឺមកខ្ញុំគ្រប់ពាក្យម្ដងម្កាលៗ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមិនអាចបាត់បង់សេចក្ដីជំនឿបានទេ ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានមកជួបខ្ញុំ ហើយបាននិយាយមកខ្ញុំ ដោយពាក្យដូច្នេះថា៖ បងយ៉ាកុប ខ្ញុំបានស្វែង រកឱកាសជាច្រើន ដើម្បីខ្ញុំអាចនិយាយនឹងបង; ត្បិតខ្ញុំបានឮ ហើយបានដឹងថា បងចូលចិត្តដើរផ្សាយនូវអ្វីដែលបងហៅថា ដំណឹងល្អ ឬគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ ។

៧ ហើយបងបាននាំប្រជាជននេះ ជាចំនួនធំ ឲ្យគេបង្ខូចផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវនៃព្រះ ហើយពុំកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ដែលជាផ្លូវត្រូវ; ព្រមទាំងកែប្រែក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ទៅជាការថ្វាយបង្គំមនុស្សម្នាក់ ដែលបងនិយាយថា នឹងយាងមកក្នុងរយៈពេលជាច្រើនរយ ឆ្នាំទៀត ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ សេរេម សូមប្រកាសប្រាប់បងថា នេះជាសេចក្ដីប្រមាថដល់ព្រះ; ព្រោះគ្មានអ្នកណាអាចដឹង ការណ៍បែបនេះបានទេ; ត្បិតមនុស្សមិនអាចព្យាករអំពីរឿង ដែលនឹងកើតឡើងបានឡើយ ។ ហើយដោយពាក្យបែបនេះហើយដែលសេរេមបានប្រកែកនឹងខ្ញុំ ។

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានស្រោចព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មកលើព្រលឹងខ្ញុំ ដរាបដល់ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យគាត់ជ្រប់មុខ ចំពោះគ្រប់ទាំងពាក្យរបស់គាត់ ។

៩ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកមិនទទួលស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងយាងមកទេឬអី? ហើយគាត់ឆ្លើយថា៖ បើសិនជាមានព្រះគ្រីស្ទមែននោះ ខ្ញុំនឹងពុំប្រកែកថាមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ; ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទឡើយ គឺមិនដែលមានពីមុនមក ហើយក៏នឹង គ្មាននៅពេលខាងមុខដែរ ។

១០ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកជឿដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយទេ ? ហើយគាត់ឆ្លើយថា៖ ជឿ ។

១១ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថា៖ បើដូច្នោះ អ្នកពុំយល់បទគម្ពីរទាំងនោះទេ; ត្បិតពាក្យទាំងនោះ ពិតជាធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះ គ្រីស្ទហើយ ។ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា គ្មានព្យាការីណា ដែលមិនសរសេរ ឬព្យាករ ក្រៅពីនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទនោះឡើយ ។

១២ ហើយនេះមិនទាន់អស់នៅឡើយទេ — ការណ៍នេះបានសម្ដែងឲ្យខ្ញុំឃើញ ព្រោះខ្ញុំបានទាំងឮ ហើយបានឃើញ; ហើយការណ៍នេះក៏សម្ដែងឲ្យខ្ញុំដឹង ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា បើសិនជា

៧ ៥*ក* ២ នីហ្វៃ ១១:៣; យ៉ាកុប ២:១១.
៧ *ក* យ៉ាកុប ៤:៥.
ខ អាលម៉ា ៣០:១៣.
៨ *ក* ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត.
១១ *ក* វិវរ. ១៩:១០; ១ នីហ្វៃ ១០:៥; យ៉ាកុប (ព.ម) ៤:៤; ម៉ូសាយ ១៣:៣៣–៣៥; គ. និង ស. ២០:២៦.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១២ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ — ព្រះដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.

គ្មានដង្ហាយធួនទេ នោះមនុស្សលោកទាំងអស់ច្បាស់ជានឹង
ត្រូវវង្វេងបង់ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះបាន
និយាយមកខ្ញុំថាៈ ចូរបងបង្ហាញទីសំគាល់មួយដល់ខ្ញុំ ដោយ
ព្រះចេស្ដានៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបងដឹង
ជាច្រើននេះមើល ។
១៤ ហើយខ្ញុំនិយាយទៅគាត់ថាៈ តើខ្ញុំជាអ្វីទៅ ដែល
នឹងល្បងព្រះ ឲ្យបង្ហាញទីសំគាល់ដល់អ្នក អំពីរឿងដែលអ្នក
ដឹងថាជារឿង ពិតនោះ ? គង់តែអ្នកនឹងមិនទទួល
ស្គាល់រឿងនោះទៀត ពីព្រោះអ្នកជាអ្នកផងអារក្ស ។ ទោះ
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺមិនមែនជា បំណងរបស់ខ្ញុំទេ; តែបើ
សិនជាព្រះទ្រង់នឹងវាយអ្នក ចូរចាត់ទុកថា នោះជាទីសំគាល់
មួយដល់អ្នកហើយ គឺទ្រង់មានអំណាចទាំងនៅ លើស្ថានសួគ៌
និងផែនដីផង; ហើយក៏ជាទីសំគាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាង
មក ។ ហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំណងរបស់ទ្រង់បាន
សំរេចចុះ មិនមែនជាបំណងរបស់ទូលបង្គំឡើយ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ យ៉ាកុប បាន
និយាយពាក្យទាំងនេះហើយ ព្រះចេស្ដានៃព្រះអម្ចាស់ បានមកលើ
បុរសនោះ ដរាបដល់គាត់ដួលទៅលើដី ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា បុរសនោះត្រូវបានគេថែជាច្រើនថ្ងៃ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បាននិយាយ
ទៅប្រជាជនថាៈ ចូរប្រជុំគ្នាមកនៅ ថ្ងៃស្អែក ត្បិតខ្ញុំនឹង
ស្លាប់ហើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំមានប្រាថ្នាចង់និយាយ
ទៅប្រជាជនមុនខ្ញុំនឹងស្លាប់ទៅ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង
ហ្វូងមនុស្សបានប្រជុំគ្នាមក; ហើយបុរសនោះបាននិយាយយ៉ាង
ច្បាស់ លាស់ទៅប្រជាជន ហើយបដិសេធនូវអ្វីៗ ដែលគាត់
បានបង្រៀនពួកគេ ហើយទទួលថ្លែងប្រាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះចេស្ដា
នៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការងារបំរើនៃពួកទេវតា ។
១៨ ហើយគាត់បាននិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ ទៅប្រជាជនថា
គាត់ត្រូវអំណាចនៃអារក្សបោកបញ្ឆោតគាត់ ។ ហើយគាត់
បាន និយាយអំពីស្ថាននរក និងអំពីសេចក្ដីអស់កល្បជានិច្ច និង
អំពីទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។
១៩ ហើយគាត់បាននិយាយថាៈ ខ្ញុំខ្លាចក្រែងខ្ញុំបានប្រព្រឹត្ត
អំពើបាប ដ៏អត់ឱនមិនបាន ព្រោះខ្ញុំបានកុហកដល់ព្រះ; ត្បិតខ្ញុំ
មិនទទួល ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ តែបាននិយាយថា ខ្ញុំជឿព្រះគម្ពីរ;
ហើយព្រះគម្ពីរពិតជាធ្វើបន្ទាល់អំពីទ្រង់មែន ។ ហើយដោយ
សារខ្ញុំបានកុហក ដល់ព្រះយ៉ាងនេះ នោះខ្ញុំខ្លាចយ៉ាង
ក្រៃលែង ក្រែងលោករណីរបស់ខ្ញុំនេះធ្ងន់ធ្ងរពេក; ប៉ុន្តែខ្ញុំសូម
ទទួលសារភាពដល់ព្រះ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលគាត់បាន
និយាយពាក្យទាំងនេះចប់ហើយ គាត់ក៏មិនអាចនិយាយអ្វីទៀត
បានឡើយ ហើយគាត់ក៏ផុតដង្ហើមទៅ ។
២១ ហើយកាលហ្វូងមនុស្សបានឮពាក្យ ដែលគាត់បាន
និយាយ នៅពេលគាត់ជិតនឹងដាច់ដង្ហើមទៅ ពួកគេក៏មាន
សេចក្ដីអស្ចារ្យ ជាខ្លាំង; ដរាបដល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះយាងចុះ
មកសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវចាញ់ព្រះចេស្ដា
ដោយដួលទៅលើដី ។
២២ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះធ្វើឲ្យខ្ញុំ យ៉ាកុប ពេញចិត្ត
ត្បិតខ្ញុំបានសូមការណ៍នេះពីព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលទ្រង់
គង់នៅស្ថានសួគ៌; ព្រោះទ្រង់បានឮសំរែករបស់ខ្ញុំ ហើយបាន
ឆ្លើយតបពាក្យអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្ដីសុខសាន្ត
និងសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ ក៏មានឡើងវិញនៅក្នុងចំណោម
ប្រជាជន; ហើយពួកគេបានពិចារណាមើលព្រះគម្ពីរ ហើយឈប់
ស្ដាប់តាមពាក្យរបស់មនុស្សទុច្ចរិតនេះទៅ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមធ្យោបាយ
ជាច្រើនដែលបានចាត់ចែងឡើង ដើម្បីជួយ ហើយធ្វើឲ្យពួក
សាសន៍ លេមិនបានស្គាល់នូវសេចក្ដីពិតឡើងវិញ; ប៉ុន្តែកិច្ចការ
ទាំងអស់នេះ ឥតបានប្រយោជន៍ឡើយ ព្រោះពួកគេពេញចិត្ត
នឹងសង្គ្រាមទាំង ឡាយ និងការខ្វាយឈាម ហើយពួកគេ
មានសម្អប់ដ៏យូរអង្វែង ទាស់នឹងយើង ជាបងប្អូនរបស់ពួក

១២ *ខ* ២ នីហ្វៃ ២:២១.
១៣ *ក* ម៉ាថាយ ១៦:១–៤;
អាលម៉ា ៣០:៤៣–៦០.
ស.ប. ទីសំគាល់.
១៤ *ក* អាលម៉ា ៣០:៤១–៤២.
ខ អាលម៉ា ៣០:៥៣.
១៨ *ក* អាលម៉ា ៣០:៥៣.
ស.ប. ការបោក, បញ្ឆោត, សេចក្ដីបញ្ឆោត.
ខ ស.ប. អារក្ស.
១៩ *ក* ស.ប. អំពើបាបដ៏អត់ឱនមិនបាន.
ខ ម៉ូសាយ ១៥:២៦.
២០ *ក* យេរេ. ២៨:១៥–១៧.
២១ *ក* អាលម៉ា ១៩:៦.
២៣ *ក* អាលម៉ា ១៧:២.
២៤ *ក* អេណុស ១:២០.
ខ អេណុស ១:១៤.
គ ម៉ូសាយ ១០:១១–១៨.
ឃ យ៉ារ៉ុម ១:៦;
អាលម៉ា ២៦:២៣–២៥.
ង ២ នីហ្វៃ ៥:១–៣; ម៉ូសាយ ២៨:២.

គេ ។ ហើយពួកគេបានខិតខំបំផ្លាញ យើងមិនឈប់ឈរឡើយ
ដោយអំណាចនៃដៃរបស់ពួកគេ ។
២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជននីហ្វៃបានពួតកម្លាំងតទល់
នឹងពួកគេ ដោយកងទ័ព និងដោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន
ដោយទុកចិត្តទៅលើព្រះ និងទៅលើថ្មដានៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ
របស់ពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាពួកគេចេះតែមាន
ជ័យជំនះ លើពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេជានិច្ច ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ យ៉ាកុប បាន
ចាប់ផ្ដើមមានចំណាស់ចាស់; ហើយបញ្ជីអំពីប្រជាជននេះ ត្រូវ
បានកត់ នៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃឯទៀត ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសូម
បញ្ចប់បញ្ជីនេះសិនចុះ ដោយប្រកាសថា ខ្ញុំបានសរសេរតាម
ការចេះដឹងផ្ទាល់ របស់ខ្ញុំ ដោយនិយាយថា ពេលវេលាបាន
កន្លងទៅជាមួយនឹងយើង ហើយឯជីវិតយើងក៏រសាត់ហួសទៅ
ហាក់ដូចជាការយល់សប្ដិ ចំពោះយើង ឯយើងជាមនុស្សឯក
ឯង ហើយស្ងប់ស្ងាត់ ជាអ្នកដើររសាត់ព្រាត់ ត្រូវបាន
ដេញចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម យើងបានកើត នៅក្នុងសេចក្ដី
ទុក្ខលំបាកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយត្រូវបងប្អូនយើងស្អប់
ដែលបណ្ដាលឲ្យមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែង
គ្នាទាំងឡាយ; ហេតុដូច្នោះហើយ យើងបានទួញសោកក្នុង
ជីវិតរបស់យើង ។
២៧ ហើយខ្ញុំ យ៉ាកុប បានឃើញថា ខ្ញុំជិតត្រូវចុះទៅក្នុងផ្នូររបស់
ខ្ញុំហើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាននិយាយទៅអេណុស ជាកូន
ប្រុសខ្ញុំថា៖ ចូរកូនយក ផ្ទាំងទាំងនេះចុះ ។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់កូនខ្ញុំ
អំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលបងប្រុសខ្ញុំ គឺនីហ្វៃ បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ
ហើយកូនខ្ញុំបានសន្យាថា នឹងគោរពតាមបញ្ជាទាំងនោះ ។
ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការសរសេររបស់ខ្ញុំនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ
គឺជាពាក្យ សរសេរដ៏ខ្លី; ហើយចំពោះអ្នកអាន នោះសូម
ជំរាបលា ដោយសង្ឃឹមថា បងប្អូនជាច្រើននឹងបានអានពាក្យ
របស់ខ្ញុំ ឱបងប្អូនអើយ សូមជំរាបលាសិនហើយ ៕ :៚

គម្ពីរអេណុស

*អេណុសអធិស្ឋានអស់ពីសមត្ថភាព ហើយបានទទួល
ការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់លោក — សម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់ចូលមកក្នុងគំនិតលោក ដោយសន្យាថា នឹងផ្ដល់នូវ
សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ពួកសាសន៍លេមិន នៅពេលអនាគត —
ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានស្វែងរកជួយពួកសាសន៍ លេមិន —
អេណុសអររីករាយនៅក្នុងព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់លោក ។
ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤២០ ម.គ.ស. ។*

មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ អេណុស ដឹងថា
ឪពុកខ្ញុំជាមនុស្សសុចរិត — ព្រោះលោកបានបង្រៀនខ្ញុំ
តាមភាសារបស់ លោក និងតាមដំបូន្មាន និងសេចក្ដី
ដាស់តឿនរបស់ព្រះអម្ចាស់ — ហើយសូមឲ្យព្រះនាមនៃ
ព្រះរបស់ខ្ញុំ បានប្រកបដោយព្រះពរ ចំពោះរឿងនេះចុះ —
២ ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា អំពីការពុះពារដែលខ្ញុំបាន
ធ្វើទៅចំពោះព្រះ នៅមុនពេលខ្ញុំបានទទួលការផ្ដាច់បាបទាំង
ឡាយ របស់ខ្ញុំ ។
៣ មើលចុះ ខ្ញុំបានទៅបរបាញ់សត្វនៅក្នុងព្រៃ; ហើយពាក្យ
ទាំងឡាយដែលខ្ញុំតែងបានឮឪពុកខ្ញុំនិយាយជាញឹកញាប់ អំពី
ជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច និងសេចក្ដីអំណរនៃពួកបរិសុទ្ធ
បានជ្រួតជ្រាបទៅក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំ ។
៤ ហើយព្រលឹងខ្ញុំស្រេកឃ្លាន; ហើយខ្ញុំបានលុតជង្គង់ចុះ
នៅចំពោះព្រះដែលបង្កើតខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ

២៥ *ក* ស.ប. ថ្ម.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១–៦;
យ៉ារ៉ុម ១:១៤–១៥.
ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
ខ យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៤:១៤.
២៧ *ក* អេណុស ១:១.
ខ យ៉ាកុប (ព.ម) ១:១–៤.

[អេណុស]
១ ១*ក* ស.ប. អេណុស, កូនប្រុសរបស់
យ៉ាកុប.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:២–៤.
គ ១ នីហ្វៃ ១:១–២.
ឃ អេភេ. ៦:៤.
២ *ក* លោកុ. ៣២:២៤–៣២;
អាលម៉ា ៨:១០.
ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១០:១៧–១៩;
អាលម៉ា ៣៦:១៧–២១.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៥១; ៣ នីហ្វៃ ១២:៦.
ខ ស.ប. ការគោរពកោតក្រែង.
គ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.

ដោយការ អធិស្ឋាន និងការទូលអង្វរដ៏ខ្លាំង សំរាប់ព្រលឹងខ្ញុំ
ផ្ទាល់; ហើយខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គអស់ពេញមួយថ្ងៃ;
មែនហើយ ហើយដល់ ពេលយប់ ខ្ញុំបានស្រែកអំពាវនាវយ៉ាង
ខ្លាំង លុះត្រាបានឮដល់ស្ថានសួគ៌ ។
៥ ហើយស្រាប់តែមានសម្លេងបន្លឺមកខ្ញុំថា៖ អេណុស
បាបទាំងឡាយរបស់អ្នកត្រូវបានអត់ទោសឲ្យហើយ ហើយអ្នក
នឹងបានពរ ។
៦ ហើយខ្ញុំ អេណុស ដឹងថា ព្រះពុំកុហកឡើយ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ទោសរបស់ខ្ញុំបានបំបាត់ចោលទៅ ។
៧ ហើយខ្ញុំបានទូលថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ចុះតើការណ៍
នេះបានធ្វើយ៉ាងណាទៅ ?
៨ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ពីព្រោះមកពីសេច
ក្ដីជំនឿដែលអ្នកមានដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលអ្នកពុំដែលបានឮ
ឬឃើញពីមុនមក ឡើយ ។ ហើយច្រើនឆ្នាំនឹងកន្លងផុតទៅ
មុនទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ នៅក្នុងសាច់ឈាម; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ចូរអ្នកទៅចុះ សេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក បាន
ជួយសង្គ្រោះអ្នកហើយ ។
៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំឮពាក្យ
ទាំងនេះហើយ នោះខ្ញុំក៏ចាប់ផ្ដើមមានអារម្មណ៍ប្រាថ្នាចង់បាន
សុខុមាលភាពដល់បងប្អូនខ្ញុំ ជាពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានស្ដុងព្រលឹងខ្ញុំទាំងមូលទៅព្រះ ដើម្បីពួកគេ ។
១០ ហើយនៅពេលខ្ញុំកំពុងសញ្ជឹងក្នុងវិញ្ញាណ មើលចុះ
សម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់បានចូលមកក្នុងគំនិតខ្ញុំទៀតថា៖ យើងនឹង
ពិនិត្យ ពិច័យបងប្អូនអ្នក ស្របតាមសេចក្ដីព្យាយាមរបស់ពួក
គេ ក្នុងការកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ។ យើងបាន
ប្រទានដែនដីនេះ ដល់ពួកគេ ហើយគឺជាដែនដីបរិសុទ្ធ;
ហើយយើងនឹងពុំដាក់បណ្ដាសាទេ លើកលែងតែមកពីអំពើ
ទុច្ចរិត; ហេតុដូច្នោះហើយ យើងនឹង ពិនិត្យពិច័យដល់បងប្អូន
អ្នក ដូចដែលយើងបានពោលមកហើយនោះ; ឯការរំលងទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេ យើងនឹងទំលាក់ចុះ ដោយនូវ សេចក្ដី
សោកសៅ ទៅលើក្បាលពួកគេ ។
១១ ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំ អេណុស បានឮពាក្យទាំងនេះរួចហើយ
នោះសេចក្ដីជំនឿរបស់ខ្ញុំ ក៏ខ្ជាប់ខ្ជួនទៅលើព្រះអម្ចាស់; ហើយ
ខ្ញុំបាន អធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គយ៉ាងយូរ ដើម្បីបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ គឺពួក
សាសន៍លេមិន ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាន
អធិស្ឋាន ហើយធ្វើការដោយអស់ពីចិត្ត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូល មកខ្ញុំថា៖ យើងនឹងប្រទានដល់អ្នក ស្របតាម
សេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់អ្នក ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ
របស់អ្នក ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា
ដែលខ្ញុំបានប្រាថ្នាពីព្រះអង្គ — ថាប្រសិនបើប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ
គឺសាសន៍នីហ្វៃ ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលង ហើយត្រូវបំផ្លាញចោ
លដោយមធ្យោបាយណាមួយ រីឯពួកសាសន៍លេមិនបែរជា
ពុំត្រូវបានបំផ្លាញទៅវិញ នោះសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់
រក្សាបញ្ជីនៃប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ; គឺប្រសិនបើដោយ
ព្រះចេស្ដានៃព្រះពាហុដ៏បរិសុទ្ធរបស់ ព្រះអង្គក៏ដោយ ក៏សូមឲ្យ
បញ្ជីនោះបានយកចេញមកផ្សាយ ក្នុងពេលអនាគត ដល់ពួក
សាសន៍លេមិន ដើម្បីក្រែងពួកគេអាចបាននាំ មកឯសេចក្ដី
សង្គ្រោះ —
១៤ ព្រោះនៅបច្ចុប្បន្នកាលនេះ ការប្រឹងប្រែងរបស់យើង
បានទៅជាអសារឥតការ ក្នុងការនាំពួកគេមករកសេចក្ដីជំនឿ
ដ៏ត្រឹមត្រូវ វិញ ។ ហើយពួកគេបានស្បថនៅក្នុងកំហឹងថា បើ
មានលទ្ធភាព ពួកគេនឹងបំផ្លាញបញ្ជីរបស់ពួកយើង និងពួក
យើងចោលព្រមទាំង ទំនៀមទំលាប់ទាំងឡាយរបស់ពួក
អយ្យកោយើងចោលផង ។
១៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំ ដោយដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជា
ព្រះ ទ្រង់អាចថែរក្សាបញ្ជីរបស់ពួកយើងបាន នោះខ្ញុំអំពាវនាវ

---

៥ ក ស.ប. វិវរណៈ.
៨ ក អេធើរ ៣:១២–១៣.
ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ខ ម៉ាថាយ ៩:២២.
៩ ក ១ នីហ្វៃ ៨:១២;
អាលម៉ា ៣៦:២៤.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣៣:៣; ព. នៃ ម. ១:៨;
អាលម៉ា ៣៤:២៦–២៧.
១០ ក ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត;
គំនិត.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២០.
គ អេធើរ ២:៧–១២.
១២ ក មរមន ៥:២១; ៩:៣៦.
ខ ទំនុក. ៣៧:៤; ១ នីហ្វៃ ៧:១២;
ហេលេ. ១០:៥.
១៣ ក មរមន ៦:១, ៦.
ខ ព. នៃ ម. ១:៦–១១;
អាលម៉ា ៣៧:២.
គ អាលម៉ា ៣៧:១៩;
អេធើរ ១២:២២;
គ. និង ស. ៣:១៨.
ឃ អាលម៉ា ៩:១៧.
១៤ ក យ៉ាកុប (ព.ម) ៧:២៤.
ខ មរមន ៦:៦.
១៥ ក ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរ
ដែលត្រូវរក្សាទុក.

ដល់ ព្រះអង្គឥតឈប់ឈរ ព្រោះព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
មកខ្ញុំថា៖ អ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកសូមដោយសេចក្ដីជំនឿ ដោយ
ជឿថា អ្នកនឹង បានទទួល ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ អ្នក
នឹងបានទទួលជាមិនខានឡើយ ។
១៦ នោះខ្ញុំមានសេចក្ដីជំនឿ ហើយខ្ញុំបានអំពាវនាវដល់ព្រះ
សូមឲ្យព្រះអង្គថែរក្សាបញ្ជីទាំងឡាយ; ហើយទ្រង់បានធ្វើ
សេចក្ដី សញ្ញានឹងខ្ញុំថា ព្រះអង្គនឹងនាំយកបញ្ជីទាំងនោះ ទៅផ្សាយ
ដល់ពួកសាសន៍លេមិន នៅពេលកំណត់របស់ទ្រង់ ។
១៧ ហើយខ្ញុំ អេណុស បានដឹងថា រឿងនេះនឹងកើតឡើង
ស្របតាមសេចក្ដីសញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ព្រលឹងខ្ញុំក៏ បានស្ងប់ស្ងៀមទៅ ។
១៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ពួក
អយ្យកោរបស់អ្នកក៏បានសូមដល់យើង អំពីរឿងនេះដែរ; ហើយ
សំណូមពរ របស់ពួកគេ នឹងបានសំរេចដោយសេចក្ដីជំនឿ
របស់ពួកគេ; ត្បិតសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាសេច
ក្ដីជំនឿរបស់អ្នកដែរ ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ
អេណុស បានធ្វើដំណើរនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ព្យាករ
អំពីរឿង ដែលនឹងមកដល់ ហើយធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿងទាំង
ឡាយ ដែលខ្ញុំបានឮ ហើយបានឃើញមក ។
២០ ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ថា ប្រជាជននីហ្វៃបានព្យាយាម
ស្វែងរកផ្លូវ ដើម្បីតម្រែតម្រង់ពួកសាសន៍លេមិនឡើងវិញ
ឲ្យទៅតាម សេចក្ដីជំនឿដ៏ពិតដល់ព្រះ ។ ប៉ុន្តែការ
ខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកយើង បែរជាឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ;
សេចក្ដីស្អប់របស់ពួកគេពុំប្រែប្រួល សោះឡើយ ហើយពួកគេ
ត្រូវបានដឹកនាំ ដោយចរិតអាក្រក់របស់ពួកគេ ឲ្យក្លាយទៅជា
ព្រៃផ្សៃ ហើយកាចសាហាវ ហើយជាជនជាតិ ដែលស្រេកឈាម
ពោរពេញទៅដោយការគោរពរូបព្រះ និងអំពើស្មោកគ្រោក;
ចិញ្ចឹមជីវិតដោយសត្វព្រៃ; អាស្រ័យរស់នៅក្នុង ត្រសាល
ហើយដើររសាត់ព្រាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយ
ស្លៀកប៉ុងស្បែកដ៏ខ្លីមួយនៅចង្កេះ ហើយក្បាលត្រងោល;
ឯថ្វីដៃរបស់គេ គឺនៅលើការប្រើធ្នូ និងដាវ និងពូថៅ ។
ហើយពួកគេភាគច្រើន ពុំបរិភោគអ្វី ក្រៅពីសាច់ឆៅនោះទេ;
ហើយពួកគេស្វែងរកបំផ្លាញ ពួកយើង ពុំមាន
ឈប់ឈរសោះ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វៃ
បានភ្ជួររាស់ដី ហើយដាំស្រូវ និងផ្លែឈើគ្រប់យ៉ាង ហើយ
ចិញ្ចឹមសត្វទាំង ហ្វូងៗ និងហ្វូងគោក្របីគ្រប់មុខ ព្រមទាំងពពែ
និងពពែព្រៃ និងសេះជាច្រើនផង ។
២២ ហើយមានព្យាការីជាច្រើនណាស់ នៅក្នុងចំណោម
ពួកយើង ។ ឯប្រជាជនជាប្រជាជនរឹងចចេសកម្រយល់ ។
២៣ ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីការតឹងតែង ការប្រកាសប្រដៅ
និងពាក្យព្យាករណ៍អំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែង
គ្នាទាំងឡាយ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយ និងការរំឭក
ពួកគេជាញយៗ អំពីសេចក្ដីស្លាប់ និងដំណើរអមតៈ និងសេច
ក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ និងគ្រប់ការណ៍ទាំង
អស់នេះ — រំជួលដាស់ពួកគេឥតឈប់ឈរ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួក
គេកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ ។ ខ្ញុំសូមនិយាយថា គ្មាន
អ្វីក្រៅពីរឿងទាំងនេះ ហើយដោយវាចាដ៏ច្បាស់លាស់ ដែល
នឹងឃាយាំងកុំឲ្យពួកគេធ្លាក់យ៉ាងលឿន ទៅក្នុងសេច
ក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ ។ ហើយដោយរបៀបនេះហើយដែលខ្ញុំ
សរសេរអំពីពួកគេ ។
២៤ ហើយខ្ញុំបានឃើញសង្គ្រាមទាំងឡាយរវាងពួកសាសន៍
នីហ្វៃនឹងពួកសាសន៍លេមិន នៅក្នុងដំណើរនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមមាន
ចំណាស់ចាស់ ហើយរយៈពេលមួយរយចិតសិបប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លង
ផុតទៅ ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង
បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។
២៦ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ជិតដល់ពេលខ្ញុំចុះទៅក្នុងផ្នូររបស់ខ្ញុំ
ហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបានសណ្ឋិតមកលើខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវ
ផ្សាយ ហើយព្យាករដល់ប្រជាជននេះ ហើយថ្លែងនូវពាក្យ
ពេចន៍ ស្របតាមសេចក្ដីពិត ដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។

១៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:១៣–១៥;
គ. និង ស. ៣:១៩–២០;
១០:៤៦–៥០.
ខ ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
គ ២ នីហ្វៃ ២៧:៦.
២០ *ក* មរ៉ូណៃ ៩:៦.
ខ យ៉ារ៉ុម ១:៦.
គ ម៉ូសាយ ៩:១២.
ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
ឃ ម៉ូសាយ ១០:៨.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ៩:៩.
២២ *ក* ព. នៃ ម. ១:១៦–១៨.
ខ យ៉ារ៉ុម ១:៣.
២៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:២; ២ នីហ្វៃ ៣៣:៥.
ខ ស.ប. ផ្សាយ.
គ ហេលេ. ១២:៣.
ឃ យ៉ារ៉ុម ១:១២; អាលម៉ា ៣១:៥.
២៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:២–៤.

ហើយខ្ញុំបានថ្លែងពាក្យ ពិតនោះអស់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយបានអររីករាយក្នុងកិច្ចការនេះ លើកិច្ចការណាៗទាំងអស់នៅក្នុងលោកនេះ ។

២៧ ហើយនៅមិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំនឹងទៅរក[ក]ទីសំរាករបស់ខ្ញុំ ហើយ គឺជាទីជាមួយនឹងព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ; ព្រោះខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំនឹងសំរាកនៅក្នុងព្រះអង្គ ។ ហើយខ្ញុំអររីករាយនៅក្នុងថ្ងៃដែល[ខ]ជីវិតរបស់ខ្ញុំនេះ នឹងបានប្រដាប់ដោយ[គ]អមតភាព ហើយនឹងឈរនៅ ចំពោះព្រះអង្គ; ខណៈនោះ ខ្ញុំនឹងបានឃើញព្រះភក្ត្រទ្រង់ ដោយសេចក្ដីសោមនស្ស ហើយព្រះអង្គនឹងមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថាៈ ចូរមករក យើងចុះ អ្នកមានពរហើយ មានទីកន្លែងមួយ ដែលបានរៀបចំសំរាប់អ្នក នៅក្នុង[ឃ]វិមានរបស់ព្រះវរបិតាយើង ។ អាម៉ែន ៕ :៚

គម្ពីរយ៉ារ៉ុម

ពួកសាសន៍នីហ្វៃកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ, ទន្ទឹងចាំការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ, ហើយបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី — ព្យាការី ជាច្រើនខិតខំធ្វើការ ដើម្បីរក្សាប្រជាជនឲ្យនៅក្នុងផ្លូវដ៏ពិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៩៩–៣៦១ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ យ៉ារ៉ុម នឹងសរសេរពាក្យខ្លះ ស្របតាមបញ្ជាពីឪពុកខ្ញុំ គឺអេណុស ដើម្បីឲ្យ[ក]ពង្សាវតាររបស់យើងអាចបានកត់ទុក ។

២ ហើយដោយ[ក]ផ្ទាំងទាំងនេះ[ខ]តូចពេក ហើយដោយរឿងទាំងនេះ[គ]ត្រូវបានសរសេរ ដើម្បីទុកជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូនយើង គឺពួក[ឃ]សាសន៍លេមិន នោះខ្ញុំត្រូវការសរសេរបន្តិចបន្តួច; ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនសរសេរ អំពីរឿងនៃការព្យាករណ៍ ដែលខ្ញុំព្យាករ ឬអំពីរឿងនៃវិវរណៈ ទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំទេ ។ ត្បិតតើខ្ញុំអាចសរសេរលើសជាងអ្វីដែលពួកអយ្យកោខ្ញុំបានសរសេរនោះ? ត្បិតតើពួកអយ្យកោរបស់ខ្ញុំមិន ទាន់បានបើកសម្ដែងប្រាប់ នូវផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរួចហើយទេឬអី ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាៈ មែនហើយ; ហើយការណ៍នេះ ល្មមគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ខ្ញុំហើយ ។

៣ មើលចុះ ជាការចាំបាច់ថា ត្រូវមានការណ៍ច្រើនដែលត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ពីព្រោះមកពីភាពរឹងរូស នៃចិត្តរបស់គេ ភាពថ្លង់នៃត្រចៀករបស់គេ ភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ និង[ក]ករឹងរបស់គេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាជាអតិបរមាដល់គេដែរ ហើយពុំទាន់[ខ]បោសជំរះគេ ចេញពីផ្ទៃដីនេះនៅឡើយ ។

៤ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងចំណោមពួកយើង ដែលមាន[ក]វិវរណៈជាច្រើន ព្រោះពួកគេពុំមែនជាមនុស្សរឹងរូសឡើយ ហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនធ្វើចិត្តរឹងរូស តែមានសេចក្ដីជំនឿវិញ នោះមាន[ខ]សេចក្ដីរួបរួមគ្នានឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដែលសម្ដែងឲ្យកូនចៅ មនុស្សឃើញ ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពីររយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ឯប្រជាជននីហ្វៃបានទៅជាខ្លាំងពូកែ នៅក្នុងដែនដី ។ ពួកគេបាន[ក]គោរព តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ហើយញែក[ខ]ថ្ងៃឈប់សំរាក ទុកជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ។ ហើយពួកគេមិន[គ]ជេរ ឬក៏[ឃ]ពោលពាក្យ ប្រមាថព្រះឡើយ ។ ឯច្បាប់ដែនដីក៏តឹងរឹងណាស់ ។

២៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
ខ ស.ប. ដែលរមែងស្លាប់, ភាពដែលរមែងស្លាប់.
គ ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
ឃ យ៉ូហាន ១៤:២–៣; អេធើរ ១២:៣២–៣៤; គ. និង ស. ៧២:៤; ៩៨:១៨.

[យ៉ារ៉ុម]
១ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ៣:១២; ៥:១៤.
២ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ៣:១៤; អោមណៃ ១:១.
ខ ១ នីហ្វៃ ៦:១–៦.
គ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — តម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៧:៦; មរមន ៥:១២.
៣ *ក* អេណុស ១:២២–២៣.
ខ អេធើរ ២:៨–១០.
៤ *ក* អាលម៉ា ២៦:២២; ហេលេ. ១១:២៣; គ. និង ស. ១០៧:១៨–១៩. ស.ប. វិវរណៈ.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:២៤; អាលម៉ា ៣៤:១៣–១៤.
ខ និក្ខ. ៣៥:២. ស.ប. ថ្ងៃឈប់សំរាក.
គ ស.ប. សេចក្ដីមើលងាយ.
ឃ ស.ប. ប្រមាថព្រះ, ការប្រមាថព្រះ.

៦ ហើយពួកគេរស់នៅពាសពេញលើផ្ទៃដីជាច្រើន ឯពួកសាសន៍លេមិនក៏ដូច្នោះដែរ ។ ឯពួកគេមានចំនួនលើសច្រើនជាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ហើយពួកគេចូលចិត្តប្រ[ក]ព្រឹត្តការកាប់សម្លាប់ ហើយហុតឈាមសត្វ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកធ្វើចម្បាំង[ក]នឹងយើង ជាសាសន៍នីហ្វៃ ជាច្រើនគ្រាច្រើនដង ។ ប៉ុន្តែពួកស្តេច និងពួកមេដឹកនាំរបស់យើង សុទ្ធតែជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ ដែលមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់; ហើយពួកគេបានបង្រៀនប្រជាជន អំពីផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់; ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបយើងទប់ទល់នឹងពួកសាសន៍លេមិនបាន ហើយបានបោសជំរះ[ខ]ពួកគេចេញ ពីដែនដីយើងផង ហើយបានចាប់ផ្តើមបង្កើនកម្លាំងដល់ទីក្រុងរបស់យើង ឬទីណាដែលជាដីកេរ្តិ៍អាកររបស់យើង ។

៨ ហើយយើងបានកើនចំនួនជាច្រើន ហើយបានរាលពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ហើយបានក្លាយទៅជាអ្នកមានដ៏លើសលប់ គឺមានមាស ហើយមានប្រាក់ និងវត្ថុមានតម្លៃ និងឈើក្បាច់ និងអាគារ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីន និងដែក និងស្ពាន់ផងដែរ និងលង្ហិន និងដែកថែបជាច្រើន ដែលយើងយកមក[ក]ធ្វើជាគ្រឿងឧបករណ៍គ្រប់យ៉ាង សំរាប់ភ្ជួរដី ព្រមទាំងធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម ទាំងឡាយ — មែនហើយ ដូចជាព្រួញស្រួច និងបំពង់ដាក់ព្រួញ និងស្ន និងលំពែង និងអស់ទាំងការរៀបចំគ្រប់មុខសំរាប់ធ្វើសង្គ្រាម ។

៩ ហើយយើងបានរៀបចំចាំទប់ទល់នឹងពួកសាសន៍លេមិនយ៉ាងដូច្នោះហើយ ទើបពួកគេមិនបានចំរើនឡើងលើសយើងឡើយ ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបញ្ជាក់ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកអយ្យកោយើងពីមុនថា៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាកាន់ តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកព្យាការីនៃព្រះអម្ចាស់បានព្រមានប្រជាជននីហ្វៃ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះថា បើសិនជាពួកគេពុំកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង[ក]ឡាយទេ តែធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលងវិញ នោះពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញឲ្យផុតពីផ្ទៃដី ។

១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកព្យាការី និងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូប្រដៅ បានខិតខំធ្វើការ ដោយដាស់តឿន[ក]អស់ពីការអត់ធ្មត់ឲ្យប្រជាជនមានការព្យាយាម; ដោយបង្រៀនក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ និងបំណងដែលក្រិត្យវិន័យនេះបានថែងមក; ដោយបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ ឲ្យទន្ទឹង[ខ]ចាំព្រះមែស៊ី ហើយឲ្យជឿដល់ទ្រង់ដែលនឹងយាងមក ហាក់ដូចជាទ្រង់បានយាងមករួចហើយដូច្នោះ ។ ហើយតាមបែបនេះ ហើយដែលពួកគេបានបង្រៀនប្រជាជន ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយធ្វើយ៉ាងនេះ នោះពួកគេបានការពារប្រជាជន មិនឲ្យត្រូវ[ក]បំផ្លាញបង់[ខ]ពីលើផ្ទៃដីនេះ ទៅ; ព្រោះពួកគេបានចាក់ចិត្តប្រជាជនដោយពាក្យសំដី គឺដាស់រំជួលឲ្យប្រជាជនប្រែចិត្តជានិច្ច ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពីររយសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំបានកន្លងផុត — ដោយមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ ទែងគ្នាទាំងឡាយ និងការបែកបាក់គ្នាទាំងឡាយ អស់រយៈពេលជាច្រើន ។

១៤ ហើយខ្ញុំ យ៉ារ៉ុម ឈប់សរសេរទៀតហើយ ព្រោះផ្ទាំងទាំងនេះតូចពេក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នា អាចទៅរក[ក]ផ្ទាំងនីហ្វៃផ្សេងទៀត; ត្បិតមើលចុះ នៅលើផ្ទាំងទាំងនោះហើយ ដែលមានបញ្ជីអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយនៃយើង ស្របតាម ការកត់ត្រានៃពួកស្តេច ឬពួកអ្នកដែលត្រូវគេចាត់ឲ្យសរសេរ ។

១៥ ហើយខ្ញុំសូមប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ដៃអោមណៃ ជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យផ្ទាំងទាំងនេះត្រូវបានកត់ទុក ស្របតាម[ក]បញ្ជា ទាំងឡាយពីពួកអយ្យកោខ្ញុំ ៕ :៚

៦ ក យ៉ាកុប (ព.ម) ៧:២៤; អេណុស ១:២០.
៧ ក យ៉ាកុប (ព.ម) ១:៩, ១១, ១៥.
ខ ព. នៃ ម. ១:១៤.
៨ ក ម៉ូសាយ ១០:៨.
១០ ក ១ នីហ្វៃ ១២:១៩–២០; អោមណៃ ១:៥.
១១ ក យ៉ាកុប (ព.ម) ៤:៥; អាលម៉ា ២៥:១៥–១៦.
ខ ២ នីហ្វៃ ១១:៤; អេធើរ ១២:១៨–១៩.
គ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៤–២៧; ម៉ូសាយ ៣:១៣; ១៦:៦.
១២ ក អេធើរ ២:១០.
ខ អាលម៉ា ៣១:៥.
១៤ ក ១ នីហ្វៃ ៩:២–៤.
១៥ ក យ៉ាកុប (ព.ម) ១:១–៤.

គម្ពីរអោមណៃ

អោមណៃ, អ័ម៉ារ៉ុន, កេមីស, អ័ប៊ីណាដុម, និងអាម៉ាលេកៃ
ផ្លាស់គ្នាកត់បញ្ជីទាំងឡាយ — ម៉ូសាយជួបប្រទះ
ប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា ដែលចេញមកពីក្រុងយេរូសាឡិម
នៅក្នុងជំនាន់សេដេគា — ម៉ូសាយត្រូវគេលើកឲ្យធ្វើជាស្ដេច
— ពួកពូជពង្សនៃមូលេកនៅឯ សារ៉ាហិមឡា បាន
ជួបកូរីអានទុមើរ ជាមនុស្សចុងក្រោយបង្អស់នៃពួកសាសន៍
យ៉ារេឌ — ស្ដេចបេនយ៉ាមីនសោយរាជ្យជំនួសម៉ូសាយ
— មនុស្ស លោកត្រូវថ្វាយព្រលឹងខ្លួន ជាដង្វាយថ្វាយដល់
ព្រះគ្រីស្ទ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣២៣–១៣០ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំ អោមណៃ
ដោយបានទទួលបញ្ជាពីឪពុកខ្ញុំ គឺយ៉ារ៉ុម ថាខ្ញុំត្រូវសរសេរ
រឿងខ្លះ នៅលើផ្ទាំង ទាំងនេះ ដើម្បីរក្សាពង្សាវតារ
របស់យើងទុកឲ្យបានគង់វង់ —
២ ហេតុដូច្នោះហើយ ក្នុងជីវិតខ្ញុំនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា
ដឹងថា ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធជាច្រើនដងដោយដាវ ដើម្បីការពារ
ប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ កុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់
ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ គឺពួកសាសន៍លេមិន ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ
រូបខ្ញុំនេះផ្ទាល់ជា មនុស្សទុច្ចរិត ហើយខ្ញុំពុំបានកាន់តាមវិន័យ
និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលខ្ញុំគួរតែកាន់តាម
នោះទេ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពីររយចិតសិបប្រាំ
មួយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ហើយយើងបានប្រកបដោយ
សេចក្ដីសុខសាន្ត ជាច្រើនរដូវ; ហើយយើងមានសង្គ្រាម និង
ការខ្ចាយឈាមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ អស់ជាច្រើនរដូវដែរ ។ មែនហើយ
សរុបសេចក្ដីមក គឺពីររយ ប៉ែតសិបពីរឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ
ហើយខ្ញុំបានរក្សាផ្ទាំងទាំងនេះទុក ស្របតាមបញ្ញាក៏នៃពួក
អយ្យកោខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំបានប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះ ដល់កូនប្រុសខ្ញុំ
គឺអ័ម៉ារ៉ុន ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់តែត្រឹមនេះសិនចុះ ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ អ័ម៉ារ៉ុន សរសេរនូវអ្វីៗដែលខ្ញុំ
សរសេរ គឺរឿងបន្តិចបន្តួច នៅក្នុងសៀវភៅរបស់ឪពុកខ្ញុំ ។
៥ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បីរយម្ភៃឆ្នាំបាន
កន្លងផុតទៅ ហើយភាគច្រើននៃពួកសាសន៍នីហ្វៃដែល
ទុច្ចរិតនោះត្រូវ បានបំផ្លាញចោល ។
៦ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនទ្រាំ គឺបន្ទាប់ពីទ្រង់បាននាំពួក
គេចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ហើយបានការពារពួកគេទុក មិនឲ្យ
ធ្លាក់ ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវពួកគេ មែនហើយ
ទ្រង់នឹងមិនទ្រាំឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពុំបានបញ្ជាក់នោះឡើយ
ដែលទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលទៅនឹងពួកអយ្យកោយើងថា៖ ដរាបណា
អ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងពុំបាន ចំរើនឡើង នៅលើដែនដីសោះឡើយ ។
៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមកពិនិត្យពិច័យ
ពួកគេ ដោយសេចក្ដីជំនុំជំរះដ៏ធំ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែទ្រង់ បានប្រណីដល់ពួកសុចរិត ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវ
វិនាសឡើយ តែទ្រង់បានរំដោះពួកគេឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួក
ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេវិញ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានប្រគល់ផ្ទាំង
ទាំងឡាយទៅឲ្យប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ គឺកេមីស ។
៩ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ កេមីស សរសេរនូវរឿងបន្តិចបន្តួចដែលខ្ញុំ
សរសេរ នៅក្នុងសៀវភៅដដែល ដែលបងប្រុសខ្ញុំបានសរសេរ
នោះ; ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញអក្សរចុងក្រោយបង្អស់ ដែល
បងខ្ញុំបានសរសេរ គឺលោកបានសរសេរ ដោយដៃលោកផ្ទាល់;
ហើយលោក បានសរសេរនៅថ្ងៃ ដែលលោកបានប្រគល់ផ្ទាំង
ទាំងនេះដល់ខ្ញុំ ។ ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលយើងបាន
កត់បញ្ជីទាំងឡាយទុក ព្រោះនេះគឺជាបញ្ជាពីពួកអយ្យកោយើង
ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់តែត្រឹមនេះសិនចុះ ។
១០ មើលចុះ ខ្ញុំ អ័ប៊ីណាដុម ជាកូនប្រុសរបស់កេមីស ។
មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញសង្គ្រាម
និងការទាស់ ទែងគ្នាជាច្រើនរវាងប្រជាជនខ្ញុំ គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃ
និងពួកសាសន៍លេមិន; ហើយដោយដាវផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបាន
ផ្ដាច់ជីវិតនៃពួក សាសន៍លេមិនជាច្រើន ដើម្បីការពារបងប្អូនខ្ញុំ ។
១១ ហើយមើលចុះ បញ្ជីនៃប្រជាជននេះ ត្រូវបាន
ឆ្លាក់ត្រានៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលស្ដេចទាំងឡាយបាន
រក្សាទុក តាមតំណទាំង ឡាយ; ហើយខ្ញុំពុំស្គាល់វិវរណៈណាទេ
លើកលែងតែអ្វីដែលបានសរសេរមកនោះ ឬក៏ការព្យាករណ៍
ណាដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីដែលបានសរសេរមកនេះ
គឺល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់តែត្រឹមនេះសិនចុះ ។
១២ មើលចុះ ខ្ញុំ អាម៉ាលេកៃ ជាកូនប្រុសរបស់អ័ប៊ីណាដុម ។

[អោមណៃ]
១ ៣ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ១:១–៤;
យ៉ារ៉ុម ១:១៥.
៥ *ក* យ៉ារ៉ុម ១:៩–១០.

មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅអ្នកបន្តិចអំពីម៉ូសាយ ដែលត្រូវបាន
តាំង ឲ្យធ្វើជាស្ដេចនៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា; ត្បិតមើលចុះ
លោកត្រូវបានព្រមានពីព្រះអម្ចាស់ថា លោកត្រូវភៀសខ្លួន
ចេញពីដែនដីនីហ្វៃ ហើយអស់អ្នកណាដែលស្ដាប់តាមសម្លេង
នៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ត្រូវតែចាកចេញពីដែនដីនេះជាមួយលោកដែរ
ហើយចូលទៅក្នុង ទីរហោស្ថាន—
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានធ្វើ
តាមអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាដល់លោក ។ ហើយ
ពួកគេបាន ចេញពីដែនដី ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺអស់អ្នក
ណាដែលស្ដាប់តាមសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយពួកគេត្រូវបាន
ដឹកនាំ ដោយការ ផ្សាយសាសនា និងការព្យាករណ៍ជាច្រើន ។
ហើយពួកគេត្រូវបានដាស់តឿនមិនឈប់ឈរ ដោយព្រះបន្ទូល
នៃព្រះ; ហើយពួកគេ ត្រូវបានដឹកនាំ ដោយព្រះចេស្ដានៃ
ព្រះពាហុរបស់ទ្រង់ កាត់តាមទីរហោស្ថាន រហូតដល់ពួកគេ
បានចុះទៅដល់ដែនដីមួយ ដែលហៅថា សារ៉ាហិមឡា ។
១៤ ហើយពួកគេបានជួបប្រទះប្រជាជនមួយ ដែលហៅថា
ប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា ។ ឥឡូវនេះ មានការអររីករាយជាខ្លាំង
នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា; ឯសារ៉ាហិមឡាក៏បានអរ
រីករាយជាខ្លាំងដែរ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជូនមកជា
មួយនឹង ប្រជាជនម៉ូសាយ នូវផ្ទាំងលង្ហិន ដែលមានបញ្ជីនៃពួក
សាសន៍យូដា ។
១៥ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបាន
ឃើញថា ប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា បានចេញមក
ពីក្រុងយេរូសាឡិមមក នៅក្នុងគ្រាដែលសេដេគា ជាស្ដេច
នៃស្រុកយូដា ត្រូវចាប់ជាឈ្លើយ យកទៅឯក្រុងបាប៊ីឡូន ។
១៦ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយ
ព្រះហស្ដនៃព្រះអម្ចាស់ បាននាំឆ្លងកាត់ទឹកដ៏ធំធេង មកឯដែនដី
ដែល ម៉ូសាយបានជួបគេនោះ; ហើយពួកគេបានរស់នៅទីនោះ
ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ។
១៧ ហើយនៅពេលដែលម៉ូសាយបានជួបគេ នោះពួកគេ
មានចំនួនច្រើនអនេក ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួក
គេធ្លាប់ មានសង្គ្រាមជាច្រើន និងការទាស់ទែងគ្នាដ៏ធំដែរ
ហើយត្រូវស្លាប់ដោយដាវជាច្រើនគ្រា; ឯភាសារបស់ពួកគេ
បានក្លាយទៅជាប្រែ ប្រួល; ហើយពួកគេមិនបានយកកបញ្ជី
តាមខ្លួនមកឡើយ; ហើយពួកគេមិនទទួលស្គាល់ព្រះដ៏បង្កបង្កើត
របស់ពួកគេទេ; ឯម៉ូសាយ ព្រមទាំងប្រជារាស្ត្ររបស់ម៉ូសាយ
មិនអាចយល់ភាសាគេបានឡើយ ។
១៨ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានធ្វើឲ្យ
ពួកគេរៀនភាសារបស់លោក ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេរៀនភាសារបស់ម៉ូសាយហើយ
សារ៉ាហិមឡាបានប្រាប់អំពីពង្សាវតាររបស់ពួកអយ្យកោលោក
ស្របតាមដែលលោក ចាំបាន; ហើយប្រវត្តិទាំងនោះបាន
សរសេរទុក តែមិនមែននៅលើផ្ទាំងទាំងនេះទេ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា
និងប្រជាជនរបស់ម៉ូសាយបានរួបរួមគ្នា ហើយម៉ូសាយត្រូវបាន
តែងតាំងឡើង ឲ្យធ្វើជាស្ដេចរបស់ពួកគេ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅជំនាន់
ម៉ូសាយ មានថ្មមួយធំ ដែលគេយកមកឲ្យលោក ដោយមាន
ឆ្លាក់ត្រានៅលើ ថ្មនោះ; ហើយលោកបានបកប្រែឆ្លាក់ត្រានោះ
ដោយអំណោយទាន និងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ។
២១ ហើយឆ្លាក់ត្រាទាំងនោះប្រាប់ដំណើររឿងអំពីមនុស្ស
ម្នាក់ឈ្មោះ កូរីអានទុមើរ និងការស្លាប់បង់នៃប្រជាជន
លោក ។ ឯកូរីអានទុមើរ ត្រូវបានជួបប្រទះដោយ
ប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា; ហើយលោកបាននៅជាមួយនឹងពួក
គេ អស់រយៈពេលប្រាំបួនខែ ។
២២ នៅលើថ្មនោះ មានចែងបន្តិចបន្តួចអំពីពួកអយ្យកោ
របស់លោក ។ ហើយពួកឪពុកម្ដាយដើមរបស់លោក បានចេញ
មកពីប៉ម នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំភាន់ភាសា
មនុស្ស; ហើយការតឹងរឹងនៃព្រះអម្ចាស់ បានធ្លាក់មកលើពួកគេ
ស្របតាមសេចក្ដីជំនុំជំរះ ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលត្រឹមត្រូវ;
ហើយឆ្អឹងរបស់ពួកគេរាយនៅលើដែនដី នៅទិសខាងជើង ។
២៣ មើលចុះ ខ្ញុំ អាម៉ាលេគៃ បានកើតនៅជំនាន់ម៉ូសាយ;

១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:៦–៩.
ខ យ៉ាកុប (ព.ម) ៣:៤.
១៤ *ក* ស.ប. សារ៉ាហិមឡា.
ខ ១ នីហ្វៃ ៣:៣, ១៩–២០; ៥:១០–២២.
១៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៥:២.
ខ យេរេ. ៣៩:១–១០; ហេលេ. ៨:២១.
១៧ *ក* ម៉ូសាយ ១:២–៦.
១៩ *ក* ម៉ូសាយ ២៥:១៣.
ខ អោមណៃ ១:១២.
២០ *ក* ម៉ូសាយ ៨:១៣–១៩. ស.ប. អ្នកមើលឆុត.
២១ *ក* អេធើរ ១២:១. ស.ប. កូរីអានទុមើរ.
២២ *ក* អេធើរ ១:១–៥.
ខ លោកុ. ១១:៦–៩; ម៉ូសាយ ២៨:១៧; អេធើរ ១:៣៣.
គ ម៉ូសាយ ៨:៨.

ហើយខ្ញុំបានរស់នៅ រហូតដល់បានឃើញមរណភាពរបស់លោក; *ក*ឯបេនយ៉ាមីន ជាបុត្ររបស់លោក ក៏បានសោយរាជ្យជំនួសលោក ។

២៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងជំនាន់ស្ដេចបេនយ៉ាមីន នូវសង្គ្រាមដ៏ធំមួយ និងការខ្ចាយឈាមដ៏ច្រើន រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃនឹងពួកសាសន៍លេមិន ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃមានប្រៀបលើពួកគេជាខ្លាំង; មែនហើយ រហូតដល់ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានដេញពួកគេចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមមានចំណាស់ចាស់; ហើយដោយគ្មានកូនតពូជឡើយ ហើយដោយដឹងថា *ក*ស្ដេចបេនយ៉ាមីន ជាមនុស្សសុចរិត នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនឹងប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះ ទៅឲ្យទ្រង់ទូន្មានដល់អស់ ទាំងមនុស្ស ឲ្យមករកព្រះ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយឲ្យជឿដល់ការព្យាករណ៍ និងដល់វិវរណៈទាំងឡាយ និងដល់ ការងារបំរើនៃពួកទេវតា និងដល់អំណោយទានខាងការនិយាយភាសាច្រើន និងដល់អំណោយទានខាងការបកប្រែភាសាទាំងឡាយ និងដល់គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែល*គ*ល្អ; ត្បិតឥតមានអ្វីដែលល្អឡើយ លើកលែងតែមកពីព្រះអម្ចាស់; ហើយអ្វីដែលអាក្រក់ គឺមកពីអារក្ស វិញ ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យ*ក*អ្នកមករកព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយទទួលទាននូវសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ និងព្រះចេស្ដានៃសេចក្ដីប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ចុះ ។ មែនហើយ ចូរមករកទ្រង់ ហើយចូរថ្វាយព្រលឹងអ្នកទាំងមូល *ខ*ជាដង្វាយថ្វាយដល់ទ្រង់ ហើយចូរបន្ត*ឃ*ការតមអាហារ និងការអធិស្ឋាន ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ ចុងបំផុត; ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយបន្តិច អំពីមនុស្សមួយចំនួន ដែលបានឡើងទៅឯទីរហោស្ថាន ដើម្បីត្រឡប់ទៅឯដែនដីនីហ្វៃវិញ; ព្រោះមានមនុស្សមួយចំនួនធំ ដែលមានប្រាថ្នាចង់បានដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេ ។

២៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានឡើងទៅឯទីរហោស្ថាន ។ ឯអ្នកដឹកនាំរបស់គេ គឺជាមនុស្សខ្លាំងពូកែម្នាក់ ហើយក្បាលរឹង ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានធ្វើឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយពួកគេត្រូវបាន*ក*ស្លាប់ទាំងអស់ នៅក្នុងទីរហោ ស្ថាន លើកលែងតែហាសិបនាក់ប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេបានត្រឡប់មកដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេក៏បាននាំអ្នកផ្សេងទៀត ក្នុងចំនួនគួរសម ហើយបានធ្វើដំណើរទៅឯទីរហោស្ថានទៀត ។

៣០ ហើយខ្ញុំ អាម៉ាលេកៃ មានប្អូនប្រុសម្នាក់ ដែលបានទៅជាមួយនឹងពួកគេដែរ; ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ខ្ញុំមិនដែលបានដឹងអំពី ពួកគេទៀតឡើយ ។ ហើយខ្ញុំជិតដេកនៅក្នុងផ្នូររបស់ខ្ញុំហើយ; *ក*ឯផ្ទាំងទាំងនេះ ពេញអស់ហើយ ។ ហើយខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយ របស់ខ្ញុំតែត្រឹមនេះសិនចុះ ៕ :ល៚

ពាក្យសំដីនៃមរមន

មរមនសង្ខេបផ្ទាំងធំរបស់នីហ្វៃ — លោកបញ្ចូលផ្ទាំងតូចទៅនឹងផ្ទាំងផ្សេង — ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបង្កើតឲ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្តនៅ លើដែនដី ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៨៥ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ *ក*មរមន ជិតប្រគល់បញ្ជីដែលខ្ញុំបានធ្វើមកទៅឲ្យកូនប្រុសខ្ញុំ គឺម៉ូរ៉ូណៃ មើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ ស្ទើរតែទាំងអស់នៃប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ ។

២ ហើយ*ក*ជាច្រើនរយឆ្នាំក្រោយមក បន្ទាប់ពីការយាងមក

២៣ *ក* ព. នៃ ម. ១:៣.
២៥ *ក* ព. នៃ ម. ១:១៧—១៨;
ម៉ូសាយ ២៩:១៣.
ខ ព. នៃ ម. ១:១០.
គ អាលម៉ា ៥:៤០;
អេធើរ ៤:១២;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៥—១៧.
២៦ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ១:៧;
អាលម៉ា ២៩:២;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:៣២.
ខ ស.ប. បូជា, យញ្ញបូជា.
គ ៣ នីហ្វៃ ៩:២០.
ឃ ស.ប. តម, តំណម.
២៨ *ក* ម៉ូសាយ ៩:១—៤.
៣០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៦:១—៦.

[ពាក្យសំដីនៃមរមន]
១ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:៩—១២;
មរមន ១:១—៤; ៨:១, ៤—៥.
ស.ប. មរមន, ព្យាការីសាសន៍នីហ្វៃ.
២ *ក* មរមន ៦:៥—៦.

នៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំប្រគល់បញ្ជីទាំងនេះដល់ដៃនៃកូនប្រុសខ្ញុំ;
ហើយខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា វានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ
នៃប្រជាជនខ្ញុំទាំងស្រុង ។ ប៉ុន្តែសូមព្រះអនុគ្រោះឲ្យវារស់នៅ
ដើម្បីវាអាច សរសេររឿងខ្លះអំពីពួកគេ និងរឿងខ្លះអំពី
ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីក្រែងថ្ងៃណាមួយ ការណ៍នេះនឹងមាន
ប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយខ្លះអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរ;
ព្រោះបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើការសង្ខេបពីផ្ទាំងនីហ្វៃ រហូតមក
ដល់រជ្ជកាល ស្ដេចបេនយ៉ាមីន ដែលអាម៉ាលេកៃបាននិយាយ
មកនោះ នោះខ្ញុំបានពិចារណាមើលក្នុងបញ្ជីទាំងឡាយ ដែល
បានប្រគល់មកក្នុងដៃខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានរកឃើញផ្ទាំងទាំងនេះ
ដែលមាននូវដំណើររឿងដ៏ខ្លីនេះ អំពីពួកព្យាការី ចាប់ពីយ៉ាកុប
រហូតមកដល់រជ្ជកាលនៃ ស្ដេចបេនយ៉ាមីននេះ ព្រមទាំងពាក្យ
ជាច្រើនរបស់នីហ្វៃផង ។
៤ ឯរឿងទាំងឡាយ ដែលមាននៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នោះខ្ញុំ
ពេញចិត្ត ពីព្រោះមកពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីការ
យាងមក នៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយពួកអយ្យកោខ្ញុំដឹងថា ពាក្យ
ព្យាករណ៍ទាំងនេះភាគច្រើនត្រូវបានបំពេញហើយ; មែនហើយ
ហើយខ្ញុំក៏ដឹងដែរថា រឿងជាច្រើនដែលបានព្យាករអំពីពួកយើង
រហូតមកដល់ថ្ងៃនេះ ក៏បានបំពេញហើយដែរ ឯរឿងទាំង
ឡាយណាដែលនៅក្រោយថ្ងៃនេះ ច្បាស់ជានឹងបានកើតឡើងជា
ពិតប្រាកដ —
៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំរើសរឿងទាំងនេះ ដើម្បីបញ្ចប់បញ្ជី
របស់ខ្ញុំនៅលើបញ្ជីនេះ ឯបញ្ជីរបស់ខ្ញុំដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន
នោះខ្ញុំនឹងយកពីផ្ទាំងនីហ្វៃ; ហើយខ្ញុំពុំអាចសរសេរឲ្យអស់ទេ
ទោះជាមួយភាគរយ នៃដំណើររឿងរបស់ប្រជាជនខ្ញុំក្ដី ។
៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនឹងយកផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលមានការព្យាករណ៍
ទាំងឡាយ និងវិវរណៈទាំងឡាយ ហើយដាក់វាជាមួយនឹង
បញ្ជី របស់ខ្ញុំ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ព្រោះសុទ្ធតែជា
ការណ៍ជំរើសចំពោះខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំដឹងថា សុទ្ធតែជាការណ៍
ជំរើសចំពោះបងប្អូន ខ្ញុំដែរ ។
៧ ហើយខ្ញុំធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីប្រយោជន៍មួយដ៏សំខាន់;
ព្រោះព្រះវិញ្ញាណបានខ្សឹបប្រាប់ខ្ញុំ ស្របតាមការងារនៃ
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ អម្ចាស់ ដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ។ ហើយឥឡូវនេះ
ខ្ញុំពុំដឹងនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ទេ; តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
ជ្រាបនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែលនឹងកើតឡើង; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ទ្រង់បានធ្វើការក្នុងខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើ
អ្វីៗស្របតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ។
៨ ហើយការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំដល់ព្រះ គឺអំពីបងប្អូនខ្ញុំ
ដើម្បីសូមឲ្យពួកគេអាចបានស្គាល់ព្រះម្ដងទៀត មែនហើយ
គឺស្គាល់នូវសេចក្ដី ប្រោសលោះនៃព្រះគ្រីស្ទ; ដើម្បីសូមឲ្យពួក
គេអាចបានត្រឡប់ទៅជាប្រជាជនដ៏គួរស្រឡាញ់ដូចមុន ។
៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន សូមបញ្ចប់បញ្ជីរបស់ខ្ញុំ ដែល
ខ្ញុំយកមកពីផ្ទាំងនីហ្វៃសិនហើយ; ហើយខ្ញុំធ្វើបញ្ជីនេះ ស្របតាម
ការ ចេះដឹង និងស្របតាមយោបល់ដែលព្រះទ្រង់បានប្រទាន
ដល់ខ្ញុំ ។
១០ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
បន្ទាប់ពីអាម៉ាលេកៃបានប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ព្រះហស្ដនៃ
ស្ដេច បេនយ៉ាមីនហើយ នោះស្ដេចក៏បានយកផ្ទាំងទាំងនេះ
ទុកជាមួយផ្ទាំងឯទៀត ដែលមានបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបន្ត
ពីស្ដេចមួយទៅ ស្ដេចមួយ ពីតំណមួយទៅតំណមួយ រហូតមក
ដល់សម័យស្ដេចបេនយ៉ាមីន ។
១១ ហើយផ្ទាំងទាំងនេះ ត្រូវបានបន្តពីស្ដេចបេនយ៉ាមីន ពីតំណ
មួយទៅតំណមួយ រហូតដល់ធ្លាក់មកក្នុងដៃខ្ញុំ ។ ហើយខ្ញុំ
មរមន សូមអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យផ្ទាំងទាំងនេះនៅឲ្យបាន
គង់វង្ស ចាប់ពីពេលនេះរហូតតទៅ ។ ហើយខ្ញុំដឹងថា វានឹង
ត្រូវបានរក្សាទុកឲ្យ បានគង់វង្ស; ត្បិតមានរឿងដ៏សំខាន់ៗបាន
ធ្លាក់នៅលើនោះ ដែលនឹងត្រូវយកមកជំនុំជំរះប្រជាជនខ្ញុំ និង

២ *ខ* គ. និង ស. ៣:១៦–២០.
៣ *ក* គ. និង ស. ១០:៤៤.
ខ គ. និង ស. ១០:៣៨–៤០.
គ ម៉ូសាយ ១:៦;
ហេលេ. ៣:១៣–១៥;
មរមន ៤:២៣.
ឃ អោមណៃ ១:២៣.
៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៦:៥.
៥ *ក* ក.ន. ការណ៍ដែលលោកពេញចិត្ត
ដែលបានពោលដល់នៅក្នុងខទី ៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ៩:២.
គ ៣ នីហ្វៃ ៥:៨–១១; ២៦:៦–១២.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ៩:៥; ១៩:៣;
គ. និង ស. ៣:១២–២០;
១០:១–១៩, ៣០–៤៧.
ខ ស.ប. ព្រះដ៏ជ្រាបសព្វសារពើ.
៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:៣–៤;
អេណុស ១:១១–១២.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣០:៦.
១០ *ក* អោមណៃ ១:២៥, ៣០.
ខ ១ នីហ្វៃ ៩:៤.
គ យ៉ារ៉ុម ១:១៤.
១១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:៨–១២;
មរមន ១:១–៥.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១៨; ២៩:១១;
៣៣:១១–១៥;
៣ នីហ្វៃ ២៧:២៣–២៧.

បងប្អូនគេ នៅថ្ងៃដ៏ធំ ហើយចុង ក្រោយបង្អស់ ស្របតាមព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះដែលបានចែងមក ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ អំពីស្ដេចបេនយ៉ាមីន — ទ្រង់មាន
ការទាស់ទែងខ្លះ ក្នុងចំណោមប្រជាជនទ្រង់ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍
លេមិនបានចុះមកពីដែនដីនីហ្វៃ ដើម្បីមកច្បាំងនឹងពួកសាសន៍
នីហ្វៃ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានប្រមូលពលទ័ពទ្រង់
ហើយបានទប់ទល់នឹងពួកគេ; ហើយបានប្រយុទ្ធដោយកម្លាំង
ព្រះហស្តទ្រង់ផ្ទាល់ ដោយប្រើដាវរបស់ឡាបាន់ ។
១៤ ហើយនៅក្នុងកម្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេបាន
តទល់នឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ រហូតដល់ពួកគេបានសម្លាប់
ពួកលេមិន ជាច្រើនពាន់នាក់ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធតទល់នឹងពួកសាសន៍លេមិន
រហូតដល់ពួកគេបានដេញពួក លេមិន ឲ្យចេញអស់ពីដែនដីកេរ្ដិ៍អា
កររបស់គេទៅ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីមានព្រះគ្រីស្ទ
ក្លែងក្លាយទាំងឡាយ នោះមាត់គេត្រូវបានបិទ ហើយពួកគេ
បាន ទទួលទុក្ខទោស ស្របតាមបទល្មើសរបស់ខ្លួន;
១៦ ហើយបន្ទាប់ពីមានពួកព្យាការីក្លែងក្លាយ និងពួក
អាចារ្យក្លែងក្លាយ និងពួកគ្រូប្រដៅក្លែងក្លាយ នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន ហើយពួកអស់ទាំងនេះបានទទួលទុក្ខទោស
ស្របតាមបទល្មើសរបស់ខ្លួន; ហើយបន្ទាប់ពីការទាស់ទែងគ្នា
ជាច្រើន និងការបែកបាក់គ្នា ដ៏ច្រើន ចូលដៃទៅឯពួកសាសន៍
លេមិន មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចបេនយ៉ាមីន
ដោយមានជំនួយពីពួកព្យាការី ដ៏បរិសុទ្ធ ដែលនៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន —
១៧ ត្បិតមើលចុះ ស្ដេចបេនយ៉ាមីន ជាមនុស្សបរិសុទ្ធម្នាក់
ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យលើរាស្ត្ររបស់ ទ្រង់ ដោយសេចក្ដី
សុចរិត ហើយមានមនុស្សបរិសុទ្ធជាច្រើននៅលើដែនដី ហើយ
ពួកគេបានថ្លែងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ប្រកបដោយអានុភាពនិងសិទ្ធិ
អំណាច ហើយ គេបានប្រើវិធានការណ៍យ៉ាងតឹងរឹង ពីព្រោះ
តែការរឹងទទឹងរបស់ប្រជាជន —
១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយជំនួយពីពួកអ្នកទាំងនេះ
នោះស្ដេចបេនយ៉ាមីន ដោយបានធ្វើការដ៏អស់ពីសមត្ថភា
ពនៃកាយរបស់ ទ្រង់ និងអស់ពីសមត្ថភាពនៃព្រលឹងរបស់ទ្រង់
ព្រមទាំងពួកព្យាការីទាំងឡាយផង បានបង្កើតឲ្យមានសេច
ក្ដីសុខសាន្តនៅលើដែនដី ម្ដងទៀត ៕ ៚

គម្ពីរម៉ូសាយ

ជំពូកទី ១

ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបង្រៀនបុត្រាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នូវភាសា និងពាក្យព្យាករណ៍នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ — សាសនា និងអារ្យធម៌ របស់គេត្រូវបានរក្សាទុក ដោយសារបញ្ជីទាំងឡាយត្រូវបានកត់ទុកនៅលើផ្ទាំងនានា — ម៉ូសាយត្រូវបានរើសឲ្យធ្វើជាស្ដេច ហើយត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ច ឲ្យរក្សាបញ្ជី និងវត្ថុផ្សេងៗទុក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៣០–១២៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឥតមានការទាស់ទែងគ្នាឡើយ នៅលើ
ដែនដីសារ៉ាហិមឡាទាំងមូល គឺនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
ទាំងអស់ ដែលជា ប្រជាជនរបស់ស្ដេចបេនយ៉ាមីន ម្ល៉ោះហើយ
ទើបស្ដេចបេនយ៉ាមីនមានសេចក្ដីសុខសាន្តតរៀតទៅ រហូត
ដល់អស់មួយជីវិតទ្រង់ដែល នៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មាន
បុត្រាបីនាក់ ដែលទ្រង់ឲ្យនាមថា ម៉ូសាយ និងហេឡូរុម
និងហេលេមិន ។ ហើយទ្រង់បានឲ្យពួកគេរៀនភាសាទាំងអស់
របស់ពួកអយ្យកោទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានក្លាយទៅជាមនុស្ស
ដែលប្រកបដោយ យោបល់; ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹង
អំពីពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលចេញពីមាត់នៃពួកអយ្យកោ
របស់គេ ដែលបានប្រទានឲ្យគេ ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់។

១៣ *ក* អោមណៃ ១:១២.
ខ ១ នីហ្វៃ ៤:៩; ២ នីហ្វៃ ៥:១៤; យ៉ាកុប (ព.ម) ១:១០; ម៉ូសាយ ១:១៦; គ. និង ស. ១៧:១.
១៥ *ក* ស.ប. អ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ.
១៦ *ក* អេណុស ១:២២.
១៧ *ក* អាលម៉ា ១៣:២៦.
ខ អាលម៉ា ១៧:២–៣.
គ ម៉ូរ៉ូណៃ ៩:៤; គ. និង ស. ១២១:៤១–៤៣.
[ម៉ូសាយ]
១ ១*ក* អោមណៃ ១:១៣.
២ *ក* ម៉ូសាយ ៤:១៤–១៥; គ. និង ស. ៦៨:២៥, ២៨.
ខ មរមន ៩:៣២.

៣ ហើយទ្រង់ក៏បានបង្រៀនពួកគេ អំពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបានចារនៅលើផ្ទាំងលង្ហិនដែរថា៖ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ ឲ្យបុត្ររាល់គ្នាចាំថា បើពុំដោយសារផ្ទាំងទាំងនេះ ដែលមានបញ្ជីទាំងនេះ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះទេ យើងច្បាស់ជាត្រូវវង្វេងទុក្ខនៅ ក្នុងភាពល្ងង់ខ្លៅ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយមិនដឹងនូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះសោះឡើយ ។

៤ ត្បិតលីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង ពុំអាចចាំនូវគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះ ដើម្បីយកមកបង្រៀនដល់កូនចៅរបស់លោកបានទេ លើកលែងតែដោយសារជំនួយរបស់ផ្ទាំងទាំងនេះ; ដោយព្រោះលោកបានរៀនជាភាសានៃពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបលោកអាចអាននូវចម្លាក់ទាំងនេះបាន ហើយបង្រៀនដល់កូនចៅលោក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបង្រៀនតទៅកូនចៅរបស់គេទៀត ម្ល៉ោះហើយ បានបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

៥ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាសូមប្រាប់ថា បើពុំដោយសារការណ៍ទាំងនេះ ដែលត្រូវបានរក្សាទុកដោយព្រះហស្តនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចអាន ហើយយល់នូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយមានព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់នៅចំពោះភ្នែក យើងជានិច្ចនោះទេ នោះពួកអយ្យកោរបស់យើងច្បាស់ជាចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ហើយយើងច្បាស់ជាដូចពួកសាសន៍លេមិន ដែលជាបងប្អូនយើងដែរ ដែលពុំដឹងអ្វីអំពីរឿងទាំងនេះសោះ ព្រមទាំងមិនជឿនៅពេលពួកគេត្រូវបានបង្រៀនផង គឺដោយមកពី សណ្ដាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលមិនត្រឹមត្រូវ ។

៦ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្ររាល់គ្នាចាំថា ពាក្យទាំងនេះពិត ហើយបញ្ជីទាំងនេះក៏ពិតដែរ ។ ហើយមើលចុះ ផ្ទាំងនីហ្វៃដែលមានបញ្ជី និងពាក្យរបស់ពួកអយ្យកោយើង ចាប់ពីពេលដែលគេចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម មកដល់ឥឡូវនេះ នោះក៏ពិតដែរ; ហើយយើងអាចដឹងអំពីភាពជាក់លាក់នៃវត្ថុទាំងនេះ ពីព្រោះយើងមានវត្ថុទាំងនេះ នៅចំពោះភ្នែកយើងហើយ ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបុត្រារបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្ររាល់គ្នាចាំថា ត្រូវពិចារណាមើលវត្ថុទាំងនេះ ដោយព្យាយាមដើម្បីបុត្រអាចមានប្រយោជន៍ដោយសារវា; ហើយបិតាចង់ឲ្យបុត្ររាល់គ្នា កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យបុត្ររាល់គ្នា អាចបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ស្របតាមសេចក្ដីសន្យាទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដល់ពួកអយ្យកោរបស់យើង ។

៨ ហើយស្ដេចបេនយ៉ាមីន ទ្រង់បានបង្រៀនបុត្រារបស់ទ្រង់នូវការណ៍ច្រើនទៀត ដែលពុំបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនេះឡើយ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្ដេចបេនយ៉ាមីនទ្រង់បានបញ្ចប់នូវបង្រៀនបុត្រាទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ក៏មានព្រះជន្មចាស់ជរា ហើយទ្រង់បានទតឃើញថា ក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ ទ្រង់ត្រូវទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដីហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់គិតថា ជាការចាំបាច់ដែលទ្រង់ត្រូវប្រគល់រាជ្យ ទៅឲ្យបុត្ររបស់ទ្រង់ម្នាក់ ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់ឲ្យគេនាំម៉ូសាយមកចំពោះទ្រង់ ហើយនេះជាពាក្យ ដែលទ្រង់មានបន្ទូល ទៅកាន់បុត្រថា៖ បុត្ររបស់បិតាអើយ បិតាចង់ឲ្យបុត្រប្រកាសទូទៅអស់ទាំងដែនដីនេះ នៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននេះ ឬប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា និងប្រជាជនរបស់ម៉ូសាយ ដែលរស់នៅលើដែនដី ដើម្បីឲ្យគេប្រមូលគ្នាមក; ព្រោះថ្ងៃស្អែកនេះ បិតានឹងប្រកាសប្រាប់ប្រជាជននេះ ចេញពីមាត់របស់បិតាផ្ទាល់ថា បុត្រគឺជាស្ដេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងប្រជាជននេះ គឺជាប្រជាជនដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងទ្រង់បានប្រទានដល់យើង ។

១១ ហើយម៉្យាងទៀត បិតានឹងឲ្យឈ្មោះមួយដល់ប្រជាជននេះ ដើម្បីឲ្យគេអាចញែកចេញពីប្រជាជនទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម; ហើយបិតាធ្វើដូច្នេះ ក៏ព្រោះតែពួកគេជាប្រជាជនព្យាយាមកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ។

៣ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
ខ អាលម៉ា ៣៧:៨–៩.
៤ *ក* យ.ស. – ប្រវត្តិ ១:៦៤.
៥ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរដែលត្រូវរក្សាទុក.
ខ ចោទិ. ៦:៦–៨.
គ ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
ឃ ម៉ូសាយ ១០:១១–១៧.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:៣; ២ នីហ្វៃ ៣៣:១០–១១; មរ៉ូណៃ ១០:២៧.
៧ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
ខ ម៉ូសាយ ២:២២; អាលម៉ា ៥០:២០–២២.
គ ទំនុក. ១២២:៦; ១ នីហ្វៃ ២:២០.
ឃ អាលម៉ា ៩:១២–១៤.
១០ *ក* អោមណៃ ១:១៤.
ខ ម៉ូសាយ ២:៣០.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ៥:៨–១២.

១២ ហើយបិតានឹងឲ្យគេនូវឈ្មោះមួយ ដែលនឹងមិនត្រូវលុបចោលបានឡើយ លើកលែងតែដោយការ[ក]រំលង ។

១៣ មែនហើយ ម្យ៉ាងទៀត បិតាប្រាប់ទៅបុត្រថា បើសិនជាប្រជាជនដ៏សំណប់ជាខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់នេះធ្លាក់ចុះ ទៅ[ក]ក្នុងការ រំលងច្បាប់ ហើយក្លាយទៅជាប្រជាជនទុច្ចរិត ហើយកំផិត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងបោះបង់គេចោល ដើម្បីឲ្យពួកគេក្លាយទៅជា មនុស្ស[ខ]ទន់ខ្សោយ ដូចបងប្អូនរបស់គេ; ហើយទ្រង់នឹង[គ]ឈប់ថែរក្សាគេ ដោយព្រះចេស្ដាដ៏ផ្ទឹមមិនបាន និង អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ដូចជាទ្រង់ បានថែរក្សាពួកអយ្យកោរបស់យើង ពីមុនមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

១៤ ព្រោះបិតាប្រាប់បុត្រថា បើសិនជាទ្រង់ពុំបានលូកព្រះហស្តមកថែរក្សាពួកអយ្យកោយើងទេ ពួកគេច្បាស់ជាធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃពួកសាសន៍លេមិនហើយ ហើយទទួលរងគ្រោះចំពោះការស្អប់របស់ពួកគេ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានបញ្ចប់ពាក្យទាំងនេះ ទៅកាន់បុត្រទ្រង់ហើយនោះទ្រង់ក៏ បានបង្គាប់បុត្រពីកិច្ចការទាំងអស់នៃព្រះនគរ ។

១៦ ហើយក្រៅពីនេះទៀត ទ្រង់ក៏បានបង្គាប់បុត្រពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលចារនៅលើ[ក]ផ្ទាំងលង្ហិន; ព្រមទាំងផ្ទាំងនីហ្វៃផង; ព្រមទាំង [ខ]ដាវរបស់ឡាបាន់ និង[គ]ដុំមូល ឬគ្រឿងចង្អុលទិស ដែលបានដឹកនាំពួកអយ្យកោរបស់យើង ឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថាន ដែលបានរៀបចំឡើង ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីដោយសារវត្ថុនេះ ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំតាមការយកចិត្តទុកដាក់ និងការព្យាយាម ដែលពួកគេ បានធ្វើចំពោះទ្រង់ ។

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលណាគេមិនស្មោះត្រង់ នោះគេពុំបានចំរើន ឬជឿនលឿន នៅក្នុងដំណើររបស់គេឡើយ តែ[ក]ត្រូវរុញ ច្រានថយក្រោយវិញ ហើយនាំមកនូវការពុំសព្វព្រះហឫទ័យនៃព្រះមកលើគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ គេត្រូវវាយដោយអំណត់អត់ និងការ ទុក្ខវេទនាដ៏ឈឺចាប់ ដើម្បីដាស់រំឭលគេ ឲ្យនឹកចាំដល់ករណីយកិច្ចរបស់គេ ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានទៅធ្វើ ដូចបិតាលោកបានបញ្ជាដល់លោក ហើយបានប្រកាសប្រាប់ប្រជាជនទាំងអស់ ដែលនៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា ឲ្យមកជួបជុំគ្នា ដើម្បីឲ្យគេអាចឡើងទៅឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីទៅស្ដាប់ ពាក្យទាំងឡាយ ដែលបិតាលោកនឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ៕

ជំពូកទី ២

ស្ដេចបេនយ៉ាមីន ថ្លែងទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ — ទ្រង់រៀបរាប់ឡើងវិញនូវសមធម៌ យុត្តិធម៌ និងជីវភាពខាងផ្លូវវិញ្ញាណ នៃ រជ្ជកាលរបស់ទ្រង់ — ទ្រង់ទូន្មានឲ្យគេបម្រើព្រះមហាក្សត្រសួគ៌របស់គេ — អស់អ្នកណាដែលបះបោរទាស់នឹងព្រះ នឹងត្រូវរងទុក្ខ ដូចជាអណ្ដាតភ្លើងដែលពន្លត់មិនបាន ។ ប្រមាណ ជាឆ្នាំ ១២៤ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីម៉ូសាយបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលបិតាលោកបានបញ្ជាដល់លោក ហើយបានប្រកាសទូទៅអស់ ទាំងដែនដី ឲ្យប្រជាជនមកជួបជុំគ្នាទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដើម្បីឲ្យគេអាចឡើងទៅឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីទៅស្ដាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលស្ដេចបេនយ៉ាមីន នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ។

២ ហើយមានចំនួនមនុស្សជាច្រើន គឺមានចំនួនច្រើន រហូតដល់គេពុំអាចរាប់បានឡើយ; ព្រោះគេបានរីករាលដុះដាលយ៉ាងខ្លាំង ហើយមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែ នៅលើដែនដីនេះ ។

៣ ហើយគេក៏បាននាំយកមកនូវ[ក]កូនសត្វច្បង នៃហ្វូងចៀមរបស់គេផងដែរ ដើម្បីគេអាច[ខ]ថ្វាយជាយញ្ញបូជា ហើយជា[គ]ដង្វាយដុត [ឃ]តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។

៤ ហើយក៏ដើម្បីឲ្យពួកគេថ្លែងអំណរគុណថ្វាយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ដែលទ្រង់បាននាំពួកគេ ចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ហើយទ្រង់បានរំដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយបាន[ក]តែងតាំងបុរសសុចរិតទាំងឡាយឲ្យធ្វើជា[ខ]គ្រូ បង្រៀនរបស់គេ និងបុរសសុចរិតម្នាក់ ឲ្យធ្វើ

១២ *ក* ស.ប. អំពើបាប.
១៣ *ក* ហេព្រើរ ៦:៤–៦.
ខ ហេលេ. ៤:២៤–២៦.
គ គ. និង ស. ១០៣:៨–១០.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ១:៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ៤:៨–១៩;
ព. នៃ ម. ១:១៣;
គ. និង ស. ១៧:១.
គ ១ នីហ្វៃ ១៦:១០.
១៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:១២–១៣.
២ ៣ *ក* លោកុ. ៤:៤.
ខ ស.ប. បូជា, យញ្ញបូជា.
គ ១ នីហ្វៃ ៥:៩.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៤;
អាលម៉ា ៣០:៣; ៣៤:១៣–១៤.
៤ *ក* ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ,
ការហៅ.
ខ ម៉ូសាយ ១៨:១៨–២២.
ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.

ជាស្ដេចរបស់គេផង ដែលបានបង្កើតឲ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានបង្រៀនពួកគេ ឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យគេបានអររីករាយ ហើយពោរពេញទៅដោយសេចក្ដី ស្រឡាញ់ ចំពោះព្រះ និងចំពោះមនុស្សទាំងអស់ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឡើងទៅដល់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធហើយ នោះពួកគេបោះត្រសាលរបស់គេ នៅជុំវិញ មនុស្សម្នាក់ៗទៅតាមគ្រួសាររៀងៗខ្លួន ដោយមានភរិយាគេ និងកូនប្រុសគេ និងកូនស្រីគេ និងចៅប្រុសគេ និងចៅស្រីគេ ពីចាស់បំផុត ទៅដល់ក្មេងបំផុត គឺគ្រួសារនីមួយៗនៅដាច់ពីគ្នា ។

៦ ហើយពួកគេបានបោះត្រសាលនៅជុំវិញព្រះវិហារបរិសុទ្ធ មនុស្សម្នាក់ៗមានទ្វារត្រសាលបើកចំហទៅរកព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យគេអាចនៅក្នុងត្រសាល ហើយស្ដាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលស្ដេចបេនយ៉ាមីន នឹងមានបន្ទូលមកកាន់ពួកគេ ។

៧ ដោយសារបណ្ដាជនមានចំនួនច្រើនលើសលប់ពេកម្ល៉ោះហើយ បានជាស្ដេចបេនយ៉ាមីន ទ្រង់ពុំអាចបង្រៀនពួកគេទាំងអស់គ្នា នៅក្នុងកំផែងព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេសង់ប៉មមួយ ដើម្បីឲ្យប្រជាជនអាចឮពាក្យទាំង ឡាយ ដែលទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនទ្រង់ ពីលើប៉មនោះមក; ប៉ុន្តែពួកគេពុំអាច ស្ដាប់ឮអស់ទាំងពាក្យរបស់ទ្រង់បានឡើយ ពីព្រោះមកពីមានចំនួនមនុស្សច្រើនពេក; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់បញ្ជាឲ្យគេកត់នូវពាក្យ ទាំងឡាយដែលទ្រង់មានបន្ទូលមក ហើយបញ្ជូនទៅក្នុងចំណោមជនទាំងឡាយណា ដែលពុំបាននៅក្រោមសម្លេងទ្រង់ ដើម្បីឲ្យគេអាច បានទទួលនូវពាក្យទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ផងដែរ ។

៩ ហើយពាក្យដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល ហើយបានបញ្ជាឲ្យគេចម្លងមានដូចតទៅនេះ៖ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលបានមកជួបជុំគ្នានៅទីនេះ អ្នកទាំងអស់ដែលអាចស្ដាប់ឮសម្លេងយើង ដែលយើងនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកនៅ ថ្ងៃនេះ; ត្បិតយើងពុំបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាឡើងមកទីនេះ ដើម្បីមើលងាយដល់ពាក្យដែលយើងនិយាយនោះទេ ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នកប្រុង ស្ដាប់តាមយើងវិញ ហើយសូមបើកត្រចៀកអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានឮ និងចិត្តអ្នក ដើម្បីឲ្យរាល់គ្នាអាចបានយល់ និងគំនិតអ្នក ដើម្បីឲ្យសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះអាចបានលាតត្រដាងបង្ហាញដល់អ្នកចុះ ។

១០ យើងពុំបានបញ្ជាឲ្យអ្នកឡើងមកទីនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាខ្លាចយើង ឬក៏ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាគិតថា យើងនេះជាមនុស្សខ្ពស់ ជាងមនុស្សធម្មតានោះទេ ។

១១ ប៉ុន្តែ យើងក៏ដូចអ្នករាល់គ្នាដែរ ដែលមានការទន់ខ្សោយគ្រប់បែបយ៉ាងខាងរូបកាយ និងខាងគំនិត; ក៏ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានរើស ដោយប្រជាជននេះ ហើយបានតាំងឡើងដោយបិតាយើង ហើយត្រូវបានទ្រទ្រង់ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យយើងធ្វើជា អ្នកគ្រប់គ្រង ហើយជាស្ដេចលើប្រជាជននេះ; ហើយត្រូវបានថែរក្សាឲ្យគង់វង្សដោយព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបានរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបំរើអ្នកឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព អស់ពីគំនិត និងអស់ពីកម្លាំង ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានមកឲ្យយើង ។

១២ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងបានស៊ូទ្រាំចំណាយពេលវេលាក្នុងជីវិតយើង ដើម្បីបំរើអ្នករាល់គ្នារហូតមកដល់ពេលនេះ ហើយយើងពុំបានស្វែងរកមាសឬប្រាក់ ឬរបស់ទ្រព្យអ្វីពីអ្នកឡើយ;

១៣ ហើយយើងក៏ពុំព្រមឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវដាប់ឃុំឃាំងនៅក្នុងគុកងងឹត ឬក៏ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើជាខ្ញុំកញ្ជះរបស់អ្នកឯទៀត ឬឲ្យអ្នក រាល់គ្នាធ្វើឃាត ឬលួច ឬប្លន់ ឬផិតគ្នាឡើយ; ហើយយើងក៏ពុំព្រមឲ្យអ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតណាមួយឡើយ ហើយបានបង្រៀន អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នៅគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក—

១៤ ហើយសូម្បីតែរូបយើង ក៏បានធ្វើការដោយដៃយើងផ្ទាល់ ដើម្បីយើងអាចបំរើអ្នក ហើយដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបង់ពន្ធដារ

៤ *ក* អោមណៃ ១:១២–១៥.
ខ យ៉ូហាន ១៥:១០.
ង ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
៥ *ក* ស.ប. គ្រួសារ.
៦ *ក* និក្ខ. ៣៣:៨–១០.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៣.
ខ គ. និង ស. ៦:១២.
គ ស.ប. ប្រុងស្ដាប់.
ឃ ម៉ូសាយ ១២:២៧; ៣ នីហ្វៃ ១៩:៣៣.
ង ស.ប. គំនិត.
ច ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីកោតខ្លាច.
១២ *ក* កិច្ចការ ២០:៣៣–៣៤.
១៤ *ក* ១ កូរិន. ៩:១៨.

ដ៏ធ្ងន់ ហើយដើម្បីកុំឲ្យមានអ្វីធ្ងន់ធ្ងរកើតមានដល់អ្នក ដែល
ពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន– រីឯអ្វីៗទាំងអស់ ដែលយើងទើបនិយាយ
នេះ អ្នករាល់គ្នាកំពុងធ្វើជាសាក្សីនៅថ្ងៃនេះហើយ ។
១៥ ក៏ប៉ុន្តែ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងពុំបាន
ប្រព្រឹត្តការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីយើងអាចអួតអាង ឬក៏ប្រាប់
អំពីការណ៍ ទាំងនេះ ដើម្បីចោទប្រកាន់ទោសដល់អ្នកនោះទេ;
ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នកនូវការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបាន
ដឹងថា នៅថ្ងៃនេះ យើងអាចឆ្លើយដោយសតិសម្បជញ្ញៈដ៏ជ្រះ
ថ្លាចំពោះព្រះ ។
១៦ មើលចុះ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ពីព្រោះយើងបានប្រាប់
អ្នកថា យើងបានចំណាយពេលវេលានៃជីវិតយើង ក្នុងការ
បំរើអ្នក នោះយើងពុំមានបំណងចង់អួតអាងឡើយ ត្បិតយើង
គ្រាន់តែនៅក្នុងការបំរើដល់ព្រះតែប៉ុណ្ណោះ ។
១៧ ហើយមើលចុះ យើងសូមប្រាប់អ្នកនូវការណ៍ទាំងនេះ
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានប្រាជ្ញា; ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាច
បានដឹងថា កាលណាអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងការបំរើដល់មនុស្ស
ទូទៅ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្រាន់តែនៅក្នុងការបំរើដល់ព្រះរបស់
អ្នកតែ ប៉ុណ្ណោះ ។
១៨ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានហៅយើងថាជាស្ដេចរបស់
អ្នក; ហើយបើសិនជាយើង ដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថាជាស្ដេច
របស់អ្នក នោះធ្វើការបំរើដល់អ្នក តើម្ដេចឡើយបានជាអ្នក
រាល់គ្នាពុំធ្វើការបំរើគ្នាទៅវិញទៅមក ?
១៩ ហើយមើលចុះទៀតថា បើសិនជាយើង ដែលអ្នករាល់
គ្នាហៅថាជាស្ដេចរបស់អ្នក បានចំណាយពេលវេលានៃជីវិត
ខ្លួន នៅក្នុងការបំរើអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែបាននៅក្នុងការបំរើដល់
ព្រះទៅវិញ នោះសមនឹងបានទទួលបុណ្យគុណអ្វីពីអ្នករាល់គ្នា
ឱចុះតើអ្នក ត្រូវថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះរាជាសួគ៌របស់អ្នក
យ៉ាងដូចម្ដេចទៅ !
២០ ឱបងប្អូនរបស់យើងអើយ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើ
សិនជាអ្នកនឹងថ្លែងអស់ទាំងអំណរគុណ និងការសរសើរដំកើង
ដែលព្រលឹង ទាំងមូលអ្នកមាន ដើម្បីថ្វាយដល់ព្រះ ដែលបាន
បង្កើតអ្នករាល់គ្នាមកនោះ ហើយបានថែរក្សាអ្នកឲ្យបានគង់វង់
ហើយដែលបាន បណ្ដាលឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានអររីករាយ ហើយបាន
អនុញ្ញាតឲ្យអ្នករាល់គ្នារស់នៅដោយសុខសាន្ដជាមួយគ្នា —
២១ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងបំរើទ្រង់
ដែលបានបង្កើតអ្នក ចាប់ពីដើមដំបូងមក ហើយកំពុងតែថែរក្សាអ្នក
ឲ្យគង់វង់នៅ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដោយបានប្រទានដង្ហើមដល់
អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចរស់នៅ ហើយធ្វើចលនា ហើយ
ប្រព្រឹត្តនូវ អ្វីៗ ទៅតាមចំណង់របស់ខ្លួន ហើយព្រមទាំងបាន
ជួយគាំទ្រដល់អ្នក ពីរយៈពេលមួយទៅរយៈពេលមួយ —
យើងសូមប្រាប់ថា បើសិនជា អ្នករាល់គ្នានឹងបំរើទ្រង់ ឲ្យអស់ពី
ព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នកទៅទៀត ក៏អ្នករាល់គ្នានៅតែជាអ្នក
បំរើ ដ៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ ។
២២ ហើយមើលចុះ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាន់តែតម្រូវ ឲ្យអ្នកកាន់
តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ; ហើយព្រះអង្គ
ទ្រង់បាន សន្យានឹងអ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងកាន់
តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបាន
ចំរើនឡើងនៅលើដែនដី; ហើយព្រះអង្គទ្រង់ពុំដែល
ផ្លាស់ប្ដូរនូវអ្វី ដែលព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនោះឡើយ;
ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់អ្នក
ហើយធ្វើឲ្យអ្នកចំរើនឡើង ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ ដំបូងបំផុត ព្រះអង្គទ្រង់បានបង្កើតអ្នក
មក ហើយបានប្រទានជីវិតដល់អ្នក ដោយហេតុនេះ អ្នករាល់
គ្នាជំពាក់ បំណុលដល់ព្រះអង្គវិញ ។
២៤ ហើយទីពីរ ព្រះអង្គតម្រូវឲ្យអ្នករាល់គ្នា ធ្វើដូចដែល
ព្រះអង្គទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក; ព្រោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើ
តាមនោះ មែន ព្រះអង្គនឹងប្រទានពរដល់អ្នកភ្លាម; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ព្រះអង្គទ្រង់បានសងអ្នកវិញ ។ ហើយអ្នករាល់
គ្នាក៏នៅតែជំពាក់បំណុល ព្រះអង្គដដែល នៅតែជំពាក់
ហើយជំពាក់ជារៀងដរាបតទៅ; ហេតុដូច្នេះហើយ តើមានអ្វី
ដែលគួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាអួតបាន ?

១៥ *ក* ស.ប. បញ្ញាចិត្ត.
១៧ *ក* ស.ប. ប្រាជ្ញា.
ខ ម៉ាថាយ ២៥:៤០;
យ៉ាកុប (ព.ស.ច.) ១:២៧;
គ. និង ស. ៤២:២៩–៣១.
ស.ប. ការបំរើ.
គ ស.ប. ពួកបងប្អូនប្រុស,
បងប្អូនប្រុស; បងប្អូនស្រី.
១៨ *ក* ម៉ាថាយ ២០:២៦–២៧.
១៩ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ,
ការថ្លែងអំណរគុណ.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:១៦.
ខ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
២១ *ក* ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
ខ លូកា ១៧:៧–១០.
២២ *ក* លេវី. ២៥:១៨–១៩;
២ នីហ្វៃ ១:៩.
ខ ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.
គ គ. និង ស. ៣:១–២.
ឃ គ. និង ស. ១៤:៧; ៥៨:២–៣.
២៤ *ក* ស.ប. ប្រទានពរ, មានពរ, ព្រះពរ.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងសូមសួរថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយអ្វីអំពីខ្លួនឯងឬទេ ? យើងឆ្លើយថា ទេ ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាច និយាយថា អ្នករាល់គ្នាស្មើទៅនឹងធូលីដីនៃផែនដីនេះឡើយ; ក៏ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានកើតមកពីធូលីលើផែនដី; ប៉ុន្តែមើលចុះ ធូលីដីនេះជារបស់ផងព្រះ ដែលបានបង្កើតអ្នករាល់គ្នាមក ។

២៦ ហើយយើង សូម្បីតែរូបយើងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថាជាស្តេច ក៏ពុំមានអ្វីប្រសើរជាងអ្នករាល់គ្នាឡើយ; ព្រោះយើងក៏ មកពីធូលីដីដែរ ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាឃើញថា យើងចាស់ ហើយយើងជិតនឹងលះបង់ចោល នូវរូបរាងដែលអាចស្លាប់នេះទៅឲ្យ ធរណី ដែលជាមាតាខ្លួននោះវិញហើយ ។

២៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ដូចជាយើងបានប្រាប់អ្នកថា យើងបានបំរើអ្នក គឺបានដើរដោយសតិសម្បជញ្ញៈដ៏ជ្រះថ្លានៅចំពោះព្រះម៉្លោះហើយ យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នានៅពេលនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានឃើញថាឥតទោស ហើយដើម្បីកុំឲ្យឈាម របស់អ្នកប្រឡាក់មកលើយើង នៅពេលដែលយើងត្រូវឈរទទួលការជំនុំជំរះពីព្រះ ចំពោះការណ៍ទាំងឡាយដែលព្រះអង្គទ្រង់បាន បញ្ជាដល់យើងអំពីអ្នករាល់គ្នា ។

២៨ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចកំចាត់សំលៀកបំពាក់យើងពីឈាមរបស់អ្នក នៅពេលវេលានេះ កាលដែលយើងជិតចុះទៅកាន់ផ្នូររបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចចុះទៅដោយសុខសាន្ត ហើយឲ្យវិញ្ញាណ អមតៈរបស់យើងអាចចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមចម្រៀងនៅស្ថានលើ ក្នុងការច្រៀងសរសើរដំកើងដល់ព្រះដ៏យុត្តិធម៌ ។

២៩ ហើយថែមទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចប្រកាស ប្រាប់អ្នកថា យើងពុំអាចធ្វើជាគ្រូបង្រៀនអ្នកតទៅទៀតទេ ឬក៏ធ្វើជាស្តេចអ្នកទៀតដែរ;

៣០ ព្រោះថា ទោះបីនៅពេលនេះសោត រូបរាងរបស់យើងញ័រចំប្រប់ នៅពេលយើងខំនិយាយទៅកាន់អ្នក; ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានជួយគាំទ្រយើង ហើយបានទ្រាំឲ្យយើងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហើយបានបញ្ជាយើងថា យើងត្រូវប្រកាសប្រាប់ អ្នកនៅថ្ងៃនេះថា ម៉ូសាយជាបុត្ររបស់ខ្ញុំ គឺជាស្តេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើអ្នក ។

៣១ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើនូវអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើពីមុនមក ។ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានកាន់តាមបញ្ញារបស់យើង និងតាមបញ្ញារបស់បិតាយើង ហើយបានចំរើនឡើង ហើយត្រូវបានថែរក្សាកុំឲ្យ ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកយ៉ាងណា នោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញារបស់បុត្រយើង ឬតាមព្រះបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយនៃព្រះ ដែលនឹងប្រគល់ដល់អ្នកដោយបុត្រយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដីយ៉ាងនោះដែរ ហើយពួក ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកក៏នឹងគ្មានអំណាចអ្វីមកលើអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ ។

៣២ ប៉ុន្តែ ឱប្រជាជនរបស់យើងអើយ សូមប្រយ័ត្នប្រយែងក្រែងមានការទាស់ទែងគ្នាកើតឡើង នៅក្នុងចំណោមអ្នក ហើយក្រែងអ្នករាល់គ្នាចុះឈ្មោះគោរពតាមវិញ្ញាណអារក្សអសោចិ៍ដែលបិតាយើង គឺម៉ូសាយ បាននិយាយពីមុនមក ។

៣៣ ត្បិតមើលចុះ មានការវេទនាមួយត្រូវបានដាក់ដល់ជនណាដែលចុះឈ្មោះគោរពតាមវិញ្ញាណនោះ; ព្រោះបើសិនជាជននោះចុះឈ្មោះគោរពតាមវាមែន ហើយនៅតែស្តាប់បង្គាប់ហើយស្លាប់ទៅនៅក្នុងបាបរបស់ខ្លួន ជននោះនឹងផឹកនូវសេចក្តីជាប់ ទោសដល់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន; ព្រោះជននោះនឹងទទួលទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច សំរាប់ជាឈ្នួលដល់ខ្លួន ដោយបានរំលងក្រិត្យវិន័យ នៃព្រះ ដែលផ្ទុយនឹងការចេះដឹងរបស់ខ្លួន ។

៣៤ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា គ្មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ លើកលែងតែកូនក្មេងតូចៗប៉ុណ្ណោះ ដែលពុំ ទាន់ត្រូវបានបង្រៀនអំពីរឿងទាំងនេះ តែចូរដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាប់ជំពាក់គុណដល់អស់កល្បជានិច្ច ដល់ព្រះវរបិតារបស់អ្នក ដែល គង់នៅស្ថានសួគ៌ ហើយត្រូវតបស្នងគុណដល់ព្រះអង្គវិញ នូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាមាន; ហើយក៏ត្រូវបានបង្រៀនអំពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលមានកត់នូវពាក្យព្យាករណ៍ផ្សេងៗ ដែលបានពោលដោយពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយរហូតមកដល់ពេលដែលលីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក;

៣៥ ហើយព្រមទាំងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបាននិយាយ រហូតមកដល់ពេលឥឡូវនេះផង ។ ហើយមើលចុះ ព្រមទាំងអ្វីៗដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបាន

២៥ *ក* ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
ខ លោកុ. ៣:១៩;
យ៉ាកុប (ព.ម) ២:២១.
២៧ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ យ៉ាកុប (ព.ម) ១:១៩.
២៨ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ២:២.
ខ ស.ប. វិញ្ញាណ.
គ មរមន ៧:៧.
៣២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២៩–៣០.
៣៣ *ក* ស.ប. សេចក្តីជាប់ទោស.
ខ គ. និង ស. ១៩:៦, ១០–១២.

និយាយមក ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាពួកគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្វីៗទាំងអស់នោះ ជាការពិត និងត្រឹមត្រូវហើយ ។

៣៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានដឹង ហើយបានរៀន អំពីរឿងទាំងអស់នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងរំលង ហើយដើរផ្ទុយពីអ្វី ដែលបានពោលមកនេះ គឺអ្នករាល់គ្នាដកខ្លួនថយ ចេញពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកុំឲ្យព្រះវិញ្ញាណមានកន្លែងនៅក្នុងខ្លួនអ្នកទៀតឡើយ ដើម្បីណែនាំអ្នកទៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ខាងប្រាជ្ញា ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចបានពរចំរើនឡើង ហើយស្ថិតស្ថេរជាប់នៅ —

៣៧ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា[ក] ជនណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ គឺជននោះហើយដែលចេញមុខបះបោរទាស់នឹងព្រះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ជននោះចុះឈ្មោះគោរពតាមអារក្សអសោចិ៍ ហើយក្លាយទៅជាខ្មាំងសត្រូវដល់គ្រប់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំមានកន្លែងនៅក្នុងជននោះទេ ត្បិតទ្រង់ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធ[ខ]ឡើយ ។

៣៨ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាជននោះពុំ[ក]ប្រែចិត្តទេ ហើយនៅដូច្នោះត[ខ]ទៅ ហើយស្លាប់ទៅជាខ្មាំងសត្រូវដល់ព្រះដែរ សេចក្ដីទាមទារនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ដ៏ឧត្តុង្គឧត្ដម នឹងដាស់ព្រលឹងអមតៈរបស់ជននោះ ឲ្យគេស្គាល់នូវទោសរបស់ខ្លួន ដែលធ្វើឲ្យគេរួញពី វត្តមាននៃព្រះ[គ]អម្ចាស់ ហើយធ្វើឲ្យទ្រូងរបស់គេពោរពេញទៅដោយទោសកំហុស និងការឈឺចាប់ និងទុក្ខព្រួយ ដូចជាភ្លើងមួយ ដែលពន្លត់មិនបាន ឯអណ្ដាតភ្លើងនឹងសន្ធោសន្ធៅឡើងជារៀងដរាបតទៅ ។

៣៩ ហើយឥឡូវនេះ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា [ក]សេចក្ដីមេត្តាករុណាពុំអាចទាមទារជននោះបានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទោសចុងក្រោយបង្អស់របស់ជននោះ គឺត្រូវស៊ូទ្រាំនូវការទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។

៤០ ឱអស់អ្នកដែលចាស់ និងអ្នកដែលក្មេង និងអ្នកដែលតូចៗផង ដែលអាចយល់ពាក្យរបស់យើងអើយ ត្បិតយើងបាននិយាយ ដោយច្បាស់លាស់ទៅកាន់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ យើងសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាភ្ញាក់ឡើង ដើម្បី[ក]ចងចាំនូវស្ថានការណ៍ដ៏គួរឲ្យខ្លាចនៃ អស់អ្នកណា ដែលបានធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលងច្បាប់ ។

៤១ ហើយថែមទៀត ខ្ញុំ[ក]ចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាគិតពិចារណា អំពីស្ថានភាពដ៏មានពរ និងរីករាយ នៃអស់អ្នកណាដែលកាន់[ខ]តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានពរគ្រប់យ៉ាង ទាំងខាងសាច់ឈាម[គ] និងខាងវិញ្ញាណផង; ហើយបើសិនជាពួកគេ រក្សាការ[ឃ]ស្មោះត្រង់ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះពួកគេនឹងត្រូវបានទទួលនៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរស់នៅជាមួយនឹងព្រះ ក្នុងស្ថាន ភាពសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។ ឱ សូមចាំ សូមចាំថា រឿងទាំងនេះពិត ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ថាដូច្នោះ ៕

ជំពូកទី ៣

ស្ដេចបេនយ៉ាមីនថ្លែងតទៅទៀត — ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដានឹងធ្វើការងារបំរើនៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោក នៅក្នុងរោង ឧបោសថឥដ្ឋ — លោហិតនឹងចេញមកពីគ្រប់រន្ធញើស នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃពិភពលោក — មានតែ ព្រះនាមរបស់ទ្រង់ទេ ដែលនាំមកនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ — មនុស្សលោកអាចសម្រាតភាពខាងសាច់ឈាមចេញ ហើយក្លាយទៅជា អ្នកបរិសុទ្ធ តាមរយៈដង្វាយធួន — សេចក្ដីផាប់ទោសនៃពួកទុច្ចរិត ប្រៀបបានទៅនឹងបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២៤ ម.គ.ស. ។

ហើយម្យ៉ាងទៀត ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ យើងសូមឲ្យអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ ត្បិតយើងនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកទៀត; ត្បិតមើលចុះ យើងមានការណ៍ទាំងឡាយនឹងជំរាបអ្នករាល់គ្នា ស្ដីអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ។

២ ហើយរឿងទាំងឡាយ ដែលយើងនឹងជំរាប[ក]បងប្អូន នោះមានទេវតារបស់ព្រះបានមកប្រាប់យើង ហើយទេវតានោះបាននិយាយ មកកាន់យើងថាៈ ចូរភ្ញាក់ឡើង; ហើយយើងក៏ភ្ញាក់ឡើង ហើយមើលចុះ ទេវតានោះឈរចំពោះមុខយើង ។

---

៣៧ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១២;
ហេលេ. ៨:២៤–២៥.
ស.ប. ការបះបោរ.
ខ អាលម៉ា ៧:២១.
៣៨ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
គ ស.ប. ទោស.
៣៩ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៨–៩, ១៥–១៦.
ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
៤០ *ក* អាលម៉ា ៥:១៨.
៤១ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:១៥–១៨.
ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
ខ ស.ប. ប្រទានពរ, មានពរ, ព្រះពរ.
គ គ. និង ស. ៦:១៣.
ឃ ស.ប. ស្ថានសួគ៌.
៣ ២ *ក* ស.ប. ពួកទេវតា.

៣ ហើយទេវតាបាននិយាយមកកាន់យើងថា៖ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយចូរស្ដាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលយើងនឹងប្រាប់ដល់អ្នក; ត្បិតមើលចុះ យើងមកទីនេះ ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដល់អ្នក នូវ [ក]ដំណឹងដ៏រីករាយមួយ ពីសេចក្ដីអំណរយ៉ាងអស្ចារ្យ ។

៤ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់អ្នក ហើយបានវិនិច្ឆ័យនូវសេចក្ដីសុចរិតរបស់អ្នក ហើយបានចាត់ឲ្យយើងមក ប្រាប់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចបានអររីករាយ; ហើយដើម្បីឲ្យអ្នកអាចប្រកាសប្រាប់ ដល់ប្រជាជនរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានពោរ ពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរដែរ ។

៥ ត្បិតមើលចុះ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ គឺមិនយូរប៉ុន្មានទេ គឺដោយព្រះចេស្ដា នោះ[ក]ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ទ្រង់សោយរាជ្យ គឺព្រះអង្គដ៏មានព្រះជន្មរស់ ចាប់តាំងពីអស់ទាំងកល្ប ទៅអស់កល្បជានិច្ច ទ្រង់នឹងយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មករស់នៅក្នុងចំណោមកូន ចៅមនុស្ស ហើយនឹងគង់នៅក្នុង[ខ]រោងឧបោសថដ្ឋ ហើយនឹងយាងទៅក្នុងចំណោមមនុស្ស ដោយសម្ដែង[គ]អព្ភូតហេតុផ្សេងៗ ដូចជាធ្វើ អ្នកឈឺឲ្យជា, ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ, ធ្វើឲ្យអ្នកពិការជើងអាចដើរបាន, មនុស្សខ្វាក់ឲ្យមើលឃើញ, អ្នកថ្លង់ឲ្យស្ដាប់ឮ, ហើយមើលឲ្យជាគ្រប់អស់ទាំងរោគា ។

៦ ហើយព្រះអង្គនឹងបណ្ដេញពួកអារក្ស ឬក៏[ក]ពួកអារក្សអសោចិ៍ ដែលនៅក្នុងចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សចេញ ។

៧ ហើយមើលន៏ ព្រះអង្គនឹង[ខ]ស៊ូទ្រាំនូវ[ក]ការល្បួង និងការឈឺចាប់នៃរាងកាយ សេចក្ដីស្រេកឃ្លាន [ឃ]និងការនឿយហត់ ច្រើនជាង មនុស្សលោកអាច[គ]ស៊ូទ្រាំបានទៅទៀត [ឃ]លើកលែងតែសេចក្ដីស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ; ត្បិតមើលចុះ [ង]ព្រះលោហិតចេញមកពីគ្រប់រន្ធញើស សេចក្ដីបារម្ភរបស់ព្រះអង្គនឹងមានឡើងយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ។

៨ ហើយទ្រង់នឹងត្រូវបានហៅថា [ក]ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ, [ខ]ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ, [គ]ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី, [ឃ]ព្រះដែលបង្កើត វត្ថុសព្វសារពើចាប់តាំងពីដំបូងមក; ហើយមាតារបស់ព្រះអង្គនឹងត្រូវបានហៅថា [ង]ម៉ារា ។

៩ ហើយមើលន៏ ព្រះអង្គនឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមរាស្ត្រទ្រង់ ដើម្បីឲ្យមាន[ក]សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់កូនចៅមនុស្ស ស្របតាមសេចក្ដី[ខ]ជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់; ហើយទោះជាយ៉ាងនេះសោតក្ដី គង់តែពួកគេនៅតែចាត់ទុកថា ព្រះអង្គជាមនុស្សម្នាក់ ហើយ[ឃ]ថា ព្រះអង្គ មាន[គ]អារក្សចូល ហើយនឹងវាយព្រះអង្គ ហើយនឹង[ង]ឆ្កាងព្រះអង្គទៀត ។

១០ ហើយព្រះអង្គនឹងមាន[ក]ព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញក្នុង[ខ]បីថ្ងៃ; ហើយមើលចុះ ព្រះអង្គនឹងឈរ ដើម្បី[គ]ជំនុំជំរះមនុស្សលោក; ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីឲ្យសេចក្ដីជំនុំជំរះដ៏សុចរិត អាចមានដល់កូនចៅមនុស្ស ។

១១ ត្បិតមើលចុះ [ក]ព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ក៏នឹង[ខ]ធ្វើឲ្យធួននឹងបាបនៃអស់អ្នកណាដែល[គ]ធ្លាក់ ដោយសារការរំលងរបស់លោកអ័ដាម ហើយស្លាប់ទៅ ដោយមិនបានដឹងអំពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ចំពោះពួកគេ ឬក៏អស់អ្នកណាដែលមាន[ឃ]បាប ដោយសារល្ងង់ខ្លៅ ។

១២ ប៉ុន្តែ វេទនា វេទនា ដល់អស់អ្នកណាដែលដឹងថាខ្លួនកំពុង

៣ *ក* លូកា ២:១០–១១.
៥ *ក* ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
ខ ម៉ូសាយ ៧:២៧;
អាលម៉ា ៧:៩–១៣.
គ ម៉ាថាយ ៤:២៣–២៤;
កិច្ចការ ២:២២;
១ នីហ្វៃ ១១:៣១.
ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
៦ *ក* ម៉ាកុស ១:៣២–៣៤.
៧ *ក* ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
ខ ម៉ាថាយ ៤:១–២.
គ គ. និង ស. ១៩:១៥–១៨.
ឃ លូកា ២២:៤៤.
ង អេសាយ ៥៣:៤–៥.
៨ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ — ព្រះដ៏ជាព្រះរាជបុត្រា.
ខ អាលម៉ា ៧:១០.
គ ហេលេ. ១៤:១២;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៥.
ឃ ម៉ាថាយ ១:១៦;
១ នីហ្វៃ ១១:១៤–២១.
ង ស.ប. នាងម៉ារា, មាតារបស់ព្រះយេស៊ូវ.
៩ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
គ យ៉ូហាន ៨:៤៨.
ឃ ម៉ាកុស ១៥:១៥.
ង លូកា ១៨:៣៣;
១ នីហ្វៃ ១៩:១០;
២ នីហ្វៃ ១០:៣.
ស.ប. ការឆ្កាង.
១០ *ក* ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ខ ម៉ាថាយ ១៦:២១;
២ នីហ្វៃ ២៥:១៣;
ហេលេ. ១៤:២០–២៧.
គ ស.ប. ជំនុំជំរះ, សេចក្ដីជំនុំជំរះ.
១១ *ក* ស.ប. លោហិត.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
គ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៩:២៥–២៦.

បះបោរទាស់នឹងព្រះ! ព្រោះសេចក្ដីសង្គ្រោះនឹងពុំមានដល់ពួក
នេះ ឡើយ លើកលែងតែដោយការប្រែចិត្ត និងសេច
ក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ ។
១៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានចាត់ពួកព្យាការី
ទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ ឲ្យទៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សទាំង
អស់ ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះ ដល់គ្រប់ទាំងពូជ
មនុស្ស គ្រប់សាសន៍ និងគ្រប់ទាំងភាសា ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណា
ដែលជឿថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក នោះឈ្មោះថា នឹងបាន
ទទួលការផ្ដាច់បាបរបស់ខ្លួន ហើយនឹងបានអររីករាយដោយ
សេចក្ដីអំណរដ៏អតិបរិមា ហាក់បីដូចជាព្រះអង្គបានយាងមក
ក្នុងចំណោមពួកគេហើយ ។
១៤ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ទតឃើញថា រាស្ត្រព្រះអង្គ
ជាប្រជាជនរឹងរូស ហើយទ្រង់បានចែងក្រិត្យវិន័យមួយដល់ពួក
គេ គឺជាក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។
១៥ ហើយមានទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ និងនិមិត្តរូប
ហើយស្រមោលជាច្រើន ដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់ពួកគេ
ប្រាប់អំពីការ យាងមករបស់ទ្រង់; ហើយពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ
ក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ អំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ដែរ;
ក៏ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែ ធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយពុំព្រមយល់ថា
ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេនឹងពុំមានផលអ្វីឡើយ លើកលែងតែតា
មរយៈដង្វាយធួននៃព្រះលោហិត របស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។
១៦ ហើយទោះបើពួកកូនក្មេងអាចធ្វើបាបមែន នោះពួកគេ
នឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះដែរ; ប៉ុន្តែយើងសូមប្រាប់អ្នកថា ពួក
កូនក្មេង ទាំងនោះមានពរហើយ; ត្បិតមើលចុះ ដោយមក
ពីលោកអ័ដាម ឬដោយធម្មជាតិ នោះពួកគេបានធ្លាក់ ទោះ
ជាយ៉ាងនេះក្ដី គង់តែព្រះ លោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងធ្វើឲ្យធួន
នឹងបាបរបស់ពួកគេដែរ ។
១៧ ហើយថែមទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នកថា នឹងពុំមាននាមណា
មួយ ឬផ្លូវ ឬក៏មធ្យោបាយឯណាទៀតឡើយ ដែលអាចនាំ
សេចក្ដី សង្គ្រោះមកឲ្យកូនចៅមនុស្ស មានតែមធ្យោបាយ
មួយប៉ុណ្ណោះ គឺដោយតាមរយៈព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ
អម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ ព្រះចេស្ដា ។
១៨ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអង្គជំនុំជំរះ ហើយសេចក្ដីជំនុំជំរះរបស់
ទ្រង់គឺត្រឹមត្រូវ ហើយទារកទាំងឡាយដែលស្លាប់កាលនៅទារក
នៅឡើយ នឹងពុំវិនាសសោះ; ប៉ុន្តែមនុស្សធំផឹកនូវសេច
ក្ដីផាប់ទោសដល់ព្រលឹងរបស់ខ្លួនគេផ្ទាល់ លើកលែងតែគេបន្ទាប
ខ្លួន ហើយក្លាយទៅដូចជាកូនក្មេងតូចៗវិញ ហើយជឿថាសេច
ក្ដីសង្គ្រោះបានកើតឡើង កំពុងកើតឡើង នឹងកើតឡើងនៅពេល
ខាងមុខ គឺដោយតាមរយៈព្រះលោហិតដ៏ធួននៃព្រះគ្រីស្ទ ជា
ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដាប៉ុណ្ណោះ ។
១៩ ព្រោះមនុស្សខាងសាច់ឈាមជាសត្រូវដល់ព្រះ ហើយ
មានមកតាំងពីការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាមម្ល៉េះ ហើយនឹងនៅ
យ៉ាងនេះ ជារៀងដរាបតទៅ លើកលែងតែគេព្រមធ្វើតាម
សេចក្ដីទូន្មាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយសម្រាតភាពខាង
សាច់ឈាមចេញ ហើយក្លាយទៅជាអ្នកបរិសុទ្ធវិញ
តាមរយៈដង្វាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ជាព្រះអម្ចាស់ ហើយក្លាយ
ទៅដូចជាកូនក្មេង ងាយប្រដៅ ស្លូតបូត ទាបរាបសា អត់ឱន
ពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ ព្រមទទួលនូវអ្វីៗទាំង
អស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថាល្អ ដូចជា កូនក្មេងព្រម
ធ្វើតាមឪពុកខ្លួនដូច្នោះ ។
២០ ហើយថែមទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ថ្ងៃនោះនឹងមក
ដល់ កាលណាការចេះដឹងអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ នឹងបានផ្សាយ
ទូទៅ គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់
ទាំងប្រជាជន ។

១២ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣៦–៣៨;
ហេលេ. ៨:២៥.
ស.ប. ការបះបោរ.
ខ ស.ប. ព្រះអម្ចាស់.
១៣ *ក* ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៤–២៧;
យ៉ារ៉ុម ១:១១.
១៤ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
១៥ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — គំរូ
និងនិមិត្តរូបទាំងឡាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ.
ខ ម៉ូសាយ ១៣:២៧–៣២.
១៦ *ក* ស.ប. កូនក្មេង, ពួកកូនក្មេង.
ខ មរ៉ូណៃ ៨:៨–៩.
១៧ *ក* កិច្ចការ ៤:១០–១២;
២ នីហ្វៃ ៣១:២១.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការ
យកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
មកដាក់លើខ្លួនយើង.
១៨ *ក* ម៉ាថាយ ១៨:៣.
ខ ម៉ូសាយ ៤:២; ហេលេ. ៥:៩.
១៩ *ក* ១ កូរិន. ២:១១–១៤;
ម៉ូសាយ ១៦:២–៣.
ស.ប. មនុស្សខាងសាច់ឈាម.
ខ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម
និងនាងអេវ៉ា.
គ ២ របា. ៣០:៨.
ឃ មរ៉ូណៃ ១០:៤–៥.
ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
ង ស.ប. ជនបរិសុទ្ធ.
ច ៣ នីហ្វៃ ៩:២២.
២០ *ក* គ. និង ស. ៣:១៦.
ខ ស.ប. កិច្ចការផ្សាយសាសនា.

២១ ហើយមើលចុះ ថ្ងៃនោះនឹងពុំមានអ្នកណាម្នាក់ដែល
ឃើញថា គ្មានទោសនៅចំពោះព្រះឡើយ លើកលែងតែ
កូនក្មេងតូចៗ គឺមានតែតាមរយៈការប្រែចិត្ត និងសេច
ក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានគ្រប់
ព្រះចេស្ដាប៉ុណ្ណោះ ។
២២ ហើយសូម្បីតែនៅពេលនេះ កាលដែលអ្នកនឹងបាន
ប្រដៅប្រជាជនអ្នក នូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់អ្នក ទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក នោះគេក៏នៅតែពុំអាច
ចាត់ទុកថា គ្មានទោសនៅចំពោះព្រះដែរ គឺគ្រាន់តែស្របតាម
ពាក្យទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកប៉ុណ្ណោះ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ យើងបាននិយាយនូវពាក្យទាំងឡាយ
ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានបញ្ជាយើង ។
២៤ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ពាក្យ
ទាំងនេះនឹងទៅជាទីបន្ទាល់ដ៏ជ្រះថ្លា ទាស់នឹងប្រជាជននេះ នៅថ្ងៃ
ជំនុំជំរះ; ជាថ្ងៃដែលពួកគេនឹងត្រូវបានជំនុំជំរះ គឺមនុស្សគ្រប់រូប
ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីឲ្យ
ឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់ ។
២៥ ហើយបើសិនជាពួកគេអាក្រក់ ពួកគេនឹងត្រូវបាន
ដាក់ទៅឲ្យឃើញភាពដ៏គួរស្ញែងខ្លាចនៃកំហុស និងអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង ឡាយរបស់ខ្លួនគេផ្ទាល់ ដែលនឹងធ្វើឲ្យពួក
គេរួញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពមួយ
ដ៏វេទនា និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនា ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ
ជាទីដែលពួកគេពុំអាចត្រឡប់ក្រោយបានឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានផឹកនូវសេចក្ដីផាប់ទោស ដល់ព្រលឹង
របស់ខ្លួនគេផ្ទាល់ ។
២៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានផឹកពែងនៃការពិរោធនៃ
ព្រះ ដែលសេចក្ដីយុត្តិធម៌ពុំអាចបដិសេធពួកគេ លើសជាង
បដិសេធថា លោកអ័ដាមត្រូវធ្លាក់ ព្រោះតែការទទួលទាន
ផ្លែដែលហាមឃាត់; ហេតុដូច្នេះហើយ សេចក្ដីមេត្តាករុណាពុំ
អាចជួយឃឹតយោងពួកគេ ជាអង្វែងតទៅ ។
២៧ ឯសេចក្ដីទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ គឺបីដូចជាបឹងភ្លើង និង
ស្ពាន់ធ័រ ដែលមានអណ្ដាតភ្លើងពុំអាចពន្លត់បាន ហើយមាន
ផ្សែងហុយ ឡើងជារៀងដរាបតទៅ ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
បញ្ជាខ្ញុំថាដូច្នោះ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៤

ស្ដេចបេនយ៉ាមីនថ្លែងតទៅទៀត — សេចក្ដីសង្គ្រោះកើតឡើងក៏ដោយសារដង្វាយធួន — ចូរជឿដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ — ទទួលការផ្ដាច់បាបតាមរយៈសេចក្ដីស្មោះត្រង់ — ចែករំលែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ឲ្យអ្នកទាល់ក្រ — ធ្វើអ្វីៗទាំងអស់តាមប្រាជ្ញា និងរបៀបរៀបរយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងឡាយ
ដែលទេវតានៃ ព្រះអម្ចាស់ បានប្រាប់ដល់ទ្រង់ហើយ
នោះទ្រង់ក៏បានក្រឡេកទតមើលជុំវិញ ទៅលើហ្វូងមនុស្ស
ហើយមើលចុះ ពួកគេបានដួលទៅ លើដី ព្រោះការកោតខ្លាច
ដល់ព្រះអម្ចាស់បានមកលើពួកគេ ។
២ ហើយពួកគេបានឃើញថា ខ្លួនគេនៅក្នុងស្ថានភាពខាង
រូបកាយ អន់ជាងធូលីដីទៅទៀត ។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នា
បាន ស្រែកព្រមគ្នា ដោយសម្លេងតែមួយថា៖ ឱសូមមេត្តាផង
ហើយសូមប្រទាននូវព្រះលោហិតដ៏ធួននៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យ
យើងអាចបាន ទទួលនូវការអភ័យទោស ចំពោះអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់យើង ហើយដើម្បីឲ្យចិត្តយើងអាចបានជ្រះបរិសុទ្ធ
ផងចុះ; ព្រោះយើងជឿ ដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជ
បុត្រានៃព្រះ ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងរ
គ្រប់សព្វសារពើ; ព្រះអង្គនឹងយាងចុះមកក្នុង ចំណោមកូនចៅ
មនុស្ស ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបាន
ពោលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏បាន
ចុះ មកសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយពួកគេក៏ពោរពេញទៅដោយ

២១ *ក* ស.ប. ទទួលខុសត្រូវ, ចេះទទួលខុសត្រូវ, ការទទួលខុសត្រូវ.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៥:១៨; ១២:១៤–១៥.
ខ មរមន ៨:៣៨.
២៦ *ក* មរមន ៩:១២.
ខ លោកុ. ៣:១–១២;
២ នីហ្វៃ ២:១៥–១៩;
អាលម៉ា ១២:២១–២៣.
គ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
២៧ *ក* ស.ប. ទោស.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:១៦; យ៉ាកុប (ព.ម) ៦:១០; គ. និង ស. ៧៦:៣៦.
៤ ១*ក* ស.ប. សេចក្ដីកោតខ្លាច.
២ *ក* ស.ប. ខាងរូបកាយ.
ខ ហេលេ. ១២:៧–៨.
គ ម៉ូសាយ ៣:១៨; ហេលេ. ៥:៩.
ឃ ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.

សេចក្ដីអំណរ ដោយបានទទួលការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ
ហើយ ដោយមានសេចក្ដីសុខសាន្តក្នុងសតិសម្បជញ្ញៈ ព្រោះ
តែសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់ ដែលពួកគេមានដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលនឹង យាងមក ស្របតាមពាក្យទាំងឡាយ ដែល
ស្ដេចបេនយ៉ាមីនមានបន្ទូលមកកាន់ពួកគេ ។
៤ ហើយស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានបើកព្រះឱស្ឋចាប់ផ្ដើមមាន
បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេម្ដងទៀតថា៖ ឱមិត្តសំឡាញ់របស់យើង
និងពួកបងប្អូន របស់យើង ពូជរបស់យើង និងប្រជាជន
របស់យើងអើយ យើងសូមឲ្យអ្នកយកចិត្តទុកដាក់សារជាថ្មី
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានឮ ហើយបានយល់ នូវពាក្យសំដី
របស់យើង ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាននេះ ដែលយើងនឹង
ប្រាប់អ្នក ។
៥ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាបានស្គាល់នូវសេចក្ដីល្អសប្បុរស
នៃព្រះ នៅពេលនេះ បានដាស់តឿនអ្នកឲ្យយល់នូវភាព
ឥតន័យរបស់ខ្លួន និងភាពឥតតម្លៃ ហើយនឹងស្ថានភាព
ដ៏ធ្លាក់របស់ខ្លួន —
៦ នោះយើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបាន
ស្គាល់នូវសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃព្រះ និងព្រះចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹម
បាន និងប្រាជ្ញារបស់ព្រះអង្គ និងសេចក្ដីអត់ធន់របស់ព្រះអង្គ
និងសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអង្គ ចំពោះកូនចៅមនុស្ស; ហើយ
ព្រមទាំងដង្វាយ ធួន ដែលបានរៀបចំឡើង
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ដើម្បីឲ្យសេចក្ដីសង្គ្រោះអាច
មានដល់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួន ទៅលើព្រះ
អម្ចាស់ ហើយមានចិត្តព្យាយាមក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយបន្តសេចក្ដីជំនឿទៅរហូត ដល់
អស់ជីវិតខ្លួន គឺយើងនិយាយអំពីជីវិតនៃរូបកាយខាង
សាច់ឈាម —
៧ យើងនិយាយថា គឺជននេះហើយដែលនឹងទទួលសេចក្ដី
សង្គ្រោះ តាមរយៈដង្វាយធួនដែលបានរៀបចំឡើង
ចាប់តាំងពីកំណើត លោកិយមក សំរាប់មនុស្សគ្រប់រូប ទោះ
ជនណាក៏ដោយ ដែលបានរស់នៅ ចាប់តាំងពីការ
ធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម ឬក៏ជនទាំងឡាយណា ដែលរស់នៅ
ឬនឹងរស់នៅ គឺរហូតដល់ចុងបំផុតនៃពិភពលោក ។
៨ ហើយនេះគឺជាមធ្យោបាយដែលនឹងនាំមកនូវសេចក្ដី
សង្គ្រោះ ។ ហើយគ្មានសេចក្ដីសង្គ្រោះឯណាទៀតទេ
លើកលែងតែ សេចក្ដីសង្គ្រោះដែលបាននិយាយមកប៉ុណ្ណោះ;
ហើយក៏គ្មានលក្ខខ័ណ្ឌឯណាទៀតដែរ ដែលអាចជួយសង្គ្រោះ
មនុស្សបានឡើយ លើកលែងតែល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលយើងបានប្រាប់
អ្នកប៉ុណ្ណោះ ។
៩ សូមជឿដល់ព្រះចុះ; សូមជឿថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ
ហើយថា ទ្រង់បានបង្កើតវត្ថុសព្វសារពើ ទាំងនៅលើស្ថានសួគ៌
និងនៅលើផែនដីផង; សូមជឿថា ទ្រង់មានគ្រប់ប្រាជ្ញា និងគ្រប់
ព្រះចេស្ដា ទាំងនៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីផង; សូម
ជឿថា មនុស្សពុំយល់នូវអ្វីទាំងអស់ ដែលព្រះទ្រង់អាច
យល់បាននោះឡើយ ។
១០ ហើយម៉្យាងទៀត សូមជឿថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត
ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយលះបង់ចោលអំពើបាប
ទាំងនោះ ទៅ ហើយបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះ; ហើយសូម
អំពាវនាវដោយចិត្តស្មោះ សូមឲ្យទ្រង់អភ័យទោសដល់អ្នក
រាល់គ្នា; ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿនូវការណ៍
ទាំងអស់នេះ នោះសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាប់ផ្ដើមប្រព្រឹត្តភ្លាមទៅ ។
១១ ហើយមួយទៀត យើងសូមប្រាប់អ្នក ដូចដែលយើងបាន
និយាយពីមុនមកថា នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបាននូវការចេះដឹង
អំពី សិរីល្អនៃព្រះ ឬបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់នូវសេចក្ដី
ល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់ ហើយបានភ្លក់នូវសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់
ទ្រង់ ហើយបាន ទទួលនូវការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន
ដែលបណ្ដាលឲ្យមានសេចក្ដីអំណរជាអតិបរមា នៅក្នុងដួង
ព្រលឹងរបស់អ្នកយ៉ាងណា នោះខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំ ហើយ

៣ *ក* ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
ខ ស.ប. បញ្ញាចិត្ត.
គ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
៥ *ក* ម៉ូសេ ១:១០.
៦ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
គ ម៉ូសាយ ១៥:១៩.
ឃ ទំនុក. ៣៦:៧; ២ នីហ្វៃ ២២:២;
ហេលេ. ១២:១.
ស.ប. ទុកចិត្ត.
៧ *ក* ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម
និងនាងអេវ៉ា.
៨ *ក* កិច្ចការ ៤:១២;
២ នីហ្វៃ ៣១:២១;
ម៉ូសាយ ៣:១៧.
៩ *ក* រ៉ូម ១១:៣៣–៣៤;
យ៉ាកុប ៤:៨–១៣.
ខ អេសាយ ៥៥:៩.
១០ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ គ. និង ស. ៦១:២.
គ ម៉ាថាយ ៧:២៤–២៧.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៩–២១.
១១ *ក* អាលម៉ា ៣៦:២៤–២៦.
ខ ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.

ចងចាំជានិច្ចនូវភាពមហិមានៃព្រះ និងភាព[ក]ឥតន័យរបស់អ្នក
និង[ឃ]សេចក្ដីល្អសប្បុរស និងសេចក្ដី អត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ ចំពោះ
អ្នករាល់គ្នា ដែលជាសត្វលោកឥតតម្លៃ ហើយសូមបន្ទាបខ្លួន
របស់អ្នកដល់ជំរៅនៃ[ង]ភាពរាបសា ដោយ[ច]អំពាវ នាវដល់
ព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយឈរយ៉ាង
រឹងប៉ឹង នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ជឿដល់អ្វីដែលកើតឡើង ក្នុង
អនាគត ដែលបានពោលដោយមាត់របស់ទេវតា ។
១២ ហើយមើលចុះ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នក
រាល់គ្នាធ្វើដូច្នេះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានអររីករាយជានិច្ច ហើយ
បាន ពោរពេញទៅដោយ[ក]សេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះ ហើយបាន
[ខ]ទទួលការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់អ្នកជានិច្ច; ហើយអ្នករាល់
គ្នានឹងបានដុះ ដាលនៅក្នុងការស្គាល់ពីសិរីល្អនៃព្រះអង្គ ដែល
បានបង្កើតអ្នកមក ឬនៅក្នុងការស្គាល់ពីអ្វីដែលពិត ហើយ
ត្រឹមត្រូវ ។
១៣ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំមានគំនិតចង់ព្យាបាទគ្នាទៅវិញទៅ
មកឡើយ ប៉ុន្តែចង់[ក]រស់នៅដោយសុខសាន្ត ហើយឲ្យដល់
មនុស្សគ្រប់រូប ស្របតាមអ្វីដែលជារបស់ផងអ្នកនោះ ។
១៤ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំទ្រាំឲ្យ[ក]កូនចៅរបស់អ្នកអត់ឃ្លាន
ឬគ្មានសំលៀកបំពាក់បិទបាំងកាយឡើយ; ហើយអ្នករាល់គ្នា
ក៏ពុំទ្រាំ ឲ្យកូនចៅអ្នករំលងក្រិត្យវិន័យទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយ
[ខ]ឈ្លោះប្រកែកគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបំរើអារក្ស ដែល
ជាចៅហ្វាយនៃ អំពើបាប ឬក៏អារក្សអសោចិ៍ ដែលពួក
អយ្យកោរបស់យើងបាននិយាយដល់ គឺវានេះហើយដែលជា
ខ្មាំងសត្រូវដល់គ្រប់អស់ទាំង សេចក្ដីសុចរិត ។
១៥ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹង[ក]បង្រៀនកូនចៅអ្នក ឲ្យ[ខ]ដើរតាមផ្លូវទាំង
ឡាយដែលពិត ហើយម៉ឺងមាត់; អ្នករាល់គ្នានឹងបង្រៀន
កូនចៅអ្នក ឲ្យ[គ]ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយឲ្យបំរើ
គ្នាទៅវិញទៅមក ។
១៦ ហើយរីឯរូបអ្នក ក៏អ្នករាល់គ្នានឹង[ក]ជួយដល់អស់អ្នកណា
ដែលត្រូវការជំនួយពីអ្នក; អ្នករាល់គ្នានឹងចែករំលែកនូវ ទ្រព្យ
របស់ខ្លួន ដល់អស់អ្នកណាដែលត្រូវការ; ហើយអ្នករាល់គ្នា
នឹង[ខ]ពុំទ្រាំឲ្យអ្នកសុំទាន មកសុំដោយគ្មានបានផលអ្វី តែបណ្ដេញ
គាត់ចេញឲ្យវិនាស បង់ឡើយ ។
១៧ ប្រហែលជាអ្នកនឹង[ក]និយាយថា៖ មនុស្សនេះបាននាំមក
លើខ្លួននូវសេចក្ដីវេទនា; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនឹងទុកដៃនៅស្ងៀម
ហើយនឹងពុំឲ្យដល់អ្នកនោះនូវអាហារខ្ញុំឡើយ ឬក៏ចែករំលែក
ដល់អ្នកនោះ នូវទ្រព្យរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកនោះរងទុក្ខ
ត្បិតទោស របស់គាត់ គឺត្រឹមត្រូវហើយ —
១៨ ប៉ុន្តែ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ឱមនុស្សលោកអើយ អ្នក
ណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ អ្នកនោះមានហេតុដ៏ធំសំរាប់ប្រែចិត្ត;
ហើយ លើកលែងតែអ្នកនោះប្រែចិត្តចំពោះអំពើ ដែលគេបាន
ធ្វើ បើពុំនោះសោតទេ គេនឹងត្រូវវិនាសរហូតតទៅ ហើយពុំ
មានផល ប្រយោជន៍អ្វី នៅក្នុងនគរនៃព្រះឡើយ ។
១៩ ត្បិតមើលចុះ តើយើងទាំងអស់គ្នានេះ ពុំមែនជាអ្នក
សុំទានទេឬ ? តើយើងទាំងអស់គ្នានេះ ពុំពឹងផ្អែកទៅលើ
តួអង្គតែមួយ គឺព្រះ ចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងមាន
ទាំងស្បៀងអាហារ និងសំលៀកបំពាក់ និងមាស និងប្រាក់
និងទាំងទ្រព្យសម្បត្តិនានា ដែល យើងមានសព្វសារពើទេឬ ?
២០ ហើយមើលចុះ សូម្បីតែនៅពេលនេះក្ដី ក៏អ្នករាល់
គ្នាកំពុងតែអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ ហើយសូមនូវការ
ផ្ដាច់បាបទាំង ឡាយរបស់អ្នកដែរ ។ ហើយតើព្រះអង្គបាន
ទ្រាំឲ្យអ្នករាល់គ្នាសូមអង្វរ ដោយឥតបានផលដែរឬអី ? ទេ;
ព្រះអង្គទ្រង់បានស្រោច ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើអ្នករាល់គ្នា
ហើយបានធ្វើឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ពោរពេញទៅដោយ
[ក]សេចក្ដីអំណរ ហើយបានធ្វើឲ្យមាត់អ្នក ឈប់ស្ងៀម ដើម្បីកុំឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាអាចរកពាក្យវាចាបាន ព្រោះសេចក្ដីអំណររបស់
អ្នក មានកំរិតខ្ពស់ជាអតិបរមា ។
២១ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាព្រះអង្គដែលបានបង្កើតអ្នក

១១ ក ម៉ូសេ ១:១០.
ឃ និក្ខ. ៣៤:៦; ម៉ូរ៉ូណៃ ៨:៣.
ង ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
ច ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១២ ក ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
ខ ម៉ូសាយ ៤:២៦; អាលម៉ា ៤:១៣–១៤; ៥:២៦–៣៥; គ. និង ស. ២០:៣១–៣៤.
១៣ ក ស.ប. អ្នកផ្សះផ្សា.
១៤ ក ១ ធីម៉ូ. ៥:៨; គ. និង ស. ៨៣:៤.
ខ ស.ប. ការទាស់ទែង.
១៥ ក គ. និង ស. ៦៨:២៥–២៨; ម៉ូសេ ៦:៥៨. ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.
ខ ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
គ ម៉ូសាយ ១៨:២១.
១៦ ក ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស; ការបំរើ.
ខ ចោទិ. ១៥:៧–១១; សុភា. ២១:១៣; អេសាយ ១០:១–២.
១៧ ក សុភា. ១៧:៥.
២០ ក ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.

មក ដែលអ្នកពឹងផ្អែកដល់ព្រះអង្គ ចំពោះជីវិតរបស់អ្នក និង
អ្វីៗទាំង អស់ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន និងរូបរបស់អ្នកផង
ព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានដល់អ្នក នូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាសូមដែល
ត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងសេចក្ដី ជំនឿ ដោយជឿថា អ្នករាល់គ្នានឹង
បានទទួល ឱបើដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នា[ក]គួរតែចែករំលែកនូវទ្រព្យ
ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន ដល់គ្នាទៅវិញ ទៅមក ។
២២ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា[ក]ថ្កោលទោសដល់មនុស្ស
ដែលមកសុំទានអ្នក ដើម្បីកុំឲ្យខ្លួនវិនាស ហើយអ្នកកាត់ទោស
ដល់ អ្នកនោះវិញ តើការកាត់ទោសអ្នកត្រឹមត្រូវជាងនេះទៅឬអី
ដែលអ្នក[ខ]ឱបក្រសោបទ្រព្យរបស់ខ្លួនទុក ហើយទ្រព្យនោះក៏ពុំ
មែនជារបស់ អ្នកផង តែជារបស់ព្រះទេតើ ឯជីវិតរបស់អ្នក
សោត ក៏ជារបស់ព្រះដែរ; ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំបានសុំទាន
ហើយក៏ពុំប្រែចិត្តចំពោះការណ៍ ដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្តសោះ ។
២៣ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា វេទនានឹងមានដល់អ្នកនោះ
ព្រោះទ្រព្យរបស់គេនឹងវិនាសទៅជាមួយគេដែរ; ហើយឥឡូវនេះ
យើងនិយាយពីការណ៍ទាំងនេះ ទៅកាន់អស់អ្នកណា ដែល
ជាអ្នកមាន គឺមាន[ក]សម្បត្តិទ្រព្យដែលទាក់ទងទៅលើអ្វីៗ
នៃលោកិយនេះ ។
២៤ ហើយមួយទៀត យើងនិយាយទៅកាន់អ្នកទាល់ក្រ
គឺពួកអ្នករាល់គ្នាដែលគ្មានទ្រព្យ តែមានល្មមគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាបានទប់ទល់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ; យើងនិយាយដល់
អស់អ្នកណា ដែលបដិសេធអ្នកសុំទាន ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នា
គ្មានអ្វីនឹងឲ្យ; យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយនៅក្នុងចិត្តថា៖
ខ្ញុំពុំដាក់ទាន ព្រោះខ្ញុំគ្មានអ្វីសំរាប់ដាក់ទានទេ ប៉ុន្តែបើសិនជា
ខ្ញុំមាន [ក]ខ្ញុំនឹងដាក់ទាន ។
២៥ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានិយាយពាក្យនេះនៅ
ក្នុងចិត្តអ្នក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនៅគ្មានទោសទេ បើពុំនោះ
សោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹង[ក]ត្រូវជាប់ទោស; ឯការកាត់ទោសមក
លើរូបអ្នក គឺត្រឹមត្រូវហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាលោភលន់នូវអ្វី
ដែល អ្នករាល់គ្នាពុំបានទទួល ។
២៦ ហើយឥឡូវនេះ សំរាប់អ្វីៗដែលយើងទើបតែនិយាយ
ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានេះ — គឺថា ដើម្បីឲ្យមានការ
ផ្ដាច់បាបទាំងឡាយ របស់អ្នក ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យ
អ្នករាល់គ្នា[ក]អាចដើរ ដោយឥតទោសនៅចំពោះព្រះ —
យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា[ខ]ចែករំលែកនូវ ទ្រព្យរបស់ខ្លួន ដល់[គ]អ្នក
ទាល់ក្រ មនុស្សម្នាក់ៗស្របតាមអ្វីដែលគេមាន ដូចជាឲ្យ
[ឃ]អាហារដល់អ្នកអត់ឃ្លាន ឲ្យសំលៀកបំពាក់ដល់អ្នក អាក្រាត
ទៅមើលអ្នកឈឺ ហើយជួយគាំទ្រដល់គេ ទាំងខាងវិញ្ញាណ
និងខាងសាច់ឈាម ស្របទៅតាមសេចក្ដីត្រូវការរបស់គេ ។
២៧ ហើយចូរឲ្យឃើញថា គ្រប់ការណ៍ទាំងនេះត្រូវបាន
ប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងប្រាជ្ញា និងរបៀបរៀបរយ; ត្បិតមិនត្រូវឲ្យអ្នក
ណា [ក]រត់លឿនជាងកម្លាំង ដែលគេមាននោះឡើយ ។ ហើយ
មួយទៀត ជាការចាំបាច់ឲ្យអ្នកនោះត្រូវព្យាយាម ដើម្បីគេអាច
បានរង្វាន់; ហេតុដូច្នេះហើយ គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបាន
ប្រព្រឹត្តឡើង តាមរបៀបរៀបរយ ។
២៨ ហើយយើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា អ្នកណាមួយ
ក្នុងចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នាបានខ្ចីអ្វីពីអ្នកជិតខាង ត្រូវតែសង
របស់នោះ ទៅគេវិញ ស្របតាមអ្វីដែលខ្លួនបានសន្យា
ឬពុំនោះសោតទេ អ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប; ហើយក្រែងអ្នក
អាចធ្វើឲ្យអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន ប្រព្រឹត្តអំពើបាបផងដែរ ។
២៩ ហើយនៅទីបញ្ចប់ យើងពុំអាចប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យអស់
នូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាអាចប្រព្រឹត្តអំពើ
បាបនោះទេ; ព្រោះមានផ្លូវ និងបែបផ្សេងៗគ្នា គឺមានជាច្រើន
ណាស់ ដែលយើងពុំអាចរៀបរាប់បានឡើយ ។
៣០ ប៉ុន្តែ យើងអាចនិយាយប្រាប់អ្នកតែប៉ុណ្ណោះថា បើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នា[ក]ពុំប្រយ័ត្នខ្លួន ទាំង[ខ]គំនិតរបស់ខ្លួន និង[គ]ពាក្យ
សំដីរបស់ខ្លួន និងកិច្ចការរបស់ខ្លួន ហើយគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយបន្តទៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់អ្វី ដែល
អ្នករាល់គ្នាបានឮ អំពីការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់យើង
រហូតដល់ថ្ងៃចុងក្រោយនៃជីវិតខ្លួនទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវ
វិនាស ។ ហើយឥឡូវនេះ ឱមនុស្សលោកអើយ សូមចងចាំ
ហើយកុំវិនាសបង់ឡើយ ៕

២១ *ក* ស.ប. ការបំរើ; សុខុមាលភាព.
២២ *ក* ម៉ាថាយ ៧:១–២;
យ៉ូហាន ៧:២៤.
ខ ១ យ៉ូហាន ៣:១៧.
២៣ *ក* គ. និង ស. ៥៦:១៦.
២៤ *ក* ម៉ាកុស ១២:៤៤.
២៥ *ក* គ. និង ស. ៥៦:១៧.
២៦ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ យ៉ាកុប (ព.ម) ២:១៧–១៩.
គ សាការី ៧:១០;
អាលម៉ា ១:២៧.
ស.ប. ទាន, ការដាក់ទាន.
ឃ អេសាយ ៥៨:១០–១១;
គ. និង ស. ១០៤:១៧–១៨.
២៧ *ក* គ. និង ស. ១០:៤.
៣០ *ក* អាលម៉ា ១២:១៤.
ស.ប. ចាំយាម, ពួកអ្នកចាំយាម.
ខ ម៉ាកុស ៧:១៨–២៣.
ស.ប. គំនិត.
គ ម៉ាថាយ ១៥:១៨–២០.
ស.ប. សេចក្ដីមើលងាយ.

ជំពូកទី ៥

ពួកបរិសុទ្ធក្លាយទៅជាបុត្រាបុត្រីនៃព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ — បន្ទាប់មក ពួកគេត្រូវបានហៅតាមព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ — ស្ដេច បេនយ៉ាមីនទូន្មានពួកគេឲ្យតាំងចិត្តឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយនឹងនរនៅក្នុងកិច្ចការដ៏ល្អទាំងឡាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចប់ហើយ
ទ្រង់បាន ចាត់ឲ្យគេទៅស៊ើបសួរក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយ
មានព្រាថ្នាចង់ដឹងពីប្រជាជនទ្រង់ថា តើពួកគេជឿតាមពាក្យ
សំដី ដែលទ្រង់មាន បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេនោះឬទេ ។

២ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា៖ ព្រះ
ពរ យើងខ្ញុំជឿតាមពាក្យទាំងអស់ ដែលស្ដេចមានបន្ទូលមក
កាន់ ពួកយើង; ហើយយើងខ្ញុំក៏ដឹងពីការជាក់លាក់ និង
ការពិតនៃពាក្យទាំងនោះដែរ ពីព្រោះតែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
អម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះ ចេស្ដា ដែលបាននាំមកនូវការ
ផ្លាស់ប្ដូរយ៉ាងធំដល់ពួកយើង ឬក៏នៅក្នុងចិត្តយើងខ្ញុំ ដែល
ធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំពុំមានបំណងនឹងប្រព្រឹត្តអំពើ ទុច្ចរិតទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែចង់ប្រព្រឹត្តអំពើល្អជានិច្ចវិញ ។

៣ ឯខ្លួនយើងខ្ញុំក៏ដូច្នោះដែរ តាមរយៈសេចក្ដីល្អសប្បុរស
ដ៏និរន្តរ៍នៃព្រះ និងឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ នោះយើង
ខ្ញុំបាន ឃើញភាពដ៏ធំ អំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង; ហើយបើ
ជាការចាំបាច់ នោះយើងខ្ញុំអាចព្យាករនូវរឿងគ្រប់យ៉ាងបាន ។

៤ ហើយគឺជាសេចក្ដីជំនឿ ដែលយើងខ្ញុំមានទៅលើការណ៍
ទាំងឡាយ ដែលស្ដេចរបស់យើងខ្ញុំ មានបន្ទូលមកកាន់ពួកយើង
ដែលបាននាំមកដល់យើងខ្ញុំនូវការចេះដឹងដ៏ធំនេះ ម្ល៉ោះហើយ
យើងខ្ញុំអររីករាយដោយសេចក្ដីអំណរដ៏ធំជាអតិបរមា ។

៥ ហើយយើងខ្ញុំយល់ព្រមចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា ជា
មួយនឹងព្រះរបស់ពួកយើង ដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
ហើយគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ចំពោះអ្វីៗទាំង
អស់ ដែលទ្រង់នឹងបញ្ជាដល់ពួកយើង នៅក្នុងជីវិតយើងខ្ញុំ
ដែលនៅសល់ ទាំងប៉ុន្មាន ដើម្បីកុំឲ្យយើងខ្ញុំបាននាំមកដល់ខ្លួន
នូវការរងទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដូចដែលបាន
ពោលដោយទេវតា ដើម្បីកុំឲ្យយើងខ្ញុំបានផឹកនូវពែងនៃសេច
ក្ដីពិរោធរបស់ព្រះ ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ នេះហើយគឺជាពាក្យទាំងឡាយដែល
ស្ដេចបេនយ៉ាមីនប្រាថ្នាចង់បានពីពួកគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ស្ដេចក៏មាន បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយ
នូវពាក្យសំដី ដែលយើងប្រាថ្នាចង់បាន; ឯសេចក្ដីសញ្ញាដែល
អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ គឺជាសេចក្ដីសញ្ញាមួយដ៏សុចរិត ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ មកពីសេចក្ដីសញ្ញាដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ
អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានហៅថា ជាកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាបុត្រា
របស់ទ្រង់ និងបុត្រីរបស់ទ្រង់; ត្បិតមើលចុះ ថ្ងៃនេះទ្រង់បាន
បង្កើតអ្នកខាងវិញ្ញាណហើយ; ត្បិតអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា ចិត្ត
របស់ អ្នកបានផ្លាស់ប្ដូរ តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់;
ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាបានកើតមកពីទ្រង់ ហើយបាន
ក្លាយទៅជា បុត្រារបស់ទ្រង់ និងបុត្រីរបស់ទ្រង់ដែរ ។

៨ ហើយនៅក្នុងព្រះសិរនេះ អ្នករាល់គ្នាបានទទួលសេរីភាព
ហើយគ្មានព្រះសិរឯណាទៀតឡើយ ដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកមាន
សេរីភាពបាន ។ គ្មាននាមឯណាផ្សេងទៀតទេ ដែលអាចនាំ
មកនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងចង់ឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាទទួល ដាក់លើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺអស់អ្នក
រាល់គ្នា ដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះថា អ្នក
នឹងគោរពតាមទ្រង់ រហូត ដល់អស់មួយជីវិតរបស់អ្នក ។

៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែល
បានធ្វើយ៉ាងនេះ នោះនឹងឃើញថា ខ្លួននៅខាងស្ដាំព្រះហស្ត
នៃព្រះ ត្បិតអ្នកនោះនឹងស្គាល់ឈ្មោះខ្លួន ដែលត្រូវបានហៅ;
ត្បិតអ្នកនោះនឹងត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នក

៥ ២*ក* អាលម៉ា ៥:១៤.
ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
ខ អាលម៉ា ១៩:៣៣.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១០.
ខ ម៉ូសាយ ៣:២៥–២៧.
គ ម៉ូសាយ ៣:២.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:២៤–២៦;
ម៉ូសេ ៦:៦៤–៦៨.
ស.ប. បុត្រាបុត្រីនៃព្រះ.
ខ ស.ប. បង្កើត.
គ ស.ប. ចិត្ត.
ឃ ម៉ូសាយ ១៥:១០–១១.
ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
ង គ. និង ស. ១១:៣០.
៨ *ក* រ៉ូម ៦:១៨; កាឡាទី ៥:១;
ហេលេ. ១៤:៣០.
ខ កិច្ចការ ៤:១០, ១២;
អាលម៉ា ២១:៩.
គ ម៉ូសាយ ២៦:១៨.
ឃ កិច្ចការ ១១:២៦;
អាលម៉ា ៤៦:១៥.

ណាដែលពុំទទួលដាក់លើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទទេ នោះ
នឹង ត្រូវបានហៅដោយឈ្មោះមួយផ្សេងទៀត; ហេតុដូច្នេះហើយ
អ្នកនោះនឹងឃើញថា ខ្លួននៅខាងឆ្វេងព្រះហស្តនៃព្រះ ។
១១ ហើយយើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំដែរថា ឈ្មោះនេះ
ហើយដែលយើងបាននិយាយថា យើងនឹងឲ្យទៅអ្នក ដែលនឹង
ពុំត្រូវ លុបចេញឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈការរំលង
ច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នខ្លួន កុំ
រំលងច្បាប់ ដើម្បីកុំឲ្យ ឈ្មោះនោះត្រូវលុបចេញពីដួងចិត្ត
របស់អ្នកឡើយ ។
១២ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា
គួរតែរក្សាឈ្មោះនេះ ដោយចារិកនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នកជានិច្ច
ដើម្បីកុំឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នានៅខាងឆ្វេងព្រះហស្តនៃព្រះឡើយ
ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានឮ ហើយស្គាល់សម្លេង ដែលនឹង
ហៅអ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងឈ្មោះដែលទ្រង់នឹងហៅអ្នកដែរ ។
១៣ ត្បិតតើមនុស្សនឹងស្គាល់ចៅហ្វាយ ដែលខ្លួនពុំដែល
បានបំរើនោះ ហើយដែលជាអ្នកចម្លែកចំពោះមនុស្សនោះ
ហើយនៅ ឆ្ងាយពីសតិអារម្មណ៍ និងបំណងនៃដួងចិត្ត
ខ្លួនដូចម្ដេចបាន ?
១៤ ហើយមួយទៀត តើមនុស្សនឹងយកសត្វលា ដែលជា
របស់ផងអ្នកជិតខាងមកទុកឬ ? យើងសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ;
មនុស្សនោះ នឹងពុំព្រមទាំងឲ្យសត្វលានោះ ស៊ីស្មៅក្នុងចំណោម
ហ្វូងសត្វរបស់ខ្លួនផង ប៉ុន្តែនឹងដេញសត្វលានោះចេញឆ្ងាយវិញ ។
យើងសូម ប្រាប់អ្នកថា ការនោះនឹងកើតដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំស្គាល់ឈ្មោះដែលអ្នកត្រូវបានហៅ ។
១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាតាំងចិត្តឲ្យ
ខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយនឹងនរ គឺពោរពេញទៅដោយអំពើល្អជានិច្ច
ដើម្បីឲ្យព្រះ គ្រីស្ទ ដែលជាព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះដែលមាន
គ្រប់ព្រះចេស្ដា ទ្រង់បានភ្ជាប់អ្នកទុកជារបស់ផងទ្រង់ ដើម្បីឲ្យ
អ្នកបាននាំទៅកាន់ស្ថាន សួគ៌ គឺដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានសេច
ក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
តាមរយៈប្រាជ្ញា និងព្រះចេស្ដា និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងសេចក្ដី
មេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គ ដែលបានបង្កើតវត្ថុសព្វសារពើ
នៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី ដែលជា ព្រះលើអ្វីៗទាំង
អស់ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៦

ស្ដេចបេនយ៉ាមីនកត់ឈ្មោះប្រជាជន ហើយតែងតាំងពួកសង្ឃឲ្យបង្រៀនពួកគេ — ម៉ូសាយសោយរាជ្យជាស្ដេចដ៏សុចរិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២៤–១២១ ម.គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីមានបន្ទូលទៅប្រជាជនហើយ
នោះស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានគិតថា ជាការចាំបាច់ដែលទ្រង់ត្រូវ
កត់ឈ្មោះនៃ អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយ
នឹងព្រះ ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានមនុស្សណា
មួយសោះ ក្រៅពីពួកកូនក្មេង គឺមនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើសេចក្ដី
សញ្ញា ហើយបានលើកដាក់លើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ។
៣ ហើយម្ដងទៀត ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានបញ្ចប់នូវការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ
ហើយបាន អភិសេកម៉ូសាយជាបុត្រ ឲ្យធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រង
ហើយជាស្ដេចលើប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងបានប្រគល់ឲ្យ
បុត្រនូវបន្ទុកផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងនគរ ហើយក៏បាន
តែងតាំងពួកសង្ឃឲ្យបង្រៀនប្រជាជន ដើម្បីឲ្យពួកគេអាច
បានឮ ហើយស្គាល់នូវព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ
ហើយដើម្បីដាស់រំឭលពួកគេឲ្យនឹកចាំដល់ពាក្យសម្បថ ដែល
គេបានធ្វើរួចស្រេចហើយ នោះទ្រង់បានឲ្យហ្វូងមនុស្ស
ត្រឡប់ទៅវិញ ហើយពួកគេក៏ត្រឡប់ជាមួយគ្រួសារគេ
ទៅកាន់ផ្ទះគេរៀងៗខ្លួន ។
៤ ហើយម៉ូសាយបានចាប់ផ្ដើមសោយរាជ្យជំនួសបិតាទ្រង់ ។
ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមសោយរាជ្យ នៅក្នុងជន្មាយុសាមសិបឆ្នាំ គឺរួម
ទាំង អស់មក គឺប្រមាណជាបួនរយចិតសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ក្រោយពី
ពេលដែលលីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។

១០ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៨–៣៩.
ខ ម៉ាថាយ ២៥:៣៣.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ១:១១–១២.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការយកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកដាក់លើ ខ្លួនយើង.
១២ *ក* គ. និង ស. ១៨:២៣–២៥.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:២៤–២៧.
១៥ *ក* ស.ប. ការហៅ និងការរើសតាំង; ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
ខ កូល៉ុស ១:១៦; ម៉ូសាយ ៤:២; អាលម៉ា ១១:៣៩.
៦ ១*ក* គ. និង ស. ១២៨:៨.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ១:១០; ២:៣០.
ខ ស.ប. តែងតាំង, ការតែងតាំង.
គ អាលម៉ា ៤:៧.
ឃ ម៉ូសាយ ៥:៥–៧.
៤ *ក* ស.ប. ម៉ូសាយ, បុត្ររបស់បេនយ៉ាមីន.
ខ ១ នីហ្វៃ ១:៤.

៥ ហើយស្ដេចបេនយ៉ាមីនមានព្រះជន្មរស់នៅបីឆ្នាំទៀត ក៏ទ្រង់សុគតទៅ ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចម៉ូសាយបានដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបានគោរពតាមសេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ និងក្រិត្យក្រមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នូវគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ ដែលទ្រង់ បានបញ្ជាដល់លោក ។

៧ ហើយស្ដេចម៉ូសាយបានទូន្មានឲ្យប្រជាជនទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវភ្ជួរដី ។ រីឯរូបទ្រង់ក៏បានភ្ជួរដីដែរ ដើម្បីកុំឲ្យរូបទ្រង់ក្លាយទៅជា បន្ទុកមួយដល់ប្រជាជនទ្រង់ ហើយដើម្បីទ្រង់អាចធ្វើតាមគំរូដែលបិតាលោកបានធ្វើ ចំពោះការណ៍សព្វសារពើ ។ ហើយគ្មានការ ទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទ្រង់ឡើយ អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ ៕

ជំពូកទី ៧

អាំម៉ូនរកឃើញដែនដីលីហៃ-នីហ្វៃ ដែលមានលិមហៃ ជាស្ដេច — ប្រជាជនរបស់លិមហៃរស់នៅក្រោមសេវកភាពបំរើពួកសាសន៍ លេមិន — លិមហៃរៀបរាប់ពីប្រវត្តិរបស់ពួកគេ — ព្យាការីម្នាក់ (អ័ប៊ីណាដៃ) បានធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះ ហើយជាព្រះវរបិតា លើអ្វីៗទាំងអស់ — អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះការស្មោកគ្រោក នឹងច្រូតកាត់ខ្យល់ព្យុះ ឯអស់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តលើ ព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវបានប្រោសលោះឲ្យរួច ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២១ ម.គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្រោយពីស្ដេចម៉ូសាយបានទទួលសេចក្ដីសុខសាន្តតរៀងមក អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ ទ្រង់ក៏ មានព្រះហឫទ័យចង់ដឹងអំពីប្រជាជន ដែលបានឡើងទៅអាស្រ័យនៅឯដែនដីលីហៃ-នីហ្វៃ ឬនៅទីក្រុងលីហៃ-នីហ្វៃ; ត្បិតប្រជាជនរបស់ ទ្រង់មិនដែលបានឮដំណឹងអ្វីអំពីពួកគេសោះ ចាប់តាំងពីពេលដែលពួកគេចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាម្ល៉េះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជនទ្រង់បានមករំខានទ្រង់ជាខ្លាំងអំពីរឿងនេះ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចម៉ូសាយបានអនុញ្ញាតឲ្យបុរសដ៏ខ្លាំងពូកែ ចំនួនដប់ប្រាំមួយនាក់ ឡើងទៅឯដែនដីលីហៃ-នីហ្វៃ ដើម្បីស៊ើបសួរអំពីបងប្អូនរបស់គេ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើងពួកគេក៏ចាប់ផ្ដើមចេញដំណើរឡើងទៅ ដោយមានបុរសម្នាក់ទៅជាមួយពួកគេ ដែលមានឈ្មោះថា អាំម៉ូន ជាអ្នកមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែម្នាក់ ហើយជាពូជពង្សរបស់សារ៉ាហិមឡា ហើយលោកជា មេដឹកនាំរបស់ពួក គេផង ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេពុំស្គាល់ផ្លូវ ដែលត្រូវធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឡើងទៅកាន់ដែនដីលីហៃ-នីហ្វៃឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេដើរសាត់ព្រាត់អស់ជាច្រើនថ្ងៃនៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺពួកគេដើរសាត់ព្រាត់អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ។

៥ ហើយកាលដែលពួកគេបានដើរសាត់ព្រាត់អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ពួកគេបានទៅដល់ទួលមួយ នៅខាងជើងដែនដីសែមឡោម ហើយពួកគេបានបោះត្រសាលគេនៅទីនោះ ។

៦ ហើយអាំម៉ូនបាននាំបងប្អូនបីនាក់ទៅហើយពួកគេមានឈ្មោះថា អាម៉ាលេគៃ ហេលេម និងហេម ហើយពួកគេបានចុះទៅ ដែនដីនីហ្វៃ ។

៧ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានជួបនឹងស្ដេចនៃប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីនីហ្វៃ និងនៅលើដែនដីសែមឡោម; ហើយពួកគេត្រូវអ្នក យាមរបស់ស្ដេចឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ហើយចាប់យកទៅហើយចង ហើយយកទៅឃុំក្នុងគុក ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានជាប់គុកអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃមក នោះពួកគេត្រូវបាននាំមកគាល់មុខស្ដេច ហើយត្រូវបានស្រាយចំណងដៃចេញ; ហើយពួកគេឈរនៅខាងមុខស្ដេច ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាត ឬត្រូវគេបញ្ជាឲ្យឆ្លើយនូវសំនួរ ទាំងឡាយដែលស្ដេចសួរ ។

៩ ហើយស្ដេចមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថាៈ មើលចុះ យើងឈ្មោះលិមហៃ ជាបុត្ររបស់ណូអេ ដែលជាបុត្ររបស់សិនិព្វ ដែលបាន ឡើងមកពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ដើម្បីមកគ្រងដែនដីនេះទុកជាមរតក ដែលជាដែនដីនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលបានលើកឲ្យធ្វើ ជាស្ដេច ដោយសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ យើងចង់ដឹងថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាហ៊ានមកជិតកំផែងទីក្រុង នៅពេលដែលយើង និងអ្នកយាមរបស់ យើង នៅខាងក្រៅរបងយ៉ាងនេះ ?

១១ ហើយឥឡូវនេះ ដោយហេតុនេះ យើងសុខចិត្តទុកឲ្យអ្នករាល់គ្នានៅរស់ ដើម្បីឲ្យយើងសួរអ្នក បើពុំនោះសោតទេ

៧ *ក* ២ កូរិន. ១១:៩.
៧ ១*ក* អេមណៃ ១:២៧–៣០.
ខ អេមណៃ ១:១៣.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ៩:៦, ៨, ១៤.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:៨.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ១១:១.

យើងបាន ប្រើឲ្យពួកអ្នកយាមរបស់យើង សម្លាប់អ្នកទៅហើយ ។ យើងអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកនិយាយមកចុះ ។

១២ ហើយឥឡូវ នៅពេលអាំម៉ូនឃើញថា ខ្លួនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យនិយាយហើយ លោកបានឈានទៅមុខ ហើយក្រាបនៅចំពោះ ស្ដេច; ហើយក្រោកឡើងវិញ លោកនិយាយថា៖ ក្រាបទូល ឱព្រះរាជាអើយ ទូលបង្គំមានអំណរគុណជាខ្លាំងចំពោះព្រះ ដោយបានរស់ នៅដល់សព្វថ្ងៃនេះ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យនិយាយ; ទូលបង្គំនឹងខិតខំនិយាយដោយក្លាហាន;

១៣ ព្រោះទូលបង្គំជឿជាក់ថា បើសិនជាលោកស្គាល់ទូលបង្គំ ទ្រង់ច្បាស់ជាមិនទុកឲ្យទូលបង្គំជាប់ចំណងទាំងនេះទេ ។ ត្បិតទូលបង្គំជាអាំម៉ូន ជាពូជពង្សរបស់សារ៉ាហិមឡា ហើយបានឡើងពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាមក ដើម្បីស៊ើបសួរអំពីបងប្អូនយើងដែលសិនិព្វ បាននាំឡើងមកពី ដែនដីនោះ ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលិមហៃបានឮពាក្យសំដីរបស់អាំម៉ូនហើយ នោះទ្រង់មានសេចក្ដីរីក រាយជាខ្លាំង ហើយមានបន្ទូលថា៖ ឥឡូវនេះ យើងដឹងច្បាស់ថា បងប្អូនយើងដែលនៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡានោះនៅរស់នៅឡើយ ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងអររីករាយ; ហើយស្អែកនេះ យើងនឹងប្រាប់ឲ្យប្រជាជនយើងបានអររីករាយដែរ ។

១៥ ត្បិតមើលចុះ ពួកយើងរស់នៅក្នុងសេវកភាពដល់ពួកសាសន៍លេមិន ហើយត្រូវបង់ពន្ធ ដោយពន្ធដារដ៏ពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បងប្អូនយើងនឹងដោះលែងពួកយើង ឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពរបស់យើងរាល់គ្នា ឬឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃរបស់ ពួកសាសន៍លេមិន ហើយពួកយើងនឹងក្លាយទៅជាទាសកររបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃវិញ; ព្រោះបើយើងរាល់គ្នាធ្វើជាទាសកររបស់ ពួកសាសន៍នីហ្វៃ គ្រាន់បើជាងត្រូវនាំសារអាករ ទៅថ្វាយស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិនដែរ ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចលិមហៃបានបញ្ជាពួកអ្នកយាមថា ពួកគេមិនត្រូវចងអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោកទៀតទេ តែប្រាប់ឲ្យពួកគេ ទៅកាន់ទួលមួយ នៅខាងជើងដែនដីសែមឡោម ហើយនាំបងប្អូនរបស់លោក ចូលមកក្នុងទីក្រុង ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានបរិភោគ ហើយផឹក ហើយសំរាកខ្លួនពីដំណើរដែលគេបានធ្វើមក; ព្រោះពួកគេបានរងការវេទនាជាច្រើន ដូចជាការស្រេក ការឃ្លាន និងការ នឿយហត់ ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង ស្ដេចលិមហៃបានចេញសេចក្ដីប្រកាសមួយដល់គ្រប់ ប្រជាជនទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានមកជួបជុំគ្នាឯព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីស្ដាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ ពួកគេ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលប្រជាជនបានមកជួបជុំគ្នាហើយ ទើបទ្រង់ថ្លែងទៅកាន់ពួកគេយ៉ាងនេះថា៖ ឱអ្នកទាំងឡាយ ដែលជាប្រជាជនរបស់យើងអើយ ចូរអ្នកងើបមុខឡើង ហើយបានក្សាន្តចិត្តចុះ; ត្បិតមើលចុះ ពេលវេលានៅជិតដៃ បង្កើយ ឬនៅមិនយូរប៉ុន្មានទេ កាលពួកយើងនឹងឈប់នៅក្រោមបង្គាប់នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងរាល់គ្នាទៀតហើយ ទោះពួក យើងមានការតស៊ូជាច្រើនលើកមកហើយក៏ដោយ គង់តែពុំបានប្រយោជន៍អ្វីឡើយ; ក៏ប៉ុន្តែយើងជឿថា ពួកយើងនៅមានការតស៊ូ មួយទៀតដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ។

១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាងើបមុខឡើង ហើយអររីករាយចុះ ហើយដាក់ទីទុកចិត្តរបស់អ្នកទៅលើព្រះ គឺទៅលើព្រះនោះ ដែលជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប; ហើយជាព្រះដែលបាននាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទហើយបាន ធ្វើឲ្យពួកគេដើរ — ឆ្លងសមុទ្រក្រហមដោយដើរលើដីគោក ហើយបានប្រទានអាហារដល់គេដោយនំម៉ាន៉ា ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេវិនាសបង់ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ហើយមានការណ៍ជាច្រើនទៀត ដែលទ្រង់បានធ្វើសំរាប់ពួកគេ ។

២០ ហើយមួយទៀត គឺព្រះអង្គនោះហើយ ដែលបាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើងចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ហើយបានរក្សារាស្ត្រ របស់ទ្រង់ឲ្យគង់វង់ រហូតមកដល់ពេលឥឡូវនេះ; ហើយមើលចុះ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់យើង រាល់គ្នា ទើបទ្រង់បាននាំយើងឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ។

២១ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើជាសាក្សីនៅថ្ងៃនេះថា សិនិព្វដែលបានតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាស្ដេចនៃប្រជាជននេះ ដោយមានចិត្តចង់ ទទួលដីរបស់ពួកអយ្យកោលោកហួសប្រមាណ ទើបត្រូវបានបោកបញ្ឆោត ដោយឧបាយកលដ៏អាក្រក់របស់ស្ដេចលេមិនដែលបាន ធ្វើមេត្រីភាពមួយជាមួយនឹងស្ដេចសិនិព្វ នោះបាន

១៣ *ក* អោមណៃ ១:១២–១៥.
១៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៩:១៥.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:១៦.
១៩ *ក* និក្ខ. ៣:៦; ១ នីហ្វៃ ១៩:១០.
ខ និក្ខ. ១២:៤០–៤១;
អាលម៉ា ៣៦:២៨.
គ និក្ខ. ១៦:១៥, ៣៥;
ជនគ. ១១:៧–៨; យ៉ូស្វេ ៥:១២.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១–៤.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ៩:១–៣.

ប្រគល់ទៅឲ្យពួកគេ នូវផ្នែកនៃដែនដី ឬក៏ទីក្រុងលីហៃ-នីហ្វៃ ទីក្រុងសៃឡោម និងដែនដីដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញ —

២២ ហើយទ្រង់ធ្វើការណ៍ទាំងអស់នេះ ដោយមានគោលបំណងតែមួយ គឺ[ក]នាំប្រជាជននេះឲ្យធ្លាក់ទៅក្រោមអំណាច ឬទៅក្នុង សេវកភាព ។ ហើយមើលចុះ នៅពេលនេះ ពួកយើងថ្វាយសួយសារអាករ ទៅស្ដេចរបស់ពួកសាសន៍លេមិន នូវចំនួនពាក់កណ្ដាល នៃពោតរបស់ពួកយើង និងស្រូវរបស់ពួកយើង ព្រមទាំងធញ្ញជាតិរបស់ពួកយើងគ្រប់មុខ និងពាក់កណ្ដាលនៃចំនួនហ្វូងចៀម និងហ្វូង គោ ដែលពួកយើងចិញ្ចឹមបាន; ហើយគឺទាំងពាក់កណ្ដាលនៃអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកយើងមាន ឬបាន នោះស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិន ដកយកពីយើងទៅ ឬក៏យកជីវិតយើង ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ តើការណ៍នេះមិនពិបាកនឹងទ្រាំទ្របានទេឬ? ហើយការវេទនារបស់ពួកយើងនេះ តើមិនធំហួសប្រមាណទេឬ ? ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកយើងមានហេតុផលដ៏ធំសំរាប់ទួញសោក ។

២៤ មែនហើយ យើងសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកយើងមានហេតុផលដ៏ធំទាំងឡាយសំរាប់ទួញសោក; ត្បិតមើលចុះ បងប្អូនយើងជាច្រើន នាក់ហើយ ត្រូវបានស្លាប់ ឯឈាមរបស់គេត្រូវខ្ចាយដោយឥតប្រយោជន៍ ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ ក៏ព្រោះតែសេចក្ដីទុច្ចរិត ។

២៥ ព្រោះបើសិនជាប្រជាជននេះ មិនបានធ្លាក់ទៅក្នុងការរំលងច្បាប់ទេ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏មិនទ្រាំឲ្យអំពើអាក្រក់ដ៏ធំនេះមកគ្រប សង្កត់គេដែរ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេពុំបានប្រុងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឡើយ; តែមានការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ រហូតដល់ពួកគេបានកំចាយឈាមនៅក្នុងចំណោមគ្នាឯងទៅវិញ ។

២៦ ហើយពួកគេបានសម្លាប់[ក]ព្យាការីនៃព្រះអម្ចាស់ម្នាក់; មែនហើយ គឺជាអ្នកសំណប់នៃព្រះដែលបានរើស បុរសនោះបានប្រាប់គេ អំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានព្យាករអំពីការណ៍ជាច្រើន ដែលនឹងកើតឡើង មែនហើយ រួមទាំង ការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទផង ។

២៧ ហើយពីព្រោះលោកបាននិយាយប្រាប់គេថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជា[ក]ព្រះ ជាព្រះវរបិតានៃវត្ថុទាំងអស់ ហើយ[ខ]បាននិយាយថា ទ្រង់នឹង យករូបកាយជាមនុស្ស គឺជារូបរាងតាមដែលមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងពីដំបូងមក; ឬនិយាយម៉្យាងទៀត លោកបាននិយាយថា មនុស្ស ត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមរូបរាង[គ]នៃព្រះ ហើយថា ព្រះនឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយមានសាច់ឈាម ហើយដើរ នៅលើផ្ទៃផែនដី —

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះលាកបាននិយាយយ៉ាងនេះ នោះពួកគេបានសម្លាប់លោកចោល; ហើយពួកគេបានធ្វើអំពើជាច្រើន ទៀត ដែលនាំឲ្យមានសេចក្ដីពិរោធនៃព្រះមកលើគេ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ តើមានអ្នកណាងឿងឆ្ងល់ទៀតថា ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ ធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ហើយត្រូវវាយ ដោយសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏ឈឺចាប់ដូច្នេះ ?

២៩ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើង[ក]នឹងពុំជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រយើង នៅថ្ងៃដែលគេធ្វើអំពើបាបឡើយ; តែយើងនឹងយាំងផ្លូវ កុំឲ្យគេរីកចំរើនបាន; ហើយអ្វីដែលគេធ្វើនោះនឹងក្លាយទៅជាថ្មជំពប់ចំពោះពួកគេវិញ ។

៣០ ហើយមួយទៀត ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ បើសិនជារាស្ត្រយើងសាបព្រោះ[ក]អំពើស្មោកគ្រោក ពួកគេនឹង[ខ]ច្រូតកាត់បានអង្កាម ដែលនៅក្នុងខ្យល់គួច; ឯលទ្ធផលដែលបានមក គឺជាពិស ។

៣១ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ បើសិនជារាស្ត្រយើងសាបព្រោះអំពើស្មោកគ្រោក ពួកគេនឹងច្រូតកាត់ខ្យល់ពី[ក]ទិសខាង កើត ដែលនាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងទាន់ហន់ ។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបំពេញហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានវាយ ហើយរង ទុក្ខវេទនា ។

៣៣ ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា[ក]បែរត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ ដោយស្មោះពីចិត្ត ហើយដាក់ទីទុកចិត្តរបស់អ្នកទៅលើទ្រង់ ហើយបំរើទ្រង់ឲ្យអស់ពីការព្យាយាមនៃគំនិតវិញ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើយ៉ាងនេះ ទ្រង់នឹងដោះលែងអ្នកឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ស្របតាមបំណង និងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ៕

២២ *ក* ម៉ូសាយ ១០:១៨.
២៦ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១២–២០.
២៧ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ខ លោកុ. ១:២៦–២៨;
អេធើរ ៣:១៤–១៧;
គ. និង ស. ២០:១៧–១៨.
គ ម៉ូសាយ ១៣:៣៣–៣៤;
១៥:១–៤.
២៩ *ក* ១ សាំយូ. ១២:១៥;
២ របា. ២៤:២០.
៣០ *ក* ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេចក្ដីស្មោកគ្រោក.
ខ កាឡាទី ៦:៧–៨;
គ. និង ស. ៦:៣៣.
ស.ប. ចំរូត.
៣១ *ក* យេរេ. ១៨:១៧;
ម៉ូសាយ ១២:៦.
៣៣ *ក* មរមន ៩:៦.

ជំពូកទី ៨

អាំម៉ូនបង្រៀនប្រជាជនរបស់លិមហៃ — លោកដឹងអំពីផ្ទាំងចំនួនម្ភៃបួនសន្លឹកនៃសាសន៍យ៉ារេឌ — បញ្ជីបុរាណអាចបកប្រែបាន ដោយពួកអ្នកមើលឆុត — គ្មានអំណោយទានណាប្រសើរជាងអំណោយទានជាអ្នកមើលឆុតឡើយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២១ ម.គ.ស.។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីស្ដេចលិមហៃបាន
បញ្ចប់នូវការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ហើយ ត្បិតទ្រង់
បាន មានបន្ទូលអំពីការណ៍ជាច្រើនទៅកាន់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន
កត់តែរឿងបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងសៀវភៅនេះ នោះទ្រង់
បានប្រាប់ ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ អំពីការណ៍ទាំងអស់ ដែល
ទាក់ទងទៅនឹងបងប្អូនគេ ដែលនៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។
២ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអាំម៉ូនក្រោកឈរឡើង នៅចំពោះ
ហ្វូងមនុស្ស ហើយរៀបរាប់ឲ្យគេស្ដាប់ អំពីការណ៍ទាំងអស់
ដែល បានកើតឡើង ដល់បងប្អូនរបស់គេ ចាប់តាំងពីពេល
ដែលសីនិព្វបានឡើងចេញពីដែនដីទៅ រហូតមកដល់ពេល
ដែលអាំម៉ូនបានឡើង មកពីដែនដីដែរ ។
៣ ហើយអាំម៉ូនក៏បានរៀបរាប់ឲ្យគេស្ដាប់ នូវប្រសាសន៍
ចុងក្រោយបង្អស់ ដែលស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានបង្រៀនគេ ហើយ
ពន្យល់ ពាក្យទាំងនោះ ប្រាប់ដល់ប្រជាជនរបស់ស្ដេចលិមហៃ
ដើម្បីឲ្យគេអាចបានយល់នូវពាក្យទាំងអស់ ដែលលោកបាន
និយាយ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់លោកពីបាន
ធ្វើការណ៍ទាំងនេះចប់សព្វគ្រប់ហើយ ស្ដេចលិមហៃបានឲ្យ
ហ្វូងមនុស្ស ចេញទៅ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រជាជន
ត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះរៀងៗខ្លួនវិញ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានឲ្យគេយកផ្ទាំង
ទាំងឡាយដែលមានបញ្ជី^កអំពីប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីគេ
បានចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាមក យកមកឲ្យអាំម៉ូនអាន។
៦ ឥឡូវនេះ នៅពេលអាំម៉ូនបានអានបញ្ជីនោះភ្លាម
ស្ដេចក៏សួរលោកចង់ដឹងថា តើលោកអាចបកប្រែភាសាបានឬទេ
ហើយ អាំម៉ូនបានទូលប្រាប់ទ្រង់ថា លោកមិនអាចបកប្រែភាសា
បានទេ ។
៧ ហើយស្ដេចមានបន្ទូលទៅលោកថា៖ ដោយបារម្ភដល់សេចក្ដី
វេទនានៃប្រជាជនរបស់យើង យើងបានចាត់ឲ្យប្រជាជនយើង
ចំនួនសែសិបបីនាក់ ធ្វើដំណើរចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឲ្យ
គេអាចរកឃើញដែនដីសារ៉ាហិមឡា ដើម្បីពួកយើងអាចធ្វើ
សំណូមពរ ដល់បងប្អូនយើង សូមឲ្យគេដោះលែងពួកយើងឲ្យ
រួចផុតពីសេវកភាព ។
៨ ហើយពួកគេវង្វេងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន អស់រយៈពេល
ជាច្រើនថ្ងៃ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេមានការព្យាយាម ហើយនៅតែរកដែនដី
សារ៉ាហិមឡាពុំឃើញដែរ តែបានត្រឡប់មកដែនដីនេះវិញ
ក្រោយពីបានធ្វើដំណើរនៅលើដែនដីមួយ ដែលនៅកណ្ដាល
ទឹកជាច្រើន ហើយបានរកឃើញដែនដីមួយ ដែលពោរពេញ
ទៅដោយឆ្អឹងមនុស្ស និងឆ្អឹងសត្វ ហើយពោរពេញទៅ
ដោយអាគារបាក់បែក គ្រប់យ៉ាង ព្រមទាំងបានរកឃើញដែនដី
មួយ ដែលធ្លាប់មានមនុស្សនៅជាច្រើន ស្មើទៅនឹងពួកពល
អ៊ីស្រាអែលដែរ ។
៩ ហើយដើម្បីជាសាក្សីថាអ្វីៗ ដែលគេបាននិយាយនោះជា
ការពិត ពួកគេបានយកមកតាម នូវផ្ទាំងចំនួន^កម្ភៃបួនផ្ទាំង
ដែលពេញ ដោយឆ្លាក់ត្រា ហើយផ្ទាំងទាំង^កនោះធ្វើពីមាសសុទ្ធ។
១០ ហើយមើលចុះ ពួកគេក៏បានយកប្រដាប់ពាំងទ្រូងដែលធំ
មកផង ធ្វើពី^ខលង្ហិន និងស្ពាន់ ហើយនៅល្អឥតខ្ចោះ ។
១១ ហើយមួយទៀត ពួកគេថែមទាំងយកដាវទាំងឡាយ
តែដងខូចអស់ទៅហើយ ហើយផ្លែក៏ដុះស្នឹម; ហើយនៅលើដែនដី
គ្មាន មនុស្សណាម្នាក់អាចបកប្រែភាសា ឬឆ្លាក់ត្រានៅលើផ្ទាំង
ទាំងនោះបានឡើយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងសួរអ្នកថា
តើអ្នកអាចបក ប្រែបានទេ ?
១២ ហើយយើងសួរអ្នកទៀតថា៖ តើអ្នកស្គាល់អ្នកណា
ដែលអាចបកប្រែបានទេ? ព្រោះយើងចង់បកប្រែបញ្ជីទាំងនេះ
មកជា ភាសារបស់យើងរាល់គ្នា ព្រោះក្រែងវានឹងប្រាប់ពួក
យើងឲ្យដឹងអំពីសំណល់នៃប្រជាជន ដែលត្រូវបំផ្លាញចោល
ដែលជាប្រភពនៃបញ្ជី ទាំងនេះ; ឬក្រែងវាឲ្យពួកយើងដឹងអំពី
ប្រជាជន ដែលត្រូវបំផ្លាញចោល; ហើយយើងចង់ដឹងអំពី
បុព្វហេតុនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញពួកគេ ។
១៣ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូនបានទូលទៅស្ដេចថា៖ ឱព្រះរាជាអើយ
ទូលបង្គំសូមជំរាបជាប្រាកដថា មានមនុស្សម្នាក់ ដែលអាច
^កបកប្រែ បញ្ជីទាំងនេះបាន; ព្រោះលោកនោះមានគ្រឿងប្រដាប់
ម្យ៉ាង ដែលលោកយកមកឆ្លុះមើល ហើយបកប្រែបញ្ជីទាំងអស់

៨ ៥*ក* ម៉ូសាយ ៩–២២.
 ៩ *ក* អេធើរ ១:១–២.
១០ *ក* អេធើរ ១៥:១៥.
 ខ អេធើរ ១០:២៣.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:១០–១៧.

បាន ដែលជា បញ្ជីបុរាណ; ហើយនេះគឺជាអំណោយទាន ដែល
បានមកពីព្រះ។ ហើយគ្រឿងប្រដាប់ទាំងនោះ ត្រូវបានហៅថា
ប្រដាប់បកប្រែ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមើលទៅលើប្រដាប់
ទាំងនោះបានឡើយ លើកលែងតែត្រូវបានបញ្ជា ព្រោះខ្លាច
ក្រែងអ្នកនោះ មើលឃើញនូវ អ្វីដែលលោកមិនត្រូវឃើញ
នោះលោកនឹងត្រូវវិនាស។ ហើយអ្នកណាដែលត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ
មើលទៅលើប្រដាប់នោះ អ្នកនោះ ហៅថា អ្នកមើលឆុត ។
១៤ ហើយមើលចុះ ស្ដេចរបស់ប្រជាជនដែលនៅលើដែនដី
សារ៉ាហិមឡា ជាមនុស្សដែលបានបញ្ជាឲ្យធ្វើការទាំងនេះ ហើយ
ជា មនុស្សដែលបានទទួលអំណោយទានដ៏ខ្ពស់នេះអំពីព្រះ ។
១៥ ហើយស្ដេចបានមានបន្ទូលថា អ្នកមើលឆុត
គឺធំជាងព្យាការីទៅទៀត ។
១៦ ហើយអាំម៉ូននិយាយថា អ្នកមើលឆុត គឺជាអ្នកទទួលវិវរណៈ
ហើយជាព្យាការីផងដែរ; ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមានអំណោយ
ទានប្រសើរជាងនេះឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះ មាន
ព្រះចេស្ដានៃព្រះប៉ុណ្ណោះ គឺគ្មានមនុស្សណាអាចមានឡើយ;
ក៏ប៉ុន្តែមនុស្ស ម្នាក់អាចមានអំណាចដ៏ធំ ដែលត្រូវបានប្រទាន
មកពីព្រះ ។
១៧ ប៉ុន្តែអ្នកមើលឆុតអាចដឹងអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែល
កន្លងមកហើយ និងការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើង នៅពេល
ខាង មុខផង ហើយដោយសារប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះ
ទើបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានបើកឲ្យឃើញ ឬនិយាយ
ម៉្យាងទៀតថា ការណ៍ សម្ងាត់ទាំងឡាយនឹងត្រូវបានសម្ដែងឲ្យ
ដឹង ហើយការណ៍លាក់កំបាំងទាំងឡាយនឹងត្រូវបានចេញមក
ឯពន្លឺ ហើយការណ៍ទាំងឡាយ ដែលគ្មានគេដឹង នោះក៏នឹង
ត្រូវបានធ្វើឲ្យដឹងដោយសារវត្ថុទាំងនេះ ហើយការណ៍ទាំង
ឡាយក៏នឹងត្រូវបានធ្វើដឹង ដោយសារវត្ថុ ទាំងនេះដែរ
បើពុំនោះសោតទេ នឹងពុំមានអ្នកណាអាចដឹងបានឡើយ ។
១៨ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះទ្រង់បានប្រទានមធ្យោបាយមួយថា
តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ នោះមនុស្សអាចសម្ដែងអព្ភូតហេតុ
ដ៏អស្ចារ្យផ្សេងៗ; ហេតុដូច្នេះហើយ គេក្លាយទៅជាអ្នកមាន
ប្រយោជន៍ដ៏ធំដល់មនុស្សទូទៅ ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានបញ្ចប់នូវការនិយាយ
ពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស្ដេចមានសេចក្ដីរីករាយជាខ្លាំង ហើយ
បាន ថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះថា៖ ពិតជាមានការអាថ៌កំបាំងដ៏ធំ
មួយ នៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ ឯប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះ ពិតជា
ត្រូវបានរៀប ចំឡើងក្នុងគោលបំណង ដើម្បីលាតត្រដាងនូវ
សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងនេះ ដល់កូនចៅមនុស្ស ។
២០ ឱអស្ចារ្យណាស់ហ្ន៎កិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់
ហើយទ្រង់នឹងស៊ូទ្រាំជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដល់កាល
ណាទៅ; មែន ហើយ ឯយោបល់របស់កូនចៅមនុស្សពិតជាង
ងឹតងងល់ ហើយរាក់កំផែលមែន; ព្រោះពួកគេពុំស្វែងរកប្រាជ្ញា
ហើយពួកគេក៏មិនចង់ ឲ្យប្រាជ្ញាដឹកនាំគេដែរ !
២១ មែនហើយ ពួកគេដូចជាចៀមព្រៃមួយហ្វូង ហើយ
រត់គេចពីអ្នកគង្វាល ហើយរត់រសាត់ព្រាត់ ហើយត្រូវសត្វ
សាហាវនៅក្នុង ព្រៃ ដេញហែកស៊ីសាច់ ៕

បញ្ជីនៃរបស់ស៊ីនិព្វ — ជាដំណើររឿងអំពីប្រជាជនទ្រង់
ចាប់តាំងពីពេលដែលពួកគេបានចាកចេញពីដែនដី
សារ៉ាហិមឡាមក រហូតមក ដល់ពេលដែលពួកគេបាន
ត្រូវដោះលែងឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិន ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ៩ ទៅ ២២

ជំពូកទី ៩

ស៊ីនិព្វដឹកនាំមនុស្សមួយក្រុមចេញពីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ទៅយកបានដែនដីលីហៃ-នីហ្វៃ — ស្ដេចនៃសាសន៍លេមិនអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេ នៅលើដីនោះ — សង្គ្រាមកើតឡើងរវាងពួកសាសន៍លេមិន នឹងប្រជាជនរបស់ស៊ីនិព្វ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២០០–១៨៧ ម.គ.ស. ។

ខ្ញុំ ស៊ីនិព្វ ដោយបានទទួលការបង្រៀននូវគ្រប់ភាសានៃពួកសាសន៍
នីហ្វៃ ហើយដោយបានដឹងអំពីដែនដីនីហ្វៃ ឬដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាករ
ដំបូងរបស់ពួកអយ្យកោយើង ហើយដោយត្រូវបានចាត់ឲ្យធ្វើ
ជាអ្នកស៊ើបការណ៍ ទៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន
ដើម្បីស៊ើបអំពី កងកម្លាំងរបស់គេ ដើម្បីឲ្យកងទ័ពរបស់យើង
មកវាយប្រហារ ហើយបំផ្លាញគេចោល– ប៉ុន្តែ កាលខ្ញុំបាន
ឃើញអ្វីៗដែលល្អនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ នោះខ្ញុំមានសេច
ក្ដីប្រាថ្នាថា ពួកគេមិនគួរត្រូវបំផ្លាញចោលឡើយ ។
២ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានជជែកជាមួយនឹងបងប្អូនខ្ញុំនៅ
ក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រោះខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់យើង

---

១៣ *ខ* ស.ប. យូរីម និងធូមីម.
គ ស.ប. អ្នកមើលឆុត.
១៩ *ក* អេធើរ ៣:២១–២៨; ៤:៤–៥.
៩ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៥:៥–៨;
អោមណៃ ១:១២.

ធ្វើមេត្រីភាពជា មួយនឹងពួកគេ; ប៉ុន្តែគេជាមនុស្សឃោរឃៅ
ហើយស្រេកឈាម ទើបបានបញ្ជាថា ត្រូវយក
ខ្ញុំទៅសម្លាប់ចោលវិញ; តែខ្ញុំត្រូវបាន សង្គ្រោះ ដោយមាន
ការខ្ចាយឈាមដ៏ច្រើន; ត្បិតឪពុកប្រយុទ្ធតតាំងនឹងឪពុក បងប្អូន
តតាំងនឹងបងប្អូន រហូតដល់កងទ័ពរបស់យើង មួយភាគធំ ត្រូវ
បានបំផ្លាញចោលបង់ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ឯពួកយើងដែល
នៅសល់ពីស្លាប់ ក៏បានត្រឡប់មកដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ
ដើម្បីតំណាលរឿងប្រាប់ប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេ ។
៣ ក៏ប៉ុន្តែ ដោយខ្ញុំមានចិត្តចង់បានដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់
ពួកអយ្យកោយើងហួសប្រមាណ ក៏បានប្រមូលអស់អ្នកណា
ដែលមាន ប្រាថ្នាចង់ឡើងទៅយកដែនដីនោះ ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមដំណើររបស់យើងជាថ្មីម្ដងទៀត ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ដើម្បីឡើងទៅកាន់ ដែនដីនោះ; តែយើងត្រូវរងទុក្ខដោយ
អំណត់អត់ និងការទុក្ខវេទនាដ៏ឈឺចាប់ផ្សេងៗ; ព្រោះ
យើងកម្រចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ យើង ។
៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបន្ទាប់ពីបាន
ដើររសាត់ព្រាត់អស់ជាច្រើនថ្ងៃ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន នោះយើង
បានបោះ ត្រសាលរបស់យើង នៅត្រង់កន្លែងដែលបងប្អូនយើងត្រូវ
បានស្លាប់ គឺនៅជិតដែនដីរបស់ពួកអយ្យកោយើង ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានទៅម្ដងទៀត
ជាមួយនឹងពួកក្រុមខ្ញុំបួននាក់ ចូលទៅក្នុងទីក្រុងមួយ
ទៅគាល់ស្ដេច ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានដឹងអំពីព្រះទ័យរបស់ស្ដេច
ហើយដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានដឹងថា តើខ្ញុំអាចចូលទៅជាមួយនឹង
ប្រជាជនខ្ញុំ ហើយគ្រងយក ដែនដីនោះ ដោយសេច
ក្ដីសុខសាន្តបានឬទេ ។
៦ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅគាល់ស្ដេច ហើយទ្រង់បានធ្វើសេចក្ដី
សញ្ញាជាមួយនឹងខ្ញុំថា ខ្ញុំអាចយកដែនដីលីហៃ-នីហ្វៃ និងដែនដី
សៃឡោមបាន ។
៧ ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចាកចេញ
ពីដែនដីនោះ ហើយខ្ញុំ និងប្រជាជនខ្ញុំបានចូលទៅ ដើម្បីយើងអាច
យក ដែនដីនោះ ។
៨ ហើយយើងបានចាប់ផ្ដើមសង់អាគារ ហើយជួសជុលកំផែង
ទីក្រុង មែនហើយ គឺកំផែងទីក្រុងលីហៃ-នីហ្វៃ និងទីក្រុង
សៃឡោម ។
៩ ហើយយើងបានចាប់ផ្ដើមភ្ជួរដីដាំដុះ មែនហើយ
ដោយបណ្ដុះគ្រាប់ពូជគ្រប់មុខ មានទាំងគ្រាប់ពោត និងស្រូវ
សាលី និងស្រូវឱក និងនីអាស និងស៊ីអ៊ុម និងគ្រាប់ពូជ
នៃផ្លែឈើគ្រប់យ៉ាង; ហើយយើងបានចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើងនៅ
លើដែនដីនោះ ។
១០ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាឧបាយកល និងកលល្បិច
របស់ស្ដេចលេមិន ដើម្បីនាំប្រជាជន[ក]ខ្ញុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព
បានជាទ្រង់សុខ ចិត្តឲ្យយើងយកដែនដីនោះ ។
១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
បន្ទាប់ពីយើងបានអាស្រ័យនៅលើដែនដីនេះ អស់រយៈពេល
១២ឆ្នាំមក ស្ដេចលេមិនក៏ចាប់ផ្ដើមមានកង្វល់ក្នុងចិត្ត
ក្រែងលោដោយមធ្យោបាយណាមួយ ប្រជាជនខ្ញុំមានកម្លាំងខ្លាំង
ពូកែនៅលើដែនដីនេះ ដែលធ្វើឲ្យពួកគេមិនអាចមានជ័យជំនះ
មកលើប្រជាជនខ្ញុំ ហើយមិនអាចនាំប្រជាជនខ្ញុំឲ្យ
ធ្លាក់ក្នុងសេវកភាពបាន ។
១២ ឥឡូវនេះ ពួកគេជាមនុស្សខ្ជិលច្រអូស ហើយ
[ក]ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមានបំណងចង់នាំ
ពួកយើងឲ្យធ្លាក់ក្នុង សេវកភាព ដើម្បីគេអាចលោភល
ន់លើការងារពីកម្លាំងនៃដៃយើង; មែនហើយ ដើម្បីគេអាច
យកហ្វូងចៀម នៅលើវាលស្មៅរបស់ យើង ធ្វើជាអាហារ ។
១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ស្ដេចលេមិនបានចាប់ផ្ដើមចាក់រុកប្រជាជនទ្រង់ ឲ្យពួកគេទាស់ទែង
នឹង ប្រជាជនខ្ញុំ; ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់ផ្ដើមមានសង្គ្រាម
ទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅលើដែនដី ។
១៤ ត្បិតនៅឆ្នាំទីដប់បីនៃរជ្ជកាលខ្ញុំ នៅលើដែនដីនីហ្វៃ នៅ
ខាងត្បូងដែនដីសៃឡោម កាលប្រជាជនខ្ញុំ កំពុងតែឲ្យទឹក និង
ចំណីដល់ហ្វូងចៀម ហើយកំពុងតែភ្ជួររាស់ដីគេ នោះស្រាប់
តែមានពលទាហាននៃពួកសាសន៍លេមិនមួយកង ដ៏មានចំនួនច្រើនបាន
វាយ មកលើពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ពួកគេ ហើយ
ដណ្ដើមយកហ្វូងចៀម និងពោតពីចំការរបស់គេទៅ ។
១៥ មែនហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេដែល
នៅរស់ពីស្លាប់ទាំងប៉ុន្មាន ក៏បានរត់គេចខ្លួនចូលទៅក្នុងទីក្រុង
នីហ្វៃ ហើយបានសូមឲ្យខ្ញុំការពារពួកគេ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានប្រដាប់ពួក
គេដោយធ្នូ និងព្រួញ និងដាវ និងសាប និងដំបង និងខ្សែដង្ហក់
និងគ្រឿង សស្ត្រាវុធគ្រប់យ៉ាង ដែលយើងអាចធ្វើបាន ឯខ្ញុំ
និងប្រជាជនខ្ញុំ ក៏បានចេញទៅតតាំងនឹងពួកសាសន៍លេមិន ។
១៧ មែនហើយ ដោយកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ យើងបាន

១០ *ក* ម៉ូសាយ ៧:២១–២២.
១២ *ក* អេណុស ១:២០.
ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.

ទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍លេមិន; ព្រោះខ្ញុំ និងប្រជាជនខ្ញុំ បាន
អំពាវនាវដល់ ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់ជួយដោះលែងយើងឲ្យ
រួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ព្រោះយើង
បានភ្ញាក់ឡើង ដោយនឹក ឃើញដល់ការដោះលែងនៃពួក
អយ្យកោរបស់យើង ។
១៨ ហើយព្រះទ្រង់បានឮ[ក]សំរែកអំពាវនាវរបស់យើង ហើយ
បានឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង; ហើយយើងបានចេញទៅ
ដោយឥទ្ធិឫទ្ធិរបស់ទ្រង់; មែនហើយ យើងបានចេញទៅតតាំង
នឹងពួកសាសន៍លេមិន ហើយក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃមួយយប់
យើងបាន សម្លាប់ពួកគេអស់បីពាន់និងសែសិបបីនាក់; យើង
បានសម្លាប់ពួកគេ រហូតដល់យើងដេញពួកគេចេញពីដែនដី
របស់យើងទៅ ។
១៩ រីឯខ្ញុំវិញ បានជួយកប់សាកសពរបស់គេ ដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ ។
ហើយមើលចុះ យើងមានសេចក្ដីសោកសៅ និងសេចក្ដីទួញ
សោកជាខ្លាំង ចំពោះបងប្អូនយើងចំនួនពីររយចិតសិបប្រាំបួននាក់
ដែលត្រូវបានស្លាប់ ៕

ជំពូកទី ១០

ស្ដេចលេមិនសុគត — ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ជាមនុស្សព្រៃផ្សៃ ហើយសាហាវ ហើយជឿសណ្ដាប់ខុសឆ្គង — សិនិព្វ និងប្រជាជនលោក មានជ័យជំនះលើពួកគេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៨៧–១៦០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចាប់ផ្ដើមកសាង
នគរឡើងវិញ ហើយយើងបានចាប់ផ្ដើមយកដែនដីនោះទៀត
ដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត; ហើយខ្ញុំបានបញ្ជាថា ត្រូវ
ធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចមាន
គ្រឿងសស្ត្រាវុធ សំរាប់ប្រជាជនខ្ញុំ តទល់នឹងពួកសាសន៍លេមិន
នៅពេលពួកនេះនឹងឡើងមកធ្វើសង្គ្រាមនឹងប្រជាជនខ្ញុំទៀត ។
២ ហើយខ្ញុំដាក់ទាហានយាមជុំវិញដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យពួក
សាសន៍លេមិនអាចវាយមកលើពួកយើងបាន ដោយពុំដឹងខ្លួន
ហើយ បំផ្លាញពួកយើងចោលទៀត; ហើយខ្ញុំបានការពារប្រជាជន
និងហ្វូងចៀមរបស់ខ្ញុំតាមរបៀបនេះ ហើយការពារគេ កុំឲ្យ
ធ្លាក់ទៅក្នុង កណ្ដាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានគ្រងដែនដី
របស់ពួកអយ្យកោយើងទុកជាមរតក អស់ជាច្រើនឆ្នាំ មែន
ហើយ គឺអស់រយៈពេលម្ភៃពីរឆ្នាំ ។
៤ ហើយខ្ញុំបានចាត់ឲ្យពួកប្រុសភ្ជួររាស់ដី ហើយដាំ[ក]គ្រាប់
ធញ្ញជាតិ ព្រមទាំងផ្លែឈើគ្រប់យ៉ាង ។
៥ ហើយខ្ញុំបានចាត់ឲ្យពួកស្ត្រីស្រាវរវៃ ហើយនឿយហត់ធ្វើការ
ហើយធ្វើការងារ ហើយត្បាញសំពត់ទេសឯកយ៉ាងម៉ដ្ឋគ្រប់យ៉ាង
មែនហើយ និង[ក]សំពត់គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីយើងអាចស្លៀកពា
ក់បិទបាំងភាពអាក្រាតរបស់យើង; ម្ល៉ោះហើយ យើងបាន
ចំរើនឡើង នៅលើដែនដី — ម្ល៉ោះហើយ យើងមានសេច
ក្ដីសុខសាន្តនៅលើដែនដីតរៀងមក អស់រយៈពេលម្ភៃពីរឆ្នាំមក ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]ស្ដេចលេមិន
បានសុគតទៅ ហើយបុត្ររបស់ទ្រង់បានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
ហើយ ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមចាក់រុកប្រជាជនទ្រង់ឲ្យបះបោរទាស់
នឹងប្រជាជនខ្ញុំ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម
ហើយឡើង មកច្បាំងនឹងប្រជាជនខ្ញុំ ។
៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានចាត់ឲ្យអ្នកស៊ើបការណ៍ទាំងឡាយ ទៅសព្វទាំង
ដែនដី[ក]សេមឡុន ដើម្បីខ្ញុំអាចបានដឹងអំពីការរៀបចំរបស់ពួកគេ
ដើម្បីខ្ញុំអាចការពារទប់ទល់នឹងពួកគេ កុំឲ្យពួកគេវាយមក
លើប្រជាជនខ្ញុំ ហើយបំផ្លាញប្រជាជនខ្ញុំចោល ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឡើងមក
ដល់ភាគខាងជើងនៃដែនដីសៃឡោម ដោយមានទ័ពជាច្រើន
បុរស [ក]ប្រដាប់ដោយធ្នូ[ខ] និងព្រួញ និងដាវ និងសាប និងក្រួស
និងខ្សែដង្ហក់; ហើយគេកោក្បាលត្រងោល និងអាក្រាត;
ហើយគេក្រវាត់ស្បែក នៅចង្កេះគេ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យ
ពួកស្ត្រី និងកូនក្មេងនៃប្រជាជនខ្ញុំ ពួននៅក្នុងទីរហោស្ថាន;
ហើយខ្ញុំក៏បាន បញ្ជាពួកបុរសដែលមានវ័យចាស់ តែអាច
ស្ពាយអាវុធបាន ព្រមទាំងពួកកំឡោះទាំងអស់ ដែលអាច
ស្ពាយអាវុធបាន ឲ្យប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួក
សាសន៍លេមិន; ហើយខ្ញុំបានដាក់គេតាមលំដាប់ថ្នាក់ ដោយរេ
យាងទៅតាមអាយុរៀងៗខ្លួន ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើង
បានឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍លេមិន; រីឯខ្ញុំ សូម្បីតែខ្ញុំ

១៨ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២០.
១០ ៤ *ក* ម៉ូសាយ ៩:៩.
៥ *ក* អាលម៉ា ១:២៩.
៦ *ក* ម៉ូសាយ ៩:១០–១១; ២៤:៣.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ១១:១២.
៨ *ក* យ៉ារ៉ុម ១:៨.
ខ អាលម៉ា ៣:៤–៥.

ដែលមានវ័យចាស់ទៅ ហើយ ក៏បានឡើងទៅច្បាំងនឹងពួក
សាសន៍លេមិនដែរ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
យើងបានឡើងទៅច្បាំងដោយកម្លាំង នៃព្រះអម្ចាស់ ។
១១ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមិនពុំបានដឹងអ្វីអំពីព្រះ
អម្ចាស់ឡើយ ក៏ពុំដឹងពីកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ
ពួកគេពឹង ផ្អែកទៅលើកម្លាំងរបស់គេផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ ។ ក៏ប៉ុន្តែ
ពួកគេជាប្រជាជនមួយ ដ៏មានកម្លាំងពូកែ តាមកម្លាំងរបស់
មនុស្ស ។
១២ ពួកគេជាប្រជាជនសាហាវ ព្រៃផ្សៃ ហើយស្រេកឈាម
មានជំនឿទៅលើសណ្ដាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ដែលមាន
យ៉ាង ដូច្នេះ — គឺជឿថា ពួកគេត្រូវបាន
ដេញចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម មកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃ
ពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយថាប្អូនៗ គេ បានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើ
ពួកគេ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ព្រមទាំងបានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើ
ពួកគេ កាលដែលកំពុងឆ្លងសមុទ្រដែរ;
១៣ ហើយបានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើពួកគេទៀត កាលនៅលើដែ
នដីនៃកេរ្ដិ៍អាករដំបូងរបស់គេ បន្ទាប់ពីបានឆ្លងសមុទ្រមក
ហើយ ការណ៍អស់ទាំងនេះ ក៏ព្រោះតែនីហ្វៃស្មោះត្រង់ ក្នុង
ការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ — ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ទើបនីហ្វៃ ត្រូវបានប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់
ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់លោក
ហើយឆ្លើយតបពាក្យទាំង នោះ ហើយលោកបានដឹកនាំពួកគេ
ក្នុងពេលធ្វើដំណើរក្នុងទីរហោស្ថាន ។
១៤ តែបងៗរបស់លោកបានខឹងនឹងលោក ពីព្រោះពួកគេពុំ
យល់នូវទំនាក់ទំនងទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ; ពួកគេក៏
ខឹងនឹង លោកដែរ កាលនៅលើសមុទ្រ ពីព្រោះពួកគេបានធ្វើ
ចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ។
១៥ ហើយពួកគេបានខឹងនឹងលោកទៀត កាលដែលគេមក
ដល់ដែនដីសន្យា ពីព្រោះពួកគេបាននិយាយថា លោកបាន
ដណ្ដើមយក អំណាចគ្រប់គ្រងទៅលើប្រជាជនពីដៃគេ; ហើយ
ពួកគេបានរកសម្លាប់លោកចោល ។
១៦ ហើយពួកគេបានខឹងនឹងលោកទៀត ពីព្រោះលោកបាន
ចាកចូលក្នុងទីរហោស្ថាន តាមដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា
ដល់ លោក ហើយបានយកបញ្ជីទាំងឡាយដែលឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំង
លង្ហិននោះទៅផង ព្រោះពួកគេបាននិយាយថា លោកបាន
លួចយកបញ្ជី ទាំងនោះទៅ ។
១៧ ម៉្លោះហើយ ទើបពួកគេបានបង្រៀនកូនចៅគេថា ពួក
គេត្រូវស្អប់ប្រជាជននីហ្វៃ ហើយថា ពួកត្រូវធ្វើឃាតគេ ហើយ
ថា ពួកគេត្រូវលួច ហើយប្លន់គេ ហើយធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែល
គេអាចធ្វើបាន ដើម្បីបំផ្លាញគេចោល; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក
គេមាន សម្អប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ចំពោះកូនចៅនីហ្វៃ ។
១៨ ដោយមកពីហេតុនេះ ទើបស្ដេចលេមិនបានប្រើកលល្បិច
ភូតភរ និងពាក្យសន្យាដ៏ល្អៗ ដើម្បីបោកបញ្ឆោតខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំនាំ
ប្រជាជន របស់ខ្ញុំ មកកាន់ដែនដីនេះ ដើម្បីពួកគេអាចបំផ្លាញ
ប្រជាជនខ្ញុំចោល; មែនហើយ យើងបានរងទុក្ខអស់ជាច្រើនឆ្នាំ
នៅលើដែនដីនេះ ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ស៊ីនិព្វ បន្ទាប់ពីបានប្រាប់ប្រជាជនខ្ញុំ
នូវរឿងអស់ទាំងនេះ អំពីពួកសាសន៍លេមិនហើយ នោះខ្ញុំបាន
លើកទឹក ចិត្តគេ ឲ្យទៅធ្វើចម្បាំងដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន
ដោយដាក់ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើព្រះអម្ចាស់; ហេតុដូច្នេះហើយ
យើងបានតតាំង នឹងពួកគេប្រទល់មុខ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានដេញ
ពួកគេ ចេញពីដែនដីរបស់យើងទៀត; ហើយយើងបានសម្លាប់
ពួកគេ ដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំ គឺអស់ជាច្រើនដែល
យើងពុំបានរាប់ឡើយ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានត្រឡប់
មកនៅឯដែនដីរបស់យើងវិញ ហើយប្រជាជនខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើម
ឃ្វាល ហ្វូងចៀមគេ ហើយភ្ជួររាស់ដីទៀត ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ ដោយមានវ័យចាស់ ខ្ញុំបានប្រគល់
នគរទៅឲ្យបុត្ររបស់ខ្ញុំម្នាក់; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំពុំនិយាយ
អ្វីទៀតឡើយ ហើយសូមព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពរដល់
ប្រជាជនខ្ញុំផងចុះ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១១

ស្ដេចណូអេគ្រប់គ្រងដោយអំពើទុច្ចរិត — ទ្រង់សប្បាយនៅក្នុងជីវភាពដ៏ពោរពេញទៅដោយអបាយមុខ ដោយមានភរិយានិងស្នំជា ច្រើន — អ័ប៊ីណាដៃព្យាករថា ប្រជាជននឹងត្រូវនាំយក

១០ ក ស.ប. ទុកចិត្ត.
១២ ក អាលម៉ា ១៧:១៤.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:១–៣.
១៣ ក ១ នីហ្វៃ ១៨:២៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៥.
១៤ ក ១ នីហ្វៃ ១៥:៧–១១.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៨:១០–១១.
១៥ ក ២ នីហ្វៃ ៥:៣.
១៦ ក ២ នីហ្វៃ ៥:១២.
ខ អាលម៉ា ២០:១០, ១៣.

ទៅក្នុងសេវកភាព — ស្ដេចណូអេរកេប្រហារជីវិតលោកចោល ។ ប្រមាណ ជាឆ្នាំ ១៦០–១៥០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សិនិព្វបានប្រគល់
នគរឲ្យទៅណូអេ ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ម្នាក់; ហេតុដូច្នេះហើយ
ណូអេ បានចាប់ផ្ដើមសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់; ណូអេមិនបាន
ដើរតាមផានរបស់បិតាខ្លួនឡើយ ។
២ ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់មិនបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
នៃព្រះនោះទេ តែទ្រង់បានដើរតាមសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់ខ្លួន
ផ្ទាល់ទៅវិញ ។ ហើយទ្រង់មានភរិយា និងស្នំជាច្រើន ។
ហើយទ្រង់បាននាំឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយ
ប្រព្រឹត្តនូវ អ្វីៗដែលគួរខ្ពើមឆ្អើម ចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះ
អម្ចាស់ ។ មែនហើយ ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើ
សហាយស្មន់ និងអំពើទុច្ចរិត គ្រប់បែបយ៉ាង ។
៣ ហើយទ្រង់បានដកពន្ធចំនួនមួយភាគប្រាំនៃអ្វីៗ ដែល
ប្រជាជនទ្រង់មាន គឺមួយភាគប្រាំនៃមាសរបស់ពួកគេ និង
ប្រាក់របស់ពួកគេ និងមួយភាគប្រាំនៃស៊ីព្វរបស់ពួកគេ និងស្ពាន់
របស់ពួកគេ និងលង្ហិនរបស់ពួកគេ និងដែករបស់គេ; ហើយ
មួយភាគប្រាំនៃសត្វធាត់ៗ របស់ពួកគេ; ហើយមួយភាគប្រាំនៃអស់
ទាំងធញ្ញជាតិរបស់គេផង ។
៤ ហើយពន្ធដារទាំងអស់នេះ គឺទ្រង់យកមកចំណាយ
សំរាប់ខ្លួនទ្រង់ និងភរិយាទាំងឡាយទ្រង់ និងស្នំទាំងឡាយ
របស់ទ្រង់; ហើយ ព្រមទាំងពួកសង្ឃទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និង
ភរិយាទាំងឡាយរបស់គេ និងស្នំទាំងឡាយរបស់គេផង;
ម្លោះហើយ ទ្រង់បានកែប្រែ កិច្ចការរបស់នគរ ។
៥ ព្រោះទ្រង់បានទំលាក់ពួកសង្ឃ ដែលបិតាទ្រង់បាន
តែងតាំងពីមុន ហើយបានតែងតាំងអ្នកថ្មីជំនួសវិញ ពួកនេះបាន
លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់គេ ។
៦ មែនហើយ ម្លោះហើយ ពួកគេបានទទួលការគាំទ្រ ក្នុង
ការខ្ជិលច្រអូសរបស់គេ និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ និងអំពើ
សហាយស្មន់ ទាំងឡាយរបស់គេ ដោយពន្ធដារដែលស្ដេច
ណូអេបានដកយកពីប្រជាជនរបស់ទ្រង់; ម្លោះហើយ ប្រជាជន
បានធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងក្លា ដើម្បីចញ្ចឹមអំពើទុច្ចរិត ។
៧ មែនហើយ ពួកគេក៏បានក្លាយទៅជាអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះដែរ
ពីព្រោះពួកគេត្រូវបានបញ្ឆោត ដោយសំដីផ្អែមល្ហែមឥតប្រ
យោជន៍ បញ្ចើចបញ្ចើរបស់ស្ដេច និងពួកសង្ឃ; ព្រោះពួកនេះ
បានពោលពាក្យបញ្ចើចបញ្ចើទៅកាន់គេ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចណូអេបាន
សង់អាគារដ៏ធំ ហើយល្អជាច្រើន; ហើយទ្រង់បានតុបតែងអាគារ
ទាំងនោះ ដោយវត្ថុសិល្បៈដ៏ល្អៗធ្វើពីឈើ និងដោយវត្ថុដ៏មាន
តម្លៃគ្រប់បែបយ៉ាង ធ្វើពីមាស ពីប្រាក់ ពីដែក ពីលង្ហិន ពីស៊ីព្វ
និងពីស្ពាន់ ។
៩ ហើយទ្រង់ក៏បានសង់សំរាប់ខ្លួនទ្រង់នូវរាជវាំងមួយដ៏ធំ ហើយ
មានបល្ល័ង្កមួយនៅចំកណ្ដាល គឺរបស់ទាំងអស់សុទ្ធតែធ្វើ
ពីឈើល្អ ហើយតុបតែងដោយមាស និងប្រាក់ និងដោយវត្ថុ
មានតម្លៃផ្សេងៗទៀត ។
១០ ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជាឲ្យជាងធ្វើគ្រឿងប្រដាប់ដ៏ល្អៗ
គ្រប់បែបយ៉ាង នៅខាងក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ គឺធ្វើពីឈើល្អ
និងស្ពាន់ និងលង្ហិន ។
១១ ឯកៅអីទាំងឡាយ ដែលចាត់ទុកសំរាប់ពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់
ដែលខ្ពស់ជាងកៅអីឯទៀតៗនោះ ទ្រង់បានតុបតែងដោយមាស
សុទ្ធ; ហើយទ្រង់ឲ្យធ្វើបង្អែកនៅខាងមុខកៅអីទាំងនោះ
ដើម្បីទុកឲ្យពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ទាំងនោះផ្អែកខ្លួនហើយដាក់ដៃ
នៅពេលគេ និយាយពាក្យភូតភរ និងឥតប្រយោជន៍ទៅកាន់
ប្រជាជន ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានសង់ប៉ម
មួយ នៅជិតព្រះវិហារបរិសុទ្ធ; មែនហើយ គឺជាប៉មមួយ
សែនខ្ពស់ គឺខ្ពស់ រហូតដល់ទ្រង់ឈរនៅលើប៉មនោះ ហើយ
អាចទតមើលឃើញដែនដីសៃឡោម និងដែនដីសេមឡុន
ដែលមានពួកសាសន៍លេមិន រស់នៅ; ហើយទ្រង់ថែមទាំង
អាចទតមើលឃើញដែនដី ដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញនោះផង ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានឲ្យ
សង់អាគារជាច្រើន នៅដែនដីសៃឡោម; ហើយទ្រង់បាន
បញ្ជាឲ្យគេសង់ប៉ម មួយដ៏ធំ នៅលើទួលខាងជើង
ដែនដីសៃឡោម ដែលធ្លាប់ជាកន្លែងសំណាក់របស់កូនចៅ
នីហ្វៃ នៅពេលគេរត់គេចចេញពីដែនដី; ម្លោះហើយ កិច្ចការ
ទាំងនេះទ្រង់បានធ្វើដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលទ្រង់បានមក
ពីដកពន្ធរបស់ប្រជាជនទ្រង់ ។

១១ ២*ក* យ៉ាកុប ៣:៥.
ខ ១ ពង្សាវ. ១៤:១៥–១៦; ម៉ូសាយ ២៩:៣១.
គ ២ នីហ្វៃ ២៨:១៥.
៣ *ក* ហេ. ពាក្យប្រហែលគ្នា : គុណនាម «ភ្លឺចែងចាំង»; កិរិយាស័ព្ទ «ត្រួប ឬបិទដោយដែក».
១២ *ក* ម៉ូសាយ ១៩:៥–៦.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានដាក់ព្រះ
ទ័យរបស់ទ្រង់ ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បាន
ចំណាយ ពេលរបស់ទ្រង់ ទៅលើការរស់នៅដោយអបាយមុខ
ជាមួយនឹងភរិយាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងស្នំទាំងឡាយរបស់
ទ្រង់; ឯពួកសង្ឃ របស់ទ្រង់ក៏បានចំណាយពេលរបស់គេ ជា
មួយនឹងពួកស្រីពេស្យាដែរ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានដាំចំការ
ទំពាំងបាយជូរ នៅជុំវិញដែនដី; ហើយទ្រង់បានធ្វើប្រដាប់
ចំរាញ់ស្រា ហើយបានធ្វើស្រាទំពាំង[ក]បាយជូរជាបរិបូរ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានក្លាយទៅជាអ្នកប្រមឹកម្នាក់ ហើយ
ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះ ដែរ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍
លេមិនបានចាប់ផ្ដើមវាយមកលើប្រជាជនទ្រង់ គឺទៅលើក្រុម
ដែលមានគ្នា តិច ហើយបានសម្លាប់ពួកគេនៅលើស្រែ
និងនៅពេលដែលពួកគេកំពុងឃ្វាលហ្វូងចៀមគេ ។
១៧ ហើយស្ដេចណូអេបានចាត់ទាហានឲ្យយាមជុំវិញដែនដី
ដើម្បីការពារកុំឲ្យពួកសាសន៍លេមិនចូលមក; តែទ្រង់មិនបាន
ចាត់ ឲ្យមានចំនួនគ្រប់គ្រាន់សោះ ហើយពួកសាសន៍លេមិន
បានវាយមកលើពួកគេ ហើយបានសម្លាប់គេបង់ ហើយបាន
ដេញហ្វូងចៀម របស់គេចេញពីដែនដី; ម្ល៉ោះហើយ ពួក
សាសន៍លេមិនបានចាប់ផ្ដើមបំផ្លាញពួកគេ ហើយបានអនុវត្ត
ការសម្អប់ទៅលើពួកគេ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចណូអេបាន
ចាត់ឲ្យពលទ័ពរបស់ទ្រង់ទៅប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយពួកគេ
ត្រូវបានដេញ ថយក្រោយវិញ ឬក៏ថា ពួកគេបានដេញពួក
លេមិនថយក្រោយបានមួយរយៈ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក
គេក៏ត្រឡប់មកវិញ ដោយអររីក រាយនឹងរបស់របរ ដែល
គេដណ្ដើមបានមកវិញ ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារជ័យជំនះដ៏ធំនេះ ពួក[ក]គេបាន
លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់គេ; ពួកគេអួតអាង
អំពីកម្លាំង របស់គេផ្ទាល់ ដោយនិយាយថា ពួកគេចំនួន
ហាសិបនាក់ តែអាចតតាំងឈ្នះលើពួកសាសន៍
លេមិនរាប់ពាន់នាក់បាន; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានអួត ហើយ
បានពេញចិត្តនឹងឈាម និងការខ្ចាយឈាមបងប្អូនគេ ហើយ
ការណ៍នេះក៏មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ស្ដេច និងពួកសង្ឃ
របស់គេ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានបុរសម្នាក់ក្នុង
ចំណោមពួកគេ មានឈ្មោះថា [ក]អ័ប៊ីណាដៃ; ហើយលោ
កចេញទៅក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្ដើមព្យាករ
ថា៖ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់បាន
បញ្ជាមកខ្ញុំដូច្នេះថា ចូរទៅ និយាយនឹងប្រជាជននេះថា ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា — វេទនានឹងកើតមាន
ដល់ប្រជាជននេះ ព្រោះយើងបានឃើញ អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង
ឡាយរបស់គេ និងអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើសហាយស្មន់
ទាំងឡាយរបស់គេហើយ; ហើយបើសិនជាពួកគេ មិនប្រែ
ចិត្តទេ យើងនឹងមកពិនិត្យពិច័យពួកគេ ក្នុងសេចក្ដីពិរោធ
របស់យើង ។
២១ ហើយលើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មក
រកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេវិញ មើលចុះ យើងនឹង
ប្រគល់គេទៅក្នុង កណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវគេ; មែនហើយ
ហើយពួកគេនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុង[ក]សេវកភាព; ហើយពួកគេនឹង
ត្រូវរងទុក្ខវេទនា ដោយដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពួកគេនឹង[ក]ដឹងថា
យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយជាព្រះដែលមានសេច
ក្ដីប្រច័ណ្ឌ នឹងមកពិនិត្យពិច័យអំពើទុច្ចរិតនៃរាស្ត្រយើង ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា លើកលែងតែ
ប្រជាជននេះប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេវិញ នោះពួកគេនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព;
ហើយគ្មាននរណានឹងដោះលែងគេឡើយ លើកលែងតែព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ប៉ុណ្ណោះ ។
២៤ មែនហើយ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាល
ណាពួកគេ[ក]នឹងអំពាវនាវដល់យើង
នោះយើងក្រឮស្ទូរសំរែករបស់គេ ណាស់; មែនហើយ យើង
នឹងទុកឲ្យគេត្រូវវាយ ដោយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេវិញ ។
២៥ ហើយលើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ដោយស្លៀកពា
ក់សំពត់ធ្មៃ និងផេះ ហើយស្រែកអំពាវនាវ[ក]យ៉ាងខ្លាំងទៅព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះ របស់គេ នោះយើងនឹងពុំឮពាក្យអធិស្ឋាន
របស់គេឡើយ ហើយយើងក៏មិនដោះលែងគេឲ្យរួចផុតពីសេចក្ដី

១៥ *ក* ស.ប. ពាក្យសំដីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ.
១៩ *ក* គ. និង ស. ៣:៤.
ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
២០ *ក* ស.ប. អ័ប៊ីណាដៃ.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ១២:២; ២០:២១;
២១:១៣–១៥; ២៣:២១–២៣.
២២ *ក* និក្ខ. ២០:៥; ចោទិ. ៦:១៥;
ម៉ូសាយ ១៣:១៣.
២៤ *ក* មីកា ៣:៤; ម៉ូសាយ ២១:១៥.
២៥ *ក* អេសាយ ១:១៥; ៥៩:២.

វេទនាទាំងឡាយរបស់គេ ដែរ; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាមកខ្ញុំថាដូច្នោះ ។
២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែល
អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ ទៅកាន់ពួកគេហើយ ស្រាប់
តែ ពួកគេខឹងនឹងលោក ហើយបានស្វែងរកផ្តាច់ជីវិតលោកចោល;
ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះលែងលោកឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃ
នៃពួកគេវិញ ។
២៧ ឥឡូវនេះ កាលស្តេចណូអេបានឮពាក្យ ដែលអ័ប៊ីណាដៃ
បាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនហើយ ទ្រង់ក៏ខ្ញាល់ដែរ; ហើយ
មាន បន្ទូលថា៖ តើអ័ប៊ីណាដៃ ជាអ្នកណា ដែលមក
ជំនុំជំរះយើង និងប្រជាជនយើង ឬនរណាទៅជាព្រះ ដែល
នឹងនាំមកនូវសេចក្តីវេទនា ដ៏ធំដល់ប្រជាជនយើងយ៉ាងនេះ ?
២៨ យើងបញ្ជាឲ្យអ្នកទៅហៅអ័ប៊ីណាដៃមកទីនេះ
ដើម្បីយើងនឹងសម្លាប់គាត់ចោល ព្រោះគាត់បាននិយាយនូវ
ពាក្យទាំងនេះ ដើម្បីគាត់អាចបានចាក់រុកឲ្យប្រជាជនយើងខឹង
គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយធ្វើឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជនយើង; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងសម្លាប់
គាត់ចោល ។
២៩ ឥឡូវនេះ ភ្នែករបស់ប្រជាជនខ្វាក់; ហេតុដូច្នេះហើយ បាន
ជាពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងពាក្យរបស់អ័ប៊ីណាដៃ ហើយ
ចាប់ពី ពេលនោះមក ពួកគេរកចាប់លោក ឯស្តេចណូអេបាន
ធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ហើយពុំប្រែ
ចិត្តចំពោះអំពើ អាក្រក់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ឡើយ ៕

ជំពូកទី ១២

អ័ប៊ីណាដៃជាប់គុកដោយមកពីបានព្យាករ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជន និងការសុគតនៃស្តេចណូអេ — ពួកសង្ឃក្លែងក្លាយដកស្រង់បទ គម្ពីរ ហើយធ្វើពុតជាកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ — អ័ប៊ីណាដៃចាប់ផ្តើមបង្រៀនពួកគេ អំពីព្រះបញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៨ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំក្រោយមក
អ័ប៊ីណាដៃបានមកក្នុងចំណោមពួកគេ ដោយក្លែងខ្លួនកុំឲ្យពួក
គេ ស្គាល់ ហើយបានចាប់ផ្តើមព្យាករនៅក្នុងចំណោមពួក
គេថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាមកខ្ញុំដូច្នេះថា —
អ័ប៊ីណាដៃ ចូរអ្នកទៅព្យាករ ដល់រាស្ត្រយើងនេះ ព្រោះពួក
គេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងពាក្យរបស់យើង; ពួកគេពុំបានប្រែ
ចិត្តពីអំពើអាក្រក់របស់គេឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើង
នឹងទៅពិនិត្យពិច័យគេ ដោយសេចក្តីពិរោធរបស់យើង មែន
ហើយ ដោយសេចក្តីពិរោធដ៏ខ្លាំងក្លារបស់យើង យើង
នឹងទៅពិនិត្យពិច័យគេ ក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម
ទាំងឡាយរបស់គេ ។
២ មែនហើយ វេទនាដល់គំណនេះចុះ! ហើយព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ចូរលាដៃរបស់អ្នក ហើយព្យាករថា៖
ត្បិត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ហេតុការណ៍
នឹងកើតឡើងថា មនុស្សជំនាន់នេះ ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេ នោះនឹងត្រូវនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព
ហើយនឹងត្រូវទះកំផ្លៀង; មែនហើយ ហើយត្រូវមនុស្ស
បណ្តេញចេញ ហើយនឹងត្រូវស្លាប់; ឯត្មាតនៅលើអាកាស
និងឆ្កែ មែនហើយ ព្រមទាំងសត្វព្រៃទាំងឡាយ នឹងហែកសាច់
ស៊ីសាច់គេ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ជីវិតរបស់ស្តេចណូអេ
នឹងមានតម្លៃស្មើទៅនឹងសំពត់មួយ នៅក្នុងឡភ្លើងក្តៅប៉ុណ្ណោះ;
ព្រោះលោកនឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា យើងនឹងវាយរា
ស្ត្រយើងនេះ ដោយសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ឈឺចាប់ មែនហើយ
ដោយ អំណត់អត់ ដោយជំងឺអាសន្នរោគ; ហើយយើង
នឹងធ្វើឲ្យពួកគេស្រែកទ្រហោអស់ទាំងថ្ងៃ ។
៥ មែនហើយ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យមានបន្ទុកជាប់នៅលើខ្នងពួក
គេ; ហើយពួកគេនឹងត្រូវដឹក ដូចជាសត្វលាដែលគ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា យើងនឹងធ្វើឲ្យ
ព្រិលធ្លាក់មកលើចំណោមពួកគេ ហើយព្រិលនឹងវាយគេ;
ហើយគេក៏នឹងត្រូវ បានវាយដោយខ្យល់បូពិ; ហើយសត្វល្អិត
នឹងបំផ្លាញដីគេ ព្រមទាំងស៊ីគ្រាប់ពូជរបស់គេផង ។

២៧ *ក* និក្ខ. ៥:២; ម៉ូសាយ ១២:១៣.
២៩ *ក* ម៉ូសេ ៤:៤.
ខ អាលម៉ា ៣៣:២០; អេធើរ ១១:១៣.
១២ ១*ក* អេសាយ ៦៥:៦.
២ *ក* ម៉ូសាយ ១១:២១; ២០:២១; ២១:១៣–១៥; ២៣:២១–២៣.
ខ ម៉ូសាយ ២១:៣–៤.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ១២:១០.
ខ ម៉ូសាយ ១៩:២០.
៤ *ក* គ. និង ស. ៩៧:២៦.
ខ ម៉ូសាយ ២១:៩–១០.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ២១:៣.
៦ *ក* យេរេ. ១៨:១៧; ម៉ូសាយ ៧:៣១.
ខ និក្ខ. ១០:១–១២.

៧ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានវាយដោយអាសន្នរោគដ៏សា
ហាវ — ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ យើងនឹងធ្វើឡើង ពីព្រោះ
[ក]តែអំពើ ទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា លើកលែងតែគេប្រែចិត្ត
បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹង[ក]បំផ្លាញគេឲ្យសូន្យឬង់ពីលើផ្ទៃផែនដី;
ក៏ប៉ុន្តែគេនឹង[ខ]ទុកបញ្ជីមួយ ហើយយើងនឹងរក្សាបញ្ជីទាំងនោះ
ទុកសំរាប់ពួកសាសន៍ផ្សេងៗទៀត ដែលនឹងមកយកដីនេះ; មែន
ហើយ យើងធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីបង្ហាញនូវអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង
ឡាយរបស់រាស្ត្រនេះ ដល់ពួកសាសន៍ផ្សេងៗទៀត ។ ហើយ
អ័ប៊ីណាដៃបាន ព្យាករការណ៍ជាច្រើនទៀត ទាស់នឹង
ប្រជាជននេះ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានខឹងនឹងលោក;
ហើយគេចាប់លោកចង នាំយកទៅគាល់ស្តេច ហើយទូលទៅ
ស្តេចថា៖ មើលចុះ យើងខ្ញុំបាននាំបុរសម្នាក់មកចំពោះទ្រង់
ជាអ្នកដែលបានព្យាករអាក្រក់ អំពីប្រជាជនទ្រង់ ហើយបាន
និយាយថា ព្រះទ្រង់នឹងបំផ្លាញប្រជាជនរបស់ទ្រង់ចោល ។
១០ ហើយបុរសនេះថែមទាំងបានព្យាករអាក្រក់ អំពីជីវិត
របស់ទ្រង់ផង ហើយបាននិយាយថា ជីវិតរបស់ទ្រង់ដូចជា
សំពត់ដែល នៅក្នុងឡភ្លើង ។
១១ ហើយមួយទៀត គាត់បាននិយាយថា ទ្រង់នឹងទៅដូចជា
ចំបើង គឺដូចជាចំបើងស្ងួតនៅវាលស្រែ ដែលត្រូវសត្វបោល
ពីលើ ហើយជាន់ឈ្លីក្រោមជើង ។
១២ ហើយមួយទៀត គាត់បាននិយាយថា ទ្រង់នឹងទៅដូចជា
ផ្កាបន្លា កាលណារីកពេញហើយ បើសិនជាខ្យល់បក់ត្រូវ នោះនឹង
រសាត់ទៅលើផ្ទៃដី ។ ហើយគាត់បានធ្វើឫកដូចជាព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា ការណ៍
អស់ទាំង នេះនឹងកើតមានដល់ទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់ប្រែចិត្ត
ហើយនេះក៏ដោយសារតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ តើទ្រង់បានធ្វើអំពើ
អាក្រក់ដ៏ធំយ៉ាងណាទៅ ឬក៏ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ បានធ្វើអំពើ
បាបដ៏ធំ យ៉ាងណាទៅ បានជាយើងរាល់គ្នានេះ ត្រូវព្រះ
ទ្រង់កាត់ទោស ឬក៏ត្រូវបុរសនេះជំនុំជំរះដូច្នេះ ?
១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ មើលចុះ យើងជា
មនុស្សឥតទោស ឯព្រះរាជា ទ្រង់ក៏ពុំបានធ្វើអំពើបាបដែរ;
ហេតុដូច្នេះ ហើយ បុរសនេះបាននិយាយកុហកអំពីទ្រង់ ហើយ
គាត់បានព្យាករដោយឥតប្រយោជន៍ ។
១៥ ហើយមើលចុះ យើងជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ យើងនឹង
ពុំធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ឬក៏នឹងត្រូវចាប់ជាឈ្លើយ ដោយ
ពួកខ្មាំងសត្រូវ របស់យើងឡើយ; មែនហើយ ទ្រង់បាន
ចំរើនឡើងនៅលើដែនដីនេះ ហើយទ្រង់ក៏នឹងចំរើនឡើងនៅថ្ងៃ
ក្រោយដែរ ។
១៦ មើលចុះ នេះគឺជាបុរសនោះហើយ យើងខ្ញុំសូមប្រគល់
គាត់មកក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ចុះ; ទ្រង់មានព្រះទ័យចង់ធ្វើអ្វីដល់
គាត់ ក៏សូម ធ្វើតាមព្រះទ័យចុះ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចណូអេបាន
បញ្ជាឲ្យគេយកអ័ប៊ីណាដៃ ទៅដាក់ក្នុងគុក; ហើយទ្រង់បាន
បញ្ជាឲ្យ[ក]ពួក សង្ឃប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីទ្រង់អាចបើកការប្រជុំ
ដើម្បីពិភាក្សាថា តើទ្រង់ត្រូវធ្វើអ្វីដល់លោក ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ទូលទ្រង់ថា៖ ចូរនាំលោកនោះមកទីនេះ ដើម្បីពួកយើងចោទ
សួរគាត់; ហើយ ស្តេចបានបញ្ជាឲ្យគេនាំលោកមកចំពោះពួកគេ ។
១៩ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមចោទសួរលោក ក្រែងគេអា
ចធ្វើឲ្យលោកនិយាយខុស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានឱកាសនឹង
ចាប់ កំហុសលោកបាន; ប៉ុន្តែលោកបានឆ្លើយតបពួក
គេដោយក្លាហាន ហើយបានឆ្លើយបានគ្រប់ទាំងសំនួររបស់ពួក
គេ មែនហើយ ធ្វើឲ្យពួក គេមានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង;
ព្រោះ[ក]លោកបានឆ្លើយតបបានគ្រប់ទាំងសំនួររបស់ពួកគេ
ហើយបានផ្ចាញ់ផ្ចាល់ពួកគេគ្រប់អស់ទាំងពាក្យ របស់គេផង ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេម្នាក់បាន
និយាយទៅកាន់លោកថា៖ តើពាក្យទាំងឡាយដែលបាន
សរសេរទុក ហើយបានបង្រៀនដោយពួកអយ្យកោរបស់យើង
ដូចតទៅនេះមានន័យថាដូចម្តេច ?
២១ ឱ[ក]ល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃអ្នកនោះដែលដើរលើភ្នំ ជា
អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អមក; ហើយប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត;
ជាអ្នក ដែលនាំដំណឹងល្អពីការប្រសើរមក; ហើយ
ថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះ; គឺជាអ្នកដែលពោល
ដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនថា ព្រះនៃអ្នកទ្រង់សោយ រាជ្យ;
២២ មានឮសម្លេងពួកចាំយាមរបស់អ្នក បន្លឺសម្លេងឡើងច្រៀង

៧ ក គ. និង ស. ៣:១៨.
៨ ក អាលម៉ា ៤៥:៩–១៤.
ខ មរមន ៨:១៤–១៦.
១៧ ក ម៉ូសាយ ១១:១១.
១៩ ក គ. និង ស. ១០០:៥–៦.
២១ ក អេសាយ ៥២:៧–១០;
ណាហ៊ុម ១:១៥.

ជាព្រមគ្នា; ត្បិតគេនឹងឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេ ក្នុងកាល
ដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រគល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនមកវិញ;
២៣ អស់ទាំងជីឯកការនៃក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរបន្លឺសេចក្ដី
អំណរ ចូរច្រៀងជាមួយគ្នាចុះ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកំសាន្តទុក្ខ
របស់រាស្ត្រទ្រង់ ក៏បានប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡិមហើយ;
២៤ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាត[ក]ព្រះពាហុបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
នៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយអស់ទាំងចុងផែនដី នឹងបាន
ឃើញ សេចក្ដីសង្គ្រោះនៃព្រះរបស់យើងរាល់គ្នា ?
២៥ ហើយឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយទៅពួកគេថា៖
តើមិនមែនអ្នករាល់គ្នាជា[ក]សង្ឃទេឬអី ហើយធ្វើពុតជាបង្រៀន
ប្រជាជននេះ ហើយធ្វើពុតជាយល់វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ តែ
បែរជាមានបំណងចង់ឲ្យខ្ញុំពន្យល់ប្រាប់ពីការណ៍ទាំងនេះទៅវិញ?
២៦ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា វេទនាដល់អ្នកដែលបង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយ
នៃព្រះអម្ចាស់! ព្រោះបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាយល់ការណ៍ទាំងនេះ
នោះអ្នករាល់គ្នាមិនបានយកមកបង្រៀនគេទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ
អ្នករាល់គ្នាបានបង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ហើយ ។
២៧ អ្នករាល់គ្នាពុំបានតាំងចិត្តរៀនឲ្យ[ក]យល់; ហេតុដូច្នេះហើយ
អ្នករាល់គ្នាពុំមានប្រាជ្ញាទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នករាល់គ្នា
បង្រៀនអ្វីដល់ប្រជាជននេះ?
២៨ ហើយពួកគេបានឆ្លើយថា៖ យើងបង្រៀនក្រិត្យវិន័យលោ
កម៉ូសេ ។
២៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត លោកបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ បើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាបង្រៀន[ក]ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេមែន ហេតុអ្វីក៏
អ្នក រាល់គ្នាមិនកាន់តាមក្រិត្យវិន័យនោះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់
គ្នាទុកចិត្តទៅលើសម្បត្តិទ្រព្យវិញ ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា
ប្រព្រឹត្ត [ខ]អំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ ហើយចំណាយកម្លាំង
ខ្លួនទៅលើពួកស្រីពេស្យា មែនហើយ ហើយបានធ្វើឲ្យប្រជាជននេះ
ប្រព្រឹត្តអំពើ បាប រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យខ្ញុំមក
ព្យាករទាស់នឹងប្រជាជននេះ មែនហើយ គឺនឹងមានការណ៍
អាក្រក់ដ៏ធំមួយ កើតឡើង ដល់ប្រជាជននេះដូច្នេះ ?
៣០ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា ខ្ញុំនិយាយការពិត? មែន
ហើយ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំនិយាយការពិត; ហើយអ្នករាល់
គ្នាគួរតែ ញ័រចំពោះព្រះ ។
៣១ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាន
វាយ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក ត្បិតអ្នករាល់
គ្នា បាននិយាយថា អ្នករាល់គ្នាបង្រៀនក្រិត្យវិន័យលោក[ក]ម៉ូសេ ។
ហើយតើអ្នកដឹងអ្វីខ្លះអំពីក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេនោះ? តើសេចក្ដី
សង្គ្រោះបានមកដោយសារក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេឬ ? តើអ្នក
និយាយថាដូចម្ដេច ?
៣២ ហើយពួកគេបានឆ្លើយតបថា សេចក្ដីសង្គ្រោះបានមក
ដោយសារក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។
៣៣ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយទៅគេថា៖
ខ្ញុំដឹងថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
នៃព្រះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះហើយ; មែនហើយ បើ
សិនជាអ្នកកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានប្រទានដល់ លោកម៉ូសេ នៅលើភ្នំ[ក]ស៊ីណាយថា៖
៣៤ [ក]យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក ដែលបាន[ខ]នាំ
អ្នកចេញពីផ្ទះពួកបាវបំរើនៅស្រុកអេស៊ីព្ទមក ។
៣៥ អ្នកមិនត្រូវមានព្រះឯណាទៀត នៅចំពោះយើងឲ្យ
សោះ ។
៣៦ អ្នកមិនត្រូវឆ្លាក់ធ្វើរូបណាសំរាប់អ្នក ឬក៏ធ្វើរូបណាឲ្យ
ដូចជាអ្វីនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ ឬអ្វីដែលនៅផែនដី
ខាងក្រោមឡើយ ។
៣៧ ឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយទៅពួកគេថា តើអ្នក
រាល់គ្នាបានធ្វើតាមអស់ទាំងនេះហើយឬនៅ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក
ថា ទេ អ្នករាល់គ្នាពុំទាន់បានធ្វើតាមទេ ។ ហើយតើអ្នករាល់
[ក]គ្នាបានបង្រៀនប្រជាជននេះថា គេត្រូវធ្វើការណ៍អស់ទាំងនេះ
ឬនៅ? ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ទេ អ្នករាល់គ្នាពុំទាន់បានបង្រៀនគេទេ ៕

ជំពូកទី ១៣

អ័ប៊ីណាដៃត្រូវបានការពារដោយអានុភាពពីព្រះ — លោកបង្រៀនព្រះបញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ — សេចក្ដីសង្គ្រោះពុំបានមកដោយក្រិត្យ វិន័យលោកម៉ូសេតែមួយប៉ុណ្ណោះទេ — ព្រះអង្គផ្ទាល់ត្រូវថ្វាយដង្វាយធួន ហើយប្រោសលោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៨ ម.គ.ស. ។

២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១១.
២៥ *ក* ម៉ូសាយ ១១:៥.
២៧ *ក* ស.ប. យោបល់.
២៩ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
ខ ស.ប. អំពើកំផិត.
៣១ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១៥; ១៣:២៧–៣២; អាលម៉ា ២៥:១៦.
៣៣ *ក* និក្ខ. ១៩:៩, ១៦–២០; ម៉ូសាយ ១៣:៥.
៣៤ *ក* និក្ខ. ២០:២–៤.
ខ និក្ខ. ១២:៥១; ១ នីហ្វៃ ១៧:៤០; ម៉ូសាយ ៧:១៩.
៣៥ *ក* ហូសេ ១៣:៤. ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
៣៧ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:២៥–២៦.

ហើយឥឡូវនេះ កាលស្ដេចបានឮពាក្យអស់នេះហើយ ទ្រង់
មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសង្ឃថា៖ ចូរយក
បុរសនេះទៅសម្លាប់ចោលទៅ; ព្រោះយើងមិនដឹងទុកគាត់ធ្វើ
អ្វីទេ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សឆ្កួត ។
២ ហើយពួកគេបានស្ទុះមកបំរុងនឹងចាប់លោក តែលោកបានត
នឹងគេវិញ ហើយបាននិយាយទៅគេថា៖
៣ ចូរកុំប៉ះខ្ញុំឲ្យសោះ ព្រោះព្រះទ្រង់នឹងវាយអ្នករាល់គ្នាជា
មិនខានឡើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាដាក់ដៃមកលើខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំ
ពុំទាន់បាន ប្រគល់សារ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក
ប្រគល់នៅឡើយទេ; ខ្ញុំក៏ពុំទាន់បានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា នូវៗអ្វី
ដែលអ្នករាល់គ្នាសូមឲ្យ ខ្ញុំប្រាប់នោះឡើយដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ព្រះទ្រង់នឹងពុំទុកឲ្យខ្ញុំត្រូវបំផ្លាញ នៅពេលនេះទេ ។
៤ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំត្រូវបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលព្រះទ្រង់
បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ; ហើយពីព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់ការពិតដល់អ្នក
ស្រាប់តែអ្នក រាល់គ្នាបានខឹងនឹងខ្ញុំទៅវិញ ។ ហើយមួយទៀត
ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់ពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាបាន
វិនិច្ឆ័យមកលើរូបខ្ញុំថា ខ្ញុំជា មនុស្សឆ្កួតវិញ ។
៥ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអ័ប៊ីណាដៃ
បាននិយាយពាក្យអស់ទាំងនេះហើយ ប្រជាជនរបស់ស្ដេច
ណូអេ ពុំហ៊ានប៉ះពាល់ដល់លោកឡើយ ព្រោះព្រះវិញ្ញាណ
នៃព្រះអម្ចាស់ បានសណ្ឋិតមកលើលោក; ហើយមុខ
លោកភ្លឺចែងចាំង ដូចជាលោក ម៉ូសេ កាលនៅលើភ្នំស៊ីណាយ
កំពុងទូលនឹងព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះហើយ ។
៦ ហើយលោកបាននិយាយដោយអានុភាព និងសិទ្ធិ
អំណាចពីព្រះ; ហើយលោកបាននិយាយតទៅទៀតថា៖
៧ អ្នករាល់គ្នាឃើញទេថា អ្នករាល់គ្នាគ្មានអំណាចនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ
បានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សាររបស់ខ្ញុំ
សិនចុះ ។ មែនហើយ ខ្ញុំយល់ថាពាក្យខ្ញុំនេះ កាត់ទំលុះ
ដល់បេះដូងអ្នក ពីព្រោះខ្ញុំប្រាប់អ្នកនូវការពិត អំពីអំពើទុច្ចរិត
ទាំងឡាយរបស់អ្នក ។
៨ មែនហើយ ហើយពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំធ្វើឲ្យអ្នក
ពោរពេញទៅដោយការងឿងឆ្ងល់ ការចម្លែក និងកំហឹង ។
៩ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សាររបស់ខ្ញុំសិនចុះ; ហើយបន្ទាប់ពីនេះទៅ
ទោះជាខ្ញុំទៅទីណាក៏ដោយ ក៏មិនជាការអ្វីដែរ ប្រសិនបើខ្ញុំ
បានរួច ។
១០ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកប៉ុណ្ណោះថា បន្ទាប់ពីនេះទៅ អ្វីដែល
អ្នកធ្វើដល់ខ្ញុំ នឹងទៅជាគំរូ ហើយជាស្រមោលអំពីអ្វីដែល
នឹងកើត ឡើងនៅថ្ងៃក្រោយ ។
១១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមអានជូនអ្នក នូវព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃព្រះ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ព្រោះខ្ញុំយល់ថា
ព្រះបញ្ញត្តិទាំង នេះពុំទាន់បានសរសេរទុក នៅក្នុងបេះដូងរបស់
អ្នកនៅឡើយទេ; ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាបានរៀន ហើយបាន
បង្រៀនអំពីអំពើទុច្ចរិតជា ភាគច្រើន នៅក្នុងជីវិតអ្នក ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាចាំទុកចុះថា ខ្ញុំបាន
និយាយទៅកាន់អ្នកថា៖ អ្នកមិនត្រូវឆ្លាក់ធ្វើរូបណាសំរាប់អ្នក
ឬក៏ធ្វើរូបណាឲ្យដូចជាអ្វីនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ ឬអ្វីដែល
នៅផែនដីខាងក្រោម ឬអ្វីដែលនៅក្នុងទឹកដែលទាបជាង
ដីឡើយ ។
១៣ ហើយមួយទៀតថា៖ អ្នកមិនត្រូវក្រាបសំពះនៅចំពោះ
របស់ទាំងនោះ ឬបំរើរបស់ទាំងនោះឡើយ; ត្បិតយើងជាព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក យើងមានសេចក្ដីប្រច័ណ្ឌ ក៏ពិនិត្យពិច័យ
អំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ឪពុកទៅលើកូនចៅ រហូតដល់បី
ហើយបួនតំណ ចំពោះអស់អ្នកណាដែលស្អប់យើង;
១៤ ហើយយើងបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ទាំងពាន់
តំណ នៃពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់យើង ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយ របស់យើង ។
១៥ អ្នកមិនត្រូវចេញព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក
ជាអសារឥតការឡើយ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមិន
រាប់ជាឥតទោស ដល់អ្នកណា ដែលចេញព្រះនាមរបស់ទ្រង់
ជាអសារឥតការនោះទេ ។
១៦ អ្នកត្រូវនឹកចាំពីថ្ងៃឈប់សំរាក ដើម្បីញែក
ថ្ងៃនោះចេញជាបរិសុទ្ធ ។
១៧ ក្នុងរវាងប្រាំមួយថ្ងៃ នោះត្រូវឲ្យអ្នកធ្វើអស់ទាំងការណ៍
របស់អ្នកចុះ;
១៨ តែឯថ្ងៃទីប្រាំពីរ នោះគឺជាថ្ងៃឈប់សំរាកថ្វាយព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នកវិញ នោះអ្នកមិនត្រូវធ្វើអ្វីឲ្យសោះ ទោះ

១៣ ៣ *ក* ម៉ូសាយ ១២:២០–២៤.
៥ *ក* និក្ខ. ៣៤:២៩–៣៥.
៦ *ក* ស.ប. អំណាច.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:២.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១៣–១៩;
អាលម៉ា ២៥:១០.
១១ *ក* និក្ខ. ២០:១–១៧.
១៦ *ក* ស.ប. ថ្ងៃឈប់សំរាក.

ខ្លួនអ្នក ឬកូនប្រុសអ្នក ឬកូនស្រីអ្នកក្ដី ទោះបាវប្រុសអ្នក ឬបាវស្រី
អ្នកក្ដី ទោះគោក្របីអ្នក ឬអ្នកដទៃដែលនៅផ្ទះអ្នកក្ដី ។
១៩ ត្បិតក្នុងប្រាំមួយថ្ងៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើផ្ទៃមេឃ និង
ផែនដី និងសមុទ្រ និងរបស់សព្វសារពើនៅស្ថានទាំងនោះដែរ;
ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ថ្ងៃ
ឈប់សំរាក ហើយក៏ញែកថ្ងៃនោះចេញជាបរិសុទ្ធ ។
២០ អ្នកត្រូវគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកអ្នក និងម្ដាយអ្នក
ដើម្បីឲ្យអ្នកបានអាយុវែងនៅលើដែនដី ដែលព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះរបស់អ្នក ទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នក ។
២១ អ្នកមិនត្រូវសម្លាប់មនុស្សឲ្យសោះ ។
២២ អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើកំផិតឲ្យសោះ ។ អ្នកមិនត្រូវ
លួចឲ្យសោះ ។
២៣ អ្នកមិនត្រូវធ្វើទីបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងអ្នកជិតខាង
របស់ខ្លួនឲ្យសោះ ។
២៤ អ្នកមិនត្រូវលោភចង់បានផ្ទះរបស់អ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ
អ្នកមិនត្រូវលោភចង់បានប្រពន្ធនៃអ្នកជិតខាងខ្លួន ឬក៏បាវប្រុសគេ
ឬបាវស្រីគេក្ដី ឬគោគេ ឬលាគេ ឬរបស់អ្វីផងអ្នកជិតខាង
ខ្លួនឲ្យសោះ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអ័ប៊ីណាដៃ
បានបញ្ចប់នូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកក៏សួរទៅពួកគេថាៈ
តើអ្នករាល់គ្នាដែលបានបង្រៀនប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវធ្វើនូវ
ការណ៍អស់ទាំងនេះ ដើម្បីគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះឬទេ ?
២៦ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ; ត្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់
បានបង្រៀនហើយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក
ទីនេះ ដើម្បីព្យាករអាក្រក់ ដល់ប្រជាជននេះឡើយ ។
២៧ ហើយឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា សេចក្ដី
សង្គ្រោះបានមកដោយសារក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់
អ្នកថា ជាការចាំបាច់ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់តាម
ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេក្នុងពេលនេះ; តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា
ពេលវេលានឹងមកដល់ កាល ដែលនឹងពុំចាំបាច់កាន់
តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេទៀតឡើយ ។
២៨ ហើយក្រៅពីនេះទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា សេចក្ដី
សង្គ្រោះពុំមែនបានមក ដោយសារក្រិត្យវិន័យតែប៉ុណ្ណោះទេ;
ហើយបើគ្មាន ដង្វាយធួន ដែលព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងធ្វើឡើង
ជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយ និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃរាស្ត្រទ្រង់ទេ
នោះពួកគេនឹង ចៀសពុំផុតពីសេចក្ដីវិនាសឡើយ ទោះ
ជាគេមានក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេក៏ដោយ ។
២៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជាការចាំបាច់ត្រូវ
តែមានក្រិត្យវិន័យមួយ ឲ្យទៅកូនចៅអ៊ីស្រាអែល មែនហើយ
ជាក្រិត្យ វិន័យដ៏តឹងតែងមួយ; ព្រោះពួកគេជាមនុស្សរឹងក្បាល
រហ័សធ្វើអំពើទុច្ចរិត ហើយកម្រចាំព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ;
៣០ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាមានក្រិត្យវិន័យមួយឲ្យទៅពួក
គេ មែនហើយ ជាក្រិត្យវិន័យនៃពិធីប្រព្រឹត្ត និងពិធីបរិសុទ្ធទាំង
ឡាយ ជាក្រិត្យវិន័យមួយ ដែលគេត្រូវគោរពតាមយ៉ាងតឹងរឹង
ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីធ្វើឲ្យគេនឹកចាំដល់ព្រះ និងសព្វកាតព្វកិច្ច
របស់គេចំពោះ ទ្រង់ ។
៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ការណ៍អស់ទាំងនេះ
គឺជាគំរូអំពីការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង ។
៣២ ហើយឥឡូវនេះ តើពួកគេបានយល់ក្រិត្យវិន័យនោះឬទេ ?
ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថាទេ ពួកគេពុំយល់អស់ទាំងក្រិត្យវិន័យនោះទេ;
ហើយការណ៍នេះក៏ដោយសារតែភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ;
ព្រោះពួកគេមិនយល់ថា គ្មានអ្នកណាមួយអាចបាន
សង្គ្រោះឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈសេចក្ដីប្រោសលោះ
នៃព្រះប៉ុណ្ណោះ ។
៣៣ ត្បិតមើលចុះ តើមិនមែនលោកម៉ូសេបានព្យាករប្រាប់
ពួកគេ អំពីការយាងមកនៃព្រះមែស៊ីទេឬអី ហើយថា ព្រះទ្រង់
នឹងប្រោស លោះរាស្ត្រទ្រង់ ? មែនហើយ ហើយសូម្បីតែពួក
ព្យាការីទាំងអស់ដែលបានព្យាករ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក

១៩ *ក* លោកុ. ១:៣១.
២០ *ក* ម៉ាកុស ៧:១០.
២១ *ក* ម៉ាថាយ ៥:២១–២២;
គ. និង ស. ៤២:១៨.
ស.ប. ឃាតកម្ម.
២២ *ក* ស.ប. អំពើកំផិត.
ខ ស.ប. លួច, ការលួច.
២៣ *ក* សុភា. ២៤:២៨.
ស.ប. សេចក្ដីកុហក.
២៤ *ក* ស.ប. លោភ.
២៧ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៩:១៩–២០; ១៥:៤–៥.
២៨ *ក* កាឡាទី ២:១៦.
ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន
ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ;
សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ កាឡាទី ២:២១;
ម៉ូសាយ ៣:១៤–១៥;
អាលម៉ា ២៥:១៥–១៦.
គ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
២៩ *ក* យ៉ូស្វេ ១:៧–៨.
ខ អាលម៉ា ៤៦:៨.
៣០ *ក* និក្ខ. ២០.
ខ ស.ប. ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ.
គ យ៉ាកុប ៤:៥.
៣១ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:១៤;
អាលម៉ា ២៥:១៥.
ស.ប. ការនិមិត្តរូប.
៣២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:២៣–២៥.
៣៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:៥; យ៉ាកុប ៤:៤; ៧:១១.

ម្លេះ — តើពួកគេ ពុំបាននិយាយតិចឬច្រើន អំពីការណ៍អស់
ទាំងនេះទេឬអី ?
៣៤ តើពួកគេពុំបាននិយាយថា [ក]ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាង
ចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយមានរូបរាងជាមនុស្ស
ហើយ ចេញមកលើផ្ទៃផែនដីនេះ ដោយព្រះចេស្ដា
ដ៏ខ្លាំងក្លាទេឬអី ?
៣៥ មែនហើយ តើពួកគេមិនបាននិយាយដែរថា ទ្រង់នឹង
បណ្ដាលឲ្យមាន[ក]ដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់មនុស្សស្លាប់ ហើយថា
ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ហើយធ្វើទុក្ខទេឬអី ?

ជំពូកទី ១៤

លោកអេសាយនិយាយប្រៀបដូចជាព្រះមែស៊ី — ការដាក់ខ្លួន និងការរងទុក្ខនៃព្រះមែស៊ីត្រូវបានចែងទុក — ទ្រង់ថ្វាយព្រលឹងទ្រង់ ទុកជាយញ្ញបូជា ដើម្បីលោះបាប ហើយអង្វរជំនួសពួកដែលរំលងច្បាប់ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ ៥៣ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៨ ម.គ.ស. ។

មែនហើយ តើមិនមែនលោកអេសាយនិយាយថា៖ តើមានអ្នក
ណាបានជឿដំណឹងដែលយើងប្រាប់ ហើយព្រះពាហុនៃព្រះ
អម្ចាស់ បានសម្ដែងចេញឲ្យអ្នកណាឃើញ ?
២ ត្បិតទ្រង់បានចំរើនធំឡើងនៅចំពោះព្រះអង្គ ដូចជាបំ
ពង់ទន់ខ្ចី ហើយដូចជាឫសដែលពន្លកចេញ ពីដីហួតហែង;
ទ្រង់ឥតមាន ទ្រង់ទ្រាយល្អ ឬសណ្ឋានរុងរឿងទេ; ហើយកាល
យើងមើលទ្រង់ នោះក៏គ្មានភាពលំអណា ដែលឲ្យយើង
រីករាយចិត្តដែរ ។
៣ ទ្រង់ត្រូវគេមើលងាយ ហើយត្រូវមនុស្សបោះបង់ចោល;
ទ្រង់ជាមនុស្សទ្រូទុក្ខ ហើយក៏ធ្លាប់ស្គាល់សេចក្ដីឈឺចាប់;
ហើយយើង រាល់គ្នាគេចមុខចេញពីទ្រង់; ទ្រង់ត្រូវគេមើលងាយ
ហើយយើងរាល់គ្នាមិនបានរាប់អានទ្រង់សោះ ។
៤ ទ្រង់បានទ្រាំទ្រ [ក]រងអស់ទាំង[ខ]សេចក្ដីឈឺចាប់របស់យើង
ហើយបានទទួលផ្ទុកអស់ទាំងសេចក្ដីទុក្ខព្រួយរបស់យើងជាពិត;
ប៉ុន្ដែ យើងរាល់គ្នាបានរាប់ទ្រង់ទុកជាអ្នកមានទោសវិញ គឺជា
អ្នកដែលព្រះបានវាយ ជាអ្នកដែលរងវេទនា ។
៥ តែទ្រង់ត្រូវរបួស ដោយព្រោះ[ក]អំពើរំលងទាំងឡាយ
របស់យើង ទ្រង់ត្រូវវាយជាំ ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ យើងទេ; ឯការវាយផ្ចាលដែលនាំឲ្យយើងបាន
ជាមេត្រី នោះបានធ្លាក់ទៅលើទ្រង់; ហើយយើងរាល់គ្នាបាន
[ខ]ប្រោសឲ្យជា ដោយសារ ស្នាមរំពាត់នៅអង្គទ្រង់ ។
៦ យើងទាំងអស់គ្នាបានទាសចេញដូចជា[ក]ចៀម; គឺយើងបាន
បែរចេញទៅតាមផ្លូវយើងរៀងខ្លួន; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ទម្លាក់ អំពើទុច្ចរិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នាទៅលើទ្រង់ ។
៧ ទ្រង់ត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ហើយទ្រង់ត្រូវគេធ្វើទុក្ខ [ក]តែទ្រង់
មិនបានហើបព្រះឱស្ឋសោះ; គឺទ្រង់ដូចជា[ខ]កូនចៀម ដែល
គេដឹកទៅ សម្លាប់ ហើយដូចជាចៀម ដែលគនៅចំពោះពួក
អ្នកកាត់រោមយ៉ាងណា ទ្រង់ក៏មិនបានហើបព្រះឱស្ឋសោះ
យ៉ាងនោះដែរ ។
៨ ទ្រង់ត្រូវគេដកចេញពីទីឃុំឃាំង ហើយពីសេចក្ដីយុត្តិធម៌;
តើអ្នកណានឹងប្រកាសប្រាប់សម័យជំនាន់ទ្រង់ ? ត្បិតទ្រង់បាន
ត្រូវកាត់ ចេញពីស្ថានរបស់មនុស្សរស់; ហើយទ្រង់ត្រូវគេវាយ
ដោយព្រោះអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់ប្រជាជនខ្ញុំនោះ ។
៩ ហើយក្នុងកាលដែលទ្រង់សុគត នោះគេក៏បញ្ចុះស
[ក]ពទ្រង់នៅជាមួយនឹងពួកអាក្រក់ និងពួកអ្នកមាន; ព្រោះទ្រង់ពុំ
ដែលបានធ្វើ[ខ]អាក្រក់ ក៏មិនដែលមានការបញ្ឆោតនៅក្នុងព្រះ
ឱស្ឋទ្រង់ផងឡើយ ។
១០ ទោះបើយ៉ាងនោះ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
សព្វព្រះហឫទ័យ នឹងវាយទ្រង់ឲ្យជាំ ហើយឲ្យឈឺចាប់; កាល
ណាព្រះជន្មទ្រង់បាន ត្រូវថ្វាយទុកជាយញ្ញបូជាលោះបាបហើយ
នោះទ្រង់នឹងបានឃើញ[ក]ពូជរបស់ទ្រង់ ហើយនឹងចំរើនព្រះជន្ម
ទ្រង់ឲ្យយឺនយូរ ឯបំណង ព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ នោះ
នឹងជឿនឡើងដោយព្រះហស្តទ្រង់ ។
១១ ទ្រង់នឹងឃើញការឈឺចាប់នៃព្រលឹងទ្រង់ ហើយនឹងបាន
ស្កប់ស្កល់; អ្នកបំរើដ៏សុចរិតរបស់យើង នឹងរាប់មនុស្ស

៣៤ *ក* ម៉ូសាយ ៧:២៧; ១៥:១–៣.
ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
៣៥ *ក* អេសាយ ២៦:១៩; ២ នីហ្វៃ ២:៨.
១៤ ៤ *ក* អាលម៉ា ៧:១១–១២.
ខ ម៉ាថាយ ៨:១៧.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៥:៩; អាលម៉ា ១១:៤០.
ខ ១ ពេត្រុស ២:២៤–២៥.
៦ *ក* ម៉ាថាយ ៩:៣៦;
២ នីហ្វៃ ២៨:១៤;
អាលម៉ា ៥:៣៧.
៧ *ក* ម៉ាកុស ១៥:៣.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ស.ប. កូនចៀមនៃព្រះ; បុណ្យរំលង.
៩ *ក* ម៉ាថាយ ២៧:៥៧–៦០;
ម៉ាកុស ១៥:២៧, ៤៣–៤៦.
ស.ប. យ៉ូសែប ពីភូមិអើរីម៉ាថេ.
ខ យ៉ូហាន ១៩:៤.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ១៥:១០–១៣.

ជាច្រើនថា សុចរិត ដោយគេស្គាល់ដល់ទ្រង់; ត្បិតទ្រង់នឹង[ក]ទទួលរងទោស ចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ ។

១២ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងឲ្យទ្រង់មានចំណែកជាមួយនឹងពួកអ្នកធំ ហើយទ្រង់នឹងចែករបឹបជាមួយនឹងពួកអ្នកដ៏ខ្លាំងពូកែ ពីព្រោះទ្រង់បានច្រួចព្រលឹងចេញ រហូតដល់ស្លាប់; ហើយគេបានរាប់ទ្រង់ជាអ្នកទទឹងច្បាប់; ហើយទ្រង់បានទទួលរងទោស នៃអំពើបាបរបស់មនុស្សជាច្រើន ហើយបាន[ក]អង្វរជំនួសមនុស្សដែលទទឹងច្បាប់វិញ ៕

ជំពូកទី ១៥

ពីរបៀបដែលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះវរបិតា និងជាព្រះរាជបុត្រា — ទ្រង់នឹងជួយអង្វរ ហើយទទួលរងទោសនៃអំពើរំលងទាំងឡាយនៃរាស្ត្រទ្រង់ — ពួកគេ និងអស់ទាំងពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធគឺជាពូជរបស់ទ្រង់ — ទ្រង់នឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញ — កូនក្មេងតូចៗមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៨ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ថា [ក]ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ហើយទ្រង់នឹង[ខ]ប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់។

២ ហើយពីព្រោះទ្រង់[ក]គង់នៅក្នុងសាច់ឈាម នោះទ្រង់នឹងត្រូវឲ្យព្រះនាមថា ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយដោយចាត់សាច់ ឈាមទុកនៅក្រោម[ខ]ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា នោះគឺជាព្រះវរបិតា ហើយជាព្រះរាជបុត្រា —

៣ ជាព្រះវរបិតា [ក]ពីព្រោះទ្រង់[ខ]ចាប់កំណើតដោយព្រះចេស្តានៃព្រះ; ហើយជាព្រះរាជបុត្រា ដោយមកពីសាច់ឈាម; ម្ល៉ោះហើយ ទើបក្លាយទៅជាព្រះវរបិតា ហើយជាព្រះរាជបុត្រាដែរ —

៤ ហើយទាំងពីរ គឺជាព្រះ[ក]តែមួយ មែនហើយ [ខ]គឺព្រះវរបិតា [គ]ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នៃផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ។

៥ ម្ល៉ោះហើយ សាច់ឈាមនឹងនៅក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ ឬព្រះរាជបុត្រានៅក្រោមអំណាចព្រះវរបិតាជាព្រះតែមួយ ទ្រង់[ក]ទ្រាំទ្រការល្បួង ហើយពុំចុះចាញ់ការល្បួងឡើយ តែទ្រង់ស៊ូទ្រាំឲ្យរាស្ត្រទ្រង់ចំអកឡកឡឺយ និង[ខ]វាយ ហើយបណ្តេញចេញ ព្រមទាំង[គ]មិនទទួលស្គាល់ទៀត ។

៦ ហើយបន្ទាប់ពីការណ៍អស់ទាំងនេះ បន្ទាប់ពីបានសម្តែងអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សនោះទ្រង់ នឹងត្រូវដឹក មែនហើយ [ក]ដូចជាលោកអេសាយបាននិយាយថា ដូចជាចៀម ដែលគនៅខាងមុខអ្នកកាត់រោមដោយ[ខ]ពុំហើបមាត់ឡើយ ។

៧ មែនហើយ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែទ្រង់ត្រូវគេដឹកត្រូវគេ[ក]ឆ្កាង ហើយត្រូវគេធ្វើគត ឯសាច់ឈាមត្រូវនៅក្រោមអំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់ [ខ]គឺព្រះហឫទ័យនៃព្រះរាជបុត្រា ត្រូវលេបដណ្តប់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ។

៨ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះទ្រង់បាន[ក]ផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ [ខ]ដោយបានឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់; ដោយបានប្រទានព្រះចេស្តា ដល់ព្រះរាជបុត្រា សំរាប់[គ]អង្វរជំនួសកូនចៅមនុស្ស —

១១ *ក* លេវី. ១៦:២១–២២; ១ ពេត្រុស ៣:១៨; គ. និង ស. ១៩:១៦–១៩.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:៩; ម៉ូសាយ ១៥:៨; មរ៉ូណៃ ៧:២៧–២៨.
១៥ ១*ក* ១ ធីម៉ូ. ៣:១៦; ម៉ូសាយ ១៣:៣៣–៣៤. ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ស.ប. ប្រោសលោះ, បានប្រោសលោះ, សេចក្តីប្រោសលោះ.
២ *ក* ម៉ូសាយ ៣:៥; ៧:២៧; អាលម៉ា ៧:៩–១៣.
ខ អេសាយ ៦៤:៨; យ៉ូហាន ១០:៣០; ១៤:៨–១០; ម៉ូសាយ ៥:៧; អាលម៉ា ១១:៣៨–៣៩; អេធើរ ៣:១៤.
៣ *ក* គ. និង ស. ៩៣:៤.
ខ លូកា ១:៣១–៣៣; ម៉ូសាយ ៣:៨–៩; អាលម៉ា ៧:១០; ៣ នីហ្វៃ ១:១៤.
៤ *ក* ចោទិ. ៦:៤; យ៉ូហាន ១៧:២០–២៣. ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ខ អាលម៉ា ១១:៣៩.
គ ម៉ូសាយ ៣:៨; ហេលេ. ១៤:១២; ៣ នីហ្វៃ ៩:១៥; អេធើរ ៤:៧.
៥ *ក* លូកា ៤:២; ហេព្រើរ ៤:១៤–១៥.
ខ យ៉ូហាន ១៩:១.
គ ម៉ាកុស ៨:៣១; លូកា ១៧:២៥.
៦ *ក* អេសាយ ៥៣:៧.
ខ លូកា ២៣:៩; យ៉ូហាន ១៩:៩; ម៉ូសាយ ១៤:៧.
៧ *ក* ស.ប. ការឆ្កាង.
ខ លូកា ២២:៤២; យ៉ូហាន ៦:៣៨; ៣ នីហ្វៃ ១១:១១.
៨ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:៧; អាលម៉ា ២២:១៤.
ខ ហូសេ ១៣:១៤; ១ កូរិន. ១៥:៥៥–៥៧.
គ ២ នីហ្វៃ ២:៩.

៩ ដោយបានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដោយមានចិត្ត
ក្តួលមេត្តា; ពោរពេញទៅដោយចិត្តប្រោសប្រណីដល់កូនចៅ
មនុស្ស; ឈរ នៅចន្លោះពួកគេនឹងសេចក្ដីយុត្តិធម៌; ដោយបាន
ផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ បានទទួលមក[ក]លើអង្គ
ទ្រង់នូវអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់គេ
បានប្រោសលោះពួកគេ [ខ]ហើយបានបំពេញការទាមទារទាំង
ឡាយនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើអ្នកណានឹង
ប្រកាសប្រាប់សម័យជំនាន់ទ្រង់ ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា
កាលព្រលឹង ទ្រង់ត្រូវបានយកទៅថ្វាយជាយញ្ញបូជាជំនួសអំពើ
បាប នោះទ្រង់នឹងទត[ក]ឃើញពូជទ្រង់ហើយ ។ ហើយឥឡូវនេះ
តើអ្នករាល់គ្នាថាដូច ម្ដេច ? ហើយតើអ្នកណានឹងបានទៅជា
ពូជទ្រង់ ?
១១ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលបាន
ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីនៃ[ក]ពួកព្យាការី មែនហើយ គឺអស់ទាំងពួក
ព្យាការី ដ៏បរិសុទ្ធ ដែលបានព្យាករអំពីការយាងមកនៃព្រះ
អម្ចាស់ — ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលបានប្រុង
ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់ ពួកគេ ហើយជឿថា ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់នឹងប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ហើយទន្ទឹងចាំថ្ងៃនោះ ដែល
នឹងផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា អ្នក
ទាំងនេះហើយជាពូជរបស់ទ្រង់ ឬពួកគេជាអ្នកគ្រង[ខ]នគរនៃ
ព្រះទុកជាមរតក ។
១២ ត្បិតពួកគេទាំងនេះហើយដែល[ក]ទ្រង់បានទទួលរងទោស
នៃអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ; ពួកគេនេះហើយដែលទ្រង់
បានសុគត ជំនួស ដើម្បីប្រោសលោះគេឲ្យរួចផុតពីអំពើរំលង
ទាំងឡាយរបស់គេ ។ ហើយឥឡូវនេះ តើពួកគេពុំមែនជាពូជ
របស់ទ្រង់ទេឬអី ?
១៣ មែនហើយ តើពុំមែនពួកព្យាការីគ្រប់រូប បានបើកមាត់
ព្យាករ ដែលពុំទាន់ធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលង គឺខ្ញុំនិយាយអំពីអស់
ទាំង ពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយនោះឬ?
ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេជាពូជរបស់ទ្រង់ហើយ ។
១៤ ហើយពួកគេនេះហើយដែលបាន[ក]ផ្សាយសេចក្ដីសុខសាន្ត
ជាអ្នកដែលបាននាំដំណឹងល្អនៃការល្អ ជាអ្នកដែលបានផ្សាយ
សេចក្ដី សង្គ្រោះ; ហើយបាននិយាយទៅក្រុងស៊ីយ៉ូនថា៖ ព្រះ
របស់អ្នក ទ្រង់សោយរាជ្យហើយ!
១៥ ហើយ ឱល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃពួកគេដែលដើរលើភ្នំ!
១៦ ហើយមួយទៀត ល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃពួកអ្នកដែល
ដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនៅតែផ្សាយសេចក្ដីសុខសាន្ត!
១៧ ហើយមួយទៀត ល្អណាស់ហ្ន៎ គឺជើងនៃពួកអ្នកដែល
ដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនឹងផ្សាយសេចក្ដីសុខសាន្តពីថ្ងៃនេះ
តទៅ មែនហើយ ចាប់ពីពេលនេះទៅមុខ ហើយជរាបតទៅ!
១៨ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះពុំទាន់អស់ទេ ។
ត្បិតឱល្អណាស់ហ្ន៎ [ក]គឺជើងនៃអ្នកនោះ ដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នក
ដែលនាំ ដំណឹងល្អមក នោះគឺ[ខ]ម្ចាស់នៃសេចក្ដីសុខសាន្ត មែន
ហើយ គឺជាព្រះអម្ចាស់ដែលបានប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់; មែន
ហើយ ទ្រង់បាន ប្រទានសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់រាស្ត្រទ្រង់ហើយ;
១៩ ព្រោះបើពុំដោយសារសេចក្ដីប្រោសលោះ ដែលទ្រង់
បានធ្វើដើម្បីរាស្ត្រទ្រង់ ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំង
ពី[ក]កំណើត លោកិយមកទេ នោះខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើពុំដោយ
សារការណ៍នោះទេ នោះមនុស្សលោកទាំងអស់ ច្បាស់ជា
ត្រូវ[ខ]វិនាសអស់ហើយ ។
២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់នឹងត្រូវដាច់
ហើយព្រះរាជបុត្រានឹងសោយរាជ្យ ហើយមានព្រះចេស្ដាទៅលើ
អ្នកស្លាប់; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់នាំឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញ
ដល់មនុស្សស្លាប់បាន ។
២១ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញនឹងកើតឡើង ជាដំណើរ
រស់ឡើងវិញ[ក]ទីមួយ; មែនហើយ គឺជាដំណើររស់ឡើងវិញ នៃ
ពួកដែល ធ្លាប់រស់នៅ និងពួកដែលកំពុងរស់នៅ និងពួកដែល
នឹងរស់នៅ រហូតដល់ដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ —
ព្រោះទ្រង់នឹងត្រូវឲ្យ ព្រះនាមថាដូច្នោះ ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ ដំណើររស់ឡើងវិញនៃអស់ទាំងពួក
ព្យាការី និងអស់អ្នកណាដែលបានជឿតាមពាក្យសំដីរបស់គេ

៩ *ក* អេសាយ ៥៣;
ម៉ូសាយ ១៤:៥–១២.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
១០ *ក* អេសាយ ៥៣:១០; ម៉ូសាយ ៥:៧;
២៧:២៥; ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៩.
១១ *ក* គ. និង ស. ៨៤:៣៦–៣៨.
ខ ស.ប. នគរព្រះ ឬ នគរស្ថានសួគ៌;
សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
១២ *ក* ម៉ូសាយ ១៤:១២;
អាលម៉ា ៧:១៣; ១១:៤០–៤១.
១៤ *ក* អេសាយ ៥២:៧; រ៉ូម ១០:១៥;
១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧;
ម៉ូសាយ ១២:២១–២៤.
ស.ប. កិច្ចការផ្សាយសាសនា.
១៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:៤០;
គ. និង ស. ១២៨:១៩.
ខ យ៉ូហាន ១៦:៣៣.
ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.
១៩ *ក* ម៉ូសាយ ៤:៦.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៦–១៣.
២១ *ក* អាលម៉ា ៤០:១៦–២១.

ឬអស់អ្នក ណាដែលបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ
នឹងរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកគេជា ដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ។
២៣ ពួកគេត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើង ដើម្បីរស់នៅជាមួយ
នឹងព្រះ ដែលបានប្រោសលោះពួកគេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេមាន
ជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដែល
បានផ្ដាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ ។
២៤ ហើយពួកគេនេះហើយដែលមានចំណែក នៅក្នុង
ដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ; ហើយពួកគេនេះហើយដែលបាន
ស្លាប់ មុនពេល ដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមក គឺស្លាប់នៅក្នុង
ការល្ងិតល្ងង់ ដោយគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់អំពីសេចក្ដី
សង្គ្រោះដល់គេឡើយ ។ ម្ល៉ោះហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
សាងពួកគេឡើងវិញ; ហើយពួកគេមានចំណែក នៅក្នុង
ដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ឬក៏មានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដែលបានប្រោសលោះដោយព្រះអម្ចាស់ ។
២៥ ហើយកូនក្មេងតូចៗ ក៏មានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែរ ។
២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហើយចូរខ្លាច និងញ័រនៅចំពោះព្រះចុះ
ត្បិតអ្នករាល់គ្នាគួរតែញ័រ; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពុំប្រោសលោះ
អ្នកណា មួយ ដែលបះបោរទាស់នឹងទ្រង់ ហើយស្លាប់ក្នុងអំពើ
បាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនឡើយ; មែនហើយ គឺអស់ទាំងអ្នកណា
ដែលបានវិនាស ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ចាប់តាំង
ពីកំណើតលោកិយមក គឺដែលបានបះបោរដោយចេតនាទាស់
នឹងព្រះ ដែលបានដឹងនូវ ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ តែពុំកាន់
តាមបញ្ញត្តិទាំងនោះសោះ; ពួកគេនេះហើយដែលនឹងគ្មាន
ចំណែក នៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញ ទីមួយទេ ។
២៧ ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នកមិនគួរញ័រទេឬ? ព្រោះសេចក្ដី
សង្គ្រោះ ពុំមកដល់ជនប្រភេទនេះឡើយ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង
ពុំប្រោសលោះជនប្រភេទនេះទេ; មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏នឹង
ពុំអាចប្រោសលោះជនបែបនេះបានដែរ; ត្បិតទ្រង់ពុំអាចបដិសេធ
អង្គទ្រង់ឡើយ; ព្រោះទ្រង់ពុំអាចបដិសេធសេចក្ដីយុត្តិធម៌ កាលវា
ទាមទារសេចក្ដីយុត្តិធម៌វានោះ ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពេលនឹងមក
ដល់កាលសេចក្ដីសង្គ្រោះនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវបានប្រកាស
ប្រាប់ដល់គ្រប់ទាំង សាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និង
គ្រប់ទាំងប្រជាជន ។
២៩ មែនហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកអ្នកយាមរបស់ទ្រង់
នឹងបន្លឺសម្លេងគេឡើង; គេនឹងបន្លឺសម្លេងច្រៀងព្រមគ្នា; ត្បិតគេនឹង
ឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេ ក្នុងកាលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
ប្រគល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនមកវិញ ។
៣០ អស់ទាំងទីឯកការនៃក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរបន្លឺសេចក្ដី
អំណរ ចូរច្រៀងជាមួយគ្នាចុះ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានកំសាន្តទុក្ខ
របស់រាស្ត្រទ្រង់ ក៏បានប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡិមហើយ ។
៣១ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាតព្រះពាហុបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
នៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍; ហើយអស់ទាំងចុងផែនដី នឹងបាន
ឃើញ សេចក្ដីសង្គ្រោះនៃព្រះរបស់យើងរាល់គ្នា ៕

ជំពូកទី ១៦

ព្រះទ្រង់ប្រោសលោះមនុស្សពីស្ថានភាពវង្វេង និងធ្លាក់ — អស់អ្នកណាដែលប្រកបដោយរូបកាយ នឹងទុកដូចជាគ្មានការប្រោសលោះ ឡើយ — ព្រះគ្រីស្ទនឹងនាំឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់ជីវិតដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ឬដល់ការដាក់ទោសដ៏មិនចេះចប់មិនចេះ ហើយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៨ ម.គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអ័ប៊ីណាដៃ
បាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានលាដៃលោក
ហើយនិយាយថាៈ ពេលនឹងមកដល់ កាលគ្រប់ទាំងអស់គ្នា
នឹងឃើញសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាពេលដែល
គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំង
ប្រជាជន នឹងឃើញដោយភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយទទួល
ស្គាល់នៅចំពោះព្រះថា សេចក្ដីជំនុំជំរះ របស់ទ្រង់ គឺត្រឹមត្រូវ ។
២ ហើយពេលនោះ ពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវបណ្ដេញចេញ ហើយ

២៣ *ក* ទំនុក. ២៤:៣–៤;
១ នីហ្វៃ ១៥:៣៣–៣៦;
គ. និង ស. ៧៦:៥០–៧០.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម.
២៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:២៥–២៦;
គ. និង ស. ១៣៧:៧.
២៥ *ក* គ. និង ស. ២៩:៤៦; ១៣៧:១០.
ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ — សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់កូនក្មេង.
២៦ *ក* ចោទិ. ៥:២៩; យ៉ាកុប ៦:៩.
ខ ១ នីហ្វៃ ២:២១–២៤.
គ អេសេ. ១៨:២៦;
១ នីហ្វៃ ១៥:៣២–៣៣;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៦.
ឃ អាលម៉ា ៤០:១៩.
ង គ. និង ស. ៧៦:៨១–៨៦.
២៧ *ក* អាលម៉ា ៣៤:១៥–១៦; ៤២:១.
២៨ *ក* ស.ប. កិច្ចការផ្សាយសាសនា.
២៩ *ក* ស.ប. ចាំយាម, ពួកអ្នកចាំយាម.
១៦ ១*ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ ម៉ូសាយ ២៧:៣១.
២ *ក* គ. និង ស. ៦៣:៥៣–៥៤.

ពួកគេនឹងមានហេតុ ដើម្បីស្រែកថ្ងូរ និងយំ និងទ្រហោ
និងសង្កៀត ធ្មេញគេ; ហើយនេះគឺមកពីពួកគេពុំប្រុង
ស្ដាប់តាមសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំប្រោសលោះពួកគេ ឡើយ ។
៣ ព្រោះពួកគេប្រកបដោយស្ថានភាពខាងរូបកាយ និងខាង
អារក្ស ហើយអារក្សមានអំណាចទៅលើពួកគេ; មែនហើយ
គឺជាពស់ពីបុរាណនោះ ដែលបានបញ្ឆោតឪពុកម្ដាយដើម
របស់យើង គឺជាហេតុនៃការធ្លាក់របស់គេ; គឺជាហេតុដែល
ធ្វើឲ្យមនុស្ស លោកទាំងអស់ ក្លាយទៅខាងរូបកាយ ខាង
កាមរោគ ខាងអារក្ស ស្គាល់ខុស និងត្រូវ ដោយ
ដាក់ខ្លួននៅក្រោមអំណាចអារក្ស ។
៤ ម្ល៉ោះហើយ បានជាមនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវវង្វេង;
ហើយមើលចុះ ពួកគេច្បាស់ជាវង្វេងរហូតតទៅ ប្រសិនបើ
ព្រះទ្រង់ពុំបាន ប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ឲ្យផុតពីស្ថានភាពវង្វេង
និងធ្លាក់នោះទេ ។
៥ ប៉ុន្តែចូរចាំថា អ្នកណាដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពខាង
រូបកាយរបស់ខ្លួន ហើយនៅតែធ្វើអំពើបាប ហើយបះបោរទាស់នឹង
ព្រះ អ្នកនោះនឹងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពធ្លាក់តទៅទៀត ហើយ
អារក្សនឹងមានអំណាចទាំងស្រុងទៅលើគេ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
អ្នកនោះ ហាក់បីដូចជាគ្មានការប្រោសលោះឡើយ ព្រោះគេ
ជាខ្មាំងសត្រូវដល់ព្រះ; ឯអារក្សក៏ជាខ្មាំងសត្រូវដល់ព្រះដែរ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាព្រះគ្រីស្ទពុំបានយាងមក
ឯលោកិយទេ គឺនិយាយអំពីការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង
នៅពេលខាងមុខ ទុកដូចជាបានកើតឡើងហើយ នោះនឹងគ្មាន
ការប្រោសលោះឡើយ ។
៧ ហើយបើសិនជាព្រះគ្រីស្ទពុំបានមានព្រះជន្ម
រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញទេ ឬពុំបានផ្ដាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដី
ស្លាប់ ដើម្បីកុំឲ្យ ផ្នូរមានជ័យជំនះលើ ហើយកុំឲ្យសេចក្ដីស្លាប់
មានទ្រនិចទេ នោះក៏ពុំអាចមានដំណើររស់ឡើងវិញដែរ ។
៨ ប៉ុន្តែមានដំណើររស់ឡើងវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ ផ្នូរគ្មាន
ជ័យជំនះលើឡើយ ហើយទ្រនិចនៃសេចក្ដីស្លាប់ ត្រូវបានលេប
បាត់នៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។
៩ ទ្រង់ជាពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក; មែនហើយ ជា
ពន្លឺមួយដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដែលពុំអាចធ្វើឲ្យងងឹត
បាន ឡើយ; មែនហើយ ហើយក៏ជាជីវិតមួយដែល
មិនចេះចប់មិនចេះហើយ គឺពុំអាចមានសេចក្ដីស្លាប់ទៀតឡើយ ។
១០ គឺរូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះក៏នឹងត្រូវបានប្រដាប់ដោយ
អមតភាពវិញ ហើយរូបកាយដ៏ពុករលួយនេះ នឹងត្រូវបាន
ប្រដាប់ ដោយភាពមិនពុករលួយវិញ ហើយនឹងត្រូវបាននាំទៅ
ឈរនៅចំពោះវេទិកានៃព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះពីទ្រង់
ស្របតាមកិច្ចការ ទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យឃើញថា
ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់ —
១១ បើសិនជាពួកគេល្អ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញនៃជីវិត
និងសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ហើយបើសិនជាពួក
គេ អាក្រក់វិញ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញនៃការដាប់ទោស
ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅអារក្ស ដែលមាន
អំណាច មកលើគេ គឺជាការដាប់ទោស —
១២ ដោយបានធ្វើតាមចំណង់ និងការប៉ងប្រាថ្នាខាង
រូបកាយរបស់គេផ្ទាល់; ដោយពុំដែលអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់
នៅពេល ដែលព្រះពាហុដ៏ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា
លូកមករកគេ; ត្បិតព្រះពាហុដ៏ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា
បានលូកមករកគេ តែគេពុំចង់បានឡើយ; ពួកគេត្រូវបានព្រមាន

២ *ខ* ម៉ាថាយ ១៣:៤១–៤២;
លូកា ១៣:២៨; អាលម៉ា ៤០:១៣.
៣ *ក* កាឡាទី ៥:១៦–២៥;
ម៉ូសាយ ៣:១៩.
ស.ប. មនុស្សខាងសាច់ឈាម.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៨–៩.
ស.ប. អារក្ស.
គ លោកុ. ៣:១–១៣;
ម៉ូសេ ៤:៥–១៩.
ឃ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម
និងនាងអេវ៉ា.
ង ២ នីហ្វៃ ២:១៧–១៨, ២២–២៦.
៤ *ក* អាលម៉ា ៤២:៦–១៤.
៥ *ក* អាលម៉ា ៤១:១១.
ស.ប. ខាងរូបកាយ.
ខ ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន
ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
៦ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១៣.
៧ *ក* ហូសេ ១៣:១៤;
ម៉ូសាយ ១៥:៨, ២០.
៨ *ក* អាលម៉ា ៤២:១៥.
ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ខ អេសាយ ២៥:៨;
១ កូរិន. ១៥:៥៤–៥៥;
មរមន ៧:៥.
៩ *ក* គ. និង ស. ៨៨:៥–១៣.
ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
១០ *ក* អាលម៉ា ៤០:២.
ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
គ អាលម៉ា ៤១:៣–៦.
១១ *ក* ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
ខ ស.ប. សេចក្ដីដាប់ទោស.
១២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.

ប្រាប់អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ តែគេនៅតែពុំ
បែរចេញពីអំពើទាំងនោះឡើយ; ហើយពួកគេត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ
ប្រែចិត្ត តែគេនៅតែពុំប្រែចិត្តសោះ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នានឹងពុំញ័រ ហើយប្រែចិត្ត
ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយចាំថា មានតែដោយ
និងតាម រយៈព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះទេ ទើបអ្នករាល់គ្នាអាចបាន
សង្គ្រោះ ?
១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបង្រៀន
[ក]ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ចូរបង្រៀនថា វាជាស្រមោលនៃការណ៍
ទាំង ឡាយនោះដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃខាងមុខ—
១៥ ចូរបង្រៀនពួកគេថា សេចក្ដីប្រោសលោះបានមកតាម
រយៈព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ គឺពិតជាព្រះវរបិតា [ក]ដ៏នៅ
អស់កល្បជានិច្ច នោះហើយ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១៧

អាលម៉ាជឿ ហើយកត់ពាក្យសំដីរបស់អ័ប៊ីណាដៃទុក — អ័ប៊ីណាដៃស្លាប់ដោយភ្លើង — លោកព្យាករអំពីជម្ងឺ និងការស្លាប់ដោយភ្លើង ដែលនឹងកើតឡើងដល់ឃាតករលើរូបលោក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៨ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែល
អ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយពាក្យទាំងនេះចប់ហើយ នោះស្ដេច
ក៏បញ្ជាឲ្យ[ក]ពួក សង្ឃនាំលោកយកទៅ ហើយបញ្ជាឲ្យ
គេសម្លាប់លោកចោល ។
២ ប៉ុន្តែនៅក្នុងចំណោមពួកនោះ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ
[ក]អាលម៉ា ជាពូជពង្សរបស់នីហ្វៃដែរ ។ ហើយលោកជាអ្នកកំឡោះ
មួយរូប ហើយលោកបាន[ខ]ជឿដល់ពាក្យសំដី ដែលអ័ប៊ីណាដៃ
បាននិយាយ ព្រោះលោកបានស្គាល់នូវអំពើទុច្ចរិត ដែល
អ័ប៊ីណាដៃបាន បរិហាទាស់នឹងពួកនោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ
លោកបានចាប់ផ្ដើមសូមអង្វរដល់ស្ដេច សូមកុំឲ្យទ្រង់ខ្ញាល់នឹង
អ័ប៊ីណាដៃ ប៉ុន្តែសូមទុកឲ្យ លោកចេញទៅដោយសេច
ក្ដីសុខ ។
៣ ប៉ុន្តែស្ដេចកាន់តែខ្ញាល់ឡើង ហើយបានបញ្ជាឲ្យបណ្ដេញ
អាលម៉ាចេញពីពួកគេ ព្រមទាំងបញ្ជាឲ្យពួកអ្នកបំរើដេញតាម
លោក ដើម្បីគេអាចសម្លាប់លោកចោល ។
៤ ប៉ុន្តែលោកបានរត់គេចពីពួកគេផុត ហើយបានលាក់ខ្លួន
មិនឲ្យពួកគេរកឃើញ ។ ហើយដោយលោកបានពួនអស់ជាច្រើន
ថ្ងៃមក នោះលោកបាន[ក]កត់ត្រានូវអស់ទាំងពាក្យដែលអ័ប៊ីណាដៃ
បាននិយាយ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចបានបញ្ជាឲ្យ
ពួកអ្នកយាមទ្រង់ហ៊ុំព័ទ្ធចាប់អ័ប៊ីណាដៃ; ហើយពួកគេចងលោក
ហើយឃុំលោកទុកក្នុងគុក ។
៦ ហើយបីថ្ងៃក្រោយមក បន្ទាប់ពីបានពិភាក្សាគ្នាជាមួយនឹង
ពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់ នោះស្ដេចបានបញ្ជាឲ្យគេនាំអ័ប៊ីណាដៃមក
គាល់ ទ្រង់ទៀត ។
៧ ហើយស្ដេចមានបន្ទូលទៅកាន់លោកថា៖ អ័ប៊ីណាដៃអើយ
យើងបានរកឃើញការចោទប្រកាន់ទោសលើរូបអ្នកហើយ ហើយ
អ្នកត្រូវមានទោសដល់ស្លាប់ ។
៨ ព្រោះអ្នកបាននិយាយថា [ក]ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះ
មកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស; ហើយឥឡូវនេះ មក
ពីហេតុនេះហើយ អ្នកនឹងត្រូវទទួលទោសដល់ជីវិត លើកលែងតែ
អ្នកដកយកអស់ទាំងពាក្យ ដែលអ្នកបាននិយាយអាក្រក់អំពីយើង
និងប្រជាជនរបស់ យើងចេញ ។
៩ ឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃបានទូលទៅកាន់ស្ដេចថា៖ ទូលបង្គំសូម
ទូលទៅកាន់ទ្រង់ ទូលបង្គំនឹងពុំដកយកពាក្យសំដី ដែលទូលបង្គំ
បាននិយាយអំពីប្រជាជននេះវិញទេ ព្រោះពាក្យទាំងនោះពិត;
ហើយដើម្បីឲ្យទ្រង់ជ្រាបនូវភាពពិតនៃពាក្យទាំងនេះ នោះទូលបង្គំ
សុខចិត្តឲ្យរូបទូលបង្គំធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ទ្រង់ចុះ ។
១០ មែនហើយ ទូលបង្គំនឹងស៊ូទ្រាំរហូតដល់ស្លាប់ ហើយ
ទូលបង្គំនឹងពុំដកយកពាក្យសំដីរបស់ទូលបង្គំវិញឡើយ ហើយ
ពាក្យ ទាំងនោះនឹងឈរជាទីបន្ទាល់ទាស់នឹងទ្រង់ ។ ហើយបើ
សិនជាទ្រង់សម្លាប់ទូលបង្គំ គឺទ្រង់នឹងកំចាយ[ក]ឈាមជនឥតទោស
ហើយនេះក៏នឹងឈរជាទីបន្ទាល់មួយទៀត ទាស់នឹងទ្រង់នៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់ដែរ ។
១១ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចណូអេបំរុងនឹងដោះលែងលោ
កទៅហើយ ព្រោះទ្រង់ខ្លាចដល់ពាក្យសំដីរបស់លោក;

---

១៤ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
១៥ *ក* ម៉ូសាយ ៣:៨; ៥:៧;
អេធើរ ៣:១៤.
១៧ ១*ក* ម៉ូសាយ ១១:១, ៥—៦.
២ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:៦, ៩—១០.
ស.ប. អាលម៉ាជាឪពុក.
ខ ម៉ូសាយ ២៦:១៥.
៤ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
៨ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:២៥, ៣៣—៣៤.
១០ *ក* អាលម៉ា ៦០:១៣.

ហើយទ្រង់ខ្លាច ក្រែងសេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ នឹងធ្លាក់មកលើរូបទ្រង់មែន ។
១២ ប៉ុន្តែពួកសង្ឃបានស្រែកឡើងទាស់នឹងលោក ហើយ
បានចាប់ផ្តើមចោទប្រកាន់ដល់លោកថា៖ លោកបានជេរប្រមាថស្តេច ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាក់រុកឲ្យស្តេចកាន់តែខ្ញាល់ឡើងយ៉ាងខ្លាំង ទើបទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេយកលោកទៅសម្លាប់ចោល ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេបានចាប់
ចងលោក ហើយយកអង្កត់ឧសមកដុតស្បែកលោក មែនហើយ គឺគេបាន ដុតលោកដល់ស្លាប់ ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅពេលអណ្តាតភ្លើងឆាបឆេះ
ដល់ខ្លួនលោក នោះលោកបានស្រែកទៅកាន់ពួកគេថា៖
១៥ មើលចុះ គឺដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើមកលើរូបខ្ញុំ
យ៉ាងណា នោះពូជរបស់អ្នកនឹងបណ្តាលឲ្យមនុស្សជាច្រើនត្រូវរងការឈើ[ក] ចាប់ដូចជាខ្ញុំរងទុក្ខយ៉ាងនោះដែរ គឺជាការឈើចាប់នៃសេចក្តីស្លាប់ដោយភ្លើង; ហើយនេះគឺមកពីគេជឿដល់សេចក្តីសង្គ្រោះនៃ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវ
រងទុក្ខលំបាក ដោយជម្ងឺគ្រប់ប្រភេទ មកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក ។
១៧ មែនហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវ[ក]វាយពីគ្រប់ទិសទី
ហើយនឹងត្រូវគេដេញខ្ចាត់ខ្ចាយទៅវិញទៅមក គឺដូចជាហ្វូងចៀមព្រៃ ដែលត្រូវសត្វកាចសាហាវដេញ ។
១៨ ហើយនៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវគេដេញចាប់
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវអ្នក ហើយខណៈនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរងទុក្ខ ដូចជាខ្ញុំរងទុក្ខដែរ គឺជាការ[ក]ឈើចាប់នៃសេចក្តីស្លាប់ដោយភ្លើង ។
១៩ ព្រះទ្រង់នឹង[ក]សងសឹកដល់អស់អ្នកណាដែលបានបំផ្លាញ
រាស្ត្រទ្រង់យ៉ាងដូច្នោះឯង ។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមព្រះអង្គទទួលយក ព្រលឹងរបស់ទូលបង្គំផង ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ កាលអ័ប៊ីណាដៃបានពោលនូវពាក្យ
ទាំងនេះហើយ នោះលោកក៏ដួលចុះ ដោយរងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយ ភ្លើងឆេះ; មែនហើយ លោកត្រូវគេសម្លាប់ពីព្រោះតែលោកពុំព្រមបដិសេធព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយបានបិទត្រានូវការពិតនៃ ពាក្យសំដីរបស់ខ្លួន ដោយសេចក្តីស្លាប់របស់លោក ៕

ជំពូកទី ១៨

អាលម៉ាបង្រៀនដោយសម្ងាត់ — លោករៀបចំសេចក្តីសញ្ញានៃបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅក្នុងទឹកមរមន — លោក រៀបចំសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទឡើង ហើយតែងតាំងសង្ឃទាំងឡាយ — ពួកគេចិញ្ចឹមជីវិតដោយខ្លួនឯង ហើយបង្រៀនប្រជាជន — អាលម៉ា និងប្រជាជនរបស់លោក គេចខ្លួនពីស្តេចណូអេ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៧–១៤៥ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាដែលបានរត់គេចពីពួកអ្នកបំរើរបស់ស្តេចណូអេ [ក]បានប្រែចិត្តពីអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយបានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនដោយសម្ងាត់ ហើយបានចាប់ផ្តើមបង្រៀននូវពាក្យទាំងឡាយ របស់អ័ប៊ីណាដៃ —
២ មែនហើយ អំពីអ្វីៗដែលនឹងមកដល់ ហើយអំពីដំណើរ
រស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ និង[ក]ការប្រោសលោះដល់មនុស្សដែលនឹង កើតឡើងតាមរយៈ[ខ]ព្រះចេស្តា និងការឈឺចាប់ និងការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទ និងអំពីដំណើររស់ឡើងវិញ និងការយាងទៅស្ថានសួគ៌ នៃព្រះអង្គ ។
៣ ហើយអស់អ្នកណាដែលចង់ស្តាប់តាមពាក្យរបស់លោក
នោះលោកបានបង្រៀន ។ ហើយលោកបានបង្រៀនពួកគេដោយសម្ងាត់ ដើម្បីកុំឲ្យដឹងដល់ស្តេច ។ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានជឿតាមពាក្យសំដីរបស់លោក ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែល
បានជឿតាមលោក គេបានទៅដល់កន្លែងមួយ ដែលហៅថាមរមន ដោយបានឈ្មោះពីស្តេចមួយ ជា[ក]កន្លែងដែលនៅជាប់នឹងព្រំប្រទល់នៃដែនដីមួយ ដែលច្រើនតែមានសត្វសាហាវ មករុកគួនក្នុង ពេលខ្លះ ឬក៏ក្នុងរដូវខ្លះ ។

១៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:៩–១០;
អាលម៉ា ២៥:៤–១២.
១៧ *ក* ម៉ូសាយ ២១:១–៥, ១៣.
១៨ *ក* ម៉ូសាយ ១៩:១៨–២០.
១៩ *ក* ស.ប. ការសងសឹក.
១៨ ១ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:៩–១០.
២ *ក* ស.ប. ប្រោសលោះ, បានប្រោសលោះ, សេចក្តីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
៤ *ក* អាលម៉ា ៥:៣.

៥ ឥឡូវនេះ នៅដែនដីមរមន មានប្រភពមួយ ដែលមាន
ទឹកសុទ្ធ ហើយអាលម៉ាបានជ្រកកោននៅទីនោះ នៅក្បែរ
ទឹកមាន ដើមឈើតូចៗដុះយ៉ាងក្រាស់ ជាទីដែលលោកបាន
ពួននៅពេលថ្ងៃ កាលស្ដេចកំពុងស្វែងរក ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែល
ជឿតាមលោក គេបានមកទីនេះដើម្បីស្ដាប់ពាក្យសំដីរបស់លោក។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាច្រើនថ្ងៃបាន
កន្លងទៅ មានមនុស្សជាច្រើនបានមកជួបជុំគ្នានៅទីមរមន
ដើម្បីស្ដាប់ពាក្យ សំដីនៃអាលម៉ា ។ មែនហើយ ពួកគេទាំង
អស់នោះបានប្រមូលគ្នាមកដោយបានជឿតាមពាក្យរបស់លោក
ដើម្បីមកស្ដាប់លោក ។ ហើយលោកបានបង្រៀនពួកគេ
ហើយបានប្រកាសប្រាប់ពួកគេអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្ដី
ប្រោសលោះ និងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ ព្រះអម្ចាស់ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាននិយាយ
ទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើលចុះ នេះជាទឹកមរមន (ព្រោះនេះជាឈ្មោះ
ដែលគេហៅ) ហើយឥឡូវនេះ ដោយអ្នករាល់គ្នាមាន
បំណងចង់ចូលរួមក្នុងក្រោលនៃព្រះ ហើយដើម្បីឲ្យបានហៅ
ថាជារាស្ត្ររបស់ ទ្រង់ ហើយយល់ព្រមទទួលបន្ទុកគ្នាទៅវិញទៅ
មក ដើម្បីឲ្យបន្ទុកនោះបានស្រាល;
៩ មែនហើយ ហើយយល់ព្រមយំជាមួយនឹងអ្នកណា
ដែលយំ; មែនហើយ ហើយកំសាន្ដទុក្ខដល់អស់អ្នកណា
ដែលកំពុងត្រូវ ការកំសាន្ដទុក្ខ ហើយឈរជាសាក្សីដល់ព្រះ
នៅគ្រប់ពេល និងគ្រប់សេចក្ដី និងគ្រប់ទីកន្លែង ដែលអ្នករាល់
គ្នាបាននៅ រហូតដល់ពេល ស្លាប់ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាច
បានប្រោសលោះដោយព្រះ ហើយបានរាប់ជាមួយនឹងពួកអ្នក
នៃដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ដើម្បីឲ្យ អ្នករាល់គ្នាអាច
មានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច —
១០ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក បើសិននេះជាបំណងនៅក្នុង
ចិត្តអ្នក តើមានអ្វីទៅដែលរារាំងអ្នក មិនឲ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីដល់ទ្រង់ថា
អ្នករាល់គ្នាបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងទ្រង់ថា អ្នក
រាល់គ្នា នឹងបំរើព្រះអង្គ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
របស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ មកលើអ្នក
រាល់គ្នាយ៉ាងបរិបូរណ៍ ?
១១ ហើយឥឡូវនេះ កាលប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះ
គេក៏បានទះដៃដោយសេចក្ដីអំណរ ហើយស្រែកថា៖ នេះហើយ
ជាបំណង នៃចិត្តរបស់យើងខ្ញុំ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា
បាននាំហេឡាម ជាអ្នកមុនដំបូងបង្អស់ ទៅឈរក្នុងទឹក ហើយ
ស្រែក ឡើងថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គ
ស្រោចព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ មកលើអ្នកបំរើទ្រង់ចុះ ដើម្បីឲ្យ
គាត់អាចធ្វើការនេះ ដោយដួង ចិត្តបរិសុទ្ធជ្រះថ្លា ។
១៣ ហើយកាលលោកបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះស្រាប់តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏មកសណ្ឋិតលើលោក
ហើយ លោកពោលថា៖ ឱហេឡាមអើយ ខ្ញុំសូមធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នក ដោយបានទទួលសិទ្ធិអំណាចពីព្រះដ៏មាន
មហិទ្ធិឫទ្ធិ ដើម្បីជាទី បន្ទាល់ថា អ្នកបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា
ដើម្បីបំរើព្រះអង្គរហូតដល់អ្នកស្លាប់ ខាងឯរូបកាយសាច់ឈាម;
ហើយសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះអម្ចាស់ ស្រោចមកលើអ្នក;
ហើយសូមឲ្យទ្រង់ប្រទានដល់អ្នក នូវជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
តាមរយៈសេចក្ដីប្រោសលោះនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដែលបាន
រៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ ។
១៤ ហើយបន្ទាប់ពីអាលម៉ាបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះអាលម៉ា និងហេឡាម ទាំងពីរនាក់ក៏បង្កប់ខ្លួនចុះទៅក្នុង
ទឹក; ហើយគេក៏ងើបឡើងវិញ ហើយឡើងពីទឹក ដោយអរ
រីករាយ ហើយពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ។
១៥ ហើយម្ដងទៀត អាលម៉ាបាននាំមនុស្សម្នាក់ទៀតចុះទៅ
ក្នុងទឹក ជាលើកទីពីរ ហើយបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ជននោះ
ដូចជាជនទីមួយដែរ ខុសគ្នាតែត្រឹមលោកពុំបានពន្លិចខ្លួនលោក
ចុះទៅក្នុងទឹកទៀតប៉ុណ្ណោះ ។

៧ *ក* អាលម៉ា ៥:១១–១៣.
៨ *ក* គ. និង ស. ២០:៣៧.
ខ ស.ប. សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
គ ស.ប. អាណិត.
៩ *ក* ស.ប. កិច្ចការផ្សាយសាសនា; ធ្វើបន្ទាល់; សាក្សី.
ខ ម៉ូសាយ ១៥:២១–២៦.
គ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣១:១៧.
ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.
១៣ *ក* ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១១:២៣–២៦;
គ. និង ស. ២០:៧២–៧៤.
គ ម. នៃ ស. ១:៥.
ស.ប. បព្វជិតភាព.
ឃ ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
ង ម៉ូសេ ៤:២; ៥:៩.
១៤ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយការពន្លិច.

១៦ គឺតាមរបៀបនេះហើយដែលលោកបាន[ក]ធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកឲ្យជនគ្រប់ៗគ្នា ដែលបានទៅឯទឹកមរមន; ហើយពួក
គេមានចំនួន ប្រហែលពីររយប្អូននាក់; មែនហើយ ហើយពួកគេ
បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទឹកមរមន ហើយបាន
ពោរពេញទៅដោយព្រះ [ខ]គុណនៃព្រះ ។
១៧ ហើយពួកគេត្រូវបានហៅថា សាសនាចក្រនៃព្រះ ឬក៏
[ក]សាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ។
ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបាន
ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ
នោះបានប្ដូកបញ្ចូលទៅ ក្នុងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា ដោយ
បានទទួល[ក]សិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ក៏បានតែងតាំងសង្ឃទាំង
ឡាយឡើង; គឺលោកបានតែងតាំងសង្ឃមួយសំរាប់មនុស្ស
ហាសិបនាក់ ដើម្បីផ្សាយសាសនាដល់ពួកគេ ហើយ[ខ]បង្រៀន
ពួកគេ អំពីសេចក្ដីទាំង ឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងនគរព្រះ ។
១៩ ហើយលោកបានបញ្ជាពួកគេ កុំឲ្យបង្រៀននូវ
អ្វីផ្សេងៗក្រៅពីអ្វីដែលលោកបានបង្រៀន និងអ្វីដែលបាន
និយាយចេញមកពី មាត់នៃពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ។
២០ មែនហើយ លោកថែមទាំងបានបញ្ជាពួកគេ កុំឲ្យ[ក]ផ្សាយ
សាសនាពីអ្វីឡើយ ក្រៅពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្ដីជំនឿជឿ
ដល់ព្រះ អម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានប្រោសលោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ។
២១ ហើយលោកបានបញ្ជាពួកគេថា មិនគួរឲ្យមានការ
[ក]ទាស់ទែងគ្នាទៅវិញទៅមកឡើយ តែថា ពួកគេគួរតែមើលទៅមុខ
ដោយ [ខ]ភ្នែកតែមួយ មានសេចក្ដីជំនឿតែមួយ និងបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកតែមួយ មានចិត្តចង[គ]ក្រងរួមគ្នាដោយសាមគ្គី
ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅ មក ។
២២ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យគេ[ក]ផ្សាយសាសនាយ៉ាង
ដូច្នេះហើយ ។ ហើយពួកគេបានក្លាយជាកូនចៅនៃព្រះយ៉ាង
ដូច្នេះហើយ ។

២៣ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពួកគេគោរព[ក]ថ្ងៃ
ឈប់សំរាក ហើយញែកថ្ងៃនេះចេញជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ ហើយ
ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ពួកគេត្រូវ ថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់គេ ។
២៤ ហើយលោកក៏បានបញ្ជាដល់[ក]ពួកគេដែរថា ពួកសង្ឃ
ដែលលោកបានតែងតាំងឡើង ត្រូវធ្វើការដោយដៃរបស់ខ្លួន
ផ្ទាល់ ដើម្បី ចិញ្ចឹមជីវិត ។
២៥ ហើយជារៀងរាល់អាទិត្យ ត្រូវញែកថ្ងៃមួយទុកសំរាប់ជួបជុំ
គ្នា ដើម្បីបង្រៀនប្រជាជន ហើយដើម្បី[ក]ថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយពួកគេត្រូវប្រជុំគ្នាជាញឹកញាប់
ដោយសមត្ថភាព ដែលគេអាចធ្វើបាន ។
២៦ ហើយពួកសង្ឃមិនត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើប្រជាជន ក្នុង
ការចិញ្ចឹមជីវិតទេ; ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវធ្វើការ ដើម្បីទទួល[ក]ព្រះគុណ
នៃព្រះ ដើម្បីឲ្យគេមានកម្លាំងខ្លាំងឡើង នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
ដោយមាន[ខ]ការចេះដឹងអំពីព្រះ ដើម្បីគេអាចបង្រៀន ដោយ
អានុភាព និងសិទ្ធិ អំណាចពីព្រះ ។
២៧ ហើយមួយទៀត អាលម៉ាក៏បានបញ្ជាឲ្យប្រជាជន
នៃសាសនាចក្រនេះ [ក]ចែករំលែកនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន
គឺមនុស្សម្នាក់ៗ ទៅតាមអ្វីដែលគេមាន; បើសិនជាគេមាន
ច្រើនបរិបូរ ក៏ចែកច្រើនបរិបូរ; ហើយឯអ្នកណាដែលមានតិច
នោះក៏ចែកតិច ហើយចំពោះ អ្នកណាដែលគ្មានទ្រព្យរបស់អ្វី
គួរតែឲ្យដល់អ្នកនោះវិញ ។
២៨ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវចែករំលែកនូវទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់ខ្លួន ដោយចិត្តស្ម័គ្រ និងចិត្តជ្រះថ្លាដល់ព្រះ ហើយ
ចែកដល់ពួកសង្ឃ ទាំងនោះដែលកំពុងខ្វះខាត មែនហើយ
គឺចែកដល់ជនគ្រប់រូប ដែលក្រីក្រខ្វះខាត ។
២៩ ពាក្យទាំងនេះហើយដែលលោកបាននិយាយទៅកាន់
ពួកគេ ដោយបានទទួលបញ្ជាពីព្រះ; ហើយពួកគេបាន[ក]ដើរ
ដោយ[ខ]ត្រង់ នៅចំពោះព្រះ គឺបានចែករំលែកគ្នាទៅវិញទៅមក

១៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៥:១៨.
ខ ស.ប. ព្រះគុណ.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៦:២១; ២៧:៣–៨.
ស.ប. សាសនាចក្រនៃព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១៨ *ក* ស.ប. បព្វជិតភាព.
ខ ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.
២០ *ក* គ. និង ស. ១៥:៦; ១៨:១៤–១៦.
២១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២៨–៣០.
ស.ប. ការទាស់ទែង.
ខ ម៉ាថាយ ៦:២២;
គ. និង ស. ៨៨:៦៧–៦៨.
គ ស.ប. ការរួបរួមតែមួយ.
២២ *ក* ម៉ូសាយ ៥:៥–៧;
ម៉ូសេ ៦:៦៤–៦៨.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:១៦–១៩;
គ. និង ស. ៥៩:៩–១២.
២៤ *ក* កិច្ចការ ២០:៣៣–៣៥;
ម៉ូសាយ ២៧:៣–៥;
អាលម៉ា ១:២៦.
២៥ *ក* ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
២៦ *ក* ស.ប. ព្រះគុណ.
ខ ស.ប. ដឹង.
២៧ *ក* កិច្ចការ ២:៤៤–៤៥;
៤ នីហ្វៃ ១:៣.
២៩ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ ស.ប. សុខុមាលភាព.

ព្រមទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណ ស្របតាមសេច
ក្ដីខ្វះខាត និងសេចក្ដី ត្រូវការរបស់គេ ។
៣០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ការណ៍ទាំងអស់នេះត្រូវបានធ្វើឡើងនៅទីមរមន មែនហើយ
នៅ[ក]ក្បែរទឹក មរមន គឺនៅក្នុងព្រៃក្បែរទឹកមរមន; មែនហើយ
ឱទីកន្លែងមរមន ទឹកមរមន ព្រៃមរមន ម្ដេចក៏ល្អដល់ម្លេះហ្ន៎
ចំពោះភ្នែកនៃពួកអ្នក ដែលបានស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះ
របស់ខ្លួន; មែនហើយ ឱពួកគេមានពរហើយ ព្រោះពួកគេ
នឹងច្រៀងសរសើរដល់ព្រះអង្គ ជារៀងរហូត ។
៣១ ហើយការណ៍ទាំងនេះបានធ្វើឡើង នៅត្រង់
[ក]តំបន់ព្រំប្រទល់ដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យដឹងដល់ស្ដេច ។
៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយ
បានដឹងថា មានចលនានៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នោះស្ដេច
ក៏បញ្ជាពួក អ្នកបំរើឲ្យទៅមើលពួកគេ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
នៅថ្ងៃដែលគេបានប្រជុំគ្នា ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
នោះគេបានរក ឃើញជូនស្ដេច ។
៣៣ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចបានមានបន្ទូលថា អាលម៉ាបាន
ចាក់រុកប្រជាជនឲ្យបះបោរទាស់នឹងទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ
ទើបទ្រង់ បានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពទៅបំផ្លាញពួកគេចោល ។
៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា និង
រាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ [ក]បានដឹងជាមុនស្រេច អំពីដំណើរដែល
កងទ័ពរបស់ ស្ដេចនឹងមក; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេបាន
យកត្រសាលគេ និងគ្រួសារគេ ហើយបានធ្វើដំណើរចេញទៅ
ក្នុងទីរហោស្ថាន ។
៣៥ ហើយគេទាំងអស់ មានចំនួនប្រហែលបួនរយហាសិបនាក់ ៕

ជំពូកទី ១៩

គេឌានរកប្រហារស្ដេចណូអេ — ពួកសាសន៍លេមិនចូលយកដែនដី — ស្ដេចណូអេសុគតដោយភ្លើង — លិមហៃគ្រប់គ្រងជាព្រះរាជា ចំណុះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៥–១២១ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កងទ័ពរបស់ស្ដេចបានត្រឡប់
មកវិញ ក្រោយពីបានរករាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ដោយឥតបានការ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពលរបស់ស្ដេចមានចំនួនតិច
ដោយបានបន្ថយចុះ ហើយបានចាប់ផ្ដើមមានការបែកបាក់គ្នានៅ
ក្នុង ចំណោមប្រជាជនដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ។
៣ ហើយប្រជាជនផ្នែកតិចបានចាប់ផ្ដើមខ្សឹបខ្សៀវ អំពីការ
គំរាមកំហែងទាស់នឹងស្ដេច ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានការទាស់ទែង
មួយយ៉ាងធំ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ មានបុរសម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ
ឈ្មោះថា គេឌាន ហើយលោកជាមនុស្សខ្លាំងពូកែមួយរូប
ហើយជា សត្រូវដល់ស្ដេច ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានដកដាវ
ហើយសច្ចាក្នុងកំហឹងថា លោកនឹងសម្លាប់ស្ដេចចោល ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានប្រយុទ្ធជា
មួយនឹងស្ដេច ហើយនៅពេលដែលស្ដេចទតឃើញថា គាត់ជិត
ឈ្នះ ទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ក៏គេច ហើយរត់ទៅឡើង[ក]ប៉ម ដែល
នៅជិតព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។
៦ ហើយគេឌានដេញតាមពីក្រោយ ហើយរៀប
នឹងឡើងទៅលើប៉ម ដើម្បីសម្លាប់ស្ដេចចោល ស្រាប់តែស្ដេច
បានចោលព្រះនេត្រ ទតមើលជុំវិញ ឆ្ពោះទៅឯដែនដីសេមឡុន
ហើយមើលចុះ កងទ័ពសាសន៍លេមិន គេកំពុងតែនៅខាងក្នុង
ព្រំប្រទល់នៃដែនដីទៅហើយ ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចស្រែកឡើងដោយក្ដីគ្រាំគ្រា
ពីព្រលឹងទ្រង់ថា៖ គេឌានអើយ សូមទុកជីវិតយើងចុះ ព្រោះ
ពួកលេមិនកំពុង តែមកវាយយើង ហើយពួកគេនឹងបំផ្លាញពួក
យើង; មែនហើយ ពួកគេនឹងបំផ្លាញប្រជាជនយើងហើយ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចពុំសូវបារម្ភដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់
ស្មើនឹងទ្រង់បារម្ភដល់ជីវិតផ្ទាល់របស់ទ្រង់ប៉ុន្មានទេ; ទោះ
ជាយ៉ាង នេះក្ដី គង់តែគេឌានបានទុកជីវិតឲ្យទ្រង់ដែរ ។
៩ ហើយស្ដេចបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនរត់គេចចេញពីពួកលេមិន
ហើយទ្រង់ផ្ទាល់ គឺជាអ្នកនាំមុខគេ ហើយពួកគេបានរត់គេច
ចូលទៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ជាមួយនឹងពួកស្ត្រីគេ និងកូនចៅគេ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបាន
ដេញតាមគេ ហើយបានតាមទាន់ ហើយបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់
គេចោល ។
១១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចបាន
បញ្ជាពឲ្យពួកបុរសទាំងអស់ រត់ចោលប្រពន្ធខ្លួន និងកូនចៅខ្លួន
ហើយគេច ចេញពីពួកលេមិន ។
១២ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលពុំព្រមរត់ចោល

៣០ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:១៥.
៣១ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:៤.
៣៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:១.
១៩ ៥ *ក* ម៉ូសាយ ១១:១២.

ប្រពន្ធកូនខ្លួនទេ តែសុខចិត្តនៅ ហើយវិនាសជាមួយនឹងពួក
គេវិញ ។ ហើយក្រោយពីនោះ ក៏បានចោលប្រពន្ធរបស់ខ្លួន និង
កូនចៅរបស់ខ្លួន ហើយបានរត់គេចបាត់ទៅ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកដែល
នៅជាមួយនឹងប្រពន្ធរបស់ខ្លួន និងកូនចៅរបស់ខ្លួន បានឲ្យពួក
កូនក្រមុំ ដ៏ស្រស់ល្អៗរបស់ខ្លួន ចេញទៅអង្វរពួកលេមិន
សូមកុំឲ្យសម្លាប់ពួកគេចោលឡើយ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនមាន
សេចក្ដីអាណិតដល់គេ ព្រោះពួកលេមិន ត្រូវសម្រស់របស់ស្ត្រី
ទាំង នោះទាក់ចិត្ត ។
១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកលេមិនបានទុកជីវិតឲ្យគេ ហើយ
បានចាប់គេយកទៅជាឈ្លើយ ហើយនាំគេត្រឡប់ទៅឯដែនដី
នីហ្វៃវិញ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យគេយកដែនដីនោះ នៅក្រោមល័ក្ខ
ខ័ណ្ឌទាំងឡាយថា គេត្រូវប្រគល់ស្ដេចណូអេ ទៅក្នុងកណ្ដាប់
ដៃនៃពួកលេមិន ហើយប្រគល់ទ្រព្យរបស់ខ្លួន គឺនូវពាក់កណ្ដាល
នៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលគេមាន ពាក់កណ្ដាលនៃមាស
របស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់គេទាំងអស់
ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវបង់ពន្ធដារទៅឲ្យស្ដេចនៃពួកលេមិនជារៀ
ងរាល់ឆ្នាំ ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលគេចាប់យក
ទៅជាឈ្លើយ នោះមានមនុស្សម្នាក់នាមថា [ក]លិមហៃ ជាបុត្រ
របស់ស្ដេច ។
១៧ ហើយឥឡូវ លិមហៃមិនចង់ឲ្យបិតាខ្លួនត្រូវគេបំផ្លាញ
ចោលឡើយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែលិមហៃ
ជ្រាបពីអំពើ ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់បិតាខ្លួនដែរ ទោះជារូបទ្រង់
ជាបុរសសុចរិតម្នាក់ក្ដី ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេឌានបានចាត់ឲ្យ
មនុស្សទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយសម្ងាត់ ដើម្បីទៅរកស្ដេច
និងពួកអ្នកដែលទៅជាមួយទ្រង់ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា គេបានជួបនឹងប្រជាជននៅក្នុង
ទីរហោស្ថានគ្រប់គ្នា លើកលែងតែស្ដេច និងពួកសង្ឃរបស់
ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។
១៩ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានសច្ចានៅក្នុងចិត្តគេថា គេនឹង
ត្រឡប់ទៅដែនដីនីហ្វៃវិញ ហើយបើសិនជាប្រពន្ធគេ និង
កូនចៅគេ ត្រូវគេ សម្លាប់ចោល ហើយព្រមទាំងពួកអ្នកដែល
នៅជាមួយនឹងពួកគេផងដែរ នោះពួកគេនឹងរកសងសឹក ហើយ
នឹងវិនាសជាមួយគ្នាដែរ ។
២០ ហើយស្ដេចបានបញ្ជាមិនឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅវិញឡើយ;
ពួកគេក៏ខឹងនឹងស្ដេច ហើយបានធ្វើឲ្យទ្រង់រងទុក្ខវេទនា រហូត
ដល់ [ក]សុគតដោយភ្លើង ។
២១ ហើយពួកគេបំរុងនឹងចាប់ពួកសង្ឃទាំងឡាយផង ហើយ
យកទៅប្រហារចោល ប៉ុន្តែពួកនោះបានរត់គេចខ្លួនបាត់ទៅ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេកំពុងតែ
នឹងត្រឡប់ទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃវិញ ស្រាប់តែពួកគេបានជួបនឹង
ពួកកង គេឌាន ។ ហើយពួកកងគេឌានបានប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីៗ
ដែលបានកើតឡើង ដល់ប្រពន្ធពួកគេ និងកូនចៅពួកគេ; ហើយ
ថា ពួកលេមិន បានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេអាចនៅលើដែនដីនោះ
ដោយត្រូវបង់ពន្ធដារ ទៅឲ្យពួកលេមិន នូវចំនួនពាក់កណ្ដាល
នៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ដែលគេមាន ។
២៣ ហើយប្រជាជនទាំងនោះបានប្រាប់ពួកកងគេឌានថា ពួកគេ
បានសម្លាប់ស្ដេចចោល រីឯពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់បានរត់គេចពីពួក
គេ ទៅជ្រៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេ
បានបញ្ចប់ពិធីរួចស្រេចហើយ នោះពួកគេបានត្រឡប់ទៅកាន់
ដែនដី នីហ្វៃវិញ ដោយអររីករាយ ពីព្រោះប្រពន្ធរបស់ពួកគេ
និងកូនចៅរបស់ពួកគេពុំបានត្រូវគេសម្លាប់ចោល; ហើយពួក
គេបានប្រាប់គេឌាន នូវអ្វីៗដែលគេបានធ្វើដល់ស្ដេច ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចរបស់ពួក
លេមិនបាន[ក]សច្ចានឹងពួកគេថា ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នឹងពុំសម្លាប់
ពួកគេ ទៀតឡើយ ។
២៦ រីឯលិមហៃ ជាបុត្ររបស់ស្ដេច [ក]ត្រូវប្រជាជនប្រគល់
នគរឲ្យ បានសច្ចាទៅស្ដេចនៃពួកលេមិនថា ប្រជាជនរបស់ទ្រង់
នឹងបង់ សួសារអាករទៅឲ្យទ្រង់ គឺនូវចំនួនពាក់កណ្ដាល
នៃទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលគេមាន ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិមហៃ
ចាប់ផ្ដើមកសាងនគរ ហើយកសាងឲ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្ត
នៅក្នុងចំណោម ប្រជាជនទ្រង់ទៀត ។
២៨ ហើយស្ដេចនៃពួកលេមិនបានចាត់ឲ្យពួកទាហានយាម
ជុំវិញដែនដី ដើម្បីទ្រង់អាចការពារប្រជាជនរបស់លិមហៃ
នៅលើដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចរត់ចូលក្នុងទីរហោស្ថាន;

១៦ *ក* ម៉ូសាយ ៧:៩.
២០ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១៣–១៩;
អាលម៉ា ២៥:១១.
២៥ *ក* ម៉ូសាយ ២១:៣.
២៦ *ក* ម៉ូសាយ ៧:៩.

ហើយទ្រង់បានចិញ្ចឹមពួកទាហានយាម ដោយពន្ធដារដែល
ទ្រង់បានទទួលមកពីពួកនីហ្វៃ ។
២៩ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចលិមហៃបានមានសេចក្ដីសុខសាន្ត
តរៀងមក នៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ដែល
ពួក លេមិនពុំបានមករុកគួនពួកគេ ឬរកបំផ្លាញពួកគេឡើយ ៕

ជំពូកទី ២០

ពួកកូនស្រីខ្លះរបស់ពួកលេមិនត្រូវពួកសង្ឃរបស់ស្ដេចណូអេចាប់យក — ពួកសាសន៍លេមិនធ្វើសង្គ្រាមមកលើលិមហៃ និងប្រជាជន របស់ទ្រង់ — ពួកពលទ័ពលេមិនត្រូវបានវាយច្រានទៅវិញ ហើយត្រូវបានធ្វើឲ្យបាត់ខឹង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៥–១២៣ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ មានកន្លែងមួយនៅដែនដីសេមឡុន ដែលពួកកូនស្រី
របស់ពួកលេមិនបានទៅជួបជុំគ្នា ដើម្បីច្រៀងរាំ ហើយលេង
សប្បាយ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានថ្ងៃមួយ ពួកគេ
មួយចំនួនតូចបានមកជួបជុំគ្នា ដើម្បីច្រៀងរាំលេង ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ ពួកសង្ឃរបស់ស្ដេចណូអេ ដោយមក
ពីអៀនខ្មាស់ ទើបពុំត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងនីហ្វៃវិញទេ មែនហើយ
ហើយក៏ ខ្លាចប្រជាជនសម្លាប់ពួកគេចោលផង ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេពុំហ៊ានត្រឡប់ទៅជួបប្រពន្ធគេ និង
កូនចៅគេវិញឡើយ ។
៤ ហើយនៅពេលដែលពួននៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយ
កាលបានប្រទះឃើញពួកកូនក្រមុំរបស់ពួកលេមិន នោះពួកគេ
បានលប មើលពួកកូនក្រមុំទាំងនោះ;
៥ ហើយកាលមានពួកកូនក្រមុំមួយចំនួនតូចមកជួបជុំគ្នារាំ
នោះពួកគេក៏ចេញមកពីទីសម្ងាត់របស់គេ ហើយចាប់យកពួក
កូនក្រមុំ ទាំងនោះ ហើយនាំគេទៅក្នុងទីរហោស្ថាន; មែន
ហើយ ពួកគេបាននាំយកកូនក្រមុំនៃពួកលេមិនចំនួនម្ភៃបួននាក់
ចូលទៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេលដែលពួក
លេមិនដឹងថា កូនក្រមុំរបស់គេបាត់ខ្លួនទៅ ពួកគេក៏ខឹងនឹង
ប្រជាជនរបស់ លិមហៃ ព្រោះគេគិតស្មានថា ប្រជាជនរបស់
លិមហៃបានធ្វើការនេះ ។
៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាត់ឲ្យពលទ័ព
របស់គេចេញទៅ; មែនហើយ សូម្បីតែស្ដេចផ្ទាល់ក៏បានចេញនាំ
មុខប្រជាជន ទ្រង់ដែរ; ហើយពួកគេឡើងទៅដែនដីនីហ្វៃ
ដើម្បីទៅបំផ្លាញប្រជាជនរបស់លិមហៃចោល ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃបានទតឃើញពួកគេពីលើប៉ម
ទ្រង់ថែមទាំងទតឃើញពីការរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមរបស់គេផង;
ហេតុ ដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានប្រជុំប្រជាជនទ្រង់ ហើយបានបង្កប់
ចាំពួកគេ នៅតាមទីវាល និងនៅក្នុងព្រៃ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិន
បានឡើងមកដល់ ស្រាប់តែពួកកងរបស់លិមហៃចាប់ផ្ដើមសំរុក
មក លើពួកគេ ចេញពីកន្លែងបង្កប់ខ្លួន ហើយចាប់ផ្ដើមសម្លាប់
ពួកគេចោល ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការប្រយុទ្ធបាន
ក្លាយទៅជាសាហាវអស្ចារ្យ ព្រោះពួកគេប្រយុទ្ធដូចជាសត្វ
សិង្ហប្រយុទ្ធ ដណ្ដើមចំណី ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ័ពរបស់លិមហៃ
បានចាប់ផ្ដើមរុញច្រានពួកលេមិនឲ្យថយពីគេ; ទោះជាគេមាន
ចំនួន តិចជាងពាក់កណ្ដាល នៃចំនួនពួកលេមិនក្ដី ។ ប៉ុន្តែពួក
គេបានប្រយុទ្ធដើម្បីជីវិតគេ និងដើម្បីប្រពន្ធគេ និងដើម្បីកូនចៅគេ;
ហេតុដូច្នេះ ហើយ ទើបពួកគេខំប្រឹងយ៉ាងអស់ពីសមត្ថភាព
ហើយគេបានប្រយុទ្ធដូចជាសត្វនាគច្បាំងគ្នា ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឃើញ
ស្ដេចនៃពួកលេមិន នៅក្នុងចំណោមពួកមនុស្សស្លាប់; តែទ្រង់មិន
បានស្លាប់ទេ គឺដោយត្រូវរបួស ហើយត្រូវទុកចោលនៅលើដី
ព្រោះទ័ពរបស់ទ្រង់បានរត់គេចចេញទៅដោយរហ័សពេក ។
១៣ ហើយពួកគេបានយកទ្រង់ ហើយរុំរបួសឲ្យទ្រង់
ហើយនាំយកទ្រង់ទៅគាល់លិមហៃ ហើយទូលថា៖ ក្រាបទូល
នេះគឺស្ដេច របស់ពួកលេមិន; ទ្រង់បានត្រូវរបួស ដួលចុះក្នុង
ចំណោមពួកដែលស្លាប់ ហើយពួកគេបានទុកទ្រង់ចោល;
ហើយមើលចុះ យើងខ្ញុំបាន នាំទ្រង់មកគាល់ទ្រង់; ហើយឥឡូវនេះ
ចូរយើងសម្លាប់ទ្រង់ទៅ ។
១៤ តែលិមហៃមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នា
មិនត្រូវសម្លាប់ទ្រង់ទេ តែនាំទ្រង់មកទីនេះវិញ ដើម្បីឲ្យយើងឃើញ
ទ្រង់ ។ ហើយពួកគេក៏នាំទ្រង់មក ហើយលិមហៃមាន
បន្ទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ ចុះតើហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ឡើងមកធ្វើ
សង្គ្រាមនឹងប្រជាជនយើង? មើលចុះ ប្រជាជនរបស់យើងពុំបាន
បំពានលើពាក្យសច្ចា ដែលយើងបានធ្វើជាមួយទ្រង់នោះឡើយ;

២០ ១១*ក* អាលម៉ា ៤៣:៤៥.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ១៩:២៥–២៦.

ហេតុដូច្នេះហើយ តើហេតុអ្វីបាន ជាទ្រង់បំពានលើពាក្យសច្ចា
ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងប្រជាជនយើងវិញ ?
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចមានបន្ទូលថា៖ យើងបាន
បំពានលើពាក្យសច្ចា ពីព្រោះប្រជាជនរបស់ទ្រង់បានចាប់ យក
កូនក្រមុំរបស់ ប្រជាជនយើងទៅ; ហេតុដូច្នេះហើយ នៅក្នុង
កំហឹងរបស់យើង នោះយើងបាននាំប្រជាជនយើងឡើងមកធ្វើ
សង្គ្រាមនឹងប្រជាជនទ្រង់ ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃពុំដែលបានឮពីការណ៍នេះសោះ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ យើងនឹងស៊ើបរកក្នុង
ចំណោមប្រជាជនយើង ហើយអ្នកណាបានធ្វើការណ៍នេះនឹង
ត្រូវវិនាស ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យធ្វើការស៊ើបរកក្នុង
ចំណោមប្រជាជនទ្រង់ ។
១៧ ឥឡូវនេះ [ក]កាលគេខានបានឮរឿងទាំងនេះ
គឺលោកជាមេទ័ពម្នាក់របស់ស្ដេច នោះលោកបានចេញមក
ហើយទូលស្ដេចថា៖ សូមទ្រង់មេត្តា ហើយសូមកុំស៊ើបរកក្នុង
ប្រជាជននេះ ហើយកុំយករឿងនេះមកចោទប្រកាន់ដល់ពួក
គេឡើយ ។
១៨ ត្បិតតើទ្រង់មិនចាំទេឬថា ពួកសង្ឃរបស់បិតាទ្រង់
ដែលប្រជាជននេះរកបំផ្លាញចោលនោះ ? ហើយតើមិនមែន
ពួកគេនោះ នៅក្នុងទីរហោស្ថានទេឬ ? ហើយតើមិនមែនពួក
គេនោះ ជាអ្នកលួចយកកូនក្រមុំទាំងឡាយនៃពួកលេមិនទេឬអី ?
១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សូមទ្រង់ទូលដល់ស្ដេចនូវ
ការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីទ្រង់អាចប្រាប់ប្រជាជនទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួក
គេបាត់ខឹង នឹងយើង; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានរៀបចំជាស្រេច
ដើម្បីមកតតាំងនឹងយើងទៀត; ហើយមើលចុះ យើងក៏មាន
ចំនួនតិចផង ។
២០ ហើយមើលចុះ គេមកដោយមានពួកពលដ៏ច្រើន;
ហើយលើកលែងស្ដេចនោះធ្វើឲ្យគេបាត់ខឹងនឹងយើង
នោះយើងច្បាស់ជា ត្រូវវិនាសជាមិនខានឡើយ ។
២១ ត្បិតតើមិនមែនពាក្យសំដីរបស់អ័ប៊ីណាដៃ [ក]ត្រូវបាន
បំពេញទេឬអី ដែលលោកបានព្យាករទាស់នឹងយើងនោះ —
ហើយការណ៍ អស់ទាំងនេះ ក៏ពីព្រោះយើងមិនព្រមស្ដាប់តាមព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបែរចេញពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ
របស់យើងឬ ?
២២ ហើយឥឡូវនេះ ចូរយើងសម្រុះសម្រួលជាមួយនឹងស្ដេច
ហើយយើងបំពេញនូវពាក្យសច្ចា ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹង
ទ្រង់; ដ្បិតបើយើងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព នោះគ្រាន់បើ
ជាងយើងត្រូវបាត់បង់ជីវិត; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងបញ្ចប់ការ
ខ្ចាយឈាម ដ៏ច្រើននេះទៅ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃបានទូលស្ដេចនូវការណ៍ទាំង
អស់អំពីបិតាទ្រង់ និង[ក]ពួកសង្ឃដែលបានរត់ភៀសខ្លួន ចូលទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ហើយទម្លាក់ទោសអំពីការពង្រត់កូនក្រមុំទាំង
ឡាយនោះទៅលើពួកគេ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចក៏បាត់ខឹង
នឹងប្រជាជនរបស់លិមហៃ; ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់គេថា៖
ចូរពួក យើងចេញទៅជួបនឹងប្រជាជនយើង ដោយមិន
បាច់យកគ្រឿងអាវុធទៅជាមួយទេ; ហើយយើងសច្ចានឹងអ្នក
ថា ប្រជាជនយើងនឹងពុំ សម្លាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ឡើយ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានចេញទៅតាមស្ដេច ហើយបានចេញទៅជួបពួកលេមិនដោយ
គ្មានអាវុធ ជាប់ទៅជាមួយឡើយ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ពួកគេបានជួបនឹងពួកលេមិន ហើយស្ដេច
របស់ពួកលេមិនបានក្រាប ចំពោះពួកគេ ហើយបាន
ដោះសារឲ្យប្រជាជនលិមហៃ ។
២៦ ហើយកាលពួកលេមិនបានឃើញប្រជាជនលិមហៃថា
ពួកគេគ្មានប្រដាប់អាវុធឡើយ នោះពួកគេក៏មាន[ក]ចិត្តមេត្តា
ដល់ប្រជាជន លិមហៃ ហើយបាត់ខឹងនឹងពួកគេដែរ ហើយ
ក៏បានត្រឡប់ទៅដែនដីខ្លួន ជាមួយនឹងស្ដេចរបស់គេវិញ
ដោយក្ដីសុខសាន្ត ៕

ជំពូកទី ២១

ប្រជាជនរបស់លិមហៃត្រូវពួកលេមិនវាយធ្វើបាប ហើយយកជ័យជំនះលើ — ពួកគេជួបនឹងអាំម៉ូន ហើយបានប្រែចិត្តជឿ — ពួកគេប្រាប់ អាំម៉ូនអំពីផ្ទាំងម្ភៃបួនសន្លឹកនៃសាសន៍យ៉ារេឌ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២២–១២១ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិមហៃ និងប្រជាជន
របស់ទ្រង់ បានត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងនីហ្វៃវិញ ហើយបានចាប់ផ្ដើម
រស់នៅលើ ដែនដីដោយសេចក្ដីសុខសាន្តជាថ្មី ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់រយៈពេល

១៧ *ក* ម៉ូសាយ ១៩:៤–៨.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ១២:១–៨.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ១៩:២១, ២៣.
២៦ *ក* ស.ប. អាណិត.

ជាច្រើនថ្ងៃក្រោយមក ពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើមចាក់រុកឲ្យខឹង
នឹងពួកនីហ្វៃ ទៀត ហើយពួកគេក៏ចាប់ផ្ដើមចូលមកក្នុងតំបន់
ព្រំដែនជុំវិញ ។
៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំហ៊ានសម្លាប់គេទេ ព្រោះខ្លាចខុសនឹង
ពាក្យសច្ចា ដែលស្ដេចរបស់គេបានធ្វើជាមួយនឹងលិមហៃ; តែ
ពួកគេ បានទះកំផ្លៀង ហើយប្រើអំណាចទៅលើគេ; ហើយ
បានចាប់ផ្ដើមដាក់បន្ទុកដ៏ធ្ងន់ៗទៅលើខ្នងគេ ហើយប្រើគេ
ហាក់បីដូចជាសត្វលា ដែលគ —
៤ មែនហើយ ការណ៍អស់ទាំងនេះត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីឲ្យ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានបំពេញ ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ ការវេទនានៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ មាន
ទំហំធំដ៏អស្ចារ្យ ហើយគ្មានផ្លូវណា ដែលគេអាចដោះខ្លួនឲ្យ
រួចពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកនោះបានឡើយ ព្រោះពួកលេមិនបាន
ហ៊ុំព័ទ្ធពួកគេគ្រប់ទិសទី ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើម
រអ៊ូរទាំនឹងស្ដេច ដោយសារការវេទនារបស់ខ្លួន; ហើយពួកគេ
បាន ចាប់ផ្ដើមចង់ចេញទៅច្បាំងនឹងពួកនោះ ។ ហើយពួកគេ
បានធ្វើឲ្យស្ដេចមានព្រះទ័យកើតទុក្ខជាខ្លាំង ដោយសារការ
ត្អូញត្អែររបស់គេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យ
គេធ្វើតាមចំណង់របស់គេចុះ ។
៧ ហើយពួកគេបានប្រមូលគ្នាទៀត ហើយបានពាក់អាវក្រោះ
ហើយបានចេញទៅតតាំងនឹងពួកលេមិន ដើម្បីដេញពួក
គេចេញពី ដែនដីរបស់ខ្លួន ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនមាន
ជ័យជំនះលើពួកគេ ហើយបានដេញពួកគេឲ្យថយក្រោយ ហើយ
បានសម្លាប់ ពួកគេអស់ជាច្រើននាក់ ។
៩ ហើយឥឡូវនេះ មានការកាន់ទុក្ខ និងការទួញសោកដ៏ខ្លាំងនៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជនលិមហៃ ស្រីមេម៉ាយកាន់ទុក្ខឲ្យប្ដី កូនប្រុស
និងកូនស្រីកាន់ទុក្ខឲ្យឪពុក ហើយបងប្អូនកាន់ទុក្ខឲ្យបងប្អូន ។
១០ ឥឡូវនេះ មានស្រីមេម៉ាយជាច្រើននៅលើដែនដី
ហើយគេបានយំដ៏ខ្លាំងពីថ្ងៃមួយទៅថ្ងៃមួយ ព្រោះការគំរាម
ដ៏ធំរបស់ពួក លេមិនបានធ្លាក់មកលើពួកគេ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការយំសោកដ៏មិន
ឈប់ឈររបស់ពួកគេ បានចាក់រុកប្រជាជនលិមហៃ ដែល
នៅសល់ ទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យខឹងនឹងពួកលេមិន; ហើយពួកគេ
បានចេញទៅច្បាំងជាថ្មីទៀត តែពួកគេត្រូវបានរុញច្រានឲ្យ
ថយក្រោយវិញទៀត ដោយបានទទួលការខូចខាតជាដំណំ ។
១២ មែនហើយ ពួកគេបានទៅម្ដងទៀតជាលើកទីបី ហើយក៏
ទទួលការខូចខាតដូចមុន; ឯពួកអ្នកដែលពុំត្រូវគេសម្លាប់ចោល
ក៏បាន ត្រឡប់មកទីក្រុងនីហ្វៃវិញ ។
១៣ ហើយពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនស្មើនឹងធូលីដី ដាក់ខ្លួនក្រោមនឹម
នៃសេវកភាព សុខចិត្តឲ្យគេវាយខ្លួន ហើយឲ្យគេដេញទៅមក
ហើយឲ្យផ្ទុកតាមទំនើងចិត្តនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។
១៤ ហើយគេបានបន្ទាបខ្លួនចុះដល់ជំរៅនៃភាពទន់ទាប;
ហើយគេបានអំពាវនាវជាខ្លាំងទៅរកព្រះ; មែនហើយ គឺពេញ
មួយថ្ងៃ ពួកគេបានស្រែកអំពាវនាវទៅរកព្រះរបស់គេ សូមឲ្យ
ទ្រង់ដោះពួកគេឲ្យផុតពីការវេទនារបស់គេ ។
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏ឮសំរែករបស់ពួកគេ
ដោយសារតែអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ; ទោះជាយ៉ាងណាក្ដី
គង់តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឮសំរែករបស់គេដែរ ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមបន្ទន់ចិត្តពួកលេមិន ដើម្បីពួកគេបានចាប់ផ្ដើមសំរាល
បន្ទុកឲ្យគេ; តែព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់មិនបានទតឃើញថាល្អនឹងដោះ
ពួកគេ ឲ្យផុតពីសេវកភាពនៅឡើយទេ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើងបន្តិចម្ដងៗ នៅលើដែនដី ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមផលិត ធញ្ញជាតិជាច្រើនបរិបូរណ៍ និងហ្វូងចៀម និង
ហ្វូងគោ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេវេទនាដោយការអត់ឃ្លាន ។
១៧ ឥឡូវនេះ មានចំនួនស្ត្រីជាច្រើនលើសជាងពួកបុរស;
ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ដេចលិមហៃបានបញ្ជាឲ្យបុរសម្នាក់ៗ
ត្រូវជួយទំនុក បំរុងដល់ស្ត្រីមេម៉ាយ និងកូនៗរបស់គេផង
ដើម្បីកុំឲ្យគេត្រូវវិនាសដោយអត់ឃ្លាន; ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះ
ក៏ដោយសារតែពួកគេ មួយចំនួនធំត្រូវគេសម្លាប់ចោល ។
១៨ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនលិមហៃបានប្រមូលគ្នាមកជាផ្លុងមួយ
ឲ្យមានគ្នាច្រើនដែលអាចរួបរួមបាន ហើយបានការពារធុញ្ញជាតិ
របស់គេ និងសត្វរបស់គេ ។
១៩ សូម្បីតែស្ដេចផ្ទាល់ ក៏ពុំហ៊ានចេញទៅខាងក្រៅ

២១ ៣ *ក* ម៉ូសាយ ១២:២.
ខ ម៉ូសាយ ១២:៥.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ១២:៤.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២០.
ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
១៥ *ក* សុភា. ១៥:២៩;
ម៉ូសាយ ១១:២៣–២៥;
គ. និង ស. ១០១:៧–៩.
១៧ *ក* ម៉ូសាយ ៤:១៦, ២៦.
ខ ស.ប. ស្រីមេម៉ាយ.

កំផែងក្រុងដែរ លើកលែងតែទ្រង់មានពួកអ្នកយាមទៅជាមួយ
នឹងទ្រង់ដែរ ដោយខ្លាចក្រែងចៃដន្យណាមួយ ទ្រង់ត្រូវ
ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកលេមិន ។
២០ ហើយទ្រង់បានចាត់ឲ្យប្រជាជនទ្រង់យាមជុំវិញដែនដី
ក្រែងចៃដន្យណាមួយ គេអាចចាប់បានពួកសង្ឃដែលបាន
រត់ចូលទៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ដែលបានលួចយកពួកកូនក្រមុំ
របស់ពួកលេមិន ហើយដែលបានបង្កឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដ៏ធំបែបនេះមកលើពួកគេ ។
២១ ព្រោះពួកគេចង់ចាប់ពួកនោះ ដើម្បីយកមកធ្វើទោស;
ព្រោះពួកគេបានចូលមកលើដែនដីនីហ្វៃ ក្នុងពេលយប់ ហើយ
បានលួច យកធញ្ញជាតិ និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់គេជាច្រើន; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបង្កប់ខ្លួនចាំពួកនោះ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពុំមានការរំខានឆាឆៅ
គ្មានរវាងពួកលេមិននឹងប្រជាជនរបស់លិមហៃទៀតឡើយ រហូត
ដល់ពេលដែលអាំម៉ូន និងបងប្អូនរបស់លោកចូលមកលើដែនដី ។
២៣ ហើយនៅពេលស្ដេចចេញទៅខាងក្រៅទ្វារកំផែងក្រុង
ជាមួយនឹងទាហានយាមរបស់ទ្រង់ ក៏បានឃើញអាំម៉ូន និង
បងប្អូន របស់លោក; ហើយដោយសន្និដ្ឋានថា ពួកគេជាពួក
សង្ឃរបស់ណូអេ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់បានចាត់ឲ្យ
គេចាប់ពួកគេ ហើយចង ដាក់ក្នុងគុក ។ ហើយបើសិនជាពួក
គេជាសង្ឃរបស់ណូអេមែននោះ ច្បាស់ជាទ្រង់បញ្ជាឲ្យយក
គេទៅប្រហារទៅហើយ ។
២៤ ប៉ុន្តែ ពេលទ្រង់បានជ្រាបថា ពួកគេពុំមែនជាពួកសង្ឃទេ
តែពួកគេជាបងប្អូនរបស់ទ្រង់ ហើយបានមកពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា
ទើបទ្រង់ពោរពេញទៅដោយក្ដីសោមនស្សជាអតិបរមា ។
២៥ ឥឡូវនេះ មុនពេលអាំម៉ូនមកដល់ ស្ដេចលិមហៃបាន
បញ្ជាឲ្យបុរសមួយក្រុមតូចទៅរកដែនដីសារ៉ាហិមឡា; តែពួក
គេរកពុំ ឃើញសោះ ហើយគេវង្វេងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
២៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបាន
ជួបប្រទះឃើញដែនដីមួយ ដែលធ្លាប់មានមនុស្សអាស្រ័យនៅ;
មែនហើយ ជាដែនដីមួយដែលពេញដោយឆ្អឹងក្រៀម; មែន
ហើយ ជាដែនដីមួយ ដែលធ្លាប់មានមនុស្សអាស្រ័យនៅ ហើយ
ត្រូវបានបំផ្លាញចោល; ហើយពួកគេដោយបានគិតស្មានថា នោះ
ជាដែនដីសារ៉ាហិមឡា ក៏បានត្រឡប់ទៅដែនដីនីហ្វៃវិញ បាន
មកដល់ក្នុងតំបន់ព្រំប្រទល់មិន យូរថ្ងៃប៉ុន្មាន មុនពេលអាំម៉ូនមក ។
២៧ ហើយពួកគេបានយកបញ្ជីមួយមកជាមួយផង ដែល
ជាបញ្ជីរបស់ប្រជាជន ដែលពួកគេបានជួបប្រទះឃើញឆ្អឹងនោះ;
ហើយបញ្ជី នោះចារនៅលើផ្ទាំងដែកទាំងឡាយ ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ លិមហៃបានពោរពេញទៅដោយសេច
ក្ដីអំណរទៀត កាលបានដឹងពីមាត់របស់អាំម៉ូនមកថា ស្ដេច
ម៉ូសាយ បានអំណោយទានមួយមកពីព្រះ ដោយសារអំណោយ
ទាននោះ ទ្រង់អាចបកប្រែផ្លាក់ត្រាបែបនេះបាន; មែនហើយ
ហើយអាំម៉ូនក៏ អររីករាយផងដែរ ។
២៩ តែអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោកពោរពេញដោយសេច
ក្ដីសោកសៅ ពីព្រោះបងប្អូនលោកជាច្រើនត្រូវគេសម្លាប់ចោល;
៣០ ហើយថែមទាំងព្រួយ ដោយសារស្ដេចណូអេ ព្រមទាំង
ពួកសង្ឃរបស់ទ្រង់ បានធ្វើឲ្យប្រជាជនប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងអំពើ
ទុច្ចរិត ជាច្រើនទាស់នឹងព្រះ; ហើយពួកគេក៏បានកាន់ទុក្ខ
ដល់សេចក្ដីស្លាប់របស់អ័ប៊ីណាដៃ; ហើយដល់ការចាកចេញទៅ
របស់អាលម៉ា និង ប្រជាជនដែលទៅជាមួយលោកផង ដែល
បានសាងឡើងនូវសាសនាចក្រនៃព្រះមួយ តាមរយៈកម្លាំង
និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ និងសេចក្ដី ជំនឿជឿដល់ពាក្យទាំង
ឡាយដែលអ័ប៊ីណាដៃបាននិយាយ ។
៣១ មែនហើយ ពួកគេកាន់ទុក្ខដោយសារការចាកចេញទៅ
នៃពួកនោះ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា តើពួកនោះបានទៅទីណាទេ ។
ឥឡូវនេះ ពួកគេច្បាស់ជាបានរួបរួមគ្នា ដោយរីករាយជាមួយ
នឹងអ្នកទាំងនោះ ព្រោះពួកគេផ្ទាល់ក៏បានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា
ជាមួយ នឹងព្រះ ដើម្បីបំរើទ្រង់ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ ។
៣២ ហើយឥឡូវនេះ ចាប់តាំងពីអាំម៉ូនបានមកដល់ នោះស្ដេច
លិមហៃក៏បានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះដែរ ព្រមទាំង
ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ជាច្រើនផង ដើម្បីបំរើទ្រង់ ហើយកាន់
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចលិមហៃ
និងប្រជាជនទ្រង់ជាច្រើន ចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក; តែគ្មានអ្នក
ណាម្នាក់ សោះនៅលើដែនដី ដែលមានសិទ្ធិអំណាចពីព្រះឡើយ ។

២០ *ក* ម៉ូសាយ ២០:៥.
២២ *ក* ម៉ូសាយ ៧:៦–១៣.
២៣ *ក* ហេលេ. ៥:២១.
២៥ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៧.
ខ ម៉ូសាយ ៧:១៤.
២៦ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៨.
២៨ *ក* អោមណៃ ១:២០–២២;
ម៉ូសាយ ២៨:១១–១៦.
៣០ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១២–២០.
ខ ម៉ូសាយ ១៨:៣៤–៣៥.
៣៣ *ក* ស.ប. សិទ្ធិអំណាច.

ហើយអាំម៉ូនមិនព្រមធ្វើការនេះ ដោយចាត់ថា រូបលោកជាអ្នកបំរើម្នាក់មិន សក្ដិសម ។

៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពេលនោះពួកគេពុំបានរួបរួមគ្នា ជាសាសនាចក្រមួយនៅឡើយទេ ដោយរង់ចាំព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេចង់ឲ្យបានដូចជាអាលម៉ា និងបងប្អូនលោក ដែលបានរត់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

៣៥ ពួកគេចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ទុកជាសាក្សី ហើយជាទីបន្ទាល់ថា ពួកគេស្ម័គ្រចិត្តនឹងបំរើព្រះ ឲ្យអស់ពីដួងចិត្តគេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានពន្យាពេលដែរ; ហើយដំណើររឿងអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ពួកគេ នឹងមានចែងនៅពេល ក្រោយ ។

៣៦ ហើយឥឡូវនេះ ការសិក្សាទាំងស្រុងរបស់អាំម៉ូន និងរាស្ត្ររបស់លោក ព្រមទាំងស្ដេចលិមហៃ និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ គឺដើម្បី ដោះខ្លួនឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកលេមិន និងពីសេវកភាព ៕

ជំពូកទី ២២

ផែនការទាំងឡាយត្រូវរៀបចំឡើង សំរាប់ឲ្យប្រជាជនបានរួចផុតពីសេវកភាពពីពួកលេមិន — ពួកសាសន៍លេមិនត្រូវគេធ្វើឲ្យស្រវឹង — ប្រជាជនលួចរត់ត្រឡប់ទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ ហើយក្លាយជាប្រជាជនស្ដេចម៉ូសាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២១–១២០ ម.គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូន និងស្ដេចលិមហៃបានចាប់ផ្ដើមពិគ្រោះជាមួយនឹងប្រជាជនថា តើគេត្រូវធ្វើយ៉ាង ណា ដើម្បីដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព; ហើយពួកគេថែមទាំងបានចាត់ឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ប្រមូលគ្នាមក; ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីគេអាចបានសម្លេងរបស់ប្រជាជនអំពីបញ្ហានេះ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំអាចរកឃើញផ្លូវណាមួយឡើយ ដើម្បីដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពលើកលែង តែយកប្រពន្ធ និងកូនរបស់គេ និងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងគោរបស់គេ និងត្រសាលរបស់គេ ហើយចាកចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ប៉ុណ្ណោះ; ព្រោះពួកលេមិនមានគ្នាច្រើនពេក ពុំអាចឲ្យប្រជាជនលិមហៃតតាំងនឹងពួកគេបានទេ បើគិតថាដោះខ្លួនឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ដោយប្រើដាវវិញ ។

៣ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេឌានបានឈានទៅមុខ ហើយឈរនៅចំពោះមុខស្ដេច ហើយទូលទ្រង់ថា៖ ឥឡូវនេះ សូមព្រះរាជាទ្រង់ជ្រាប ទ្រង់បានស្ដាប់តាមពាក្យរបស់ទូលបង្គំជាច្រើនលើកច្រើនគ្រាមកហើយ កាលដែលយើងតតាំង ជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់យើង គឺពួកលេមិន ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ បើសិនជាទ្រង់ពុំយល់ថារូបទូលបង្គំនេះជាអ្នកបំរើម្នាក់ដ៏ឥតប្រយោជន៍ទេ ឬបើសិនជាពីមុន ទ្រង់បានស្ដាប់ពាក្យរបស់ទូលបង្គំខ្លះ ហើយពាក្យទាំងនោះត្រូវបានយកមកប្រើការចំពោះទ្រង់ ហេតុដូច្នេះហើយទូលបង្គំចង់ឲ្យទ្រង់ ស្ដាប់ពាក្យទូលបង្គំនៅពេលនេះដែរ ហើយទូលបង្គំនឹងធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ហើយដោះប្រជាជននេះឲ្យរួចផុត ពីសេវកភាព ។

៥ ហើយស្ដេចបានអនុញ្ញាតឲ្យលោកនិយាយ ហើយគេឌានបានទូលទ្រង់ថា៖

៦ មើលចុះ ផ្លូវខាងក្រោយ កាត់ចូលតាមកំផែងក្រោយដែលនៅផ្នែកខាងក្រោយទីក្រុង ។ ពួកលេមិន ឬពួកទាហានយាមនៃពួក លេមិន វាស្រវឹងនៅពេលយប់; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងចេញការប្រកាសមួយដល់ចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននេះ ឲ្យគេប្រមូល ហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោរបស់គេ ដើម្បីពួកគេអាចដឹកសត្វទាំងនេះ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន នៅពេលយប់ចុះ ។

៧ ហើយទូលបង្គំនឹងធ្វើតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់ ទៅប្រគល់ស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលជាពន្ធដារចុងក្រោយបង្អស់ដល់ពួកលេមិន ហើយពួកគេនឹងស្រវឹង; ហើយយើងនឹងទៅតាមផ្លូវសម្ងាត់ដែលនៅខាងឆ្វេងបន្ទាយរបស់ពួកគេនោះ កាលពួកគេស្រវឹងដេកលក់ ។

៨ នោះយើងនឹងធ្វើដំណើរចេញទៅជាមួយនឹងពួកស្ត្រីរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង និងហ្វូងចៀមរបស់យើង និងហ្វូងគោ របស់យើង ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ហើយយើងនឹងធ្វើដំណើរព័ទ្ធជុំវិញដែនដីសៃឡោម ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចបានស្ដាប់តាមពាក្យរបស់គេឌាន ។

១០ ហើយស្ដេចលិមហៃបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនទ្រង់ ប្រមូលសត្វ

៣៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៥:១៧–១៨.

របស់គេ; ហើយទ្រង់បានប្រគល់ពន្លដារ ជាស្រាទំពាំងបាយជូរទៅ
ឲ្យពួកលេមិន; ហើយទ្រង់ក៏បានប្រគល់ស្រាទំពាំងបាយជូរ ជា
អំណោយទៀតដល់ពួកគេ; ហើយពួកគេបានផឹកតាមចិត្ត
នូវស្រាទំពាំង បាយជូរ ដែលស្ដេចលិមហៃបានប្រគល់ឲ្យនោះ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជន
របស់ស្ដេចលិមហៃបានចេញដំណើរនៅពេលយប់ ចូលទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ជាមួយនឹងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងគោ
របស់គេ ហើយពួកគេបានដើរព័ទ្ធជុំវិញដែនដីសៃឡោម ក្នុង
ទីរហោស្ថាន ហើយបត់ឆ្ពោះទៅ ដែនដីសារ៉ាហិមឡា ដែល
នាំមុខដោយអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ។
១២ ហើយពួកគេបានយកអស់ទាំងមាស និងប្រាក់របស់គេ
និងវត្ថុមានតម្លៃរបស់គេទាំងឡាយ ដែលគេអាចយកបាន ព្រមទាំង
ស្បៀងអាហាររបស់គេ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានផង ហើយ
ពួកគេបន្ដដំណើររបស់គេទៅ ។
១៣ ហើយបន្ទាប់ពីនៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់ជាច្រើនថ្ងៃមក
នោះពួកគេបានមកដល់ដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានរួបរួម
ជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់ម៉ូសាយ ហើយក្លាយទៅជាប្រជាជន
របស់ទ្រង់ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយ*ក*បានទទួល
ពួកគេដោយសេចក្ដីអំណរ; ហើយទ្រង់*ខ*ក៏បានទទួលបញ្ជីទាំងឡាយ
របស់ពួកគេផង ព្រមទាំងបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលប្រជាជន
លិមហៃ បានជួបប្រទះឃើញនោះផង ។
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ពួកលេមិនបានដឹងថា ប្រជាជនលិមហៃបានចេញចោលដែនដីទៅ
នៅ ពេលយប់ នោះពួកគេបានចាត់ឲ្យកងទ័ពមួយចំនួន ចូលទៅ
ក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីដេញតាមពួកគេ ។
១៦ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានដេញតាមអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃមក
នោះពួកគេមិនអាចតាមដានបានទៀតឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ពួកគេក៏វង្វេងនៅក្នុងទីរហោស្ថានទៅ ៕

ដំណើររឿងអំពីអាលម៉ា និងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ដែល
ត្រូវដេញឲ្យចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយប្រជាជន
របស់ស្ដេចណូអេ ។

មាននូវមនៅក្នុងជំពូកទី ២៣ និង ២៤ ។

ជំពូកទី ២៣

អាលម៉ាមិនព្រមធ្វើជាស្ដេច — លោកបំរើជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រដៅរាស្ត្រទ្រង់ ហើយពួកសាសន៍លេមិនវាយ យកដែនដីហេឡាម — អាមូឡុនជាមេដឹកនាំពួកសង្ឃទុច្ចរិតនៃស្ដេចណូអេ គ្រប់ គ្រងដោយនៅចំណុះក្រោមរាជ្យលេមិន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៥–១២១ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ អាលម៉ា ដោយបានទទួលការព្រមានពីព្រះអម្ចាស់ថា
ពលទ័ពរបស់ស្ដេចណូអេនឹងមកវាយពួកគេ ហើយដោយបាន
ប្រាប់ឲ្យ ប្រជាជនរបស់លោកដឹងរឿងនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ
ទើបពួកគេប្រមូលហ្វូងចៀមរបស់គេ ហើយយកធញ្ញជាតិ
របស់គេ ហើយបានចេញ ដំណើរទៅក្នុងទីរហោស្ថាន
មុនពេលពលទ័ពរបស់ស្ដេចណូអេមកដល់ ។
២ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានកម្លាំងឲ្យពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យ
ពលរបស់ស្ដេចណូអេអាចតាមទាន់ ហើយបំផ្លាញពួកគេចោល
ឡើយ ។
៣ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរអស់ប្រាំបីថ្ងៃ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។
៤ ហើយពួកគេបានមកដល់ដែនដីមួយ មែនហើយ ជា
ដែនដីដ៏ល្អ ហើយមានសម្រស់ក្រៃលែង ជាដែនដីមួយដែល
មានទឹកសុទ្ធ ។
៥ ហើយពួកគេបានបោះត្រសាល ហើយបានចាប់ផ្ដើមភ្ជួរដី
ហើយចាប់ផ្ដើមសង់អាគារទាំងឡាយ មែនហើយ ពួកគេជា
អ្នក ឧស្សាហ៍ ហើយធ្វើពលកម្មដោយអស់ពីកម្លាំង ។
៦ ហើយប្រជាជនមានបំណងចង់ឲ្យអាល់ម៉ាធ្វើជាស្ដេចពួក
គេ ព្រោះលោកជាមនុស្សម្នាក់ដែលពួកគេស្រឡាញ់ ។
៧ ប៉ុន្ដែ*ក* លោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើលចុះ
យើងមិនចាំបាច់ត្រូវមានស្ដេចទេ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូល ដូច្នេះថា៖ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវលើកដំកើងមនុស្ស
ម្នាក់ ជាងមនុស្សម្នាក់ទៀតឡើយ ឬបុរសម្នាក់មិនត្រូវគិតថា
ខ្លួនខ្ពស់ជាងម្នាក់ទៀតទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់
គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ត្រូវមានស្ដេចឡើយ ។
៨ ក៏ប៉ុន្ដែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានលទ្ធភាពអាចរកបាន
ជានិច្ចនូវបុរសសុចរិតទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យធ្វើជាស្ដេច
នោះប្រសើរហើយ ដែលអ្នកមានស្ដេច ។
៩ ប៉ុន្ដែ ចូរចាំនូវ*ក*អំពើទុច្ចរិតរបស់ស្ដេចណូអេ និងពួកសង្ឃ

---

២២ ១៤*ក* ម៉ូសាយ ៨:៥.
ខ ម៉ូសាយ ៨:៩.
២៣ ៧*ក* ម៉ូសាយ ២៧:៣–៥.
៩ *ក* សុភា. ១៦:១២;
ម៉ូសាយ ១១:១–១៥.

របស់ទ្រង់; ហើយខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ធ្លាប់ធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់ ហើយបាន
ធ្វើអំពើគួរ ខ្ពើមឆ្អើមជាច្រើន ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដែលបាន
ធ្វើឲ្យខ្ញុំប្រែចិត្តដ៏ធ្ងន់;
១០ ក៏ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីបានឆ្លងកាត់ការលំបាកជាច្រើនមក ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់បានឮសំរែករបស់ខ្ញុំ ហើយបានឆ្លើយតបនឹង
ពាក្យអធិស្ឋាន របស់ខ្ញុំ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្ញុំទៅជាគ្រឿង
ឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ដោយបាននាំអ្នករាល់គ្នា
ជាច្រើន ឲ្យស្គាល់នូវសេចក្តីពិត របស់ទ្រង់ ។
១១ ក៏ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនយករឿងនេះ មកសរសើរដំកើងដល់ខ្ញុំទេ
ព្រោះខ្ញុំពុំសក្តិសមនឹងដំកើងដល់រូបខ្ញុំដូច្នោះឡើយ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ត្រូវ
ស្តេចណូអេជិះជាន់ ហើយធ្លាប់នៅក្នុងសេវកភាពបំរើទ្រង់ និង
ពួកសង្ឃ របស់ទ្រង់ ហើយធ្លាប់បានពួកគេនាំចូលទៅក្នុងអំពើ
ទុច្ចរិត; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវជាប់ចំណងទាំង
ឡាយនៃអំពើទុច្ចរិត ឡើយ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ ដូចជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានដោះខ្លួន
រួចពីចំណងទាំងនេះហើយ ដោយសារព្រះចេស្តានៃព្រះជាយ៉ាង
ណា; មែនហើយ គឺបានរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃស្តេចណូអេ និង
ប្រជាជនទ្រង់ ហើយបានរួចពីចំណងទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិតផង
នោះខ្ញុំក៏ចង់ឲ្យ អ្នករាល់គ្នាឈរឲ្យរឹងប៉ឹងក្នុងឥស្សរភាពនេះ
ដែលធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេរីជាយ៉ាងនោះដែរ ហើយ
ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំទុកចិត្តលើបុរស ណាម្នាក់ ឲ្យធ្វើជាស្តេចលើ
អ្នករាល់គ្នាឡើយ ។
១៤ ហើយក៏កុំទុកចិត្តលើនរណាម្នាក់ ឲ្យធ្វើជាគ្រូអ្នក ឬជា
សង្ឃប្រដៅអ្នកដែរ លើកលែងតែអ្នកនោះជាអ្នកសំណប់នៃព្រះ
ដែលដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។
១៥ ម្ល៉ោះហើយ អាលម៉ាបានបង្រៀនប្រជាជនលោកថា មនុស្ស
គ្រប់រូបត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងខ្លួន ឲ្យដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯង
គឺមិនត្រូវមានការទាស់ទែងគ្នាឡើយ ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ អាលម៉ាគឺជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់ពួក
គេ គឺលោកជាអ្នកបង្កើតសាសនាចក្ររបស់ពួកគេឡើង ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់បាន
ទទួលសិទ្ធិអំណាច ដើម្បីផ្សាយសាសនា ឬបង្រៀនឡើយ
លើកលែងតែអ្នកដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចមកពីព្រះ
ប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានតាំងអស់ទាំងសង្ឃ
របស់គេ និងអស់ទាំងគ្រូរបស់គេ ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់បាន
តាំងឡើយ លើកលែងតែពួកគេជាមនុស្សសុចរិត ។
១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានថែទាំប្រជាជន ហើយបាន
ផ្តល់ដល់គេ នូវអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសុចរិត ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ចាប់ផ្តើមចំរើនឡើងជាអតិបរមានៅលើដែនដី;
ហើយគេហៅដែនដី នោះថា ហេឡាម ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានកើនចំនួន
ហើយបានចំរើនឡើងជាអតិបរមា នៅលើដែនដីហេឡាម;
ហើយគេបានសង់ទីក្រុងមួយ ដែលគេហៅទីក្រុងនោះថា
ទីក្រុងហេឡាម ។
២១ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យល់ឃើញថាល្មមប្រដៅ
រាស្ត្រទ្រង់; មែនហើយ ទ្រង់បានសាកល្បងសេចក្តីអត់ធន់
និងសេចក្តីជំនឿ របស់ពួកគេ ។
២២ ក៏ប៉ុន្តែ — អស់អ្នកណាដែលដាក់ទីទុកចិត្ត
របស់ខ្លួនទៅលើទ្រង់ អ្នកនោះហើយដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើង
នៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់ ។ មែនហើយ ចំពោះរាស្ត្រនេះ
គឺដូច្នោះឯង ។
២៣ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកថា ពួកគេត្រូវបាននាំឲ្យ
ធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចដោះពួក
គេ បានឡើយ លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេប៉ុណ្ណោះ មែនហើយ គឺជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងអ៊ីសាក
និងយ៉ាកុប ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានដោះលែង

៩ *ខ* ម៉ូសាយ ១៧:១–៤.
១០ *ក* គ. និង ស. ៥៨:៤.
ខ ម៉ូសាយ ១៨:៣៥.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:១៩–២២.
១៣ *ក* កាឡាទី ៥:១.
ខ ស.ប. ឥស្សរភាព.
គ ម៉ូសាយ ២៩:១៣.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១៨–២២.
១៥ *ក* ស.ប. សេចក្តីស្រឡាញ់.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១១:២៨–២៩.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:៧.
១៧ *ក* ស.ប. សិទ្ធិអំណាច; បព្វជិតភាព.
១៨ *ក* ១ ធីម៉ូ. ៤:៦.
២១ *ក* ហេលេ. ១២:៣;
គ. និង ស. ៩៨:២១.
ស.ប. វាយផ្ចាល, ការវាយផ្ចាល.
ខ ស.ប. សេចក្តីអត់ធន់.
២២ *ក* ស.ប. ទុកចិត្ត.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧.

ពួកគេ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញនូវព្រះចេស្ដាដ៏ឥទ្ធិឫទ្ធិរបស់ទ្រង់ដល់គេ ហើយគេមានសេចក្ដីសោមនស្សជាអនេក ។

២៥ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេនៅលើដែនដីហេឡាម មែនហើយ នៅក្នុងទីក្រុងហេឡាមនោ ពេលកំពុងភ្ជួរដីនៅជុំវិញនោះ មើលចុះ មានកងទ័ពសាសន៍លេមិនបានមកក្នុងតំបន់ព្រំដែន ។

២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងប្អូនរបស់អាលម៉ាបានរត់គេចពីទីវាលរបស់គេ ហើយប្រមូលគ្នាមកនៅឯទីក្រុងហេឡាម; ហើយពួកគេតក់ស្លុតជាខ្លាំង ដោយព្រោះឃើញពួកលេមិនលេចមក ។

២៧ ប៉ុន្តែ អាលម៉ាបានចេញទៅ ហើយឈរក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយទូន្មានពួកគេថា មិនត្រូវតក់ស្លុតទេ តែគេត្រូវនឹកចាំដល់ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេវិញ ហើយទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេ ។

២៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏រំងាប់ការតក់ស្លុតរបស់គេទៅ ហើយបានចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់បន្ទន់ចិត្ត ពួកលេមិន ដើម្បីគេទុកជីវិតឲ្យពួកគេ និងប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេ ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបន្ទន់ចិត្តពួកលេមិន ។ ហើយអាលម៉ា និងបងប្អូនលោកបានចេញទៅ ហើយប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកគេ ហើយពួកលេមិនបានយកដែនដីហេឡាម ។

៣០ ឥឡូវនេះ ពលទ័ពសាសន៍លេមិន ដែលបានដេញតាមប្រជាជនរបស់ស្ដេចលិមហៃនោះបានវង្វេង នៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់ ជាច្រើនថ្ងៃ ។

៣១ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានជួបប្រទះឃើញពួកសង្ឃរបស់ស្ដេចណូអេ នៅត្រង់កន្លែងមួយ ដែលគេហៅថាអាមូឡុន; ហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមយកដែនដីអាមូឡុនហើយចាប់ផ្ដើមភ្ជួររាស់ដីនោះ ។

៣២ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំរបស់ពួកសង្ឃនោះ មានឈ្មោះថាអាមូឡុន ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូឡុនបានអង្វរពួក[ក]លេមិន; ហើយគាត់ថែមទាំងបានចាត់ឲ្យប្រពន្ធខ្លួនដែលជា កូនក្រមុំរបស់ពួកលេមិន ទៅអង្វរដល់បងប្អូនគេសុំកុំឲ្យបំផ្លាញប្ដីរបស់ខ្លួនចោលឡើយ ។

៣៤ ហើយពួកលេមិនមាន[ក]ចិត្តមេត្តាដល់អាមូឡុន និងបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយពុំបានបំផ្លាញពួកគេចោលឡើយ ដោយសារតែ ប្រពន្ធរបស់ពួកគេនោះឯង ។

៣៥ ហើយអាមូឡុន និងបងប្អូនគាត់ បានចូលរួបរួមជាមួយនឹងពួកលេមិន ហើយកាលពួកគេកំពុងតែធ្វើដំណើរនៅក្នុងទីរហោស្ថានស្វែងរកដែនដីនីហ្វៃ នោះពួកគេបានប្រទះឃើញដែនដីហេឡាម ដែលមានអាលម៉ា និងបងប្អូនលោករស់នៅនោះ ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានសន្យាជាមួយនឹងអាលម៉ា និងបងប្អូនលោកថា បើសិនជាពួកគេបង្ហាញ ផ្លូវពួកគេ ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃ នោះពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឲ្យគេមានជីវិតរស់នៅ ហើយឲ្យគេមានឥស្សរភាព ។

៣៧ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីអាលម៉ាបានបង្ហាញផ្លូវដល់ពួកគេដែលនាំទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃហើយ នោះស្រាប់តែពួកលេមិនមិន[ក]បានកាន់ តាមពាក្យសន្យារបស់គេទេ; តែគេបានចាត់ឲ្យមានទាហានយាមព័ទ្ធជុំវិញដែនដីហេឡាម យាំងអាលម៉ា និងបងប្អូនលោកវិញ ។

៣៨ ហើយពួកគេដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន បានទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃ; ហើយពួកគេមួយចំណែកទៀត បានត្រឡប់មកដែនដីហេឡាមវិញ ហើយបាននាំប្រពន្ធ និងកូនរបស់ពួកទាហានយាមដែលគេបានទុកឲ្យនៅលើដែនដីនោះមកផងដែរ ។

៣៩ ហើយស្ដេចរបស់ពួកលេមិនបានអនុញ្ញាតឲ្យអាមូឡុនធ្វើជាស្ដេច ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើប្រជាជនរបស់គាត់ គឺជាប្រជាជន ដែលរស់នៅលើដែនដីហេឡាម ក៏ប៉ុន្តែគាត់មិនត្រូវមានអំណាចធ្វើអ្វី ដែលផ្ទុយនឹងព្រះទ័យ នៃស្ដេចនៃពួកលេមិនឡើយ ៕

ជំពូកទី ២៤

អាមូឡុនបៀតបៀនអាលម៉ា និងប្រជាជនលោក — ពួកគេនឹងត្រូវយកទៅសម្លាប់ចោល បើគេអធិស្ឋាន — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សំរាល បន្ទុករបស់ពួកគេ — ទ្រង់ដោះពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយគេត្រឡប់ទៅសារ៉ាហិមឡាវិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៤៥–១២០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូឡុនបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងព្រះនេត្រនៃស្ដេចរបស់ពួកលេមិន; ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ដេច របស់ពួកលេមិនបានអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ និង

៣៣ *ក* ម៉ូសាយ ២០:៣–៥.

៣៤ *ក* ស.ប. អាណិត.

៣៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៤:៨–១៥.

បងប្អូនរបស់ទ្រង់បានតែងតាំងឡើងជាគ្រូបង្រៀនលើប្រជាជន
មែនហើយ គឺលើ ប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីសេមឡុន
ហើយនៅលើដែនដីសៃឡោម ហើយនៅលើដែនដី
អាមូឡុនផងដែរ ។
២ ព្រោះពួកលេមិនបានយកបានដែនដីទាំងអស់នេះ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ស្ដេចរបស់ពួកលេមិន បានតែងតាំងស្ដេចឲ្យត្រួត
ត្រាលើដែនដីទាំងអស់នេះ ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចរបស់ពួកលេមិន មាននាមថា លេមិន
ដោយដាក់តាមនាមរបស់បិតាទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើប
ទ្រង់មាននាមថា ស្ដេចលេមិន ហើយទ្រង់គឺជាស្ដេចលើប្រជាជន
ជាច្រើន ។
៤ ហើយទ្រង់បានតែងតាំងបងប្អូនរបស់អាមូឡុន ឲ្យធ្វើជា
គ្រូបង្រៀន នៅគ្រប់ដែនដីដែលប្រជាជនទ្រង់យកបាន; ម្ល៉ោះហើយ
ទើបភាសានីហ្វៃត្រូវបានចាប់ផ្ដើមបង្រៀននៅក្នុងចំណោម
ប្រជាជនលេមិនទាំងអស់ ។
៥ ហើយពួកគេជាប្រជាជនដែលរាប់អានគ្នា; ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំស្គាល់ព្រះដែរ; រីឯបងប្អូនអាមូឡុន
ក៏មិនបានបង្រៀនពួកគេ អំពីព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ឬក៏
អំពីក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេទេ; ហើយពួកគេក៏មិនបានបង្រៀន
ពួកគេ អំពីពាក្យពេចន៍របស់អ័ប៊ិណាដៃដែរ;
៦ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានបង្រៀនពួកនោះថា គេត្រូវកត់បញ្ជី
របស់ខ្លួនទុក ហើយថា គេអាចសរសេរកគ្នាទៅវិញទៅមក ។
៧ ម្ល៉ោះហើយ ពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើមកើននូវទ្រព្យសម្បត្តិ
ហើយបានចាប់ផ្ដើមលក់ដូរទៅវិញទៅមក ហើយបានក្លាយទៅ
ជាខ្លាំងពូកែ ហើយបានចាប់ផ្ដើមទៅជាប្រជាជនមួយ
ដ៏ប្រកបដោយកលល្បិច ហើយមានប្រាជ្ញា ស្របតាមប្រាជ្ញា
នៃលោកិយ មែនហើយ ជាប្រជាជនមួយដ៏ប្រកបដោយកលល្បិច
ចូលចិត្តធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយលួចប្លន់
លើកលែងតែគេមិនធ្វើការ នេះនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនគេផ្ទាល់
ប៉ុណ្ណោះ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូឡុន
បានចាប់ផ្ដើមអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចទៅលើអាលម៉ា និងបងប្អូន
របស់លោក ហើយបានចាប់ផ្ដើមបៀតបៀនលោក ហើយឲ្យ
កូនចៅទ្រង់បៀតបៀនកូនចៅរបស់អាលម៉ា និងបងប្អូន
លោកដែរ ។
៩ ព្រោះអាមូឡុនស្គាល់អាលម៉ាថា លោកធ្លាប់ធ្វើជាសង្ឃ
របស់ស្ដេច ហើយថា លោកនេះហើយដែលបានជឿតាម
ពាក្យ ពេចន៍របស់អ័ប៊ិណាដៃ ហើយត្រូវបានស្ដេចដេញចេញ
ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់ខឹងនឹងលោក; ព្រោះទ្រង់នៅ
ក្រោមបង្គាប់ស្ដេច លេមិន តែទ្រង់បានអនុវត្តសិទ្ធិ
អំណាចទៅលើពួកគេ ហើយដាក់ការធ្ងន់ៗឲ្យគេធ្វើ ហើយ
ដាក់អ្នកត្រួតកិច្ចការឲ្យត្រួតត្រាលើពួកគេ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្ដីវេទនា
របស់គេមានទំហំធំណាស់ រហូតដល់គេបានចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវ
យ៉ាងខ្លាំងដល់ព្រះ ។
១១ ហើយអាមូឡុនបានបញ្ជាឲ្យពួកគេឈប់អំពាវនាវ; ហើយ
ទ្រង់បានដាក់ពួកទាហានយាមឲ្យមើលពួកគេថា បើឃើញ
អ្នកណាអំពាវនាវដល់ព្រះ អ្នកនោះហើយនឹងត្រូវយក
ទៅសម្លាប់ចោល ។
១២ ហើយអាលម៉ា និងប្រជាជនរបស់លោក ពុំបាន
បន្លឺសម្លេងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទេ តែបាន
ថ្វាយ ដួងចិត្តគេដល់ទ្រង់វិញ; ហើយទ្រង់បានជ្រាបនូវគំនិត
ដែលនៅក្នុងចិត្តគេ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់បន្លឺមកគេ នៅពេលវេទនារបស់គេថា៖ ចូរងើបក្បាលឡើង
ហើយចូរក្សាន្ដចិត្តចុះ ព្រោះយើងដឹងនូវសេចក្ដីសញ្ញា ដែល
អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាមួយនឹងយើង; ហើយយើងនឹងធ្វើសេចក្ដី
សញ្ញា ជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង ហើយនឹងដោះពួកគេឲ្យ
រួចផុតពីសេវកភាព ។
១៤ ហើយយើងនឹងសំរាលបន្ទុកទាំងឡាយដែល
ដាក់នៅលើស្មាអ្នកផង ហើយសូម្បីតែរូបអ្នកក៏នឹងមិនអាច
ចាប់អារម្មណ៍ថា មានបន្ទុកទាំងនោះនៅលើខ្នងអ្នកឡើយ
ទោះនៅពេលអ្នកជាប់នៅក្នុងសេវកភាពក្ដី; ហើយយើងនឹងធ្វើ
ការនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចឈរជាសាក្សីដល់យើងពីអំណិះ
តទៅ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងជាពិតប្រាកដថា យើងជា
ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ មករករាស្ត្រ យើង ក្នុងពេលគេស្ថិតក្នុង
សេចក្ដីវេទនា ។
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទុកទាំង
ឡាយដែលដាក់នៅលើអាលម៉ា និងបងប្អូនលោក ត្រូវបាន
សំរាលទៅ; មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចំរើនកម្លាំងឲ្យគេ

២៤ ៨*ក* គ. និង ស. ១២១:៣៩.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១–៤; ២៣:៩.
ខ ម៉ូសាយ ២១:៣–៦.
១២ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១៤ *ក* ស.ប. សាក្សី.
ខ ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
១៥ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២៨–៣០.

ដើម្បីឲ្យគេអាចទ្រ[ខ]បន្ទុកទាំងឡាយរបស់គេបានដោយងាយ
ហើយពួក គេបានធ្វើតាមអស់ទាំងព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់
ដោយការរីករាយ និងដោយការអត់ធន់ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេចក្ដីជំនឿ
និងសេចក្ដីអត់ធន់របស់គេមានទំហំធំ រហូតដល់សម្លេងនៃព្រះ
អម្ចាស់បានបន្លឺមកគេទៀតថា៖ ចូរក្សាន្ដចិត្តចុះ ព្រោះថ្ងៃស្អែក
យើងនឹងដោះអ្នកឲ្យរួចផុតពីសេវកភាពហើយ ។
១៧ ហើយទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅអាលម៉ាថា៖ ចូរអ្នក
នាំមុខប្រជាជននេះ ហើយយើងនឹងទៅជាមួយនឹងអ្នក ហើយ
ដោះប្រជាជននេះឲ្យរួចផុតពី[ក]សេវកភាព ។
១៨ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា និង
ប្រជាជនរបស់លោក បានប្រមូលហ្វូងចៀមរបស់គេក្នុងពេលយប់
ព្រមទាំងធញ្ញជាតិរបស់គេផង; មែនហើយ គេបានប្រមូល
ហ្វូងចៀមរបស់គេអស់ពេញមួយយប់ ។
១៩ ហើយដល់ព្រឹកឡើង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សណ្ដំឲ្យពួក
លេមិនដេក[ក]លក់ស្កប់ មែនហើយ ឯពួកអ្នកត្រួតកិច្ចការរបស់គេ
ទាំង អស់ ក៏លង់លក់ក្នុងដំណេកដែរ ។
២០ ហើយអាលម៉ា និងប្រជាជនរបស់លោក បានចេញ
ដំណើរទៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ហើយកាលពួកគេបានធ្វើដំណើរ
អស់រយៈពេញមួយថ្ងៃហើយ នោះគេបានបោះត្រសាលនៅ
ក្នុងច្រកភ្នំមួយ ហើយគេបានហៅច្រកភ្នំថា អាលម៉ា
ពីព្រោះលោកបាននាំផ្លូវ គេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
២១ មែនហើយ ហើយនៅក្នុងច្រកភ្នំអាលម៉ា ពួកគេ
បានថ្វាយ[ក]អំណរគុណរបស់គេដល់ព្រះ ពីព្រោះទ្រង់បាន
មេត្តាករុណា ដល់ពួកគេ ហើយបានសំរាលបន្ទុកទាំងឡាយ
របស់គេ ហើយបានដោះគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព; ព្រោះពួក
គេស្ថិតនៅក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចដោះ
ពួកគេបានឡើយ លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេប៉ុណ្ណោះ ។
២២ ហើយពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះ មែនហើយ
អស់ទាំងពួកបុរសរបស់គេ និងអស់ទាំងពួកស្ត្រីរបស់គេ និង
អស់ ទាំងកូនចៅរបស់គេ ដែលអាចបន្លឺសម្លេងឡើងក្នុងការ
សរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះ
បន្ទូលទៅអាលម៉ាថា៖ ចូរប្រញាប់ឡើង ហើយនាំខ្លួនអ្នក និង
ប្រជាជន នេះចេញពីដែនដីនេះភ្លាម ព្រោះពួកលេមិនបាន
ភ្ញាក់ពីដេកហើយ ហើយកំពុងតែដេញតាមអ្នក; ហេតុដូច្នេះហើយ
ចូរអ្នកចេញពីដែនដី នេះទៅ ហើយយើងនឹងបញ្ឈប់ពួកលេមិន
នៅក្នុងច្រកភ្នំនេះ ដើម្បីកុំឲ្យគេដេញតាមប្រជាជននេះហួស
ពីទីនេះទៅ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានចេញពីច្រកភ្នំ ហើយបានធ្វើដំណើរចូលក្នុងទីរហោស្ថាន ។
២៥ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានចូលក្នុងទីរហោស្ថានអស់រយៈ
ពេល១២ថ្ងៃ នោះពួកគេបានមកដល់ដែនដីសារ៉ាហិមឡា
ហើយស្ដេចម៉ូសាយបានទទួលពួកគេដោយក្ដីអំណរ ៕

ជំពូកទី ២៥

ពួកពូជពង្សមូលេកនៅក្រុងសារ៉ាហិមឡា ក្លាយទៅជាពួក សាសន៍នីហ្វៃ — ពួកគេដឹងអំពីប្រជាជនរបស់អាលម៉ា និង របស់ស៊ីនិព្វ — អាលម៉ាធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកជូនលិមហៃ និង ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ — ម៉ូសាយអនុញ្ញាតឲ្យ អាលម៉ារៀបចំសាសនាចក្រនៃព្រះឡើង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ស្ដេចម៉ូសាយបានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនទាំងអស់
ប្រមូលគ្នាមក ។
២ ឥឡូវនេះ កូនចៅនីហ្វៃពុំសូវមានច្រើនប៉ុន្មាន ឬក៏ពុំសូវ
មានពួកជនដែលជាពូជពង្សនីហ្វៃ ស្មើនឹងប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា
ដែលជាពូជពង្ស[ក]មូលេក និងពួកជនដែលមកជាមួយលោកក្នុង
ទីរហោស្ថាននោះទេ ។
៣ ហើយពុំសូវមានប្រជាជននីហ្វៃ និងប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា
ឲ្យស្មើទៅនឹងពួកលេមិនទេ; មែនហើយ ពួកគេមិនស្មើនឹង
ពាក់កណ្ដាលពួកលេមិនផង ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់បានប្រមូលគ្នាមក
ហើយប្រជាជនសារ៉ាហិមឡាទាំងអស់ផងដែរ ហើយពួកគេ
បានប្រមូលមកជាពីរក្រុម ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបានអាន
ហើយបានបញ្ជាឲ្យគេអានបញ្ជីទាំងឡាយរបស់ស៊ីនិព្វ និងប្រជាជន

ខ អាលម៉ា ៣១:៣៨; ៣៣:២៣.
ក គ. និង ស. ៥៤:១០.
ស.ប. សេចក្ដីអត់ធន់.
១៧ *ក* ស.ប. ការជាប់ឃុំឃាំង.
១៩ *ក* ១ សាំយូ. ២៦:១២.
២១ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ,
ការថ្លែងអំណរគុណ.
២៥ ២*ក* អោមណៃ ១:១៣–១៩.
ខ ហេលេ. ៦:១០.
ស.ប. មូលេក.

ទ្រង់; មែនហើយ ទ្រង់បានអានបញ្ជីទាំងឡាយ នៃប្រជាជនស៊ីនិព្វ
ចាប់តាំងពីពេលដែលពួកគេចាកចេញពីដែនដី សារ៉ាហិមឡាទៅ
រហូតដល់ពេលពួកគេបានត្រឡប់មកវិញទៀត ។
៦ ហើយទ្រង់ក៏បានអានដំណើររឿងនៃអាលម៉ា និងបងប្អូន
លោក និងសេចក្ដីវេទនាទាំងអស់របស់គេ ចាប់តាំងពីពេលដែល
គេចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាទៅ រហូតដល់ពេលគេត្រឡប់
មកវិញដែរ ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ កាលម៉ូសាយបានបញ្ចប់នូវការអានបញ្ជី
ទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ដែលមិនដែល បាន
ចាកចេញពីដែនដីនេះ កើតសេចក្ដីអស្ចារ្យ ហើយងឿងឆ្ងល់
ជាខ្លាំង ។
៨ ព្រោះពួកគេមិនដឹងជានឹងគិតយ៉ាងណាទេ; ព្រោះកាល
ដែលគេបានឃើញពួកជនដែលបានដោះឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព
នោះពួកគេមានសេចក្ដីសោមនស្សជាអតិបរមា ។
៩ ហើយកាលដែលពួកគេនឹកដល់បងប្អូនគេ ដែលត្រូវពួក
លេមិនសម្លាប់ចោល នោះពួកគេពោពេញទៅដោយសេចក្ដី
សោកសៅ ហើយគឺបានស្រក់ទឹកភ្នែកដ៏ហូរហៀរដោយ
សោកសៅ ។
១០ ហើយមួយទៀត កាលដែលពួកគេនឹកដល់សេច
ក្ដីល្អសប្បុរសដ៏ទាន់ចិត្តនៃព្រះ និងព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ក្នុងការ
ដោះ អាលម៉ា និងបងប្អូនលោក ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួក
លេមិន និងពីសេវកភាព នោះពួកគេបានបន្លឺសម្លេងឡើង
ហើយថ្លែងអំណរ គុណដល់ព្រះ ។
១១ ហើយមួយទៀត កាលដែលពួកគេនឹកដល់ពួកលេមិន
ដែលជាបងប្អូននឹងគេនោះ ដល់សភាពបាប និងកខ្វក់របស់គេ
នោះ នោះពួកគេក៏ពោរពេញទៅដោយការឈឺចាប់ ហើយ
បារម្ភដល់សុខុមាលភាពនៃព្រលឹងរបស់ពួកគេ ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាដែលជា
កូនចៅរបស់អាមូឡុន និងបងប្អូនទ្រង់ ដែលបានយកពួក
កូនក្រមុំ នៃពួកលេមិនធ្វើជាប្រពន្ធនោះ មិនពេញចិត្តនឹងចរិយា
របស់ឪពុកខ្លួនទេ ហើយគេមិនចង់ឲ្យគេហៅតាមនាមរបស់
ឪពុកគេតទៅទៀត ឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាន
យកនាមនីហ្វៃមកដាក់ឲ្យខ្លួន ដើម្បីឲ្យគេហៅថាជាកូនចៅ
នីហ្វៃទៅវិញ ហើយបានរាប់ក្នុង ចំណោមពួកជនដែលហៅថា
ពួកសាសន៍នីហ្វៃវិញ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជនសារ៉ាហិមឡាទាំងអស់ ត្រូវ
បានរាប់ជាមួយនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយនេះក៏មកពីនគរ នេះ
ពុំដែលប្រគល់ដល់នរណា ក្រៅពីពូជពង្សនៃនីហ្វៃឡើយ ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ម៉ូសាយបានបញ្ចប់នូវការនិយាយ និងការអានដល់ប្រជាជន
ទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះទ័យចង់ឲ្យអាលម៉ាថ្លែងទៅកាន់
ប្រជាជនផង ។
១៥ ហើយអាលម៉ាបានថ្លែងទៅពួកគេ កាលពួកគេប្រមូល
គ្នាមកជាក្រុមដ៏ធំៗ ហើយលោកបានទៅពីក្រុមមួយទៅក្រុមមួយ
ដោយផ្សាយប្រាប់ដល់ប្រជាជន អំពីការប្រែចិត្ត និងសេច
ក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ។
១៦ ហើយលោកបានទូន្មានប្រជាជនលិមហៃ និង
បងប្អូនទ្រង់ គឺជនទាំងអស់ដែលបានដោះឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព
មក ដើម្បីឲ្យពួកគេចងចាំថា គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះពួក
គេឲ្យរួច ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាលម៉ា
បានបង្រៀនប្រជាជននូវការណ៍ជាច្រើន ហើយបានបញ្ចប់នូវ
ការ និយាយដល់គេហើយ នោះស្ដេចលិមហៃមានព្រះទ័យចង់
ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក; ហើយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ក៏មាន
បំណងចង់ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដែរ ។
១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ អាលម៉ាបានដើរចុះទៅក្នុងទឹក
ហើយបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេ; មែនហើយ លោកបាន
ធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេ តាមរបៀបដែលលោកបានធ្វើ
បុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យបងប្អូនលោក នៅក្នុងទឹកមរមនដែរ; មែន
ហើយ អស់អ្នក ណាដែលលោកបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ
គឺបានរួបរួមចូលក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ; ហើយការណ៍
នេះក៏ដោយសារតែសេចក្ដីជំនឿ របស់គេ ទៅលើពាក្យសំដី
របស់អាលម៉ានោះឯង ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចម៉ូសាយបាន
អនុញ្ញាតឲ្យអាលម៉ាតាំងសាសនាចក្រជាច្រើនឡើង ទូទៅ
អស់ទាំងដែនដីសារ៉ាហិមឡា; ហើយទ្រង់បានប្រទានដល់លោក
នូវអំណាចសំរាប់តែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀន នៅគ្រប់
សាសនាចក្រនីមួយៗ ។
២០ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឡើង ពីព្រោះមានមនុស្ស
ជាច្រើន ដែលពួកគេពុំអាចអភិបាលដោយគ្រូតែមួយបានឡើយ;

៨ *ក* ម៉ូសាយ ២២:១១–១៣.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:៣–៤;
អាលម៉ា ១៣:២៧.
ខ ស.ប. ព្រលឹង — តម្លៃនៃព្រលឹង
ទាំងឡាយ.
១៣ *ក* អោមណៃ ១:១៩.
១៨ *ក* ម៉ូសាយ ២១:៣៥.
ខ ម៉ូសាយ ១៨:៨–១៧.
១៩ *ក* ស.ប. បព្វជិតភាព.

ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាក៏មិនអាចស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នៅក្នុងជំនុំតែមួយបានដែរ;

២១ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរួមប្រជុំជាក្រុមផ្សេងៗគ្នា ដោយហៅថាសាសនាចក្រទាំងអស់; សាសនាចក្រនីមួយៗមានពួកសង្ឃរបស់ខ្លួន និងពួកគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្លួន ហើយសង្ឃនីមួយៗផ្សាយសាសនា ស្របតាមអ្វីៗដែលប្រគល់ទៅឲ្យពួកគេពីមាត់ អាលម៉ាផ្ទាល់ ។

២២ ម្ល៉ោះហើយ ទោះជាគេមានសាសនាចក្រជាច្រើនក្ដី គង់តែគេទាំងអស់ជាសាសនាចក្រតែមួយដែរ មែនហើយ គឺជាសាសនាចក្រនៃព្រះ; ព្រោះគ្មានអ្វីដែលគេផ្សាយនៅក្នុង[ក]សាសនាចក្រទាំងអស់នេះឡើយ លើកលែងតែអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ មានសាសនាចក្រប្រាំពីរ នៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាក៏ដោយដែលមានបំណងចង់លើកយកព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ ឬ[ក]ព្រះនាមនៃព្រះ មកដាក់លើខ្លួន អ្នកទាំងនោះហើយដែលបានចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រទាំងឡាយនៃព្រះ ។

២៤ ហើយពួកគេត្រូវបានហៅថា [ក]រាស្ត្រនៃព្រះ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួលពរ ហើយបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដីទៅ ៕

ជំពូកទី ២៦

សមាជិកនៃសាសនាចក្រជាច្រើននាក់ ត្រូវមនុស្សឥតជំនឿដឹកនាំឲ្យធ្វើបាប — អាលម៉ាត្រូវបានសន្យាឲ្យមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច — អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះបានការអភ័យទោស — សមាជិកនៃសាសនាចក្រដែលមានបាប ហើយប្រែចិត្ត ហើយសារភាពចំពោះអាលម៉ា និងចំពោះព្រះ នឹងបានអភ័យទោស; បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានរាប់ចូល ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រឡើយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១២០–១០០ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើននៃជំនាន់ដែលកំពុងពេញវ័យ ដែលពុំអាចយល់នូវពាក្យពេចន៍នៃស្ដេច បេនយ៉ាមីនបានឡើយ ដោយខ្លួននៅក្មេងពេក ក្នុងកាលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនទ្រង់; ហើយពួកគេពុំបានជឿតាម សណ្ដាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេទេ ។

២ ពួកគេពុំបានជឿនូវអ្វីដែលបាននិយាយអំពីដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ឡើយ ហើយគេក៏ពុំជឿអំពីការយាងមកនៃ ព្រះគ្រីស្ទដែរ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះតែការឥតជំនឿរបស់គេ នោះពួកគេពុំអាច[ក]យល់នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានឡើយ; ឯចិត្តគេត្រូវឡប់ជារឹងរូស ទៅវិញ ។

៤ ហើយពួកគេមិនព្រមទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ; ពួកគេក៏មិនព្រមចូលរួមនឹងសាសនាចក្រដែរ ។ ហើយពួកគេជាមនុស្សដោយ ឡែក ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ហើយនៅជាយ៉ាងនេះរហូតតទៅ គឺនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់គេដែលប្រកបដោយ[ក]រូបកាយ និងអំពើបាប; ព្រោះពួកគេពុំព្រមអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេឡើយ ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងរាជ្យម៉ូសាយ ពួកគេមានចំនួនមិនស្មើនឹងពាក់កណ្ដាលចំនួននៃរាស្ត្ររបស់ព្រះទេ; ប៉ុន្តែដោយសារ[ក]ការ បែកបាក់គ្នា នៅក្នុងចំណោមបងប្អូន នោះពួកគេបានក្លាយទៅមានចំនួនច្រើនឡើង ។

៦ ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើន ដោយពាក្យបញ្ជោររបស់គេ គឺពួកអ្នកដែលនៅក្នុង សាសនាចក្រ ហើយបានធ្វើឲ្យអ្នកទាំងនោះប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាច្រើន; ហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់ថា អស់អ្នកណាដែលនៅក្នុង [ក]សាសនាចក្រ ដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះសាសនាចក្រត្រូវព្រមានដាស់តឿន ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាននាំទៅខាងមុខពួកសង្ឃ ហើយពួកគ្រូបង្រៀនបានប្រគល់គេទៅឲ្យពួកសង្ឃ ឯពួកសង្ឃបាននាំគេទៅខាងមុខអាលម៉ា ជា[ក]សង្ឃជាន់ខ្ពស់ ។

៨ ឥឡូវនេះ ស្ដេចម៉ូសាយបានប្រទានឲ្យអាលម៉ាមានសិទ្ធិអំណាចលើសាសនាចក្រ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាពុំបានដឹង

២២ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១៧.
២៣ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការយកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកដាក់លើខ្លួនយើង.
២៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.
២៦ ៣ *ក* ស.ប. យោបល់.
៤ *ក* ស.ប. មនុស្សខាងសាច់ឈាម.
៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា; ការទាស់ទែង.
៦ *ក* អាលម៉ា ៥:៥៧–៥៨; ៦:៣. ស.ប. ព្រមាន, ពាក្យព្រមាន.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:៤២.

អំពីពួកគេទេ; តែមានសាក្សីចោទពួកគេជាច្រើន; មែនហើយ
មនុស្សទាំង ឡាយបានឈរ ហើយធ្វើបន្ទាល់អំពីអំពើទុច្ចរិតដ៏ច្រើន
របស់គេ ។
១០ ឥឡូវនេះ ពុំដែលមានរឿងបែបនេះកើតឡើង នៅក្នុង
សាសនាចក្រពីមុនសោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ អាលម៉ាកើតក្ដី
តប់ប្រមល់ នៅក្នុងវិញ្ញាណលោក ហើយលោកបានឲ្យនាំពួក
នោះទៅគាល់ស្ដេច ។
១១ ហើយលោកទូលស្ដេចថា៖ មើលចុះ យើងខ្ញុំបាននាំមនុស្ស
ជាច្រើនមកចំពោះទ្រង់ ជាអ្នកដែលត្រូវបងប្អូនគេចោទប្រកាន់;
មែន ហើយ ហើយពួកគេត្រូវចាប់បានកាលកំពុងតែប្រព្រឹត្ត
អំពើទុច្ចរិតផ្សេងៗ ។ ហើយពួកគេពុំប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើ
ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ ខ្លួនឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងខ្ញុំ
បាននាំពួកគេមកចំពោះទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចកាត់ក្ដីពួកគេ តាម
អំពើឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយរបស់ពួកគេចុះ ។
១២ ប៉ុន្តែ ស្ដេចម៉ូសាយមានបន្ទូលទៅកាន់អាលម៉ាថា៖
មើលចុះ យើងពុំកាត់ក្ដីពួកគេទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ
យើងប្រគល់គេទៅក្នុង ដៃអ្នក ដើម្បីកាត់ក្ដីវិញ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ វិញ្ញាណអាលម៉ាក៏កើតក្ដីតប់ប្រមល់ទៀត;
ហើយលោកបានទៅទូលសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ថា តើលោកត្រូវ
ធ្វើ យ៉ាងណាអំពីរឿងនេះ ព្រោះលោកខ្លាច
ក្រែងធ្វើខុសនៅចំពោះព្រះនេត្រព្រះ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
បន្ទាប់ពីលោកបានថ្វាយព្រលឹងលោកទាំងមូលដល់ព្រះហើយ
នោះស្រាប់តែសម្លេងនៃ ព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកលោកថា៖
១៥ ឱអាលម៉ាអើយ អ្នកមានពរហើយ ហើយមានពរដល់
អស់អ្នកណា ដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទឹកមរមន ។
អ្នកបានពរ ដោយព្រោះសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់របស់អ្នក ដល់
ពាក្យសំដីរបស់អ័ប៊ីណាដៃ ជាអ្នកបំរើរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ ។
១៦ ហើយមានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណាដែលមានសេច
ក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់ ទៅលើពាក្យសំដី ដែលអ្នកបាននិយាយ
ទៅកាន់ ពួកគេប៉ុណ្ណោះ ។
១៧ ហើយអ្នកមានពរ ពីព្រោះអ្នកបានតាំងសាសនា
ចក្រមួយឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ; ហើយពួកគេនឹង
ត្រូវបានតាំងឡើង ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានទៅជារាស្ត្រ
របស់យើង ។
១៨ មែនហើយ មានពរហើយ ដល់ប្រជាជននេះ ដែលស្ម័
គ្រចិត្តលើកយកនាមយើង; ត្បិតដោយនូវនាមយើងនេះហើយ
ដែលពួកគេ នឹងត្រូវបានហៅ; ហើយពួកគេជារាស្ត្ររបស់យើង ។
១៩ ហើយពីព្រោះអ្នកបានសួរយើងអំពីពួករំលងច្បាប់ នោះ
អ្នកមានពរហើយ ។
២០ អ្នកជាអ្នកបំរើរបស់យើង; ហើយយើងធ្វើសេចក្ដីសញ្ញា
ជាមួយនឹងអ្នកថា អ្នកនឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច;
ហើយអ្នកត្រូវ បំរើយើង ហើយចេញទៅក្នុងនាមយើង ហើយ
ត្រូវប្រមូលចៀមរបស់យើង ។
២១ ហើយអ្នកណាដែលព្រមស្ដាប់តាមសម្លេងយើង នោះ
នឹងទៅជាចៀមរបស់យើង; ហើយអ្នកត្រូវទទួលអ្នកនោះចូល
ក្នុង សាសនាចក្រ ហើយយើងក៏នឹងទទួលអ្នកនោះដែរ ។
២២ ត្បិតមើលចុះ នេះជាសាសនាចក្ររបស់យើង; អស់
អ្នកណាដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ចំពោះ ការប្រែចិត្ត ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលអ្នកទទួល
នោះត្រូវជឿដល់នាមយើង; ហើយយើងនឹងអត់ទោសឲ្យអ្នក
នោះដោយសេរី ។
២៣ ត្បិតគឺយើងនេះហើយដែលទទួលយកអំពើបាបទាំង
ឡាយនៃមនុស្សលោកមកលើខ្លួន; ត្បិតគឺយើងនេះហើយដែល
បានបង្កើត គេមក; ហើយគឺយើងនេះហើយដែលបានប្រទាន
ដល់អ្នកណាដែលជឿរហូតដល់ចុងបំផុត នូវកន្លែងមួយនៅ
ខាងស្ដាំដៃយើង ។
២៤ ត្បិតមើលចុះ គឺដោយនូវនាមយើងនេះហើយដែលពួក
គេត្រូវបានហៅ; ហើយបើសិនជាពួកគេស្គាល់យើង នោះពួក
គេ ត្រូវទៅមុខ ហើយនឹងមានកន្លែងមួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
នៅខាងស្ដាំដៃយើង ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាសម្លេង

១២ ក គ. និង ស. ៤២:៧៨–៩៣.
១៥ ក ម៉ូសាយ ១៨:៣០.
ខ ម៉ូសាយ ១៧:២.
ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
១៧ ក ម៉ូសាយ ២៥:១៩–២៤.
១៨ ក ម៉ូសាយ ១:១១; ៥:៨.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការ
យកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
មកដាក់លើ ខ្លួនយើង.
២០ ក ស.ប. ពួករើសតាំង; ការរើសតាំង;
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
២១ ក ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
២២ ក ២ នីហ្វៃ ៩:២៣.
ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក.
ខ ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស;
ការផ្ដាច់បាប.
២៣ ក ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
២៤ ក យ៉ូហាន ១៧:៣.

ត្រែទីពីរបន្លឺឡើង ពេលនោះ ពួកអ្នកដែលមិនដែលស្គាល់យើង ត្រូវទៅមុខ ហើយឈរនៅចំពោះមុខយើង ។

២៦ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ គឺយើងជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ; តែពួកគេនឹងពុំបានប្រោសលោះឡើយ ។

២៧ ហើយពេលនោះ យើងនឹងថ្លែងប្រាប់ទៅគេថា យើងមិនដែលស្គាល់គេទេ; ហើយពួកគេនឹងចេញទៅក្នុងភ្លើងដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើង សំរាប់អារក្ស និងពួកទេវតាវា ។

២៨ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងប្រាប់អ្នកថា អ្នកណាដែលមិនព្រមស្ដាប់តាមសម្លេងយើង អ្នកនោះហើយដែលអ្នកមិនត្រូវទទួល ឲ្យចូលក្នុងសាសនាចក្ររបស់យើងឡើយ ត្បិតអ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងពុំទទួលនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ដែរ ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងប្រាប់អ្នកថា ទៅចុះ; ហើយអស់អ្នកណាដែលរំលងច្បាប់ទាស់នឹងយើង អ្នកនោះហើយដែលអ្នកត្រូវ កាត់ក្ដី ស្របតាមអំពើបាបទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត; ហើយបើសិនជាគេទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ចំពោះអ្នក និងចំពោះយើង ហើយប្រែចិត្តដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត អ្នកនោះហើយដែលអ្នកត្រូវអត់ទោសឲ្យ ហើយយើងក៏នឹងអត់ទោស ឲ្យគេដែរ ។

៣០ មែនហើយ ហើយដរាបណារាស្ត្រយើងប្រែចិត្ត យើងនឹងអត់ទោសឲ្យគេ ចំពោះការរំលងច្បាប់ទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្តទាស់នឹងយើង ។

៣១ ហើយអ្នកក៏ត្រូវអត់ទោសឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ចំពោះកំហុសរបស់ខ្លួនដែរ; ត្បិតយើងប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិន អត់ទោសកំហុសនៃអ្នកជិតខាងខ្លួន កាលគេថាគេបានប្រែចិត្ត អ្នកនោះហើយដែលនឹងដាក់ខ្លួននៅក្រោមការកាត់ទោស ។

៣២ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា ទៅចុះ; ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនទេ អ្នកនោះហើយ ដែលនឹងមិនត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់យើងឡើយ; ហើយការណ៍នេះនឹងត្រូវធ្វើចាប់ពីពេលនេះតទៅ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាបានឮព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ នោះលោកបានកត់ទុកសំរាប់ខ្លួនលោក ហើយទុកសំរាប់កាត់ក្ដីប្រជាជននៃសាសនាចក្រនោះ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានទៅហើយបានកាត់ក្ដីអស់អ្នកណាដែលត្រូវចាប់បានកាលកំពុងតែប្រព្រឹត្ត អំពើទុច្ចរិត ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ។

៣៥ ហើយអ្នកណាដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយបានទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងនោះ អ្នកនោះ ហើយដែលលោកបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រ ។

៣៦ ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយមិនព្រមប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទេ អ្នកនោះហើយដែលមិនត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រឡើយ ហើយឈ្មោះរបស់គេក៏បានលុបចោលដែរ ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានចាត់ចែងគ្រប់ទាំងកិច្ចការនៅក្នុងសាសនាចក្រ; ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើម មានសេចក្ដីសុខសាន្តទៀត ហើយបានចំរើនឡើងជាអតិបរមា នៅក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយនៃសាសនាចក្រ គេដើរដោយប្រយ័ត្នប្រយែង នៅចំពោះព្រះ ដោយទទួលមនុស្សជាច្រើន ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យមនុស្សជាច្រើន ។

៣៨ ហើយឥឡូវនេះ គ្រប់ការណ៍ទាំងនេះហើយដែលអាលម៉ា និងពួកអ្នកដែលធ្វើការជាមួយលោកបានធ្វើ គឺជាពួកអ្នកដែលនៅ លើសាសនាចក្រ គឺដើរនៅគ្រប់ការព្យាយាមទាំងអស់ ដោយបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់

២៥ ក គ. និង ស. ៨៨:៩៩, ១០៩.
ខ គ. និង ស. ៧៦:៨១–៨៦.
២៧ ក ម៉ាថាយ ៧:២១–២៣.
ខ លូកា ១៣:២៧.
គ គ. និង ស. ៧៦:៤៣–៤៤.
២៨ ក ២ នីហ្វៃ ៩:៣១; គ. និង ស. ១:១៤.
២៩ ក ស.ប. ជំនុំជំរះ, សេចក្ដីជំនុំជំរះ.
ខ ស.ប. ទទួលខុសត្រូវ, ចេះទទួលខុសត្រូវ, ការទទួលខុសត្រូវ.
គ ៣ នីហ្វៃ ១:២៥. ស.ប. ឆ្លើយសារភាព, ការឆ្លើយសារភាព.
ឃ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ង ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស.
៣០ ក ម៉ូរ៉ូណៃ ៦:៨.
ខ អេសេ. ៣៣:១១, ១៥–១៦; កិច្ចការ ៣:១៩–២០; ម៉ូសាយ ២៩:១៩–២០.
៣១ ក ៣ នីហ្វៃ ១៣:១៤–១៥; គ. និង ស. ៦៤:៩–១០.
៣៥ ក ស.ប. ឆ្លើយសារភាព, ការឆ្លើយសារភាព.
៣៦ ក និក្ខ. ៣២:៣៣; អាលម៉ា ១:២៤. ស.ប. សៀវភៅជីវិត; ការកាត់ចេញពីសាសនា.

ដោយរងការវេទនា គ្រប់យ៉ាង ដោយត្រូវបានបៀតបៀន
ពីអស់អ្នកណាដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ។
៣៩ ហើយពួកគេបានព្រមានដាស់តឿនដល់បងប្អូនគេ; ឯពួក
គេក៏ត្រូវបានព្រមានដាស់តឿនដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺមនុស្ស
គ្រប់រូប ស្របតាមអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ឬអំពើបាបទាំង
ឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ដោយត្រូវបានបញ្ជាពីព្រះឲ្យអធិស្ឋាន
ដោយមិនឈប់ ឈរ ហើយឲ្យថ្លែងអំណរគុណក្នុងការណ៍
ទាំងអស់ ៕

ជំពូកទី ២៧

ម៉ូសាយហាមមិនឲ្យមានការបៀតបៀន ហើយស្នើរឲ្យមានភាពស្មើគ្នា — អាលម៉ា ជាកូន និងពួកបុត្រាបួននាក់នៃម៉ូសាយ ស្វែង រកបំផ្លាញសាសនាចក្រ — ទេវតាលេចមក ហើយបញ្ជាគេឲ្យឈប់ពីដំណើរអាក្រក់របស់គេ — អាលម៉ា ក្លាយទៅជាគ — មនុស្ស លោកទាំងអស់ត្រូវកើតម្ដងទៀត ដើម្បីទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ — អាលម៉ា និងពួកបុត្រា នៃម៉ូសាយប្រកាសប្រាប់ពីដំណឹងដ៏រីករាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១០០–៩២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការបៀតបៀន
ទាំងឡាយដែលបានធ្វើទុក្ខមកលើសាសនាចក្រ ដោយពួក
ឥតជំនឿ នោះបានក្លាយទៅជាធំដ៏ក្រៃលែង រហូតដល់
សាសនាចក្របានចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំ ហើយតវ៉ាដល់ពួកមេដឹកនាំ
របស់គេអំពីរឿងនេះ; ហើយពួកគេបានតវ៉ាដល់អាលម៉ា ។
ហើយអាលម៉ាបានលាតត្រដាងរឿងនេះនៅចំពោះម៉ូសាយ
ជាស្ដេចរបស់គេ ។ ហើយម៉ូសាយ បានប្រឹក្សាជាមួយនឹងពួក
សង្ឃរបស់ទ្រង់ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចម៉ូសាយបាន
ផ្ញើសេចក្ដីប្រកាសមួយទូទៅទាំងដែនដីនៅព័ទ្ធជុំវិញថា ជន
ឥតជំនឿមិន ត្រូវបៀតបៀនអស់អ្នកណា ដែលនៅក្នុង
សាសនាចក្រនៃព្រះឡើយ ។
៣ ហើយមានបញ្ជាមួយយ៉ាងតឹងរឹង ទូទៅអស់ទាំង
សាសនាចក្រថា មិនត្រូវមានការបៀតបៀនទាំងឡាយនៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេ ឡើយ គឺត្រូវមានភាពស្មើគ្នា នៅក្នុង
ចំណោមមនុស្សទាំងអស់វិញ;
៤ គឺពួកគេមិនត្រូវទុកឲ្យការឆ្មើងឆ្មៃ ឬការឡើងចាងហួខាន
ដល់សេចក្ដីសុខសាន្តរបស់គេឡើយ; គឺមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវគោរព
ពអ្នកជិត ខាងខ្លួន ដូចខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដោយធ្វើការដោយដៃ
របស់ខ្លួនផ្ទាល់ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ។
៥ មែនហើយ ហើយពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀនទាំងអស់
ត្រូវធ្វើការដោយដៃរបស់គេផ្ទាល់ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត នៅក្នុង
គ្រប់ករណី ទាំងអស់ លើកលែងតែនៅក្នុងករណីឈឺ
ឬទាល់ក្រខ្លាំង; ហើយដោយធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះពួក
គេបានបរិបូរទៅដោយ ព្រះគុណនៃព្រះ ។
៦ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដីសុខសាន្តជាច្រើនទៀត
នៅលើដែនដី; ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមកើនឡើងជាខ្លាំង
ហើយបាន ចាប់ផ្ដើមបែកចេញទៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី
មែនហើយ ទៅទិសខាងជើង និងទិសទាងត្បូង ទៅទិស
ខាងកើត និងទិសខាងលិច ដោយសង់ទីក្រុងធំៗ និងភូមិទាំង
ឡាយនៅគ្រប់ទិសទាំងបួននៃផែនដី ។
៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងមករកពួកគេ ហើយបាន
ធ្វើឲ្យគេចំរើនឡើង ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយ
ដ៏ធំ ហើយ មានទ្រព្យសម្បត្តិបរិបូរណ៍ ។
៨ ឥឡូវនេះ ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោម
ពួកឥតជំនឿ; ហើយកូនប្រុសម្នាក់របស់អាលម៉ា ក៏ត្រូវបាន
រាប់ក្នុង ចំណោមពួកនោះដែរ គឺគាត់ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះតាម
ឪពុកគាត់ថា អាលម៉ា; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែ
គាត់បានក្លាយទៅជា មនុស្សម្នាក់ដ៏សែនអាក្រក់ ហើយ
ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ។ ហើយគាត់ជាមនុស្សពោលពាក្យច្រើន
ហើយបាននិយាយបញ្ជោរជាច្រើនដល់ ប្រជាជន; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ គាត់បានដឹកនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យធ្វើតាមអំពើ
ទុច្ចរិតទាំងឡាយដែលគាត់ធ្វើ ។
៩ ហើយគាត់បានក្លាយទៅជាការឧបសគ្គមួយដ៏ធំ ជំទាស់ការ
ចំរើនឡើងនៃសាសនាចក្រនៃព្រះ; ដោយបានបង្វែរចិត្ត

៣៩ *ក* ស.ប. ព្រមាន, ពាក្យព្រមាន.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣២:៨–៩.
គ ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
២៧ ២*ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:៧; ២៩:៣២.
៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.
ខ ស.ប. រាប់អាន.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:២៤, ២៦.
ខ ស.ប. ព្រះគុណ.
៨ *ក* ស.ប. អាលម៉ា, កូនប្រុសរបស់អាលម៉ា.
ខ ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
៩ *ក* ២ សាំយូ. ១៥:១–៦.

មនុស្ស; ដោយបានធ្វើឲ្យមានការបែកបាក់គ្នាជាច្រើននៅក្នុងចំណោមប្រជាជន; ដោយបានបើកឱកាសឲ្យខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះ អនុវត្តអំណាច របស់វាទៅលើពួកគេ ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលគាត់កំពុងតែចេញទៅកំទេចសាសនាចក្រនៃព្រះ ត្បិតគាត់បានទៅ ដោយសម្ងាត់ ជាមួយនឹងពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ស្វែងរកកំទេចសាសនាចក្រចោល ហើយដឹកនាំប្រជាជននៃព្រះអម្ចាស់ឲ្យវង្វេងចេញ ផ្ទុយពីព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ឬនៃស្ដេច —

១១ ហើយដូចជាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកមកហើយថា នៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែចេញទៅបះបោរទាស់នឹងព្រះ មើលចុះ ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់បានលេចខ្លួនដល់គេ; ហើយទេវតានោះហាក់បីដូចជាចុះមកពីលើពពក; ហើយលោកបាននិយាយ ហាក់បីដូចជាសូរផ្គរលាន់ ដែលធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើក នៅត្រង់កន្លែងដែលពួកគេឈរ;

១២ ហើយពួកគេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង រហូតដល់គេដួលចុះទៅលើដី ហើយពុំយល់ពាក្យពេចន៍ ដែលលោកនិយាយមកកាន់ គេសោះ ។

១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែលោកបានស្រែកទៀតថា៖ អាលម៉ាអើយ ចូរក្រោកឈរឡើង ត្បិតតើហេតុអ្វីបានជាអ្នក បៀតបៀនដល់សាសនាចក្រនៃព្រះ? ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ នេះគឺជាសាសនាចក្ររបស់យើង ហើយយើងនឹងតាំង វាឡើង; ហើយគ្មានអ្វីនឹងមករំលំសាសនាចក្រនេះបានទេ; លើកលែងតែអំពើរំលងនៃរាស្ត្រយើងប៉ុណ្ណោះ ។

១៤ ហើយម្ដងទៀត ទេវតានិយាយថា៖ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់រាស្ត្រទ្រង់ និងព្រមទាំងពាក្យ អធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់អ្នកបំរើទ្រង់ផង គឺអាលម៉ា ជាឪពុកអ្នក; ត្បិតលោកបានអធិស្ឋានដោយសេចក្ដីជំនឿដ៏ជោកជាំអំពីអ្នក សូមឲ្យ អ្នកអាចបាននាំមកឲ្យស្គាល់នូវសេចក្ដីពិត; ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយគោលបំណងនេះហើយដែលខ្ញុំបានមកបរិវត្តអ្នកអំពីព្រះចេស្ដា និង សិទ្ធិអំណាចនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់អាចបានឆ្លើយតប ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើអ្នកអាចប្រកែកនឹងព្រះចេស្ដានៃព្រះបានទេ? ត្បិតមើលចុះ តើសម្លេងរបស់ខ្ញុំមិនបានធ្វើឲ្យផែនដី កក្រើកទេឬអី? ហើយតើអ្នកមិនឃើញខ្ញុំនៅខាងមុខអ្នកទេឬ? ហើយខ្ញុំត្រូវបានចាត់មកពីព្រះ ។

១៦ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា៖ ទៅចុះ ហើយចូរនឹកចាំពីការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ពួកអយ្យកោអ្នក នៅលើដែនដីហេឡាម ហើយនៅ លើដែនដីនីហ្វៃ; ហើយចូរនឹកចាំពីការណ៍ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់ពួកគេ; ត្បិតពួកគេបាននៅក្នុងសេវកភាព ហើយទ្រង់បានដោះពួកគេឲ្យរួចផុត ។ ហើយឥឡូវនេះ អាលម៉ាអើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ចូរអ្នកទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ហើយចូរកុំរក បំផ្លាញសាសនាចក្រទៀតឡើយ ដើម្បីឲ្យពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់គេ អាចបានឆ្លើយតប ហើយនេះទោះជាខ្លួនអ្នក ត្រូវបោះបង់ចោលក៏ដោយ ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នេះហើយជាពាក្យចុងក្រោយបង្អស់ ដែលទេវតាបាននិយាយទៅកាន់អាលម៉ា ហើយទេវតានោះក៏ចាកចេញទៅ ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ អាលម៉ា និងពួកអ្នកដែលនៅទីនោះជាមួយគាត់ ក៏ដួលទៅលើដីទៀត ព្រោះសេចក្ដីអស្ចារ្យរបស់គេមានទំហំធំដ៏ក្រៃលែង; ព្រោះគេបានឃើញទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ដោយភ្នែកគេផ្ទាល់; ហើយសម្លេងរបស់ទេវតានោះ ប្រៀបដូចជាផ្គរលាន់ ដែលធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើក ហើយពួកគេដឹងថា គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះចេស្ដានៃព្រះឡើយ ដែលអាចអង្រួនផែនដី ហើយធ្វើឲ្យផែនដីញ័រ ហាក់បីដូចចង់បែកចេញដូច្នោះ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ សេចក្ដីអស្ចារ្យរបស់អាលម៉ាមានទំហំធំដ៏ក្រៃលែង រហូតដល់គាត់បានក្លាយទៅជាគ ហើយគាត់មិនអាចហើប មាត់គាត់បានឡើយ; មែនហើយ គាត់បានក្លាយទៅជាអស់កម្លាំង គឺគាត់មិនអាចកំរើកដៃរបស់គាត់បានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ គាត់ត្រូវពួកជនដែលនៅជាមួយនឹងគាត់នោះ សែងគាត់ទៅដោយឥតកំរើក រហូតដល់គេដាក់គាត់ចុះ នៅខាងមុខឪពុកគាត់ ។

២០ ហើយពួកគេបានរៀបរាប់ប្រាប់ឪពុកគាត់ អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងដល់ពួកគេ; ហើយឪពុកគាត់បានអររីករាយ ព្រោះលោកដឹងថា នោះគឺជាព្រះចេស្ដានៃព្រះ ។

២១ ហើយលោកបានចាត់ឲ្យពួកបណ្ដាជនប្រមូលគ្នាមក

១១ ក ស.ប. ការបះបោរ.
ខ ស.ប. ពួកទេវតា.
គ កិច្ចការ ៩:១–៩; អាលម៉ា ៨:១៥.
១៣ ក ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — សិរសានៃសាសនាចក្រ.
១៤ ក អាលម៉ា ១០:២២.
ខ មរមន ៩:៣៦–៣៧.
១៦ ក ម៉ូសាយ ២៣:១–៤.

ដើម្បីគេអាចធ្វើជាសាក្សីចំពោះអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ធ្វើដល់ កូនប្រុសលោក ហើយព្រមទាំងធ្វើដល់ពួកជន ដែល
នៅជាមួយនឹងកូនលោកផង ។
២២ ហើយលោកបានចាត់ឲ្យពួកសង្ឃប្រជុំគ្នា; ហើយពួក
គេបានចាប់ផ្ដើមតមអាហារ ហើយអធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់គេ សូមឲ្យទ្រង់បើកមាត់អាលម៉ា ដើម្បីឲ្យគាត់
អាចនិយាយបានវិញ ហើយក៏សូមឲ្យដៃជើងរបស់គាត់ អាច
បានកម្លាំងឡើងវិញផង — ដើម្បី ឲ្យភ្នែករបស់មនុស្សអាចបាន
បើកឃើញ ហើយដឹងនូវសេចក្ដីល្អសប្បុរស និងសិរីល្អនៃព្រះ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេ
បានតមអាហារ ហើយបានអធិស្ឋានអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ និង
ពីរយប់មក ហើយ នោះស្រាប់តែដៃជើងរបស់អាលម៉ា ក៏មាន
កម្លាំងឡើងវិញ ហើយគាត់បានក្រោកឈរឡើង ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមនិយាយទៅ កាន់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេបានក្សាន្តចិត្តទៅ៖
២៤ ត្បិតគាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំហើយ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសលោះខ្ញុំ
ហើយ; មើលចុះ ខ្ញុំបានកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណ ។
២៥ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ចូរកុំស្ញប់
ស្ញែងថា មនុស្សលោកទាំងអស់ មែនហើយ ទាំងប្រុសទាំងស្រី
គ្រប់ទាំង សាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំង
ប្រជាជន ត្រូវតែកើតម្ដងទៀតឡើយ; មែនហើយ គឺកើតមក
ពីព្រះ ផ្លាស់ប្រែពីស្ថានភាព ខាងរូបកាយ និងខាងការធ្លាក់
ទៅកាន់ស្ថានភាពនៃសេចក្ដីសុចរិតវិញ ដោយបានព្រះ
ទ្រង់ប្រោសលោះ នោះនឹងក្លាយទៅជាបុត្រាបុត្រី របស់ទ្រង់;
២៦ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេក្លាយទៅជាសត្វលោកថ្មី;
ហើយលើកលែងតែពួកគេធ្វើយ៉ាងនេះ នោះពួកគេពុំអាច
គ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក បានឡើយ ។
២៧ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា លើកលែងតែដោយករណីយនេះហើយ
បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវបោះបង់ចោល; ហើយ
ការណ៍នេះខ្ញុំដឹង ពីព្រោះខ្ញុំហៀបនឹងត្រូវបោះបង់ចោល ។
២៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺបន្ទាប់ពីបានឆ្លងកាត់ការ
វេទនាជាច្រើន បានប្រែចិត្តនៅពេលជិតស្លាប់ នោះនៅ
ក្នុងសេចក្ដីមេត្តា ករុណា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញថា
ល្មមទាញយកខ្ញុំចេញពីការឆេះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំ
បានកើតមកពីព្រះ ។
២៩ ព្រលឹងខ្ញុំត្រូវបានប្រោសលោះចេញពីប្រម៉ាត់ល្វីងជូរចត់
និងចំណងទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិត ។ ខ្ញុំបាននៅក្នុងជ្រោះជ្រៅ
ងងឹត; ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះហើយ ។
ព្រលឹងខ្ញុំត្រូវបានញាំញីដោយការទុក្ខវេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ច;
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានទាញចេញមកហើយ ហើយព្រលឹងខ្ញុំ
ពុំឈឺចាប់ទៀតទេ ។
៣០ ខ្ញុំមិនបានទទួលស្គាល់ព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំទេ ហើយបាន
បដិសេធនូវអ្វីៗ ដែលពួកអយ្យកោខ្ញុំបាននិយាយ; ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឃើញជាមុនថា ទ្រង់នឹងយាងមក ហើយ
ថា ទ្រង់នៅនឹកចាំដល់គ្រប់សត្វលោក ដែលទ្រង់បានបង្កើត
មក នោះទ្រង់នឹង សម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់មនុស្សទាំងអស់ ។
៣១ មែនហើយ គ្រប់ជង្គង់នឹងលុតចុះ ហើយគ្រប់អណ្ដាត
នឹងទទួលថ្លែងប្រាប់នៅចំពោះទ្រង់ ។ មែនហើយ គឺនៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់ ក្នុងកាល មនុស្សទាំងអស់នឹងឈរដើម្បី
ទទួលការជំនុំជំរះពីទ្រង់ ពេលនោះ ពួកគេនឹងទទួលស្គាល់ថា
ទ្រង់គឺជាព្រះ; ពេលនោះ ពួកគេនឹង ទទួលស្គាល់ គឺពួកអ្នក
ដែលរស់ដោយគ្មានព្រះក្នុងលោកិយនេះថា ការជំនុំជំរះនៃ
ទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច គឺត្រឹមត្រូវចំពោះគេហើយ; ហើយ
ពួកគេនឹងញាក់ ហើយញ័រ ហើយរួញនៅក្រោមព្រះនេត្រ
របស់ទ្រង់ ដែលទតឃើញរបស់សព្វសារពើ ។
៣២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា
បានចាប់ផ្ដើមបង្រៀនប្រជាជន ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ព្រមទាំង
ពួកអ្នក ដែលនៅជាមួយនឹងអាលម៉ា កាលទេវតាបាន
លេចខ្លួនឲ្យគេឃើញនោះផង បានធ្វើដំណើរពាសពេញដែនដី
បានប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជា ជនទាំងអស់ នូវរឿងទាំងឡាយ
ដែលគេបានឮ ហើយបានឃើញមក ហើយបានផ្សាយអំពីព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះ ដោយសេចក្ដីវេទនាជាធំ ត្រូវបានបៀតបៀន

២៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:៦–៧.
ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
២៥ *ក* រ៉ូម ៦:៣–១១; ម៉ូសាយ ៥:៧; អាលម៉ា ៥:១៤; ម៉ូសេ ៦:៥៩.
ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
ខ ម៉ូសាយ ៣:១៩; ១៦:៣.
គ ស.ប. ខាងរូបកាយ.
២៦ *ក* យ៉ូហាន ៣:៥.
២៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:១៦.
២៩ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣៨.
៣១ *ក* ភីលីព ២:៩–១១; ម៉ូសាយ ១៦:១–២; គ. និង ស. ៨៨:១០៤.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម.
គ អាលម៉ា ៤១:១១.
ឃ ស.ប. ព្រះ.

យ៉ាងខ្លាំងពីពួកអ្នកដែលមិនជឿ គឺត្រូវបានវាយដំដោយពួកនោះជាច្រើននាក់ ។

៣៣ ប៉ុន្តែទោះជាមានការណ៍អស់ទាំងនេះក្តី គង់តែពួកគេបាននាំមកនូវការល្ហួងលោមចិត្តយ៉ាងច្រើនដល់សាសនាចក្រដែរ ដោយបាន បញ្ជាក់នូវសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ហើយបានទូន្មានពួកគេ ដោយការអត់ធ្មត់ និងការឈឺចាប់ដ៏ច្រើន ឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។

៣៤ ហើយពួកគេបួននាក់ គឺជា[ក]ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ; ហើយគេមាននាមថា អាំម៉ូន និងអើរ៉ុន និងអោមណើរ និងហិមណៃ; នេះហើយគឺ ជានាមរបស់ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ។

៣៥ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរទូទៅអស់ទាំងដែនដីសារ៉ាហិមឡា និងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដែលនៅក្រោមរាជ្យនៃ ស្តេចម៉ូសាយ បានខំប្រឹងយ៉ាងអស់ពីចិត្តដើម្បីជួសជុលនូវការខូចខាតទាំងអស់ ដែលពួកគេបានធ្វើដល់សាសនាចក្រ បានសារភាពនូវ អំពើបាបទាំងអស់របស់គេ ហើយបានផ្សាយប្រាប់អំពីរឿងទាំងអស់ ដែលគេបានឃើញ ហើយបានពន្យល់ពាក្យព្យាករណ៍ និងបទគម្ពីរ ទាំងឡាយ ដល់អស់អ្នកណាដែលមានបំណងចង់ស្តាប់តាមគេ ។

៣៦ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍ទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុងការនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត មែនហើយ ឲ្យស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ ។

៣៧ ហើយពួកគេពិតជាបានពរណាស់ហ្ន៎! ព្រោះពួកគេបានផ្សាយសេចក្តីសុខសាន្ត; ពួកគេបាន[ក]ផ្សាយដំណឹង[ខ]ល្អនៃសេចក្តីល្អ; ហើយពួកគេបានប្រកាសប្រាប់ប្រជាជនថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សោយរាជ្យ ៕

ជំពូកទី ២៨

ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយទៅបង្រៀនសាសនាដល់ពួកសាសន៍លេមិន — ម៉ូសាយបកប្រែផ្ទាំងនៃសាសន៍យ៉ារេឌ ដោយប្រើត្បូងនៃអ្នក មើលឆុតទាំងពីរដុំ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩២ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពី[ក]ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ បានធ្វើការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ នោះពួកគេបាននាំមនុស្សមួយ ចំនួនតូចទៅជាមួយនឹងគេ ហើយបានត្រឡប់ទៅជួបបិតាខ្លួន ដែលជាស្តេចវិញ ហើយបានសូមឲ្យទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យគេជាមួយនឹងពួកមនុស្ស ដែលគេបានរើសនោះ ឡើងទៅឯ[ខ]ដែនដីនីហ្វៃ ដើម្បីគេអាចបង្រៀននូវរឿងទាំងឡាយ ដែលគេបានឮ ហើយដើម្បីគេអាចចែករំលែកនូវ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ទៅដល់បងប្អូនគេ គឺពួកសាសន៍លេមិន —

២ ក្រែងគេអាចនាំឲ្យពួកគេស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយបរិវត្តពួកគេអំពីសេចក្តីទុច្ចរិតនៃពួកអយ្យកោគេ; ហើយក្រែងគេ អាចធ្វើឲ្យពួកគេបាត់[ក]ស្អប់ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដើម្បីគេអាចនាំឲ្យពួកគេបានអររីករាយនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេផង ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាចបានក្លាយទៅជាមិត្តសំឡាញ់ទៅវិញទៅមក ហើយដើម្បីកុំឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នាតទៅទៀត នៅលើដែនដីទាំងអស់ ដែលព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេបានប្រទានដល់គេ ។

៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេមានបំណងចង់ប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់សត្វលោកគ្រប់រូប ព្រោះពួកគេពុំអាច[ក]ទ្រាំឲ្យ[ខ]ព្រលឹងមនុស្សណា ម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ; មែនហើយ ទោះបីគ្រាន់តែគិតថា ព្រលឹងមនុស្សណាម្នាក់ត្រូវស៊ូទ្រាំនូវការទុក្ខវេទនា[គ]ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ក៏ធ្វើឲ្យពួកគេញាក់ និងញ័រទៅហើយ ។

៤ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានប្រព្រឹត្តទៅលើពួកគេយ៉ាងដូច្នោះហើយ ត្បិតពួកគេធ្លាប់ជាមនុស្សអាក្រក់បំផុតក្នុងចំណោម មនុស្សដែលមានបាបទាំងឡាយ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញ នៅក្នុង[ខ]សេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏និរន្តរ៍របស់ទ្រង់ថា ល្មមទុកជីវិត ឲ្យពួកគេហើយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានទ្រាំការសោកសៅដ៏ច្រើននៅក្នុងព្រលឹង ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ របស់គេបានរងទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើន ហើយបានខ្លាចក្រែងពួកគេត្រូវបោះបង់ចោលរហូតតទៅ ។

៣៤ *ក* ស.ប. អាំម៉ូន, បុត្ររបស់ម៉ូសាយ.
៣៧ *ក* អេសាយ ៥២:៧;
ម៉ូសាយ ១៥:១៤–១៧.
ស.ប. ផ្សាយ.
ខ ស.ប. ដំណឹងល្អ.
២៨ ១ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:៣៤.
ខ អោមណៃ ១:១២–១៣;
ម៉ូសាយ ៩:១.
២ *ក* យ៉ាកុប ៧:២៤.
៣ *ក* អាលម៉ា ១៣:២៧;
៣ នីហ្វៃ ១៧:១៤; ម៉ូសេ ៧:៤១.
ខ ស.ប. ព្រលឹង — តម្លៃនៃព្រលឹងទាំងឡាយ.
គ យ៉ាកុប ៦:១០;
គ. និង ស. ១៩:១០–១២.
៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១០.
ខ ស.ប. សេចក្តីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានសូមអង្វរបិតា
របស់ខ្លួន អស់ជាច្រើនថ្ងៃ សូមឲ្យពួកគេអាចបានឡើងទៅដែនដី
នីហ្វៃ ។
៦ ហើយស្ដេចម៉ូសាយបានទៅទូលសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ថា
តើទ្រង់ត្រូវឲ្យពួកបុត្រាទ្រង់ឡើងទៅក្នុងចំណោមពួកលេមិន
ដើម្បីបង្រៀន ព្រះបន្ទូលឬអី ?
៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកម៉ូសាយថា៖
ចូរឲ្យពួកគេឡើងទៅចុះ ត្បិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើនដែល
នឹងជឿដល់ពាក្យសំដី របស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងមាន
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច; ហើយយើងនឹងដោះពួកបុត្រា
របស់អ្នក ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកលេមិន ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូសាយបាន
អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេទៅ ហើយធ្វើតាមសំណូមពររបស់គេចុះ ។
៩ ហើយពួកគេបានចេញដំណើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ដើម្បីឡើងទៅផ្សាយព្រះបន្ទូល នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍
លេមិន; ហើយខ្ញុំ នឹងរៀបរាប់អំពីដំណើរការ
របស់គេនៅពេលក្រោយ ។
១០ ឥឡូវនេះ ស្ដេចម៉ូសាយគ្មាននរណាដើម្បីប្រគល់នគរឲ្យ
ព្រោះគ្មានបុត្រណាម្នាក់ចង់ទទួលនគរឡើយ ។
១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់យកបញ្ជីទាំងឡាយ ដែល
ឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងលង្ហិន ព្រមទាំងផ្ទាំងនីហ្វៃផង និងវត្ថុទាំងអស់
ដែលទ្រង់ បានកត់ ហើយបានទុក ហើយថែរក្សា
ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះនោះមក បន្ទាប់ពីបាន
បកប្រែ ហើយចាត់ឲ្យគេកត់បញ្ជីទាំងនោះ ដែលនៅលើផ្ទាំង
មាស ដែលប្រជាជនរបស់លិមហៃបានប្រទះឃើញ ដែលបាន
ប្រគល់ដល់ទ្រង់ ដោយដៃរបស់លិមហៃ ។
១២ ហើយទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងនេះ ក៏ព្រោះតែការបារម្ភជា
ខ្លាំងរបស់រាស្ត្រទ្រង់ ព្រោះពួកគេចង់ដឹងហួសប្រមាណ អំពី
ប្រជាជនដែលត្រូវ បំផ្លាញបង់ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់បានបកប្រែបញ្ជីទាំងនេះ ដោយ
ត្បូងទាំងពីរដុំដែលភ្ជាប់ទៅនឹងគែមពីរនៃស៊ុម ។
១៤ ឥឡូវនេះ វត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង
ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក ហើយត្រូវបានប្រគល់ពីតំណមួយ
ទៅតំណមួយ ក្នុងគោលបំណង ដើម្បីបកប្រែភាសា ។
១៥ ហើយវត្ថុទាំងនេះ ត្រូវបានរក្សាទុកឲ្យបានគង់វង្ស ដោយ
ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីទ្រង់នឹងបើកបង្ហាញដល់សត្វ
លោកគ្រប់រូបណា ដែលនឹងមកតាំងនៅលើដែនដីនេះ នូវអំពើ
ទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយនៃរាស្ត្រទ្រង់ ។
១៦ ហើយអ្នកណាដែលមានវត្ថុទាំងនេះ ត្រូវហៅថា អ្នក
មើលឆុត ស្របតាមរបៀបពីជំនាន់ដើម ។
១៧ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីម៉ូសាយបានបកប្រែបញ្ជី
ទាំងនេះចប់ហើយ មើលចុះ បញ្ជីនោះបានរៀបរាប់អំពី
ប្រជាជនដែលត្រូវបំផ្លាញចោល ចាប់តាំងពីពេលដែលគេត្រូវ
បំផ្លាញចោល រហូតទៅដល់ពេលដែលសង់ប៉មធំឡើង
គឺនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំភាន់ភាសា មនុស្ស
ហើយពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយទៅលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល មែន
ហើយ គឺចាប់តាំងពីពេលនោះ រហូតទៅដល់ការ
បង្កើតលោកអ័ដាម ។
១៨ ឥឡូវនេះ ដំណើររឿងនេះបានធ្វើឲ្យប្រជាជនម៉ូសាយ
កើតទុក្ខជាខ្លាំង មែនហើយ ពួកគេបានពោរពេញទៅដោយការ
សោកសៅ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែដំណើរ
រឿងនេះបានផ្ដល់ដល់គេ នូវការចេះដឹងជាច្រើន ម្ល៉ោះហើយ
ទើបគេបានអររីករាយ ។
១៩ ហើយដំណើររឿងនេះនឹងត្រូវបានសរសេរនៅខាងក្រោយ;
ត្បិតមើលចុះ ជាការចាំបាច់ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវដឹងនូវ
រឿង ទាំងឡាយ ដែលបានសរសេរនៅក្នុងដំណើររឿងនេះ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ដូចខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នករួចហើយថា
បន្ទាប់ពីស្ដេចម៉ូសាយបានធ្វើការណ៍ទាំងនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់
បានយក ផ្ទាំងលង្ហិន និងវត្ថុទាំងអស់ដែលទ្រង់បានកត់ទុក
ហើយបានប្រគល់របស់ទាំងអស់ឲ្យទៅអាលម៉ា ជាកូនប្រុស
របស់អាលម៉ា; មែនហើយ បញ្ជីទាំងអស់ និងព្រមទាំងប្រដាប់
បកប្រែទាំងឡាយផង ហើយបានប្រគល់វត្ថុទាំងអស់ទៅគាត់
ហើយបានបញ្ជាឲ្យគាត់កត់ ហើយរក្សា វត្ថុទាំងនោះ ហើយឲ្យ
កត់បញ្ជីអំពីប្រជាជនទុកផង គឺឲ្យប្រគល់ពីតំណមួយទៅតំណ

៧ *ក* អាលម៉ា ១៩:២២–២៣.
៩ *ក* អាលម៉ា ១៧:៦–៩.
ខ អាលម៉ា ១៧–២៦.
១១ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងលង្ហិន.
ខ ស.ប. ផ្ទាំងមាស.
១៣ *ក* ស.ប. យូរីម និងធូមីម.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ៨:១៣–១៨.
ស.ប. អ្នកមើលឆុត.
១៧ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៧–១២.
ខ អេធើរ ១:១–៥.
គ លោកុ. ១១:៦–៩.
២០ *ក* អាលម៉ា ៣៧:៣–១០.
ខ ស.ប. យូរីម និងធូមីម.
គ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរ
ដែលត្រូវរក្សាទុក.

មួយ ដូចជាគេធ្លាប់បានប្រគល់មក ចាប់តាំងពីពេល ដែល
លីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមកម្ល៉េះ ៕

ជំពូកទី ២៩

ម៉ូសាយស្នើឲ្យរើសតាំងពួកចៅក្រមជំនួសស្ដេច — ពួកស្ដេចទុច្ចរិតដឹកនាំប្រជាជនខ្លួនចូលក្នុងអំពើបាប — អាលម៉ាជាកូន ត្រូវបានរើសតាំង ជាមេចៅក្រម ដោយសម្លេងរបស់ប្រជាជន — លោកក៏ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រផង — អាលម៉ា ជាឪពុក និងម៉ូសាយ បានស្លាប់ទៅ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩២–៩១ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ កាលម៉ូសាយបានធ្វើការនេះចប់ហើយ ទ្រង់បានផ្ញើសារ
ទូទៅអស់ទាំងដែនដី គឺនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដោយ
ចង់ដឹង បំណងរបស់គេថា តើអ្នកណានឹងធ្វើជាស្ដេចរបស់គេ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងរបស់
ប្រជាជនបានប្រាប់មកថា៖ យើងខ្ញុំចង់ឲ្យអើរ៉ុន ជាបុត្ររបស់
ទ្រង់ ធ្វើជាស្ដេចហើយ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើយើង ។
៣ ឥឡូវនេះ អើរ៉ុនបានឡើងទៅដែនដីនីហ្វៃផុតហើយ ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ស្ដេចពុំអាចប្រគល់នគរទៅលោកបានឡើយ;
ឯអើរ៉ុនក៏មិន ចង់ទទួលនគរដែរ; ហើយគ្មានបុត្រនៃម៉ូសាយ
ណាមួយចង់ទទួលនគរឡើយ ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ដេចម៉ូសាយបានផ្ញើសារ ទៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជនទៀត; មែនហើយ គឺផ្ញើសារជាអក្សរទៅកាន់
ប្រជាជន ។ ហើយសារនោះមានពាក្យសរសេរថា៖
៥ មើលចុះ ឱប្រជាជនរបស់យើង ឬបងប្អូនរបស់យើងអើយ
ត្បិតយើងរាប់អ្នកទុកជាបងប្អូន យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាពិចារណា
នូវការណ៍ ដែលយើងសូមឲ្យអ្នកពិចារណានោះ — ព្រោះ
អ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាចង់បានស្ដេច ។
៦ ឥឡូវនេះ យើងប្រកាសប្រាប់អ្នកថា អ្នកដែលមានសិទ្ធិ
ទទួលនគរនោះបានប្រកែក ហើយមិនព្រមទទួលនគរផង ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាមានអ្នកណាមួយ បានតែងតាំង
ជំនួស មើលចុះ យើងខ្លាចក្រែងនឹងកើតការទាស់ទែង នៅក្នុង
ចំណោម ពួកអ្នករាល់គ្នា ។ ហើយតើអ្នកណាដឹងថា បុត្រ
របស់យើង ដែលនឹងបានទទួលនគរនោះនឹងបែរទៅជាខឹង
ហើយបំបែកយកប្រជាជន មួយផ្នែកតាមខ្លួន ជាហេតុដែល
នឹងនាំឲ្យកើតសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅក្នុង
ចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នា ដែលនឹងបណ្ដាល ឲ្យមាន
ការខ្ចាយឈាមជាច្រើន និងការបង្ខូចផ្លូវនៃព្រះអម្ចាស់ មែន
ហើយ ហើយបំផ្លាញព្រលឹងរបស់មនុស្សច្រើនគ្នា ។
៨ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា ចូរយើងរាល់គ្នាមានប្រាជ្ញា
ហើយពិចារណារឿងទាំងនេះចុះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាគ្មានសិទ្ធិ
នឹងបំផ្លាញ បុត្រយើងទេ ហើយយើងរាល់គ្នាក៏គ្មានសិទ្ធិនឹងបំផ្លាញ
អ្នកណាផ្សេងទៀត ដែលនឹងតែងតាំងជំនួសដែរ ។
៩ ហើយបើសិនជាបុត្រយើងបែរទៅរកការឆ្មើងឆ្មៃ និង
ការឥតប្រយោជន៍ទាំងឡាយវិញនោះ នោះគេនឹងដកយកអ្វីៗ
ដែលគេបាន និយាយពីមុន ហើយទាមទារសិទ្ធិទទួលនគរ
ជាហេតុដែលនឹងនាំឲ្យគេ និងព្រមទាំងប្រជាជននេះប្រព្រឹត្ត
អំពើបាបដ៏ច្រើន ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ ចូរយើងរាល់គ្នាមានប្រាជ្ញា ហើយគិត
ដល់ការណ៍ទាំងនេះជាមុនសិនចុះ ហើយធ្វើនូវអ្វីៗ ដែល
នឹងនាំមកនូវសេចក្ដី សុខសាន្ដដល់ប្រជាជននេះវិញ ។
១១ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងធ្វើជាស្ដេចរបស់អ្នក នៅ
ក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយដែលនៅសល់ក្នុងជីវិតយើង; ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ ចូរយើងតែងតាំងពួកចៅក្រមឡើង ដើម្បី
ជំនុំជំរះប្រជាជននេះ ស្របតាមច្បាប់របស់យើង; ហើយយើង
នឹងរៀបចំសារជាថ្មី នូវកិច្ចការ ទាំងឡាយរបស់ប្រជាជននេះ
ព្រោះយើងនឹងតែងតាំងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ឲ្យធ្វើជាពួកចៅក្រម ដែល
នឹងជំនុំជំរះប្រជាជននេះ ស្របតាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។
១២ ឥឡូវនេះ បើមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានជំនុំជំរះដោយព្រះ ជា
ការប្រសើរជាងត្រូវបានជំនុំជំរះដោយមនុស្ស ព្រោះសេចក្ដី
ជំនុំជំរះទាំង ឡាយនៃព្រះ ប្រកបដោយសេចក្ដីយុត្តិធម៌ជានិច្ច
តែសេចក្ដីជំនុំជំរះនៃមនុស្ស ពុំដែលប្រកបដោយសេចក្ដីយុត្តិធម៌
ជានិច្ចឡើយ ។
១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអាចមាន
បុរសសុចរិតទាំងឡាយធ្វើជាស្ដេចអ្នក ដែលនឹងតាំង
ក្រិត្យវិន័យទាំងឡាយនៃ ព្រះឡើង ហើយជំនុំជំរះប្រជាជននេះ
ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ មែនហើយ បើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាអាចមានបុរសទាំងនោះ សំរាប់ធ្វើជាស្ដេច
របស់អ្នក ដែលនឹងធ្វើឲ្យបានដូចជាបិតារបស់យើង គឺស្ដេច
បេនយ៉ាមីន បានធ្វើឲ្យប្រជាជននេះ — នោះយើងប្រាប់អ្នកថា

២៩ ៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:៣៤.
៥ *ក* ១ សាំយូ. ៨:៩–១៩.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២៥–២៧.
ខ និក្ខ. ១៨:១៣–២៤.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:៨, ១៣–១៤.
ខ ព. នៃ ម. ១:១៧–១៨.

បើករណីនេះអាចមានជានិច្ច នោះអ្នករាល់គ្នាចាំបាច់ត្រូវ
តែមានស្ដេចគ្រប់គ្រងលើអ្នកទៅចុះ ។
១៤ ហើយទោះជារូបយើងនេះ ក៏ធ្លាប់បានខិតខំធ្វើការ
អស់ពីកម្លាំង និងសមត្ថភាពដែលយើងមាន ដើម្បីបង្រៀន
អ្នកនូវព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ហើយដើម្បីកសាងសេច
ក្ដីសុខសាន្តទូទៅទាំងដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យមានសង្គ្រាម ឬការ
ទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ កុំឲ្យមានការលួច ការប្លន់ ការប្រព្រឹត្ត
អំពើឃាតកម្ម ឬអំពើទុច្ចរិតបែបណាមួយឡើយ ។
១៥ ហើយអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត អ្នកនោះហើយ
ដែលយើងបាន[ក]ធ្វើទោសតាមបទល្មើស ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត
ស្របតាមច្បាប់ ដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបានទុកឲ្យ
យើងរាល់គ្នា ។
១៦ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា ពីព្រោះមនុស្សមិនសុចរិត
ទាំងអស់គ្នាទេ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់មានស្ដេចមួយ ឬពួក
ស្ដេច ដើម្បី គ្រប់គ្រងលើអ្នកឡើយ ។
១៧ ត្បិតមើលចុះ តើ[ក]អំពើទុច្ចរិតប៉ុន្មានទៅ ដែលស្ដេច
[ខ]ទុច្ចរិតម្នាក់អាចបណ្ដាលឲ្យប្រព្រឹត្ត មែនហើយ ហើយតើការ
បំផ្លិចបំផ្លាញធំប៉ុណ្ណាទៅ!
១៨ មែនហើយ ចូរនឹកចាំពីស្ដេចណូអេ [ក]អំពើទុច្ចរិត និងអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយព្រមទាំងអំពើទុច្ចរិត
និងអំពើគួរ ខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ប្រជាជនទ្រង់ផង ។ មើលចុះ
តើការបំផ្លិចបំផ្លាញធំប៉ុណ្ណាទៅ ដែលបានកើតឡើងដល់ពួក
គេនោះ; ហើយដោយ ព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ ទើបគេ
ត្រូវនាំឲ្យធ្លាក់ទៅ[ខ]ក្នុងសេវកភាពផង ។
១៩ ហើយបើគ្មានអន្តរាគមន៍អំពីព្រះដ៏បង្កបង្កើត
ដ៏ជ្រាបសព្វសារពើទេ ហើយនេះគឺដោយសារការប្រែចិត្ត
ដ៏ស្មោះស្ម័គ្ររបស់គេ នោះពួក គេច្បាស់ជាត្រូវជាប់នៅ
ក្នុងសេវកភាព ដោយចៀសពុំរួចរហូតដល់ឥឡូវនេះ ។
២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់បានដោះពួកគេឲ្យរួចផុត ពីព្រោះគេ
បាន[ក]បន្ទាបខ្លួនចុះចំពោះទ្រង់; ហើយពីព្រោះពួកគេបាន[ខ]អំពាវនាវ
ដល់ព្រះអង្គ ជាខ្លាំង បានជាទ្រង់ដោះគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព;
ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ក្នុង
គ្រប់ករណី ក្នុងចំណោមកូន ចៅមនុស្សយ៉ាងដូច្នេះហើយ
ដោយលាត[គ]ព្រះពាហុនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាទៅរកអ្នកណា
ដែលដាក់[ឃ]ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើទ្រង់ ។
២១ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាមិន
អាចទម្លាក់ស្ដេចទុច្ចរិតមួយបានឡើយ លើកលែងតែដោយការ
ទាស់ទែង គ្នាដ៏ច្រើន និងការខ្ចាយឈាមដ៏ច្រើន ។
២២ ត្បិតមើលចុះ ស្ដេចនោះមាន[ក]មិត្តភក្ដិក្នុងអំពើទុច្ចរិត
ហើយទ្រង់ទុកទាហានយាមជុំវិញទ្រង់; ហើយទ្រង់ហែកចោលនូវ
ច្បាប់ទាំង ឡាយរបស់អស់អ្នកដែលបានសោយរាជ្យដោយ
សុចរិតមុនទ្រង់មក; ហើយទ្រង់យកព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ
ទៅជាន់ឈ្លីក្រោមជើង ។
២៣ ហើយទ្រង់បង្កើតច្បាប់ថ្មី ហើយផ្ញើទៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជនទ្រង់ មែនហើយ គឺច្បាប់ទាំងឡាយ
ដែលស្របទៅនឹង[ក]សេចក្ដីទុច្ចរិត របស់ខ្លួន; ហើយអ្នកណាដែល
ពុំគោរពតាមច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បញ្ជាឲ្យ
គេបំផ្លាញអ្នកនោះចោល; ហើយអ្នកណាដែល បះបោរទាស់
នឹងទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងបញ្ជាឲ្យពលទ័ពរបស់ទ្រង់
ទៅធ្វើសង្គ្រាមតតាំងនឹងគេ ហើយបើសិនជាទ្រង់អាចធ្វើទៅ
បាន នោះទ្រង់ នឹងបំផ្លាញអ្នកទាំងនោះចោល; ហើយស្ដេច
ដែលឥតសុចរិតម្នាក់បង្ខូចផ្លូវទាំង
ឡាយ នៃអស់ទាំងសេចក្ដីសុចរិតយ៉ាងនេះហើយ ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នកថា អំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងនេះមិនចាំបាច់កើតមានដល់អ្នកឡើយ ។
២៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករើសពួកចៅក្រម តាមសម្លេង
របស់ប្រជាជននេះចុះ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចបានជំនុំជំរះ
ស្របតាមច្បាប់ ទាំងឡាយដែលពួកអយ្យកោអ្នកបានឲ្យដល់
អ្នក ដែលជាច្បាប់ត្រឹមត្រូវ ហើយដែលបានប្រទានដល់ពួក
អយ្យកោអ្នក ដោយព្រះហស្តនៃ ព្រះអម្ចាស់ ។
២៦ ឥឡូវនេះ កម្រមានសម្លេងរបស់ប្រជាជនណាដែល
ប្រាថ្នាចង់បាននូវអ្វីៗ ដែលផ្ទុយនឹងអ្វីៗ ដែលត្រឹមត្រូវនោះឡើយ;
តែជាការ ធម្មតាដែលប្រជាជន ភាគតិចមួយ ប្រាថ្នាចង់បានអ្វី
ដែលពុំត្រឹមត្រូវវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ការណ៍នេះអ្នករាល់គ្នា

១៥ *ក* អាលម៉ា ១:៣២–៣៣.
១៧ *ក* អាលម៉ា ៤៦:៩–១០.
ខ ម៉ូសាយ ២៣:៧–៩.
១៨ *ក* ម៉ូសាយ ១១:១–១៥.
ខ ១ សាំយូ. ៨:១០–១៨;
ម៉ូសាយ ១២:១–៨;
អេធើរ ៦:២២–២៣.
២០ *ក* ម៉ូសាយ ២១:១៣–១៥.
ខ និក្ខ. ២:២៣–២៥;
អាលម៉ា ៤៣:៤៩–៥០.
គ អេសេ. ៣៣:១១, ១៥–១៦;
ម៉ូសាយ ២៦:៣០.
ឃ ស.ប. ទុកចិត្ត.
២២ *ក* ១ ពង្សាវ. ១២:៨–១៤.
២៣ *ក* ស.ប. ទុច្ចរិត, អំពើទុច្ចរិត.

ត្រូវអនុវត្ត ហើយទុកជា ច្បាប់របស់អ្នក — គឺធ្វើកិច្ចការ
របស់អ្នក តាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។
២៧ ហើយបើពេលណាសម្លេងរបស់ប្រជាជន រើសយក
អំពើទុច្ចរិត ពេលនោះហើយដែលសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃ
ព្រះនឹងធ្លាក់មក លើអ្នក; មែនហើយ ពេលនោះហើយដែល
ទ្រង់នឹងយាងមកពិនិត្យពិច័យអ្នក ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ
ដូចទ្រង់ធ្លាប់បានមកពិនិត្យពិច័យ លើដែនដីនេះ ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានពួកចៅក្រម
ហើយពួកគេមិនជំនុំជំរះអ្នកតាមច្បាប់ ដែលបានថែងទុកមកនោះទេ
នោះអ្នករាល់គ្នាអាចឲ្យចៅក្រមដែលខ្ពស់ជាងជំនុំជំរះគេវិញ ។
២៩ ហើយបើសិនជាចៅក្រមដែលខ្ពស់ជាង មិនជំនុំជំរះដោ
យការជំនុំជំរះដ៏សុចរិតទេនោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវនាំឲ្យចៅក្រមថ្នា
ក់ទាបចំនួន តូចមួយមកប្រជុំគ្នា ហើយពួកគេនឹងជំនុំជំរះចៅ
ក្រមថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ស្របតាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។
៣០ ហើយយើងបញ្ជាឲ្យអ្នកធ្វើការណ៍ទាំងនេះ ដោយ
កោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់; ហើយយើងបញ្ជាឲ្យអ្នកធ្វើការណ៍
ទាំងនេះ ហើយថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវមានស្ដេចទេ; បើ
សិនជាប្រជាជនទាំងនេះប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយ នោះពួកគេនឹងទទួលខុសត្រូវទៅ លើក្បាលគេផ្ទាល់ ។
៣១ ត្បិតមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នកថា អំពើបាបទាំងឡាយ
របស់មនុស្សជាច្រើន បានកើតឡើងដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយនៃស្ដេច របស់គេ; ហេតុដូច្នេះហើយ អំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវធ្លាក់ទៅលើក្បាលរបស់ស្ដេចគេវិញ ។
៣២ ហើយឥឡូវនេះ យើងប្រាថ្នាចង់ឲ្យឈប់មាន
ការវិសមភាពនេះតទៅទៀត នៅលើដែនដីនេះ ជាពិសេស
នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន របស់យើងនេះ; តែយើងប្រាថ្នា
ចង់ឲ្យដែនដីនេះទៅជាដែនដីនៃឥស្សរភាព ហើយមនុស្ស
គ្រប់រូបអាចអរសប្បាយក្នុងសិទ្ធិ និងឯកសិទ្ធ របស់ខ្លួន ដែល
មានដូចៗគ្នា ដរាបណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថា ល្មមឲ្យ
យើងរស់នៅ ហើយគ្រងដែនដីទុកជាកេរ្តិ៍មរតក មែនហើយ
គឺដរាបណាកូនចៅរបស់យើងនៅលើផ្ទៃដែនដីនេះ ។
៣៣ ហើយមានការណ៍ជាច្រើនទៀត ដែលស្ដេចម៉ូសាយ
បានសរសេរទៅឲ្យពួកគេ ដោយលាតត្រដាងដល់គេ នូវអស់
ទាំងការសាក ល្បង និងការកង្វល់របស់ស្ដេចដ៏សុចរិតម្នាក់
មែនហើយ គឺអស់ទាំងការឈឺចាប់នៃព្រលឹង ដើម្បីប្រជាជនរបស់
ទ្រង់ ព្រមទាំងការរអ៊ូរទាំ ទាំងអស់របស់ប្រជាជនទៅកាន់ស្ដេច
របស់គេ; ហើយទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ពីការណ៍ទាំងអស់ដល់គេ ។
៣៤ ហើយទ្រង់បានប្រាប់គេថា ការណ៍ទាំងនេះមិនត្រូវ
មានឡើយ; តែថា បន្ទុកនេះត្រូវធ្លាក់ទៅលើប្រជាជនទាំង
អស់វិញ គឺមនុស្ស គ្រប់រូបអាចផ្ទុកចំណែករបស់ខ្លួន ។
៣៥ ហើយទ្រង់ក៏បានលាតត្រដាងដល់ពួកគេ នូវអស់ទាំង
ការខាតប្រយោជន៍ ដែលពួកគេទទួលយក ដោយមាន
ស្ដេចឥតសុចរិត គ្រប់គ្រងលើពួកគេ ។
៣៦ មែនហើយ អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងអស់
របស់ស្ដេច និងសង្គ្រាមទាំងអស់ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងអស់
និងការខ្ចាយ ឈាម និងការលួច និងការប្លន់ និងការប្រព្រឹត្ត
អំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង
ដែលពុំអាចរាប់ឲ្យអស់បាននោះ — ដោយប្រាប់គេថា ការណ៍
ទាំងនេះមិនត្រូវឲ្យកើតឡើងឡើយ គឺការណ៍ទាំងនេះសុទ្ធតែ
ជាការផ្ទុយទៅនឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។
៣៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
បន្ទាប់ពីស្ដេចម៉ូសាយបានផ្ញើសេចក្ដីទាំងនេះ ទៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជនហើយ នោះពួកគេត្រូវបានបរិវត្តអំពីសេចក្ដី
ពិត នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។
៣៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានលះបង់បំណងរបស់គេដែល
ចង់បានស្ដេច ហើយបានក្លាយជាមានចិត្តរសាប់រសល់ជាខ្លាំង
ដែល មនុស្សគ្រប់រូបមានឱកាសស្មើគ្នាទូទៅអស់ទាំងដែនដី;
មែនហើយ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបបានចេញវាចាថា យល់ព្រម
នឹងទទួលខុសត្រូវ ចំពោះអំពើបាបរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។
៣៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
ប្រជុំគ្នាមកជាក្រុមៗ ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដើម្បីបោះសម្លេងគេថា
អ្នកណា មួយដែលត្រូវធ្វើជាចៅក្រមរបស់គេ ដើម្បីជំនុំជំរះ
ពួកគេ ស្របតាមច្បាប់ដែលបានឲ្យដល់គេនោះ; ហើយពួកគេ
បានអរីករាយជាខ្លាំង ដោយសារឥស្សរភាព ដែលបាន
ប្រទានដល់គេ ។
៤០ ហើយពួកគេមានចិត្តស្រឡាញ់ម៉ូសាយជាខ្លាំង; មែន
ហើយ ពួកគេបានគោរពទ្រង់ ជាងអ្នកណាទាំងអស់; ព្រោះ
ពួកគេពុំបានចាត់ទ្រង់ ទុកជាអ្នកប្រើអំណាចផ្ដាច់ការ ដែល

២៧ ក អាលម៉ា ១០:១៩.
៣២ ក អាលម៉ា ៣០:១១.
ខ ២ នីហ្វៃ ១:៧; ១០:១១.
ស.ប. ឥស្សរភាព.
គ អាលម៉ា ២៧:៩.
៣៩ ក អាលម៉ា ១:១៤.
ខ ស.ប. ឥស្សរភាព.

ស្វែងរកកិរ៍ឡើយ មែនហើយ ព្រោះការស្វែងរកកិរ៍ធ្វើឲ្យ
ពុករលួយដល់ព្រលឹង; ព្រោះទ្រង់ពុំបាន ដកយកទ្រព្យពីពួក
គេឡើយ ហើយទ្រង់ក៏មិនចូលចិត្តនឹងការខ្វាយឈាមដែរ;
តែទ្រង់បានកសាង[ក]សេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើដែនដីវិញ ហើយ
ទ្រង់បានអនុញ្ញាតដល់ប្រជាជនទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវដោះខ្លួនឲ្យ
រួចផុតពីសេវកភាពគ្រប់យ៉ាង; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេ
បានគោរពទ្រង់ មែនហើយ គោរពដ៏ខ្លាំងហួសប្រមាណ ។
៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានតែងតាំង
[ក]ពួកចៅក្រមឲ្យគ្រប់គ្រងលើគេ ឬជំនុំជំរះពួកគេតាមច្បាប់;
ហើយការណ៍នេះ គេបានធ្វើទូទៅអស់ទាំងដែនដី ។
៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាត្រូវបាន
តែងតាំងជាមេចៅក្រមទីមួយ ហើយលោកក៏ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ផង
ដោយ ឪពុកលោក បានប្រគល់តំណែងនេះដល់លោក ហើយ
បានឲ្យលោកទទួលបន្ទុក ខាងកិច្ចការទាំងអស់នៃសាសនាចក្រ ។
៤៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា
បាន[ក]ដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយលោកបានកាន់
តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយលោកបានជំនុំជំរះ
ដោយសេចក្ដីជំនុំជំរះដ៏សុចរិត ហើយសេចក្ដីសុខសាន្ត
កើតមានតរៀងទៅទូទៅ ទាំងដែនដី ។
៤៤ ម្ល៉ោះហើយ រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមបានចាប់ផ្ដើមឡើង
ទូទៅអស់ទាំងដែនដីសារ៉ាហិមឡា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
ទាំងអស់ ដែល ហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ហើយអាលម៉ា
គឺជាមេចៅក្រមទីមួយ ។
៤៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុក
លោកស្លាប់ទៅ កាលមានអាយុប៉ែតសិបពីរឆ្នាំ ដោយបាន
រស់នៅដើម្បីបំពេញ ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។
៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ម៉ូសាយក៏បានសុគតទៅដែរ នៅក្នុង
ឆ្នាំទីសាមសិបបីនៃរាជ្យទ្រង់ កាលមាន[ក]ជន្មាយុ ហុកសិបបីឆ្នាំ;
និយាយសរុបមក គឺប្រាំរយប្រាំបួនឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេលដែល
លីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។
៤៧ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវការសោយរាជ្យនៃស្ដេចទាំង
ឡាយលើប្រជាជននីហ្វៃទៅ; ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវជីវិតអាលម៉ា
ដែលជាអ្នកបង្កើត សាសនាចក្ររបស់ពួកគេ ៕ :៚

គម្ពីរអាលម៉ា

កូនប្រុសរបស់អាលម៉ា

ដំណើររឿងមួយអំពីអាលម៉ា ជាកូនប្រុសរបស់អាលម៉ា ជាមេចៅក្រមទីមួយ ត្រួតលើប្រជាជននីហ្វៃ ហើយជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រផង ។ ដំណើររឿងមួយអំពីរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន ។ ហើយព្រមទាំងដំណើររឿងអំពីសង្គ្រាមមួយ រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន ស្របតាមបញ្ជីរបស់អាលម៉ា ជាមេចៅក្រមទីមួយ ។

ជំពូកទី ១

នីហូរបង្រៀនលទ្ធិក្លែងក្លាយទាំងឡាយ តាំងសាសនាចក្រមួយ ណែនាំឲ្យមានឧបាយកលផ្នែកសង្ឃជាលើកដំបូង ហើយប្រហារគេឌាន — នីហូរត្រូវគេប្រហារជីវិតចំពោះទោសរបស់គាត់ — ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ និងការបៀតបៀនរាលដាលក្នុងចំណោម ប្រជាជន — ពួកសង្ឃចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនឯង ប្រជាជនថែទាំពួកអ្នកក្រីក្រ ហើយសាសនាចក្រចំរើនឡើង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩១–៨៨ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីមួយ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម លើប្រជាជននីហ្វៃ
ចាប់ពីពេលនេះទៅ ដែលស្ដេច [ក]ម៉ូសាយបាន
ទៅតាមផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដី ដោយបានច្បាំងចម្បាំងយ៉ាងល្អ

៤០ *ក* ស.ប. អ្នកផ្សះផ្សា.
៤១ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:១១.
៤៣ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
៤៦ *ក* ម៉ូសាយ ៦:៤.
[អាលម៉ា]
១ ១*ក* ម៉ូសាយ ២៩:៤៦.

បានដើរត្រង់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ ពុំបានទុកឲ្យអ្នកណាមួយ
សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ឡើយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់
តែទ្រង់បានបង្កើតច្បាប់ទាំងឡាយ ហើយប្រជាជនបានទទួល
ស្គាល់ច្បាប់ ទាំងនោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមាន
កាតព្វកិច្ច ដើម្បីប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បាន
បង្កើតឡើង ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីមួយ
ក្នុងរជ្ជកាលរបស់អាលម៉ា នៅវេទិកាជំនុំជំរះ នោះមាន
បុរសម្នាក់ដែល ត្រូវបាននាំមកខាងមុខលោក ដើម្បីទទួល
ការជំនុំជំរះ បុរសនោះមាឌធំ ហើយល្បីថា មានកម្លាំង
ខ្លាំងពូកែ ។
៣ ហើយបុរសនោះបានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ផ្សាយ
ប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីៗ ដែលគាត់ហៅថាជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយធ្វើ
ការ ទាស់នឹងសាសនាចក្រ; ដោយប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជនថា
ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀនគ្រប់រូបគួរតែមានប្រជាប្រិយភាព;
ហើយពួកគេ មិនគួរធ្វើការ ដោយដៃរបស់គេទេ តែពួកគេត្រូវ
ទទួលការគាំទ្រពីប្រជាជនវិញ ។
៤ ហើយគាត់ក៏ធ្វើទីបន្ទាល់ទៅប្រជាជនថា មនុស្ស
លោកទាំងអស់ត្រូវតែបានសង្គ្រោះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់
ហើយថា ពួកគេមិន ចាំបាច់ខ្លាច ឬញាប់ញ័រទេ តែថា ពួកគេ
អាចងើបមុខឡើង ហើយអររីករាយវិញ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បានបង្កើតមនុស្សទាំងអស់ ហើយ បានប្រោសលោះមនុស្ស
ទាំងអស់ផង; ហើយនៅទីបញ្ចប់ មនុស្សទាំងអស់នឹងមាន
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានបង្រៀន
ការណ៍ទាំងនេះជាច្រើន រហូតដល់មានមនុស្សជាច្រើនបាន
ជឿតាមពាក្យ សំដីរបស់គាត់ គឺមានមនុស្សជាច្រើន ដែលពួក
គេបានចាប់ផ្ដើមគាំទ្រគាត់ ហើយឲ្យប្រាក់ដល់គាត់ ។
៦ ហើយគាត់បានចាប់ផ្ដើមលើកខ្លួនឡើង ក្នុងសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ
នៃចិត្តរបស់គាត់ ហើយស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មាន
តម្លៃថ្លៃ មែនហើយ ហើយព្រមទាំងបានចាប់ផ្ដើមតាំងសាសនា
ចក្រមួយឡើង តាមរបៀបដែលគាត់បង្រៀន ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
គាត់កំពុងតែទៅផ្សាយសាសនា ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿតាម
ពាក្យគាត់ ស្រាប់តែគាត់បានជួបបុរសម្នាក់ ដែលជាមនុស្ស
ផងសាសនាចក្រនៃព្រះ មែនហើយ គឺជាគ្រូបង្រៀនមួយរបស់
ពួកគេ; ហើយគាត់បាន ចាប់ផ្ដើមប្រកែកជាមួយនឹងបុរសនោះ
យ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីគាត់អាចដឹកនាំមនុស្សនៃសាសនាចក្រឲ្យវ
ង្វេងផ្លូវ; តែបុរសនោះបានតទល់នឹង គាត់ ដោយព្រមាន
ដាស់តឿនគាត់ដោយព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ ។
៨ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះបុរសនោះគឺ គេឌាន; គឺលោកនេះហើយ
ដែលជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុងការ
ដោះ លែងប្រជាជនលិមហៃឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ។
៩ ឥឡូវនេះ ពីព្រោះគេឌានបានតបតនឹងគាត់ ដោយព្រះ
បន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ នោះគាត់បានខឹងនឹងគេឌាន ហើយបាន
ដកដាវ គាត់ ហើយចាប់ផ្ដើមកាប់ចាក់លោក ។ ឥឡូវនេះ
ដោយព្រោះគេឌានមានអាយុច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ លោកមិន
អាចទប់ទល់ នឹងដាវរបស់គាត់បានឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ
លោកក៏ត្រូវបានស្លាប់ដោយផ្លែដាវទៅ ។
១០ ឯបុរសដែលសម្លាប់លោក ត្រូវមនុស្សនៃសាសនាចក្រ
ចាប់យកទៅខាងមុខអាលម៉ា ដើម្បីជំនុំជំរះ ស្របតាមទោស
ដែល គាត់បានប្រព្រឹត្ត ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានឈរនៅចំពោះ
អាលម៉ា ហើយបានដោះសាខ្លួន ដោយចិត្តក្លាហាន ។
១២ តែអាលម៉ាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ មើលចុះ នេះ
គឺជាលើកទីមួយហើយដែលឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ បាន
ចាប់ផ្ដើមណែនាំមក ក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ។ ហើយមើលចុះ
អ្នកមិនត្រឹមតែមានទោស ដោយប្រើឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ
តែប៉ុណ្ណោះទេ តែអ្នកបាន ប្រើដាវ ដើម្បីបង្ខំគេឲ្យធ្វើ
តាមទៀត; ហើយបើយកឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ មកប្រើនៅក្នុង
ចំណោមពួកប្រជាជននេះ ការណ៍នោះនឹង បញ្ជាក់នូវការ
បំផ្លិចបំផ្លាញរបស់គេទាំងស្រុងហើយ ។
១៣ ហើយអ្នកបានកំចាយឈាមបុរសសុចរិតម្នាក់ មែន
ហើយ ជាបុរសដែលធ្លាប់បានធ្វើការល្អជាច្រើននៅក្នុង

១ ខ យ៉ារ៉ុម ១:៥; អាលម៉ា ៤:១៦; ហេលេ. ៤:២២.
២ ក អាលម៉ា ១:១៥.
៣ ក អេសេ. ១៣:៣.
ខ ស.ប. អ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ.
គ លូកា ៦:២៦; ១ នីហ្វៃ ២២:២៣.
ឃ ម៉ូសាយ ១៨:២៤, ២៦; ២៧:៥.
៦ ក ១ នីហ្វៃ ១៤:១០.
៧ ក ស.ប. ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ.
៨ ក ម៉ូសាយ ២០:១៧; ២២:៣.
៩ ក អាលម៉ា ៦:៧.
១០ ក ម៉ូសាយ ២៩:៤២.
១២ ក ២ នីហ្វៃ ២៦:២៩. ស.ប. ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ.

ចំណោមប្រជាជន នេះ ហើយបើយើងលើកលែងទោសឲ្យអ្នក
ឈាមរបស់បុរសនោះនឹងមកទាមទារឲ្យយើង[ក]សងសឹក ។
១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ត្រូវកាត់ទោសអ្នកដល់ជីវិត
ស្របតាមច្បាប់ដែលបានប្រទានមកយើង ដោយម៉ូសាយ ជាស្ដេច
ចុងក្រោយ បង្អស់របស់យើង; ហើយឯច្បាប់នោះ ប្រជាជននេះ
បានទទួលស្គាល់ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជននេះ[ក]ត្រូវធ្វើ
តាមច្បាប់ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេនាំបុរសនោះទៅ
ហើយគាត់មានឈ្មោះថា [ក]នីហូរ; ហើយគេបានយកគាត់ទៅលើ
កំពូលភ្នំម៉ាន់តៃ ហើយនៅទីនោះហើយដែលគាត់ត្រូវបាន
បណ្ដាល ឬក៏ត្រូវបានទទួលស្គាល់ចំពោះមេឃ និងដីថា អ្វី
ដែលគាត់បាន បង្រៀនប្រជាជននោះ គឺ[ខ]ផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ;
ហើយនៅទីនោះហើយគាត់បានទទួលការស្លាប់ដ៏ថោកទាប ។
១៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែការណ៍នេះមិនបាន
បញ្ឈប់ការរាលដាល នៃឧបាយកលផ្ទែកសង្ឃទូទៅទាំងដែនដីដែរ;
ព្រោះមានមនុស្សជាច្រើន ដែលស្រឡាញ់ការទាំងឡាយដែល
ឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ ហើយពួកគេបានចេញទៅផ្សាយ
អំពី លទ្ធិក្លែងក្លាយទាំងឡាយ ហើយគេធ្វើការនេះ ដើម្បីចង់
បាន[ក]ទ្រព្យសម្បត្តិ និងយសសក្តិ ។
១៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំហ៊ាន
[ក]ភូតកុហកដែរ ដោយព្រោះខ្លាចច្បាប់ ព្រោះពួកអ្នកដែល
កុហកនឹងត្រូវទទួល ទោស; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេធ្វើ
ហាក់ដូចជាគេផ្សាយសាសនា ទៅតាមជំនឿរបស់គេ;
ហើយឥឡូវនេះ ច្បាប់មិនអាចធ្វើអ្វីដល់ អ្នកនោះ ចំពោះជំនឿ
[ខ]របស់គេបានឡើយ ។
១៨ ហើយពួកគេពុំហ៊ាន[ក]លួច ដោយព្រោះខ្លាចច្បាប់
ព្រោះអស់អ្នកណាដែលលួចនឹងត្រូវទទួលទោស; ហើយពួក
គេក៏មិនហ៊ាន[ខ]ប្លន់ ឬធ្វើឃាតដែរ ព្រោះអ្នកណាដែល[គ]ធ្វើឃាត
នឹងត្រូវទទួលទោសដល់ជីវិត ។
១៩ តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាដែលមិនចូលរួម
ក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ បានចាប់ផ្ដើមបៀតបៀនអស់អ្នកដែល
នៅ ក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ហើយដែលបានយកព្រះនាមនៃ
ព្រះគ្រីស្ទដាក់លើខ្លួន ។
២០ មែនហើយ ពួកគេបានបៀតបៀនអ្នកទាំងនោះ ហើយធ្វើទុក្ខ
ពួកគេ ដោយប្រើពាក្យគ្រប់យ៉ាង ហើយការណ៍នេះមក
ពីភាព រាបសាររបស់គេ; ពីព្រោះពួកគេមិនអួតខ្លួននៅចំពោះ
ភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយពីព្រោះពួកគេបានចែករំលែកព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះទៅវិញទៅមក ដោយមិនយក[ក]ប្រាក់ ឬថ្លៃអ្វីឡើយ ។
២១ ឥឡូវនេះ មានច្បាប់មួយយ៉ាងតឹងរឹង នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្រថា មិនត្រូវមានអ្នកណាម្នាក់
ដែលនៅក្នុង សាសនាចក្រ បះបោរ ហើយ[ក]បៀតបៀនពួកអ្នក
ដែលមិននៅក្នុងសាសនាចក្រឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវមាន
ការបៀតបៀន នៅក្នុង ចំណោមពួកគេដែរ ។
២២ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានមនុស្សជាច្រើននៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេដែរ ដែលបានចាប់ផ្ដើមអួតខ្លួន ហើយបាន
ចាប់ ផ្ដើមតតាំងគ្នាយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេង ជាមួយនឹងពួកមារ
សត្រូវរបស់គេ រហូតដល់មានការវាយតប់គ្នា; មែនហើយ
ពួកគេបានវាយ ប្រដាល់គ្នាដោយដៃ ។
២៣ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាឆ្នាំទីពីរក្នុងរជ្ជកាលរបស់អាលម៉ា
ហើយនេះគឺជាដើមហេតុនៃការទុក្ខលំបាកដ៏ខ្លាំង ដល់សាសនា
ចក្រ; មែនហើយ នេះគឺជាដើមហេតុនៃការសាកល្បងដ៏ខ្លាំងក្លា
ដល់សាសនាចក្រ ។
២៤ ព្រោះមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយឈ្មោះ
របស់គេត្រូវបាន[ក]លុបចេញ ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះទាំងនោះត្រូវ
ចងចាំតទៅ ទៀត នៅក្នុងចំណោមរាស្ត្រនៃព្រះឡើយ ។
ហើយមនុស្សជាច្រើនបាន[ខ]ដកខ្លួនចេញពីពួកគេផង ។
២៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការសាកល្បងដ៏ធំមួយ ដល់អស់អ្នក
ណាដែលឈរយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ; ទោះ

១៣ *ក* ស.ប. ការសងសឹក.
១៤ *ក* ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត.
១៥ *ក* អាលម៉ា ១:២.
ខ ចោទិ. ១៣:១–៩.
១៦ *ក* ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ; ឥតប្រយោជន៍, ការឥតប្រយោជន៍.
១៧ *ក* ស.ប. ទៀងត្រង់, ចិត្តទៀតត្រង់; សេចក្ដីកុហក.
ខ អាលម៉ា ៣០:៧–១២; ម. នៃ ស. ១:១១.
១៨ *ក* ស.ប. លួច, ការលួច.
ខ ស.ប. ឃាតកម្ម.
គ ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត.
២០ *ក* អេសាយ ៥៥:១–២.
២១ *ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
២៤ *ក* និក្ខ. ៣២:៣៣; ម៉ូសាយ ២៦:៣៦; អាលម៉ា ៦:៣. ស.ប. ការកាត់ចេញពីសាសនា.
ខ អាលម៉ា ៤៦:៧. ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.

ជាយ៉ាងណា ក៏ដោយ គង់តែពួកគេនៅតែមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ហើយមុតមាំ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះដែរ ហើយពួកគេទ្រាំទ្រ ដោយចិត្តអត់ធន់នូវការបៀតបៀន ដែលមានគំនរមកលើពួកគេ ។

២៦ ហើយកាលដែលពួកសង្ឃចោលកិច្ចការរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅរំលែកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដល់ប្រជាជន នោះប្រជាជនក៏ចោល កិច្ចការរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែរ ។ ហើយកាលដែលពួកសង្ឃបានរំលែកដល់គេនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះរួចហើយ នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាក៏ត្រឡប់ទៅធ្វើការវិញ ដោយមានចិត្តព្យាយាម; ហើយពួកសង្ឃមិនរាប់ថាខ្លួនខ្ពស់ជាងពួកអ្នកស្ដាប់ឡើយ ត្បិតអ្នកផ្សាយសាសនាមិនប្រសើរជាងអ្នកស្ដាប់ទេ ឯគ្រូបង្រៀនក៏មិនប្រសើរជាងអ្នករៀនដែរ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេស្មើគ្នាទាំងអស់ ហើយពួកគេបានធ្វើការទាំងអស់គ្នា បុគ្គលគ្រប់រូបតាមកម្លាំងរៀងៗខ្លួន ។

២៧ ហើយពួកគេបានចែករំលែកទ្រព្យរបស់ខ្លួន មនុស្សគ្រប់រូបស្របតាមអ្វីៗដែលគេមាន ឲ្យអ្នកក្រីក្រ អ្នកខ្វះខាត អ្នកឈឺ និងអ្នក ដែលមានទុក្ខ; ហើយពួកគេពុំស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃឡើយ តែពួកគេស្អាតស្អំ ហើយគួរឲ្យស្រឡាញ់វិញ ។

២៨ ហើយពួកគេបានចាត់ចែងកិច្ចការរបស់សាសនាចក្រយ៉ាងដូច្នេះហើយ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដីសុខសាន្ត តទៅទៀត ទោះជាគេមានគ្រប់ការបៀតបៀនក៏ដោយ ។

២៩ ហើយឥឡូវនេះ មកពីការខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសាសនាចក្រ នោះពួកគេបានចាប់ផ្ដើមក្លាយទៅជាអ្នកមានដ៏លើសលប់ ដោយមានយ៉ាងបរិបូរនូវវត្ថុគ្រប់មុខ ដែលគេត្រូវការ — គឺបរិបូរទៅដោយហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វ និងសត្វធាត់គ្រប់យ៉ាង ហើយក៏បរិបូរ ទៅដោយធញ្ញជាតិ និងមាស និងប្រាក់ និងវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗ ហើយបរិបូរទៅដោយសូត្រព្រៃ និងសំពត់ត្បាញដោយអំបោះខ្លូតទេស វេញយ៉ាងខ្មាញ់ និងប្រដាប់ប្រដាគ្រប់មុខ សំរាប់ប្រើនៅផ្ទះ ។

៣០ ម្ល៉ោះហើយ នៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ចំរុងចំរើនរបស់គេ ពួកគេពុំបានដេញជនណាចេញដែលអាក្រាត ឬជនណាដែលអត់ឃ្លាន ឬជនណាដែលស្រេក ឬជនណាដែលឈឺ ឬជនណាដែលខ្វះការចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើយ; ហើយពួកគេមិនបានភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើទ្រព្យ សម្បត្តិដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេមានចិត្តទូលំទូលាយ ទៅលើមនុស្សគ្រប់រូប ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងបាវគេទាំងអ្នកសេរី ទាំងប្រុស ទាំងស្រី ទោះជានៅក្រៅសាសនាចក្រ ឬនៅក្នុងសាសនាចក្រនោះក្ដី ដោយមិនរើសមុខអ្នកណាសោះ ឲ្យតែមាន ការខ្វះខាត ។

៣១ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានចំរើនឡើង ហើយបានក្លាយទៅជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់ ជាងអ្នកដែលមិននៅក្នុង សាសនាចក្ររបស់គេទៅទៀត ។

៣២ ព្រោះពួកអ្នកដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់គេ បានបណ្ដោយខ្លួនទៅតាមអំពើអាបធ្មប់ និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬការខ្ជិល ច្រអូស និងការនិយាយផ្ដេសផ្ដាស និងការឈ្នានីស និងការឈ្លោះ; ការស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃ; ការលើកខ្លួន ឡើងក្នុងសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃភ្នែកគេផ្ទាល់; ការបៀតបៀន ការកុហក ការលួច ការប្លន់ ការប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយ និងការ ប្រព្រឹត្តអំពើឃាតកម្ម និងគ្រប់អស់ទាំងអំពើទុច្ចរិតទាំងប៉ុន្មានផង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែបានដាក់ច្បាប់មកលើអស់អ្នកណា ដែលរំលងច្បាប់ តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបានដែរ ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយអនុវត្តច្បាប់ទៅលើពួកគេយ៉ាងនេះ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវរងទោសស្របតាមអ្វីៗ ដែលខ្លួនបានធ្វើ គេបានក្លាយទៅជាស្លូតបូតជាងមុន ហើយពុំហ៊ានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ដោយចេញមុខទៀតឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ មានសេចក្ដីសុខសាន្តដ៏ច្រើន

២៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអត់ធន់.
២៦ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:២៤, ២៦; ២៧:៣–៥.
ខ ម៉ូសាយ ៤:២៧; គ. និង ស. ១០:៤.
២៧ *ក* ស.ប. ទាន, ការដាក់ទាន.
ខ លូកា ១៨:២២; ម៉ូសាយ ៤:២៦; គ. និង ស. ៤២:២៩–៣១.
២៩ *ក* ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ.
ខ អាលម៉ា ៤:៦.
៣០ *ក* យ៉ាកុប ២:១៧–១៩.
ខ ស.ប. មនុស្សក្រីក្រ.
គ អាលម៉ា ១៦:១៤; គ. និង ស. ១:៣៥.
៣២ *ក* ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
ខ ស.ប. ខ្ជិលច្រអូស, ការខ្ជិលច្រអូស.
គ ស.ប. ការនិយាយអាក្រក់.
ឃ ស.ប. ច្រណែន.
ង យ៉ាកុប ២:១៣; អាលម៉ា ៣១:២៥; មរមន ៨:២៨. ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.

នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ រហូតដល់ឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួកចៅក្រម ៕

ជំពូកទី ២

អាំលីសៃស្វែងរកធ្វើជាស្ដេច ហើយត្រូវបានបដិសេធសម្លេងនៃប្រជាជន — ពួកអ្នកដើរតាមលោក គេលើកលោកឲ្យធ្វើជាស្ដេច — ពួកសាសន៍អាំលីសៃធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងពួកនីហ្វៃ តែត្រូវបរាជ័យ — ពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍អាំលីសៃបង្រួមទ័ពគ្នា តែត្រូវបរាជ័យ — អាលម៉ាប្រហារអាំលីសៃចោល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨៧ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាល
របស់គេ នោះចាប់ផ្ដើមមានការទាស់ទែងគ្នាមួយ នៅក្នុង
ចំណោម ប្រជាជន; ត្បិតមានបុរសម្នាក់ ដែលហៅថា
អាំលីសៃ គាត់ជាមនុស្សប្រកបដោយកលល្បិច មែនហើយ
ជាមនុស្សមានប្រាជ្ញា ស្រប តាមប្រាជ្ញានៃលោកិយ គាត់ធ្វើ
តាមរបៀបបុរស ដែលបានសម្លាប់គេឌានដោយដាវ ជាអ្នក
ដែលត្រូវប្រហារជីវិតចោលតាមច្បាប់ —
២ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះអាំលីសៃនេះ ដោយកលល្បិចរបស់
គាត់ បានទាក់ទាញមនុស្សជាច្រើនឲ្យទៅតាមគាត់; រហូតដល់
ពួកគេបាន ចាប់ផ្ដើមមានកម្លាំងដ៏ខ្លាំង; ហើយពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមខិតខំលើកអាំលីសៃ ឲ្យធ្វើជាស្ដេចលើប្រជាជន ។
៣ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះធ្វើឲ្យភិតភ័យដល់ប្រជាជននៃសាសនា
ចក្រ ព្រមទាំងដល់អស់អ្នកណាដែលពុំបានទាក់ទាញ តាមការ
បញ្ចុះបញ្ចូលទាំងឡាយរបស់អាំលីសៃ; ត្បិតពួកគេដឹងតាមច្បាប់
របស់គេថា ការណ៍បែបនេះត្រូវតែបានធ្វើឡើងដោយសម្លេង
នៃ ប្រជាជន ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រសិនបើអាំលីសៃដែលជាមនុស្ស
ទុច្ចរិត អាចបានទទួលសម្លេងរបស់ប្រជាជន នោះនឹងធ្វើឲ្យ
បាត់បង់សិទ្ធិទាំង ឡាយរបស់គេ និងឯកសិទ្ធទាំងឡាយរបស់
សាសនាចក្រ; ព្រោះគាត់មានបំណងចង់បំផ្លាញសាសនា
ចក្រនៃព្រះចោល ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានប្រជុំគ្នា
ទូទៅអស់ទាំងដែនដី គឺមនុស្សគ្រប់រូបស្របតាមគំនិតរបស់ខ្លួនថា
តើគេគាំទ្រ ឬជំទាស់នឹងអាំលីសៃ តាមក្រុមដោយឡែកៗ ដោយ
មានការជជែកគ្នាជាខ្លាំង និងការទាស់ទែងគ្នាដ៏អស្ចារ្យ ។
៦ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានប្រជុំគ្នា ដើម្បីបោះសម្លេងគេ
អំពីរឿងនេះ; ហើយពួកគេបានយកពាក្យទៅលាតត្រដាងខាង
មុខ ពួកចៅក្រម ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងរបស់ប្រជាជន
ទាស់នឹងអាំលីសៃថា គាត់មិនត្រូវធ្វើជាស្ដេចលើប្រជាជនទេ ។
៨ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឲ្យមានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំង
នៅក្នុងចិត្តនៃពួកអ្នកដែលទាស់នឹងគាត់; ប៉ុន្តែអាំលីសៃបាន
ចាក់រុក ពួកអ្នកដែលគាំទ្រគាត់ ឲ្យខឹងនឹងអស់អ្នកណាដែល
មិនគាំទ្រគាត់ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រជុំគ្នា
ហើយបានញែកអាំលីសៃឲ្យធ្វើជាស្ដេចរបស់គេវិញ ។
១០ ឥឡូវនេះ កាលអាំលីសៃបានធ្វើជាស្ដេចលើពួក
គេហើយ នោះទ្រង់បានបញ្ជាពួកគេ ឲ្យលើកអាវុធប្រឆាំងនឹង
បងប្អូនខ្លួន; ហើយទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីទ្រង់អាចដាក់ពួក
គេឲ្យនៅក្រោមអំណាចទ្រង់ ។
១១ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនអាំលីសៃ ត្រូវបានស្គាល់តាមឈ្មោះ
អាំលីសៃ ដោយបានហៅថា ពួកសាសន៍អាំលីសៃ; ហើយ
ប្រជាជន ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវបានហៅថា ពួក
សាសន៍នីហ្វៃ ឬរាស្ត្រនៃព្រះ ។
១២ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃបាន
ដឹងបំណងរបស់ពួកសាសន៍អាំលីសៃ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបាន
រៀបចំ ដើម្បីតទល់នឹងពួកគេ; មែនហើយ ពួកគេបាន
ប្រដាប់ខ្លួនដោយដាវ និងកាំបិត និងធ្នូ និងព្រួញ និងក្រួស
និងខ្សែដង្ហក់ និងអស់ទាំង គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់
បែបយ៉ាង ។
១៣ ហើយពួកគេបានរៀបចំខ្លួនយ៉ាងដូច្នោះហើយ ដើម្បី
តទល់នឹងពួកសាសន៍អាំលីសៃ នៅពេលពួកនោះនឹងមកដល់ ។
ហើយ បានតែងតាំងមេទ័ព និងមេទ័ពជាន់ខ្ពស់ និងមេទ័ពឯក
ទាំងឡាយ ស្របតាមចំនួនទ័ព ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំលីសៃបាន
ប្រដាប់អាវុធដល់ប្រជាជនទ្រង់ ដោយអស់
ទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យ សង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង; ហើយ

២ ១*ក* អាលម៉ា ១:៨.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២៥–២៧; អាលម៉ា ៤:១៦.
៤ *ក* អាលម៉ា ១០:១៩; ហេលេ. ៥:២.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២៩.
១១ *ក* អាលម៉ា ៣:៤.
ខ យ៉ាកុប ១:១៣–១៤; ម៉ូសាយ ២៥:១២; អាលម៉ា ៣:១១.
១២ *ក* ម៉ូសាយ ១០:៨; ហេលេ. ១:១៤.

ទ្រង់បានតែងតាំងមេត្រួតត្រា និងមេដឹកនាំលើប្រជាជនទ្រង់
ដើម្បីនាំគេទៅធ្វើសង្គ្រាមនឹងបងប្អូនរួម ជាតិរបស់ខ្លួន ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាំលិសៃ
បានមកលើភ្នំអាំណៃហ៊ូ នៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន ដែលហូរ
បណ្ដោយតាមដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយនៅទីនោះហើយដែល
ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។
១៦ ឥឡូវនេះ អាលម៉ា ជាមេចៅក្រម ហើយជា
អ្នកអភិបាលលើប្រជាជននីហ្វៃ ហេតុដូច្នេះហើយ
លោកបានឡើងទៅជាមួយនឹង ប្រជាជនរបស់លោក មែន
ហើយ ជាមួយនឹងមេទ័ព និងមេទ័ពឯកទាំងឡាយរបស់លោក
មែនហើយ លោកបានដើរខាងមុខពលទ័ព របស់លោក
ទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍អាំលិសៃ ។
១៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ពួកសាសន៍
អាំលិសៃនៅលើភ្នំខាងកើតស៊ីដូន ។ ហើយពួកសាសន៍
អាំលិសៃ បានតតាំងជា មួយនឹងពួកនីហ្វៃ ដោយកម្លាំងដ៏ខ្លាំង
ដរាបដល់មានពួកនីហ្វៃជាច្រើនបានដួលចុះ នៅចំពោះពួក
សាសន៍អាំលិសៃ ។
១៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ចំរើនកម្លាំងដល់ដៃរបស់ពួកនីហ្វៃដែរ រហូតដល់ពួកគេបានសម្លាប់
ពួក សាសន៍អាំលិសៃដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំ ដែលពួកគេ
បានចាប់ផ្ដើមរត់គេចចេញទៅ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វៃបាន
ដេញតាមពួកអាំលិសៃ អស់ពេញមួយថ្ងៃ ហើយបានសម្លាប់
ពួកគេដោយការ កាប់សម្លាប់ដ៏ច្រើន ដរាបដល់ចំនួនពួកអាំលិសៃ
ដែលត្រូវស្លាប់ ឡើងដល់មួយម៉ឺនពីរពាន់ប្រាំរយសាមសិបពីរនាក់;
ហើយពួកនីហ្វៃ ដែលត្រូវបាន ស្លាប់មានចំនួនប្រាំ
មួយពាន់ប្រាំរយហុកសិបពីរនាក់ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែល
អាលម៉ាមិនអាចដេញតាមពួកអាំលិសៃតទៅទៀតទេ នោះលោ
កបានបញ្ជា ឲ្យទ័ពលោក បោះត្រសាលនៅក្នុងច្រកភ្នំគេឌាន
គឺច្រកភ្នំដែលហៅតាមឈ្មោះគេឌាន ដែលត្រូវ
នីហូរសម្លាប់ដោយដាវនោះ ហើយនៅក្នុងច្រកភ្នំនេះហើយ
ដែលពួកនីហ្វៃបានបោះត្រសាលក្នុងយប់នោះ ។
២១ ហើយអាលម៉ាបានចាត់ឲ្យអ្នកស៊ើបការណ៍ ទៅតាម
ពួកអាំលិសៃ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដើម្បីលោកអាច
ដឹងនូវផែនការ ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងគំរោងការទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេ ដើម្បីលោកអាចការពារខ្លួនតទល់នឹងពួក
គេ ហើយដើម្បីលោកអាច រក្សាប្រជាជនលោក កុំឲ្យត្រូវ
បំផ្លាញបង់ ។
២២ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលលោកបានចាត់ ឲ្យទៅល
បមើលទីតាំងរបស់ពួកសាសន៍អាំលិសៃ នោះមានឈ្មោះថា
ស៊ីរាំ និង អាំណ្សូរ និងម៉ាន់ទៃ និងលិមហើរ; ពួកគេនេះហើយ
ដែលបានចេញទៅជាមួយទ័ពរបស់គេ ដើម្បីទៅលបមើលជំរុំ
របស់ពួកអាំលិសៃ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង
ពួកគេបានត្រឡប់មកដល់ជំរុំរបស់ពួកនីហ្វៃវិញ ដោយប្រញាប់
ប្រញាលជាខ្លាំង ដោយមានការតក់ស្លុតហួសប្រមាណ ព្រម
ទាំងពោរពេញទៅដោយការភិតភ័យ ក៏និយាយថាៈ
២៤ មើលចុះ ពួកយើងបានទៅតាមលបមើលជំរុំរបស់ពួក
សាសន៍អាំលិសៃ ហើយយើងមានការតក់ស្លុតយ៉ាងខ្លាំង នៅ
ក្នុងដែនដី ម៉ៃណុន នៅខាងលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា ខាងទិស
ដែនដីនីហ្វៃ យើងបានឃើញពួកពលរបស់ពួកលេមិនយ៉ាងច្រើន
កុះករ; ហើយ មើលចុះ ពួកអាំលិសៃបានចូលរួមជាមួយនឹងពួក
គេទៅហើយ;
២៥ ហើយពួកគេបានវាយមកលើបងប្អូនយើងដែល
នៅលើដែនដីនោះ; ហើយបងប្អូនយើងកំពុងតែរត់គេចចេញពីពួក
គេ ជាមួយ នឹងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និង
កូនចៅរបស់គេ ឆ្ពោះមកកាន់ទីក្រុងរបស់យើង;
ហើយលើកលែងតែយើងទៅដោយ រួសរាន់ នោះពួកគេ
នឹងវាយយកទីក្រុងរបស់យើង ហើយឪពុកយើង និងប្រពន្ធយើង
និងកូនចៅយើងនឹងត្រូវពួកគេសម្លាប់ចោលជា មិនខានឡើយ ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វៃបាន
រើត្រសាលរបស់ខ្លួន ហើយចាកចេញពីច្រកភ្នំគេឌាន
ឆ្ពោះទៅកាន់ ទីក្រុងរបស់ខ្លួន គឺជាទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាវិញ ។
២៧ ហើយមើលចុះ នៅពេលពួកគេកំពុងតែ
ឆ្លងទន្លេស៊ីដូនឡើយ នោះពួកលេមិន និងពួកអាំលិសៃ ដែល
មានគ្នាច្រើនដូចជា ខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រ បានវាយមកលើគេ
ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចោល ។

១៥ *ក* អាលម៉ា ៣:៣.
ខ អោមណៃ ១:១៣–១៥.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:៤២.
១៩ *ក* អាលម៉ា ៣:១–២, ២៦; ៤:២.
២០ *ក* អាលម៉ា ៦:៧.
ខ អាលម៉ា ១:៧–១៥; ១៤:១៦.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៣:៤, ១៣–១៨.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:៨.
២៦ *ក* អោមណៃ ១:១៤, ១៨.
២៧ *ក* យ៉ារ៉ុម ១:៦.

២៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួក{ក}នីហ្វៃបាន ទទួលកម្លាំងពីព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ដោយបាន អធិស្ឋានអស់ពីសមត្ថភាព ទៅទ្រង់ សូមឲ្យទ្រង់ដោះពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ហេតុ ដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឮសំរែក របស់ពួកគេ ហើយ បានចំរើនកម្លាំងពួកគេ ឯពួកលេមិន និងពួកអាំលិសៃ ក៏ត្រូវ ដួលចុះចំពោះមុខគេទៅ ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបាន ប្រយុទ្ធជាមួយនឹងអាំលិសៃដោយដាវ ប្រទល់មុខ; ហើយគេ បានប្រយុទ្ធគ្នា ទៅវិញទៅមកយ៉ាងខ្លាំង ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា ជាអ្នក សំណប់នៃព្រះ ដោយបានអនុវត្ត{ក}សេចក្ដីជំនឿដ៏ច្រើន បាន ស្រែកអំពាវ នាវថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់មានសេចក្ដី មេត្តាករុណា ហើយប្រោសប្រណីដល់ជីវិតទូលបង្គំផង ដើម្បីឲ្យ ទូលបង្គំអាចបានទៅជា ឧបករណ៍មួយនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះ ហើយថែរក្សាប្រជាជននេះ ។

៣១ ឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនោះហើយ នោះលោកបានប្រយុទ្ធនឹងអាំលិសៃទៀត; ហើយលោកបានទទួល កម្លាំងដ៏ច្រើន ដរាបដល់លោកបានសម្លាប់អាំលិសៃដោយ ដាវផ្ទាល់ ។

៣២ ហើយលោកក៏បានប្រយុទ្ធនឹងស្ដេចនៃពួកលេមិនដែរ; ប៉ុន្តែស្ដេចរបស់ពួកលេមិនបានរត់ថយចេញពីអាលម៉ា ហើយ បាន បញ្ជាឲ្យពួកទាហានទ្រង់ប្រយុទ្ធជាមួយនឹងអាលម៉ាវិញ ។

៣៣ ប៉ុន្តែ អាលម៉ាជាមួយនឹងពួកទាហានយាមរបស់លោក បានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងពួកទាហានយាមរបស់ស្ដេចនៃពួកលេមិន រហូតដល់លោកបានសម្លាប់ ហើយរុញច្រានពួកគេថយក្រោយវិញ។

៣៤ ម្ល៉ោះហើយ លោកបានរំលីងទីសមរភូមិ ឬនិយាយឲ្យចំ គឺជាទីនៅខាងលិចទន្លេស៊ីដូន ដោយបានបោះសាកសពពួក លេមិន ដែលត្រូវបានស្លាប់ ទៅក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដូន ដើម្បីឲ្យទ័ព របស់លោកមានកន្លែងឆ្លង ហើយប្រយុទ្ធនឹងពួកលេមិន និងពួក អាំលិសៃ នៅត្រើយខាងលិចទន្លេស៊ីដូន ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបាន ឆ្លងទន្លេស៊ីដូនអស់ហើយ នោះពួកលេមិន និងពួកអាំលិសៃបាន ចាប់ ផ្ដើមរត់គេចពីពួកគេ ទោះជាពួកគេមានគ្នាច្រើនឥតគណនា ដែលមិនអាចរាប់បានក៏ដោយ ។

៣៦ ហើយពួកគេបានរត់គេចចេញពីពួកនីហ្វៃ ឆ្ពោះទៅទីរ ហោស្ថាន ដែលនៅខាងលិច និងខាងជើង ឆ្ងាយផុតពីព្រំប្រទល់នៃ ដែនដី; ហើយពួកនីហ្វៃបានដេញតាមពួកគេដោយសមត្ថភាព របស់ខ្លួន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេចោលទៅ ។

៣៧ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបានវាយពីគ្រប់ទិសទី ហើយត្រូវ បានស្លាប់ និងត្រូវបានរុញច្រាន រហូតដល់ពួកគេត្រូវ បែកខ្ញែកទៅខាង លិច និងទៅខាងជើង រហូតដល់ពួកគេបាន ទៅដល់ទីរហោស្ថាន ដែលហៅថា ហើម៉ោនត៍; ហើយ គឺជាផ្នែកនៃទីរហោស្ថាន ដែលរស់ នៅដោយពួកសត្វព្រៃ សាហាវៗ ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេជាច្រើន ត្រូវស្លាប់នៅក្នុងទីរហោស្ថាននោះ ដោយព្រោះមានរបួស ហើយត្រូវពួក សត្វទាំងនោះ ព្រមទាំងពួកសត្វត្មាត ដែលហើរ នៅលើអាកាស ខាំហែកស៊ីផង; ឯឆ្អឹងពួកគេ ក៏ឃើញ គរចោលនៅពាសពេញលើដី ៕

ជំពូកទី ៣

ពួកសាសន៍អាំលិសៃបានគូសខ្លួន តាមពាក្យព្យាករណ៍ — ពួកលេមិនត្រូវបណ្ដាសា មកពីការបះបោររបស់ពួកគេ — មនុស្សលោក នាំបណ្ដាសាមកលើខ្លួនឯង — ពួកនីហ្វៃមាន ជ័យជំនះលើកងទ័ពសាសន៍លេមិនមួយទៀត ។ ប្រមាណ ជាឆ្នាំ ៨៧–៨៦ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួក{ក}នីហ្វៃដែលពុំត្រូវបាន ស្លាប់ដោយគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម នោះបានកប់ពួក អ្នកដែល ត្រូវបានស្លាប់ — ឥឡូវនេះ ចំនួនអ្នកដែលត្រូវបាន ស្លាប់នោះមានច្រើនណាស់ មិនអាចរាប់បានឡើយ — ក្រោយពីគេបានកប់ ពួកអ្នកស្លាប់រួចស្រេចហើយ នោះពួកគេ ទាំងអស់គ្នាបានត្រឡប់ទៅដែនដីគេ ហើយទៅរកផ្ទះគេ និង ប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេវិញ ។

២ ឥឡូវនេះ មានស្ត្រី និងក្មេងៗជាច្រើន ដែលត្រូវបាន ស្លាប់ដោយដាវ ព្រមទាំងភាគច្រើននៃហ្វូងចៀមគេ និង ហ្វូងគោគេផង; ហើយព្រមទាំងភាគច្រើននៃស្រែចំការ គេក៏ត្រូវបំផ្លាញចោលដែរ ព្រោះស្រែចំការទាំងនោះត្រូវ កងទ័ពដើរទន្ទ្រានលើ ។

២៨ *ក* ចោទិ. ៣១:៦. | ៣០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ. | ៣ ១ *ក* អាលម៉ា ២:១៩; ៤:២.

៣ ហើយឥឡូវនេះ ពួកលេមិន និងពួកអាំលិសៃភាគច្រើន ដែលត្រូវបានស្លាប់នៅឯច្រាំងទន្លេស៊ីដូន នោះក៏ត្រូវបោះចោលទៅក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដូន; ហើយមើលចុះ ឆ្អឹងរបស់គេនៅក្នុងទីជំរៅនៃសមុទ្រ ឯឆ្អឹងទាំងនោះមានច្រើនណាស់ ។

៤ ឯពួកអាំលិសៃក៏ត្រូវញែកចេញពីពួកនីហ្វៃ ព្រោះគេបានគូសពណ៌ក្រហមនៅលើថ្ងាសគេ តាមរបៀបពួកសាសន៍លេមិន; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេមិនបានកោរសក់ដូចពួកលេមិនដែរ ។

៥ ឥឡូវនេះ ពួកលេមិនកោរសក់; ហើយពួកគេនៅអាក្រាត លើកលែងតែប៊ិងស្បែកនៅជុំវិញចង្កេះ ហើយមានស្ពាយគ្រឿងអាវុធជុំវិញខ្លួនផង ហើយមានធ្នូរបស់គេ និងព្រួញរបស់គេ និងក្រួសរបស់គេ និងខ្សែដង្ហក់របស់គេជាដើម ។

៦ ហើយស្បែកពួកលេមិនមានពណ៌ក្រមៅ ស្របតាមគំនូសចំណាំ ដែលមានដាក់ទៅលើពួកអយ្យកោគេ គឺជាការបណ្ដាសា ដល់គេ មកពីការរំលងរបស់គេ និងការបះបោររបស់គេ ទាស់នឹងប្អូនៗគេ ដូចជានីហ្វៃ យ៉ាកុប និងយ៉ូសែប និងសាំ ដែលជាមនុស្ស សុចរិត ហើយបរិសុទ្ធ ។

៧ ហើយពួកបងប្អូនគេបានស្វែងរកផ្លូវបំផ្លាញគេចោល ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេត្រូវបណ្ដាសា ហើយព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះទ្រង់បាន គូសចំណាំលើគេ មែនហើយ លើលេមិន និងលេមយួល ព្រមទាំងកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីសម៉ាអែលផង និងលើស្ត្រីៗនៃពួកអ៊ីសម៉ាអែលដែរ ។

៨ ហើយការណ៍នេះបានធ្វើឡើង ដើម្បីឲ្យពូជគេអាចបានញែកចេញ ពីកូនចៅរបស់ប្អូនៗគេ ដើម្បីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចរក្សារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទុក ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេទៅលាយឡំ ហើយជឿសណ្ដាប់ដ៏ខុសឆ្គងទាំងឡាយ ដែលនឹងនាំគេទៅកាន់សេចក្ដីបំផ្លិច បំផ្លាញនោះ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលបានលាយទឹកកាមរបស់ខ្លួនទៅជាមួយនឹងពួកលេមិន អ្នកនោះក៏បាននាំ បណ្ដាសាមកលើពូជរបស់ខ្លួនដែរ ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ បើអ្នកណាបណ្ដោយឲ្យពួកលេមិនដឹកនាំទៅ នោះនឹងត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះនោះ ហើយនឹងមានគំនូស ដៅនៅលើអ្នកនោះផង ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលមិនជឿតាមសណ្ដាប់នៃពួកលេមិន តែជឿតាមបញ្ជីទាំងនោះដែលត្រូវបានយកចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមមក ហើយជឿដល់សណ្ដាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេវិញ ដែលជាសណ្ដាប់ដ៏ត្រូវ ហើយជឿតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ព្រមទាំងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិផង អ្នកនោះហើយដែលត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ឬប្រជាជននីហ្វៃ ចាប់តាំងពីពេលនោះតទៅ —

១២ គឺពួកគេនេះហើយដែលបានកត់បញ្ជីទាំងឡាយទុក គឺជាបញ្ជីដ៏ពិតអំពីប្រជាជនគេ និងព្រមទាំងអំពីពួកសាសន៍លេមិនផង ។

១៣ ឥឡូវនេះ យើងត្រឡប់មកឯពួកអាំលិសៃវិញ ព្រោះពួកគេក៏មានគំនូសលើខ្លួនគេដែរ; មែនហើយ គេគូសគំនូសលើខ្លួនគេ មែនហើយ គឺជាគំនូសក្រហមមួយនៅលើថ្ងាសគេ ។

១៤ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវបានបំពេញ ត្បិតព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយដែលទ្រង់បានប្រាប់ទៅនីហ្វៃថា៖ មើលចុះ យើង បានដាក់បណ្ដាសាដល់ពួកលេមិន ហើយយើងនឹងគូសចំណាំលើគេ ដើម្បីពួកគេ និងពូជគេត្រូវបានញែកចេញពីពួកអ្នក និងពូជអ្នក ចាប់ពីពេលនេះ និងរៀងរហូតតទៅ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ហើយបែរមករកយើងវិញ ទើបយើងអាច មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាទៅលើគេ ។

១៥ ហើយម៉្យាងទៀត៖ យើងនឹងគូសចំណាំលើជនណា ដែលលាយទឹកកាមរបស់ខ្លួនទៅជាមួយនឹងបងៗរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាចត្រូវបណ្ដាសាផងដែរ ។

១៦ ហើយម៉្យាងទៀត៖ យើងនឹងគូសចំណាំលើជនណាដែលប្រឆាំងនឹងអ្នក និងពូជអ្នក ។

១៧ ហើយម៉្យាងទៀត យើងប្រាប់ថា អ្នកណាដែលចាកចេញពីអ្នកទៅ នោះនឹងឈប់បានហៅថាជាពូជអ្នកទៀតហើយ; ហើយ យើងនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយដល់អ្នកណាដែលមានឈ្មោះថាជាពូជអ្នក ចាប់ពីពេលនេះ

៣ *ក* អាលម៉ា ២:១៥.
ខ អាលម៉ា ៤៤:២២.
៤ *ក* អាលម៉ា ២:១១.
ខ អាលម៉ា ៣:១៣–១៩.
៥ *ក* អេណុស ១:២០;
ម៉ូសាយ ១០:៨;
អាលម៉ា ៤២:១៨–២១.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២១; ២៦:៣៣.
ស.ប. បណ្ដាសា, បណ្ដាសាទាំងឡាយ.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:២៣.
៨ *ក* ស.ប. អាពាហ៍ពិពាហ៍, រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ — អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងសេចក្ដីជំនឿ.
ខ ម៉ូសាយ ១០:១១–១៨;
អាលម៉ា ៩:១៦.
១១ *ក* អាលម៉ា ១៧:៩–១១.
១២ *ក* ម៉ូសាយ ១:៦;
អេធើរ ៤:៦–១១.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៣:៤.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣០:៤–៦.

និងរៀងរហូតតទៅ; ហើយនេះគឺជា សេចក្ដីសន្យាទាំងឡាយ
នៃព្រះអម្ចាស់ចំពោះនីហ្វៃ និងពូជរបស់លោក ។
១៨ ឥឡូវនេះ ពួកអាំលីសៃពុំបានដឹងថា គេកំពុងតែបំពេញនូវ
ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះ នៅពេលពួកគេចាប់ផ្ដើមគូសលើថ្ងាស[ក]
គេនោះឡើយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបាន
បះបោរចេញមុខមកទាស់នឹងព្រះដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ជា
ការចាំបាច់ ដែលបណ្ដាសាត្រូវធ្លាក់មកលើពួកគេ ។
១៩ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ពួកគេបានទាញយក
[ក]បណ្ដាសាមកលើខ្លួនឯង; ហើយក៏ដូច្នោះដែរ គឺអ្នកណាដែលត្រូវ
បណ្ដាសា ក៏នាំការកាត់ទោសមកដាក់លើខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។
២០ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនជាច្រើនថ្ងៃ
បន្ទាប់ពីចម្បាំង ដែលបានច្បាំងនៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា
ដោយ ពួកលេមិន និងពួកអាំលីសៃ នោះមានកងទ័ពលេមិន
កងផ្សេងមួយទៀត បានមកវាយមកលើប្រជាជននីហ្វៃ
នៅត្រង់កន្លែង[ក]ដដែល ដែលកងទ័ពមុនបានជួបនឹងពួក
អាំលីសៃនោះ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានទ័ពមួយកង
ត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅរុញច្រានពួកគេចេញពីដែនដី ។
២២ ឥឡូវនេះ អាលម៉ា ដែលត្រូវរ[ក]បួសផ្ទាល់ ពុំ
បានឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកលេមិនពេលនេះទេ;
២៣ ប៉ុន្តែ លោកបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពជាច្រើន ទៅតទល់នឹង
ពួកគេ; ហើយពួកគេបានឡើងទៅ ហើយបានសម្លាប់ពួក
លេមិនអស់ជា ច្រើននាក់ ហើយបានរុញច្រានពួកដែលនៅសល់
ទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យចេញទៅក្រៅព្រំប្រទល់ដែនដីគេវិញ ។
២៤ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេបានត្រឡប់មកវិញ ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមកសាងសេចក្ដីសុខសាន្ត នៅលើដែនដីវិញទៀត ដោយ
ពុំមាន រឿងអ្វីទៀត ជាមួយនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេអស់
មួយរយៈ ។
២៥ ឥឡូវនេះ ការណ៍អស់ទាំងនេះត្រូវបានកើតឡើង មែន
ហើយ អស់ទាំងសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នា បានចាប់ផ្ដើមឡើង
ហើយក៏ចប់ទៅ នៅឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។
២៦ ហើយនៅក្នុងរយៈពេលតែមួយឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ មានព្រលឹង
រាប់ពាន់ និងរាប់ម៉ឺន ត្រូវបានបញ្ជូនទៅឯបរលោកដ៏នៅអស់កល្ប
ជានិច្ច ដើម្បីពួកគេអាចច្រូត[ក]នូវរង្វាន់ទាំងឡាយ ស្របតាម
កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន បើសិនជាពួកគេល្អ ឬក៏បើសិនជា
ពួកគេអាក្រក់ នោះនឹងបានច្រូតសុភមង្គលដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ឬក៏សេចក្ដីវេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមវិញ្ញាណដែល
គេបានចុះធ្វើតាម ថាតើជា វិញ្ញាណល្អ ឬជាវិញ្ញាណ
អាក្រក់វិញ ។
២៧ ត្បិតមនុស្សគ្រប់រូបទទួល[ក]ឈ្នួលពីអ្នកណាដែលគេចុះ[ខ]ធ្វើ
តាម ហើយនេះគឺស្របតាមពាក្យទាំងឡាយនៃវិញ្ញាណនៃការ
ព្យាករណ៍; ហេតុដូច្នេះហើយ សូមឲ្យបានតាមការពិតចុះ ។
ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ ៕

ជំពូកទី ៤

អាលម៉ាធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកប្រែចិត្តជឿរាប់ពាន់នាក់ — អំពើទុច្ចរិតចូលក្នុងសាសនាចក្រ ហើយការលូតលាស់នៃសាសនាចក្រ ត្រូវបានបង្អាក់បង្អន់ — នីហ្វៃហាត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាមេចៅក្រម — អាលម៉ា ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ប្រគល់ខ្លួនចំពោះការងារបំរើតែ ប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨៦–៨៣ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប្រាំមួយ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម លើប្រជាជននីហ្វៃ គ្មានការទាស់ទែង
គ្នា ឬ ស[ក]ង្គ្រាមនៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡាឡើយ ។
២ ប៉ុន្តែ ប្រជាជនមានទុក្ខ មែនហើយ គឺមានទុក្ខពន់ប្រមាណ
ព្រោះតែ[ក]ការបាត់បង់បងប្អូនរបស់គេ និងព្រមទាំងការបាត់បង់ហ្វូង
ចៀម និងគោរបស់គេផង និងព្រមទាំងការបាត់បង់ផលដំណាំ
នៅឯស្រែចំការរបស់គេផង ដែលត្រូវពួកលេមិនជាន់ឈ្លី
ហើយបំផ្លាញ ចោល ។
៣ ហើយសេចក្ដីទុក្ខវេទនារបស់គេមានទំហំធំណាស់ហ៊ឺ
រហូតដល់មនុស្សគ្រប់រូបមានហេតុឲ្យទួញសោក; ហើយពួកគេ
បានជឿថា នោះគឺជាសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ ដែល
បានធ្លាក់មកលើពួកគេ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើ

១៨ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:៣៨.
ស.ប. ការបះបោរ.
១៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២១–២៥;
អាលម៉ា ១៧:១៥.
២០ *ក* អាលម៉ា ២:២៤.
២២ *ក* អាលម៉ា ២:២៩–៣៣.
២៦ *ក* ស.ប. កិច្ចការ.
២៧ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣១–៣៣;
អាលម៉ា ៥:៤១–៤២.
ខ រ៉ូម ៦:១៦; ហេលេ. ១៤:២៩–៣១.
ស.ប. ការគោរព, ដែលគោរព,
គោរព.
៤ ១*ក* អោមណៃ ១:១២–១៩.
២ *ក* អាលម៉ា ២:១៩;
៣:១–២, ២៦.

គួរខ្ពើមរអើមទាំងឡាយ របស់គេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេ
ត្រូវបានភ្ញាក់ឡើង ដោយនឹកឃើញដល់ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ។
៤ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមតាំងសាសនាចក្រឡើង
យ៉ាងពេញលេញជាងមុន; មែនហើយ មនុស្សជាច្រើនបាន
ទទួលបុណ្យ ទ្រមុជទឹក នៅក្នុងទន្លេស៊ីដូន ហើយបានចូលរួបរួម
ក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ; មែនហើយ ពួកគេបានទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ដោយដៃ របស់អាលម៉ា ជាអ្នកដែលបានទទួល
ការតែងតាំងឲ្យធ្វើជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ លើប្រជាជននៃសាសនា
ចក្រ ដោយដៃរបស់អាលម៉ា ជាឪពុកលោក ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួកចៅក្រម មានមនុស្សប្រហែលបីពាន់ប្រាំរយនាក់ដែល
បានចូលរួបរួមក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ហើយបានទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ; ហើយសេចក្ដីសុខសាន្តក៏
មានតរៀងទៅក្នុងរយៈពេលនោះ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួកចៅក្រម ប្រជាជននៃសាសនាចក្របានចាប់ផ្ដើមវាយឫក
ក្រអោង ដោយសារទ្រព្យសម្បត្តិដ៏លើសលប់របស់គេ និង
សូត្រព្រៃរបស់គេ និងសំពត់ត្បាញដោយអំបោះខ្លួតទេសវេញ
យ៉ាងខ្នាញ់ របស់គេ ហើយដោយសារហ្វូងចៀម និងហ្វូង
សត្វជាច្រើនរបស់គេ និងមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវ
ត្ថុដ៏មានតម្លៃគ្រប់បែប យ៉ាងរបស់គេ ដែលគេរកបាន ដោយសារ
ការឧស្សាហ៍របស់ខ្លួន; ហើយដោយសាររបស់ទាំងនេះហើយ
ដែលពួកគេបានលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃភ្នែករបស់គេ
ព្រោះគេបានចាប់ផ្ដើមស្លៀកពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មាន
តម្លៃថ្លៃ ។
៧ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាហេតុដែលមានសេចក្ដីទុក្ខវេទនា
ដ៏ច្រើនដល់អាលម៉ា មែនហើយ និងដល់មនុស្សជាច្រើននាក់
ដែលអាលម៉ា បានញែកចេញឲ្យធ្វើជាពួកគ្រូបង្រៀន និងពួក
សង្ឃ និងពួកអែលឌើរ នៅក្នុងសាសនាច្រក; មែនហើយ ពួក
គេជាច្រើនកើតទុក្ខជាខ្លាំង ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិត ដែលពួកគេ
បានឃើញចាប់ផ្ដើមឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនគេ ។
៨ ព្រោះពួកគេបានមើល ហើយឃើញដោយការសោកសៅជា
ខ្លាំងថា ប្រជាជននៃសាសនាចក្របានចាប់ផ្ដើមលើកខ្លួនឡើង
ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃភ្នែករបស់គេ ហើយភ្ជាប់ចិត្ត
គេទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ និងទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែល
ឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ គឺពួកគេបានចាប់ផ្ដើមមើលងាយ
គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមបៀតបៀនដល់
អស់អ្នកណា ដែលមិនជឿតាមចំណង់ និងការប៉ងប្រាថ្នារបស់ ខ្លួន ។
៩ ម្ល៉ោះហើយ កាលនៅឆ្នាំទីប្រាំបីនេះក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
នោះចាប់ផ្ដើមកើតមានការទាស់ទែងដ៏ធំៗ នៅក្នុងចំណោម
ប្រជាជននៃសាសនាចក្រ; មែនហើយ មានការឈ្នានីស និង
ការប្រកួតប្រជែង និងការព្យាបាទ និងការបៀតបៀនទាំង
ឡាយ និងការ ឆ្មើងឆ្មៃ គឺច្រើនជាងការឆ្មើងឆ្មៃ នៃពួកអ្នក
ដែលមិននៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះទៅទៀត ។
១០ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ;
ហើយអំពើទុច្ចរិតនៃសាសនាចក្រ គឺជាការជំពប់មួយដ៏ធំដល់
ពួកអ្នក ដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រ; ម្ល៉ោះហើយ សាសនា
ចក្របានចាប់ផ្ដើមចុះអន់ថយ នូវការលូតលាស់ទៅវិញ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងដើម
ឆ្នាំទីប្រាំបួន អាលម៉ាបានឃើញអំពើទុច្ចរិតរបស់សាសនាចក្រ
ហើយលោក ក៏បានឃើញដែរថា គំរូនៃសាសនាចក្របាន
ចាប់ផ្ដើមនាំពួកអ្នកដែលឥតជំនឿ ពីអំពើទុច្ចរិតមួយ ទៅអំពើ
ទុច្ចរិតមួយទៀត ម្ល៉ោះហើយ គេបាននាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ
មកលើប្រជាជន ។
១២ មែនហើយ លោកបានឃើញការមិនស្មើគ្នាដ៏ធំ នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន អ្នកខ្លះលើកខ្លួន ដោយការឆ្មើងឆ្មៃរបស់ខ្លួន
ដោយមើលងាយអ្នកឯទៀត បែរខ្នងដាក់អ្នកខ្វះខាត និងអ្នក
អាក្រាត និងពួកអ្នកដែលអត់ឃ្លាន និងពួកអ្នកដែលស្រេក និង
ពួកអ្នក ដែលឈឺ ហើយមានទុក្ខវេទនា ។
១៣ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាមូលហេតុដ៏ធំមួយ ដល់ការ
ទួញសោកនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន កាលអ្នកខ្លះទៀតបន្ទាប
ខ្លួន ជួយឧបត្ថម្ភ ដល់ជនទាំងឡាយណា ដែលត្រូវការសេចក្ដី
ឧបត្ថម្ភ ដូចជាចែកទ្រព្យរបស់ខ្លួន ដល់អ្នកក្រីក្រ និងដល់អ្នក

៤ ក ម៉ូសាយ ១៨:១០–១៧.
ខ ម៉ូសាយ ២៩:៤២.
៥ ក ម៉ូសាយ ២៥:១៨–២៣;
៣ នីហ្វៃ ២៦:២១.
៦ ក ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ.
ខ អាលម៉ា ១:២៩.
៧ ក ស.ប. សិទ្ធិអំណាច.
៨ ក ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ;
ឥតប្រយោជន៍, ការឥតប្រយោជន៍.
ខ អាលម៉ា ១:២១.
៩ ក ស.ប. ការទាស់ទែង.
ខ ស.ប. ច្រណែន.
១១ ក ២ សាំយូ. ១២:១៤;
អាលម៉ា ៣៩:១១.
១២ ក អេសាយ ៣:១៤;
យ៉ាកុប ២:១៧.
ខ ម៉ូសាយ ៤:២៦.
១៣ ក ស.ប. ទាន, ការដាក់ទាន.

ខ្វះខាត ផ្ដល់អាហារដល់អ្នក អត់ឃ្លាន ហើយស៊ូរងការទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់នឹងយាងមកស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍;

១៤ ដោយទន្ទឹងចាំថ្ងៃនោះ ដែលនឹងបានទទួលការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ; ដោយពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរដ៏ខ្លាំង ដោយសារដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ស្របតាមព្រះហឫទ័យ និងព្រះចេស្ដា និងការដោះលែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឲ្យរួច ផុតពីចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាបានឃើញការទុក្ខវេទនារបស់ពួកជន ដែលបន្ទាបខ្លួនដើរ តាមព្រះ និងការបៀតបៀនទាំងឡាយដែលគរទៅលើពួកគេ ពីសំណាក់ប្រជាជនរបស់លោក ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ហើយដោយ បានឃើញការមិនស្មើគ្នារបស់គេ នោះលោកបានចាប់ផ្ដើមព្រួយបារម្ភជាខ្លាំង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំបានលះបង់ចោលលោកឡើយ ។

១៦ ហើយលោកបានជ្រើសរើសអ្នកប្រាជ្ញម្នាក់ នៅក្នុងចំណោមពួកអែលឌើរនៃសាសនាចក្រ ហើយបានប្រគល់អំណាចឲ្យ អ្នកនោះ ស្របតាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ដើម្បីឲ្យលោកអាចមានអំណាចចេញច្បាប់ទាំងឡាយ តាមច្បាប់ទាំងឡាយដែលបាន ប្រទានឲ្យ ហើយអនុវត្តច្បាប់ទាំងនោះស្របតាមតែអំពើទុច្ចរិត និងទោសទាំងឡាយរបស់ប្រជាជន។

១៧ ឥឡូវនេះ បុរសនេះមានឈ្មោះថា នីហ្វៃហាហើយលោកត្រូវបានតែងតាំងឲ្យធ្វើជាមេចៅក្រម; ហើយលោកបានអង្គុយនៅ វេទិកាជំនុំជំរះ ដើម្បីជំនុំជំរះ ហើយអភិបាលដល់ប្រជាជន ។

១៨ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាពុំបានប្រគល់ឲ្យលោក នូវមុខងារនៃសង្ឃជាន់ខ្ពស់ លើសាសនាចក្រនោះទេ តែលោកបានទុកមុខងារ នៃសង្ឃជាន់ខ្ពស់នេះ សំរាប់ខ្លួនលោកវិញ; ប៉ុន្តែលោកប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះទៅឲ្យនីហ្វៃហា ។

១៩ ហើយលោកបានធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីខ្លួនលោកផ្ទាល់អាចទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់លោក ឬនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ដើម្បីលោកអាចផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់គេដើម្បីដាស់រំឭលពួកគេ ឲ្យនឹកចាំដល់ភារកិច្ចរបស់គេ ហើយដើម្បីលោកអាចទំលាក់ចោល ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នូវអស់ទាំងការឆ្មើងឆ្មៃ និងឧបាយកល និងអស់ទាំងការទាស់ទែងគ្នាដែលមាននៅ ក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់លោក ដោយពុំឃើញថា មានផ្លូវណាមួយដែលលោកអាចទាមទាញពួកគេមកវិញបានឡើយ លើកលែង តែដោយការធ្វើទីបន្ទាល់ដ៏បរិសុទ្ធទាស់នឹងគេប៉ុណ្ណោះ ។

២០ ម្ល៉ោះហើយ នៅដើមឆ្នាំទីប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមលើប្រជាជននីហ្វៃ អាលម៉ាបានប្រគល់វេទិកាជំនុំជំរះទៅឲ្យនីហ្វៃហា ហើយបានផ្ទុកខ្លួនទាំងស្រុងទៅលើតំណែងនៃសង្ឃជាន់ខ្ពស់ នៃរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ទៅលើទីបន្ទាល់នៃព្រះបន្ទូល ស្របតាមវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ និងការព្យាករណ៍ ៕

ពាក្យពេចន៍ដែលអាលម៉ា ជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ ស្របតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ បានប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជននៅក្នុងទីក្រុង និងភូមិទាំងឡាយរបស់គេ ទូទៅទាំងដែនដី ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ៥

ជំពូកទី ៥

ដើម្បីឲ្យបានការសង្គ្រោះ នោះមនុស្សលោកត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ, កើតម្ដងទៀត, ជំរះសំលៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ដោយព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ, បន្ទាបខ្លួន ហើយកំចាត់ការឆ្មើងឆ្មៃ និងការឈ្នានីសចេញពីខ្លួន ហើយធ្វើ

---

១៣ *ខ* ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
គ ២ កូរិន. ១២:១០.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ៤:១២;
អាលម៉ា ៥:២៦–៣៥.
ស.ប. ការរាប់ជាសុចរិត,
រាប់ជាសុចរិត.
ខ ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
១៥ *ក* គ. និង ស. ៣៨:២៧; ៤៩:២០.
១៦ *ក* អាលម៉ា ២:៣–៧.
ខ អាលម៉ា ១:១, ១៤, ១៨.
១៧ *ក* អាលម៉ា ៥០:៣៧.
១៩ *ក* អាលម៉ា ៧:១.
ខ អាលម៉ា ៣១:៥;
គ. និង ស. ១១:២១–២២.
គ អេណុស ១:២៣.
ឃ ម៉ូសាយ ១:១៧; ហេលេ. ១២:៣.
ង ស.ប. ទីបន្ទាល់.
២០ *ក* អាលម៉ា ៨:១២.
ខ ម៉ូសាយ ២៩:៤២;
អាលម៉ា ៥:៣, ៤៤, ៤៩.

កិច្ចការ ទាំងឡាយ នៃសេចក្ដីសុចរិត — អ្នកគង្វាលល្អ នឹងហៅប្រជាជនរបស់លោក — អស់អ្នកណាដែលធ្វើកិច្ចការទាំងឡាយដែលអាក្រក់ គឺជាកូនចៅនៃអារក្ស — អាលម៉ាធ្វើបន្ទាល់អំពីសេចក្ដីពិត នៃលទ្ធិរបស់លោក ហើយបញ្ជាឲ្យមនុស្សប្រែចិត្ត — ឈ្មោះពួកសុចរិត នឹងត្រូវបានកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨៣ ម.គ.ស. ។

ក ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានចាប់ផ្ដើម
ប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ប្រជាជន ដំបូងបំផុតនៅឯដែនដី
សារ៉ាហិមឡា ហើយបន្ទាប់មក ក៏ប្រកាសជាទូទៅអស់
ទាំងដែនដី ។
២ ហើយនេះគឺជាពាក្យពេចន៍ ដែលលោកបានថ្លែងទៅកាន់
ប្រជាជន នៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលបានតាំងឡើង នៅទីក្រុង
សារ៉ាហិមឡា ស្របតាមកបញ្ជីរបស់លោកខផ្ទាល់ ថា៖
៣ ខ្ញុំ អាលម៉ា ត្រូវបានកញែកជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ នៃសាសនា
ចក្រនៃព្រះ ដោយឪពុកខ្ញុំឈ្មោះអាលម៉ា ព្រោះលោកមាន
អានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ដើម្បីធ្វើនូវកិច្ចការទាំងនេះ
មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា លោកបានចាប់ផ្ដើមតាំងសាសនា
ចក្រមួយឡើង នៅឯដែនដីមួយ គត្រង់ព្រំប្រទល់ដែនដីនីហ្វៃ;
មែនហើយ ជាដែនដីដែលបានហៅថា ដែនដីមរមន; មែន
ហើយ លោកបានធ្វើ បុណ្យ ជ្រមុជទឹកឲ្យបងប្អូនទាំងឡាយ
នៅក្នុងទឹកមរមន ។
៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេទាំងនោះ ត្រូវ
កបានដោះឲ្យរួចពីកណ្ដាប់ដៃនៃមនុស្សរបស់ស្ដេចណូអេ ដោយ
សេចក្ដី មេត្តាករុណា និងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ។
៥ ហើយមើលចុះ បន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេត្រូវបានធ្លាក់ទៅ
កក្នុងសេវកភាព ដោយដៃរបស់ពួកលេមិន នៅក្នុងទីរហោស្ថាន;
មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេត្រូវជាប់ក្នុងការឃុំឃាំង
ហើយជាថ្មីទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពី
ខសេវកភាព ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ; ហើយ
ក៏បាននាំយើងមកកាន់ដែនដីនេះ ហើយនៅទីនេះ យើងបាន
ចាប់ផ្ដើម តាំងសាសនាចក្រនៃព្រះឡើង ទូទៅទាំងដែនដីនេះផង ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់
ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នក គឺពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ
នេះថា តើអ្នកនៅ ចាំបានខ្លះៗឬទេ នូវការជាប់ឃុំឃាំងនៃពួក
អយ្យកោរបស់យើង ? មែនហើយ តើបងប្អូននៅចាំបានខ្លះទេ
នូវសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអង្គចំពោះ
ពួកគេ ? ហើយលើសលែងទៅទៀត តើអ្នកនៅចាំបានខ្លះទេថា
ព្រះអង្គទ្រង់បានដោះព្រលឹង ពួកគេឲ្យរួចផុតពីស្ថាននរក ?
៧ មើលចុះ ទ្រង់បានកែប្រែចិត្តរបស់គេ; មែនហើយ ទ្រង់បាន
ដាស់ពួកគេ ឲ្យភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏លង់លក់ ហើយគេក៏បាន
ភ្ញាក់ឡើង ចំពោះព្រះ ។ មើលចុះ ពួកគេនៅកណ្ដាលសេចក្ដី
ងងឹតសូន្យសុង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រលឹងរបស់គេ
បានចែងចាំង ដោយពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បជានិច្ចដែរ;
មែនហើយ ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធ ដោយខ្សែចំណងទាំងឡាយ
នៃសេចក្ដីស្លាប់ និងច្រវាក់ នៃស្ថាននរក រីឯការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច បានរង់ចាំពួកគេហើយ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូម
សួរអ្នកថា តើពួកគេត្រូវបំផ្លាញចោលហើយឬអី ? មើលចុះ
ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា ទេ ពួកគេពុំត្រូវបំផ្លាញចោលទេ ។
៩ ហើយខ្ញុំសូមសួរទៀតថា តើខ្សែចំណងទាំងឡាយនៃ
សេចក្ដីស្លាប់បានដាច់ឬទេ និងច្រវាក់នៃស្ថាននរក ដែលបាន
ហ៊ុំព័ទ្ធពួកគេ នោះ តើមានរបូតឬទេ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បាទ
ច្រវាក់ទាំងនោះត្រូវបានរបូតចេញ ហើយព្រលឹងពួកគេបានរីករាយ
ហើយពួកគេបាន ច្រៀងនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ដែលប្រោសលោះ ។
ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេបានសង្គ្រោះហើយ ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើពួកគេបាន
កសង្គ្រោះដោយលក្ខខណ្ឌយ៉ាងណា ? មែនហើយ តើអាងទៅលើ
អ្វីដែលពួកគេ សង្ឃឹមថានឹងបានសង្គ្រោះ ? តើមកពីហេតុអ្វី
បានជាពួកគេបានរួចពីចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ មែន
ហើយ ព្រមទាំងពីច្រវាក់នៃ ស្ថាននរកផង ?
១១ មើលចុះ ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកថា — តើពុំមែនឪពុកខ្ញុំ
អាលម៉ា បានជឿដល់ពាក្យសំដី ដែលបានប្រកាសចេញពីមាត់
របស់កអ័ប៊ីណាដៃ ទេឬអី ? ហើយតើលោកពុំមែនជា

៥ ១*ក* អាលម៉ា ៤:១៩.
ខ អាលម៉ា ៥:៦១.
៣ *ក* ស.ប. តែងតាំង, ការតែងតាំង.
ខ អាលម៉ា ៤:៤, ១៨, ២០.
គ ម៉ូសាយ ១៨:១៣;
៣ នីហ្វៃ ១១:២៥.
ឃ ម៉ូសាយ ១៨:៤; ៣ នីហ្វៃ ៥:១២.
៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:១–៣.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:៣៧–៣៩;
២៤:៨–១៥.
ខ ម៉ូសាយ ២៤:១៧.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ១៥:៨.
ខ អាលម៉ា ១២:១១;
គ. និង ស. ១៣៨:២៣.
១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ; ផែនការនៃ
សេចក្ដីប្រោសលោះ.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១–៤.

ព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធទេឬអី ? តើលោកពុំបាននិយាយនូវព្រះបន្ទូល
ទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយឪពុកខ្ញុំ អាលម៉ា បានជឿនូវព្រះបន្ទូល
ទាំងនោះទេឬ ?
១២ ហើយដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់លោក ទើបមាន
ការផ្លាស់ប្ដូរដ៏ធំនៅក្នុងដួងចិត្តលោក ។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់
អ្នកថា ទាំងអស់នេះគឺជារឿងពិត ។
១៣ ហើយមើលចុះ គាត់បានផ្សាយព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ដល់
ពួកអយ្យកោរបស់អ្នក ហើយការផ្លាស់ប្ដូរដ៏ធំមួយបានកើតឡើង
នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានបន្ទាបខ្លួន ហើយ
បានដាក់ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើព្រះដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្ម
រស់នៅ ។ ហើយមើលចុះ ពួកគេមានចិត្តស្មោះត្រង់រហូតដល់
ទីបំផុត; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេបានសង្គ្រោះ ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ
ក្នុងសាសនាចក្រអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នា
បានកើតមកពីព្រះ នៅក្នុងវិញ្ញាណហើយឬនៅ ? តើអ្នករាល់
គ្នាបានទទួលព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ នៅក្នុងទឹកមុខរបស់អ្នកហើយ
ឬនៅ ? តើអ្នករាល់គ្នាបាន ស្គាល់ការផ្លាស់ប្ដូរដ៏ធំនេះ នៅក្នុង
ដួងចិត្តអ្នកហើយឬនៅ ?
១៥ តើអ្នករាល់គ្នាអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿ ទៅលើការប្រោសលោះ
របស់ទ្រង់ ដែលបានបង្កើតអ្នកមកឬទេ ? តើអ្នករាល់គ្នាទន្ទឹង
ចាំ ដោយភ្នែកនៃសេចក្ដីជំនឿ ហើយមើលមករូបកាយខាង
សាច់ឈាមនេះថា នឹងបានប្រោសឲ្យទៅជាអមតៈ ហើយឯការ
ពុករលួយនេះ នឹងបានប្រោសទៅជាឥតពុករលួយវិញ
ដើម្បីឈរចំពោះព្រះ ហើយទទួលការជំនុំជំរះ តាមអំពើទាំង
ឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត កាល នៅជារូបកាយខាង
ឯសាច់ឈាមនៅឡើយឬ ?
១៦ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចរមិលមើលខ្លួនឯងថា
អ្នករាល់គ្នាឮសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នក
ក្នុងថ្ងៃ នោះថា៖ នែ៎ ពួកជនដ៏មានពរអើយ ចូរមករកយើងចុះ
ត្បិតមើលចុះ កិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា សុទ្ធសឹង
ជាកិច្ចការសុចរិត នៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ ?
១៧ ឬក៏អ្នករាល់គ្នារមិលមើលខ្លួនឯងថា អ្នករាល់គ្នាអាច
កុហកដល់ព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងថ្ងៃនោះថា — ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ កិច្ចការ របស់ពួកយើងខ្ញុំ សុទ្ធសឹងជាកិច្ចការ
សុចរិតនៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ — ហើយថា ព្រះអង្គនឹង
ជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកឬ ?
១៨ ឬក៏និយាយម្យ៉ាងទៀត តើអ្នករាល់គ្នា
អាចរមិលមើលខ្លួនឯងថា ត្រូវបាននាំទៅកណ្ដាលទីជំនុំជំរះនៃ
ព្រះ ដោយព្រលឹងរបស់អ្នក ពោរពេញទៅដោយទោស និង
ការសោកស្ដាយ ដោយក៏ចាំនូវអស់ទាំងទោសកំហុសទាំងប៉ុន្មាន
របស់ខ្លួន មែនហើយ ដោយមានការ ចងចាំដ៏ឥតខ្ចោះ នូវ
អំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទាំងអស់ មែនហើយ គឺជាការចងចាំនូវ
ការទាស់នឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ?
១៩ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចសម្លឹងមើលទៅព្រះ
នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដោយចិត្តបរិសុទ្ធ និងបាតដៃស្អាតឬ ? ខ្ញុំសូម
សួរអ្នកថា តើអ្នកអាចសម្លឹងទៅលើ ដោយមានព្រះភ័ក្ត្ររបស់
ទ្រង់ឆ្លាក់លើមុខរបស់អ្នកឬ ?
២០ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា តើអ្នកអាចគិតថានឹងបានសង្គ្រោះ
នៅពេលអ្នកបានបណ្ដោយខ្លួន ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងឥទ្ធិពល
នៃអារក្សឬ ?
២១ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ដល់ថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា
អ្នករាល់គ្នាពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ ត្បិតគ្មានអ្នកណាអាច
បានសង្គ្រោះ ឡើយ លើកលែងតែសំលៀកបំពាក់របស់អ្នក
នោះត្រូវបានជំរះឲ្យស; មែនហើយ សំលៀកបំពាក់អ្នក
នោះត្រូវតែធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធ រហូត ដល់បានជ្រះពីអស់ទាំងការ
ប្រឡាក់ តាមរយៈព្រះលោហិតនៃទ្រង់ ជាព្រះអង្គដែលពួក
អយ្យកោរបស់យើងធ្លាប់និយាយដល់នោះ ដែលនឹងយាងមក
សង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ។

១២ *ក* ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:៧.
ខ ស.ប. ទុកចិត្ត.
គ មរមន ៩:២៨;
គ. និង ស. ២០:១៩.
ឃ ស.ប. កាន់ខ្ជាប់.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:២៤–២៧;
អាលម៉ា ២២:១៥.
ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
ខ រ៉ូម ៨:១១–១៧; ម៉ូសាយ ៥:២;
ម៉ូសេ ៦:៦៥.
ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
១៥ *ក* ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
ខ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
គ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
១៦ *ក* ម៉ាថាយ ២៥:៣១–៤៦.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៤:២១–២៣.
១៨ *ក* អេសេ. ២០:៤៣; ២ នីហ្វៃ ៩:១៤;
ម៉ូសាយ ៣:២៥;
អាលម៉ា ១១:៤៣.
១៩ *ក* ១ យ៉ូហាន ៣:១–៣.
២០ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣២.
២១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១២:១០;
អាលម៉ា ១៣:១១–១៣;
៣ នីហ្វៃ ២៧:១៩–២០.
គ ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.

២២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូម
សួរអ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នានឹងចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងណាដែរ បើ
សិនជាអ្នក រាល់គ្នាឈរនៅខាងមុខវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះ
ដោយមានសំលៀកបំពាក់ប្រឡាក់ដោយឈាម និងសេចក្ដី
ស្មោកគ្រោកគ្រប់បែបយ៉ាង ? មើលចុះ តើការណ៍នេះនឹងធ្វើ
ទីបន្ទាល់អ្វីខ្លះទាស់នឹងរូបអ្នក ?
២៣ មើលចុះ តើការណ៍ទាំងនេះពុំធ្វើជាទីបន្ទាល់ថា អ្នក
រាល់គ្នាជាឃាតក មែនហើយ ហើយថា អ្នករាល់គ្នាមាន
ទោស ដោយ អំពើទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាងទេឬ ?
២៤ មើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា
ជនបែបនេះនឹងអាចមានទីអង្គុយនៅក្នុងនគរនៃព្រះ ជាមួយ
អ័ប្រាហាំ ជាមួយអ៊ីសាក និងជាមួយយ៉ាកុប ព្រមទាំងជាមួយ
ពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធទាំងអស់ផង ដែលមានសំលៀកបំពាក់
ដ៏ជ្រះស្អាត ហើយឥតប្រឡាក់, បរិសុទ្ធ ហើយសផងនោះឬ ?
២៥ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ; លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាថា
ព្រះដែលបង្កើតយើងមក ទ្រង់ជាជនភូតកុហកចាប់ពីដំបូងវិញ
ឬក៏គិត ស្មានថា ព្រះអង្គជាជនភូតកុហកពីដើមដំបូងមក នោះ
អ្នករាល់គ្នាពុំអាចគិតស្មានថា ជនបែបនេះអាចមានទីកន្លែងនៅ
ក្នុងនគរ ស្ថានសួគ៌បានឡើយ; ប៉ុន្តែពួកគេនឹងត្រូវបណ្ដេញចេញ
ត្បិតពួកគេជាកូនចៅនៃនគរអារក្សវិញ ។
២៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់
ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ការ
ផ្លាស់ប្ដូរនៅ ក្នុងដួងចិត្តអ្នក ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបាន
ចាប់អារម្មណ៍ចង់ច្រៀង នូវចម្រៀងនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ដែល
ប្រោសលោះ ខ្ញុំសូមសួរថា តើអ្នករាល់គ្នាអាចចាប់អារម្មណ៍
យ៉ាងនេះ ឥឡូវនេះទេ ?
២៧ តើអ្នករាល់គ្នាបានដើរ ដោយកាន់ខ្លួនអ្នកថាជា
គ្មានទោសនៅចំពោះព្រះឬ ? តើអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយនៅ
ក្នុងចិត្តអ្នក បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានហៅឲ្យទៅស្លាប់ នៅ
ក្នុងពេលនេះថា តើអ្នករាល់គ្នាបានបន្ទាបខ្លួនគ្រប់គ្រាន់ហើយ
ឬនៅ ? តើសំលៀក បំពាក់របស់អ្នកត្រូវបានជំរះ ហើយត្រូវ
បានធ្វើឲ្យស តាមរយៈព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់នឹង
យាងមកសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ ទ្រង់ពីអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់គេហើយឬ ?
២៨ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាបានរលាស់ចោល នូវការឆ្មើងឆ្មៃ
របស់អ្នកហើយឬ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា
ពុំទាន់បាន រលាស់ចោលទេ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់បាន
រៀបចំខ្លួន ដើម្បីទៅជួបនឹងព្រះឡើយ ។ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នា
ត្រូវតែរៀបចំឲ្យបានរហ័ស ឡើង; ត្បិតនគរ
ស្ថានសួគ៌នៅជិតដែលបង្កើយ ហើយជនបែបនេះ នឹងពុំមាន
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឡើយ ។
២៩ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា តើមានអ្នកណាម្នាក់ នៅក្នុង
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដែលពុំទាន់ចោលចិត្តច្រណែន ?
ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជនបែបនេះពុំទាន់ប្រុងប្រៀបខ្លួនទេ; ហើយខ្ញុំ
ចង់ឲ្យជននោះ ប្រុងប្រៀបឲ្យបានរហ័សឡើង ព្រោះពេលនោះនៅ
ជិតដែលបង្កើយ ហើយជននោះពុំបានដឹងថា ពេលនោះនឹងមក
ដល់កាលណាទេ ហើយជនបែបនេះ នឹងពុំបានចាត់ទុកថា
គ្មានទោសឡើយ ។
៣០ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើមានអ្នកណាម្នាក់
នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដែលបានចំអកឡកឡឺយដល់
បងប្អូនខ្លួន ឬក៏បានគរការបៀតបៀនទៅលើបងប្អូនខ្លួនឬទេ ?
៣១ វេទនាដល់ជនបែបនេះ ព្រោះជននេះពុំបានប្រុងប្រៀប
ខ្លួនទេ ឯពេលវេលានៅជិតដែលបង្កើយថា ជននោះត្រូវតែប្រែ
ចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ គេពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ !
៣២ មែនហើយ គឺវេទនាដល់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើ
ទុច្ចរិត; ចូរប្រែចិត្តចុះ ចូរប្រែចិត្តចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះ
ទ្រង់មានបន្ទូលថាដូច្នោះ !
៣៣ មើលចុះ ទ្រង់បានអញ្ជើញមនុស្សលោកទាំងអស់

២២ *ក* អេសាយ ៥៩:៣.
ខ ស.ប. ស្មោកគ្រោក, សេចក្ដីស្មោកគ្រោក.
២៣ *ក* អេសាយ ៥៩:១២.
២៤ *ក* លូកា ១៣:២៨.
២៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៩.
២៦ *ក* ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
ខ អាលម៉ា ២៦:១៣.
គ ម៉ូសាយ ៤:១២;
គ. និង ស. ២០:៣១–៣៤.
២៧ *ក* ស.ប. ការរាប់ជាសុចរិត, រាប់ជាសុចរិត.
ខ ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
គ ស.ប. ប្រោសលោះ, បានប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
២៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
២៩ *ក* ស.ប. ច្រណែន.
៣០ *ក* ស.ប. ការនិយាយអាក្រក់.
៣២ *ក* ទំនុក. ៥:៥.
៣៣ *ក* អាលម៉ា ១៩:៣៦;
៣ នីហ្វៃ ១៨:២៥.

ត្បិត[ខ]ព្រះពាហុនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាបានលាតសន្ធឹងមករកគេ
ហើយទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរប្រែចិត្តចុះ នោះយើង
នឹងទទួលអ្នក ។
៣៤ មែនហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ [ក]ចូរមករកយើងចុះ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលទាន[ខ]នូវផ្លែនៃដើមជីវិត មែន
ហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលទាន ហើយផឹក [គ]នូវនំបុ័ង និង
[ឃ]ទឹកនៃជីវិតតាមចិត្ត;
៣៥ មែនហើយ ចូរមករកយើង ហើយនាំមកនូវកិច្ចការទាំង
ឡាយនៃសេចក្ដីសុចរិតចុះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវកាប់រំលំ
ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងឡើយ —
៣៦ ត្បិតមើលចុះ ពេលវេលានៅជិតដែបង្កើយថា អស់អ្នក
ណាដែលពុំបាន[ក]នាំមកនូវផលល្អ ឬក៏អស់អ្នកណាដែលពុំបាន
ធ្វើកិច្ចការ ទាំងឡាយនៃសេចក្ដីសុចរិត ជននោះហើយដែល
នឹងមានហេតុទួញសោក ។
៣៧ ឱអ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ; អ្នក
រាល់គ្នាដែលអួតខ្លួនចំពោះ[ក]វត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍
នៃលោកិយ អ្នករាល់គ្នាដែលអះអាងថា ខ្លួនដឹងនូវផ្លូវទាំង
ឡាយនៃសេចក្ដីសុចរិត ប៉ុន្តែបាន[ខ]ដើរវង្វេងផ្លូវ [គ]ដូចជាចៀម
ដែលគ្មានអ្នកគង្វាល ទោះបី អ្នកគង្វាលបាន[ឃ]ស្រែកហៅ
ហើយនៅតែស្រែកហៅក៏ដោយ គង់តែអ្នករាល់គ្នា
[ង]ពុំព្រមស្ដាប់តាមសម្លេងលោកដែរ !
៣៨ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា [ក]អ្នកគង្វាលល្អនឹង
ស្រែកហៅអ្នក; មែនហើយ គឺដោយនូវឈ្មោះ
របស់លោកផ្ទាល់ដែលលោកនឹង ហៅអ្នក គឺជាព្រះនាមនៃ
ព្រះគ្រីស្ទ; ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំប្រុង[ខ]ស្ដាប់តាមស
ម្លេងនៃអ្នកគង្វាល[គ]ល្អ ចំពោះ[ឃ]ឈ្មោះដែលអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវ
បានហៅនោះទេ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាពុំមែនជាចៀមនៃអ្នក
គង្វាលល្អឡើយ ។
៣៩ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំមែនជាចៀម
នៃអ្នកគង្វាលល្អទេ តើអ្នករាល់គ្នានៅក្នុង[ក]ក្រោលណា? មើលចុះ
ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា [ខ]អារក្សគឺជាអ្នកគង្វាលរបស់អ្នកវិញ ហើយ
អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងក្រោលរបស់វា; ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នក
ណាអាចបដិសេធ ការណ៍នេះបានឬ ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់
អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលបដិសេធរឿងនេះ គឺជា[គ]ជនភូតកុហក
ហើយជា[ឃ]កូនអារក្សវិញ ។
៤០ ត្បិតខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្វីក៏ដោយដែល[ក]ល្អចេញមក
ពីព្រះ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអាក្រក់ចេញមកពីអារក្ស ។
៤១ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាមនុស្សណាម្នាក់ដែលនាំ
មកនូវកិច្ចការទាំងឡាយដែល[ក]ល្អ គេប្រុងស្ដាប់តាមសម្លេង
នៃអ្នកគង្វាលល្អ ហើយគេនឹងដើរតាមលោក; ប៉ុន្តែអស់អ្នកណា
ដែលនាំមកនូវកិច្ចការទាំងឡាយដែលអាក្រក់ ជននោះក្លាយ
ទៅជា[ខ]កូនអារក្សវិញ ព្រោះគេប្រុងស្ដាប់តាមសម្លេងរបស់វា
ហើយដើរតាមវាផង ។
៤២ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានធ្វើយ៉ាងនេះ ត្រូវតែទទួល
[ក]ឈ្នួលពីវា; ហេតុដូច្នេះហើយ [ខ]ឈ្នួលនៃជននោះ គឺសេចក្ដីស្លាប់
គឺចំពោះអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិត ដោយ[គ]ស្លាប់
ចំពោះការល្អគ្រប់យ៉ាង ។
៤៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្ដាប់ខ្ញុំ ត្បិតខ្ញុំនិយាយនៅក្នុងថាមពលនៃ
ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ; ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់

៣៣ ខ យ៉ាកុប ៦:៥; ៣ នីហ្វៃ ៩:១៤.
៣៤ ក ២ នីហ្វៃ ២៦:២៤–២៨;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៣–១៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:១១; ១៥:៣៦.
គ ស.ប. នំបុ័ងជីវិត.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៩:៥០–៥១;
អាលម៉ា ៤២:២៧.
៣៦ ក ម៉ាថាយ ៣:១០; ៧:១៥–២០;
៣ នីហ្វៃ ១៤:១៩;
គ. និង ស. ៩៧:៧.
៣៧ ក ស.ប. ឥតប្រយោជន៍,
ការឥតប្រយោជន៍.
ខ ២ នីហ្វៃ ១២:៥; ២៨:១៤;
ម៉ូសាយ ១៤:៦.
គ ម៉ាថាយ ៩:៣៦.
ឃ សុភា. ១:២៤–២៧;
អេសាយ ៦៥:១២.
ង យេរេ. ២៦:៤–៥;
អាលម៉ា ១០:៦.
៣៨ ក ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
ខ លេវី. ២៦:១៤–២០;
គ. និង ស. ១០១:៧.
គ ៣ នីហ្វៃ ១៥:២៤; ១៨:៣១.
ឃ ម៉ូសាយ ៥:៨;
អាលម៉ា ៣៤:៣៨.
៣៩ ក ម៉ាថាយ ៦:២៤; លូកា ១៦:១៣.
ខ ម៉ូសាយ ៥:១០.
ស.ប. អារក្ស.
គ ១ យ៉ូហាន ២:២២.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៩:៩.
៤០ ក អេមណៃ ១:២៥;
អេធើរ ៤:១២;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១២, ១៥–១៧.
៤១ ក ៣ នីហ្វៃ ១៤:១៦–២០.
ស.ប. កិច្ចការ.
ខ ម៉ូសាយ ១៦:៣–៥;
អាលម៉ា ១១:២៣.
៤២ ក អាលម៉ា ៣:២៦–២៧;
គ. និង ស. ២៩:៤៥.
ខ រ៉ូម ៦:២៣.
គ ហេលេ. ១៤:១៦–១៨.
ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.

គ្នាយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចភាន់ច្រឡំ ឬក៏ថា
ខ្ញុំបាននិយាយនេះ តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះវិញ ។
៤៤ ព្រោះខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យនិយាយបែបនេះ តាម
របៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ; មែន
ហើយ គឺខ្ញុំត្រូវបាន បញ្ជាឲ្យឈរឡើង ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់
ប្រជាជននេះ នូវអ្វីៗដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងបាននិយាយ
អំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើង ។
៤៥ ហើយនេះ នៅពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ ។ តើអ្នករាល់
គ្នាគិតស្មានថា ខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនេះ ដោយខ្លួនឯងឬអី ? មើលចុះ
ខ្ញុំសូមធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំដឹងរឿងដែលខ្ញុំបាននិយាយ
ទាំងអម្បាលម៉ាននេះថាជារឿងពិត ។ ហើយតើអ្នករាល់គ្នា
គិត ស្មានថា ខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនោះយ៉ាងប្រាកដដូចម្ដេចដែរ ?
៤៦ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា រឿងទាំងនោះគឺព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធនៃព្រះទ្រង់បានប្រាប់ដល់ខ្ញុំ ។ មើលចុះ ខ្ញុំបានតមអាហារ
ហើយបានអធិស្ឋានជាច្រើនថ្ងៃ ដើម្បីខ្ញុំអាចដឹងនូវរឿងទាំងនេះ
ដោយខ្លួនខ្ញុំ ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងរឿងទាំងនោះដោយខ្លួនខ្ញុំ
ថាជារឿងពិត; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បានសម្ដែង
ប្រាប់ខ្ញុំ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់; ហើយនេះ
គឺជាវិញ្ញាណនៃ វិវរណៈ ដែលមាននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ។
៤៧ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា វិញ្ញាណនេះទើបតែ
សម្ដែងប្រាប់ដល់ខ្ញុំថា ពាក្យទាំងឡាយដែលពួកអយ្យកោយើង
បាន និយាយ គឺជាពាក្យពិត គឺដូចជាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
ដែលមាននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ក៏បានបង្ហាញដោយសារការបើកសម្ដែង
នៃព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះដែរ ។
៤៨ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងដោយខ្លួនខ្ញុំថា អ្វីក៏ដោយដែល
ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក អំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង នោះគឺជារឿងពិតដែរ;
ហើយខ្ញុំ សូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាង
មក មែនហើយ ព្រះរាជបុត្រា ដែលជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែ
មួយនៃព្រះវរបិតា ពោរពេញទៅដោយព្រះគុណ និងសេចក្ដី
មេត្តាករុណា និងសេចក្ដីពិត ។ ហើយមើលចុះ គឺព្រះអង្គនេះហើយ
ដែលនឹងយាងមក ដើម្បីយកអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក
មែនហើយ គឺអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សគ្រប់រូប ដែលជឿ
យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនដល់ព្រះនាម របស់ទ្រង់ ។
៤៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះគឺតំណែងដែល
ខ្ញុំបានទទួល មែនហើយ គឺដើម្បីផ្សាយប្រាប់បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់
របស់ខ្ញុំ មែនហើយ និងមនុស្សគ្រប់រូប ដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ;
មែនហើយ គឺដើម្បីផ្សាយប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងអស់ ទាំងចាស់
ទាំងក្មេង ទាំងបាវបំរើគេទាំងអ្នកសេរី; មែនហើយ
ខ្ញុំសូមប្រាប់ដល់មនុស្សចាស់ និងមនុស្សវ័យកណ្ដាល និងជំនាន់
ដែលកំពុងពេញវ័យផង; មែនហើយ ដើម្បីស្រែកប្រាប់ពួក
គេថា ពួកគេត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយកើតម្ដងទៀត ។
៥០ មែនហើយ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
ចូរប្រែចិត្តចុះ ឱអស់អ្នកដែលនៅចុងផែនដីអើយ ត្បិតនគរ
ស្ថានសួគ៌ នៅជិតដៃបង្កើយ; មែនហើយ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ទ្រង់នឹងយាងមកក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ក្នុងឥទ្ធិឫទ្ធិ ឫទ្ធានុភាព
ព្រះចេស្ដា និងក្នុង អំណាចរបស់ទ្រង់ ។ មែនហើយ ឱបងប្អូន
ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ មើលន៏ សិរីល្អនៃមហាក្សត្រនៃអស់
ទាំងផែនដី និងមហាក្សត្រនៃស្ថានសួគ៌ផង នឹងមកចែងចាំងជា
ឆាប់ៗ ក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស លោកទាំងអស់ ។
៥១ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ មែន
ហើយ ទ្រង់បានស្រែកប្រាប់ខ្ញុំ ដោយព្រះសូរសៀងដ៏ឥទ្ធិឫទ្ធិថា៖
ចូរអ្នកធ្វើ ដំណើរទៅមុខ ហើយប្រាប់ប្រជាជនទាំងនេះថា៖
ចូរប្រែចិត្តចុះ ត្បិតលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត នោះអ្នក
រាល់គ្នានឹងពុំអាចបាន នគរស្ថានសួគ៌ជាមរតកឡើយ ។
៥២ ហើយមួយទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលថា៖ មើលចុះ ពូថៅបានទុកនៅក្បែរគល់ឈើ;
ហេតុដូច្នេះ ហើយ ដើមណាដែលពុំផ្ដល់នូវផ្លែល្អ នោះនឹង
ត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង មែនហើយ
គឺជាភ្លើងមួយដែលពុំចេះស្រូប គឺជាភ្លើងដែលពន្លត់មិនបាន ។
មើលចុះ ហើយចូរចងចាំថា ព្រះដ៏បរិសុទ្ធទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
ថាដូច្នោះ ។

៤៤ *ក* អាលម៉ា ១៣:៦.
៤៥ *ក* ស.ប. ទីបន្ទាល់.
៤៦ *ក* ១ កូរិន. ២:៩–១៦.
ខ ស.ប. តម, តំណម.
គ ស.ប. វិវរណៈ.
៤៩ *ក* ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ, ការហៅ; បព្វជិតភាព.
ខ ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
៥០ *ក* ស.ប. សិរីល្អ; ការយាងមក លើកទីពីរនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ទំនុក. ២៤; ម៉ាថាយ ២:២; លូកា ២៣:២; ២ នីហ្វៃ ១០:១៤; គ. និង ស. ៣៨:២១–២២; ១២៨:២២–២៣; ម៉ូសេ ៧:៥៣.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; នគរព្រះ ឬនគរស្ថានសួគ៌.
៥១ *ក* ស.ប. ស្ថានសួគ៌.
៥២ *ក* លូកា ៣:៩; គ. និង ស. ៩៧:៧.
ខ យ៉ាកុប ៥:៤៦; ៦:៧; ៣ នីហ្វៃ ២៧:១១–១២.

៥៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរគ្នាថា តើអ្នកអាចទ្រាំទ្រនឹងពាក្យទាំងនេះបានឬ; មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នាអាចទុករឿងទាំងនេះមួយអន្លើ ហើយជាន់ឈ្លីព្រះដ៏បរិសុទ្ធ នៅខាងក្រោមជើងខ្លួនបានឬ; មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នាអាច អួតខ្លួន ដោយនូវការឆ្មើងឆ្មៃក្នុងចិត្តបានឬ; មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែប្រឹងពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃតទៅ ហើយភ្ជាប់ ចិត្តអ្នកទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ ហើយទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនឬ ?

៥៤ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែប្រឹងស្មានថា ខ្លួនគ្រាន់បើជាងអ្នកឯទៀតឬ; មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែប្រឹងក្នុងការ បៀតបៀនបងប្អូនរបស់ខ្លួន ដែលបានបន្ទាបខ្លួន ហើយដើរតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដោយហេតុនេះហើយ ដែលពួកគេត្រូវបាននាំ មកក្នុងសាសនាចក្រនេះ គឺដោយបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះគេបាននាំមកនូវកិច្ចការទាំងឡាយ ដែល គ្រប់គ្រាន់ដល់ការប្រែចិត្ត —

៥៥ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែរឹងរូស បែរខ្នងដាក់អ្នកក្រីក្រ និងអ្នកខ្វះខាត ហើយឱបក្រសោបទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន មិនឲ្យ ធ្លាក់ដល់អ្នកទាំងនោះឬអី ?

៥៦ ហើយជាទីបញ្ចប់ អស់អ្នកដែលប្រឹងនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេនេះហើយដែលនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះ ចោលទៅក្នុងភ្លើង លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តឲ្យបានទាន់រហ័ស ។

៥៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ អស់អ្នកណាដែលប្រាថ្នាចង់ធ្វើតាមសម្លេងនៃអ្នកគង្វាលល្អ ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញពីពួកទុច្ចរិត មក ហើយញែកខ្លួន ហើយចូរកុំប៉ះពាល់ដល់វត្ថុទាំងឡាយដែលឥតស្អាតរបស់ពួកនោះឡើយ; ហើយមើលចុះ ឈ្មោះរបស់ពួកនោះនឹង ត្រូវលុបចេញ ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះរបស់ពួកទុច្ចរិតត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមឈ្មោះនៃពួកសុចរិតឡើយ ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានបំពេញ ដែលមានព្រះបន្ទូលថា៖ ឈ្មោះនៃពួកទុច្ចរិតនឹងពុំត្រូវលាយឡំជាមួយនឹងឈ្មោះនៃរាស្ត្ររបស់យើងឡើយ ។

៥៨ ត្បិតឈ្មោះនៃពួកសុចរិត នឹងត្រូវបានកត់នៅក្នុងសៀវភៅជីវិត ហើយយើងនឹងប្រទានដល់ពួកគេ នូវមរតកឲ្យនៅខាងស្ដាំដៃ របស់យើង ។ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយអ្វីទាស់នឹងការណ៍នេះបានឬ ? ខ្ញុំសូម ប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានិយាយទាស់នឹងព្រះបន្ទូលទាំងនេះ ក៏មិនជាការណ៍អ្វីដែរ ត្បិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវតែបានបំពេញ ។

៥៩ ត្បិតនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា តើមានអ្នកគង្វាលណាមួយ ដែលមានចៀមច្រើន ហើយពុំបានមើលចៀមទាំងនោះ ដើម្បីកុំឲ្យ ចចកចូលមកស៊ីចៀមរបស់ខ្លួន ? ហើយមើលចុះ បើសិនជាចចកណាចូលមកក្នុងហ្វូងចៀមខ្លួន តើអ្នកគង្វាលពុំដេញវាចេញទេឬអី ? មែនហើយ ទីបំផុត បើសិនជាអ្នកនោះអាចធ្វើបាន នោះគាត់នឹងបំផ្លាញចចកនោះចោល ។

៦០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកគង្វាលល្អនឹងហៅរកអ្នក; ហើយបើសិនជាអ្នកស្ដាប់តាមសម្លេងលោក នោះលោកនឹង នាំអ្នកចូលក្នុងក្រោលរបស់លោក ហើយអ្នករាល់គ្នាគឺជាចៀមរបស់លោក; ហើយលោកនឹងបញ្ជាអ្នកថា អ្នកមិនត្រូវទ្រាំឲ្យចចកល្មោភ ស៊ី ចូលមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបំផ្លាញបង់ ។

៦១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ អាលម៉ា សូមបញ្ជាដល់អ្នក ក្នុងភាសារបស់ព្រះអង្គ ដែលបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត តាមពាក្យ ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នក ។

៦២ ខ្ញុំនិយាយជាការបញ្ជាដល់អ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ; ហើយដល់អស់អ្នកណាដែលពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រនេះទេ នោះខ្ញុំនិយាយជាការអញ្ជើញថា៖ ចូរមក ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកចំពោះការប្រែចិត្តចុះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានទៅជាពួកអ្នក ទទួលទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិតដែរ ៕

ជំពូកទី ៦

សាសនាចក្រនៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា ត្រូវបានជំរះឲ្យស្អាត

៥៣ ក ១ នីហ្វៃ ១៩:៧.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
គ ២ នីហ្វៃ ២៨:១១–១៤;
មរមន ៨:៣៦–៣៩.
ឃ ទំនុក. ៦២:១០;
គ. និង ស. ៥៦:១៦–១៨.
៥៤ ក ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
៥៥ ក ទំនុក. ១០៩:១៥–១៦;
យ៉ាកុប ២:១៧;
ហេលេ. ៦:៣៩–៤០.
៥៧ ក ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
ខ អែសរ៉ា ៦:២១; ៩:១;
នេហេ. ៩:២; ២ ថែស្សា. ៣:៦;
គ. និង ស. ១៣៣:៥, ១៤.
គ ចោទិ. ២៩:២០;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៦:៧;
គ. និង ស. ២០:៨.
៥៨ ក ស.ប. សៀវភៅជីវិត.
៦១ ក អាលម៉ា ៥:៤៤.
៦២ ក ១ នីហ្វៃ ៨:១០; ១១:២១–២៣.

ហើយបានរៀបចំឲ្យមានរបៀបរៀបរយ — អាលម៉ាធ្វើដំណើរទៅក្រុង គេឌាន ដើម្បីផ្សាយសាសនា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨៣ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាលម៉ាបានបញ្ចប់នូវការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលត្រូវបានតាំងឡើងនៅទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាហើយ នោះលោកបានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកអែលឌើរ ដោយការដាក់ដៃរបស់ លោក តាមរបៀបនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យត្រួតត្រា ហើយមើលគន់លើសាសនាចក្រ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលមិននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន នោះបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ហើយបានទទួលឲ្យចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងដែរថា អស់អ្នកណាដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ តែពុំបានប្រែចិត្តចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ហើយពុំបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះទេ — គឺខ្ញុំនិយាយពីពួកអ្នកដែលលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់ខ្លួន — គឺអ្នកអស់ទាំងនោះ ហើយដែលត្រូវបានបដិសេធ ហើយឈ្មោះរបស់គេត្រូវបានលុបចោល ដើម្បីកុំឲ្យឈ្មោះគេត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលសុចរិត ឡើយ ។

៤ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមតាំងរបៀបរៀបរយនៅក្នុងសាសនាចក្រ នៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា បែបដូច្នោះហើយ ។

៥ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះទុកសំរាប់មនុស្សទាំងអស់ដោយសេរីថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់ខ្វះសិទ្ធិនឹង មករួមប្រជុំគ្នា ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះឡើយ ។

៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែកូនចៅនៃព្រះត្រូវបានបញ្ជាឲ្យមកជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ហើយរួមគ្នាតមអាហារ ហើយ អធិស្ឋានឲ្យអស់ពីចិត្តដែរ ដើម្បីសុខុមាលភាពដល់ព្រលឹងនៃពួកអ្នកដែលពុំស្គាល់ព្រះ ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាបានធ្វើរបៀបចាត់ចែងទាំងនេះហើយ លោកបានចាកចេញពី ពួកគេទៅ មែនហើយ គឺចេញពីសាសនាចក្រដែលនៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ហើយបានធ្វើដំណើរទៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន នៅក្នុងច្រកភ្នំគេឌាន នៅទីនោះមានទីក្រុងមួយដែលបានសង់ឡើង ដែលបានហៅថា ទីក្រុងគេឌាន នៅក្នុងច្រកភ្នំដែលបានហៅថា គេឌាន ដែលបានហៅតាមឈ្មោះរបស់បុរសម្នាក់ ដែលត្រូវនីហ៊ូរសម្លាប់ដោយដាវ ។

៨ ហើយអាលម៉ាបានទៅ ហើយបានចាប់ផ្ដើមប្រកាសព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់សាសនាចក្រ ដែលបានតាំងឡើងនៅក្នុងច្រកភ្នំគេឌាន ស្របតាមវិវរណៈនៃសេចក្ដីពិតនៃព្រះបន្ទូល ដែលពួកអយ្យកោលោកបាននិយាយមក និងស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដែលនៅ ក្នុងខ្លួនលោក ស្របតាមទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលនឹងយាងមកប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ពីសេចក្ដីបាប និងស្របតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានដល់លោក ។ ហើយត្រូវបានសរសេរទុកយ៉ាងដូច្នោះហើយ ។ អាម៉ែន ៕

ពាក្យពេចន៍របស់អាលម៉ា ដែលបានប្រកាសទៅកាន់ប្រជាជននៅក្រុងគេឌាន តាមបញ្ជីប្រវត្តិរបស់លោក ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ៧

ជំពូកទី ៧

ព្រះគ្រីស្ទនឹងប្រសូតមកពីនាងម៉ារា — ទ្រង់នឹងស្រាយចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ ហើយទទួលរងអំពើបាបរបស់រាស្ត្រទ្រង់ — អ្នកទាំងឡាយណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នោះនឹងមានជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច — ភាពស្មោកគ្រោកមិនអាចគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ — ត្រូវតែមានសេចក្ដីបន្ទាបខ្លួន សេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីសប្បុរស ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨៣ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដោយឃើញថាខ្ញុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យមកជួបនឹងអ្នក ហេតុដូច្នេះហើយ

៦ ១*ក* ស.ប. តែងតាំង, ការតែងតាំង.
ខ ស.ប. អែលឌើរ.
គ ស.ប. ដៃ, ការដាក់.
ឃ គ. និង ស. ៥២:៣៩.
២ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:៦.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
គ និក្ខ. ៣២:៣៣; ម៉ូសាយ ២៦:៣៦; អាលម៉ា ១:២៤; ៥:៥៧–៥៨.
ស.ប. ការកាត់ចេញពីសាសនា.
៦ *ក* ស.ប. តម, តំណម.
៧ *ក* អាលម៉ា ២:២០.
ខ អាលម៉ា ១:៩.
៨ *ក* វិវរ. ១៩:១០.

ខ្ញុំខិតខំដើម្បីថ្លែង ទៅកាន់អ្នកដោយភាសារបស់ខ្ញុំ; មែនហើយ
ដោយមាត់ខ្ញុំផ្ទាល់ ដោយឃើញថា នេះជាលើកទីមួយហើយ
ដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ អ្នក ដោយសំដីដែលចេញពីមាត់ខ្ញុំ
ព្រោះពីមុនមកខ្ញុំបានចំណាយពេលទាំងស្រុងនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ
ដោយរវល់នឹងកិច្ចការជាច្រើន ដែលមិនអាចឲ្យខ្ញុំមកជួបនឹង
បងប្អូនបាន ។
២ ហើយសូម្បីតែនៅពេលឥឡូវនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិន
អាចមកបានទេ ប្រសិនបើវេទិកាជំនុំជំរះ ពុំបានប្រគល់ទៅឲ្យ
អ្នកផ្សេង ទៀត ដើម្បីគ្រប់គ្រងជំនួសខ្ញុំ; ហើយព្រះអម្ចាស់
ដោយនូវសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ច្រើន ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំ
មករកអ្នក ។
៣ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំមកដោយមានសេចក្ដីសង្ឃឹមដ៏ធំ
និងបំណងដ៏ខ្ពស់ថា ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបានបន្ទាបខ្លួន
ចំពោះព្រះ ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបន្តការសុំក្ដីសន្ដោស
ពីទ្រង់ ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាគ្មានទោសនៅចំពោះទ្រង់ឡើយ
ខ្ញុំនឹងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមិននៅក្នុងស្ថានភាពដ៏គួរឲ្យស្ញែងខ្លាច
ដូចបងប្អូនយើងដែលនៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡានោះឡើយ ។
៤ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះបានប្រកបដោយព្រះពរ
ដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំដឹង មែនហើយ ទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ
នូវសេចក្ដី អំណរដ៏ធំលើសលប់ ដោយបានដឹងថា ពួកគេបាន
តាំងឡើងជាថ្មី នៅក្នុងមាគ៌ានៃសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ ។
៥ ហើយស្របតាមព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ
ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំនឹងមានសេចក្ដីអំណរនឹងបងប្អូនរាល់គ្នា; ទោះ
ជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនចង់ឲ្យសេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំ
នឹងបងប្អូនរាល់គ្នា មានមកដោយសារសេចក្ដីទុក្ខវេទនា និងសេច
ក្ដីសោក សៅដ៏ច្រើន ដែលខ្ញុំមានចំពោះបងប្អូនដែលនៅឯដែនដី
សារ៉ាហិមឡានោះដែរ ត្បិតមើលចុះ សេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំនឹង
ពួកគេ បានកើតឡើងក្រោយពីបាន លុយកាត់សេចក្ដីទុក្ខវេទនា
និងសេចក្ដីសោកសៅជាច្រើន ។
៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់គ្នាពុំនៅក្នុងស្ថានភាព
នៃការឥតជំនឿ ដូចជាបងប្អូនរបស់អ្នកនោះទេ; ខ្ញុំជឿថា អ្នក
រាល់គ្នាក៏ពុំ លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តអ្នកដែរ; មែន
ហើយ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់គ្នាពុំភ្ជាប់ចិត្តអ្នកទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ
និងវត្ថុទាំងឡាយ ដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយឡើយ; មែន
ហើយ ខ្ញុំជឿថា អ្នករាល់គ្នាពុំថ្វាយបង្គំរូបព្រះ តែអ្នករាល់
គ្នាថ្វាយបង្គំព្រះដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅវិញ ហើយថា
អ្នករាល់គ្នាទន្ទឹងចាំដល់ការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ដោយ
មានសេចក្ដីជំនឿដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច នៅពេលខាងមុខ ។
៧ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នឹងមានការណ៍
ជាច្រើនកើតឡើង ក្នុងពេលអនាគត; ហើយមើលចុះ មាន
រឿងមួយដែល សំខាន់ជាងរឿងទាំងអស់ — ត្បិតមើលចុះ
នៅពេលមិនយូរប៉ុន្មានទេ ព្រះដ៏ប្រោសលោះមានព្រះជន្ម
រស់នៅ ហើយនឹងយាងមកក្នុង ចំណោមរាស្ត្រទ្រង់ ។
៨ មើលចុះ ខ្ញុំមិននិយាយថា ទ្រង់នឹងយាងមកក្នុងចំណោម
ពួកយើង ក្នុងពេលដែលទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងរោងឧបោសថខាង
សាច់ ឈាមនោះទេ ត្បិតមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ពុំបាន
ប្រាប់ខ្ញុំថា នេះជាការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងនោះឡើយ ។
ឥឡូវនេះ ចំពោះរឿង នេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ; ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងប៉ុណ្ណេះថា
ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះចេស្ដានឹងធ្វើកិច្ចការបានគ្រប់យ៉ាង
ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។
៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ
ប៉ុណ្ណេះថា៖ ចូរស្រែកប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជននេះថា —
ចូរប្រែចិត្តចុះ ហើយរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយដើរតាមគន្លង
របស់ទ្រង់ ដែលត្រង់; ត្បិតមើលចុះ នគរ
ស្ថានសួគ៌នៅជិតដៃបង្កើយ ហើយព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ នឹង
យាងមកលើផ្ទៃផែនដីនេះ ។
១០ ហើយមើលចុះ ទ្រង់នឹងប្រសូតមកពីនាងម៉ារា
នៅក្រុងយេរូសាឡិម ដែលជាដែនដីរបស់ពួកអយ្យកោដើម
របស់យើង នាងជា ស្ត្រីព្រហ្មចារី គឺជាប្រដាប់ដ៏ជំរើស ហើយ
ពិសេសមួយ ដែលនឹងត្រូវគ្របដណ្ដប់ ហើយចាប់ទំផ្ទៃដោយ
ព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនឹងប្រសូតបានបុត្រ
មួយ មែនហើយ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

៧ ១ *ក* អាលម៉ា ៤:១៩.
ខ ម៉ូសាយ ២៩:៤២.
២ *ក* អាលម៉ា ៤:១៦–១៨.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៣៧; ហេលេ. ៦:៣១.
ខ ដានី. ៦:២៦.
៧ *ក* អាលម៉ា ៩:២៦.
៩ *ក* ម៉ាថាយ ៣:២–៤; អាលម៉ា ៩:២៥.
ខ ម៉ូសាយ ៣:៥; ៧:២៧; ១៥:១–២.
១០ *ក* អេសាយ ៧:១៤; លូកា ១:២៧.
ខ ម៉ូសាយ ៣:៨. ស.ប. នាងម៉ារា, មាតារបស់ព្រះយេស៊ូវ.
គ ១ របា. ៩:៣; ២ របា. ១៥:៩; ១ នីហ្វៃ ១:៤; ៣ នីហ្វៃ ២០:២៩.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១១:១៣–២១.
ង ម៉ាថាយ ១:២០; ម៉ូសាយ ១៥:៣.

១១ ហើយទ្រង់នឹងយាងទៅ ដោយរងការឈឺចាប់ និង[ក]ទុក្ខ
វេទនា និងការល្បួងគ្រប់បែបយ៉ាង; ហើយទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះ
គឺដើម្បីឲ្យ បានបំពេញនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលបានចែងទុកមក
ថា ទ្រង់នឹងលើកដាក់លើខ្លួនទ្រង់ នូវការឈឺចាប់ និងជម្ងឺទាំង
ឡាយរបស់រាស្ត្រ ទ្រង់ ។
១២ ហើយទ្រង់នឹងយកដាក់លើរូបអង្គទ្រង់ នូវ[ក]សេចក្ដីស្លាប់
ដើម្បីទ្រង់អាចស្រាយចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ ដែល
ចងរាស្ត្រ ទ្រង់; ហើយទ្រង់នឹងដាក់លើរូបអង្គទ្រង់ នូវ
ជម្ងឺឈឺចាប់របស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់ បាន
ពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីមេត្តា ករុណា ស្របតាម
សាច់ឈាម ដើម្បីទ្រង់អាចដឹង ស្របតាមសាច់ឈាមថា
តើត្រូវ[ខ]ជួយរាស្ត្រទ្រង់បែបណា តាមជម្ងឺរបស់គេ ។
១៣ ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់[ក]ជ្រាបការណ៍សព្វយ៉ាង;
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះរាជបុត្រានៃព្រះស៊ូរង
ឈឺចាប់ ស្រប តាមសាច់ឈាម ដើម្បីទ្រង់អាច
[ខ]យកដាក់លើរូបអង្គទ្រង់ នូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់រាស្ត្រទ្រង់
ដើម្បីទ្រង់អាចលុបចោល នូវអំពើរំលង ទាំងឡាយរបស់គេ
ស្របតាមព្រះចេស្ដានៃការដោះលែងរបស់ទ្រង់; ហើយឥឡូវនេះ
មើលចុះ នេះគឺជាទីបន្ទាល់ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ។
១៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត
ហើយកើតម្ដងទៀត; ត្បិតព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាមិនបាន[ក]កើតម្ដងទៀតទេ នោះអ្នករាល់
គ្នាមិនអាចគ្រងនគរស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតកបានឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ចូរមក ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការ
ប្រែចិត្តចុះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានជ្រះពីអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចមានសេចក្ដីជំនឿជឿ
ដល់កូនចៀមនៃព្រះ ដែលនឹងដកយកអំពើបាបទាំងឡាយ
ពីមនុស្សលោក ដែលមានឥទ្ធិឫទ្ធិដើម្បីសង្គ្រោះ និងដើម្បី
ជំរះឲ្យជ្រះពីអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតសុចរិច ។
១៥ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ចូរមកចុះ ហើយចូរកុំ
ខ្លាចអី ហើយចូរបោះបង់ចោលនូវអំពើបាបគ្រប់យ៉ាង ដែ
[ក]ហ៊ុំព័ទ្ធអ្នករាល់គ្នា យ៉ាងងាយៗ ដែលចងអ្នកចុះទៅឯសេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញ មែនហើយ ចូរមក ហើយដើរទៅមុខចុះ ហើយ
ចូរបង្ហាញដល់ព្រះរបស់អ្នកថា អ្នកព្រមប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់អ្នក ហើយព្រមចូលសេចក្ដីសញ្ញានឹងទ្រង់ថា នឹង
កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយធ្វើជាទីបន្ទាល់
ចំពោះទ្រង់ នៅក្នុងថ្ងៃនេះ ដោយចុះទៅក្នុងទឹកនៃបុណ្យជ្រមុជ ។
១៦ ហើយអ្នកណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយនៃព្រះ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកនោះហើយដែល
នឹង នឹកចាំថា ខ្ញុំបានប្រាប់ទៅគេ មែនហើយ អ្នកនោះនឹងនឹកចាំថា
ខ្ញុំបានប្រាប់ទៅគេថា គេនឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ស្របតាម ទីបន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើបន្ទាល់នៅ
ក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
តើអ្នកជឿការណ៍ទាំងនេះឬទេ ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា
មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជឿការណ៍ទាំងនេះ; ហើយហេតុ
ដែលខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាជឿ គឺដោយសារការបើកសម្ដែងនៃ
ព្រះវិញ្ញាណ ដែល នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយ
សារសេចក្ដីជំនឿដ៏មុតមាំរបស់អ្នកចំពោះការណ៍នោះ មែន
ហើយ ចំពោះការណ៍ទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនោះ
ខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំង ។
១៨ ត្បិតដូចខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកចាប់តាំងពីដើមមកថា ខ្ញុំមាន
បំណងដ៏ធំ គឺមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងស្ថានភាពរងគ្រោះ
ដូចបងប្អូនអ្នក ដូច្នោះខ្ញុំឃើញថា បំណងរបស់ខ្ញុំបាន
ស្កប់ស្កល់ហើយ ។
១៩ ត្បិតខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងនៅលើផ្លូវទាំងឡាយ
នៃសេចក្ដីសុចរិត; ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងនៅលើផ្លូវ
ដែលនាំទៅរក នគរនៃព្រះ មែនហើយ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់
គ្នាកំពុង[ក]តម្រង់ផ្លូវរបស់ទ្រង់ ។
២០ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានដឹង ដោយទីបន្ទាល់នៃ
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា ទ្រង់មិន[ក]ដើរលើផ្លូវវៀចវាងឡើយ; ហើយ
ទ្រង់ក៏ មិនដែលបែរចេញពីអ្វីដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដែរ; ហើយ

១១ *ក* អេសាយ ៥៣:៣–៥;
ម៉ូសាយ ១៤:៣–៥.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:៨;
អាលម៉ា ១២:២៤–២៥.
ស.ប. ការឆ្កាង.
ខ ហេព្រើរ ២:១៨; ៤:១៥;
គ. និង ស. ៦២:១.
១៣ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ខ ម៉ូសាយ ១៥:១២.
ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
១៤ *ក* ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
១៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៤:១៨.
១៩ *ក* ម៉ាថាយ ៣:៣.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:១៩;
អាលម៉ា ៣៧:១២;
គ. និង ស. ៣:២.

សូម្បីតែបន្តិចបន្តួច ក៏ទ្រង់មិនងាកពីឆ្វេងទៅស្ដាំ ឬពីខុសមក
ត្រូវដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ដំណើររបស់ទ្រង់ គឺជាវង់
មួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។
២១ ហើយទ្រង់ក៏ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែល
ឥតបរិសុទ្ធឡើយ; ហើយភាពស្មោកគ្រោក ឬអ្វីដែលមិនស្អាត
ក៏មិនអាចទទួល ឲ្យចូលទៅក្នុងនគរនៃព្រះបានដែរ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពេលនោះនឹងមកដល់ មែន
ហើយ គឺនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ បង្អស់ថា អ្នកណាដែល
ស្មោកគ្រោកនឹងនៅក្នុងភាពស្មោកគ្រោករបស់ខ្លួនតទៅ ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំបាននិយាយនូវការណ៍អស់ទាំងនេះទៅកាន់អ្នក ក្រែងខ្ញុំអាចធ្វើឲ្យ
អ្នក ភ្ញាក់រលឹកដល់កិច្ចការរបស់អ្នកចំពោះព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាអាចដើរដោយឥតទោសនៅចំពោះទ្រង់ ដើម្បីឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាអាចដើរ តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ តាមរបៀបដែល
អ្នករាល់គ្នាបានទទួល ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទាបខ្លួន ហើយ
ចុះចូល ហើយសុភាពទន់ភ្លន់; រហ័សធ្វើតាមការល្អ;
ពោរពេញទៅដោយ ការទ្រាំទ្រ និងការអត់ធ្មត់; សង្កត់ចិត្ត
ក្នុងកិច្ចការគ្រប់យ៉ាង; មានចិត្តព្យាយាមក្នុងការកាន់
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ឲ្យបានគ្រប់ ពេលវេលា; សូម
នូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ ទាំងខាងវិញ្ញាណ និងខាង
ឯសាច់ឈាមដែរ; ថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះជានិច្ច ចំពោះអ្វី
ដែល អ្នកបានទទួល ។
២៤ ហើយចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីជំនឿ
សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីសប្បុរស ហើយនៅពេលនោះ អ្នក
រាល់គ្នានឹង បានបរិបូរទៅដោយកិច្ចការល្អៗជានិច្ច ។
២៥ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពរដល់អ្នក ហើយ
សូមទ្រង់ថែសំលៀកបំពាក់របស់អ្នក កុំឲ្យប្រឡាក់
ដើម្បីនៅទីបញ្ចប់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងអាចបានទៅអង្គុយជា
មួយនឹងអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប និងពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ
ទាំងឡាយ ដែលមានចាប់តាំង ពីកំណើតលោកិយមក
ដោយមានសំលៀកបំពាក់របស់ខ្លួនឥតប្រឡាក់អ្វី ដូចជា
សំលៀកបំពាក់របស់ពួកព្យាការីទាំងនោះដែរ នៅក្នុងនគរ
ស្ថានសួគ៌ ដោយពុំចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ ។
២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះទៅកាន់អ្នក
ស្របតាមព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើ បន្ទាល់នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ; ហើយ
ព្រលឹងខ្ញុំអររីករាយដ៏ក្រៃលែង ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានយក
ចិត្តទុកដាក់ ហើយព្យាយាមស្ដាប់តាមពាក្យ របស់ខ្ញុំ ។
២៧ ហើយឥឡូវនេះ សូមឲ្យសេចក្ដីសុខសាន្តនៃព្រះ សណ្ឋិត
មកលើបងប្អូន និងលើផ្ទះសំបែង និងដែនដីរបស់អ្នក និងលើ
ហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោរបស់អ្នក និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកមាន
លើពួកស្ត្រីរបស់អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក ស្របតាមសេចក្ដី
ជំនឿ និងកិច្ចការល្អ ទាំងឡាយរបស់អ្នក ចាប់ពីពេលនេះ
និងរហូតតទៅ ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយដូច្នោះហើយ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៨

អាលម៉ាផ្សាយ ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្រុងមេលេក — គេមិនទទួលស្គាល់លោក នៅក្រុងអាំម៉ូណៃហា ហើយលោកក៏ចាកចេញ ទៅ — ទេវតាបញ្ជាឲ្យលោកត្រឡប់ទៅវិញ ហើយប្រកាសប្រាប់ប្រជាជនឲ្យប្រែចិត្ត — អាមូលេកទទួលលោក ហើយអ្នកទាំងពីរផ្សាយ នៅក្រុងអាំម៉ូណៃហា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបាន
ត្រឡប់មកពីដែនដីគេឌានវិញ ដោយបន្ទាប់ពីបានបង្រៀន
ប្រជាជន គេឌាន នូវការណ៍ជាច្រើន ដែលមិនអាចកត់ទុកបាន
និងដោយបានតាំងរបៀបរៀបរយនៃសាសនាចក្រ តាមដែល
លោកធ្លាប់បាន ធ្វើពីមុនមកនៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា មែនហើយ
នោះលោកក៏ត្រឡប់មកផ្ទះរបស់លោក នៅសារ៉ាហិមឡាវិញ
ដើម្បីសំរាកពី កិច្ចការទាំងឡាយដែលលោកបានធ្វើ ។
២ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើម

២១ *ក* ១ កូរិន. ៣:១៦–១៧; ៦:១៩;
ម៉ូសាយ ២:៣៧;
អាលម៉ា ៣៤:៣៦.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៣–៣៥;
២ នីហ្វៃ ៩:១៦; មរមន ៩:១៤;
គ. និង ស. ៨៨:៣៥.
២៣ *ក* ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
២៤ *ក* ១ កូរិន. ១៣:១–១៣;
អេធើរ ១២:៣០–៣៥;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:៣៣–៤៨.
២៥ *ក* ២ ពេត្រុស ៣:១៤.
២៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.
៨ ១ *ក* អាលម៉ា ២:២០; ៦:៧.

ឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ
នោះអាលម៉ាបានចេញ ដំណើរ ទៅកាន់ដែនដីមេលេក នៅ
ខាងលិចទន្លេស៊ីដូន នៅខាងលិចដែនដី ជាប់ព្រំប្រទល់នឹង
ទីរហោស្ថាន ។
៤ ហើយលោកបានចាប់ផ្ដើមបង្រៀនប្រជាជន
នៅដែនដីមេលេក ស្របតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ គឺតាម
របៀបដែលលោកត្រូវ បានហៅ; ហើយលោកបានចាប់ផ្ដើម
បង្រៀនប្រជាជនទូទៅអស់ទាំងដែនដីមេលេក ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានមក
រកលោក ពីគ្រប់ទាំងព្រំប្រទល់ ដែលនៅខាងឯទីរហោស្ថាន
ហើយពួក គេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ទូទៅអស់ទាំងដែនដី;
៦ ម្ល៉ោះហើយ កាលលោកបានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់លោក
នៅដែនដីមេលេកហើយ នោះលោកក៏បានចេញដំណើរទៅ
ហើយបាន ធ្វើដំណើរអស់បីថ្ងៃ នៅតំបន់ខាងជើងដែនដីមេលេក;
ហើយលោកបានមកដល់ទីក្រុងមួយហៅថា អាំម៉ូណៃហា ។
៧ ឥឡូវនេះ ពួកប្រជាជននីហ្វៃមានសណ្ដាប់ហៅដែនដី
ទីក្រុង និងភូមិរបស់ខ្លួន មែនហើយ ទាំងភូមិតូចៗទាំងអស់
របស់គេ តាម ឈ្មោះនៃម្ចាស់ទីនោះមុនគេបង្អស់ ហើយដែនដី
អាំម៉ូណៃហា គឺនៅក្នុងករណីនោះដែរ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាលម៉ា
បានមកដល់ទីក្រុងអាំម៉ូណៃហាហើយ នោះលោកបានចាប់ផ្ដើម
ផ្សាយ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ពួកគេ ។
៩ ឥឡូវនេះ អារក្សសាតាំងបានក្ដាប់ជាប់នូវដួងចិត្ត
នៃប្រជាជននៅទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួក
គេពុំស្ដាប់តាម ពាក្យរបស់អាលម៉ាឡើយ ។
១០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអាលម៉ាបានធ្វើការ
ជាខ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ដោយពុះពារខំអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យ
ទ្រង់ស្រោច ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ មកលើប្រជាជនដែលនៅក្នុង
ទីក្រុង; ព្រមទាំងសូមឲ្យទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យលោកធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេ ចំពោះការ ប្រែចិត្តផង ។
១១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានធ្វើចិត្ត
រឹងរូសដែរ ដោយពោលទៅកាន់លោកថា៖ មើលចុះ
យើងដឹងថា លោកគឺ អាលម៉ា; ហើយយើងដឹងថា លោកជា
សង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រ ដែលលោកបានតាំងឡើង
នៅច្រើនកន្លែងនៅលើដែនដី ស្របតាមសណ្ដាប់របស់លោក;
ហើយយើងពុំនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់លោកទេ ហើយ
យើងពុំជឿតាមសណ្ដាប់ផ្ដេសផ្ដាស់បែបនេះ ឡើយ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ពីព្រោះយើងពុំនៅក្នុង
សាសនាចក្ររបស់លោក នោះយើងដឹងថា លោកគ្មាន
អំណាចអ្វីមក លើយើងឡើយ; ហើយលោកបានប្រគល់វេទិកា
ជំនុំជំរះទៅឲ្យនីហ្វីហាទៅហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកពុំ
មែនជាមេចៅក្រម ត្រួតត្រាលើយើងដែរ ។
១៣ ឥឡូវនេះ កាលដែលប្រជាជនបាននិយាយដូច្នេះ ហើយ
បានប្រកែកនឹងអស់ទាំងពាក្យសំដីរបស់លោក ហើយបានជេរ
ប្រមាថលោក ហើយបានស្ដោះដាក់លោក ហើយបាន
បណ្ដេញលោកចេញពីទីក្រុងរបស់គេ នោះលោកក៏ចេញទៅ
ហើយធ្វើ ដំណើរឆ្ពោះទៅឯទីក្រុងមួយហៅថា អើរ៉ុន ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
លោកកំពុងតែធ្វើដំណើរទៅទីនោះ ពោរពេញទៅដោយ
សេចក្ដីសោក សៅ លុយកាត់សេចក្ដីទុក្ខលំបាក និងសេចក្ដី
គ្រាំគ្រាក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន
ដែលនៅទីក្រុង អាំម៉ូណៃហានោះ នោះហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាកំពុងតែពោរពេញទៅដោយក្ដី
សោកសៅ មើលចុះ ស្រាប់តែ មានទេវតាមួយនៃព្រះអម្ចាស់
បានលេចមកឲ្យលោកឃើញ ដោយពោលថា៖
១៥ អាលម៉ាអើយ អ្នកមានពរហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ចូរអ្នកងើបមុខឡើង ហើយអររីករាយចុះ ត្បិតអ្នកមានហេតុ
ដ៏ធំចំពោះ ការអររីករាយ; ព្រោះអ្នកមានចិត្តស្មោះក្នុងការ
កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ចាប់តាំងពីពេលដែល
អ្នកបានទទួលបង្គាប់ទីមួយ ពីទ្រង់ម្ល៉េះ។ មើលចុះ គឺខ្ញុំនេះហើយ
ដែលបានប្រាប់បង្គាប់នោះដល់អ្នក ។
១៦ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបញ្ជាឲ្យអ្នកត្រឡប់ទៅឯទីក្រុង
អាំម៉ូណៃហាវិញ ហើយចូរផ្សាយប្រាប់ប្រជាជន នៅក្នុង
ក្រុងនោះទៀតចុះ ។ មែនហើយ ចូរផ្សាយប្រាប់ពួកគេទៅ ។

៣ ក អាលម៉ា ១៦:៦–៧.
៤ ក គ. និង ស. ១០៧:២–៤.
ស.ប. បព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែក.
៩ ក ២ នីហ្វៃ ២៨:១៩–២២;
គ. និង ស. ១០:២០.
១០ ក អាលម៉ា ១៧:៥.
ខ អេណុស ១:១–១២.
គ ៣ នីហ្វៃ ២៧:១.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១២ ក អាលម៉ា ៤:២០.
១៤ ក ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.
ខ អាលម៉ា ១០:៧–១០, ២០.
ស.ប. ពួកទេវតា.
១៥ ក ម៉ូសាយ ២៧:១១–១៦.

មែនហើយ ចូរប្រាប់ទៅគេថា លើកលែងតែពួកគេ[ក]ប្រែចិត្ត
បើពុំនោះសោតទេ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងបំផ្លាញ
គេចោល ។
១៧ ត្បិតមើលចុះ នៅពេលនេះ ពួកគេកំពុងតែស្វែងរកផ្លូវ
ដើម្បីនឹងបំផ្លាញឥស្សរភាពនៃប្រជាជនអ្នក (ត្បិតព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ) គឺជាការផ្ទុយនឹងក្រិត្យក្រម
និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់បាន
ប្រទានដល់រាស្ត្រទ្រង់ ។
១៨ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាលម៉ា
បានទទួលបង្គាប់ ពីទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ហើយ លោកក៏ត្រឡប់ទៅ
ដែនដីអាំម៉ូណៃហាយ៉ាងរួសរាន់វិញ ។ ហើយលោកបានចូលទៅ
ក្នុងទីក្រុង តាមផ្លូវមួយផ្សេងទៀត មែនហើយ តាមផ្លូវដែល
នៅខាង ត្បូងទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា ។
១៩ ហើយនៅពេលដែលលោកចូលទៅក្នុងទីក្រុង
លោកកំពុងតែឃ្លានអាហារ ហើយលោកពោលទៅកាន់
បុរសម្នាក់ថា៖ សូមលោកប្រទានអាហារ ដល់អ្នក
បំរើដ៏រាបទាបនៃព្រះផងចុះ ?
២០ ហើយបុរសនោះតបមកលោកថា៖ ខ្ញុំជាសាសន៍នីហ្វៃ
ហើយខ្ញុំដឹងថា លោកជាព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធមួយរូបនៃព្រះ
ព្រោះលោកជា បុរស ដែលទេវតាមួយបាន[ក]ប្រាប់ខ្ញុំ នៅក្នុង
ការនិមិត្តថា៖ អ្នកត្រូវទទួលអ្នកនោះ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
សូមលោកមកផ្ទះជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងរំលែកដល់លោកនូវ
អាហារខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំដឹងថា លោកនឹងឲ្យពរដល់ខ្ញុំ ហើយដល់
គ្រួសារខ្ញុំផង ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនោះបាន
ទទួលលោកចូលទៅក្នុងផ្ទះគាត់; ហើយបុរសនោះមានឈ្មោះថា
[ក]អាមូលេក; ហើយគាត់បានយកនំបុ័ង និងសាច់មកដាក់ខាង
មុខអាលម៉ា ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានបរិភោគ
នំបុ័ង ហើយបានឆ្អែត; ហើយលោកបាន[ក]ប្រទានពរដល់អាមូលេក
និងគ្រួសារគាត់ ហើយលោកបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះ ។
២៣ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានបរិភោគ ហើយបាន
ឆ្អែតហើយ នោះលោកបានពោលទៅអាមូលេកថា ៖
ខ្ញុំគឺអាលម៉ា ហើយជា [ក]សង្ឃជាន់ខ្ពស់លើសាសនាចក្រនៃព្រះ
ទូទៅទាំងដែនដី ។
២៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យមកផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះ ដល់អស់ទាំងប្រជាជននេះ ស្របតាមវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ
និងការ ព្យាករណ៍; ហើយខ្ញុំបាន[ក]មកដល់ដែនដីនេះ តែពួកគេពុំ
ទទួលខ្ញុំសោះ ហើយគេបានបណ្ដេញខ្ញុំចេញ ហើយខ្ញុំ
ក៏បំរុងនឹងលាចេញ ពីដែនដីនេះរហូតតទៅ ។
២៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាឲ្យត្រឡប់មកព្យាករដល់
ប្រជាជននេះវិញ មែនហើយ ហើយមកធ្វើទីបន្ទាល់ទាស់នឹង
ពួកគេ អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ ។
២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱអាមូលេកអើយ ពីព្រោះអ្នកបានផ្ដល់
អាហារដល់ខ្ញុំ ហើយបានទទួលខ្ញុំឲ្យចូលផ្ទះ សូមឲ្យអ្នកបាន
ពរចុះ; ត្បិតខ្ញុំស្រេកឃ្លាន ព្រោះខ្ញុំបានតមអាហារ អស់ជាច្រើន
ថ្ងៃមកហើយ ។
២៧ ហើយអាលម៉ាបានស្នាក់នៅអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ជាមួយ
នឹងអាមូលេក មុនពេលលោកចាប់ផ្ដើមផ្សាយប្រាប់ប្រជាជននោះ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជន
កាន់តែធ្លាក់ខ្លួនធ្ងន់ធ្ងរទៅៗ ក្នុងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ ។
២៩ ហើយមានពាក្យបន្ទូលប្រាប់ដល់អាលម៉ាថា៖ ចូរទៅចុះ;
ហើយចូរប្រាប់អាមូលេក ជាអ្នកបំរើរបស់យើងផងថា
ចូរចេញទៅ ហើយព្យាករទៅកាន់ប្រជាជននេះថា — ចូរ[ក]ប្រែ
ចិត្តចុះ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា លើកលែងតែ
អ្នកប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងមកពិនិត្យពិច័យ
ប្រជាជននេះ ដោយសេចក្ដីពិរោធរបស់យើង; មែនហើយ
យើងនឹងពុំបែរសេចក្ដី ពិរោធដ៏ខ្លាំងរបស់យើងចេញឡើយ ។
៣០ ហើយអាលម៉ា ជាមួយនឹងអាមូលេកផង បានចេញទៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលទាំង
ឡាយនៃព្រះ ដល់គេ; ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ពោរពេញទៅដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ[ក] ។
៣១ ហើយមានអានុភាពប្រទានមកឲ្យគេ ដរាបដល់គេមិន
អាចឃុំឃាំង នៅក្នុងគុកបានឡើយ; ក៏គ្មានមនុស្ស
ណាម្នាក់អាចសម្លាប់ គេបានដែរ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែគេមិនប្រើ[ខ]អានុភាពរបស់គេដែរ ទាល់តែគេត្រូវចាប់

១៦ *ក* អាលម៉ា ៩:១២, ១៨, ២៤.
២០ *ក* អាលម៉ា ១០:៧–៩.
២១ *ក* ស.ប. អាមូលេក.
២២ *ក* អាលម៉ា ១០:១១.
២៣ *ក* អាលម៉ា ៥:៣, ៤៤, ៤៩;
១៣:១–២០.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៨:១៣.
២៩ *ក* អាលម៉ា ៩:១២, ១៨.
ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
៣១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:២០.
ខ អាលម៉ា ១៤:១៧–២៩.

ចង ហើយដាក់ទៅក្នុងគុក ។ ឥឡូវនេះ គេធ្វើយ៉ាងនេះ
គឺដើម្បីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដែល
នៅក្នុងពួកគេ ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេបានចេញទៅ
ហើយបានចាប់ផ្ដើមផ្សាយ ហើយព្យាករដល់ប្រជាជន ស្របតាម
វិញ្ញាណ និងអានុភាព ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់គេ ៕

ពាក្យពេចន៍នៃអាលម៉ា ព្រមទាំងពាក្យពេចន៍នៃអាមូលេក ដែលបានប្រកាសទៅកាន់ប្រជាជន នៅលើដែនដីអាំម៉ូណៃហា ។ ហើយពួកគេក៏ត្រូវបានចាប់ដាក់គុក ហើយត្រូវបានដោះឲ្យរួច ដោយព្រះចេស្ដាដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងគេ តាមបញ្ជី របស់អាលម៉ា ។

មានរួមពីជំពូកទី ៩ ដល់ ១៤

ជំពូកទី ៩

អាលម៉ាបញ្ជាឲ្យប្រជាជននៅដែនដីអាំម៉ូណៃហាប្រែចិត្ត — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមេត្តាករុណាដល់ពួកសាសន៍លេមិននៅគ្រាចុង ក្រោយបង្អស់ — បើសិនជាពួកនីហ្វៃបដិសេធពន្លឺ នោះពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ដោយពួកលេមិន — ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នឹងយាងមកក្នុងពេលដ៏ខ្លី — ទ្រង់នឹងប្រោសលោះអស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយមានសេចក្ដី ជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២ ម.គ.ស. ។

ហើយខ្ញុំ អាលម៉ា ដោយបានបញ្ជាពីព្រះថា ខ្ញុំត្រូវនាំអាមូលេក
ហើយចេញទៅផ្សាយប្រាប់ប្រជាជននេះទៀត គឺប្រជាជនដែល
នៅក្នុង ក្រុងអាំម៉ូណៃហា នោះហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្ដើមផ្សាយប្រាប់គេ នោះពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមជជែកតនឹង ខ្ញុំថា៖
២ តើលោកជាអ្នកណា? តើលោកគិតស្មានថា ពួកយើង
នឹងជឿតាមទីបន្ទាល់របស់មនុស្សម្នាក់ ទោះជាអ្នកនោះផ្សាយ
ប្រាប់ យើងថា ផែនដីនេះនឹងកន្លងផុតទៅឬអី ?
៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនយល់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែល
គេកំពុងតែនិយាយនោះឡើយ; ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា ផែនដីនេះ
នឹងកន្លងផុត ទៅនោះឡើយទេ ។
៤ ហើយពួកគេក៏បាននិយាយដែរថា៖ យើងពុំជឿពាក្យសំដី
របស់លោកទេ ទោះជាលោកព្យាករថា ទីក្រុងដ៏ធំនេះនឹងត្រូវ
បំផ្លាញ ចោលក្នុងតែមួយថ្ងៃក៏ដោយ ។
៥ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំដឹងថា ព្រះទ្រង់អាចធ្វើបាននូវកិច្ចការ
ដ៏អស្ចារ្យបែបនេះបានឡើយ ព្រោះពួកគេជាប្រជាជនដែល
មាន ចិត្តរឹងរូស ហើយក្បាលរឹង ។
៦ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ តើព្រះជាអ្នកណាទៅ បាន
ជាមិនចាត់ឲ្យអ្វី ដែលមានអំណាចជាជាងមនុស្សម្នាក់ ឲ្យមក
ក្នុង ចំណោមប្រជាជននេះ ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដល់គេ នូវ
សេចក្ដីពិតនៃកិច្ចការដ៏ធំ និងអស្ចារ្យបែបនេះ ?
៧ ហើយពួកគេបានស្ទុះមកយាដៃរកវាយខ្ញុំ; ប៉ុន្តែមើលចុះ
គេវាយពុំបានសោះ ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅ ដោយក្លាហាន
ទាំង ប្រកាសប្រាប់ទៅគេ មែនហើយ ខ្ញុំធ្វើទីបន្ទាល់ដោយក្លាហាន
ទៅរកគេថា៖
៨ មើលចុះ ន៏ ពួកកំណមនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ ហេតុអ្វី
បានជាអ្នករាល់គ្នាភ្លេចសណ្ដាប់របស់ពួកអយ្យកោអ្នក; មែន
ហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឆាប់ភ្លេចព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះម្ល៉េះ ?
៩ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬថា លីហៃ ជាអយ្យកោ
របស់យើង ត្រូវបាននាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ដោយ
ព្រះហស្តនៃព្រះ ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬថា ទ្រង់បាននាំពួក
គេទាំងអស់គ្នា កាត់ទីរហោស្ថាន ?
១០ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាឆាប់ភ្លេចម្ល៉េះថា តើប៉ុន្មានលើកហើយ
ដែលទ្រង់បានដោះលែងពួកអយ្យកោយើង ឲ្យរួចផុតពី កណ្ដាប់ដៃ
នៃពួកខ្មាំងសត្រូវគេ ហើយបានថែរក្សាគេ កុំឲ្យត្រូវបំផ្លាញ
បង់ ដោយកណ្ដាប់ដៃរបស់បងប្អូនគេផ្ទាល់ផងនោះ ?
១១ មែនហើយ ហើយបើសិនជាពុំដោយព្រះចេស្ដា
ដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបានរបស់ទ្រង់ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់
ទ្រង់ និងសេចក្ដី អត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ ចំពោះយើងនោះទេ
យើងក៏ច្បាស់ជាត្រូវកាត់ចេញពីផ្ទៃផែនដី ជាយូរទៅហើយ
គឺមុនរយៈពេលនេះ ហើយប្រ ហែលជាត្រូវជាប់ឃុំឃាំងក្នុង
ស្ថានភាពមួយ ដ៏ប្រកបដោយការឈឺចាប់ និងវេទនាដ៏មិនចេះ
មិនចេះហើយ ។

---

៩ ២*ក* ចោទ. ១៧:៦.
៤ *ក* អាលម៉ា ១៦:៩–១០.
៦ *ក* និក្ខ. ៥:២; ម៉ូសាយ ១១:២៧; ម៉ូសេ ៥:១៦.
ខ អាលម៉ា ១០:១២.
៨ *ក* អាលម៉ា ១០:១៧–២៥.
៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១–៧.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:១១.

១២ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអ្នកប្រែចិត្ត; ហើយលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ អ្នកមិនអាចគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះមិនទាន់អស់នៅឡើយទេ — ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអ្នកប្រែ ចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ទ្រង់នឹង[ក]បំផ្លាញអ្នកឲ្យអស់រលីងពីផ្ទៃផែនដីនេះទៅ; មែនហើយ ទ្រង់នឹងមកពិនិត្យពិច័យអ្នកក្នុងសេចក្ដីពិរោធ របស់ទ្រង់ ហើយក្នុងសេចក្ដីពិរោធ[ខ]ដ៏ខ្លាល់របស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងពុំបែរចេញឡើយ ។

១៣ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬ នូវព្រះបន្ទូលទាំងប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លីហៃថា៖ [ក]ដរាបណាអ្នករាល់គ្នា កាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ? ហើយព្រះបន្ទូលបន្តទៀតថា៖ ដរាបណា អ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។

១៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំថា ដរាបណាពួកសាសន៍លេមិនពុំកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវ [ក]កាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។ ឥឡូវនេះយើងឃើញថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានបញ្ជាក់ក្នុងការណ៍នេះ ហើយពួក លេមិនត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ចាប់តាំងពីពេលដែលគេបានធ្វើសេចក្ដីល្មើសនៅក្នុងដែនដីម្លេះ ។

១៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅថ្ងៃជំនុំជំរះ ពួកគេនឹង[ក]ទ្រាំបានងាយជាងអ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នក រាល់គ្នានៅក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក មែនហើយ ហើយពួកគេនឹងទ្រាំបានងាយជាងអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងជីវិតនេះ បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ ។

១៦ គ្បិតមានពាក្យសន្យាជាច្រើន ដែលបាន[ក]ពន្យារឲ្យដល់ពួកសាសន៍លេមិន; គ្បិតមក[ខ]ពីសណ្ដាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់ គេ ដែលបានធ្វើឲ្យពួកគេស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាព[គ]ល្ងិតល្ងង់; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់គេ ហើយ[ឃ]ទុកឲ្យគេរស់នៅលើដែនដីនេះតទៅ ។

១៧ ហើយនៅពេលណាមួយ នោះពួកគេនឹងត្រូវ[ក]បាននាំឲ្យជឿដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយឲ្យដឹងនូវការខុសរបស់សណ្ដាប់ ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ; ហើយពួកគេជាច្រើននឹងបានសង្គ្រោះ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ អស់អ្នកណាដែល[ខ]អំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានៅតែទទឹងធ្វើអំពើទុច្ចរិត នោះជីវិតរបស់អ្នកនឹងពុំត្រូវបានពន្យារ នៅលើដែនដីឡើយ គ្បិត[ក]ពួកលេមិននឹងត្រូវបានចាត់ឲ្យវាយមកលើអ្នកវិញ; ហើយបើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ នោះពួកគេនឹងមក ក្នុងពេលដែលអ្នកពុំដឹង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវជួបនឹងការ[ខ]បំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង; ហើយការណ៍នេះនឹងកើតឡើង តាម[គ]សេចក្ដី ពិរោធដ៏ខ្លាល់នៃព្រះអម្ចាស់ ។

១៩ គ្បិតទ្រង់នឹងពុំទ្រាំឲ្យអ្នករស់នៅក្នុងសេចក្ដីទុច្ចរិត ដើម្បីបំផ្លាញរាស្ត្រទ្រង់ឡើយ ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ; ទ្រង់សុខចិត្តឲ្យពួក លេមិន[ក]បំផ្លាញរាស្ត្រទ្រង់ទាំងអស់ ដែលហៅថាប្រជាជននីហ្វៃវិញ បើសិនជាពួកគេ[ខ]ធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយ និងអំពើល្មើស ទាំងឡាយ ក្រោយពីបានទទួលពន្លឺដ៏ច្រើន និងការចេះដឹងដ៏ច្រើន ដែលបានប្រទានឲ្យគេដោយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ។

២០ មែនហើយ បន្ទាប់ពីបានទៅជាប្រជាជនដ៏សំណប់ជាខ្លាំងនៃព្រះ; មែនហើយ បន្ទាប់ពីបានប្រោសប្រណីលើគ្រប់ទាំងសាសន៍ ទាំងពូជមនុស្ស ទាំងភាសា ទាំងប្រជាជនឯទៀត; ក្រោយពី[ក]បានដឹងនូវកិច្ចការទាំងអស់ ស្របតាមការប៉ងប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្ដីជំនឿ និងការអធិស្ឋានរបស់គេនូវអ្វីដែលបានកន្លងផុតទៅ អ្វីដែលមាន និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងក្នុងថ្ងៃមុខ ។

២១ បានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងមកជួប បានសន្ទនាជាមួយ

១២ *ក* អាលម៉ា ៨:១៦; ១០:១៩, ២៣, ២៧.
ខ អាលម៉ា ៨:២៩.
១៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:២០; ម៉ូសាយ ១:៧; អាលម៉ា ៣៧:១៣.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២០–២៤; អាលម៉ា ៣៨:១.
១៥ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២២, ២៤.
១៦ *ក* អាលម៉ា ១៧:១៥.
ខ ម៉ូសាយ ១៨:១១–១៧.
គ ម៉ូសាយ ៣:១១.
ឃ ហេលេ. ១៥:១០–១២.
១៧ *ក* អេណុស ១:១៣.
ខ អាលម៉ា ៣៨:៥; គ. និង ស. ៣:៨.
១៨ *ក* អាលម៉ា ១៦:២–៣.
ខ អាលម៉ា ១៦:៩.
គ អាលម៉ា ៨:២៩.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៥, ១៩–២០; អាលម៉ា ៤៥:១០–១៤.
ខ អាលម៉ា ២៤:៣០.
២០ *ក* ស.ប. វិវរណៈ.

នឹងពួកទេវតា ហើយបានឮសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល
មករក ហើយមានវិញ្ញាណខាងការព្យាករណ៍ និងវិញ្ញាណ
នៃវិវរណៈ និងអំណោយទានជាច្រើនផង អំណោយទានខាង
ការនិយាយ ភាសា និងអំណោយទាននៃការផ្សាយសាសនា
និងអំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអំណោយ
ទានខាង[ក]ការបកប្រែ;
២២ មែនហើយ ហើយបន្ទាប់ពីបានព្រះទ្រង់[ក]ដោះលែងឲ្យ
រួចផុតពីដែនដីយេរូសាឡិម ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់;
បន្ទាប់ពីបាន សង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំណត់អត់ និងពីជម្ងឺ និងពីរោគា
គ្រប់បែបយ៉ាង; ហើយពួកគេមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែនៅក្នុង
ចម្បាំង [ខ] ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវ បំផ្លាញបង់; ត្រូវបាននាំឲ្យ
រួចផុតពីសេវកភាពច្រើនលើកច្រើនគ្រា ហើយត្រូវបានរក្សាឲ្យ
គង់វង់ រហូតដល់ពេលឥឡូវនេះ; ហើយពួក គេបានចំរើនឡើង
រហូតដល់គេមានទ្រព្យគ្រប់បែបយ៉ាង —
២៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើ
សិនជាប្រជាជននេះ ដែលបានទទួលពរជាច្រើន ពីព្រះហស្តនៃ
ព្រះអម្ចាស់ បែរជាធ្វើអំពើល្មើសផ្ទុយទៅនឹងពន្លឺ និងការចេះដឹង
ដែលគេមានទៅវិញ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជានៅ
ក្នុងករណីនេះថា បើសិន ជាគេធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើល្មើស នោះ
ពួកលេមិននឹង[ក]ទ្រាំបានងាយជាងពួកគេ ។
២៤ ក្បិតមើលចុះ [ក]ខសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវ
បានឲ្យទៅពួកលេមិន តែខសន្យាទាំងនោះ មិនឲ្យទៅអ្នកឡើយ
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើអំពើល្មើស; ក្បិតតើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំ
បានសន្យាយ៉ាងច្បាស់ ហើយដាក់ច្បាប់ដ៏តឹងរឹងថា បើសិនជា
អ្នករាល់គ្នាបះបោរទាស់នឹងទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវ
បំផ្លាញចោលឲ្យអស់រលីងចេញពីផ្ទៃផែនដីនេះឬទេ ?
២៥ ហើយឥឡូវ ដោយហេតុនេះថា ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវបំផ្លាញបង់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ឲ្យទេវតារបស់
ទ្រង់ មករករាស្ត្រទ្រង់ជាច្រើនដង ដោយប្រកាសប្រាប់ពួក
គេថា ពួកគេត្រូវចេញទៅ ហើយស្រែកប្រកាសដ៏ខ្លាំងដល់
ប្រជាជននេះថា៖ [ក]ចូរប្រែចិត្តចុះ ក្បិតនគរ
ស្ថានសួគ៌នៅជិតដែបង្កើយ ។
២៦ ហើយនៅ[ក]មិនយូរថ្ងៃប៉ុន្មានទេ នោះព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
នឹងយាងមក នៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់; ហើយសិរីល្អរបស់ទ្រង់
នឹងទៅជាសិរីល្អ[ខ]របស់ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃ
ព្រះវរបិតា ពោរពេញទៅដោយ[គ]ព្រះគុណ សេចក្ដីយុត្តិធម៌
និងសេចក្ដីពិត ពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអត់ធន់ [ឃ]សេចក្ដី
មេត្តាករុណា ហើយសេចក្ដីអត់[ង]ធ្មត់ ឆាប់ឮសំរែករបស់
រាស្ត្រទ្រង់ ហើយឆ្លើយតប ដល់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់គេផង ។
២៧ ហើយមើលចុះ ទ្រង់នឹងយាងមក[ក]ប្រោសលោះអស់អ្នក
ណា ដែលនឹង[ខ]ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ស្រប
តាមសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។
២៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នារៀបចំផ្លូវទទួលព្រះ
អម្ចាស់ចុះ ព្រោះពេលនោះនៅជិតដែបង្កើយ ដែលមនុស្ស
លោក ទាំងអស់នឹងច្រូតនូវរង្វាន់នៃ[ក]កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន
ស្របតាមអ្វីៗដែលគេបានប្រព្រឹត្ត[ខ] — បើសិនជាពួក
គេសុចរិត នោះពួកគេ នឹងច្រូតយកសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់
ព្រលឹងគេ ស្របតាមព្រះចេស្ដា និងការដោះលែងនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ;[គ] ហើយបើសិនជាពួកគេ អាក្រក់វិញ នោះ
ពួកគេនឹងច្រូតយកសេចក្ដីផាប់ទោសនៃព្រលឹងទាំងឡាយរបស់គេ
ស្របតាមអំណាច និងការជាប់ឃុំឃាំងនៃអារក្ស ។
២៩ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាសម្លេងនៃទេវតា
ស្រែកប្រកាសដល់ប្រជាជន ។
៣០ ហើយឥឡូវនេះ នែ៎ [ក]បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ព្រោះអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នា
គួរតែជាទី ស្រឡាញ់ ហើយអ្នករាល់គ្នាគួរតែនាំមកនូវកិច្ចការ
ទាំងឡាយ ដែលសមនឹងការប្រែចិត្ត ដោយឃើញថា ចិត្តអ្នក
បានរឹងទទឹងជាខ្លាំង ទាស់នឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយដោយ

២១ *ក* អោមណៃ ១:២០;
ម៉ូសាយ ៨:១៣–១៩;
២៨:១១–១៧.
២២ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៤.
ខ ម៉ូសាយ ២៧:១៦.
២៣ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២២–២៤.
២៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣០:៤–៦;
គ. និង ស. ៣:២០.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៧:៩; ហេលេ. ៥:៣២.
២៦ *ក* អាលម៉ា ៧:៧.
ខ ស.ប. បង្កើតតែមួយ.
គ ស.ប. ព្រះគុណ.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.
ង ចោទិ. ២៦:៧.
២៧ *ក* ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន
ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក.
២៨ *ក* គ. និង ស. ១:១០; ៦:៣៣.
ខ ទំនុក. ៧:១៦.
គ ស.ប. សេចក្ដីផាប់ទោស.
៣០ *ក* ១ យ៉ូហាន ៤:១១.

ឃើញថា អ្នករាល់គ្នាជាប្រជាជនមួយ កំពុងតែ[ខ]វង្វេង ហើយធ្លាក់ ។

៣១ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលខ្ញុំអាលម៉ា បាននិយាយពាក្យអស់ទាំងនេះហើយ មើលចុះ ប្រជាជនក្រេវក្រោធនឹងខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់គេថា គេជាប្រជាជនមួយដែលមានចិត្តរឹងរូស ហើយ[ក]ក្បាលរឹង ។

៣២ ហើយម្យ៉ាងទៀត ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់គេថា គេជាប្រជាជនមួយ ដែលវង្វេង ហើយធ្លាក់ផង នោះគេខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយរកចាប់ខ្ញុំ ដើម្បីយកទៅដាក់គុក ។

៣៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំទុកឲ្យពួកគេ ចាប់ខ្ញុំយកទៅដាក់គុក ក្នុងពេលនោះឡើយ ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាមូលេកបានចេញទៅឈរនៅខាងមុខ ហើយបានចាប់ផ្ដើមផ្សាយប្រាប់ពួកគេផង ។ ហើយឥឡូវនេះ ពាក្យពេចន៍របស់អាមូលេកពុំបានកត់ទុកទាំងអស់ទេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែ[ក]ពាក្យពេចន៍នៃលោកមួយភាគ បានកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនេះដែរ ៕

ជំពូកទី ១០

លីហៃជាពូជរបស់ម៉ាន៉ាសេ — អាមូលេករាប់រៀបអំពីបញ្ជាពីទេវតាឲ្យលោកថែទាំដល់អាលម៉ា — ការអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ ពួកសុចរិត បានជួយឲ្យប្រជាជនរស់នៅ — ពួកមេធាវី និងពួកចៅក្រមដែលទុច្ចរិត សាងមូលដ្ឋាននៃការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ពាក្យទាំងនេះគឺជា[ក]ពាក្យដែល[ខ]អាមូលេកបានផ្សាយប្រាប់ដល់ប្រជាជន ដែលនៅដែនដីអាំម៉ូណៃហា ថា៖

២ ខ្ញុំគឺអាមូលេក ជាកូនប្រុសរបស់គីឌដូណា ដែលជាកូនប្រុសរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ដែលត្រូវជាកូនចៅរបស់អ័មីណាដៃ គឺជា អ៊ិប៊ីណាដៃតែមួយនោះ ដែលបានបកប្រែអក្សរនៅលើជញ្ជាំងនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលបានសរសេរដោយអង្គុលីនៃព្រះ ។

៣ ហើយអ៊ិប៊ីណាដៃ ជាពូជពង្សរបស់នីហ្វៃ គឺជាកូនប្រុសរបស់លីហៃ ដែលបានចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមមក ដែលត្រូវជាពូជពង្ស នៃ[ក]ម៉ាន៉ាសេ ដែលជាកូនប្រុសរបស់[ខ]យ៉ូសែប ដែលត្រូវបាន[គ]លក់ទៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ដោយស្នាដៃរបស់បងៗលោក ។

៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំក៏ជាមនុស្សម្នាក់ដ៏ពុំខ្វះមនុស្សរាប់អាននៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់ ដែលស្គាល់ខ្ញុំទេ; មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំមានសាច់ញាតិ និង[ក]មិត្តជាច្រើន ហើយខ្ញុំក៏រកបានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន ដោយដៃដ៏ឧស្សាហ៍របស់ខ្ញុំដែរ ។

៥ ទោះជាមានការណ៍អស់ទាំងនេះក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំពុំដែលបានដឹងច្រើន អំពីផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ អំពី[ក]សេចក្ដីអាថ៌កំបាំង ទាំងឡាយ និងអំពីព្រះចេស្ដាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែរ ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំមិនដែលបានដឹងច្រើននូវរឿងទាំងនេះ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំភាន់ច្រឡំ ព្រោះខ្ញុំបានឃើញច្រើនដង នូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងព្រះចេស្ដាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ មែនហើយ ព្រមទាំងការរក្សាជីវិតនៃប្រជាជននេះទុកឲ្យបានគង់វង់ផង ។

៦ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំបានធ្វើ[ខ]ចិត្តរឹងរូសដែរ ត្បិតខ្ញុំ[ក]ត្រូវបានហៅជាច្រើនដង តែខ្ញុំធ្វើជាមិនឮ; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានដឹងអំពីការណ៍ទាំងនេះ តែខ្ញុំធ្វើជាមិនដឹង; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានបះបោរទាស់នឹងព្រះ នៅក្នុងសេចក្ដីទុច្ចរិតនៃចិត្តខ្ញុំ រហូត ដល់ថ្ងៃទីបួននៃខែទីប្រាំពីរនេះ ដែលនៅឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។

៧ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែធ្វើដំណើរ ទៅសួរសុខទុក្ខញាតិសន្ដានដ៏ជិតម្នាក់ មើលចុះ មាន[ក]ទេវតានៃព្រះអម្ចាស់មួយបានលេច មកឲ្យខ្ញុំឃើញ ហើយនិយាយថា៖ អាមូលេកអើយ ចូរអ្នកត្រឡប់ទៅផ្ទះអ្នកវិញចុះ ព្រោះអ្នកនឹងបានប្រទានអាហារដល់ព្យាការីនៃ ព្រះមួយ; មែនហើយ ជាមនុស្ស[ខ]បរិសុទ្ធម្នាក់ គឺជាអ្នកសំណប់នៃព្រះដែលបានរើស; ត្បិតលោកបានតមអាហារអស់ជាច្រើនថ្ងៃមក ហើយ ពីព្រោះតែអំពើបាបរបស់ប្រជាជននេះ

៣០ ខ អាលម៉ា ១២:២២.
៣១ ក ២ នីហ្វៃ ២៥:២៨; ម៉ូសាយ ៣:១៤.
៣៤ ក អាលម៉ា ១០.
១០ ១ក អាលម៉ា ៩:៣៤.
ខ អាលម៉ា ៨:២១–២៩.
៣ ក លោកុ. ៤១:៥១; ១ របា. ៩:៣.
ខ ស.ប. យ៉ូសែប, កូនប្រុសរបស់យ៉ាកុប.
គ លោកុ. ៣៧:២៩–៣៦.
៤ ក អាលម៉ា ១៥:១៦.
៥ ក ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
៦ ក អាលម៉ា ៥:៣៧.
ខ គ. និង ស. ៣៩:៩.
៧ ក អាលម៉ា ៨:២០.
ខ អាលម៉ា ៥:៤៦; ៦:៦. ស.ប. តម, តំណម.

ហើយលោកកំពុងតែឃ្លានអាហារ ហើយអ្នកត្រូវទទួលលោកចូល
ក្នុងផ្ទះអ្នក ហើយ ត្រូវឲ្យអាហារលោកបរិភោគ ហើយលោកនឹង
ប្រទានពរដល់អ្នក និងគ្រួសារអ្នក; ហើយព្រះពរនៃព្រះអម្ចាស់
នឹងសណ្ឋិតលើអ្នក និងលើគ្រួសារអ្នក ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានធ្វើតាមសម្លេង
របស់ទេវតានោះហើយក៏ត្រឡប់មកផ្ទះខ្ញុំវិញ ។ ហើយនៅពេល
ដែលខ្ញុំកំពុងតែធ្វើដំណើរមកផ្ទះវិញ នោះខ្ញុំបានជួបនឹងបុរស
ដែលទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំ ថា៖ អ្នកត្រូវទទួលចូលក្នុងផ្ទះអ្នក —
ហើយ មើលចុះ គឺជាបុរសដដែល ដែលធ្លាប់បាននិយាយ
ទៅកាន់អ្នក អំពីកិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះ ។
៩ ហើយទេវតានោះបានប្រាប់ខ្ញុំថា បុរសនោះជាមនុស្ស
បរិសុទ្ធម្នាក់; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំដឹងថា លោកជាមនុស្ស
បរិសុទ្ធមែន ពីព្រោះទេវតានៃព្រះបានប្រាប់ថាដូច្នោះ ។
១០ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ទាំងឡាយដែលអ្នក
នោះបានធ្វើបន្ទាល់ គឺជាការពិត; ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក
ថា ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ព្រមទាំង
បានចាត់ឲ្យទេវតារបស់ទ្រង់ មកសម្តែងការណ៍ទាំងនេះដល់ខ្ញុំ;
ហើយ ការណ៍នេះ ទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលអាលម៉ាស្នាក់នៅ
ក្នុងផ្ទះខ្ញុំ ។
១១ ត្បិតមើលចុះ លោកបានប្រទានពរដល់គ្រួសារខ្ញុំ
លោកបានប្រទានពរដល់ខ្ញុំ និងប្រពន្ធខ្ញុំ និងកូនចៅខ្ញុំ និងឪពុកខ្ញុំ
និងក្រុមញាតិរបស់ខ្ញុំ; មែនហើយ គឺអស់ទាំងញាតិសន្តាន
របស់ខ្ញុំ ក៏លោកបានប្រទានពរឲ្យដែរ ហើយព្រះពរនៃព្រះបាន
ធ្លាក់មក លើយើង ស្របតាមពាក្យដែលលោកបានថ្លែង ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាមូលេកបាននិយាយពាក្យ
ទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបានចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីអស្ចារ្យ
ដោយឃើញថា មានសាក្សីលើសជាងមួយ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់
អំពីការណ៍ដែលពួកគេត្រូវចោទ ហើយអំពីការណ៍ទាំងឡាយ
ដែលនឹងកើតឡើង ក្នុងពេលខាងមុខផង ស្របតាមវិញ្ញាណ
នៃការព្យាករណ៍ ដែលនៅក្នុងពួកគេ ។
១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានមនុស្សខ្លះនៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលចង់សួរអ្នកទាំងពីរ ក្រែងគេអាចប្រើកល
ល្បិច ដើម្បីចាប់សំដីអ្នកទាំងពីរ ក្រែងគេអាចរកទីទាស់នឹងអ្នក
ទាំងពីរនោះ ដើម្បីគេអាចប្រគល់អ្នកទាំងពីរ ទៅឲ្យចៅក្រមគេ
យកទៅជំនុំជំរះតាមច្បាប់ ហើយដើម្បីយកអ្នកទាំងពីរទៅសម្លាប់
ឬដាក់គុកចោល តាមទោសដែលគេអាចប្រឌិតឡើង ឬធ្វើជា
សាក្សីទាស់នឹងអ្នកទាំងពីរ ។
១៤ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកដែលចង់បំផ្លាញអ្នកទាំងពីរនោះ
គឺជាពួកមេធាវី ដែលបានជួល ឬបានតែងតាំងឡើងដោយ
ប្រជាជន ដើម្បី អភិបាលច្បាប់ នៅពេលជំនុំ ឬនៅក្នុង
ការជំនុំទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ប្រជាជន នៅខាងមុខពួកចៅក្រម ។
១៥ ឥឡូវនេះ ពួកមេធាវីទាំងនេះ បានរៀនចេះនូវការ
ប្រសប់ និងឧបាយកលទាំងអស់នៃប្រជាជន; ហើយការណ៍នេះ
គឺដើម្បីធ្វើឲ្យ គេស្ទាត់ជំនាញ ក្នុងមុខរបររបស់គេ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ចាប់ផ្តើមសួរអាមូលេក ក្រែងគេអាចធ្វើឲ្យលោក ឆ្លើយខុស
នឹងសំដីខ្លួន ឬផ្ទុយនឹងពាក្យដែលលោកបាននិយាយ ។
១៧ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំបានដឹងថា អាមូលេកអាចដឹងនូវ
បំណងរបស់គេនោះឡើយ ។ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
នៅ ពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមសួរលោក នោះលោកបាន
យល់ដល់គំនិតរបស់គេ ហើយលោកបាននិយាយទៅគេថា៖
នែ៎ ពួកតំណ មនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ គឺពួកមេធាវី និងពួក
អ្នកមានពុត ត្បិតអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែសាងមូលដ្ឋាននៃអារក្ស;
ព្រោះអ្នករាល់គ្នាកំពុង តែដាក់អន្ទាក់ និងអង្គប់ ដើម្បីចាប់
មនុស្សបរិសុទ្ធនៃព្រះទេតើ ។
១៨ អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែធ្វើផែនការ ដើម្បីបង្ខូចផ្លូវទាំង
ឡាយនៃពួកសុចរិត ហើយនាំសេចក្តីពិរោធនៃព្រះ ឲ្យធ្លាក់មក
លើក្បាលអ្នក គឺនាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជននេះ
ទាំងស្រុង ។
១៩ មែនហើយ ម៉ូសាយ ជាស្តេចចុងក្រោយបង្អស់របស់យើង
កាលដែលទ្រង់ជិតប្រគល់នគរ តែគ្មានអ្នកណាដែលទ្រង់នឹង
ប្រគល់សោះ ទើបបានឲ្យប្រជាជននេះអភិបាល ដោយសម្លេង
របស់ខ្លួន មានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ថា — មែនហើយ ទ្រង់បាន
មានបន្ទូល យ៉ាងច្បាស់ថា បើដល់ពេលណាសម្លេងរបស់

៧ ក កិច្ចការ ១០:៣០–៣៥.
៨ ក អាលម៉ា ៨:១៩–២១.
៩ ក ស.ប. បរិសុទ្ធ.
១០ ក អាលម៉ា ១១:៣០–៣១.
ខ អាលម៉ា ៨:២៧.
១១ ក អាលម៉ា ៨:២២.
១២ ក អាលម៉ា ៩:៦.
១៣ ក អាលម៉ា ១១:២១.
១៤ ក អាលម៉ា ១០:២៤; ១១:២០–២១; ១៤:១៨.
១៧ ក អាលម៉ា ១២:៣; ២០:១៨, ៣២; គ. និង ស. ៦:១៦.
ខ ម៉ាថាយ ៣:៧; អាលម៉ា ៩:៨.
គ គ. និង ស. ១០:២១–២៧.
១៨ ក កិច្ចការ ១៣:១០.

ប្រជាជនរើសយកសេចក្ដីទុច្ចរិត បានន័យថា បើដល់ពេលណា
ដែលប្រជាជនធ្លាក់ទៅ ក្នុងអំពើល្មើស គឺពួកគេបានទុំសុស
ដើម្បីបំផ្លិចបំផ្លាញចោលហើយ ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
ជំនុំជំរះយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក;
ទ្រង់ស្រែក ប្រកាសប្រាប់យ៉ាងដាក់ ដោយសម្លេងនៃពួក
ទេវតារបស់ទ្រង់ មករកប្រជាជននេះថា៖ ចូរអ្នកប្រែចិត្តចុះ
ចូរប្រែចិត្តចុះ ត្បិតនគរស្ថាន សួគ៌នៅជិតដៃបង្កើយ ។
២១ មែនហើយ ទ្រង់ស្រែកប្រាប់យ៉ាងដាក់ ដោយសម្លេងនៃ
ពួកទេវតារបស់ទ្រង់ថា៖ យើងនឹងចុះមកក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើង
ដោយសេចក្ដីពិត និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៅក្នុងដៃយើង ។
២២ មែនហើយ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាពុំដោយ
សារការអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត ដែលនៅលើដែនដី
ឥឡូវ នេះទេ នោះអ្នករាល់គ្នាច្បាស់ជាឥឡូវនេះត្រូវពិនិត្យពិច័យ
ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងទៅហើយ ទោះពុំត្រូវបំផ្លាញ
ដោយទឹក ជំនន់ ដូចប្រជាជនក្នុងជំនាន់លោកណូអេក្ដី គង់តែ
នឹងត្រូវបំផ្លាញ ដោយអំណត់អត់ ដោយជម្ងឺអាសន្នរោគ
និងដោយដាវដែរ ។
២៣ តែដោយសារការអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត
ទើបអ្នករាល់គ្នាត្រូវបាននៅរស់; ឥឡូវនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ
បើសិនជា អ្នករាល់គ្នាបណ្ដេញពួកសុចរិតចេញពីចំណោមអ្នក
ខណៈនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំទប់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើយ;
តែនៅក្នុងសេចក្ដី ពិរោធដ៏ខ្លាំងរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងមកទាស់នឹង
អ្នក; ខណៈនោះ អ្នកនឹងត្រូវវាយដោយអំណត់អត់ ដោយជម្ងឺ
អាសន្នរោគ និងដោយដាវ; ឯពេលនោះជិតមកដល់ហើយ
លើកលែងអ្នកប្រែចិត្ត ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជន
ខឹងនឹងអាមូលេកកាន់តែខ្លាំងឡើង ហើយពួកគេបានស្រែកថា៖
អ្នកនេះបានជេរប្រមាថដល់ច្បាប់ទាំងឡាយរបស់យើងដែល
ត្រឹមត្រូវ និងដល់ពួកមេធាវីដ៏ឈ្លាសវៃរបស់យើង ដែលយើង
បានរើស តាំងឡើង ។
២៥ តែអាមូលេកបានលាតដៃលោក ហើយស្រែកជា
ខ្លាំងទៅគេថា៖ នែ៎ ពួកតំណមនុស្សទុច្ចរិត និងខូចអើយ
ហេតុអ្វីបានជាត្រូវ អារក្សសាតាំងក្ដាប់ជាប់នូវដួងចិត្តរបស់អ្នក
ដូច្នេះ ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបណ្ដោយខ្លួនឲ្យវាមានអំណាចមក
លើអ្នក ធ្វើឲ្យអ្នកងងឹតភ្នែក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកយល់ពាក្យទាំងឡាយ
ដែលបាននិយាយតាមការពិតទៅវិញ ?
២៦ ត្បិតមើលចុះ តើខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងច្បាប់របស់
អ្នកឬ ? អ្នករាល់គ្នាមិនយល់ទេ; អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ខ្ញុំបាន
និយាយទាស់នឹងច្បាប់អ្នកទៅវិញ; តែខ្ញុំពុំបានធ្វើយ៉ាងនោះទេ
តែខ្ញុំបាននិយាយក្នុងការគាំទ្រដល់ច្បាប់របស់អ្នក
ដើម្បីកាត់ទោស ដល់អ្នកវិញទេតើ ។
២៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មូលដ្ឋាន
នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជននេះ បានចាប់ផ្ដើមសាងឡើង ដោយ
អំពើ ដ៏ឥតសុចរិតរបស់ពួកមេធាវី និងពួកចៅក្រមរបស់អ្នក ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
អាមូលេកបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបាន
ស្រែក ទាស់នឹងលោកថា៖ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា មនុស្ស
នេះជាកូននៃអារក្ស ព្រោះវាបានកុហកដល់យើង; ព្រោះវាបាន
និយាយទាស់នឹង ច្បាប់របស់យើង ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ វា
និយាយថា វាមិនបាននិយាយទាស់នឹងច្បាប់របស់យើងទេ ។
២៩ ហើយម៉្យាងទៀត វាបានបង្អាប់ដល់ពួកមេធាវីរបស់យើង
និងពួកចៅក្រមរបស់យើង ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកមេធាវីបាន
បញ្ចូលទៅក្នុងចិត្តប្រជាជនថា គេត្រូវចាំការណ៍ទាំងនេះ
ដើម្បីទាស់នឹង លោក ។
៣១ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ
ស៊ីអែសរ៉ុម ។ ឥឡូវនេះ មនុស្សនេះគឺជាអ្នកដឹកមុខគេ ក្នុង
ការចោទ ប្រកាន់អាមូលេក និងអាលម៉ា គាត់ជាអ្នក
ជំនាញការបំផុតម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេ ដោយមាន
កិច្ចការទាក់ទងជាច្រើន ក្នុងចំណោម ប្រជាជន ។
៣២ ឥឡូវនេះ គោលបំណងរបស់ពួកមេធាវីទាំងនេះ
គឺស្វែងរកកំរៃដល់ខ្លួន ហើយគេបានកំរៃ ស្របតាមមុខរបររបស់
ពួកគេ ៕

១៩ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២៧;
អាលម៉ា ២:៣–៧; ហេលេ. ៥:២.
២០ *ក* អាលម៉ា ៨:១៤–១៦; ១៣:២២.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:៣៤.
២២ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៥:១៦;
ម៉ូសាយ ២៧:១៤–១៦.
ខ លោកុ. ៨:២១;
៣ នីហ្វៃ ២២:៨–១០.
ស.ប. ទឹកជំនន់នៅសម័យណូអេ.
២៣ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ខ អាលម៉ា ៣៤:៣២–៣៥.
២៥ *ក* ២ កូរិន. ៤:៤; អាលម៉ា ១៤:៦.
២៧ *ក* លូកា ១១:៤៥–៥២.
២៨ *ក* អាលម៉ា ១៤:២.
៣១ *ក* អាលម៉ា ១១:២០–៣៦.

ជំពូកទី ១១

ប្រាក់របស់សាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានចែងប្រាប់ — អាមូលេកដេញដោលគ្នាជាមួយនឹងស៊ីអែសរ៉ុម — ព្រះគ្រីស្ទ នឹងពុំសង្គ្រោះមនុស្ស ដែល នៅក្នុងអំពើបាបឡើយ — មានតែពួកអ្នកដែលគ្រងនគរស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតកទេ ដែលនឹងបានសង្គ្រោះ — មនុស្សលោកទាំងអស់នឹង រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នៅក្នុងអមតភាព — គ្មានសេចក្ដីស្លាប់ទេ បន្ទាប់ពីដំណើររស់ឡើងវិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ នៅក្នុងក្រិត្យវិន័យនៃហ្លួងម៉ូសាយ បានចែងថា ជនគ្រប់រូបដែលជាចៅក្រមនៃច្បាប់ ឬក៏អស់អ្នកណា ដែលត្រូវបានតែង តាំងឡើងជាចៅក្រម នឹងបានទទួលឈ្នួល តាមពេលវេលា ដែលគេបានធ្វើការជំនុំជំរះ ដល់ពួកអ្នកដែលបាននាំមកចំពោះមុខគេ ដើម្បីជំនុំជំរះនោះ ។

២ ឥឡូវនេះ បើសិនជាមនុស្សម្នាក់ជំពាក់អ្នកផ្សេងទៀត ហើយជននោះពុំសងបំណុលនោះទេ ហើយត្រូវគេប្ដឹងទៅដល់ចៅក្រម; ហើយចៅក្រមអនុវត្តអំណាច ហើយចាត់ពួកភ្នាក់ងារឲ្យទៅនាំជននោះមកចំពោះចៅក្រម; ហើយចៅក្រមក៏ជំនុំជំរះជននោះតាមច្បាប់ និងភស្តុតាងទាំងឡាយ ដែលបានយកមកទាស់នឹងជននោះ ហើយដោយហេតុនេះ ជននោះត្រូវបង្ខំឲ្យសងនូវអ្វីៗ ដែលខ្លួនជំពាក់គេ បើពុំសងទេ នោះនឹងត្រូវរឹបយកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬក៏ត្រូវបណ្ដេញចេញពីចំណោមពួកប្រជាជន ដូចជាចោរលួច និងចោរប្លន់ ។

៣ ហើយចៅក្រមទទួលឈ្នួល តាមពេលវេលារបស់ខ្លួន — មាសមួយស៊ីណាញសំរាប់មួយថ្ងៃ ឬប្រាក់មួយស៊ីនុម ដែលស្មើទៅនឹង មាសមួយស៊ីណាញ; ហើយនេះគឺស្របតាមច្បាប់ដែលបានចែងទុក ។

៤ ឥឡូវនេះ គឺជាឈ្មោះមាស និងប្រាក់ផ្សេងៗ តាមតម្លៃវា ។ ឯឈ្មោះទាំងនេះត្រូវបានដាក់ដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ព្រោះពួកគេ ពុំបានគិតតាមរបៀបពួកសាសន៍យូដា ដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិមទេ; ហើយពួកគេក៏ពុំវាស់តាមរបៀបពួកសាសន៍យូដាដែរ; ប៉ុន្តែពួកគេ បានកែប្រែការគិតគូររបស់ពួកគេ និងការវាស់របស់ពួកគេ ស្របទៅនឹងគំនិត និងកាលៈទេសៈ នៃ[ក]ប្រជាជនគ្រប់ជំនាន់ រហូតមកដល់ រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយស្ដេចម៉ូសាយ ។

៥ ឥឡូវនេះ ការគិតគូរបានស្គាល់ដូចតទៅនេះ — មាសមួយស៊ីណាញ មាសមួយស៊ីអុន មាសមួយស៊ុម និងមាសមួយលិមណា ។

៦ ប្រាក់មួយស៊ីនុម ប្រាក់មួយអាំណូរ ប្រាក់មួយអែសរុម និងប្រាក់មួយអុនតៃ ។

៧ ប្រាក់មួយស៊ីនុមស្មើនឹងមាសមួយស៊ីណាញ ឯណាមួយក៏ស្មើនឹងស្រូវឱកមួយរង្វាល់ ហើយក៏ស្មើនឹងមួយរង្វាល់នៃគ្រាប់ធញ្ញជាតិគ្រប់មុខ ។

៨ ឥឡូវនេះ ចំនួនមាសមួយស៊ីអុន មានតម្លៃស្មើនឹងពីរស៊ីណាញ ។

៩ ហើយមាសមួយស៊ុម មានតម្លៃស្មើនឹងពីរស៊ីអុន ។

១០ ហើយមាសមួយលិមណា មានតម្លៃស្មើនឹងចំនួនទាំងអស់នោះបូករួមមក ។

១១ ហើយប្រាក់មួយអាំណូរស្មើរនឹងពីរស៊ីនុម ។

១២ ហើយប្រាក់មួយអែសរុមស្មើនឹងបួនស៊ីនុម ។

១៣ ហើយមួយអុនតៃស្មើនឹងវត្ថុទាំងអស់នោះបូករួមមក ។

១៤ ឥឡូវនេះ នេះហើយជាតម្លៃនៃលេខតូចជាងក្នុងក្បួនរាប់របស់គេ —

១៥ មួយស៊ិបឡុនស្មើនឹងកន្លះស៊ីនុម; ហេតុដូច្នេះហើយ មួយស៊ិបឡុនស្មើនឹងកន្លះរង្វាល់ស្រូវឱក ។

១៦ ហើយមួយស៊ិបលុមស្មើនឹងកន្លះស៊ិបឡុន ។

១៧ ហើយមួយលេអាស្មើនឹងកន្លះស៊ិបលុម ។

១៨ ឥឡូវនេះ នេះហើយជាលេខរបស់គេ ស្របតាមក្បួនរាប់របស់គេ ។

១៩ ឥឡូវនេះ មាសមួយអាន់ទីអូនស្មើនឹងបីស៊ិបឡុន ។

២០ ឥឡូវនេះ ក្នុងគោលបំណងចង់បានកំរៃតែប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះពួកគេទទួលប្រាក់ខែតាមមុខការ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាក់ រុកឲ្យប្រជាជនឈ្លោះវាយតប់គ្នា ហើយមានការច្របូកច្របល់ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឲ្យពួកគេ[ក]អាចមានការធ្វើ ច្រើនថែម ឡើងទៀត ដើម្បីពួកគេអាចរកប្រាក់បានតាមបណ្ដឹងទាំងឡាយ ដែលគេបានប្ដឹង; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាក់រុកឲ្យប្រជាជនទាស់នឹងអាលម៉ា និងអាមូលេក ។

២១ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមនេះឯងបានចាប់ផ្ដើមចោទសួរអាមូលេកថា៖ តើអ្នកនឹងឆ្លើយនូវសំនួរបន្តិចបន្តួច ដែលខ្ញុំនឹងសួរអ្នកឬទេ? [ក]ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុម ជាមនុស្សដែលស្ទាត់ជំនាញនឹងមធ្យោបាយទាំងឡាយនៃអារក្ស ដើម្បីគាត់អាចបំផ្លាញចោលនូវ

១១ ៤*ក* ម៉ូសាយ ២៩:៤០–៤៤.
២០ *ក* អាលម៉ា ១០:៣២.
២១ *ក* អាលម៉ា ១០:១៣.

អ្វីៗដែលល្អ; ហេតុដូច្នេះហើយ គាត់បាននិយាយទៅកាន់អាមូលេកថា៖ តើអ្នកនឹងឆ្លើយនូវសំនួរទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំនឹងសួរអ្នកឬទេ ?

២២ ហើយអាមូលេកបានតបទៅគាត់ថា៖ មែនហើយ បើសិនជាស្របតាម[ក]ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ; ត្បិតខ្ញុំនឹងពុំ និយាយអ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ ។ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកថា៖ មើលចុះ នេះគឺប្រាក់ប្រាំមួយអុនតៃ ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់ប្រាក់ទាំងអស់នេះដល់អ្នក បើសិនជាអ្នកព្រមបដិសេធថា គ្មានព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតឡើយនោះ ។

២៣ ឥឡូវនេះ អាមូលេកបាននិយាយថា៖ នែ៎[ក]កូននៃស្ថាននរកអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមក[ខ]ល្បួងខ្ញុំ? តើអ្នកដឹងទេថា ពួកសុចរិតពុំ ដែលបណ្ដោយតាមការល្បួងបែបនេះឡើយ ?

២៤ តើអ្នកជឿថាគ្មានព្រះឬ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ អ្នកដឹងថា មានព្រះមួយអង្គពិត ប៉ុន្តែអ្នកស្រឡាញ់[ក]ប្រយោជន៍ជាងព្រះអង្គ ។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកបានកុហកដល់ខ្ញុំនៅចំពោះព្រះ ។ អ្នកបាននិយាយមកខ្ញុំថា — មើលចុះ នេះគឺប្រាំមួយអុនតៃដែលមាន តម្លៃយ៉ាងច្រើន ខ្ញុំនឹងឲ្យដល់អ្នក — តែនៅពេលនោះ នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកពុំចង់ឲ្យខ្ញុំទេ; ហើយអ្នកមានបំណងចង់ឲ្យខ្ញុំបដិសេធ ព្រះដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអ្នកអាចមានហេតុនឹងបំផ្លាញខ្ញុំទេតើ ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សំរាប់អំពើអាក្រក់ដ៏ធំនេះ អ្នកនឹងបានទទួលរង្វាន់ហើយ ។

២៦ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកថា៖ តើអ្នកនិយាយថា មានព្រះមួយអង្គដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅឬ ?

២៧ ហើយអាមូលេកបានឆ្លើយថា៖ មែនហើយ មានព្រះមួយអង្គដ៏ពិត ហើយមានព្រះជន្មរស់នៅ ។

២៨ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយថា៖ តើមានព្រះច្រើនជាងមួយអង្គឬ ?

២៩ ហើយលោកបានឆ្លើយថា៖ ទេ ។

៣០ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកទៀតថា៖ ហេតុដូចម្ដេចក៏អ្នកដឹងរឿងទាំងនេះ ?

៣១ ហើយលោកបានឆ្លើយថា៖ [ក]ទេវតាមួយបានប្រាប់រឿងនោះឲ្យខ្ញុំដឹង ។

៣២ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៀតថា៖ តើនរណាទៅដែលនឹងយាងមក ? ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែនទេ ?

៣៣ ហើយលោកបានតបទៅគាត់ថា៖ មែនហើយ ។

៣៤ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៀតថា៖ តើព្រះអង្គនឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ [ក]ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេឬ ? ហើយអាមូលេកបានឆ្លើយ ហើយតបទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះអង្គនឹងពុំធ្វើដូច្នោះឡើយ ត្បិតព្រះអង្គពុំអាចបដិសេធពាក្យ របស់ព្រះអង្គបានឡើយ ។

៣៥ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅប្រជាជនថា៖ សូមអ្នករាល់គ្នាចាំនូវរឿងទាំងនេះចុះ; ព្រោះមនុស្សនេះបានពោលថា មានព្រះតែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ; ក៏ប៉ុន្តែលោកបានថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាងមក ប៉ុន្តែព្រះអង្គនឹងពុំសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គឡើយ — ហាក់ដូចជាខ្លួនលោកមានសិទ្ធិអំណាចបញ្ជាដល់ព្រះដូច្នោះ ។

៣៦ ឥឡូវនេះ អាមូលេកបានតបទៅគាត់ទៀតថា៖ មើលចុះ អ្នកកុហកទេ ព្រោះអ្នកបាននិយាយថា ខ្ញុំនិយាយបីដូចជាខ្ញុំមានសិទ្ធិ អំណាចនឹងបញ្ជាដល់ព្រះវិញ ពីព្រោះខ្ញុំបាននិយាយថា ព្រះអង្គនឹងពុំសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេទេតើ ។

៣៧ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកទៀតថា ព្រះអង្គពុំអាចសង្គ្រោះពួកគេ [ក]ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានឡើយ; ត្បិតខ្ញុំពុំអាច បដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គបានទេ ហើយព្រះអង្គទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា [ខ]គ្មានអ្វីដែល[គ]ឥតស្អាតអាចគ្រងនគរស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតក បានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ តើធ្វើដូចម្ដេចឲ្យអ្នករាល់គ្នានឹងសង្គ្រោះបាន លើកលែងតែអ្នកគ្រងនគរស្ថានសួគ៌ទុកជាមរតកជាមុនសិន ? ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះ ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នកឡើយ ។

---

២២ ក ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
២៣ ក អាលម៉ា ៥:៤១.
ខ ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
២៤ ក ១ ធីម៉ូ. ៦:១០; ទីតុស ១:១១.
៣១ ក អាលម៉ា ១០:៧–១០.
៣៤ ក ហេលេ. ៥:១០–១១.
៣៧ ក ១ កូរិន. ៦:៩–១០.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៣; អាលម៉ា ៤០:២៦; ៣ នីហ្វៃ ២៧:១៩.
ស.ប. ពួកទមិឡល្មើស, អំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធ.
គ ស.ប. នគរព្រះ ឬនគរស្ថានសួគ៌.

៣៨ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុមបាននិយាយទៅលោកទៀតថា៖ តើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចឬ?

៣៩ ហើយអាមូលេកបានតបទៅគាត់ថា៖ មែនហើយ ព្រះអង្គគឺជាព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចតែមួយនៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី និងរបស់សព្វសារពើនៅលើនោះទាំងអស់; ព្រះអង្គជាដើមដំបូង និងជាចុង គឺជាមុន និងជាចុងក្រោយបង្អស់ ។

៤០ ហើយព្រះអង្គនឹងយាងមកឯលោកិយ ដើម្បីមកប្រោសលោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ; ហើយព្រះអង្គនឹងទទួលដាក់លើព្រះអង្គ នូវអំពើ រំលងទាំងឡាយនៃអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ; គឺពួកគេនេះហើយដែលនឹងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយគ្មាន សេចក្ដីសង្គ្រោះនឹងមកដល់អ្នកណាផ្សេងឡើយ ។

៤១ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកទុច្ចរិតនឹងនៅដូច្នេះ ហាក់ដូចជាគ្មានការប្រោសលោះបានកើតឡើង លើកលែងតែការបន្ធូរនូវចំណងទាំង ឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ; ត្បិតមើលចុះ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ កាលមនុស្សទាំងអស់នឹងរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយឈរនៅចំពោះព្រះ ហើយទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។

៤២ ឥឡូវនេះ មានសេចក្ដីស្លាប់មួយដែលហៅថា សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម; ហើយការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទនឹងផ្ដាច់ចំណងទាំង ឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមនេះ ដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់អាចបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមនេះ ។

៤៣ វិញ្ញាណ និងរូបកាយនឹងផ្គុំគ្នាជាថ្មី ក្នុងប្រាណដ៏ល្អឥតខ្ចោះ; អវយវៈទាំងអស់នឹងត្រូវបានផ្គុំគ្នាវិញដោយត្រឹមត្រូវដូចជារូបរាង យើងក្នុងពេលនេះដែរ; ហើយយើងនឹងបាននាំទៅឈរនៅចំពោះព្រះ ដោយដឹងនូវអ្វីៗ ដូចជាយើងដឹងក្នុងពេលឥឡូវនេះ ហើយនឹងនឹក ឃើញឡើងវិញយ៉ាងជាក់ច្បាស់នូវអស់ទាំងទោសកំហុសរបស់យើង ។

៤៤ ឥឡូវនេះ ការសាងឡើងវិញនេះ នឹងកើតឡើងដល់មនុស្សទាំងអស់ ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងបាវគេ និងអ្នកសេរី ទាំងប្រុស ទាំងស្រី ទាំងពួកទុច្ចរិត និងពួកសុចរិត; ហើយសូម្បីតែសក់មួយសរសៃនៅលើក្បាលពួកគេក៏ពុំបាត់ផង; អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនឹងបានប្រោស ឡើងវិញ ជារូបរាងដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដូចជាក្នុងពេលឥឡូវនេះ ឬនៅក្នុងរូបកាយដែរ ហើយនឹងបាននាំមកហើយហៅ ឲ្យឆ្លើយខាងមុខ វេទិកានៃព្រះគ្រីស្ទដ៏ជាព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវរបិតាដ៏ជាព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចតែមួយ ដើម្បី ទទួលការជំនុំជំរះស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់ ។

៤៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក អំពីសេចក្ដីស្លាប់នៃរូបកាយដែលរមែងស្លាប់ និងព្រមទាំងអំពីដំណើររស់ឡើងវិញនៃរូបកាយ ដែលរមែងស្លាប់ដែរ ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា រូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះ នឹងត្រូវបានប្រោសទៅជារូបកាយអមតៈ គឺប្រោសពីសេចក្ដីស្លាប់ ដែលជាសេចក្ដីស្លាប់ដំបូង ឲ្យមានជីវិតឡើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេស្លាប់ទៀតឡើយ; វិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងមករួមជាមួយនឹងរូបកាយ ពួកគេវិញ ហើយពុំអាចបែកគ្នាបានទៀតឡើយ; ម្ល៉ោះហើយ រូបរាងទាំងមូលនឹងក្លាយទៅជារូបរាងខាងវិញ្ញាណ ហើយអមតៈ ដើម្បីកុំឲ្យគេអាចឃើញការពុករលួយទៀតឡើយ ។

៤៦ ឥឡូវនេះ កាលអាមូលេកបានបញ្ចប់ពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមមានការអស្ចារ្យជាខ្លាំង ឯស៊ីអែសរ៉ុមក៏បានចាប់ផ្ដើមញ័ររន្ធត់ដែរ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ពាក្យពេចន៍របស់អាមូលេកទៅ ឬក៏នេះគឺជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានកត់ទុក ៕

៣៩ *ក* អេសាយ ៩:៦.
ខ កូល៉ុស ១:១៦; ម៉ូសាយ ៤:២.
៤០ *ក* ស.ប. ពិភពលោក.
ខ រ៉ូម ១១:២៦–២៧.
គ និក្ខ. ៣៤:៦–៧; អេសាយ ៥៣:៥; ១ យ៉ូហាន ២:២; ម៉ូសាយ ១៤:៥; ១៥:១២; គ. និង ស. ១៩:១៦–១៩.
៤១ *ក* អាលម៉ា ១២:១៨; គ. និង ស. ៨៨:៣៣.
ខ វិវ. ២០:១២–១៣; អាលម៉ា ៤២:២៣.
គ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
៤២ *ក* អាលម៉ា ១២:១៦.
៤៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:១៣; អាលម៉ា ៤០:២៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:១៤; ម៉ូសាយ ៣:២៥; អាលម៉ា ៥:១៨.
គ ស.ប. ទោស.
៤៤ *ក* អាលម៉ា ៤១:១២–១៥.
ខ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ — ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា.
គ ៣ នីហ្វៃ ១១:២៧, ៣៦. ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ឃ វិវ. ២០:១២–១៣.
៤៥ *ក* អាលម៉ា ៤០:២៣; គ. និង ស. ៨៨:១៦.
ខ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
គ ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
ឃ វិវ. ២១:៤; គ. និង ស. ៦៣:៤៩; ៨៨:១១៦.
ង ១ កូរិន. ១៥:៤៤.

ជំពូកទី ១២

អាលម៉ាជជែកដេញដោលគ្នាជាមួយនឹងស៊ីអែសរ៉ុម — សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ អាចប្រទានដល់តែមនុស្ស ស្មោះត្រង់ — មនុស្សលោកនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះ តាមគំនិត ជំនឿ ពាក្យសំដី និងកិច្ចការរបស់គេ — ពួក ទុច្ចរិតនឹងរងទុក្ខសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ — ជីវិតដែល រមែងស្លាប់នេះ គឺជាស្ថានភាពនៃការសាកល្បង — ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ នាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញ និងការ ផ្ដាច់បាប តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ — ពួកជនដែល ប្រែចិត្តនឹងទទួលនូវសេចក្ដីមេត្តាករុណា តាមរយៈព្រះរាជ បុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ អាលម៉ា ដោយបានឃើញថា ពាក្យសំដីរបស់
អាមូលេក បានធ្វើឲ្យស៊ីអែសរ៉ុមបាត់មាត់ ព្រោះលោកឃើញថា
អាមូលេកបាន ចាប់គាត់នៅត្រង់ចំណុច ដែលគាត់[ក]ភូតកុហក
ហើយបញ្ឆោត ដើម្បីបំផ្លាញអាមូលេក ហើយដោយបាន
ឃើញថា គាត់បានចាប់ផ្ដើមញ័រ រន្ធត់ ដោយ[ខ]ដឹងនូវកំហុស
របស់ខ្លួន ទើបអាលម៉ាបើកមាត់លោក ហើយបានចាប់ផ្ដើម
និយាយទៅកាន់គាត់ ហើយដើម្បីបញ្ជាក់នូវពាក្យ សំដីរបស់
អាមូលេក ហើយដើម្បីពន្យល់រឿងទាំងអស់ ឲ្យបានជ្រៅជ្រះ
តទៅទៀត ឬក៏ដើម្បីលាតត្រដាងតទៅទៀតនូវបទគម្ពីរទាំង
ឡាយ ដែលអាមូលេកបាននិយាយមកហើយនោះ ។
២ ឥឡូវនេះ ពាក្យសំដីដែលអាលម៉ាបាននិយាយ ទៅកាន់
ស៊ីអែសរ៉ុម នោះប្រជាជននៅជុំវិញបានស្ដាប់ឮ; ត្បិតមានហ្វូង
មនុស្ស ដ៏មហិមា ហើយលោកបាននិយាយដូច្នេះថា៖
៣ ឥឡូវនេះ ស៊ីអែសរ៉ុម ដោយបានឃើញថា អ្នកត្រូវគេ
ចាប់បាននូវការកុហក និងកលល្បិចអ្នកហើយ ត្បិតអ្នកមិន
ត្រឹមតែកុហកដល់ មនុស្សលោកតែប៉ុណ្ណោះទេ តែអ្នកថែម
ទាំងបានកុហកដល់ព្រះទៀត; ត្បិតមើលចុះ ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាប
នូវអស់ទាំង[ក]គំនិតរបស់អ្នក ហើយអ្នក ក៏ឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណ
របស់ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យយើងដឹងនូវគំនិតរបស់អ្នកដែរ;
៤ ហើយអ្នកឃើញថាយើងដឹងថា ផែនការរបស់អ្នកជាផែនការ
មួយដ៏ល្អិតណាស់ ប្រៀបបានទៅនឹងភាពល្អិតល្អន់នៃអារក្ស
សំរាប់ កុហក ហើយបោកបញ្ឆោតប្រជាជននេះ ដើម្បីអ្នកអាច
ចាក់រុកឲ្យគេទាស់នឹងយើង ដើម្បីឲ្យគេបណ្ដុះបង្គាប់យើង
ហើយបណ្ដេញ យើងចេញ ។
៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាផែនការនៃ[ក]មារសត្រូវរបស់អ្នក ហើយវា
បានប្រើថាមពលរបស់វានៅក្នុងអ្នក ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យ
អ្នកចាំថា អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក គឺខ្ញុំនិយាយទៅកាន់
មនុស្សទាំងអស់ដែរ ។
៦ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាថា នេះគឺជា
អន្ទាក់មួយនៃមារសត្រូវ ដែលវាបានដាក់ដើម្បីចាប់ប្រជាជននេះ
ប្រយោជន៍វាអាចនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យធ្លាក់ទៅ[ក]ក្នុងការត្រួតត្រារបស់វា
ដើម្បីវាអាចចងរុំអ្នក នៅក្នុងច្រវាក់ទាំងឡាយរបស់វា
ប្រយោជន៍វាអាចចងអ្នកឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមអំណាចនៃការជាប់ឃុំឃាំង
របស់វា ។
៧ ឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបានពោលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះស៊ីអែសរ៉ុមបានចាប់ផ្ដើមញ័ររន្ធត់ថែមឡើង ត្បិតគាត់ត្រូវ
បាន បរិវត្តកាន់តែច្រើនឡើងៗ អំពីព្រះចេស្ដានៃព្រះ; ហើយ
គាត់ក៏ត្រូវបានបរិវត្តថា អាលម៉ា និងអាមូលេកបានដឹងអំពីគាត់
ត្បិតគាត់ត្រូវបាន បរិវត្តថា អ្នកទាំងពីរដឹងនូវគំនិត និងបំណងនៅ
ក្នុងចិត្តគាត់; ព្រោះអ្នកទាំងពីរបានទទួលនូវអានុភាព ដែល
គេអាចដឹងនូវរឿងទាំងនេះ ស្របតាម វិញ្ញាណ
នៃការព្យាករណ៍ ។
៨ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមក៏ចាប់ផ្ដើមសួរគេដោយចិត្តព្យាយាម
ដើម្បីគាត់អាចដឹងអំពីនគរព្រះទៀត ។ ហើយគាត់បាននិយាយ
ទៅ អាលម៉ាថា៖ តើកាលអាមូលេកបាននិយាយអំពីដំណើរ
រស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ហើយមនុស្សទាំងអស់
នឹងក្រោកពីស្លាប់ឡើងវិញ ទាំងពួកសុចរិត និងពួកឥតសុចរិត
ហើយនឹងត្រូវបាននាំទៅឈរនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទទួល
ការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត
នោះមានន័យយ៉ាងណា ?
៩ ហើយឥឡូវនេះ អាលម៉ាបានចាប់ផ្ដើមអធិប្បាយរឿង
ទាំងនេះដល់គាត់ថា៖ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានប្រទានឲ្យ
ដឹងនូវ [ក]សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ; ទោះជាយ៉ាង

១២ ១*ក* អាលម៉ា ១១:២០–៣៨.
ខ ស.ប. បញ្ញាចិត្ត.
៣ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ២:៥;
អាលម៉ា ១០:១៧;
គ. និង ស. ៦:១៦.
៥ *ក* ស.ប. អារក្ស.
៦ *ក* អាលម៉ា ៥:៧–១០.
៩ *ក* អាលម៉ា ២៦:២២.
ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំង
ឡាយនៃព្រះ.

ណាក៏ដោយ គង់តែគេបានទទួលបញ្ជាយ៉ាងតឹងរឹងថា គេពុំត្រូវប្រាប់នរណាឲ្យសោះ លើកលែងតែមួយភាគនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស ស្របតាមការយកចិត្តទុកដាក់ និងការ ព្យាយាមរបស់គេចំពោះព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ នរណាដែលធ្វើចិត្តរឹងរូស អ្នកនោះហើយដែលនឹងទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គមួយភាគតិចប៉ុណ្ណោះ; ឯនរណាដែលពុំធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ មួយភាគច្រើនជាង រហូតដល់អ្នកនោះ អាចដឹងនូវសេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ រហូតដល់អ្នកនោះដឹងគ្រប់សេចក្ដី ។

១១ ហើយពួកអ្នកណាដែលធ្វើចិត្តរឹងរូស ពួកគេនោះហើយដែលនឹងទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គមួយភាគតិច រហូតដល់ពួកគេពុំ អាចដឹងអ្វី អំពីការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គបានឡើយ; ហើយខណៈនោះ ពួកគេនឹងត្រូវអារក្សចាប់ឃុំឃាំង ហើយដឹកនាំតាម អំពើចិត្តរបស់វា ទៅកាន់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ ។ ឥឡូវនេះ នេះហើយជាន័យនៃពាក្យថា ច្រវាក់ទាំងឡាយនៃស្ថាននរក ។

១២ ហើយអាមូលេកបាននិយាយយ៉ាងជាក់ច្បាស់ អំពីសេចក្ដីស្លាប់ និងអំពីការក្រោកឡើងពីភាពរមែងស្លាប់ទៅរកអមតភាព ហើយអំពីការនាំទៅមុខវេទិកានៃព្រះ ដើម្បីនឹងទទួលការជំនុំជំរះស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ។

១៣ ខណៈនោះ បើសិនជាយើងបានធ្វើចិត្តរឹងរូស មែនហើយ បើសិនជាយើងបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះបន្ទូល ដរាបដល់ពុំអាច រកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងយើងទេ ខណៈនោះ ស្ថានភាពរបស់យើងគឺគួរឲ្យស្លែងខ្លាច ព្រោះគ្រានោះហើយដែលយើងនឹង ត្រូវជាប់ទោស ។

១៤ ត្បិតពាក្យសំដីរបស់យើងនឹងកាត់ទោសយើង មែនហើយ កិច្ចការរបស់យើងទាំងអស់នឹងកាត់ទោសយើង; យើងនឹងពុំអាចបាន ឃើញថាឥតទោសឡើយ; ឯគំនិតរបស់យើងក៏នឹងកាត់ទោសយើងដែរ; ហើយនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏គួរស្លែងខ្លាចនេះ យើងពុំហ៊ានងើប មើលទៅព្រះទេ; តែយើងនឹងមានសេចក្ដីរីករាយ បើសិនជាយើងអាចបញ្ជាឲ្យថ្ម និងភ្នំទាំងឡាយរលំមកលើយើង ដើម្បីបិទបាំងយើងពី វត្តមានរបស់ទ្រង់វិញ ។

១៥ ប៉ុន្តែការណ៍នេះ ពុំអាចកើតឡើងបានទេ; យើងត្រូវតែមកឈរនៅចំពោះព្រះអង្គ នៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងក្នុងព្រះចេស្ដារបស់ ទ្រង់ និងក្នុងឥទ្ធិឫទ្ធិ ឫទ្ធានុភាព និងអំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយទទួលស្គាល់ចំពោះសេចក្ដីខ្មាស់អៀនរបស់យើងដ៏អស់ កល្បជានិច្ចថា សេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងអស់របស់ទ្រង់ គឺសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវ; ថាព្រះអង្គមានសេចក្ដីយុត្តិធម៌ក្នុងការងារទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ហើយថា ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់កូនចៅមនុស្ស ហើយថា ព្រះអង្គមានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ដើម្បីជួយសង្គ្រោះមនុស្ស គ្រប់រូប ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយនាំមកនូវផលដែលសមនឹងសេចក្ដីប្រែចិត្ត ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខណៈនោះសេចក្ដីស្លាប់នឹងមកដល់ គឺជាសេចក្ដីស្លាប់ទីពីរ ដែលជាសេចក្ដីស្លាប់ខាង វិញ្ញាណ; ខណៈនោះហើយគឺជាពេលវេលាដែលអស់អ្នកណាដែលស្លាប់ក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដែលជាសេចក្ដីស្លាប់ខាង សាច់ឈាម នោះនឹងស្លាប់ផ្នែកសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណផងដែរ; មែនហើយ អ្នកនោះនឹងស្លាប់ចំពោះអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅនឹង សេចក្ដីសុចរិត ។

១៧ ខណៈនោះហើយគឺជាពេលវេលា ដែលការទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេនឹងទៅដូចជាបឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ ដែលមានអណ្ដាតភ្លើង ឆេះឡើង ជារៀងដរាបតទៅ; ហើយ

---

៩ *ខ* យ៉ូហាន ១៦:១២; អាលម៉ា ២៩:៨; ៣ នីហ្វៃ ២៦:៨–១១; អេធើរ ៤:៧.
១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:២៧; អេធើរ ៤:៨.
ខ គ. និង ស. ៩៣:៣៩.
គ ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៨:៣០; គ. និង ស. ៥០:២៤.
១១ *ក* ម៉ាថាយ ២៥:២៩.
ខ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
គ យ៉ូហាន ៨:៣៤; ២ នីហ្វៃ ២៨:១៩.
ឃ សុភា. ៩:១៨; ២ នីហ្វៃ ២:២៩. ស.ប. ស្ថាននរក.
១២ *ក* អាលម៉ា ១១:៤១–៤៥.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
១៤ *ក* ម៉ាថាយ ១២:៣៦; យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៣:៦; ម៉ូសាយ ៤:២៩–៣០.
ខ ហូសេ ១០:៨; ២ នីហ្វៃ ២៦:៥.
គ យ៉ូប ៣៤:២២; ២ នីហ្វៃ ១២:១០.
១៥ *ក* ម៉ូសាយ ៣:២៥.
ខ ២ ពេត្រុស ២:៩. ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
១៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
ខ អាលម៉ា ១១:៤០–៤៥.
គ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៣; អាលម៉ា ៤០:២៦.
១៧ *ក* វិវរ. ១៩:២០; ២១:៨; ម៉ូសាយ ៣:២៧.

ខណៈនោះហើយគឺជាពេលវេលា ដែលពួកគេនឹងត្រូវ
ចងជាប់ដោយច្រវាក់ ទៅក្នុងសេចក្ដីបំផ្លិច បំផ្លាញ
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមថាមពលនៃការជាប់ឃុំឃាំង របស់
អារក្សសាតាំង គឺវានេះហើយដែលបានធ្វើអ្វីទៅលើពួកគេ
តាមតែអំពើចិត្តរបស់វា ។
១៨ ហើយខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាព
មួយ ដែលហាក់ដូចជាពុំដែលមានការប្រោសលោះ
កើតឡើងឡើយ; ព្រោះពួកគេនឹងពុំអាចបានប្រោសលោះ
ស្របតាមសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះឡើយ; ហើយពួកគេពុំអាចស្លាប់
ដោយឃើញថា ពុំមានការពុក រលួយកើតឡើងទៀតឡើយ ។
១៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ា
បានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជន
បាន ចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដីអស្ចារ្យដ៏លើសលែងទៅទៀត;
២០ ប៉ុន្តែ មានមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ អាន់ទីអូណា ដែល
ជាមេត្រួតត្រាម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេ បានចេញមក ហើយ
និយាយទៅកាន់ លោកថា៖ តើអ្វីទៅដែលអ្នកបាននិយាយ
នេះថា មនុស្សនឹងក្រោកពីសេចក្ដីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយ
ប្រែពីភាពរមែងស្លាប់ ទៅជាអមតភាព ដើម្បីឲ្យព្រលឹងពុំអាច
ស្លាប់ទៅបាននោះ ?
២១ តើបទគម្ពីរមានន័យយ៉ាងណាដែលថា ព្រះទ្រង់បាន
ដាក់រូបចេរូប៊ីន និងដាវដែលមានអណ្ដាតភ្លើងមួយ នៅទិស
ខាងកើតនៃ សួនច្បារអេដែន ក្រែងឪពុកម្ដាយដើមរបស់យើង
ចូលទៅទទួលទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិត ហើយរស់នៅរហូត ?
ដោយហេតុនេះហើយ ទើបយើងឃើញថា ឪពុកម្ដាយ
យើងគ្មានលទ្ធភាពដើម្បីអាចរស់នៅរហូតបានឡើយ ។
២២ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ នេះគឺជារឿង
ដែលខ្ញុំបានបំរុងនឹងពន្យល់ប្រាប់ ។ ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា
លោក អ័ដាមបានធ្លាក់ ដោយទទួលទាននូវផ្លែដែលហាមឃាត់
ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ; ដោយហេតុនេះហើយ បាន
ជាយើងឃើញថា ដោយការធ្លាក់របស់លោកអ័ដាមនេះហើយ
ទើបមនុស្សលោកទាំងអស់ ក្លាយទៅជាមនុស្សវង្វេង ហើយ
ធ្លាក់ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ប្រសិន
បើអាចមានលទ្ធភាពឲ្យលោកអ័ដាមទទួលទាន នូវផ្លែនៃដើមជីវិត
ក្នុងពេលនោះ នោះនឹងពុំមានសេចក្ដីស្លាប់ឡើយ ហើយព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះក៏ត្រូវលុបចោលដែរ ធ្វើឲ្យព្រះទៅជាអ្នកកុហកវិញ
ត្បិតព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូលថា៖ បើសិនជាអ្នកបរិភោគ នោះ
អ្នកនឹងត្រូវស្លាប់ជាពិតប្រាកដ ។
២៤ ហើយយើងឃើញថា សេចក្ដីស្លាប់កើតមានឡើងដល់
មនុស្សលោក មែនហើយ សេចក្ដីស្លាប់ដែលអាមូលេកបាន
និយាយនោះ ហើយដែលជាសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម; ទោះ
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានរយៈពេលមួយទុកសំរាប់ឲ្យ
មនុស្សប្រែចិត្តដែរ; ហេតុ ដូច្នេះហើយ ជីវិតនេះក្លាយទៅជា
ស្ថានភាពពិសោធន៍មួយ; គឺជាពេលវេលាសំរាប់ប្រុងប្រៀបទៅ
ជួបព្រះ; ជាពេលវេលាសំរាប់ប្រុងប្រៀប ទៅកាន់ស្ថានភាព
ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដែលយើងបាននិយាយ គឺបន្ទាប់ពី
ដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ។
២៥ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគ្មានផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ
ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកទេ
នោះដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ក៏គ្មានដែរ; ប៉ុន្តែមាន
ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះមួយបានរៀបចំឡើង ដែលនឹង
បណ្ដាល ឲ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់មនុស្សស្លាប់ ដែល
បាននិយាយមកនោះ ។
២៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ប្រសិនបើឪពុកម្ដាយដើម
របស់យើង មានលទ្ធភាពអាចចេញទៅ ហើយទទួលទាននូវ
ផ្លែនៃដើមជីវិត នោះពួកគេនឹងត្រូវវេទនារហូត ដោយពុំមាន

១៨ *ក* អាលម៉ា ១១:៤១.
ខ វិវ. ២១:៤;
អាលម៉ា ១១:៤៥;
គ. និង ស. ៦៣:៤៩.
២០ *ក* ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
២១ *ក* លោកុ. ៣:២៤;
អាលម៉ា ៤២:២;
ម៉ូសេ ៤:៣១.
ស.ប. ចេរ៉ូប៊ីន.
ខ ស.ប. អេដែន.
២២ *ក* ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម
និងនាងអេវ៉ា.
ខ លោកុ. ៣:៦;
២ នីហ្វៃ ២:១៥–១៩;
ម៉ូសាយ ៣:២៦.
គ ម៉ូសាយ ១៦:៤–៥.
២៣ *ក* អាលម៉ា ៤២:២–៩.
ខ លោកុ. ២:១៧.
២៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:២១;
ម៉ូសេ ៥:៨–១២.
គ អាលម៉ា ៣៤:៣២–៣៥.
២៥ *ក* ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:៨;
អាលម៉ា ៧:១២; ៤២:២៣.
២៦ *ក* លោកុ. ២:៩; ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៦;
អាលម៉ា ៣២:៤០.

ស្ថានភាពរៀបចំឡើយ; ដោយហេតុនេះហើយ ទើប[ខ]ផែនការនៃ
សេចក្ដីប្រោសលោះក៏នឹងពុំ បានសំរេច ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
ក៏នឹងត្រូវលុបចោល ដោយពុំមានប្រសិទ្ធិភាពអ្វីឡើយ ។
២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ វាពុំមានការណ៍ដូច្នោះឡើយ; ប៉ុន្តែត្រូវ
បាន[ក]កំណត់ដល់មនុស្សលោកថា ពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់;
ហើយបន្ទាប់ពីការ ស្លាប់ នោះពួកគេ[ខ]ត្រូវទទួលសេចក្ដីជំនុំជំរះ
គឺជាសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដែលយើងទើបបាននិយាយ គឺជាទីចុងបំផុត ។
២៨ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះទ្រង់បានកំណត់នូវការណ៍ទាំងនេះ
ដែលនឹងកើតឡើងដល់មនុស្សលោក មើលចុះ ខណៈនោះ
ទ្រង់បានទត ឃើញថា មនុស្សលោកត្រូវការដឹងជាបន្ទាន់ នូវ
អ្វីៗដែលទ្រង់បានកំណត់ដល់គេ;
២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់បញ្ជាឲ្យ[ក]ពួកទេវតា មក
សន្ទនាជាមួយនឹងពួកគេ ធ្វើឲ្យមនុស្សមើលឃើញនូវសិរីល្អ
របស់ទ្រង់ ។
៣០ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ពួកគេបានចាប់ផ្ដើម
អំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះទ្រង់បាន
[ក]សន្ទនាជាមួយនឹង មនុស្សលោក ហើយបានធ្វើឲ្យមនុស្សដឹងនូវ
[ខ]ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ ដែលបានរៀបចំឡើង
ចាប់តាំងពី[គ]កំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ; ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួក
គេដឹងនូវរឿងនេះ ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត
របស់គេ និងកិច្ចការបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ ។
៣១ ហេតុដូច្នោះហើយ ទើបទ្រង់ប្រទាននូវ[ក]ព្រះបញ្ញត្តិ[ខ]ទាំង
ឡាយដល់មនុស្ស ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តល្មើសជាដំបូង
នូវបញ្ញត្តិដើម ទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងផ្នែកខាង
សាច់ឈាម ហើយក៏បានទៅដូចជាព្រះ ដោយ[គ]ដឹងខុស និងត្រូវ
ដោយតាំងខ្លួននៅក្នុងស្ថានភាព ដើម្បី[ឃ]រើស ឬតាំងខ្លួននៅក្នុង
ស្ថានភាព ដើម្បីរើស ស្របតាមចំណង់ និងការគាប់ចិត្ត
របស់គេ ក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ឬប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់—
៣២ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបព្រះទ្រង់ប្រទានបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយដល់គេ បន្ទាប់ពីបានប្រាប់ឲ្យគេ[ក]ដឹង នូវផែនការនៃសេច
ក្ដីប្រោសលោះ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេធ្វើ[ខ]អំពើអាក្រក់ឡើយ
បើពុំនោះសោតទេ នឹងទទួលទោសជាសេចក្ដីស្លាប់ទីពីរ
គឺជាសេចក្ដីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ចំពោះអ្វីៗដែលទាក់ទងទៅ
នឹង[គ]សេចក្ដីសុចរិត; ព្រោះថា ចំពោះស្ថានភាពបែបនេះ
ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះនឹងពុំមានអំណាចជួយ បានឡើយ
ព្រោះកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ពុំអាចបំផ្លាញចោលបាន
ស្របតាមសេចក្ដីល្អសប្បុរសដ៏ឧត្តមនៃព្រះទេ ។
៣៣ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បានហៅដល់មនុស្សលោក ដោយនូវ
ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ (នេះគឺផែនការនៃសេច
ក្ដីប្រោសលោះ ដែលបានគ្រោងទុក) ថា៖ បើសិនជាអ្នករាល់
គ្នាប្រែចិត្ត ហើយពុំធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ ខណៈនោះ យើងនឹងមាន
សេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់អ្នក តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាបង្កើត
តែមួយរបស់យើង ។
៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត ហើយពុំ
មានធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ នោះនឹងបានទទួល[ក]សេចក្ដីមេត្តាករុណា
តាមរយៈ ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់យើង ចំពោះ[ខ]ការ
ផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន; ហើយពួកគេទាំងនោះ នឹងបាន
ចូលទៅក្នុង[គ]សេចក្ដីសំរាក របស់យើង ។
៣៥ រីឯអស់អ្នកណាដែលធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយធ្វើអំពើទុច្ចរិត
មើលចុះ យើងសច្ចានៅក្នុងការពិរោធរបស់យើងថា អ្នកនោះ
នឹង ពុំអាចចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់យើងបានឡើយ ។
៣៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នកធ្វើចិត្តរឹងរូស នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងពុំ អាចចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនៃព្រះអម្ចាស់
បានដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក ធ្វើឲ្យទ្រង់ខ្ញាល់
ហើយទ្រង់នឹងទម្លាក់ទៅលើ អ្នករាល់គ្នា នូវសេចក្ដីពិរោធ
របស់ទ្រង់ ដូចជាការធ្វើឲ្យទ្រង់ខ្ញាល់ជា[ក]លើកដំបូងដូច្នោះ
មែនហើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ក្នុងការ ធ្វើឲ្យ

២៦ *ខ* អាលម៉ា ៣៤:៨–១៦;
៤២:៦–២៨;
ម៉ូសេ ៦:៥៩–៦២.
២៧ *ក* យ៉ូប ៧:១; ហេព្រើរ ៩:២៧;
គ. និង ស. ៤២:៤៨.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
២៩ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:២៥, ៣១;
គ. និង ស. ២៩:៤២.
៣០ *ក* ម៉ូសេ ៥:៤–៥; ៦:៥១.
ខ ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
គ ម៉ូសាយ ១៨:១៣;
អាលម៉ា ១៣:៣, ៥, ៧–៨.
៣១ *ក* ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ.
ខ លោកុ. ២:១៦–១៧;
២ នីហ្វៃ ២:១៨–១៩.
គ លោកុ. ៣:២២–២៣;
ម៉ូសេ ៤:១១.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២:១៦.
ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
៣២ *ក* ម៉ូសេ ៥:៤–៩.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
គ ម៉ូសាយ ១៥:២៧;
អាលម៉ា ៣៤:១៥–១៦; ៤២:១៥.
៣៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.
ខ ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
គ ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
៣៦ *ក* យ៉ាកុប ១:៧–៨;
អាលម៉ា ៤២:៦, ៩, ១៤.

ទ្រង់ខ្ញាល់លើកក្រោយ ក៏ដូចជាលើកដំបូងដែរ នឹងនាំមកនូវ
[ខ]សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ចដល់ព្រលឹងរបស់អ្នក;
ហេតុដូច្នេះ ហើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គឺនឹងនាំមក
នូវសេចក្ដីស្លាប់ចុងក្រោយបង្អស់ ដូចជាសេចក្ដីស្លាប់ដំបូងដែរ ។
៣៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
ដោយឃើញថា យើងដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះអស់ហើយ ហើយ
ការណ៍ទាំង នេះពិត នោះចូរយើងប្រែចិត្តចុះ ហើយចូរកុំធ្វើចិត្ត
រឹងរូស ដើម្បីកុំឲ្យយើងធ្វើឲ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង[ក]ខ្ញាល់
កុំឲ្យទ្រង់ចាក់ព្រះ ពិរោធរបស់ទ្រង់មកលើយើង នៅក្នុងព្រះបញ្ញា
ជាលើកទីពីររបស់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងឡើយ;
ប៉ុន្តែចូរយើងចូលទៅ ក្នុង[ខ]សេចក្ដីសំរាកនៃព្រះ ដែលបាន
រៀបចំឡើង ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ចុះ ៕

ជំពូកទី ១៣

មនុស្សត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើជាពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់ និងកិច្ចការដ៏ល្អទាំងឡាយរបស់គេ — ពួកគេត្រូវបង្រៀនព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ — តាមរយៈសេចក្ដីសុចរិត នោះពួកគេនឹងបានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយនឹងបានចូលទៅក្នុងទីសំរាកនៃព្រះអម្ចាស់ — លោកមិលគីស្សាដែក គឺជាពួកផងនោះ — ពួកទេវតាប្រកាសប្រាប់ដំណឹងដ៏រីករាយទូទៅទាំងដែនដី — ពួកគេនឹងបើកសម្ដែងប្រាប់អំពីការយាងមក ដ៏ពិតប្រាកដនៃព្រះគ្រីស្ទ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២ ម.គ.ស. ។

ហើយម៉្យាងទៀត ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់រំឭក
អ្នកទៀតឲ្យនឹកឃើញដល់ពេល ដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន
ប្រទាន ព្រះបញ្ញត្តិទាំងនេះដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់; ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាចាំថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បាន[ក]តែងតាំងពួក
សង្ឃទាំងឡាយឡើង តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ គឺតាម
របៀបនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ដើម្បីបង្រៀនការណ៍ទាំងនេះទៅកាន់
ប្រជាជន ។
២ ហើយពួកសង្ឃទាំងនោះត្រូវបាន[ក]តែងតាំងឡើង តាម[ខ]របៀប
នៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ តាមវិធីដែលអាចឲ្យប្រជាជនដឹងថា តាម
របៀប ណាមួយ ដើម្បីទន្ទឹងចាំព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ សំរាប់ការ
ប្រោសលោះ ។
៣ ហើយនេះគឺជាវិធីដែលគេត្រូវបានតែងតាំងឡើង —
ដោយបាន[ក]ហៅ ហើយ[ខ]រៀបចំទុក ចាប់តាំងពី[គ]កំណើតលោកិយមក
ស្របតាម [ឃ]បុព្វវិជ្ជានៃព្រះ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់
និងកិច្ចការដ៏ល្អទាំងឡាយរបស់គេ; ជាពិសេស គេត្រូវបាន
ទុកឲ្យ[ង]រើសការល្អ ឬការ អាក្រក់; ហេតុដូច្នេះហើយ គេបាន
រើសយកល្អ [ច]ហើយអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿដ៏ធំលើសលប់ [ឆ]ត្រូវបាន
ហៅ ដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ មែនហើយ ដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ
ដែលបានរៀបចំទុកមក និងស្របតាមការប្រោសលោះដែល
បានរៀបចំឡើង សំរាប់មនុស្សបែបនេះ ។
៤ ហើយដោយហេតុនេះ ពួកគេ[ក]ត្រូវបានហៅ មកកាន់
តំណែងដ៏បរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ នៅពេល
អ្នកឯទៀត បដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយមកពីភាព
រឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ
ពេលនោះ ប្រសិនបើពុំមកពីហេតុ នេះទេ ពួកគេច្បាស់ជាមាន
[ខ]ឯកសិទ្ធដ៏ធំស្មើនឹងបងប្អូនគេដែរ ។
៥ ឬក៏សរុបសេចក្ដីមក ជាពិសេស គេមានថ្នាក់[ក]ស្មើគ្នានឹង
បងប្អូនគេដែរ; ម្ល៉ោះហើយ តំណែងដ៏បរិសុទ្ធដែលបានរៀបចំឡើង
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក សំរាប់មនុស្សណាដែលពុំធ្វើ
ចិតរឹងរូស ដោយបានរៀបចំឡើង តាមរយៈដង្វាយធួននៃព្រះ
រាជបុត្រា បង្កើតតែមួយ ដែលបានរៀបចំទុក —
៦ ហើយដោយហេតុនេះ ត្រូវបានហៅដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ
ហើយបានតែងតាំងឡើង ក្នុងបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់
នៃរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ នៃព្រះ ដើម្បីទៅបង្រៀនព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ ដល់កូនចៅមនុស្ស ក៏ដើម្បីឲ្យពួកគេ
អាចចូលទៅ[ក]ក្នុងសេចក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ផង —
៧ បព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់នេះ គឺតាមរបៀបនៃព្រះរាជបុត្រា

៣៦ *ខ* ស.ប. សេចក្ដីផាប់ទោស.
៣៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៣០; យ៉ាកុប ១:៨; ហេលេ. ៧:១៨.
ខ អាលម៉ា ១៣:៦–៩.
១៣ ១ *ក* អ័ប្រា. ២:៩, ១១.
២ *ក* គ. និង ស. ១០៧:២–៤.
ខ អាលម៉ា ១៣:១៦.
៣ *ក* គ. និង ស. ១២៧:២. ស.ប. ការរើសតាំង; ការតែងតាំងមុនកំណើតលោកិយ.
ខ គ. និង ស. ១៣៨:៥៥–៥៦.
គ អាលម៉ា ១២:២៥, ៣០. ស.ប. ជីវិតមុនផែនដី.
ឃ គ. និង ស. ៣៨:២.
ង ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
ច ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ឆ ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ, ការហៅ; បព្វជិតភាព.
៤ *ក* អេធើរ ១២:១០.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣២–៣៥.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:២៨.
៦ *ក* អាលម៉ា ១២:៣៧; ១៦:១៧. ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.

របស់ទ្រង់ គឺជារបៀបចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក
ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀត គឺគ្មានថ្ងៃចាប់ផ្ដើម ឬឆ្នាំបញ្ចប់ឡើយ
គឺបានរៀបចំពីភាពអស់ទាំងកល្បជានិច្ច ទៅអស់ទាំងភាព
អស់កល្បជានិច្ច ស្របតាមបុព្វវិជ្ជារបស់ទ្រង់ លើការណ៍ទាំង
អស់ —
៨ ឥឡូវនេះ ពួកគេត្រូវបានតែងតាំងឡើងតាមវិធីនេះ —
ដោយបានហៅដោយតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ ហើយបានតែងតាំងឡើង
ដោយពិធី បរិសុទ្ធ ហើយលើកយកដាក់លើខ្លួន នូវ
បព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់ នៃរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ គឺជាតំណែង និង
ពិធីបរិសុទ្ធ និងបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់ ដែលគ្មានការចាប់ផ្ដើម
ឬទីបញ្ចប់ឡើយ —
៩ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេក្លាយទៅជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ រហូតតទៅ
តាមរបៀបនៃព្រះរាជបុត្រា ដែលជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែ
មួយនៃព្រះ វរបិតា ទ្រង់គ្មានថ្ងៃចាប់ផ្ដើម ឬឆ្នាំបញ្ចប់ឡើយ
ទ្រង់ពោរពេញទៅដោយព្រះគុណ សេចក្ដីទៀងត្រង់ និងសេចក្ដី
ពិត ។ ហើយគឺយ៉ាងដូច្នោះ មែន ។ អាម៉ែន ។
១០ ឥឡូវនេះ ដូចជាខ្ញុំបាននិយាយអំពីរបៀបដ៏បរិសុទ្ធ
ឬបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់នេះ នោះមានមនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវ
បានតែងតាំងឡើង ហើយបានក្លាយទៅជាពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់នៃ
ព្រះ; ហើយដោយសារតែសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់ និងការ
ប្រែចិត្តរបស់គេ និងអំពើសុចរិត របស់គេចំពោះព្រះ នោះគេ
បានជ្រើសរើសយកការប្រែចិត្ត ហើយធ្វើការសុចរិត ជាជាង
ការវិនាស;
១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេត្រូវបានហៅតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនេះ
ហើយបានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយសំលៀកបំពាក់របស់គេក៏បាន
ជំរះឲ្យស តាមរយៈឈាមនៃកូនចៀម ។
១២ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីគេត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយមានសំលៀកបំពាក់បានធ្វើឲ្យស
ដោយបានបរិសុទ្ធ ហើយគ្មានទោសនៅចំពោះព្រះ នោះគេពុំ
អាចសម្លឹងមើលអំពើបាបទៀតឡើយ លើកលែងតែមើលដោយ
ស្អប់ខ្ពើមប៉ុណ្ណោះ ហើយមាន មនុស្សជាច្រើនឥតគណនា
ដែលបានធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធ ហើយចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនៃព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះ ហើយនាំមកនូវផលដែលសម
នឹងសេចក្ដី ប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចចូលទៅក្នុងសេច
ក្ដីសំរាកនោះដែរ ។
១៤ មែនហើយ ចូរបន្ទាបខ្លួនឲ្យដូចមនុស្ស
ជំនាន់លោកមិលគីស្សាដែក ដែលជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់ម្នាក់ដែរ
តាមរបៀបដូចគ្នា ដែលខ្ញុំបាន និយាយនេះ ដែលបាន
លើកដាក់លើខ្លួនលោក នូវបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់នេះរៀងរហូត ។
១៥ ហើយគឺមិលគីស្សាដែកនេះហើយដែលលោកអ័ប្រាហាំ
បានថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០; មែនហើយ គឺលោកអ័ប្រាហាំ ជា
អយ្យកោ របស់យើង បានថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ នូវអ្វីៗដែល
លោកមានដែរ ។
១៦ ឥឡូវនេះ ពិធីបរិសុទ្ធទាំងនេះបានចាត់តាមវិធីនេះ ដើម្បី
តាមរបៀបនេះ ប្រជាជនអាចទន្ទឹងចាំព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែល
ជា គំរូមួយនៃរបៀបរបស់ទ្រង់ ឬវាជារបៀបរបស់ទ្រង់ ហើយ
ពួកគេទន្ទឹងចាំទ្រង់ តាមរបៀបនេះ ដើម្បីបានទទួល
ការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយ របស់គេ ដើម្បីគេអាចចូលទៅ
ក្នុងសេចក្ដីសំរាកនៃព្រះអម្ចាស់បាន ។
១៧ ឥឡូវនេះ មិលគីស្សាដែកនេះគឺជាស្ដេចនៃស្រុក
សាឡិម; ហើយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត និង
អំពើដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើម យ៉ាងក្រាស់ក្រែល; មែនហើយ ពួកគេទាំង
អស់បានដើរវង្វេង; ហើយពួកគេពោរពេញទៅដោយសេច
ក្ដីទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង;

៧ *ក* ហេព្រើរ ៧:៣.
ខ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
៨ *ក* គ. និង ស. ៨៤:៣៣–៤២.
ស.ប. បព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែក.
៩ *ក* ស.ប. សង្ឃជាន់ខ្ពស់.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:៦.
ស.ប. ព្រះគុណ.
១០ *ក* គ. និង ស. ៨៤:១៨–២២.
ខ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
១១ *ក* ម៉ូសេ ៦:៥៩–៦០.
ខ ១ នីហ្វៃ ១២:១០;
អាលម៉ា ៥:២១–២៧;
៣ នីហ្វៃ ២៧:១៩–២០.
១២ *ក* រ៉ូម ៨:១–៩.
ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
ឃ ម៉ូសាយ ៥:២; អាលម៉ា ១៩:៣៣.
ង សុភា. ៨:១៣; អាលម៉ា ៣៧:២៩.
១៣ *ក* លូកា ៣:៨.
១៤ *ក* គ. និង ស. ៨៤:១៤. ក.យ.ស.,
លោកុ. ១៤:២៥–៤០.
ស.ប. មិលគីស្សាដែក.
១៥ *ក* ស.ប. អ័ប្រាហាំ.
ខ លោកុ. ១៤:១៨–២០;
ម៉ាឡាគី ៣:៨–១០.
ស.ប. ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០,
ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ ក្នុង១០.
១៦ *ក* ស.ប. ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ.
ខ ស.ប. ការនិមិត្តរូប.

១៨ ប៉ុន្តែមិលគីស្សាដែក ដោយបានអនុវត្តសេចក្ដី
ជំនឿដ៏ខ្លាំង ហើយបានទទួលមុខងារនៃបព្វជិតភាពជាន់ខ្ពស់
ស្របតាមរបៀប ដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ បានបង្រៀនការប្រែចិត្តដល់
ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ។ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានប្រែចិត្ត
ហើយមិលគីស្សាដែកបានបង្កើត សេចក្ដីសុខសាន្តនៅក្នុងស្រុក
នៅសម័យទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់ត្រូវបានហៅថា
ជាម្ចាស់នៃសេចក្ដីសុខសាន្ត ព្រោះទ្រង់ជាស្ដេចនៃ ស្រុក
សាឡិម ហើយទ្រង់បានគ្រងរាជ្យក្រោមអំណាចរបស់បិតាទ្រង់ ។
១៩ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើនមុនទ្រង់ ហើយមានមនុស្ស
ជាច្រើនក្រោយទ្រង់ដែរ តែគ្មាននរណាប្រសើរជាងទ្រង់ឡើយ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគេ ជាពិសេស និយាយអំពី
ទ្រង់ច្រើនជាងគេ ។
២០ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចាំបាច់និយាយផ្ទួនឡើងវិញនូវការណ៍
នេះឡើយ; អ្វីៗដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនេះ គឺល្មមគ្រប់
គ្រាន់ហើយ ។ មើលចុះ បទគម្ពីរទាំងឡាយមាននៅចំពោះ
មុខអ្នកហើយ; បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបង្វែរន័យនៃបទគម្ពីរទាំង
ឡាយ គឺអ្នកនឹងនាំមកនូវការ បំផ្លិចបំផ្លាញដល់ខ្លួនឯង ។
២១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ដែលអាលម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ ដល់គេចប់ហើយ
នោះលោកបាន លាតដៃទៅរកគេ ហើយស្រែកដោយសម្លេង
ខ្លាំងថា៖ ឥឡូវនេះ គឺជាពេលដែលត្រូវប្រែចិត្ត ព្រោះថ្ងៃនៃ
សេចក្ដីសង្គ្រោះ ខិតមកជិតដល់ ហើយ;
២២ មែនហើយ ហើយមានសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ តាមមាត់
ពួកទេវតា បានប្រកាសប្រាប់ការណ៍នេះដល់សាសន៍ទាំងអស់;
មែនហើយ គឺប្រកាសប្រាប់ការណ៍នេះ ដើម្បីឲ្យគេបាន
ដំណឹងដ៏រីករាយ អំពីសេចក្ដីអំណរយ៉ាងអស្ចារ្យ; មែនហើយ
ទ្រង់ផ្សាយដំណឹងដ៏រីករាយ ក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់
របស់ទ្រង់ មែនហើយ គឺដល់ពួកអ្នកដែលខ្ចាត់ខ្ចាយក្រៅប្រទេស
នៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី; ហេតុដូច្នោះ ហើយ
ដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនោះបានមកដល់យើង ។
២៣ ហើយដំណឹងដ៏រីករាយនោះ បានមកឲ្យយើងដឹង ដោយ
ពាក្យដ៏ច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចយល់ ដើម្បីកុំឲ្យយើងអាច
ភាន់ ច្រឡំបានឡើយ; ហើយការណ៍នេះ គឺដោយសារយើងជា
ជនរសាត់ព្រាត់នៅក្នុងដែនដីចំឡែក; ហេតុដូច្នេះហើយ យើង
ត្រូវបានប្រោស ប្រណីជាខ្លាំង ព្រោះដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនេះ
បានប្រកាសប្រាប់មកដល់យើង ដល់គ្រប់ផ្នែកនៃចំការ
យើងហើយ ។
២៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកទេវតាកំពុងតែប្រកាសការណ៍នេះ
ប្រាប់ដល់មនុស្សជាច្រើន នៅពេលនេះ នៅក្នុងដែនដីយើង;
ហើយការណ៍ នេះមានគោលបំណង ដើម្បីរៀបចំចិត្តនៃកូនចៅ
មនុស្ស ឲ្យទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់នឹង
យាងមកនៅក្នុងសិរីល្អ របស់ទ្រង់ ។
២៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែរង់ចាំស្ដាប់ដំណឹងដ៏រីករាយ
ដែលបានប្រកាសប្រាប់មកយើង ដោយមាត់របស់ពួកទេវតា
អំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ; ព្រោះពេលនោះនឹងមក
ដល់ តែយើងមិនដឹងពេលណាទេ ។ សូមបួងសួងដល់ព្រះឲ្យ
ពេលនោះ មកដល់នៅក្នុងជីវិតខ្ញុំចុះ; តែទោះជាយូរ ឬឆាប់ក្ដី
គង់តែខ្ញុំត្រេកអរដែរ ។
២៦ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក ដំណឹងនោះនឹង
ត្រូវបានផ្សាយដល់មនុស្សសុចរិត ហើយបរិសុទ្ធ ដោយមាត់
របស់ពួកទេវតា ដើម្បីឲ្យពាក្យរបស់ពួកអយ្យកោយើងបានបំពេញ
ស្របតាមអ្វីៗដែលគេបាននិយាយអំពីទ្រង់ គឺស្របតាមវិញ្ញាណ
នៃការព្យាករណ៍ដែលនៅ ក្នុងគេ ។
២៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមានបំណង
ពីជំរៅចិត្តខ្ញុំ មែនហើយ ដោយក្ដីបារម្ភដ៏ធំ គឺដល់ការឈឺចាប់
សូមឲ្យអ្នក រាល់គ្នាស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំ
ហើយបោះបង់ចោលអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយកុំ
បង្អែរបង្អង់ដល់ថ្ងៃ សំរាប់ប្រែចិត្តរបស់ អ្នកឡើយ ។
២៨ តែសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយ
អំពាវនាវដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ហើយចាំយាម និង

១៨ ក ស.ប. បព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែក.
១៩ ក ហេលេ. ៨:១៨;
គ. និង ស. ៨៤:៦–១៦;
១០៧:៤០–៥៥.
ខ គ. និង ស. ១០៧:១–៤.
២០ ក ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
ខ ២ ពេត្រុស ៣:១៦;
អាលម៉ា ៤១:១.
២១ ក ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
២២ ក អាលម៉ា ១០:២០.
២៣ ក ២ នីហ្វៃ ២៥:៧–៨; ៣១:៣;
៣២:៧; យ៉ាកុប ៤:១៣;
អេធើរ ១២:៣៩.
ខ យ៉ាកុប ៧:២៦.
២៤ ក អាលម៉ា ១០:១០; ៣៩:១៩.
២៥ ក ១ នីហ្វៃ ១០:៤; ៣ នីហ្វៃ ១:១៣.
២៦ ក អេម៉ុស ៣:៧; លូកា ២:៨–១១.
២៧ ក ម៉ូសាយ ២៨:៣.
២៨ ក ស.ប. ការអធិស្ឋាន; ចាំយាម, ពួក
អ្នកចាំយាម.

អធិស្ឋាន ជានិច្ច ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកត្រូវល្បួងលើសជាងអ្វីដែលអ្នក
រាល់គ្នាអាចអត់ទ្រាំបានឡើយ ម្ល៉ោះហើយ សូមឲ្យបាននាំ
ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមឲ្យបានក្លាយទៅជារាបទាប
ស្លូតបូត ចុះចូល ទ្រាំទ្រ ពោរពេញទៅដោយ
សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងគ្រប់ទាំងសេចក្ដីអត់ធ្មត់;
២៩ សូមឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់; សូមឲ្យ
មានសេចក្ដីសង្ឃឹមមួយថា អ្នករាល់គ្នានឹងទទួល
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច; សូមឲ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃ
ព្រះ នៅក្នុងចិត្តអ្នកជានិច្ច ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានលើកឡើង
នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយចូលទៅក្នុង សេច
ក្ដីសំរាករបស់ទ្រង់ ។
៣០ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកនូវការ
ប្រែចិត្ត ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នានាំព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់មកលើ
អ្នកឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវជាប់ច្រវាក់ទាំងឡាយ
នៃស្ថាននរក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានរងទុក្ខនូវសេចក្ដី
ស្លាប់ទីពីរឡើយ ។
៣១ ហើយអាលម៉ាបាននិយាយពាក្យជាច្រើនទៀត ទៅកាន់
ប្រជាជន ដែលពុំបានកត់នៅក្នុងគម្ពីរនេះទេ ៕

ជំពូកទី ១៤

អាលម៉ា និងអាមូលេក ត្រូវជាប់គុក ហើយត្រូវគេវាយ — ពួកអ្នកជឿ និងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធរបស់គេត្រូវគេដុតចោលដោយភ្លើង — ពួកស្មរបន្ទាល់ទាំងនេះ ត្រូវបានទទួលដោយព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងភាពរុងរឿង — ជញ្ជាំងគុកទាំងឡាយត្រូវប្រេះរលំ — អាលម៉ា និង អាមូលេកត្រូវបានដោះលែង ហើយពួកអ្នកដែលបៀតបៀនគេក៏ត្រូវស្លាប់ទៅ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨២–៨១ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលោកបានបញ្ចប់
នូវការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនហើយ នោះមានមនុស្ស
ជាច្រើន ជឿតាមពាក្យរបស់លោក ហើយបានចាប់ផ្ដើមប្រែ
ចិត្ត ហើយពិចារណាមើលបទគម្ពីរទាំងឡាយ ។
២ តែពួកគេភាគច្រើន មានបំណងចង់បំផ្លាញអាលម៉ា និង
អាមូលេកចោល; ព្រោះពួកគេខឹងនឹងអាលម៉ា ព្រោះតែ
ពាក្យដ៏ក្បោះក្បាយ របស់លោក ទៅកាន់ស៊ីអែសរ៉ុម; ហើយ
ពួកគេបាននិយាយដែរថា អាមូលេកបានកុហកគេ ហើយបាន
បន្ទាបបន្ថោកដល់ច្បាប់របស់គេ ហើយបន្ទាបបន្ថោកដល់ពួក
មេធាវី និងចៅក្រមរបស់គេផង ។
៣ ហើយពួកគេក៏ខឹងនឹងអាលម៉ា និងអាមូលេកដែរ; ហើយ
ពីព្រោះអ្នកទាំងពីរបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្បោះក្បាយ ទាស់
នឹងសេចក្ដីទុច្ចរិត របស់គេ ទើបគេស្វែងរកកំទេចអ្នក
ទាំងពីរចោលដោយសម្ងាត់ ។
៤ តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេពុំធ្វើយ៉ាងនោះឡើយ;
តែគេបានចាប់អ្នកទាំងពីរ ហើយចងពួកគេដោយខ្សែដ៏មាំ
ហើយនាំពួក គេទៅខាងមុខមេចៅក្រមនៅដែនដីនោះ ។
៥ ហើយប្រជាជនបានចេញទៅធ្វើសាក្សីទាស់នឹងគេ —
ដោយបរិហារថា ពួកគេបានបង្អាប់ដល់ច្បាប់ និងពួកមេធាវី
និងពួកចៅក្រមនៃ ដែនដីនោះ ហើយព្រមទាំងបង្អាប់ប្រជាជន
ទាំងអស់ ដែលរស់នៅលើដែនដីនោះផង; ហើយបានធ្វើ
បន្ទាល់ផងដែរថា អ្នកទាំងពីរបាន និយាយថា មានព្រះតែ
មួយអង្គ ហើយថា ទ្រង់នឹងចាត់ឲ្យព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកក្នុង
ចំណោមប្រជាជន តែទ្រង់មិនព្រមសង្គ្រោះពួកគេទេ; ហើយ
ប្រជាជនបានធ្វើបន្ទាល់នូវកិច្ចការបែបនេះ ជាច្រើនទាស់នឹង
អាលម៉ា និងអាមូលេក ។ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឡើង
នៅខាង មុខមេចៅក្រមនៃដែនដីនោះ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ីអែសរ៉ុមមាន
សេចក្ដីអស្ចារ្យនឹងពាក្យសំដី ដែលប្រជាជនបាននិយាយ;
ហើយគាត់ក៏ដឹងអំពី ការងងឹតងងល់នៃគំនិត ដែលគាត់បាន
បណ្ដាលឲ្យមានក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយពាក្យកុហក
របស់គាត់; ហើយព្រលឹងគាត់ក៏ចាប់ផ្ដើម កើតទុក្ខ ដោយការ
ដឹងនូវកំហុសរបស់ខ្លួន; មែនហើយ គាត់បានចាប់ផ្ដើមឡោមព័ទ្ធ
ដោយការឈឺចាប់នៃស្ថាននរក ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានចាប់ផ្ដើម
ស្រែកទៅកាន់ប្រជាជនថាៈ មើលចុះ ខ្ញុំមានទោស រីឯអ្នក

២៨ *ខ* ១ កូរិន. ១០:១៣.
គ ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត; សេចក្ដីអត់ធន់.
២៩ *ក* អាលម៉ា ៧:២៤.
ខ គ. និង ស. ២០:៣១; ៧៦:១១៦.
ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
គ គ. និង ស. ៨៤:២៤.
៣០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជាប់ទោស; ស្ថាននរក.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
១៤ ១*ក* ២ ពង្សាវ. ២២:៨–១៣.
ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
២ *ក* អាលម៉ា ១២:៣–៧.
ខ អាលម៉ា ១០:២៧.
៦ *ក* អាលម៉ា ១៥:៥.
ខ ស.ប. បញ្ញាចិត្ត.
៧ *ក* អាលម៉ា ១១:២១–៣៧.

ទាំងពីរនេះគ្មាន ទោសនៅចំពោះព្រះទេ ។ ហើយគាត់បាន
ចាប់ផ្ដើមអង្វរជំនួសអ្នកទាំងពីរ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក; តែ
ប្រជាជនមើលងាយគាត់ ដោយ និយាយថា៖ តើអ្នកឯងត្រូវ
អារក្សចូលហើយឬ ? ហើយប្រជាជនបានស្ដោះដាក់គាត់ ហើយ
[ខ]បណ្ដេញគាត់ចេញ ព្រមទាំងអស់អ្នកណាដែល ជឿតាម
ពាក្យ ដែលអាលម៉ា និងអាមូលេកបាននិយាយ; ហើយពួកគេ
បានបណ្ដេញអ្នកទាំងនោះចេញទៅ ហើយបានចាត់មនុស្សឲ្យ
ចោលថ្មលើគេទៀតផង ។
៨ ហើយពួកគេបានយកប្រពន្ធកូនអ្នកទាំងនោះមកមូលគ្នា
ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿ ឬត្រូវបានបង្រៀនឲ្យ
ជឿតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏គេបញ្ជាឲ្យបោះចោលទៅ
ក្នុងភ្លើងដែរ; ហើយគេក៏បានប្រមូលយកបញ្ជីទាំងឡាយ
របស់ជនទាំងនោះ ដែលមានព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធទាំង ឡាយ
ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងដែរ ដើម្បីឲ្យបញ្ជីប្រវត្តិទាំងនោះឆេះ
ហើយបំផ្លាញទៅដោយភ្លើង ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាននាំអាលម៉ា
និងអាមូលេក ហើយសែងអ្នកទាំងពីរ យកទៅកន្លែងសម្លាប់
ដើម្បីឲ្យអ្នក ទាំងពីរធ្វើសាក្សី នូវការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃពួកអ្នក
ដែលត្រូវភ្លើងឆេះ ។
១០ ហើយកាលដែលអាមូលេកបានឃើញការឈឺចាប់
របស់ពួកស្ត្រី និងកូនក្មេង ដែលត្រូវភ្លើងឆេះនោះ
លោកក៏ឈឺចាប់; ហើយ លោកបានពោលទៅអាលម៉ាថា៖
តើយើងអាចមើលឆាកដ៏ស្លប់ស្លែងនេះម្ដេចកើត? ហេតុដូច្នេះ
ហើយ ចូរយើងលាតដៃរបស់យើង ហើយអនុវត្ត
[ក]អំណាចនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងយើង ហើយជួយអ្នកទាំងនេះ
ពីអណ្ដាតភ្លើងចុះ ។
១១ ប៉ុន្តែ អាលម៉ាបានពោលទៅកាន់លោកថា៖ ព្រះវិញ្ញាណ
ទ្រង់រារាំងមិនឲ្យខ្ញុំលាតដៃឡើយ; ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ទទួល យកពួកគេឡើងទៅឯទ្រង់ ក្នុង[ក]សិរីល្អហើយ; ហើយ
ទ្រង់ទ្រាំដើម្បីឲ្យគេអាចធ្វើការនេះ ឬក៏ដើម្បីឲ្យប្រជាជន
អាចធ្វើការនេះដល់ពួកគេ ស្របតាមភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ
ដើម្បីឲ្យ[ខ]សេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយដែលទ្រង់នឹងអនុវត្តមកលើគេ
នៅក្នុងសេចក្ដីពិរោធរបស់ទ្រង់នោះ អាចបានត្រឹមត្រូវ; ហើយ
[គ]ឈាមរបស់[ឃ]អ្នកឥតទោសនឹងឈរជាសាក្សីទាស់នឹងគេ មែនហើយ
គឺនឹងស្រែកដ៏ខ្លាំងទាស់នឹងគេ នៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់ ។
១២ ឥឡូវនេះ អាមូលេកបានពោលទៅកាន់អាលម៉ាថា៖
មើលចុះ ប្រហែលជាគេនឹងដុតយើងដែរ ។
១៣ ហើយអាលម៉ាបាននិយាយថា៖ ចូរទុកឲ្យការណ៍
នេះកើតឡើង ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ចុះ ។ ប៉ុន្តែ
មើលចុះ កិច្ចការ របស់យើងមិនទាន់ចប់នៅឡើយទេ;
ហេតុនេះហើយ គេពុំដុតយើងទេ ។
១៤ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែល
សាកសពនៃពួកអ្នកដែលត្រូវគេបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងបាន
ឆេះអស់ហើយ និងបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលគេបានបោះចោលទៅ
ក្នុងភ្លើង ជាមួយគេនោះ ក៏ត្រូវឆេះអស់ហើយដែរ នោះមេចៅក្រម
នៃដែនដីនោះ បានមក ហើយឈរចំពោះមុខអាលម៉ា និង
អាមូលេក ដែលជាប់ចំណង; ហើយគាត់ទះកំផ្លៀងអ្នក
ទាំងពីរនឹងដៃ ហើយបាននិយាយទៅគេ ថា៖ បន្ទាប់ពីអ្វីដែល
អ្នកបានឃើញនេះ តើអ្នកនឹងបង្រៀនប្រជាជននេះទៀត ដើម្បីឲ្យ
ពួកគេត្រូវបោះចោលទៅក្នុង[ក]បឹងភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រឬ ?
១៥ មើលចុះ អ្នកឃើញថា អ្នកគ្មានអំណាចនឹងជួយពួកអ្នក
ដែលត្រូវបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងសោះ; ឯព្រះទ្រង់ក៏មិនបាន
សង្គ្រោះពួកគេ ដែរ ទោះជាពួកគេមានសេចក្ដីជំនឿ
ដូចអ្នកក៏ដោយ ។ ហើយចៅក្រមនោះក៏ទះកំផ្លៀងគេទៀត
ហើយសួរថា៖ តើអ្នកនិយាយថាដូចម្ដេច ទៅអំពីការណ៍នេះ ?
១៦ ឥឡូវនេះ ចៅក្រមនេះ ជាអ្នកដើរតាមរបៀប និងសេច
ក្ដីជំនឿរបស់[ក]នីហូរ ដែលបានសម្លាប់គេឌាន ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា និង
អាមូលេក ពុំបានឆ្លើយតបនឹងគាត់ទាល់តែសោះ; ហើយគេក៏វាយ
អ្នកទាំងពីរ ទៀត ហើយបានប្រគល់គេទៅឲ្យពួកភ្នាក់ងារ
ដើម្បីយកទៅដាក់គុក ។
១៨ ហើយកាលដែលអ្នកទាំងពីរត្រូវគេដាក់គុកអស់បីថ្ងៃ
ហើយ នោះក៏មាន[ក]ពួកមេធាវី ពួកចៅក្រម ពួកសង្ឃ និង
គ្រូបង្រៀនជាច្រើន នាក់ ជាពួកអ្នកដែលកាន់តាមជំនឿនៃនីហូរ;
ហើយពួកគេបានមកមើលគេនៅឯគុក ហើយបានសួរអ្នក
ទាំងពីរជាច្រើនប្រការ; តែអ្នកទាំង ពីរពុំបានឆ្លើយអ្វីទាំងអស់ ។

៧ ខ អាលម៉ា ១៥:១.
១០ ក អាលម៉ា ៨:៣០–៣១.
១១ ក ស.ប. សិរីល្អ.
ខ ទំនុក. ៣៧:៨–១៣;
អាលម៉ា ៦០:១៣;
គ. និង ស. ១០៣:៣.
ស.ប. សេចក្ដីយុត្ដិធម៌.
គ ស.ប. ធ្វើទុក្ករកម្ម, ទុក្ករកម្ម.
ឃ ម៉ូសាយ ១៧:១០.
១៤ ក អាលម៉ា ១២:១៧.
១៦ ក អាលម៉ា ១:៧–១៥.
១៨ ក អាលម៉ា ១០:១៤; ១១:២០.

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចៅក្រមនោះបាន
ឈរនៅចំពោះមុខគេ ហើយសួរថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិន
ឆ្លើយតបនឹង សំនួររបស់មនុស្សទាំងនេះ? តើអ្នកមិនដឹងទេឬថា
ខ្ញុំមានអំណាចអាចបោះអ្នកចោលទៅក្នុងអណ្ដាតភ្លើងដែរ ?
ហើយគេបានបញ្ជាឲ្យ អ្នកទាំងពីរនិយាយ; តែអ្នកទាំងពីរពុំឆ្លើយអ្វី
ទាំងអស់ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានចេញទៅវិញ លុះដល់ស្អែកឡើង ក៏ត្រឡប់មកវិញទៀត;
ហើយចៅក្រមនោះក៏ទះ កំផ្លៀងគេម្ដងទៀត ។ ហើយមនុស្ស
ជាច្រើន ក៏បានមកវាយគេដែរ ដោយនិយាយថា៖ តើអ្នកនឹង
ឈរ ហើយថ្កោលទោសប្រជាជននេះ ហើយទម្លាក់ទោសដល់
ច្បាប់របស់យើងទៀតឬ ? បើសិនជាអ្នកមានអំណាច
ដ៏ខ្លាំងបែបនេះមែន ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិន[ក]ដោះលែងខ្លួន ឯងទៅ ?
២១ ហើយគេបានថាឲ្យអ្នកទាំងពីរជាច្រើន សង្កៀតធ្មេញដាក់គេ
ហើយស្ដោះដាក់គេ ហើយនិយាយថា៖ តើយើងនឹងមាន
រូបរាងដូច ម្ដេច នៅពេលដែលយើងត្រូវជាប់ទោស ?
២២ ហើយរឿងបែបនេះជាច្រើន មែនហើយ អស់
ទាំងកាយវិការបែបនេះ ដែលពួកគេបាននិយាយដាក់អ្នកទាំងពីរ;
ហើយពួកគេ បានចំអកឡកឡឺយ ដាក់អ្នកទាំងពីរអស់ជាច្រើន
ថ្ងៃយ៉ាងនោះហើយ ។ ហើយពួកគេបានបង្អត់អាហារអ្នកទាំងពីរ
ដើម្បីឲ្យគេឃ្លាន ហើយបង្អត់ទឹក ដើម្បីឲ្យគេស្រេក; ហើយគេថែម
ទាំងដោះយកសំលៀកបំពាក់ពីគេ ដើម្បីឲ្យគេនៅអាក្រាត;
ហើយគេត្រូវបានចងដោយខ្សែ ដ៏មាំយ៉ាងនេះ ហើយដាក់នៅ
ក្នុងគុក ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេ
រងទុក្ខយ៉ាងនេះអស់ជាច្រើនថ្ងៃមក (ហើយគឺនៅថ្ងៃទីដប់ពីរ នៃខែ
ទីដប់ នៅឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជន
នីហ្វៃ) គឺថា មេចៅក្រមនៃដែនដីអាំម៉ូណៃហា និងពួក
គ្រូបង្រៀនរបស់គេ និងពួក មេធាវីរបស់គេជាច្រើននាក់បាន
ទៅកាន់គុក ដែលអាលម៉ា និងអាមូលេកត្រូវគេចងដោយ
ចំណងដ៏ជាប់នៅក្នុងទីនោះ ។
២៤ ហើយមេចៅក្រមបានឈរនៅចំពោះមុខគេ
ហើយវាយគេទៀត ហើយបាននិយាយទៅកាន់គេថា៖ បើ
សិនជាអ្នកមានអំណាច នៃព្រះ ចូរអ្នកដោះលែងខ្លួនឯងឲ្យ
រួចផុតពីចំណងនេះមើល ហើយពេលនោះ យើងនឹងជឿថា ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹងបំផ្លាញប្រជាជននេះ តាមពាក្យសំដីរបស់អ្នកមែន ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់
គ្នាបានទៅវាយអ្នកទាំងពីរ ដោយនិយាយពាក្យដូចគ្នា រហូតដល់
អ្នកចុង ក្រោយបង្អស់; ហើយកាលដែល[ក]អ្នកចុងក្រោយបង្អស់
បាននិយាយទៅគេចប់ហើយ នោះព្រះចេស្ដានៃព្រះក៏មក
សណ្ឋិតលើអាលម៉ា និង អាមូលេក ហើយគេក៏ក្រោកឈរឡើង ។
២៦ ហើយអាលម៉ាស្រែកថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងខ្ញុំ
[ក]ត្រូវរងទុក្ខនូវការឈឺចាប់នេះ ដល់ពេលណាទៅ ? ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ សូមចំរើនកម្លាំងដល់យើងខ្ញុំផង តាមសេចក្ដី
ជំនឿរបស់យើងខ្ញុំ ទៅលើព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យយើងដោះខ្លួនឲ្យ
រួចផងចុះ ។ ហើយពួកគេក៏ផ្ដាច់ចំណង ដែលចងគេ; ហើយ
កាលដែលប្រជាជនបានឃើញការណ៍នេះ នោះពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមរត់គេចខ្លួន ព្រោះខ្លាចការបំផ្លាញនឹងធ្លាក់មក
លើគេមែន ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេភិតភ័យជា
ខ្លាំង រហូតដល់គេដួលទៅលើដី ហើយពុំបានទាំងទៅដល់[ក]ទ្វារគុក
ខាង ក្រៅផង; ហើយផែនដីរញ្ជួយជាខ្លាំង ហើយជញ្ជាំងគុក
បានប្រេះជាពីរ រហូតដល់ធ្លាក់មកលើដី; ហើយមេចៅក្រម
និងពួកមេធាវី និងពួក សង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀន ដែលបានវាយ
អាលម៉ា និងអាមូលេក គេក៏ត្រូវស្លាប់ដោយជញ្ជាំង
ធ្លាក់សង្កត់លើ ។
២៨ ហើយអាលម៉ា និងអាមូលេក បានចេញពីគុក
ហើយគេពុំមានត្រូវរបួសអ្វីសោះ; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន
ប្រទានអំណាចឲ្យគេ ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ដែល
ជាសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។ ហើយ[ក]អ្នកទាំងពីរបាន
ដើរចេញពីគុកមកភ្លាម; ហើយគេបានរួច ពីចំណងដែល
ចងគេ; ហើយគុកបានរលំទៅលើដី ហើយក្រៅពីអាលម៉ា និង
អាមូលេក ឯមនុស្សដែលនៅក្នុងបរិវេណគុកក៏ត្រូវស្លាប់អស់
រលីង ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ដើរចេញមកឯទីក្រុងភ្លាម ។
២៩ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនបានឮសម្លេងដ៏ខ្លាំង ក៏នាំគ្នារត់ចេញ
មកទាំងហ្វូង ចង់ដឹងថាតើមកពីហេតុអ្វី; ហើយកាលដែលពួក
គេបាន ឃើញអាលម៉ា និងអាមូលេកចេញពីគុកមក ហើយ
ជញ្ជាំងគុកបានរលំទៅលើដី នោះពួកគេក៏កើតសេចក្ដីភិតភ័យជា

២០ ក ម៉ាថាយ ២៧:៣៩–៤៣.
២៥ ក អាលម៉ា ៨:៣១.
២៦ ក យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៥:១០–១១;
ម៉ូសាយ ១៧:១០–២០;
គ. និង ស. ១២១:៧–៨.
២៧ ក កិច្ចការ ១៦:២៦;
អេធើរ ១២:១៣.
២៨ ក យ៉ាកុប ៤:៦;
៣ នីហ្វៃ ២៨:១៩–២២.

ខ្លាំង ហើយបានរត់គេច ចេញពីវត្តមាននៃអាលម៉ា និងអាមូលេក
ប្រៀបដូចជាពពែនាំកូនរត់គេចចេញពីគោពីរយ៉ាងនោះដែរ;
ហើយដោយរបៀបនេះ ពួកគេបាន រត់គេចចេញពីវត្តមាន
នៃអាលម៉ា និងអាមូលេក ៕

ជំពូកទី ១៥

អាលម៉ា និងអាមូលេកទៅដែនដីសៃដុម ហើយតាំងសាសនាចក្រមួយឡើង — អាលម៉ាព្យាបាលស៊ីអែសរ៉ុម ហើយគាត់ចូលរួមនឹង សាសនាចក្រ — មនុស្សជាច្រើនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយសាសនាចក្រចំរើនលូតលាស់ — អាលម៉ា និងអាមូលេក ទៅឯក្រុង សារ៉ាហិមឡា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៨១ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា និងអាមូលេក
ត្រូវបានបញ្ជាឲ្យចេញពីទីក្រុងនោះ; ហើយគេបានចេញទៅ
ដល់ដែនដីសៃដុម; ហើយមើលចុះ នៅទីនោះ គេបានប្រទះឃើញ
ប្រជាជនទាំងអស់ ដែលបានចាកចេញពីដែនដីអាំម៉ូណៃហា
ជាមនុស្សដែលត្រូវគេបណ្ដេញ ហើយចោលថ្មលើ
ពីព្រោះគេជឿតាមពាក្យសំដីនៃអាលម៉ា ។
២ ហើយអ្នកទាំងពីរបានរៀបរាប់ប្រាប់គេពីរឿងទាំងអស់
ដែលបានកើតឡើងដល់ប្រពន្ធ និងកូនចៅគេ និងពីខ្លួនអ្នក
ទាំងពីរផង និងពីអំណាចនៃការដោះលែងរបស់គេ ។
៣ ហើយស៊ីអែសរ៉ុមបានដេកឈឺនៅសៃដុម ដោយ
គ្រុនក្ដៅដែលកំពុងដុតរោល ដែលបណ្ដាលមកអំពីសេចក្ដីទុក្ខ
ដ៏ធំនៅក្នុងគំនិតគាត់ ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិត ដែលគាត់
បានប្រព្រឹត្ត ព្រោះគាត់បានគិតស្មានថា អាលម៉ា និង
អាមូលេកពុំរស់នៅទៀតទេ; ហើយគាត់បានគិត ស្មានថា អ្នក
ទាំងពីរត្រូវគេសម្លាប់ចោល ពីព្រោះតែសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់
គាត់ ។ ហើយអំពើបាបដ៏ធំនេះ និងអំពើបាបជាច្រើនទៀត
របស់គាត់ បានធ្វើឲ្យគំនិត គាត់កើតទុក្ខ រហូតដល់ធ្វើឲ្យ
គាត់ឈឺជាខ្លាំង ដោយគ្មានច្រកចេញ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ទើបគាត់ចាប់ផ្ដើមដុតរោលដោយ កំដៅដ៏ឆេះឆ្អួល ។
៤ ឥឡូវនេះ កាលដែលគាត់បានឮថា អាលម៉ា និង
អាមូលេក បានមកក្នុងដែនដីសៃដុមហើយ នោះចិត្តគាត់
ចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដី ក្លាហានឡើង; ហើយគាត់បានផ្ញើសារ
មួយ ទៅអ្នកទាំងពីរភ្លាម ចង់ឲ្យអ្នកទាំងពីរមកជួបនឹងគាត់ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកទាំងពីរក៏មកភ្លាម
ធ្វើតាមសារដែលគាត់បានផ្ញើទៅពួកគេ; ហើយគេបានចូលទៅ
ក្នុងផ្ទះ ទៅរកស៊ីអែសរ៉ុម; ហើយគេបានឃើញគាត់ដេកនៅលើគ្រែ
ឈឺអស់កម្លាំង ដោយមកពីគ្រុនក្ដៅដែលកំពុងដុតរោល; ឯគំនិត
គាត់ក៏ឈឺចាប់ ជាខ្លាំង ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់
គាត់; ហើយកាលគាត់បានឃើញអ្នកទាំងពីរ នោះគាត់ក៏លាតដៃ
ហើយសូមអង្វរឲ្យអ្នកទាំង ពីរជួយព្យាបាលគាត់ផង ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបាននិយាយ
ទៅគាត់ ទាំងចាប់ដៃគាត់ថា៖ តើអ្នកជឿដល់ព្រះចេស្ដានៃ
ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងការសង្គ្រោះឬទេ ?
៧ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា៖ បាទ ខ្ញុំជឿពាក្យទាំងអស់ដែល
លោកបានបង្រៀន ។
៨ ហើយអាលម៉ាបាននិយាយថា៖ បើសិនជាអ្នកជឿដល់ការ
ប្រោសលោះនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងអាចបានជាសះស្បើយ ។
៩ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ បាទ ខ្ញុំជឿតាមពាក្យសំដី
របស់លោក ។
១០ ហើយលំដាប់នោះ អាលម៉ាបានអំពាវនាវដល់ព្រះ
អម្ចាស់ថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើងខ្ញុំអើយ សូមទ្រង់
មានសេចក្ដីមេត្តា ករុណាដល់បុរសនេះ ហើយព្យាបាល
គាត់ឲ្យបានជាផងចុះ ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់គាត់ ដែល
មានទៅលើព្រះគ្រីស្ទ ។
១១ ហើយកាលអាលម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះស៊ីអែសរ៉ុមក៏ស្ទុះក្រោកឈរ ហើយចាប់ផ្ដើមដើរ; ហើយ
ការណ៍ នេះបានផ្ដល់នូវការអស្ចារ្យជាខ្លាំង ដល់ប្រជាជនទាំងអស់
ហើយដំណឹងនេះបានខ្ចរខ្ចាយទៅគ្រប់ទិសទី លើដែនដីសៃដុម ។
១២ ហើយអាលម៉ាធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យស៊ីអែសរ៉ុមថ្វាយព្រះ
អម្ចាស់; ហើយចាប់ពីពេលនោះមក លោកក៏ចាប់ផ្ដើមប្រកាស
ប្រាប់ ប្រជាជន ។
១៣ ហើយអាលម៉ាបានតាំងសាសនាចក្រមួយឡើង
នៅលើដែនដីសៃដុម ហើយបានញែកពួកសង្ឃ និងពួក
គ្រូបង្រៀននៅលើដែនដី ដើម្បីធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយព្រះអម្ចាស់
ឲ្យអស់អ្នកណាដែលមានបំណងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

១៥ ១ *ក* អាលម៉ា ១៦:២–៣, ៩, ១១.
ខ អាលម៉ា ១៤:៧.
២ *ក* អាលម៉ា ១៤:៨–១៤.
ខ អាលម៉ា ១៤:២៨.
៣ *ក* អាលម៉ា ១៤:៦–៧.
៦ *ក* ម៉ាកុស ៩:២៣.
៨ *ក* ស.ប. ប្រោស, ការប្រោស.
១០ *ក* ម៉ាកុស ២:១–១២.
១១ *ក* កិច្ចការ ៣:១–១១.

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានចំនួនច្រើន; ព្រោះពួកគេបានប្រមូលគ្នាមកពីគ្រប់តំបន់ ដែលនៅជុំវិញក្រុងសៃដុម ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

១៥ ប៉ុន្តែ រីឯប្រជាជនដែលនៅឯដែនដីអាំម៉ូណៃហា ពួកគេនៅតែមានចិត្តរឹងរូស និងក្បាលរឹង; ហើយគេមិនប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេឡើយ ដោយចោទថាអំណាចទាំងអស់របស់អាលម៉ា និងអាមូលេក គឺជារបស់ផងអារក្ស; ព្រោះពួកគេជាអ្នកកាន់តាម [ក]ជំនឿនៃនីហ៊ុរ ហើយពុំជឿដល់ការប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេឡើយ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា និងអាមូលេក ឯអាមូលេកបាន[ក]បោះបង់ចោលមាស និងប្រាក់ទាំងអស់របស់គាត់ និងវត្ថុមានតម្លៃៗរបស់លោក ដែលនៅឯដែនដីអាំម៉ូណៃហា ដើម្បីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ លោក[ខ]ត្រូវបានបដិសេធដោយពួកអ្នកដែលធ្លាប់ជា មិត្តភក្ដិរបស់លោក និងដោយឪពុកលោក និងញាតិសន្ដានរបស់លោកផងដែរ ។

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ក្រោយពីអាលម៉ាបានតាំងសាសនាចក្រមួយឡើងនៅក្រុងសៃដុម នោះលោកសង្កេតឃើញមាន[ក]ជ័យជំនះ មួយ ដ៏ធំ មែនហើយ លោកឃើញថា ប្រជាជនបានឈ្នះលើការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់គេ ហើយបានចាប់ផ្ដើម[ខ]បន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយបាន ចាប់ផ្ដើមជួបជុំគ្នានៅក្នុងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ ដើម្បី[គ]ថ្វាយបង្គំព្រះ នៅចំពោះទីអាសនា ដោយ[ឃ]ចាំយាម ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច ដើម្បីឲ្យគេបានដោះរួចផុតពីអារក្សសាតាំង និងពីសេចក្ដី[ង]ស្លាប់ និងពីសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ —

១៨ ឥឡូវនេះ ដូចជាខ្ញុំបាននិយាយមកហើយថា កាលអាលម៉ាបានឃើញការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ ហេតុដូច្នេះហើយលោក បាននាំអាមូលេក ហើយបានមកឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបាននាំអាមូលេកមកឯផ្ទះរបស់លោកផ្ទាល់ ហើយបានជួយលោក នៅពេលលោកមានទុក្ខ ហើយចំរើនកម្លាំងដល់លោក នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ។

១៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ៕

ជំពូកទី ១៦

ពួកលេមិនបំផ្លាញប្រជាជននៅដែនដីអាំម៉ូណៃហា — សូរ៉ាំដឹកនាំពួកនីហ្វៃ ឲ្យបានជ័យជំនះលើពួកលេមិន — អាលម៉ា និងអាមូលេក និងអ្នកឯទៀតជាច្រើន ប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូល — ពួកគេបង្រៀនថា ក្រោយពីដំណើររស់ឡើងវិញ នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងលេច មកឲ្យពួកសាសន៍នីហ្វៃឃើញ ។ ប្រមាណជា ឆ្នាំ ៨១–៧៧ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នៅថ្ងៃទីប្រាំ នៃខែទីពីរ មាន សេចក្ដីសុខសាន្តដ៏ច្រើន នៅលើដែនដីសារ៉ាហិមឡា គ្មានសង្គ្រាម ឬការទាស់ទែងគ្នាអស់ប៉ុន្មានឆ្នាំ គឺរហូតដល់ថ្ងៃទីប្រាំនៃខែទីពីរ នៅក្នុងឆ្នាំទីដប់មួយ មានសំរែកនៃសង្គ្រាមឮទូទៅទាំងដែនដី ។

២ ត្បិតមើលចុះ ពលទ័ពសាសន៍លេមិន បានមកពីខាងទិសនៃទីរហោស្ថាន ចូលមកក្នុងព្រំប្រទល់ដែនដី គឺចូលមកដល់ទីក្រុង[ក]អាំម៉ូណៃហា ហើយបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ប្រជាជន និងបំផ្លាញទីក្រុងចោល ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មុនពេលពួកនីហ្វៃអាចកើនទ័ពឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីរុញច្រានពួកវាចេញពីដែនដីទៅ ពួកនោះបាន[ក]បំផ្លាញប្រជាជន ដែលនៅក្នុងទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា និងអ្នកខ្លះដែលនៅខាងត្បូងព្រំប្រទល់នឹងដែនដីណូអេផង ហើយបានចាប់អ្នកខ្លះទៀតយកទៅជាឈ្លើយ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

៤ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វៃមានបំណងចង់បានពួកអ្នក ដែលត្រូវចាប់យកទៅជាឈ្លើយ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានមកវិញ ។

៥ ហេតុដូច្នេះហើយ មនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវបានរើសឡើងឲ្យធ្វើជាមេទ័ពឯកលើពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ (ហើយឈ្មោះគាត់គឺសូរ៉ាំ ហើយលោកមានកូនប្រុសពីរនាក់ គឺលីហៃ និងអ័ហា) — ឥឡូវនេះ សូរ៉ាំ និងកូនប្រុសលោកទាំងពីរនាក់ដឹងថាអាលម៉ាជាសង្ឃជាន់ ខ្ពស់ក្នុងសាសនាចក្រ ហើយបានឮថា

១៥ *ក* អាលម៉ា ១:២–១៥.
១៦ *ក* លូកា ១៤:៣៣; អាលម៉ា ១០:៤.
ខ ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
១៧ *ក* អាលម៉ា ១៦:២១.
ខ ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
គ ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
ឃ ស.ប. ការអធិស្ឋាន; ចាំយាម, ពួកអ្នកចាំយាម.
ង ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
១៦ ២ *ក* អាលម៉ា ១៥:១, ១៥–១៦.
៣ *ក* អាលម៉ា ៩:១៨.

លោកមានវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក
គេក៏ទៅជួបនឹងលោក ហើយសួរ លោកចង់ដឹងថា តើព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យពួកគេចូលទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ដើម្បីទៅរកបងប្អូនគេ ដែលពួកលេមិន បាន
ចាប់យកទៅជាឈ្លើយនោះឬទេ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ាបានសូម
ដល់ព្រះអំពីរឿងនេះ ។ ហើយអាលម៉ាបានត្រឡប់មកវិញ
ហើយបាន ប្រាប់ពួកគេថា៖ មើលចុះ ពួកលេមិននឹងឆ្លងទន្លេស៊ីដូន
នៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងត្បូង នៅឯខាងនាយព្រំប្រទល់ដែនដី
ម៉ាន់តៃ ។ ហើយមើលចុះ គឺទីនោះហើយដែលអ្នកត្រូវ
ទៅជួបគេ គឺនៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន ហើយនៅទីនោះ ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រគល់បងប្អូន អ្នកដែលពួកលេមិនបានចាប់យក
ទៅជាឈ្លើយនោះឲ្យអ្នកហើយ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សូរាំ និង
កូនប្រុសលោកទាំងពីរនាក់ ក៏ឆ្លងទន្លេស៊ីដូន ជាមួយនឹងពល
ទ័ពរបស់គេ ហើយ បានដើរទៅហួសព្រំប្រទល់ដែនដីម៉ាន់តៃ
ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងត្បូង គឺនៅប៉ែកខាងកើត
នៃទន្លេស៊ីដូន ។
៨ ហើយពួកគេបានវាយប្រហារពលទ័ពលេមិន ហើយពួក
លេមិនក៏ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយត្រូវរុញច្រានចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន;
ហើយពួកគេបាននាំពួកបងប្អូនគេ ដែលពួកលេមិនបានចាប់យក
ទៅជាឈ្លើយ ហើយគ្មានអ្នកណាមួយ ដែលត្រូវបានយក
ទៅជាឈ្លើយ បាត់បង់សោះឡើយ ។ ហើយពួកគេបាន
នាំបងប្អូនគេវិលមកដែនដីខ្លួន ដើម្បីទៅគ្រប់គ្រងដីធ្លីរបស់ខ្លួនវិញ ។
៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ
ដោយពួកលេមិនត្រូវបានរុញច្រានឲ្យចេញពីដែនដីទៅ រីឯ
ប្រជាជនអាំម៉ូណៃហាក៏ត្រូវបំផ្លាញចោលទៅ; មែនហើយ អស់
ទាំងសាសន៍អាំម៉ូណៃហាត្រូវបំផ្លាញចោល ព្រមទាំងទីក្រុង
ដ៏ធំរបស់គេ ផង ដែលគេបាននិយាយថា ព្រះទ្រង់មិន
អាចបំផ្លាញបានឡើយ ពីព្រោះតែសភាពដ៏ធំរបស់វា ។
១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្រាន់តែមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ទីក្រុងនោះត្រូវ
បំផ្លាញសាបសូន្យចោលទៅ; ហើយសាកសពទាំងឡាយត្រូវ
ឆ្កែ និងសត្វព្រៃហែកស៊ីអស់ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
១១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែច្រើនថ្ងៃក្រោយមក
សាកសពរបស់គេត្រូវបានគរនៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី ហើយ
ត្រូវ បានកប់យ៉ាងរាក់ៗ ។ ហើយឥឡូវនេះ ទីនោះមាន
ក្លិនស្អុយជាខ្លាំង រហូតដល់គ្មានមនុស្សណាទៅយកដីនៅ
អាំម៉ូណៃហាឡើយ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក ។
ហើយគេបានហៅទីនោះថាជា ទីចោលស្ងាត់នៃពួកនីហ៊រ; ព្រោះ
ពួកគេជាអ្នកកាន់តាមជំនឿនៃ នីហ៊រ ដែលត្រូវគេសម្លាប់ចោល
ហើយដែនដីទាំងឡាយរបស់គេ នៅជាស្ងាត់សូន្យឈឹងតទៅ ។
១២ ហើយពួកលេមិនពុំបានមកធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងពួក
នីហ្វៃទៀតទេ រហូតដល់ឆ្នាំទីដប់បួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
ទៅលើ ប្រជាជននីហ្វៃ ។ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជននីហ្វៃមាន
សេចក្ដីសុខសាន្តតរៀងមក អស់រយៈបីឆ្នាំនៅលើអស់ទាំងដែនដី ។
១៣ ហើយអាលម៉ា និងអាមូលេក បានចេញទៅប្រកាស
ប្រាប់អំពីការប្រែចិត្តដល់ប្រជាជន នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
ទាំងឡាយ របស់គេ និងនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ
និងនៅក្នុងសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់គេដែរ ដែលបាន
សង់ឡើងតាមរបៀប ពួកសាសន៍យូដា ។
១៤ ហើយដរាបណាមានមនុស្សដែលចង់ស្ដាប់ពាក្យសំដី
របស់គេ គឺពួកនោះហើយដែលពួកគេបាននាំលែកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
ជារៀង រហូត ដោយមិនយោគយល់ខាងអ្នកណាឡើយសោះ ។
១៥ ម្ល៉ោះហើយ អាលម៉ា និងអាមូលេកបានចេញទៅ
ហើយព្រមទាំងមនុស្សជាច្រើនទៀតផង ដែលត្រូវបានរើសឡើង
សំរាប់ធ្វើ កិច្ចការនេះ ក៏បានចេញទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូល
ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ។ ហើយការតាំងសាសនាចក្រ ក៏កើត
ឡើងទូទៅទាំងដែនដី គឺនៅគ្រប់តំបន់ព័ទ្ធជុំវិញ នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន នៃសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ ។
១៦ ហើយគ្មានការមិនស្មើគ្នានៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ;
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើអស់ទាំងផ្ទៃផែនដី
ដើម្បីរៀបចំចិត្តគំនិតនៃកូនចៅមនុស្ស ឬក៏ដើម្បីរៀបចំចិត្តគេ
ឲ្យទទួលព្រះបន្ទូល ដែលនឹងត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងចំណោម
ពួកគេ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក —
១៧ ដើម្បីកុំឲ្យគេរឹងទទឹងនឹងព្រះបន្ទូល ដើម្បីកុំឲ្យគេអាចទៅជា
ឥតជំនឿ ហើយដើរឆ្ពោះទៅរកការបំផ្លិចបំផ្លាញឡើយ

៦ *ក* អាលម៉ា ៤៣:២៣–២៤.
៩ *ក* អាលម៉ា ៨:១៦; ៩:១៨–២៤; មរមន ៦:១៥–២២.
ខ អាលម៉ា ២៥:១–២.
១០ *ក* អាលម៉ា ៩:៤.
១១ *ក* អាលម៉ា ១:១៥; ២៤:២៨–៣០.
១៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:១៦.
ខ អាលម៉ា ២១:៤–៦, ២០.
១៤ *ក* អាលម៉ា ១:៣០.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១៩–២៩; ៤ នីហ្វៃ ១:៣.
ខ ស.ប. ចិត្តសង្រេង.

តែដើម្បី ឲ្យគេអាចទទួលព្រះបន្ទូល ដោយសេចក្ដីអំណរវិញ ហើយដើម្បីឲ្យបានទៅដូចជាមែកមួយ ដែលបានបំពៅជាប់ទៅនឹងដើមទំពាំងបាយ ជូរពិត ដើម្បីឲ្យគេអាចចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេបាន ។

១៨ ឥឡូវនេះ ពួកសង្ឃទាំងនោះ ដែលបានចេញទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ក៏បានប្រកាសទាស់នឹងការកុហក ការបញ្ឆោត ការឈ្នានីស ការជម្លោះ ការគំនុំ ការបង្អាប់ ការលួច ការប្លន់ ការបង្ខំ ការធ្វើឃាតកម្ម ការផិត និងការអាសអាភាសគ្រប់បែបយ៉ាង ដោយស្រែកប្រកាសសូមកុំឲ្យមានការអស់ទាំងនេះកើតឡើងឡើយ —

១៩ ពួកគេបានពន្យល់ប្រាប់អំពីការណ៍ដែលជិតនឹងកើតឡើង; មែនហើយ បានពន្យល់ប្រាប់អំពីការយាងមក នៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ការរងទុក្ខ និងការសុគតរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ។

២០ ហើយមនុស្សជាច្រើន បានសួរចង់ដឹងអំពីទីកន្លែង ដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាងមក; ហើយពួកគេត្រូវបានប្រាប់ថាទ្រង់នឹងលេចមកឲ្យពួកគេឃើញ បន្ទាប់ពីដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់; ហើយប្រជាជនបានឮការណ៍នេះ ដោយសេចក្ដីអំណរ និងដោយសេចក្ដីរីករាយពន់ប្រមាណ ។

២១ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីសាសនាចក្រត្រូវបានតាំងឡើងទូទៅអស់ទាំងដែនដីហើយ — ដោយមានជ័យជំនះលើអារក្ស ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏ត្រូវបានប្រកាសប្រាប់នៅក្នុងភាពត្រឹមត្រូវ នៅពាសពេញទាំងដែនដី ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចាក់ព្រះពរ ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់មកលើប្រជាជន — ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់បួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ៕

ដំណើររឿងរបស់ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិរបស់គេ ក្នុងការទទួលនគរ ព្រោះតែព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយបាន ឡើងទៅដែនដីនីហ្វៃ ដើម្បីទៅប្រកាសប្រាប់ពួកលេមិន; សេចក្ដីវេទនាទាំងឡាយ និងការដោះលែងរបស់គេ — ស្របតាមបញ្ជី របស់អាលម៉ា ។

មានរួមពីជំពូកទី ១៧ ដល់ ២៦

ជំពូកទី ១៧

ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយប្រកបដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈ — ពួកគេទៅផ្លូវរៀងៗខ្លួន ទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលដល់ពួក លេមិន — អាំម៉ូនទៅដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ហើយក្លាយទៅជាអ្នកបំរើស្ដេចឡាម៉ូណៃ — អាំម៉ូនជួយសង្គ្រោះហ្វូងចៀមរបស់ស្ដេច ហើយសម្លាប់ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ នៅត្រង់ទឹកស៊ីប៊ុស ។ ខទី ១–៣, ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៧ ម.គ.ស.; ខទី ៤, ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩១–៧៧ ម.គ.ស.; ហើយខទី ៥–៣៩, ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩១ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាលម៉ាកំពុងតែធ្វើដំណើរពីដែនដីគេឌាន ទៅឯទិសខាងត្បូងគឺឆ្ពោះទៅរក ដែនដីម៉ាន់តៃ មើលចុះ លោកមានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ដោយបានជួបនឹងពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ដែលកំពុងតែធ្វើដំណើរទៅដែនដី សារ៉ាហិមឡា ។

២ ឥឡូវនេះ ពួកបុត្រានៃម៉ូសាយទាំងនេះ បាននៅជាមួយនឹងអាលម៉ា នៅពេលដែលទេវតាបានលេចមកជាលើកដំបូងដល់លោក; ហេតុដូច្នេះហើយ អាលម៉ាបានអររីករាយជាខ្លាំងនៅពេលបានជួបបងប្អូនរបស់លោកទៀត; រីឯសេចក្ដីអំណររបស់លោក កាន់តែកើន ឡើងថែមទៀត ព្រោះពួកគេនៅជាបងប្អូនរបស់លោក ក្នុងព្រះអម្ចាស់នៅឡើយ; មែនហើយ ពួកគេបានមាំមួននៅក្នុងការស្គាល់ពី សេចក្ដីពិត; ព្រោះពួកគេជាមនុស្សដែលមានយោបល់ដ៏ជ្រាលជ្រៅ ហើយគេបានព្យាយាមពិចារណាមើលបទគម្ពីរ ដើម្បីឲ្យគេអាចស្គាល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។

៣ ប៉ុន្តែ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ; ពួកគេបានប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុងការអធិស្ឋាន និងការតមអាហារជាច្រើន; ហេតុដូច្នេះហើយ

---

១៧ *ក* យ៉ាកុប ៥:២៤.
ខ ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
គ អាលម៉ា ១២:៣៧; ១៣:១០–១៣.
១៨ *ក* អាលម៉ា ១៥:១៣.
ខ ស.ប. ការបោក, បញ្ឆោត, សេចក្ដីបញ្ឆោត.
គ ស.ប. ច្រណែន.
១៩ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើតនិងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
២០ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៩; ៣ នីហ្វៃ ១១:៧–១៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ១២:៤–៦.
២១ *ក* អាលម៉ា ១៥:១៧.
១៧ ១ *ក* អាលម៉ា ២៧:១៦.
ខ ម៉ូសាយ ២៧:៣៤.
២ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១១–១៧.
ខ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
៣ *ក* ស.ប. តម, តំណម; ការអធិស្ឋាន.

ពួកគេប្រកបដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិញ្ញាណ
នៃវិវរណៈ ហើយកាលណាគេបង្រៀន គឺគេបង្រៀនដោយ
អានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីព្រះ ។
៤ ហើយពួកគេបានបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះ អស់រយៈ
ពេលដប់បួនឆ្នាំ នៅក្នុងចំណោមពួកលេមិន ដោយបានទាំង
ទទួលការជោគ ជ័យជាច្រើន ក្នុងការនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យបាន
ស្គាល់ពីសេចក្ដីពិត; មែនហើយ ដោយអំណាចនៃពាក្យ
របស់គេ នោះមនុស្សជាច្រើន ត្រូវបាននាំទៅខាងមុខអាសនា
នៃព្រះ ដើម្បីអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយទទួលសារភាព
នូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេនៅ ចំពោះទ្រង់ ។
៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាកាលៈទេសៈ ដែលបានកើតឡើងដល់គេ
ក្នុងការធ្វើដំណើរ ព្រោះគេមានការវេទនាជាច្រើន; គេបានរង
ទុក្ខ ជាច្រើន ទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត ដូចជាការអត់ឃ្លាន
ការស្រេក និងការនឿយហត់ ព្រមទាំងការនឿយហត់ខាងផ្លូវ
វិញ្ញាណផង ។
៦ ឥឡូវនេះ នេះគឺដំណើររបស់គេៈ ក្រោយពីបានលាបិតាខ្លួន
គឺម៉ូសាយ នៅឆ្នាំទីមួយនៃរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម; ដោយបាន
ប្រកែកមិនព្រមទទួលនគរ ដែលបិតាគេចង់ប្រគល់ឲ្យគេ
ឯបំណងរបស់ប្រជាជនក៏ដូច្នោះដែរ;
៧ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគេបានចាកចេញពីដែនដី
សារ៉ាហិមឡាទៅ ហើយបានយកដាវរបស់គេ លំពែងរបស់គេ
ធ្នូរបស់គេ ព្រួញរបស់គេ និងខ្សែដង្ហក់របស់គេទៅផង;
ហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះ គឺដើម្បីគេអាចរកអាហារសំរាប់ខ្លួនគេ
ពេលនៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ។
៨ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ជាមួយ
នឹងមនុស្សមួយចំនួន ដែលគេបានរើស ដើម្បីឡើងទៅឯដែនដី
នីហ្វៃ គឺទៅ ប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់ពួកលេមិន ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរ
អស់ជាច្រើនថ្ងៃ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយគេបានតមអាហារ
ជាខ្លាំង ហើយបានអធិស្ឋានជាខ្លាំង ដើម្បីសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ប្រទានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដល់គេ ឲ្យទៅជា
មួយនឹងគេ ហើយស្ថិតនៅជាមួយនឹងគេ ដើម្បីឲ្យគេអាចបាន
ទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ប្រសិនបើ
មានលទ្ធភាព គឺដើម្បី នាំបងប្អូនគេ គឺពួកលេមិនឲ្យស្គាល់សេចក្ដី
ពិត ឲ្យស្គាល់នូវសេចក្ដីអាក្រក់ នៃសណ្ដាប់ទាំងឡាយ នៃពួក
អយ្យកោរបស់គេ ដែលជា សណ្ដាប់មិនត្រឹមត្រូវ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានយាងមករកគេ ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ហើយ
មានព្រះបន្ទូល ទៅគេថាៈ ចូរក្សាន្តចិត្តចុះ ហើយពួកគេក៏បាន
ក្សាន្តចិត្តទៅ ។
១១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេដែរថាៈ ចូរទៅ
ក្នុងចំណោមពួកលេមិន ដែលជាបងប្អូនអ្នក ហើយតាំងពាក្យ
របស់យើងចុះ; តែអ្នកត្រូវអត់ធន់ក្នុងការអត់ធ្មត់ និង
ការឈឺចាប់ ដើម្បីអ្នកអាចបង្ហាញនូវគំរូល្អទាំងឡាយ ដល់
ពួកគេក្នុងយើង ហើយ យើងនឹងយកអ្នកធ្វើជាគ្រឿង
ឧបករណ៍មួយក្នុងដៃយើង ដល់ការសង្គ្រោះព្រលឹងជាច្រើន ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចិត្តរបស់ពួកបុត្រា
នៃម៉ូសាយ ព្រមទាំងជនទាំងឡាយ ដែលនៅជាមួយនឹងគេ
ក៏មាន សេចក្ដីក្លាហានឡើង ដើម្បីទៅជួបនឹងពួកលេមិន
ដើម្បីប្រកាសប្រាប់គេនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបាន
មកដល់ព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកលេមិនហើយ នោះគេក៏បានបែកគ្នា
ហើយ បានដើរចេញពីគ្នារៀងៗខ្លួន ដោយទុកចិត្តទៅលើព្រះ
អម្ចាស់ថា ពួកគេនឹងជួបគ្នាទៀត នៅពេលចប់រដូវច្រូតកាត់;
ព្រោះគេបាន សន្និដ្ឋានថា កិច្ចការដែលគេបានទទួលធ្វើនេះ
មានទំហំធំធេងណាស់ ។
១៤ ហើយការនេះជាការធំប្រាកដមែន ព្រោះពួកគេបាន
ទទួលភារកិច្ច ដើម្បីទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដល់
ប្រជាជនមួយ ដែលព្រៃផ្សៃ រឹងរូស និងសាហាវ; ជាប្រជាជន
មួយដែលចូលចិត្តក្នុងការធ្វើឃាតកម្មដល់ពួកនីហ្វៃ និងការ

៣ *ខ* ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន — ការបង្រៀនដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ.
៤ *ក* អាលម៉ា ២៩:១៤.
ខ ស.ប. កិច្ចការផ្សាយសាសនា.
គ ស.ប. ឆ្លើយសារភាព, ការឆ្លើយសារភាព.
៥ *ក* អាលម៉ា ៨:១០.
៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:១, ៥–៩.
ខ ម៉ូសាយ ២៩:៣.
៩ *ក* អាលម៉ា ២៥:១៧.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ខ ម៉ូសាយ ២៣:១០; អាលម៉ា ២៦:៣.
គ អាលម៉ា ៣:១០–១២.
១០ *ក* គ. និង ស. ៥:១៦.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ អាលម៉ា ២៦:២៧.
១១ *ក* អាលម៉ា ២០:២៩.
ស.ប. សេចក្ដីអត់ធន់.
១៣ *ក* អាលម៉ា ២១:១.
ខ ម៉ាថាយ ៩:៣៧.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ១០:១២.

លួចប្លន់គេ; ហើយចិត្តគេត្រូវ បានភ្ជាប់ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ
ឬទៅលើមាស និងប្រាក់ និងត្បូងដ៏មានតម្លៃ; តែគេតែងតែស្វែងរក
របស់ទាំងនេះ ដោយការធ្វើឃាតកម្ម និងការលួចប្លន់ ដែល
គេមិនចាំបាច់ធ្វើការនឿយហត់ ដើម្បីរករបស់ទាំងនោះដោយ
ដៃឯងឡើយ ។
១៥ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេជាប្រជាជនមួយដ៏[ក]ខិលច្រអូស ពួក
គេជាច្រើនបានថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ហើយ[ខ]បណ្ដាសានៃព្រះបាន
ធ្លាក់មកលើ ពួកគេ ពីព្រោះតែសណ្ដាប់ទាំងឡាយនៃពួក
អយ្យកោគេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែសេចក្ដីសន្យានៃ
ព្រះអម្ចាស់ ក៏ប្រទានដល់ ពួកគេដែរ កាលណាគេប្រែចិត្ត ។
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ នេះគឺជាមូលហេតុ ដែលនាំឲ្យពួក
បុត្រានៃម៉ូសាយបានទទួលធ្វើកិច្ចការនេះ ក្រែងពួកគេអាច
នាំឲ្យមានការ ប្រែចិត្តដល់គេផង ក្រែងពួកគេអាចនាំគេឲ្យ
ស្គាល់ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ ។
១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបែកគ្នា ហើយបានចេញទៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេរៀងៗខ្លួន តាមព្រះបន្ទូល និងតាមព្រះចេស្ដា
នៃព្រះ ដែលបានប្រទានដល់គេ ។
១៨ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូន ធ្វើជាមេដឹកនាំគេ ឬបើនិយាយឲ្យចំ
គឺលោកបានធ្វើការងារបំរើពួកគេ ហើយលោកបាន
ចាកចេញពីគេទៅ បន្ទាប់ពីបាន[ក]ប្រទានពរដល់គេ តាមតំណែងនានា
របស់គេ ដោយបានចំណែកនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់គេ ឬបាន
ធ្វើការងារបំរើគេមុន ពេលលោកចេញដំណើរទៅ; ហើយដោយ
របៀបនេះ គេបានធ្វើដំណើររៀងៗខ្លួន ទូទៅទាំងដែនដី ។
១៩ ហើយអាំម៉ូនបានទៅដែនដី[ក]អ៊ីសម៉ាអែល ជាដែនដីដែល
បានហៅតាមឈ្មោះពួកកូនប្រុសរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ដែលបាន
ក្លាយ ទៅជាពួកសាសន៍លេមិនដែរ ។
២០ ហើយកាលអាំម៉ូនបានចូលទៅក្នុងដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល
នោះពួកលេមិនបានចាប់លោក ហើយចងលោក ជាសណ្ដាប់
របស់ ពួកគេ គឺចងសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ណា ដែលធ្លាក់មក
ក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់គេ ហើយក៏នាំយកទៅទូលស្ដេច; ម្ល៉ោះហើយ
តាមតែ ព្រះទ័យស្ដេច ទោះជាចង់សម្លាប់ពួកគេ ឬទុកពួក
គេឲ្យនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ឬយកពួកគេទៅដាក់គុក
ឬដេញពួកគេចេញក្រៅ ដែនដីក្ដី ក៏ស្រេចតែបំណង និងព្រះ
ទ័យរបស់ស្ដេច ។
២១ ម្ល៉ោះហើយ អាំម៉ូនក៏ត្រូវបាននាំទៅចំពោះស្ដេច ដែល
គ្រប់គ្រាលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល; ហើយទ្រង់មានព្រះនាមថា
ឡាម៉ូណៃ; ហើយទ្រង់ត្រូវជាពូជពង្សរបស់អ៊ីសម៉ាអែល ។
២២ ហើយស្ដេចក៏សួរអាំម៉ូន ចង់ដឹងថាតើលោកចង់
អាស្រ័យនៅក្នុងដែនដី ក្នុងចំណោមពួកលេមិន ឬក្នុង
ចំណោមប្រជាជនរបស់ ទ្រង់ឬទេ ។
២៣ ហើយអាំម៉ូនទូលទៅទ្រង់ថា៖ ព្រះពរ ទូលបង្គំចង់
អាស្រ័យនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះមួយរយៈពេលដែរ មែន
ហើយ គឺប្រហែលជារហូតដល់ថ្ងៃទូលបង្គំស្លាប់ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចឡាម៉ូណៃ
សព្វព្រះទ័យនឹងអាំម៉ូន ហើយបានបញ្ជាឲ្យស្រាយចំណងលោក
ចេញ; ហើយទ្រង់ចង់ឲ្យអាំម៉ូនយកបុត្រីរបស់ទ្រង់ម្នាក់ធ្វើជា
ភរិយា ។
២៥ តែអាំម៉ូនទូលទៅទ្រង់ថា៖ ទេ តែទូលបង្គំនឹងធ្វើជាអ្នក
បំរើរបស់ទ្រង់វិញ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ អាំម៉ូនបានក្លាយទៅជា
អ្នក បំរើស្ដេចឡាម៉ូណៃ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
លោកត្រូវចាត់ឲ្យទៅឃ្វាលហ្វូងចៀមរបស់ឡាម៉ូណៃ ជាមួយ
នឹងពួកអ្នក បំរើឯទៀត តាមសណ្ដាប់របស់ពួកលេមិនទៅ ។
២៦ ហើយក្រោយពីលោកបានបំរើស្ដេចអស់បីថ្ងៃ នៅពេល
ដែលលោកនៅជាមួយនឹងពួកអ្នកបំរើសាសន៍លេមិនឯទៀត កំពុង
តែនាំហ្វូងចៀមទៅកាន់កន្លែងដែលមានទឹក ដែលបានហៅថា
ទឹកស៊ីប៊ុស គឺជាកន្លែងដែលពួកលេមិនទាំងអស់ នាំហ្វូង
ចៀមគេទៅផឹកទឹកដែរ —
២៧ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលអាំម៉ូន និងពួកអ្នកបំរើ
របស់ស្ដេច កំពុងតែនាំហ្វូងចៀម ទៅកាន់កន្លែងដែលមាន
ទឹកនោះ មើលចុះ មានពួកលេមិនមួយចំនួន ដែលបាននាំ
ហ្វូងចៀមរបស់គេទៅរកទឹកនោះដែរ បានក្រោកឈរឡើង ហើយ
បានដេញបង្អើលហ្វូងចៀម របស់អាំម៉ូន និងពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេច
ហើយគេធ្វើឲ្យចៀមទាំងឡាយរត់បែកខ្ចែកទៅគ្រប់ទិសទី ។
២៨ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេច ក៏ចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំថា៖
ឥឡូវនេះ ស្ដេចនឹងសម្លាប់យើងហើយ ដូចជាទ្រង់ធ្លាប់បានសម្លាប់
បងប្អូនយើងឯទៀតដែរ ពីព្រោះហ្វូងចៀមគេត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ
ដោយអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកមនុស្សទាំងនេះ ។ ហើយពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើម យំជាខ្លាំងថា៖ មើលចុះ ហ្វូងចៀមរបស់យើងត្រូវ
ខ្ចាត់ខ្ចាយអស់ហើយ ។
២៩ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានយំព្រោះខ្លាចត្រូវប្រហារចោល ។

១៥ *ក* អាលម៉ា ៣:៦–១៩;
៣ នីហ្វៃ ២:១៥–១៦.
ខ អាលម៉ា ៩:១៦–២៤; ១៨:៥.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:១–៣.
១៨ *ក* ស.ប. ប្រទានពរ, មានពរ, ព្រះពរ.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ៧:៤–៦.

ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានឃើញការណ៍នេះ ចិត្តលោករីកឡើង
ដោយសេចក្ដីអំណរ; ព្រោះលោកនិយាយថា ខ្ញុំនឹងបង្ហាញ
អំណាចរបស់ខ្ញុំ ដល់ពួកអ្នកបំរើទូទៅដូចរូបខ្ញុំទាំងនេះ ឬក៏
អំណាចដែល នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ក្នុងការនាំហ្វូងចៀមទាំងនេះ
មកឲ្យស្ដេចវិញ ដើម្បីខ្ញុំអាចយកចិត្តពួកអ្នកបំរើទូទៅដូចរូបខ្ញុំនេះ
ដើម្បីខ្ញុំអាចដឹកនាំពួកគេ ឲ្យជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំផង ។
៣០ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាការគិតរបស់អាំម៉ូន កាល
ដែលលោកបានឃើញ ការទុក្ខព្រួយរបស់អ្នកទាំងនោះ ដែល
លោក បានចាត់ទុកថាជាបងប្អូនរបស់លោក ។
៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាន
លួងលោមគេ ដោយពាក្យសំដីលោកថា៖ ឱបងប្អូនទាំងឡាយ
របស់ខ្ញុំអើយ ចូរមានសេចក្ដីសង្ឃឹមចុះ ហើយចូរយើងនាំ
គ្នាទៅរកហ្វូងចៀម នោះយើងនឹងប្រមូលពួកវាមកវិញ ហើយ
នាំវាទៅឯកន្លែងដែលមាន ទឹកចុះ ហើយដោយបែបនេះ យើងនឹង
រក្សាហ្វូងចៀមឲ្យស្ដេច ហើយទ្រង់នឹងពុំសម្លាប់យើងចោលឡើយ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ទៅរកហ្វូងចៀមទាំងនោះ ហើយពួកគេបានដើរតាមអាំម៉ូន
ហើយគេបាន រត់យ៉ាងលឿន ហើយបានស្ទាក់មុខហ្វូងចៀម
ទាំងឡាយរបស់ស្ដេច ហើយបានប្រមូលហ្វូងចៀមទាំងនោះ
មកវិញទៀត ហើយបាននាំ ទៅកាន់កន្លែងដែលមានទឹក ។
៣៣ ហើយពួកជនទាំងនោះ ក៏ក្រោកឡើងបង្អើលហ្វូងចៀម
របស់គេទៀត; តែអាំម៉ូនពោលទៅកាន់បងប្អូនលោកថា៖ ចូរហ៊ុំ
ជុំវិញហ្វូងចៀមកុំឲ្យវារត់បាន; ហើយខ្ញុំនឹងទៅតតាំងជាមួយ
នឹងជនទាំងនេះ ដែលបង្អើលហ្វូងចៀមរបស់យើង ។
៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានធ្វើតាមបង្គាប់របស់អាំម៉ូន
ហើយលោកបានចេញទៅតតាំងនឹងពួកជន ដែលឈរនៅក្បែរ
ទឹកស៊ីប៊ុស; ឯពួកនោះមានគ្នាមិនតិចទេ ។
៣៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំខ្លាចអាំម៉ូនសោះ ព្រោះគេ
បានគិតស្មានថា ពួកគេតែម្នាក់ក៏អាចសម្លាប់លោក តាមទំនើង
ចិត្តគេ បានដែរ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា ព្រះទ្រង់បានសន្យានឹង
ម៉ូសាយថា ទ្រង់នឹងរំដោះពួកបុត្រាលោកឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃពួក
គេ; ហើយពួកគេ ក៏ពុំបានដឹងអ្វីទាល់តែសោះ អំពីព្រះអម្ចាស់;
ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេចូលចិត្តក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញបងប្អូនគេ;
ហើយដោយហេតុនេះ បានជាគេឈរចាំបង្អើលហ្វូងចៀម
របស់ស្ដេច ។
៣៦ តែអាំម៉ូនបានក្រោកឈរឡើង ហើយបានចាប់ផ្ដើម
បាញ់ក្រួសទៅលើគេនឹងខ្សែដង្ហក់របស់លោក; មែនហើយ
លោកបាន បាញ់ក្រួសទៅលើគេ ដោយអំណាចដ៏ខ្លាំង;
ហើយហេតុនេះ លោកបានសម្លាប់ពួកគេមួយចំនួន រហូត
ដល់ធ្វើឲ្យពួកគេបានចាប់ផ្ដើម មានសេចក្ដីអស្ចារ្យនឹងអានុភាព
របស់លោក; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេខឹងដែរ
មកពីបងប្អូនគេត្រូវស្លាប់ ហើយពួកគេ តាំងចិត្តថា នឹង
រំលំលោក; ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយឃើញថា ពួកគេមិនអាច
បាញ់ក្រួសត្រូវលោកទេ នោះគេក៏វាយលោកនឹងដំបង
ដើម្បីសម្លាប់លោកចោល ។
៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលមនុស្សម្នាក់លើកដំបងឡើងវាយ
អាំម៉ូន នោះលោកក៏កាត់ដៃគេ ដោយដាវរបស់លោក;
ក្បិតលោក បានទប់នឹងការវាយរបស់គេ ដោយកាប់ដៃគេនឹង
មុខដាវរបស់លោក ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដី
អស្ចារ្យជាខ្លាំង ហើយបានចាប់ផ្ដើមរត់គេចពីលោក; មែន
ហើយ ហើយពួកគេពុំមែនមានចំនួនតិចទេ; ហើយលោកបាន
ធ្វើឲ្យពួកគេរត់ ដោយកម្លាំងដៃ របស់លោក ។
៣៨ ឥឡូវនេះ ពួកគេចំនួនប្រាំមួយនាក់ដែលត្រូវដួលដោយ
សារខ្សែដង្ហក់ តែលោកមិនបានសម្លាប់នរណាម្នាក់ ដោយ
ដាវរបស់ លោកឡើយ លើកលែងតែអ្នកនាំមុខប៉ុណ្ណោះ;
ហើយលោកបានកាត់ដៃរបស់ពួកគេ នៅពេលគេលើកដៃ
មកវាយលោក ហើយ ដៃទាំងនោះពុំមែនតិចទេ ។
៣៩ ហើយកាលដែលលោកបានរុញច្រានពួកគេទៅឆ្ងាយហើយ
នោះលោកក៏ត្រឡប់មកវិញ ហើយគេបានឲ្យហ្វូងចៀមរបស់គេ
ផឹកទឹក ហើយក៏នាំហ្វូងចៀមត្រឡប់ទៅវាលស្មៅរបស់ស្ដេចវិញ
រួចហើយ បានទៅគាល់ស្ដេច ដោយបានយកដៃទាំងឡាយ
ដែលបាន កាត់ផ្ដាច់ដោយដាវរបស់អាំម៉ូន គឺជាដៃរបស់ពួកដែល
រកសម្លាប់លោកចោល; ហើយដៃទាំងនោះត្រូវបាននាំយក
ទៅគាល់ស្ដេច ដើម្បីជាទីបន្ទាល់ដល់ការណ៍ដែលបានធ្វើមក ៕

ជំពូកទី ១៨

ស្ដេចឡាម៉ូណៃស្មានថា អាំម៉ូនជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា — អាំម៉ូនបង្រៀនស្ដេចអំពីការបង្កបង្កើត, អំពីទំនាក់ទំនងនៃព្រះជាមួយនឹង មនុស្ស, និងអំពីការប្រោសលោះ ដែលនឹងមកតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ — ឡាម៉ូណៃជឿ ហើយដួលទៅលើដីហាក់ដូចជាសុគត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០ ម.គ.ស. ។

៣៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:៧;
អាលម៉ា ១៩:២២–២៣.
៣៦ *ក* អេធើរ ១២:១៥.
ខ អាលម៉ា ១៨:១៦.
គ អាលម៉ា ១៨:៣.

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចឡាម៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ឈរហើយធ្វើបន្ទាល់នូវការណ៍ទាំងអស់ដែល គេបានឃើញអំពីរឿងនេះ ។

២ ហើយកាលពួកគេទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបន្ទាល់ចប់ នូវអ្វីៗដែលគេបានឃើញហើយ នោះទ្រង់បានដឹងអំពីការស្មោះត្រង់របស់ អាំម៉ូន ក្នុងការថែរក្សាហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងអំណាចដ៏ខ្លាំងរបស់លោក ក្នុងការតតាំងនឹងពួកដែលរកសម្លាប់លោកចោល ទ្រង់ក៏មានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ហើយមានបន្ទូលថាៈ ប្រាកដណាស់ នេះមិនមែនជាមនុស្សធម្មតាទេ។ មើលចុះ តើនេះមិនមែនជា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលដាក់ទោសដ៏ធំ មកលើប្រជាជននេះ មកពីអំពើឃាតកម្មរបស់គេទេឬ ?

៣ ហើយពួកគេឆ្លើយទូលទៅស្ដេចថាៈ យើងខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកនេះជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ឬជាមនុស្សទេ; ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំដឹងតែ ប៉ុណ្ណេះថា មនុស្សនេះមិនអាចត្រូវសត្រូវរបស់ស្ដេចសម្លាប់បានឡើយ; ហើយពួកគេក៏មិនអាចបង្ហើលហ្វូងចៀមរបស់ស្ដេចបានដែរ នៅពេលលោកនៅជាមួយនឹងយើងខ្ញុំ មកពីការជំនាញ និងកម្លាំងដ៏មហិមារបស់លោក; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងខ្ញុំដឹងថា លោក ជាមិត្តរបស់ស្ដេចមួយ ។ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ យើងខ្ញុំមិនជឿថាមនុស្សនេះមានអំណាចដ៏ខ្លាំងបែបនេះឡើយ ព្រោះ យើងខ្ញុំដឹងថាលោកមិនអាចត្រូវគេសម្លាប់បានទេ ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ កាលស្ដេចបានឮពាក្យទាំងនេះរួចហើយនោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថាៈ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា នេះគឺជាព្រះ វិញ្ញាណដ៏មហិមាមែន; ហើយលោកបានចុះមកក្នុងពេលនេះ ដើម្បីរក្សាជីវិតអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីកុំឲ្យយើងសម្លាប់អ្នក ដូចយើងបាន សម្លាប់បងប្អូនអ្នកមុនៗមក ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលពួកអយ្យកោរបស់យើងធ្លាប់បាននិយាយមកនោះហើយ ។

៥ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសណ្ដាប់របស់ឡាម៉ូណៃ ដែលទ្រង់បានទទួលពីបិតាទ្រង់ថា មានព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាមួយ ។ ទោះបីពួកគេ ជឿដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាក្ដី គង់តែគេបានគិតស្មានថាអ្វីៗដែលគេធ្វើ គឺត្រូវទាំងអស់ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគង់តែ ឡាម៉ូណៃបានចាប់ផ្ដើមខ្លាចជាខ្លាំងដែរ ព្រោះខ្លាចក្រែងទ្រង់បានធ្វើខុស ក្នុងការប្រហារពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ។

៦ ព្រោះទ្រង់បានសម្លាប់ពួកគេជាច្រើនមកហើយ ពីព្រោះបងប្អូនគេបានធ្វើឲ្យហ្វូងចៀមបែកខ្ញែកនៅកន្លែងទឹក; ម្ល៉ោះហើយមកពីហ្វូងចៀមរបស់គេត្រូវបានបែកខ្ញែក ទើបពួកគេត្រូវស្លាប់។

៧ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសណ្ដាប់របស់ពួកលេមិន ដែលឈរនៅក្បែរទឹកសីប៊ុស ដើម្បីដេញបង្ហើលហ្វូងចៀមរបស់ប្រជាជន ដើម្បីគេ អាចគៀងចៀម ដែលរត់បែកខ្ញែកនោះទៅដីរបស់គេ នោះគឺជារបៀបប្លន់មួយរបស់គេដែរ ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចឡាម៉ូណៃបានសួរទៅពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ថាៈ តើអ្នកដែលមានអំណាចដ៏មហិមា នេះនៅឯណា ?

៩ ហើយពួកគេបានទូលទៅទ្រង់ថាៈ មើលចុះ អ្នកនោះកំពុងតែឲ្យស្មៅដល់សេះទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។ ឥឡូវនេះ ស្ដេចបានប្រើពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ មុនពេលដែលគេនាំហ្វូងចៀមទៅផឹកទឹកថាពួកគេត្រូវរៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយនាំ ទ្រង់ទៅដែនដីនីហ្វៃ; ព្រោះមានការជប់លៀងមួយយ៉ាងធំនៅដែនដីនីហ្វៃ ដែលបានធ្វើឡើងដោយបិតារបស់ឡាម៉ូណៃគឺជាស្ដេចលើ ដែនដីទាំងមូល ។

១០ ឥឡូវនេះ កាលដែលស្ដេចឡាម៉ូណៃបានឮថាអាំម៉ូនកំពុងតែរៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ទ្រង់ក៏កាន់តែមាន សេចក្ដីអស្ចារ្យ មកពីចិត្តស្មោះត្រង់របស់អាំម៉ូនដោយមានបន្ទូលថាៈ ប្រាកដជាគ្មានអ្នកបំរើរបស់យើងណាមួយដែលមានចិត្តស្មោះ ត្រង់ដូចបុរសនេះសោះ; ព្រោះគាត់ចាំបញ្ជារបស់យើងទុកទាំងអស់ ហើយក៏អនុវត្តតាមបញ្ជាទាំងនោះដែរ។

១១ ឥឡូវនេះ យើងដឹងប្រាកដថា នេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមានោះមែន ហើយយើងចង់ឲ្យគាត់មកជួបនឹងយើងតែយើងមិន ហ៊ានសោះ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាំម៉ូនបានរៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយរួចស្រេចសំរាប់ស្ដេចនិងពួក អ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ហើយ នោះលោកបានចូលទៅគាល់ស្ដេចហើយលោកបានឃើញទឹកមុខរបស់ស្ដេចផ្លាស់ប្ដូរ; ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាលោកបំរុងនឹងវិលចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ។

១៣ ហើយអ្នកបំរើម្នាក់របស់ស្ដេច បាននិយាយទៅលោកថា រ៉ាបាណា ប្រែថា ស្ដេចដ៏ធំ ឬឧត្ដម ដោយចាត់ទុកថា ស្ដេចរបស់គេមានអានុភាព; ម្ល៉ោះហើយ អ្នកនោះនិយាយទៅលោកថាៈ រ៉ាបាណា ស្ដេចចង់ឲ្យអ្នកនៅទីនេះ ។

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ អាំម៉ូនបានបែរទៅរកស្ដេច ហើយទូលទៅកាន់ទ្រង់ថាៈ ឱព្រះរាជាអើយ តើព្រះអង្គចង់ឲ្យ

១៨ ៣ក អាលម៉ា ១៧:៣៤–៣៨.
៤ ក អាលម៉ា ១៧:២៨–៣១.
៥ ក អាលម៉ា ១៩:២៥–២៧.
ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.

ទូលបង្គំធ្វើអ្វីថ្វាយ ? ហើយស្ដេចពុំបានឆ្លើយតបនឹងលោកសោះ
អស់រយៈពេលមួយម៉ោង តាមម៉ោងរបស់ពួកគេ ព្រោះទ្រង់
មិនដឹងជានិយាយជាមួយ នឹងលោកដូចម្ដេចទេ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបាន
ទូលទៅកាន់ទ្រង់ទៀតថា៖ តើព្រះអង្គចង់ឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី ?
តែស្ដេចក៏នៅតែ មិនឆ្លើយតបនឹងលោកទៀតឡើយ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបាន
ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហេតុដូច្នេះហើយ
ទើបលោកយល់ [ក]គំនិតរបស់ស្ដេច ។ ហើយលោកបាន
ទូលទៅទ្រង់ថា៖ តើពីព្រោះទ្រង់បានឮថា ទូលបង្គំបានការពារ
ពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ និងហ្វូងចៀម របស់ទ្រង់ ហើយ
បានសម្លាប់ពួកគេចំនួនប្រាំពីរនាក់ ដោយខ្សែដង្ហក់ និងដាវ
ហើយបានកាត់ផ្ដាច់ដៃរបស់អ្នកឯទៀត ដើម្បីការពារហ្វូង
ចៀម និងពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់; មើលចុះ តើការណ៍នេះឬ
ដែលបណ្ដាលឲ្យទ្រង់ឆ្ងល់ ?
១៧ ទូលបង្គំសូមទូលសួរទ្រង់ តើអ្វីទៅដែលធ្វើឲ្យទ្រង់
ឆ្ងល់ដ៏ខ្លាំងបែបនេះ? មើលចុះ ទូលបង្គំជាមនុស្សទេតើ ហើយ
ជាអ្នកបំរើ របស់ទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ ទោះជាទ្រង់ចង់ឲ្យ
ទូលបង្គំធ្វើអ្វីក៏ដោយ ឲ្យតែជាការត្រូវ គង់តែទូលបង្គំនឹងធ្វើ
ទាំងអស់ ។
១៨ ឥឡូវនេះ កាលដែលស្ដេចបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ
ទ្រង់ក៏កាន់តែឆ្ងល់ឡើងទៀត ព្រោះទ្រង់ឃើញថា អាំម៉ូនអាច[ក]យល់
គំនិតរបស់ទ្រង់; តែទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គង់តែស្ដេច
ឡាម៉ូណៃបានបើកព្រះឱស្ឋដែរ ហើយមានបន្ទូលទៅលោកថា៖
តើលោក[ខ]ជា អ្នកណា ? តើលោកជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា
ដែលជ្រាបរឿងទាំងអស់នោះឬអី ?
១៩ អាំម៉ូនបានឆ្លើយ ហើយទូលទៅទ្រង់ថា៖ ទេ ទូលបង្គំមិន
មែនទេ ។
២០ ហើយស្ដេចមានបន្ទូលថា៖ ម្ដេចក៏លោកជ្រាបគំនិត
ដែលនៅក្នុងចិត្តយើងបាន? ចូរនិយាយដោយក្លាហាន ហើយ
ប្រាប់យើង អំពីរឿងទាំងនេះចុះ; ហើយចូរប្រាប់យើងផងថា
តើដោយអំណាចអ្វីដែលលោកបានសម្លាប់ ហើយកាត់ដៃបងប្អូន
ដែលបានបង្អើលហ្វូង ចៀមរបស់យើងនោះ —
២១ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាលោកប្រាប់យើងអំពីរឿង
ទាំងនេះ នោះលោកចង់បានអ្វីក៏យើងឲ្យដែរ; ហើយប្រសិនបើ
ជាការ ចាំបាច់ យើងនឹងការពារលោកដោយពលទ័ព
របស់យើង; តែយើងដឹងថា លោកមានអំណាចជាងអស់
ទាំងពលទ័ពយើងទៅទៀត; ក៏ប៉ុន្តែទោះជាអ្វីក៏ដោយដែល
លោកចង់បានពីយើង ក៏យើងនឹងឲ្យលោកដែរ ។
២២ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូន ជាមនុស្សឈ្លាសវៃ តែមិនបៀតបៀន
អ្នកណាឡើយ នោះលោកបានទូលទៅឡាម៉ូណៃថា៖ តើព្រះអង្គ
នឹង ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់ទូលបង្គំទេ បើសិនជាទូលបង្គំប្រាប់
ព្រះអង្គថាដោយអំណាចអ្វី ដែលទូលបង្គំបានធ្វើការទាំងនេះ?
នេះហើយគឺការណ៍ដែលទូលបង្គំចង់បានពីព្រះអង្គ ។
២៣ ហើយស្ដេចបានឆ្លើយតបទៅលោកថា៖ មែនហើយ
យើងនឹងជឿពាក្យលោកទាំងអស់ ។ ហើយដោយហេតុនេះ
ទ្រង់ក៏បាន ជាប់ក្នុងកលោបាយ ។
២៤ ហើយអាំម៉ូនបានចាប់ផ្ដើមទូលទៅទ្រង់ ដោយ[ក]ក្លាហាន
ហើយទូលទ្រង់ថា៖ តើព្រះអង្គជឿថា មានព្រះឬទេ ?
២៥ ហើយទ្រង់បានឆ្លើយតប ហើយមានបន្ទូលទៅលោកវិញថា៖
យើងមិនដឹងថា ពាក្យនេះមានន័យយ៉ាងណាទេ ។
២៦ ហើយខណៈនោះ អាំម៉ូនបានទូលថា៖ តើព្រះអង្គជឿថា
មានព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាមួយឬទេ ?
២៧ ហើយទ្រង់បាននិយាយថា ជឿ ។
២៨ ហើយអាំម៉ូនបានទូលថា៖ នេះហើយជាព្រះ ។ ហើយ
អាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ទៀតថា៖ តើព្រះអង្គជឿថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏
មហិមានេះ ដែលជាព្រះបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើ ដែល
នៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីឬទេ ?
២៩ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ មែនហើយ យើងជឿថា ទ្រង់
បានបង្កើតរបស់សព្វសារពើនៅលើផែនដី តែយើងមិនដឹងថា
ស្ថានសួគ៌ជាអ្វីទេ ។
៣០ ហើយអាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ថា៖ ស្ថានសួគ៌គឺជាទីកន្លែង
ដែលព្រះ និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធទាំងអស់របស់ទ្រង់គង់នៅ ។
៣១ ហើយស្ដេចឡាម៉ូណៃបាននិយាយថា៖ តើនៅពីលើផែនដីឬ?
៣២ ហើយអាំម៉ូនបានទូលថា៖ ក្រាបទូល ហើយទ្រង់សម្លឹង
ចុះមកក្រោម ទតមើលកូនចៅមនុស្សទាំងអស់; ហើយទ្រង់
ជ្រាបនូវ [ក]គំនិតទាំងអស់ និងបំណងទាំងអស់នៅក្នុងចិត្ត; ព្រោះ
ដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់នោះហើយដែលរបស់សព្វសារពើ
ត្រូវបានបង្កើតឡើង ចាប់ពីដើមដំបូងមកម្ល៉េះ ។
៣៣ ហើយស្ដេចឡាម៉ូណៃមានបន្ទូលថា៖ យើងជឿ

១៦ ក អាលម៉ា ១២:៣.
១៨ ក ស.ប. ការសង្កេតស្គាល់, អំណោយទាបខាង.
ខ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
២៤ ក អាលម៉ា ៣៨:១២.
៣២ ក អេម៉ុស ៤:១៣; ៣ នីហ្វៃ ២៨:៦; គ. និង ស. ៦:១៦.

ការណ៍ដែលលោកនិយាយទាំងអស់នេះ ។ ចុះតើព្រះទ្រង់បាន
ចាត់លោកឲ្យ មកឬ ?
៣៤ អាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ថា៖ ទូលបង្គំជាមនុស្សម្នាក់; ហើយ
កាលពីដើមដំបូងឡើយ មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមរូបភាព
នៃព្រះ ហើយទូលបង្គំក៏ត្រូវបានហៅ ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏បរិសុទ្ធ
របស់ទ្រង់ ឲ្យមកបង្រៀនពីការណ៍ទាំងនេះ ដល់ប្រជាជននេះ
ដើម្បីនាំ ឲ្យគេស្គាល់នូវអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវ ហើយពិត;
៣៥ ហើយមួយភាគនៃព្រះវិញ្ញាណនេះគង់នៅក្នុងទូលបង្គំ
ដែលប្រទានដល់ទូលបង្គំនូវដំរិះ និងអំណាចផង ស្របតាម
សេចក្ដីជំនឿ និងបំណងរបស់ទូលបង្គំដែលនៅក្នុងព្រះ ។
៣៦ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបាននិយាយពាក្យអស់
ទាំងនេះចប់អស់ហើយ នោះលោកក៏ចាប់ផ្ដើមនិយាយ អំពីការ
បង្កបង្កើត លោកិយ ព្រមទាំងការបង្កើតលោកអ័ដាមផង ហើយ
បានប្រាប់ទ្រង់នូវការណ៍ទាំងអស់ អំពីការធ្លាក់នៃមនុស្ស ហើយ
បាននិយាយសារ ឡើងវិញ និងលាតត្រដាងនៅចំពោះទ្រង់ នូវ
បញ្ជីទាំងឡាយ និងបទគម្ពីរទាំងឡាយនៃប្រជាជន ដែលបាន
និយាយដោយពួកព្យាការី រហូតមក ដល់ពេលដែលលីហៃ ជា
អយ្យកោរបស់លោក បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។
៣៧ ហើយលោកក៏បាននិយាយសារឡើងវិញ ឲ្យពួកគេស្ដាប់
(ព្រោះលោកនិយាយទៅស្ដេច និងពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់) នូវ
ការ ធ្វើដំណើរទាំងអស់របស់ពួកអយ្យកោលោក នៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន និងការឈឺចាប់របស់គេ ដោយការស្រេកឃ្លាន
និងទុក្ខរបស់គេ ជាដើម ។
៣៨ ហើយលោកក៏បាននិយាយសារឡើងវិញប្រាប់ពួកគេ
អំពីការបះបោររបស់លេមិន និងលេមយួល និងកូនប្រុសៗទាំង
អស់របស់ អ៊ីសម៉ាអែលដែរ មែនហើយ គឺអស់ទាំងការ
បះបោររបស់ពួកគេ នោះលោកបានរៀបរាប់ប្រាប់គេ;
ហើយលោកបានអធិប្បាយប្រាប់គេ នូវបញ្ជី និងបទគម្ពីរទាំង
អស់ ចាប់ពីពេលដែលលីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម
រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។
៣៩ ប៉ុន្តែ ការណ៍នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ; ព្រោះលោកបាន
អធិប្បាយប្រាប់គេ អំពីផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ ដែល
ត្រូវ បានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក;
ហើយលោកក៏បានប្រាប់ឲ្យគេដឹង អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ
ហើយលោកបានប្រាប់ ឲ្យគេដឹង នូវកិច្ចការទាំងអស់នៃព្រះ
អម្ចាស់ ។
៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីលោកបាន
ប្រាប់រឿងអស់ទាំងនេះ ហើយបានអធិប្បាយរឿងទាំងនេះ
ដល់ស្ដេច ហើយ នោះស្ដេចក៏ជឿតាមពាក្យទាំងអស់
របស់លោក ។
៤១ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា៖
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណា តាម
សេចក្ដី មេត្តាករុណាដ៏បរិបូរ ដែលទ្រង់ធ្លាប់មានដល់ប្រជាជន
នីហ្វៃ មកលើទូលបង្គំ និងប្រជាជនរបស់ទូលបង្គំផងចុះ ។
៤២ ហើយឥឡូវនេះ កាលទ្រង់បានពោលដូច្នេះហើយ
នោះទ្រង់ក៏ដួលចុះទៅលើដី ហាក់ដូចជាសុគត ។
៤៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកបំរើរបស់
ទ្រង់បានសែងទ្រង់ចូលទៅឲ្យអគ្គមហេសីទ្រង់ ហើយបាន
ដាក់ទ្រង់ចុះ នៅលើគ្រែ; ហើយទ្រង់បានផ្ទំហាក់ដូចជាសុគត
អស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ និងពីរយប់; ហើយអគ្គមហេសីទ្រង់ និង
ពួកបុត្រាទ្រង់ និងពួកបុត្រី ទ្រង់បានកាន់ទុក្ខឲ្យទ្រង់ តាមរបៀប
ពួកលេមិន ដោយទួញសោកចំពោះការបាត់បង់រូបទ្រង់ ៕

ជំពូកទី ១៩

ឡាម៉ូណៃទទួលពន្លឺនៃជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះ — រាជវង្សារបស់ទ្រង់ធ្លាក់ទៅក្នុងការសណ្ដំ ហើយមនុស្សជាច្រើនឃើញពួកទេវតា — អាំម៉ូនត្រូវបានរក្សាទុកដោយអព្ភូតហេតុ — លោកធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យមនុស្សជាច្រើន ហើយតាំងសាសនាចក្រមួយឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ និង
ពីរយប់ក្រោយមក នោះពួកគេបំរុងនឹងនាំយកសាកសព
របស់ទ្រង់ ទៅបញ្ចុះក្នុង ផ្នូរ ដែលគេបានធ្វើសំរាប់កប់មនុស្ស
ស្លាប់ ។
២ ឥឡូវនេះ ព្រះអគ្គមហេសីបានឮល្បីអំពីអាំម៉ូន ហេតុ

៣៤ *ក* ម៉ូសាយ ៧:២៧;
អេធើរ ៣:១៣–១៦.
ខ ស.ប. បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន —
ការបង្រៀនដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ.
៣៥ *ក* ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត.
ខ ស.ប. ដំរិះ.
៣៦ *ក* ម៉ូសាយ ១:៤;
អាលម៉ា ២២:១២; ៣៧:៩.
ខ ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
គ កិច្ចការ ៣:១៨–២១.
៣៩ *ក* ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
៤១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.

ដូច្នេះហើយ ព្រះនាងបានចាត់ឲ្យគេទៅ ហើយមានព្រះទ័យ
ចង់ឲ្យលោក ចូលមកគាល់ព្រះនាង ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានធ្វើតាម
ដែលលោកត្រូវបានបញ្ជា ហើយបានចូលទៅគាល់ព្រះអគ្គមហេសី
ហើយចង់ដឹងថា តើព្រះនាងចង់ឲ្យលោកធ្វើអ្វី ។
៤ ហើយព្រះនាងបានមានបន្ទូលទៅកាន់លោកថា៖ ពួកអ្នកបំរើ
របស់ព្រះស្វាមីយើង បានប្រាប់ឲ្យយើងដឹងថា លោកគឺជាព្យាការី
នៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយថា លោកមានអំណាចធ្វើការដ៏អស្ចារ្យ
ជាច្រើន ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់;
៥ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាករណីនេះពិតមែន យើងចង់ឲ្យ
លោកចូលទៅមើលព្រះស្វាមីយើង ព្រោះទ្រង់បានផ្ទំនៅលើគ្រែ
អស់រយៈពេលពីរថ្ងៃ និងពីរយប់មកហើយ; ហើយអ្នកខ្លះទៀត
និយាយថា ទ្រង់មិនទាន់សុគតទេ តែអ្នកខ្លះនិយាយថា ទ្រង់
សុគត ហើយថា ទ្រង់មានក្លិនស្អុយទៅហើយ ហើយថា គេ
ត្រូវតែបញ្ចុះទ្រង់ក្នុងផ្នូរ; តែចំពោះខ្លួនយើងផ្ទាល់ យើងឃើញថា
ទ្រង់ពុំទាន់ធុំក្លិន ស្អុយទេ ។
៦ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះគឺជាការណ៍ដែលអាំម៉ូនប្រាថ្នា
ព្រោះលោកបានដឹងថា ស្ដេចឡាម៉ូណៃនៅក្រោមព្រះចេស្ដា
នៃព្រះ; លោកបានដឹងថា ស្បៃខ្មៅនៃការឥតជំនឿ កំពុងតែបាន
លាតចេញពីគំនិតទ្រង់ ហើយពន្លឺដែលបានបំភ្លឺគំនិតទ្រង់ គឺជា
ពន្លឺដែលជា សិរីល្អនៃព្រះ គឺជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃសេចក្ដីល្អសប្បុរស
របស់ទ្រង់ — មែនហើយ ពន្លឺនេះបានធ្វើឲ្យសេចក្ដីអំណរ
ជួលជ្រាបទៅក្នុង ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ ឯពពកនៃភាពងងឹត
ក៏បានផាត់ចេញ ហើយពន្លឺដែលជាជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ត្រូវ
បានអុជឡើងនៅក្នុងព្រលឹងទ្រង់ មែនហើយ លោកដឹងថា
ការណ៍នេះបានឈ្នះលើរូបរាងកាយធម្មជាតិរបស់ទ្រង់ ហើយ
ទ្រង់ក៏បាននាំយកទៅដោយព្រះ —
៧ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្វីៗដែលព្រះអគ្គមហេសីចង់ឲ្យលោកធ្វើ
នោះគឺជាបំណងរបស់លោកប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
លោកបានចូលទៅមើលស្ដេច តាមសំណូមពររបស់អគ្គមហេសី;
ហើយលោកបានឃើញស្ដេច ហើយលោកបានដឹងថា ទ្រង់ពុំទាន់
សុគតនៅឡើយទេ ។
៨ ហើយលោកបានទូលទៅកាន់ព្រះអគ្គមហេសីថា៖ ទ្រង់ពុំទាន់
សុគតទេ តែទ្រង់ផ្ទំនៅក្នុងព្រះប៉ុណ្ណោះ ហើយថ្ងៃស្អែក ទ្រង់នឹង
ក្រោកឡើងវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរកុំបញ្ចុះទ្រង់ឡើយ ។
៩ ហើយអាំម៉ូនបានទូលទៅព្រះនាងថា៖ តើព្រះនាងជឿ
ការណ៍នេះទេ ? ហើយព្រះនាងបានមានបន្ទូលទៅលោកថា៖
យើងគ្មាន សាក្សីឯណាទេ ក្រៅពីពាក្យរបស់លោក និងពាក្យ
របស់ពួកអ្នកបំរើរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែយើងជឿថា វានឹងដូចជាពាក្យរបស់លោកនិយាយមែន។
១០ ហើយអាំម៉ូនបានទូលទៅកាន់ព្រះនាងថា៖ ព្រះនាងមាន
ពរហើយ មកពីសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់របស់ព្រះនាង; ឱព្រះនាង
អើយ ទូលបង្គំសូមប្រាប់ព្រះនាងថា ក្នុងចំណោមប្រជាជន
នៃសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ នោះគ្មានអ្នកណាមានសេចក្ដីជំនឿ
ដ៏មុតមាំបែប នេះឡើយ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះនាង
បាននៅចាំយាមគ្រែរបស់ព្រះស្វាមីរបស់នាង ចាប់ពីពេលនោះ
មក រហូតដល់ ថ្ងៃស្អែក ដែលអាំម៉ូនបានកំណត់ថា ទ្រង់
នឹងក្រោកឡើងវិញ ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់ក៏ក្រោកឡើង
តាមពាក្យសំដីរបស់អាំម៉ូនមែន; ហើយពេលទ្រង់តើនឡើង
នោះទ្រង់បានហុចព្រះហស្ដទៅព្រះអគ្គមហេសី ហើយមាន
បន្ទូលថា៖ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះ បានប្រកបដោយព្រះពរ
ហើយព្រះនាង មានពរហើយ ។
១៣ ព្រោះប្រាកដដូចព្រះនាងរស់នៅដែរ មើលចុះ យើង
បានឃើញព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់យើងហើយ; ហើយទ្រង់នឹង
យាងមក ហើយនឹងប្រសូតពីស្ត្រីម្នាក់ ហើយទ្រង់នឹងប្រោសលោះ
មនុស្សលោកទាំងអស់ ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។ ឥឡូវនេះ
កាលដែលទ្រង់ មានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ ចិត្តរបស់ទ្រង់រីកឡើង
ហើយទ្រង់ក៏ស្រុតចុះវិញ ដោយសេចក្ដីអំណរ; ហើយព្រះ
អគ្គមហេសីក៏ស្រុតចុះដែរ ដោយព្រះវិញ្ញាណសណ្ដំ ។
១៤ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូន ដោយឃើញថា តាមការអធិស្ឋាន
របស់លោក ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានស្រោចមកលើពួក
លេមិន គឺជាបងប្អូនលោក ដែលជាដើមហេតុនៃការឡូញសោកជា
ខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមពួកនីហ្វៃ ឬនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំង
អស់នៃព្រះ មកពីអំពើទុច្ចរិត និងសណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់គេ

១៩ ៤*ក* ស.ប. ព្យាការី.
៦ *ក* ២ កូរិន. ៤:៣–៤.
ស.ប. វាំងនន.
ខ ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
១០ *ក* លូកា ៧:៩.
ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
១៣ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យ
ព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើត
និងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១១:១៣–២១.
១៤ *ក* គ. និង ស. ៤២:១៤.
ខ ម៉ូសាយ ១:៥.

នោះលោកបានលុតជង្គង់ចុះ ហើយបានចាប់ផ្ដើមអធិស្ឋាន
ដ៏អស់ពីចិត្ត ហើយបានថ្លែង អំណរអរគុណដល់ព្រះ ចំពោះ
អ្វីៗដែលទ្រង់បានធ្វើដល់បងប្អូនលោក; ហើយលោកក៏បាន
ពោរពេញទៅដោយ[ក]សេចក្ដីអំណរ; ហើយនោះ ពួកគេ
ទាំងបីនាក់ក៏[ខ]ដួលទៅលើដីទាំងអស់គ្នា ។
១៥ ឥឡូវនេះ កាលដែលពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេច បានឃើញ
ពួកគេដួល នោះពួកគេក៏ចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវទៅព្រះ ត្បិតការ
ខ្លាចដល់ ព្រះអម្ចាស់បានធ្លាក់មកលើគេដែរ ព្រោះ[ក]ពួក
គេនេះហើយដែលបានឈរនៅចំពោះស្ដេច ហើយបានថ្លែងជា
សាក្សីទៅកាន់ស្ដេច អំពីអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់អាំម៉ូន ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានអំពាវនាវ
ដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ដោយនូវសមត្ថភាពគេ រហូតដល់
ពួកគេ ទាំងអស់គ្នាដួលទៅលើដីដែរ លើកលែងតែស្ត្រីសាសន៍
លេមិនម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះថា អ័ប៊ីស នាងបានប្រែចិត្តជឿ
ដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ដោយសារការនិមិត្ត
មួយដ៏អស្ចារ្យនៃឪពុកនាង —
១៧ ម្ល៉ោះហើយ ដោយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់
តែមិនដែលឲ្យគេដឹង ហេតុដូច្នេះហើយ កាលដែលនាងឃើញថា
ពួកអ្នក បំរើទាំងអស់របស់ឡាម៉ូណៃ បានដួលទៅលើដី ព្រម
ទាំងម្ចាស់ក្សត្រីរបស់នាង គឺជាព្រះអគ្គមហេសី និងស្ដេច និង
អាំម៉ូនដេកស្ដូកនៅ លើដី នោះនាងដឹងថា នេះហើយជា
ព្រះចេស្ដានៃព្រះ; ហើយនាងបានគិតថា នេះគឺជាឱកាសមួយ
ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រជាជនដឹងនូវហេតុ ការណ៍ ដែលបានកើតឡើង
ក្នុងចំណោមពួកគេ គឺដោយឃើញឥទ្ធិពលនេះ [ក]នឹងបណ្ដាលឲ្យពួក
គេជឿដល់ព្រះចេស្ដានៃព្រះ ហេតុដូច្នេះហើយ នាងបានរត់ពីផ្ទះ
មួយទៅផ្ទះមួយ ទៅប្រាប់ឲ្យប្រជាជនបានដឹង ។
១៨ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមប្រជុំគ្នា នៅឯដំណាក់របស់ស្ដេច។
ហើយនៅទីនោះ មានមនុស្សមួយហ្វូងបានមក ហើយគេមាន
សេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង កាលដែលគេបានឃើញព្រះអគ្គមហេសី
និងស្ដេច និងអស់ពួកអ្នកបំរើ ដេកស្ដូកនៅលើដីដូច្នោះ ហើយ
អ្នកទាំង អស់នោះដេកហាក់ដូចជាស្លាប់; ហើយពួកគេក៏បាន
ឃើញអាំម៉ូនដែរ ហើយមើលចុះ លោកគឺជាសាសន៍នីហ្វៃ ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមរអ៊ូរទាំក្នុង
ចំណោមពួកគេ; ខ្លះនិយាយថា នេះគឺជាអំពើអាក្រក់មួយដ៏ធំ
ដែលបានកើត ឡើងមកលើអ្នកទាំងនោះ ឬមកលើស្ដេច និង
រាជវង្សារបស់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានទុកឲ្យសាសន៍នីហ្វៃ[ក]មកនៅ
ក្នុងដែនដី ។
២០ តែអ្នកខ្លះទៀតស្ដីបន្ទោសគេថា៖ ស្ដេចបាននាំអំពើ
អាក្រក់នេះ មកដល់រាជវង្សារបស់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានសម្លាប់
ពួកអ្នកបំរើ ដែលបានទុកឲ្យហ្វូងចៀមគេរត់ខ្ចាត់ខ្ចាយ
នៅឯ[ក]ទឹកស៊ីប៊ុស ។
២១ ហើយគេក៏ត្រូវស្ដីបន្ទោស ដោយពួកមនុស្សដែល
ឈរនៅឯទឹកស៊ីប៊ុស ហើយ[ក]បានដេញបង្ហើលហ្វូងចៀមដែល
ជារបស់ផង ស្ដេចនោះ ព្រោះពួកគេបានខឹងនឹងអាំម៉ូន មក
ពីចំនួនមនុស្សដែលលោកបានសម្លាប់បងប្អូនគេនៅឯទឹកស៊ីប៊ុស
កាលដែលកំពុងការ ពារហ្វូងចៀមរបស់ស្ដេច ។
២២ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែល
មានបងប្អូន[ក]ត្រូវស្លាប់ដោយដាវរបស់អាំម៉ូន ដោយបានខឹងនឹង
អាំម៉ូន ជាខ្លាំង ទើបដកដាវខ្លួន ហើយស្ទុះមកដើម្បីគាត់អាច
នឹងចាក់ទៅលើអាំម៉ូន ដើម្បីប្រហារលោកចោល; តែនៅពេល
ដែលគាត់កំពុង លើកដាវឡើងនឹងចាក់លោក មើលចុះ
គាត់ក៏ដួលស្លាប់ទៅ ។
២៣ [ក]ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា គេមិនអាចប្រហារអាំម៉ូនបានទេ
ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅម៉ូសាយ ដែលជា
បិតារបស់លោកថា៖ យើងនឹងរក្សាគេទុក ហើយការណ៍នេះ
នឹងកើតឡើងដល់គេ ដោយ[ខ]សេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក — ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ម៉ូសាយបានទុកដាក់គេនឹងព្រះ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលបណ្ដាជន
បានឃើញថា អ្នកដែលបានលើកដាវបំរុងនឹងប្រហារអាំម៉ូន បាន
ដួលស្លាប់ទៅ នោះការភ័យខ្លាចក៏បានធ្លាក់មកលើគេទាំងអស់គ្នា
ហើយគេមិនហ៊ានលូកដៃទៅប៉ះលោក ឬជនណាមួយ ដែល
បាន ដួលចុះនោះឡើយ; ហើយគេបានចាប់ផ្ដើមឆ្ងល់ នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេទៀត មិនដឹងថា តើអ្វីទៅជាប្រភពនៃអំណាច
ដ៏អស្ចារ្យនេះ ឬក៏ការណ៍ទាំងអស់នេះ មានន័យយ៉ាង
ណានោះទេ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើន

១៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
ខ អាលម៉ា ២៧:១៧.
១៥ *ក* អាលម៉ា ១៨:១–២.
១៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១៤.
១៩ *ក* អាលម៉ា ១៧:២២–២៣.
២០ *ក* អាលម៉ា ១៧:២៦; ១៨:៧.
២១ *ក* អាលម៉ា ១៧:២៧; ១៨:៣.
២២ *ក* អាលម៉ា ១៧:៣៨.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:៧; អាលម៉ា ១៧:៣៥.
ខ ស.ប. ទុកចិត្ត.

នៅក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា អាំម៉ូនគឺជាព្រះវិញ្ញាណ
ដ៏មហិមា ឯអ្នកខ្លះទៀតបាននិយាយថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា
បានចាត់ឲ្យលោកមក ។
២៦ តែអ្នកខ្លះទៀត បានស្ដីបន្ទោសអ្នកអស់ទាំងនោះថា
លោកគឺជាប្រេតអារក្ស ដែលពួកនីហ្វៃបានចាត់ឲ្យមកធ្វើទុក្ខ
ពួកគេ ។
២៧ ហើយមានអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា
បានចាត់ឲ្យអាំម៉ូនមកធ្វើទុក្ខដល់ពួកគេ មកពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ
របស់ពួកគេហើយ; ហើយថា នោះហើយជាព្រះវិញ្ញាណ
ដ៏មហិមា ដែលតែងតែយាងមកជួបនឹងពួកនីហ្វៃ គឺធ្លាប់ដោះ
ពួកនីហ្វៃឲ្យរួចផុត ពីកណ្ដាប់ដៃពួកគេ; ហើយគេបាននិយាយ
ថា នេះហើយជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមា ដែលបានបំផ្លាញ
បងប្អូនគេជាច្រើន គឺពួកសាសន៍ លេមិន ។
២៨ ហើយការប្រកែកគ្នាបានចាប់ផ្ដើមធំធេងឡើងយ៉ាងនេះ
នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។ ហើយកាលដែលពួកគេកំពុងតែ
ប្រកែក គ្នា នោះនាងបំរើដែលបានទៅហៅបណ្ដាជនឲ្យមក
ជួបជុំគ្នានោះបានចូលមក ហើយកាលនាងឃើញថា មានការ
ប្រកែកគ្នា នៅក្នុង ចំណោមបណ្ដាជន នោះនាងកើតសេចក្ដី
សោកសៅជាខ្លាំង រហូតដល់ស្រក់ទឹកភ្នែក ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នាងបាន
ទៅចាប់ព្រះហស្តនៃព្រះអគ្គមហេសី ក្រែងនាងអាចគ្រា
ព្រះនាងឡើងពីដី; ហើយកាលនាងប៉ះព្រះហស្តព្រះនាងភ្លាម
នោះព្រះនាងក៏តើន ហើយបានក្រោកឈរឡើង ហើយបាន
ស្រែកយ៉ាងខ្លាំងថា៖ ឱព្រះយេស៊ូវដ៏ប្រកបដោយព្រះពរ ដែល
ទ្រង់បានសង្គ្រោះទូលបង្គំឲ្យរួចពីស្ថាននរក ដ៏គួរឲ្យស្ញែងខ្លាច!
ឱព្រះដ៏ប្រកបដោយព្រះពរ សូមទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដល់ប្រជាជននេះផងចុះ!
៣០ ហើយកាលព្រះនាងបានមានបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ
នោះព្រះនាងក៏លើកព្រះហស្តប្រណំ ដោយពោរពេញទៅដោយ
សេចក្ដី អំណរ ព្រះនាងបានមានបន្ទូលនូវពាក្យដ៏ច្រើន ដែល
គេមិនយល់ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះនាងបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ
នោះព្រះនាងបានចាប់ ព្រះហស្តស្ដេចឡាម៉ូណៃ ហើយមើលចុះ
ទ្រង់តើន ហើយក៏ក្រោកឈរឡើង ។
៣១ ហើយកាលបានឃើញប្រជាជនទ្រង់កំពុងតែប្រកែកគ្នា
នោះទ្រង់ក៏ទៅ ហើយបានចាប់ផ្ដើមស្ដីបន្ទោសគេមួយរំពេច
ហើយ បង្រៀនគេនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានឮពីមាត់
អាំម៉ូន; ហើយអស់អ្នកណាដែលបានឮព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ
របស់ទ្រង់ ក៏ជឿ ហើយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ។
៣២ ប៉ុន្តែ មានពួកគេជាច្រើននាក់ មិនព្រមស្ដាប់តាមព្រះ
បន្ទូលទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក
គេក៏បែកទៅ តាមផ្លូវរបស់គេទៅ ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាំម៉ូន
បានភ្ញាក់ឡើង លោកក៏បានបង្រៀនប្រជាជន ព្រមទាំងពួកអ្នក
បំរើ ទាំងអស់របស់ឡាម៉ូណៃដែរ; ហើយគេទាំងអស់គ្នាបាន
ប្រកាសប្រាប់ប្រជាជន នូវពាក្យដដែលដូចគ្នា — ថាចិត្តគេ
បានផ្លាស់ប្ដូរ; ថាគេគ្មានបំណងនឹងធ្វើអំពើអាក្រក់ទៀតឡើយ ។
៣៤ ហើយមើលចុះ មនុស្សជាច្រើនបានប្រកាសប្រាប់
ប្រជាជនថា ពួកគេបានឃើញពួកទេវតា ហើយព្រមទាំងបាន
និយាយជាមួយ នឹងពួកទេវតាផង; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបាន
ប្រាប់ប្រជាជន ពីការណ៍ទាំងឡាយនៃព្រះ និងពីសេចក្ដីសុចរិត
របស់ទ្រង់ ។
៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្ស
ជាច្រើនបានជឿដល់ពាក្យសំដីរបស់គេ; ហើយអស់អ្នកណា
ដែលជឿ ក៏បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក; ហើយពួកគេបានក្លាយ
ទៅជាប្រជាជនដ៏សុចរិតមួយ ហើយពួកគេបានតាំងសាសនា
ចក្រមួយឡើង នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។
៣៦ ម្ល៉ោះហើយ កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្ដើមឡើង
នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន; ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ចាប់ផ្ដើម ស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មកលើគេយ៉ាងដូច្នេះហើយ;
ហើយយើងឃើញថា ព្រះពាហុរបស់ទ្រង់ បានហុចទៅឲ្យ
មនុស្សទាំងអស់ ដែលនឹងប្រែចិត្ត ហើយជឿដល់
ព្រះនាមទ្រង់ ៕

២៥ *ក* អាលម៉ា ១៨:២–៥.
២៨ *ក* អាលម៉ា ១៩:១៦.
២៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:៣.
ខ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
៣១ *ក* អាលម៉ា ១៨:៣៦–៣៩.
៣៣ *ក* ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
ខ ម៉ូសាយ ៥:២; អាលម៉ា ១៣:១២.
៣៤ *ក* ស.ប. ពួកទេវតា.
៣៥ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
៣៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣; អាលម៉ា ៥:៣៣.

ជំពូកទី ២០

*ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចាត់ឲ្យអាំម៉ូនទៅមិឌូណៃ ដើម្បីជួយលែងដោះ
បងប្អូនលោកដែលជាប់គុក — អាំម៉ូន និងឡាម៉ូណៃ ជួប
នឹងបិតារបស់ ឡាម៉ូណៃ ដែលជាមហាក្សត្រគ្រប់គ្រងលើដែនដី
ទាំងមូល — អាំម៉ូនបង្ខំឲ្យស្ដេចចាស់យល់ ព្រមជួយដោះលែង
បងប្អូនលោក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០ ម.គ.ស. ។*

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានតាំងសាសនា
ចក្រមួយឡើង នៅលើដែនដីរួចហើយ នោះស្ដេចឡាម៉ូណៃ
មានព្រះទ័យចង់ឲ្យអាំម៉ូនទៅជាមួយនឹងទ្រង់ ទៅឯដែនដីនីហ្វៃ
ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញលោកដល់បិតារបស់ទ្រង់ ។
២ ហើយសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកអាំម៉ូនថា៖ អ្នកមិន
ត្រូវឡើងទៅឯដែនដីនីហ្វៃទេ ត្បិតមើលចុះ ស្ដេចនៅទីនោះនឹង
ស្វែងរកជីវិតអ្នក; តែអ្នកត្រូវទៅឯដែនដីមិឌូណៃវិញ;
ត្បិតមើលចុះ ប្អូនអ្នកឈ្មោះ អើរ៉ុន ព្រមទាំងមូឡូគៃ និងអាំម៉ា
ផងកំពុងតែ ជាប់គុកនៅទីនោះ ។
៣ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូនបាន
ឮយ៉ាងនោះហើយ នោះលោកបានទូលទៅឡាម៉ូណៃថា៖ មើលចុះ
ប្អូនទូលបង្គំ និងបងប្អូនទូលបង្គំ កំពុងតែជាប់គុកនៅដែនដី
មិឌូណៃ ហើយទូលបង្គំនឹងទៅទីនោះ ដើម្បីដោះលែងពួកគេ ។
៤ ឥឡូវនេះ ឡាម៉ូណៃបានមានបន្ទូលទៅអាំម៉ូនថា៖
យើងដឹងថា ដោយនូវកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ នោះលោកនឹង
អាចធ្វើបាននូវ ការណ៍គ្រប់យ៉ាង ។ ប៉ុន្ដែមើលចុះ យើង
នឹងទៅជាមួយនឹងអ្នក ទៅឯដែនដីមិឌូណៃ; ព្រោះស្ដេច
ដែនដីមិឌូណៃ ដែលមាននាមថា អាន់ទីអុមណូ គឺជាមិត្ត
របស់យើង; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងទៅដែនដីមិឌូណៃ
ដើម្បីយើងអាចលួងលោមស្ដេចនៃដែនដីនោះ ឲ្យទ្រង់ដោះលែង
បងប្អូនអ្នកឲ្យរួចពីគុក។ ឥឡូវនេះ ឡាម៉ូណៃមានបន្ទូលទៅលោ
កថា៖ តើនរណាប្រាប់អ្នកថា បងប្អូនអ្នកកំពុងតែ ជាប់គុក ?
៥ ហើយអាំម៉ូនទូលទៅទ្រង់ថា៖ គ្មានអ្នកណាប្រាប់ទូលបង្គំទេ
ក្រៅពីព្រះ; ហើយទ្រង់បានប្រាប់ទូលបង្គំថា– ចូរទៅដោះបង
ប្អូនអ្នក ព្រោះពួកគេកំពុងតែជាប់គុក នៅដែនដីមិឌូណៃ ។
៦ ឥឡូវនេះ កាលឡាម៉ូណៃបានឮការណ៍នេះ នោះទ្រង់បញ្ជាឲ្យ
ពួកអ្នកបំរើរៀបចំសេះ និងរាជរថទាំងឡាយឲ្យបានស្រេច ។
៧ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅអាំម៉ូនថា៖ តោះ យើង
នឹងទៅជាមួយនឹងអ្នក ចុះទៅដែនដីមិឌូណៃ ហើយនៅទីនោះ
យើងនឹង អង្វរស្ដេចឲ្យទ្រង់ដោះលែងបងប្អូនអ្នកឲ្យរួចពីគុក ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូន និង
ឡាម៉ូណៃ កំពុងតែធ្វើដំណើរទៅទីនោះ ស្រាប់តែគេបានជួប
នឹងបិតា របស់ឡាម៉ូណៃ ដែលជាមហាក្សត្រលើដែនដីទាំងអស់ ។
៩ ហើយមើលចុះ បិតារបស់ឡាម៉ូណៃ បានមាន
បន្ទូលទៅទ្រង់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាបុត្រមិនបានមករួម ក្នុងពិធី
បុណ្យជប់លៀងនៅ ថ្ងៃដ៏មហិមានោះ កាលដែលបិតាបានធ្វើ
បុណ្យជប់លៀងដល់បុត្រទាំងឡាយ និងប្រជាជនរបស់បិតា ?
១០ ហើយទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលទៀតថា៖ តើបុត្រទៅឯណា
ជាមួយនឹងសាសន៍នីហ្វៃនេះ ដែលជាកូនចៅនៃមនុស្សភូតកុហក ?
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឡាម៉ូណៃបាន
រៀបរាប់ប្រាប់បិតាខ្លួន អំពីទីកន្លែងដែលទ្រង់កំពុងតែទៅ
ព្រោះទ្រង់ខ្លាច ក្រែងជំទាស់បិតា ។
១២ ហើយទ្រង់ក៏បានប្រាប់ទៅបិតាដែរ អំពីហេតុដែលធ្វើឲ្យ
ទ្រង់ នៅប្រចាំនគររបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់មិនបានទៅរួមក្នុងពិធី
បុណ្យ ជប់លៀង ដែលបិតាទ្រង់បានរៀបចំនោះ ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ កាលដែលឡាម៉ូណៃបានប្រាប់បិតាខ្លួន
នូវរឿងអស់ទាំងនេះហើយ មើលចុះ ទ្រង់មានសេចក្ដីអស្ចារ្យ
ជាខ្លាំង ព្រោះបិតាទ្រង់ខឹងនឹងទ្រង់ទៅវិញ ហើយមានបន្ទូល
ថា៖ ឡាម៉ូណៃ តើបុត្រនឹងទៅដោះលែងពួកសាសន៍នីហ្វៃ
ទាំងនេះ ដែលជាកូន ចៅនៃមនុស្សភូតកុហកឬ ? មើលចុះ
វាប្លន់ពួកអយ្យកោរបស់យើង; ហើយឥឡូវនេះ កូនចៅរបស់វា
មកក្នុងចំណោមពួកយើង ដើម្បីនឹងបោកបញ្ឆោតយើង
ដោយកលល្បិច និងដោយពាក្យភូតកុហក ដើម្បីវាអាចប្លន់
ទ្រព្យសម្បត្តិយើងជាថ្មីទៀត ។
១៤ ឥឡូវនេះ បិតារបស់ឡាម៉ូណៃ បានបញ្ជាឲ្យទ្រង់ប្រហារ
អាំម៉ូននឹងដាវ ។ ហើយទ្រង់ក៏បញ្ជាឡាម៉ូណៃថា ទ្រង់មិនត្រូវ
ធ្វើ ដំណើរទៅដែនដីមិឌូណៃឲ្យសោះ តែឲ្យត្រឡប់ទៅដែនដី
អ៊ីសម៉ាអែលជាមួយនឹងទ្រង់វិញ ។
១៥ ប៉ុន្ដែ ឡាម៉ូណៃបានមានបន្ទូលទៅទ្រង់ថា៖ ទូលបង្គំ
មិនប្រហារអាំម៉ូនទេ ហើយទូលបង្គំក៏មិនត្រឡប់ទៅដែនដី
អ៊ីសម៉ាអែល វិញដែរ តែទូលបង្គំនឹងទៅដែនដីមិឌូណៃវិញ

២០ ៤*ក* អាលម៉ា ២៦:១២.
ខ អាលម៉ា ២០:២៨–៣០.
៦ *ក* អាលម៉ា ១៨:៩–១០.
៨ *ក* អាលម៉ា ២២:១.
៩ *ក* អាលម៉ា ១៨:៩.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ១០:១២–១៧.
១៤ *ក* អាលម៉ា ១៧:១៩.

ដើម្បីទូលបង្គំអាចដោះលែងបងប្អូនរបស់អាំម៉ូន ព្រោះទូលបង្គំដឹងថា ពួកគេជាមនុស្ស សុចរិត ហើយជាព្យាការីបរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃព្រះដ៏ពិត ។

១៦ ឥឡូវនេះ កាលបិតាទ្រង់បានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស្រាប់តែទ្រង់ខឹងនឹងឡាម៉ូណៃ ហើយទ្រង់បានដកដាវបំរុងនឹងចាក់ ឡាម៉ូណៃឲ្យដួលទៅលើដី ។

១៧ ប៉ុន្តែ អាំម៉ូនបានស្ទុះមក ហើយទូលទៅទ្រង់ថា៖ មើលចុះ ទ្រង់មិនគួរប្រហារបុត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើបុត្ររបស់ទ្រង់ត្រូវដួលចុះ នោះគង់[ក]តែគ្រាន់បើជាងទ្រង់ដែរ ត្បិតមើលចុះ បុត្ររបស់ទ្រង់បាន[ខ]ប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយ ប៉ុន្តែបើសិនជាទ្រង់ត្រូវដួលនៅក្នុងពេលនេះវិញ គឺនៅក្នុងកំហឹងរបស់ទ្រង់ នោះព្រលឹងរបស់ទ្រង់មិនអាចបានសង្គ្រោះឡើយ ។

១៨ ហើយម្យ៉ាងទៀត ជាការចាំបាច់ដែលទ្រង់ត្រូវស៊ូទ្រាំអត់ធ្មត់; ព្រោះបើសិនជាទ្រង់[ក]ប្រហារបុត្ររបស់ទ្រង់ ដែលជាមនុស្សឥត ទោស នោះលោហិតរបស់បុត្រទ្រង់នឹងស្រែកពីដីទៅដល់ព្រះអម្ចាស់ដែលជាព្រះរបស់បុត្រទ្រង់ សូមឲ្យមានការសងសឹកធ្លាក់មក លើទ្រង់; នោះប្រហែលជាទ្រង់នឹង[ខ]បាត់បង់ព្រលឹងរបស់ទ្រង់ជាមិនខានឡើយ ។

១៩ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានទូលពាក្យទាំងនេះទៅកាន់ទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់មានបន្ទូលឆ្លើយមកលោកវិញថា៖ យើងដឹងថា បើសិនជាយើងប្រហារបុត្ររបស់យើង នោះយើងនឹងកំចាយឈាមនៃជនឥតទោស; ព្រោះអឺ អ្នកទេតើដែលរកបំផ្លាញបុត្រយើង ។

២០ ហើយទ្រង់យាព្រះហស្តបំរុងនឹងប្រហារអាំម៉ូនបង់ ។ ប៉ុន្តែអាំម៉ូនរងដាវទ្រង់ ព្រមទាំងវាយព្រះហស្តទ្រង់ បណ្ដាលឲ្យទ្រង់មិន អាចប្រើព្រះហស្តនោះបានឡើយ ។

២១ ឥឡូវនេះ កាលស្ដេចបានទតឃើញថា អាំម៉ូនអាចប្រហារទ្រង់បាន នោះទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមអង្វរអាំម៉ូនឲ្យលើកលែងជីវិត ឲ្យទ្រង់ ។

២២ ប៉ុន្តែ អាំម៉ូនបានលើកដាវឡើង ហើយទូលទៅទ្រង់ថា៖ មើលចុះ ទូលបង្គំនឹងចាក់ទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យទូលបង្គំ ទៅដោះលែងបងប្អូនទូលបង្គំចេញពីគុក ។

២៣ ឥឡូវនេះ ដោយខ្លាចបាត់បង់ជីវិតរបស់ទ្រង់ នោះស្ដេចមានបន្ទូលថា៖ បើសិនជាអ្នកលើកលែងជីវិតឲ្យយើង នោះយើងនឹង អនុញ្ញាតឲ្យអ្នក នូវអ្វីដែលអ្នកសូម សូម្បីតែពាក់កណ្ដាលនគររបស់យើងក៏បានដែរ ។

២៤ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានឃើញថា លោកអាចធ្វើឲ្យស្ដេចចំណាស់នេះ ធ្វើតាមបំណងរបស់លោកហើយ នោះលោកក៏ទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ បើសិនជាទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យបងប្អូនទូលបង្គំបានចេញពីគុកមែន ហើយឲ្យឡាម៉ូណៃរក្សានគររបស់គេផងហើយ សូមទ្រង់កុំខឹងនឹងឡាម៉ូណៃ តែអនុញ្ញាតឲ្យឡាម៉ូណៃធ្វើតាមបំណង [ក]ទោះជាអ្វីដែលឡាម៉ូណៃយល់ឃើញ នោះទូលបង្គំនឹងលើកលែង ជីវិតឲ្យទ្រង់; បើពុំនោះសោតទេ ទូលបង្គំនឹងចាក់ទ្រង់ឲ្យដួលចុះទៅលើដី ។

២៥ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូនបានទូលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះស្ដេចក៏ចាប់ផ្ដើមអររីករាយ ព្រោះបានរួចជីវិត ។

២៦ ហើយកាលទ្រង់បានទតឃើញថា អាំម៉ូនគ្មានបំណងចង់បំផ្លាញទ្រង់ចោលទេ ហើយកាលទ្រង់បានទតឃើញនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ធំធេងដែលលោកមានចំពោះឡាម៉ូណៃ ដែលជាបុត្ររបស់ទ្រង់ផងដែរ នោះទ្រង់មានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំងហើយមាន បន្ទូលថា៖ ពីព្រោះអ្នកគ្រាន់តែមានបំណងសូមឲ្យយើងដោះលែងបងប្អូនលោក ហើយសុខចិត្តឲ្យឡាម៉ូណៃដែលជាបុត្ររបស់យើង បាននគររបស់គេវិញ មើលចុះ យើងនឹងអនុញ្ញាតដល់អ្នកថា បុត្រយើងអាចបាននគររបស់គេវិញចាប់ពីពេលនេះរហូតតទៅ; ហើយយើងនឹងពុំត្រួតត្រាលើបុត្ររបស់យើងទៀតឡើយ —

២៧ ហើយយើងនឹងអនុញ្ញាតដល់អ្នកថា បងប្អូនអ្នកនឹងត្រូវបានដោះចេញពីគុក ហើយអ្នក និងបងប្អូនអ្នកអាចមកជួបនឹងយើង នៅនគររបស់យើង; ព្រោះយើងមានបំណងចង់ជួបនឹងអ្នកជាខ្លាំង ។ ត្បិតស្ដេចមានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំងនឹងពាក្យសំដីដែលលោក បានទូល ព្រមទាំងភ្ញាក់នឹងពាក្យពេចន៍ដែលឡាម៉ូណៃ ជាបុត្ររបស់ទ្រង់បានទូលដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់មាន[ក]ព្រះទ័យចង់ដឹងអំពី ពាក្យទាំងនោះ ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូន និងឡាម៉ូណៃបានបន្តដំណើររបស់គេ ឆ្ពោះទៅឯដែនដីមិឌូណៃ ។ ហើយ ឡាម៉ូណៃបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងព្រះនេត្រនៃស្ដេចលើដែនដីនោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបបងប្អូនរបស់អាំម៉ូន ត្រូវបាន ដោះលែងពីគុកមក ។

២៩ ហើយកាលអាំម៉ូនបានជួបនឹងពួកគេហើយ នោះលោកមាន

១៧ *ក* អាលម៉ា ៤៨:២៣.
ខ អាលម៉ា ១៩:១២–១៣.

១៨ *ក* ស.ប. ឃាតកម្ម.
ខ គ. និង ស. ៤២:១៨.

២៤ *ក* អាលម៉ា ២១:២១–២២.

២៧ *ក* ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.

ចិត្តព្រួយជាខ្លាំង ត្បិតមើលចុះ ពួកគេនៅខ្លួនអាក្រាត ហើយ
ស្បែកគេក៏សឹកជាខ្លាំង មកពីត្រូវចងដោយចំណងដ៏ធំៗ ។
ហើយពួកគេថែមទាំងមានទុក្ខខាងការអត់ឃ្លាន ការស្រេក
និងទុក្ខវេទនា គ្រប់បែបយ៉ាង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែពួកគេមាន[ក]ចិត្តទ្រាំទ្រ ចំពោះការទុក្ខលំបាកអស់
ទាំងនេះដែរ ។
៣០ ហើយការណ៍នោះបានកើតឡើង គឺដោយសារចំណែក
របស់គេត្រូវធ្លាក់ ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់មនុស្ស ដែលមាន
ចិត្តរឹងរូស និងក្បាលរឹងលើសលែងទៅទៀត; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ប្រជាជនទាំងនោះ មិនព្រមស្ដាប់តាមពាក្យសំដី
របស់ពួកគេឡើយ ហើយបាន ដេញគេចេញ ហើយបាន
វាយគេ ហើយបានរុញច្រានពួកគេ ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ និង
ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ រហូតដល់ពួកគេបាន មក
ដល់ដែនដីមិឌូណៃ ហើយនៅទីនោះ ពួកគេត្រូវបានចាប់យក
ទៅដាក់គុក ហើយត្រូវចងដោយ[ក]ចំណងដ៏ធំៗ ហើយត្រូវ
ដាក់ក្នុងគុក អស់ជាច្រើនថ្ងៃ ហើយក៏បានរួចដោយ
សារឡាម៉ូណៃ និងអាំម៉ូន ៕

ដំណើររឿងអំពីការផ្សាយរបស់អើរ៉ុន និងមូឡូកៃ និង
បងប្អូនគេ ដល់ពួកសាសន៍លេមិន ។

មានរួមពីជំពូកទី ២១ ដល់ ២៦

ជំពូកទី ២១

អើរ៉ុនបង្រៀនពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ អំពីព្រះគ្រីស្ទ និង ដង្វាយធួនរបស់ទ្រង់ — អើរ៉ុន និងបងប្អូនលោក ត្រូវជាប់ គុកនៅដែនដី មិឌូណៃ — បន្ទាប់ពីគេបានរួច ពួក គេក៏បង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំទាំងឡាយ ហើយធ្វើឲ្យ មនុស្សជាច្រើនប្រែចិត្តជឿ — ឡាម៉ូណៃ អនុញ្ញាតឲ្យមាន សេរីភាព នៅខាងផ្លូវសាសនា ដល់ប្រជាជននៅក្នុងដែនដី អ៊ីសម៉ាអែល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក [ក]បានបែកផ្លូវគ្នា
នៅឯព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកលេមិនហើយ មើលចុះ អើរ៉ុនបាន
ធ្វើដំណើរ ឆ្ពោះទៅឯដែនដីមួយ ដែលពួកលេមិនហៅថា
យេរូសាឡិម គឺហៅតាមដែនដីកំណើតរបស់ពួកអយ្យកោគេ
ហើយដែនដីនេះជាប់ នឹងដែនដីមរមន ។
២ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ
និងប្រជាជនរបស់[ក]អាមូឡុន បានកសាងទីក្រុងដ៏ធំមួយ ដែល
ហៅថា យេរូសាឡិម ។
៣ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមិន គឺជាសាសន៍ដ៏រឹងរូស
ណាស់ទៅហើយ តែពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ និងពួកសាសន៍
អាមូឡុន រឹងរូសជាងនេះទៅទៀត; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេ
បានបណ្ដាលឲ្យពួកលេមិន កាន់តែធ្វើចិត្តរឹងរូសថែមទៀត ដើម្បីឲ្យ
ពួកគេជោកជាំ នៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង
ឡាយរបស់គេ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អើរ៉ុនបានមក
ដល់ទីក្រុងយេរូសាឡិម ហើយមុនដំបូង បានចាប់ផ្ដើមផ្សាយ
សាសនាប្រាប់ ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ ។ ហើយលោកបាន
ចាប់ផ្ដើមផ្សាយសាសនាប្រាប់ពួកគេ នៅក្នុងសាលាប្រជុំទាំង
ឡាយរបស់គេ ព្រោះគេ បានស្ថាបនាសាលាប្រជុំទាំងឡាយ
[ក]តាមរបៀបពួកនីហ៊រ ព្រោះពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ និងពួក
សាសន៍អាមូឡុនជាច្រើន ធ្វើតាម របៀបពួកនីហ៊រ ។
៥ ហេតុដូច្នេះហើយ នៅពេលដែលអើរ៉ុនកំពុងតែចូលទៅក្នុង
សាលាប្រជុំ ដើម្បីផ្សាយសាសនាប្រាប់ប្រជាជន ហើយនៅពេល
ដែលលោកកំពុងតែនិយាយទៅកាន់ពួកគេ មើលចុះ ស្រាប់
តែមានសាសន៍អាម៉ាលេកៃម្នាក់បានក្រោកឡើង ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើម ប្រកែកនឹងលោកថា៖ តើលោកបានធ្វើទីបន្ទាល់អំពី
អ្វីនោះ ? តើលោកបានឃើញ[ក]ទេវតាឬ ? ហេតុអ្វីបានជាពួក
ទេវតាមិនឲ្យយើង ឃើញផង ? មើលចុះ តើប្រជាជននេះ
មិនល្អដូចជាប្រជាជនលោកទេឬ ?
៦ លោកនិយាយដែរថា លើកលែងតែយើងប្រែចិត្ត នោះយើង
នឹងត្រូវវិនាស ។ ហេតុដូចម្ដេចក៏លោកដឹងគំនិត និងបំណងនៅ
ក្នុងចិត្តយើង ? ហេតុដូចម្ដេចក៏លោកដឹងថា យើងមានហេតុ
ដល់ទៅប្រែចិត្ត ? ហេតុដូចម្ដេចក៏លោកដឹងថា ពួកយើងមិន
មែនជា ប្រជាជនសុចរិត ? មើលចុះ យើងបានសង់ទីបរិសុទ្ធ
ទាំងឡាយ ហើយយើងមកប្រជុំគ្នាមកថ្វាយបង្គំព្រះ យើងជឿថា
ព្រះនឹងជួយ សង្គ្រោះមនុស្សទាំងអស់ ។

២៩ *ក* អាលម៉ា ១៧:១១.
៣០ *ក* អាលម៉ា ២៦:២៩.
២១ ១*ក* អាលម៉ា ១៧:១៣, ១៧.
២ *ក* ម៉ូសាយ ២៤:១;
អាលម៉ា ២៥:៤–៩.
៤ *ក* អាលម៉ា ១:២–១៥.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១១–១៥.

៧ ឥឡូវនេះ អើរ៉ុនបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកជឿថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនឹងយាងមកប្រោសលោះមនុស្សលោក ពីអំពើបាប ទាំងឡាយរបស់គេឬទេ ?

៨ ហើយជននោះបាននិយាយទៅកាន់លោកថា៖ យើងមិនជឿថា លោកដឹងការណ៍បែបនេះឡើយ ។ យើងមិនជឿសណ្ដាប់ដ៏ឆ្កួត លីលាបែបនេះទេ ។ យើងមិនជឿថា លោកដឹង[ក]ការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង នៅពេលខាងមុខទេ ហើយក៏មិនជឿថា ពួកអយ្យកោរបស់ លោក និងពួកអយ្យកោរបស់យើងផង ដឹងអំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលគេនិយាយ គឺអំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើងនោះទេ ។

៩ ឥឡូវនេះ អើរ៉ុនបានចាប់ផ្ដើមបើកព្រះគម្ពីរទាំងឡាយឲ្យគេមើល អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងអំពីដំណើររស់ឡើងវិញ នៃមនុស្សស្លាប់ ហើយថា នឹងមិន[ក]ត្រូវមានការប្រោសលោះដល់មនុស្សលោកឡើយ លើកលែងតែដោយការសុគត ការរងទុក្ខវេទនា របស់ព្រះគ្រីស្ទ និង[ខ]ដង្វាយធួននៃព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលោកបានចាប់ផ្ដើមអធិប្បាយប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះដល់គេហើយ ស្រាប់តែពួកគេខឹង នឹងលោកទៅវិញ ហើយបានចាប់ផ្ដើមចំអកឡកឡឺយលោក; ហើយគេមិនព្រមស្ដាប់តាមពាក្យសំដី ដែលលោកបាននិយាយសោះ ។

១១ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលលោកបានឃើញថា ពួកគេមិនព្រមស្ដាប់តាមពាក្យសំដីលោកទេ នោះលោកក៏ចេញពីសាលាប្រជុំរបស់គេទៅ ហើយបានមកដល់ភូមិមួយទៀតដែលហៅថា អាណៃ-អាន់តៃ ហើយនៅទីនោះ លោកបានជួបនឹងមូឡូគៃ កំពុងតែផ្សាយ ព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ ព្រមទាំងអាំម៉ា និងបងប្អូនលោកផង ។ ហើយគេបានប្រកែកគ្នាជាមួយនឹងមនុស្សជាច្រើនអំពីព្រះបន្ទូល ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឃើញថា ប្រជាជនធ្វើចិត្តរឹងរូស ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាកចេញពីទីនោះទៅ ហើយបានមកឯដែនដីមិឌដូណៃ ។ ហើយពួកគេបានផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់មនុស្សជាច្រើន ហើយមនុស្សចំនួនភាគតិចបានជឿ តាមពាក្យសំដីដែលគេបានបង្រៀន ។

១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោកមួយចំនួន ត្រូវគេចាប់ដាក់គុកដែរ ហើយអ្នកដែលនៅសល់ប៉ុន្មាន ក៏គេចចេញពីដែនដីមិឌដូណៃ ទៅតាមតំបន់ដែលនៅជុំវិញនោះ ។

១៤ ហើយពួកអ្នកដែលជាប់គុកទាំងនោះ [ក]បានរងទុក្ខវេទនាជាច្រើនយ៉ាង ហើយពួកគេបានរួច ដោយស្នាដៃរបស់ឡាម៉ូណៃ និងអាំម៉ូន ហើយគេបានទទួលអាហារ និងសំលៀកបំពាក់ ។

១៥ ហើយពួកគេបានចេញទៅប្រកាសព្រះបន្ទូលទៀត ហើយពួកគេបានរួចពីគុក ជាលើកទីមួយយ៉ាងដូច្នោះ; ហើយគេក៏បានរងទុក្ខយ៉ាងនោះដែរ ។

១៦ ហើយគេបានចេញទៅគ្រប់ទិសទី តាម[ក]តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នាំ ដោយផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នៅគ្រប់សាលា ប្រជុំរបស់ពួកសាសន៍អាម៉ាលេគី ឬក៏នៅគ្រប់ទីជំនុំរបស់ពួកលេមិន ឲ្យតែគេអនុញ្ញាតឲ្យចូល ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមប្រទានពរដល់គេ ដរាបដល់ពួកគេបាននាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត; មែនហើយ ពួកគេបាន[ក]បរិវត្តមនុស្សជាច្រើនពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ និងសណ្ដាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោ គេ ដែលជាសណ្ដាប់ខុសឆ្គង ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូន និងឡាម៉ូណៃបានត្រឡប់ពីដែនដីមិឌដូណៃ មកដែនដីអ៊ីសម៉ាអែលវិញ គឺជាដែន ដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ ។

១៩ ហើយស្ដេចឡាម៉ូណៃមិនព្រមឲ្យអាំម៉ូនបំរើទ្រង់ ឬក៏ធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ទៀតឡើយ ។

២០ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេស្ថាបនាសាលាប្រជុំទាំងឡាយនៅលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល; ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ឬប្រជាជនដែលនៅក្រោមរាជ្យរបស់ទ្រង់មកប្រជុំគ្នា ។

២១ ហើយទ្រង់បានអររីករាយចំពោះគេ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនគេអំពីការណ៍ជាច្រើន ។ ហើយទ្រង់បានប្រកាសប្រាប់ទៅគេដែរថា ពួកគេជាប្រជាជនដែលនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ ហើយថា ពួកគេជាប្រជាជនសេរីមួយ គឺគេមិននៅក្រោមការរឹបជាន់ របស់ស្ដេច ដែលជាបិតាទ្រង់ឡើយ; ព្រោះអើបិតាទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់អាចសោយរាជ្យលើប្រជាជន ដែលនៅលើដែនដី អ៊ីសម៉ាអែល ហើយនៅក្នុងតំបន់ជុំវិញទាំងអស់ផង ។

២២ ហើយទ្រង់ក៏បានប្រកាសប្រាប់ដល់គេដែរថា ពួកគេអាច

៨ ក យ៉ាកុប ៧:១–៨.
៩ ក ម៉ូសាយ ៥:៨; អាលម៉ា ៣៨:៩.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
១៤ ក អាលម៉ា ២០:២៩.
១៦ ក អាលម៉ា ២២:១.
១៧ ក គ. និង ស. ១៨:៤៤.

មាន[ក]ឥស្សរភាព ក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ តាម បំណងរបស់គេ នៅទីណាក៏ដោយ ឲ្យតែនៅលើដែនដី ដែលនៅក្រោមរាជ្យរបស់ស្ដេចឡាម៉ូណៃ ។

២៣ ហើយអាំម៉ូនបានផ្សាយសាសនាដល់ប្រជាជនរបស់ស្ដេចឡាម៉ូណៃ; ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបង្រៀន ពួកគេនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ អំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិត ។ ហើយលោកបានទូន្មានពួកគេ ជារៀង រាល់ថ្ងៃ ដោយអស់ពីការព្យាយាម; ហើយពួកគេបានស្ដាប់តាមពាក្យលោក ហើយគេក៏មានចិត្តឧស្សាហ៍ចំពោះការកាន់តាម ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ៕

ជំពូកទី ២២

អើរ៉ុនបង្រៀនបិតារបស់ឡាម៉ូណៃអំពីការបង្កបង្កើត, អំពីការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម, និងអំពីផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ តាមរយៈ ព្រះគ្រីស្ទ — មហាក្សត្រ និងរាជវង្សារបស់ទ្រង់ ទាំងអស់បានប្រែចិត្តជឿ — របៀបចែកដីរវាងពួកនីហ្វៃនឹងពួកលេមិន ត្រូវបានអធិប្បាយ ប្រាប់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអាំម៉ូនកំពុងតែបង្រៀនប្រជាជនឡាម៉ូណៃ យ៉ាងនោះតទៅ នោះយើងនឹងត្រឡប់មករៀបរាប់ អំពីអើរ៉ុន និង បងប្អូនរបស់លោកវិញ; ព្រោះបន្ទាប់ពីលោកបានចាកចេញពីដែនដីមិឌដូណៃទៅ នោះព្រះវិញ្ញាណ[ក] ទ្រង់បាននាំលោកទៅកាន់ដែន ដីនីហ្វៃ គឺទៅដល់ដំណាក់របស់ស្ដេច ដែលគ្រប់គ្រងលើដែនដីទាំងអស់ [ខ]លើកលែងតែដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ប៉ុណ្ណោះ; ហើយស្ដេចនោះ គឺជាបិតារបស់ឡាម៉ូណៃ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានចូលទៅគាល់ស្ដេចក្នុងរាជវាំងរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងបងប្អូនលោក ហើយបាន ក្រាបចំពោះស្ដេច ហើយទូលទ្រង់ថា៖ ក្រាបទូល[ក] ព្រះរាជា យើងខ្ញុំជាបងប្អូនរបស់អាំម៉ូន ដែលទ្រង់បានដោះលែងឲ្យរួចពីគុកនោះ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះរាជាអើយ បើសិនជាទ្រង់លើកលែងជីវិតឲ្យយើងខ្ញុំ នោះយើងខ្ញុំនឹងធ្វើជាអ្នកបំរើទ្រង់ ។ ហើយស្ដេចមានបន្ទូលទៅគេថា៖ ក្រោកឡើងចុះ ព្រោះយើងនឹងប្រោសប្រណីជីវិតឲ្យអ្នក ហើយយើងមិនឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់យើង ទេ; តែយើងនឹងទទូចសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្រៀនយើងវិញ; ព្រោះយើងមានកង្វល់នៅក្នុងចិត្ត ដោយសារចិត្តទូលំទូលាយ និងពាក្យ ថ្លៃថ្នូររបស់អាំម៉ូន ដែលជាបងរបស់អ្នក; ហើយយើងមានបំណងចង់ដឹងថា ហេតុអ្វីបានជាអាំម៉ូនមិនបានឡើងមកពីដែនដីមិឌដូណៃ ជាមួយនឹងអ្នកផង ។

៤ ហើយអើរ៉ុនទូលទៅស្ដេចថា៖ ក្រាបទូល ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានហៅឲ្យលោកទៅផ្លូវមួយទៀត; លោកបានទៅកាន់ ដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ដើម្បីទៅបង្រៀនប្រជាជនឡាម៉ូណៃ ។

៥ ឥឡូវនេះ ស្ដេចមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ តើអ្វីទៅដែលអ្នកបាននិយាយអំពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នោះ ? មើលចុះ គឺរឿង នេះហើយដែលធ្វើឲ្យយើងខ្វល់ ។

៦ ហើយតើអ្វីដែលអាំម៉ូនបាននិយាយផងថា — [ក]បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ ហើយបើសិនជាអ្នក រាល់គ្នាមិនប្រែចិត្តទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបោះបង់ចោល នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ?

៧ ហើយអើរ៉ុនបានឆ្លើយតបទ្រង់វិញថា៖ តើទ្រង់ជឿថា មានព្រះឬទេ? ហើយស្ដេចមានបន្ទូលថា៖ យើងដឹងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃថា មានព្រះមួយអង្គ ហើយយើងបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេ សង់ទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ ដើម្បីពួកគេអាចប្រជុំគ្នាថ្វាយបង្គំទ្រង់ ។ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នកនិយាយថា មានព្រះមួយអង្គមែន មើលចុះ យើងនឹង[ក]ជឿ ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ កាលដែលអើរ៉ុនបានឮដូច្នេះ នោះចិត្តរបស់លោកក៏ចាប់ផ្ដើមអររីករាយ ហើយលោកបានទូលថា៖ មើលចុះ ឱព្រះរាជាអើយ ពិតជាមានព្រះមួយអង្គមែន ដូចជាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅដូច្នោះដែរ ។

៩ ហើយស្ដេចមានបន្ទូលថា៖ តើព្រះវិញ្ញាណ[ក]ដ៏មហិមា ដែលបាននាំពួកអយ្យកោយើងចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម នោះគឺជាព្រះឬ ?

១០ ហើយអើរ៉ុនឆ្លើយតបទៅទ្រង់ថា៖ ក្រាបទូល ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមានោះ ហើយទ្រង់បាន[ក]បង្កើតរបស់សព្វសារពើ ទាំងនៅលើស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដីផង តើទ្រង់ជឿការណ៍នេះឬទេ ?

២២ *ក* គ. និង ស. ១៣៤:១–៤;
ម. នៃ ស. ១:១១.
ស.ប. ឥស្សរភាព.
២២ ១ *ក* អាលម៉ា ២១:១៦–១៧.
ខ អាលម៉ា ២១:២១–២២.
២ *ក* អាលម៉ា ២០:២៦.
៦ *ក* អាលម៉ា ២០:១៧–១៨.
៧ *ក* គ. និង ស. ៤៦:១៣–១៤.
៩ *ក* អាលម៉ា ១៨:១៨–២៨.
១០ *ក* ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.

១១ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ មែនហើយ យើងជឿថា
ព្រះវិញ្ញាណដ៏មហិមាបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើមែន ហើយ
យើងមាន បំណងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រាប់យើងពីការណ៍អស់
ទាំងនេះ ហើយយើងនឹងជឿតាមពាក្យសំដីរបស់អ្នក ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអើរ៉ុន
បានឃើញថា ស្ដេចនឹងជឿតាមពាក្យសំដីរបស់ខ្លួន
នោះលោកបាន ចាប់ផ្ដើមអានព្រះគម្ពីរថ្វាយស្ដេច
ចាប់ពីកំណើតលោកអ័ដាមមក — អំពីព្រះទ្រង់បានបង្កើត
មនុស្ស តាមរូបភាពទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយព្រះ ទ្រង់បានប្រទាន
ដល់គេ នូវព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ហើយដោយព្រោះអំពើរំលង
បានជាមនុស្សត្រូវធ្លាក់ចុះ ។
១៣ ហើយអើរ៉ុនបានអធិប្បាយប្រាប់ទ្រង់អំពីបទគម្ពីរ
ចាប់ពីកំណើតលោកអ័ដាមមក ដោយលាតត្រដាងប្រាប់
អំពីការធ្លាក់នៃមនុស្ស លោកដល់ទ្រង់ និងស្ថានភាពខាង
រូបកាយរបស់មនុស្ស និងផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ
តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទផង ដែលបានរៀបចំ ឡើង
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ សំរាប់អស់អ្នកណា
ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។
១៤ ហើយមកពីមនុស្សលោកបានធ្លាក់ បានជាមនុស្សមិន
អាចបានបុណ្យអ្វីដោយសារខ្លួនឯងឡើយ; ប៉ុន្តែការរងទុក្ខ និង
ការសុគត នៃព្រះគ្រីស្ទ បានធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់មនុស្សវិញ តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត
ជាដើម; ហើយទ្រង់ផ្ដាច់ចំណង ទាំងឡាយនៃសេចក្ដីស្លាប់
ដើម្បីកុំឲ្យផ្នូរមានជ័យជំនះ ហើយដើម្បីឲ្យទ្រនិចនៃសេចក្ដីស្លាប់
ត្រូវបានលេបទៅក្នុងសេចក្ដីសង្ឃឹមនៃ សិរីល្អ; ហើយអើរ៉ុនបាន
អធិប្បាយប្រាប់ការណ៍អស់ទាំងនេះដល់ស្ដេច ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអើរ៉ុនបាន
អធិប្បាយប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះដល់ទ្រង់ហើយ នោះស្ដេចមាន
បន្ទូល ថា៖ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបាន
ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលអ្នកបាននិយាយមកនោះ ?
មែនហើយ តើយើងត្រូវ ធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានកើត
ពីព្រះ ដោយដកយកវិញ្ញាណអាក្រក់នេះចេញពីទ្រូងយើង
ហើយទទួលយកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ វិញ ដើម្បីឲ្យ
យើងអាចបានពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរ ដើម្បីកុំឲ្យ
យើងត្រូវបោះបង់ចោល នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់នោះ ?
មើលចុះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ យើងនឹងបោះបង់ចោលនូវអ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលយើងមាន មែនហើយ យើងនឹងទំលាក់នគរ
យើង ដើម្បី ឲ្យយើងអាចបានទទួលសេចក្ដីអំណរដ៏ធំនេះ ។
១៦ តែអើរ៉ុនបានទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ បើសិនជាទ្រង់មាន
បំណងចង់បានការណ៍នេះ បើសិនជាទ្រង់ក្រាបចំពោះព្រះ
មែនហើយ បើសិនជាទ្រង់ប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងអស់របស់ទ្រង់
ហើយក្រាបចំពោះព្រះ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់
ដោយនូវសេចក្ដី ជំនឿ ដោយជឿថា ទ្រង់នឹងទទួល
ពេលនោះទ្រង់នឹងទទួលនូវសេចក្ដីសង្ឃឹម ដែលទ្រង់
ប៉ងប្រាថ្នា ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអើរ៉ុន
បាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ ស្រាប់តែស្ដេចក៏បានលុត
ជង្គង់ក្រាប ចំពោះព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ ព្រមទាំង
ដួលនៅលើដី ហើយអំពាវនាវជាខ្លាំងថា៖
១៨ ឱព្រះអង្គអើយ អើរ៉ុនបានប្រាប់ទូលបង្គំថា មានព្រះ
មួយអង្គពិត; ហើយបើសិនជាមានព្រះមួយអង្គមែន ហើយបើ
សិនជាទ្រង់ជា ព្រះ សូមទ្រង់ធ្វើឲ្យទូលបង្គំស្គាល់ផង ហើយ
ទូលបង្គំនឹងបោះបង់ចោលអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ
ដើម្បីឲ្យបានស្គាល់ទ្រង់ ហើយ ដើម្បីទូលបង្គំអាចបានប្រោសឡើ
ងពីស្លាប់ ហើយបានសង្គ្រោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។
ហើយឥឡូវនេះ កាលដែលស្ដេចមាន បន្ទូលនូវពាក្យទាំង
នេះហើយ ស្រាប់តែទ្រង់សន្លប់ទៅ ហាក់ដូចជា
សុគត ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកបំរើទ្រង់
បានរត់ទៅប្រាប់អគ្គមហេសី នូវការណ៍ទាំងអស់ដែល

១១ ក ស.ប. ជំនឿ, ជឿ.
១២ ក ១ នីហ្វៃ ៥:១០–១៨;
អាលម៉ា ៣៧:៩.
១៣ ក លោកុ. ១:២៦–២៨.
ខ ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
គ ២ នីហ្វៃ ៩:១៨.
១៤ ក ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម
និងនាងអេវ៉ា.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៣;
អាលម៉ា ៤២:១០–២៥.
គ អាលម៉ា ៣៤:៨–១៦.
ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ឃ អេសាយ ២៥:៨;
១ កូរិន. ១៥:៥៥.
១៥ ក កិច្ចការ ២:៣៧.
ខ អាលម៉ា ៥:១៤, ៤៩.
គ ម៉ាថាយ ១៣:៤៤–៤៦;
១៩:១៦–២២.
១៦ ក ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
ខ អេធើរ ១២:៤.
១៧ ក គ. និង ស. ៥:២៤.
ខ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.

បានកើតឡើងដល់ ស្ដេច ។ ហើយព្រះនាងក៏បានចូលមកឯស្ដេច; ហើយកាលដែលព្រះនាងបានទតឃើញទ្រង់ផ្ដុំដូចជាសុគត ហើយអើរ៉ុន និងបងប្អូន លោកឈរ ហាក់ដូចជាពួកគេជាដើមហេតុដែលនាំឲ្យទ្រង់ដួល ស្រាប់តែព្រះនាងខឹងនឹងពួកគេ ហើយបានបញ្ជាពួកអ្នកបំរើរបស់ ព្រះនាង ឬក៏អ្នកបំរើរបស់ស្ដេច ឲ្យចាប់ពួកគេយកទៅសម្លាប់ចោល ។

២០ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបំរើបានឃើញដើមហេតុដែលនាំឲ្យស្ដេចដួលចុះ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំហ៊ានប៉ះពាល់ដល់អើរ៉ុន និងបង ប្អូនលោកឡើយ; ហើយពួកគេបានសូមអង្វរអគ្គមហេសីថា៖ ហេតុអ្វីបានជាព្រះនាងបញ្ជាឲ្យយើងសម្លាប់បុរសទាំងនេះ មើលចុះ កាល គ្រាន់តែពួកគេម្នាក់ក៏[ក]ខ្លាំងជាងយើងទាំងអស់គ្នាទៅហើយ ? ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងដួលចុះចំពោះពួកគេជាមិនខានឡើយ ។

២១ ឥឡូវនេះ កាលដែលអគ្គមហេសីបានទតឃើញការភិតភ័យនៃពួកអ្នកបំរើ នោះព្រះនាងក៏ចាប់ផ្ដើមភិតភ័យជាខ្លាំងដែរ ព្រោះ ខ្លាចក្រែងមានរឿងអាក្រក់ណាមួយកើតឡើងដល់ព្រះនាងដែរ ។ ហើយព្រះនាងបានបញ្ជាពួកអ្នកបំរើ ឲ្យទៅហៅប្រជាជនមក ដើម្បីឲ្យពួកគេមកសម្លាប់អើរ៉ុន និងបងប្អូនលោកវិញ ។

២២ ឥឡូវនេះ កាលអើរ៉ុនបានឃើញការដាច់ចិត្តរបស់អគ្គមហេសី នោះលោកក៏ដឹងពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ប្រជាជនដែរ ហើយ លោកខ្លាចក្រែងបើបណ្ដាជនប្រជុំគ្នាមកនោះនឹងមានការទាស់ទែងគ្នា និងការចលាចលនៅក្នុងចំណោមពួកគេជាមិនខានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានលូកដៃទៅលើកស្ដេចឡើងពីដី ហើយបានទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ សូមទ្រង់ក្រោកឈរឡើង ។ ហើយទ្រង់ក៏ក្រោកឈរឡើង ដោយបានទទួលកម្លាំងរបស់ទ្រង់វិញ ។

២៣ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានធ្វើឡើងនៅវត្តមាននៃអគ្គមហេសី និងពួកអ្នកបំរើជាច្រើន ។ ហើយកាលពួកគេបានឃើញការណ៍ នេះហើយ នោះពួកគេបានកើតសេចក្ដីឆ្ងល់ជាខ្លាំង ហើយបានចាប់ផ្ដើមភ័យខ្លាច ។ ហើយស្ដេចក៏ឈានទៅមុខ ហើយបានចាប់ផ្ដើម [ក]បង្រៀនពួកគេ ។ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនពួកគេជាច្រើន ដរាបដល់រាជវង្សាទ្រង់ទាំងមូល បាន [ខ]ប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ។

២៤ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សមួយហ្វូងបានមកប្រជុំគ្នា ពីព្រោះតែបញ្ជារបស់អគ្គមហេសី ហើយក៏បានចាប់ផ្ដើមមានការអ៊ូរទាំដ៏ធំមួយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ពីព្រោះតែអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោក ។

២៥ ប៉ុន្តែ ស្ដេចឈរក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយបានបង្រៀនគេ ។ ហើយពួកគេក៏បាត់ខឹងនឹងអើរ៉ុន និងពួកជនដែលនៅជាមួយ នឹងលោក ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលស្ដេចបានទតឃើញថា ប្រជាជនបាត់ខឹងហើយ នោះទ្រង់ក៏បញ្ជាឲ្យអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោក ចេញមកឈរក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្ស ហើយឲ្យគេផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់បណ្ដាជន ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចបានចេញ[ក]ការប្រកាសមួយទូទៅអស់ទាំងដែនដី គឺក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ដែលនៅលើដែនដីរបស់ទ្រង់ ដែលនៅតាមតំបន់ជុំវិញ ដែលនៅតាមជាយដែន រហូតទៅដល់សមុទ្រនៅខាងកើត និងខាងលិច ហើយដែលបែកពីដែនដី[ខ]សារ៉ាហិមឡា ដោយទីរហោស្ថានមួយផ្នែកតូច ដែលចេញពីសមុទ្រខាងកើតមកដល់សមុទ្រ ខាងលិច ហើយនៅឯតំបន់ទាំងឡាយជាប់នឹងឆ្នេរសមុទ្រ និងតំបន់ទាំងឡាយជាប់នឹងទីរហោស្ថាន នៅទិសខាងជើងជិតដែនដី សារ៉ាហិមឡា ឆ្លងកាត់ព្រំប្រទល់ដែនដីម៉ាន់ទៃ នៅជិតប្រភពទន្លេស៊ីដូន ដែលហូរពីកើតទៅលិច — ហើយពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍នីហ្វៃបានបែកចេញពីគ្នាបែបដូច្នោះហើយ ។

២៨ ឥឡូវនេះ ភាគច្រើននៃពួកលេមិនដែល[ក]ខ្ជិលច្រអូស បានរស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយអាស្រ័យនៅក្នុងត្រសាលទាំងឡាយ; ហើយពួកគេរាយពាសពេញទីរហោស្ថានផ្នែកខាងលិចនៅលើដែនដីនីហ្វៃ; មែនហើយ ព្រមទាំងនៅខាងលិចដែនដីសារ៉ាហិមឡាផង នៅក្នុងតំបន់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ និងនៅខាងលិច នៅលើដែនដីនីហ្វៃ គឺត្រង់កន្លែងដែលជាកេរ្តិ៍អាករដំបូងរបស់ពួកអយ្យកោគេ គឺនៅស្របតាមឆ្នេរសមុទ្រ ។

២៩ ហើយក៏មានពួកលេមិនជាច្រើន នៅខាងកើតជិតឆ្នេរសមុទ្រផង ត្រង់កន្លែងដែលពួកនីហ្វៃបានរុញច្រានគេទៅនោះ ។ ម្ល៉ោះ ហើយ ពួកនីហ្វៃសឹងតែត្រូវហ៊ុំព័ទ្ធដោយពួកលេមិន; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកនីហ្វៃបានយកដី

២០ *ក* អាលម៉ា ១៨:១–៣.
២៣ *ក* ស.ប. ធ្វើការងារបំរើ; ផ្សាយ; បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.
ខ ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
២៧ *ក* អាលម៉ា ២៣:១–៤.
ខ អោមណៃ ១:១៣–១៧.
២៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:២២–២៥.

ភាគខាងជើងទាំងអស់ ដែលនៅស្របតាមទីរហោស្ថានដែរ នៅត្រង់ប្រភពទន្លេស៊ីដូន ពីខាងកើត ទៅខាងលិច នៅជុំវិញ តំបន់ខាងទីរហោស្ថាន; នៅខាង ជើង រហូតទៅទល់នឹងដែនដីមួយ ដែលគេហៅថា [ក]បរិបូរណ៍ ។

៣០ ហើយដែនដីនោះនៅជាប់ព្រំប្រទល់នឹងដែនដីមួយ ដែលហៅថា [ក]ទីចោលស្ងាត់ ដែលនៅឆ្ងាយ ទៅខាងជើង ទៅទល់នឹងដែន ដីមួយដែលពីដើមមានមនុស្សអាស្រ័យនៅ ហើយត្រូវបំផ្លាញចោល ដែលយើងធ្លាប់បាននិយាយពីមុនមកថា [ខ]ឆ្អឹងរបស់គេត្រូវបានប្រទះ ឃើញដោយប្រជាជនសារ៉ាហិមឡា ទីនោះគឺជាកន្លែងដែលប្រជាជននេះឡើងមកពីសមុទ្រ[គ]ដំបូង ។

៣១ ហើយពួកគេបានមកពីទីនោះ ឡើងទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងត្បូង ។ ម្ល៉ោះហើយ ដីដែលនៅខាងជើង ត្រូវបានហៅថា [ក]ទីចោលស្ងាត់ ហើយដីដែលនៅខាងត្បូង បានហៅថា បរិបូរណ៍ គឺជាទីរហោស្ថាន ដែលមានពោរពេញទៅដោយសត្វព្រៃគ្រប់បែប យ៉ាង សត្វព្រៃទាំងនេះ មួយចំនួន បានមកពីដីភាគខាងជើង ស្វែងរកអាហារ ។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ គឺគ្រាន់តែ[ក]ចម្ងាយមួយថ្ងៃកន្លះប៉ុណ្ណោះ សំរាប់ឲ្យសាសន៍នីហ្វៃម្នាក់ធ្វើដំណើរ ពីព្រំប្រទល់ដែនដីបរិបូរណ៍ ទៅដល់ដែនដីនៃទីចោលស្ងាត់គឺពីសមុទ្រខាងកើត ទៅសមុទ្រខាងលិច; ម្ល៉ោះហើយ ដែនដីនីហ្វៃ និងដែនដីសារ៉ាហិមឡា សឹងតែត្រូវ [ខ]ឡោមព័ទ្ធដោយសមុទ្រ ដោយមានដីមួយចន្លោះតូច ភ្ជាប់តំបន់ខាងជើង និងតំបន់ខាងត្បូង ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃធ្លាប់បានមកអាស្រ័យនៅលើដែនដីបរិបូរណ៍ គឺពីសមុទ្រខាងកើត ទៅសមុទ្រខាងលិច ម្ល៉ោះហើយ ដោយនូវប្រាជ្ញារបស់គេ បានជាពួកសាសន៍នីហ្វៃបានឲ្យកងយាមដែនដី ហើយពលទ័ពរបស់គេយាំង ពួកលេមិននៅទិសខាងត្បូង ដើម្បីកុំឲ្យពួកសាសន៍លេមិន មកវាយដណ្តើមយកដីនៅទិសខាងជើងបានថែមទៀត ។

៣៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកលេមិនមិនអាចយកដីទៀតបានទេ លើកលែងតែដែនដីនីហ្វៃ និងទីរហោស្ថាន ដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញប៉ុណ្ណោះ ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាប្រាជ្ញារបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ — ដរាបណាពួកសាសន៍លេមិន ជាពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ នោះគេមិនទ្រាំឲ្យពួកលេមិនមកធ្វើទុក្ខគេពីគ្រប់ទិសទីឡើយហើយគេធ្វើយ៉ាងនេះក៏ដើម្បីឲ្យមានដែនដីមួយ សំរាប់គេរត់ទៅជ្រក តាមចំណង់របស់គេ ។

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីបាននិយាយការណ៍ទាំងនេះហើយ ខ្ញុំសូមត្រឡប់មកនិយាយអំពីអាំម៉ូន និងអើរ៉ុន អោមណើរ និងហិមណៃ និងបងប្អូនគេទៀត ៕

ជំពូកទី ២៣

សេរីភាពខាងសាសនាត្រូវបានប្រកាស — ពួកសាសន៍លេមិននៅលើដែនដី និងនៅទីក្រុងទាំងប្រាំពីរ បានប្រែចិត្តជឿ — ពួកគេហៅ ខ្លួនគេថា ពួកសាសន៍អាន់ទី-នីហ្វៃ-លីហៃ ហើយបានរួចផុតពីពាក្យបណ្តាសា — ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ និងពួកសាសន៍អាំមូឡុន បដិសេធសេចក្តីពិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្តេចនៃពួកលេមិនចេញ[ក]ការប្រកាសមួយ ទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ របស់ទ្រង់ថា ពួកគេមិនត្រូវប៉ះពាល់អាំម៉ូន ឬអើរ៉ុន ឬអោមណើរ ឬហិមណៃ ឬក៏បងប្អូនរបស់គេណាមួយ ដែលដើរផ្សាយព្រះបន្ទូល នៃព្រះឡើយ ទោះជាពួកគេនៅក្នុងទីណា ឬភាគណាមួយនៃដែនដីរបស់គេក៏ដោយ ។

២ មែនហើយ ទ្រង់បានចេញជាក្រឹត្យមួយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវដាក់ដៃទៅលើគេ ដើម្បីចងគេ ឬដាក់គេទៅក្នុង គុកឡើយ; ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវស្តោះដាក់អ្នកទាំងនោះ ឬវាយដំគេ ឬបណ្តេញគេចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ឬធ្វើទុក្ខ ដល់គេឡើយ; ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវចោលអ្នកទាំងនោះនឹងថ្មដែរ តែត្រូវឲ្យអ្នកទាំងនោះចេញចូលតាមផ្ទះគេបានដោយសេរី និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេផង ។

៣ ម្ល៉ោះហើយ ទើបពួកគេអាចទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលតាមចំណង់របស់គេ ព្រោះស្តេចបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងរាជវង្សារបស់ទ្រង់ទាំងអស់ផង; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានចេញការប្រកាសមួយ ទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទូទៅទាំងដែនដី

២៩ *ក* អាលម៉ា ៥២:៩; ៦៣:៥.
៣០ *ក* អាលម៉ា ៥០:៣៤; មរមន ៤:១–៣.
ខ មូសាយ ៨:៧–១២; ២៨:១១–១៩.
គ ហេលេ. ៦:១០.
៣១ *ក* ហេលេ. ៣:៥–៦.
៣២ *ក* ហេលេ. ៤:៧.
ខ អាលម៉ា ៥០:៣៤.
២៣ ១*ក* អាលម៉ា ២២:២៧.

ដើម្បីកុំឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះអាចបានជួបប្រទះនឹងឧបសគ្គ តែសូមឲ្យព្រះបន្ទូលបានផ្សាយទូទៅអស់ទាំងដែនដីវិញ ដើម្បីឲ្យប្រជាជន របស់ទ្រង់អាចបានបរិវត្តអំពីសណ្ដាប់អាក្រក់ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានបរិវត្តថា គេទាំង អស់គ្នាជាបងប្អូននឹងគ្នា ហើយដើម្បីកុំឲ្យគេធ្វើឃាត ឬប្លន់ ឬលួច ឬផិតគ្នា ឬប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតបែបណាមួយឡើយ ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្ដេចបានចេញសេចក្ដីប្រកាសនេះហើយ នោះអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោក ក៏ទៅពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយ និងពីទីថ្វាយបង្គំមួយទៅទីថ្វាយបង្គំមួយ ដោយតាំងសាសនាចក្រទាំងឡាយ ហើយតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀនទូទៅទាំងដែនដីនៅក្នុងចំណោមពួកលេមិន ដើម្បីផ្សាយ ហើយបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមមានជោគជ័យដ៏ធំ ។

៥ ហើយមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ត្រូវបាននាំមកឲ្យស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ មែនហើយ មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ត្រូវបាននាំមកឲ្យជឿដល់ សណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ហើយពួកគេត្រូវបានបង្រៀនពីបញ្ជីទាំងឡាយ និងសេចក្ដីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលបានបន្តរហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

៦ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនបានជឿ ឬក៏មនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវបាននាំមកឲ្យ ស្គាល់សេចក្ដីពិត តាមរយៈការផ្សាយរបស់អាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ស្របតាមវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងព្រះ ចេស្ដានៃព្រះ ដែលសម្ដែងអព្ភូតហេតុនៅក្នុងពួកគេ — មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ដរាបណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ គឺដរាបណាមានពួកលេមិនជាច្រើនបានជឿតាមការផ្សាយរបស់គេ ហើយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេពុំបោះបង់ចោលសាសនាឡើយ ។

៧ ព្រោះពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏សុចរិត; ពួកគេបានដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធនៃការបះបោររបស់គេចុះ ដែលកុំឲ្យពួកគេ ប្រយុទ្ធនឹងព្រះ ឬតតាំងនឹងបងប្អូនរបស់គេទៀតឡើយ ។

៨ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកទាំងនេះហើយដែលបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺៈ

៩ ប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅលើដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល;

១០ ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅលើដែនដីមិឌូណៃផង;

១១ ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅក្នុងទីក្រុងនីហ្វៃផង;

១២ ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅលើដែនដីសៃឡោមនិងពួកអ្នកដែលនៅលើដែនដីសេមឡុន និងនៅក្នុងទីក្រុងលេមយួល និងនៅក្នុងទីក្រុងស៊ីមណៃឡោមផង ។

១៣ ហើយនោះគឺជាឈ្មោះនៃទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកលេមិន ដែលបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់; ហើយនោះគឺជាពួកអ្នកដែល បានដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធនៃការបះបោររបស់គេចុះ មែនហើយ គឺគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទាំងអស់របស់គេ; ហើយពួកគេ សុទ្ធតែជាសាសន៍លេមិនទាំងអស់ ។

១៤ ឯពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ មិនបានប្រែចិត្តជឿទេ លើកលែងតែមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ; ឯពួកសាសន៍អាមូឡុនក៏ដូច្នោះដែរ; ប៉ុន្តែ ពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូស និងចិត្តនៃពួកលេមិនផងដែលនៅលើភូមិភាគនៃដែនដីនោះ ដែលគេអាស្រ័យរស់នៅ មែនហើយ និងអស់ទាំង ភូមិរបស់គេ និងអស់ទាំងទីក្រុងរបស់គេ ។

១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបយើងបានរាប់ឈ្មោះអស់ទាំងទីក្រុងនៃពួកលេមិន ដែលបានប្រែចិត្ត ហើយបានស្គាល់សេចក្ដីពិត ហើយបានប្រែចិត្តជឿ ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចនិងពួកអ្នកដែលបានប្រែចិត្តជឿ គេមានបំណងចង់បានឈ្មោះមួយ ដើម្បីពួកគេអាចញែកចេញពីបងប្អូនគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ដេចបានពិភាក្សាជាមួយនឹងអើរ៉ុន និងពួកសង្ឃជាច្រើនអំពីឈ្មោះ ណាមួយ ដែលពួកគេគួរដាក់យក ដើម្បីគេអាចញែកចេញ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានហៅខ្លួនគេថា ពួកសាសន៍អាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ; ហើយពួកគេក៏បាន

៣ ក អាលម៉ា ២៦:២៤.
៥ ក អាលម៉ា ៣៧:១៩.
ខ អាលម៉ា ៦៣:១២.
ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
៦ ក ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
ខ អាលម៉ា ២៧:២៧.
៨ ក អាលម៉ា ២៦:៣, ៣១.
១២ ក ម៉ូសាយ ២២:៨, ១១.
១៣ ក អាលម៉ា ៥៣:១០.
១៤ ក អាលម៉ា ២៤:២៩.
ខ ម៉ូសាយ ២៣:៣១–៣៩.
១៧ ក ស.ប. អាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ.

ហៅតាម ឈ្មោះនេះ ហើយឈប់ហៅថាជាពួកសាសន៍លេមិនតទៅទៀតហើយ ។
១៨ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយដ៏មានចិត្តឧស្សាហ៍; មែនហើយ ហើយពួកគេជាមិត្តនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបើកការទាក់ទងជាមួយនឹងពួកគេ ឯពាក្យបណ្ដាសានៃព្រះ ក៏ឈប់តាមពួកគេទៀតដែរ ៕

ជំពូកទី ២៤

ពួកលេមិនមកទាស់នឹងរាស្ត្រនៃព្រះ — ពួកសាសន៍អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃបានអររីករាយនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួកទេវតាបានមកជួប ពួកគេ — ពួកគេសុខចិត្តស៊ូទ្រាំដល់ស្លាប់ជាជាងការពារខ្លួន — មានពួកលេមិនថែមទៀតប្រែចិត្តជឿ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ និងពួកសាសន៍អាមូឡុន និងពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅលើដែនដី អាមូឡុន និងលើដែនដីហេឡាមផង និងពួកជនដែលលើដែនដីយេរូសាឡិម ហើយសរុបសេចក្ដីមក គឺនៅអស់ទាំងដែនដីព័ទ្ធជុំវិញ ដែលមិនទាន់បានប្រែចិត្តជឿ ហើយដែលមិនទាន់បានលើកយកឈ្មោះ អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ត្រូវពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ និងពួក សាសន៍អាមូឡុន ចាក់រុកឲ្យខឹងនឹងបងប្អូនគេ ។
២ ហើយសេចក្ដីស្អប់ដែលគេមានចំពោះបងប្អូនគេនោះ បានក្លាយទៅមានទំហំធំពន់ប្រមាណ គឺដរាបដល់គេបានចាប់ផ្ដើមបះបោរ ទាស់នឹងស្ដេចរបស់គេ ដរាបដល់ពួកគេមិនចង់ឲ្យទ្រង់ធ្វើជាស្ដេចរបស់គេឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានកាន់អាវុធប្រឆាំងនឹង ប្រជាជនអាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ។
៣ ឥឡូវនេះ ស្ដេចបានប្រគល់នគរឲ្យទៅបុត្រទ្រង់ ហើយទ្រង់បានឲ្យនាមបុត្រថា អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ។
៤ ហើយស្ដេចបានសុគតទៅ នៅក្នុងឆ្នាំនោះឯង ដែលពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើមរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមតទល់នឹងរាស្ត្រនៃព្រះ ។
៥ ឥឡូវនេះ ពេលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក និងអស់អ្នកដែលបានឡើងមកជាមួយលោក បានឃើញការរៀបចំរបស់ពួកលេមិនដើម្បីមកបំផ្លាញបងប្អូនរបស់គេបង់ នោះពួកគេបានធ្វើដំណើរមកដល់ដែនដីម៉ាឌាន ហើយនៅទីនោះ អាំម៉ូនបានជួបនឹងបងប្អូនលោក ទាំងអស់គ្នា; ហើយចាប់ពីទីនោះមក ពួកគេបានមកឯដែនដីអ៊ីសម៉ាអែល ដើម្បីគេអាចមានការប្រឹក្សាជាមួយនឹងឡាម៉ូណៃ ព្រមទាំង ជាមួយនឹងអនុជរបស់ទ្រង់ គឺអាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ អំពីអ្វីដែលគេត្រូវធ្វើ ដើម្បីការពារខ្លួនទប់ទល់នឹងពួកលេមិន ។
៦ ឥឡូវនេះ គ្មាននរណាម្នាក់សោះក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ ដែលបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ចង់លើកអាវុធប្រឆាំងនឹង បងប្អូនគេឡើយ; ទេ ពួកគេក៏មិនទាំងចង់រៀបចំធ្វើសង្គ្រាមដែរ; មែនហើយ ហើយស្ដេចរបស់គេក៏បានបញ្ជាពួកគេថា គេមិនត្រូវធ្វើ ដូច្នោះដែរ ។
៧ ឥឡូវនេះ នេះហើយគឺជាពាក្យដែលទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនអំពីរឿងនេះថា៖ ឱប្រជាជនជាទីស្រឡាញ់របស់យើងអើយ យើងសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់យើង ដែលព្រះដ៏មហិមានៃយើង នៅក្នុងសេចក្ដីល្អសប្បុរស បានចាត់ឲ្យបងប្អូនយើងទាំងឡាយ គឺសាសន៍នីហ្វៃទាំងនេះ មករកយើងរាល់គ្នា ដើម្បីមកផ្សាយដល់យើង ហើយដើម្បីបរិវត្តយើងអំពីសណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់ពួក អយ្យកោដ៏ទុច្ចរិតរបស់យើង ។
៨ ហើយមើលចុះ យើងសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដ៏មហិមារបស់យើង ដែលបានប្រទានដល់យើងរាល់គ្នា នូវចំណែកនៃព្រះ វិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបន្ទន់ចិត្តយើង ដែលបានធ្វើឲ្យយើងបើកការទាក់ទងជាមួយនឹងបងប្អូនយើង គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។
៩ ហើយមើលចុះ យើងក៏សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់យើង ដោយបានបើកឲ្យមានការទាក់ទងនេះហើយ ទើបយើងត្រូវបានបរិវត្ត ពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង និងអំពើឃាតកម្មជាច្រើន ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ។
១០ ហើយយើងក៏សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះរបស់យើង មែនហើយ ព្រះដ៏មហិមារបស់យើង ដែលទ្រង់បានអនុញ្ញាតឲ្យយើងទាំង ឡាយអាចប្រែចិត្តពីការណ៍ទាំងនេះ ព្រមទាំងបានអភ័យទោសឲ្យយើងរាល់គ្នា ចំពោះអំពើបាប និងអំពើឃាតកម្មដ៏ច្រើនរបស់យើង ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ហើយបាន

១៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:២៣;
២ នីហ្វៃ ៣០:៥–៦;
៣ នីហ្វៃ ២:១៤–១៦.
២៤ ១ *ក* អាលម៉ា ២១:១.
ខ អាលម៉ា ២៥:១, ១៣.
៥ *ក* អាលម៉ា ២៧:៤–១៣.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ១:៥.
៩ *ក* គ. និង ស. ១៩:៤៤.
១០ *ក* ដានី. ៩:៩.

ដក[ខ]យកទោសចេញពីក្នុងចិត្តយើង តាមរយៈបុណ្យគុណទាំង
ឡាយនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ។
១១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយ
របស់យើងអើយ [ក]ការណ៍ទាំងអស់នេះហើយដែលយើងរាល់
គ្នាអាចធ្វើ (ព្រោះ យើងជាអ្នកវង្វេងជាងគេបង្អស់ នៅក្នុង
ចំណោមមនុស្សលោក) ដើម្បីប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងអស់
របស់យើង និងអំពើឃាតកម្មជាច្រើន ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត
ហើយដើម្បីសូមឲ្យព្រះទ្រង់ដកយកអំពើទាំងនោះចេញពីចិត្ត
របស់យើង ព្រោះមានតែការណ៍ទាំងនេះ ហើយដែល
យើងអាចធ្វើ ដើម្បីប្រែចិត្តឲ្យបានល្មមគ្រប់គ្រាន់ចំពោះព្រះ
ដើម្បីទ្រង់នឹងដកស្នាមប្រឡាក់របស់យើងចេញ —
១២ ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់យើងអើយ
ដោយសារព្រះទ្រង់បានដកស្នាមប្រឡាក់របស់យើងរាល់គ្នាចេញ
ហើយដាវរបស់យើងរាល់គ្នាបានក្លាយទៅជាជ្រះថ្លា នោះចូរយើង
កុំធ្វើឲ្យដាវយើងរាល់គ្នាប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់បងប្អូនយើង
ទៀតឡើយ ។
១៣ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេ ចូរយើងរាល់
គ្នារក្សាដាវយើងទុក ដើម្បីកុំឲ្យវាប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់
បងប្អូនយើង ឡើយ; ត្បិតប្រសិនបើយើងធ្វើ[ក]ឲ្យដាវយើង
ប្រឡាក់ម្ដងទៀត នោះវានឹងមិនអាចបានជំរះឲ្យជ្រះថ្លា
តាមរយៈព្រះលោហិតនៃព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះដ៏មហិមា
របស់យើងទៀតឡើយ ដែលនឹងត្រូវច្រួចចេញ ដើម្បីធ្វើឲ្យធួន
នឹងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់យើង ។
១៤ ហើយព្រះដ៏មហិមា ទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដល់យើងរាល់គ្នា ហើយបានធ្វើឲ្យយើងដឹងការណ៍ទាំងនេះ
ដើម្បីកុំឲ្យយើង រាល់គ្នាត្រូវវិនាស; មែនហើយ ហើយទ្រង់បាន
ធ្វើឲ្យយើងដឹងការណ៍ទាំងនេះជាមុន ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់
[ក]ព្រលឹងយើងទាំងឡាយ ដូចជាទ្រង់ស្រឡាញ់កូនចៅ
របស់យើងដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយនូវសេចក្ដីមេត្តាករុណា
របស់ទ្រង់ នោះទ្រង់យាងមកពិនិត្យ ពិច័យយើង ដោយពួក
ទេវតារបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើឲ្យបាន[ខ]ដឹងដល់យើង ព្រមទាំងដល់
មនុស្សជំនាន់ក្រោយដែរ ។
១៥ ឱព្រះរបស់យើង ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា
អ្វីម្ល៉េះ! ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ដោយសារយើងរាល់គ្នា
អាចធ្វើបាន តែប៉ុណ្ណេះ ដើម្បីកំចាត់ស្នាមប្រឡាក់របស់យើង
ទាំងឡាយចេញ ហើយធ្វើឲ្យដាវរបស់យើងជ្រះថ្លា នោះចូរយើង
លាក់វាទុក ដើម្បីឲ្យ វានៅតែជ្រះថ្លា ទុកជាទីបន្ទាល់មួយដល់
ព្រះរបស់យើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ឬនៅថ្ងៃដែលយើងនឹង
ត្រូវបាននាំទៅឈរចំពោះទ្រង់ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះថា
យើងមិនបានធ្វើឲ្យដាវរបស់យើងប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់
បងប្អូនយើងឡើយ ចាប់ពីពេលដែលទ្រង់បាន ប្រទានព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់ដល់យើង ហើយបានធ្វើឲ្យយើងជ្រះស្អាតដោយការណ៍
នោះ ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងអើយ
បើសិនជាបងប្អូនយើងស្វែងរកបំផ្លាញយើងរាល់គ្នាចោល
មើលចុះ យើងនឹងលាក់ដាវរបស់យើងទុក មែនហើយ គឺយើង
នឹងកប់វាឲ្យជ្រៅទៅក្នុងដី ដើម្បីទុកឲ្យវាជ្រះថ្លា ទុកជា
ទីបន្ទាល់មួយ នៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់ថា យើងមិនដែល
បានប្រើវាឡើយ; ហើយបើសិនជាបងប្អូនយើងបំផ្លាញ
យើងរាល់គ្នាបង់ មើលចុះ យើងទាំងឡាយនឹង [ក]ទៅរកព្រះ
របស់យើង ហើយនឹងបានសង្គ្រោះ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលស្ដេច
បានបញ្ចប់នូវការនិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះប្រជាជន
បានមក ប្រជុំគ្នាទាំងអស់ ហើយពួកគេបានយកដាវរបស់គេ
និងគ្រឿងសស្ត្រាវុធទាំងអស់ដែលប្រើសំរាប់ការខ្ចាយឈាម
មនុស្ស ហើយគេបាន [ក]កប់វត្ថុទាំងនោះយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងដី ។
១៨ ហើយគេធ្វើការនេះ ដើម្បីទុកជាទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះ
និងចំពោះមនុស្សដែរថា គេនឹង[ក]ពុំប្រើគ្រឿងសស្ត្រាវុធ សំរាប់ការ
ខ្ចាយ ឈាមមនុស្សទៀតទេ; ហើយគេធ្វើការនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់
ហើយធ្វើ[ខ]សេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះថា ពួកគេនឹងលះបង់
ជីវិតគេផ្ទាល់ ជាជាងកំចាយឈាមបងប្អូនគេ; ហើយគេនឹងឲ្យ
ទៅបងប្អូនគេ ជាជាងយកពីបងប្អូនគេវិញ; ហើយគេនឹងធ្វើ
ការយ៉ាងសំបើម ដោយដៃ គេផ្ទាល់ ជាជាងចំណាយពេល
ដោយ[គ]ខ្ជិលច្រអូស ។
១៩ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា កាលពួកលេមិនទាំងនេះត្រូវ
បាននាំមកឲ្យជឿ ហើយស្គាល់ការពិត នោះពួកគេមានចិត្ត

១០ ខ ស.ប. ទោស.
១១ ក អេសាយ ៥៣:៤–៦.
១៣ ក វិវរ. ១:៥.
១៤ ក ស.ប. ព្រលឹង — តម្លៃនៃព្រលឹង ទាំងឡាយ.
ខ ស.ប. ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
១៦ ក អាលម៉ា ៤០:១១–១៥.
១៧ ក ហេលេ. ១៥:៩.
១៨ ក អាលម៉ា ៥៣:១១.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.
គ ស.ប. បូជា, យញ្ញបូជា.

[ក]រឹងប៉ឹង ហើយសុខចិត្តស៊ូទ្រាំដល់ស្លាប់ ជាជាងប្រព្រឹត្តអំពើបាប; ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា គេកប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធនៃសេចក្ដីសុខសាន្ត របស់គេ ឬគេកប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ដើម្បីសេចក្ដីសុខសាន្ត ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនដែលជាបងប្អូនគេ បានរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ហើយបានលើកទ័ពឡើងមកឯដែនដីនីហ្វៃ ដោយមានគោលបំណងមកបំផ្លាញស្ដេចចោល ហើយដើម្បីដាក់អ្នកផ្សេងជំនួសទ្រង់ ហើយព្រមទាំងបំផ្លាញប្រជាជន អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ចេញពីដែនដី ។

២១ ឥឡូវនេះ កាលប្រជាជនបានឃើញថា ពួកគេកំពុងតែមកទាស់នឹងខ្លួនដូច្នោះ ពួកគេបានចេញទៅជួបគេ ហើយបាន[ក]ក្រាបទៅ លើដីនៅខាងមុខគេ ហើយបានចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេនៅក្នុងសភាពបែបនេះ ក្នុងកាល ពួកលេមិនចាប់ផ្ដើមវាយសំរុកមកលើពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ពួកគេចោលដោយដាវ ។

២២ ម្ល៉ោះហើយ ដោយពុំជួបនឹងការប្រឆាំងតបវិញ នោះគេបានសម្លាប់ពួកគេអស់ចំនួនមួយពាន់ប្រាំនាក់; ហើយយើងដឹងថា ពួកគេបានទទួលព្រះពរ ព្រោះគេបានទៅនៅជាមួយនឹងព្រះរបស់គេហើយ ។

២៣ ឥឡូវនេះ កាលពួកលេមិនបានឃើញថា បងប្អូនគេមិនរត់គេចចេញពីមុខដាវ ឬក៏ងាកទៅឆ្វេង ឬស្ដាំទេ តែពួកគេបានសុខ ចិត្តដួលចុះ ហើយ[ក]វិនាស ហើយសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញ ទោះជាស្ថិតនៅក្នុងការវិនាសដោយមុខដាវក៏ដោយ —

២៤ ឥឡូវនេះ កាលពួកលេមិនបានឃើញដូច្នោះ នោះពួកគេក៏[ក]ឈប់សម្លាប់គេទៅ; ហើយមានមនុស្សជាច្រើនដែលមាន[ខ]ចិត្តក្ដួល អាណិតមេត្តាដល់បងប្អូនគេ ដែលបានដួលនៅក្រោមផ្លែដាវ ព្រោះពួកគេបានប្រែចិត្តចំពោះការណ៍ទាំងឡាយដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គេបានបោះចោលគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយគេមិនព្រមកាន់អាវុធ ទាំងនោះទៀតឡើយ ព្រោះគេមានការឈឺចាប់ចំពោះអំពើឃាតកម្មទាំងឡាយ ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត; ហើយគេបានដួល ដូចបងប្អូន គេដែរ ដោយរំពឹងដល់សេចក្ដីមេត្តាករុណានៃពួកជន ដែលលើកដៃសម្លាប់គេចោល ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចំនួនមនុស្សដែលរួបរួមជាមួយនឹងរាស្ត្រនៃព្រះ មានច្រើនជាងចំនួនដែលត្រូវស្លាប់; ហើយពួកអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់ គឺជាមនុស្សសុចរិត ហេតុដូច្នេះហើយ យើងគ្មានហេតុអ្វីដែលនាំឲ្យសង្ស័យថា ពួកគេពុំបាន[ក]សង្គ្រោះ នោះឡើយ ។

២៧ ហើយគ្មានមនុស្សទុច្ចរិតណាម្នាក់ត្រូវប្រហារនៅក្នុងចំណោមពួកនោះឡើយ; ប៉ុន្តែមានមនុស្សចំនួនជាងមួយពាន់នាក់ត្រូវបាន នាំមកឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត; ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន[ក]ប្រើមធ្យោបាយច្រើនយ៉ាងដើម្បីធ្វើការសង្គ្រោះដល់ រាស្ត្រទ្រង់ ។

២៨ ឥឡូវនេះ កងពលលេមិនភាគច្រើន ដែលបានសម្លាប់បងប្អូនគេដ៏ច្រើននោះ គឺជាពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ និង[ក]ពួកសាសន៍ អាមូឡុន ពួកនេះភាគច្រើន គឺជាអ្នកដើរតាមរបៀប[ខ]ពួកនីហូរ ។

២៩ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលចូលរួបរួមនឹងរាស្ត្រនៃព្រះ [ក]គ្មានពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ ឬពួកសាសន៍អាមូឡុន ទាល់តែសោះ ឬក៏គ្មានជនដែលដើរតាមរបៀបនីហូរឡើយ តែពួកគេ គឺជាកូនចៅពិតប្រាកដរបស់លេមិន និងលេមយួល ។

៣០ ហើយដោយហេតុនេះ យើងអាចវែកញែកយ៉ាងច្បាស់ថា ក្រោយពីប្រជាជនមួយ ដែលធ្លាប់[ក]បានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយដែលធ្លាប់មាន[ខ]ការចេះដឹងដ៏ច្រើន អំពីការណ៍ទាំងឡាយដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិត តែបន្ទាប់មក[គ]បានធ្លាក់ទៅក្នុង អំពើបាប និងអំពើរំលង នោះពួកគេក្លាយទៅជារឹងរូសលើសលែងទៅទៀត ម្ល៉ោះហើយ ស្ថានភាពរបស់គេក្លាយទៅជា[ឃ]អាក្រក់ ជាជាងបើគេមិនដែលបានស្គាល់ការណ៍ទាំងនេះទៅវិញ ៕

១៩ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
២១ *ក* អាលម៉ា ២៧:៣.
២៣ *ក* អាលម៉ា ២៦:៣២.
២៤ *ក* អាលម៉ា ២៥:១.
ខ ស.ប. អាណិត.
២៦ *ក* វិវ. ១៤:១៣.
២៧ *ក* អេសាយ ៥៥:៨–៩; អាលម៉ា ៣៧:៦–៧.
២៨ *ក* អាលម៉ា ២១:៤.
ខ អាលម៉ា ១:១៥; ២:១, ២០.
២៩ *ក* អាលម៉ា ២៣:១៤.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ១២:៤៥.
ខ ហេព្រើរ ១០:២៦; អាលម៉ា ៤៧:៣៦.
គ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៤; អាលម៉ា ៩:១៩. ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
ឃ ២ ពេត្រុស ២:២០–២១.

ជំពូកទី ២៥

អំពើឈ្លានពានទាំងឡាយនៃពួកលេមិនរាលដាលឡើង — ពូជរបស់ពួកសង្ឃនៃណូអេត្រូវវិនាស ដូចអ័ប៊ីណាដៃបានព្យាករមក — ពួកសាសន៍លេមិនជាច្រើនប្រែចិត្តជឿ ហើយចូលរួមជាមួយនឹងប្រជាជនអាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ — ពួកគេជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ កាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនទាំងនោះកាន់តែខឹងខ្លាំងឡើង ពីព្រោះពួកគេបានសម្លាប់បងប្អូន ខ្លួន; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានសច្ចាថានឹងសងសឹកទៅលើពួកនីហ្វៃ; ហើយពួកគេមិនបានខំសម្លាប់ប្រជាជនអាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ទៀតទេ នៅពេលនោះ ។

២ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានយកពលទ័ពរបស់គេ ហើយបានចូលទៅឯព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានវាយមកលើ ប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីអាំម៉ូណៃហា ហើយបានបំផ្លាញប្រជាជនទាំងនោះចោល ។

៣ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេបានប្រយុទ្ធជាច្រើនលើកជាមួយនឹងពួកនីហ្វៃ នៅក្នុងការប្រយុទ្ធទាំងនោះ ពួកគេត្រូវរុញច្រាន ហើយត្រូវស្លាប់ ។

៤ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកលេមិនដែលត្រូវស្លាប់នោះសឹងតែពូជទាំងអស់នៃអាមូឡុន និងបងប្អូនទ្រង់ ដែលជាពួកសង្ឃ នៃណូអេ ហើយពួកគេត្រូវបានសម្លាប់ចោលដោយដៃពួកនីហ្វៃ;

៥ ហើយចំនួនដែលនៅសល់ ដោយបានរត់ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត ហើយដោយបានដណ្ដើមយកអានុភាព និងសិទ្ធិ អំណាចទៅលើពួកលេមិន នោះបានធ្វើឲ្យពួកលេមិនជាច្រើនត្រូវវិនាស ដោយភ្លើង ដោយសារតែជំនឿរបស់គេ —

៦ ព្រោះពួកគេជាច្រើននាក់ ដោយបន្ទាប់ពីត្រូវរងការខូចខាតដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ និងការវេទនាដ៏ច្រើន នោះបានចាប់ផ្ដើមរំជួលនឹកឃើញដល់ពាក្យសំដីដែលអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោកបានផ្សាយដល់ពួកគេនៅឯដែនដីគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមឈប់ជឿដល់ សណ្ដាប់ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោខ្លួន ហើយជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿថា ទ្រង់បានប្រទានព្រះចេស្ដាដ៏ខ្លាំងក្លាដល់ពួកនីហ្វៃ; ម្ល៉ោះហើយ ទើបពួកគេជាច្រើនបានប្រែចិត្តជឿនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកត្រួតត្រាទាំងនេះដែលជាសំណល់នៃកូនចៅរបស់អាមូឡុន បានបញ្ជាឲ្យយកពួកគេទៅប្រហារចោល មែនហើយ គឺអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ការណ៍ទាំងនេះ ។

៨ ឥឡូវនេះ ទុក្ករកម្មនេះបានបណ្ដាលឲ្យបងប្អូនគេជាច្រើនចាក់រុកគ្នាឲ្យមានកំហឹង; ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ហើយពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើមដេញចាប់ពូជរបស់អាមូឡុន និងបងប្អូនទ្រង់ ហើយបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ពួកនោះ ចោល; ហើយពួកគេបានរត់ភៀសខ្លួន ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត ។

៩ ហើយមើលចុះ សព្វថ្ងៃពួកគេត្រូវពួកលេមិនដេញចាប់ ។ ម្ល៉ោះហើយ ពាក្យសំដីនៃអ័ប៊ីណាដៃត្រូវបានសំរេច ដែលលោកបាន និយាយអំពីពូជនៃពួកសង្ឃ ដែលបានបញ្ជាឲ្យលោកត្រូវរងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយភ្លើងនោះ ។

១០ ព្រោះលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្វីដែលអ្នកធ្វើដល់ខ្ញុំ នឹងទៅជាគំរូអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃក្រោយ ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ អ័ប៊ីណាដៃគឺជាមនុស្សមុនដំបូងបង្អស់ដែលត្រូវរងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយភ្លើង ដោយព្រោះជំនឿរបស់លោក ដល់ព្រះ; ឥឡូវនេះ នេះហើយដែលមានន័យថាមនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវរងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយភ្លើង ដូចដែលលោកបានរងទុក្ខដូច្នោះ ដែរ ។

១២ ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកសង្ឃរបស់ណូអេថាពូជរបស់គេនឹងធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើន ត្រូវគេយកទៅប្រហារជីវិតចោល ដូចរបៀបដែលលោកត្រូវស្លាប់ដូច្នោះដែរ ហើយថាពួកគេនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅគ្រប់ទិសទី ហើយត្រូវស្លាប់ គឺបីដូចជាសត្វ ចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល ត្រូវរុញច្រាន ហើយត្រូវស្លាប់ដោយសត្វសាហាវទាំងឡាយ; ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ

២៥ ១*ក* ស.ប. អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ.
២ *ក* អាលម៉ា ៨:១៦; ១៦:៩.
៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:៣៥.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១៥.
៦ *ក* គ.ន. ពួកសាសន៍លេមិន.
ខ អាលម៉ា ២១:៩.
គ អាលម៉ា ២៦:២៤.
៧ *ក* អាលម៉ា ២១:៣; ២៤:១, ២៨–៣០.
ខ ស.ប. ធ្វើទុក្ករកម្ម, ទុក្ករកម្ម.
៨ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១៨.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:១០.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ១៧:១៣.

ពាក្យទាំងនេះត្រូវ បានបញ្ជាក់ ព្រោះពួកគេត្រូវរុញច្រានដោយ
ពួកលេមិន ហើយត្រូវគេដេញចាប់ ហើយពួកគេត្រូវគេវាយ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិន
បានឃើញថា ពួកគេមិនអាចយកឈ្នះលើពួកនីហ្វៃបានទេ នោះគេ
ក៏ត្រឡប់ទៅកាន់ដែនដីគេវិញ; ហើយពួកគេជាច្រើននាក់ បាន
មកអាស្រ័យនៅឯដែនដីរបស់អ៊ីសម៉ាអែល និងដែនដីនីហ្វៃ
ហើយបាន ចូលរួមជាមួយនឹងរាស្ត្រនៃព្រះ ដែលជាប្រជាជន
[ក]អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ។
១៤ ហើយពួកគេក៏បាន[ក]កប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម
របស់គេផង ដូចដែលបងប្អូនគេបានធ្វើ ហើយពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមក្លាយ ទៅជាមនុស្សមួយដ៏សុចរិត; ហើយពួកគេបាន
ដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រតិបត្តិ
តាមព្រះបញ្ញត្តិ និងក្រិត្យក្រមទាំង ឡាយរបស់ទ្រង់ ។
១៥ មែនហើយ ហើយពួកគេបានកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ;
ត្បិតជាការចាំបាច់ថា ពួកគេត្រូវកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោក
ម៉ូសេសិន ត្បិតក្រិត្យវិន័យនោះពុំទាន់បានបំពេញនៅឡើយទេ។
តែទោះជាមាន[ក]ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេក៏ដោយ គង់តែពួកគេ
បាន ទន្ទឹងចាំ ដល់ការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ ដោយ
ចាត់ទុកថា ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេជា[ខ]គំរូអំពីការយាងមក
របស់ទ្រង់ ហើយជឿថា ពួកគេត្រូវកាន់តាមការប្រព្រឹត្ត
[គ]ខាងក្រៅទាំងនេះ រហូតដល់ពេលដែលទ្រង់នឹងសម្ដែងរូបអង្គ
ទ្រង់ដល់ពួកគេ ។
១៦ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំបានគិតស្មានថា [ក]សេចក្ដីសង្គ្រោះបាន
មកដោយសារ[ខ]ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេនោះទេ; ប៉ុន្តែ
ក្រិត្យវិន័យលោក ម៉ូសេបានជួយពង្រឹងសេចក្ដីជំនឿរបស់គេក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទ; ម្ល៉ោះហើយ ទើបពួកគេមាន[គ]សេចក្ដីសង្ឃឹមមួយ
តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ ដល់សេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ដោយអាងទៅលើវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដែលបាននិយាយ
អំពីការណ៍ទាំងនេះ ដែលនឹងកើត ឡើង ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ អាំម៉ូន និងអើរ៉ុន និងអោមណើរ
និងហិមណៃ ហើយបងប្អូនគេបានត្រេកអររីករាយជាអតិបរមា
ចំពោះការជោគជ័យដែលគេមានទៅលើពួកលេមិន ដោយ
បានឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់គេ ស្របតាម
[ក]ការអធិស្ឋាន ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយថា ទ្រង់បាន
បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ចំពោះគេនៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ ៕

ជំពូកទី ២៦

អាំម៉ូនសរសើរដំកើងក្នុងព្រះអម្ចាស់ — ពួកស្មោះត្រង់ត្រូវបានចំរើនកម្លាំងដោយព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវបានប្រទានការចេះដឹង — ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ មនុស្សលោកអាចនាំផនរាប់ពាន់នាក់ទៅកាន់ការប្រែចិត្ត — ព្រះទ្រង់មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ហើយជ្រាប គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យសំដីនៃអាំម៉ូន ដែលបាន
វាចាទៅបងប្អូនលោកដូច្នេះថា៖ ឱប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ
និងបងប្អូនទាំង ឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយ
ទៅកាន់[ក]បងប្អូនថា យើងមានហេតុដ៏ធំនឹងអររីករាយ; ព្រោះ
កាលពីយើងចាប់ផ្ដើម ចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាមក តើយើង
បានគិតស្មានថា ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានដល់យើងនូវព្រះពរទាំង
ឡាយដ៏មហិមាបែបនេះឬ ?
២ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរថា តើព្រះពរទាំងឡាយ
ដ៏មហិមា ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងគឺជាអ្វីទៅ ? តើអ្នក
រាល់គ្នាអាច ប្រាប់ខ្ញុំបានទេ ?
៣ មើលចុះ ខ្ញុំសូមឆ្លើយជំនួសអ្នកចុះ; ត្បិតបងប្អូនរបស់យើង
ដែលជាពួកសាសន៍លេមិន ធ្លាប់នៅក្នុងភាពងងឹត មែនហើយ
គឺនៅក្នុងជ្រោះដ៏ងងឹតបំផុត ប៉ុន្តែមើលចុះ តើពួកគេ[ក]ប៉ុន្មាននាក់
ដែលបាននាំមកឲ្យឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ! នេះហើយគឺជា
ព្រះពរ ដែលបានប្រទានដល់យើង ដែលថាយើងបានធ្វើជា
[ខ]គ្រឿងឧបករណ៍ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ដើម្បីនាំមកនូវ
កិច្ចការដ៏មហិមានេះ ។
៤ មើលចុះ ពួកគេ[ក]រាប់ពាន់នាក់បានអររីករាយ ហើយត្រូវ
បាននាំចូលក្នុងក្រោលនៃព្រះ ។

១៣ *ក* អាលម៉ា ២៣:១៦–១៧.
១៤ *ក* អាលម៉ា ២៤:១៥; ២៦:៣២.
១៥ *ក* យ៉ាកុប ៤:៥; យ៉ារ៉ុម ១:១១.
ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
ខ ម៉ូសាយ ៣:១៤–១៥; ១៦:១៤.
គ ម៉ូសាយ ១៣:២៩–៣២.
១៦ *ក* ម៉ូសាយ ១២:៣១–៣៧;
១៣:២៧–៣៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ១១:៤.
គ ១ ថែស្សា. ៥:៨–៩.
១៧ *ក* អាលម៉ា ១៧:៩.
២៦ ១ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:៩;
អាលម៉ា ១៧:៦–១១.
៣ *ក* អាលម៉ា ២៣:៨–១៣.
ខ ២ កូរិន. ៤:៥;
ម៉ូសាយ ២៣:១០.
៤ *ក* អាលម៉ា ២៣:៥.

៥ មើលចុះ ចំការទុំហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានលូកកណ្ដៀវ ហើយបានច្រូតកាត់ដោយសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន មែនហើយ គឺពេញមួយថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការ; ហើយមើលចុះ កណ្ដាប់ស្រូវទាំងឡាយដែលអ្នកច្រូតបាន! ហើយកណ្ដាប់ស្រូវទាំងនេះ នឹងត្រូវបានប្រមូលយកទៅទុកក្នុងជង្រុក ដើម្បីកុំឲ្យវាខាតបង់ ។

៦ មែនហើយ វានឹងមិនត្រូវបក់បោកដោយខ្យល់ព្យុះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ; មែនហើយ វាក៏នឹងពុំត្រូវគួច ដោយខ្យល់ គំនួចឡើយ; តែកាលណាខ្យល់ព្យុះមកដល់ វានឹងបានប្រមូលគ្នាមកក្នុងកន្លែងរបស់វា ដើម្បីកុំឲ្យខ្យល់ព្យុះអាចបក់ទម្លុះទៅដល់គេ; មែនហើយ ពួកគេក៏នឹងពុំត្រូវគួចដោយខ្យល់កំណាចយកទៅកន្លែងណា ដែលខ្មាំងសត្រូវចង់នាំពួកគេយកទៅនោះដែរ ។

៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់នៃរដូវច្រូតកាត់ ហើយពួកគេជារបស់ផងទ្រង់; ហើយទ្រង់នឹងលើក គេឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។

៨ សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះរបស់យើងប្រកបដោយព្រះពរ; ចូរយើងច្រៀងសរសើរដល់ទ្រង់ មែនហើយ ចូរយើងថ្លែងអំណរគុណ ដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់ធ្វើការសុចរិតជរាបតទៅ ។

៩ ព្រោះបើសិនជាយើងមិនបានឡើងមកពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាទេ នោះបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើងទាំងនេះ គឺជាអ្នកដែលស្រឡាញ់យើងជាខ្លាំងនោះ ច្បាស់ជានៅតែត្រូវញាំញីដោយសម្អប់យើង មែនហើយ ហើយពួកគេក៏ច្បាស់ជានៅជាជនចម្លែក ចំពោះព្រះដែរ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូនបានពោលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះអើរ៉ុន ដែលជាប្អូនលោកបានបន្ទោស លោកថា៖ អាំម៉ូន ខ្ញុំខ្លាចតែសេចក្ដីអំណររបស់បងនាំឲ្យបងអួតហួសហេតុទេដឹង ។

១១ តែអាំម៉ូនបានឆ្លើយតបថា៖ ខ្ញុំមិនអួតក្នុងកម្លាំងខ្ញុំផ្ទាល់ ឬក៏ក្នុងប្រាជ្ញាខ្ញុំផ្ទាល់នោះទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំបាន ពោរពេញហើយ មែនហើយ បេះដូងខ្ញុំហូរហៀរទៅដោយសេចក្ដីអំណរ ហើយខ្ញុំនឹងអររីករាយ នៅក្នុងព្រះរបស់ខ្ញុំវិញ ។

១២ មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំគ្មានន័យអ្វីទាំងអស់; រីឯចំពោះកម្លាំងរបស់ខ្ញុំវិញ ខ្ញុំទន់ខ្សោយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនឹងពុំអួតពីខ្លួនខ្ញុំ ឡើយ តែខ្ញុំនឹងអួតពីព្រះរបស់ខ្ញុំវិញ ត្បិតនៅក្នុងកម្លាំងរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់; មែនហើយ មើលចុះ មានអព្ភូតហេតុ ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលយើងបាននាំមកលើដែនដីនេះ ដោយហេតុនេះហើយ ទើបយើងសរសើរដល់ព្រះនាម ទ្រង់ជរាបតទៅ ។

១៣ មើលចុះ តើបងប្អូនយើងប៉ុន្មានពាន់នាក់ ដែលទ្រង់បានស្រាយឲ្យរួចពីការឈឺចាប់នៃស្ថាននរក; ហើយពួកគេត្រូវបាននាំឲ្យ ច្រៀងនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ដែលប្រោសលោះ ហើយនេះក៏ដោយព្រោះព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលនៅក្នុងយើង ហេតុដូច្នេះ ហើយ តើយើងមិនមានហេតុដ៏ធំនឹងអររីករាយទេឬអី ?

១៤ មែនហើយ យើងមានហេតុ ដើម្បីសរសើរដំកើងទ្រង់ជរាបតទៅ ព្រោះព្រះអង្គជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយបានស្រាយបងប្អូន យើងឲ្យរួចពីច្រវាក់ទាំងឡាយនៃស្ថាននរក ។

១៥ មែនហើយ ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញ ដោយសេចក្ដីងងឹត និងសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច; ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់បាន នាំពួកគេចូលទៅក្នុងពន្លឺដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ទ្រង់ មែនហើយ ទៅក្នុងសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច; ហើយពួកគេត្រូវបាន ហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបាន; មែនហើយ យើងជាគ្រឿងឧបករណ៍ នៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ដែលធ្វើកិច្ចការដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យនេះ ។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងអួត មែនហើយ យើងអួតក្នុង

---

៥ *ក* យ៉ូហាន ៤:៣៥–៣៧; គ. និង ស. ៤:៤.
ខ យ៉ូអែល ៣:១៣.
គ គ. និង ស. ៣៣:៧–១១; ៧៥:២, ៥.
៦ *ក* ហេលេ. ៥:១២; ៣ នីហ្វៃ ១៤:២៤–២៧.
៧ *ក* ស.ប. ចំរូត.
ខ ម៉ូសាយ ២៣:២២; អាលម៉ា ៣៦:២៨.
៨ *ក* គ. និង ស. ២៥:១២.
ខ ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:១–២.
១១ *ក* ២ កូរិន. ៧:១៤.
ខ គ. និង ស. ១៨:១៤–១៦. ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
១២ *ក* យេរេ. ៩:២៤; អាលម៉ា ២៩:៩.
ខ ទំនុក. ១៨:៣២–៤០; ភីលីព ៤:១៣; ១ នីហ្វៃ ១៧:៣.
១៣ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ អាលម៉ា ៥:២៦.
១៤ *ក* អាលម៉ា ១២:១១.
១៥ *ក* ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
១៦ *ក* រ៉ូម ១៥:១៧; ១ កូរិន. ១:៣១.
ខ ២ កូរិន. ១០:១៥–១៨; គ. និង ស. ៧៦:៦១.

ព្រះអម្ចាស់; មែនហើយ យើងនឹងអររីករាយ ព្រោះសេចក្ដីអំណរ របស់យើងបានពោរពេញហើយ; មែនហើយ យើងនឹងសរសើរដំកើងដល់ព្រះរបស់យើងរហូតតទៅ ។ មើលចុះ តើនរណាអាចអួត ហួសពេក នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ? មែនហើយ តើនរណាអាចនិយាយច្រើនពេក អំពីព្រះចេស្ដាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ និងអំពី[គ]សេចក្ដីមេត្តា ករុណារបស់ទ្រង់ និងអំពីសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ ចំពោះកូនចៅមនុស្ស ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបាន ទោះជា មួយផ្នែកតូចបំផុត ដែលខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ផង ។

១៧ តើនរណាអាចគិតស្មានថា ព្រះរបស់យើងមានសចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ម្ល៉េះ រហូតដល់បានទាញយើងចេញពីស្ថានភាពរបស់យើង ដែលគួរឲ្យស្ញែងខ្លាច ពេញទៅដោយបាប ហើយកខ្វក់បែបនេះ ?

១៨ មើលចុះ យើងបានចេញទៅនៅក្នុងកំហឹង ដោយការគំរាមកំហែងដ៏ខ្លាំងថានឹង[ក]បំផ្លាញសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ចោល ។

១៩ ឱពេលនោះ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនដាក់ទោសឲ្យយើងធ្លាក់ទៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ស្ញែងខ្លាច មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជា ទ្រង់មិនទុកឲ្យដាវនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ធ្លាក់មកលើយើង ហើយពិន័យទោសយើងឲ្យអស់សង្ឃឹមរហូតតទៅ ?

២០ ឱព្រលឹងខ្ញុំអើយ ស្ទើរតែរត់គេចទៅ នៅពេលគិតដល់ការណ៍នេះ។ មើលចុះ ទ្រង់ពុំបានអនុវត្តសេចក្ដីជំនិះជំរះរបស់ទ្រង់ មកលើយើងទេ តែនៅក្នុងសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បាននាំយើងឆ្លងកាត់[ក]ជង្ហុកនៃសេចក្ដីស្លាប់ និងសេចក្ដី វេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ច គឺរហូតដល់សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងរបស់យើងផង ។

២១ ហើយ[ក]ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើមានមនុស្សខាងសាច់ឈាមណាមួយ ដែលស្គាល់ការណ៍ទាំងនេះ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់[ខ]ដឹងការណ៍ទាំងនេះទេ លើកលែងតែអ្នកដែលបានប្រែចិត្តប៉ុណ្ណោះ ។

២២ មែនហើយ អ្នកណាដែលបាន[ក]ប្រែចិត្ត ហើយអនុវត្ត[ខ]សេចក្ដីជំនឿ ហើយបញ្ចេញមកនូវកិច្ចការល្អៗ ហើយអធិស្ឋានរហូត ដោយឥតឈប់ឈរ — អ្នកនោះហើយដែលនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យស្គាល់នូវ[គ]សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ; មែនហើយ អ្នកនោះ ហើយដែលនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យបើកសម្ដែងការណ៍ទាំងឡាយ ដែលមិនបានដែលបានបើកសម្ដែងពីមុនមក; មែនហើយ អ្នកនោះ ហើយដែលនឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យនាំមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ទៅកាន់ការប្រែចិត្ត ដូចជាបានប្រទានដល់យើងឲ្យនាំបងប្អូនយើងទាំង នេះមក ទៅកាន់ការប្រែចិត្តដូច្នោះដែរ ។

២៣ ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់គ្នាចាំទេថា យើងបាននិយាយទៅបងប្អូនយើងនៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡាថា យើងនឹងឡើងទៅដែនដីនីហ្វៃ ដើម្បីទៅផ្សាយប្រាប់បងប្អូនយើង គឺពួកសាសន៍លេមិន ហើយពួកគេបានសើចចំអក ដល់យើង ?

២៤ ព្រោះពួកគេបាននិយាយមកយើងថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាអាចនាំពួកលេមិនឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិតបានឬ ? តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាអាចបរិវត្តពួកលេមិនអំពី[ក]សណ្ដាប់ខុសឆ្គងទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេឬ បើពួកគេជា [ខ]មនុស្សរឹងរូសបែបនេះ; ឯចិត្តគេសប្បាយនឹងការខ្ចាយឈាម; ជីវិតគេបានចំណាយក្នុងការធ្វើអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់បំផុត; ផ្លូវរបស់គេ គឺជាផ្លូវនៃអ្នកល្មើស ចាប់តាំងពីដើមមក ? ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាចាំទេ នេះគឺជាពាក្យសំដីរបស់ ពួកគេ ។

២៥ ហើយគេថែមទាំងបាននិយាយថា៖ ចូរយើងលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងពួកគេ ដើម្បីយើងអាចបំផ្លាញគេចោល និងអំពើទុច្ចរិត របស់គេឲ្យអស់ពីដែនដី បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងមានជ័យជំនះលើយើង ហើយនឹងបំផ្លាញយើងបង់ ។

២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ យើងបានចូលមកក្នុងទីរហោស្ថាន ពុំមែនមានបំណងចង់បំផ្លាញបងប្អូនយើងទេ តែមានបំណងក្រែងយើងអាចសង្គ្រោះព្រលឹងពួកគេបានខ្លះ ។

២៧ ឥឡូវនេះ កាលណាយើងនឿយណាយក្នុងចិត្ត ហើយយើងសឹងតែត្រឡប់ទៅវិញ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន[ក]កំសាន្តចិត្ត យើង ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរទៅក្នុងចំណោមបងប្អូនអ្នក គឺពួកសាសន៍លេមិន ហើយចូរទ្រាំដោយ

១៦ *គ* ទំនុក. ៣៦:៥–៦.
១៨ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:៨–១០.
២០ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:១៣; ហេលេ. ៣:២៩–៣០.
២១ *ក* ស.ប. មនុស្សខាងសាច់ឈាម.
ខ ១ កូរិន. ២:៩–១៦; យ៉ាកុប ៤:៨.
២២ *ក* អាលម៉ា ៣៦:៤–៥.
ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
គ ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
២៤ *ក* ម៉ូសាយ ១០:១១–១៧.
ខ ម៉ូសាយ ១៣:២៩.
២៧ *ក* អាលម៉ា ១៧:៩–១១.

[ខ]សេចក្តីអត់ធ្មត់ នូវការ [គ]ទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់អ្នកចុះ
ហើយយើងនឹងប្រទានដល់អ្នកនូវជ័យជំនះ ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបានមកដល់ ហើយបាន
ចូលក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយយើងបានអត់ធ្មត់ក្នុងការរងទុក្ខ
ទាំងឡាយរបស់យើង ហើយយើងបានរងទុក្ខនូវគ្រប់ការខ្វះខាត;
មែនហើយ យើងបានធ្វើដំណើរពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ដោយ
ពឹង ផ្អែកទៅលើសេចក្តីមេត្តាករុណានៃមនុស្សលោក — ពុំ
គ្រាន់តែពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីមេត្តាករុណា នៃមនុស្ស
លោកប៉ុណ្ណោះទេ តែពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីមេត្តាករុណា
របស់ព្រះផង ។
២៩ ហើយយើងបានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ ហើយបាន
បង្រៀនពួកគេ ហើយយើងបានបង្រៀនពួកគេ នៅតាមថ្នល់
ទាំងឡាយ របស់គេ; មែនហើយ យើងបានបង្រៀនពួក
គេនៅលើភ្នំទាំងឡាយរបស់គេ; ហើយយើងបានចូលទៅ
ក្នុងវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយ របស់គេ និងសាលាជំនុំទាំង
ឡាយរបស់គេ ហើយបានបង្រៀនពួកគេ; ហើយយើងត្រូវ
គេបណ្តេញចេញ ហើយចំអកឡកឡឺយ ហើយស្តោះដាក់
ហើយទះកំផ្លៀង; ហើយយើងត្រូវគេចោលថ្ម ហើយចាប់
ចងដោយ ខ្សែដ៏មាំ ហើយដាក់ក្នុងគុក; ហើយតាម រយៈព្រះ
ចេស្តា និងប្រាជ្ញានៃព្រះ នោះយើងត្រូវបានដោះលែងវិញ ។
៣០ ហើយយើងបានរងទុក្ខនូវគ្រប់ការទុក្ខលំបាក និង
គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដើម្បីយើងអាចទៅជាមាគ៌ា [ក]ក្នុងការ
សង្គ្រោះព្រលឹង ខ្លះ; ហើយយើងបានគិតស្មានថា សេចក្តី
អំណររបស់យើងនឹងបានពោរពេញ ប្រសិនបើយើងអាចទៅជា
មាគ៌ា ក្នុងការសង្គ្រោះមនុស្ស បានខ្លះ ។
៣១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងអាចសម្លឹងមើលទៅមុខ ហើយ
ឃើញផលទាំងឡាយនៃការងាររបស់យើង; ហើយតើវាតិចពេកឬ ?
ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ [ក]វាច្រើនណាស់; មែនហើយ យើងអាចធ្វើ
ជាសាក្សីអំពីចិត្តស្មោះស្ម័គ្ររបស់គេ មកពីសេចក្តីស្រឡាញ់
របស់គេ ដែលគេមានចំពោះបងប្អូនគេ និងចំពោះយើងផង ។
៣២ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានសុខចិត្ត[ក]ប្តូជាជីវិតរបស់គេ
ជាជាងយកជីវិតរបស់[ខ]ខ្មាំងសត្រូវគេវិញ; ហើយពួកគេបានក
ប់គ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងដី
មកពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេ ដែលគេមានចំពោះបងប្អូនគេ ។
៣៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើដែល
មានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំដល់ម្ល៉េះឬនៅលើអស់ទាំងដែនដីនេះ ?
មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ មិនដែលមានទេ សូម្បីតែនៅ
ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃក៏ដោយ ។
៣៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេនឹងលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគេ;
ពួកគេមិនទ្រាំទុកឲ្យខ្លួនត្រូវគេសម្លាប់ចោលឡើយ ។ ប៉ុន្តែ
មើលចុះ ពួកគេទាំងនេះប៉ុន្មាននាក់ដែលបានប្តូរជីវិតរបស់ខ្លួន;
ហើយយើងដឹងថា ពួកគេបានទៅជួបនឹងព្រះរបស់ពួកគេហើយ;
មកពីសេចក្តី ស្រឡាញ់របស់គេ និងការស្អប់បាបរបស់គេនោះ ។
៣៥ ឥឡូវនេះ តើយើងគ្មានហេតុនឹងអររីករាយទេឬអី ?
មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មិនដែលមានមនុស្សឯណា
ដែលមាន ហេតុដ៏ធំនឹងអររីករាយស្មើនឹងយើងនេះទេ
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ; មែនហើយ ហើយសេចក្តី
អំណររបស់ខ្ញុំត្រូវបានហួស [ក]ហេតុ រហូតដល់បានអួតនៅក្នុងព្រះ
របស់ខ្ញុំ; ត្បិតទ្រង់មានគ្រប់ព្រះចេស្តា គ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា និង
គ្រប់ទាំងយោបល់; ទ្រង់[ខ]ជ្រាបនូវគ្រប់[គ] ការណ៍ទាំងអស់ ហើយ
ទ្រង់ជាតួអង្គមួយដែលប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា
គឺដល់សេចក្តីសង្គ្រោះ ដល់អស់អ្នកណាដែលនឹង ប្រែចិត្ត
ហើយជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។
៣៦ ឥឡូវនេះ បើសិននេះជាការអួត ម្ល៉ោះហើយ ខ្ញុំនឹងអួត;
ត្បិតនេះជាជីវិតខ្ញុំ និងពន្លឺរបស់ខ្ញុំ, សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំ
និងសេច ក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ, និងសេចក្តីប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ
ពីការវេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ មែនហើយ សូមឲ្យព្រះនាម
នៃព្រះរបស់ខ្ញុំបាន ប្រកបដោយព្រះពរ ដែលបានចងចាំ
ប្រជាជននេះ ដែល[ក]ជាមែកមួយនៃដើមអ៊ីស្រាអែល ហើយ
ដែលបានវង្វេងចេញពីដើម នៅដែនដី ចម្លែកមួយ; មែនហើយ
ខ្ញុំសូមប្រាប់ថា សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះរបស់ខ្ញុំបានប្រកបដោយ
ព្រះពរ ដែលបានចងចាំដល់យើង ដែលជាជន [ខ]ខ្ចាត់ព្រាត់
នៅដែនដីចម្លែក ។
៣៧ ឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ យើងឃើញថា

២៧ *ខ* ស.ប. សេចក្តីអត់ធន់.
គ អាលម៉ា ២០:២៩–៣០.
ស.ប. សេចក្តីទំនាស់.
៣០ *ក* គ. និង ស. ១៨:១៥–១៦.
៣១ *ក* អាលម៉ា ២៣:៨–១៣.
៣២ *ក* អាលម៉ា ២៤:២០–២៤.
ខ អាលម៉ា ២៤:១៥.
៣៥ *ក* ស.ប. អំណាច.
ខ គ. និង ស. ៨៨:៤១.
គ ស.ប. សេចក្តីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.
៣៦ *ក* លោកុ. ៤៩:២២–២៦;
យ៉ាកុប ២:២៥; ៥:២៥.
ខ យ៉ាកុប ៧:២៦.

ព្រះទ្រង់ចងចាំអស់ទាំងប្រជាជន ទោះជាគេនៅលើដែនដីណាក៏ដោយ; មែនហើយ ទ្រង់រាប់ចំនួនរាស្ត្រទ្រង់ ហើយព្រះហឫទ័យនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់គ្របដណ្ដប់ផែនដីទាំងមូល ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺសេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំ និងជាអំណរគុណដ៏ធំរបស់ខ្ញុំ; មែនហើយ ខ្ញុំនឹងថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំរហូតតទៅ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ២៧

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បញ្ជាអាំម៉ូនឲ្យនាំប្រជាជនអាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃទៅដល់ទីសុខ — ពេលបានជួបនឹងអាលម៉ា អាំម៉ូនមានសេចក្ដីអំណរ ហួសកម្លាំងលោក — ពួកនីហ្វៃប្រគល់ដែនដីយេរុសុនឲ្យពួកអាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ — ពួកគេត្រូវបានហៅថាជាប្រជាជនអាំម៉ូន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៩០–៧៧ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកសាសន៍លេមិនទាំងប៉ុន្មាននោះ ដែលបានទៅធ្វើសង្គ្រាមទាស់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ បានឃើញថា ក្រោយពីបានខំបំផ្លាញពួកគេជាច្រើនលើក តែការណ៍នោះប្រែទៅជាឥតប្រយោជន៍ ក្នុងការខំស្វែងរកការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដល់ពួកគេ ទើបពួកគេត្រឡប់មកដែនដីនីហ្វៃវិញ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃក៏ខឹងជាខ្លាំង ដោយសារបរាជ័យរបស់ខ្លួន។ ហើយកាល គេបានឃើញថា គេមិនអាចសងសឹកនឹងពួកនីហ្វៃបានទេ នោះពួកគេបានចាប់ផ្ដើមចាក់រុកឲ្យប្រជាជនខឹងនឹងបងប្អូនរបស់ខ្លួន គឺប្រជាជនអាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមបំផ្លាញពួកនោះចោលទៀត ។

៣ ឥឡូវនេះ ប្រជាជននេះក៏នៅតែមិនព្រមលើកអាវុធតតាំងឡើយ ហើយពួកគេសុខចិត្តឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួនសម្លាប់ចោល តាមចិត្ត ។

៤ ឥឡូវនេះ កាលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក បានឃើញការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គេ និងនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់គេយ៉ាងនេះ — ព្រោះពួកគេត្រូវបានចាត់ដូចជាទេវតា ដែលព្រះទ្រង់បានចាត់ឲ្យមក សង្គ្រោះគេ ឲ្យរួចពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច — ហេតុដូច្នេះហើយ កាលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក បានឃើញការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដ៏ធំបែបនេះ នោះពួកគេមានចិត្តក្ដួលអាណិត ហើយគេក៏បានទូលទៅស្ដេចថា៖

៥ ចូរយើងប្រមូលរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់មក ហើយចូរយើងចុះទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា ទៅរកបងប្អូនយើង ជាពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយគេចចេញពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ដើម្បីកុំឲ្យយើងត្រូវគេបំផ្លាញចោល ។

៦ តែស្ដេចមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃនឹងបំផ្លាញយើង ដោយព្រោះអំពើឃាតកម្ម និងអំពើបាបជាច្រើន ដែលយើងធ្លាប់បានធ្វើទាស់នឹងគេ ។

៧ ហើយអាំម៉ូនបានទូលថា៖ ទូលបង្គំនឹងទៅសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបើសិនជាទ្រង់ប្រាប់ឲ្យយើងចុះទៅរកបងប្អូនយើង តើទ្រង់នឹងយាងទៅឬទេ ?

៨ ហើយស្ដេចបានមានបន្ទូលទៅលោកថា៖ មែនហើយ បើសិនព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាប់ឲ្យយើងទៅ នោះយើងនឹងចុះទៅរកបងប្អូនយើង ហើយយើងនឹងធ្វើជាខ្ញុំបំរើរបស់គេ រហូតដល់ពេលយើងសងអំពើឃាតកម្ម និងអំពើបាបទាំងឡាយដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត ទៅលើពួកគេនោះអស់សិន ។

៩ តែអាំម៉ូនបានទូលទៅទ្រង់ថា៖ នេះគឺផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់បងប្អូនយើង ដែលបានតែងឡើង ដោយបិតារបស់ទូលបង្គំថា មិនត្រូវ ឲ្យមានខ្ញុំបំរើនៅក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរយើងចុះទៅទីនោះ ហើយពឹងផ្អែកទៅលើចិត្តមេត្តាករុណា របស់បងប្អូនយើងវិញ ។

១០ ប៉ុន្តែស្ដេចបានមានបន្ទូលទៅលោកថា៖ ចូរទៅសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយបើសិនជាទ្រង់ប្រាប់ឲ្យយើងទៅ នោះយើងនឹងទៅ បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងវិនាសនៅក្នុងដែនដីនេះឯង។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានទៅសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលមកលោកថា៖

១២ ចូរនាំប្រជាជននេះចេញពីដែនដីនេះទៅ ដើម្បីកុំឲ្យគេត្រូវវិនាស; ព្រោះអារក្សសាតាំងបានក្ដាប់យ៉ាងខ្ជាប់ នូវដួងចិត្តរបស់ ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ ដែលចាក់រុកពួកលេមិនឲ្យខឹងនឹងបងប្អូនរបស់ខ្លួន ឲ្យសម្លាប់បងប្អូនរបស់ខ្លួន; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នក ចេញពីដែនដីនេះទៅ; ហើយមានពរដល់ប្រជារាស្ត្រនេះ ក្នុងជំនាន់នេះហើយ ព្រោះយើងនឹងរក្សាគេទុក។

៣៧ *ក* កិច្ចការ ១០:៣៤–៣៥;
២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣.
២៧ ២ *ក* អាលម៉ា ៤៣:១១.
ខ អាលម៉ា ២៥:១.
ស.ប. អាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ.
៣ *ក* អាលម៉ា ២៤:២១–២៦.
៤ *ក* អាលម៉ា ២៤:៥.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ២:១៣;
២៩:៣២, ៣៨, ៤០.

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូន បានទៅ ហើយទូលស្ដេចនូវព្រះបន្ទូលទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកលោក ។

១៤ ហើយពួកគេបានប្រមូលអស់ទាំងប្រជាជនមកជុំគ្នា មែន ហើយ គឺអស់ទាំងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រមូលអស់ទាំង ហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វរបស់គេ ហើយបានចាកចេញពីដែនដី ហើយបានមកក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលបំបែកដែនដីនីហ្វៃ និង ដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយបានមកដល់ជិតព្រំប្រទល់ដែនដី ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបាននិយាយ ទៅពួកគេថាៈ មើលចុះ ខ្ញុំ និងបងប្អូនខ្ញុំ នឹងចូលទៅក្នុង ដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវនៅទីនេះ រហូត ដល់យើងត្រឡប់មកវិញ; ហើយយើងនឹងសាកល្បងចិត្តរបស់ បងប្អូនយើងមើល ថាតើពួកគេចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ចូលទៅក្នុង ដែនដីគេទេឬអី ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូនកំពុងតែ ចូលទៅក្នុងដែនដីហើយ នោះលោក និងបងប្អូនលោក បាន ជួប អាលម៉ា នៅ[ក]ត្រង់កន្លែងដែលបាននិយាយមកពីមុន; ហើយមើលចុះ នេះគឺជាការជួបជុំមួយដ៏ប្រកបដោយអំណរ ។

១៧ ឥឡូវនេះ [ក]សេចក្ដីអំណរនៃអាំម៉ូនមានទំហំដ៏ធំ រហូត ដល់លោកបានពោរពេញ; មែនហើយ លោកត្រូវបានលេបទៅក្នុង សេចក្ដីអំណរនៃព្រះរបស់លោក រហូត[ខ]ដល់អស់កម្លាំងពីខ្លួន; ហើយលោកបាន[គ]ដួលទៅលើដីទៀត ។

១៨ ឥឡូវនេះ តើនេះមិនមែនជាសេចក្ដីអំណរដ៏ខ្លាំងទេឬ ? មើលចុះ នេះគឺជាសេចក្ដីអំណរ ដែលគ្មានអ្នកណាបានទទួល លើកលែងតែអ្នកដែលប្រែចិត្តដោយពិតប្រាកដ និងអ្នកដែល ស្វែងរកសុភមង្គលដ៏សុភាពរាបសា ។

១៩ ឥឡូវនេះ សេចក្ដីអំណរនៃអាលម៉ា កាលបានជួបនឹង បងប្អូនលោក នោះមានទំហំពិតជាធំណាស់ ហើយសេចក្ដី អំណរនៃ អើរ៉ុន អោមណើរ និងហិមណៃក៏ដូច្នោះដែរ; ប៉ុន្តែ មើលចុះ សេចក្ដីអំណររបស់គេ ពុំមែនជាសេចក្ដីអំណរដែល ហួសកម្លាំងគេនោះទេ ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា បាននាំបងប្អូនលោក ត្រឡប់ទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ; គឺទៅ ផ្ទះរបស់លោកផ្ទាល់ ។ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយ [ក]ប្រាប់មេចៅក្រម នូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែល បានកើតឡើងដល់គេ នៅដែនដី នីហ្វៃ នៅក្នុងចំណោមពួក សាសន៍លេមិន ដែលជាបងប្អូនរបស់គេ ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មេចៅក្រម បានចេញប្រកាសមួយទូទៅអស់ទាំងដែនដី ចង់ដឹងសម្លេង របស់ប្រជាជន អំពីរឿងទទួលយកបងប្អូនគេ ដែលជាប្រជាជន អាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងរបស់ ប្រជាជនបន្លឺឲ្យដឹងថាៈ មើលចុះ យើងនឹងប្រគល់ដែនដីយើសុន ដែលនៅ ខាងកើតជិតទៅនឹងសមុទ្រ ដែលជាប់នឹង ដែនដីបរិបូរណ៍ គឺនៅខាងត្បូងដែនដីបរិបូរណ៍; ហើយ ដែនដីយើសុននេះ គឺជាដែនដីដែល យើងនឹងឲ្យទៅបងប្អូនយើង ទុកជាកេរ្តិ៍អាករ ។

២៣ ហើយមើលចុះ យើងនឹងដាក់ពលទ័ពយើងនៅចន្លោះ ដែនដីយើសុន និងដែនដីនីហ្វៃ ដើម្បីយើងអាចការពារ បងប្អូនយើង ដែលនៅក្នុងដែនដីយើសុន; ហើយការណ៍ នេះយើងធ្វើ ដើម្បីបងប្អូនយើង ព្រោះពួកគេខ្លាចបាប មិនព្រម លើកអាវុធប្រឆាំងនឹងបង ប្អូនគេ; ហើយការភ័យខ្លាចដ៏ធំនេះ ចេញមកពីការប្រែចិត្តដ៏ខ្លាំងរបស់គេ ព្រោះគេធ្លាប់បានធ្វើ អំពើឃាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់ ជាច្រើន ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះយើងនឹងធ្វើចំពោះ បងប្អូនយើង ដើម្បីឲ្យគេអាចគ្រងដែនដីយើសុនទុកជាមរតក; ហើយយើងនឹងការពារពួកគេពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ដោយ ពលទ័ពរបស់យើង នៅក្នុងករណីយមួយថា គេត្រូវ ផ្ដល់ដល់យើងនូវ របស់របរគេមួយផ្នែក ដើម្បីជួយយើងចិញ្ចឹម ពលទ័ពយើង ។

២៥ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាំម៉ូន បានឮដូច្នេះហើយ នោះលោកក៏ត្រឡប់ទៅឯប្រជាជន អាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃវិញ ហើយបាននាំអាលម៉ាទៅជាមួយផង គឺទៅ ក្នុងទីរហោស្ថាន ត្រង់កន្លែងដែលគេបានបោះត្រសាល ហើយ បានប្រាប់ឲ្យពួកគេដឹងនូវគ្រប់ការណ៍អស់ទាំងនេះ ។ ហើយ អាលម៉ាបានរៀបរាប់ប្រាប់គេអំពីការដែលលោក[ក]បានប្រែចិត្តជឿ ព្រមទាំងអាំម៉ូន និងអើរ៉ុន និងបងប្អូនលោកដែរ ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការណ៍នេះបាន ធ្វើឲ្យពួកគេមានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយពួកគេបានចុះទៅដែនដីយើសុន ហើយបានយក

១៦ *ក* អាលម៉ា ១៧:១–៤.
១៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១:៧.
គ អាលម៉ា ១៩:១៤.
២០ *ក* អាលម៉ា ៤:១៦–១៨.
២៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១០–២៤.

ដែនដីយើសុន; ហើយពួកគេត្រូវពួកនីហ្វៃហៅថា ប្រជាជនអាំម៉ូន; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេត្រូវបានញែកចេញ ដោយឈ្មោះនេះ ចាប់តាំងពីពេលនោះរហូតមក ។

២៧ ហើយពួកគេនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ហើយត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ។ ហើយពួកគេត្រូវបានញែកចេញ ដោយព្រោះគេមានចិត្តឧស្សាហ៍ដល់ព្រះ និងដល់មនុស្សលោកផង; ព្រោះពួកគេមានចិត្តទៀងត្រង់ និងសុចរិតដោយឥតខ្ចោះ ក្នុងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់; ហើយពួកគេមានចិត្តរឹងប៉ឹង នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ គឺរហូតដល់ ចុងបំផុត ។

២៨ ហើយពួកគេមើលទៅការខ្ចាយឈាមបងប្អូនគេ ទុកជាទីស្អប់ខ្ពើមដ៏ធំបំផុត; ហើយគ្មាននរណាអាចនិយាយឲ្យគេលើក អាវុធប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគេទៀតឡើយ; ហើយពួកគេមិនមើលសេចក្ដីស្លាប់ ទុកជាការតក់ស្លុតសោះឡើយ ដោយព្រោះសេចក្ដីសង្ឃឹម និងយោបល់ ដែលគេមានអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងដំណើររស់ឡើងវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ចំពោះគេ សេចក្ដីស្លាប់ត្រូវបានលេបដោយ ជ័យជំនះនៃព្រះគ្រីស្ទទៅលើវា ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេសុខចិត្តរងទុក្ខដល់ស្លាប់ដោយឈឺចាប់ ហើយវេទនាបំផុត ដែលធ្វើឡើងដោយបងប្អូនគេ មុនគេនឹងលើកដាវ ឬលំពែងវាយតគេវិញ ។

៣០ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេជាប្រជាជនមួយ ដែលមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយគួរឲ្យស្រឡាញ់ គឺជាប្រជាជនមួយដ៏សំណប់ជាខ្លាំង នៃព្រះអម្ចាស់ ៕

ជំពូកទី ២៨

ពួកលេមិនត្រូវបរាជ័យនៅក្នុងចម្បាំងមួយដ៏ធំ — មនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ត្រូវប្រហារចោល — ពួកទុច្ចរិតត្រូវដាក់ឲ្យនៅក្នុងស្ថានភាព វេទនាមួយដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ; ពួកសុចរិតទទួលសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៧–៧៦ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីប្រជាជនអាំម៉ូនបានតាំងនៅលើដែនដីយើសុន ហើយសាសនាចក្រមួយត្រូវបានតាំងឡើងនៅក្នុងដែនដីយើសុន ហើយពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានដាក់នៅព័ទ្ធជុំវិញដែនដីយើសុនហើយ មែនហើយ នៅតាមព្រំប្រទល់ជុំវិញដែនដីសារ៉ាហិមឡា មើលចុះ ពលទ័ពសាសន៍លេមិន បានមកតាមបងប្អូនគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

២ ម្ល៉ោះហើយ ទើបមានការប្រយុទ្ធយ៉ាងធំមួយ; មែនហើយ ជាការប្រយុទ្ធ ដែលមិនដែលបានស្គាល់ពីមុនមក នៅក្នុងចំណោមគ្រប់ទាំងប្រជាជន នៅលើដែនដីនេះ ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហៃបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក; មែនហើយ ពួកលេមិនរាប់ម៉ឺន នាក់ត្រូវស្លាប់ ហើយត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ ។

៣ មែនហើយ ព្រមទាំងមានការកាប់សម្លាប់យ៉ាងធំមួយ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែ ពួកលេមិនត្រូវបានរុញច្រានចេញដែរ ហើយត្រូវបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ រីឯប្រជាជននីហ្វៃ គេបានត្រឡប់មកដែនដីគេវិញ ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ នេះជាពេលមួយដែលមានការកាន់ទុក្ខដ៏ធំ ហើយសម្លេងទួញសោក បានឮទូទៅអស់ទាំងដែនដី នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់ —

៥ មែនហើយ ទំនួញរបស់ពួកស្ត្រីមេម៉ាយ ដែលកាន់ទុក្ខដល់ប្ដីរបស់ខ្លួន និងទំនួញរបស់ឪពុកកាន់ទុក្ខដល់ពួកកូនប្រុសរបស់ខ្លួន ហើយកូនស្រីកាន់ទុក្ខដល់បងប្រុស មែនហើយ បងប្រុសកាន់ទុក្ខដល់ឪពុក; ម្ល៉ោះហើយ ទំនួញសោកសៅ ត្រូវបានឮឡើងនៅក្នុង ចំណោមពួកគេ គឺកាន់ទុក្ខដល់ញាតិសន្ដានរបស់ខ្លួនដែលត្រូវស្លាប់ ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ នេះពិតជាថ្ងៃដ៏សោកសៅមួយ មែនហើយ គឺជាពេលដ៏សំខាន់ ហើយជាពេលសំរាប់តមអាហារ និងអធិស្ឋាន ឲ្យច្រើន ។

៧ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ;

៨ ហើយនេះគឺជាដំណើររឿងរបស់អាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ការធ្វើដំណើរទាំងឡាយរបស់គេនោងដែនដីនីហ្វៃ ការរងទុក្ខទាំង ឡាយរបស់គេនៅដែនដីនោះ ការទុក្ខសោកទាំងឡាយរបស់គេ និងទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្ដីអំណររបស់គេ ដ៏មិនអាចថ្លែងអស់បាន និងការទទួលយក និងការសុខសាន្តរបស់បងប្អូនគេ នៅដែនដីយើសុន។ ហើយឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់ ដែលជាព្រះដ៏ប្រោសលោះមនុស្សលោកទាំងអស់ ប្រទានពរដល់ព្រលឹងគេរហូតតទៅ ។

២៧ *ក* ស.ប. ទៀងត្រង់, ចិត្តទៀតត្រង់.
ខ អាលម៉ា ២៣:៦.
២៩ *ក* អាលម៉ា ២៤:២០–២៣.
២៨ ១ *ក* អាលម៉ា ២៧:២២; ៣០:១, ១៩.
៣ *ក* អាលម៉ា ៣០:១.
៦ *ក* អាលម៉ា ៣០:២.
៨ *ក* អាលម៉ា ២៧:១៦–១៩.

៩ ហើយនេះគឺជាដំណើររឿងនៃសង្គ្រាម និងការទាស់ទែង
គ្នាទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមពួកនីហ្វៃ ហើយអំពីសង្គ្រាម
ទាំងឡាយ រវាងពួកនីហ្វៃនឹងពួកលេមិនផង; ហើយឆ្នាំទីដប់ប្រាំ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមក៏ចប់ទៅ ។
១០ ហើយចាប់ពីឆ្នាំទីមួយទៅដល់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំ ត្រូវបាននាំ
មកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញជីវិតនៃមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់; មែន
ហើយ ត្រូវបាននាំមកនូវឆាកកំចាយឈាមដ៏ស្ញប់ស្ញែង ។
១១ ហើយកាលសាកសពជាច្រើនពាន់បានកប់ជ្រៅទៅក្នុងដី
នៅពេលនោះមានសាកសពជាច្រើនពាន់នាក់ទៀត ដែលត្រូវ
រលួយជាគំនរនៅលើផ្ទៃដី; មែនហើយ ហើយមនុស្ស
ជាច្រើនពាន់នាក់កំពុងតែកាន់ទុក្ខ ចំពោះការបាត់បង់ញាតិសន្ដាន
របស់គេ ពីព្រោះគេមានហេតុនឹងភ័យ ស្របតាមពាក្យ
សន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដែលថា ពួកគេនឹងត្រូវដាក់ទៅ
ក្នុងស្ថានភាពវេទនាមួយ ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។
១២ នៅពេលមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ទៀត កាន់ទុក្ខយ៉ាង
ពិតប្រាកដ ចំពោះការបាត់បង់ញាតិសន្ដានរបស់គេ តែគេអរ
រីករាយ ហើយរំភើបនៅក្នុងសេចក្ដីសង្ឃឹម ហើយដោយដឹងថា
ស្របតាមពាក្យសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នោះពួកគេនឹង
ត្រូវបានប្រោស ឡើងវិញ ដើម្បីទៅនៅខាងស្ដាំព្រះហស្តនៃព្រះ
នៅក្នុងស្ថានភាពនៃសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។
១៣ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ភាពមិនស្មើគ្នារបស់
មនុស្សមានទំហំធំយ៉ាងណា ដោយព្រោះអំពើបាប និងអំពើ
រំលង និងអំណាចនៃអារក្ស ដែលកើតឡើងដោយផែនការ
ដែលប្រកបដោយកលល្បិច ដែលវាធ្វើឡើង ដើម្បីដាក់អន្ទាក់ចិត្ត
មនុស្ស ។
១៤ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញការហៅមនុស្សឲ្យមានចិត្ត
ព្យាយាមដ៏ខ្លាំង ដើម្បីធ្វើការនៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះ
អម្ចាស់; ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញហេតុដ៏ធំនៃការសោកសៅ
និងការអររីករាយផង — ការសោកសៅដោយព្រោះសេច
ក្ដីស្លាប់ និងការបំផ្លិច បំផ្លាញ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោក
ហើយសេចក្ដីអំណរ ដោយព្រោះពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទដល់ជីវិត ៕

ជំពូកទី ២៩

អាលម៉ាមានបំណងចង់ស្រែកប្រកាសប្រាប់អំពីការប្រែចិត្ត ដោយការខ្នះខ្នែងដូចទេវតា — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានពួកគ្រូបង្រៀនដល់គ្រប់សាសន៍ — អាលម៉ាអួតនៅក្នុងកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ និងនៅក្នុងជ័យជំនះរបស់អាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៦ ម.គ.ស. ។

ឱ បើសិនជាខ្ញុំបានទៅជាទេវតាមួយ ហើយអាចបំពេញបំណង
ចិត្តខ្ញុំ គឺឲ្យខ្ញុំអាចទៅនិយាយដោយត្រែនៃព្រះ ដោយសម្លេង
ដែល ធ្វើឲ្យញ័រផែនដី ហើយស្រែកហៅឲ្យមានការប្រែចិត្ត
ដល់មនុស្សគ្រប់រូប!
២ មែនហើយ ខ្ញុំនឹងប្រកាសដល់មនុស្សគ្រប់រូប ដូចជា
សូរផ្គរលាន់ នូវការប្រែចិត្ត និងផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះថា
គេត្រូវ តែប្រែចិត្ត ហើយមករកព្រះនៃយើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យមាន
ការសោកសៅនៅលើផ្ទៃផែនដីទៀតឡើយ ។
៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំជាមនុស្សទេតើ ហើយធ្វើអំពើបាបនៅ
ក្នុងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំគួរតែពេញចិត្តនឹងកិច្ចការ
ដែលព្រះ អម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំវិញ ។
៤ ខ្ញុំមិនគួរខ្វល់ខ្វាយនៅក្នុងបំណងទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំទេ
អំពីច្បាប់ដ៏តឹងរឹងនៃព្រះដ៏យុត្តិធម៌ ព្រោះខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ប្រទានឲ្យ
មនុស្ស តាមបំណងរបស់គេ ទោះជាសេចក្ដីស្លាប់ ឬសេចក្ដី
រស់ក្ដី; មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្ស មែនហើយ
ចេញជាច្បាប់ ទាំងឡាយឲ្យគេ ដែលមិនអាចប្រែប្រួល
បានតាមឆន្ទៈរបស់គេ ទោះជាសេចក្ដីសង្គ្រោះ ឬសេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញក្ដី ។
៥ មែនហើយ ហើយខ្ញុំដឹងថា សេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដី
អាក្រក់បានកើតឡើង ចំពោះមនុស្សទាំងអស់; អ្នកណាដែល
មិនដឹងខុសពីត្រូវ ចាត់ទុកជាគ្មានទោស; ប៉ុន្តែ អ្នកដែល
ដឹងខុសនិងត្រូវ អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានត្រូវទទួល តាមបំណង
ចិត្តរបស់គេ ទោះជាគេចង់ បានល្អ ឬអាក្រក់ សេចក្ដីរស់

១១ *ក* អាលម៉ា ១៦:១១.
ខ អាលម៉ា ៤៨:២៣;
គ. និង ស. ៤២:៤៥–៤៦.
១២ *ក* អាលម៉ា ១១:៤១.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៥.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:២៨.
១៤ *ក* ស.ប. ចំការទំពាំងបាយជូរនៃព្រះអម្ចាស់.
ខ ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
២៩ ២ *ក* អោមណៃ ១:២៦;
៣ នីហ្វៃ ២១:២០.
៤ *ក* ទំនុក. ៣៧:៤.
ខ ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:១៨, ២៦;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៥–១៩.
ស.ប. ការសង្កេតស្គាល់, អំណោយទានខាង.

ឬសេចក្ដីស្លាប់ សេចក្ដីអំណរ ឬសេចក្ដីសោកស្ដាយនៃសតិសម្បជញ្ញៈក្ដី ។

៦ ឥឡូវនេះ ដោយឃើញថា ខ្ញុំដឹងការណ៍ទាំងនេះ ហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នាច្រើនជាងធ្វើកិច្ចការ ដែលបានប្រគល់មកឲ្យខ្ញុំ ?

៧ ហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នាចង់ធ្វើជាទេវតា ដើម្បីខ្ញុំអាចនិយាយទៅគ្រប់ទិសទីនៃផែនដី ?

៨ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានដល់អស់ទាំងសាសន៍ នូវសាសន៍ និងភាសាគេផ្ទាល់ ឲ្យបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មែនហើយ នៅក្នុងប្រាជ្ញា នូវអស់ទាំងអ្វីដែលទ្រង់ទតឃើញថា ល្អមនឹងឲ្យគេមាន; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទូន្មាននៅក្នុងប្រាជ្ញា តាមអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ហើយពិត ។

៩ ខ្ញុំដឹងនូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំអួតនៅក្នុងការណ៍នោះ ។ ខ្ញុំមិនអួតដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ទេ តែខ្ញុំអួត នៅក្នុងអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំវិញ; មែនហើយ ហើយនេះគឺជាការអួតរបស់ខ្ញុំ ក្រែងខ្ញុំអាចបានទៅជាគ្រឿងឧបករណ៍មួយ នៅក្នុងព្រះហស្ដនៃព្រះ ដើម្បីនាំមនុស្ស ខ្លះ ទៅកាន់ការប្រែចិត្ត; ហើយនេះគឺសេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំ ។

១០ ហើយមើលចុះ កាលខ្ញុំឃើញបងប្អូនខ្ញុំជាច្រើន បានប្រែចិត្តជាពិតប្រាកដ ហើយមករកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ នៅពេល នោះ ព្រលឹងខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរ; នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹកឃើញនូវអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីខ្ញុំ មែនហើយ គឺទ្រង់បានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ; មែនហើយ នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹកឃើញព្រះពាហុរបស់ទ្រង់ ដ៏ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដែលទ្រង់ហុចមករកខ្ញុំ ។

១១ មែនហើយ ខ្ញុំក៏នឹកឃើញផងដែរ នូវការជាប់ឃុំឃាំងនៃពួកអយ្យកោខ្ញុំ; ត្បិតខ្ញុំដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះ លែងពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ហើយហេតុនេះទ្រង់បានតាំងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់; មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺព្រះនៃ អ័ប្រាហាំ ព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃយ៉ាកុប បានដោះលែងពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ។

១២ មែនហើយ ខ្ញុំចងចាំជានិច្ចនូវការជាប់ឃុំឃាំងនៃពួកអយ្យកោខ្ញុំ; ហើយចាំថា ព្រះដដែលនោះ ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេឲ្យ រួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទ បានដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ។

១៣ មែនហើយ ព្រះដដែលនោះបានតាំងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ; មែនហើយ ហើយព្រះដដែលនោះ បានហៅខ្ញុំ ក្នុងតំណែងដ៏បរិសុទ្ធ ឲ្យទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់ប្រជាជននេះ ហើយបានប្រទានឲ្យខ្ញុំ នូវការជោគជ័យដ៏ច្រើន ដែលនាំឲ្យ ខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរ ក្នុងការជោគជ័យនេះ ។

១៤ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមានសេចក្ដីអំណរ នៅក្នុងការជោគជ័យរបស់ខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះទេ តែសេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំ ពោរពេញថែមឡើងដោយព្រោះការជោគជ័យរបស់បងប្អូនខ្ញុំ ដែលបានឡើងទៅឯដែនដីនីហ្វៃ ។

១៥ មើលចុះ ពួកគេបានខិតខំធ្វើការជាខ្លាំង ហើយបាននាំមកនូវលទ្ធផលដ៏ច្រើន ឯរង្វាន់របស់គេ មហិមាណាស់!

១៦ ឥឡូវនេះ កាលខ្ញុំនឹកដល់ការជោគជ័យរបស់បងប្អូនទាំងនេះ នោះព្រលឹងខ្ញុំត្រូវបានបណ្ដែតចេញទៅ គឺឃ្លាតចេញពីរូបកាយ នៅពេលនោះ សេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំធំអស្ចារ្យណាស់ ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ សូមព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យបងប្អូនខ្ញុំទាំងនេះ ឲ្យគេអាចអង្គុយនៅក្នុងនគរព្រះ; មែនហើយ ហើយព្រមទាំងជនទាំងអស់ណា ដែលជាលទ្ធផលនៃកិច្ចការរបស់គេ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកទាំងនេះ ចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ តែឲ្យគេសរសើរដំកើងដល់ទ្រង់រហូតតទៅ ។ ហើយសូមព្រះអនុញ្ញាតឲ្យការណ៍នេះ អាចបានសំរេចតាមពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំ ដូចខ្ញុំបាននិយាយផងចុះ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៣០

កូរីហូរជាអ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ សើចចំអកដល់ព្រះគ្រីស្ទ, ដល់ដង្វាយធួន, និងដល់វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ — វាបង្រៀនថា គ្មានព្រះ, គ្មានការធ្លាក់នៃមនុស្ស, គ្មានទោសចំពោះអំពើបាប, ហើយគ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ — អាលម៉ាធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក ហើយថា គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់បញ្ជាក់ថាមានព្រះមែន — កូរីហូរទាមទាររកទីសំគាល់មួយ

៥ *ខ* ស.ប. បញ្ញាចិត្ត.
៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:១២.
ខ គ. និង ស. ៩០:១១.
គ អាលម៉ា ១២:៩–១១.
៩ *ក* អាលម៉ា ២៦:១២.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១១–៣១.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ២៤:១៦–២១; អាលម៉ា ៥:៣–៥.
១២ *ក* និក្ខ. ១៤:៣០–៣១.
១៣ *ក* គ. និង ស. ១៨:១៤–១៦.
១៤ *ក* អាលម៉ា ១៧:១–៤.

ហើយត្រូវធ្វើឲ្យគ — អារក្សបានលេចមកឲ្យកូរីហ៊ូរ ឃើញជាទេវតាមួយ ហើយបង្រៀនវាឲ្យនិយាយ — មនុស្សជាន់លើវា ហើយវាក៏ស្លាប់ទៅ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៦–៧៤ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពី[ក]ប្រជាជន
អាំម៉ូនបានតាំងទីលំនៅ នៅដែនដីយើសុនហើយ មែនហើយ
ព្រមទាំងបន្ទាប់ពីពួកលេមិនត្រូវ[ខ]រុញច្រានចេញពីដែនដី ហើយ
សាកសពទាំងឡាយរបស់គេបានត្រូវកប់ដោយប្រជាជននៅក្នុង
ដែនដី នោះ–
២ ឥឡូវនេះ សាកសពរបស់ពួកគេមិនអាចរាប់បានទេ ដោយ
មានចំនួនច្រើនពេក; ឯសាកសពរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ក៏មិនអាច
រាប់បានដែរ — ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួក
គេបានកប់សាកសពទាំងនោះហើយ ហើយបន្ទាប់ពីបាន
តមអាហារ អស់ជាច្រើនថ្ងៃ និងកាន់ទុក្ខ និងអធិស្ឋាន (ហើយ
គឺនៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជន
នីហ្វៃ) នោះចាប់ ផ្ដើមមានសេចក្ដីសុខសាន្តតរៀងទៅនៅលើដែនដី
ទាំងមូល ។
៣ មែនហើយ ហើយប្រជាជនបានប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយពួកគេតឹងរឹងក្នុងការប្រតិបត្តិតាម
[ក]ពិធី បរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃព្រះ [ខ]ស្របតាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ;
ព្រោះពួកគេត្រូវបានបង្រៀន ឲ្យកាន់តាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ
រហូតដល់ ក្រិត្យនោះបានបំពេញ ។
៤ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជនពុំមានការច្របូកច្របល់ ពេញ
ឆ្នាំទីដប់ប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើម
ឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ក៏មានសេចក្ដីសុខសាន្ត
តរៀងមក ។
៦ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅជិតទៅចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរ
មានបុរសម្នាក់បានចូលមកក្នុងដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយ វា
ជា[ក]អ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ព្រោះវាបានចាប់ផ្ដើមបង្រៀនប្រជាជន
ទាស់នឹងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយដែលបានថ្លែង ដោយពួក
ព្យាការី អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ។
៧ ឥឡូវនេះ គ្មានច្បាប់អ្វីដែលជំទាស់នឹង[ក]ជំនឿរបស់មនុស្ស
នោះទេ; ព្រោះថាបើមានច្បាប់ណាមួយ ដែលធ្វើឲ្យមនុស្ស
ពុំស្មើភាព គ្នានោះ គឺជាទំនាស់ដ៏ខ្លាំងដល់ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
នៃព្រះ ។
៨ ត្បិតបទគម្ពីរបានចែងដូច្នោះថា៖ ចូរ[ក]រើសយកព្រះណា
ដែលអ្នកនឹងបំរើនៅថ្ងៃនេះចុះ។
៩ ឥឡូវនេះ បើមនុស្សចង់បំរើព្រះ នោះគឺជាសិទ្ធិរបស់អ្នក
នោះ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា បើអ្នកនោះជឿព្រះ នោះគឺជាសិទ្ធិ
របស់ គេក្នុងការបំរើទ្រង់ ប៉ុន្តែបើគេមិនជឿទ្រង់ទេ គឺគ្មានច្បាប់
ឯណាមកធ្វើទោសដល់អ្នកនោះឡើយ ។
១០ ប៉ុន្តែ បើសិនជាគេធ្វើឃាតមនុស្ស នោះគេត្រូវទទួលទោស
ដល់[ក]ជីវិត; ហើយបើសិនជាគេប្លន់ គេក៏ត្រូវទទួលទោស;
ហើយបើ សិនជាគេលួច ក៏ត្រូវទទួលទោសដែរ; ហើយបើ
សិនជាគេប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត ក៏ត្រូវទទួលទោសដែរ; មែនហើយ
ចំពោះអំពើទុច្ចរិតអស់ ទាំងនេះ គេត្រូវទទួលទោស ។
១១ ព្រោះមានច្បាប់មួយថា មនុស្សត្រូវទទួលការជំនុំជំរះ
ទៅតាមទោសរបស់គេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគ្មាន
ច្បាប់ឯណាដែលទាស់នឹងជំនឿ របស់មនុស្សនោះឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ មនុស្សទទួលទុក្ខទោសចំពោះតែទោស ដែលខ្លួន
បាន ប្រព្រឹត្តតែប៉ុណ្ណោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ មនុស្សទាំងអស់មាន
សិទ្ធិ[ក]ស្មើគ្នា ។
១២ ហើយជនដែលទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ មានឈ្មោះថា កូរីហ៊ូរ
(ហើយច្បាប់មិនអាចចាប់កំហុសគាត់បានទេ) បានចាប់ផ្ដើម
បង្រៀន ប្រជាជនថា គ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ ។ ហើយតាម
បែបនេះហើយដែលវាបានផ្សាយ ដោយនិយាយថា៖
១៣ នែ៎ អ្នករាល់គ្នា ដែលត្រូវចងភ្ជាប់នៅនឹងសេចក្ដីសង្ឃឹម
មួយ ដែលរវើរវាយ ហើយឥតប្រយោជន៍អើយ ហេតុអ្វីបានជា
អ្នក រាល់គ្នាដាក់នឹមមកលើខ្លួន ដោយការរវើរវាយបែបនេះ ?
ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទ ? ព្រោះគ្មានមនុស្សណាអាច
ដឹង នូវអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនោះទេ ។
១៤ មើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថា ពាក្យ
ព្យាករណ៍នោះ ដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយថា បានឲ្យបន្តមក
ដោយ ពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ មើលចុះ នោះគឺជាសណ្ដាប់ដ៏ឆ្កួត
លីលាទាំងឡាយរបស់ពួកអយ្យកោអ្នកទេ ។

៣០ ១*ក* អាលម៉ា ២៧:២៥–២៦.
ស.ប. អាន់ទៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ.
ខ អាលម៉ា ២៨:១–៣.
៣ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៤–២៧;
អាលម៉ា ២៥:១៥.
៦ *ក* ស.ប. អ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ.
៧ *ក* អាលម៉ា ១:១៧.
៨ *ក* យ៉ូស្វេ ២៤:១៥.
ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
១០ *ក* ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត.
១១ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:៣២.

១៥ តើអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចម្ដេចនឹងដឹងការពិតប្រាកដ នៃការណ៍ទាំងនោះបាន ? មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចដឹងនូវធ្វីៗ ដែលអ្នក រាល់គ្នា[ក]មើលមិនឃើញនោះទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចដឹងថា នឹងមានព្រះគ្រីស្ទមួយអង្គនោះឡើយ ។

១៦ អ្នកទន្ទឹងចាំ ហើយនិយាយថា អ្នករាល់គ្នាឃើញការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ នោះគឺជាឥទ្ធិភាពនៃគំនិត ដ៏ឆ្កួតវង្វេងមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយវិកលភាពនៃគំនិតរបស់អ្នកគឺកើតឡើង ដោយសារសណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកអយ្យកោអ្នក ដែលដឹក នាំអ្នកឲ្យជឿនូវអ្វីៗ ដែលគ្មានពិតប្រាកដ ។

១៧ ហើយរឿងបែបនេះជាច្រើនទៀត ដែលវាបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជន ដោយប្រាប់គេថា ពុំអាចមានដង្វាយធួនដែលធ្វើ ឡើង ដើម្បីធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សទេ ប៉ុន្តែមនុស្សគ្រប់រូបរស់នៅក្នុងជីវិតនេះ ស្របតាមការរៀបចំនៃខ្លួន; ហេតុដូច្នេះហើយ មនុស្សគ្រប់រូបបានចំរើនឡើង ស្របតាមការឈ្លាសវៃរបស់ខ្លួន ហើយមនុស្សគ្រប់រូបដណ្ដើមយកស្របតាមកម្លាំង របស់ខ្លួន; ហើយអ្វីៗក៏ដោយដែលមនុស្សបានប្រព្រឹត្ត គឺគ្មានទោសសោះ ។

១៨ ហើយវាបានផ្សាយបែបនេះទៅកាន់ពួកគេ ដោយបង្វែរចិត្តមនុស្សជាច្រើនចេញ ដោយធ្វើឲ្យគេងើយក្បាលនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត មែនហើយ ដោយបង្វែរស្ត្រីចេញជាច្រើន និងបុរសផង ឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ — ដោយប្រាប់គេថា កាលណាមនុស្ស ស្លាប់ទៅនោះគឺជាចុងបំផុតហើយ ។

១៩ ឥឡូវនេះ បុរសនេះក៏ទៅដែនដីយើសុនផងដែរ ដើម្បីទៅផ្សាយប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនអាំម៉ូន ដែល ពីមុនជាប្រជាជននៃពួកសាសន៍លេមិន ។

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេឈ្លាសវៃជាងពួកនីហ៊ៃចំនួនច្រើន ព្រោះពួកគេចាប់បុរសនោះ ហើយចងវា ហើយនាំវាទៅចំពោះអាំម៉ូន ដែលជាសង្ឃជាន់ខ្ពស់នៅលើប្រជាជននោះ ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូនបានបញ្ជាឲ្យដេញវាចេញពីដែនដី ។ ហើយវាបានមកឯដែនដីគេឌាន ហើយបានចាប់ផ្ដើមផ្សាយដល់ពួកគេផង; ហើយនៅទីនេះ វាពុំបានជោគជ័យច្រើនទេ ព្រោះវាត្រូវគេចាប់វា ហើយចងវា ហើយនាំយកទៅ ចំពោះសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងចំពោះមេចៅក្រមដែលត្រួតត្រាលើដែនដីនោះ ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្ឃជាន់ខ្ពស់បាននិយាយទៅវាថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកដើរបង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់យ៉ាងនេះ ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបង្រៀនប្រជាជននេះថា ពុំមានព្រះគ្រីស្ទទេ ធ្វើនេះដើម្បីបង្អាក់ការអររីករាយរបស់គេឬអី ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយទាស់នឹងអស់ទាំងពាក្យព្យាករណ៍ នៃពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ ?

២៣ ឥឡូវនេះ សង្ឃជាន់ខ្ពស់មានឈ្មោះថា គីឌដូណា ។ ហើយកូរីហ័របាននិយាយទៅលោកថា៖ ពីព្រោះតែខ្ញុំពុំបង្រៀនសណ្ដាប់ដ៏ឆ្កួតលីលាទាំងឡាយ របស់ពួកអយ្យកោលោក ហើយពីព្រោះតែខ្ញុំពុំបង្រៀនប្រជាជននេះ ឲ្យចងខ្លួនគេភ្ជាប់ទៅនឹង ពិធីបរិសុទ្ធ និងការប្រព្រឹត្តដ៏ឆ្កួតលីលា ដែលចែងមកដោយពួកសង្ឃពីដើម ដើម្បីដណ្ដើមអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចពីពួកគេ ដើម្បីទុក ពួកគេនៅក្នុងការល្ងង់ខ្លៅ ដើម្បីកុំឲ្យគេងើបក្បាលរួចតែត្រូវសង្កត់ចុះតាមពាក្យសំដីរបស់លោក ។

២៤ លោកនិយាយថា ប្រជាជននេះ គឺជាប្រជាជនសេរី ។ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា ពួកគេនៅក្នុងសេវកភាព ។ លោកនិយាយ ថា ពាក្យព្យាករណ៍ជំនាន់ដើមទាំងនោះសុទ្ធតែពិត ។ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា លោកពុំដឹងថា ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងនោះពិតទេ ។

២៥ លោកនិយាយថា ប្រជាជននេះ គឺជាប្រជាជនមួយដែលមានទោស ហើយបានធ្លាក់ ដោយព្រោះអំពើរំលងនៃឪពុកគេម្នាក់ ។ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា កូនពុំមានទោស ដោយព្រោះឪពុកម្ដាយខ្លួនទេ ។

២៦ ហើយលោកនិយាយដែរថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនិយាយថា លោកពុំដឹងថានឹងមានព្រះគ្រីស្ទ[ក]ទេ ។ ហើយលោកនិយាយដែរថា ទ្រង់នឹងត្រូវសុគត ជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក —

២៧ ម្ល៉ោះហើយ លោកនាំប្រជាជននេះឲ្យដើរតាមសណ្ដាប់ដ៏ឆ្កួតលីលាទាំងឡាយ របស់ពួកអយ្យកោលោក ហើយទៅតាម ចំណង់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក; ហើយលោកសង្កត់ពួកគេចុះ បីដូចជានៅក្នុងសេវកភាព ដើម្បីលោកអាចបំប៉នខ្លួនលោកដោយផលនៃ ការងាររបស់ដៃគេ ដើម្បីកុំឲ្យគេហ៊ានងើបសម្លឹងដោយក្លាហាន ហើយដើម្បីកុំឲ្យគេហ៊ានសប្បាយនៅក្នុងសិទ្ធិនិងឯកសិទ្ធទាំងឡាយ របស់គេ ។

២៨ មែនហើយ ពួកគេមិនហ៊ានប្រើអ្វីដែលជារបស់គេផ្ទាល់ខ្លួនសោះ ដោយខ្លាចក្រែងគេជំទាស់ចិត្តពួកសង្ឃរបស់គេ ដែលជា អ្នកដាក់នឹមទៅលើគេតាមចំណង់របស់ខ្លួន

១៥ *ក* អេធើរ ១២:៥–៦.

២៦ *ក* អេសាយ ៥៣:៤–៧.

ហើយបាននាំគេឲ្យជឿ ដោយសណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់គេ និង
ការយល់សប្ដិទាំងឡាយ របស់គេ និងគំនិតរវើរវាយទាំងឡាយ
របស់គេ និងការនិមិត្តទាំងឡាយរបស់គេ និងការអាថ៌កំបាំងទាំង
ឡាយ ដែលគេប្រឌិតឡើង ដើម្បីឲ្យប្រជាជនជឿថា បើសិនជា
ពួកគេមិនធ្វើតាមពាក្យសំដីរបស់គេទេ គឺជំទាស់ចិត្តតួអង្គ
ដ៏ពុំស្គាល់មួយ ដែលពួកគេនិយាយថា គឺជាព្រះ — ជាតួអង្គ
មួយដែលគ្មានអ្នកណាដែលបានឃើញ ឬស្គាល់ ដែល
ជាតួអង្គដែលមិនដែលមាន ឬមិនមាននៅពេលខាងមុខ ។
២៩ ឥឡូវនេះ កាលដែលសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងមេចៅក្រមបាន
ឃើញភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់វា មែនហើយ កាលពួកគេបាន
ឃើញថា បុរសនោះបណ្ដុះបង្អាប់រហូតដល់ព្រះ ពួកគេ
ពុំឆ្លើយតបនឹងពាក្យរបស់អ្នកនោះឡើយ; តែគេបញ្ជាឲ្យចងអ្នក
នោះវិញ; ហើយពួកគេបាន ប្រគល់វាទៅក្នុងដៃរបស់នាយ
ទាហ៊ានទាំងឡាយ ហើយបានបញ្ជូនវាទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា
ដើម្បីគេអាចនាំវាទៅចំពោះអាលម៉ា និងមេចៅក្រម ដែលត្រួត
ត្រាលើអស់ទាំងដែនដី ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលវាត្រូវ
គេនាំទៅចំពោះអាលម៉ា និងមេចៅក្រម នោះវាបានធ្វើកិរិយា
ដូចជា វាបានធ្វើនៅក្នុងដែនដីគេឌានដែរ មែនហើយ វានៅតែបន្ត
[ក]ការប្រមាថ ។
៣១ ហើយវាបានតម្លើងសម្លេង ដោយនិយាយពាក្យ[ក]ក្រអាង
ដាក់មុខអាលម៉ា ហើយបានជេរប្រមាថដល់ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ
បង្រៀន ដោយចោទប្រកាន់ពួកគេថា បានដឹកនាំប្រជាជនឲ្យ
វង្វេង ទៅតាមសណ្ដាប់ដ៏ល្ងិតល្ងង់ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោ
របស់គេ ដោយសារចង់បំប៉នខ្លួនលើការងាររបស់ប្រជាជន ។
៣២ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា៖ តើអ្នកដឹងថា
យើងមិនបានបំប៉នខ្លួនលើការងាររបស់ប្រជាជននេះទេ; ត្បិតមើល
ចុះ ខ្ញុំបានធ្វើការចាប់តាំងពីការចាប់ផ្ដើមរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
រហូតមកដល់ពេលឥឡូវនេះ ធ្វើការដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ ដើម្បីចិញ្ចឹម
ខ្លួនខ្ញុំ ទោះបីខ្ញុំត្រូវធ្វើដំណើរពាសពេញដែនដី ដើម្បីប្រកាស
ប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដល់ប្រជាជនខ្ញុំក៏ដោយ ។
៣៣ ហើយទោះបីកិច្ចការនឿយហត់ជាច្រើន ដែលខ្ញុំបាន
ធ្វើនៅក្នុងសាសនាចក្រក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមិនដែលបានទទួល ទោះ
ជា មួយ[ក]សិនណាញ ដើម្បីការងារខ្ញុំដែរ; ឯបងប្អូនខ្ញុំក៏មិនដែលបាន
ទទួលអ្វីដែរ លើកលែងតែនៅក្នុងវេទិកាជំនុំជំរះ ហើយនៅពេលនោះ
យើងបានទទួលត្រឹមតែចំនួន ដែលស្របទៅតាមច្បាប់ សំរាប់
តែពេលវេលារបស់យើងប៉ុណ្ណោះ ។
៣៤ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាយើងមិនទទួលអ្វីទាំងអស់
សំរាប់កម្លាំងកាយរបស់យើង នៅក្នុងសាសនាចក្រទេ
តើយើងបាន ប្រយោជន៍អ្វី ដែលធ្វើការនៅក្នុងសាសនាចក្រ
លើកលែងតែប្រកាសប្រាប់សេចក្ដីពិត ដើម្បីយើងអាចបានអរ
រីករាយ [ក]ក្នុងសេចក្ដីអំណរ របស់បងប្អូនយើងប៉ុណ្ណោះ ?
៣៥ លំដាប់នោះ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា យើងផ្សាយ
ប្រាប់ប្រជាជននេះ ដើម្បីរកកំរៃ នៅពេលដែលខ្លួនអ្នក
ផ្ទាល់ក៏ដឹងថា យើងមិនបានទទួលកំរៃទេនោះ ? ហើយឥឡូវនេះ
តើអ្នកជឿថា យើងបញ្ឆោតប្រជាជននេះ ដែលបណ្ដាលឲ្យមាន
សេចក្ដីអំណរក្នុង ចិត្តគេបែបនេះឬ ?
៣៦ ហើយកូរីហូរបានឆ្លើយតបទៅលោកថា បាទ ។
៣៧ ហើយលំដាប់នោះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា៖ តើអ្នក
ជឿថា មានព្រះទេ ?
៣៨ ហើយវាឆ្លើយថា ទេ ។
៣៩ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា ៖ តើអ្នកនឹង
បដិសេធទៀតថា គ្មានព្រះ ហើយក៏បដិសេធផងដែរថា
គ្មានព្រះគ្រីស្ទឬ ? ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថា មាន
ព្រះមួយអង្គ ហើយក៏ដឹងផងថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក ។
៤០ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកមានភស្តុតាងអ្វី ដែលថា [ក]គ្មានព្រះ
ឬថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងពុំយាងមកទេនោះ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នក
គ្មាន ភស្តុតាងអ្វីទាំងអស់ លើកលែងតែពាក្យរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ ។
៤១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំមានគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលជា
[ក]ទីបន្ទាល់ថា ការណ៍ទាំងនេះពិត; ហើយអ្នកក៏មានគ្រប់ការណ៍
ទាំងអស់ ជាទីបន្ទាល់ដល់អ្នកថា ការណ៍ទាំងនោះពិតដែរ;
ហើយតើអ្នកនឹងបដិសេធការណ៍ទាំងនោះឬ ? តើអ្នកជឿទេថា
ការណ៍ទាំងនេះពិត ?
៤២ មើលចុះ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកជឿ តែអ្នកត្រូវវិញ្ញាណភូតកុហក
ចូលក្នុងខ្លួនអ្នក; ហើយអ្នកបានច្រានចោលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
ដើម្បី កុំឲ្យព្រះវិញ្ញាណមានកន្លែងនៅក្នុងអ្នក; ប៉ុន្តែអារក្សមាន
អំណាចទៅលើអ្នក ហើយវានាំអ្នកទៅគ្រប់កន្លែង ដោយ
ធ្វើនូវគ្រប់កលល្បិច ដើម្បីវាអាចបំផ្លាញកូនចៅនៃ
ព្រះចោល ។
៤៣ ហើយឥឡូវនេះ កូរីហូរបាននិយាយទៅអាលម៉ាថា៖ បើ

៣០ *ក* ស.ប. ប្រមាថព្រះ, ការប្រមាថព្រះ.
៣១ *ក* ហេលេ. ១៣:២២.
៣៣ *ក* អាលម៉ា ១១:៣.
៣៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
៤០ *ក* ទំនុក. ១៤:១.
៤១ *ក* ស.ប. សាក្សី.

សិនជាលោកបង្ហាញខ្ញុំនូវ[ក]ទីសំគាល់មួយ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចបានបរិវត្ត
ថា មានព្រះមួយអង្គ មែនហើយ ចូរបង្ហាញខ្ញុំថា ទ្រង់មាន
ព្រះចេស្ដា ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងត្រូវបានបរិវត្តអំពីសេចក្ដី
ពិតនៃសំដីរបស់ លោក ។
៤៤ ប៉ុន្តែ អាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា៖ អ្នកបានទទួល
ទីសំគាល់ល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ; តើអ្នកចង់សាកល្បងព្រះរបស់
អ្នកធ្វើអ្វី ? តើអ្នកនៅតែនិយាយថា ចូរបង្ហាញខ្ញុំនូវទីសំគាល់មួយ
នៅពេលដែលអ្នកមានទីបន្ទាល់នៃបងប្អូនរបស់អ្នក[ក]អស់ទាំងនេះ
និងអស់ទាំង ពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធផងឬ ? បទគម្ពីរទាំងឡាយត្រូវ
បានបើកត្រដាងនៅចំពោះអ្នក មែនហើយ ហើយគ្រប់ការណ៍
[ខ]ទាំងអស់បង្ហាញថា មានព្រះមួយអង្គមែន; មែនហើយ ហើយ
សូម្បីតែផែនដី និងរបស់សព្វសារពើដែលនៅលើ[គ]ផ្ទៃផែនដី មែន
ហើយ និង[ឃ]ចលនារបស់ផែនដី មែនហើយ ព្រមទាំង[ង]ពិភពទាំង
អស់ ដែលធ្វើចលនាតាមទម្រង់ធម្មតារបស់គេ ក៏ធ្វើជាសាក្សីថា
មានព្រះបង្កបង្កើតដ៏មហិមាមួយអង្គ ។
៤៥ ហើយតើអ្នកនៅតែដើរគ្រប់កន្លែង ដឹកនាំចិត្តប្រជាជននេះ
ឲ្យវង្វេង ដោយធ្វើបន្ទាល់ទៅកាន់គេថា គ្មានព្រះឬ ? ហើយតើ
អ្នកនៅតែបដិសេធនឹងសាក្សីអស់ទាំងនេះឬ ? ហើយវានិយាយ
ថា៖ បាទ ខ្ញុំនឹងបដិសេធ លើកលែងតែលោកនឹងបង្ហាញទីសំគាល់
មួយដល់ខ្ញុំ ។
៤៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា
បាននិយាយទៅវាថា៖ មើលចុះ ខ្ញុំព្រួយចិត្ត ដោយព្រោះអ្នក
មានចិត្ត រឹងរូស មែនហើយ ដោយព្រោះអ្នកនៅតែទាស់
នឹងវិញ្ញាណនៃការពិត ដើម្បីឲ្យព្រលឹងអ្នកត្រូវបំផ្លាញបង់ ។
៤៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជាការប្រសើរបើព្រលឹងអ្នកត្រូវបាត់បង់
ជាជាងទុកឲ្យរូបអ្នកធ្វើជាផ្លូវនាំព្រលឹងជាច្រើនទៅក្នុងការបំផ្លិច
បំផ្លាញ ដោយការភូតកុហករបស់អ្នក និងដោយពាក្យ
បញ្ចើចបញ្ចើរបស់អ្នក; ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នកនឹង
បដិសេធទៀត មើលចុះ ព្រះទ្រង់នឹងវាយអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកក្លាយ
ទៅជាគ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកបើកមាត់អ្នកទៀត ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកបញ្ឆោត
ប្រជាជននេះទៀត ឡើយ ។
៤៨ ឥឡូវនេះ កូរីហ័របាននិយាយទៅលោកថា៖ ខ្ញុំមិន
បដិសេធថា មានព្រះរស់នៅទេ តែខ្ញុំមិនជឿថា មានព្រះ
មួយអង្គឡើយ; ហើយខ្ញុំក៏និយាយផងថា លោកមិនដឹងថា មាន
ព្រះទេ; ហើយលើកលែងតែលោកបង្ហាញទីសំគាល់មួយដល់ខ្ញុំ
នោះខ្ញុំនឹងពុំជឿឡើយ ។
៤៩ ឥឡូវនេះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា៖ នេះខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នក
ទុកជាទីសំគាល់មួយថា អ្នកនឹងត្រូវក្លាយទៅជា[ក]គ ស្របតាម
ពាក្យ សំដីរបស់ខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំនិយាយថា ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ
អ្នកនឹងត្រូវក្លាយជាគ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកចេញវាចាបានទៀតឡើយ ។
៥០ ឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះកូរីហ័រក៏ក្លាយទៅជាគ ដើម្បីកុំឲ្យវាអាចចេញវាចាបាន
ទៀត ឡើយ ស្របតាមពាក្យសំដីរបស់អាលម៉ា ។
៥១ ហើយឥឡូវនេះ កាលមេចៅក្រមបានឃើញការណ៍
នេះហើយ នោះលោកក៏លូកដៃមកសរសេរ ឲ្យកូរីហ័រមើលថា៖
តើអ្នក ត្រូវបានបរិវត្តអំពីព្រះចេស្ដានៃព្រះហើយឬនៅ? តើអ្នក
ណាទៅដែលអ្នកចង់ឲ្យអាលម៉ាបង្ហាញទីសំគាល់របស់លោក ?
តើអ្នកចង់ឲ្យ លោកធ្វើឲ្យអ្នកផ្សេងទៀតវេទនា ដើម្បីបង្ហាញ
ទីសំគាល់មួយដល់អ្នកឬ ? មើលចុះ លោកបានបង្ហាញទីសំគាល់
មួយដល់អ្នកហើយ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកចង់ប្រកែកទៀតឬ ?
៥២ ហើយកូរីហ័របានលូកដៃមកសរសេរថា៖ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំគ
ព្រោះខ្ញុំពុំអាចនិយាយបាន; ហើយខ្ញុំដឹងថា គ្មានអ្វីសោះឡើយ
លើកលែងតែព្រះចេស្ដានៃព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចនាំការណ៍
នេះមកលើខ្ញុំបាន; មែនហើយ ហើយខ្ញុំ[ក]បានដឹងជារហូតមកថា
មានព្រះមួយអង្គមែន ។
៥៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ អារក្ស[ក]បានបញ្ឆោតខ្ញុំ; ព្រោះវា[ខ]បានលេច
មកឲ្យខ្ញុំឃើញ នៅក្នុងរូបរាងជាទេវតាមួយរូប ហើយបាននិយាយ
មក ខ្ញុំថា៖ ចូរអ្នកទៅទាមទារប្រជាជននេះមកវិញ ព្រោះពួកគេ
ទាំងអស់គ្នា បានដើរវង្វេងតាមព្រះដ៏ពុំស្គាល់មួយអង្គ ។ ហើយវា
បានប្រាប់ ខ្ញុំថា៖ [គ]គឺគ្មានព្រះទេ; មែនហើយ វាបានបង្រៀនខ្ញុំនូវអ្វី
ៗដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ ។ ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនពាក្យពេចន៍របស់វា;
ហើយខ្ញុំបាន បង្រៀនពាក្យទាំងនោះ ព្រោះអីពាក្យទាំងនោះធ្វើឲ្យ
ស្កប់ស្កល់ដល់គំនិតខាង[ឃ]រូបកាយ; ហើយខ្ញុំបានបង្រៀនពាក្យ
ទាំងនោះ រហូតដល់ ខ្ញុំបានទទួលការជោគជ័យដ៏ច្រើន ដរាប

៤៣ ក យ៉ាកុប ៧:១៣–២១;
គ. និង ស. ៤៦:៨–៩.
ស.ប. ទីសំគាល់.
៤៤ ក ម៉ូសាយ ១៣:៣៣–៣៤.
ខ ទំនុក. ១៩:១; គ. និង ស. ៨៨:៤៧.
គ យ៉ូប ១២:៧–១០.
ឃ ហេលេ. ១២:១១–១៥.
ង ម៉ូសេ ៦:៦៣.
៤៧ ក ១ នីហ្វៃ ៤:១៣.
៤៩ ក ២ របា. ១៣:២០.
៥២ ក អាលម៉ា ៣០:៤២.
៥៣ ក យ៉ាកុប ៧:១៤.
ខ ២ កូរិន. ១១:១៤; ២ នីហ្វៃ ៩:៩.
គ ទំនុក. ១០:៤.
ឃ ស.ប. ខាងរូបកាយ.

ដល់ខ្ញុំជឿមែនទែនថា ពាក្យទាំងនោះពិត; ហើយដោយហេតុនេះ ខ្ញុំតទល់នឹងសេចក្ដីពិត រហូត ដល់ខ្ញុំបាននាំមកនូវបណ្ដាសា ដ៏ធំនេះមកលើខ្លួន ។

៥៤ ឥឡូវនេះ កាលវាបាននិយាយយ៉ាងនេះហើយ នោះវា
ក៏បានសុំអង្វរអាលម៉ា ឲ្យអធិស្ឋានដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យពាក្យ
បណ្ដាសា នេះបានដកចេញពីវា ។
៥៥ តែអាលម៉ាបាននិយាយទៅវាថា៖ បើសិនជាពាក្យបណ្ដា
សានេះត្រូវដកចេញពីអ្នក នោះអ្នកច្បាស់ជា នឹងដឹកនាំ
ចិត្តប្រជាជន នេះឲ្យវង្វេងទៀត; ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យបណ្ដា
សានេះត្រូវដាក់លើអ្នក តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះចុះ ។
៥៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពាក្យបណ្ដា
សានេះក៏ពុំបានដកចេញពីកូរីហ័រទេ; តែវាត្រូវគេបណ្ដេញចេញ
ហើយដើរ ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ សុំទានរកអាហារចិញ្ចឹមខ្លួន ។
៥៧ ឥឡូវនេះ ដំណឹងអំពីអ្វីៗដែលបានកើតឡើងដល់កូរីហ័រនេះ
បានផ្សាយភ្លាមៗ ទូទៅអស់ទាំងដែនដី; មែនហើយ សេចក្ដី
ប្រកាសត្រូវបានផ្សាយដោយមេចៅក្រម ទៅដល់អស់ទាំង
ប្រជាជននៅក្នុងដែនដី ដោយប្រកាសទៅដល់ពួកជនដែលបាន
ជឿដល់ ពាក្យពេចន៍របស់កូរីហ័រថា ពួកគេត្រូវតែប្រែចិត្តឲ្យបាន
ឆាប់រហ័ស ក្រែងលោសេចក្ដីជំនុំជំរះដដែលនេះ នឹងធ្លាក់មកលើ
ពួកគេដែរ ។
៥៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នា
ត្រូវបានបរិវត្តអំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់កូរីហ័រ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេ
ទាំងអស់គ្នាបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀត; ហើយការណ៍
នេះបានបញ្ចប់អំពើទុច្ចរិតតាមរបៀបកូរីហ័រ ។ ហើយកូរីហ័របាន
ដើរ ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ សុំទានអាហារយកមកចិញ្ចឹមជីវិត ។
៥៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលវាចេញទៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជន មែនហើយ គឺក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែល
បានបំបែកខ្លួនចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយបានហៅខ្លួនគេថា
ពួកសាសន៍សូរាំ ដែលត្រូវបានដឹកនាំ ដោយបុរសម្នាក់ឈ្មោះ
សូរាំ — ហើយពេលដែលវាចេញទៅក្នុងចំណោមពួកនេះ
មើលចុះ វាត្រូវមនុស្សរត់ជាន់លើ រហូតដល់ស្លាប់ ។
៦០ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញទីបញ្ចប់របស់វា ដែលបាន
បង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់; ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា
អារក្ស ពុំដែលគាំទ្រដល់កូនចៅរបស់វាទេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់
តែវាទាញពួកគេយ៉ាងឆាប់រហ័ស ទៅកាន់ស្ថាននរកវិញ ៕

ជំពូកទី ៣១

អាលម៉ាដឹកនាំក្រុមបេសកកម្មមួយទៅកែប្រែពួកសូរាំ ដែលក្បត់សាសនាមកវិញ — ពួកសាសន៍សូរាំ មិនទទួលស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ, ជឿតាមការជ្រើសរើសដែលខុស, ហើយថ្វាយបង្គំដោយការអធិស្ឋានដែល តែងទុកជាមុន– សាសនទូតទាំងឡាយពោរពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ — ការទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ ត្រូវបានលេបទៅដោយសេចក្ដីអំណរ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីកូរីហ័របាន
បាត់ទៅ នោះអាលម៉ាបានទទួលដំណឹងថា ពួកសាសន៍សូរាំ
កំពុងតែ បង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយសូរាំដែលជា
អ្នកដឹកនាំរបស់គេ កំពុងតែដឹកនាំចិត្តប្រជាជនឲ្យក្រាប
ថ្វាយបង្គំដល់រូបព្រះ ដែលគទាំងឡាយ ចិត្តលោកក៏ចាប់ផ្ដើម
ចុកចាប់ទៀត ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននេះ ។
២ ព្រោះនេះគឺជាហេតុដែលនាំឲ្យអាលម៉ាមានការសោកសៅ
យ៉ាងធំ ដោយដឹងពីអំពើទុច្ចរិត នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ចិត្តលោកក្រៀមក្រំជាអតិបរមា ដោយ
ព្រោះការបែកគ្នានៃពួកសាសន៍សូរាំ ពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។
៣ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍សូរាំបានប្រជុំគ្នាមកនៅដែនដីមួយ
ដែលគេហៅថា អាន់ទីអូនុម គឺនៅខាងកើតដែនដីសារ៉ាហិមឡា
គឺនៅជិតតាមមាត់សមុទ្រ គឺនៅខាងត្បូងដែនដីយើសុន ដែល
នៅតាមទីរហោស្ថានខាងត្បូងដែរ គឺជាទីរហោស្ថាន ដែលមាន
ពោរ ពេញទៅដោយពួកលេមិន ។
៤ ឥឡូវនេះ ពួកនីហ្វៃភិតភ័យជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងពួកសូរាំធ្វើ
ការទាក់ទងជាមួយនឹងពួកលេមិន ហើយការណ៍នោះគឺជាហេតុ
ដែល នឹងនាំឲ្យមានការខូចខាតយ៉ាងធំដល់ពួកនីហ្វៃ ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ ដោយការផ្សាយព្រះបន្ទូល មានបណ្ដាការ

៦០ *ក* ស.ប. អារក្ស.
ខ អាលម៉ា ៣:២៦–២៧; ៥:៤១–៤២; គ. និង ស. ២៩:៤៥.
គ ស.ប. ស្ថាននរក.

៣១ ១ *ក* និក្ខ. ២០:៥; ម៉ូសាយ ១៣:១៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៣៧. ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
គ អាលម៉ា ៣៥:១៥.
២ *ក* ម៉ូសាយ ២៨:៣; ៣ នីហ្វៃ ១៧:១៤; ម៉ូសេ ៧:៤១.
៥ *ក* អេណុស ១:២៣; អាលម៉ា ៤:១៩. ស.ប. ផ្សាយ.
ខ ហេព្រើរ ៤:១២; យ៉ាកុប ២:៨; អាលម៉ា ៣៦:២៦.

ដ៏ធំក្នុងការដឹកនាំប្រជាជន ឲ្យធ្វើនូវអ្វីៗដែលត្រឹមត្រូវ — មែន
ហើយ វាមានប្រសិទ្ធភាពទៅលើគំនិតមនុស្សច្រើនជាងផ្លែដាវ
ឬអ្វីផ្សេងៗទៀត ដែលកើតឡើងដល់គេ — ហេតុដូច្នេះហើយ
អាលម៉ាបាន គិតថា ជាការចាំបាច់ ដែលគេត្រូវពិសោធគុណ
ធម៌នៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។
៦ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបាននាំអាំមូ៉ន និងអើរ៉ុន
និងអោមណើរ; រីឯហិមណៃវិញ លោកបានទុកឲ្យនៅក្នុងសាសនា
ចក្រនៅ សារ៉ាហិមឡា; ប៉ុន្តែឯអ្នកបីនាក់មុននោះ លោកបាននាំ
ទៅជាមួយនឹងលោក ព្រមទាំងអាមូលេក និងស៊ីអែសរ៉ុម ដែល
នៅឯមេលេក ហើយលោកក៏បាននាំកូនប្រុសរបស់លោ
កពីរនាក់ទៅផងដែរ ។
៧ ឥឡូវនេះ កូនប្រុសច្បងលោកមិនយកទៅជាមួយគេទេ ហើយ
គាត់មានឈ្មោះថា ហេលេមិន; រីឯឈ្មោះនៃអ្នកទាំងពីរដែល
លោកបានយកទៅជាមួយ គឺស៊ិបឡុន និងកូរីអានតុន; ហើយនេះ
គឺជាឈ្មោះនៃអ្នកដែលទៅជាមួយនឹងលោក ទៅក្នុងចំណោម
ពួកសូរ៉ាំ ដើម្បីទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់គេ ។
៨ ឥឡូវនេះ ពួកសូរ៉ាំ គឺជាអ្នកដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍
នីហ្វៃ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេធ្លាប់បានទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
ដែល បានផ្សាយដល់គេពីមុនដែរ ។
៩ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានធ្លាក់ទៅក្នុងកំហុសយ៉ាងធំ ព្រោះគេ
ពុំប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ និងព្រះក្រិត្យក្រមទាំង
ឡាយ របស់ទ្រង់ ស្របតាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេទេ ។
១០ ហើយពួកគេក៏មិនគោរពតាមការប្រព្រឹត្តទាំងឡាយ
នៃសាសនាចក្រ ដើម្បីបន្តការអធិស្ឋាន និងការទូលអង្វរដល់ព្រះ
ជា រៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីកុំឲ្យគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងការល្បួងនោះឡើយ ។
១១ មែនហើយ សរុបសេចក្ដីមក ពួកគេបានបង្ខូចផ្លូវទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ជាច្រើនលើកច្រើនគ្រាណាស់; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ដោយហេតុនេះ អាលម៉ា និងបងប្អូនលោក បាន
ចូលទៅក្នុងដែនដីនោះ ដើម្បីទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេ ។
១២ ឥឡូវនេះ កាលដែលពួកគេបានមកដល់ដែនដីនោះហើយ
មើលចុះ គេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ដោយបានឃើញថា ពួក
សាសន៍សូរ៉ាំ បានសង់សាលាជំនុំទាំងឡាយ ហើយពួកគេបាន
ជួបជុំគ្នានៅថ្ងៃមួយ ក្នុងមួយសប្ដាហ៍ គឺជាថ្ងៃដែលគេបានហៅថា
ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំ តាមរបៀបម្យ៉ាង
ដែលអាលម៉ា និងបងប្អូនលោកមិនដែលបានឃើញពីមុនសោះ;
១៣ ព្រោះពួកគេមានកន្លែងមួយដែលសង់ឡើង
នៅកណ្ដាលសាលាជំនុំរបស់គេ ជាកន្លែងមួយសំរាប់ឈរ ដែល
នៅខ្ពស់ជាង ក្បាល; ហើយលើនោះ មានកន្លែងសំរាប់តែ
មនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។
១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកណាចង់ថ្វាយបង្គំ នោះត្រូវ
ទៅឈរនៅលើនោះ ហើយលើកដៃតម្រង់ទៅស្ថានសួគ៌ ហើយ
ស្រែកដោយ សម្លេងយ៉ាងខ្លាំងថា៖
១៥ បរិសុទ្ធ ឱព្រះដ៏បរិសុទ្ធអើយ; យើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គគឺជា
ព្រះ ហើយយើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គបរិសុទ្ធ ហើយថា ព្រះអង្គជាព្រះ
វិញ្ញាណពីមុន ហើយថា ព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណនៅសព្វថ្ងៃនេះ
ហើយថា ព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណរហូតតទៅ ។
១៦ ឱព្រះដ៏បរិសុទ្ធអើយ យើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គបាន
បំបែកយើងចេញពីបងប្អូនយើង; ហើយយើងខ្ញុំមិនជឿ តាម
សណ្ដាប់នៃបងប្អូន យើងខ្ញុំ ដែលបានឲ្យបន្តមកដល់គេ ដោយ
សារការរវើរវាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេទេ; ប៉ុន្តែយើងខ្ញុំជឿថា
ព្រះអង្គបានរើសតាំង យើងខ្ញុំ ទុកជាកូនចៅដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ;
ហើយព្រះអង្គក៏បានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំដឹងដែរថា នឹងពុំមានព្រះគ្រីស្ទទេ ។
១៧ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ
និងរហូតតទៅ; ហើយព្រះអង្គបានរើសតាំងយើងខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យ
យើងខ្ញុំបាន សង្គ្រោះ នៅពេលអ្នកឯទៀតនៅជុំវិញយើងខ្ញុំ ត្រូវ
បានរើសតាំងឡើង ដើម្បីបោះចោលទៅក្នុងស្ថាននរក; ឱព្រះអង្គ
អើយ ដោយសារ បរិសុទ្ធភាពនេះ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់
ព្រះអង្គ; ហើយយើងខ្ញុំក៏សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ដែលបាន
រើសតាំងយើងខ្ញុំ ដើម្បីកុំឲ្យ យើងខ្ញុំត្រូវបានដឹកនាំឲ្យវង្វេងទៅតាម
សណ្ដាប់ដ៏ឆ្កួតលីលា របស់បងប្អូនយើងខ្ញុំ ដែលចងគេចុះទៅនឹង
ជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលដឹក នាំចិត្តគេឲ្យ
ខ្វាត់ព្រាត់ចេញឆ្ងាយពីព្រះអង្គ ដែលជាព្រះរបស់យើងខ្ញុំ ។
១៨ ហើយមួយទៀត យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ
ឱព្រះអង្គអើយ ដែលយើងខ្ញុំជាប្រជារាស្ត្រដ៏ជំរើស និងបរិសុទ្ធ
មួយ ។ អាម៉ែន ។
១៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាលម៉ា

៥ *ក* យ៉ារ៉ុម ១:១១–១២;
គ. និង ស. ១១:២.
៧ *ក* ស.ប. ហេលេមិន, កូនប្រុសរបស់
អាលម៉ា.
ខ អាលម៉ា ៣០:៥៩.
៨ *ក* អាលម៉ា ២៤:៣០.
៩ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
១៤ *ក* ម៉ាថាយ ៦:១–៧.
១៦ *ក* អាលម៉ា ៣៨:១៣–១៤.
ខ អេសាយ ៦៥:៣, ៥.
១៧ *ក* ស.ប. ឥតប្រយោជន៍,
ការឥតប្រយោជន៍.

និងបងប្អូនលោក និងកូនប្រុសលោក បានឮពាក្យអធិស្ឋាន
ទាំងនេះហើយ នោះពួកគេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យដ៏ហួសកំរិត ។
២០ ត្បិតមើលចុះ មនុស្សគ្រប់រូបបានឡើងទៅសូត្រនូវ
ពាក្យអធិស្ឋានដូចៗគ្នា ។
២១ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានហៅទីនោះថា រ៉ាមីអុមតុម ដែល
បកប្រែមកថា កន្លែងឈរដ៏បរិសុទ្ធ ។
២២ ឥឡូវនេះ នៅកន្លែងឈរនោះពួកគេបានអធិស្ឋាន គឺមនុស្ស
គ្រប់រូប នូវពាក្យដដែលៗទៅដល់ព្រះ ដោយអរព្រះគុណដល់
ព្រះ របស់គេ ដែលទ្រង់បានរើសពួកគេ ហើយដែលទ្រង់មិនបាន
នាំពួកគេ ឲ្យដើរវង្វេងតាមសណ្ដាប់របស់បងប្អូនគេ ហើយដែល
ចិត្តគេមិនបាន នាំឲ្យជឿដល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតឡើង
នៅពេលខាងមុខ ដែលពួកគេពុំដឹងអ្វីទាល់តែសោះ ។
២៣ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីប្រជាជនទាំងអស់គ្នាបានថ្លែងអំណរគុណ
តាមរបៀបនេះហើយ នោះពួកគេក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះគេវិញ
ដោយ[ក]មិន និយាយអំពីព្រះរបស់គេទៀតឡើយ រហូតដល់ពួកគេ
បានជួបជុំគ្នាទៀត នៅកន្លែងឈរដ៏បរិសុទ្ធនោះ ដើម្បី
ថ្លែងអំណរគុណតាមរបៀបនោះ ។
២៤ ឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបានឃើញការណ៍នេះ នោះចិត្ត
លោក[ក]ព្រួយបារម្ភ; ព្រោះលោកបានឃើញថា ពួកគេជាប្រជាជន
មួយដ៏ទុច្ចរិត និងខូច; មែនហើយ លោកបានឃើញថា ចិត្តពួកគេ
ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅលើមាស និងទៅលើប្រាក់
និងទៅលើរបស់របរដ៏មានតម្លៃគ្រប់យ៉ាង ។
២៥ មែនហើយ ហើយលោកបានឃើញថា ចិត្តពួកគេត្រូវ
បាន[ក]លើកឡើង ដល់ការអួតអាងយ៉ាងធំ នៅក្នុងសេចក្ដី
ឆ្មើងឆ្មៃរបស់គេ ។
២៦ ហើយលោកបានបន្លឺសម្លេងទៅលើមេឃ ហើយ[ក]ស្រែកថា៖
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើដល់ពេលណាទៅ ដែលទ្រង់ទុកឲ្យអ្នកបំរើ
របស់ ទង់ទាំងឡាយរស់នៅស្ថានក្រោមនេះ ក្នុងសាច់ឈាម
ដើម្បីមើលអំពើទុច្ចរិតដ៏អាក្រក់បែបនេះ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅ
មនុស្ស ?
២៧ មើលចុះ ឱព្រះអង្គអើយ ពួកគេ[ក]អំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ តែ
ចិត្តរបស់គេត្រូវបានលេបទៅក្នុងសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃរបស់គេ ។ មើលចុះ
ឱព្រះអង្គអើយ ពួកគេអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គតែបបូរមាត់ កាល
គេកំពុងតែ[ខ]អួតខ្លួន ដល់កំរិតខ្ពស់ ទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែល
ឥតប្រយោជន៍ នៃលោកិយ ។
២៨ មើលចុះ ឱព្រះរបស់ទូលបង្គំអើយ ប្រដាប់ស្លៀក[ក]ពាក់ដ៏មាន
តម្លៃរបស់គេ និងកងរបស់គេ និងខ្សែដៃរបស់គេ និងគ្រឿងអលង្ការ
របស់គេ ដែលធ្វើពីមាស និងវត្ថុមានតម្លៃទាំងអស់របស់គេ ដែល
តុបតែងខ្លួនគេ; ហើយមើលចុះ ចិត្តគេត្រូវបានភ្ជាប់ទៅលើវត្ថុទាំងនោះ
តែគេបែរទៅជាអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ហើយទូលថា — យើងខ្ញុំ
សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះអង្គអើយ ព្រោះយើងខ្ញុំជារាស្ត្រ
ជ្រើសរើសដល់ទ្រង់ នៅពេលអ្នកផ្សេងទៀតត្រូវវិនាស ។
២៩ ព្រះពរ ហើយពួកគេទូលថា ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យពួក
គេដឹងថា នឹងពុំមានព្រះគ្រីស្ទទេ ។
៣០ ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះអើយ តើព្រះអង្គស៊ូទ្រាំដល់ណាទៅ
ឲ្យអំពើទុច្ចរិត និងអំពើមិនស្មោះត្រង់បែបនេះ មាននៅក្នុង
ចំណោមរាស្ត្រ នេះ ? ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទាន
កម្លាំងដល់ទូលបង្គំផង ដើម្បីទូលបង្គំអាចស៊ូទ្រាំ ដោយសេចក្ដី
ទន់ខ្សោយរបស់ទូលបង្គំ ។ ព្រោះទូលបង្គំទន់ខ្សោយ ហើយអំពើ
ទុច្ចរិតបែបនេះ ដែលនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ធ្វើឲ្យ
ឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹងទូលបង្គំ ។
៣១ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ចិត្តទូលបង្គំសោកសៅជាខ្លាំង;
សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យព្រលឹងទូលបង្គំបាន[ក]ក្សាន្ត នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទផងចុះ។
ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទានដល់ទូលបង្គំ ឲ្យទូលបង្គំ
មានកម្លាំង ដើម្បីទូលបង្គំអាចស៊ូទ្រាំដោយការអត់ធន់ នូវការទុក្ខ
វេទនាទាំងនេះ ដែលនឹងធ្លាក់មកលើទូលបង្គំ ដោយព្រោះអំពើ
ទុច្ចរិតនៃប្រជាជននេះ ។
៣២ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យព្រលឹងទូលបង្គំបាន
ក្សាន្តផង ហើយសូមប្រទានដល់ទូលបង្គំ នូវការជោគជ័យ ព្រម
ទាំងអ្នកធ្វើ ការជាមួយនឹងទូលបង្គំទាំងនេះផងចុះ — ព្រះពរ
គឺអាំមូ៉ន និងអើរ៉ុន និងអោមណើរ ព្រមទាំងអាមូលេក និង
ស៊ីអែស[ក]រ៉ុម និងកូនប្រុស ទូលបង្គំទាំងពីរនាក់នេះផងចុះ — ព្រះ
ពរ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យអស់អ្នកទាំងនេះបានក្សេ
មក្សាន្ត ។ ព្រះពរ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យ ព្រលឹងគេបានក្សេមក្សាន្ត
នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទផងចុះ ។
៣៣ សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យពួកគេមានកម្លាំង ដើម្បីពួកគេអាច

២៣ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:២១–២៥.
២៤ *ក* លោកុ. ៦:៥–៦.
២៥ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ២:១៣; អាលម៉ា ១:៣២.
២៦ *ក* ម៉ូសេ ៧:៤១–៥៨.
២៧ *ក* អេសាយ ២៩:១៣.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
២៨ *ក* អេសាយ ៣:១៦–២៤.
៣១ *ក* យ៉ូហាន ១៦:៣៣.
៣២ *ក* អាលម៉ា ៣១:៧.

ស៊ូទ្រាំនឹងសេចក្ដីទុក្ខវេទនា ដែលនឹងកើតឡើងដល់គេ ដោយព្រោះអំពើ ទុច្ចរិតនៃប្រជាជននេះ ។

៣៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គប្រទាន[ក]ដល់យើងខ្ញុំ ឲ្យយើងខ្ញុំមានជ័យជំនះ ក្នុងការដឹកនាំពួកគេមករកព្រះអង្គនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទវិញចុះ ។

៣៥ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ [ក]ព្រលឹងរបស់គេមានតម្លៃ ហើយពួកគេជាច្រើន គឺជាបងប្អូនយើងខ្ញុំ; ហេតុដូច្នេះហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានដល់យើងខ្ញុំនូវអានុភាព និងប្រាជ្ញា ដើម្បីយើងខ្ញុំអាចនាំបងប្អូនយើងទាំងនេះ មករកព្រះអង្គវិញ ។

៣៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលអាលម៉ាបានទូលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបាន[ក]ទះ[ខ]ដៃទៅលើអ្នកទាំង ឡាយ ដែលនៅជាមួយនឹងលោក ។ ហើយមើលចុះ នៅពេលលោកទះដៃទៅលើពួកគេ នោះពួកគេបានពោរពេញទៅដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

៣៧ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេបានបំបែកគ្នារៀងៗខ្លួន ដោយ[ក]ពុំគិតថា តើគេនឹងមានអ្វីបរិភោគ ឬមានអ្វីផឹក ឬមានអ្វីមកស្លៀកពាក់ ឡើយ ។

៣៨ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់ឲ្យពួកគេ ដើម្បីមិនឲ្យគេឃ្លាន ហើយមិនឲ្យគេស្រេកឡើយ; មែនហើយ ទ្រង់បានប្រទានកម្លាំង ដល់គេ ដើម្បីកុំឲ្យគេរងទុក្ខនូវ[ក]សេចក្ដីទុក្ខវេទនា ដោយប្រការណាមួយឡើយ លើកលែងតែការណ៍នោះត្រូវបានលេបទៅក្នុងសេចក្ដីអំណរ នៃព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ ។ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះគឺស្របតាមការអធិស្ឋានរបស់អាលម៉ា; ហើយនេះគឺពីព្រោះលោកបានអធិស្ឋាន ដោយនូវ[ខ] សេចក្ដីជំនឿ ៕

ជំពូកទី ៣២

អាលម៉ាបង្រៀនពួកអ្នកក្រីក្រ ព្រោះការទុក្ខវេទនាទាំងឡាយបានធ្វើឲ្យគេរាបទាប — សេចក្ដីជំនឿគឺជាសេចក្ដីសង្ឃឹមមួយទៅលើអ្វីៗ ដែលមើលមិនឃើញ តែពិត — អាលម៉ាធ្វើបន្ទាល់ថា ពួកទេវតាធ្វើការងារបំរើដល់ទាំងមនុស្សប្រុស មនុស្សស្រី និងក្មេងៗ — អាលម៉ា ប្រៀបធៀបព្រះបន្ទូលទៅនឹងគ្រាប់ពូជមួយ — វាត្រូវតែដាំ ហើយថែរក្សា — រួចទើបវាដុះទៅជាដើម ដែលបានបេះផ្លែនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចមក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើចេញទៅ ហើយបានចាប់ផ្ដើមផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដល់ប្រជាជន ដោយបានចូល ទៅក្នុងសាលាជំនុំទាំងឡាយរបស់គេ និងផ្ទះទាំងឡាយរបស់គេ; មែនហើយ គេថែមទាំងបានផ្សាយប្រាប់ នៅតាមថ្នល់របស់គេផង ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីគេមានការ[ក]នឿយហត់ជាខ្លាំង នោះគេបានទទួលជោគជ័យ នៅក្នុងចំណោមបណ្ដាជន ក្រីក្រ; ត្បិតមើលចុះ ពួកជនទាំងនេះត្រូវគេបណ្ដេញចេញពីសាលាជំនុំទាំងឡាយ ដោយព្រោះសំលៀកបំពាក់របស់គេពុំល្អ —

៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំបានអនុញ្ញាត ឲ្យចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំទាំងឡាយរបស់គេ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះទេ តែត្រូវគេមើលងាយ ថាជាស្មោកគ្រោកវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេជាមនុស្សក្រីក្រ; មែនហើយ ពួកគេត្រូវបងប្អូនរបស់ខ្លួន[ក]មើលងាយថាជាអាចម៍សំណល់; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមានសេចក្ដីកំសត់ខាងឯអ្វីៗនៃលោកិយ; ហើយពួកគេក៏ថែមទាំងមានសេចក្ដីកំសត់ខាងឯចិត្តផងដែរ ។

៤ ឥឡូវនេះ នៅពេលអាលម៉ាកំពុងតែបង្រៀន ហើយនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននៅលើភ្នំអូណៃដា មានហ្វូងមនុស្សដ៏ធំមួយបានមករក លោក គឺជាពួកអ្នក[ក]ដែលយើងទើបតែបាននិយាយមក ដែលជាពួកអ្នកដែលមានសេចក្ដីកំសត់ខាងឯចិត្ត ដោយព្រោះសេចក្ដីកំសត់ខាង ឯអ្វីៗនៃលោកិយ ។

៥ ហើយពួកគេបានមកជួបនឹងអាលម៉ា ហើយជនម្នាក់ដែលនៅខាងមុខគេបង្អស់ បាននិយាយមករកលោកថា៖ មើលចុះ [ក]តើបងប្អូនខ្ញុំទាំង នេះត្រូវធ្វើអ្វីទៅ ព្រោះអស់ទាំងមនុស្សស្អប់គេ ដោយព្រោះសេចក្ដីកំសត់របស់គេ មែនហើយ ជាពិសេសគឺពួក[ខ]សង្ឃរបស់យើង; ត្បិតពួកគេ បានបណ្ដេញយើងចេញ

៣៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣.
៣៥ *ក* ស.ប. ព្រលឹង — តម្លៃនៃព្រលឹងទាំងឡាយ.
៣៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៨:៣៦–៣៧.
ខ ស.ប. ដៃ, ការដាក់.
៣៧ *ក* ម៉ាថាយ ៦:២៥–៣៤; ៣ នីហ្វៃ ១៣:២៥–៣៤.
៣៨ *ក* ម៉ាថាយ ៥:១០–១២; ម៉ូសាយ ២៤:១៣–១៥; អាលម៉ា ៣៣:២៣.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
៣២ ២ *ក* ស.ប. មនុស្សក្រីក្រ.
៣ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៤០.
៤ *ក* ស.ប. មនុស្សក្រីក្រ — កំសត់ខាងវិញ្ញាណ.
៥ *ក* សុភា. ១៨:២៣.
ខ អាលម៉ា ៣៣:១០.

ពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់ពួកយើង ដែលយើងបានធ្វើយ៉ាងនឿយហត់ជាអតិបរមា ដើម្បីសង់ឡើង ដោយដៃរបស់យើងផ្ទាល់; ហើយពួកគេបានបណ្តេញយើងចេញ ដោយព្រោះយើងមានសេចក្តីកំសត់ហួសកំរិត; ហើយយើងគ្មានទីកន្លែងណាមួយ ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះយើងទេ; ហើយមើលចុះ [គ]តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចទៅ ?

៦ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបានឮយ៉ាងនេះហើយ នោះលោកបានបែរមកសម្លឹងចំមុខជននោះ ហើយលោកបានមើលដោយសេចក្តី អំណរជាខ្លាំង; ត្បិតលោកបានឃើញថា [ក]ការទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ ពិតជាបានធ្វើឲ្យគេ[ខ]បន្ទាបខ្លួន ហើយពួកគេកំពុងតែ[គ]ប្រុងប្រៀប នឹងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូល ។

៧ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកពុំបានថ្លែងទៅកាន់ហ្វូងមនុស្សផ្សេងទៀតទេ; ប៉ុន្តែលោកបានហុចដៃលោកចេញ ហើយបានស្រែកជាខ្លាំង ទៅពួកអ្នកដែលលោកបានមើលនោះ ដែលជាពួកជនដែលបានប្រែចិត្តដ៏ពិត ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖

៨ ខ្ញុំបានឃើញថា អ្នករាល់គ្នាមាន[ក]ចិត្តទាបរាបសា; ហើយបើសិនជាដូច្នោះមែន ពួកអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ។

៩ មើលចុះ បងរបស់អ្នកបានសួរថា តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីទៅ? — ព្រោះយើងត្រូវគេបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយ ហើយយើងពុំ អាចថ្វាយបង្គំព្រះរបស់យើងបានទេនោះ ។

១០ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាមិនអាច[ក]ថ្វាយបង្គំព្រះបាន លើកលែងតែនៅក្នុងសាលាប្រជុំ របស់អ្នកប៉ុណ្ណោះឬ ?

១១ ហើយលើសលែងទៅទៀត ខ្ញុំសូមសួរថា តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា យើងមិនត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះ គឺគ្រាន់តែម្តងក្នុងមួយអាទិត្យឬ ?

១២ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ជាការស្រួលហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានកិរិយា រាបទាប ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមាន[ក]ប្រាជ្ញា; ត្បិតជាការចាំបាច់ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវចេះមានប្រាជ្ញា; ត្បិតពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេ [ខ]បណ្តេញចេញ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបងប្អូនអ្នកស្អប់ ដោយព្រោះអ្នកទាល់ក្រហួសកំរិត ទើបអ្នករាល់គ្នាត្រូវបាននាំឲ្យមានចិត្តទាបរាបសា; ត្បិតអ្នករាល់គ្នាចាំបាច់ត្រូវតែមានចិត្តសុភាពរាបសា ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នកត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសា នោះអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ; ព្រោះជនម្នាក់ជួនកាល បើសិនជាអ្នកណាត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសា ទើបស្វែងរកការប្រែចិត្ត; ហើយឥឡូវនេះ ប្រាកដណាស់ថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត នោះនឹងបានសេចក្តីមេត្តា[ក]ករុណា; ហើយអ្នកណាដែលបានសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នកនោះហើយដែល នឹងបានសង្គ្រោះ ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ដូចខ្ញុំទើបបានប្រាប់អ្នកហើយថា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេបង្ខំ ឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសា នោះអ្នករាល់គ្នា មានពរហើយ តើអ្នករាល់គ្នាពុំគិតស្មានទេឬថា ពួកអ្នកណាដែលមានចិត្តសុភាពរាបសាដោយខ្លួនឯង ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនោះ តើនឹងបានទទួលពរដល់ថ្នាក់ណាទៅ ?

១៥ មែនហើយ អ្នកណាដែលពិតមានចិត្តរាបសា ដោយខ្លួនឯង ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន និងកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ ចុងបំផុត អ្នកនោះហើយដែលនឹងមានពរ — មែនហើយ មានពរច្រើនជាងពួកអ្នកដែលត្រូវគេបង្ខំឲ្យមានចិត្តសុភាពរាបសាទៅទៀត ដោយព្រោះសេចក្តីក្រខ្សត់ដ៏ហួសកំរិតរបស់គេ ។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ មានពរហើយដល់ពួកអ្នកណា ដែលបាន[ក]បន្ទាបខ្លួនដោយពុំបាច់គេបង្ខំ; ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា មានពរហើយដល់ អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយពុំមានចិត្តរឹងរូស មែនហើយ ដោយពុំបាច់ឲ្យគេនាំឲ្យស្គាល់ ព្រះបន្ទូល ឬពុំបាច់ឲ្យគេបង្ខំឲ្យស្គាល់ព្រះបន្ទូល មុនពេលគេនឹងជឿនោះឡើយ ។

១៧ មែនហើយ មានមនុស្សជាច្រើនដែលនិយាយថា៖ បើអ្នកបង្ហាញដល់យើងនូវ[ក]ទីសំគាល់មួយពីស្ថានសួគ៌ នោះយើងនឹងដឹងដោយពិត ប្រាកដ; លំដាប់នោះ ទើបយើងនឹងជឿ ។

១៨ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរថា នេះឬគឺសេចក្តីជំនឿ ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ; ត្បិតបើសិនជាមនុស្សដឹងរឿងអ្វីមួយ គេក៏គ្មាន ហេតុនឹង[ក]ជឿសោះឡើយ ព្រោះគេដឹងរឿងនោះទៅហើយ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកណាដែលបាន[ក]ស្គាល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ហើយពុំបានធ្វើតាម នោះតើនឹងត្រូវបណ្តាសាធ្ងន់ជាងអ្នក

៥ *គ* កិច្ចការ ២:៣៧–៣៨.
៦ *ក* ស.ប. សេចក្តីទំនាស់.
ខ ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
គ អាលម៉ា ១៦:១៦–១៧;
គ. និង ស. ១០១:៨.
៨ *ក* ម៉ាថាយ ៥:៣–៥.
១០ *ក* ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
១២ *ក* សាស្តា ៤:១៣.
ខ សុភា. ១៦:៨.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៣៨:២.
១៦ *ក* ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
១៧ *ក* ស.ប. ទីសំគាល់.
១៨ *ក* អេធើរ ១២:១២, ១៨.
១៩ *ក* យ៉ូហាន ១៥:២២–២៤.

ណា ដែលគ្រាន់តែជឿ ឬក៏មានហេតុនឹងជឿ ហើយបានធ្លាក់ក្នុង
ការលងទេឬអី ?
២០ ឥឡូវនេះ អំពីការណ៍នេះហើយដែលអ្នកត្រូវវិនិច្ឆ័យ ។
មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅដែនេះក៏ដូចជានៅដែនោះដែរ;
ហើយ ការណ៍នោះនឹងកើតមានឡើងដល់មនុស្សគ្រប់រូប
ស្របតាមកិច្ចការរបស់ខ្លួន ។
២១ ហើយឥឡូវនេះ ដូចខ្ញុំបាននិយាយអំពីសេចក្ដីជំនឿ —
សេចក្ដីជំនឿគឺពុំមែនជាដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះ នូវអ្វីៗទាំងឡាយនោះទេ;
ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីជំនឿ
នោះអ្នករាល់គ្នាសង្ឃឹមទៅលើអ្វីៗ ដែលមើលមិនឃើញ ហើយ
ដែលពិត ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកចងចាំថា ព្រះទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្ដី
មេត្តាករុណា ដល់អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់;
ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យជាដំបូងបំផុតថា អ្នក
រាល់គ្នាគួរតែជឿ មែនហើយ គឺជឿដល់ព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់រំលែកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់
មនុស្ស ដោយពួកទេវតា មែនហើយ មិនត្រឹមតែដល់ពួកបុរសទេ
តែដល់ពួក ស្ត្រីផងដែរ ។ ឥឡូវនេះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ;
កូនក្មេងតូចៗក៏បានទទួលនូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយជាច្រើនដងដែរ
ដែលមានពេលខ្លះ បានធ្វើឲ្យអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកចេះដឹងជ្រប់មុខ ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ដោយអ្នកចង់ដឹងពីខ្ញុំថា តើអ្នកត្រូវធ្វើអ្វី ពីព្រោះអ្នកមានទុក្ខ
វេទនា ហើយត្រូវ គេបណ្ដេញចេញ — ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពុំចង់ឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ខ្ញុំចង់ថ្កោលទោសអ្នកឡើយ ត្បិតខ្ញុំ
គ្រាន់តែនិយាយតាមអ្វីដែលពិត–
២៥ ព្រោះពុំមែនខ្ញុំចង់និយាយថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវគេបង្ខំឲ្យ
បន្ទាបខ្លួននោះទេ; ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា មានអ្នកខ្លះនៅក្នុង
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដែលចង់បន្ទាបខ្លួន ទោះជានៅក្នុង
កាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ។
២៦ ឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពីសេចក្ដីជំនឿ —
ថាវាពុំមែនជាដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះនោះទេ — គឺដូចគ្នានឹងពាក្យ
សំដីរបស់ខ្ញុំដែរ ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចដឹងនូវភាពពិតប្រាកដនៃ
ពាក្យទាំងនោះជាដំបូង ដល់ភាពឥតខ្ចោះបានឡើយ ក៏ដូចគ្នា
នឹងសេចក្ដីជំនឿ ថាជាដំរិះដ៏ឥត ខ្ចោះនោះដែរ ។
២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចង់ភ្ញាក់ឡើង ហើយ
ដាស់សមត្ថភាពទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺដើម្បីធ្វើការពិសោធន៍ដល់
ពាក្យ សំដីរបស់ខ្ញុំ ហើយអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿមួយភាគតូច មែន
ហើយ គឺបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំអាចធ្វើអ្វីក៏ដោយក្រៅពីការ
ចង់ជឿ នោះសូមឲ្យ ចំណង់នេះមាននៅក្នុងខ្លួនអ្នក គឺរហូតដល់
អ្នកអាចទុកកន្លែងមួយ សំរាប់ពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំមួយភាគចុះ ។
២៨ ឥឡូវនេះ យើងនឹងប្រៀបធៀបព្រះបន្ទូល ទៅនឹងគ្រាប់
ពូជមួយគ្រាប់ ។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាទុកកន្លែងមួយ
សំរាប់ឲ្យ គ្រាប់ពូជនោះអាចដុះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក មើលចុះ
បើសិនជាគ្រាប់ពូជនោះជាគ្រាប់ពិត ឬជាគ្រាប់ល្អ បើសិនជា
អ្នករាល់គ្នាពុំបោះវាចោល ដោយការឥតជំនឿរបស់អ្នក ដែល
ធ្វើឲ្យអ្នករឹងទទឹងនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទេ មើលចុះ
គ្រាប់ពូជនោះនឹងចាប់ផ្ដើមរីកឡើងនៅក្នុង ទ្រូងរបស់អ្នក;
ហើយនៅពេលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ថា គ្រាប់នោះរីកឡើង នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយដោយខ្លួនឯងថា នេះច្បាស់ជាគ្រាប់ពូជ ល្អ
ឬក៏ព្រះបន្ទូលនោះល្អ ព្រោះវាចាប់ផ្ដើមពង្រីកព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ;
មែនហើយ វាចាប់ផ្ដើមបំភ្លឺយោបល់របស់ខ្ញុំ មែនហើយ វា
ចាប់ផ្ដើមមាន រសជាតិឆ្ងាញ់ចំពោះខ្ញុំ ។
២៩ ឥឡូវនេះ មើលចុះ តើការណ៍នេះពុំពង្រីកសេចក្ដីជំនឿ
របស់អ្នកទេឬអី ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ការណ៍នេះពង្រីកសេច
ក្ដីជំនឿ របស់អ្នកមែន; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែវាពុំ
បានដុះដាលឡើង ឲ្យទៅជាដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះនោះដែរ ។
៣០ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលគ្រាប់ពូជនោះរីក និងពន្លក ហើយ
ចាប់ផ្ដើមដុះ ពេលនោះ អ្នកត្រូវនិយាយថា គ្រាប់ពូជនោះល្អ;
ត្បិតមើលចុះ វាបានរីកឡើង និងពន្លក ហើយចាប់ផ្ដើមដុះ ។
ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើការណ៍នេះពុំពង្រឹងសេចក្ដីជំនឿ
របស់អ្នកទេឬអី ? មែនហើយ វានឹងពង្រឹងសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក
ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា ខ្ញុំដឹងថា គ្រាប់ពូជនេះល្អ;
ត្បិតមើលចុះ វាពន្លកឡើង ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមដុះ ។

២១ *ក* យ៉ូហាន ២០:២៩; ហេព្រើរ ១១.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសង្ឃឹម.
គ អេធើរ ១២:៦.
២៣ *ក* យ៉ូអែល ២:២៨–២៩.
ខ ម៉ាថាយ ១១:២៥; លូកា ១០:២១;
៣ នីហ្វៃ ២៦:១៤–១៦;
គ. និង ស. ១២៨:១៨.
២៧ *ក* ម៉ាកុស ១១:២៤.
២៨ *ក* អាលម៉ា ៣៣:១.
ខ លូកា ៨:១១.
គ ស.ប. ចិត្ត.
ឃ ម៉ាថាយ ១៧:២០.
ង ស.ប. យោបល់.

៣១ ឥឡូវនេះ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាដឹងជាប្រាកដថា នេះជាគ្រាប់ល្អឬ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ; ត្បិតគ្រាប់នីមួយៗ តែងតែនាំ មកនូវដើមឈើមួយ[ក]ពីពូជនោះ ។

៣២ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាគ្រាប់មួយដុះ គ្រាប់នោះល្អ ប៉ុន្តែបើវាពុំដុះទេ មើលចុះ គឺជាគ្រាប់ពុំល្អវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ វានឹងត្រូវ គេបោះចោល ។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នា បានសាកល្បងធ្វើការពិសោធន៍ ហើយបានដាំគ្រាប់ពូជ ហើយវា បានរីកឡើង និងពន្លក ហើយចាប់ផ្ដើមដុះ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវ ដឹងថា គ្រាប់ពូជនោះល្អ ។

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើ[ក]ដំរិះរបស់អ្នកបានឥតខ្ចោះ[ខ]ឬ ? មែនហើយ ដំរិះរបស់អ្នកបានឥតខ្ចោះចំពោះរឿងនេះ ឯសេចក្ដីជំនឿ របស់អ្នកសម្ងំនៅស្ងៀម; ការណ៍នេះក៏ដោយសារតែ អ្នកដឹង ត្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះបន្ទូលបានពង្រីកព្រលឹង របស់អ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នា ក៏ដឹងថា វាបានពន្លកឡើង ឯយោបល់របស់អ្នកក៏បានភ្លឺឡើង ហើយ[គ]គំនិតរបស់អ្នក ក៏ចាប់ផ្ដើមរីកឡើង ។

៣៥ ឱបើដូច្នោះ តើការណ៍នេះពុំមែនពិតទេឬអី ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ ពីព្រោះនេះជា[ក]ពន្លឺ; ហើយអ្វីក៏ដោយដែលជាពន្លឺ គឺល្អ ពីព្រោះវាអាចញែកចេញ បាន ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកត្រូវដឹងថាវាល្អ; ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានភ្លក់នូវពន្លឺនេះ តើ ដំរិះរបស់ អ្នកបានឥតខ្ចោះហើយឬ ?

៣៦ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ទេ; ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពុំ ត្រូវទុកសេចក្ដីជំនឿរបស់ខ្លួនមួយអន្លើឡើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាទើបតែ អនុវត្ត សេចក្ដីជំនឿរបស់ខ្លួន ដើម្បីដាំគ្រាប់ពូជប៉ុណ្ណោះ ដើម្បី អ្នករាល់គ្នាអាចសាកធ្វើការពិសោធន៍ឲ្យដឹងថា តើគ្រាប់ ពូជនោះល្អឬទេ ។

៣៧ ហើយមើលចុះ នៅពេលដើមចាប់ផ្ដើមដុះឡើង នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថាៈ ចូរយើងថែទាំវា ដោយថ្នាក់ថ្នម ដើម្បីវាអាច ដុះឫស ដើម្បីវាអាចដុះឡើង ហើយនឹងផ្ដល់ផ្លែផ្កា ដល់យើង ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា ថែទាំវាដោយថ្នាក់ថ្នម នោះវានឹងចាក់ឫសដុះឡើង ហើយ នឹងផ្ដល់ផ្លែផ្កា ។

៣៨ ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា[ក]បោះបង់ដើមនោះ ហើយពុំ បានគិតដល់ការថែទាំវា មើលចុះ វានឹងពុំចាក់ឫសទេ; ហើយ កាលណា កំដៅថ្ងៃមកដល់ នោះនឹងដុតរោលវាទៅវិញ ពីព្រោះវាគ្មានឫស វានឹងក្រៀមស្ងួតទៅ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង ដកវាឡើង ហើយបោះវា ចោលទៅ ។

៣៩ ឥឡូវនេះ នេះពុំមែនមកពីគ្រាប់ពុំល្អទេ ហើយក៏ពុំមែនមក ពីផ្លែនោះពុំគួរឲ្យប្រាថ្នាដែរ; ប៉ុន្តែមកពី[ក]ដីរបស់អ្នកឥតជីជាតិ ហើយមកពី អ្នករាល់គ្នាពុំថែទាំដើមនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នក ពុំអាចបានទទួលផ្លែឈើនោះឡើយ ។

៤០ ម្ល៉ោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំថែទាំព្រះបន្ទូល ពុំ ទន្ទឹងចាំដោយភ្នែកនៃសេចក្ដីជំនឿ ដល់ផលនៃព្រះបន្ទូលនោះទេ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងពុំអាចបេះផ្លែនៃ[ក]ដើមជីវិតបានឡើយ ។

៤១ ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាថែទាំព្រះបន្ទូល មែនហើយ ថែទាំដើមនៅពេលវាចាប់ផ្ដើមដុះ ដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ដោយ សេចក្ដីព្យាយាមដ៏ខ្លាំងក្លា និងដោយ[ក]សេចក្ដីអត់ធន់ ហើយ ទន្ទឹងចាំផ្លែឈើនោះ នោះវានឹងចាក់ឫស; ហើយមើលចុះ វា នឹងក្លាយទៅជា ដើមមួយ [ខ]ពន្លកឡើងជាជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។

៤២ ហើយដោយសារ[ក]សេចក្ដីព្យាយាមរបស់អ្នក និងសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក និងសេចក្ដីអត់ធន់របស់អ្នក ទៅលើព្រះបន្ទូល ដោយថែ ទាំព្រះបន្ទូលនោះ ដើម្បីឲ្យវាចាក់ឫសនៅក្នុងខ្លួនអ្នក មើលចុះ នៅមិនយូរមិនឆាប់ អ្នករាល់គ្នានឹងបេះបាន[ខ]ផ្លែឈើនោះ ដែលពិសេសបំផុត ដែលផ្អែមជាងអ្វីៗដែលផ្អែមទាំងអស់ ហើយ ដែលសជាងអ្វីៗដែលសទាំងអស់ មែនហើយ ហើយស្អុទ្ធជាងអ្វីៗដែលស្អុទ្ធទាំងអស់; ហើយអ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលទានផ្លែនេះ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាបានឆ្អែតឆ្អន់ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃ្លាន ហើយកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រេកទៀតឡើយ ។

៤៣ នៅពេលនោះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នក រាល់គ្នានឹងប្រមូលកាត់ នូវរង្វាន់នៃសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក និងសេចក្ដីព្យាយាម របស់អ្នក និងសេចក្ដីអត់ធន់ និងសេចក្ដីអត់ធ្មត់ ដោយរង់ចាំឲ្យដើមផ្ដល់ផ្លែផ្កាដល់អ្នក ៕

៣១ *ក* លោកុ. ១:១១–១២.
៣៤ *ក* ស.ប. ដំរិះ.
ខ អេធើរ ៣:១៩.
គ ស.ប. គំនិត.
៣៥ *ក* យ៉ូហាន ៣:១៨–២១.
ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
៣៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
៣៩ *ក* ម៉ាថាយ ១៣:៥.
៤០ *ក* លោកុ. ២:៩; ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៦.
៤១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអត់ធន់.
ខ អាលម៉ា ៣៣:២៣;
គ. និង ស. ៦៣:២៣.
៤២ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសឲ្យរួច.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:១០–១២.

ជំពូកទី ៣៣

ស៊ីណូសបានបង្រៀនថា មនុស្សត្រូវអធិស្ឋាន ហើយថ្វាយបង្គំនៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយថាសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយត្រូវបង្វែរចេញដោយសារព្រះរាជបុត្រា — ស៊ីណុកបានបង្រៀនថា សេចក្ដីមេត្តាករុណាត្រូវបានប្រទានមកឲ្យ ដោយសារព្រះរាជបុត្រា — ម៉ូសេបានលើកនិមិត្តរូបមួយឡើង នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលជាតំណាងអំពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីអាលម៉ាបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះគេបានចាត់ឲ្យមនុស្សមកជួបនឹងលោក ដោយចង់ដឹងថា តើគេត្រូវជឿ ព្រះមួយអង្គ ដើម្បីគេអាចបាននូវផល ដែលលោកបាននិយាយ ឬគេត្រូវបណ្ដុះគ្រាប់ ឬព្រះបន្ទូលដែលលោកបាននិយាយមកនោះយ៉ាងណា គឺលោកបាននិយាយថា ត្រូវដាំនៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ឬគេត្រូវចាប់ផ្ដើមអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ដោយរបៀបណា ។

២ ហើយអាលម៉ាបាននិយាយទៅគេថា៖ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា អ្នកមិនអាចថ្វាយបង្គំដល់ព្រះរបស់អ្នក ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នា ត្រូវគេបណ្ដេញចេញពីសាលាប្រជុំទាំងឡាយរបស់អ្នក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នកគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាពុំអាចថ្វាយ បង្គំព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាគិតខុសយ៉ាងធំ; ហើយអ្នករាល់គ្នាគួរតែពិចារណាមើលបទគម្ពីរទាំងឡាយ; បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា បទគម្ពីរទាំងឡាយត្រូវបានបង្រៀនដល់អ្នកយ៉ាងនេះ នោះអ្នកពុំយល់បទគម្ពីរទេ ។

៣ តើអ្នករាល់គ្នាចាំបានទេ ដែលធ្លាប់បានអានអំពីពាក្យដែលលោកស៊ីណូស ដែលជាព្យាការីពីដើម បាននិយាយអំពីការអធិស្ឋាន ឬការថ្វាយបង្គំ ?

៤ ត្បិតលោកបានទូលថា៖ ឱព្រះអង្គអើយ ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ព្រោះព្រះអង្គបានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ ទាំង កាលដែលទូលបង្គំនៅក្នុងទីរហោស្ថាននៅឡើយ; ព្រះពរ ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា កាលដែលទូលបង្គំអធិស្ឋានអំពីពួកជន ដែលជាពួកខ្មាំងសត្រូវនៃទូលបង្គំ ហើយព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យគេត្រឡប់មករកទូលបង្គំវិញ ។

៥ ព្រះពរ ឱព្រះអង្គអើយ ហើយព្រះអង្គបានមេត្តាករុណាដល់ទូលបង្គំ កាលដែលទូលបង្គំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ នៅឯចំការរបស់ទូលបង្គំ; កាលទូលបង្គំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ នៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ នោះព្រះអង្គបានឮទូលបង្គំ ។

៦ ហើយមួយទៀត ឱព្រះអង្គអើយ កាលដែលទូលបង្គំបានត្រឡប់ទៅផ្ទះទូលបង្គំវិញ ព្រះអង្គបានឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ ។

៧ ហើយកាលដែលទូលបង្គំបានចូលក្នុងបន្ទប់របស់ទូលបង្គំ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយទូលបង្គំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គបាន ឮទូលបង្គំ។

៨ ព្រះពរ ព្រះអង្គមេត្តាករុណាដល់កូនចៅរបស់ព្រះអង្គ កាលណាគេអំពាវនាវរកព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ឮ ហើយមិនមែនឲ្យមនុស្សឮទេ ហើយព្រះអង្គនឹងឮពួកគេ ។

៩ ព្រះពរ ឱព្រះអង្គអើយ ព្រះអង្គបានមេត្តាករុណាដល់ទូលបង្គំ ហើយបានឮពាក្យអំពាវនាវរបស់ទូលបង្គំ នៅកណ្ដាលក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ។

១០ ព្រះពរ ព្រះអង្គក៏បានឮទូលបង្គំ កាលដែលទូលបង្គំត្រូវពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំបណ្ដេញចេញ ហើយស្អប់; ព្រះពរ ព្រះអង្គបានឮ ពាក្យអំពាវនាវរបស់ទូលបង្គំ ហើយបានខឹងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំ ហើយព្រះអង្គបានយាងទៅពិនិត្យពិច័យពួកគេ នៅក្នុងព្រះ ពិរោធរបស់ទ្រង់ ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។

១១ ហើយព្រះអង្គបានឮទូលបង្គំ ដោយសារការទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ទូលបង្គំ និងចិត្តស្មោះរបស់ទូលបង្គំ; ហើយគឺដោយសារ ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ទើបទ្រង់បានមេត្តាករុណាដល់ទូលបង្គំយ៉ាងនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ នូវគ្រប់ ការទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់ទូលបង្គំ ព្រោះនៅក្នុងព្រះអង្គ គឺជាសេចក្ដីអំណររបស់ទូលបង្គំ; ព្រោះព្រះអង្គបានបង្វែរសេចក្ដីជំនុំជំរះចេញពី ទូលបង្គំ ដោយសារព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ។

៣៣ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៣១:២១;
ម៉ូសាយ ១៥:២–៤.
ខ អាលម៉ា ៣២:២៨–៤៣.
២ *ក* អាលម៉ា ៣២:៥.
ខ អាលម៉ា ៣៧:៣–១០.
៣ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរដែលបាត់; ស៊ីណូស.
ខ ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
៤ *ក* ម៉ាថាយ ៥:៤៤.
៥ *ក* អាលម៉ា ៣៤:២០–២៥.
៧ *ក* ម៉ាថាយ ៦:៥–៦;
អាលម៉ា ៣៤:២៦.
១០ *ក* អាលម៉ា ៣២:៥.

១២ ហើយឥឡូវនេះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅពួកគេថាៈ តើអ្នករាល់គ្នាជឿបទគម្ពីរទាំងនោះ ដែលបានសរសេរដោយមនុស្សជំនាន់ ដើមឬទេ ?

១៣ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវជឿនូវអ្វីៗ ដែលលោកស៊ីណូសបាននិយាយ; ត្បិតមើលចុះ លោកបាន និយាយថាៈ ព្រះអង្គបានបង្វែរសេចក្ដីជំនុំជំរះរបស់ព្រះអង្គចេញ ដោយសារព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ។

១៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមសួរថា តើអ្នករាល់គ្នាបានអានបទគម្ពីរទាំងនោះឬនៅ ? បើសិនជាអ្នក បានអានហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ?

១៥ ព្រោះបទគម្ពីរពុំបានចែងថា មានតែលោកស៊ីណូសម្នាក់ទេ ដែលបាននិយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះ តែលោកស៊ីណុកផង ក៏បាននិយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះដែរ —

១៦ ត្បិតមើលចុះ លោកបានទូលថាៈ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គខឹងនឹងប្រជាជននេះ ព្រោះគេមិនយល់ពីសេចក្ដីមេត្តាករុណាទាំងឡាយ របស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់គេ ដោយសារព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នករាល់គ្នាឃើញថា ព្យាការីជំនាន់ដើមទីពីរ បានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះ ហើយដោយមកពីប្រជាជនមិនយល់ពាក្យពេចន៍របស់លោក ទើបគេចោលថ្មលើលោកដល់ស្លាប់ ។

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ; ពុំមែនមានតែអ្នកទាំងនេះទេ ដែលបាននិយាយអំពីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

១៩ មើលចុះ លោកម៉ូសេក៏បាននិយាយដល់ទ្រង់ដែរ; មែនហើយ ហើយមើលចុះ និមិត្តរូបមួយបានត្រូវលើកឡើង នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលសម្លឹងមើលនិមិត្តរូបនោះនឹងអាចរស់នៅ ។ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានសម្លឹងមើល ហើយបានរស់នៅ ។

២០ ប៉ុន្តែមានមនុស្សភាគតិច ដែលយល់ន័យអំពីការណ៍ទាំងនោះ ហើយនេះក៏មកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ ។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើន ដែលរឹងរូសខ្លាំងពេក រហូតដល់គេមិនសម្លឹងមើល ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគេវិនាសទៅ ។ ឥឡូវនេះ ឯហេតុដែលគេមិនព្រមសម្លឹង មើលនោះ គឺមកពីពួកគេមិនជឿថាវានឹងព្យាបាលគេឲ្យជាឡើយ ។

២១ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអាចបានជា ដោយគ្រាន់តែចោលភ្នែកមើល ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានជា តើអ្នករាល់គ្នាមិនមើលជាយ៉ាងឆាប់ទេឬអី ឬក៏អ្នករាល់គ្នាបែរជាធ្វើចិត្តរឹងរូស ក្នុងការឥតជំនឿ ហើយខ្ជិលច្រអូស រហូតដល់អ្នករាល់គ្នា មិនព្រមចោលភ្នែកមើលដោយទុកឲ្យខ្លួនវិនាសទៅវិញឬ ?

២២ បើដូច្នោះ សេចក្ដីវេទនានឹងកើតឡើងដល់អ្នក; ប៉ុន្តែ បើមិនដូច្នោះទេ លំដាប់នោះ ចូរអ្នកចោលភ្នែកមើល ហើយចាប់ផ្ដើមជឿដល់ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះចុះ ថាទ្រង់នឹងយាងមកប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ហើយថាទ្រង់នឹងរងទុក្ខ ហើយសុគតដើម្បីធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំង ឡាយរបស់ពួកគេ; ហើយថាទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ដែលនឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញ ថាមនុស្សទាំងអស់នឹងឈរ នៅចំពោះទ្រង់ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយជាថ្ងៃជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបណ្ដុះពាក្យនេះ នៅក្នុងចិត្តអ្នក ហើយនៅពេលពាក្យនេះចាប់ ផ្ដើមរីកឡើង ចូរថែទាំវា ដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ។ ហើយមើលចុះ វានឹងបានទៅជាដើមមួយ ដោយលូតលាស់ឡើងនៅក្នុងខ្លួនអ្នក ដល់ជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ ហើយបន្ទាប់មកសូមព្រះទ្រង់សំរាលបន្ទុករបស់អ្នក តាមរយៈសេចក្ដីអំណរនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ។ ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ អ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើបាន បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើ ។ អាម៉ែន ៕

---

១២ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៧.
១៥ *ក* យ៉ាកុប (ព.ម) ៤:៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៩:១០; អាលម៉ា ៣៤:៧.
១៧ *ក* ស.ប. ធ្វើទុក្ករកម្ម, ទុក្ករកម្ម.
១៩ *ក* ចោទិ. ១៨:១៥, ១៨; អាលម៉ា ៣៤:៧.
ខ ជនគ. ២១:៩; ២ នីហ្វៃ ២៥:២០; ម៉ូសាយ ៣:១៥.
គ យ៉ូហាន ៣:១៤; ហេលេ. ៨:១៤–១៥.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៤០–៤១.
២២ *ក* អាលម៉ា ៣២:២៧–២៨.
ខ អាលម៉ា ២២:១៤; ៣៤:៨–៩.
គ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ឃ អាលម៉ា ១១:៤៤.
ង ស.ប. កិច្ចការ.
២៣ *ក* អាលម៉ា ៣៣:១; ៣៤:៤.
ខ អាលម៉ា ៣២:៤១; គ. និង ស. ៦៣:២៣.
គ អាលម៉ា ៣១:៣៨.

ជំពូកទី ៣៤

អាមូលេកធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះបន្ទូលនោះគឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីនាំមកនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ — លើកលែងតែមានដង្វាយធួន បើពុំនោះសោត ទេ មនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវវិនាស — ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេទាំងស្រុងចង្អុលទៅការបូជានៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ — ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោស លោះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ត្រូវយោងទៅលើសេចក្ដីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត — ចូរអធិស្ឋានសូមឲ្យបានព្រះពរទាំងឡាយខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណ — ជីវិតនេះគឺជាពេលវេលាសំរាប់មនុស្សប្រុងប្រៀបទៅជួបនឹងព្រះ — បង្ហើយនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់អ្នក ដោយការ កោតខ្លាចចំពោះព្រះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាលម៉ាបាននិយាយនូវពាក្យទាំង[ក]នេះទៅកាន់ពួកគេហើយ នោះលោកអង្គុយចុះ ទៅលើដី ឯអាមូលេកក៏ក្រោកឈរឡើង ហើយបានចាប់ផ្ដើមបង្រៀនពួកគេថា៖

២ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំយល់ថា អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងស្គាល់អំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយ អំពីការយាងមកនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានបង្រៀនដល់យើងថា ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ; មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថា [ក]រឿងទាំងនេះត្រូវបានបង្រៀនដល់អ្នកយ៉ាងបរិបូរ មុនពេល អ្នកបែកចេញពីពួកយើងទៅ ។

៣ ហើយដោយអ្នករាល់គ្នា បានសួរបងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំថា សូមឲ្យលោកប្រាប់ដល់អ្នកថា តើអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើអ្វីដោយព្រោះការ ទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់អ្នក; ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់អ្នកខ្លះៗ ដើម្បីរៀបចំចិត្តគំនិតរបស់អ្នក; មែនហើយ ហើយលោកបាន ទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីអត់ធន់ —

៤ មែនហើយ ទាំងទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿដ៏ច្រើន រហូតដល់[ក]បណ្ដុះព្រះបន្ទូល នៅក្នុងដួងចិត្តអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចពិសោធនូវការល្អនោះ ។

៥ ហើយយើងបានឃើញថា សំនួរដ៏មហិមា ដែលនៅក្នុងចិត្តអ្នកនោះ គឺតើព្រះបន្ទូលនោះ នៅក្នុងព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ឬក៏នឹងគ្មាន ព្រះគ្រីស្ទទេ ។

៦ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានឃើញថា បងរបស់ខ្ញុំបានបញ្ជាក់ដល់បងប្អូនជាច្រើនលើកហើយ ថា[ក]ពាក្យនោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ចំពោះសេចក្ដីសង្គ្រោះ ។

៧ បងខ្ញុំបានដកស្រង់ពាក្យពេចន៍របស់លោកស៊ីណូស ថាសេចក្ដីសង្គ្រោះនឹងបានមកតាមរយៈព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយបានដកស្រង់ ពាក្យពេចន៍របស់លោកស៊ីណុក ព្រមទាំងបានលើកយកលោកម៉ូសេមកនិយាយដែរ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា រឿងទាំងនេះពិត ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹង[ក]ធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នករាល់គ្នាដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ថា រឿងទាំងនោះពិត ។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថាព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក ក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ដើម្បីទទួលយកនូវអំពើរំលងទាំងឡាយនៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយថា ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យ[ខ]ធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

៩ ព្រោះជា[ក]ការចាំបាច់ត្រូវតែមានដង្វាយធួនមួយកើតឡើង; ត្បិតស្រប[ខ]តាមផែនការដ៏មហិមានៃព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនោះត្រូវ តែមានដង្វាយធួនមួយកើតឡើង បើពុំនោះសោតទេ មនុស្សលោកទាំងអស់នឹងពុំអាចចៀសផុតពីសេចក្ដីវិនាសបានឡើយ; មែនហើយ មនុស្សទាំងអស់មានចិត្តរឹងរូស; មែនហើយ មនុស្សទាំងអស់បាន[គ]ធ្លាក់ ហើយវង្វេង ហើយត្រូវតែវិនាស លើកលែងតែតាមរយៈដង្វាយធួន ជាការចាំបាច់ត្រូវកើតឡើង ។

១០ ព្រោះជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមាន[ក]ការបូជាមួយដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់; មែនហើយ ពុំមែនជាការបូជារបស់មនុស្ស ឬក៏របស់ សត្វទេ ឬក៏របស់សត្វស្លាបណាដែរ; ព្រោះវាពុំមែនជាការបូជានៃមនុស្ស[ខ]ទេ; ប៉ុន្តែត្រូវមានការបូជាមួយ[គ]ដ៏និរន្តរ៍ និងអស់កល្បជានិច្ច ។

១១ ឥឡូវនេះ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ អាចបូជាលោហិតរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ដែលនឹងធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃជនដទៃបានឡើយ ។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាជនណាម្នាក់ធ្វើឃាតមនុស្ស

---

៣៤ ១*ក* អាលម៉ា ៨:២១.
២ *ក* អាលម៉ា ១៦:១៣–២១.
៤ *ក* អាលម៉ា ៣៣:២៣.
៦ *ក* យ៉ូហាន ១:១, ១៤.
៨ *ក* ស.ប. ធ្វើបន្ទាល់.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
៩ *ក* អាលម៉ា ៣៣:២២.
ខ អាលម៉ា ១២:២២–៣៣; ម៉ូសេ ៦:៦២.
គ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
១០ *ក* ម៉ូសេ ៥:៦–៧.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៧.
គ ស.ប. បូជា, យញ្ញបូជា.

មើលចុះ តើច្បាប់របស់យើងដែលត្រឹមត្រូវ នឹងយកជីវិតរបស់
បងប្អូនជននោះជំនួសឬ ? ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ ។
១២ ប៉ុន្តែច្បាប់បានទាមទារនូវជីវិតនៃជន ដែលបានធ្វើ
ឃាតវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពុំអាចមានអ្វីក្រៅពីដង្វាយធួនមួយ
ដ៏និរន្តរ៍ ទើបអាចគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់ធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំង
ឡាយនៃមនុស្សលោកនេះបាន ។
១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់ ត្រូវតែមានការបូជា
មួយដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ ហើយលំដាប់នោះ នឹងមាន
ឬក៏ជាការ ចាំបាច់ ត្រូវតែមានការឈប់កំចាយឈាម;
លំដាប់នោះ ទើបក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេត្រូវបានបំពេញ; មែន
ហើយ ទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញ គឺគ្រប់ចាំងឈើ និងក្បៀស
ហើយនឹងពុំមានអ្វីត្រូវកន្លងផុតឡើយ ។
១៤ ហើយមើលចុះ នេះគឺន័យទាំងស្រុងរបស់ក្រិត្យវិន័យ
ចំណុចនីមួយៗតែងចង្អុលទៅការបូជាដ៏មហិមា និង
ចុងក្រោយបង្អស់; ឯការបូជាដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់នោះ
គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ មែនហើយ គឺនិរន្តរ៍ និងអស់កល្បជានិច្ច ។
១៥ ម្ល៉ោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំមកនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដល់អស់
អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់; នេះគឺជាគោលបំណង
នៃការបូជា ចុងក្រោយបង្អស់នេះឯង ដើម្បីនាំមកនូវចិត្ត
ក្តួលមេត្តា ដែលមានអំណាចលើសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ដើម្បីនឹងនាំមក
នូវមធ្យោបាយទាំងឡាយ ដល់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យគេមានសេច
ក្ដីជំនឿ ចំពោះការប្រែចិត្ត ។
១៦ ម្ល៉ោះហើយ សេចក្ដីមេត្តាករុណាអាចធ្វើឲ្យស្កប់ស្កល់
ដល់ការទាមទារនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ហើយឱបក្រសោបពួកគេនៅ
ក្នុងដៃនៃ សេចក្ដីសុខ នៅពេលដែលអ្នកនោះពុំអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿ
ចំពោះការប្រែចិត្ត នោះត្រូវលាតត្រដាងនៅក្នុងច្បាប់ទាំងមូល
ចំពោះការ ទាមទារនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌; ហេតុដូច្នេះហើយ
មានតែដល់អ្នកណាដែលមានសេចក្ដីជំនឿ ចំពោះការប្រែចិត្ត
ទើបនាំមកនូវផែនការ នៃសេចក្ដីប្រោសលោះដ៏មហិមា និង
អស់កល្បជានិច្ចបាន ។
១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ សូមព្រះប្រទានដល់អ្នក ឱបងប្អូនទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចចាប់ផ្ដើមអនុវត្តសេច
ក្ដីជំនឿ ចំពោះការប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យអ្នកចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវដល់
ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដល់អ្នករាល់គ្នា;
១៨ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់សេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់
ទ្រង់ចុះ; ព្រោះទ្រង់មានឫទ្ធិនឹងសង្គ្រោះ ។
១៩ មែនហើយ ចូរបន្ទាបខ្លួន ហើយអធិស្ឋានជានិច្ចដល់ទ្រង់ ។
២០ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ នៅពេលអ្នករាល់គ្នានៅឯវាលស្រែ
របស់អ្នក មែនហើយ អំពាវនាវសំរាប់ហ្វូងចៀមរបស់អ្នក។
២១ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ នៅក្នុងផ្ទះសំបែងរបស់អ្នក មែន
ហើយ សំរាប់មនុស្សក្នុងគ្រួសារអ្នកទាំងអស់ ទាំងពេលព្រឹក ថ្ងៃត្រង់
និងពេលល្ងាច ។
២២ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដើម្បីតតាំងនឹង
អំណាចនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នក ។
២៣ មែនហើយ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដើម្បីតតាំងនឹងអារក្ស
ដែលជាខ្មាំងសត្រូវនៃគ្រប់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត ។
២៤ ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ សំរាប់ដំណាំនៅក្នុងចំការរបស់
អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានចំរើនឡើងដោយសារនោះ ។
២៥ ចូរអំពាវនាវសំរាប់ហ្វូងចៀម នៅឯវាលស្រែរបស់អ្នក
ដើម្បីឲ្យវាអាចកើនឡើង ។
២៦ ប៉ុន្តែនេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ; អ្នករាល់គ្នាត្រូវ
បញ្ចាក់បញ្ចេញព្រលឹងរបស់ខ្លួន នៅក្នុងបន្ទប់របស់អ្នក និងនៅ
ក្នុងទីសម្ងាត់របស់អ្នក និងនៅក្នុងទីរហោស្ថានរបស់អ្នក ។
២៧ មែនហើយ ហើយនៅពេលអ្នករាល់គ្នាពុំអំពាវនាវដល់
ព្រះអម្ចាស់ ចូរអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តពោរពេញ ដោយការអធិស្ឋាន
ដល់ ទ្រង់ជានិច្ច ដើម្បីសុខុមាលភាពរបស់អ្នក និងដើម្បីសុខុមាល
ភាពដល់ជនទាំងឡាយ ដែលនៅជុំវិញអ្នកផង ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់
ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក សូមកុំគិតស្មានថា នេះគឺចប់

១១ *ក* ចោទិ. ២៤:១៦; ម៉ូសាយ ២៩:២៥.
១២ *ក* ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត; ឃាតកម្ម.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:១៧, ១៩–២០.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៥:៥.
១៤ *ក* អាលម៉ា ៣០:៣.
ខ ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
គ គ. និង ស. ១៣៨:៣៥.
១៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
១៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
ខ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
គ អាលម៉ា ១២:៣២.
ឃ ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
១៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ខ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
២១ *ក* ទំនុក. ៥:១–៣; ៣ នីហ្វៃ ១៨:២១.
២៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៨:១៥, ១៨.
ខ ស.ប. អារក្ស.
គ ស.ប. សុចរិត, សេចក្ដីសុចរិត.
២៦ *ក* ម៉ាថាយ ៦:៥–៦.
២៧ *ក* ស.ប. ចិត្ត.
ខ ស.ប. រំពឹងគិត.

សព្វគ្រប់ហើយនោះទេ; ព្រោះបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើនូវ
ការណ៍ទាំងនេះសព្វគ្រប់ហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា
បែរចេញ[ក]ពីមនុស្សដែលខ្វះខាត និងមនុស្សដែល អាក្រាត
ហើយពុំទៅសាកសួរដល់អ្នកដែលឈឺ និងអ្នកដែលមានទុក្ខ
វេទនា ហើយពុំ[ខ]ចែករំលែកទ្រព្យរបស់ខ្លួន បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា
មាន ចូរចែកទៅដល់ជនដែលខ្វះខាត — ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំបានធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះទេ មើលចុះ
[គ]ការអធិស្ឋានរបស់អ្នក គឺ[ឃ]ឥតប្រយោជន៍ទេ ហើយពុំនាំមកឲ្យអ្នក
នូវផលអ្វីសោះ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាពួកលាក់ពុត ដែល
បដិសេធសេចក្ដីជំនឿដែរ ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំចាំថា ត្រូវមាន
[ក]ចិត្តសប្បុរស អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាអាចម៍សំណល់ ដែលនឹងត្រូវ
ចម្រាញ់ចោល ទៅក្រៅ (ព្រោះគ្មានតម្លៃ) ហើយនឹងត្រូវមនុស្ស
ជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើង ។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសង្ឃឹម
ថា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនូវសាក្សីជាច្រើន ដោយបាន
ឃើញ ថាបទគម្ពីរដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយ បានធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿង
ទាំងនេះ នោះចូរអ្នករាល់គ្នាចេញមក ហើយ[ក]បង្កើតផលដល់សេច
ក្ដីប្រែចិត្តចុះ ។

៣១ មែនហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេញមក ហើយចូរកុំធ្វើ
ចិត្តរឹងរូសទៀតឡើយ; ត្បិតមើលចុះ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលា
និង[ក]ថ្ងៃនៃ សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់អ្នកហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ បើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយពុំធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ រំពេចនោះ
ផែនការនៃសេចក្ដី ប្រោសលោះដ៏មហិមានឹងបានមកដល់អ្នក ។

៣២ ត្បិតមើលចុះ ជីវិតនេះគឺជាពេលវេលាសំរាប់ឲ្យ
មនុស្ស[ក]ប្រុងប្រៀបខ្លួនទៅជួបនឹងព្រះ; មែនហើយ មើលចុះ
ពេលវេលានៃជីវិតនេះ គឺជាពេលវេលាសំរាប់ឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្ត
ការងារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីមុនមក ដោយ
អ្នករាល់គ្នាមានសាក្សីជាច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមអង្វរ
ដល់អ្នកថា ចូរអ្នករាល់គ្នា[ក]កុំបង្អង់នូវពេលវេលាចំពោះ[ខ]ការប្រែចិត្ត
ទុកដល់ទីអវសាននោះឡើយ; ព្រោះបន្ទាប់ពីពេលវេលានៃជីវិតនេះ
ដែលបានប្រទាន ដល់យើង ដើម្បីប្រុងប្រៀបខ្លួនសំរាប់ដល់ភាព
ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច មើលចុះ បើសិនជាយើងពុំបាន
ធ្វើល្អឡើង កាលនៅក្នុងជីវិតនេះទេ លំដាប់នោះ [គ]យប់[ឃ]នៃសេចក្ដី
ងងឹតនឹងមកដល់ ហើយយើងនឹងពុំអាចប្រព្រឹត្តការងារអ្វីទៀត
នៅក្នុងពេលនោះបានឡើយ ។

៣៤ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនិយាយថា ចាំដល់ពេលណាអ្នករាល់
គ្នា ធ្លាក់ទៅក្នុង[ក]វិបត្តិដ៏យង់ឃ្នងនោះហើយ ទើបនិយាយថា ខ្ញុំនឹង
ប្រែចិត្ត ថាខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅរកព្រះរបស់ខ្ញុំវិញទេ ។ អ្នករាល់គ្នាពុំ
អាចនិយាយយ៉ាងនេះទេ; ព្រោះវិញ្ញាណដែលជាម្ចាស់រូបកាយរបស់
អ្នក កាលអ្នក រាល់គ្នាចេញពីជីវិតនេះហើយ គឺថាវិញ្ញាណដដែល
នោះ នឹងមានអំណាចធ្វើជាម្ចាស់រូបកាយរបស់អ្នក នៅក្នុងស្ថាន
ដ៏នៅអស់កល្បជា និច្ចនោះដែរ ។

៣៥ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបង្អង់ថ្ងៃសំរាប់ការ
ប្រែចិត្តរបស់អ្នក រហូតដល់មរណកាល មើលចុះ អ្នករាល់
[ក]គ្នានៅក្រោមអំណាច របស់វិញ្ញាណនៃអារក្ស ហើយវានឹង
ភ្ជាប់វិញ្ញាណវាជាមួយនឹងវិញ្ញាណរបស់អ្នក; ហេតុដូច្នេះហើយ
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ដកថយ ចេញពីអ្នក ហើយគ្មាន
កន្លែងនៅក្នុងអ្នកទៀតទេ ឯអារក្ស វានឹងមានអំណាច[ខ]គ្រប់គ្រងលើ
អ្នក; ហើយនេះគឺជាស្ថានភាពចុងក្រោយបំផុតនៃ ពួកទុច្ចរិត ។

៣៦ ហើយខ្ញុំដឹងយ៉ាងនេះបាន ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថា ទ្រង់ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែល[ក]ឥតបរិសុទ្ធឡើយ
ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងគង់នៅក្នុងចិត្តនៃពួក[ខ]សុចរិតវិញ; មែនហើយ ហើយ
ទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលថា ពួកសុចរិតនឹងអង្គុយនៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់
ដើម្បីនឹងពុំចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ; ប៉ុន្តែសំលៀកបំពាក់របស់គេ
នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យស តាមរយៈឈាមនៃកូនចៀម ។

៣៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំមានបំណងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំនូវការណ៍ទាំងនេះ ហើយ
ថាអ្នករាល់ គ្នា[ក]ត្រូវបង្ហើយសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្លួន ដោយ

២៨ *ក* ស.ប. មនុស្សក្រីក្រ.
ខ ស.ប. ទាន, ការដាក់ទាន.
គ ម៉ាថាយ ១៥:៧–៨.
ឃ មរ៉ូណៃ ៧:៦–៨.
២៩ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ៣:៨; អាលម៉ា ១៣:១៣.
៣១ *ក* រ៉ូម ១៣:១១–១២.
៣២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:២១;
អាលម៉ា ១២:២៤; ៤២:៤–៦.
៣៣ *ក* ហេលេ. ១៣:៣៨;
គ. និង ស. ៤៥:២.
ខ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
គ យ៉ូហាន ៩:៤;
គ. និង ស. ៤៥:១៧.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីងងឹតខាងវិញ្ញាណ;
សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
៣៤ *ក* អាលម៉ា ៤០:១៣–១៤.
៣៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:១៩–២៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៩.
៣៦ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣៧; អាលម៉ា ៧:២១;
ហេលេ. ៤:២៤.
ខ ស.ប. សុចរិត, សេចក្ដីសុចរិត.
៣៧ *ក* ភីលីព ២:១២.

កោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយថាអ្នករាល់គ្នាមិនគួរបដិសេធ នូវការ
យាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទទៀតទេ ។
៣៨ សូមអ្នករាល់គ្នាកុំទាស់ទល់នឹងព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធទៀតឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលយកចុះ
ហើយលើកដាក់លើខ្លួន នូវព្រះ នាមនៃព្រះគ្រីស្ទ; សូមអ្នកបន្ទាប
ខ្លួនឲ្យរាបដល់ធូលីដី ហើយថ្វាយបង្គំព្រះ ទោះនៅទីណាដែល
អ្នកនៅក្តី នៅក្នុងវិញ្ញាណ និងនៅក្នុងការពិត; ហើយសូមអ្នក
រាល់គ្នារស់នៅក្នុងអំណរគុណ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ចំពោះសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះពរដ៏ច្រើន ដែលទ្រង់ប្រទានដល់អ្នក ។
៣៩ មែនហើយ ឱបងប្អូនទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមទូន្មាន
ដល់អ្នកដែរថា អ្នករាល់គ្នាគួរតែចាំយាមក្នុងការអធិស្ឋានជានិច្ច
ដើម្បីកុំឲ្យ អ្នករាល់គ្នាត្រូវដឹកនាំដោយការល្បួងទាំងឡាយ
នៃអារក្សឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យវាមានអំណាចមកលើអ្នក ដើម្បីកុំឲ្យ
អ្នករាល់គ្នា ធ្លាក់នៅក្រោម អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់វា នៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ; ត្បិតមើលចុះ វាគ្មានឲ្យរង្វាន់ល្អដល់
អ្នកទេ ។
៤០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូម
ទូន្មានដល់អ្នកឲ្យមានចិត្តអត់ធន់ ហើយឲ្យរងនូវការទុក្ខវេទនាគ្រប់
បែបយ៉ាង; ហើយសូមបងប្អូនកុំជេរប្រមាថដល់អស់អ្នកណា
ដែលបណ្តេញអ្នកចេញ ដោយព្រោះការទាល់ក្រដ៏ហួសកំរិតឡើយ
ក្រែងអ្នករាល់គ្នាក្លាយទៅជាអ្នកមានបាបដូចពួកគេដែរ ។
៤១ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តអត់ធន់ ហើយរងនូវការ
ទុក្ខវេទនាទាំងនោះ ដោយមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំមួនថា នៅ
ថ្ងៃ ណាមួយ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសំរាកពីគ្រប់អស់ទាំងការទុក្ខ
វេទនារបស់អ្នក ៕

ជំពូកទី ៣៥

ការផ្សាយព្រះបន្ទូលបំផ្លាញកលល្បិចរបស់ពួកសាសន៍សូរាំ — ពួកគេបណ្តេញពួកជនដែលប្រែចិត្តជឿ ហើយដែលរួបរួមជាមួយនឹង ប្រជាជនអាំម៉ូន នៅដែនដីយើសុនចេញ — អាលម៉ាមានទុក្ខសោកដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតនៃប្រជាជន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីអាមូលេកបាន
បញ្ចប់នូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះពួកគេបានដកខ្លួនថយចេញពីហ្វូង
មនុស្ស ហើយបានឆ្លងចូលទៅដែនដីយើសុន ។
២ មែនហើយ ឯបងប្អូនឯទៀតក្រៅពីនេះ បន្ទាប់ពីបានផ្សាយ
ព្រះបន្ទូលដល់ពួកសូរាំហើយ ក៏បានឆ្លងមកឯដែនដីយើសុនដែរ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួក
សាសន៍សូរាំមួយភាគច្រើន បានប្រឹក្សាគ្នាអំពីព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ
ដែលបានផ្សាយ ប្រាប់គេ នោះពួកគេក៏ខឹង ដោយព្រោះព្រះ
បន្ទូលទាំងនោះ ត្បិតព្រះបន្ទូលទាំងនោះបានបំផ្លាញកលល្បិច
របស់គេ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេពុំព្រមស្តាប់តាមព្រះបន្ទូល
ទាំងនោះឡើយ ។
៤ ហើយពួកគេបានចាត់ឲ្យហៅ ហើយឲ្យប្រជាជនទាំងអស់
ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ឲ្យមកជួបជុំគ្នា ហើយពិគ្រោះនឹងពួកគេ
អំពីព្រះបន្ទូល ទាំងឡាយដែលបាននិយាយមក ។
៥ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកគ្រួតគ្រារបស់គេ និងពួកសង្ឃរបស់គេ
និងពួកគ្រូរបស់គេ ពុំបានឲ្យប្រជាជនដឹងអំពីបំណងរបស់គេឡើយ;
ហេតុដូច្នោះ ហើយ ពួកគេបានដឹងអំពីគំនិតនៃប្រជាជនទាំង
អស់ដោយសម្ងាត់ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានដឹង
អំពីគំនិតនៃប្រជាជនទាំងអស់ហើយ គឺអស់អ្នកណាដែលគាំទ្រព្រះ
បន្ទូល ដែលបានថ្លែងដោយអាលម៉ា និងបងប្អូនលោក នោះត្រូវ
គេបណ្តេញចេញពីដែនដី; ហើយពួកគេមានចំនួនច្រើន; ហើយ
ពួកគេក៏ឆ្លងមកឯ ដែនដីយើសុនដែរ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាលម៉ា និង
បងប្អូនលោកបានធ្វើការងារបំរើដល់ពួកគេ ។
៨ ឥឡូវនេះ ប្រជាជននៃសាសន៍សូរាំខឹងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន
ដែលនៅដែនដីយើសុន ហើយមេគ្រួតគ្រានៃពួកសូរាំ ដែលជា
មនុស្សសែន ទុច្ចរិត បានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅសុំឲ្យប្រជាជនអាំម៉ូន
បណ្តេញចេញពីដែនដីគេ នូវអស់អ្នកណា ដែលមកពីពួកគេ
ដែលបានឆ្លងចូលមក ក្នុងដែនដីនោះ ។
៩ ហើយគាត់បានបញ្ចេញពាក្យគំរាមកំហែងជាច្រើនទាស់នឹង
ពួកគេ ។ ហើយឥឡូវនេះ ប្រជាជនអាំម៉ូន ពុំខ្លាចពាក្យសំដី
របស់ពួកគេទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំបានបណ្តេញអ្នក

៣៨ *ក* ស.ប. ការទាស់ទែង.
ខ ម៉ូសាយ ៥:៨; អាលម៉ា ៥:៣៨.
គ ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
ឃ ទំនុក. ៦៩:៣០; គ. និង ស. ៥៩:៧.
ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ,
ការថ្លែងអំណរគុណ.
៣៩ *ក* ស.ប. ចាំយាម, ពួកអ្នកចាំយាម.
ខ ស.ប. ល្បួង, សេចក្តីល្បួង.
គ អាលម៉ា ៣០:៦០.
៤០ *ក* ស.ប. សេចក្តីអត់ធន់.
ខ គ. និង ស. ៣១:៩.
៣៥ ៣ *ក* ស.ប. ឧបាយកលផ្អែកសង្ឃ.

ទាំងនោះចេញឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានទទួលអស់អ្នកក្រីក្រនៃពួក
សាសន៍សូរាំ ដែលបានឆ្លងចូល មករកគេ; ហើយគេបានចិញ្ចឹម
ពួកនោះ ហើយបានផ្ដល់សំលៀកបំពាក់ ហើយបានឲ្យដី
ទុកជាកេរ្ដិ៍អាករដល់គេ; ហើយពួកគេបានជួយឧបត្ថម្ភ អ្នក
ទាំងនោះ ស្របតាមអ្វីៗដែលគេត្រូវការ ។
១០ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះបានចាក់រុកឲ្យពួកសូរាំកាន់តែខឹង
នឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមប្រមូលជាមួយនឹង
ពួកលេមិន ហើយចាក់រុកឲ្យពួកគេខឹងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូនដែរ ។
១១ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសូរាំ និងពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើម
រៀបចំធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ព្រមទាំងប្រឆាំងនឹង
ពួកនីហ្វៃផង ។
១២ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។
១៣ ហើយប្រជាជនអាំម៉ូនបានចាកចេញពីដែនដីយើសុន
ហើយបានឆ្លងចូលមកក្នុងដែនដីមេលេក ហើយបានទុកកន្លែងក្នុង
ដែនដីយើសុន សំរាប់ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃវិញ ដើម្បីពួកគេអាច
តតាំងជាមួយនឹងពលទ័ពសាសន៍លេមិន និងពលទ័ពសាសន៍សូរាំ;
ម្ល៉ោះហើយ សង្គ្រាម បានចាប់ផ្ដើមឡើង រវាងពួកលេមិននឹងពួក
នីហ្វៃ នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃចៅក្រម; ហើយដំណើរ
រឿងអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេ នឹងត្រូវបានរៀបរាប់នៅពេល
ខាងក្រោយ ។
១៤ ហើយអាលម៉ា និងអាំម៉ូន និងបងប្អូនគេ និងកូនប្រុស
ពីរនាក់របស់អាលម៉ា ក៏ត្រឡប់ទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ
បន្ទាប់ពីបានធ្វើជា គ្រឿងឧបករណ៍ នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ ក្នុង
ការនាំពួកសាសន៍សូរាំជាច្រើនឲ្យប្រែចិត្ត; ហើយអស់អ្នកណា
ដែលត្រូវបាននាំឲ្យប្រែចិត្តនោះ ត្រូវគេបណ្ដេញចេញពីដែនដី;
ប៉ុន្តែ ពួកគេមានដីទុកសំរាប់ជាកេរ្ដិ៍អាករដល់គេ នៅក្នុង
ដែនដីយើសុន ហើយពួកគេបានកាន់អាវុធ ដើម្បីការ ពារខ្លួន និង
ប្រពន្ធ និងកូនចៅរបស់គេ និងដីរបស់គេ ។
១៥ ឥឡូវនេះ អាលម៉ា ដោយកើតទុក្ខព្រោះតែអំពើទុច្ចរិត
របស់ប្រជាជនលោក មែនហើយ ព្រោះតែសង្គ្រាមទាំងឡាយ
និងការខ្ចាយ ឈាម និងការទាស់ទែងគ្នានៅក្នុងចំណោមពួក
គេ; ហើយដោយបានប្រកាសប្រាប់នូវព្រះបន្ទូល ឬបានចាត់ឲ្យ
ទៅប្រកាសព្រះបន្ទូល នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជនទាំង
អស់នៅគ្រប់ទីក្រុង; ហើយដោយបានឃើញថា ចិត្តរបស់
ប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមរឹងរូស ហើយថា ពួកគេបានចាប់ផ្ដើម
អាក់អន់ចិត្ត ដោយព្រោះភាពតឹងរឹងនៃព្រះបន្ទូល នោះចិត្ត
លោកមានការសោកសៅជាខ្លាំង ។
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានចាត់ឲ្យកូនប្រុស
ៗរបស់លោកមកប្រជុំគ្នា ដើម្បីលោកអាចប្រទាន កិច្ចការ
កាន់កាប់មួយរៀងៗខ្លួន ដាច់ឡែកពីគ្នា អំពីការណ៍ទាំងឡាយ
ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិត ។ ហើយយើងមាន
ដំណើររឿងអំពីបញ្ជាទាំងឡាយរបស់លោក ដែលលោកបាន
ប្រទានឲ្យពួកគេ ស្របតាមបញ្ជីរបស់លោកផ្ទាល់ ៕

បញ្ជាទាំងឡាយរបស់អាលម៉ា ទៅដល់ហេលេមិន ជា កូនប្រុសរបស់លោក ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ៣៦ និង ៣៧

ជំពូកទី ៣៦

អាលម៉ាធ្វើបន្ទាល់ទៅហេលេមិន អំពីការដែលលោកប្រែចិត្តជឿ បន្ទាប់ពីបានឃើញទេវតាមួយ — លោកបានរងការឈឺចាប់នៃព្រលឹង ដែលជាប់ទោស; លោកបានអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ហើយបន្ទាប់មកបានកើតមកអំពីព្រះ — សេចក្ដីអំណរដ៏ផ្អែមល្ហែមបាន ពោរពេញក្នុងព្រលឹងលោក — លោកបានឃើញពួកទេវតាជាច្រើនឥតគណនា កំពុងតែសរសើរដំកើងដល់ព្រះ — ពួកអ្នកដែលបាន ប្រែចិត្តជឿជាច្រើនបានភ្លក់ ហើយបានឃើញ ដូចដែលលោកបានភ្លក់ ហើយបាន ឃើញដែរ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់តាមពាក្យសំដី
របស់ឪពុក ព្រោះឪពុកសច្ចានឹងកូនថា ដរាបណាកូនកាន់
តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះកូននឹងបានចំរើនឡើង
នៅលើដែនដី ។
២ ឪពុកចង់ឲ្យកូនធ្វើដូចដែលឪពុកបានធ្វើ ក្នុងការចងចាំ
ដល់ការជាប់ឃុំឃាំង នៃពួកអយ្យកោរបស់យើង; ព្រោះពួក
អយ្យកោយើង បាននៅជាប់ក្នុងសេវកភាព ហើយគ្មានអ្នក

---

៩ *ក* ម៉ូសាយ ៤:២៦.
ស.ប. សុខុមាលភាព.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៤៣:៣.
១៤ *ក* អាលម៉ា ៣៥:៦.
១៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
១៦ *ក* ស.ប. អ្នកកាន់កាប់ត្រួតត្រា, ការកាន់កាប់ត្រួតត្រា.
៣៦ ១ *ក* ហេលេ. ៥:៩–១៤.
២ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:២៣; ២៤:១៧–២១.

ណាអាចដោះលែងគេបានឡើយ លើកលែងតែ[ខ]ព្រះនៃអ័ប្រាហាំ
និងព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃ យ៉ាកុប; ហើយទ្រង់បានដោះលែងគេ
ឲ្យរួចផុតពីការទុក្ខវេទនាជាពិតប្រាកដ ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱហេលេមិន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ
មើលចុះ កូននៅវ័យក្មេង ហេតុដូច្នេះហើយ ឪពុកសង្ឃឹមថា កូន
នឹង ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់ឪពុក ហើយរៀនអំពីឪពុក; ព្រោះ
ឪពុកដឹងថា នរណាដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើព្រះ អ្នក
នោះហើយ ដែលនឹងបានគាំទ្រ នៅក្នុងការពិសោធន៍របស់គេ
និង[ក]វិបត្តិរបស់គេ និងការទុក្ខវេទនារបស់គេ ហើយនឹង[ខ]ត្រូវបាន
លើកឡើង នៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់ ។
៤ ហើយឪពុកមិនចង់ឲ្យកូនគិតថា ឪពុក[ក]ដឹងការណ៍នេះដោយ
ខ្លួនឯងទេ — ពុំមែនដោយការណ៍ខាងសាច់ឈាមទេ តែដោយ
ការណ៍ខាងវិញ្ញាណ ពុំមែនដោយគំនិត[ខ]ខាងរូបកាយទេ តែដោយ
គំនិតខាងព្រះវិញ ។
៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា បើសិនជាឪពុកពុំ
បាន[ក]កើតមកអំពីព្រះទេ ឪពុកក៏[ខ]ពុំបានដឹងការណ៍ទាំងនេះដែរ; ប៉ុន្តែ
ព្រះទ្រង់ បានធ្វើឲ្យឪពុកដឹងការណ៍ទាំងនេះ ដោយមាត់
របស់ទេវតាដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ពុំមែនដោយការ[គ]សក្តិសមអ្វីរបស់
ឪពុកទេ ។
៦ ព្រោះឪពុកបានទៅជាមួយនឹងពួកបុត្រានៃម៉ូសាយ ដោយ
[ក]ស្វែងរកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះទ្រង់បាន
ចាត់ឲ្យ ទេវតាដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ មកបញ្ឈប់យើងនៅតាមផ្លូវ ។
៧ ហើយមើលចុះ ទេវតាបាននិយាយមកកាន់យើង ដូចជា
សូរផ្គរលាន់ ហើយផែនដីទាំងមូលបាន[ក]រញ្ជួយនៅក្រោមជើងយើង;
ហើយយើងទាំងអស់គ្នា បានដួលទៅលើដី ព្រោះការ[ខ]កោតខ្លាច
ចំពោះព្រះ បានធ្លាក់មកលើយើង ។
៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ សម្លេងនោះបានបន្លឺមកឪពុកថា៖ ចូរក្រោកឡើង។
ហើយឪពុកក៏ក្រោកឈរឡើង ហើយបានឃើញទេវតាមួយ ។
៩ ហើយទេវតានោះបាននិយាយមកឪពុកថា៖ ទោះជាខ្លួនអ្នក
ត្រូវបំផ្លាញបង់ក៏ដោយ ចូរឈប់រកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះទៅ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកក៏ដួលទៅលើដី;
ហើយអស់រយៈពេល[ក]បីយប់បីថ្ងៃ នោះឪពុកមិនអាចបើកមាត់ ឬក៏
កំរើកដៃជើងបានដែរ ។
១១ ហើយទេវតានោះបានប្រាប់ការណ៍ជាច្រើនទៀតដល់ឪពុក
ដែលបងប្អូនឪពុកបានឮ តែឪពុកពុំបានឮទេ; ត្បិតកាលឪពុក
បានឮ ពាក្យថា — ទោះជាខ្លួនអ្នកត្រូវបំផ្លាញបង់ក៏ដោយ
ចូរឈប់រកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះទៅ — នោះឪពុក
ក៏តក់ស្លុត ដោយការភិត ភ័យ និងភ្ញាក់ផ្អើលដ៏ខ្លាំង ព្រោះខ្លាច
ឪពុកត្រូវបំផ្លាញបង់ រហូតដល់ឪពុកដួលទៅលើដី ហើយក៏ពុំ
បានឮអ្វីទៀតទេ ។
១២ តែឪពុកត្រូវញាំញីដោយការទុក្ខវេទនា [ក]ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
ព្រោះព្រលឹងឪពុកត្រូវកើតទុក្ខជាអតិបរមា ហើយត្រូវញាំញី
ដោយអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ឪពុក ។
១៣ មែនហើយ ឪពុកបានចាំនូវអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំង
អស់របស់ខ្លួន ដោយហេតុនេះហើយ ឪពុកត្រូវទទួល[ក]ទោស
ដោយការ ឈឺចាប់នៃស្ថាននរក; មែនហើយ ឪពុកបានឃើញថា
ឪពុកបានបះបោរទាស់នឹងព្រះរបស់ឪពុក ហើយថា ឪពុកមិនបាន
កាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់សោះ ។
១៤ មែនហើយ ឪពុកបានធ្វើឃាតដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់
អស់ជាច្រើន ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា បាននាំពួកគេទៅកាន់ការ
បំផ្លិច បំផ្លាញ; មែនហើយ សរុបសេចក្ដីមក អំពើទុច្ចរិតរបស់
ឪពុកមានទំហំធំណាស់ រហូតដល់គ្រាន់តែគិតដល់ការចូលទៅ
ក្នុងវត្តមាន នៃព្រះរបស់ឪពុក ក៏បានញាំញីព្រលឹងឪពុកទៅហើយ
ដោយសេចក្ដីរន្ធត់ដ៏មិនអាចថ្លែងបាន ។
១៥ ឱ ឪពុកគិតថា ឪពុក[ក]ចង់ឲ្យខ្លួនត្រូវបាត់សូន្យបង់
ហើយរលត់ទៅទាំងព្រលឹងទាំងរូបកាយ ដើម្បីឪពុកមិនអាច
នាំទៅឈរនៅ វត្តមាននៃព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ អំពីអំពើ
ទាំងឡាយដែលឪពុកបាន[ខ]ប្រព្រឹត្ត ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ អស់បីយប់បីថ្ងៃ ឪពុកត្រូវបានញាំញី
ដោយការឈឺចាប់នៃព្រលឹងដែល[ក]ជាប់ទោស ។

២ *ខ* និក្ខ. ៣:៦; អាលម៉ា ២៩:១១.
៣ *ក* រ៉ូម ៨:២៨.
ខ ម៉ូសាយ ២៣:២១–២២.
៤ *ក* ១ កូរិន. ២:១១;
អាលម៉ា ៥:៤៥–៤៦.
ស.ប. ដំរិះ.
ខ ស.ប. ខាងរូបកាយ.
៥ *ក* ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
ខ អាលម៉ា ២៦:២១–២២.
គ ស.ប. សក្តិសម, ភាពសក្តិសម.
៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១០.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១៨.
ខ ស.ប. សេចក្ដីកោតខ្លាច —
សេចក្ដីកោតខ្លាចដល់ព្រះ.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១៩–២៣.
១២ *ក* គ. និង ស. ១៩:១១–១៥.
១៣ *ក* ស.ប. ទោស.
១៥ *ក* វិវរ. ៦:១៥–១៧;
អាលម៉ា ១២:១៤.
ខ អាលម៉ា ៤១:៣;
គ. និង ស. ១:៩–១០.
១៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជាប់ទោស.

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលឪពុកត្រូវញាំញីដោយការទុក្ខវេទនា នៅពេលដែលឪពុកកើតទុក្ខដោយ ការនឹកឃើញដល់អំពើបាបដ៏ច្រើនរបស់ឪពុក មើលចុះ ឪពុកក៏នឹកឃើញថា ធ្លាប់បានឮបិតារបស់ឪពុក ព្យាករទៅកាន់ប្រជាជន អំពីការ យាងមកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដើម្បីមកធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ។

១៨ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលឪពុកនឹកគិតទៅលើរឿងនេះ នោះឪពុកបានយំនៅក្នុងចិត្តថា៖ ឱព្រះយេស៊ូវអើយ ព្រះអង្គជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមព្រះអង្គមានសេចក្ដីមេត្តាករុណាមកលើទូលបង្គំផង ដែលជាអ្នកនៅក្នុងប្រមាត់ល្វីងជូរចត់ ហើយកំពុងតែឡោមព័ទ្ធទៅដោយច្រវាក់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃសេចក្ដីស្លាប់ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នៅពេលដែលឪពុកកំពុងតែគិតយ៉ាងនេះ នោះឪពុកក៏ឈប់នឹកឃើញការឈឺចាប់ទៀត មែនហើយ ឪពុកក៏អស់កើតទុក្ខដោយការនឹកឃើញអំពើបាបរបស់ខ្លួនទៀតទៅ។

២០ ហើយ ឱសេចក្ដីអំណរ និងរស្មីដ៏អស្ចារ្យ ដែលឪពុកបានឃើញ; មែនហើយ ព្រលឹងឪពុកបានពោរពេញ ទៅដោយសេចក្ដី អំណរ លើសជាងការឈឺចាប់របស់ឪពុកទៅទៀត!

២១ មែនហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ គ្មានអ្វីដែលជ្រួតជ្រាប ហើយល្វីងជូរចត់ឲ្យស្មើនឹងការឈឺចាប់របស់ ឪពុកបានឡើយ ។ មែនហើយ ជាថ្មីទៀត ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ផ្ទុយទៅវិញ គឺគ្មានអ្វីជ្រួតជ្រាប ហើយផ្អែម ល្ហែម ឲ្យស្មើនឹងសេចក្ដីអំណររបស់ឪពុកបានឡើយ ។

២២ មែនហើយ ឪពុកហាក់ដូចជាបានឃើញ ដូចជាលីហៃជាអយ្យកោរបស់យើង បានឃើញដែរ គឺឃើញ ព្រះកំពុងតែគង់នៅលើ បល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ដោយមានពួកពលបរិវារទេវតាដ៏ឥតគណនាហែរហមជុំវិញ នៅក្នុងអាកប្បកិរិយាកំពុងតែច្រៀង ហើយសរសើរ ដំកើងដល់ព្រះរបស់គេ; មែនហើយ ព្រលឹងឪពុករំពឹងចង់បាននៅទីនោះ ។

២៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដៃជើងរបស់ឪពុកបានទទួលកម្លាំងឡើងវិញ ហើយឪពុកក្រោកឈរឡើង ហើយបានបង្ហាញប្រជាជនថា ឪពុកបានកើតមកអំពីព្រះ ។

២៤ មែនហើយ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកដល់ពេលឥឡូវនេះ ឪពុកបានធ្វើការមិនឈប់ឈរ ដើម្បីឪពុកអាចនាំមនុស្សឲ្យប្រែចិត្ត; ដើម្បីឪពុកអាចនាំគេឲ្យភ្លក់នូវសេចក្ដីអំណរដ៏លើសលប់ ដូចដែលឪពុកធ្លាប់បានភ្លក់; ដើម្បីឲ្យគេអាចកើតមកអំពីព្រះដែរ ហើយបាន ពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

២៥ មែនហើយ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានឲ្យឪពុក នូវសេចក្ដីអំណរដ៏ធំលើសលប់ ដែលជាលទ្ធផលនៃការងារទាំងឡាយរបស់ឪពុក;

២៦ ត្បិតដោយសារព្រះបន្ទូល ដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យឪពុក មើលចុះ មនុស្សជាច្រើនបានកើតមកអំពីព្រះ ហើយបានភ្លក់ដូចជាឪពុកធ្លាប់បានភ្លក់ ហើយបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក ដូចជាឪពុកធ្លាប់បានឃើញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះ ដែល ឪពុកបាននិយាយមក ដូចឪពុកដឹង; ហើយដំរិះរបស់ឪពុកនេះ គឺបានមកពីព្រះ ។

២៧ ហើយឪពុកបានទទួលការគាំទ្រនៅគ្រប់ការសាកល្បង និងវិបត្តិគ្រប់ប្រការ មែនហើយ នៅក្នុងការទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង; មែនហើយ ព្រះទ្រង់បានដោះលែងឪពុកឲ្យរួចពីគុក និងពីចំណង និងពីសេចក្ដីស្លាប់; មែនហើយ គឺឪពុកដាក់ទីទុកចិត្តរបស់ឪពុកទៅ លើទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងនៅតែដោះលែងឪពុក ។

២៨ ហើយឪពុកដឹងថា ទ្រង់នឹងប្រោសឪពុកឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ដើម្បីឲ្យរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់ នៅក្នុងសិរីល្អ; មែនហើយ ហើយឪពុកនឹងសរសើរដំកើងដល់ទ្រង់រហូតតទៅ ព្រោះទ្រង់បាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើង ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយទ្រង់បានពន្លិចពួកសាសន៍អេស៊ីព្ទ នៅក្នុងសមុទ្រក្រហម; ហើយទ្រង់បាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើង ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ទៅឯដែនដីសន្យា មែនហើយ ទ្រង់បានដោះលែងពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព និងការជាប់ឃុំឃាំងជាច្រើនលើកច្រើនគ្រា ។

២៩ មែនហើយ ទ្រង់ថែមទាំងបាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើង ចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម; ហើយដោយព្រះចេស្ដាដ៏អស់កល្បជានិច្ច របស់ទ្រង់ នោះទ្រង់ក៏បានដោះលែងពួកគេ

១៧ *ក* ២ កូរិន. ៧:១០.
១៨ *ក* ក.ន. ការសោកស្ដាយដ៏ខ្លាំង.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:៤៥; ២៨:២២; អាលម៉ា ១២:១១; ម៉ូសេ ៧:២៦.
១៩ *ក* ស.ប. ទោស.
២០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:៨.
២៣ *ក* ម៉ូសេ ១:១០.
ខ អាលម៉ា ៥:១៤. ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
២៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:១២; ម៉ូសាយ ៤:១១.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣២:៥; ៣ នីហ្វៃ ៩:២០. ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
២៦ *ក* អាលម៉ា ៣១:៥.
២៧ *ក* ទំនុក. ៣៤:១៧.
២៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៥:១.
ខ ស.ប. សិរីល្អ.
គ និក្ខ. ១២:៥១.
ឃ និក្ខ. ១៤:២៦–២៧.

ឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព និងការជាប់ឃុំឃាំងជាច្រើនលើកច្រើនគ្រា
រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ នេះផង; ហើយឪពុកចងចាំជានិច្ច នូវ
ការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ពួកគេ; មែនហើយ កូនក៏ត្រូវតែចងចាំ
ជានិច្ចដែរ នូវការជាប់ឃុំឃាំងរបស់ ពួកគេ ដូចជាឪពុក
បានចាំដែរ ។
៣០ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ នេះមិនទាន់អស់ទេ;
ព្រោះកូនត្រូវដឹង ដូចដែលឪពុកដឹងថា ដរាបណាកូនកាន់តាមព្រះ
បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះកូននឹងបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី;
ហើយកូនក៏ត្រូវដឹងដែរថា ដរាបណាកូនមិនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំង ឡាយនៃព្រះទេ នោះកូននឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់
ទ្រង់ ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ៕

ជំពូកទី ៣៧

ផ្ទាំងលង្ហិន និងគម្ពីរផ្សេងៗទៀតបានត្រូវរក្សាទុក ដើម្បីនាំមនុស្សទៅកាន់សេចក្ដីសង្គ្រោះ — ពួកសាសន៍យ៉ារេឌត្រូវបំផ្លាញបង់ ដោយ ព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ — ពាក្យសម្បថ និងសេចក្ដីសញ្ញាសម្ងាត់ៗរបស់គេត្រូវបានលាក់ មិនឲ្យប្រជាជនដឹង — ចូរប្រឹក្សាជាមួយ នឹងព្រះអម្ចាស់ ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់របស់អ្នក — ដូចជាលីអាហូណា (ត្រីវិស័យ) ដែលបានដឹកនាំពួកសាសន៍នីហ្វៃ រីឯព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ក៏នឹងដឹកនាំមនុស្សទៅកាន់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដែរ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឱហេលេមិន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក
បញ្ជាកូនឲ្យយកបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបានប្រគល់ដល់ឪពុក ។
២ ហើយឪពុកក៏បញ្ជាឲ្យកូន កត់បញ្ជីអំពីប្រជាជននេះ ដូច
ដែលឪពុកបានធ្វើមក នៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃ ហើយចូររក្សាវត្ថុអស់
ទាំងនេះឲ្យ បានពិសិដ្ឋដែលឪពុកបានរក្សាមក គឺដូចជាឪពុកបាន
រក្សាមក; ព្រោះនេះគឺនៅក្នុងប្រយោជន៍ដ៏វាងវៃមួយ ដែលវត្ថុ
ទាំងនេះត្រូវបាន រក្សាទុក ។
៣ ហើយផ្ទាំងលង្ហិនមានចំណារទាំងនេះ គឺមានបញ្ជីអំពី
បទគម្ពីរដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយ គឺមានពង្សាវតារនៃពួកអយ្យកោ
របស់យើង ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក —
៤ មើលចុះ ការណ៍នេះបានព្យាករដោយពួកអយ្យកោ
របស់យើងថា វត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរក្សាទុក ហើយប្រគល់បន្ត
ពីតំណមួយទៅ តំណមួយ ហើយត្រូវរក្សា និងថែទាំឲ្យគង់វង់
ដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់វត្ថុទាំងនេះបាន
ផ្សព្វផ្សាយទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និង
គ្រប់ទាំងប្រជាជន ដើម្បីឲ្យគេដឹងនូវការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយ
នៅក្នុងនោះ ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាវត្ថុទាំងនេះបានរក្សាទុក
វារក្សានូវភាពភ្លឺចិញ្ចែងរបស់វា; មែនហើយ វានឹងរក្សាភាពភ្លឺ
ចញ្ចែងរបស់វា; មែនហើយ ឯផ្ទាំងទាំងអស់ ដែលមានកត់នូវ
ព្រះបញ្ញត្តិដ៏បរិសុទ្ធ ក៏នឹងបានដូច្នោះដែរ ។
៦ ឥឡូវនេះ កូនអាចសន្និដ្ឋានថា នេះគឺការឆ្កួតវង្វេងរបស់
ឪពុកហើយ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា ដោយកិច្ចការតូច
តាច និង ងាយ ទើបនាំឲ្យកើតកិច្ចការដ៏ធំៗបាន; ហើយនៅ
ក្នុងករណីជាច្រើន មធ្យោបាយដ៏តូចតាចធ្វើឲ្យពួកអ្នកប្រាជ្ញជ្រប់មុខ។
៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ប្រើមធ្យោបាយទាំងឡាយ
ដើម្បីសំរេចគោលបំណងទាំងឡាយដ៏មហិមា និង
ដ៏នៅអស់កល្បជា និច្ចរបស់ទ្រង់; ហើយដោយមធ្យោបាយ
ដ៏សែនតូច នោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ធ្វើឲ្យអ្នកប្រាជ្ញជ្រប់មុខ ហើយ
នាំមកនូវការសង្គ្រោះដល់មនុស្ស ជាច្រើន ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ គឺដោយសារប្រាជ្ញាដែលនៅក្នុងព្រះ ទើបវ
ត្ថុទាំងនេះត្រូវបានថែរក្សាទុក; ត្បិតមើលចុះ វត្ថុទាំងនេះ
បានពង្រីក ស្មារតីរបស់ប្រជាជននេះ មែនហើយ បានបរិវត្ត
មនុស្សជាច្រើនអំពីកំហុសនៃផ្លូវរបស់ខ្លួន ហើយបាននាំគេឲ្យ
ស្គាល់ព្រះរបស់គេ ដើម្បីឲ្យបានការសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងគេ ។
៩ មែនហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា បើពុំមែនសំរាប់ការណ៍
ទាំងនេះ ដែលមានចែងនៅក្នុងបញ្ជីទាំងនេះ ដែលនៅលើផ្ទាំង

២៩ *ក* ម៉ូសាយ ២៤:១៧; ២៧:១៦;
អាលម៉ា ៥:៥–៦.
៣០ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៩–១១;
អាលម៉ា ៥០:១៩–២២.
៣៧ ១ *ក* អាលម៉ា ៤៥:២–៨.
ខ ម៉ូសាយ ២៨:២០.
២ *ក* អេណុស ១:១៣–១៨;
ព. នៃ ម. ១:៦–១១;
អាលម៉ា ៣៧:៩–១២.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ៥:១០–១៩.
ស.ប. ផ្ទាំងលង្ហិន.
៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំង
ឡាយនៃព្រះ.
៦ *ក* ១ កូរិន. ២:១៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៦:២៨–២៩;
គ. និង ស. ៦៤:៣៣;
១២៣:១៥–១៧.
៧ *ក* អេសាយ ៥៥:៨–៩.
ខ ២ ពង្សាវ. ៥:១–១៤.
៨ *ក* ២ ធីម៉ូ. ៣:១៥–១៧;
ម៉ូសាយ ១:៣–៥.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ១:៥.

ទាំងនេះទេ នោះអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ក៏មិនអាចបរិវត្តពួកលេមិនជាច្រើនពាន់នាក់ អំពីសណ្ដាប់ដ៏ខុសឆ្គង នៃពួកអយ្យកោរបស់គេដែរ; មែនហើយ បញ្ជីទាំងនេះ និងពាក្យនៅក្នុងនោះបាននាំពួកគេទៅកាន់ការប្រែចិត្ត; បានន័យថា គេបាននាំអ្នកទាំងនោះឲ្យស្គាល់ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ហើយដើម្បីអររីករាយ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ ។

១០ ហើយតើនរណាដឹងថាតើរបស់ទាំងនេះនឹងទៅជាមធ្យោបាយទាំងឡាយ ក្នុងការនាំពួកគេជាច្រើនពាន់នាក់ មែនហើយ ព្រមទាំងមនុស្សច្រើនពាន់នាក់ នៅក្នុងចំណោមបងប្អូនយើង គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃដែលរឹងក្បាល ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ កំពុងតែធ្វើចិត្តរឹងរូស នៅក្នុងអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ ឲ្យស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ ?

១១ ឥឡូវនេះ សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងនេះ មិនទាន់ធ្វើឲ្យឪពុកបានស្គាល់គ្រប់យ៉ាងនៅឡើយទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ឪពុកនឹងអត់ធ្មត់រង់ចាំ ។

១២ ហើយឪពុកគ្រាន់តែនិយាយថា របស់ទាំងនេះបានថែរក្សាទុក ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏វាងវៃមួយ គឺជាប្រយោជន៍ដែលព្រះទ្រង់ ជ្រាប; ព្រោះទ្រង់ទូន្មាននៅក្នុងប្រាជ្ញា ទៅលើអស់ទាំងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ហើយផ្លូវរបស់ទ្រង់ត្រង់ រីឯដំណើររបស់ទ្រង់គឺជារង្វង់មួយ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

១៣ ឱហេលេមិន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំចូរចងចាំថា តើព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ តឹងរឹងយ៉ាងណាទៅ ។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានចំរើនឡើង នៅលើដែនដី– ប៉ុន្តែ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាន របស់ទ្រង់ ។

១៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចាំថាព្រះទ្រង់បានទុកដាក់មកលើកូន នូវវត្ថុទាំងនេះដែលពិសិដ្ឋដែលទ្រង់បាន រក្សាទុកឲ្យបានពិសិដ្ឋ ហើយដែលទ្រង់នឹងថែរក្សាទុកឲ្យ បានគង់វង់ ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏វាងវៃមួយ ដែលនៅក្នុងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាច បង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដល់ពួកជំនាន់ក្រោយ ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនដោយវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ថា បើសិនជាកូនរំលងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ មើលចុះ វត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនេះនឹងត្រូវដកយកចេញពីកូនទៅដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ហើយកូននឹងត្រូវប្រគល់ឲ្យទៅអារក្សសាតាំង ដើម្បីវានឹងអុំកូនដូចជាអង្កាម ដែលនៅខាងមុខខ្យល់ ។

១៦ ប៉ុន្តែ បើសិនជាកូនកាន់តាមព្រះបញ្ញតិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយថែវត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនេះ ស្របតាមការដែលព្រះ ទ្រង់បានបញ្ជាកូន (ព្រោះកូនត្រូវសូមដល់ព្រះអម្ចាស់ នូវអស់ទាំងវត្ថុណាដែលកូនត្រូវការប្រើ) មើលចុះ គ្មានអំណាចនៃផែនដីឬស្ថាននរកអាចដកយក វត្ថុទាំងនោះពីកូនបានឡើយ ព្រោះព្រះទ្រង់ប្រកបដោយព្រះចេស្ដា ក្នុងការធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលទាំងអស់របស់ទ្រង់បានបំពេញ ។

១៧ ព្រោះទ្រង់នឹងបំពេញអស់ទាំងពាក្យសន្យារបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់នឹងធ្វើជាមួយនឹងកូន ត្បិតទ្រង់បានបំពេញពាក្យសន្យាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់យើងដែរ ។

១៨ ព្រោះទ្រង់បានសន្យានឹងគេថា ទ្រង់នឹងថែរក្សាវត្ថុទាំងនេះសំរាប់ប្រយោជន៍ដ៏វាងវៃមួយ ដែលនៅក្នុងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដល់ពួកជំនាន់ក្រោយ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ទ្រង់បានបំពេញប្រយោជន៍មួយរួចមកហើយ គឺការនាំពួកលេមិនជាច្រើនពាន់នាក់ ឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត; ហើយទ្រង់បានបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ក្នុងពួកគេ ហើយទ្រង់នឹងនៅតែបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ក្នុងពួកគេ ទៅដល់ជំនាន់ក្រោយ; ហេតុដូច្នេះហើយ វត្ថុទាំងនោះនឹងត្រូវបានថែរក្សាទុក ។

២០ ហេតុដូច្នេះហើយ ឱហេលេមិន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបញ្ជាកូនថា កូនត្រូវព្យាយាម ក្នុងការបំពេញពាក្យទាំងអស់របស់ឪពុក ហើយថា កូនត្រូវព្យាយាម ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ដូចដែលបានកត់មក ។

២១ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកនឹងប្រាប់កូន អំពីផ្ទាំងទាំងម្ភៃបួនសន្លឹកដែលកូនត្រូវថែរក្សានោះ ដើម្បីឲ្យការអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយ និង

៩ ខ អាលម៉ា ១៨:៣៦; ២២:១២.
គ ស.ប. ដំណឹងល្អ.
១២ ក ២ នីហ្វៃ ៩:២៨; យ៉ាកុប ៤:១០.
ខ ១ នីហ្វៃ ១០:១៩; អាលម៉ា ៧:២០.
១៣ ក ២ នីហ្វៃ ៩:៤១.
ខ អាលម៉ា ៩:១៣; ៣ នីហ្វៃ ៥:២២.
គ ម៉ូសាយ ១:៧; អាលម៉ា ៥០:២០.
១៤ ក គ. និង ស. ៣:៥.
ខ ស.ប. បរិសុទ្ធ.
គ ១ នីហ្វៃ ៩:៣–៦.
១៦ ក យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៥៩.
១៨ ក គ. និង ស. ៥:៩.
១៩ ក អាលម៉ា ២៣:៥.
ខ អេណុស ១:១៣;
មរមន ៧:៨–១០.
២១ ក អេធើរ ១:១–៥.
ខ ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.

កិច្ចការទាំងឡាយ ដែលនៅក្នុងទីងងឹត និងកិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ ឬកិច្ចការសម្ងាត់របស់ពួកមនុស្ស ដែលត្រូវបំផ្លាញ ទាំងនោះ អាចបានសម្តែងដល់ប្រជាជននេះ; មែនហើយ អស់ទាំងអំពើឃាតកម្មរបស់គេ និងអំពើលួចរបស់គេ និងអំពើប្លន់របស់គេ និងអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ អាច[ក]បានសម្តែងដល់ប្រជាជននេះ; មែនហើយ ហើយចូរកូនថែ រក្សាប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះទុក ។

២២ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញថា រាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើម ធ្វើការនៅក្នុងទីងងឹត មែនហើយ ធ្វើអំពើឃាតកម្ម និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយដោយសម្ងាត់; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា បើសិនជាគេមិនប្រែចិត្តទេ នោះគេនឹងត្រូវបំផ្លាញឲ្យអស់ពីលើផ្ទៃផែនដីទៅ ។

២៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងនឹងរៀបចំសំរាប់អ្នកបំរើរបស់យើង គឺកាសេឡិម [ក]នូវត្បូងមួយ ដែលនឹងបំភ្លឺក្នុង ទីងងឹតឲ្យទៅជាពន្លឺ ដើម្បីយើងអាចបង្ហាញដល់រាស្ត្រយើង ដែលជាអ្នកបំរើយើង ដើម្បីយើងអាចបង្ហាញគេ នូវកិច្ចការរបស់បងប្អូនគេ មែនហើយ កិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ កិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្តីងងឹតរបស់គេ និងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង ឡាយរបស់គេ ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ប្រដាប់សំរាប់បកប្រែទាំងនេះបានរៀបចំឡើង ដើម្បីព្រះបន្ទូលនៃព្រះនឹងបាន បំពេញ គឺទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖

២៥ យើងនឹង[ក]យកចេញពីទីងងឹតទៅកាន់ពន្លឺ នូវកិច្ចការសម្ងាត់ទាំងអស់របស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ; ហើយ លើកលែងតែគេមិនប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹង[ខ]បំផ្លាញពួកគេឲ្យផុតពីលើផ្ទៃផែនដី; ហើយយើងនឹងនាំទៅកាន់ពន្លឺ នូវអំពើ ស្ងាត់កំបាំង និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ បង្ហាញដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ ដែលនឹងមកយកដែនដីនេះនៅថ្ងៃមុខ ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ យើងឃើញថា ពួកគេពុំបានប្រែចិត្តទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគេត្រូវបំផ្លាញចោល ម្ល៉ោះហើយរហូតមកដល់ពេលនេះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវបានបំពេញ; មែនហើយ អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ ត្រូវបាននាំចេញពីទីងងឹត ហើយធ្វើឲ្យយើងដឹង ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបញ្ជាទៅកូនថា កូនត្រូវរក្សាទុក នូវពាក្យសម្បថទាំងឡាយរបស់គេ និង សេចក្តីសញ្ញា និងការរួមព្រមនៅក្នុងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់គេ; មែនហើយ និង[ក]ទីសំគាល់ និងការចម្លែកទាំងអស់ របស់គេ កូនត្រូវរក្សាកុំឲ្យប្រជាជននេះដឹង ព្រោះខ្លាចក្រែងពួកគេនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភាពងងឹតដែរ ហើយនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ។

២៨ ត្បិតមើលចុះ មាន[ក]ពាក្យបណ្តាសាមួយដាក់មកលើដែនដីនេះ ថាការបំផ្លិចបំផ្លាញនឹងកើតមានឡើង ដល់អស់អ្នកអ្នកណាដែលធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹត ស្របតាមព្រះចេស្តានៃព្រះ គឺកាលណាពួកគេទុំសុស; ហេតុដូច្នេះហើយ ឪពុកមិនចង់ឲ្យប្រជាជននេះត្រូវបំផ្លាញបង់ទេ ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ កូនត្រូវរក្សាផែនការសម្ងាត់នៃ[ក]ពាក្យសម្បថរបស់គេ និងសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់គេ ពីប្រជាជននេះ គឺគ្រាន់តែអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើឃាតកម្មរបស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេតែប៉ុណ្ណោះដែលកូនត្រូវឲ្យគេដឹង; ហើយកូនត្រូវ[ខ]បង្រៀនគេឲ្យស្អប់អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ និងអំពើឃាតកម្មបែបនេះ; ហើយកូនក៏ត្រូវបង្រៀនគេ ដែរថា ប្រជាជនទាំងនោះត្រូវបានបំផ្លាញចោល ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ និងអំពើឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់គេ ។

៣០ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានធ្វើឃាតដល់អស់ទាំងពួកព្យាការីនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានមកក្នុងចំណោមគេ ដើម្បីប្រកាសដល់គេ អំពីសេចក្តីទុច្ចរិតទាងឡាយរបស់គេ; ហើយឈាមរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវគេធ្វើឃាតនោះ បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ របស់គេ សូមឲ្យសងសឹកដល់អស់អ្នកណាដែលជាឃាតកលើរូបគេ; ម្ល៉ោះហើយ សេចក្តីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ ក៏បានធ្លាក់មកលើ ពួកអ្នកដែលធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹត និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ ។

៣១ មែនហើយ ហើយត្រូវបណ្តាសាដល់ដែនដីនោះជារៀងរហូតតទៅ ដល់ពួកអ្នកដែលធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹត និងបក្សព័ន្ធ សម្ងាត់ គឺរហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញចោល លើកលែតែគេប្រែចិត្ត មុនពេលគេទុំសុស ។

២១ *ក* ស.ប. យូរីម និងធូមីម.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ៨:១៣.
២៥ *ក* គ. និង ស. ៨៨:១០៨–១១០.
ខ ម៉ូសាយ ២១:២៦.
២៧ *ក* ហេលេ. ៦:២២.
២៨ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១៦;
អេធើរ ២:៧–១២.
២៩ *ក* ហេលេ. ៦:២៥.
ខ អាលម៉ា ១៣:១២.

៣២ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនចាំ
ពាក្យដែលឪពុកបាននិយាយទៅកូនចុះ; ចូរកុំឲ្យផែនការណ៍
សម្ងាត់ទាំង នោះដល់ប្រជាជននេះឡើយ តែចូរបង្រៀនគេឲ្យមាន
[ក]ការស្អប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ទាស់នឹងអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិត ។
៣៣ ចូរ[ក]ផ្សាយប្រាប់ពួកគេអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ចូរបង្រៀនពួកគេ ឲ្យ[ខ]បន្ទាបខ្លួន
និងស្លូតបូត ហើយមានចិត្តសុភាព; ចូរបង្រៀនពួកគេឲ្យទប់ទល់
នឹងគ្រប់[គ]ការល្បួងនៃអារក្ស ដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ជឿដល់
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គ្រីស្ទ ។
៣៤ ចូរបង្រៀនពួកគេ កុំឲ្យនឿយហត់ឲ្យសោះ ក្នុងកិច្ចការល្អ
តែឲ្យស្លូតបូត ហើយមានចិត្តសុភាពវិញ; ព្រោះអ្នកដែលធ្វើ
ដូច្នេះ នឹងបាន[ក]សេចក្ដីសំរាកដល់ព្រលឹងខ្លួន ។
៣៥ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំ ហើយឲ្យចេះ
មាន[ក]ប្រាជ្ញា នៅក្នុងយុវ័យរបស់កូនចុះ; មែនហើយ ចូររៀននៅក្នុង
យុវ័យ របស់កូន ឲ្យចេះកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។
៣៦ មែនហើយ ចូរ[ក]អំពាវនាវដល់ព្រះ នូវអស់ទាំងការគាំទ្រ
របស់កូន; មែនហើយ ចូរធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ចំពោះព្រះអម្ចាស់
ហើយទោះ ជាទីណាដែលកូនទៅ គឺកូនទៅក្នុងព្រះអម្ចាស់;
មែនហើយ ចូរបំបែរមនោសញ្ចេតនាទាំងអស់របស់កូន
ឆ្ពោះទៅរកព្រះអម្ចាស់វិញ; មែនហើយ ចូរដាក់ចិត្តមេត្រី
របស់កូន ទៅលើព្រះអម្ចាស់ជារាបតទៅ ។
៣៧ ចូរ[ក]ប្រឹក្សាជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់នូវគ្រប់កិច្ចការរបស់កូន
ហើយទ្រង់នឹងដឹកនាំកូនទៅរកការល្អ; មែនហើយ កាលណា
កូនដេក ចុះ នៅពេលយប់ ចូរដេកនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យ
ទ្រង់មើលថែទាំកូន ពេលកូនដេក; ហើយពេលកូនក្រោកឡើង
នៅពេលព្រឹក ចូរ ចិត្តកូនពោរពេញ ទៅដោយ[ខ]អំណរគុណ
ដល់ព្រះ; ហើយបើសិនជាកូនធ្វើការទាំងនេះ នោះកូននឹងត្រូវ
បានលើកឡើង នៅថ្ងៃចុង ក្រោយបង្អស់ ។
៣៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកត្រូវ
និយាយខ្លះ អំពីវត្ថុដែលពួកអយ្យកោយើង បានហៅថា ដុំមូល
ឬប្រដាប់ នាំផ្លូវ — ឬដែលពួកអយ្យកោយើងបានហៅវាថា
[ក]លីអាហូណា គឺបកប្រែមកថា ត្រីវិស័យ; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បានរៀបចំវត្ថុនោះ ឡើង ។
៣៩ ហើយមើលចុះ មិនអាចមានមនុស្សណាធ្វើបាននូវវត្ថុ
ដ៏ចម្លែកយ៉ាងនេះបានឡើយ ។ ហើយមើលចុះ វត្ថុនោះត្រូវបាន
រៀបចំ ឡើង ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកអយ្យកោយើង នូវផ្លូវដែល
គេត្រូវធ្វើដំណើរ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
៤០ ហើយវាបានធ្វើការឲ្យគេ ស្របតាម[ក]សេចក្ដីជំនឿ
របស់គេនៅក្នុងព្រះ; ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាពួកគេមាន
សេចក្ដីជំនឿ ជឿថាព្រះទ្រង់អាចធ្វើឲ្យទ្រនិចទាំងនោះចង្អុល
ប្រាប់ផ្លូវ ដែលគេត្រូវទៅ មើលចុះ ការណ៍នោះក៏ត្រូវបានសំរេច;
ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមានអព្ភូតហេតុនេះ និងអព្ភូតហេតុ
ឯទៀតជាច្រើនផង ដែលបានមកដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ពីថ្ងៃ
មួយទៅថ្ងៃមួយ ។
៤១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពីព្រោះអព្ភូតហេតុ
ទាំងនោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមធ្យោបាយ[ក]ដ៏តូចតាច នោះវា
បានបង្ហាញពួកគេ នូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ។ ពួកគេ
ខ្ជិលច្រអូស ហើយភ្លេចអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីព្យាយាម
របស់គេ ហើយបន្ទាប់មក ការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះក៏ឈប់មាន
ហើយពួកគេពុំអាចធ្វើដំណើរទៅមុខទៀតបានទេ ។
៤២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ឬពុំបានធ្វើ
ដំណើរតាមផ្លូវត្រង់ ហើយត្រូវរងទុក្ខ ដោយការស្រេកឃ្លាន
ដោយព្រោះអំពើរំលងទាំងឡាយរបស់គេ ។
៤៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឲ្យ
កូនយល់ថា ការណ៍ទាំងនេះពុំមែនគ្មានស្រមោលនោះទេ;
ត្បិតដូចជា ពួកអយ្យកោយើងខ្ជិលច្រអូស ក្នុងការ
ស្ដាប់បង្គាប់តាមត្រីវិស័យនេះយ៉ាងណា (ឥឡូវនេះ វត្ថុទាំងនេះជាវ
ត្ថុខាងសាច់ឈាម) នោះពួកគេមិនបានចំរើនឡើងឡើយ;
ឯកិច្ចការទាំងឡាយខាងផ្លូវវិញ្ញាណក៏ដូច្នោះដែរ ។
៤៤ ត្បិតមើលចុះ ដូចជាងាយស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូល
[ក]នៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងចង្អុលបង្ហាញកូន នូវផ្លូវមួយដ៏ត្រង់ ទៅកាន់
សុភមង្គល ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចយ៉ាងណា ក៏ដូចជាករណី

៣២ ក ២ នីហ្វៃ ៤:៣១.
៣៣ ក ស.ប. ផ្សាយ.
ខ ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
គ ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
៣៤ ក ទំនុក. ៣៧:៤–៧;
ម៉ាថាយ ១១:២៨–៣០.
៣៥ ក ស.ប. ប្រាជ្ញា.
៣៦ ក ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
៣៧ ក យ៉ាកុប ៤:១០; គ. និង ស. ៣:៤.
ខ គ. និង ស. ៤៦:៣២.
៣៨ ក ១ នីហ្វៃ ១៦:១០; ១៨:១២;
គ. និង ស. ១៧:១.
៤០ ក ១ នីហ្វៃ ១៦:២៨.
៤១ ក អាលម៉ា ៣៧:៦–៧.
៤៤ ក ទំនុក. ១១៩:១០៥;
១ នីហ្វៃ ១១:២៥;
ហេលេ. ៣:២៩–៣០.

ដែលពួកអយ្យកោយើងស្ដាប់បង្គាប់តាមត្រីវិស័យនេះ ដែល
នឹងចង្អុលប្រាប់គេ នូវផ្លូវត្រង់មួយ ទៅកាន់ដែនដីសន្យាដែរ ។
៤៥ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកប្រាប់ថា តើគ្មានគំរូមួយនៅក្នុង
ការណ៍នេះទេឬអី ? ព្រោះប្រាកដដូចជាប្រដាប់នាំផ្លូវនេះ បាន
នាំពួក អយ្យកោយើង ឲ្យដើរតាមទិសដែលវាបង្ហាញ ទៅកាន់
ដែនដីសន្យាយ៉ាងណា ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទក៏ដូច្នោះដែរ
បើសិនជាយើង ដើរតាមផ្លូវដែលពាក្យទាំងនោះបង្ហាញ
នោះវានឹងនាំយើងឲ្យផុតច្រកភ្នំ នៃការសោកសៅនេះ ទៅ
ដល់ដែនដីសន្យាមួយ ដ៏សែនល្អ ជាងនេះដែរ ។
៤៦ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរយើងកុំខ្ជិលច្រអូស
ដោយព្រោះផ្លូវងាយឡើយ; ព្រោះនោះគឺជាករណីនៃពួក
អយ្យកោយើងដែរ; ព្រោះវាត្រូវបានរៀបចំឡើងសំរាប់ពួកគេ
ថាបើសិនជាគេក្រឡេកមើល នោះគេអាចរស់នៅ;
ឯយើងក៏ដូច្នោះដែរ ។ ផ្លូវនោះត្រូវ បានរៀបចំជាស្រេច ហើយបើ
សិនជាយើងនឹងមើល នោះយើងអាចរស់នៅរហូតតទៅ ។
៤៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរឲ្យឃើញថា
កូនថែរក្សាវត្ថុពិសិដ្ឋទាំងនេះ មែនហើយ ចូរឲ្យឃើញថា កូនមើល
ទៅព្រះ ហើយរស់នៅ ។ ចូរកូនទៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ
ហើយប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូល ហើយមានចិត្តរឹងប៉ឹង ។ កូនប្រុស
របស់ ឪពុកអើយ ឪពុកលាសិនហើយ ៕

បញ្ញាទាំងឡាយនៃអាលម៉ា ដល់ស៊ិបឡុន ជាកូនប្រុស
របស់លោក ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ៣៨

ជំពូកទី ៣៨

*ស៊ិបឡុនត្រូវគេបៀតបៀន ដោយសារសេចក្ដីសុចរិត —
សេចក្ដីសង្គ្រោះគឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាជីវិត និងជា
ពន្លឺនៃមនុស្សលោក — ចូរទប់តណ្ហាទាំងអស់របស់ខ្លួន ។ ប្រ
មាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។*

ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរផ្ទៀងត្រចៀកតាមពាក្យសំដី
របស់ឪពុក ព្រោះឪពុកប្រាប់កូន ដូចជាឪពុកបាន
ប្រាប់ទៅហេលេមិនដែរថា ដរាបណាកូនកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយនៃព្រះ នោះកូននឹងបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី
ហើយដរាបណាកូនមិនកាន់តាមព្រះ បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទេ
នោះកូននឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកជឿថា
ឪពុកនឹងមានសេចក្ដីអំណរដ៏មហិមា ដោយសារកូន ដោយ
ព្រោះចិត្ត នឹងនរ និងចិត្តស្មោះត្រង់របស់កូនចំពោះព្រះ; ព្រោះ
ដូចជាកូនបានចាប់ផ្ដើមរំពឹងទៅរកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់កូន
នៅក្នុងយុវ័យជា យ៉ាងណា នោះឪពុកសង្ឃឹមថា កូននឹងកាន់
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់រហូតតទៅជាយ៉ាងនោះដែរ;
ព្រោះមានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណា ដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាប
ដល់ចុងបំផុត ។
៣ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ឪពុកមាន
សេចក្ដីអំណរជាខ្លាំងមកហើយ ដោយសារកូន ដោយ
ព្រោះសេចក្ដីស្មោះ ត្រង់ និងសេចក្ដីព្យាយាមរបស់កូន និងសេច
ក្ដីអត់ធន់របស់កូន និងសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់កូន ក្នុង
ចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍សូរាំ ។
៤ ព្រោះឪពុកដឹងថា កូនធ្លាប់ជាប់ចំណង; មែនហើយ ឪពុកក៏
ដឹងដែរថា កូនត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ដោយសារព្រះបន្ទូល; ហើយ
កូន បានរងនូវការណ៍អស់ទាំងនេះ ដោយសេចក្ដីអត់ធន់
ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងកូន; ហើយឥឡូវនេះ
កូនដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានដោះលែងកូនហើយ ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱស៊ិបឡុន កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក
ចង់ឲ្យកូនចាំថា ដរាបណាកូនដាក់ទីទុកចិត្តរបស់កូននៅលើព្រះ
នោះកូននឹងបានដោះលែងឲ្យរួចផុត ពីការសាកល្បងទាំងឡាយ
របស់កូន និងពីសេចក្ដីអំពល់របស់កូន និងពីសេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំង
ឡាយរបស់កូន ហើយកូននឹងត្រូវបានលើកឡើង នៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់ ។
៦ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមិនចង់ឲ្យកូន
គិតថា ឪពុកដឹងការណ៍អស់ទាំងនេះ ដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែ

---

៤៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៤០—៤១.
ខ យ៉ូហាន ១៤:៥—៦;
២ នីហ្វៃ ៩:៤១; ៣១:១៧—២១;
គ. និង ស. ១៣២:២២, ២៥.
គ យ៉ូហាន ១១:២៥; ហេលេ. ៨:១៥;
៣ នីហ្វៃ ១៥:៩.
៣៨ ២ *ក* អាលម៉ា ៦៣:១—២.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៥—២០;
៣ នីហ្វៃ ១៥:៩; ២៧:៦, ១៦—១៧.
៣ *ក* អាលម៉ា ៣១:៧.
៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអត់ធន់.
ខ រ៉ូម ៨:៣៥—៣៩.
៥ *ក* អាលម៉ា ៣៦:២៧.
ស.ប. ទុកចិត្ត.
ខ ម៉ាថាយ ១១:២៨—៣០.
គ គ. និង ស. ៣:៨; ១២១:៧—៨.

គឺព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលគង់នៅក្នុងឪពុកទេតើ ដែលបាន ធ្វើឲ្យឪពុកដឹងការណ៍ទាំងនេះ; ព្រោះបើឪពុកពុំបានកើតមកអំពី ព្រះទេ នោះឪពុក ក៏ពុំបានដឹងការណ៍ទាំងនេះដែរ ។

៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាត់ឲ្យទេវតារបស់ទ្រង់មួយ មកប្រកាស ប្រាប់ឪពុកថា ឪពុកត្រូវបញ្ឈប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញក្នុងចំណោម រាស្ត្រទ្រង់; មែនហើយ ឪពុកបានឃើញទេវតាមួយ ផ្ទាល់នឹងមុខ ហើយ ទេវតានោះបាននិយាយជាមួយនឹងឪពុក ហើយសម្លេងលោ កហាក់បីដូចជាផ្គរលាន់ ហើយវាធ្វើឲ្យញ័រផែនដីទាំងមូល ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឪពុកមាន ការឈឺចាប់ដ៏ជូរចត់ និងការបារម្ភនៅក្នុងព្រលឹង អស់រយៈ ពេលបីយប់បីថ្ងៃ; ហើយ រហូតដល់ឪពុកបានអំពាវនាវ ដល់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមសេចក្ដីមេត្តាករុណា ទើបឪពុកបាន ទទួលការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់ឪពុក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុក បានអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ហើយឪពុកបានសេចក្ដីសុខសាន្តដល់ ព្រលឹងឪពុក ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបានប្រាប់កូន នូវការណ៍នេះ ដើម្បីឲ្យកូនអាចរៀននូវប្រាជ្ញា ដើម្បីឲ្យកូនអាចរៀន អំពីឪពុកថា គ្មានផ្លូវ ឬមធ្យោបាយឯណាផ្សេងទៀតទេ ដែល នាំឲ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះ មានតែដោយ និងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទមួយ ប៉ុណ្ណោះ ។ មើលចុះ ទ្រង់គឺជាជីវិត ហើយជាពន្លឺនៃពិភពលោក ។ មើលចុះ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីពិត និងសេចក្ដីសុចរិត ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ដូចជាកូនបានចាប់ផ្ដើមបង្រៀនព្រះបន្ទូល យ៉ាងណា នោះឪពុកសង្ឃឹមថា កូនក៏នឹងបង្រៀនយ៉ាងនេះតទៅ; ហើយឪពុកសង្ឃឹមថា កូននឹងមានការព្យាយាម ហើយចេះទប់ ចិត្តក្នុងគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ។

១១ ចូរកូនប្រយ័ត្នកុំលើកខ្លួនឡើងទៅជាឆ្មើងឆ្មៃ; មែនហើយ ចូរឲ្យឃើញថា កូនមិនអួតអាងក្នុងប្រាជ្ញាផ្ទាល់របស់កូន ឬក្នុង កម្លាំង ដ៏ច្រើនរបស់កូនឡើយ ។

១២ ចូរប្រើសេចក្ដីក្លាហាន ប៉ុន្តែកុំកោងកាច; ហើយចូរឲ្យ ឃើញថា កូនទប់អស់ទាំងតណ្ហារបស់កូន ដើម្បីឲ្យកូនអាចបាន ពោរពេញ ទៅដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់; ចូរឲ្យឃើញថា កូន ទប់ខ្លួនកុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងការខ្ជិលច្រអូស ។

១៣ ចូរកុំអធិស្ឋានដូចពួកសាសន៍សូរាំធ្វើ ព្រោះកូនបាន ឃើញថា ពួកគេអធិស្ឋានដើម្បីឲ្យមនុស្សស្ដាប់ ហើយដើម្បីឲ្យ គេកោត សរសើរប្រាជ្ញារបស់គេ ។

១៤ ចូរកុំទូលថា៖ ឱព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំសូមថ្លែងអំណរគុណ ដល់ព្រះអង្គ ដោយយើងខ្ញុំល្អប្រសើរជាងបងប្អូនរបស់យើងខ្ញុំ; តែត្រូវ ទូលយ៉ាងនេះវិញថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូម អភ័យទោសដល់ភាពមិនសក្ដិសមរបស់ទូលបង្គំផង ហើយ សូមព្រះអង្គចងចាំដល់បងប្អូន របស់ទូលបង្គំ ដោយសេចក្ដី មេត្តាករុណា — មែនហើយ ចូរទទួលស្គាល់ភាពមិនសក្ដិសម របស់កូន នៅចំពោះព្រះ នៅគ្រប់ពេល វេលា ។

១៥ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ប្រទានពរដល់ព្រលឹងកូន ហើយទទួលយកកូននៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ឲ្យចូលទៅក្នុងនគរ របស់ ទ្រង់ ឲ្យកូនអង្គុយនៅក្នុងសេចក្ដីសុខសាន្តចុះ ។ ឥឡូវនេះ ទៅចុះកូនប្រុសរបស់ឪពុក ហើយបង្រៀនព្រះបន្ទូលទៅដល់ ប្រជាជននេះ ។ ចូរមានចិត្តរឹងប៉ឹង ។ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកលាសិនហើយ ៕

បញ្ញាទាំងឡាយនៃអាលម៉ា ដល់កូរីអានតុន ជាកូនប្រុស របស់លោក ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ៣៩ ទៅ ៤២

ជំពូកទី ៣៩

អំពើបាបខាងកាមគុណ គឺជាអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមមួយ — អំពើ បាបរបស់កូរីអានតុន ឃាត់យាំងពួកសាសន៍សូរាំមិនឲ្យទទួលព្រះ បន្ទូល — សេចក្ដីប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មានប្រតិកម្មក្នុង ការសង្គ្រោះពួកស្មោះត្រង់ ដែលបានរស់នៅពីមុននោះ ។ ប្រ មាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់និយាយនឹង កូនខ្លះទៀត ក្រៅអំពីអ្វីៗ ដែលឪពុកបាននិយាយនឹងបងរបស់កូន; ត្បិតមើលចុះ តើកូនពុំបានយកចិត្តទុកដាក់ ដល់ភាពនឹងធឹងរបស់ បងប្រុសកូនទេឬ និងសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់គេ និងសេចក្ដីព្យាយាម

៦ *ក* អាលម៉ា ៣៦:២៦; គ. និង ស. ៥:១៦. ស.ប. កើតម្ដងទៀត, កើតពីព្រះ.
៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:១១–១៧.
ខ អាលម៉ា ២៦:១៧–១៨; ៣៦:៦–១១.
៨ *ក* ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
៩ *ក* ហេលេ. ៥:៩.
ខ ម៉ូសាយ ១៦:៩.
១១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
១៤ *ក* អាលម៉ា ៣១:១៦.
ខ លូកា ១៨:១០–១៤.

របស់គេ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ? មើលចុះ តើបងរបស់កូន ពុំមែនជាគំរូមួយ សំរាប់កូនទេឬអី ?

២ ព្រោះកូនពុំបានយកចិត្តទុកដាក់ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់ឪពុក ដូចបងប្រុសរបស់កូន នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍សូរាំ ទេ។ ឥឡូវ នេះគឺជាការណ៍ដែលឪពុកជំទាស់នឹងកូន; កូនបានអួតអាង ដល់កម្លាំងរបស់កូន និងប្រាជ្ញារបស់កូន ។

៣ ហើយនេះ ពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ។ កូនបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលនាំឲ្យឪពុកព្រួយបារម្ភ; ព្រោះកូនបាន បោះបង់ចោលការងារបំរើ ហើយបានទៅតាមស្រីខូច អ៊ីសាបែល ឆ្លងទៅឯដែនដីស៊ៃរ៉ុន នៅតាមព្រំប្រទល់ដែនដីនៃពួកសាសន៍ លេមិន ។

៤ មែនហើយ ស្រីនោះបានបោកចិត្តមនុស្សជាច្រើន; ប៉ុន្តែនេះពុំមែនជាការដោះសាសំរាប់កូនទេ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ។ កូនគួរតែបំពេញការងារបំរើ ដែលបានប្រគល់ដល់កូន ។

៥ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ តើកូនពុំដឹងទេឬថា អំពើទាំងនេះគឺជាអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមនៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់; មែនហើយ គឺគួរខ្ពើមឆ្អើមបំផុតជាងបាបទាំងអស់ ក្រៅពីការខ្ចាយឈាមជនឥតទោស ឬបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ?

៦ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាកូនបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងពេលដែលទ្រង់មានទីកន្លែងនៅក្នុងកូនមកហើយ ហើយកូនដឹងថា កូនបានបដិសេធទ្រង់ មើលចុះ នេះគឺជាអំពើបាបមួយ ដែលអត់ឱនមិនបានឡើយ; មែនហើយ ហើយជនណាដែលធ្វើឃាត ក្រោយពី បានទទួលពន្លឺ និងការចេះដឹងអំពីព្រះ ជននោះពុំងាយនឹងបានទទួលការអភ័យទោសឡើយ; មែនហើយ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ជននោះពុំងាយនឹងបានទទួលការអភ័យទោសឡើយ ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបានសូមអង្វរដល់ព្រះ ដើម្បីកុំឲ្យកូនមានទោសដ៏ធំបែបនេះ ។ ឪពុកពុំគួរ និយាយច្រំដែលអំពីទោសរបស់កូន ដើម្បីធ្វើឲ្យកូនកើតទុក្ខក្នុងចិត្តទេ ប្រសិនបើពុំមែនសំរាប់ឲ្យកូនបានល្អ ។

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនពុំអាចលាក់បាំងទោសកំហុស របស់កូនពីព្រះបានឡើយ; ហើយលើកលែងកូនប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ទោសទាំងនោះនឹងឈរជាទីបន្ទាល់ ទាស់នឹងកូននៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។

៩ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់ឲ្យកូនប្រែចិត្ត ហើយបោះបង់ចោលអំពើបាបទាំងឡាយរបស់កូន ហើយកុំទៅតាម សេចក្ដីសំរើបនៃភ្នែករបស់ខ្លួនទៀតឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវចៀសវាងនូវអំពើទាំងនេះ; ត្បិតលើកលែងតែកូនធ្វើរបៀបនេះ បើពុំនោះសោតទេ កូននឹងពុំអាចមានមធ្យោបាយណាទៀត នឹងគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកបានឡើយ ។ ឱសូមកូនចងចាំ ហើយប្រតិបត្តិតាមពាក្យឪពុក ហើយចៀសវាងនូវអំពើទាំងនេះចុះ ។

១០ ហើយឪពុកបញ្ជាដល់កូនថា ត្រូវប្រឹក្សាជាមួយនឹងបងៗរបស់កូន នូវគ្រប់កិច្ចការរបស់កូន; ត្បិតមើលចុះ កូននៅក្នុងយុវវ័យ ហើយកូនត្រូវការបីបាច់ដោយបងៗរបស់កូន ហើយចូរស្ដាប់បង្គាប់តាមសេចក្ដីទូន្មានរបស់គេចុះ ។

១១ ចូរកូនកុំបណ្ដោយខ្លួនឲ្យវង្វេង ដោយការឥតប្រយោជន៍ និងភ្លូកលីលាឡើយ; ចូរកុំបណ្ដោយឲ្យអារក្សទាក់ទាញចិត្តរបស់កូន ឲ្យទៅតាមពួកស្រីខូចដ៏ទុច្ចរិតនោះទៀតឡើយ ។ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ កូនបាននាំមកនូវអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំដល់ពួកសាសន៍ សូរាំ; ព្រោះកាលណាគេឃើញចរិយារបស់កូន នោះគេពុំជឿដល់ពាក្យសំដីរបស់ឪពុកទេ ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឪពុកថា៖ ចូរបញ្ជាដល់កូនៗរបស់អ្នក ឲ្យធ្វើអំពើល្អ ក្រែង ពួកវានឹងដឹកនាំចិត្តមនុស្សជាច្រើន ទៅរកសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបឪពុកបញ្ជាដល់កូន ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ដោយកោតខ្លាចដល់ព្រះ ចូរកូនឈប់ធ្វើនូវអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់កូនទៅ ។

១៣ ចូរកូនបែរទៅរកព្រះអម្ចាស់ ដោយអស់ពីដួងចិត្ត និងអស់សមត្ថភាព និងអស់កម្លាំងរបស់កូនចុះ; ហើយចូរកូនកុំដឹកនាំចិត្ត ជនណាទៀត ឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិតឡើយ; តែផ្ទុយមកវិញ កូនត្រូវត្រឡប់ទៅរកគេ ហើយទទួលស្គាល់កំហុសរបស់ខ្លួន និងការខុសឆ្គង ដែលកូនបានប្រព្រឹត្តមក ។

---

៣៩ ២ *ក* អាលម៉ា ៣៨:៣.
៣ *ក* ស.ប. ខាងកាមរាគ, កាមរាគ.
៤ *ក* សុភា. ៧:៦–២៧.
៥ *ក* ស.ប. អំពើកាមរាគខុសច្បាប់.
៦ *ក* គ. និង ស. ៧៦:៣៥–៣៦.
ខ ស.ប. អំពើបាបដ៏អត់ឱនមិនបាន.
គ គ. និង ស. ៦៤:១០.
ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស.
៧ *ក* ស.ប. ទោស.
៩ *ក* ស.ប. ខាងរូបកាយ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១២:៣០.
១១ *ក* អាលម៉ា ៣៥:២–១៤.
ខ រ៉ូម ២:២១–២៣; ១៤:១៣; អាលម៉ា ៤:១១.
១២ *ក* ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ; បង្រៀន, គ្រូបង្រៀន.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៧:៣៤–៣៥.

១៤ ចូរកុំស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយនេះឡើយ; ត្បិតមើលចុះ កូនពុំអាចយកវាទៅជាមួយ កូនបានទេ ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់និយាយនឹងកូន អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ។ មើលចុះ ឪពុកចង់ និយាយនឹងកូនថា គឺព្រះអង្គនេះហើយដែលពិតជានឹងយាងមក ដើម្បីយកអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោកចេញ; មែនហើយ ទ្រង់នឹងយាងមក ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នូវដំណឹងដ៏រីករាយ អំពីសេចក្ដីសង្គ្រោះ ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ នេះហើយជាការងារបំរើ ដែលកូនត្រូវបានហៅ គឺដើម្បីប្រកាសប្រាប់ដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនេះដល់ប្រជាជននេះ ដើម្បីប្រុងប្រៀបចិត្តគំនិតរបស់គេ; ឬម៉្យាងទៀត គឺដើម្បីឲ្យសេចក្ដីសង្គ្រោះអាចបានមកដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យគេរៀបចំចិត្តគំនិតនៃកូនចៅរបស់គេឲ្យស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូល នៅពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកនឹងបន្ធូរបន្ថយដល់ចិត្តរបស់កូនខ្លះនៅក្នុងរឿងនេះ ។ មើលចុះ កូនច្បាស់ជាឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីបានជាការណ៍នេះត្រូវដឹងជាមុន ក្នុងរយៈពេលដ៏យូរ ។ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា តើពុំមែនព្រលឹងដែលនៅក្នុងពេលនេះ មានតម្លៃចំពោះព្រះ ស្មើនឹងព្រលឹង ដែលនៅពេលទ្រង់នឹងយាងមកទេឬអី ?

១៨ តើពុំមែនជាការចាំបាច់ដែលផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជននេះ ក៏ដូចជាបានផ្សព្វផ្សាយដល់កូនចៅរបស់គេទេឬអី ?

១៩ តើពុំមែនជាការងាយដល់ព្រះ នៅក្នុងពេលនេះដើម្បីបញ្ជាឲ្យទេវតារបស់ទ្រង់ប្រកាសប្រាប់ នូវដំណឹងដ៏រីករាយទាំងនេះដល់យើង និងដល់កូនចៅរបស់យើងទេឬអី ឬក៏ក្រោយពេលដែលទ្រង់នឹងយាងមក ?

ជំពូកទី ៤០

ព្រះគ្រីស្ទនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់មនុស្សទាំងអស់ — ពួកសុចរិតដែលបានស្លាប់ទៅ នឹងទៅឯស្ថានបរមសុខ ឯពួកទុច្ចរិតនឹងទៅឯភាពងងឹតខាងក្រៅ ដើម្បីរង់ចាំថ្ងៃនៃដំណើររស់ឡើងវិញ — នៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញ នោះអ្វីៗទាំងអស់ នឹងបានសាង ទៅ ជារូបរាងដ៏ត្រឹមត្រូវ និងល្អឥតខ្ចោះឡើងវិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកចង់និយាយនឹងកូនថែមទៀត; ព្រោះឪពុកយល់ឃើញថា កូនកំពុងខ្វល់នៅក្នុងគំនិត អំពី ដំណើររស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ។

២ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា គ្មានដំណើររស់ឡើងវិញទេ ឬក៏ឪពុកចង់និយាយម្យ៉ាងទៀតថា រូបកាយដែលរមែងស្លាប់នេះពុំអាច ប្រដាប់ដោយអមតភាពបានឡើយ ឯរូបកាយដ៏ពុករលួយនេះក៏ពុំអាចប្រដាប់ដោយភាពមិនពុករលួយបានដែរ — រហូតដល់ពេលក្រោយ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកសិន ។

៣ មើលចុះ ទ្រង់នឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ដំណើររស់ឡើងវិញ នោះពុំទាន់មកដល់ទេ ។ ឥឡូវនេះ ឪពុកបើកប្រាប់កូននូវការអាថ៌កំបាំងមួយ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគង់តែមានការអាថ៌កំបាំងជា ច្រើនដែលត្រូវរក្សាទុក ដែលគ្មាននរណាដឹង ក្រៅពីព្រះប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែ ឪពុកបង្ហាញដល់កូននូវការណ៍មួយ ដែលឪពុកបាន ព្យាយាមសាកសួរដល់ព្រះ ដើម្បីឲ្យឪពុកបានដឹង — គឺអំពីដំណើររស់ឡើងវិញ ។

៤ មើលចុះ មានពេលមួយដែលបានកំណត់ទុក សំរាប់មនុស្សទាំងអស់ នឹងបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។ ឥឡូវនេះ កាលណាពេល នោះនឹងមកដល់ នោះគ្មាននរណាដឹងទេ; ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ជ្រាបនូវពេលដែលកំណត់ទុក ។

៥ ឥឡូវនេះ ទោះបីពេលដែលបានកំណត់ទុកនោះ មានម្ដងពីរដង ឬបីដង ដើម្បីមនុស្សអាចរស់ពីស្លាប់ វាពុំមែនជាការណ៍អ្វីទេ; ព្រោះព្រះទ្រង់ជ្រាបនូវការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ; ហើយឪពុកគ្រាន់តែដឹងថា ការណ៍នោះមែនពិត ក៏ជាការគ្រប់គ្រាន់ហើយ — គឺថា មានពេលមួយដែលបានកំណត់ទុកដើម្បីឲ្យមនុស្សទាំងអស់អាចរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។

---

១៤ *ក* ម៉ាថាយ ៦:២៥–៣៤;
យ៉ាកុប ២:១៨–១៩;
គ. និង ស. ៦:៦–៧; ៦៨:៣១–៣២.
១៦ *ក* ស.ប. គ្រួសារ — កាតព្វកិច្ចរបស់ឪពុកម្ដាយ.
៤០ ២ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:១០–១៣.
ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
ខ ១ កូរិន. ១៥:៥៣–៥៤.
គ ១ កូរិន. ១៥:២០.
៣ *ក* ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយនៃព្រះ.
គ គ. និង ស. ២៥:៤; ១២៤:៤១.
៤ *ក* យ៉ូហាន ៥:២៨–២៩.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:២៤–២៥;
គ. និង ស. ៤៣:១៨; ៧៦:៨៥.
ខ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.

៦ ឥឡូវនេះ ត្រូវតែមានចន្លោះមួយ រវាងពេលនៃសេចក្ដីស្លាប់ នឹងពេលនៃដំណើររស់ឡើងវិញ ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកសួរថា តើព្រលឹងរបស់មនុស្ស នៅក្នុងស្ថានភាពណា ចាប់ពីពេលនៃសេចក្ដីស្លាប់នេះ ទៅដល់ពេលដែល បានកំណត់ទុក សំរាប់ដំណើររស់ឡើងវិញ ?

៨ ឥឡូវនេះ ទោះបីពេលដែលបានកំណត់ទុក សំរាប់មនុស្សរស់ឡើងវិញនោះ មានច្រើនជាងមួយដង ក៏វាពុំជាការណ៍អ្វីដែរ; ព្រោះមនុស្សទាំងអស់ ពុំមែនស្លាប់ព្រមគ្នាតែម្ដងទេ ហើយនេះក៏ពុំជាការណ៍អ្វីដែរ; ទាំងអស់នេះទុកដូចជាមួយថ្ងៃសំរាប់ព្រះ ឯពេលវេលារាប់សំរាប់តែមនុស្សទេ ។

៩ ហេតុដូច្នេះហើយ មានពេលមួយដែលបានកំណត់ទុកដល់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យគេរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ; ហើយមានចន្លោះរវាងពេលនៃ សេចក្ដីស្លាប់នឹងដំណើររស់ឡើងវិញ ។ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងរយៈពេលនោះ តើព្រលឹងមនុស្សនឹងនៅក្នុងសភាពណា នោះជារឿង ដែលឪពុកបានសូមដល់ព្រះអម្ចាស់យ៉ាងព្យាយាម ដើម្បីឲ្យបានដឹង; ហើយនេះគឺជារឿងដែលឪពុកដឹង ។

១០ ហើយកាលណាដល់ពេល ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវរស់ឡើងវិញ ខណៈនោះ គេនឹងដឹងថា ព្រះទ្រង់ជ្រាបពេលទាំងអស់ ដែលបានកំណត់ដល់មនុស្ស ។

១១ ឥឡូវនេះ ស្ដីអំពីស្ថានភាពនៃព្រលឹងនៅក្នុងចន្លោះរវាងសេចក្ដីស្លាប់នឹងដំណើររស់ឡើងវិញ — មើលចុះ មានទេវតាបាន ប្រាប់ឲ្យឪពុកដឹងថា វិញ្ញាណរបស់មនុស្សទាំងអស់ នៅមួយរំពេចដែលចាកចេញពីរូបកាយសាច់ឈាមនេះទៅ មែនហើយ វិញ្ញាណ របស់មនុស្សទាំងអស់ ទោះគេល្អ ឬអាក្រក់ក្ដីនឹងបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ គឺទៅជួបនឹងព្រះ ដែលទ្រង់បានប្រទានជីវិតដល់គេ ។

១២ ហើយបន្ទាប់មក ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា វិញ្ញាណរបស់ពួកសុចរិត នឹងបានទទួលស្ថានភាពនៃសុភមង្គល ដែលជាស្ថានបរមសុខ ដែលជាស្ថានភាពឈប់សំរាក ស្ថានភាពសុខសាន្ដជាកន្លែងដែលគេនឹងបានសំរាកពីអស់ទាំងកង្វល់ ពីអស់ទាំងការបារម្ភ និងពីទុក្ខព្រួយ ។

១៣ ហើយបន្ទាប់មក ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា វិញ្ញាណនៃពួកទុច្ចរិត មែនហើយ គឺជាមនុស្សអាក្រក់ — ត្បិតមើលចុះ ពួកគេ ពុំមានចំណែក ឬភាគនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បន្ដិចបន្តួចសោះ; ត្បិតមើលចុះ គេបានរើសអំពើអាក្រក់ជាងអំពើល្អ; ហេតុដូច្នេះ ហើយ វិញ្ញាណរបស់អារក្សបានចូលក្នុងពួកគេ ហើយធ្វើជាម្ចាស់នៃផ្ទះរបស់គេ — ហើយពួកមនុស្សទាំងនេះនឹងត្រូវបោះចោលទៅ ភាពងងឹតខាងក្រៅ; នៅទីនោះ នឹងមានការយំសោក ការថ្ងូរ និងការសង្កៀតធ្មេញ ហើយនេះគឺដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ផ្ទាល់ ដែលទុកឲ្យអារក្សដឹកនាំទៅជាប់ឃុំឃាំងដោយទំនើងចិត្តវា ។

១៤ ឥឡូវនេះ នេះហើយគឺជាស្ថានភាពនៃព្រលឹងរបស់ពួកទុច្ចរិត មែនហើយ គឺនៅក្នុងសេចក្ដីងងឹត និងជាស្ថានភាពដ៏ស្មើបស្មែង រង់ចាំយ៉ាងភ័យខ្លាចនៃសេចក្ដីគ្នាន់ក្នាញ់ដ៏ឆួលឆាបនូវការពិរោធរបស់ព្រះមកលើពួកគេ; ពួកគេត្រូវស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ នៅពេលដែលពួក សុចរិត នៅក្នុងស្ថានបរមសុខ រហូតដល់ពេលនៃដំណើររស់ឡើងវិញរបស់គេ ។

១៥ ឥឡូវនេះ មនុស្សខ្លះបានយល់ថា ស្ថានភាពនៃសុភមង្គល និងស្ថានភាពវេទនានៃព្រលឹងនេះ នៅមុនដំណើររស់ឡើងវិញ គឺជាដំណើររស់ឡើងវិញទីមួយ ។ មែនហើយ ឪពុកក៏ទទួលស្គាល់ថា នេះគួរតែហៅថាដំណើររស់ឡើងវិញបាន គឺការប្រោសវិញ្ញាណ ឬព្រលឹង និងភាពរស់នៅ ទៅដល់សុភមង្គល ឬសេចក្ដីវេទនា ស្របតាមពាក្យទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយមក ។

១៦ ហើយមើលចុះ ដូចដែលបាននិយាយហើយថា មានដំណើររស់ឡើងវិញជាលើកទីមួយ គឺជាដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់ជនណាដែលបានរស់នៅ កំពុងរស់នៅ ឬនឹងរស់នៅក្នុងពេលអនាគត រហូតដល់ដំណើររស់ឡើងវិញ នៃព្រះគ្រីស្ទពីសេចក្ដីស្លាប់ ។

១៧ ឥឡូវនេះ យើងពុំសន្និដ្ឋានថា ដំណើររស់ឡើងវិញលើកទីមួយ តាមរបៀបដែលទើបនិយាយមកនេះ ជាដំណើរ

---

៧ *ក* អាលម៉ា ៤០:២១;
គ. និង ស. ១៣៨.
ស.ប. ព្រលឹង.
១០ *ក* កិច្ចការ ១៧:២៦.
១១ *ក* លូកា ១៦:២២–២៦;
១ ពេត្រុស ៣:១៨–១៩; ៤:៦;
គ. និង ស. ៧៦:៧១–៧៤; ១៣៨.
ខ សាស្ដា ១២:៧; ២ នីហ្វៃ ៩:៣៨.
១២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
ខ ស.ប. ស្ថានបរមសុខ.
គ ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
ឃ គ. និង ស. ៤៥:៤៦.
ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ដ.
១៣ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ ម៉ាថាយ ៨:១២; ម៉ូសាយ ១៦:២.
១៤ *ក* គ. និង ស. ១៣៨:២០.
ខ យ៉ាកុប ៦:១៣; ម៉ូសេ ៧:១.
គ អាលម៉ា ៣៤:៣៤.
១៦ *ក* យ៉ាកុប ៤:១១;
ម៉ូសាយ ១៥:២១–២៣.
ខ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.

រស់ឡើងវិញ នៃព្រលឹង និង[ក]ភាពរស់នៅ ទៅដល់សុភមង្គល ឬសេចក្ដីវេទនាទេ ។ កូនពុំអាចសន្និដ្ឋានថា ការណ៍នេះមានន័យដូច្នោះឡើយ ។

១៨ មើលចុះ ឪពុកនិយាយនឹងកូនថា ទេ; ប៉ុន្តែវាមានន័យថា ការជួបជុំនៃព្រលឹងនឹងរូបកាយនៃជនទាំងឡាយ ចាប់តាំងពីជំនាន់លោកអ័ដាម រហូតដល់[ក]ដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទម្ល៉េះ ។

១៩ ឥឡូវនេះ ទោះបីព្រលឹង និងរាងកាយនៃជនទាំងឡាយដែលបាននិយាយដល់ នឹងបានជួបគ្នាឡើងវិញភ្លាមឬទេ ពួកទុច្ចរិតក៏ ដូចជាពួកសុចរិត នោះឪពុកពុំបាច់និយាយទេ; ឪពុកគ្រាន់តែនិយាយថា មនុស្សទាំងអស់នឹងរស់ឡើងវិញ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា ដំណើររស់ឡើងវិញរបស់អ្នកទាំងនេះនឹងកើតឡើង[ក]មុនពេលដំណើររស់ឡើងវិញ សំរាប់ជនទាំងឡាយដែលស្លាប់ក្រោយដំណើររស់ ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ ។

២០ ឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកពុំនិយាយថា ដំណើររស់ឡើងវិញដល់គេ នឹងកើតឡើងព្រមគ្នានឹងដំណើររស់ឡើង វិញនៃព្រះគ្រីស្ទទេ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកឲ្យយោបល់ថា ព្រលឹង និងរាងកាយនៃពួកសុចរិត នឹងបានរួបរួមគ្នាវិញ ព្រមគ្នានឹងដំណើររស់ ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ និង[ក]ការយាងទៅស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់វិញ ។

២១ ប៉ុន្តែ ទោះបីនៅក្នុងពេលជាមួយគ្នានឹងដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ឬក្រោយក្ដី នោះឪពុកពុំនិយាយទេ; ប៉ុន្តែឪពុកនិយាយ តែ[ក]ប៉ុណ្ណោះថា មានចន្លោះពេលមួយ រវាងសេចក្ដីស្លាប់នឹងដំណើររស់ឡើងវិញនៃរាងកាយ និងស្ថានភាពនៃព្រលឹង[ខ]ក្នុងសុភមង្គល ឬក្នុង[គ]សេចក្ដីវេទនា រហូតដល់ពេលដែលបានកំណត់ទុកដោយព្រះថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ ហើយព្រលឹង និងរាងកាយនឹងបាន ជួបជុំគ្នាឡើងវិញ នឹង[ឃ]ត្រូវនាំទៅឈរនៅចំពោះព្រះ ហើយទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការរបស់ខ្លួន ។

២២ មែនហើយ ការណ៍នេះនាំមកនូវការសាងឡើងវិញ នូវអ្វីៗដែលបាននិយាយចេញពីមាត់នៃពួកព្យាការី ។

២៣ [ក]ព្រលឹងនឹងបាន[ខ]ផ្គុំចូលទៅក្នុង[គ]រាងកាយ ឯរាងកាយ ក៏នឹងបានផ្គុំទៅនឹងព្រលឹង; មែនហើយ អវៈយវៈទាំងអស់ និងគ្រប់សន្លាក់ឆ្អឹង ត្រូវបានផ្គុំទៅនឹងរាងកាយវិញ; មែនហើយ ទាំងសក់មួយសរសៃនៅលើក្បាល ក៏ពុំបាត់ដែរ; ហើយអ្វីៗទាំងអស់នឹងបានសាងទៅជារូប រាងដ៏ត្រឹមត្រូវ និងល្អឥតខ្ចោះឡើងវិញ ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ នេះហើយគឺការសាងឡើងវិញ [ក]ដូចដែលបាននិយាយចេញពីមាត់នៃពួកព្យាការី—

២៥ ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សសុចរិតនឹងចែងចាំងនៅក្នុងនគរព្រះ ។

២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ [ក]សេចក្ដីស្លាប់ដ៏គួរស្ញែងខ្លាច នឹងមកដល់ពួកទុច្ចរិត; ព្រោះពួកគេស្លាប់ចំពោះអ្វីៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិត; ព្រោះពួកគេឥតស្អាត ហើយគ្មានអ្វីដែល[ខ]ឥតស្អាត អាចគ្រងនគរព្រះ ទុកជាមរតកបានឡើយ; ប៉ុន្តែ គេនឹងត្រូវបណ្ដេញចេញ ហើយត្រូវផ្ដន្ទាទោសឲ្យទទួលនូវផលទាំងឡាយនៃកិច្ចការទាំងឡាយ ឬការងារទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដែលជាកិច្ចការអាក្រក់; ហើយគេ នឹងផឹកនូវកាកនៃពែងល្វីងជូរចត់ ៕

ជំពូកទី ៤១

នៅក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញ មនុស្សលោកនឹងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលប្រកបទៅដោយសុភមង្គលដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ឬសេចក្ដីវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ — សេចក្ដីទុច្ចរិតគឺមិនមែនជាសុភមង្គលទេ — មនុស្សខាងសាច់ឈាមរស់នៅដោយ គ្មានព្រះ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ — ជនគ្រប់រូបទទួលបានក្នុងការសាងឡើងវិញ នូវលក្ខណៈ និងគុណភាពទាំងឡាយទៀត ដែលខ្លួនធ្លាប់មាន ពេលរស់នៅជាមនុស្សលោក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនឹងនិយាយរឿងខ្លះ អំពីការសាងឡើងវិញ ដូចដែលទើបនិយាយរួចមក

១៧ *ក* គ. និង ស. ៧៦:១៧, ៣២, ៥០–៥១.
១៨ *ក* ម៉ាថាយ ២៧:៥២–៥៣.
១៩ *ក* ម៉ូសាយ ១៥:២៦.
២០ *ក* ស.ប. ការយាងឡើង.
២១ *ក* លូកា ២៣:៣៩–៤៣.
ខ ស.ប. ស្ថានបរមសុខ.
គ ស.ប. ស្ថាននរក.
ឃ អាលម៉ា ៤២:២៣.
២៣ *ក* ក.ន. វិញ្ញាណ.
គ. និង ស. ៨៨:១៥–១៧.
ស.ប. ព្រលឹង.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:១២–១៣;
អាលម៉ា ១១:៤០–៤៥.
គ ស.ប. រូបកាយ.
២៤ *ក* អេសាយ ២៦:១៩.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៥:៣៣;
អាលម៉ា ១២:១៦.
ខ អាលម៉ា ១១:៣៧.

ហើយនេះ; ត្បិតមើលចុះ មានមនុស្សខ្លះបាន[ក]បង្វែរន័យនៃបទគម្ពីរ
ទាំងឡាយ ហើយបានដើរ[ខ]វង្វេងទៅឆ្ងាយ ដោយព្រោះរឿងនេះ ។
ហើយឪពុក យល់ឃើញថា ចិត្តកូនក៏កំពុងតែកង្វល់អំពីរឿងនេះដែរ។
ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកនឹងពន្យល់រឿងនេះប្រាប់ដល់កូន ។
២ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា
ផែនការនៃការសាងឡើងវិញ ជាការចាំបាច់ដល់សេចក្ដីយុត្តិធមិ
នៃព្រះ; ព្រោះ ជាការចាំបាច់ថា វត្ថុសព្វសារពើត្រូវ
បានសាងឡើងវិញ ឲ្យត្រឹមត្រូវតាមរបៀប ។ មើលចុះ នេះជា
ការចាំបាច់ ហើយត្រឹមត្រូវ ស្របតាមព្រះចេស្ដា និងដំណើរ
រស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ ថាព្រលឹងមនុស្ស នឹងបានផ្គុំទៅក្នុង
រាងកាយវិញ ហើយ[ក]ផ្នែកទាំងអស់នៃ រាងកាយ នឹងបាន
ផ្គុំឡើងវិញដូចដើម ។
៣ ហើយជាការចាំបាច់ដល់[ក]សេចក្ដីយុត្តិធមិនៃព្រះ ថាមនុស្ស
នឹងបាន[ខ]ទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាម[គ]កិច្ចការរបស់ខ្លួន; ហើយបើ
សិនជា កិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេល្អនៅក្នុងជីវិតនេះ
ហើយបំណងនៅក្នុងចិត្តគេល្អ នោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់
គេក៏នឹងបាន[ឃ]សាងឡើងវិញ ឲ្យបានល្អដែរ ។
៤ ហើយបើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេអាក្រក់ នោះគេ
នឹង[ក]បានសាងឡើងវិញជាអាក្រក់ដែរ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
វត្ថុសព្វសារពើនឹងបានសាងឡើងវិញ ឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមរបៀប
គឺអ្វីៗគ្រប់មុខនឹងបានសាងឡើងវិញ ឲ្យតាមរូបរាងធម្មជាតិ —
[ខ]ភាពដែលរមែងស្លាប់នឹងបានប្រោសទៅជាអមតភាព [គ]ឯភាព
ពុករលួយទៅជាភាពឥតពុករលួយ — គឺប្រោសឲ្យដល់នូវ
សុភមង្គល [ឃ]ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដើម្បីគ្រងនគរព្រះ
ទុកជាមរតក ឬឲ្យដល់នូវទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ
ដើម្បីគ្រងនគរអារក្ស ទុកជាមរតក គឺម្នាក់ខ្លះនៅខាងណេះ អ្នក
ខ្លះនៅ ខាងណោះ —
៥ មនុស្សមួយបានប្រោសដល់ទៅឯសុភមង្គល តាមបំណង
របស់គេដែលចង់បានសុភមង្គល ឬក៏បានល្អ តាមបំណងរបស់គេ
ដែល ចង់បានល្អ; ឯមនុស្សមួយទៀតបានអាក្រក់ តាមបំណង
របស់គេ ដែលចង់បានអាក្រក់; ព្រោះដូចជាមនុស្សនោះមាន
បំណងចង់ធ្វើអាក្រក់ ពេញទាំងពេលថ្ងៃយ៉ាងណា ជននោះនឹង
បានទទួលរង្វាន់អាក្រក់ នៅវេលាយប់មកដល់ជាយ៉ាងនោះដែរ ។
៦ ហើយផ្ទុយមកវិញក៏ដូច្នោះដែរ ។ បើសិនជាអ្នកនោះប្រែ
ចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ហើយចង់បានសេចក្ដីសុចរិត
រហូតដល់ថ្ងៃអវសាននៃជីវិត អ្នកនោះនឹងបានទទួលរង្វាន់
ចំពោះសេចក្ដី[ក]សុចរិត ។
៧ ពួកអ្នកនោះហើយដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រោសលោះ;
មែនហើយ ពួកអ្នកនោះហើយដែលបានយកចេញ ដែលបាន
ដោះឲ្យ រួចផុតពីរាត្រីដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយនៃសេចក្ដី
ងងឹតនោះ; ម្ល៉ោះហើយ គេឈរឡើង ឬដួលចុះ; ត្បិតមើលចុះ
ពួកគេគឺជាចៅក្រម [ខ]ជំនុំជំរះខ្លួនផ្ទាល់ ទោះបីក្នុងការធ្វើល្អ ឬធ្វើ
អាក្រក់ក្ដី ។
៨ ឥឡូវនេះ ក្រិត្យក្រមទាំងឡាយនៃព្រះ [ក]ពុំអាចប្រែប្រួល
បានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ផ្លូវត្រូវបានរៀបចំស្រេចហើយ ថា
អស់អ្នក ណាដែលចង់ នោះអាចដើរនៅលើផ្លូវនោះ ហើយបាន
សង្គ្រោះ ។
៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ
ចូរកុំប្រថុយធ្វើ[ក]អំពើប្រមាថដល់ព្រះម្ដងទៀតឡើយ ចំពោះចំណុច
ទាំងឡាយ នៃលទ្ធិនេះ ជាចំណុចដែលកូនបានប្រថុយបំពារ
បំពានបាប ។
១០ ចូរកូនកុំគិតស្មានថា ពីព្រោះគេបាននិយាយ ដល់ការ
សាងឡើងវិញ ថាកូននឹងបានសាងពីបាបឡើងវិញ ទៅកាន់
សុភមង្គល នោះទេ ។ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា [ក]សេចក្ដីទុច្ចរិត
ពុំដែលជាសុភមង្គលឡើយ ។
១១ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ មនុស្សទាំង

៤១ ១ក ២ ពេត្រុស ១:២០; ៣:១៦; អាលម៉ា ១៣:២០.
ខ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
២ ក អាលម៉ា ៤០:២៣.
៣ ក ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធមិ.
ខ ស.ប. ទទួលខុសត្រូវ, ចេះទទួលខុសត្រូវ, ការទទួល ខុសត្រូវ; ជំនុំជំរះ, សេចក្ដីជំនុំជំរះ.
គ ស.ប. កិច្ចការ.
ឃ ហេលេ. ១៤:៣១.
៤ ក អាលម៉ា ៤២:២៨.
ខ ២ នីហ្វៃ ៩:១២–១៣; គ. និង ស. ១៣៨:១៧. ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
គ ១ កូរិន. ១៥:៥១–៥៥.
ឃ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
៧ ក គ. និង ស. ៧៦:៥០–៧០.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:២៦; អាលម៉ា ៤២:២៧; ហេលេ. ១៤:៣០. ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
៨ ក គ. និង ស. ១:៣៨.
៩ ក គ. និង ស. ៤២:២៣–២៨.
១០ ក ទំនុក. ៣២:១០; អេសាយ ៥៧:២០–២១; ហេលេ. ១៣:៣៨.

អស់ណា ដែលនៅក្នុងស្ថានភាពខាងសាច់ឈាម ឪពុកចង់និយាយថា នៅក្នុងស្ថានភាពខាងរូបកាយ គឺនៅក្នុងប្រមាត់ល្វីងជូរចត់ និងនៅក្នុងចំណងទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិត; ពួកគេគ្មានព្រះក្នុងលោកិយ នេះឡើយ ហើយពួកគេបានដើរផ្ទុយពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ផ្ទុយទៅនឹងស្ថានភាពនៃ សុភមង្គល ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើន័យនៃពាក្យថាសាងឡើងវិញគឺយកវត្ថុមួយពីស្ថានភាពធម្មជាតិ ហើយដាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពពុំធម្មជាតិ ឬដាក់របស់នោះ ទៅក្នុងស្ថានភាពមួយផ្ទុយនឹងធម្មជាតិរបស់វាឬ ?

១៣ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ រឿងនេះពុំមែនដូច្នោះទេ; ប៉ុន្តែន័យរបស់ពាក្យថាសាងឡើងវិញនោះ គឺធ្វើជាថ្មីឡើងវិញអាក្រក់ទៅជាអាក្រក់វិញ ឬរូបកាយទៅជារូបកាយវិញ របស់ផងអារក្សទៅជាផងអារក្សវិញ — ល្អទៅជាល្អវិញ; សុចរិតទៅ ជាសុចរិតវិញ; ត្រឹមត្រូវទៅជាត្រឹមត្រូវវិញ; មេត្តាករុណាទៅជាមេត្តាករុណាវិញ ។

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនមេត្តាករុណាដល់បងប្អូនរបស់កូនចុះ; ចូររាប់រកគ្នាដោយយុត្តិធម៌ វិនិច្ឆ័យ ដោយសុចរិត ហើយធ្វើល្អជានិច្ច; ហើយបើសិនជាកូនធ្វើការទាំងអស់នេះ នោះកូននឹងបានទទួលរង្វាន់; មែនហើយ សេចក្ដីមេត្តា ករុណានឹងបានសាងឡើងដល់កូនវិញ; សេចក្ដីយុត្តិធម៌នឹងបានសាងឡើងដល់កូនវិញ; ការវិនិច្ឆ័យដោយសុចរិតនឹងបានសាងឡើង ដល់កូនវិញ; ហើយនឹងបានការល្អប្រទានដល់កូនវិញ ។

១៥ ព្រោះអី អ្វីៗដែលកូនបានធ្វើទៅ នឹងត្រឡប់មករកកូនវិញ ហើយបានសាងឡើងវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យថាសាងឡើងវិញ គឺកាត់ទោសដល់មនុស្សមានបាបដ៏ពេញទំហឹង ហើយមិនរាប់ថាជននោះសុចរិតជាដាច់ខាត ៕

ជំពូកទី ៤២

ការរស់នៅជាមនុស្សលោកនេះ គឺជាពេលវេលាសាកល្បងដើម្បីឲ្យមនុស្សអាចប្រែចិត្ត ហើយបំរើព្រះ — ការធ្លាក់បាននាំមកនូវ សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណ មកដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ — សេចក្ដីប្រោសលោះកើតឡើងតាមរយៈការប្រែចិត្ត — ព្រះអង្គផ្ទាល់នឹងធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក — សេចក្ដីមេត្តាករុណាបានដល់ជនណាដែលប្រែចិត្ត — អស់អ្នកផ្សេង ទៀតនៅក្រោមសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ — សេចក្ដីមេត្តាករុណាបានមកដោយសារដង្វាយធួន — មានតែជនដែលប្រែចិត្តដ៏ពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះដែលបានសង្គ្រោះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកយល់ឃើញថានៅមានការខ្លះទៀត ដែលធ្វើឲ្យកូនកង្វល់ក្នុងគំនិត ដែលកូនពុំអាច យល់ — គឺជារឿងស្ដីអំពីសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ ក្នុងការធ្វើទោសដល់ជនដែលមានបាប; ព្រោះកូនខំគិតស្មានថា ជាការអយុត្តិធម៌ ដែលជនមានបាប ត្រូវដាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពទុក្ខវេទនា ។

២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនឹងពន្យល់រឿងនេះប្រាប់ដល់កូន ។ ត្បិតមើលចុះ បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់បណ្ដេញឪពុកម្ដាយដើមរបស់យើងចេញពីសួនច្បារអេដែន ឲ្យទៅភ្ជួររាស់ដី ដែលទ្រង់បានយកមកបង្កើតពួកគេ — មែនហើយ ទ្រង់បានបណ្ដេញមនុស្សចេញ ហើយទ្រង់បានដាក់ នៅទិសខាងកើតនៃសួនច្បារអេដែន នូវចេរូប៊ីន និងដាវដែលមាន អណ្ដាតភ្លើងដែលវេរបែរគ្រប់ទិស ដើម្បីនឹងរក្សាដើមជីវិត —

៣ ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា មនុស្សបានក្លាយទៅដូចព្រះដោយដឹងខុស និងត្រូវ; ហើយដោយខ្លាច ក្រែងមនុស្សលូកដៃទៅបេះផ្លែនៃដើមជីវិតមកបរិភោគ ហើយរស់នៅរហូត ទើបព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ដាក់ចេរូប៊ីន និងដាវដែលមានអណ្ដាតភ្លើងដើម្បីកុំឲ្យមនុស្ស អាចទទួលទានផ្លែឈើនោះបាន —

៤ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា មានពេលមួយដែលទុកសំរាប់ឲ្យមនុស្សប្រែចិត្ត មែនហើយ ជាពេលសាកល្បង ជាពេលមួយដើម្បីប្រែចិត្ត ហើយបំរើព្រះ ។

---

១១ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១៩.
ស.ប. មនុស្សខាងសាច់ឈាម.
ខ ស.ប. ខាងរូបកាយ.
គ អេភេ. ២:១២.
១៤ *ក* ស.ប. ទៀងត្រង់, ចិត្តទៀតត្រង់.
ខ យ៉ូហាន ៧:២៤; គ. និង ស. ១១:១២.
គ គ. និង ស. ៦:១៣; ៥៨:២៧–២៨.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
៤២ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៧;
ម៉ូសាយ ១៥:២៦–២៧.
ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
២ *ក* លោកុ. ៣:២៣–២៤;
ម៉ូសេ ៤:២៨–៣១.
ខ ស.ប. អេដែន.
គ ស.ប. ចេរ៉ូប៊ីន.
ឃ លោកុ. ២:៩.
៤ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៣២–៣៣.

៥ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាលោកអ័ដាមបានលូកដៃភ្លាម ទៅបេះ ហើយទទួលទាននូវផ្លែនៃដើមជីវិត នោះលោកនឹងបានរស់នៅរហូត ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយពុំមានពេលសំរាប់ប្រែចិត្តទេ; មែនហើយ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ក៏នឹងត្រូវលុបចោលដែរ ហើយផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏មហិមា នឹងត្រូវខកខាន ។

៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ មនុស្សបានត្រូវកំណត់ឲ្យស្លាប់ — ហេតុដូច្នេះហើយ នៅពេលគេត្រូវកាត់ផ្ដាច់ពីដើមជីវិត គេក៏ត្រូវវិនាសបាត់ពីផ្ទៃ ផែនដីនេះដែរ — ហើយមនុស្សក្លាយទៅជាវង្វេងផ្លូវរហូត មែនហើយ គេបានក្លាយទៅជាមនុស្សដែលធ្លាក់ ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ កូនឃើញតាមរឿងនេះថា ឪពុកម្ដាយដើមរបស់យើង ត្រូវកាត់ផ្ដាច់ទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់; ម្ល៉ោះហើយ គេមានសេរីភាពនឹងធ្វើអ្វីៗ តាមចំណង់របស់គេ ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ វាពុំជាការចាំបាច់ទៀតទេ ដែលមនុស្សត្រូវរួចផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម ព្រោះការណ៍នេះនឹង បំផ្លាញផែនការនៃសុភមង្គលដ៏មហិមា ។

៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយព្រលឹងពុំអាចស្លាប់បានឡើយ នោះការធ្លាក់ត្រូវបាននាំមកដល់មនុស្សលោក នូវសេចក្ដីស្លាប់ខាង វិញ្ញាណ ព្រមទាំងសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមដែរ មានន័យថា ពួកគេនឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាការចាំបាច់ដែល មនុស្សលោកត្រូវរួចផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយមនុស្សប្រកបដោយរូបកាយ កាមរាគ និងអាក្រក់តាមធម្មជាតិ នោះស្ថានភាពសាកល្បងនេះ បានក្លាយទៅជាស្ថានភាពមួយ សំរាប់ឲ្យគេរៀបចំ គឺជាស្ថានភាពរៀបចំ ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំថា បើសិនជាពុំមានផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះទេ (ទុកផែន ការនេះដោយឡែកសិន) នៅពេលគេស្លាប់ភ្លាមទៅ នោះព្រលឹងរបស់គេ នឹងទទួលទុក្ខវេទនា ដោយត្រូវកាត់ចេញ ពីវត្តមាន នៃព្រះអម្ចាស់ ។

១២ ហើយឥឡូវនេះ គ្មានផ្លូវនឹងទាមទារមនុស្ស ពីស្ថានភាពធ្លាក់នេះមកវិញបានឡើយ គឺជាស្ថានភាពដែលមនុស្សបាននាំមកលើខ្លួនឯង ដោយព្រោះការមិនកោតខ្លាចរបស់គេផ្ទាល់ ។

១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ស្របតាមសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះពុំអាចនឹងអនុវត្តបានឡើយ លើកលែងតែលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការប្រែចិត្តរបស់មនុស្ស នៅក្នុងស្ថានភាពសាកល្បង នេះត្រូវបានសំរេច មែនហើយ គឺស្ថានភាពសាកល្បងនេះ; ត្បិតលើកលែងតែមានលក្ខខ័ណ្ឌទាំងនេះ បើពុំនោះសោតទេ សេចក្ដីមេត្តាករុណាពុំអាចមានប្រសិទ្ធិភាពឡើយ លើកលែងតែវា ត្រូវបំផ្លាញកិច្ចការនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ចោល ។ ឥឡូវនេះ កិច្ចការនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ពុំអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញបានឡើយ; បើដូច្នោះមែន នោះព្រះនឹងឈប់ទៅជាព្រះទៀតហើយ ។

១៤ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា មនុស្សលោកទាំងអស់ត្រូវធ្លាក់ ហើយគេនៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌; មែនហើយ សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ ដែលដាក់ទោសដល់គេ ថាត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់រហូត ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ ផែនការនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណា ពុំអាចអនុវត្តទៅបាន លើកលែងតែមានដង្វាយធួនកើតឡើង; ហេតុដូច្នេះ ហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ដើម្បីនាំមកនូវផែនការនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដើម្បីធ្វើ ឲ្យស្កប់ស្កល់ដល់ការទាមទារនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ដើម្បីព្រះជាព្រះដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ហើយត្រឹមត្រូវ និងជាព្រះដែលប្រកបដោយសេចក្ដី មេត្តាករុណាផង ។

៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម.
ខ ម៉ូសាយ ១៦:៣–៥. ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:៥; ៩:៦; ហេលេ. ១៤:១៦. ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
ខ ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
៨ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៩; ម៉ូសេ ៦:៦២.
៩ *ក* ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
១០ *ក* ស.ប. ខាងរូបកាយ.
ខ ស.ប. មនុស្សខាងសាច់ឈាម.
គ ស.ប. ដែលរមែងស្លាប់, ភាពដែលរមែងស្លាប់.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៧–៩.
១៣ *ក* ស.ប. ផែនកានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
គ ២ នីហ្វៃ ២:១៣–១៤.
១៤ *ក* អាលម៉ា ២២:១៣–១៤.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:៥.
១៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៧–១០; ម៉ូសាយ ១៦:៧–៨. ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ខ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
គ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
ឃ ៣ នីហ្វៃ ១២:៤៨.

១៦ ឥឡូវនេះ ការប្រែចិត្តពុំអាចមានដល់មនុស្សទេ
លើកលែងតែមានទោស ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច ដូចជាជីវិត
នៃព្រលឹងដែរ ដែលបានភ្ជាប់ទុក ផ្ទុយទៅនឹងផែនការនៃសុភមង្គល
ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច ដូចជាជីវិតនៃព្រលឹងដែរ ។
១៧ ឥឡូវនេះ តើមនុស្សអាចប្រែចិត្តម្ដេចកើត លើកលែងតែគេ
បានធ្វើបាប ? តើធ្វើម្ដេចឲ្យមនុស្សមានបាប បើសិនជាគ្មានច្បាប់ ?
ហើយធ្វើម្ដេចអាចមានច្បាប់បាន លើកលែងតែមានទោស ?
១៨ ឥឡូវនេះ មានទោសដែលបានភ្ជាប់ទុក ហើយ
ច្បាប់ដ៏ត្រឹមត្រូវបានដាក់ឡើង ដែលនាំមកនូវការសោកស្ដាយ
នៅក្នុងស្មារតី មនុស្ស ។
១៩ ឥឡូវនេះ បើសិនជាគ្មានច្បាប់ចែងឡើង — ថាបើ
សិនជាមនុស្សធ្វើឃាត នោះគេត្រូវស្លាប់ — តើអ្នកនោះខ្លាច
ស្លាប់ទេ បើសិនជាគេធ្វើឃាត ?
២០ ហើយម្យ៉ាងទៀត បើសិនជាគ្មានច្បាប់ទាស់នឹងអំពើ
បាបទេ នោះមនុស្សនឹងពុំខ្លាចនឹងធ្វើបាបឡើយ ។
២១ ហើយបើសិនជាគ្មានច្បាប់ចែងឡើងថា បើសិនជា
មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាប តើសេចក្ដីយុត្តិធម៌អាចធ្វើអ្វីកើត ?
ឬសេចក្ដីមេត្តា ករុណាក៏ដូច្នោះដែរ ព្រោះសេចក្ដីយុត្តិធម៌
និងសេចក្ដីមេត្តាករុណាគ្មានអំណាចអ្វីដល់មនុស្សលោកទេ ។
២២ ប៉ុន្តែ មានច្បាប់មួយបានតែងឡើង និងទោសមួយបាន
ភ្ជាប់ទុក និងការប្រែចិត្តមួយ បានប្រទានឲ្យ; ជាការប្រែចិត្ត ដែល
ទាម ទារដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា; បើពុំនោះសោតទេ សេច
ក្ដីយុត្តិធម៌ទាមទារសត្វលោក ហើយអនុវត្តច្បាប់ ហើយច្បាប់ធ្វើ
ទុក្ខទោស; បើពុំនោះសោតទេ កិច្ចការទាំងឡាយនៃសេច
ក្ដីយុត្តិធម៌ នឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ហើយព្រះទ្រង់នឹងឈប់ទៅជា
ព្រះទៀតហើយ ។
២៣ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មិនឈប់ធ្វើជាព្រះទេ ឯសេច
ក្ដីមេត្តាករុណាការពារដល់ជនណាដែលប្រែចិត្ត ហើយសេច
ក្ដីមេត្តាករុណាបាន មក ដោយសារដង្វាយធួន; ឯដង្វាយធួន
នឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់; ហើយដំណើរ
រស់ឡើងវិញដល់មនុស្ស ស្លាប់ នឹងនាំមនុស្សឲ្យត្រឡប់ទេ
ៅវត្តមាននៃព្រះវិញ; ម្ល៉ោះហើយ គេនឹងបានសាងឡើងវិញ នៅឯ
វត្តមានរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទទួលការ ជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំង
ឡាយរបស់ខ្លួន គឺស្របតាមច្បាប់ និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ។
២៤ ត្បិតមើលចុះ សេចក្ដីយុត្តិធម៌អនុវត្តនូវសេចក្ដីទាមទារទាំង
អស់របស់វា ឯសេចក្ដីមេត្តាករុណាក៏ទាមទារនូវអ្វីៗ ដែលនៅក្នុង
អំណាចរបស់វាដែរ; ម្ល៉ោះហើយ គ្មាននរណាឡើយក្រៅពីជន
ដែលប្រែចិត្ត ដែលនឹងបានសង្គ្រោះ ។
២៥ តើកូនគិតស្មានថា សេចក្ដីមេត្តាករុណាអាចកោងសេច
ក្ដីយុត្តិធម៌បានឬ ? ឪពុកប្រាប់កូនថា៖ ទេ; ពុំអាចទាល់តែសោះ ។
បើដូច្នោះមែន នោះព្រះទ្រង់នឹងពុំមែនជាព្រះទៀតទេ ។
២៦ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះទ្រង់បាននាំមកនូវគោលបំណងទាំងឡាយ
ដ៏មហិមា ហើយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់
តាំងពីកំណើតលោកិយមក ។ ម្ល៉ោះហើយ ទើបមានសេចក្ដី
សង្គ្រោះ និងសេចក្ដីប្រោសលោះដល់មនុស្ស និងសេចក្ដីបំផ្លិច
បំផ្លាញ និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដល់គេផងដែរ ។
២៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ អស់អ្នក
ណាដែលចង់មក អាចមក ហើយទទួលទានទឹកនៃជីវិតដោយ
សេរីចុះ; ឯអស់អ្នកណាដែលពុំចង់មកទេ គេក៏ពុំត្រូវបង្ខិតបង្ខំឲ្យ
មកដែរ; ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ នឹងត្រូវបានសាង
ដល់គេវិញ ស្របតាមអ្វីៗ ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ។
២៨ បើសិនជាអ្នកនោះមានបំណងចង់ធ្វើអាក្រក់ ហើយពុំបាន
ប្រែចិត្តនៅក្នុងជីវិតគេទេ មើលចុះ អំពើអាក្រក់នោះ នឹងត្រូវឲ្យ
ទៅ គេវិញ ស្របតាមការសាងឡើងវិញនៃព្រះ ។
២៩ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកពុំមាន
បំណងចង់ឲ្យរឿងទាំងនេះ ធ្វើឲ្យកូនកង្វល់ចិត្តតទៅទៀតទេ ហើយ

១៦ *ក* គ. និង ស. ១៩:១០–១២.
១៧ *ក* ស.ប. អំពើបាប.
ខ រ៉ូម ៤:១៥.
១៨ *ក* ស.ប. បញ្ញាចិត្ត.
១៩ *ក* ស.ប. ឃាតកម្ម.
២១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:២៥–២៦;
ម៉ូសាយ ៣:១១.
២២ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
២៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
គ ២ នីហ្វៃ ២:៨; ៩:៤;
អាលម៉ា ៧:១២; ១១:៤១–៤៥;
១២:២៤–២៥;
ហេលេ. ១៤:១៥–១៨;
មរមន ៩:១៣.
ឃ អាលម៉ា ៤០:២១–២៤.
ង ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
២៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
២៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:១៤–៣០;
ម៉ូសេ ១:៣៩.
ខ អាលម៉ា ១៣:៣;
៣ នីហ្វៃ ១:១៤.
២៧ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៤;
ហេលេ. ១៤:៣០.
ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
ខ អាលម៉ា ៤១:១៥.
គ អេសាយ ៥៩:១៨; វិវរ. ២០:១២.
២៨ *ក* អាលម៉ា ៤១:២–៥.

ទុក ឲ្យតែអំពើបាបរបស់កូនបារម្ភដល់កូនតែប៉ុណ្ណោះបានហើយ គឺការបារម្ភនេះហើយ ដែលអាចញ៉ាំងឲ្យកូនប្រែចិត្ត ។

៣០ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមានបំណងចង់ឲ្យកូនឈប់បដិសេធសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះតទៅទៀត ។ ចូរកូនកុំឱតខំដោះ សារខ្លួន ដោយនូវចំណុចតូចតាច ដោយព្រោះអំពើបាបទាំងឡាយរបស់កូន ដោយបដិសេធនូវសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះឡើយ ។ ប៉ុន្តែ ចូរកូនទុកឲ្យសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ និងសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ មានប្រសិទ្ធិភាពយ៉ាងពេញទំហឹងនៅ ក្នុងចិត្តកូនចុះ; ហើយ ទុកឲ្យការណ៍ទាំងនេះ នាំកូនចុះទៅដល់ធូលីដីក្នុងភាពរាបសា ។

៣១ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ព្រះទ្រង់បានហៅឲ្យកូនផ្សាយព្រះបន្ទូល ដល់ប្រជាជននេះ ។ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនធ្វើដំណើរទៅចុះ ទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូល ដោយការពិត និងការម៉ឺងម៉ាត់ ដើម្បីកូនអាចនាំមនុស្សទាំងឡាយទៅរកការប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យផែនការនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏មហិមា អាចទាមទាររកគេផង ។ ហើយសូមឲ្យព្រះប្រទានដល់កូន ស្របតាមពាក្យពេចន៍របស់ឪពុកផងចុះ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៤៣

អាលម៉ា និងពួកកូនប្រុសរបស់លោកផ្សាយព្រះបន្ទូល — ពួកសាសន៍សូរាំ និងពួកជនដែលបែកចេញពីសាសន៍នីហ្វៃ ក្លាយទៅជា សាសន៍លេមិន — ពួកសាសន៍លេមិនមកប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ នៅក្នុងសង្គ្រាម — ម៉ូរ៉ូណៃប្រដាប់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដោយអាវ ក្រោះសំរាប់ការពារ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បើកសម្ដែងដល់អាលម៉ា នូវយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ពួកសាសន៍លេមិន — ពួកសាសន៍នីហ្វៃការពារ ផ្ទះសំបែង សេរីភាពគ្រួសារ និងសាសនារបស់គេ — ពលទ័ពរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ និងលីហៃ ហ៊ុំព័ទ្ធពួកលេមិន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកកូនប្រុសរបស់អាលម៉ា បានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេ ។ ហើយអាលម៉ាផ្ទាល់ ក៏មិនអាចសំរាកឡើយ ហើយលោកក៏បានទៅដែរ ។

២ ឥឡូវនេះ យើងពុំនិយាយទៀតទេ អំពីការផ្សព្វផ្សាយរបស់ពួកគេ លើកលែងតែថា ពួកគេបានផ្សាយព្រះបន្ទូល និងសេចក្ដីពិត ស្របតាមវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈ; ហើយពួកគេបានផ្សាយតាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដែលពួកគេត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រឡប់មកនិយាយអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃនឹងពួកសាសន៍លេមិនវិញ នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបី ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។

៤ ត្បិតមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍សូរាំបានក្លាយទៅជាសាសន៍លេមិន; ហេតុដូច្នេះហើយ នៅដើមឆ្នាំ ទីដប់ប្រាំបី នោះប្រជាជននៃពួកនីហ្វៃបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមិនលើកមកវាយប្រហារគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរៀបចំធ្វើ សង្គ្រាម; មែនហើយ ពួកគេបានប្រមូលពលទ័ពរបស់គេ មកក្នុងដែនដីយើសុន ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានលើកគ្នាមកជាច្រើនពាន់នាក់; ហើយពួកគេបានចូលមកក្នុងដែនដីអាន់ទីអូនុម ដែលជាដែនដីរបស់ពួកសាសន៍សូរាំ; ហើយមានបុរសម្នាក់ឈ្មោះសេរ៉ាហិមណា គឺជាអ្នកដឹកនាំរបស់គេ ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ ដោយពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ មានចរិតអាក្រក់ ហើយចូលចិត្តធ្វើឃាតមនុស្សជាងពួកសាសន៍លេមិនដោយ ខ្លួនគេ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបសេរ៉ាហិមណាបានតែងតាំងពួកមេទ័ពឯកលើពួកសាសន៍លេមិន ហើយពួកគេសុទ្ធតែពួកសាសន៍ អាម៉ាលេកៃ និងពួកសាសន៍សូរាំ ។

៧ ឥឡូវនេះ គាត់ធ្វើបែបនេះ គឺដើម្បីគាត់អាចទុកឲ្យគេមានសម្អប់ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដើម្បីគាត់អាចនាំពួកនេះឲ្យនៅក្រោម អំណាចរបស់គាត់ ដើម្បីគាត់អាចសំរេចគោលបំណងទាំងឡាយរបស់គាត់ ។

៨ ត្បិតមើលចុះ គោលបំណងរបស់គាត់ គឺដើម្បីចាក់រុកឲ្យពួកសាសន៍លេមិនខឹងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ; គាត់ធ្វើបែបនេះ គឺដើម្បីគាត់អាចដណ្ដើមយក អំណាចដ៏ធំទៅលើពួកគេ ហើយក៏ដើម្បីគាត់អាចមានអំណាចទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដោយនាំពួកគេទៅ ក្នុងសេវកភាព ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ គោលបំណងរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ គឺគាំទ្រដែនដីរបស់គេ ផ្ទះសំបែងរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅ របស់គេ ដើម្បីគេអាចថែរក្សាគេឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ

៣០ *ក* ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
៤៣ ២ *ក* ស.ប. បព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែក.
៤ *ក* អាលម៉ា ៣៥:២–១៤; ៥២:៣៣.
៩ *ក* អាលម៉ា ៤៤:៥; ៤៦:១២.

នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ; ហើយក៏ដើម្បី[ខ]គេអាចរក្សាសិទ្ធិ និង
ឯកសិទ្ធិរបស់គេ មែនហើយ ព្រមទាំងឥស្សរភាពរបស់គេផង
ដើម្បីគេអាចថ្វាយបង្គំដល់ព្រះគេ តាមបំណងរបស់គេ ។
១០ ព្រោះគេបានដឹងថា បើសិនជាគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុង
កណ្ដាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិន ថាអស់អ្នកណាដែលនឹង
[ក]ថ្វាយបង្គំព្រះ ដោយ[ខ]វិញ្ញាណ និងសេចក្ដីពិត គឺព្រះដ៏ពិត ហើយ
មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះពួកលេមិននឹងបំផ្លាញចោល ។
១១ មែនហើយ ពួកគេក៏បានដឹងនូវសម្អប់ដ៏ធំរបស់ពួកសាសន៍
លេមិនដល់[ក]បងប្អូនគេ ដែលជាប្រជាជនអាន់តៃ- នីហ្វៃ-លីហៃ
ដែលគេ ហៅថា ប្រជាជនអាំម៉ូន — ហើយពួកគេ
ពុំព្រមកាន់អាវុធសោះ មែនហើយ ពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញាមួយ ហើយគេមិនព្រម បំបាក់ឡើយ — ហេតុ
ដូច្នេះហើយ បើសិនជាគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃ នៃពួក
សាសន៍លេមិន នោះពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញបង់ ។
១២ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វៃពុំទុកឲ្យគេត្រូវបំផ្លាញចោលទេ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបគេបានឲ្យពួកនោះ នូវដីសំរាប់ជាកេរ្ដិ៍អាករ ។
១៣ ហើយប្រជាជនអាំម៉ូនបានឲ្យពួកសាសន៍នីហ្វៃ នូវទ្រព្យ
របស់គេមួយភាគធំ ដើម្បីចិញ្ចឹមពលទ័ពរបស់គេ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបង្ខំចិត្ត ឲ្យទប់ទល់នឹងពួក
សាសន៍លេមិនតែឯង ដែលជាជនជាតិចំរុះ រវាងសាសន៍លេមិន
នឹងលេមយួល និងកូន ចៅរបស់អ៊ីសម៉ាអែល និងជនទាំងអស់
ដែលបែកចេញពីពួក[ក]សាសន៍នីហ្វៃ គឺពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ
និងពួកសាសន៍សូរាំ និងពូជពង្ស របស់ពួកសង្ឃនៃស្ដេចណូអេ ។
១៤ ឥឡូវនេះ ពូជពង្សទាំងនោះមានគ្នាច្រើន ជិតស្មើនឹងពួក
សាសន៍នីហ្វៃ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានបង្ខំឲ្យតតាំង
នឹង បងប្អូនខ្លួន គឺរហូតដល់មានការខ្ចាយឈាម ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅពេលដែលពល
ទ័ពសាសន៍លេមិន បានប្រមូលគ្នានៅក្នុងដែនដី អាន់ទីអូនុម
មើលចុះ ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃបានរៀបចំខ្លួន ដើម្បីទៅជួបពួក
គេនៅឯដែនដីយើសុន ។
១៦ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំពួកនីហ្វៃ ឬបុរសដែលត្រូវបាន
តែងតាំងឡើងជាមេទ័ពឯកលើពួកនីហ្វៃ — ឥឡូវនេះ មេទ័ពឯក
គឺជាអ្នក ត្រួតត្រាលើពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ —
ហើយលោកមានឈ្មោះថា ម៉ូរ៉ូណៃ;
១៧ ហើយម៉ូរ៉ូណៃ ជាអ្នកបញ្ជាការ ហើយជាអភិបាល
នៃសង្គ្រាមរបស់គេទាំងអស់ ។ ហើយលោកមាន
អាយុតែម្ភៃប្រាំឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ នៅពេលលោកត្រូវបានតែងតាំងឡើង
ឲ្យធ្វើជាមេទ័ពឯកលើពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានជួបតទល់
នឹងពួកលេមិន នៅឯព្រំប្រទល់ដែនដីយើសុន ហើយទ័ព
របស់លោក បានប្រដាប់ខ្លួនដោយដាវទាំងឡាយ និងសាបទាំង
ឡាយ និងអស់ទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់យ៉ាង ។
១៩ ហើយកាលពលដែលទ័ពសាសន៍លេមិនបានឃើញថា
ប្រជាជននីហ្វៃ ឬថាម៉ូរ៉ូណៃ បានប្រដាប់ឲ្យទ័ពលោកនូវអាវក្រោះ
ទាំង ឡាយ និងខែលដៃទាំងឡាយ មែនហើយ ព្រម
ទាំងខែលការពារក្បាលទាំងឡាយ ហើយពួកគេបាន
ស្លៀកពាក់នូវសំលៀកបំពាក់ ដ៏ក្រាស់ៗផង—
២០ ឥឡូវនេះ កងទ័ពរបស់សេរ៉ាហិមណា ពុំបានរៀបចំនូវ
គ្រឿងប្រដាប់បែបនេះទេ; ពួកគេមានតែដាវទាំងឡាយរបស់គេ
និង សាបទាំងឡាយរបស់គេ ធ្នូរទាំងឡាយបស់គេ និងព្រួញ
ទាំងឡាយរបស់គេ ក្រួសទាំងឡាយរបស់គេ និងខ្សែដង្ហក់ទាំង
ឡាយរបស់គេ ប៉ុណ្ណោះ; ហើយពួកគេនៅ[ក]ខ្លួនអាក្រាត
លើកលែងតែស្បែកមួយបន្ទះ ដែលក្រវាត់នៅចង្កេះ; មែនហើយ
គេទាំងអស់គ្នានៅ អាក្រាត លើកលែងតែពួកសាសន៍សូរាំ និង
ពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃប៉ុណ្ណោះ;
២១ តែពួកគេមិនបានពាក់អាវក្រោះទាំងឡាយ ឬខែលទាំង
ឡាយទេ — ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេខ្លាចពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ
ក្រៃលែង ដោយសារគ្រឿងប្រដាប់ក្រោះរបស់គេ ទោះជាពួក
គេមានចំនួនច្រើនជាងពួកសាសន៍នីហ្វៃដ៏លើសលប់ក៏ដោយ ។
២២ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួក
គេមិនហ៊ានវាយប្រហារពួកនីហ្វៃ នៅឯព្រំប្រទល់ដែនដីយើសុនទេ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចេញពីដែនដីអាន់ទីអូនុម ទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ហើយបានធ្វើដំណើរជុំវិញក្នុងទីរហោស្ថាន ទៅខាង
ដើមទន្លេស៊ីដូន ដើម្បីគេអាចចូលទៅឯដែនដីម៉ាន់តៃ ហើយមក
ដែនដីនោះ; ព្រោះពួកគេពួនបានគិតស្មានថា ពលទ័ពរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ
មិនដឹងថា គេបានទៅទីណាឡើយ ។
២៣ តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលពួកគេបាន
ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានភ្លាម នោះម៉ូរ៉ូណៃបានចាត់ឲ្យពួកអ្នកស៊ើប

៩ *ខ* ស.ប. ឥស្សរភាព.
១០ *ក* ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
ខ យ៉ូហាន ៤:២៣–២៤.
១១ *ក* អាលម៉ា ២៤:១–៣, ៥, ២០;
២៥:១, ១៣; ២៧:២, ២១–២៦.
១៣ *ក* អាលម៉ា ២៥:៤.
២០ *ក* អេណុស ១:២០.

ការណ៍ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីលបមើលជំរុំរបស់គេ; ហើយមរ៉ូណៃ ដោយដឹងនូវការព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់អាលម៉ា ក៏បានចាត់ឲ្យមនុស្សខ្លះទៅជួបនឹងលោក សូមឲ្យលោកសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ថា តើកលទ័ពទាំងឡាយសាសន៍នីហៃត្រូវទៅទីណា ដើម្បីការពារខ្លួនគេពីពួកលេមិន ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់មកអាលម៉ា ហើយអាលម៉ាឲ្យដំណឹង ទៅអ្នកនាំសារ ទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណៃថា ពលទ័ពសាសន៍លេមិនកំពុងដើរជុំវិញ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីគេអាចចូលទៅឯដែនដីម៉ាន់ទៃ ដើម្បី គេអាចចាប់ផ្ដើមការវាយប្រហារ ទៅលើផ្នែកប្រជាជនដែលទន់ខ្សោយ ។ ហើយពួកអ្នកនាំសារទាំងនោះបាននាំដំណឹងទៅប្រាប់ មរ៉ូណៃ ។

២៥ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃ ដោយបានទុកកងទ័ពរបស់លោកមួយភាគ នៅឯដែនដីយើសុន ខ្លាចក្រែងពួកលេមិនមួយភាគនឹងចូលទៅ ឯដែនដីនោះ ហើយដណ្ដើមយកទីក្រុង នោះលោកបានយកកងទ័ពរបសលោក ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ហើយបានធ្វើដំណើរទៅឯ ដែនដីម៉ាន់ទៃ ។

២៦ ហើយលោកបានបញ្ជា ឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ នៅភូមិភាគនៃដែនដីប្រមូលគ្នា មកវាយតទល់នឹងពួកលេមិន ដើម្បីការពារដែនដី របស់គេ និងប្រទេសរបស់គេ និងសិទ្ធិរបស់គេ និងសេរីភាពរបស់គេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំ នៅពេលដែល ពួកលេមិននឹងមក ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពរបស់លោក ពួននៅក្នុងច្រកភ្នំ ជិតច្រាំងទន្លេស៊ីដូន គឺនៅត្រើយខាងលិចទន្លេស៊ីដូន នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

២៨ ហើយមរ៉ូណៃបានដាក់ពួកអ្នកស៊ើបការណ៍នៅជុំវិញ ដើម្បីឲ្យដឹងថា កាលណាពួកលេមិននឹងមកដល់ ។

២៩ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃបានដឹងនូវបំណងរបស់ពួកសាសន៍លេមិនថា បំណងរបស់គេ គឺដើម្បីបំផ្លាញបងប្អូនគេចោល ឬដាក់ពួកគេឲ្យនៅក្រោមអំណាច ហើយយកពួកគេទៅក្នុងសេវកភាព ដើម្បីគេអាចបង្កើតនគរសំរាប់ខ្លួនគេ នៅលើអស់ទាំងដែនដី;

៣០ ហើយលោកក៏ដឹងថា បំណងតែមួយរបស់ពួកសាសន៍នីហៃ គឺដើម្បីការពារដែនដីរបស់គេ និងឥស្សរភាពរបស់គេ និងសាសនាចក្ររបស់គេ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានគិតថា គ្មានបាបអ្វីទេ ដែលលោកត្រូវការពារពួកគេ ដោយប្រើយុទ្ធោបាយ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានដឹងពីពួកអ្នកស៊ើបការណ៍មកថា តើពួកលេមិននឹងដើរតាមផ្លូវណា ។

៣១ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបំបែកកងទ័ពរបស់លោក ហើយយកមួយផ្នែកទៅក្នុងច្រកភ្នំ ហើយពួននៅខាងកើត និងខាង ត្បូងភ្នំរីពឡា;

៣២ ហើយទ័ពដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន នោះលោកបានលាក់នៅខាងលិចច្រកភ្នំ នៅខាងលិចទន្លេស៊ីដូន រហូតទៅទល់នឹង ព្រំដែននៃដែនដីម៉ាន់ទៃ ។

៣៣ ម្ល៉ោះហើយ ដោយបានដាក់កងទ័ពទៅតាមបំណងរបស់លោក នោះលោកបានប្រុងប្រៀបខ្លួន ដើម្បីទៅជួបនឹងពួកគេ ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានឡើងមកខាងជើងភ្នំ ជាកន្លែងដែលមានកងទ័ពរបស់មរ៉ូណៃមួយផ្នែក បង្កប់នៅទីនោះ ។

៣៥ ហើយនៅពេលដែលពួកលេមិនបានឆ្លងហួសភ្នំរីពឡា ហើយបានចូលមកក្នុងច្រកភ្នំ ហើយបានចាប់ផ្ដើមឆ្លងទន្លេស៊ីដូន នោះកងទ័ពដែលបានពួននៅខាងត្បូងភ្នំ នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់បុរសម្នាក់ឈ្មោះ លីហៃ ក៏បានចេញមកហ៊ុំព័ទ្ធពួកលេមិនពីខាងក្រោយ ពីទិសខាងកើត ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលពួកលេមិនបានឃើញពួកនីហៃ មកវាយប្រហារគេពីខាងក្រោយ ក៏បែរមក ក្រោយវិញ ហើយបានចាប់ផ្ដើមតតាំងនឹងកងទ័ពលីហៃ ។

៣៧ ហើយការស្លាប់ក៏បានចាប់ផ្ដើមមានដល់ពលទ័ពទាំងសងខាង ប៉ុន្តែ ផ្នែកខាងពួកលេមិនច្រើនជាង ព្រោះខ្លួនរបស់ពួកគេ នៅទទេ ត្រូវទទួលរងការវាយប្រហាររបស់ពួកនីហៃយ៉ាងខ្លាំង ដែលប្រដាប់ដោយដាវទាំងឡាយរបស់គេ និងសាបទាំងឡាយរបស់ គេ ដែលធ្វើឲ្យមានការស្លាប់សឹងតែគ្រប់ពេលដែលកាប់ចាក់ ។

៣៨ រីឯផ្ទុយមកវិញ នៅខាងពួកនីហៃ មួងម្កាល ទើបមានមនុស្សម្នាក់ដួលចុះ ដោយសារដាវទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវហូរ អស់ឈាម ពួកគេត្រូវស្រោបត្រង់ផ្នែក នៃរាងកាយដែលសំខាន់ ឬផ្នែកសំខាន់ទាំងឡាយ នៃរាងកាយត្រូវបានស្រោបការពារ ពីការកាប់ចាក់របស់ពួកលេមិន ដោយ

២៣ *ក* អាលម៉ា ៤៨:១៦.
២៦ *ក* គ. និង ស. ១៣៤:១១.
៣០ *ក* អាលម៉ា ៤៦:១២, ៣៥.
៣៥ *ក* អាលម៉ា ៤៩:១៦.
៣៧ *ក* អាលម៉ា ៣:៥.

[ក]អាវក្រោះទាំងឡាយរបស់គេ និងខែលដៃទាំងឡាយរបស់គេ និងមួកការពារក្បាលទាំងឡាយ របស់គេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកនីហ្វៃបានបន្តការកាប់សម្លាប់ នៅក្នុងចំណោមពួកលេមិន ។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនមានការតក់ស្លុត ដោយព្រោះការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏មហិមា នៅក្នុងចំណោម ពួកគេ គឺរហូតដល់ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមរត់ភៀសខ្លួនឆ្ពោះទៅទន្លេស៊ីដូន ។

៤០ ហើយពួកគេត្រូវលីហៃ និងទ័ពរបស់លោកដេញតាម; ហើយគេត្រូវរុញច្រានដោយលីហៃ ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដូន ហើយ ពួកគេបានឆ្លងទន្លេស៊ីដូន ។ ហើយលីហៃបានបញ្ឈប់ពលទ័ពរបស់លោក នៅត្រង់ច្រាំងទន្លេស៊ីដូន មិនឲ្យឆ្លង ។

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃ និងកងទ័ពរបស់លោក ប្រទះនឹងពួកលេមិននៅក្នុងច្រកភ្នំ នៅខាងនាយទន្លេស៊ីដូន ហើយបានចាប់ផ្ដើមវាយ ហើយសម្លាប់ពួកគេចោល ។

៤២ ហើយពួកលេមិនបានរត់គេចពីពួកគេទៀត សំដៅទៅដែនដីម៉ាន់ទី; ហើយពួកគេក៏ជួបប្រទះនឹងពលទ័ពរបស់ម៉ូរ៉ូណៃជាថ្មីទៀត ។

៤៣ ឥឡូវនេះ ក្នុងករណីនេះ ពួកលេមិនបានវាយតបតយ៉ាងអស់ទំហឹង; មែនហើយ គ្មានពេលណាសោះ ដែលពួកលេមិនប្រយុទ្ធដោយអស់ពីកម្លាំង និងសេចក្ដីក្លាហានដ៏ខ្លាំងបែបនេះទេ គ្មានទេ ទោះចាប់តាំងពីដើមដំបូងមកក៏ដោយ ។

៤៤ ហើយពួកគេត្រូវបានបំផុសគំនិត ដោយពួក[ក]សាសន៍ស៊ូរាំ និងពួកសាសន៍អាម៉ាលេកៃ ដែលជាមេទ័ពឯក ហើយជាមេដឹកនាំរបស់គេ និងដោយសេរ៉ាហិមណា ដែលជាមេទ័ពឯក ឬមេដឹកនាំ ហើយជាមេបញ្ជាការរបស់គេ; មែនហើយ ពួកគេបានប្រយុទ្ធដូចនាគរាជ ហើយពួកនីហ្វៃជាច្រើនត្រូវស្លាប់ ដោយស្នាដៃពួកគេ មែនហើយ ព្រោះគេបានកាប់ជាពីរ នូវមួកការពារក្បាល ជាច្រើន ហើយគេបានចាក់ធ្លុះអាវក្រោះជាច្រើនរបស់គេ ហើយគេបានកាត់ដៃគេដាច់ជាច្រើន; ម្ល៉ោះហើយ ពួកលេមិនបានកាប់សម្លាប់ដោយកំហឹងដ៏ពុះពាររបស់គេ ។

៤៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកនីហ្វៃត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដែរ ដោយហេតុមួយ ដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅទៀត ព្រោះគេមិនបាន[ក]ប្រយុទ្ធ ដើម្បីរាជាធិបតេយ្យ ឬដើម្បីអំណាចទេ ប៉ុន្តែគេបាន[ខ]ប្រយុទ្ធ ដើម្បីផ្ទះសំបែងរបស់គេ និងសេរីភាពរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលគេមាន មែនហើយ ដើម្បីពិធីថ្វាយបង្គំ និងសាសនាចក្ររបស់គេ ។

៤៦ ហើយពួកគេបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលគេយល់ថា ជា[ក]កិច្ចការដែលគេត្រូវធ្វើចំពោះព្រះរបស់គេ; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មាន[ខ]ព្រះ បន្ទូលទៅកាន់គេ និងពួកអយ្យកោគេផងថា៖ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាពុំមានទោសនៃការបង្អាក់បង្អន់[គ]ចិត្តទីមួយ ឬទីពីរទេ នោះអ្នកនឹង ពុំត្រូវស្លាប់ ដោយដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកឡើយ ។

៤៧ ហើយមួយទៀត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ អ្នក[ក]ត្រូវការពារគ្រួសាររបស់អ្នក គឺរហូតដល់ការខ្ចាយឈាម ។ ហេតុដូច្នេះ ដោយសារហេតុការណ៍នេះហើយ ទើបពួកនីហ្វៃបានតតាំងនឹងពួកលេមិន ដើម្បីការពារខ្លួនគេ និងគ្រួសាររបស់គេ និងដែនដីរបស់គេ ប្រទេសរបស់គេ និងសិទ្ធិរបស់គេ និងសាសនារបស់គេ ។

៤៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលទ័ពរបស់ម៉ូរ៉ូណៃបានឃើញភាពសាហាវ និងកំហឹងរបស់ពួកលេមិន នោះគេស្ទើរតែនឹងដកថយ ហើយរត់គេចពីពួកគេទៅ ។ ហើយម៉ូរ៉ូណៃដោយបានដឹងបំណងរបស់ពួកគេ ក៏បានឲ្យមនុស្សទៅលើកទឹកចិត្តគេ ដោយយោបល់ទាំងនេះ — មែនហើយ នេះគឺជាយោបល់អំពីដែនដីរបស់គេ ឥស្សរភាពរបស់គេ មែនហើយ សេរីភាពរបស់ពួកគេ ពីសេវកភាព ។

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេវាយតបតនឹងពួកលេមិនវិញ ហើយគេបាន[ក]អំពាវនាវ ដោយសម្លេងតែមួយដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ សូមឥស្សរភាពរបស់ពួកគេ និងសេរីភាពរបស់ពួកគេពីទាសភាព ។

៥០ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើម តទល់ប្រឆាំងនឹងពួកលេមិនដោយខ្លាំងក្លា; ហើយនៅក្នុងម៉ោងនោះដែលគេបានអំពាវនាវដល់ព្រះ សូមសេរីភាពរបស់គេ នោះពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើមរត់គេចចេញពីគេទៅ ហើយពួកវារត់ទៅដល់ទន្លេស៊ីដូន ។

៥១ ឥឡូវនេះ ពួកលេមិនមានចំនួនជាច្រើន មែនហើយច្រើនជាងពួកនីហ្វៃពីរដងទៅទៀត; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួក គេត្រូវរុញច្រានជាខ្លាំងដែរ រហូតដល់រួមមកជាក្រុមមួយ នៅក្នុងច្រកភ្នំ នៅលើច្រាំងក្បែរទន្លេស៊ីដូន ។

៥២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពលទ័ពរបស់ម៉ូរ៉ូណៃបានឡោមព័ទ្ធពួក

៣៨ *ក* អាលម៉ា ៤៤:៨–៩.
៤៤ *ក* អាលម៉ា ៤៣:៦.
៤៥ *ក* អាលម៉ា ៤៤:៥.
ខ ស.ប. ឥស្សរភាព.
៤៦ *ក* ស.ប. កាតព្វកិច្ច.
ខ អាលម៉ា ៤៨:១៤;
គ. និង ស. ៩៨:៣៣–៣៦.
គ ៣ នីហ្វៃ ៣:២១;
គ. និង ស. ៩៨:២៣–២៤.
៤៧ *ក* គ. និង ស. ១៣៤:១១.
៤៩ *ក* និក្ខ. ២:២៣–២៥;
ម៉ូសាយ ២៩:២០.

គេជុំជិត មែនហើយ ទាំងសងខាងទន្លេ ត្បិតមើលចុះ នៅទិសខាងកើត គឺទ័ពរបស់លីហៃ ។

៥៣ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលដែលសេរ៉ាហិមណា បានឃើញទ័ពរបស់លីហៃនៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន ហើយពលទ័ពរបស់មរ៉ូណៃនៅខាងលិចទន្លេស៊ីដូន គឺគេត្រូវហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញដោយពួកនីហ្វៃ នោះពួកគេក៏កើតសេចក្ដីតក់ស្លុតជាខ្លាំង ។

៥៤ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃ កាលលោកបានឃើញសេចក្ដីតក់ស្លុតរបស់ពួកគេ ក៏បានបញ្ជាទ័ពរបស់លោក ឲ្យឈប់កំចាយឈាមពួកគេ តទៅទៀត ៕

ជំពូកទី ៤៤

មរ៉ូណៃបញ្ជាឲ្យពួកលេមិនចុះសេចក្ដីសញ្ញាសន្តិភាព បើពុំនោះសោតទេ នឹងត្រូវបំផ្លាញចោល — សេរ៉ាហិមណាបដិសេធសេចក្ដីស្នើ ហើយចម្បាំងក៏បន្តទៅទៀត — ពលទ័ពរបស់មរ៉ូណៃ វាយពួកលេមិនឲ្យបរាជ័យ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៤–៧៣ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឈប់ ហើយបានថយចេញមួយរយៈពីពួកគេ ។ ហើយមរ៉ូណៃនិយាយទៅកាន់សេរ៉ាហិមណាថា៖ មើលចុះ សេរ៉ាហិមណា យើង[ក]មិនចង់ធ្វើជាអ្នកចូលចិត្តកំចាយឈាមទេ។ អ្នកដឹងថា អ្នកនៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់យើងហើយ តែយើងមិនចង់សម្លាប់អ្នកទេ ។

២ មើលចុះ យើងមិនបានមកធ្វើចម្បាំងនឹងអ្នក ដើម្បីយើងអាចកំចាយឈាមអ្នក ដើម្បីអំណាចនោះទេ; ហើយយើងក៏មិនចង់យកអ្នកណាម្នាក់ទៅដាក់ក្នុងនឹមនៃសេវកភាពឡើយ ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាហេតុដែលនាំឲ្យអ្នករាល់គ្នា មកប្រឆាំងនឹងយើង; មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាខឹងនឹងយើង ដោយសារសាសនារបស់យើងទេតើ ។

៣ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយើង; ហើយអ្នកឃើញថា ទ្រង់បានប្រគល់អ្នក មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃ យើងហើយ ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកយល់ថាការណ៍ដែលយើងបានមកយ៉ាងនេះ ក៏ដោយសារសាសនារបស់យើង និងសេចក្ដី ជំនឿរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកឃើញថា អ្នកមិនអាចបំផ្លាញសេចក្ដីជំនឿរបស់យើងនេះបានទេ ។

៤ ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញថា នេះគឺជាសេចក្ដីជំនឿពិតដល់ព្រះ; មែនហើយ អ្នកឃើញថា ព្រះទ្រង់នឹងទ្រទ្រង់ ហើយនឹងថែរក្សាយើងឲ្យ គង់វង់ ដរាបណាយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់ ចំពោះសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង និងសាសនារបស់យើង; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ នឹងពុំទុកឲ្យយើងត្រូវបំផ្លាញឡើយ លើកលែងតែយើងធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរលងហើយបដិសេធសេចក្ដីជំនឿរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ សេរ៉ាហិមណា ខ្ញុំបញ្ជាអ្នកថា ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះ ដ៏ប្រកបដោយគ្រប់ទាំងព្រះចេស្ដានោះ ដែលទ្រង់បាន ចំរើនកម្លាំងដល់ដៃរបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងមានអំណាចលើអ្នក ដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង ដោយសាសនារបស់យើង ដោយ [ក]ពិធីថ្វាយបង្គំ ដោយសាសនាចក្ររបស់យើង ដោយការគាំទ្រដ៏ពិសិដ្ឋ អំពីសំណាក់ប្រពន្ធកូនយើង ដោយ[ខ]ឥស្សរភាពដែលភ្ជាប់យើង ទៅនឹងដែនដី និងប្រទេសរបស់យើង; មែនហើយ ព្រមទាំងដោយការរក្សា នូវព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះ ដោយសារការណ៍ទាំងនោះ ហើយដែលយើងទាំងអស់គ្នាមានសុភមង្គល ហើយដោយអ្វីៗទាំងអស់ ដែលមានតម្លៃបំផុតចំពោះយើង —

៦ មែនហើយ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ; ខ្ញុំបញ្ជាអ្នក ដោយអស់ទាំងបំណងរបស់អ្នក សំរាប់ជីវិត ឲ្យអ្នកប្រគល់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមមកយើង ហើយយើងនឹងពុំកំចាយឈាមអ្នកទេ តែយើងនឹងលើកលែងជីវិតឲ្យអ្នក បើសិនជាអ្នកចេញទៅ ហើយឈប់ មកធ្វើសង្គ្រាមនឹងយើងទៀត ។

៧ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នកមិនធ្វើយ៉ាងនេះទេ មើលចុះ អ្នកនៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់យើងហើយ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជាទ័ពរបស់ខ្ញុំ ឲ្យវាយមកលើអ្នក ហើយធ្វើឲ្យអ្នកមានរបួសដល់ស្លាប់ ដើម្បីធ្វើឲ្យអ្នកវិនាសសូន្យអស់រលីង; ហើយពេលនោះ យើងនឹងឃើញថា តើនរណានឹងមានអំណាចមកលើប្រជាជននេះ; មែនហើយ យើងនឹងឃើញថា តើនរណានឹងត្រូវនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលសេរ៉ាហិមណាបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះគាត់ក៏ចេញមកហើយ ប្រគល់ដាវរបស់គាត់ និងសាបរបស់គាត់ និងធ្នូរបស់គាត់ដល់ដៃមរ៉ូណៃ ហើយបាននិយាយទៅលោកថា៖ មើលចុះ នេះគឺជាគ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់យើង; យើងនឹងប្រគល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែយើងមិនស៊ូទ្រាំធ្វើ[ក]កិច្ចសច្ចាដល់អ្នកទេ

៤៤ ១*ក* អាលម៉ា ៤៣:៤៥.
៥ *ក* ស.ប. ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ.
ខ ស.ប. ឥស្សរភាព.
៨ *ក* ស.ប. សម្បថ.

ព្រោះយើងដឹងថា យើងនឹងបំពានលើកិច្ចសច្ចានោះ ហើយ
កូនចៅយើងក៏ដូច្នោះដែរ; ប៉ុន្តែ ចូរអ្នកយកគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យ
សង្គ្រាមរបស់យើងចុះ ហើយទុកឲ្យយើងចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថា
នវិញ; បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹងទុកដាវរបស់យើង
ហើយយើងនឹងវិនាស ឬក៏យើងឈ្នះ ។
៩ មើលចុះ យើងមិននៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿអ្នកទេ; យើងមិន
ជឿថា គឺព្រះដែលបានប្រគល់យើង ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃអ្នក
នោះទេ; តែយើងជឿថា គឺជាកលល្បិចរបស់អ្នកវិញទេតើ ដែល
បានថែរក្សាអ្នកឲ្យរួចផុតពីដាវទាំងឡាយរបស់យើង ។ មើលចុះ
[ក]គឺអាវក្រោះ ទាំងឡាយរបស់អ្នក និងខែលទាំងឡាយរបស់អ្នក
ដែលបានថែរក្សាអ្នកឲ្យគង់នៅ ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ កាលសេរ៉ាហិមណាបានបញ្ចប់នូវការ
និយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះមរ៉ូណៃបានឲ្យដាវ និងគ្រឿង
សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមទាំងឡាយ ដែលលោកបានទទួល
ទៅសេរ៉ាហិមណាវិញ ដោយនិយាយថា៖ មើលចុះ យើងនឹង
បញ្ចប់ ចំបាំងនេះ ។
១១ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចដកយកវិញនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែល
ខ្ញុំបាននិយាយនោះទេ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនអាចចេញទៅ
បានឡើយ លើកលែងតែអ្នកចេញទៅដោយពាក្យសច្ចាថា
អ្នកនឹងមិន ត្រឡប់មកធ្វើចម្បាំងនឹងយើងទៀតទេ ។ ឥឡូវនេះ
អ្នកនៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃយើង យើងនឹងកំចាយឈាមអ្នក
ទៅលើដី ឬក៏អ្នកត្រូវ ធ្វើតាមលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយដែលខ្ញុំ
បានស្នើ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ កាលមរ៉ូណៃបាននិយាយពាក្យ
ទាំងនេះហើយ នោះសេរ៉ាហិមណាបានយកដាវរបស់គាត់វិញ
ហើយគាត់ខឹង នឹងមរ៉ូណៃ ហើយគាត់បានស្ទុះមកប្រុងនឹងសម្លាប់
មរ៉ូណៃ; ប៉ុន្តែពេលគាត់យាដាវឡើង មើលចុះ ទាហានម្នាក់របស់
មរ៉ូណៃបានវាយ ធ្លាក់ដាវនោះទៅដល់ដី ហើយបាក់ចេញពីដង;
ហើយទាហាននោះក៏បានកាប់សេរ៉ាហិមណា ដាច់លលាក្បាល
មួយដុំធ្លាក់ទៅលើដី ។ ហើយសេរ៉ាហិមណាបានថយចេញពីពួក
គេ ចូលទៅកណ្ដាលទាហានរបស់ខ្លួនវិញ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទាហានដែលបាន
ឈរនៅក្បែរនោះ ដែលបានកាប់ដាច់រលាក្បាល
របស់សេរ៉ាហិមណា នោះបានចាប់សក់រើសយកលលាក្បាល
នោះឡើងពីដី ហើយដោតវានៅខាងចុងដាវរបស់ខ្លួន ហើយ
លើកបង្ហាញពួកគេ ដោយ និយាយសម្លេងខ្លាំងទៅកាន់ពួកគេថា៖
១៤ ដូចជាលលាក្បាលនេះ ដែលជាលលាក្បាលរបស់មេ
បញ្ជាការអ្នករាល់គ្នា បានធ្លាក់ទៅដីយ៉ាងណា នោះអ្នករាល់
គ្នាក៏នឹងដួលចុះ ទៅលើដីយ៉ាងនោះដែរ លើកលែងតែអ្នក
ប្រគល់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់អ្នក ហើយចេញ
ទៅដោយធ្វើសេចក្ដីសញ្ញា សន្តិភាព ។
១៥ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើន កាលគេបានឮពាក្យទាំងនេះ
ហើយឃើញលលាក្បាលដែលនៅចុងដាវ ក៏កើតសេចក្ដី
ភិតភ័យ; ហើយមានមនុស្សជាច្រើន បានចេញមក ហើយបាន
បោះគ្រឿងសស្ត្រាវុធ[ក]ពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ នៅក្បែរជើងមរ៉ូណៃ
ហើយបានចូល ក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាសន្តិភាពមួយ ។ ហើយអស់អ្នក
ណាដែលបានចូលសេចក្ដីសញ្ញាមួយ នោះពួកគេត្រូវបាន
អនុញ្ញាតឲ្យចេញទៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ។
១៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេរ៉ាហិមណា
ខឹងជាខ្លាំង ហើយគាត់បានចាក់រុកពួកទាហានរបស់គាត់ ដែល
នៅ សល់ទាំងប៉ុន្មានឲ្យខឹង ដើម្បីតតាំងឲ្យខ្លាំងជាងមុនប្រឆាំង
នឹងពួកនីហ្វៃ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃខឹង ដោយព្រោះការ
រឹងក្បាលរបស់ពួកសាសន៍លេមិន; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបាន
បញ្ជាឲ្យទ័ព របស់លោកវាយសម្រុកទៅលើពួកគេ ហើយសម្លាប់
ពួកគេចោល ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានចាប់ផ្ដើម សម្លាប់ពួកនោះចោល; មែនហើយ ឯពួកលេមិន
បានតតាំងដោយដាវទាំងឡាយរបស់គេ និងដោយសមត្ថភាព
របស់គេ ។
១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្បែកទទេ និងក្បាលទទេរបស់គេ ត្រូវរង
មុខដាវដ៏មុតរបស់ពួកនីហ្វៃ; មែនហើយ មើលចុះ ពួកគេត្រូវ
ចាក់ទម្លុះ ហើយត្រូវកាប់ មែនហើយ ហើយបានដួលចុះយ៉ាង
ឆាប់រហ័ស ចំពោះដាវទាំងឡាយរបស់ពួកនីហ្វៃ; ហើយពួកគេ
ត្រូវបានចាប់ផ្ដើម បោសឲ្យរាបចុះ ដូចពាក្យរបស់ទាហាន
ម្នាក់របស់មរ៉ូណៃបានព្យាករមក ។
១៩ ឥឡូវនេះ សេរ៉ាហិមណា កាលគាត់បានឃើញថា ពួក
គេជិតត្រូវបំផ្លាញចង់អស់ ក៏ស្រែកយ៉ាងខ្លាំងទៅកាន់មរ៉ូណៃ
ដោយ សន្យាថា គាត់នឹងធ្វើសេចក្ដីសញ្ញា ព្រមទាំងទ័ពរបស់
គាត់ក៏ដូច្នោះដែរ បើសិនជាគេលើកលែងជីវិតឲ្យពួកគេ ដែល

៩ ក អាលម៉ា ៤៣:៣៨.

១៥ ក ១ នីហ្វៃ ៤:៣៧; អាលម៉ា ៥០:៣៦.

នោសល់ទាំង ប៉ុន្មានថា ពួកគេនឹងពុំមកធ្វើសង្គ្រាម
នឹងគេទៀតឡើយ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យ
ឈប់ធ្វើការកាប់សម្លាប់ នៅក្នុងចំណោមពួកមនុស្សទាំងនេះ ។
ហើយលោកបានយកគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមពីពួកលេមិន;
ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាសន្តិភាពជាមួយនឹងលោក
ហើយ នោះពួកគេត្រូវបានទុកឲ្យចេញទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
២១ ឥឡូវនេះ ចំនួនពួកគេដែលស្លាប់ នោះពុំបានរាប់ឡើយ
ដោយព្រោះមានចំនួននោះច្រើនពេក; មែនហើយ ពួកគេដែល
ស្លាប់ មានចំនួនច្រើនលើសលប់ ទាំងខាងពួកនីហ្វៃ និងខាងពួក
លេមិនដែរ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបោះអ្នក
ស្លាប់ ចុះក្នុងទឹកទន្លេស៊ីដូន ហើយសាកសពទាំងនោះអណ្ដែតទៅ
ហើយត្រូវកប់ទៅក្នុងទីជំរៅនៃសមុទ្រ ។
២៣ ហើយពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ឬរបស់ម៉ូរ៉ូណៃក៏
ត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់គេ និងដែនដីរបស់គេវិញ ។
២៤ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់បញ្ជីរបស់អាលម៉ា
ដែលបានសរសេរទុកនៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃ ៕

ដំណើររឿងអំពីប្រជាជននីហ្វៃ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការបែកបាក់គ្នារបស់គេ នៅក្នុងជំនាន់ហេលេមិន ស្របតាមបញ្ជីរបស់ហេលេមិន ដែលលោកបានកត់ទុកនៅក្នុងជំនាន់លោក ។

មានរួមពីជំពូកទី ៤៥ ដល់ ៦២

ជំពូកទី ៤៥

ហេលេមិនជឿតាមពាក្យរបស់អាលម៉ា — អាលម៉ាព្យាករអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ — លោកប្រទានពរ ហើយដាក់បណ្ដាសាដល់ដែនដី — អាលម៉ាប្រហែលជាត្រូវព្រះវិញ្ញាណ នាំយកទៅលើ គឺដូចលោកម៉ូសេ — ការបែកបាក់គ្នារីកធំឡើងនៅក្នុង សាសនាចក្រ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៣ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននីហ្វៃ
បានអររីករាយជាខ្លាំង ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដោះលែងពួក
គេ ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេទៀត; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេ; មែនហើយ ពួកគេបានតមអាហារជាច្រើន និងអធិស្ឋាន
ជាច្រើន ហើយគេបានថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ដោយសេចក្ដីអំណរ
ដ៏ធំលើសលប់ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នោះអាលម៉ា
បាន មករកហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់លោក ហើយនិយាយ
ទៅគាត់ថា៖ តើកូនជឿនូវពាក្យដែលឪពុកបាននិយាយនឹងកូន
អំពីបញ្ជី ទាំងនោះ ដែលបានកត់ទុកឬទេ?
៣ ហើយហេលេមិនបានតបទៅលោកថា៖ បាទ ខ្ញុំជឿ ។
៤ ហើយអាលម៉ាបាននិយាយទៀតថា៖ តើកូនជឿដល់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនឹងយាងមកឬទេ?
៥ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា៖ បាទ ខ្ញុំជឿនូវពាក្យទាំងអស់ ដែល
ឪពុកមានប្រសាសន៍ ។
៦ ហើយអាលម៉ាបាននិយាយទៅកូនទៀតថា៖ តើកូននឹង
រក្សាបញ្ញត្តិរបស់ឪពុកឬទេ?
៧ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា៖ បាទ ខ្ញុំនឹងរក្សាបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
របស់ឪពុកឲ្យអស់ពីដួងចិត្ត ។
៨ ខណៈនោះ អាលម៉ាបាននិយាយទៅកាន់កូនថា៖ កូនមាន
ពរហើយ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ ធ្វើឲ្យកូនបាន
ចំរើនឡើងនៅ លើដែនដីនេះចុះ ។
៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកមានការណ៍ខ្លះ ចង់ព្យាករប្រាប់កូន; ប៉ុន្តែ
អ្វីដែលឪពុកព្យាករប្រាប់កូន នោះកូនមិនត្រូវប្រាប់ឲ្យនរណាដឹងឲ្យ
សោះ; មែនហើយ អ្វីដែលឪពុកព្យាករប្រាប់ នោះកូនមិនត្រូវ
បញ្ចេញឲ្យគេដឹងឡើយ គឺរហូតដល់ពេលការព្យាករណ៍នោះ
បានបំពេញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរកូនកត់នូវពាក្យទាំងឡាយ
ដែលឪពុកនឹងនិយាយចុះ ។
១០ ហើយនេះគឺជាពាក្យទាំងនោះ៖ មើលចុះ ដោយវិញ្ញាណ
នៃវិវរណៈ ដែលនៅក្នុងខ្លួនឪពុក ឪពុកយល់ឃើញថា ប្រជាជននេះ
គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃ ក្រោយរយៈពេលបួនរយឆ្នាំ ចាប់តាំងពីពេល

---

១៩ ក អាលម៉ា ៤៧:៦.
២០ ក អាលម៉ា ៦២:១៦–១៧.
៤៥ ១ក ស.ប. តម, តំណម.
២ ក អាលម៉ា ៣៧:១–៥; ៥០:៣៨.
៦ ក ស.ប. ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ; ការគោរព, ដែលគោរព, គោរព.
៨ ក ១ នីហ្វៃ ៤:១៤; អាលម៉ា ៤៨:១៥–១៦, ២៥.
៩ ក ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.
១០ ក ១ នីហ្វៃ ១២:១០–១៥; ហេលេ. ១៣:៩; មរមន ៨:៦–៧.

ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ នោះពួក
គេ នឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ។
១១ មែនហើយ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងឃើញ
សង្គ្រាមទាំងឡាយ និងជម្ងឺអាសន្នរោគទាំងឡាយ មែនហើយ
អំណត់អត់ និងការខ្ចាយឈាម គឺរហូតដល់ប្រជាជននីហ្វៃត្រូវ
សាបសូន្យអស់ទៅ ។
១២ មែនហើយ ការណ៍នេះក៏ដោយសារពួកគេចុះអន់ថយក្នុង
ការឥតជំនឿ ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្ដី
ងងឹត និងអំពើអាសអាភាស និងគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់; មែន
ហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា ដោយមកពីពួកគេ ធ្វើអំពើបាបទាស់នឹង
ពន្លឺ និងការ ចេះដឹងដ៏មហិមា មែនហើយ ឪពុកប្រាប់កូនថា
ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក គឺតំណទីបួននឹងមិនទាន់ស្លាប់ទៅផង
នោះអំពើទុច្ចរិតដ៏មហិមា នេះនឹងកើតឡើង ។
១៣ ហើយកាលណាថ្ងៃដ៏មហិមានោះមកដល់ មើលចុះ
ពេលនោះមកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលអស់អ្នកណាការ
ស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ឬពូជពង្សនៃអស់អ្នកណាដែលត្រូវបានរាប់ក្នុង
ចំណោមប្រជាជននីហ្វៃនៅពេលឥឡូវនេះ នឹងមិនត្រូវបានរាប់ក្នុង
ចំណោមប្រជាជន នីហ្វៃទៀតទេ ។
១៤ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលនៅសល់ ហើយដែលមិនត្រូវ
បំផ្លាញបង់ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរស្ញែងខ្លាចនោះ នឹងត្រូវ
បានរាប់ក្នុងចំ ណោមពួកសាសន៍លេមិន ហើយនឹងក្លាយ
ទៅដូចជាពួកនោះទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែមួយចំនួនតូច ដែល
នឹងត្រូវបានហៅថា ពួកសិស្សនៃព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ; ហើយ
ឯពួកគេនេះ ពួកសាសន៍លេមិននឹងដេញសម្លាប់ រហូតដល់ពួក
គេនឹងត្រូវសាបសូន្យអស់ទៅ ។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយព្រោះ
សេចក្ដីទុច្ចរិត នោះការព្យាករណ៍នេះនឹងត្រូវបានបំពេញ ។
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពី
អាលម៉ាបាននិយាយប្រាប់ពាក្យទាំងនេះទៅហេលេមិនចប់ហើយ
នោះ លោកបានប្រទានពរឲ្យហេលេមិន ព្រមទាំងកូនប្រុស
ឯទៀតរបស់លោកផង; ហើយលោកក៏បានប្រទានពរដល់ផែនដី
ដើម្បីមនុស្ស សុចរិត ។
១៦ ហើយលោកបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា — ផែនដីនឹងត្រូវបណ្ដាសា មែន
ហើយ គឺផែនដីនេះ ដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់
ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន ដែលធ្វើអំពើទុច្ចរិត ដល់សេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញ កាលណាពួកគេទុំសុស; ហើយដូចជាឪពុកបាន
និយាយមកយ៉ាងណា នោះនឹងកើតឡើងយ៉ាងនោះដែរ;
ព្រោះនេះគឺជាការដាក់ បណ្ដាសា និងការប្រទានពររបស់ព្រះ
មកលើផែនដីនេះ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនអាចទតមើលអំពើ
បាប សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចក៏មិន បានឡើយ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ កាលអាលម៉ាបានពោលពាក្យ
ទាំងនេះហើយ នោះលោកក៏ប្រទានពរដល់សាសនាចក្រ មែន
ហើយ ដល់អស់ អ្នកណាដែលឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹង នៅក្នុងសេចក្ដី
ជំនឿ ចាប់ពីពេលនោះតទៅ ។
១៨ ហើយកាលអាលម៉ាបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះលោកបាន
ធ្វើដំណើរចេញពីផែនដីសារ៉ាហិមឡា ហាក់ដូចជាចូលទៅក្នុង
ផែនដីមេលេក ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានអ្នក
ណាឮដំណឹងអ្វី ពីលោកទៀតឡើយ; ឯការស្លាប់ ឬការ
បញ្ចុះសព របស់លោកក៏យើងពុំដឹងដែរ ។
១៩ មើលចុះ យើងដឹងយ៉ាងនេះថា លោកគឺជាមនុស្ស
សុចរិតម្នាក់; ហើយមានពាក្យពោលពេញតាមសាសនាចក្រថា
លោកត្រូវ បានព្រះវិញ្ញាណនាំយកទៅ ឬត្រូវបានបញ្ចុះដោយ
ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ គឺដូចជាលោកម៉ូសេដែរ; ប៉ុន្តែមើលចុះ
បទគម្ពីរទាំងឡាយ បានចែងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយក
លោកម៉ូសេទៅឯព្រះអង្គ; ហើយយើងសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់ក៏បាន
ទទួលយកអាលម៉ា នៅក្នុងវិញ្ញាណ ទៅឯព្រះអង្គដែរ; ហេតុ
ដូច្នេះ ដោយហេតុនេះហើយ យើងពុំដឹងអ្វីទាំងអស់ អំពីការ
ស្លាប់ និងការបញ្ចុះសពរបស់លោកឡើយ ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅដើម
ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ
នោះហេលេមិនបានចេញទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
ដើម្បីប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេ ។

10 *ខ* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា; ការឥតជំនឿ.
១១ *ក* យ៉ារ៉ុម ១:10; មរមន ៨:២–៣, ៦–៧.
១២ *ក* ស.ប. សំរេកស្រើប.
១៣ *ក* ហេលេ. ៣:១៦.
១៤ *ក* មរ៉ូណៃ ៩:២៤.
ខ មរ៉ូណៃ ១:១–៣.
១៥ *ក* អាលម៉ា ៤៦:10; ៦២:៤០.
១៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៧; អាលម៉ា ៣៧:៣១; អេធើរ ២:៨–១២.
ខ គ. និង ស. ១៣០:២១.
គ គ. និង ស. ១:៣១.
១៧ *ក* ស.ប. សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១៩ *ក* ស.ប. ពួកអ្នកដែលបានផ្លាស់ប្រែរូប.

២១ ត្បិតមើលចុះ ដោយព្រោះសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន ហើយការបែកបាក់គ្នាតូចៗជាច្រើន និងការបះបោរទាំងឡាយ ដែលបានកើតឡើង [ក]នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន គឺវាក្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវតែបាន ប្រកាសនៅក្នុងចំណោមពួកគេ មែនហើយ គឺរបៀបចាត់ចែងមួយត្រូវតែធ្វើឡើងទូទៅទាំងសាសនាចក្រ ។

២២ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេលេមិន និងបងប្អូនលោកបានចេញទៅតាំងសាសនាចក្រជាថ្មី នៅអស់ទាំងដែនដី មែនហើយ នៅគ្រប់ ទីក្រុងទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដែលជាកម្មសិទ្ធរបស់ប្រជាជននីហ្វៃ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូទូទៅអស់ទាំងដែនដីនៅលើគ្រប់ទាំងសាសនាចក្រ ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីហេលេមិន និងបងប្អូនលោកបានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូឲ្យនៅ លើសាសនាចក្ររួចហើយ ក៏កើតមាន[ក]ការបែកបាក់គ្នាមួយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេមិនស្ដាប់បង្គាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់ ហេលេមិន និងបងប្អូនលោកឡើយ ។

២៤ តែពួកគេបានទៅជាឆ្មើងឆ្មៃទៅវិញ ដោយលើកខ្លួន[ខ]ឡើងក្នុងចិត្តរបស់គេ ដោយព្រោះ[ក]ទ្រព្យដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានទៅជាអ្នកមាន នៅចំពោះភ្នែករបស់គេផ្ទាល់ ហើយពុំស្ដាប់បង្គាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់អ្នកទាំងនោះ ដើម្បីដើរដោយត្រង់នៅចំពោះព្រះឡើយ ៕

ជំពូកទី ៤៦

អាម៉ាលិកាយប្រើឧបាយកល ដើម្បីធ្វើជាស្ដេច — ម៉ូរ៉ូណៃលើកទង់ឥស្សរភាព — លោកប្រមូលប្រជាជន ឲ្យការពារសាសនារបស់ខ្លួន — ពួកអ្នកជឿពិតត្រូវបានហៅថា ពួកគ្រីស្ទាន — ពួកសំណល់នៃយ៉ូសែបនឹងត្រូវបានរក្សាទុក — អាម៉ាលិកាយ និងពួកអ្នកដែលបែក ចេញ រត់ទៅដែនដីនីហ្វៃ — ពួកអ្នកដែលមិនគាំទ្រឧត្ដមគតិនៃសេរីភាព ត្រូវគេយកទៅប្រហារជីវិតចោល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧៣–៧២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មនុស្សជាច្រើនដែលមិនព្រមស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់ហេលេមិន និងបងប្អូនលោក បានប្រមូលគ្នា មកទាស់នឹងបងប្អូនខ្លួន ។

២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកគេខឹងហួសប្រមាណ ដរាបដល់ពួកគេបានប្ដេជ្ញាចិត្តថា នឹងសម្លាប់ពួកនោះចោល ។

៣ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំរបស់ពួកអ្នក ដែលខឹងនឹងបងប្អូនខ្លួននោះ គឺជាបុរសម្នាក់ ដែលមានមាឌធំ ហើយមានកម្លាំងខ្លាំង; ហើយ ឈ្មោះគាត់គឺ អាម៉ាលិកាយ ។

៤ ហើយអាម៉ាលិកាយចង់ធ្វើជាស្ដេច; ឯពួកអ្នកដែលខឹងទាំងនោះ ក៏ចង់ឲ្យអាម៉ាលិកាយធ្វើជា[ក]ស្ដេចរបស់ខ្លួនដែរ; ហើយពួកគេភាគ ច្រើន គឺជាពួកចៅក្រមថ្នាក់ទាបនៅលើដែនដី ហើយពួកគេស្វែងរកអំណាច ។

៥ ហើយពួកគេត្រូវបានដឹកនាំ ដោយការបញ្ចោររបស់អាម៉ាលិកាយថា បើសិនជាពួកគេគាំទ្រវា ហើយលើកវាធ្វើជាស្ដេចរបស់ពួកគេ នោះវានឹងឲ្យពួកគេធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាលើបណ្ដាជន ។

៦ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវអាម៉ាលិកាយ នាំឲ្យមានការបែកបាក់គ្នា ទោះជាមានការប្រៀនប្រដៅរបស់ហេលេមិន និងបងប្អូនលោក ក៏ដោយ មែនហើយ ទោះជាមានការថែទាំដ៏ខ្លាំងជាអតិបរមារបស់គេ ទៅលើសាសនាចក្រ ព្រោះពួកគេ គឺជាពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ នៅក្នុងសាសនាចក្រ ។

៧ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលជឿតាមពាក្យបញ្ចោរទាំងឡាយរបស់អាម៉ាលិកាយ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាពួកគេបែកចេញ ព្រមទាំងចេញពីសាសនាចក្រ; ម្ល៉ោះហើយ ស្ថានការណ៍របស់ប្រជាជននីហ្វៃមានភាពមិននឹងនរ ហើយប្រកប ដោយគ្រោះថ្នាក់ជាអតិបរមា ទោះបីពួកគេមាន[ក]ជ័យជំនះដ៏ធំ ទៅលើពួកសាសន៍លេមិន និងការអររីករាយដ៏ខ្លាំងរបស់គេ ដែលត្រូវបាន ដោះលែងដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់ក្ដី ។

៨ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា កូនចៅមនុស្ស[ក]ឆាប់ភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេយ៉ាងណា មែនហើយ គេឆាប់ធ្វើអំពើទុច្ចរិតយ៉ាង ណា ហើយត្រូវបានដឹកនាំដោយអ្នកអាក្រក់ ។

៩ មែនហើយ យើងក៏ឃើញដែរ នូវ[ក]អំពើទុច្ចរិតដ៏ធំ ដែលមនុស្សទុច្ចរិតម្នាក់ អាចធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ។

១០ មែនហើយ យើងឃើញថា អាម៉ាលិកាយ ដោយមកពីវា

២១ ក អាលម៉ា ៣១:៥.
២៣ ក ៣ នីហ្វៃ ១១:២៨–២៩.
២៤ ក ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
៤៦ ៤ ក ម៉ូសាយ ២៩:១១, ២៨–២៩.
៧ ក អាលម៉ា ៤៤:១៩–២០.
៨ ក ហេលេ. ១២:២, ៤–៥.
៩ ក ម៉ូសាយ ២៩:១៧–១៨.

ជាមនុស្សមានកលល្បិច ហើយជាមនុស្ស ដែលមានពាក្យ បញ្ចោរច្រើន ទើបវានាំចិត្តមនុស្សជាច្រើន ឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិត; មែនហើយ ឲ្យស្វែងរកបំផ្លាញសាសនាចក្រនៃព្រះចោល ហើយបំផ្លាញមូលដ្ឋាននៃ [ក]ឥស្សរភាព ដែលព្រះទ្រង់បាន ប្រទានឲ្យពួកគេ [ខ]ឬព្រះពរដែលទ្រង់បានប្រទានលើផ្ទៃដែនដីនេះ ដោយយល់ដល់ពួកសុចរិត ។

១១ ហើយ[ក]ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល ម៉ូរ៉ូណៃ ជាមេបញ្ជាការនៃពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ បានឮអំពីការ បែកបាក់ ទាំងនេះ នោះលោកក៏ខឹងនឹងអាម៉ាលិកាយ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានហែកអាវ របស់លោក; ហើយលោកបានយកក្រណាត់អាវមួយជាយ ហើយ សរសេរនៅលើនោះថា — [ក]នៅក្នុងការចងចាំដល់ព្រះរបស់យើង សាសនា និងសេរីភាពរបស់យើង និងសេចក្ដីសុខសាន្ត របស់យើង ភរិយារបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង — ហើយលោកបានចងវានៅចុងថ្នោលមួយ ។

១៣ ហើយលោកបានពាក់មួករបស់លោក និងរបាំងទ្រូង របស់លោក និងខែលរបស់លោក ហើយក្រវាត់អាវក្រោះ របស់លោក ជុំវិញចង្កេះ; ហើយលោកបានយកថ្នោលនេះ ដែល នៅខាងចុងមានចងក្រណាត់អាវរបស់លោក (ហើយលោកបាន ហៅថា ទង់ឥស្សរភាព) ហើយលោកបានក្រាបដល់ដី ហើយលោកបានអធិស្ឋានជាខ្លាំង ដល់ព្រះរបស់លោក សូមព្រះ ពរនៃឥស្សរភាព ឲ្យបានមកដល់បងប្អូនលោក ដរាបណានៅសល់ ពួកគ្រីស្ទានមួយក្រុម ដើម្បីយកដែនដីនេះ —

១៤ ព្រោះឯអស់ទាំងអ្នកជឿពិតទៅលើព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅ ក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ត្រូវបានហៅដោយពួកអ្នក ដែលពុំនៅ ក្នុង សាសនាចក្រដូច្នេះឯង ។

១៥ ហើយពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រ មានចិត្តស្មោះត្រង់; មែនហើយ អស់អ្នកណាដែលជាអ្នកជឿពិត[ក]ទៅលើព្រះគ្រីស្ទ គេ បានលើកយកដាក់លើខ្លួនដោយរីករាយ នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ [ខ]ឬពួកគ្រីស្ទាន ដូចដែលគេត្រូវបានហៅ ដោយសារជំនឿ របស់គេ ទៅលើព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងយាងមក ។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ នៅក្នុងពេលនេះ ម៉ូរ៉ូណៃបាន អធិស្ឋានសូមឲ្យឧត្ដមគតិនៃពួកគ្រីស្ទាន និងសេរីភាពនៃដែនដីនេះ អាចបានគាំទ្រ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលោកបាន ទម្លាយដួងព្រលឹងរបស់លោកថ្វាយដល់ព្រះ លោកបាន រាប់ឈ្មោះអស់ ទាំងដែនដី ដែលនៅខាងត្បូង ដែនដី[ក]ចោលស្ងាត់ មែនហើយ សរុបសេចក្ដីមក គឺដែនដី ទាំងអស់ ទាំងនៅខាងជើង និងខាងត្បូង — ជាដែនដី ជំរើស និងដែនដីនៃឥស្សរភាព ។

១៨ ហើយលោកបានពោលថា៖ ប្រាកដណាស់ ព្រះទ្រង់នឹង ពុំទុកឲ្យយើង ត្រូវគេមើលងាយ ដោយសារយើង យកដាក់លើខ្លួន នូវព្រះ នាមនៃព្រះគ្រីស្ទ នឹងត្រូវគេជាន់ឈ្លី ហើយបំផ្លាញចោលឡើយ លើកលែងតែយើងនាំយកការណ៍ នោះមកលើខ្លួន ដោយអំពើរំលងទាំង ឡាយរបស់យើងផ្ទាល់ ។

១៩ ហើយកាលម៉ូរ៉ូណៃបាននិយាយនូវពាក្យទាំងនេះចប់ហើយ នោះលោកក៏ចូលទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយ [ក]គ្រវីក្រណាត់អាវ របស់លោកទៅលើអាកាស ដើម្បីឲ្យមនុស្ស ទាំងអស់អាចមើលឃើញអក្សរ ដែលលោកបានសរសេរ នៅលើក្រណាត់នោះ ហើយ លោកស្រែកដោយសម្លេងយ៉ាង ខ្លាំងថា៖

២០ មើលចុះ អស់អ្នកណាដែលចង់រក្សាទង់នេះនៅលើដែនដីនេះ ចូរឲ្យគេចេញមកក្នុងកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយចូលក្នុងសេចក្ដី សញ្ញាថា គេនឹងរក្សានូវសិទ្ធិរបស់គេ និងសាសនារបស់គេ ដើម្បីឲ្យព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់ប្រទានព្រះពរដល់គេ ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលម៉ូរ៉ូណៃបាន ប្រកាសពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ប្រជាជនបាននាំគ្នារត់មក ដោយ មានទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធក្រវាត់ជាប់នៅនឹងចង្កេះ របស់គេផង គេហែកអាវគេទុកជាទីសំគាល់ ឬជាសេចក្ដី សញ្ញាថា ពួកគេពុំបដិសេធ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេឡើយ; ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា បើសិនជាពួកគេបំពានទៅលើព្រះបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយនៃព្រះ ឬធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើ រំលង ហើយមាន[ក]ការ អៀនខ្មាស់ ក្នុងការលើកដាក់លើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ហែកពួកគេចុះ ដូចជាពួកគេ បាន ហែកសំលៀកបំពាក់របស់គេយ៉ាងនោះដែរ ។

២២ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសេចក្ដីសញ្ញា ដែលពួកគេបានធ្វើ ហើយពួកគេបានបោះអាវរបស់គេ ទៅក្បែរជើងម៉ូរ៉ូណៃ ដោយ និយាយថា៖ យើងខ្ញុំធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះរបស់យើងថា

១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៧; ម៉ូសាយ ២៩:៣២.
ខ ២ នីហ្វៃ ១:៧.
១១ *ក* អាលម៉ា ៤៣:១៦–១៧.
១២ *ក* នេហេ. ៤:១៤; អាលម៉ា ៤៤:៥.
១៥ *ក* ម៉ូសាយ ៥:៧–៩.
ខ កិច្ចការ ១១:២៦; ១ ពេត្រុស ៤:១៦.
១៧ *ក* អាលម៉ា ២២:៣០–៣១.
១៩ *ក* ស.ប. ទង់.
២១ *ក* ១ នីហ្វៃ ៨:២៥–២៨; មរមន ៨:៣៨.

យើងខ្ញុំនឹងត្រូវបំផ្លាញបង់ ដូចបងប្អូនយើងខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងដែនដីខាងជើង បើសិនជា យើងខ្ញុំធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលង; មែនហើយ ទ្រង់នឹងបោះយើងខ្ញុំទៅក្បែរជើងនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំបានបោះអាវ របស់យើងខ្ញុំ ទៅក្បែរជើងលោក ដើម្បីនឹងត្រូវជាន់ឈ្លីក្រោមជើងចុះ បើសិនជាយើងធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលង ។

២៣ មរ៉ូណៃបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ យើងគឺជា[ក]សំណល់នៃពូជយ៉ាកុប; មែនហើយ យើងគឺជាសំណល់នៃពូជ[ខ]យ៉ូសែប [គ]ឯអាវលោកត្រូវបងៗហែកចោលទៅជាកំទេចច្រើន; មែនហើយ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ចូរយើងចងចាំកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ ព្រះចុះ បើពុំនោះសោតទេ អាវរបស់ពួកយើងនឹងត្រូវបងប្អូនយើងហែកចោលដែរ ហើយយើងនឹងត្រូវគេដាក់ក្នុងគុក ឬត្រូវគេលក់ ឬត្រូវគេសម្លាប់ចោល ។

២៤ មែនហើយ ចូរយើងរក្សាឥស្សរភាពរបស់យើងទុកជា[ក]សំណល់នៃយ៉ូសែបចុះ; មែនហើយ ចូរយើងចងចាំពាក្យទាំងឡាយរបស់ យ៉ាកុប មុនពេលដែលលោកស្លាប់ទៅ គ្បិតមើលចុះ លោកបានឃើញថា សំណល់មួយផ្នែកនៃអាវរបស់យ៉ូសែប ត្រូវបានរក្សាទុក ហើយ ពុំត្រូវពុករលួយឡើយ ។ ហើយលោកបាននិយាយថា៖ គឺដូចជា[ខ]សំណល់អាវរបស់កូនខ្ញុំនេះ ដែលត្រូវបានរក្សាទុក ឯសំណល់នៃពូជ របស់កូនខ្ញុំ ក៏នឹងត្រូវបានរក្សាទុក ដោយព្រះហស្តនៃព្រះដែរ ហើយនឹងត្រូវបានយកទៅឯព្រះអង្គ ក្នុងកាលចំណែកពូជយ៉ូសែប ដែល នៅសល់ក្រៅពីនេះ នឹងត្រូវវិនាស ដូចគ្នានឹងសំណល់របស់អាវវាដែរ ។

២៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះនាំឲ្យព្រលឹងខ្ញុំសោកសៅ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រលឹងខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរនៅក្នុង កូនប្រុសខ្ញុំដែរ ដោយសារផ្នែកនៃពូជរបស់វានោះ ដែលនឹងត្រូវបានយកទៅឯព្រះ ។

២៦ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាវាចារបស់យ៉ាកុប ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ តើនរណាដឹងបានថា សំណល់នៃពូជយ៉ូសែប ដែលនឹងត្រូវវិនាសដូចអាវរបស់លោកនោះ តើមិនមែនជាពួកអ្នក ដែលបានបែកបាក់ចេញពីយើងនោះទេឬអី? មែនហើយ វាគឺជាពួកយើងដែរ បើសិនជាយើងពុំឈរឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណៃបានពោលពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានចាកចេញទៅ ហើយក៏បានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅគ្រប់ទិសទីក្នុងដែនដីត្រង់កន្លែងណាដែលមានការបែកបាក់គ្នា ហើយប្រជុំអស់ទាំងប្រជាជន ដែលចង់ រក្សាឥស្សរភាពរបស់គេ ឲ្យតតាំងនឹងអាម៉ាលិកាយ និងពួកអ្នកដែលបានបែកបាក់គ្នាចេញ ដែលត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍ អាម៉ាលិកាយ ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ាលិកាយបានឃើញថា ប្រជាជនរបស់មរ៉ូណៃ មានចំនួនច្រើនជាងពួកសាសន៍អាម៉ាលិកាយ — ព្រមទាំងបានឃើញថា ប្រជាជនរបស់វាសង្ស័យអំពីសេចក្ដីយុត្តិធម៌ នៃហេតុដែលគេបានធ្វើ — ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយ ខ្លាចក្រែងវាពុំអាចសំរេចគោលបំណងរបស់វាបាន នោះវាបាននាំប្រជាជនរបស់វា ដែលចង់តាមវា ហើយបានចេញដំណើរចូលទៅក្នុង ដែនដីនីហ្វៃ ។

៣០ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃបានគិតថា មិនគួរឲ្យពួកសាសន៍លេមិនមានកម្លាំងថែមឡើងទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានគិតថា ត្រូវស្កាត់ ផ្លូវប្រជាជនអាម៉ាលិកាយ ឬត្រូវចាប់ពួកនេះ ហើយនាំត្រឡប់មកវិញ ហើយត្រូវប្រហារអាម៉ាលិកាយចោល; មែនហើយ ព្រោះ លោកបានដឹងថា វានឹងចាក់រុកពួកសាសន៍លេមិនឲ្យខឹងនឹងពួកគេ ហើយបណ្ដាលឲ្យពួកនោះមកច្បាំងនឹងពួកគេ; ហើយលោកបាន ដឹងថា អាម៉ាលិកាយធ្វើការនេះ ដើម្បីវាអាចសំរេចនូវគោលបំណងរបស់វា ។

៣១ ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ូណៃបានគិតថា ជាការចាំបាច់ថា លោកត្រូវនាំពលទ័ពរបស់លោក ដែលបានប្រមូលគ្នាមក ហើយបាន ប្រដាប់ខ្លួនដោយអាវុធ ហើយបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាថានឹងរក្សាសេចក្ដីសុខសាន្ត — ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាន នាំកងទ័ពរបស់លោក ហើយបានយកទង់របស់លោក ដើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដើម្បីទៅស្កាត់ផ្លូវរបស់អាម៉ាលិកាយ នៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានធ្វើតាមបំណងរបស់លោក ហើយបានដើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបាន ស្កាត់មុខពលទ័ពរបស់អាម៉ាលិកាយ ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានរត់គេចខ្លួនចេញ ជាមួយនឹងទ័ពរបស់វាមួយចំនួនតូច ឯប្រជាជន

២៣ *ក* លោកុ. ៤៩:២២–២៦; ១ នីហ្វៃ ៥:១៤–១៥.
ខ ស.ប. យ៉ូសែប, កូនប្រុសរបស់ យ៉ាកុប.
គ លោកុ. ៣៧:៣, ៣១–៣៦.
២៤ *ក* អេម៉ុស ៥:១៥; ៣ នីហ្វៃ ៥:២១–២៤; ១០:១៧.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:៥–២៤; អេធើរ ១៣:៦–៧.

ដែល នៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន បានធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់មរ៉ូណៃ ហើយត្រូវនាំត្រឡប់ទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ ។

៣៤ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃគឺជាមនុស្សដែលបានតែងតាំងឡើង ដោយមេចៅក្រមទាំងឡាយ និងដោយសម្លេងប្រជាជន ហេតុដូច្នេះ ហើយ លោកមានអំណាចបញ្ជាពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ តាមបំណងរបស់លោក ដើម្បីតាំង ហើយអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចទៅលើពួកគេ ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍អាម៉ាលិកាយណា ដែលមិនព្រមចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា ដើម្បីគាំទ្រសិទ្ធិនៃ សេរីភាព គឺដើម្បីពួកគេអាចរក្សានូវរដ្ឋាភិបាលសេរីមួយទេ នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យយកទៅប្រហារជីវិតចោល; ហើយមានមនុស្ស ចំនួនតិច ដែលមិនព្រមចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញានៃសេរីភាព ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងផងដែរថា លោកបានបញ្ជាឲ្យគេដំឡើងទង់ឥស្សរភាពឡើង នៅលើគ្រប់ប៉ម នៅអស់ទាំង ដែនដី ដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃគ្រងលើ; ម្ល៉ោះហើយ មរ៉ូណៃបានដោតទង់ឥស្សរភាព នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

៣៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដីសុខសាន្តទៀតនៅលើដែនដី; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានរក្សាសេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើដែនដី រហូតដល់ជិតចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។

៣៨ ហើយហេលេមិន និងពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ បានរក្សារបៀបរៀបរយនៅក្នុងសាសនាចក្រផងដែរ; មែនហើយ គឺរហូតដល់អស់រយៈ ពេលបួនឆ្នាំ ពួកគេមានសេចក្ដីសុខសាន្ត និងសេចក្ដីអររីករាយដ៏ច្រើននៅក្នុងសាសនាចក្រ ។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សជាច្រើន បានស្លាប់ទៅដោយជឿជាក់ថា ព្រលឹងរបស់គេត្រូវបានប្រោសលោះ ដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានលាចាកលោកនេះ ទៅដោយសេចក្ដីអររីករាយ ។

៤០ ហើយមានអ្នកខ្លះដែលបានស្លាប់ដោយគ្រុន ដែលកើតមានជាញឹកញាប់នៅក្នុងដែនដី គឺនៅរដូវខ្លះក្នុងឆ្នាំ — ប៉ុន្តែគ្រុនទាំងនេះ មិនធ្វើឲ្យស្លាប់ច្រើនគ្នាទេ ដោយព្រោះគុណភាពដ៏ប្រសើររបស់ដើមឈើ និងឫសឈើជាច្រើនដែលព្រះទ្រង់បានរៀបចំឲ្យមាន ដើម្បី កំចាត់ដើមហេតុនៃជម្ងឺទាំងឡាយ ដែលកើតដល់មនុស្ស ដោយសារធម្មជាតិនៃធាតុអាកាស —

៤១ ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលស្លាប់ដោយចាស់ជរា; ហើយអស់អ្នកណាដែលស្លាប់នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ បានសប្បាយក្នុងទ្រង់ ដូចយើងត្រូវសន្និដ្ឋានដូច្នោះ ៕

ជំពូកទី ៤៧

អាម៉ាលិកាយប្រើការក្បត់ ឃាតកម្ម និងកលល្បិច ដើម្បីបានធ្វើជាស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិន — ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដែលបែកក្រុមចេញ នោះអាក្រក់ ហើយសាហាវជាងពួកសាសន៍លេមិនទៅទៀត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧២ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ យើងនឹងត្រឡប់មកឯបញ្ជីយើងវិញ ស្ដីអំពីអាម៉ាលិកាយ និងពួកជនដែលបានរត់ទៅជាមួយវា ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន; ត្បិតមើលចុះ វាបាននាំពួកអ្នកដែលទៅជាមួយវានោះ ហើយបានឡើងទៅឯដែនដីនីហ្វៃ នៅក្នុងចំណោមសាសន៍លេមិន ហើយបានចាក់រុកឲ្យពួក សាសន៍លេមិន ខឹងនឹងប្រជាជននីហ្វៃ ដរាបដល់ស្ដេចរបស់ពួកសាសន៍លេមិន បានចេញសេចក្ដីប្រកាសមួយទូទៅអស់ទាំងដែនដី នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់របស់ទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃទៀត ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលដែលសេចក្ដីប្រកាសនោះបានឮដល់ពួកគេហើយ នោះពួកគេមានការភិតភ័យជាខ្លាំង; មែនហើយ គេខ្លាចក្រែងធ្វើឲ្យស្ដេចអាក់អន់ចិត្ត ហើយគេក៏ខ្លាចទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ខ្លាចក្រែងត្រូវបាត់បង់ជីវិត ។ ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមិនព្រម ឬពួកគេភាគច្រើន មិនព្រមធ្វើតាមបញ្ជារបស់ស្ដេចទេ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចមានការខ្ញាល់ ដោយព្រោះការមិនគោរពបញ្ជានេះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានប្រគល់ឲ្យអាម៉ាលិកាយ នូវបញ្ជាផ្នែកនៃកងទ័ព ដែលស្ដាប់បញ្ជារបស់ទ្រង់ ហើយបានបញ្ជាឲ្យអាម៉ាលិកាយចេញទៅបង្ខំឲ្យ ប្រជាជនប្រដាប់អាវុធ ។

៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាបំណងរបស់អាម៉ាលិកាយ; ព្រោះវាជាមនុស្សឈ្លាសវៃក្នុងការធ្វើអំពើអាក្រក់ ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានគ្រោងការមួយនៅក្នុងចិត្តវា ដើម្បីទម្លាក់ស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិន ពីបល្ល័ង្កចោល ។

៣៤ *ក* អាលម៉ា ៤៣:១៦.
៣៨ *ក* អាលម៉ា ៤៦:៦.
៣៩ *ក* មរ៉ូណៃ ៧:៣, ៤១.
៤០ *ក* គ. និង ស. ៨៩:១០.
៤១ *ក* វិវ. ១៤:១៣.
៤៧ ១ *ក* អាលម៉ា ៤៦:៣៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:៥—៨;
អោមណៃ ១:១២—១៣.

៥ ហើយឥឡូវនេះ វាបានក្ដាប់បញ្ជានៃកងទ័ពលេមិនទាំងឡាយ ដែលគាំទ្រស្ដេច; ហើយវាបានស្វែងរកការគាំទ្រពីពួកអ្នកដែលមិន ស្ដាប់បង្គាប់ស្ដេច; ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានទៅកាន់កន្លែងមួយ ដែលគេហៅថា [ក]អ៊ូណៃដា ព្រោះនោះជាកន្លែងដែលមានពួកលេមិន រត់គេចចេញ; ព្រោះពួកគេបានដឹងថា មានកងទ័ពកំពុងធ្វើដំណើរមក ដោយគិតស្មានថា កងទ័ពកំពុងតែមកបំផ្លាញពួកគេចោល ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរត់គេចទៅឯអ៊ូណៃដា ទៅកន្លែងដែលមានអាវុធ ។

៦ ហើយពួកគេបានតែងតាំងបុរសម្នាក់ ឲ្យធ្វើជាស្ដេច និងជាមេដឹកនាំពួកគេ ដោយតាំងក្នុងចិត្តនូវការប្ដេជ្ញាចិត្តយ៉ាងមុតមាំថា ពួកគេមិនព្រមច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃឡើយ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រមូលគ្នាមកនៅលើកំពូលភ្នំមួយ ដែលហៅថា អាន់ទីប៉ាស ដើម្បីរៀបចំធ្វើចម្បាំង ។

៨ ឥឡូវនេះ ពុំមែនអាម៉ាលិកាយមានបំណងចចង់ទៅច្បាំងនឹងពួកគេតាមបញ្ជារបស់ស្ដេចទេ; ប៉ុន្ដែមើលចុះ ជាបំណងរបស់វាដើម្បីបានការគាំទ្រពីពលទ័ពសាសន៍លេមិនវិញ ដើម្បីវាអាចធ្វើជាមេពួកនោះ ហើយទម្លាក់ស្ដេចពីបល្ល័ង្កចោល និងយកនគរ ។

៩ ហើយមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វាបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពវាបោះត្រសាលរបស់គេនៅក្នុងច្រកភ្នំ នៅជិតភ្នំអាន់ទីប៉ាស ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ពេលយប់ វាបានប្រើឲ្យសារទូតសម្ងាត់ម្នាក់ ទៅកាន់ភ្នំអាន់ទីប៉ាស ដោយមាន បំណងចង់ឲ្យមេដឹកនាំរបស់ពួកអ្នក ដែលនៅលើភ្នំ ដែលមានឈ្មោះថាលីហុនតៃ ឲ្យចុះមកឯជើងភ្នំ ព្រោះវាមានបំណងចង់និយាយ ជាមួយនឹងអ្នកនោះ ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលីហុនតៃបានទទួលសារនោះហើយ គាត់មិនហ៊ានចុះទៅឯជើងភ្នំទេ ។ ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅជាលើកទីពីរ ដោយមានបំណងចង់ឲ្យអ្នកនោះចុះមក ។ ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា លីហុនតៃមិនព្រមចុះមកសោះ ហើយវាក៏បានចាត់មនុស្សទៅជាលើកទីបី ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ាលិកាយឃើញថា វាមិនអាចហៅលីហុនតៃ ឲ្យចុះមកពីលើភ្នំបានទេ វាក៏ឡើង ទៅលើភ្នំ ជិតដល់ជំរុំរបស់លីហុនតៃ; ហើយវាបានចាត់ឲ្យសារទូតរបស់វា ទៅជួបលីហុនតៃម្ដងទៀត គឺជាលើកទីបួន ដោយមានបំណង ចង់ឲ្យគាត់ចុះមក ហើយថាគាត់អាចនាំអ្នកយាមមកជាមួយផង ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលីហុនតៃបានចុះមកជាមួយនឹងពួកអ្នកយាមរបស់គាត់ ដើម្បីទៅជួបនឹងអាម៉ាលិកាយ នោះអាម៉ាលិកាយមានបំណងចង់ឲ្យលោក នាំកងទ័ពរបស់លោកចុះមកក្នុងពេលយប់ ហើយឡោមព័ទ្ធពួកទាហានដែលនៅក្នុងជំរុំ ដែលជាពួកទាហាន ដែលស្ដេចបានប្រគល់ឲ្យវាបញ្ជា ហើយថាវានឹងប្រគល់ពួកទាហានទាំងនេះទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់លីហុនតៃ បើសិនជាលោកព្រមឲ្យវា (អាម៉ាលិកាយ) ធ្វើជាមេដឹកនាំរងទៅលើកងទ័ពទាំងមូល ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លីហុនតៃបានចុះមកជាមួយទ័ពលោក ហើយបានឡោមព័ទ្ធទ័ពរបស់អាម៉ាលិកាយ ដើម្បីឲ្យ បានមុនពេលពួកគេភ្ញាក់ពីដេក នៅពេលព្រលឹម នោះពួកគេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ដោយពលទ័ពរបស់លីហុនតៃ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ពួកគេក៏អង្វរអាម៉ាលិកាយសូមឲ្យ វាបណ្ដោយឲ្យពួកគេចុះចូលជាមួយនឹងបងប្អូនគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវបំផ្លាញបង់ ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការណ៍ដែលអាម៉ាលិកាយ ប៉ងប្រាថ្នា ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា វាបានប្រគល់ទ័ពរបស់វា [ក]ផ្ទុយនឹងបញ្ជារបស់ស្ដេច ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺការណ៍ដែល អាម៉ាលិកាយប៉ងប្រាថ្នា ដើម្បីឲ្យវាអាចសំរេចផែនការរបស់វា ដើម្បីទម្លាក់ស្ដេចពីបល្ល័ង្កចោល ។

១៧ ឥឡូវនេះ គឺជាទំលាប់ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន បើសិនជាមេដឹកនាំធំរបស់គេត្រូវស្លាប់ គឺត្រូវតែងតាំង មេដឹកនាំរងឲ្យ ធ្វើជាមេដឹកនាំធំរបស់គេ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍កើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានបញ្ជាឲ្យអ្នកបំរើរបស់វាម្នាក់ ដាក់ថ្នាំបំពុលលីហុនតៃជាសន្សឹមៗ ដើម្បីឲ្យ លោកស្លាប់ ។

១៩ ឥឡូវនេះ កាលលីហុនតៃបានស្លាប់ទៅ នោះពួកសាសន៍លេមិន បានតែងតាំងអាម៉ាលិកាយឡើង ឲ្យធ្វើជាអ្នកដឹកនាំរបស់គេ និងជាអគ្គមេបញ្ជាការរបស់គេ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបាននាំពលទ័ពរបស់វា (ព្រោះវាបានសំរេចដូចបំណងរបស់វាហើយ)

៥ ក អាលម៉ា ៣២:៤.

១៦ ក អាលម៉ា ៤៧:៣.

ទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃ គឺទៅកាន់ទីក្រុងនីហ្វៃ ដែលជាទីក្រុងសំខាន់បំផុត ។

២១ ហើយស្ដេចបានចេញមកជួបនឹងវា ជាមួយនឹងពួកអ្នកយាមរបស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់បានគិតស្មានថា អាម៉ាលិកាយបានបំពេញបញ្ជា ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ហើយ ហើយថាអាម៉ាលិកាយបានប្រមូលកងទ័ពយ៉ាងច្រើនដូច្នេះ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

២២ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលស្ដេចគំបុងតែយាងចេញមកជួបវា នោះអាម៉ាលិកាយបានបញ្ជាឲ្យពួកអ្នកបំរើរបស់វាចេញទៅជួបស្ដេច ។ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយបានក្រាបចំពោះស្ដេច ហាក់បីដូចជាសម្ដែងការគោរពកោតក្រែងដល់ទ្រង់ ដោយព្រោះអំណាចរបស់ទ្រង់ ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចបានហុចព្រះហស្តទៅលើកគេឡើង គឺជាសណ្ដាប់របស់ពួកសាសន៍លេមិន ទុកជាទី សំគាល់មួយនៃសេចក្ដីសុខសាន្ត ដែលជាទំលាប់ពួកគេយកបានមកពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់បានលើកអ្នកទីមួយពីដីហើយ មើលចុះ វាបានចាក់ស្ដេចចំបេះដូង; ហើយទ្រង់ ក៏ដួលទៅលើដី ។

២៥ ឥឡូវនេះ ពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេចបានរត់គេចចេញ; ហើយពួកអ្នកបំរើរបស់អាម៉ាលិកាយបានស្រែកឡើងថា៖

២៦ មើលចុះ ពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេចបានចាក់ទ្រង់ចំបេះដូង ហើយទ្រង់បានដួល ហើយពួកគេបានរត់គេចខ្លួន; មើលចុះ ចូរមក ហើយមើលចុះ ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានបញ្ជាថា ពលទ័ពរបស់វាគួរតែដើរទៅមុខ ហើយមើលថា តើអ្វីបានកើត ឡើងដល់ស្ដេច; ហើយកាលពួកគេបានមកដល់កន្លែងនោះ ហើយបានឃើញស្ដេចដេកនៅក្នុងផ្ទុកឈាមរបស់ទ្រង់ នោះអាម៉ាលិកាយធ្វើ ពុតជាខឹង ហើយបាននិយាយថា៖ អស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ស្ដេច ចូរឲ្យគេចេញមក ហើយដេញតាមពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ចុះ ដើម្បីឲ្យ ពួកគេអាចបានស្លាប់ ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់ស្ដេច កាលពួកគេបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ ក៏ចេញមក ហើយបានដេញតាមពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេច ។

២៩ ឥឡូវនេះ កាលពួកអ្នកបំរើរបស់ស្ដេចបានឃើញទ័ពមួយកងកំពុងដេញតាមខ្លួន នោះពួកគេភិតភ័យជាថ្មីទៀត ហើយបានរត់ គេចខ្លួនចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយ[ក]បានឆ្លងទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានចូលរួបរួមនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ។

៣០ ហើយកងទ័ពដែលដេញតាមពួកគេនោះ បានត្រឡប់មកវិញ កាលបានដេញតាមពួកគេដោយគ្មានបានលទ្ធផល; ម្ល៉ោះហើយ អាម៉ាលិកាយ ដោយការបន្លំរបស់វា ក៏យកបានទឹកចិត្តរបស់ប្រជាជន ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង នោះវាបានចូលទៅក្នុងទីក្រុងនីហ្វៃ ជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់វា ហើយ បានគ្រប់គ្រងយកទីក្រុងទៅ ។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អគ្គមហេសីស្ដេច កាលព្រះនាងបានឮថា ស្ដេចត្រូវគេសម្លាប់ — ព្រោះអាម៉ាលិកាយបានចាត់ឲ្យសារទូតម្នាក់ ទៅជួបនឹងអគ្គមហេសីស្ដេច ដើម្បីឲ្យដំណឹងដល់ព្រះនាងថា ស្ដេចត្រូវសុគត ដោយពួកអ្នកបំរើ របស់ទ្រង់ ថាវាបានដេញតាមពួកគេដោយកងទ័ពរបស់វា ប៉ុន្តែគ្មានបានលទ្ធផលអ្វីឡើយ ហើយពួកគេបានរត់គេចខ្លួនទៅហើយ —

៣៣ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលអគ្គមហេសីស្ដេចបានទទួលសារនេះហើយ នោះព្រះនាងបានចាត់ឲ្យមនុស្ស ទៅជួបនឹងអាម៉ាលិកាយ ដោយមានព្រះទ័យចង់ឲ្យវាលើកលែងជីវិតឲ្យប្រជាជននៅទីក្រុងនេះ; ហើយព្រះនាងក៏មានព្រះទ័យចង់ឲ្យវាមកគាល់ព្រះនាង ហើយព្រះ នាងក៏មានព្រះទ័យចង់ឲ្យវានាំពួកសាក្សីមកជាមួយវាផង ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីការសុគតរបស់ស្ដេច ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបាននាំអ្នកបំរើដដែល ដែលបានសម្លាប់ស្ដេចនោះ និងអស់ទាំងពួកដែលនៅ ជាមួយនឹងវា ហើយបានចូលទៅគាល់អគ្គមហេសីស្ដេចត្រង់កន្លែងដែលព្រះនាងអង្គុយ; ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នា បានធ្វើទីបន្ទាល់ដល់ ព្រះនាងថា ស្ដេចត្រូវសុគតដោយពួកអ្នកបំរើផ្ទាល់របស់ទ្រង់; ហើយពួកគេក៏បានទូលដែរថា៖ ពួកគេបានរត់គេចខ្លួន; តើពុំមែនការណ៍ នេះធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងពួកគេទេឬ ? ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានធ្វើឲ្យអគ្គមហេសីស្ដេចស្កប់ចិត្តអំពីសេចក្ដីសុគតរបស់ស្ដេច ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយបានស្វែងរកការប្រោសប្រណីពីអគ្គមហេសីស្ដេច ហើយបានយកព្រះនាង ធ្វើជាភរិយាវា; ម្ល៉ោះហើយ ដោយការវៀចបន្លំរបស់វា

២៩ *ក* អាលម៉ា ៤៣:១១–១២.

ស.ប. អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ.

និងដោយជំនួយនៃពួកអ្នកបំរើរបស់វា ដែលប្រកបដោយកលល្បិច វាយកបាន នគរ; មែនហើយ វាត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាស្ដេចទូទៅអស់ទាំងដែនដី នៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងប្រជាជននៃពួកលេមិន [ក]ដែលមានរួម ទាំងពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍លេមយួល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែល និងអស់ទាំងពួកដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ចាប់តាំងពីរជ្ជកាលនៃនីហ្វៃ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

៣៦ ឥឡូវនេះ [ក]ពួកអ្នកដែលបែកចេញទាំងនេះ មានសេចក្ដីបង្គាប់ដូចគ្នា និងពតិមានដូចគ្នានឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ មែនហើយ ដោយ ត្រូវបានបង្គាប់ក្នុង[ខ]ការចេះដឹង អំពីព្រះអម្ចាស់ដូចគ្នា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែជាការចម្លែកមួយដែរ គឺបន្ទាប់ពីការបែកចេញ របស់គេមកមិនយូរប៉ុន្មានទេ នោះពួកគេបានក្លាយទៅជាមានចិត្តរឹងទទឹងខ្លាំងឡើង ហើយ[គ]គ្មានចិត្តនឹកស្ដាយ និងព្រៃផ្សៃ ទុច្ចរិត និងសាហាវ ច្រើនជាងពួកសាសន៍លេមិនទៅទៀត — ក្រេបជញ្ជក់នូវសណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកសាសន៍លេមិន ដែលនាំឲ្យមានការ ខ្ជិលច្រអូស និងអំពើអាសអាភាសគ្រប់យ៉ាង; មែនហើយ គឺភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទាំងស្រុង ៕

ជំពូកទី ៤៨

អាម៉ាលិកាយញុះញង់ពួកសាសន៍លេមិន ឲ្យទាស់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ — មរ៉ូណៃប្រុងប្រៀបប្រជាជនលោក ឲ្យការពារឧត្តមគតិរបស់ពួក គ្រីស្ទាន — លោកអររីករាយក្នុងឥស្សរភាពនិងសេរីភាព ហើយជាមនុស្សសំណប់ដ៏ខ្លាំងក្លាម្នាក់របស់ព្រះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលអាម៉ាលិកាយយកនគរបានភ្លាម ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមបណ្ដាលចិត្តពួកសាសន៍លេមិន ឲ្យទាស់នឹងប្រជាជននីហ្វៃ; មែនហើយ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យមនុស្សថ្លែងទៅកាន់ពួកសាសន៍លេមិន ពីលើប៉មទាំងឡាយរបស់គេ ជំទាស់នឹង ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

២ ម្ល៉ោះហើយ ទ្រង់បានបណ្ដាលចិត្តពួកគេឲ្យទាស់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដរាបដល់ចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ដោយទ្រង់បានសំរេចគំរោងការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដល់នេះ មែនហើយ ដោយបានធ្វើជាស្ដេចលើពួកសាសន៍លេមិន ទ្រង់ក៏ស្វែងរក គ្រប់គ្រងលើដែនដីទាំងអស់ដែរ មែនហើយ និងប្រជាជនទាំងអស់ ដែលនៅលើដែនដីនោះ ទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ទាំងពួក សាសន៍លេមិនផង ។

៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានសំរេចគំរោងការរបស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់បានធ្វើពួកសាសន៍លេមិនមានចិត្តរឹងទទឹង ហើយបានធ្វើឲ្យគំនិត គេងងឹត ហើយបានចាក់រុកពួកគេឲ្យខឹង ដរាបដល់ទ្រង់ប្រមូលបានពលទ័ពមួយក្រុមដ៏កុះករ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

៤ ព្រោះទ្រង់ប្ដេជ្ញា ដោយព្រោះចំនួនទ័ពដ៏ច្រើនរបស់ទ្រង់ ថានឹងមានជ័យជំនះទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយនឹងនាំពួកគេទៅក្នុងសេវកភាពបាន ។

៥ ម្ល៉ោះហើយ ទ្រង់បានតែងតាំងពួកសាសន៍សូរាំឡើងជា[ក]មេទ័ពឯក ព្រោះពួកនេះធ្លាប់ស្គាល់ជាងគេបំផុត នូវកម្លាំងរបស់ពួកសាសន៍ នីហ្វៃ និងទីតាំងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងផ្នែកទាំងឡាយដែលខ្សោយបំផុត នៃទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានតែងតាំងពួកគេឡើង ឲ្យធ្វើជាពួកមេទ័ពឯកលើពលទ័ពរបស់ទ្រង់ ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយកជំរុំរបស់គេ ហើយបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ដែនដីសារ៉ាហិមឡា នៅក្នុងទី រហោស្ថាន ។

៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលអាម៉ាលិកាយកំពុងតែយកបានអំណាចដោយការបន្លំ និងការបោកបញ្ឆោត យ៉ាងនេះ ផ្ទុយទៅវិញ មរ៉ូណៃកំពុងតែ[ក]ប្រុងប្រៀបចិត្តគំនិតរបស់ប្រជាជន ឲ្យស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ។

៨ មែនហើយ លោកបានពង្រឹងកម្លាំងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ហើយបានសង់បន្ទាយតូចៗ ឬទីតាំងទាំងឡាយ; បានលើកទំនប់ដីទាំង ឡាយជុំវិញ ដើម្បីឡោមព័ទ្ធពលទ័ពរបស់លោក ហើយស្ថាបនាកំផែងថ្មទាំងឡាយផង ដើម្បីឡោមព័ទ្ធជុំវិញពួកគេ គឺជុំវិញទីក្រុងទាំង ឡាយរបស់ពួកគេ និងព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃដែនដីរបស់គេ; មែនហើយ គឺនៅជុំវិញដែនដីគេទាំងអស់ ។

៩ ហើយឯបន្ទាយទាំងឡាយ ដែលខ្សោយបំផុត លោកបាន

៣៥ *ក* យ៉ាកុប ១:១៣–១៤.
៣៦ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
ខ ហេព្រើរ ១០:២៦–២៧;
អាលម៉ា ២៤:៣០.
គ យេរេ. ៨:១២.
៤៨ ៥ *ក* អាលម៉ា ៤៣:៦.
៧ *ក* អាលម៉ា ៤៩:៨.

ដាក់ទ័ពច្រើនជាង; ម្ល៉ោះហើយ លោកបានពង្រឹង ហើយបន្ថែមកម្លាំង
ដល់ដែនដីដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃអាស្រ័យនៅ ។
១០ ម្ល៉ោះហើយ លោកកំពុងតែរៀបចំដើម្បី[ក]គាំទ្រឥស្សរភាព
របស់ពួកគេ ដែនដីរបស់ពួកគេ ប្រពន្ធរបស់ពួកគេ និងកូនចៅ
របស់ ពួកគេ និងសន្តិភាពរបស់ពួកគេ ហើយដើម្បីពួកគេអាច
រស់នៅ ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយដើម្បីពួក
គេអាចទ្រទ្រង់ នូវអ្វីដែលពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេហៅថា
ឧត្តមគតិនៃពួកគ្រីស្ទាន ។
១១ ហើយម៉ូរ៉ូណៃ ជាបុរសម្នាក់ដ៏មានកម្លាំង ហើយខ្លាំងក្លា;
លោកជាមនុស្សម្នាក់ដែលប្រកបទៅដោយ[ក]យោបល់ដ៏ឥតខ្ចោះ;
មែនហើយ ជាមនុស្សម្នាក់ដែលមិនចូលចិត្តការខ្ចាយឈាម; ជា
មនុស្សម្នាក់ដែលមានព្រលឹង ត្រេកអរក្នុងឥស្សរភាព និងសេរីភាព
នៃ ប្រទេសរបស់លោក និងបងប្អូនលោក ដែលផុតពីសេវកភាព
និងទាសភាព ។
១២ មែនហើយ ជាមនុស្សម្នាក់ ដែលមានចិត្តរីកពេញទៅដោយ
អំណរគុណ ដល់ព្រះរបស់លោក ចំពោះឯកសិទ្ធិនិងពរដ៏ច្រើន
ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់រាស្ត្រទ្រង់; ជាមនុស្សម្នាក់ ដែល
ធ្វើការងារយ៉ាងលើសលប់ ដើម្បី[ក]សុខុមាលភាព និងសន្តិសុខ
ដល់ប្រជាជន របស់លោក ។
១៣ មែនហើយ ហើយលោកជាមនុស្សម្នាក់ដែលរឹងប៉ឹង នៅ
ក្នុងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយលោកបាន[ក]ស្បថ ដោយ
ពាក្យ សម្បថថានឹងការពារប្រជាជនរបស់លោក សិទ្ធិទាំងឡាយ
របស់លោក និងប្រទេសរបស់លោក និងសាសនារបស់លោក
រហូតដល់ អស់ឈាមរបស់លោក ។
១៤ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានបង្រៀនឲ្យការពារខ្លួន
ពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ រហូតដល់ត្រូវកំចាយឈាម
ប្រសិនបើជា ការចាំបាច់; មែនហើយ ហើយពួកគេក៏ត្រូវបាន
បង្រៀនដែរថា មិន[ក]ត្រូវធ្វើជាទីបង្អាក់ចិត្ត មែនហើយ ហើយ
មិនត្រូវលើកដាវឡើយ លើកលែងតែប្រឆាំងនឹងខ្មាំងសត្រូវ
លើកលែងតែត្រូវរក្សាជីវិតរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។
១៥ ហើយនេះគឺសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ គឺថាដោយធ្វើដូច្នេះ
ព្រះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យគេចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ឬនិយាយ
ម្យ៉ាងទៀតថា បើសិនជាពួកគេស្មោះត្រង់ ក្នុងការកាន់
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នោះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យ
គេចំរើនឡើងនៅលើដែនដី; មែនហើយ ទ្រង់នឹងព្រមានពួកគេ
ឲ្យរត់គេច ឬរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ស្របតាមការគ្រោះថ្នាក់របស់គេ;
១៦ ហើយព្រះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យគេដឹងដែរថា តើពួកគេគួរទៅទីណា
ដើម្បីការពារខ្លួនពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយដោយធ្វើដូច្នេះ
នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេ; ហើយនេះគឺជាសេចក្ដី
ជំនឿរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ ហើយចិត្តលោកក៏សរសើរដំកើងនៅក្នុងការណ៍
នោះ; ពុំ[ក]មែនក្នុងការខ្ចាយឈាមទេ តែក្នុងការធ្វើល្អ ក្នុងការ
រក្សាប្រជាជនរបស់លោក មែនហើយ គឺក្នុងការកាន់
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ មែនហើយ ហើយទប់នឹង
អំពើទុច្ចរិត ។
១៧ មែនហើយ ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើសិនជា
មនុស្សទាំងអស់ដែលធ្លាប់រស់នៅ ហើយកំពុងរស់នៅ ហើយនឹង
រស់ នៅ ដូចម៉ូរ៉ូណៃ មើលចុះ អំណាចទាំងឡាយរបស់ស្ថាននរក
នឹងត្រូវញ័ររន្ធត់រហូតតទៅ; មែនហើយ [ក]អារក្សនឹងគ្មាន
អំណាចទៅលើ ចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សឡើយ ។
១៨ មើលចុះ លោកគឺជាមនុស្សម្នាក់ ដូចជាអាំម៉ូន ជាបុត្រ
របស់ហ្លួងម៉ូសាយ មែនហើយ និងដូចពួកបុត្រាឯទៀតរបស់ហ្លួង
ម៉ូសាយ មែនហើយ និងព្រមទាំងអាលម៉ា និងពួកកូនប្រុស
របស់លោកដែរ ព្រោះពួកគេទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សសំណព្វនៃព្រះ។
១៩ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេលេមិន និងបងប្អូនលោកក៏បំរើ
ដល់ប្រជាជនមិនអន់ជាងម៉ូរ៉ូណៃដែរ; ព្រោះពួកគេបានផ្សាយព្រះ
បន្ទូល នៃព្រះ ហើយពួកគេបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការ
ប្រែចិត្ត ដល់អស់ទាំងមនុស្សណា ដែលព្រមស្ដាប់តាមពាក្យ
សំដីរបស់ពួកគេ ។
២០ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានចេញទៅ ហើយប្រជាជនបាន
[ក]បន្ទាបខ្លួន ដោយសារពាក្យសំដីរបស់ពួកគេ ដរាបដល់គេបាន
[ខ]ទៅជាទី សំណព្វដ៏ខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបាន
រួចផុតពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងសេចក្ដីទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ
នៅក្នុងចំណោមពួក គេ មែនហើយ រហូតដល់
អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ ។
២១ ប៉ុន្តែ ដូចខ្ញុំបាននិយាយមកថា នៅចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន មែន
ហើយ ទោះបីជាមានសេចក្ដីសុខសាន្ត នៅក្នុងចំណោមពួកគេក្ដី

១០ ក អាលម៉ា ៤៦:១២–១៣.
១១ ក ស.ប. យោបល់.
១២ ក ស.ប. សុខុមាលភាព.
១៣ ក អាលម៉ា ៤៦:២០–២២.
១៤ ក អាលម៉ា ៤៣:៤៦–៤៧;
៣ នីហ្វៃ ៣:២០–២១;
មរមន ៣:១០–១១;
គ. និង ស. ៩៨:១៦.
១៦ ក អាលម៉ា ៥៥:១៩.
១៧ ក ១ នីហ្វៃ ២២:២៦;
៣ នីហ្វៃ ៦:១៥.
២០ ក ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៥.

គង់តែពួកគេត្រូវជំរុញ ដោយរុញរាឲ្យទាស់ទែងនឹងបងប្អូនគេ គឺពួកសាសន៍លេមិន ។

២២ មែនហើយ ហើយសរុបសេចក្ដីមក សង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន ពុំឈប់ឈរសោះ គឺអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ទោះបីពួកគេមានការរុញរាជាច្រើនក្ដី។

២៣ ឥឡូវនេះ ពួកគេមានចិ[ក]ត្តសោកសៅ ដោយបានលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍លេមិន ព្រោះពួកគេពុំចូលចិត្តក្នុងការខ្ចាយ ឈាមសោះ; មែនហើយ ហើយនេះមិនទាន់អស់នៅឡើយទេ — ពួកគេមានចិត្តសោកសៅ ដែលបានធ្វើជាមធ្យោបាយទាំងឡាយនៃការ បញ្ជូនបងប្អូនគេជាច្រើនឲ្យចាកចេញពីលោកនេះ ចូលទៅឯលោកមួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយពុំបានរៀបចំដើម្បីទៅជួបព្រះរបស់ ពួកគេឡើយ ។

២៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំអាចទ្រាំប្ដូរជីវិតរបស់គេ ដើម្បី[ក]ឲ្យប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ ត្រូវស្លាប់វង្គាល ដោយភាពឃោរឃៅ ព្រៃផ្សៃរបស់ពួកអ្នក ដែល[ខ] ធ្លាប់ជាបងប្អូនគេពីមុននោះឡើយ មែនហើយ ហើយបានបែកចេញពីសាសនាចក្ររបស់ ពួកគេ ហើយបានចាកចោលពួកគេ ហើយបានមកបំផ្លាញពួកគេ ដោយទៅរួបរួមនឹងពួកសាសន៍លេមិន។

២៥ មែនហើយ ពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រឲ្យបងប្អូនគេ អររីករាយនឹងឈាមនៃពួកសាសន៍នីហ្វៃឡើយ ដរាបណានៅមានអ្នកកាន់តាម ព្រះបញ្ញតិទាំងឡាយនៃព្រះ ព្រោះពាក្យសន្យានៃព្រះអម្ចាស់ គឺថាបើសិនជាពួកគេកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នោះពួកគេនឹង បានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ៕

ជំពូកទី ៤៩

ពួកលេមិនដែលឈ្លានពាននោះ មិនអាចយកទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា និងណូអេ ដ៏មាំមួនបានទេ — អាម៉ាលិកាយជេរប្រទេចព្រះ ហើយស្បថ ថានឹងផឹកឈាមមរ៉ូណៃ — ហេលេមិន និងបងប្អូនលោក បន្តការចំរើនកម្លាំងដល់សាសនាចក្រ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧២ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅខែទីដប់មួយក្នុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន ទៅថ្ងៃទីដប់នៃខែនោះ នោះពលទ័ពសាសន៍លេមិនត្រូវគេឃើញដើរឆ្ពោះទៅដែនដីអាំម៉ូណៃហា ។

២ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងនេះត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ ហើយមរ៉ូណៃបានដាក់ទ័ពមួយកង នៅតាមព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃទីក្រុង ហើយ ពួកគេបានពូនដីជុំវិញ ដើម្បីបាំងពួកគេ កុំឲ្យត្រូវព្រួញ និងក្រួសរបស់ពួកលេមិន; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេប្រយុទ្ធដោយប្រើគ្រួស និងព្រួញ ។

៣ មើលចុះ ខ្ញុំបានប្រាប់ថា ទីក្រុង[ក]អាំម៉ូណៃហាត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា មែនហើយ គឺវាត្រូវបានស្ថាបនាឡើង វិញ តាមកន្លែងខ្លះៗ; ហើយពីព្រោះពួកលេមិនបានបំផ្លាញវាម្ដង ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន នោះពួកគេបានសន្និដ្ឋានថា វាជាទិសដៅដ៏ងាយសំរាប់ពួកគេម្ដងទៀត ។

៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេខកចិត្តជាខ្លាំង; ត្បិតមើលចុះ ពួកនីហ្វៃបានជីកធ្វើជាភ្លឺដីមួយជុំវិញពួកគេដែលខ្ពស់ រហូតដល់ពួកលេមិនមិនអាច បាញ់ក្រួស និងព្រួញទៅលើពួកគេ ដើម្បីវាអាចមានប្រសិទ្ធិភាពបានសោះ ហើយពួកគេក៏មិនអាចវាយលុកចូលទៅលើពួកគេបានដែរ លើកលែងតែតាមផ្លូវចូលរបស់គេប៉ុណ្ណោះ ។

៥ ឥឡូវនេះ នៅពេលនេះ ពួកមេទ័ពឯកនៃសាសន៍លេមិន មានការភ្ញាក់ផ្អើលហួសប្រមាណ ដោយព្រោះប្រាជ្ញារបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ក្នុងការរៀបចំទីកន្លែងសន្តិសុខទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។

៦ ឥឡូវនេះ មេដឹកនាំទាំងឡាយរបស់សាសន៍លេមិន បានសន្និដ្ឋានថា ដោយព្រោះពួកគេមានចំនួនច្រើនលើសលប់ មែនហើយ ពួកគេបានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងមានប្រៀបក្នុងការវាយប្រហារពួកគេ ដូចដែលពួកគេធ្លាប់បានធ្វើមក; មែនហើយ ហើយពួកគេក៏បាន ប្រុងប្រៀបខ្លួនដែរ ឲ្យមានខែលទាំងឡាយ និងប្រដាប់បាំងទ្រូងទាំងឡាយ; ហើយពួកគេក៏បានរៀបចំខ្លួនដែរ នូវសំលៀកបំពាក់ ដែលធ្វើ ពីស្បែក មែនហើយ សំលៀកបំពាក់ដ៏ក្រាស់មាំ ដើម្បីបិទបាំងភាពអាក្រាតរបស់ពួកគេ។

៧ ហើយដោយបានរៀបចំដូច្នេះ ពួកគេបានសន្និដ្ឋានថា គេនឹងយកឈ្នះយ៉ាងងាយ ហើយដាក់បងប្អូនគេឲ្យនៅក្រោមនឹមនៃសេវកភាព ឬសម្លាប់ និងកាប់សម្លាប់ពួកគេវង្គាល តាមចិត្តរបស់ពួកគេ ។

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អើលហួសប្រមាណ ពួកគេ[ក]បានប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំពួកគេ តាមរបៀបមួយ ដែលមិនដែលបានស្គាល់ក្នុង ចំណោមកូនចៅរបស់លីហៃឡើយ ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំពួកសាសន៍លេមិន ដើម្បីច្បាំងតាមរបៀបនៃសេចក្ដី បង្គាប់ទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណៃ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិន

២៣ *ក* គ. និង ស. ៤២:៤៥.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៤៦:១២.
ខ ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
៤៩ ៣ *ក* អាលម៉ា ១៦:២–៣, ៩, ១១.
៨ *ក* អាលម៉ា ៤៨:៧–១០.

ឬពួកសាសន៍អាម៉ាលិកាយបានភ្ញាក់ផ្អើលជាអតិបរមា ចំពោះរបៀបរៀបចំ ធ្វើសង្គ្រាមរបស់ពួកគេនេះ ។

១០ ឥឡូវនេះ បើសិនជាស្ដេចអាម៉ាលិកាយបានចុះមក [ក]ពីដែនដីនីហ្វៃ នៅខាងមុខកងទ័ពរបស់ទ្រង់ ប្រហែលជាទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យ ពួកលេមិនវាយប្រហារពួកនីហ្វៃ នៅឯទីក្រុងអាំម៉ូណៃហាទៅហើយ; ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់មិនគិតដល់ឈាមរបស់ប្រជាជនទ្រង់ឡើយ ។

១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ អាម៉ាលិកាយមិនបានចុះមកច្បាំងផ្ទាល់ខ្លួនទេ ។ ហើយមើលចុះ ពួកមេទ័ពឯករបស់ទ្រង់ ពុំហ៊ានវាយប្រហារពួក នីហ្វៃ នៅទីក្រុងអាំម៉ូណៃហាទេ ត្បិតម៉ូរ៉ូណៃបានផ្លាស់ផ្ដូរការអភិបាលកិច្ចការ នៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដរាបដល់ពួកសាសន៍ លេមិនខកចិត្ត នៅក្នុងទីតាំងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនអាចវាយលុកមកលើពួកគេបានឡើយ ។

១២ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏ដកថយទៅក្នុងទីរហោស្ថានវិញ ហើយយកជំរុំរបស់គេ ដើរឆ្ពោះទៅដែនដីណូអេ ដោយសន្និដ្ឋានថា នោះគឺជាទីកន្លែងដ៏ល្អបន្ទាប់ សំរាប់ពួកគេវាយលុកចូលទៅលើពួកនីហ្វៃបាន ។

១៣ ព្រោះពួកគេពុំដឹងថា ម៉ូរ៉ូណៃបានពង្រឹង ឬបានស្ថា[ក]បនាបន្ទាយសន្តិសុខទាំងឡាយ សំរាប់ទីក្រុងនីមួយៗ ដែលនៅក្នុងដែនដី ជុំវិញទាំងអស់; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានដើរឆ្ពោះទៅឯដែនដីណូអេ ដោយមានការប្ដេជ្ញាយ៉ាងមុតមាំមួយ; មែនហើយ ពួកមេទ័ពឯក របស់គេបានចេញមក ហើយស្បថថា ពួកគេនឹងបំផ្លាញប្រជាជន នៅទីក្រុងនោះឲ្យបាន ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជាការភ្ញាក់ផ្អើលរបស់ពួកគេវិញ ឯទីក្រុងណូអេ ដែលធ្លាប់ជាកន្លែងមួយដ៏ខ្សោយ ឥឡូវនេះ មកពីមធ្យោបាយទាំង ឡាយរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ បានក្លាយទៅជាមាំទាំមែនហើយ មាំទាំជាងទីក្រុងអាំម៉ូណៃហាទៅទៀត ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាប្រាជ្ញារបស់ម៉ូរ៉ូណៃ; ព្រោះលោកបានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងភិតភ័យ នៅឯទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា; ហើយដោយសារទីក្រុងណូអេ ធ្លាប់ជាកន្លែងដ៏ខ្សោយបំផុតនៃដែនដី ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេនឹងទៅទីនោះដើម្បីច្បាំង ហើយនេះគឺ ស្របតាមបំណងរបស់លោក ។

១៦ ហើយមើលចុះ ម៉ូរ៉ូណៃបានតែងតាំងលីហៃ [ក]ឲ្យធ្វើជាមេទ័ពឯកលើទ័ពនៃទីក្រុងនោះ; ហើយនោះគឺជាលីហៃដដែលដែលបាន ប្រយុទ្ធជាមួយនឹងពួកលេមិន នៅក្នុងច្រកភ្នំ នៅខាងកើតទន្លេស៊ីដូន ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានដឹងថា លីហៃបញ្ជាការនៅទីក្រុងនោះ ពួកគេក៏ខក ចិត្តជាថ្មីទៀត ព្រោះពួកគេខ្លាចលីហៃជាខ្លាំង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកមេទ័ពឯករបស់គេបានស្បថដោយពាក្យសម្បថមួយ ថានឹងវាយប្រហារទីក្រុងនោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាននាំពលទ័ពគេទៅ ។

១៨ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកលេមិនមិនអាចចូល ទៅក្នុងបន្ទាយសន្តិសុខទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដោយផ្លូវណាផ្សេងក្រៅពីតាមទ្វារ ចូលបានឡើយ មកពីកំពស់នៃភ្លឺដែលបានពូនឡើង និងជំរៅនៃរណ្ដៅដែលត្រូវបានជីកជុំវិញ លើកលែងតែត្រង់ទ្វារចូលប៉ុណ្ណោះ ។

១៩ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានរៀបចំ ដើម្បីបំផ្លាញអស់ជនណា ដែលបំរុងឡើងចូលទៅក្នុងបន្ទាយ ដោយផ្លូវណាផ្សេងៗ ដោយបាញ់ព្រួស និងព្រួញទៅលើពួកគេ ។

២០ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានរៀបចំ មែនហើយ នូវមនុស្សដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់គេមួយកង ដោយមានដាវរបស់គេ និងខ្សែដង្ហក់របស់គេ ដើម្បីវាយរំលំអស់ជនណា ដែលនឹងបំរុងចូលទៅក្នុងទីសន្តិសុខរបស់គេ តាមទ្វារចូលរបស់គេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានរៀបចំការពារ ខ្លួនពីពួកលេមិន ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកមេទ័ពសាសន៍លេមិន បាននាំពលទ័ពរបស់ខ្លួន មកខាងមុខទ្វារចូល ហើយបានចាប់ផ្ដើម ប្រយុទ្ធនឹងពួកនីហ្វៃ ដើម្បីចូលទៅក្នុងកន្លែងសន្តិសុខរបស់ពួកគេ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេត្រូវរុញច្រានថយក្រោយម្ដងហើយម្ដងទៀត ដរាបដល់ពួកគេត្រូវស្លាប់ ដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ។

២២ ឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេមិនអាចយកឈ្នះដោយកម្លាំងទៅលើពួកសាសន៍នីហ្វៃ នៅតាមទ្វារចូលបានទេ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមជីកទម្លុះភ្លឺដីទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដើម្បីគេអាចធ្វើបានចន្លោះមួយ ឲ្យពលទ័ពរបស់គេចូល ដើម្បីពួកគេអាចមាន ប្រៀបស្មើគ្នា ដើម្បីប្រយុទ្ធ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ក្នុងការប៉ុនប៉ងទាំងនេះ ពួកគេត្រូវគៀរទម្លាក់ដោយព្រួស និងព្រួញទាំងឡាយ ដែលបាញ់មក លើពួកគេ; ហើយជាជាងការទាញភ្លឺដីទាំងនោះចុះបំពេញរណ្ដៅទាំងឡាយ វាត្រូវបំពេញ

១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:៨; អោមណៃ ១:១២; អាលម៉ា ៤៧:១.
១៣ *ក* អាលម៉ា ៤៨:៨.
១៦ *ក* អាលម៉ា ៤៣:៣៥.

មួយកំរិត ដោយសាកសពរបស់គេ និងទ័ព ទាំងឡាយរបស់គេដែលត្រូវរបួស ។

២៣ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វៃមានអំណាចទាំងស្រុងទៅលើពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍លេមិនបានខិតខំ បំផ្លាញពួកសាសន៍នីហ្វៃ រហូតដល់ពួកមេទ័ពឯករបស់គេត្រូវស្លាប់អស់; មែនហើយ ហើយពួកលេមិនជាងមួយពាន់នាក់ត្រូវស្លាប់ តែផ្ទុយ ទៅវិញ ពុំមានសាសន៍នីហ្វៃណាម្នាក់ត្រូវស្លាប់ឡើយ ។

២៤ មានប្រហែលហាសិបនាក់ត្រូវរបួស ដោយត្រូវនឹងព្រួញទាំងឡាយរបស់ពួកលេមិន តាមចន្លោះចេញចូល ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបាន បាំងដោយខែលទាំងឡាយរបស់គេ និងប្រដាប់បាំងទ្រូងទាំងឡាយរបស់គេ និងមួកក្បាលទាំងឡាយរបស់គេ ដរាបដល់មានរបួសភាគ ច្រើន នៅលើជើងរបស់គេ រីឯរបួសជាច្រើននោះមានទម្ងន់ធ្ងន់ណាស់ ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឃើញថា ពួកមេទ័ពឯករបស់គេទាំងអស់ត្រូវស្លាប់ នោះពួកគេក៏រត់គេច ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានត្រឡប់ទៅឯដែនដីនីហ្វៃវិញ ដើម្បីឲ្យដំណឹងដល់ស្ដេច របស់គេ គឺអាម៉ាលិកាយ ដែលមានដើមកំណើតជាសាសន៍នីហ្វៃ អំពីបរាជ័យដ៏ធំរបស់ពួកគេ ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានខឹងនឹងទ័ពរបស់ទ្រង់ជាខ្លាំង ពីព្រោះទ្រង់ពុំបានសំរេចបំណងរបស់ខ្លួន ទៅលើពួក សាសន៍នីហ្វៃសោះ; ទ្រង់ពុំបានដាក់ពួកគេឲ្យនៅក្រោមនឹមនៃសេរីភាពឡើយ ។

២៧ មែនហើយ ទ្រង់ខឹងជាអតិបរមា ហើយទ្រង់បាន [ក]ជេរប្រទេចព្រះ និងម៉ូរ៉ូណៃផង ដោយ[ខ]ស្បថនឹងពាក្យសម្បថមួយថា ទ្រង់នឹងផឹក ឈាមរបស់លោក; ហើយនេះក៏ពីព្រោះម៉ូរ៉ូណៃបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ក្នុងការរៀបចំសំរាប់សន្តិសុខរបស់ប្រជាជន របស់លោក ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផ្ទុយទៅវិញ ប្រជាជននីហ្វៃបាន[ក]អរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដោយសារព្រះ ចេស្ដាដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបាន ក្នុងការដោះលែងពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។

២៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

៣០ មែនហើយ ហើយមានសេចក្ដីសុខសាន្តតរៀងមកនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយមានការចំរើនខាងសាសនាចក្រជាអតិបរមាដោយសារការយកចិត្តទុកដាក់ និងការព្យាយាមរបស់គេ ដែលពួកគេមានចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលត្រូវបានប្រកាសដល់គេដោយ ហេលេមិន និងសិបឡុន និងកូរីអានតុន និងអាំម៉ូន និងបងប្អូនរបស់លោក មែនហើយ និងដោយអស់ពួកអ្នកដែល ត្រូវបានតែងតាំងឡើង ដោយរបៀប[ក]ដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ដោយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ហើយត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅផ្សាយ នៅក្នុងចំណោម ប្រជាជន ៕

ជំពូកទី ៥០

ម៉ូរ៉ូណៃពង្រឹងដែនដីទាំងឡាយនៃពួកនីហ្វៃ — ពួកគេស្ថាបនាទីក្រុងថ្មីៗជាច្រើន — សង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយ ធ្លាក់មកលើពួកសាសន៍នីហ្វៃនៅក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយនៃអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ — ម៉ូរីអានតុន និងពួកបែក ចេញរបស់វាត្រូវបរាជ័យដោយទិអានគុម — នីហ្វៃហាស្លាប់ ហើយកូនប្រុសលោក គឺពេហូរ៉ានបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៧២–៦៧ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃពុំបានឈប់ធ្វើការរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ឬការពារប្រជាជនលោកតទល់នឹងពួក សាសន៍លេមិនឡើយ; ព្រោះលោកបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ពលោកចាប់ផ្ដើម នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមថាពួកគេត្រូវ ចាប់ផ្ដើមជីកដីគឡើង នៅជុំវិញទីក្រុងទាំងអស់ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដែលមានពួកសាសន៍នីហ្វៃតាំងនៅ ។

២ ហើយនៅលើភ្លឺដីទាំងនេះ លោកបានបញ្ជាឲ្យមានឈើ មែនហើយ របងឈើទាំងឡាយ ដែលសង់ឡើង ឲ្យមានកំពស់ស្មើនឹងកំពស់មនុស្ស នៅជុំវិញទីក្រុងទាំងឡាយ ។

៣ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យដោតនៅលើរបងឈើទាំងនោះនូវចំរូងស្រួចទាំងឡាយ លើរបងឈើនៅជុំវិញ; ហើយវាមាំហើយខ្ពស់ ។

៤ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យសង់ប៉មទាំងឡាយ ដែលបែរឆ្ពោះទៅពីលើចំរូងទាំងនោះ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យសង់កន្លែងសន្តិសុខ ទាំងឡាយ នៅលើប៉មទាំងនោះ ដើម្បីក្រួស

២៧ *ក* ស.ប. ប្រមាថព្រះ, ការប្រមាថព្រះ.
ខ កិច្ចការ ២៣:១២.

២៨ *ក* ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.

៣០ *ក* អាលម៉ា ៤៣:២.

និងព្រួញទាំងឡាយ របស់ពួកសាសន៍លេមិន មិនអាចធ្វើឲ្យពួក
គេរបួសបានឡើយ ។
៥ ហើយពួកគេបានរៀបចំជាស្រេច ដើម្បីពួកគេ
អាចចោលថ្មពីលើនោះ តាមចំណង់ និងកម្លាំងរបស់ពួកគេ
ហើយសម្លាប់ជនណា ដែលនឹងបំរុងមកជិតកំផែងទីក្រុង ។
៦ ម្ល៉ោះហើយ មរ៉ូណៃបានរៀបចំតំបន់ការពារប្រឆាំងនឹង
ការវាយលុក នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេនៅជុំវិញ
គ្រប់ទីក្រុងនៅអស់ទាំង ដែនដី ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យ
ពលទ័ពរបស់លោក ធ្វើដំណើរចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត;
មែនហើយ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយរុញច្រានពួកសាសន៍
លេមិនទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត ឲ្យចូលទៅ
ក្នុងដែនដី របស់គេផ្ទាល់ ដែលនៅខាងត្បូងដែនដី
សារ៉ាហិមឡា ។
៨ ហើយដែនដីនីហ្វៃ មាននៅតាមផ្លូវត្រង់ចាប់ពីសមុទ្រ
ខាងកើត ទៅខាងលិច ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណៃបាន
រុញច្រានពួកសាសន៍លេមិនទាំងអស់ ចេញពីទីរហោស្ថានខាងកើត
គឺនៅ ខាងជើងដែនដីទាំងឡាយ ដែលជារបស់គេហើយ
នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យបណ្ដាជន ដែលនៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហិមឡា
និងដែនដីជុំវិញ នោះ ឲ្យចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថានខាងកើត
គឺរហូតដល់ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ ជិតឆ្នេរសមុទ្រ ហើយយក
ដីនោះ ។
១០ ហើយលោកក៏បានដាក់ពលទ័ព នៅទិសខាងត្បូង នៅក្នុង
ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ នៃដែនដីរបស់គេ ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួក
គេលើក តំបន់ការពារទាំងឡាយ ដើម្បីពួកគេអាចរក្សាសន្តិសុខ
ដល់ពលទ័ពរបស់គេ និងដល់ប្រជាជនរបស់គេ ពីកណ្ដាប់ដៃនៃ
ពួកខ្មាំងសត្រូវ របស់គេ ។
១១ ម្ល៉ោះហើយ លោកបានកាត់ផ្ដាច់អស់ទាំងតំបន់ការពារ
ទាំងឡាយ របស់ពួកសាសន៍លេមិន ដែលនៅក្នុង
ទីរហោស្ថានខាងកើត មែនហើយ ហើយនៅខាងលិចផង
ដោយបង្កើនកម្លាំង ដល់ខ្សែការពារនៅចន្លោះពួកសាសន៍នីហ្វៃ
និងពួកសាសន៍លេមិន នៅចន្លោះ ដែនដីសារ៉ាហិមឡា និង
ដែនដីនីហ្វៃ ពីសមុទ្រខាងលិច កាត់តាមក្បាលទន្លេស៊ីដូន —
ពួកសាសន៍នីហ្វៃមានដែនដីទាំងអស់ទៅទិសខាង ជើង មែន
ហើយ និងដែនដីទាំងអស់ ដែលនៅខាងជើងដែនដីបរិបូរណ៍
តាមចំណង់របស់គេ ។
១២ ម្ល៉ោះហើយ មរ៉ូណៃជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់លោក ដែល
បានកើនឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយសារការធានាការពារ ដែល
កិច្ចការរបស់លោកបាននាំមកឲ្យពួកគេ បានរកកាត់ផ្ដាច់កម្លាំង
និងអំណាចរបស់ពួកសាសន៍លេមិន ពីដែនដីរបស់ពួកគេ
ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ មានអំណាចនៅលើដែនដីទាំងឡាយរបស់ពួក
គេឡើយ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃបាន
ចាប់ផ្ដើមស្ថាបនាទីក្រុងមួយ ហើយគេបានឲ្យឈ្មោះទីក្រុងនោះថា
មរ៉ូណៃ; ហើយគឺនៅក្បែរសមុទ្រខាងកើត ហើយនៅទិសខាង
ត្បូង ជិតព្រំប្រទល់ដែនដី នៃពួកសាសន៍លេមិន ។
១៤ ហើយពួកគេក៏បានចាប់ផ្ដើមស្ថាបនាទីក្រុងមួយដែរ នៅចន្លោះ
ទីក្រុងមរ៉ូណៃ និងទីក្រុងអើរ៉ុន ជាប់នឹងព្រំប្រទល់ក្រុងអើរ៉ុន និង
ក្រុង មរ៉ូណៃ; ហើយពួកគេបានឲ្យឈ្មោះទីក្រុងនោះ ឬដែនដីនោះថា
នីហ្វៃហា ។
១៥ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើម ក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ស្ថាបនា
ទីក្រុងជាច្រើននៅទិសខាងជើង ដោយរបៀបពិសេសដែល
គេហៅថា លីហៃ ដែលនៅខាងជើងជិតព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃ
ឆ្នេរសមុទ្រ ។
១៦ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃទៅ ។
១៧ ហើយនៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ចំរើនទាំងនេះ ប្រជាជននីហ្វៃ
បានរស់នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើ
ប្រជាជននីហ្វៃ ។
១៨ ហើយពួកគេបានចំរើនឡើងដ៏លើសលប់ ហើយពួកគេ
បានក្លាយទៅជាអ្នកមានទ្រព្យដ៏លើសលប់; មែនហើយ ហើយ
ពួកគេបាន កើនចំនួនឡើង និងខ្លាំងពូកែនៅក្នុងដែនដី ។
១៩ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ទំនាក់ទំនងទាំងអស់របស់ព្រះ
អម្ចាស់ ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ហើយត្រឹមត្រូវពន់
ប្រមាណ ក្នុងការបំពេញព្រះបន្ទូលទាំងអស់របស់ទ្រង់ ដល់កូនចៅ
មនុស្ស; មែនហើយ យើងអាចមើលឃើញថា ព្រះបន្ទូលទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបញ្ជាក់ ដូចជានៅពេលនេះ ដែលទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លីហៃថា៖
២០ អ្នកមានពរហើយ និងកូនចៅអ្នកផង; ហើយពួកគេនឹងបាន
ពរ ដរាបណាពួកគេកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង នោះ

៥០ ១០*ក* អាលម៉ា ៤៩:១៨–២២.

ពួកគេ នឹងបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ដរាបណាពួកគេ[ក]ពុំកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើងទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវកាត់ ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។

២១ ហើយយើងឃើញថា ពាក្យសន្យាទាំងនេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់ជាពិត ដល់ប្រជាជននីហ្វៃ; ព្រោះដោយមកពីជម្លោះទាំងឡាយ របស់គេ និងការទាស់ទែងទាំងឡាយរបស់គេ មែនហើយ អំពើឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើលួចប្លន់ទាំងឡាយរបស់គេ ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់គេ អំពើសហាយស្មន់ទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ ដែលមាននៅក្នុងចំណោម ពួកគេផ្ទាល់ ដែលនាំមកលើពួកគេនូវសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់គេ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងឡាយរបស់គេ ។

២២ ហើយអស់អ្នកណាដែលស្មោះត្រង់ ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានដោះលែងគ្រប់ពេលវេលានៅពេលដែលបងប្អូនគេ ដែលទុច្ចរិតរាប់ពាន់នាក់ ត្រូវដាក់ទៅក្នុងសេវកភាព ឬត្រូវវិនាសបង់ដោយផ្លែដាវ ឬចុះអន់ថយក្នុងការឥត ជំនឿ ហើយនៅលាយឡំជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន។

២៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពុំដែលមានពេលណានៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ដែល[ក]សប្បាយជាងសម័យមរ៉ូណៃឡើយ ចាប់តាំងពីសម័យ នីហ្វៃមក មែនហើយ ទាំងក្នុងពេលនេះនៅឆ្នាំទីម្ភៃមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីម្ភៃពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ក៏ចប់ក្នុងសន្តិភាពដែរ; មែនហើយ ហើយឆ្នាំទីម្ភៃបីផង ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ប្រាកដ[ក]ជាមានសន្តិភាពនៅក្នុងចំណោម ប្រជាជននីហ្វៃ ប្រសិនបើគ្មានការទាស់ទែងគ្នាមួយដែលកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ អំពីដែនដីលីហៃ និងដែនដីម៉ូរីអានតុន ដែលនៅជាប់ព្រំប្រទល់ដែនដីលីហៃ; ដែនដីទាំងពីរនៅជាប់នឹងឆ្នេរសមុទ្រ ។

២៦ ត្បិតមើលចុះ ប្រជាជនដែលយកដែនដីម៉ូរីអានតុន បានទាមទារយកដែនដីលីហៃមួយភាគ; ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់ផ្ដើមមានការ ទាស់ទែងគ្នាដ៏ក្ដៅមួយរវាងពួកគេ ដរាបដល់ប្រជាជននៃដែនដីម៉ូរីអានតុន បានលើកអាវុធទាស់នឹងបងប្អូនខ្លួន ហើយពួកគេបានប្ដេជ្ញា ចិត្តថា នឹងសម្លាប់ពួកគេចោលដោយដាវ ។

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ប្រជាជនដែលយកដែនដីលីហៃ បានរត់ភៀសខ្លួនទៅខាងជំរុំនៃមរ៉ូណៃ ហើយបានអង្វរឲ្យលោកជួយ; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេពុំមានកំហុសអ្វីសោះ ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលប្រជាជនម៉ូរីអានតុន ដែលដឹកនាំដោយបុរសម្នាក់ មានឈ្មោះថា ម៉ូរីអានតុនបានដឹងថា ប្រជាជនលីហៃបានភៀសខ្លួនទៅខាងជំរុំមរ៉ូណៃ នោះពួកគេភិតភ័យជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងកងទ័ពរបស់មរ៉ូណៃ នឹងមកវាយ មកលើពួកគេ ហើយបំផ្លាញគេចោល ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ម៉ូរីអានតុនបានដាក់ក្នុងចិត្តគេថា ពួកគេត្រូវរត់ភៀសខ្លួន ទៅឯដែនដីដែលនៅខាងជើង ដែលឡោមព័ទ្ធជុំវិញទៅដោយទឹកដ៏ច្រើន ហើយយកដែនដីនោះ ដែលនៅទិសខាងជើង ។

៣០ ហើយមើលចុះ ពួកគេច្បាស់ជាអនុវត្តផែនការនេះ (ដែលច្បាស់ជាដើមហេតុមួយគួរឲ្យយំសោក) ប៉ុន្តែមើលចុះ ម៉ូរីអានតុនជាមនុស្សម្នាក់ ប្រកបទៅដោយចិត្តក្ដៅ ហេតុដូច្នេះហើយ វាខឹងនឹងស្រ្តីបំរើម្នាក់ ហើយវាបានសង្គ្រុបនាង ហើយវាយនាងជាខ្លាំង ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នាងបានរត់ភៀសខ្លួន ហើយបានមកខាងជំរុំនៃមរ៉ូណៃ ហើយបានប្រាប់មរ៉ូណៃនូវគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់ ដែលទាក់ទងនឹងរឿងនេះ ព្រមទាំងអំពីបំណងទាំងឡាយរបស់គេ ចង់រត់ភៀស ទៅក្នុងដែនដីផ្នែកខាងជើងផង ។

៣២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ប្រជាជនដែលនៅឯដែនដីបរិបូរណ៍ ឬនិយាយឲ្យចំ គឺមរ៉ូណៃ ខ្លាចក្រែងពួកគេស្ដាប់តាមពាក្យរបស់ម៉ូរីអានតុន ហើយរួបរួមជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់វា ម្ល៉ោះហើយវានឹងយកបានផ្នែកទាំងឡាយនៃដែនដីនោះ ដែលជាមូលដ្ឋានសំរាប់ផលវិបាកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃមែនហើយ ដែលជាផលវិបាកនាំឲ្យរំលំ[ក]ឥស្សរភាពរបស់គេ ។

៣៣ ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ូណៃបានចាត់ឲ្យទ័ពមួយកង ជាមួយនឹងជំរុំរបស់គេ ចេញទៅស្ទាក់មុខប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុនដើម្បីបញ្ឈប់ការភៀសខ្លួន ចូលទៅដែនដីខាងជើង ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំបាន[ក]ស្ទាក់មុខពួកនោះ រហូតដល់គេបានមកដល់ព្រំប្រទល់ នៃដែនដីចោលស្ងាត់; ហើយនៅទីនោះ ពួកគេបានស្ទាក់មុខពួកនោះ តាមច្រកដ៏ចង្អៀតដែលនៅតាមបណ្ដោយសមុទ្រ ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីទិសខាងជើងមែនហើយ នៅជិតសមុទ្រនៅខាងលិច និងនៅខាងកើត ។

២០ *ក* គ. និង ស. ១:១៤.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ២:៤១.
២៥ *ក* ស.ប. ការទាស់ទែង.
៣២ *ក* ស.ប. ឥស្សរភាព.
៣៤ *ក* អាលម៉ា ៤៦:១៧.

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កងទ័ពដែលម៉ូរ៉ូណៃបានចាត់ឲ្យទៅនោះ ដែលបានដឹកនាំដោយមនុស្សម្នាក់ដែលមាន ឈ្មោះថា ទីអានគុម បានជួបនឹងប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន; ហើយប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន រឹងរូសក្រៃលែង (ដោយត្រូវបានញុះញង់ ដោយអំពើទុច្ចរិតរបស់វា និងពាក្យបញ្ជោររបស់វា) រហូតដល់មានការប្រយុទ្ធមួយចាប់ផ្ដើមឡើងរវាងពួកគេ ហើយនៅក្នុងការប្រយុទ្ធ នោះ ទីអានគុមបានសម្លាប់ម៉ូរីអានតុន ហើយធ្វើឲ្យបរាជ័យដល់កងទ័ពរបស់វា ហើយបានចាប់ពួកវាយកទៅជាឈ្លើយ ហើយបាន ត្រឡប់ទៅកាន់ជំរុំនៃម៉ូរ៉ូណៃវិញ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

៣៦ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុនត្រូវបាននាំមកវិញ ។ ហើយកាលពួកគេធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាថានឹងរក្សាសន្តិភាព នោះពួកគេ ត្រូវបានឲ្យទៅនៅដែនដីម៉ូរីអានតុនវិញ ហើយការសាមគ្គីក៏កើតឡើងរវាងពួកគេនឹងប្រជាជនលីហៃ; ហើយពួកគេក៏បានដីទៅគេវិញដែរ ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលដែលប្រជាជននីហ្វៃបានសន្តិភាពមកវិញ នោះនីហ្វៃហាជាមេចៅក្រម ទីពីរបានស្លាប់ទៅ បន្ទាប់ពីបានបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ដោយភាពស្មោះត្រង់ ដ៏ឥតខ្ចោះនៅចំពោះព្រះ ។

៣៨ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែលោកបានប្រកែកនឹងអាលម៉ាដែរ មិនព្រមយកបញ្ជីទាំងឡាយ និងវត្ថុទាំងឡាយដែលអាលម៉ា និងពួកអយ្យកោលោក ចាត់ទុកជាពិសិដ្ឋបំផុត; ហេតុដូច្នេះហើយ អាលម៉ាបានប្រគល់របស់ទាំងនេះ ទៅកូនប្រុសរបស់លោក គឺហេលេមិន ។

៣៩ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូនប្រុសរបស់នីហ្វៃហា ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះជំនួសឪពុករបស់ ខ្លួន; មែនហើយ លោកត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាមេចៅក្រម និងជាអ្នកអភិបាលលើប្រជាជនដោយពាក្យសម្បថ និងពិធីពិសិដ្ឋថា នឹងជំនុំជំរះដោយសុចរិត ហើយនឹងរក្សាសន្តិភាព និងសេរីភាពរបស់ប្រជាជន ហើយប្រទានដល់ពួកគេ នូវឯកសិទ្ធដ៏ពិសិដ្ឋទាំងឡាយ របស់គេ ក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ មែនហើយ ដើម្បីគាំទ្រ ហើយរក្សានូវឧត្តមគតិនៃព្រះអស់មួយជីវិតលោក ហើយដើម្បីនាំពួកទុច្ចរិត ទៅរកសេចក្ដីយុត្តិធម៌ តាមទោសឧក្រិដ្ឋរបស់គេ ។

៤០ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឈ្មោះលោកគឺ ពេហូរ៉ាន ហើយពេហូរ៉ានបានបំពេញវេទិការបស់ឪពុកលោក ហើយបានចាប់ផ្ដើមរជ្ជកាល របស់លោក នៅចុងឆ្នាំទីម្ភៃបួន ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

ជំពូកទី ៥១

ពួកនិយមស្ដេចរកកែប្រែក្រិត្យវិន័យ ហើយលើកស្ដេចមួយឡើង — ពេហូរ៉ាន និងពួកសេរី ត្រូវបានគាំទ្រដោយសម្លេងរបស់ប្រជាជន — ម៉ូរ៉ូណៃបង្ខំពួកនិយមស្ដេច ឲ្យការពារសេរីភាពរបស់ពួកគេ ឬក៏ត្រូវយកទៅប្រហារជីវិតចោល — អាម៉ាលិកាយ និងពួកសាសន៍លេមិន យកបានទីក្រុងដ៏មាំមួនជាច្រើន — ទីអានគុមកំចាត់ការរាតត្បាតនៃពួកលេមិន ហើយប្រហារអាម៉ាលិកាយ នៅក្នុងត្រសាលរបស់ទ្រង់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៧–៦៦ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ពួកគេបានសាងសន្តិភាព រវាងប្រជាជនរបស់លីហៃនឹងប្រជាជនរបស់ម៉ូរីអានតុន អំពីដែនដីទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានចាប់ផ្ដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំ ក្នុងសន្តិភាព ។

២ ក៏ប៉ុន្តែ ពួកគេពុំបានរក្សាសន្តិភាពទាំងស្រុងនៅលើដែនដីយូរប៉ុន្មានទេ ព្រោះចាប់ផ្ដើមមានការទាស់ទែងគ្នាមួយ នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន អំពីមេចៅក្រមពេហូរ៉ាន; ត្បិតមើលចុះ មានប្រជាជនមួយផ្នែក ដែលមានបំណងចង់ឲ្យចំណុចពិសេសខ្លះនៃ ក្រិត្យវិន័យត្រូវកែប្រែ ។

៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពេហូរ៉ានពុំព្រមកែប្រែ ឬពុំសុខចិត្តឲ្យក្រិត្យវិន័យនោះ ត្រូវបានកែប្រែសោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកពុំបានស្ដាប់ តាមពួកជនដែលដាក់ពាក្យសំណូមពរ អំពីការកែប្រែក្រិត្យវិន័យនោះឡើយ ។

៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកជនដែលចង់ឲ្យក្រិត្យវិន័យត្រូវកែប្រែនោះក៏ខឹងនឹងលោក ហើយមានបំណងចង់ឲ្យលោកឈប់ធ្វើជាមេចៅក្រម លើដែនដីនេះតទៅទៀតហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយក៏កើតមានការទាស់ទែងដ៏ក្ដៅមួយអំពីរឿងនេះ ប៉ុន្តែមិនដល់មានការខ្ចាយឈាមទេ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកដែលមានបំណងចង់ឲ្យពេហូរ៉ាន ត្រូវធ្លាក់ពីវេទិកាជំនុំជំរះនោះ ត្រូវបានហៅថា ពួកនិយមស្ដេច ព្រោះពួកគេមានបំណងចង់ឲ្យក្រិត្យវិន័យ ត្រូវកែប្រែតាមរបៀបមួយ ដែលរំលំរដ្ឋាភិបាលសេរី ហើយបង្កើតឲ្យមាន ស្ដេចមួយលើដែនដីនេះ ។

៦ ហើយពួកអ្នកដែលមានបំណងចង់ឲ្យពេហូរ៉ាន នៅធ្វើជាមេចៅក្រមលើដែនដីនេះ បានដាក់ឈ្មោះពួកគេថា ពួកសេរី; ម្ល៉ោះហើយ មានការបែកបាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ព្រោះពួកសេរីបានស្បថ ឬបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាថា នឹងរក្សាសិទ្ធិរបស់ពួកគេ និងឯកសិទ្ធិទាំងឡាយនៃសាសនារបស់ពួកគេ ដោយរដ្ឋាភិបាលសេរីមួយ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បញ្ហានៃការទាស់ទែងគ្នារបស់ពួកគេនេះ ត្រូវបានដោះស្រាយ ដោយសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងរបស់ប្រជាជនបានគាំទ្រពួកសេរី ហើយពេហូរ៉ានបានរក្សាវេទិកាជំនុំជំរះដែលនាំឲ្យ មានការអរីករាយជាខ្លាំង នៅក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់ពេហូរ៉ាន និងប្រជាជននៃឥស្សរភាពជាច្រើនគ្នាផង ពួកគេក៏បានធ្វើឲ្យពួក និយមស្ដេចស្ងប់ស្ងាត់ ដែលពួកគេមិនហ៊ានប្រឆាំងតបតឡើយ តែត្រូវបានបង្ខំឲ្យរក្សាឧត្ដមគតិនៃសេរីភាពវិញ។

៨ [ក]ឥឡូវនេះ ពួកជនដែលគាំទ្រស្ដេច គឺជាពួកអ្នកដែលមានត្រកូលខ្ពស់ ហើយពួកគេបានស្វែងរកធ្វើជាស្ដេច; ហើយពួកគេត្រូវបាន គាំទ្រ ដោយពួកអ្នកដែលស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចលើប្រជាជន ។

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះគឺជាពេលដ៏សំខាន់មួយ ដែលមានការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយបែបនេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ; ត្បិត មើលចុះ អាម៉ាលិកាយបានចាក់រុកចិត្តនៃពួកសាសន៍លេមិនជាថ្មីទៀត ឲ្យទាស់នឹងប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ ហើយទ្រង់កំពុងតែប្រមូល ពួកទាហាន ពីគ្រប់តំបន់នៃអស់ទាំងដែនដីរបស់ទ្រង់ ហើយប្រដាប់អាវុធឲ្យគេ ហើយរៀបចំធ្វើ[ក]សង្គ្រាមដោយអស់ទាំងការព្យាយាម; ព្រោះទ្រង់បានស្បថថា នឹងផឹកឈាមរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ ។

១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងនឹងឃើញថា ពាក្យសន្យារបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានធ្វើនោះ គឺគ្មានការប្រយ័ត្នប្រយែងសោះ; ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់បានរៀបចំខ្លួន និងពលទ័ពរបស់ទ្រង់ដែរ ដើម្បីមកធ្វើចម្បាំងតទល់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

១១ ឥឡូវនេះ ពលទ័ពរបស់ទ្រង់ពុំសូវធំដូចពួកគេពីមុនទេ ដោយព្រោះច្រើនពាន់នាក់ត្រូវស្លាប់ ដោយដៃនៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ប៉ុន្តែ ទោះជាគេមានការខូចខាតដ៏ធំក៏ដោយ គង់តែអាម៉ាលិកាយប្រមូលបានកងទ័ពដ៏ធំអស្ចារ្យមួយដែរ ដរាបដល់ទ្រង់មិនខ្លាចចុះមកដែនដី សារ៉ាហិមឡាឡើយ ។

១២ មែនហើយ ទាំងអាម៉ាលិកាយក៏បានចុះមកផ្ទាល់ នៅខាងមុខពួកលេមិន ។ ហើយនៅឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ហើយនៅក្នុងពេលដដែលនេះ ដែលពួកគេបានចាប់ផ្ដើមដោះស្រាយរឿងរ៉ាវ នៃការទាស់ទែងគ្នារបស់ពួកគេអំពីមេចៅក្រម ពេហូរ៉ាន ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកអ្នកដែលខ្លួនហៅថា ពួកនិយមស្ដេច បានឮថា ពួកសាសន៍លេមិនកំពុងតែមក ច្បាំងនឹងពួកគេ នោះពួកគេសែនរីករាយនៅក្នុងចិត្ត; ហើយពួកគេបានប្រកែកមិន[ក]ព្រមកាន់អាវុធសោះ ព្រោះពួកគេខឹងនឹងមេចៅក្រម និងប្រជាជននៃឥស្សរភាពផងថា ពួកគេមិនព្រមកាន់អាវុធ ការពារប្រទេសរបស់គេទេ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលម៉ូរ៉ូណៃបានឃើញដូច្នោះ ហើយបានឃើញផងដែរថា ពួកលេមិនកំពុងតែលើក ទ័ពមក ក្នុងព្រំប្រទល់ទាំងឡាយនៃដែនដី នោះលោកក៏ខឹងជាអតិបរមា ដោយព្រោះភាពរឹងទទឹងរបស់ពួកជន ដែលលោកបានខិតខំធ្វើ ការដោយសេចក្ដីព្យាយាមជាខ្លាំង ដើម្បីរក្សា; មែនហើយ លោកបានខឹងជាអតិបរមា ព្រលឹងលោកពោរពេញទៅដោយកំហឹងខឹងនឹង ពួកគេ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានធ្វើសំណូមពរមួយ តាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ទៅលោកអភិបាលនៃដែនដី សូមឲ្យលោកអានវា ហើយប្រទានដល់លោក (ម៉ូរ៉ូណៃ) នូវអំណាច ដើម្បីបង្ខំពួកជនដែលបែកចេញទាំងនោះឲ្យការពារប្រទេស របស់គេ ឬក៏ត្រូវប្រហារជីវិតបង់ ។

១៦ ព្រោះគឺជាការកង្វល់ទីមួយរបស់លោក គឺបញ្ចប់នូវការទាស់ទែងគ្នា និងការបែកចេញបែបនេះ ក្នុងចំណោមប្រជាជន; ត្បិតមើលចុះ តាំងពីមុនមក ការណ៍នេះហើយដែលជាដើមហេតុនៃអស់ទាំងសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការណ៍នោះត្រូវបានយល់ព្រម តាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃបានបញ្ជាទ័ពរបស់លោកថា ត្រូវប្រឆាំងនឹងពួកនិយមស្ដេចទាំងនោះ ដើម្បីទាញ ទម្លាក់នូវសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃរបស់គេ និងអភិជនភាពរបស់គេ ហើយពង្រាបវាដល់ដី ឬក៏ពួកគេត្រូវកាន់អាវុធ ហើយគាំទ្រដល់ឧត្ដមគតិនៃ ឥស្សរភាព ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពបានលើកទៅទាស់នឹងពួកគេ; ហើយពួកគេត្រូវបានទាញទម្លាក់នូវ

៥១ ៨ក ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
៩ ក អាលម៉ា ៤៩:២៦–២៧.
១៣ ក អាលម៉ា ៤៦:១០–១៦.

សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ របស់ពួកគេ និងអភិជនភាពរបស់ពួកគេ
ដរាបដល់ពេលណាដែលពួកគេបានលើកគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យ
សង្គ្រាមរបស់គេ ដើម្បី ប្រយុទ្ធតទល់នឹងទ័ពរបស់មរ៉ូណៃ នោះ
ពួកគេត្រូវកាប់ទម្លាក់ចុះ ហើយត្រូវពង្រាបដល់ដី ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មាន[ក]ពួកដែល
បែកចេញនោះចំនួនបួនពាន់នាក់ ដែលត្រូវកាប់ទម្លាក់ចុះដោយ
ដាវ ហើយពួកមេដឹកនាំរបស់គេទាំងនោះ ដែលពុំត្រូវ
ស្លាប់ក្នុងសមរភូមិ នោះត្រូវចាប់ ហើយដាក់ក្នុងគុក ព្រោះគ្មាន
ពេលសំរាប់ជំនុំជំរះ ពួកគេ នៅក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។
២០ ហើយពួកអ្នកដែលបែកចេញ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន
ដោយពុំចង់ត្រូវកាប់ទម្លាក់ទៅលើដីដោយដាវ [ក]ក៏បានចុះចូលក្រោម
ទង់ឥស្សរភាព ហើយត្រូវបានបង្ខំឲ្យលើកទង់ឥស្សរភាពឡើងលើ
ប៉មទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងនៅក្នុងទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួក
គេ ហើយលើកអាវុធការពារប្រទេសរបស់ពួកគេផង ។
២១ ម្ល៉ោះហើយ មរ៉ូណៃបានកំចាត់ពួកនិយមស្ដេចទាំងនោះ
រហូតដល់គ្មានអ្នកណាម្នាក់មាននាមថា ជាអ្នកនិយម
ស្ដេចទៀតសោះ; ម្ល៉ោះហើយ លោកបានបញ្ចប់ភាពរឹងទទឹង
និងសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ របស់ពួកមនុស្សដែលអះអាងថា ជាឈាម
អភិជន; ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបាន នាំចុះឲ្យធ្វើខ្លួនទន់ទាប ដូចបងប្អូនគេ
ហើយប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាច ដើម្បីសេរីភាពរបស់ពួកគេ
ដែលរួចផុតពីសេវកភាព ។
២២ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
[ក]មរ៉ូណៃកំពុងតែបញ្ឈប់សង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ
បែប នេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនផ្ទាល់របស់លោក ហើយ
ដាក់ឲ្យគេរស់នៅក្នុងសេចក្ដីសុខសាន្ត និងអារ្យធម៌ ហើយធ្វើ
ការចាត់ចែង ទាំងឡាយ ដើម្បីរៀបចំធ្វើសង្គ្រាមនឹងពួកសាសន៍
លេមិន មើលចុះ ពួកលេមិនបានចូលមកលើដែនដីមរ៉ូណៃ ដែល
នៅក្នុងព្រំប្រទល់ ជិតមាត់សមុទ្រ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ
ពុំមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ នៅក្នុងទីក្រុងមរ៉ូណៃឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ អាម៉ាលិកាយបានរុញច្រានពួកគេ ដោយប្រហារ
មនុស្សអស់ជាច្រើន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
អាម៉ាលិកាយយកបាន ទីក្រុងនោះ មែនហើយ យកអស់ទាំង
បន្ទាយការពាររបស់ពួកគេ ។
២៤ ហើយពួកអ្នកដែលបានរត់ភៀសចេញពីទីក្រុងមរ៉ូណៃ
បានទៅដល់ទីក្រុងនីហ្វៃហា; ហើយព្រមទាំងប្រជាជននៃទីក្រុង
លីហៃផង បានប្រមូលគ្នាមក ហើយបានធ្វើការរៀបចំ ហើយបាន
ប្រុងប្រៀបខ្លួន ដើម្បីច្បាំងនឹងពួកលេមិន ។
២៥ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាម៉ាលិកាយមិនឲ្យ
ពួកលេមិន ទៅច្បាំងនឹងទីក្រុងនីហ្វៃហាទេ ប៉ុន្តែ ទុកពួក
គេនៅជិតឆ្នេរ សមុទ្រ ដោយដាក់ទ័ពនៅគ្រប់ទីក្រុង ដើម្បីរក្សា
ហើយការពារទីក្រុងនោះ ។
២៦ ម្ល៉ោះហើយ ទ្រង់បានបន្តទៅ គឺយកបានទីក្រុងជាច្រើន
ទីក្រុងនីហ្វៃហា និងទីក្រុងលីហៃ និងទីក្រុងម៉ូរីអានតុន និងទីក្រុង
អោមណើរ និងទីក្រុងគីឌ និងទីក្រុងមូលេក ទីក្រុងអស់ទាំងនេះ
នៅលើព្រំប្រទល់ខាងកើតទាំងឡាយ ជិតឆ្នេរសមុទ្រ ។
២៧ ម្ល៉ោះហើយ ពួកលេមិនយកបាន គឺដោយកលល្បិចរបស់
អាម៉ាលិកាយ នូវទីក្រុងជាច្រើន ដោយចំនួនទ័ពដ៏ច្រើនឥតគណនា
របស់ពួកគេ [ក]គឺទីក្រុងទាំងអស់នេះត្រូវបានសង់យ៉ាងមាំមួន តាម
របៀបបន្ទាយទាំងឡាយរបស់មរ៉ូណៃ; ទីក្រុងទាំងអស់នេះត្រូវ
បាន ទៅជាតំបន់ការពារទាំងឡាយ សំរាប់ពួកលេមិន ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើ
ដំណើរទៅដល់ព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ នៃដែនដីបរិបូរណ៍ ដោយ
រុញច្រាន ពួកនីហ្វៃនៅខាងមុខគេ ហើយប្រហារអស់ជាច្រើន ។
២៩ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានជួបប្រទះ
នឹងទីអានគុម ដែលបាន[ក]សម្លាប់ម៉ូរីអានតុន ហើយបានស្ទាក់មុខ
ប្រជាជនរបស់វា នៅពេលវារត់ភៀសខ្លួន ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកក៏បាន
ស្ទាក់មុខអាម៉ាលិកាយដែរ នៅពេលទ្រង់កំពុងតែធ្វើដំណើរទៅ
មុខ ជាមួយនឹងកងទ័ពដ៏ច្រើនរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចវាយយក
ដែនដីបរិបូរណ៍ និងដែនដីដែលនៅខាងជើងផង។
៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់បានជួបប្រទះនឹងការខកចិត្ត ដោយត្រូវ
រុញឲ្យថយក្រោយ ដោយទីអានគុម និងទ័ពរបស់លោក ព្រោះពួក
គេជាអ្នកចម្បាំងដ៏ខ្លាំងពូកែ; ព្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នារបស់ទីអានគុម
ឈ្នះពួកសាសន៍លេមិន ខាងវិស័យកម្លាំង និងខាងការប៉ិនប្រសប់
ក្នុងសង្គ្រាម ដរាបដល់ពួកគេមានប្រៀបទៅលើពួកលេមិន ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានវាយ
រំខានពួកគេ ដរាបដល់ពួកគេបានសម្លាប់ពួកនោះចោល រហូត
ដល់មេឃ ងងឹត ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុម
និងទ័ពរបស់លោក បានបោះត្រសាលរបស់ខ្លួន នៅឯព្រំប្រ

១៩ *ក* អាលម៉ា ៦០:១៦.
២០ *ក* អាលម៉ា ៤៦:១២–១៣.
២២ *ក* ស.ប. មរ៉ូណៃ, មេទ៉ព.
២៧ *ក* អាលម៉ា ៤៨:៨–៩.
២៩ *ក* អាលម៉ា ៥០:៣៥.

ទល់នៃដែនដី បរិបូរណ៍; ហើយអាម៉ាលិកាយបានបោះត្រសាល
របស់ទ្រង់ នៅក្នុងព្រំប្រទល់លើឆ្នេរខ្សាច់ជិតមាត់សមុទ្រ ហើយ
តាមរបៀបនេះ ពួកគេត្រូវរុញច្រាន ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះពេលយប់មក
ដល់ នោះទីអានគុម និងអ្នកបំរើរបស់លោក បានលួចចេញទៅក្រៅ
នៅពេលយប់ ហើយបានទៅក្នុងជំរុំរបស់អាម៉ាលិកាយ; ហើយ
មើលចុះ ការលង់លក់បានឈ្នះលើពួកគេ ព្រោះពួកគេនឿយហត់ជា
ខ្លាំង ដែលបណ្ដាលមកពីការធ្វើការ ដោយកម្លាំង និងកំដៅថ្ងៃ ។
៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុមបានលួច
ចូលទៅដោយសម្ងាត់ ទៅក្នុងត្រសាលស្ដេច ហើយបាន
ចាក់លំពែង ទៅលើបេះដូងរបស់ទ្រង់; ហើយលោកបានធ្វើឲ្យ
ស្ដេចសុគតមួយរំពេច ដោយពុំបានធ្វើឲ្យពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់
ភ្ញាក់ឡើយ ។
៣៥ ហើយលោកបានត្រឡប់មកជំរុំរបស់លោកវិញ
ដោយសម្ងាត់ ហើយមើលចុះ ទ័ពរបស់លោកកំពុងដេកលក់
ហើយលោកបាន ដាស់ពួកគេឡើង ហើយប្រាប់ពួកគេ
ពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលលោកបានធ្វើ ។
៣៦ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ពលោកប្រុងប្រៀបខ្លួន
ជាស្រេច ខ្លាចក្រែងពួកលេមិនបានក្រោកឡើង ហើយ
មកវាយលុកលើ ពួកគេ ។
៣៧ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ; ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវ
ជីវិតអាម៉ាលិកាយទៅ ៕

ជំពូកទី ៥២

អាំម៉ូរ៉ុនបន្តរាជជាស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិនពីអាម៉ាលិកាយ — មូរ៉ូណៃ ទីអានគុម និងលីហៃ ដឹកនាំពួកសាសន៍នីហ្វៃ នៅក្នុងសង្គ្រាម មួយដ៏ប្រកបដោយជោគជ័យ ប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍លេមិន — ទីក្រុងមូលេកត្រូវយកបានមកវិញ ហើយយ៉ាកុបជាសាសន៍សូរាំត្រូវស្លាប់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៦–៦៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំ
មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ មើលចុះ
កាលពួក លេមិនបានភ្ញាក់ឡើង នៅព្រឹកទីមួយនៃខែទីមួយ មើលចុះ
ពួកគេបានឃើញថា អាម៉ាលិកាយសុគត នៅក្នុងត្រសាលផ្ទាល់
របស់ទ្រង់; ហើយពួកគេក៏បានឃើញដែរថា ទីអានគុមបាន
ប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីមកច្បាំងនឹងពួកគេក្នុងថ្ងៃនោះ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកលេមិនបានឃើញយ៉ាងនេះ ពួកគេ
តក់ស្លុតជាខ្លាំង; ហើយពួកគេបានបោះបង់ចោលគំរោងការ ក្នុង
ការលើក ទ័ពទៅដែនដីទិសខាងជើង ហើយបានដកថយ ជាមួយ
នឹងកងទ័ពទាំងអស់របស់គេ ចូលទៅក្នុងទីក្រុងមូលេក ហើយបាន
ស្វែងរកកិច្ចការពារ នៅក្នុងបន្ទាយការពារទាំងឡាយរបស់គេវិញ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺព្រះអនុជរបស់
អាម៉ាលិកាយ ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាស្ដេចលើប្រជាជន
ហើយទ្រង់មាន នាមថា អាំម៉ូរ៉ុន; ម្ល៉ោះហើយ ស្ដេចអាំម៉ូរ៉ុន គឺជា
ព្រះអនុជរបស់ស្ដេចអាម៉ាលិកាយ ត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យ
សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យទ័ព
ទ្រង់រក្សាទីក្រុងទាំងនោះ ដែលពួកគេយកបាន ដោយការ
ខ្ចាយឈាម; ត្បិតពួកគេពុំដែលយកបានទីក្រុងណា ដោយពួក
គេពុំបានបាត់បង់ឈាមជាច្រើននោះឡើយ ។
៥ ហើយឥឡូវនេះ ទីអានគុមបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមិន
តាំងចិត្តរក្សាទីក្រុងទាំងនោះ ដែលគេយកបាន និងផ្នែកទាំង
ឡាយនៃ ដែនដីដែលពួកគេយកបាន ហើយដោយបានឃើញដែរ
នូវចំនួនទ័ពរបស់ពួកគេដ៏ច្រើនក្រៃលែង ទើបទីអានគុមគិតថា ពុំ
មែនជាការចាំបាច់ ដែលលោកត្រូវវាយប្រហារពួកគេ នៅក្នុង
បន្ទាយរបស់គេទេ ។
៦ ប៉ុន្តែ លោកបានរក្សាទ័ពរបស់លោកនៅជុំវិញ
ហាក់បីដូចរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម មែនហើយ ហើយការពិត
លោកកំពុងតែរៀបចំការ ពារខ្លួន ទប់ទល់នឹងពួកគេ ដោយ
[ក]ពូនជាជញ្ជាំងជុំវិញ ហើយរៀបចំទីកន្លែងលាក់ទ័ពទាំងឡាយ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបន្តការ
រៀបចំធ្វើសង្គ្រាមបែបដូច្នេះ រហូតដល់មូរ៉ូណៃបានបញ្ជូនទ័ពមួយ
ចំនួនធំ មកបន្ថែមលើកម្លាំងកងទ័ពរបស់លោក ។
៨ ហើយមូរ៉ូណៃបានផ្ញើបញ្ជាទាំងឡាយមកលោកថា
លោកត្រូវរក្សាទុកអស់ទាំងឈ្លើយ ដែលបានធ្លាក់មកក្នុង
កណ្ដាប់ដៃរបស់លោក; ព្រោះកាលណាពួកលេមិនចាប់បាន
ជាឈ្លើយចំនួនច្រើន លោកត្រូវរក្សាទុក អស់ទាំងឈ្លើយនៃពួក
សាសន៍លេមិន ដើម្បីជាតម្លៃលោះ ពួកជន ដែលត្រូវពួក
លេមិនចាប់យកទៅ ។

៥២ ៦ *ក* អាលម៉ា ៥០:១–៦; ៥៣:៣–៥.

៩ ហើយលោកបានផ្ញើបញ្ជាទាំងឡាយទៅលោកថា លោកត្រូវពង្រឹងដែនដីបរិបូរណ៍ ហើយរក្សាផ្លូវដ៏ចង្អៀត ដែលនាំទៅកាន់ដែន ដីប៉ែកខាងជើង ខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍លេមិន យកបានចំណុចនោះ ហើយមានអំណាចនឹងវាយរំខានពួកគេតាមគ្រប់ទិស ។

១០ ហើយម៉ូរ៉ូណៃក៏បានផ្ដាំមកលោកដែរ ដោយមានបំណងចង់ឲ្យលោកមានចិត្តស្មោះត្រង់ ក្នុងការរក្សាដែនដីមួយភាគនេះ ហើយថា លោកត្រូវស្វែងរកគ្រប់ឱកាស ដើម្បីវាយពួកសាសន៍លេមិននៅភូមិភាគនោះ ឲ្យច្រើនតាមកម្លាំងរបស់លោក ក្រែងលោកអាចយកបាន មកវិញ ដោយឧបាយសឹក ឬមធ្យោបាយអ្វីផ្សេងទៀត នូវទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលត្រូវពួកគេយកបានទៅ ហើយថា លោកក៏ត្រូវពង្រឹង និងបន្ថែមកម្លាំងដល់ទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលនៅព័ទ្ធជុំវិញផង ដែលពុំទាន់ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិន ។

១១ ហើយលោកក៏បានប្រាប់មកលោកថា ខ្ញុំចង់មកជួបនឹងអ្នក ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកលេមិននៅខាងមុខពួកយើង ក្នុងព្រំប្រទល់ដែនជិតសមុទ្រ ខាងលិច; ហើយមើលចុះ ខ្ញុំទៅតតាំងនឹងពួកគេ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនអាចមកជួបអ្នកបានទេ ។

១២ ឥឡូវនេះ ស្ដេច (អាំម៉ូរ៉ុន) បានចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានប្រាប់ឲ្យអគ្គមហេសីស្ដេចជ្រាប អំពីការសុគតនៃព្រះជេដ្ឋា របស់ទ្រង់ ហើយបានប្រមូលមនុស្សមួយចំនួនធំ ហើយបានលើកទៅវាយទល់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ នៅឯព្រំប្រទល់ជិតសមុទ្រខាងលិច ។

១៣ ម្ល៉ោះហើយ ទ្រង់បានខិតខំដើម្បីបង្ក្រាបពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងដើម្បីដេញចេញនូវកងកម្លាំងរបស់គេមួយភាគពីភូមិភាគនោះ នៅពេល ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកជនដែលទ្រង់បានដាក់ឲ្យនៅតាមទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលទ្រង់យកបាននោះ គឺពួកគេក៏ត្រូវវាយបង្ក្រាបពួកសាសន៍ នីហ្វៃ នៅលើព្រំប្រទល់ទាំងឡាយជិតសមុទ្រខាងកើត ហើយត្រូវយកដែនដីពួកគេឲ្យបានច្រើនតាមកម្លាំងរបស់គេ តាមកម្លាំងរបស់ពល ទ័ពគេ ។

១៤ ម្ល៉ោះហើយ ពួកនីហ្វៃស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងឡាយប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ គឺនៅចុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម គឺទីអានគុម តាមបញ្ជារបស់ម៉ូរ៉ូណៃ — ដែលជាអ្នកបានបង្កើតពលទ័ពដើម្បីការពារព្រំប្រទល់ខាងត្បូង និងខាងលិចរបស់ដែនដី ហើយបានចាប់ផ្ដើមធ្វើដំណើរ ឆ្ពោះទៅឯដែន ដីបរិបូរណ៍ ដើម្បីលោកអាចជួយទីអានគុម និងទ័ពរបស់លោក នៅក្នុងការដណ្ដើមយកទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលគេបានបាត់បង់នោះមកវិញ —

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុមបានទទួលបញ្ជាទាំងឡាយ ឲ្យធ្វើការវាយប្រហារទៅលើទីក្រុងមូលេក ហើយយកវា មកវិញ ប្រសិនបើមានលទ្ធភាពធ្វើបាន ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុមបានធ្វើការរៀបចំ ដើម្បីវាយប្រហារទីក្រុងមូលេក ហើយលើកទ័ពលោកទៅវាយពួកលេមិន; ប៉ុន្តែលោកបានឃើញថា គ្មានលទ្ធភាពឲ្យលោកយកឈ្នះលើពួកគេបានឡើយ នៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងបន្ទាយការពារ របស់គេ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបោះបង់ចោលផែនការទាំងឡាយរបស់លោក ហើយបានត្រឡប់ទៅទីក្រុងបរិបូរណ៍វិញ ដើម្បីរង់ចាំ ម៉ូរ៉ូណៃមកដើម្បីលោកអាចទទួលកម្លាំងដល់កងទ័ពលោក ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃបានមកដល់ជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់លោក នៅឯដែនដីបរិបូរណ៍ នៅចុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

១៩ ហើយនៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបី នោះម៉ូរ៉ូណៃ និងទីអានគុម និងពួកមេទ័ពឯកជាច្រើន បានប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាសង្គ្រាម — នូវអ្វីៗដែលពួកគេ ត្រូវធ្វើ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកលេមិនចេញមកច្បាំងនឹងពួកគេ ឬថា ពួកគេអាចប្រើមធ្យោបាយយ៉ាងណា ដើម្បីបញ្ឆោរពួកគេឲ្យចេញមក ពីតំបន់ការ ពារទាំងឡាយរបស់គេ ដើម្បីពួកគេអាចយកប្រៀបលើពួកនោះ ហើយយកទីក្រុងមូលេកវិញ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាត់អ្នកសារទូតទាំងឡាយ ឲ្យទៅកន្លែងកងទ័ពសាសន៍លេមិន ដែលការពារទីក្រុង មូលេក ជួបនឹងមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ដែលមានឈ្មោះថា យ៉ាកុប ដោយមានបំណងចង់ឲ្យគាត់ចេញមកជាមួយនឹងពលទ័ពគាត់ ដើម្បីជួប នឹងពួកគេនៅលើទីវាលនៅចន្លោះទីក្រុងទាំងពីរ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ យ៉ាកុបដែលជាសាសន៍សូរាំ មិនព្រមចេញមកជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ គាត់ ដើម្បីជួបនឹងពួកគេនៅលើទីវាលឡើយ ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃគ្មានសេចក្ដីសង្ឃឹមថានឹងបានជួបពួកគេនៅលើទីដែលល្អទេ ហេតុដូច្នេះហើយ លោក បានសំរេចចិត្តទៅលើផែនការមួយថា លោកនឹងបញ្ឆោតពួកលេមិន ឲ្យចេញពីតំបន់ការពារទាំងឡាយរបស់គេ ។

៩ *ក* អាលម៉ា ២២:៣២; មរមន ២:២៩.

២២ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបញ្ជាឲ្យទីអានគុម នាំយកទ័ពមួយចំនួនតូច ហើយដើរទៅជិតឆ្នេរសមុទ្រ; រីឯមរ៉ូណៃ និងកងទ័ពលោក នៅពេលយប់ បានដើរទៅក្នុងទីរហោស្ថាន នៅខាងលិចទីក្រុងមូលេក; ម្ល៉ោះហើយ ដល់ស្អែកឡើង កាលពួកអ្នកយាមរបស់ពួកលេមិន បានឃើញទីអានគុម ពួកគេបានរត់ទៅប្រាប់ការណ៍នេះដល់យ៉ាកុប ជាមេដឹកនាំរបស់ខ្លួន ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍លេមិន បានលើកទៅប្រយុទ្ធនឹងទីអានគុម ដោយសន្និដ្ឋានថា មកពីចំនួនទ័ព ពួកគេនោះពួកគេនឹងឈ្នះទីអានគុម ព្រោះលោកមានទ័ពតិច ។ ហើយនៅពេលទីអានគុមបានឃើញពលទ័ពសាសន៍លេមិន ចេញមកតតាំង នឹងលោក នោះលោកបានចាប់ផ្ដើមដកថយ ទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ នៅទិសខាងជើង ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឃើញថា លោកបានចាប់ផ្ដើមរត់គេច នោះពួកគេកើតចិត្តក្លាហានឡើង ហើយបានដេញតាមពួកគេដោយខ្លាំងក្លា ។ ហើយកាលទីអានគុមកំពុងតែនាំពួកលេមិន ដែលដេញតាមពួកគេ ដោយឥតបានផលអ្វីសោះ មើលចុះ មរ៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យកងទ័ពលោកមួយភាគ ដែលនៅជាមួយនឹងលោក លើកចូលក្នុងទីក្រុង ហើយយកទីក្រុងនោះទៅ ។

២៥ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ ហើយបានសម្លាប់អស់អ្នកដែលត្រូវទុកឲ្យនៅការពារទីក្រុងនោះ មែនហើយ គឺអស់អ្នកដែលមិន ព្រមដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមចុះចាញ់ ។

២៦ ម្ល៉ោះហើយ មរ៉ូណៃយកបានទីក្រុងមូលេក ដោយប្រើកងទ័ពមួយភាគរបស់លោក នៅពេលដែលលោកលើកទ័ពដែលនៅសល់ ទាំងប៉ុន្មាន ទៅជួបប្រយុទ្ធនឹងពួកលេមិន នៅពេលដែលពួកគេត្រឡប់ ពីដេញតាមទីអានគុមមកវិញ ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានដេញតាមទីអានគុម រហូតដល់ពួកគេបានទៅជិតដល់ទីក្រុងបរិបូរណ៍ ហើយ នៅពេលនោះ ពួកគេបានជួបនឹងលីហៃ និងកងទ័ពមួយតូច ដែលត្រូវបានទុក ដើម្បីការពារទីក្រុងបរិបូរណ៍ ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ កាលពួកមេទ័ពឯករបស់ពួកលេមិន បានឃើញលីហៃ និងកងទ័ពរបស់លោក មកតតាំងនឹងពួកគេ នោះពួកគេបានរត់គេច ដោយច្របូកច្របល់ជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងពួកគេមិនអាចទៅដល់ទីក្រុងមូលេកវិញ មុនពេលលីហៃវាយពួកគេឲ្យ បរាជ័យ; ព្រោះពួកគេនឿយហត់ ដោយព្រោះដំណើរទ័ពរបស់គេ ហើយទ័ពរបស់លីហៃនៅថ្មី ។

២៩ ឥឡូវនេះ ពួកលេមិន មិនបានដឹងថា មរ៉ូណៃនៅពីក្រោយពួកគេ ជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់លោកទេ; ហើយពួកគេគ្រាន់តែខ្លាចលីហៃ និងទ័ពរបស់លោកតែប៉ុណ្ណោះ ។

៣០ ឥឡូវនេះ លីហៃពុំមានបំណងចង់វាយទៅលើពួកគេ មុនពេលពួកគេជួបប្រយុទ្ធនឹងមរ៉ូណៃ និងកងទ័ពរបស់លោកនោះឡើយ ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មុនពេលពួកលេមិនដកថយបានឆ្ងាយ នោះពួកគេត្រូវហ៊ុំព័ទ្ធ ដោយពួកនីហ្វៃ ដោយទ័ពរបស់ មរ៉ូណៃនៅម្ខាង ហើយទ័ពរបស់លីហៃនៅម្ខាងទៀត ទ័ពអស់ទាំងនេះនៅថ្មី ហើយពោរពេញទៅដោយកម្លាំង; តែពួកលេមិននឿយហត់ ដោយព្រោះដំណើរដ៏ឆ្ងាយរបស់គេ ។

៣២ ហើយមរ៉ូណៃបានបញ្ជាទ័ពរបស់លោកថា ត្រូវវាយប្រហារពួកគេ រហូតដល់ពួកគេប្រគល់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមចុះចាញ់ ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ាកុប ដែលជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ជា[ក]សាសន៍សូរាំផង ហើយមានចិត្តមិនចុះចាញ់ វាបាន ដឹកនាំពួកលេមិនច្បាំងតទៅទៀត យ៉ាងខ្លាំងក្លាក្រៃលែង តទល់នឹងមរ៉ូណៃ ។

៣៤ ដោយមរ៉ូណៃនៅយាំងផ្លូវពួកគេ ហេតុដូច្នេះហើយ យ៉ាកុបប្ដេជ្ញាថា នឹងសម្លាប់ពួកគេ ហើយបើកផ្លូវទៅទីក្រុងមូលេកឲ្យបាន ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ មរ៉ូណៃ និងទ័ពរបស់លោកមានកម្លាំងជាង; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំបានបើកផ្លូវឲ្យពួកលេមិនឡើយ ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធដោយដៃទាំងពីរ ដោយសេចក្ដីខ្លាំងក្លាហួសប្រមាណ; ហើយមានមនុស្សជា ច្រើនត្រូវស្លាប់ទាំងសងខាង; មែនហើយ ហើយមរ៉ូណៃត្រូវរបួស ហើយយ៉ាកុបក៏ស្លាប់ទៅ ។

៣៦ ហើយលីហៃវាយសម្រុកពីខាងក្រោយពួកគេ ដោយភាពខ្លាំងក្លា ដោយកងពលដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់លោក ធ្វើឲ្យពួកលេមិន ដែលនៅ ខាងក្រោយ ដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមចុះចាញ់; ហើយពួកវាដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដោយមានការច្របូកច្របល់ជាខ្លាំង មិនដឹងថា ត្រូវទៅ ឬត្រូវវាយទេ ។

៣៧ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃ ដោយបានឃើញពួកវាមានការច្របូកច្របល់ ទើបលោកនិយាយទៅគេថា៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាយកគ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់អ្នក ហើយទម្លាក់ចុះចាញ់ មើលចុះ យើងនឹងហាមមិនឲ្យកំចាយឈាមអ្នកទេ ។

៣៣ *ក* អាលម៉ា ៣១:១២.

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិន
បានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះពួកមេទ័ពឯករបស់គេ អស់
ទាំងជនដែលមិន បានស្លាប់នៅឡើយ បានចេញមក ហើយបាន
បោះគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ទៅក្បែរជើងរបស់
ម៉ូរ៉ូណៃ ហើយក៏បានបញ្ជាទៅ ទ័ពរបស់គេផងថា ពួកគេត្រូវធ្វើ
ដូច្នោះដែរ ។
៣៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានពួកគេច្រើននាក់មិនព្រមធ្វើឡើយ;
ហើយពួកអ្នកដែលពុំបានប្រគល់ដាវរបស់គេ ត្រូវចាប់ ហើយចង
ហើយគ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ត្រូវបានដកយក
ពីគេ ហើយពួកគេត្រូវបានបង្ខំឲ្យដើរជាមួយនឹងបងប្អូនគេ
ទៅដែនដីបរិបូរណ៍ ។
៤០ ហើយឥឡូវនេះ ចំនួនពួកឈ្លើយ ដែលត្រូវចាប់នោះ មាន
ច្រើនជាងចំនួនពួកអ្នកដែលត្រូវស្លាប់ មែនហើយ ច្រើនជាង
ពួកអ្នក ដែលត្រូវស្លាប់ទាំងសងខាង ៕

ជំពូកទី ៥៣

ពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិនត្រូវបានប្រើឲ្យពង្រឹងទីក្រុងបរិបូរណ៍ — ការបែកចេញទាំងឡាយនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ធ្វើឲ្យពួកសាសន៍លេមិនមានជ័យជំនះ — ហេលេមិនបញ្ជាកូនប្រុសពីរពាន់នាក់ ជាកូនរបស់ប្រជាជនអាំម៉ូន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៤–៦៣ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាត់មនុស្សឲ្យ
យាមពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិន ហើយបានបង្ខំពួកគេ ឲ្យធ្វើ
ដំណើរទៅ និងកប់ពួកអ្នកស្លាប់របស់គេ មែនហើយ និងពួកអ្នក
ស្លាប់សាសន៍នីហ្វៃដែលត្រូវស្លាប់ផង; ហើយម៉ូរ៉ូណៃបានដាក់មនុ
ស្សឲ្យយាមពួកគេ នៅពេលពួកគេធ្វើការងារទាំងឡាយរបស់គេ ។
២ ហើយម៉ូរ៉ូណៃបានទៅទីក្រុងមូលេក ជាមួយនឹងលីហៃ
ហើយបានប្រគល់បញ្ជាទីក្រុងនេះឲ្យទៅលីហៃ ។ ឥឡូវនេះ
មើលចុះ លីហៃនេះគឺជាមនុស្សម្នាក់ ដែលធ្លាប់បាននៅជាមួយ
នឹងម៉ូរ៉ូណៃ សឹងតែគ្រប់ទីចំបាំងរបស់លោក; ហើយលោកជា
មនុស្សម្នាក់ ដូចជាម៉ូរ៉ូណៃ ហើយពួកគេបានអររីករាយនឹង
សន្តិសុខរបស់គេទៅវិញទៅមក; មែនហើយ ពួក
គេស្រឡាញ់រាប់អានគ្នា ហើយត្រូវបាន ស្រឡាញ់ ដោយ
ប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់ផង ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកលេមិន
បានកប់ ពួកអ្នកស្លាប់របស់គេហើយ និងពួកអ្នកស្លាប់សាសន៍
នីហ្វៃផង នោះពួកគេត្រូវបាននាំដើរត្រឡប់ទៅក្នុងដែនដីបរិបូរណ៍;
ហើយទីអានគុម តាមបញ្ជាទាំងឡាយរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ បាន
បញ្ជាឲ្យពួកគេចាប់ផ្ដើម ធ្វើការជីករណ្ដៅមួយជុំវិញដែនដី
ឬទីក្រុងបរិបូរណ៍ ។
៤ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពួកគេស្ថាបនារបង ដែលធ្វើ
ពីដើមឈើ នៅលើមាត់រណ្ដៅផ្នែកខាងក្នុង; ហើយពួកគេបាន
ជីកដីក្នុងរណ្ដៅ មកទប់នឹងរបង ដែលធ្វើពីឈើនោះ; ម្ល៉ោះហើយ
ពួកគេបានបញ្ជាឲ្យពួកសាសន៍លេមិនធ្វើការ រហូតដល់ពួកគេ
បានព័ទ្ធជុំវិញទីក្រុងបរិបូរណ៍ ដោយកំផែងមួយដ៏មាំ ដែលធ្វើ
ពីឈើ និងដី ដ៏មានកំពស់យ៉ាងខ្ពស់ ។
៥ ហើយទីក្រុងនេះ បានក្លាយទៅជាតំបន់ការពារមួយ
ដ៏មាំទាំរហូតទៅ; ហើយនៅក្នុងទីក្រុងនេះ ពួកគេបានយាមពួក
ឈ្លើយសាសន៍ លេមិន; មែនហើយ គឺនៅខាងក្នុងកំផែង ដែល
ពួកគេបានបញ្ជាពួកវាឲ្យស្ថាបនា ដោយដៃពួកវាផ្ទាល់ ។ ឥឡូវនេះ
ម៉ូរ៉ូណៃត្រូវបានបង្ខំចិត្ត ឲ្យបញ្ជាពួកលេមិនឲ្យធ្វើការ ពីព្រោះជា
ការងាយយាមពួកវា នៅពេលពួកវាធ្វើការ; ហើយលោកមាន
បំណងចង់បានកងកម្លាំងរបស់លោក ទាំងអស់ កាលលោកត្រូវ
ធ្វើការវាយប្រហារទៅលើពួកលេមិន ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃ ទើបយក
ជ័យជំនះបានទៅលើពលទ័ពសាសន៍លេមិនមួយដ៏ធំបំផុត ហើយ
យកទីក្រុង មូលេកបាន ដែលជាទីការពារដ៏មាំបំផុតមួយរបស់
ពួកលេមិន នៅក្នុងដែនដីនីហ្វៃ; ហើយលោកក៏បានស្ថាបនាទីតាំង
ការពារមួយយ៉ាងនេះ ដើម្បីរក្សាទុកពួកឈ្លើយរបស់លោក ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកពុំប៉ុនប៉ងនឹងធ្វើ
ចម្បាំងជាមួយពួកលេមិន នៅក្នុងឆ្នាំនោះទៀតទេ ប៉ុន្តែ
លោកបានប្រើឲ្យទ័ព របស់លោក រៀបចំធ្វើសង្គ្រាម មែនហើយ
ហើយពង្រឹងទីការពារ ដើម្បីទប់ទល់នឹងពួកលេមិន មែនហើយ
ហើយក៏ដោះលែងពួកស្ត្រីរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ
ឲ្យរួចផុតពីអំណត់អត់ និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាផង ហើយផ្ដល់
អាហារដល់ពលទ័ពរបស់គេ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ព
សាសន៍លេមិននៅខាងត្បូង គឺខាងសមុទ្រខាងលិច នៅពេល
ដែលម៉ូរ៉ូណៃពុំ បាននៅទីនោះ ដោយរវល់នឹងឧបាយកលខ្លះ នៅ
ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដែលនាំឲ្យមានការបែកចេញទាំង
ឡាយ នៅក្នុងចំណោម ពួកគេ យកបានដែនដីខ្លះពីពួកសាសន៍

៥៣ ២*ក* អាលម៉ា ៤៨:១៦–១៧.

៤ *ក* អាលម៉ា ៥០:២–៣.

នីហ្វៃ មែនហើយ ដរាបដល់ពួកគេ យកទីក្រុងគេមួយចំនួនបាន ដែលនៅភូមិភាគនេះនៃដែនដី ។

៩ ម្ល៉ោះហើយ ដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ មែនហើយ ដោយព្រោះការបែកចេញទាំងឡាយ និងឧបាយកល នៅក្នុងចំណោមពួកគេផ្ទាល់ នោះពួកគេត្រូវស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងឡាយ ដ៏ប្រកបទៅដោយគ្រោះថ្នាក់បំផុត ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំមានការណ៍ខ្លះគួរនិយាយអំពីប្រជាជនអាំម៉ូន កាលពីដើម គឺជាពួកសាសន៍លេមិន; ប៉ុន្តែដោយអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក ឬនិយាយឲ្យចំ គឺដោយព្រះចេស្ដា និងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះពួកគេត្រូវបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់; ហើយពួកគេត្រូវ បាននាំចុះមកឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ត្រូវបានការពារដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

១១ ហើយដោយព្រោះពាក្យសម្បថរបស់គេ នោះពួកគេពុំព្រមកាន់អាវុធ ប្រឆាំងនឹងបងប្អូនគេទេ; ព្រោះពួកគេបានស្បថថា ពួកគេនឹងពុំ កំចាយឈាមទៀតឡើយ; ហើយស្របតាមពាក្យសម្បថរបស់គេ នោះពួកគេច្បាស់ជាត្រូវវិនាស; មែនហើយ ពួកគេច្បាស់ជាត្រូវរង ទុក្ខវេទនា ដោយត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃបងប្អូនគេ បើកុំតែដោយសារសេចក្ដីអាណិតអាសូរ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏លើសលប់ ដែលអាំម៉ូន និងបងប្អូនលោក មានចំពោះពួកគេ ។

១២ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវបាននាំចុះមកឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា; ហើយពួកគេត្រូវបានការពារ ដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ចាប់តាំងពីពេលនោះរហូតមក ។

១៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានឃើញគ្រោះថ្នាក់ និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនា និងសេចក្ដីទុក្ខលំបាកជាច្រើន ដែលពួក សាសន៍នីហ្វៃបានរងជំនួសពួកគេ នោះពួកគេមានចិត្តក្ដួលអាណិត ហើយមានបំណងចង់កាន់អាវុធ ដើម្បីការពារប្រទេសរបស់គេ ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅពេលពួកគេរៀបនឹងកាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម នោះពួកគេត្រូវចាញ់ពាក្យបញ្ចុះបញ្ចូលរបស់ហេលេមិន និងបងប្អូនលោកថា ពួកគេជិតបំពាននឹងពាក្យសម្បថដែលពួកគេបានធ្វើ ។

១៥ ហើយហេលេមិនខ្លាចក្រែងធ្វើដូច្នេះ នោះពួកគេនឹងបាត់បង់ព្រលឹងរបស់គេទៅ ;ហេតុដូច្នេះហើយ អស់អ្នកដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដី សញ្ញានេះ ត្រូវបង្ខំចិត្តឲ្យមើលបងប្អូនគេឆ្លងកាត់នូវសេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងឡាយ ដ៏ប្រកបដោយ គ្រោះថ្នាក់របស់គេក្នុងពេលនេះ ។

១៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានកូនប្រុសជាច្រើន ដែលពុំបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាថា គេមិនកាន់គ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមការពារខ្លួនគេ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានមកប្រជុំគ្នាក្នុងពេលនេះ អស់អ្នកណាដែលអាចកាន់អាវុធបាន ហើយពួកគេបានហៅខ្លួនគេថា សាសន៍នីហ្វៃ ។

១៧ ហើយពួកគេបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាមួយថា នឹងប្រយុទ្ធដើម្បីឥស្សរភាពដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ មែនហើយ ដើម្បីការពារដែនដីរហូត ដល់ត្រូវប្ដូរជីវិតរបស់ខ្លួន; មែនហើយ គឺពួកគេថែមទាំងបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាថា ពួកគេនឹងពុំបោះបង់ឥស្សរភាពរបស់គេជាដាច់ខាត ប៉ុន្តែពួកគេនឹងប្រយុទ្ធ ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ដើម្បីការពារពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងខ្លួនគេឲ្យរួចផុតពីសេវកភាព ។

១៨ ឥឡូវនេះ មើលចុះ កំលោះទាំងនោះមានចំនួនពីរពាន់នាក់ ដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញានេះ ហើយបានកាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម ដើម្បីការពារប្រទេសរបស់ខ្លួន ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកគេពុំដែលបានធ្វើអ្វីពីមុនមកឲ្យមានការខូចខាតដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃឡើយ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានក្លាយ ទៅជាការគាំទ្រដ៏ធំមួយ ក្នុងរយៈពេលនេះ; ព្រោះពួកគេបានកាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយពួកគេចង់ឲ្យហេលេមិន ធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់គេ ។

២០ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាជាកំលោះ ហើយពួកគេមានចិត្តក្លាហានអង់អាចជាអតិបរមា ហើយមានកម្លាំង និងសកម្មភាពជាអតិបរមា ដែរ; ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ — ពួកគេជាមនុស្សស្មោះត្រង់ គ្រប់ពេលវេលា ទោះនៅក្នុងកិច្ចការណាក៏ដោយ ដែលពួកគេទទួលផ្ទុក ។

២១ មែនហើយ ពួកគេគឺជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ហើយម៉ឺងម៉ាត់ ព្រោះពួកគេត្រូវបានបង្ហាត់ ឲ្យកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយឲ្យ ដើរដោយស្មោះត្រង់ នៅចំពោះទ្រង់ ។

១០ ក អាលម៉ា ២៧:២៤–២៦.
ខ អាលម៉ា ២៣:៨–១៣.
១១ ក អាលម៉ា ២៤:១៧–១៩.
១២ ក អាលម៉ា ២៧:២៣.
១៣ ក អាលម៉ា ៥៦:៧.
១៤ ក ជនគ. ៣០:២.
ខ ស.ប. សម្បថ.
១៧ ក អាលម៉ា ៥៦:៤៧.
ស.ប. ឥស្សរភាព.
២០ ក ស.ប. សេចក្ដីក្លាហាន, ដ៏ក្លាហាន.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្មោះ.
២១ ក ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.

២២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេលេមិន បានដើរនាំមុខកងពលកំលោះពីរពាន់នាក់របស់លោក ទៅគាំទ្រ ដល់ប្រជាជន ដែលនៅព្រំប្រទល់ទាំងឡាយ នៃដែនដីផ្នែកខាង ត្បូង ជិតសមុទ្រខាងលិច ។

២៣ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ៕

ជំពូកទី ៥៤

អាំម៉ូរ៉ុន និងមរ៉ូណៃចរចារ ដើម្បីប្តូរឈ្លើយសង្គ្រាម — មរ៉ូណៃទាមទារឲ្យពួកលេមិនដកថយចេញ ហើយបញ្ឈប់ការវាយប្រហារដែលសម្លាប់ មនុស្សរបស់គេ — អាំម៉ូរ៉ុនទាមទារឲ្យពួកនីហ្វៃដាក់អាវុធចុះ ហើយធ្វើជាចំណុះពួកសាសន៍លេមិន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៣ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួននៃពួកចៅក្រម នោះអាំម៉ូរ៉ុនបានចាត់ឲ្យមនុស្សទៅស្នើមរ៉ូណៃថា ទ្រង់ចង់ប្តូរឈ្លើយ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃមានសេចក្តីអររីករាយជាខ្លាំង ចំពោះការស្នើសុំនេះ ព្រោះលោកមានបំណងចង់បាន ស្បៀង ដែលយកទៅចិញ្ចឹមពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិនទាំងនេះ ដើម្បីទុកចិញ្ចឹមប្រជាជនរបស់លោកផ្ទាល់ ហើយលោកក៏មានបំណង ចង់បានប្រជាជនលោកផ្ទាល់ផង ដើម្បីពង្រឹងកម្លាំងកងទ័ពរបស់លោក ។

៣ ឥឡូវនេះ ពួកលេមិនបានចាប់ពួកស្ត្រី និងកូនក្មេងជាច្រើន ហើយគ្មានស្ត្រីណាម្នាក់ ឬក្មេងណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមឈ្លើយទាំងអស់ របស់មរ៉ូណៃ ឬពួកឈ្លើយដែលត្រូវមរ៉ូណៃចាប់នោះឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ូណៃសំរេចឧបាយសឹកថា នឹងយកពួកឈ្លើយសាសន៍នីហ្វៃ ពីពួកលេមិនឲ្យបានកាន់តែច្រើនឡើងដែលអាចធ្វើបាន ។

៤ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ ហើយបានផ្ញើតាមអ្នកបំរើរបស់អាំម៉ូរ៉ុន គឺជាអ្នកដែលបាននាំយកសំបុត្រមួយ មកឲ្យមរ៉ូណៃនោះ ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ដែលលោកបានសរសេរទៅកាន់អាំម៉ូរ៉ុនថា៖

៥ មើលចុះ អាំម៉ូរ៉ុន ទូលបង្គំបានសរសេរមកទ្រង់នូវកិច្ចការខ្លះ អំពីសង្គ្រាមនេះ ដែលទ្រង់បានបង្កឡើងប្រឆាំងនឹងប្រជាជនទូលបង្គំ ឬបើនិយាយឲ្យចំ គឺព្រះជេដ្ឋារបស់ទ្រង់ បានបង្កឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយជាចម្បាំងដែលទ្រង់ ក៏នៅតែប្តេជ្ញានឹងធ្វើបន្តទៅទៀត បន្ទាប់ពីព្រះជេដ្ឋាទ្រង់បានសុគតទៅហើយ ។

៦ មើលចុះ ទូលបង្គំចង់ប្រាប់ទ្រង់ខ្លះ អំពីសេចក្តីយុត្តិធម៌នៃព្រះ និងដាវនៃព្រះពិរោធដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិរបស់ព្រះ ដែលព្យួរនៅពីលើទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់ប្រែចិត្ត ហើយដកពលទ័ពរបស់ទ្រង់ ថយចេញទៅក្នុងដែនដីទ្រង់វិញ ឬដែនដីដែលជារបស់ផងទ្រង់ គឺជាដែនដីនីហ្វៃ ។

៧ មែនហើយ ទូលបង្គំចង់ប្រាប់ទ្រង់ពីការណ៍ទាំងនេះ បើសិនជាទ្រង់មានសមត្ថភាពធ្វើតាមវា មែនហើយ ទូលបង្គំចង់ប្រាប់ទ្រង់អំពី ស្ថាននរកដ៏គួរឲ្យស្ញែងខ្លាចនោះ ដែលរង់ចាំទទួលឃាតកទាំងឡាយ ដូចជារូបទ្រង់ និងព្រះជេដ្ឋារបស់ទ្រង់នេះ លើកលែងតែទ្រង់ប្រែចិត្ត ហើយដកចេញនូវគោលបំណងសម្លាប់មនុស្សរបស់ទ្រង់ ហើយត្រឡប់ជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់ទ្រង់ ទៅកាន់ដែនដីផ្ទាល់របស់ទ្រង់វិញ ។

៨ ប៉ុន្តែ ដូចជាទ្រង់ធ្លាប់បានបដិសេធ ការណ៍ទាំងនេះម្តងទៅហើយ ហើយបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងរាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់យ៉ាងណា នោះ ទូលបង្គំអាចសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់ក៏នឹងធ្វើយ៉ាងនោះទៅទៀតដែរ ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបានប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទទួលទ្រង់ហើយ; មែនហើយ ហើយលើកលែងតែទ្រង់បោះបង់ចោលគោលបំណងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ បើពុំនោះសោតទេ មើលចុះ ទ្រង់នឹងទាញចុះមកនូវសេចក្តីពិរោធរបស់ព្រះអង្គនោះ ដែលទ្រង់បានបដិសេធ មកលើទ្រង់ គឺរហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ទ្រង់ទាំងស្រុង ។

១០ ប៉ុន្តែ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះពលទ័ពរបស់យើងនឹងវាយប្រហារទៅលើទ្រង់ លើកលែងតែទ្រង់ដកថយចេញ ហើយសេចក្តីស្លាប់នឹងមករកទ្រង់នៅក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ព្រោះយើងនឹងរក្សាទុក នូវទីក្រុងទាំងឡាយ និងដែនដីទាំងឡាយរបស់ យើង មែនហើយ ហើយយើងនឹងទ្រទ្រង់នូវសាសនារបស់យើង និងឧត្តមគតិនៃព្រះរបស់យើង ។

១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទូលបង្គំសន្និដ្ឋានថា ទូលបង្គំនិយាយនឹងទ្រង់អំពីការណ៍ទាំងនេះ ដោយឥតប្រយោជន៍; ឬក៏ទូលបង្គំសន្និដ្ឋានថា

២២ *ក* អាលម៉ា ៥៦:៣–៥.
៥៤ ១*ក* អាលម៉ា ៥២:៣.
៥ *ក* អាលម៉ា ៤៨:១.
៦ *ក* ស.ប. សេចក្តីយុត្តិធម៌.
៧ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ អាលម៉ា ៤៧:១៨, ២២–២៤.
ស.ប. ឃាតកម្ម.

ទ្រង់ជាកូន[ក]នៃស្ថាននរក; ហេតុដូច្នេះហើយ ទូលបង្គំនឹងបញ្ចប់ សំបុត្ររបស់ទូលបង្គំដោយប្រាប់ទ្រង់ថា ទូលបង្គំនឹងពុំប្តូរពួក ឈ្លើយទេ លើកលែងតែដោយលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយថា ទ្រង់ នឹងដោះលែងបុរសម្នាក់ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងកូនចៅរបស់ គាត់ សំរាប់ឈ្លើយម្នាក់ បើសិនជានេះជាករណីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ នោះទូលបង្គំនឹងប្តូរ ។

១២ ហើយមើលចុះ បើសិនជាទ្រង់មិនធ្វើដូច្នេះទេ ទូលបង្គំ នឹងវាយប្រហារទ្រង់ដោយពលទ័ពរបស់ទូលបង្គំ; មែនហើយ គឺទូលបង្គំនឹង ប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកស្ត្រីរបស់ទូលបង្គំ និងកូនចៅ របស់ទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនឹងវាយប្រហារទ្រង់ ហើយ ទូលបង្គំនឹងតាមទ្រង់រហូតដល់ក្នុង ដែនដីផ្ទាល់របស់ទ្រង់ ដែលជាដែនដីកេរ្តិ៍[ក]អាករដំបូងរបស់យើង; មែនហើយ ហើយ នឹងយកឈាមប្តូរឈាម មែនហើយ ជីវិតប្តូរជីវិត; ហើយ ទូលបង្គំនឹងច្បាំងនឹងទ្រង់ រហូតដល់ទ្រង់ត្រូវបំផ្លាញចេញ ពីលើផ្ទៃផែនដីនេះទៅ ។

១៣ មើលចុះ ទូលបង្គំកំពុងខឹង ហើយប្រជាជនរបស់ ទូលបង្គំក៏ដូច្នោះដែរ; ទ្រង់បានរកកាប់សម្លាប់ពួកយើង ហើយយើង គ្រាន់តែរកការ ពារខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាទ្រង់ រកបំផ្លាញយើងថែមទៀត នោះយើងនឹងរកបំផ្លាញទ្រង់វិញ; មែន ហើយ ហើយយើងនឹង ស្វែងរកដែនដីយើង គឺជា ដែនដីកេរ្តិ៍អាករដំបូងរបស់យើង ។

១៤ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំសូមបញ្ចប់សំបុត្ររបស់ទូលបង្គំហើយ ។ ទូលបង្គំជាម៉ូរ៉ូណៃ; ទូលបង្គំជាមេដឹកនាំម្នាក់របស់ប្រជាជននីហ្វៃ ។

១៥ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាំម៉ូរ៉ុន កាល ទ្រង់បានទទួលសំបុត្រនេះហើយ ក៏មានព្រះទ័យខ្ញាល់; ហើយទ្រង់ បាន សរសេរសំបុត្រមួយទៀតទៅឲ្យម៉ូរ៉ូណៃ ហើយនេះគឺជា ពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានសរសេរថា៖

១៦ យើងជាអាំម៉ូរ៉ុន ជាស្តេចរបស់ពួកសាសន៍លេមិន; យើងជាព្រះអនុជរបស់អាម៉ាលិកាយ ដែលអ្នក[ក]បានធ្វើឃាតនោះ ។ មើលចុះ យើងនឹងសងឈាមឲ្យទ្រង់ទៅលើអ្នក មែនហើយ ហើយយើងនឹងវាយអ្នកដោយពលទ័ពរបស់យើង ព្រោះយើងមិន ខ្លាចពាក្យគំរាមកំហែង របស់អ្នកទេ ។

១៧ ត្បិតមើលចុះ ពួកអយ្យកោអ្នកបានធ្វើខុសឆ្គងជាមួយនឹង បងប្អូនគេ រហូតដល់ពួកគេបានប្លន់[ក]យកសិទ្ធិរបស់គេក្នុងរដ្ឋាភិបាល នៅពេល តាមច្បាប់ វាជារបស់ពួកគេ ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាអ្នកនឹងដាក់អាវុធចុះ ហើយប្រគល់ខ្លួនជាចំណុះ ក្រោមការអភិបាលនៃអ្នកទាំងឡាយ ដែលមាន សិទ្ធិភិបាល ពេលនោះ យើងនឹងបញ្ជាឲ្យទ័ពយើង ដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធគេចុះដែរ ហើយឈប់ធ្វើសង្គ្រាមតទៅទៀត ។

១៩ មើលចុះ អ្នកបានហាមាត់បញ្ចេញ នូវការគំរាមកំហែង ជាច្រើនទាស់នឹងយើង និងប្រជាជនយើង; ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងមិនខ្លាចពាក្យ គំរាមកំហែងរបស់អ្នកទេ ។

២០ ក៏ប៉ុន្តែ យើងនឹងអនុញ្ញាតឲ្យប្តូរឈ្លើយ តាមសេចក្តីស្នើ របស់អ្នកដោយរីករាយ ដើម្បីយើងអាចសន្សំទុកនូវស្បៀងអាហារ សំរាប់ពួក មនុស្សថ្មីកចំបាំងរបស់យើង; ហើយយើងនឹង បង្កសង្គ្រាមមួយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីដាក់ពួកសាសន៍ នីហ្វៃ ជាចំណុះក្រោមអំណាចយើង ឬក៏ឲ្យពួកគេវិនាស សាបសូន្យអស់កល្បជានិច្ចទៅ ។

២១ រីឯអំពីព្រះ ដែលអ្នកនិយាយថា យើងបានបដិសេធនោះ មើលចុះ យើងពុំស្គាល់តួអង្គបែបនោះឡើយ; ឯអ្នកក៏មិនស្គាល់ដែរ; ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានតួអង្គបែបនោះមួយមែន យើងពុំដឹងអ្វីក្រៅពីថា ទ្រង់បានបង្កើតយើងមក ដូចជាបានបង្កើតអ្នកមកដូច្នោះដែរ ។

២២ ហើយបើសិនជាមានអារក្សមួយ និងស្ថាននរកមួយ មើលចុះ តើវានឹងពុំបញ្ជូនអ្នកទៅទីនោះ ដើម្បីរស់នៅជាមួយព្រះជេដ្ឋារបស់ យើង ដែលអ្នកបានធ្វើឃាត ដែលអ្នកបានប្រាប់ថា ទ្រង់បាន ទៅកន្លែងនោះទេឬអី? ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះមិនជាអ្វីទេ ។

២៣ យើងជាអាំម៉ូរ៉ុន ហើយជាពូជរបស់សូរ៉ាំ[ក]ម្នាក់ ដែលពួក អយ្យកោរបស់អ្នក បានបង្ខំ ហើយនាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។

២៤ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងជាសាសន៍លេមិនដ៏ក្លាហាន ម្នាក់; មើលចុះ សង្គ្រាមនេះត្រូវបានបង្កឡើង ដើម្បីសងសឹកដល់ អំពើខុសឆ្គងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយដើម្បីទ្រទ្រង់ និងដើម្បីយក សិទ្ធិទាំងឡាយរបស់គេ ក្នុងរដ្ឋាភិបាលវិញ; ហើយយើងបញ្ចប់ សំបុត្ររបស់យើងទៅកាន់ម៉ូរ៉ូណៃ ។

ជំពូកទី ៥៥

ម៉ូរ៉ូណៃមិនព្រមប្តូរឈ្លើយ — ពួកអ្នកយាមសាសន៍លេមិនត្រូវ បង្អកស្រាឲ្យស្រវឹង ហើយពួកឈ្លើយសាសន៍នីហ្វៃ ត្រូវបាន ដោះលែង — ទីក្រុងគីឌត្រូវយកបាន ដោយពុំមាន ការខ្ចាយឈាម ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៣–៦២ ម.គ.ស. ។

១១ ក យ៉ូហាន ៨:៤២–៤៤.
១២ ក ២ នីហ្វៃ ៥:៥–៨.
១៦ ក អាលម៉ា ៥១:៣៤.
១៧ ក ២ នីហ្វៃ ៥:១–៤;
ម៉ូសាយ ១០:១២–១៧.
២៣ ក ១ នីហ្វៃ ៤:៣១–៣៥.

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណៃបានទទួលសំបុត្រនេះហើយ នោះលោកកាន់តែខឹងខ្លាំងឡើង ព្រោះលោកបានដឹងថា អាំម៉ូរ៉ុនបានដឹងដ៏ឥតខ្ចោះ នូវការបន្លំរបស់លោក; មែនហើយ លោកបានដឹងថា អាំម៉ូរ៉ុនបានដឹងថា គឺពុំមែនជាឧត្តមគតិមួយដ៏ត្រឹមត្រូវទេ ដែលបានបណ្ដាលឲ្យទ្រង់បង្កសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងប្រជាជននីហ្វៃ ។

២ ហើយលោកបាននិយាយថា៖ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងមិនប្ដូរឈ្លើយជាមួយនឹងអាំម៉ូរ៉ុនទេ លើកលែងតែទ្រង់ នឹងដកគោលបំណងរបស់ទ្រង់ ដូចខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុងសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ; ព្រោះខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់មានកម្លាំងច្រើនជាងកម្លាំង ដែលទ្រង់មានរួចហើយនោះទេ ។

៣ មើលចុះ ខ្ញុំស្គាល់កន្លែងដែលពួកសាសន៍លេមិនឃាំងប្រជាជនខ្ញុំទុក ដែលពួកវាបានចាប់យកទៅជាឈ្លើយ; ហើយដូចជាអាំម៉ូរ៉ុន មិនយល់ព្រមតាមសេចក្ដីស្នើ នៅក្នុងសំបុត្ររបស់ខ្ញុំទេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងឲ្យទ្រង់តាមពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំ; មែនហើយ ខ្ញុំនឹងស្វែងរកសេចក្ដីស្លាប់ ឲ្យពួកវា រហូតដល់ពួកគេសុំអង្វររកសន្តិភាព ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលមរ៉ូណៃបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះលោកបានចាត់ឲ្យស្វែងរកក្នុង ចំណោមពលរបស់លោក ក្រែងលោកអាចរកបានបុរសម្នាក់ ដែលជាពូជលេមិន នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេរកបានម្នាក់ដែលមានឈ្មោះថា លេមិន; ហើយគាត់ជាអ្នកបំរើម្នាក់របស់ស្ដេចដែលត្រូវ ធ្វើឃាត ដោយអាម៉ាលិកាយ ។

៦ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យលេមិន និងពលលោកមួយចំនួនតូច ទៅរកពួកអ្នកដែលយាមពួកនីហ្វៃ ។

៧ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានឃាំងទុកនៅក្នុងទីក្រុងគីឌ; ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ូណៃបានចាត់លេមិន ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួក ពលមួយចំនួនតូច ទៅជាមួយនឹងគាត់ ។

៨ ហើយលុះដល់ពេលព្រលប់ នោះលេមិនបានទៅឯពួកអ្នកដែលយាមពួកនីហ្វៃ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានឃើញគាត់មក ហើយពួកគេ ក៏ស្រែកហៅគាត់; ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅគេថា៖ ចូរកុំខ្លាចអី មើលចុះ ខ្ញុំជាសាសន៍លេមិនម្នាក់ ។ មើលចុះ យើង
បានរត់រួចពីពួកសាសន៍ នីហ្វៃ ហើយពួកគេដេកលក់; ហើយមើលចុះ ពួកយើងបានយកស្រាទំពាំងបាយជូររបស់គេ ហើយបានយកមកជាមួយយើងផង ។

៩ ឥឡូវនេះ កាលពួកលេមិនបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ នោះពួកគេបានទទួលគាត់ដោយសេចក្ដីអំណរ; ហើយពួកគេបាននិយាយទៅ គាត់ថា៖ ចូរឲ្យយើងនូវស្រាទំពាំងបាយជូររបស់អ្នកមក ដើម្បីយើងអាចបានផឹក; យើងត្រេកអរ ដែលអ្នកបានយកស្រាទំពាំងបាយជូរ មកជា មួយនឹងអ្នក ព្រោះយើងកំពុងតែនឿយហត់ ។

១០ ប៉ុន្តែ លេមិនបាននិយាយទៅគេថា៖ ចូរយើងទុកស្រាទំពាំងបាយជូររបស់យើង ទាល់តែយើងទៅច្បាំងនឹងពួកនីហ្វៃ ។ ប៉ុន្តែការ និយាយនេះ គ្រាន់តែធ្វើឲ្យពួកគេចង់ផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរកាន់តែខ្លាំងឡើង ។

១១ ព្រោះពួកគេបាននិយាយថា៖ យើងកំពុងតែនឿយហត់ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរឲ្យយើងយកស្រាទំពាំងបាយជូរនេះចុះ ហើយនៅមិន យូរមិនឆាប់ យើងនឹងទទួលចំណែកបន្តិចម្ដងៗ ដែលនឹងធ្វើឲ្យយើងមានកម្លាំង ដើម្បីទៅប្រឆាំងនឹងពួកនីហ្វៃ ។

១២ ហើយលេមិនបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ពួកអ្នកអាចធ្វើតាមចំណង់អ្នកចុះ ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយកស្រាផឹកតាមទំនើងចិត្ត; ហើយវាមានរសជាតិឆ្ងាញ់ ត្រូវនឹងចំណូលចិត្តរបស់គេ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេកាន់តែផឹកតាមទំនើងចិត្តច្រើនឡើង; ហើយវាជាស្រាខ្លាំង ដោយត្រូវបានបិតឲ្យខ្លាំងដូច្នោះ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានផឹក ហើយបានអរសប្បាយ ហើយមិនយូរមិនឆាប់ ពួកគេក៏ស្រវឹងទាំងអស់គ្នាទៅ ។

១៥ ហើយឥឡូវនេះ កាលលេមិន និងពលរបស់គាត់បានឃើញថា ពួកគេស្រវឹងទាំងអស់គ្នាហើយ ហើយដេកលក់យ៉ាងស្កប់ នោះពួកគេ ក៏ត្រឡប់ទៅជួបនឹងមរ៉ូណៃវិញ ហើយបានជំរាបលោកពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែលបានកើតឡើង ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺស្របតាមផែនការរបស់មរ៉ូណៃ ។ ហើយមរ៉ូណៃបានប្រុងប្រៀបទ័ពរបស់លោក ឲ្យប្រដាប់ដោយគ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម; ហើយលោកទៅទីក្រុងគីឌ នៅពេលដែលពួកលេមិនកំពុងតែដេកលក់ស្កប់ ហើយស្រវឹង ហើយបានបោះគ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម ទៅឲ្យពួកឈ្លើយ ដរាបដល់ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានប្រដាប់ដោយអាវុធ ។

១៧ មែនហើយ គឺដល់ពួកស្ត្រីរបស់គេ និងពួកកូនក្មេងទាំងអស់របស់គេ គឺដល់អស់អ្នកណាដែលអាចប្រើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យ

៥៥ ១ក អាលម៉ា ៤៧:១២–៣៥.

៥ ក អាលម៉ា ៤៧:២៩.

សង្គ្រាមបាន ក្នុងកាលមរ៉ូណៃបានប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកឈ្លើយទាំង
អស់នោះ; ហើយការណ៍អស់ទាំងនោះ ត្រូវបានធ្វើឡើង នៅក្នុង
សភាព ស្ងាត់ស្ងៀមជាខ្លាំង ។

១៨ ប៉ុន្តែ ប្រសិនជាពួកគេធ្វើឲ្យពួកលេមិនភ្ញាក់ មើលចុះ
ពួកវាកំពុងតែស្រវឹង ហើយពួកនីហ្វៃច្បាស់ជាអាចសម្លាប់
ពួកវាចោលបាន ។

១៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំមែនជាបំណងរបស់មរ៉ូណៃទេ; លោ
កពុំចូលចិត្តក្នុងការធ្វើឃាត [ក]ឬការខ្វាយឈាមទេ តែលោកចូល
ចិត្តក្នុងការ ជួយសង្គ្រោះប្រជាជនរបស់លោកពីការ
បំផ្លិចបំផ្លាញវិញ; ហើយដោយហេតុនេះ លោកពុំអាចនាំមក
លើរូបលោក នូវការអយុត្តិធម៌ទេ លោកក៏ពុំអាចវាយប្រហារពួក
លេមិន ហើយបំផ្លាញពួកវា នៅពេលពួកវាកំពុងតែស្រវឹងនោះទេ ។

២០ ប៉ុន្តែលោកបានបំពេញបំណងទាំងឡាយរបស់លោក;
ព្រោះលោកបានប្រដាប់អាវុធ ឲ្យពួកឈ្លើយសាសន៍នីហ្វៃទាំងនោះ
ដែល នៅខាងក្នុងកំផែងនៃទីក្រុង ហើយបានប្រគល់ឲ្យគេនូវ
កម្លាំង ដើម្បីដណ្ដើមយកផ្នែកទាំងនោះ ដែលនៅខាងក្នុងកំផែង
ទាំងឡាយ ។

២១ ហើយបន្ទាប់មក លោកបានបញ្ជាឲ្យទ័ព ដែលនៅជាមួយ
លោក ឲ្យដកថយចេញពីពួកគេមួយជំហាន ហើយហ៊ុំព័ទ្ធពលទ័ព
សាសន៍ លេមិន ។

២២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះត្រូវបានធ្វើនៅពេលយប់
ដើម្បីនៅពេលពួកលេមិនភ្ញាក់ឡើង នៅពេលព្រឹក នោះពួកគេ
នឹងឃើញ ថា គេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធដោយពួកនីហ្វៃនៅខាងក្រៅ
ហើយពួកឈ្លើយរបស់គេ ប្រដាប់ដោយអាវុធនៅខាងក្នុង ។

២៣ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានឃើញថា ពួកនីហ្វៃមាន
អំណាចលើពួកគេ; ហើយនៅក្នុងកាលៈទេសៈនេះ ទើបពួកគេ
បានឃើញថា ពួកគេមិនចាំបាច់ត្រូវប្រយុទ្ធនឹងពួកនីហ្វៃទេ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកមេទ័ពឯករបស់គេ បានដកយក
គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយពួកគេបាននាំយក
ទៅបោះ នៅក្បែរជើងរបស់ពួកនីហ្វៃ ដោយអង្វរសូមក្ដីមេត្តា ។

២៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាបំណងរបស់មរ៉ូណៃ ។
លោកបានចាប់ពួកគេយកទៅជាឈ្លើយសឹក ហើយបានយក
ទីក្រុង ហើយបាន បញ្ជាឲ្យដោះលែងឈ្លើយទាំងអស់ណាដែល
ជាសាសន៍នីហ្វៃ; ហើយពួកគេបានចូលរួមកងទ័ពរបស់មរ៉ូណៃ
ហើយជាកម្លាំងដ៏ធំមួយ ដល់កងទ័ពរបស់លោក ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានបញ្ជាឲ្យ
ពួកលេមិន ដែលលោកបានចាប់ធ្វើជាឈ្លើយនោះថា ពួកគេត្រូវ
ចាប់ផ្ដើម [ក]ធ្វើការពង្រឹងបន្ទាយការពារនៅជុំវិញទីក្រុងគីឌ ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលោកបាន
ពង្រឹងទីក្រុងគីឌ ស្របតាមបំណងទាំងឡាយរបស់លោកហើយ
នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យនាំពួកឈ្លើយរបស់លោក ទៅទីក្រុង
បរិបូរណ៍; ហើយលោកបានយាមទីក្រុងនោះ ដោយកងកម្លាំង
មួយ ដ៏ខ្លាំងហួសប្រមាណ ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទោះជាមានអស់
ទាំងកលល្បិច របស់ពួកសាសន៍លេមិនក៏ដោយ គង់តែពួកគេ
បានរក្សា ហើយការពារអស់ទាំងពួកឈ្លើយ ដែលគេបានចាប់ដែរ
ហើយបានរក្សាដីទាំងអស់ និងទ្រព្យដែលពួកគេយកបានមកវិញ ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ
បានចាប់ផ្ដើមមានជ័យជំនះជាថ្មី ហើយយកបានមកវិញនូវសិទ្ធិ
ទាំងឡាយ របស់គេ និងឯកសិទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ ។

២៩ ពួកលេមិនបំរុងនឹងព័ទ្ធជុំវិញពួកគេនៅពេលយប់ជាច្រើនលើក
ប៉ុន្តែនៅក្នុងការប៉ុនប៉ងទាំងនេះ ពួកគេត្រូវបានបាត់បង់ទៅជាឈ្លើយ
ជាច្រើន ។

៣០ ហើយពួកគេបានបំរុងបង្អកស្រាទំពាំងបាយជូរ ដល់ពួក
នីហ្វៃជាច្រើនលើក ក្រែងគេអាចបំផ្លាញពួកគេ ដោយថ្នាំបំពុល
ឬដោយការ ស្រវឹងបាន ។

៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ សាសន៍នីហ្វៃពុំយឺតយូរ ក្នុង[ក]ការចងចាំដល់
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ក្នុងកាលមានទុក្ខវេទនារបស់ពួក
គេនោះឡើយ ។ ពួកគេពុំអាចជាប់ក្នុងអន្ទាក់របស់ពួកវាបានឡើយ;
មែនហើយ ពួកគេមិនផឹកស្រាទំពាំងបាយជូររបស់ពួកវាសោះ
លើកលែងតែពួកគេ ឲ្យទៅពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិនខ្លះផឹកមុន ។

៣២ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានប្រយ័ត្នប្រយែងខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យ
ត្រូវថ្នាំបំពុលនៅក្នុងចំណោមគេ; ព្រោះបើសិនជាស្រាទំពាំងបា
យជូររបស់គេ ធ្វើឲ្យសាសន៍លេមិនម្នាក់ពុល វាក៏នឹងធ្វើឲ្យ
សាសន៍នីហ្វៃម្នាក់ពុលដែរ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេ
បានសាកល្បងស្រាទាំងអស់របស់គេ ។

៣៣ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជា
ការចាំបាច់ឲ្យមរ៉ូណៃធ្វើការរៀបចំ ដើម្បីវាយលុកទីក្រុងម៉ូរីអានតុន;
ត្បិតមើលចុះ ពួកលេមិនបានធ្វើការប្រឹងប្រែង ពង្រឹងទីក្រុង
ម៉ូរីអានតុន រហូតវាបានក្លាយទៅជាទីការពារមួយ ដ៏មាំក្រៃលែង ។

១៩ *ក* អាលម៉ា ៤៨:១៦.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៥៣:៣–៥.
៣១ *ក* អាលម៉ា ៦២:៤៩–៥១.

៣៤ ហើយពួកគេបាននាំកងកម្លាំងថ្មីៗ ទៅទីក្រុងនោះ ដោយមិនឈប់ឈរ ព្រមទាំងស្បៀងផ្គត់ផ្គង់ថ្មីៗផង ។

៣៥ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ៕

ជំពូកទី ៥៦

ហេលេមិនផ្ញើសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅម៉ូរ៉ូណៃ រាប់រៀបអំពីស្ថានភាពសង្គ្រាមនឹងពួកសាសន៍លេមិន — អាន់ទីផុស និងហេលេមិនយក បានជ័យជំនះមួយដ៏ធំលើពួកលេមិន — កូនប្រុសពីរពាន់នាក់របស់ហេលេមិន ប្រយុទ្ធដោយកម្លាំងដ៏អស្ចារ្យ ហើយគ្មានពួកគេណា ម្នាក់ត្រូវស្លាប់ឡើយ ។ ខទី១, ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦២ ម.គ.ស.; ខទី២–១៩, ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៦ ម.គ.ស.; ហើយខទី២០–៥៧, ប្រមាណជា ឆ្នាំ ៦៥–៦៤ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នៅថ្ងៃទីពីរ ក្នុងខែទីមួយ នោះម៉ូរ៉ូណៃបានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីហេលេមិន ថែងអំពីកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ប្រជាជន នៅក្នុងភូមិភាគនៃដែនដីនោះ ។

២ ហើយនេះគឺជាពាក្យពេចន៍ដែលលោកបានសរសេរថា៖ ជូនចំពោះម៉ូរ៉ូណៃ ជាបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ទោះនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ក៏ដូចជានៅក្នុងសេចក្ដីទុក្ខលំបាកនៃសង្គ្រាមដែរ; មើលចុះ បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានការណ៍ខ្លះនឹងជំរាបបង អំពីកិច្ចការសង្គ្រាមនៃយើង ខាងភាគនៃដែនដីនេះ ។

៣ មើលចុះ កូនប្រុស*ក*ពីរពាន់នាក់ របស់ពួកអ្នកដែលអាំម៉ូនបាននាំចេញពីដែនដីនីហ្វៃនោះ — ឥឡូវនេះ ដូចបងបានដឹងហើយថា ពួកនេះជាពូជពង្សលេមិន ដែលជាកូនប្រុសច្បងរបស់លីហៃជាអយ្យកោរបស់យើង ។

៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចាំបាច់រំឭកឡើងវិញជូនបង អំពីសណ្ដាប់ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ឬការឥតជំនឿរបស់ពួកគេនោះទេ ព្រោះបងបានដឹងអំពីការណ៍អស់ទាំងនេះហើយ —

៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែជំរាបបងថា កំឡោះពីរពាន់នាក់នេះ បានកាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយចង់ ឲ្យខ្ញុំ ធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់គេ; ហើយយើងបានចេញទៅការពារប្រទេសរបស់យើង ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ បងក៏ដឹងអំពី*ក*សេចក្ដីសញ្ញា ដែលពួកអយ្យកោគេបានធ្វើដែរ គឺពួកគេមិនព្រមកាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម ទាស់នឹងបងប្អូនរបស់គេ ដើម្បីកំចាយឈាមនោះឡើយ ។

៧ ប៉ុន្ដែ នៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ កាលពួកគេបានឃើញសេចក្ដីទុក្ខវេទនារបស់យើង និងសេចក្ដីទុក្ខលំបាករបស់យើង ជំនួសពួកគេ នោះពួកគេបំរុងនឹង*ក*បំបាក់សេចក្ដីសញ្ញា ដែលគេបានធ្វើ ហើយលើកគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ដើម្បីការពារពួកយើង ។

៨ ប៉ុន្ដែ ខ្ញុំមិនទ្រាំទុកឲ្យពួកគេបំបាក់សេចក្ដីសញ្ញានេះ ដែលពួកគេបានធ្វើ ដោយសន្និដ្ឋានថា ព្រះទ្រង់នឹងចំរើនកម្លាំងដល់យើង ដរាបដល់មិនឲ្យយើងរងទុក្ខថែមទៀត ដោយសារការបំពេញពាក្យសម្បថ ដែលគេបានស្បថនោះឡើយ ។

៩ ប៉ុន្ដែមើលចុះ នេះគឺជាការណ៍មួយ ដែលអាចឲ្យយើងមានសេចក្ដីអំណរដ៏ធំ ។ ត្បិតមើលចុះ នៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ គឺខ្ញុំហេលេមិន បានដើរនាំមុខកំឡោះពីរពាន់នាក់នេះ ទៅកាន់ទីក្រុងយូដា ដើម្បីទៅជួយអាន់ទីផុស ជាអ្នកដែលបងបានតែងតាំងឡើងឲ្យធ្វើជាមេដឹកនាំ លើប្រជាជននៅភាគនៃដែនដីនោះ ។

១០ ហើយខ្ញុំបានរួបរួមកូនប្រុសពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំ (ព្រោះពួកគេសមនឹងបានហៅថា កូនប្រុស) ទៅក្នុងកងទ័ពរបស់អាន់ទីផុស ក្នុងកម្លាំងបែបនេះ អាន់ទីផុសអររីករាយជាអតិបរមា; ត្បិតមើលចុះ កងទ័ពរបស់លោកត្រូវបន្ថយចំនួន ដោយពួកលេមិន ពីព្រោះកងកម្លាំងរបស់ពួកវា បានសម្លាប់ទ័ពរបស់យើងមួយចំនួនធំ ដែលជាហេតុនាំឲ្យយើងកាន់ទុក្ខ ។

១១ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងអាចលួងចិត្តយើងក្នុងចំណុចនេះថា ពួកគេបានស្លាប់ក្នុងឧត្តមគតិនៃប្រទេស*ក*របស់គេ និងព្រះរបស់គេ មែនហើយ ហើយពួកគេសប្បាយរីករាយ ។

១២ ហើយពួកលេមិន ក៏បានរក្សាពួកឈ្លើយជាច្រើនទុកដែរ គេទាំងអស់នោះជាមេទ័ពឯក ព្រោះក្រៅពីនោះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលគេទុកជីវិតឲ្យឡើយ។ ហើយយើងសន្និដ្ឋានថា ឥឡូវនេះ ក្នុងពេលនេះ ពួកគេនៅក្នុងដែនដីនីហ្វៃ; គឺដូច្នោះមែន បើសិនជាពួកគេពុំទាន់ស្លាប់ទេ ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលពួកលេមិនយកបាន ដោយការខ្ចាយឈាមនៃបុរស ដ៏ក្លាហានជាច្រើន នាក់របស់យើង គឺ៖

៥៦ ៣ *ក* អាលម៉ា ៥៣:២២.
៦ *ក* អាលម៉ា ២៤:១៧–១៨.
៧ *ក* អាលម៉ា ៥៣:១៣–១៥.
១១ *ក* អាលម៉ា ២៨:១២.

១៤ ដែនដីម៉ាន់តៃ ឬទីក្រុងម៉ាន់តៃ និងទីក្រុងស៊ីអែសរ៉ុម និងទីក្រុងគូមេណៃ និងទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា ។

១៥ ហើយនេះគឺជាទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលពួកគេយកបាន កាលខ្ញុំបានទៅដល់ទីក្រុងយូដា; ហើយខ្ញុំបានឃើញអាន់ទីផុស និងទ័ពរបស់លោក កំពុងតែប្រឹងធ្វើការដោយសមត្ថភាពរបស់គេ ដើម្បីពង្រឹងទីក្រុង ។

១៦ មែនហើយ ហើយពួកគេថប់ចិត្ត ទាំងខាងរូបកាយ និងខាងវិញ្ញាណ ព្រោះពួកគេបានប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាច នៅពេលថ្ងៃ ហើយបានធ្វើការដោយកម្លាំង ក្នុងពេលយប់ ដើម្បីទ្រទ្រង់ទីក្រុងទាំងឡាយរបស់គេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានទទួលសេចក្ដីទុក្ខវេទនា ដ៏ធំគ្រប់បែបយ៉ាង ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបានប្ដេជ្ញាថា នឹងយកជ័យជំនះនៅក្នុងទីនេះឲ្យបាន ឬក៏ស្លាប់; ហេតុដូច្នេះហើយ បងអាចសន្និដ្ឋានថា កងកម្លាំងដ៏តូចដែលខ្ញុំនាំមកជាមួយខ្ញុំនេះ មែនហើយ កូនប្រុសទាំងនោះរបស់ខ្ញុំ បានផ្ដល់ឲ្យពួកគេនូវសេចក្ដីសង្ឃឹមដ៏ធំ និងសេចក្ដីអំណរដ៏ខ្លាំង ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឃើញថា អាន់ទីផុសបានទទួលកម្លាំងថែម ឲ្យកងទ័ពរបស់លោក នោះពួកគេបានទទួលបញ្ជាពីអាំម៉ូរ៉ុន ហាមមិនឲ្យទៅវាយប្រហារទីក្រុងយូដា ឬច្បាំងតទល់នឹងយើងទេ ។

១៩ ម្ល៉ោះហើយ ពួកយើងត្រូវបានប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់; ត្បិតបើពួកគេមកវាយប្រហារពួកយើង នៅពេលដ៏ទន់ខ្សោយរបស់យើងនេះ នោះពួកគេប្រហែលជាបានបំផ្លាញកងទ័ពដ៏តូចរបស់យើងនេះទៅហើយ; ប៉ុន្តែ យើងត្រូវបានថែរក្សាឲ្យគង់បែបដូច្នេះ ។

២០ ពួកគេត្រូវបានបញ្ជាដោយអាំម៉ូរ៉ុន ឲ្យរក្សាទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលពួកគេយកបាន ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយទៅ ។ ហើយនៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំពីរ យើងបានរៀបចំទីក្រុងរបស់យើង និងខ្លួនយើង ដើម្បីការពារ ។

២១ ឥឡូវនេះ យើងមានបំណងចង់ឲ្យពួកលេមិនមកវាយប្រហារយើង ព្រោះយើងមិនចង់ទៅវាយប្រហារពួកគេនៅក្នុង ទីតាំងការពាររបស់ពួកគេឡើយ ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានចាត់ឲ្យមានពួកអ្នកស៊ើបការណ៍ទៅជុំវិញ ដើម្បីសង្កេតចលនាទាំងឡាយ របស់ពួកលេមិន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចឆ្លងកាត់ពួកយើងនៅពេលយប់ ឬក៏ពេលថ្ងៃ ដើម្បីវាយប្រហារមកលើទីក្រុងរបស់យើងឯទៀត ដែលនៅទិសខាងជើងបានឡើយ ។

២៣ ព្រោះយើងបានដឹងថា នៅក្នុងទីក្រុងទាំងនោះ ពួកគេមិនមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងពួកវាបានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងមានបំណងថា បើសិនជាពួកវាដើរកាត់ក្បែរយើង នោះយើងនឹងវាយប្រហារពួកវាពីខាងក្រោយ ដើម្បីឃាំងផ្លូវ ពួកវាពីខាងក្រោយ នៅពេលនោះ ពួកវាក៏ត្រូវជួបប្រយុទ្ធនៅខាងមុខ ។ យើងបានសន្និដ្ឋានថា យើងអាចយកឈ្នះលើពួកវាបាន ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងបានខកចិត្តក្នុងបំណងរបស់យើងនេះ ។

២៤ ពួកគេមិនហ៊ានឆ្លងកាត់ក្បែរយើង ដោយកងទ័ពទាំងមូលរបស់គេទេ ហើយគេក៏មិនហ៊ានឆ្លងកាត់ជាផ្នែកៗដែរ ព្រោះពួកគេ ខ្លាចពុំមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ឬពួកគេត្រូវបរាជ័យ ។

២៥ ពួកគេមិនហ៊ានលើកទ័ពទៅវាយទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាហើយគេក៏មិនហ៊ានឆ្លងកាត់ តាមក្បាលទន្លេស៊ីដូន ទៅកាន់ទីក្រុងនីហ្វៃហាដែរ ។

២៦ ម្ល៉ោះហើយ ដោយកងកម្លាំងរបស់គេ នោះពួកគេបានប្ដេជ្ញាថា នឹងរក្សាទីក្រុងទាំងឡាយដែលគេយកបាន ។

២៧ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅខែទីពីរក្នុងឆ្នាំនេះ មានស្បៀងជាច្រើន ត្រូវបាននាំមកឲ្យយើងពីឪពុកទាំងឡាយរបស់កូនប្រុសពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំនោះ ។

២៨ ហើយក៏មានទ័ពចំនួនពីរពាន់នាក់ ត្រូវបានបញ្ជូនមកឲ្យយើង ពីដែនដីសារ៉ាហិមឡាដែរ ។ ម្ល៉ោះហើយ ពួកយើងបានប្រុង ប្រៀបជាស្រេច ដោយមានទ័ពចំនួនមួយម៉ឺននាក់ និងស្បៀងសំរាប់ពួកគេ និងសំរាប់ប្រពន្ធគេ និងកូនចៅគេផង ។

២៩ ហើយពួកលេមិន ដោយបានឃើញកងកម្លាំងរបស់យើងកើនឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃដូច្នោះ ហើយស្បៀងក៏មកដល់សំរាប់គាំទ្រដល់យើង នោះពួកគេបានចាប់ផ្ដើមភិតភ័យ ហើយបានចាប់ផ្ដើមស្ទុះចេញមក ប្រសិនបើមានលទ្ធភាពធ្វើបាន ដើម្បីបញ្ឈប់កុំឲ្យ យើងទទួលស្បៀង និងកម្លាំងបាន ។

៣០ ឥឡូវនេះ កាលពួកយើងបានឃើញថា ពួកលេមិនបានចាប់ផ្ដើមមានការបារម្ភខ្លាំងឡើងចំពោះស្មៀតនេះ នោះពួកយើង មានបំណងចង់យកឧបាយសឹកមួយ មកប្រើលើពួកគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ អាន់ទីផុសបានបញ្ជាថា ខ្ញុំត្រូវនាំកូនប្រុសតូចៗទាំងឡាយ របស់ខ្ញុំ ដើរទៅទីក្រុងជិតខាងមួយ ហាក់បីដូចជានាំយកស្បៀង ទៅកាន់ទីក្រុងជិតខាងនោះ ។

៣១ ហើយយើងត្រូវធ្វើដំណើរជិតទីក្រុងអានទីប៉ារ៉ាហាក់បីដូចជាយើងកំពុងតែទៅកាន់ទីក្រុងមួយ ដែលនៅហួសពីនោះ ក្នុងព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានដើរទៅ ធ្វើដូចជាយកស្បៀងទៅជាមួយនឹងយើង ទៅកាន់ទីក្រុងនោះ ។

៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អាន់ទីផុសបានធ្វើ ដំណើរចេញទៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់លោកមួយផ្នែក ដោយ ទុកឲ្យទ័ពដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានរក្សាទីក្រុង ។ ប៉ុន្តែលោកពុំ បានចេញទៅទេ ទាល់តែខ្ញុំបានចេញទៅជាមួយនឹងកងទ័ពតូច របស់ខ្ញុំ ហើយបានមកជិតទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាសិន ។

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា នោះមាន កងទ័ពសាសន៍លេមិននៅដ៏ខ្លាំងបំផុត; មែនហើយ មានចំនួនច្រើន បំផុត ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបាន ពត៌មានពីអ្នកស៊ើបការណ៍ទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះពួកគេ បាន ចេញមកជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់គេ ហើយបានលើកមក តតាំងនឹងពួកយើង ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបាន រត់គេចចេញពីគេទៅទិសខាងជើង ។ ម្ល៉ោះហើយ ពួកយើងបាន នាំ កងទ័ពដ៏ខ្លាំងបំផុត របស់ពួកសាសន៍លេមិនចេញ ។

៣៧ មែនហើយ គឺទៅដល់ចម្ងាយដ៏ឆ្ងាយ ដរាបដល់ពេល ដែលពួកគេបានឃើញកងទ័ពរបស់អាន់ទីផុស ដេញតាមពួក គេដោយ សមត្ថភាពរបស់គេ នោះពួកគេពុំបានបត់បែរទៅស្ដាំ ឬទៅឆ្វេងទេ តែបន្តដំណើររបស់គេត្រង់ទៅមុខ តាមក្រោយពួក យើង; ហើយបើតាមយើងសន្និដ្ឋាន គឺពួកគេមានបំណងចង់សម្លាប់ ពួកយើងចោល មុនពេលអាន់ទីផុសដេញទាន់ពួកគេ ហើយ យ៉ាងនេះ គឺដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវអាចបានឡោមព័ទ្ធ ដោយទ័ព របស់យើង ។

៣៨ ហើយឥឡូវនេះ អាន់ទីផុស កាលបានឃើញការគ្រោះ ថ្នាក់របស់ពួកយើង ក៏បានបង្កើនល្បឿនទ័ពរបស់លោក ។ ប៉ុន្តែ មើលចុះ នោះជាពេលយប់; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេដេញ តាមយើងមិនទាន់ទេ ឯអាន់ទីផុស ក៏ដេញតាមពួកគេមិនទាន់ដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានបោះជំរុំសំរាប់យប់នោះ ។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅមុនពេល ព្រលឹមស្រាង នៃវេលាព្រឹក មើលចុះ ពួកលេមិនដេញតាមពួក យើង ។ ឥឡូវនេះ ពួកយើងពុំមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីតតាំង នឹងពួកគេទេ; មែនហើយ ខ្ញុំពុំសុខចិត្តឲ្យកូនប្រុសតូចៗរបស់ខ្ញុំ ត្រូវធ្លាក់ទៅ ក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកគេឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងក៏បានបន្តដំណើរទៅមុខ ហើយយើងបានធ្វើដំណើរ ចូលទៅក្នុងទីរហោ ស្ថាន ។

៤០ ឥឡូវនេះ ពួកគេពុំហ៊ានបត់បែរស្ដាំ ឬឆ្វេងទេ ព្រោះខ្លាចគេត្រូវឡោមព័ទ្ធ; ឯខ្ញុំក៏មិនបត់បែរស្ដាំ ឬឆ្វេងដែរ ព្រោះខ្លាច ក្រែងពួកគេដេញខ្ញុំទាន់ ហើយពួកយើងពុំអាច ទប់ទល់នឹងពួកគេបានទេ តែនឹងត្រូវស្លាប់វិញ ហើយពួកគេនឹង រត់រួច; ម្ល៉ោះហើយ ពួកយើងបានរត់គេចអស់ពេញមួយថ្ងៃនោះ ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន គឺរហូតដល់ពេលយប់ងងឹត ។

៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាថ្មីទៀត កាល ពន្លឺនៃពេលព្រឹកមកដល់ ពួកយើងបានឃើញពួកលេមិនមករកយើង ហើយយើងបានរត់ចេញពីពួកគេទៅ ។

៤២ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំដេញយើង បានឆ្ងាយ មុនពេលគេឈប់នោះទេ; ហើយនោះគឺជាពេល ព្រឹកនៃ ថ្ងៃទីបី នៃខែទីប្រាំពីរ ។

៤៣ ហើយឥឡូវនេះ តើពួកគេត្រូវអាន់ទីផុសតាមទាន់ឬអី នោះយើងមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយទៅទ័ពរបស់ខ្ញុំថា៖ មើលចុះ យើងមិនដឹងទេថា តើពួកគេបានឈប់ក្នុងគោលបំណងចង់ឲ្យ យើងមកវាយប្រហារគេ ដើម្បីពួកគេអាចចាប់ពួកយើង នៅក្នុង អន្ទាក់ របស់គេឬអី ។

៤៤ ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នករាល់គ្នាថាដូចម្ដេច កូនប្រុស ទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ តើអ្នករាល់គ្នានឹងទៅច្បាំងនឹងពួកគេឬ ?

៤៥ ហើយឥឡូវនេះ បងម៉ូរ៉ូណៃ ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់បងថា ខ្ញុំមិនដែលបានឃើញ[ក]សេចក្ដីក្លាហានដ៏ធំយ៉ាង នេះទេ ទោះនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ក្ដី ។

៤៦ ព្រោះដូចខ្ញុំធ្លាប់ហៅពួកគេថា កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ (ព្រោះគេទាំងអស់គ្នានៅក្មេងណាស់) នោះពួកគេបាននិយាយ មកខ្ញុំថា៖ ឪពុកអើយ មើលចុះ ព្រះរបស់យើងទ្រង់គង់នៅជា មួយនឹងយើង ហើយទ្រង់នឹងពុំទុកឲ្យយើងត្រូវដួលចុះទេ; ខណៈនោះ ចូរឲ្យយើង ទៅ; ពួកយើងនឹងពុំសម្លាប់បងប្អូនរបស់យើងទេ បើ សិនជាពួកគេពុំធ្វើអ្វីដល់យើង; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរឲ្យយើងទៅ ព្រោះខ្លាច ក្រែងពួកគេមានជ័យជំនះ ទៅលើកងទ័ពរបស់ អាន់ទីផុស ។

៤៧ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនដែលធ្លាប់បានប្រយុទ្ធ[ក]មកទេ តែគេពុំ ខ្លាចស្លាប់ឡើយ; ហើយពួកគេបានគិតជាច្រើន ដល់សេរីភាព របស់ឪពុកគេ ជាងគិតដល់ជីវិតរបស់ខ្លួន; មែនហើយ ពួកគេត្រូវ

៤៥ ក អាលម៉ា ៥៣:២០–២១.

៤៧ ក អាលម៉ា ៥៣:១៦–១៨.

បានបង្រៀនដោយ[ខ]ម្ដាយគេថា បើសិនជាពួកគេពុំសង្ស័យទេ នោះព្រះទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេឲ្យរួច ។

៤៨ ហើយពួកគេបានរៀបរាប់ប្រាប់ខ្ញុំនូវពាក្យពេចន៍របស់ម្ដាយគេថា៖ យើងខ្ញុំមិនសង្ស័យសោះថា ម្ដាយយើងដឹងការណ៍នេះ ។

៤៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាមួយនឹងកូនពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំ ទៅច្បាំងនឹងពួកលេមិនទាំងនេះ ដែលបានដេញតាមយើង ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពលទ័ពរបស់អាន់ទីផុស បានតាមពួកគេទាន់ ហើយការប្រយុទ្ធដ៏ឃោរឃៅមួយបានចាប់ផ្ដើមឡើង ។

៥០ កងទ័ពរបស់អាន់ទីផុស ដោយនឿយហត់ មកពីការធ្វើដំណើរឆ្ងាយ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី នោះជិតត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិន; ហើយបើកុំតែបានខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ជាមួយនឹងកងពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំទេ ម្ល៉េះពួកគេច្បាស់ជាបានសំរេចគោលបំណងរបស់ពួកគេហើយ ។

៥១ ព្រោះអាន់ទីផុសត្រូវដួលដោយដាវ និងមេដឹកនាំរបស់លោកជាច្រើនដែរ ដោយសារការនឿយហត់ ដែលបណ្ដាលមកពី ដំណើរទ័ពដ៏លឿន — ហេតុដូច្នេះហើយ កងទ័ពរបស់អាន់ទីផុស ដោយមានការច្របូកច្របល់ ព្រោះការដួលចុះនៃមេដឹកនាំរបស់ គេ ក៏ចាប់ផ្ដើមបើកផ្លូវឲ្យពួកលេមិន ។

៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានឡើងចិត្តក្លាហាន ហើយបានចាប់ផ្ដើមដេញតាមពួកគេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកលេមិនកំពុងតែដេញតាមពួកគេ យ៉ាងពេញទំហឹង នៅពេលហេលេមិនមកវាយប្រហារពីខាងក្រោយពួកគេ ជាមួយនឹងកងពីរ ពាន់នាក់របស់លោក ហើយចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ពួកគេច្រើនហួសប្រមាណ ដរាបដល់កងទ័ពសាសន៍លេមិនឈប់ ហើយបែរមកលើ ហេលេមិនវិញ ។

៥៣ ឥឡូវនេះ កាលដែលទ័ពរបស់អាន់ទីផុស បានឃើញថាពួកលេមិនបានបែរក្រោយ នោះពួកគេក៏បានប្រមូលគ្នា ហើយមក វាយពីខាងក្រោយពួកលេមិនទៀត ។

៥៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងដែលជាទ័ពរបស់នីហ្វៃ ទ័ពរបស់អាន់ទីផុស ហើយខ្ញុំជាមួយនឹងកង ពីរពាន់នាក់របស់ខ្ញុំ បានព័ទ្ធជុំវិញពួកលេមិន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេ; មែនហើយ គឺដរាបដល់ពួកគេត្រូវបង្ខំឲ្យប្រគល់គ្រឿង សស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ព្រមទាំងខ្លួនគេធ្វើជាឈ្លើយសឹក ។

៥៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានប្រគល់ខ្លួនសុំចុះចាញ់ពួកយើងហើយ មើលចុះ ខ្ញុំបានរាប់ ចំនួនកំឡោះទាំងនោះ ដែលបានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងខ្ញុំ ព្រោះខ្លាចពួកគេត្រូវស្លាប់អស់ច្រើន ។

៥៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំង គ្មានអ្នកណា[ក]ម្នាក់ក្នុងពួកគេ បានដួលចុះទៅលើដីឡើយ; មែនហើយ ហើយពួក គេបានប្រយុទ្ធ ហាក់បីដូចជាមានកម្លាំងនៃព្រះ; មែនហើយ ពុំដែលដឹងថា មនុស្សអាចប្រយុទ្ធដោយកម្លាំងដ៏អស្ចារ្យបែបនេះទេ; ហើយដោយអានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លាបែបនេះ ពួកគេបានវាយប្រហារពួកលេមិន ដែលពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកវាតក់ស្លុត; ហើយដោយហេតុនេះ ទើបពួកលេមិនបានប្រគល់ខ្លួន ធ្វើជាឈ្លើយសឹក ។

៥៧ ហើយដោយពួកយើងគ្មានកន្លែង សំរាប់ឈ្លើយរបស់យើង ដើម្បីយើងអាចយាមពួកគេ ការពារពួកគេពីពលទ័ពសាសន៍ លេមិន ហេតុដូច្នេះហើយ យើងបានបញ្ជូនពួកគេ ទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយចាត់ទ័ពមួយភាគរបស់អាន់ទីផុស ដែលមិន ត្រូវស្លាប់នោះ ឲ្យទៅជាមួយនឹងពួកគេ; ឯចំនួនដែលនៅសល់ ខ្ញុំបានយកមកបញ្ចូលជាមួយនឹងពួកកំឡោះ[ក]សាសន៍អាំម៉ូនរបស់ខ្ញុំ ហើយបានធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅទីក្រុងយូដាវិញ ៕

ជំពូកទី ៥៧

ហេលេមិនរៀបរាប់អំពីការវាយយកក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាមកវិញ និងការចុះចូល ហើយបន្ទាប់មក អំពីកិច្ចការពារក្រុងគូមេណៃ — យុវជន សាសន៍អាំម៉ូនទាំងឡាយរបស់លោក ប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាច; ហើយទាំងអស់គ្នាត្រូវរបួស តែគ្មានអ្នកណាម្នាក់ត្រូវស្លាប់ឡើយ — គឺឱវាយការណ៍អំពីការកាប់សម្លាប់ និងការរត់រួចនៃពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៣ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីអាំម៉ូរ៉ុន ដែលជាស្ដេចថែងថា បើសិនជាខ្ញុំព្រមដោះ លែងពួកឈ្លើយសឹក ដែលយើងចាប់បានទាំងនោះ ទ្រង់នឹងប្រគល់ទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាមកឲ្យយើង ។

២ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានផ្ញើសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅស្ដេចថា ពួកយើងដឹង

៤៧ *ខ* អាលម៉ា ៥៧:២១.
ស.ប. ម្ដាយ.

៥៦ *ក* អាលម៉ា ៥៧:២៥; ៥៨:៣៩.
៥៧ *ក* អាលម៉ា ២៧:២៦;
៥៣:១០–១១, ១៦.

ច្បាស់ថា កងកម្លាំងរបស់យើងមានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីវាយយកទីក្រុង អាន់ទីប៉ារ៉ា ដោយកម្លាំងរបស់យើង; ហើយការដោះលែងពួកឈ្លើយ ដើម្បីប្ដូរយកទីក្រុង នោះយើងគិតថា ជាឆោតទៅវិញ ហើយយើងគ្រាន់តែចង់ដោះលែងពួកឈ្លើយរបស់យើង ដើម្បីប្ដូរឈ្លើយតែប៉ុណ្ណោះ ។

៣ ហើយអាំម៉ូរ៉ុន ជំទាស់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ព្រោះទ្រង់មិនព្រមប្ដូរពួកឈ្លើយទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងបានចាប់ផ្ដើមធ្វើការរៀបចំ ដើម្បីទៅវាយយកទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ា ។

៤ ប៉ុន្តែទ័ពរបស់អាន់ទីប៉ារ៉ា បានចាកចេញពីទីក្រុង ហើយបានរត់ភៀសទៅទីក្រុងឯទៀត ដែលជារបស់គេ ដើម្បីពង្រឹងកម្លាំងពួកគេ; ហើយទីក្រុងអាន់ទីប៉ារ៉ាត្រូវបានធ្លាក់មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃពួកយើងបែបនេះ ។

៥ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅ ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួនពួកយើងបានទទួលស្បៀងមួយចំនួន ព្រមទាំងកងទ័ពបន្ថែមឲ្យយើងផង ពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា និងពីដែនដីដែលនៅ[ក]ព័ទ្ធជុំវិញដល់មានចំនួនប្រាំមួយពាន់នាក់ ក្រៅពីនោះ មានកូនប្រុសសាសន៍ អាំម៉ូន ហុកសិបនាក់បានមករួបរួមនឹងបងប្អូនរបស់គេគឺជាក្រុមតូចពីរពាន់ក្មេងតូចៗរបស់ខ្ញុំ ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងមាន កម្លាំង មែនហើយ ហើយយើងមានស្បៀងបរិបូរដែលនាំមកឲ្យយើង ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងមានបំណងចង់ទៅប្រយុទ្ធនឹងកងទ័ព ដែលត្រូវបានដាក់ឲ្យការពារទីក្រុងគូមេណៃ ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់បងថា យើងបានសំរេចបំណងយើងក្នុងពេលដ៏ខ្លី; មែនហើយ ដោយមានកងកម្លាំងដ៏ខ្លាំង ឬដោយផ្នែកមួយនៃកងកម្លាំងដ៏ខ្លាំងរបស់យើង ពួកយើងបានព័ទ្ធជុំវិញទីក្រុងគូមេណៃ ក្នុងពេលយប់ គឺមុនពេលមួយ ភ្លែត ដែលពួកគេទទួលស្បៀងបន្ថែម ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានបោះជំរុំជុំវិញទីក្រុងនោះ អស់ជាច្រើនយប់; ប៉ុន្តែយើងបានដេកកើយដាវរបស់ យើង ហើយចាំយាម ដើម្បីកុំឲ្យពួកលេមិនអាចវាយប្រហារយើង នៅពេលយប់ ហើយសម្លាប់យើងបានដែលពួកគេបានប៉ុនប៉ងជា ច្រើនលើក; ប៉ុន្តែអស់ជាច្រើនលើកដែលពួកគេប៉ុនប៉ងនោះ ឈាមរបស់គេត្រូវខ្ចាយ ។

១០ នៅទីបញ្ចប់ ស្បៀងរបស់ពួកគេបានមកដល់ ហើយស្បៀងជិតចូលទៅក្នុងទីក្រុងនៅពេលយប់ ។ ហើយពួកយើងជា ទ័ពនីហ្វៃ មិនមែនជាទ័ពលេមិនទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានចាប់ពួកគេ និងស្បៀងរបស់គេ ។

១១ ហើយទោះបីពួកលេមិនត្រូវកាត់ផ្ដាច់ពីការផ្គត់ផ្គង់ តាមរបៀបនេះក៏ដោយ គង់តែពួកគេនៅតែប្ដេជ្ញាថា នឹងរក្សាទីក្រុងនោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់ដែលយើងត្រូវតែយកស្បៀងទាំងនោះ ហើយបញ្ជូនវាទៅឯក្រុងយូដា រីឯពួកឈ្លើយរបស់ យើង ទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរថ្ងៃប៉ុន្មានពួកលេមិនក៏ចាប់ផ្ដើមអស់សេចក្ដីសង្ឃឹមថាបានជំនួយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានប្រគល់ទីក្រុងនោះដល់ដៃយើង; ម្ល៉ោះហើយ យើងបានសំរេចផែនការណ៍របស់យើង ក្នុងការយកទីក្រុងគូមេណៃ ។

១៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកឈ្លើយរបស់យើងមានចំនួនច្រើនពេក ទោះជាពួកយើងមានចំនួនច្រើនសំបើមក្តី គង់តែពួកយើងត្រូវបង្ខំឲ្យប្រើកងកម្លាំងយើងទាំងអស់ ដើម្បីយាមពួកគេ ឬក៏យកពួកគេទៅប្រហារជីវិតចោល ។

១៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានបះបោរក្នុងចំនួនជាច្រើននាក់ ហើយបានប្រយុទ្ធដោយប្រើថ្ម និងដំបង ឬវត្ថុណាក្ដីដែលគេអាចរក បានមកក្នុងដៃគេ ដរាបដល់យើងបានសម្លាប់ពួកគេអស់ជាងពីរពាន់នាក់ ក្រោយពីពួកគេបានចុះចាញ់ធ្វើជាឈ្លើយសឹក ។

១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ជាការចាំបាច់សំរាប់យើង ដែលយើងត្រូវបញ្ចប់ជីវិតគេ ឬយាមគេដោយដាវនៅក្នុងដៃ ចុះទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា; ហើយស្បៀងរបស់យើងផង ក៏មិនមានលើសពីគ្រប់គ្រាន់សំរាប់តែទ័ពយើង ទោះជាមានទាំងស្បៀងដែលយើង យកបានពីពួកលេមិនក្ដី ។

១៦ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងកាលៈទេសៈដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់នេះ វាក្លាយទៅការណ៍មួយដ៏សែនសំខាន់ ថាត្រូវសំរេចចិត្តយ៉ាងណា អំពីពួកឈ្លើយសឹកទាំងនេះ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកយើងបានសំរេចថា នឹងបញ្ជូនពួកគេទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡាដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានរើសទ័ពរបស់យើងមួយភាគ ហើយបានប្រគល់ភារៈឲ្យគេនាំពួកឈ្លើយរបស់យើង ចុះទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។

១៧ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើងពួកគេបានត្រឡប់មកវិញ ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកយើងមិន បានសួរគេអំពីពួកឈ្លើយរបស់យើងទេ; ត្បិតមើលចុះ ពួកលេមិនកំពុងតែវាយប្រហារយើង ហើយពួកគេបានត្រឡប់

៥៧ ៦*ក* អាលម៉ា ៥៣:១៦–១៨.

មកវិញចំពេល ដើម្បីជួយសង្គ្រោះយើង កុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុង
កណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកវា ។ ត្បិតមើលចុះ អាំម៉ូរ៉ុនបានបញ្ជូនមក
ជួយពួកវា នូវស្បៀង និងទ័ព មួយកងដ៏ច្រើនផង ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ័ពដែលយើងចាត់ឲ្យ
នាំពួកឈ្លើយទៅនោះ បានមកដល់ទាន់ពេល ដើម្បីបញ្ឈប់ពួកវា
នៅពេលពួកវាជិតយកជ័យជំនះលើពួកយើង ។
១៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ក្រុមតូចពីរពាន់ហុកសិបនាក់របស់ខ្ញុំ បាន
ប្រយុទ្ធយ៉ាងប្ដូរផ្ដាច់; មែនហើយ ពួកគេរឹងប៉ឹងនៅចំពោះពួកលេមិន
ហើយបានធ្វើឲ្យស្លាប់ដល់អស់ពួកណាដែលមកតតាំងនឹងគេ ។
២០ ហើយនៅពេលកងទ័ពរបស់យើង ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន
ជិតបើកផ្លូវឲ្យមុខពួកលេមិន មើលចុះ ពួកពីរពាន់ហុកសិប
នាក់នោះនៅរឹងប៉ឹង ហើយក្លាហានយ៉ាងប្ដូរផ្ដាច់ ។
២១ មែនហើយ ហើយពួកគេបានគោរព ហើយប្រតិបត្តិ
តាមគ្រប់ពាក្យបញ្ជា ដោយត្រូវឥតល្អៀង; មែនហើយ ហើយ
គឺស្រប តាមសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ ដែលបណ្ដាលឲ្យគេធ្វើ
យ៉ាងនេះ; ហើយខ្ញុំបានចាំនូវពាក្យពេចន៍ដែលគេបាននិយាយមក
ខ្ញុំថា [ក]ម្ដាយ របស់គេបានបង្រៀនពួកគេ ។
២២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ គឺដោយសារកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ
ទាំងនេះ និងទ័ពដែលត្រូវបានរើសឲ្យនាំពួកឈ្លើយ ចំពោះអ្នក
ទាំង នេះហើយដែលពួកយើងជំពាក់ជ័យជំនះដ៏ធំនេះ; ព្រោះ
គឺពួកគេនេះហើយដែលបានឈ្នះលើពួកលេមិន; ហេតុដូច្នេះហើយ
ពួកវាត្រូវ បានរុញច្រានឲ្យថយទៅឯទីក្រុងម៉ាន់ទៃវិញ ។
២៣ ហើយយើងបានរក្សាទីក្រុងគូមេណៃរបស់យើងទុក
ហើយពុំត្រូវបំផ្លាញអស់ដោយដាវទេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែយើងបានរងការបាត់បង់ដ៏ធំ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកលេមិន
បានរត់ទៅ ខ្ញុំបានចេញបញ្ជាភ្លាមថា ទ័ពរបស់ខ្ញុំដែលត្រូវរបួស
នោះត្រូវយកចេញពីក្នុងចំណោមអ្នកស្លាប់ ហើយត្រូវរុំអែបមុខ
របួសឲ្យគេ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានចំនួនពីររយនាក់
នៅក្នុងចំណោមពីរពាន់ហុកសិបនាក់របស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវសន្លប់
ដោយសារអស់ឈាម; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់
តែស្របតាមសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃព្រះ និងចំពោះសេចក្ដីអស្ចារ្យ
របស់យើង ជា[ក]ខ្លាំង និងចំពោះសេចក្ដីអំណររបស់កងទ័ពយើង
ទាំងមូលផង នោះគ្មានអ្នកណាម្នាក់ នៅក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវ
វិនាសឡើយ; មែនហើយ ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេដែលពុំមានរបួសច្រើនដែរ ។
២៦ ហើយឥឡូវនេះ ការណ៍ដែលគេត្រូវបានរក្សាឲ្យគង់វង់
គឺជាការណ៍មួយដ៏គួរឲ្យឆ្ងល់ ដល់កងទ័ពយើងទាំងមូល មែន
ហើយ ថាពួកគេត្រូវបានសំចៃទុក នៅពេលដែលបងប្អូនយើង
មួយពាន់នាក់ត្រូវស្លាប់ ។ ហើយយើងសន្មតដោយត្រឹមត្រូវថា
ការណ៍នេះគឺ មកពីព្រះ[ក]ចេស្ដាដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ ដោយសារ
[ខ]សេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់របស់គេ នៅក្នុងអ្វីៗ ដែលពួកគេត្រូវ
បានបង្រៀនឲ្យជឿ —ថាមានព្រះដ៏យុត្តិធម៌មួយអង្គ ហើយ
អស់អ្នកណាដែលមិនសង្ស័យ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានរក្សាទុកឲ្យ
គង់វង្ស ដោយព្រះចេស្ដាដ៏ អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ។
២៧ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសេចក្ដីជំនឿនៃពួកអ្នកទាំងនេះ ដែលខ្ញុំ
បាននិយាយមកនេះ; ពួកគេនៅក្មេង ហើយគំនិតគេរឹងប៉ឹង ហើយ
ពួកគេដាក់ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើព្រះរហូត ។
២៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួក
យើងបានថែទាំដល់ពួកអ្នករបួសរបស់យើង ហើយបានបញ្ចុះពួក
អ្នកស្លាប់ និងពួកលេមិនដែលស្លាប់ ដែលមានច្រើនហើយ មើលចុះ
យើងបានសួរគីឌ អំពីពួកឈ្លើយ ដែលពួកគេបានចាប់ផ្ដើមនាំចុះ
ទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡានោះ ។
២៩ ឥឡូវនេះ គីឌ គឺជាមេទ័ពឯកលើក្រុមទ័ពដែលត្រូវចាត់ឲ្យ
យាមពួកគេនាំចុះទៅដែនដីនោះ ។
៣០ ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាពាក្យពេចន៍ដែលគីឌបាននិយាយ
មកខ្ញុំ៖ មើលចុះ យើងបានចាប់ផ្ដើមធ្វើដំណើរចុះទៅដែនដី
សារ៉ាហិមឡា ជាមួយនឹងពួកឈ្លើយរបស់យើង ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានជួបនឹងពួក
អ្នកស៊ើបការណ៍ នៃពលទ័ពរបស់យើង ដែលត្រូវបានចាត់ឲ្យ
ទៅឃ្លាំមើលជំរុំរបស់ពួកលេមិន ។
៣១ ហើយពួកគេបានស្រែកប្រាប់យើងថា — មើលចុះ
ពលទ័ពសាសន៍លេមិនកំពុងលើកសំដៅ ទៅឯទីក្រុងគូមេណៃ;
ហើយ មើលចុះ ពួកវានឹងវាយប្រហារពួកគេ មែនហើយ ហើយ
នឹងបំផ្លាញប្រជាជនរបស់យើងចោល ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកឈ្លើយរបស់យើង
បានឮសំរែកទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដែលបានធ្វើឲ្យពួកវាឡើង
ចិត្តក្លាហាន; ហើយពួកវាបានបះបោរឡើងប្រឆាំងនឹងយើង ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺដោយមក

២១ *ក* អាលម៉ា ៥៦:៤៧–៤៨.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៥៦:៥៦.
២៦ *ក* ស.ប. អំណាច.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.

ពីការបះបោររបស់ពួកគេ ទើបយើងបានប្រើដាវរបស់យើង
ប្រយុទ្ធនឹងគេ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេ
បានផ្តុំគ្នាជាក្រុមៗ រត់មកបុកនឹងដាវរបស់ពួកយើង នៅក្នុង
ការធ្វើនេះ ពួកគេចំនួនច្រើន ត្រូវស្លាប់ ឯពួកគេដែល
នៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន បានបែកចេញ ហើយ
រត់គេចចេញពីយើងទៅ ។
៣៤ ហើយមើលចុះ កាលពួកគេបានរត់គេចទៅ ហើយពួក
យើងមិនអាចតាមគេទាន់ នោះយើងបានធ្វើដំណើរយ៉ាងលឿន
ឆ្ពោះមកឯទីក្រុងគូមេណៃ; ហើយមើលចុះ យើងបានមកដល់
ទាន់ពេល ដើម្បីយើងអាចជួយបងប្អូនយើង ក្នុងការ
រក្សាទីក្រុងនេះទុក ឲ្យគង់ ។
៣៥ ហើយមើលចុះ ពួកយើងត្រូវបានដោះលែងជាថ្មីទៀត
ឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវយើង ។ ហើយសូមឲ្យ
ព្រះនាមនៃព្រះរបស់យើងប្រកបដោយព្រះពរ; ត្បិតមើលចុះ
គឺទ្រង់នេះហើយដែលបានដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច; មែនហើយ
ដែលបានធ្វើកិច្ចការដ៏ធំនេះដល់យើង ។
៣៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំ
គឺហេលេមិន បានឮពាក្យទាំងនេះពីគីឌហើយ នោះខ្ញុំបានពោរពេញ
ទៅដោយសេចក្តីអំណរដ៏លើសលប់ ដោយសារសេចក្តី
ល្អសប្បុរសនៃព្រះ ក្នុងការរក្សាយើងទុកឲ្យគង់ ដើម្បីកុំឲ្យ
យើងវិនាសទាំង អស់គ្នា; មែនហើយ [ក]ហើយខ្ញុំជឿថា ព្រលឹង
របស់ពួកអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅ នោះបានចូលទៅក្នុងទីសំរាក នៃ
ព្រះរបស់ពួកគេហើយ ៕

ជំពូកទី ៥៨

ហេលេមិន គីឌ និងទីអុមណើរដណ្តើមយកទីក្រុងម៉ាន់ទៃ ដោយឧបាយសឹកមួយ — ពួកលេមិនដកថយ — កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ ប្រជាជនអាំម៉ូន ត្រូវបានថែរក្សាទុកឲ្យគង់ ក្នុងកាលពួកគេឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹង ក្នុងកិច្ចការពារឥស្សរភាព និងសេចក្តីជំនឿរបស់គេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦៣–៦២ ម.គ.ស. ។

ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ទិសដៅបន្ទាប់របស់យើង គឺយកទីក្រុងម៉ាន់ទៃ; ប៉ុន្តែមើលចុះ
គ្មានមធ្យោ បាយណា ដែលយើងអាចនាំពួកគេឲ្យចេញពីទីក្រុង
ដោយក្រុមទ័ពតូចៗរបស់យើងបានទេ ។ ត្បិតមើលចុះ ពួក
គេចាំនូវអ្វីដែលយើង បានធ្វើពីមុន; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក
យើងមិនអាច[ក]បញ្ឆោតពួកគេឲ្យចេញឆ្ងាយ ពីទីតាំងការពារ
របស់ពួកគេបានឡើយ ។
២ ហើយពួកគេមានចំនួនច្រើនជាងកងទ័ពយើង នាំឲ្យ
យើងមិនហ៊ានទៅវាយប្រហារពួកគេ នៅក្នុងទីតាំងការពារ
របស់គេទេ ។
៣ មែនហើយ ហើយវាបានក្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា ពួក
យើងត្រូវប្រើទ័ពយើងក្នុងការរក្សាផ្នែកទាំងឡាយ នៃដែនដីដែល
យើងយកបានមកវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានក្លាយទៅជា
ការចាំបាច់ថា យើងត្រូវរង់ចាំ ដើម្បីយើងអាចទទួលកម្លាំង
បន្ថែមពី ដែនដីសារ៉ាហិមឡា ព្រមទាំងស្បៀងថ្មីផង ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេតុនោះ ខ្ញុំបាន
បញ្ជូនសារទូតមួយ ទៅឯលោកអភិបាលរបស់ដែនដីយើង ដើម្បីរាយ
ការណ៍ជំរាបលោក អំពីកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ័ពយើង ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យើងបានរង់ចាំទទួលស្បៀង
និងកម្លាំងពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។
៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះគ្មានបានប្រយោជន៍ដល់យើងសោះ
គ្រាន់តែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ; ព្រោះពួកលេមិនក៏ទទួលកម្លាំង
ដ៏ច្រើនរាល់ថ្ងៃ និងស្បៀងជាច្រើនផង; ម្ល៉ោះហើយ នេះ
គឺជាកាលៈទេសៈរបស់យើងនៅរយៈពេលនោះ ។
៦ ហើយពួកលេមិនបានស្ទុះចេញមកវាយយើងម្តងម្កាល ដោយ
ប្តេជ្ញាថា នឹងបំផ្លាញយើងបង់ ដោយប្រើឧបាយសឹក; ទោះជា
យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែយើងមិនអាចទៅច្បាំងនឹងពួកគេបាន
ទេ ព្រោះគេថយទៅក្នុងទីជំរក និងទីតាំងការពាររបស់គេវិញ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរង់ចាំ
នៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ពិបាកទាំងនេះ អស់រយៈពេលជាច្រើនខែ
រហូតដល់យើងជិតវិនាសបង់ ដោយអត់អាហារ ។
៨ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានទទួលអាហារ
ដែលនាំមកឲ្យយើង ដោយទ័ពមួយកង ចំនួនពីរពាន់នាក់ ដើម្បី
ជាជំនួយដល់យើង; ហើយនេះគឺជាជំនួយទាំងអស់ ដែលយើង
បានទទួល ដើម្បីការពារខ្លួនយើង និងប្រទេសរបស់យើង កុំឲ្យ
ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង មែនហើយ
ដើម្បីតតាំងនឹងកងទ័ពមួយ ដែលច្រើនឥតគណនា ។
៩ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុដែលបណ្តាលឲ្យយើង មាន
ការពិបាកទាំងនេះ ឬហេតុអ្វីដែលពួកគេមិនបញ្ជូនកម្លាំងបន្ថែមឲ្យ
យើង នោះយើងមិនដឹងទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងមានទុក្ខ
ព្រួយ ហើយពោរពេញទៅដោយការភិតភ័យផង ក្រែងលោដោយ

---

៣៦ *ក* អាលម៉ា ១២:៣៤.

៥៨ ១ *ក* អាលម៉ា ៥២:២១; ៥៦:៣០.

មធ្យោបាយណាមួយ នោះសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ នឹងធ្លាក់មកលើដែនដីយើង ធ្វើឲ្យមានការរលំរលើង និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់យើងទាំងស្រុង ។

១០ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងបានខិតខំអស់ពីដួងចិត្ត នៅក្នុងការអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យទ្រង់ចំរើនកម្លាំងដល់យើង ហើយដោះលែងយើងឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង មែនហើយ ហើយសូមប្រទានដល់យើងផងដែរនូវកម្លាំង ដើម្បីយើងអាចរក្សាទីក្រុងទាំងឡាយទុក និងដែនដីទាំងឡាយរបស់យើង ហើយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើង ដើម្បីចិញ្ចឹមប្រជាជនយើង ។

១១ មែនហើយ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង ទ្រង់បានយាងមកជួបយើង ដោយនូវការ អះអាងទាំងឡាយថា ទ្រង់នឹងដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច; មែនហើយ ដរាបដល់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល នូវសេចក្ដីសុខសាន្ដដល់ព្រលឹង ពួកយើង ហើយបានប្រទានដល់យើងនូវសេចក្ដីជំនឿដ៏ធំ ហើយបានធ្វើឲ្យយើងមានសេចក្ដីសង្ឃឹម ដល់ការដោះលែងពួកយើង ក្នុងទ្រង់ ។

១២ ហើយយើងបានឡើងចិត្តក្លាហាន ដោយនូវកងកម្លាំងដ៏តូចដែលយើងបានទទួល ហើយប្ដេជ្ញាថា[ក] នឹងយកជ័យជំនះ លើពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ហើយនឹងរក្សាដែនដី និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើង និងប្រពន្ធរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង និងឧត្ដមគតិនៃ [ខ]ឥស្សរភាពរបស់យើងឲ្យបាន ។

១៣ ម្ល៉ោះហើយ យើងបានចេញទៅ ដោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់យើង ទៅតតាំងនឹងពួកលេមិន ដែលនៅក្នុងទីក្រុងម៉ាន់ទៃ ហើយយើងបានបោះត្រសាលជិតទីរហោស្ថាន ដែលនៅជិតទីក្រុងនោះ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើងកាលពួកលេមិនបានឃើញថា យើងនៅក្នុងព្រំប្រទល់ក្បែរទីរហោស្ថាន ដែលនៅជិតទីក្រុងនោះ នោះពួកគេបានចាត់ឲ្យពួកអ្នកស៊ើបការណ៍ទៅជុំវិញយើង ក្រែងពួកគេអាចដឹងនូវចំនួន និងកម្លាំងរបស់កងទ័ពយើង ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេឃើញថាយើងពុំមានកម្លាំងទេ ស្របតាមចំនួនទ័ពរបស់យើង ហើយដោយខ្លាចក្រែងយើងនឹងកាត់ផ្ដាច់ពួកគេពីជំនួយ លើកលែងតែពួកគេចេញមកច្បាំងនឹងពួកយើង ហើយសម្លាប់ពួកយើង ហើយដោយសន្និដ្ឋានផងដែរថា ពួកគេអាចបំផ្លាញយើងដោយងាយដោយកងពលដ៏ច្រើនរបស់គេ ទើបពួកគេបានចាប់ផ្ដើមធ្វើការរៀបចំ ដើម្បីចេញមកច្បាំងតតាំងនឹងយើង ។

១៦ ហើយកាលពួកយើងបានឃើញថា ពួកគេកំពុងតែរៀបចំដើម្បីមកច្បាំងនឹងយើង មើលចុះ ខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យគីឌនាំទ័ពមួយចំនួនតូច ទៅពួនលាក់ខ្លួននៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយទីអុមណើរ និងទ័ពមួយចំនួនតូចផង ត្រូវទៅពួនលាក់ខ្លួន នៅក្នុងទីរហោស្ថានដែរ ។

១៧ ឥឡូវនេះ គីឌ និងទ័ពរបស់លោកនៅខាងស្ដាំ ឯអ្នកឯទៀតនៅខាងឆ្វេង; ហើយកាលពួកគេបានទៅពួនលាក់ខ្លួនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំនៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ខ្ញុំ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន នៅក្នុងកន្លែងដដែល គឺកន្លែងដែលយើងបានបោះត្រសាល មុនដំបូង រង់ចាំពួកលេមិនមកច្បាំង ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានចេញមកដោយមានកងទ័ពយ៉ាងច្រើនមកប្រឆាំងនឹងយើង ហើយ កាលពួកគេបានមក ហើយជិតនឹងវាយប្រហារមកលើយើងដោយដាវ នោះខ្ញុំបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់ខ្ញុំ គឺពួកដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ត្រូវថយចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានដេញតាមយើងយ៉ាងលឿនអស្ចារ្យ ព្រោះពួកគេប៉ុនប៉ងជាខ្លាំងថានឹងដេញយើងឲ្យទាន់ ដើម្បីគេអាចសម្លាប់យើងចោល; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានដេញតាមយើង ចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយពួកយើងបានកាត់តាមចន្លោះកណ្ដាលគីឌ និងទីអុមណើរ គឺដរាបដល់ពួកគេពុំបានត្រូវពួកលេមិនរកឃើញឡើយ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឆ្លងផុតហើយ ឬក៏កាលកងទ័ពបានឆ្លងផុតហើយ នោះគីឌ និងទីអុមណើរបានក្រោកឡើង ចេញពីកន្លែងពួនទាំងឡាយ ហើយបានកាត់ផ្ដាច់ពួកអ្នកស៊ើបការណ៍របស់ពួកលេមិន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេ ត្រឡប់ទៅទីក្រុងវិញបាន ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានកាត់ផ្ដាច់ពួកវាហើយ នោះពួកគេក៏រត់ទៅកាន់ទីក្រុង ហើយបានវាយប្រហារទៅលើពួកអ្នកយាម ដែលនៅយាមទីក្រុងដរាបដល់ពួកគេបានបំផ្លាញពួកវាចោល ហើយយកបានទីក្រុង ។

២២ ឥឡូវនេះ ការណ៍នេះធ្វើទៅបាន ពីព្រោះពួកលេមិនបានឲ្យកងទ័ពគេទាំងមូល ត្រូវបានបញ្ឆោតឲ្យចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន លើកលែងតែពួកអ្នកយាមបន្ដិចបន្ដួចប៉ុណ្ណោះ ។

១២ *ក* អាលម៉ា ៤៦:១២–១៣; មរមន ២:២៣. *ខ* ស.ប. ឥស្សរភាព.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គឺឱ និងទីអុមណើរ
ដោយបានប្រើមធ្យោបាយនេះ ក៏យកទីតាំងការពារទាំងឡាយ
របស់ពួកគេបាន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួក
យើងបានធ្វើដំណើរតទៅអស់ជាយូរ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន
ឆ្ពោះទៅ ឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ។
២៤ ហើយកាលពួកលេមិនបានឃើញថា ពួកគេកំពុងតែធ្វើ
ដំណើរឆ្ពោះទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា នោះពួកគេភិតភ័យជាខ្លាំង
ក្រែងលោមានផែនការអ្វីមួយ ដែលនាំពួកគេទៅកាន់សេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមដកថយ
ចូលទៅ ក្នុងទីរហោស្ថានវិញ មែនហើយ គឺត្រឡប់តាមផ្លូវដដែល
ដែលគេបានមក ។
២៥ ហើយមើលចុះ នោះគឺនៅពេលយប់ ហើយពួកគេបាន
បោះត្រសាលរបស់គេ ព្រោះពួកមេទ័ពឯករបស់ពួកលេមិនបាន
សន្និដ្ឋានថា ពួកនីហ្វៃកំពុងតែនឿយហត់ ដោយសារការធ្វើដំណើរ;
ហើយដោយសន្និដ្ឋានថា ពួកវាបានដេញតាមទ័ពគេទាំងមូល
ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកវាពុំបានគិតដល់ទីក្រុងម៉ាន់តៃឡើយ ។
២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ពេលយប់
នោះខ្ញុំបានបញ្ជាទ័ពខ្ញុំកុំឲ្យដេក តែពួកគេត្រូវធ្វើដំណើរ តាមផ្លូវមួយ
ផ្សេងទៀត សំដៅទៅឯទីក្រុងម៉ាន់តៃ ។
២៧ ហើយដោយសារការធ្វើដំណើរ របស់យើងក្នុងពេលយប់
មើលចុះ ដល់ស្អែកឡើង ពួកយើងបានឆ្លងហួសពួកលេមិន ដរាប
ដល់យើងបានមកដល់ទីក្រុងម៉ាន់តៃមុនពួកគេ ។
២៨ ម្ល៉ោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ដោយឧបាយសឹកនេះ យើងយកទីក្រុងម៉ាន់តៃបាន ដោយគ្មាន
ការខ្ចាយឈាម ឡើយ ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពលទ័ព
សាសន៍លេមិនបានមកដល់ជិតទីក្រុង ហើយបានឃើញថា ពួក
យើងកំពុង តែប្រុងប្រៀបខ្លួនចាំប្រយុទ្ធនឹងគេ នោះពួកគេក៏មាន
សេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ហើយកើតក្ដីភិតភ័យជាអតិបរមា ដរាប
ដល់ពួកគេរត់ចូល ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។
៣០ មែនហើយ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពល
ទ័ពលេមិនបានរត់គេចចេញពីគ្រប់ភូមិភាគទាំងអស់នេះនៃដែនដី
ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបាននាំយកទៅ នូវពួកស្ត្រី និង
កូនក្មេងជាច្រើនចេញពីដែនដី ។
៣១ ហើយទីក្រុង[ក]ទាំងឡាយ ដែលត្រូវពួកលេមិន
យកបានពីមុននោះ នៅរយៈពេលនេះ ទាំងអស់ត្រូវបាន
មកជាកម្មសិទ្ធរបស់ យើង; ហើយពួកឪពុកយើង និងប្រពន្ធយើង
និងកូនចៅយើងក៏ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ លើកលែងតែពួកអ្នកដែល
ត្រូវចាប់យកទៅជា ឈ្លើយ ហើយនាំយកទៅដោយពួកលេមិន។
៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពលទ័ពរបស់យើងតូច ហើយត្រូវ
រក្សាទីក្រុងដ៏ច្រើន និងទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើន ។
៣៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងទុកចិត្តទៅលើព្រះរបស់យើង ដែល
បានប្រទានដល់យើង នូវជ័យជំនះលើដែនដីទាំងនោះ ដរាប ដល់
ពួកយើងយកទីក្រុងទាំងនោះបាន និងដែនដីទាំងនោះ ដែលជា
របស់យើងផ្ទាល់ ។
៣៤ ឥឡូវនេះ យើងមិនដឹងជាហេតុអ្វី បានជារដ្ឋាភិបាលមិន
បន្ថែមកម្លាំងឲ្យយើងសោះ; ហើយពួកអ្នកដែលបានមកជាមួយ
យើង ក៏មិនដឹងជាហេតុអ្វី បានជាយើងមិនទាន់បានទទួលកម្លាំង
បន្ថែមដែរ ។
៣៥ មើលចុះ ពួកយើងមិនដឹងថា បងពុំមានជ័យជំនះ
ហើយបងបាននាំយកកងកម្លាំង ទៅកាន់ភូមិភាគនោះនៃដែនដី;
បើសិន ជាដូច្នោះមែន យើងមិនចង់រអ៊ូរទាំទេ ។
៣៦ ហើយបើពុំមែនជាដូច្នោះទេ មើលចុះ ខ្លាចតែមាន
[ក]ការបាក់បែកគ្នា នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល ដែលនាំឲ្យពួកគេពុំបញ្ជូនទ័ព
ជា ជំនួយដល់យើង; ព្រោះយើងដឹងថា ពួកគេមានច្រើនជាង
ចំនួនដែលគេបានបញ្ជូន ។
៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះមិនជាអ្វីទេ — យើងជឿថា
ព្រះទ្រង់នឹង[ក]ដោះលែងយើងឲ្យរួច ទោះបីជាមានការទន់ខ្សោយ
នៃ ពលទ័ពរបស់យើងក្ដី មែនហើយ ហើយដោះលែងយើង
ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ។
៣៨ មើលចុះ នេះគឺជាឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួន គឺនៅចុងឆ្នាំ ហើយយើង
យកដែនដីទាំងឡាយរបស់យើងបាន; ហើយពួកលេមិនបានរត់
ទៅឯដែនដីនីហ្វៃ ។
៣៩ ហើយពួកកូនប្រុសទាំងឡាយ របស់ប្រជាជនអាំម៉ូន
ដែលខ្ញុំបាននិយាយសរសើរជាខ្លាំងនោះ នៅជាមួយនឹងខ្ញុំ នៅ
ក្នុង ទីក្រុងម៉ាន់តៃ; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទ្រទ្រង់ដល់ពួកគេ
មែនហើយ ហើយបានរក្សាពួកគេ កុំឲ្យដួលចុះដោយដាវ ដរាប
ដល់គ្មាន អ្នក[ក]ណាម្នាក់ត្រូវស្លាប់ឡើយ ។
៤០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានត្រូវរបួសជាច្រើន; ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹង នៅ[ក]ក្នុងឥស្សរភាព

៣១ *ក* អាលម៉ា ៥៦:១៤.
៣៦ *ក* អាលម៉ា ៦១:១–៥.
៣៧ *ក* ២ ពង្សាវ. ១៧:៣៨–៣៩.
៣៩ *ក* អាលម៉ា ៥៦:៥៦.
៤០ *ក* ស.ប. ឥស្សរភាព.

ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យគេមានសេរីដែរ; ហើយពួកគេចងចាំយ៉ាងខ្ជាប់ ដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គេ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ; មែនហើយ ពួកគេប្រតិបត្តិតាមក្រិត្យក្រមរបស់ទ្រង់ និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ពុំឈប់ឈរ; ហើយសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេមុតមាំ នៅក្នុងការព្យាករណ៍ទាំងឡាយ អំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើង ។

៤១ ហើយឥឡូវនេះ ម៉ូរ៉ូណៃ បងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង ដែលបានប្រោសលោះយើង ហើយដោះលែងយើង រក្សាបងក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់តទៅចុះ; មែនហើយ ហើយសូមទ្រង់ប្រោសប្រណីដល់ប្រជាជននេះ គឺព្រមទាំង ឲ្យបងអាចមានជ័យជំនះ ក្នុងការយកមកវិញនូវអ្វីៗទាំងអស់ ដែលពួកសាសន៍លេមិន បានយកពីយើងទៅ ដែលទុកសំរាប់គាំទ្រ ពួកយើង ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំសិនហើយ ខ្ញុំ ជាហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់អាលម៉ា ៕

ជំពូកទី ៥៩

ម៉ូរ៉ូណៃសូមឲ្យពេហូរ៉ានបន្ថែមកម្លាំងទ័ពឲ្យហេលេមិន — ពួកលេមិនយកទីក្រុងនីហ្វៃហា — ម៉ូរ៉ូណៃខឹងនឹងរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦២ ម.គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីសាមសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ក្រោយពីម៉ូរ៉ូណៃបានទទួល ហើយបានអានសំបុត្ររបស់ហេលេមិនហើយ នោះលោកមានសេចក្ដីអររីករាយជាខ្លាំង មកពីសុខុមាលភាព មែនហើយ និងជោគជ័យដ៏ធំ ដែលហេលេមិនបានទទួល នៅក្នុងការយកបានដែនដីទាំងឡាយ ដែលបាត់បង់ទៅ ។

២ មែនហើយ ហើយលោកបានប្រកាស ទៅប្រជាជនរបស់លោកទាំងអស់ នៅគ្រប់ដែនដីព័ទ្ធជុំវិញ ដែលនៅក្នុងភូមិភាគ ដែលលោកនៅនោះ ឲ្យដឹងការណ៍នេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានអររីករាយផង ។

[ក] ៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានផ្ញើសំបុត្រ[ខ]មួយច្បាប់ ទៅពេហូរ៉ានភ្លាម សូមឲ្យលោកបញ្ជាឲ្យប្រមូលទ័ពមក ដើម្បីបន្ថែមកម្លាំងឲ្យហេលេមិន ឬពលទ័ពរបស់ហេលេមិន ដើម្បីឲ្យលោកអាចថែរក្សាដោយងាយ នូវភូមិភាគនោះ នៃដែនដីដែល លោកយកបានមកវិញ ដោយអព្ភូតហេតុ ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលម៉ូរ៉ូណៃបានផ្ញើសំបុត្ររបស់លោក ទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា នោះលោកចាប់ផ្ដើមរៀបចំផែនការមួយទៀត ដើម្បីលោកអាចយកទ្រព្យសម្បត្តិ និងទីក្រុងដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ដែលពួកលេមិនបានយកពីពួកគេទៅ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលម៉ូរ៉ូណៃកំពុងតែធ្វើការរៀបចំយ៉ាងនេះ ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកលេមិន មើលចុះ ប្រជាជននីហ្វៃហា ដែលត្រូវបានប្រមូលមកពីទីក្រុងម៉ូរ៉ូណៃ និងទីក្រុងលីហៃ និងក្រុងម៉ូរីអានតុន ត្រូវវាយប្រហារចោលដោយពួក លេមិន ។

៦ មែនហើយ ព្រមទាំងពួកដែលត្រូវបានបង្ខំឲ្យរត់ចេញពីដែនដីម៉ាន់ទៃ និងពីដែនដីព័ទ្ធជុំវិញនោះ បានមក ហើយបានរួមកម្លាំងនឹងពួកលេមិន នៅក្នុងភូមិភាគនៃដែនដីនេះ ។

៧ ម្ល៉ោះហើយ គេមានចំនួនច្រើនដ៏ឥតគណនា មែនហើយ ដោយបានទទួលកម្លាំងជារាល់ថ្ងៃ តាមបញ្ជារបស់អាំម៉ូរ៉ុន នោះពួក គេបានចេញមកប្រឆាំងនឹងប្រជាជននីហ្វៃហា ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមសម្លាប់គេ ដោយការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំអស្ចារ្យ ។

៨ ហើយពលទ័ពរបស់គេមានចំនួនច្រើនដ៏ឥតគណនា រហូតដល់ធ្វើឲ្យប្រជាជននីហ្វៃហា ដែលនៅទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវបង្ខំឲ្យរត់ចេញពីគេ; ហើយពួកគេជានមក ហើយបានចូលរួមនឹងកងទ័ពរបស់ម៉ូរ៉ូណៃ ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ ដោយម៉ូរ៉ូណៃបានសន្និដ្ឋានថា ត្រូវបញ្ជូនទ័ពទៅទីក្រុងនីហ្វៃហា ដើម្បីជួយប្រជាជនរក្សាទីក្រុងនោះ ហើយដឹង ថា ជាការងាយក្នុងការរក្សាកុំឲ្យទីក្រុងនោះ ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិន ជាងវាយយកវាពីពួកគេមកវិញ លោក បានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងរក្សាទីក្រុងនោះបានដោយងាយ ។

១០ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានរក្សាកងកម្លាំងរបស់លោកទាំងអស់ទុក ដើម្បីរក្សាកន្លែងទាំងនោះ ដែលលោកយកបាន មកវិញ ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ កាលម៉ូរ៉ូណៃបានឃើញថា ទីក្រុងនីហ្វៃហាត្រូវបាត់បង់ទៅ នោះលោកមានសេចក្ដីសោកសៅជាខ្លាំង ហើយបានចាប់ផ្ដើមសង្ស័យថា មកពីសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជនទើបពួកគេត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃបងប្អូនគេ ។

១២ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាករណីនៃអស់ទាំងពួកមេទ័ពឯករបស់លោក ។ ពួកគេក៏សង្ស័យ ហើយងឿងឆ្ងល់ដែរថា មក

---

៥៩ ១*ក* អាលម៉ា ៥៦:១.
៣ *ក* អាលម៉ា ៦០:១–៣.
ខ អាលម៉ា ៥០:៤០.

ពីសេចក្ដី ទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ហើយនេះគឺដោយព្រោះជ័យជំនះរបស់ពួកលេមិនមកលើពួកគេ ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃក៏ខឹងនឹងរដ្ឋាភិបាល ដោយសារការមិនអើពើរបស់គេ ចំពោះសេរីភាពនៃដែនដីរបស់ខ្លួន ៕

ជំពូកទី ៦០

មរ៉ូណៃត្អូញត្អែរទៅកាន់ពេហូរ៉ានអំពីការណ៍ ដែលរដ្ឋាភិបាលមិនអើពើដល់ពលទ័ព — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទុកឲ្យជនសុចរិតត្រូវស្លាប់ — ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវប្រើកម្លាំង និងមធ្យោបាយទាំងអស់របស់គេ ដើម្បីដោះលែងពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ — មរ៉ូណៃ គំរាមថានឹងប្រយុទ្ធតទល់នឹងរដ្ឋាភិបាល ប្រសិនបើជំនួយមិនត្រូវផ្ដល់ ទៅឲ្យពលទ័ពរបស់លោកទេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានសរសេរទៅលោកអភិបាលដែនដីទៀត គឺលោកពេហូរ៉ាន ហើយនេះគឺជាពាក្យពេចន៍ ដែលលោកបានសរសេរថា៖ មើលចុះ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះមកពេហូរ៉ាន នៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ដែលជាមេចៅក្រម និងជា អភិបាលលើដែនដីនេះ និងមកដល់អស់អ្នកដែលត្រូវប្រជាជននេះរើសឲ្យអភិបាល ហើយចាត់ចែងកិច្ចការសង្គ្រាមនេះ ។

២ ត្បិតមើលចុះ ខ្ញុំមានពាក្យខ្លះចង់ប្រាប់ដល់ពួកគេ ទុកជាការកាត់ទោស; ត្បិតមើលចុះ គឺអ្នករាល់គ្នាដឹងខ្លួនហើយថា អ្នករាល់ គ្នាត្រូវបានតែងតាំងឡើងឲ្យប្រមូលទ័ព ហើយប្រដាប់ពួកគេដោយដាវទាំងឡាយ និងសាបទាំងឡាយ និងអស់ទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធ ពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយបញ្ជូនឲ្យទៅប្រឆាំងនឹងពួកលេមិន ទោះជានៅទីណា ដែលពួកគេចូលមកក្នុងដែនដីយើង ក៏ដោយ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា រូបខ្ញុំផ្ទាល់ និងទ័ពរបស់ខ្ញុំផង និងហេលេមិន និងទ័ពរបស់លោកផង ត្រូវទទួលការទុក្ខវេទនាយ៉ាងធំហួសប្រមាណ; មែនហើយ គឺការអត់ឃ្លាន ការស្រេក និងការនឿយហត់ និងការទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ។

៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើពួកយើងស៊ូទ្រាំតែប៉ុណ្ណោះទេ នោះយើងមិនរអ៊ូរទាំ ឬត្អូញត្អែរអ្វីឡើយ ។

៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំមួយ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនយើង; មែនហើយ មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ត្រូវដួលចុះ ដោយដាវ នៅក្នុងពេលនោះ វាប្រហែលជាពុំដូច្នោះទេ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានបន្ថែមកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់មកឲ្យពលទ័ពយើង ហើយជួយសង្គ្រោះពួកគេ ។ មែនហើយ ពួកអ្នកមានការធ្វេសប្រហែសយ៉ាងធំចំពោះពួកយើង ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកយើងមានបំណងចង់ដឹងមូលហេតុ នៃការធ្វេសប្រហែសដ៏ធំនេះ; មែនហើយ ពួកយើងមានបំណង ចង់ដឹងមូលហេតុ នៃការខ្វះរិះគន់របស់ពួកអ្នក ។

៧ តើអ្នកអាចគិតថា អង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ករបស់អ្នក នៅក្នុងសភាពទ្រឹងខ្វះការគិតដូច្នេះ នៅពេលពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកកំពុងតែ ពង្រាលការសម្លាប់ជុំវិញអ្នកឬ? មែនហើយ នៅពេលពួកគេកំពុងតែកាប់សម្លាប់បងប្អូនអ្នករាប់ពាន់នាក់–

៨ មែនហើយ នៅពេលពួកគេផើបសម្លឹងទៅអ្នក ដើម្បីរកសេចក្ដីការពារ មែនហើយ បានដាក់ពួកអ្នកក្នុងស្ថានការមួយ ដែលអ្នកអាចជួយសង្គ្រោះពួកគេបាន មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាអាចបញ្ជូនពលទ័ពទៅឲ្យគេ ដើម្បីបន្ថែមកម្លាំងឲ្យគេ ហើយជួយសង្គ្រោះមនុស្ស រាប់ពាន់នាក់ កុំឲ្យដួលចុះដោយដាវ ។

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ការណ៍នេះមិនទាន់អស់ទេ — ពួកអ្នកបានឃាំងស្បៀងរបស់អ្នកទុកពីពួកគេ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានប្រយុទ្ធ ហើយខ្ចាយឈាមដល់ស្លាប់ ដោយព្រោះបំណងដ៏ធំរបស់គេ ដែលគេមានចំពោះសុខុមាលភាពដល់ប្រជាជននេះ; មែនហើយ ហើយពួកគេបានធ្វើយ៉ាងនេះ កាលពួកគេជិតវិនាសបង់ដោយអត់អាហារ ព្រោះតែការធ្វេសប្រហែសដ៏ធំហួស ប្រមាណរបស់ពួកអ្នក ចំពោះគេ ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ — ព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានស្រឡាញ់ មែនហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នា ត្រូវតែដាស់ខ្លួនអ្នក ឲ្យព្យាយាមថែមឡើង ចំពោះសុខុមាលភាព និងសេរីភាពដល់ប្រជាជននេះ; ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានបោះបង់ពួកគេចោល ដរាបដល់ធ្វើឲ្យឈាមរបស់គេរាប់ពាន់នាក់ នឹងត្រូវធ្លាក់មកលើក្បាលអ្នក ដើម្បីសងសឹក; មែនហើយ ព្រោះព្រះ ទ្រង់បានជ្រាបអស់ទាំងសំរែករបស់ពួកគេ និងអស់ទាំងការឈឺចាប់ទាំងឡាយរបស់គេ —

១១ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាអាចគិតស្មានថា អ្នកអាចអង្គុយលើបល្ល័ង្ករបស់អ្នក ហើយដោយសារសេចក្ដីល្អសប្បុរស ដ៏លើស

---

១៣ *ក* អាលម៉ា ៥៨:៣៤; ៦១:២–៣.
៦០ ១ *ក* អាលម៉ា ៥០:៣៩–៤០.
៩ *ក* អាលម៉ា ៥៨:៧.

លប់នៃព្រះ អ្នកពុំអាចធ្វើអ្វីសោះឡើយ ហើយទ្រង់នឹងដោះលែង
អ្នកឲ្យរួចឬ ? មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថាដូច្នោះ
គឺអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានដោយឥតប្រយោជន៍ហើយ ។
១២ តើអ្នករាល់គ្នា[ក]គិតស្មានថា ពីព្រោះបងប្អូនអ្នកជាច្រើន
ត្រូវបានស្លាប់នោះ គឺដោយសារសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេឬ ? ខ្ញុំសូម
ប្រាប់អ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានថាដូច្នោះ គឺអ្នក
រាល់គ្នាបានគិតស្មានដោយឥតប្រយោជន៍ហើយ; ត្បិតខ្ញុំ
សូមប្រាប់ អ្នករាល់គ្នាថា មានមនុស្សជាច្រើន ដែលត្រូវបាន
ដួលចុះដោយដាវ; ហើយមើលចុះ នោះគឺជាការកាត់ទោស
ដល់អ្នកទេតើ ។
១៣ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទ្រាំ[ក]ពួកសុចរិតត្រូវស្លាប់បង់ ដើម្បីសេចក្ដី
យុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ និងសេចក្ដីជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ អាចធ្លាក់មក
លើពួកទុច្ចរិត; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនបាច់គិតស្មានថា
ពួកសុចរិតត្រូវបាត់បង់ ព្រោះពួកគេត្រូវស្លាប់នោះឡើយ; ប៉ុន្តែ
មើលចុះ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងទីសំរាកនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេហើយ ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំខ្លាច
ជាអតិបរមាថា សេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ នឹងធ្លាក់មក
លើប្រជា ជននេះ ដោយព្រោះការខ្ជិលច្រអូស ដ៏លើសលប់
របស់គេ មែនហើយ គឺការខ្ជិលច្រអូសរបស់រដ្ឋាភិបាលរបស់យើង
និងការធ្វេស ប្រហែសដ៏ធំហួសប្រមាណរបស់ពួកគេ ចំពោះ
បងប្អូនរបស់គេ មែនហើយ ចំពោះពួកអ្នក[ក]ដែលត្រូវស្លាប់ ។
១៥ ព្រោះប្រសិនបើមិនមែនដោយសារសេចក្ដីទុច្ចរិត ដែល
ចាប់ផ្ដើមជាដំបូង នៅក្នុងក្បាលរបស់យើងទេ នោះយើងច្បាស់
ជាអាចទប់ទល់នឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងបាន ដែលពួកវាពុំ
អាចមានអំណាចមកលើពួកយើងឡើយ ។
១៦ មែនហើយ ប្រសិនបើពុំមែនដោយសារ[ក]សង្គ្រាម ដែល
កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកយើងផ្ទាល់ទេ មែនហើយ ប្រសិន
បើពុំមែនមកពីពួក[ខ]និយមស្ដេចទាំងនេះ ដែលបានបណ្ដាលឲ្យមាន
ការខ្ចាយឈាមជាច្រើន នៅក្នុងចំណោមពួកយើងផ្ទាល់ទេ; មែន
ហើយ នៅពេលនោះយើងកំពុងតែឈ្លោះគ្នាឯង បើសិនជាយើង
បានរួបរួមកម្លាំងយើង ដូចយើងបានធ្វើពីមុនមក; មែនហើយ
ប្រសិនបើពុំមែនដោយសារការចង់បានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច
នៃពួកនិយមស្ដេច មកលើពួកយើង; ប្រសិនបើពួកគេស្មោះត្រង់
ចំពោះឧត្ដមគតិនៃសេរីភាពរបស់យើង ហើយរួបរួមនឹងយើង
ហើយចេញទៅប្រឆាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ជាជាង
កាន់ដាវ តទល់នឹងយើង ដែលជាហេតុនាំឲ្យមានការខ្ចាយឈាម
ដ៏ច្រើន នៅក្នុងចំណោមពួកយើងផ្ទាល់ទេ; មែនហើយ ប្រសិន
បើពួកយើង បានចេញទៅប្រយុទ្ធនឹងពួកគេ ដោយកម្លាំងនៃព្រះ
អម្ចាស់ នោះយើងច្បាស់ជាបានកំចាត់ ពួកខ្មាំងសត្រូវ
របស់យើងចោលហើយ ព្រោះវានឹងត្រូវបានសំរេច ស្របតាម
ការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។
១៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឥឡូវនេះ ពួកលេមិនកំពុងតែ
មកវាយប្រហារយើង យកដីយើង ហើយពួកគេ កំពុងតែ
កាប់សម្លាប់ប្រជាជន យើងនឹងដាវ មែនហើយ គឺពួកស្ត្រី
របស់យើង និងកូនចៅរបស់យើង ហើយចាប់យកពួកគេទៅផង
ដោយធ្វើឲ្យពួកគេរងទុក្ខវេទនា គ្រប់បែបយ៉ាង ហើយការណ៍នេះ
គឺដោយព្រោះសេចក្ដីទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់ពួកជនដែលកំពុងស្វែងរកអានុ
ភាព និងសិទ្ធិអំណាច មែនហើយ គឺពួកនិយមស្ដេចទាំងនោះ ។
១៨ ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំនិយាយច្រើនអំពីរឿងនេះទៅវិញ?
ព្រោះយើងមិនដឹងថា សូម្បីតែរូបខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ក៏កំពុងតែស្វែងរក
សិទ្ធិអំណាច ។ យើងមិនដឹងថា សូម្បីតែអ្នករាល់គ្នាក៏ជាមនុស្ស
ក្បត់ប្រទេសរបស់អ្នកដែរ ។
១៩ ឬក៏ការដែលអ្នករាល់គ្នា បានបោះបង់ពួកយើងចោល
តើមកពីអ្នករាល់គ្នា នៅកណ្ដាលប្រទេសយើង ហើយអ្នករាល់
គ្នា ត្រូវបានឡោមព័ទ្ធជុំវិញដោយសន្តិសុខឬ ដែលបណ្ដាលឲ្យ
អ្នករាល់គ្នា មិនចាត់ឲ្យបញ្ជូនស្បៀងអាហារមកឲ្យយើង និង
មនុស្សមក បន្ថែមកម្លាំងឲ្យពលទ័ពរបស់យើងផង ?
២០ តើអ្នករាល់គ្នាភ្លេចព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ គឺជា
ព្រះរបស់អ្នកហើយឬ ? មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នាភ្លេចការជាប់
ឃុំឃាំងនៃពួកអយ្យកោយើងហើយឬ ? តើអ្នករាល់គ្នាភ្លេចច្រើន
ដងច្រើនគ្រា ដែលពួកយើងត្រូវបានដោះលែងឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ
នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងហើយឬ ?
២១ ឬក៏អ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
នឹងនៅតែដោះយើងឲ្យរួច នៅពេលយើងអង្គុយលើបល្ល័ង្ក
របស់យើង ហើយពុំ ប្រើនូវមធ្យោបាយទាំងឡាយ ដែលព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានដល់យើងឬអី ?
២២ មែនហើយ តើអ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយក្នុងការខ្ជិលច្រអូសឬ

១២ *ក* លូកា ១៣:១–៥.
១៣ *ក* អាលម៉ា ១៤:១០–១១; គ. និង ស. ៤២:៤៦–៤៧.
១៥ *ក* អាលម៉ា ៥១:៩, ១៣.
១៦ *ក* អាលម៉ា ៥១:១៦–១៩.
ខ អាលម៉ា ៥១:៥, ៨.

នៅពេលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានចោមរោម ដោយពួករាប់ពាន់នាក់
ទៀត មែនហើយ និងរាប់ម៉ឺននាក់ដែលអង្គុយក្នុងការខ្ជិលច្រអូស
ផង នៅពេលនោះ មានមនុស្សរាប់ពាន់នាក់នៅជុំវិញ ក្នុង
ទីព្រំប្រទល់ នៃដែនដី ដែលកំពុងតែដួលចុះដោយដាវ មែន
ហើយ ត្រូវរបួស ហើយខ្វាយឈាម ?
២៣ តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា ព្រះទ្រង់នឹងទតមើលមកអ្នក
រាល់គ្នាថាឥតទោសឬ នៅពេលអ្នករាល់គ្នាអង្គុយនៅស្ងៀម
ហើយ មើលឃើញការណ៍ទាំងនេះ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក
ថា ទេ ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំថា ព្រះទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលថា [ក]ខាងក្នុងប្រដាប់នឹងត្រូវលាងជាមុន នោះទើប
ខាងក្រៅប្រដាប់នឹងត្រូវបានស្អាតដែរ ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នា ប្រែចិត្តនូវ
អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ ហើយចាប់ផ្ដើមក្រោកឡើង ហើយ
ធ្វើការ ហើយបញ្ជូនស្បៀង និងទ័ពមកឲ្យយើង និងទោឲ្យ
ហេលេមិនផង ដើម្បីលោកអាចទ្រទ្រង់ដល់ផ្នែកទាំងឡាយ
នៃប្រទេសយើង ដែលលោកយកបានមកវិញនោះ
ហើយដើម្បីយើងអាចយកមកវិញផង នូវដីទាំងឡាយដែលជា
របស់ផងយើង ដែលនៅសល់ទាំង ប៉ុន្មាននៅក្នុងផ្នែកនេះ មើលចុះ
ជាការចាំបាច់ ដែលយើងឈប់តតាំងនឹងពួកលេមិនទៀត រហូត
ដល់យើងលាងខាងក្នុងប្រដាប់របស់ យើងជាមុនសិន មែន
ហើយ គឺជាមេធំនៃរដ្ឋាភិបាលរបស់យើង ។
២៥ ហើយលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នា យល់ព្រមតាមសំបុត្រ
របស់ខ្ញុំ ហើយចេញមក ហើយបង្ហាញដល់ខ្ញុំ នូវ[ក]និស្ស័យ
ជាសេរីភាព ដ៏ពិត ហើយខិតខំពង្រឹង ហើយបន្ថែមកម្លាំង
ឲ្យពលទ័ពរបស់យើង ហើយផ្ដល់ឲ្យគេនូវស្បៀង ដើម្បីចិញ្ចឹម
ពួកគេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងទុក ទ័ពសេរីរបស់ខ្ញុំមួយភាគ
ឲ្យថែរក្សាផ្នែកនេះនៃដែនដីយើង ហើយខ្ញុំនឹងទុកកម្លាំង និង
ព្រះពរទាំងឡាយនៃព្រះឲ្យពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យ កម្លាំងអ្វីផ្សេងទៀត
អាចមកតតាំងនឹងពួកគេបាន —
២៦ ហើយនេះគឺដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ដ៏លើសលប់
របស់គេ និងសេចក្ដីអត់ធន់របស់គេក្នុងការទុក្ខលំបាក —
២៧ ហើយខ្ញុំនឹងមករកអ្នក ហើយបើសិនជាមានអ្នកណាមួយ
នៅក្នុងចំណោមអ្នក ដែលមានបំណងចង់បានសេរីភាព មែន
ហើយ បើសិនជាមានសេរីភាពតែបន្តិចបន្តួចដែលនៅសល់ មើលចុះ
ខ្ញុំនឹងចាក់រុកឲ្យមានការបះបោរទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមអ្នក
គឺរហូត ដល់ពួកជនដែលចង់ដណ្ដើមអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច
ត្រូវវិនាសសាបសូន្យអស់ទៅ ។
២៨ មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំមិនខ្លាចកម្លាំងរបស់អ្នក ឬអំណាច
របស់អ្នកទេ តែគឺជា[ក]ព្រះរបស់ខ្ញុំទេតើ ដែលខ្ញុំខ្លាច; ហើយគឺស្រប
តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលខ្ញុំយកដាវរបស់ខ្ញុំ មក
ការពារឧត្ដមគតិនៃប្រទេសរបស់ខ្ញុំ ហើយគឺដោយព្រោះសេច
ក្ដីទុច្ចរិត របស់អ្នក ដែលយើងត្រូវរងនូវការបាត់បង់ដ៏ច្រើន ។
២៩ មើលចុះ ដល់ពេលហើយ មែនហើយ ឥឡូវនេះ
ពេលវេលានៅជិតដែបង្ហើយ ថាលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នា
ស្ទុះស្ទាឡើង នៅក្នុងសេចក្ដីការពារប្រទេសរបស់អ្នក និង
កូនតូចៗរបស់អ្នក នោះ[ក]ដាវនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌នឹងព្យួរនៅលើអ្នក
រាល់គ្នា; មែនហើយ ហើយវានឹងធ្លាក់ចុះទៅលើអ្នក និងធ្វើទោស
អ្នក រហូតដល់ការបំផ្លិចបំផ្លាញអ្នកចោលទាំងស្រុង ។
៣០ មើលចុះ ខ្ញុំរង់ចាំជំនួយពីអ្នក; ហើយលើកលែងអ្នក
ជួយពួកយើង បើពុំនោះសោតទេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងមករកអ្នក
គឺនៅឯដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយវាយអ្នកនឹងដាវនេះ ដរាប
ដល់អ្នករាល់គ្នាគ្មានកម្លាំងទៀត ដើម្បីបង្អាក់ការជឿនលឿន
របស់ប្រជាជននេះ ក្នុងឧត្ដមគតិនៃសេរីភាពរបស់យើងឡើយ ។
៣១ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំទ្រាំឲ្យអ្នករាល់គ្នា
រស់នៅ ហើយខ្លាំងពូកែនៅក្នុងសេចក្ដីទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់
អ្នក ដើម្បីបំផ្លាញប្រជាជនសុចរិតរបស់ទ្រង់ទេ ។
៣២ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាអាចគិតស្មានថា ព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់នឹងលើកលែងឲ្យអ្នក ហើយចេញមកទាស់ពួកសាសន៍លេមិន
ក្នុងសេចក្ដីជំនុំជំរះ ក្នុងកាលសណ្ដាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេទេតើ
ដែលបានបណ្ដាលឲ្យគេមានការស្អប់នោះ មែនហើយ ហើយវា
បានកើនឡើងជាពីរ ដោយពួកជនដែលបានបែកចេញពីយើង
ក្នុងកាលសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាទេតើ ដែលជាហេតុផល
នៃការស្រឡាញ់ភាពរុងរឿងរបស់អ្នក និងវត្ថុទាំងឡាយដែល
ឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយនេះ ?
៣៣ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តរំលងក្រិត្យវិន័យ
ទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គនាយកវា
ទៅជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងអ្នក ។ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ បើសិនជាអស់អ្នកដែលអ្នកបានលើកតាំង
ឲ្យធ្វើជាអភិបាលរបស់អ្នក ពុំប្រែចិត្តពីអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់គេទេ នោះអ្នកត្រូវឡើងទៅច្បាំងតទល់នឹងពួកគេ ។

២៣ *ក* ម៉ាថាយ ២៣:២៥–២៦.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៥១:៦; ៦១:១៥.
២៨ *ក* កិច្ចការ ៥:២៦–២៩.
២៩ *ក* ហេលេ. ១៣:៥; ៣ នីហ្វៃ ២:១៩.

៣៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំ ជាមរ៉ូណៃ ត្រូវបានបង្ខំស្របតាមសេចក្ដីសញ្ញាដែលខ្ញុំបានធ្វើថា នឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះរបស់; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រតិបត្តិតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយប្រញាប់បញ្ជូនឲ្យខ្ញុំ នូវស្បៀងរបស់អ្នក និងទ័ពរបស់អ្នក ហើយឲ្យដល់ហេលេមិនផង ។

៣៥ ហើយមើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមិនធ្វើដូច្នេះទេ ខ្ញុំនឹងមករកអ្នកជាប្រញាប់; ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់ពុំទ្រាំឲ្យយើងវិនាស ដោយការអត់អាហារឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យយើង នូវស្បៀងអាហាររបស់អ្នក ទោះជាត្រូវប្រើដាវក្ដី ។ ឥឡូវនេះ ចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបំពេញព្រះបន្ទូលនៃព្រះចុះ ។

៣៦ មើលចុះ ខ្ញុំ ជាមរ៉ូណៃ ជាមេទ័ពឯករបស់អ្នក ។ ខ្ញុំមិន[ក]ស្វែងរកអំណាចទេ តែរកទាញទម្លាក់វាចុះវិញ ។ ខ្ញុំមិនស្វែងរកកិត្តិយសនៃលោកិយទេ តែស្វែងរកសិរីល្អនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ និងសេរីភាព និងសុខុមាលភាពរបស់ប្រទេសខ្ញុំវិញ ។ ម្ល៉ោះហើយ ខ្ញុំសូម បញ្ចប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំសិនហើយ ៕

ជំពូកទី ៦១

ពេហូរ៉ានប្រាប់មរ៉ូណៃអំពីការបះបោរ និងការបះរឹងទទឹងទាស់នឹងរដ្ឋាភិបាល — ពួកនិយមស្ដេចយកក្រុងសារ៉ាហិមឡា ហើយចង សម្ពន្ធមិត្តជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន — ពេហូរ៉ានសូមជំនួយយោធាមកប្រឆាំងនឹងពួកបះបោរ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦២ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីមរ៉ូណៃបានផ្ញើសំបុត្ររបស់លោក ទៅលោកមេអភិបាលនោះលោកក៏បានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពី[ក]ពេហូរ៉ាន ជាមេអភិបាល។ ហើយនេះគឺជាពាក្យដែលលោកបានទទួល ថាៈ

២ ខ្ញុំ ពេហូរ៉ាន ជាមេអភិបាលនៃដែនដីនេះ ផ្ញើពាក្យទាំងនេះមកមរ៉ូណៃ ជាមេទ័ពឯកលើកងទ័ព ។ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកគឺមរ៉ូណៃថា ខ្ញុំពុំមានសេចក្ដីអំណរនៅក្នុងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏ធំទាំងឡាយរបស់អ្នកទេ មែនហើយ វាធ្វើឲ្យមាន[ក]ទុក្ខដល់ព្រលឹងខ្ញុំវិញ ។

៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានពួកអ្នកដែលមានសេចក្ដីអំណរ ក្នុងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់អ្នក មែនហើយ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេបះបោរទាស់នឹងខ្ញុំ និងប្រជាជនរបស់ខ្ញុំទាំងនោះផង ដែលជា[ក]ពួកសេរី មែនហើយ ហើយពួកអ្នកដែលបានបះបោរនោះមានគ្នាច្រើនដ៏លើសលប់ ។

៤ ហើយគឺពួកអ្នកដែលបានខិតខំដណ្ដើមយករេទិកាជំនុំជំរះពីខ្ញុំនោះ ដែលបានបណ្ដាលឲ្យមានសេចក្ដីទុច្ចរិតដ៏ធំនេះ; ព្រោះពួកគេ បានប្រើពាក្យបញ្ចោរដ៏ធំ ហើយពួកគេបានបញ្ឆោតចិត្តមនុស្សជាច្រើន ដែលជាមូលហេតុ នៃសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុង ចំណោមពួកយើង; ពួកគេបានឃាត់ទុកស្បៀងរបស់យើង ហើយបានគំរាមកំហែងពួកសេរីរបស់យើង ដែលធ្វើឲ្យពួកគេពុំហ៊ានទៅរក អ្នកឡើយ ។

៥ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានរុញច្រានខ្ញុំចេញពីគេ ហើយខ្ញុំបានរត់ទៅឯដែនដីគេឌាន ជាមួយនឹងទ័ពទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំមានលទ្ធភាពអាចយកទៅបាន ។

៦ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានផ្ញើសេចក្ដីប្រកាសមួយ ទូទៅក្នុងភូមិភាគនៃដែនដីនេះ; ហើយមើលចុះ ពួកគេបានប្រមូលគ្នាមកជារៀង រាល់ថ្ងៃ ដើម្បីកាន់អាវុធការពារប្រទេសរបស់គេ និង[ក]សេរីភាពរបស់គេ ហើយដើម្បីសងសឹកដល់ការខុសឆ្គងដែលមានមកលើពួកយើង ។

៧ ហើយពួកគេបានមករកយើងជាច្រើន ដរាបដល់ពួកអ្នកដែលបានបះបោរទាស់នឹងយើង ត្រូវនៅក្នុងស្ថានភាពទល់នឹងការជំនះ មែនហើយ ដរាបដល់ពួកគេខ្លាចយើង ហើយមិនហ៊ានមកច្បាំងតតាំងនឹងយើងទេ ។

៨ ពួកគេយកបានដែនដី ឬទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា; ពួកគេបានតែងតាំងស្ដេចមួយលើពួកគេ ហើយទ្រង់បានសរសេរសំបុត្រទៅស្ដេច នៃពួកសាសន៍លេមិន នៅក្នុងនោះ ទ្រង់បានចូលសម្ពន្ធមិត្តជាមួយនឹងទ្រង់; នៅក្នុងសម្ពន្ធមិត្តនេះ ទ្រង់បានសុខចិត្តថែរក្សាទីក្រុង សារ៉ាហិមឡា ឯការថែរក្សានេះទ្រង់បានសន្និដ្ឋានថា នឹងផ្ដល់លទ្ធភាពឲ្យពួកលេមិន វាយយកដែនដីដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានឲ្យបាន ហើយទ្រង់នឹងត្រូវបានតាំងឲ្យធ្វើជាស្ដេចលើប្រជាជននេះ កាលណាពួកគេនឹងត្រូវត្រួតត្រាក្រោមពួកសាសន៍លេមិន ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងសំបុត្ររបស់អ្នក អ្នកបានរិះគន់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែវាមិនជាអ្វីទេ; ខ្ញុំមិនខឹងទេ ប៉ុន្តែអររីករាយនឹងចិត្តខ្ពង់ខ្ពស់របស់អ្នក ។ ខ្ញុំ ពេហូរ៉ាន ពុំស្វែងរកអំណាចទេ គ្រាន់តែចង់រក្សារេទិកាជំនុំជំរះរបស់ខ្ញុំទុកប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីខ្ញុំអាចរក្សាសិទ្ធិទាំង

៣៦ *ក* គ. និង ស. ១២១:៣៩–៤២.
៦១ ១*ក* អាលម៉ា ៥០:៣៩–៤០.
២ *ក* អាលម៉ា ៦០:៣–៩.
៣ *ក* អាលម៉ា ៥១:៦–៧.
៦ *ក* ស.ប. សេរី, សេរីភាព; ឥស្សរភាព.

ឡាយ និងឥស្សរភាពរបស់ប្រជាជនខ្ញុំ ។ ព្រលឹងខ្ញុំឈររឹងប៉ឹង
នៅក្នុងឥស្សរភាពនោះ នៅក្នុងនោះ ព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យ
យើងរាល់គ្នាមានសេរី ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងនឹងតទល់នឹងសេចក្ដីទុច្ចរិត
រហូតដល់ទៅការខ្ចាយឈាម ។ យើងមិនកំចាយឈាមពួក
សាសន៍លេមិនទេ បើសិនជាពួកគេនៅក្នុងដែនដីគេផ្ទាល់ ។
១១ យើងមិនកំចាយឈាមបងប្អូនយើងទេ បើសិនជាពួកគេ
មិនបះបោរឡើង ហើយកាន់ដាវប្រឆាំងនឹងយើង ។
១២ យើងនឹងដាក់ខ្លួនយើង ក្រោមនឹមនៃសេវកភាព ប្រសិន
បើការណ៍នេះតម្រូវដោយសេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះ ឬប្រសិនបើទ្រង់
បញ្ជាឲ្យយើងធ្វើយ៉ាងនេះ ។
១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ ទ្រង់មិនបានបញ្ជាយើងថា យើងត្រូវចំណុះ
ខ្លួនទៅឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវយើងទេ ប៉ុន្តែថា យើងត្រូវដាក់ទីទុកចិត្ត
របស់យើងទៅលើទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងដោះលែងពួកយើងឲ្យរួច ។
១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ម៉ូរ៉ូណៃ បងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ចូរយើងតទល់នឹងសេចក្ដីអាក្រក់ រីឯសេចក្ដីអាក្រក់ណាដែល
យើងមិនអាចតទល់បាន ដោយពាក្យសំដីរបស់យើងទេ មែនហើយ
ដូចជាការបះបោរ និងការបែកចេញទាំងឡាយ នោះចូរយើង
តទល់នឹងវាដោយដាវរបស់យើងវិញ ដើម្បីយើងអាចរក្សាសេរីភាព
របស់យើងទុក ដើម្បីយើងអាចបានអររីករាយ នៅក្នុងឯកសិទ្ធដ៏ធំ
នៃសាសនាចក្ររបស់យើង និងក្នុងឧត្តមគតិនៃព្រះដ៏ប្រោសលោះ
របស់យើង និងព្រះរបស់យើង ។
១៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរមករកខ្ញុំជាប្រញាប់ ជាមួយនឹងទ័ព
របស់អ្នកបន្តិចបន្តួច ហើយទុកចំនួនដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យនៅ
ក្រោមបង្គាប់របស់លីហៃ និងទីអានគុមចុះ; ចូរឲ្យពួកគេនូវ
អំណាច ដើម្បីធ្វើបញ្ជាចម្បាំង នៅក្នុងភូមិភាគនៃដែនដីនោះ
ស្របតាមព្រះ វិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលជានិស្ស័យនៃសេរីភាពផង
គឺនៅក្នុងពួកគេ ។
១៦ មើលចុះ ខ្ញុំបានបញ្ជូនស្បៀងខ្លះទៅឲ្យគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួក
គេវិនាសបង់ រហូតដល់អ្នកអាចមករកខ្ញុំ ។
១៧ ចូរប្រមូលកងកម្លាំង ដែលអ្នកអាចធ្វើបាន នៅពេលអ្នក
ធ្វើដំណើរមកទីនេះ ហើយយើងនឹងប្រញាប់ទៅប្រឆាំងនឹងពួកដែល
បែកចេញនោះ នៅក្នុងកម្លាំងនៃព្រះរបស់យើង ស្របតាម
សេចក្ដីជំនឿ ដែលនៅក្នុងយើង ។
១៨ ហើយយើងនឹងយកទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ដើម្បីយើងអាច
បានស្បៀងអាហារបន្ថែម ផ្ញើទៅឲ្យលីហៃ និងទីអានគុម; មែន
ហើយ ពួកយើងនឹងចេញទៅប្រឆាំងនឹងពួកគេ នៅក្នុងកម្លាំងនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងនឹងបញ្ចប់សេចក្ដីទុច្ចរិតដ៏ធំនេះឲ្យបាន ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ ម៉ូរ៉ូណៃ ខ្ញុំមានសេចក្ដីអំណរ នៅក្នុងការ
ទទួលសំបុត្ររបស់អ្នក ព្រោះខ្ញុំបារម្ភមិនដឹងជាត្រូវធ្វើអ្វី មិនដឹងថា
តើវាត្រឹមត្រូវឬទេ បើយើងទៅវាយតទល់នឹងបងប្អូនយើង ។
២០ ប៉ុន្តែ អ្នកបាននិយាយថា លើកលែងពួកគេប្រែចិត្ត
បើពុំនោះសោតទេ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យអ្នក ទៅវាយ
តទល់នឹងពួកគេហើយ ។
២១ ចូរឲ្យឃើញថា អ្នកជួយចំរើនកម្លាំងដល់លីហៃ និង
ទីអានគុម នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ចុះ; ចូរប្រាប់ពួកគេ កុំឲ្យខ្លាចឡើយ
ព្រោះព្រះទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេឲ្យរួច មែនហើយ និងអស់អ្នក
ណាដែលឈររឹងប៉ឹងនៅក្នុងឥស្សរភាពផង ដោយសារនោះ
ព្រះទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេមានសេរី ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូម
បញ្ចប់សំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ទៅកាន់ម៉ូរ៉ូណៃ ជាបងដ៏ជាទីស្រឡាញ់
របស់ខ្ញុំ សិនហើយ ៕

ជំពូកទី ៦២

ម៉ូរ៉ូណៃធ្វើដំណើរទៅជួយពេហូរ៉ាន់ នៅដែនដីគេឌាន — ពួកនិយមស្ដេច ដែលប្រកែកមិនព្រមការពារប្រទេសគេ ត្រូវយកទៅ ប្រហារជីវិតចោល — ពេហូរ៉ាន់ និងម៉ូរ៉ូណៃយកក្រុងនីហ្វៃហាបានមកវិញ — ពួកសាសន៍លេមិនជាច្រើន រួបរួមជាមួយនឹងប្រជាជន អាំម៉ូន — ទីអានគុមសម្លាប់អាំម៉ូរ៉ុន ហើយត្រូវគេសម្លាប់គាត់វិញ — ពួកសាសន៍លេមិនត្រូវរុញច្រានចេញពីដែនដី ហើយសន្តិភាព ត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញ — ហេលេមិនត្រឡប់ទៅធ្វើការងារបរិចារ និងស្ថាបនាសាសនាចក្រឡើង។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦២–៥៧ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលម៉ូរ៉ូណៃបាន
ទទួលសំបុត្រនេះហើយ នោះលោកមានចិត្តក្លាហានឡើង ហើយ
បាន ពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរដ៏ខ្លាំងពន់ប្រមាណ ដោយ
សារសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់ពេហូរ៉ាន់ ព្រោះលោកមិនមែនជា
មនុស្ស ក្បត់សេរីភាព និងឧត្តមគតិរបស់ប្រទេសលោកទេ ។
២ ប៉ុន្តែលោកបានកើតទុក្ខជាខ្លាំងណាស់ដែរ ដោយព្រោះ
សេចក្ដីទុច្ចរិត នៃពួកជនដែលបានរុញច្រាន ពេហូរ៉ាន់ចេញពីវេទិកា

៩ *ក* យ៉ូហាន ៨:៣១–៣៦;
គ. និង ស. ៨៨:៨៦.
១៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ; ទុកចិត្ត.
១៤ *ក* អាលម៉ា ៤៣:៤៧.
១៥ *ក* ២ កូរិន. ៣:១៧.
ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
២១ *ក* សាការី ១០:១២.
៦២ ១ *ក* អាលម៉ា ៦០:១៨.

ជំនុំជំរះ មែនហើយ សរុបសេចក្ដីមក គឺមកពីពួកជនដែលបានបះបោរប្រឆាំងនឹងប្រទេសរបស់គេ និងព្រះរបស់គេផងដែរ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃបាននាំទ័ពមួយចំនួនតូច ស្របតាមបំណងរបស់ពេហូរ៉ាន ហើយបានប្រគល់ឲ្យលីហៃ និងទីអានគុមនូវបញ្ជាការលើទ័ព ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ហើយលោកបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅដែនដីគេឌាន ។

៤ ហើយលោកបានលើកទង់[ក]ឥស្សរ[ខ]ភាព នៅទីណាក៏ដោយ ដែលលោកចូលទៅ ហើយរកបានទ័ពបន្ថែម ដែលលោកអាចធ្វើបាន នៅគ្រប់ដំណើររបស់លោក ឆ្ពោះទៅឯដែនដីគេឌាន ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បាននាំគ្នាមករកទង់របស់លោក ហើយបានចាប់យកដាវរបស់គេ ក្នុងកិច្ចការពារសេរីភាពរបស់គេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចធ្លាក់ ទៅក្នុងសេវកភាពបានឡើយ ។

៦ ម្ល៉ោះហើយ កាលមរ៉ូណៃបានប្រមូលចំនួនទ័ព ដែលលោកអាចធ្វើបាន នៅតាមគ្រប់ដំណើររបស់លោក នោះលោកបានមកដល់ ដែនដីគេឌាន; ហើយដោយបានរួបរួមកងកម្លាំងរបស់លោក ជាមួយនឹងកងកម្លាំងរបស់ពេហូរ៉ាន នោះពួកគេបានក្លាយទៅជាខ្លាំងក្លា ជាអតិបរមា គឺខ្លាំងជាងទ័ពរបស់ពេគូសទៅទៀត ដែលជាស្ដេច[ក]នៃពួកអ្នកដែលបានបែកចេញ ដែលបានបណ្ដេញ[ខ]ពួកសេរីចេញពីដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយបានយកដែនដីនោះ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃ និងពេហូរ៉ាន បាននាំពលទ័ពរបស់ខ្លួន ចុះទៅដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានទៅច្បាំងនឹងទីក្រុងនោះ ហើយបានជួបនឹងទ័ពរបស់ពេគូស ដរាបដល់ពួកគេបានចេញមកច្បាំង ។

៨ ហើយមើលចុះ ពេគូសបានស្លាប់ ឯទ័ពរបស់ទ្រង់ត្រូវបានចាប់ជាឈ្លើយ ហើយពេហូរ៉ានត្រូវបានប្រគល់ឡើងវិញ នូវវេទិកា ជំនុំជំរះរបស់លោក ។

៩ ហើយទ័ពរបស់ពេគូស ត្រូវបានទទួលការជំនុំជំរះតាមច្បាប់ ហើយពួកនិយមស្ដេចផង ត្រូវបានចាប់ ហើយត្រូវបានដាក់គុក; ហើយពួកគេត្រូវ[ក]ធ្វើទោសដល់ជីវិតតាមច្បាប់; មែនហើយ ទ័ពរបស់ពេគូសទាំងប៉ុន្មាននោះ និងពួកនិយមស្ដេច គឺអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមកាន់អាវុធការពារប្រទេសខ្លួន តែប្រយុទ្ធតទល់នឹងប្រទេសខ្លួនវិញ ត្រូវយកទៅប្រហារជីវិតចោល ។

១០ ម្ល៉ោះហើយ ជាការចាំបាច់ ដែលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹង ដើម្បីសន្តិសុខរបស់ប្រទេសគេ; មែនហើយ ហើយអស់អ្នកណាដែលបដិសេធសេរីភាព ត្រូវបានយកទៅប្រហារជីវិតជាប្រញាប់តាមច្បាប់ ។

១១ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ; មរ៉ូណៃ និងពេហូរ៉ានបានសាងសន្តិភាពឡើងវិញ ដល់ដែនដីសារ៉ាហិមឡា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនគេផ្ទាល់ ដោយបានផ្ដល់សេចក្ដីស្លាប់ទៅអស់អ្នកណា ដែលមិនស្មោះ ត្រង់នឹងឧត្ដមគតិនៃសេរីភាព ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នោះមរ៉ូណៃបានបញ្ជាភ្លាមថា ត្រូវបញ្ជូនស្បៀង ហើយព្រមទាំងទ័ពមួយកងមានចំនួនប្រាំមួយពាន់នាក់ផង ត្រូវបញ្ជូនទៅឲ្យហេលេមិនដែរ ដើម្បីជួយលោក នៅក្នុងការរក្សាភូមិភាគនៃដែនដីនោះ ។

១៣ ហើយលោកក៏បានបញ្ជាដែរថា ទ័ពមួយកងចំនួនប្រាំមួយពាន់នាក់ ជាមួយនឹងស្បៀងគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវបញ្ជូនទៅឲ្យពលទ័ពរបស់លីហៃ និងទីអានគុម ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ការណ៍នេះត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីពង្រឹងដែនដីប្រឆាំងនឹង ពួកលេមិន ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃ និងពេហូរ៉ាន កានបានទុកទ័ពមួយក្រុមយ៉ាងធំ នៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយនោះ ក៏បានធ្វើដំណើរជាមួយនឹងកងទ័ពមួយក្រុមយ៉ាងធំ ឆ្ពោះទៅឯដែនដីនីហ្វៃហា ដោយប្ដេជ្ញាថា នឹងយកជ័យជំនះលើពួកលេមិននៅទីក្រុងនោះឲ្យបាន ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែដើរសំដៅទៅដែនដីនោះ នោះពួកគេចាប់បានទ័ពមួយក្រុមធំនៃពួកសាសន៍លេមិន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេអស់ជាច្រើន ហើយបានយកស្បៀង និងគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់ពួកគេ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីពួកគេបានចាប់ពួកវាហើយ នោះគេបានបញ្ជាឲ្យពួកវា ចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា មួយថា ពួកវាឈប់កាន់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃទៀតហើយ ។

១៧ ហើយកាលពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញានេះហើយ

៤ ក អាលម៉ា ៤៦:១២–១៣, ៣៦. ស.ប. ទង់.
ខ ស.ប. ឥស្សរភាព.
៦ ក អាលម៉ា ៦១:៤–៨.
ខ អាលម៉ា ៥១:៥–៧.
៩ ក ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត.

នោះពួកគេបានបញ្ជូនពួកវាទៅនៅជាមួយនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយពួកវាមានចំនួនប្រហែលបួនពាន់នាក់ ដែលពុំបានស្លាប់ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានបញ្ជូនពួកវាទៅហើយ នោះពួកគេបានបន្តដំណើរ ទៅឯដែនដីនីហ្វៃហា ទៀត ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានទៅដល់ទីក្រុងនីហ្វៃហាហើយ នោះពួកគេបានបោះត្រសាលនៅក្នុង ទីវាលទំនាបនៃនីហ្វៃហា ដែលនៅជិតទីក្រុងនីហ្វៃហា ។

១៩ ឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃមានបំណងចង់ឲ្យពួកលេមិនចេញមកច្បាំងតតាំងនឹងពួកគេ នៅលើវាលទំនាប; ប៉ុន្តែពួកលេមិនបានស្គាល់ នូវសេចក្ដីក្លាហានដ៏ខ្លាំងអស្ចារ្យរបស់ពួកគេ ហើយដោយបានឃើញពួកគេមានចំនួនច្រើន ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំហ៊ានចេញមក តតាំងនឹងគេឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកវាពុំបានចេញមកច្បាំងនៅថ្ងៃនោះទេ ។

២០ ហើយកាលយប់មកដល់ នោះមរ៉ូណៃបានដើរទៅក្នុងយប់ងងឹត ហើយបានទៅដល់កំផែង ដើម្បីស៊ើបការណ៍ឲ្យដឹងថា តើនៅ ផ្នែកណាមួយនៃទីក្រុង ដែលពួកលេមិនបានបោះជំរុំជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់គេ ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេនៅទិសខាងកើត គឺជិតទ្វារចូល; ហើយពួកវាទាំងអស់កំពុងតែដេកលក់ ។ ហើយឥឡូវនេះ មរ៉ូណៃបានត្រឡប់មកឯកងទ័ពលោកវិញ ហើយបានបញ្ជាថា ពួកគេត្រូវរៀបចំយ៉ាងប្រញាប់ នូវខ្សែពួរដ៏មាំ និងជណ្ដើរទាំងឡាយ ទុកសំរាប់ដាក់ចុះពីលើកំផែង ទៅផ្នែកខាងក្នុងកំផែង ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់លោកដើរទៅមុខ ហើយឡើងទៅលើកំផែង ហើយចុះទៅផ្នែកនោះនៃទីក្រុង មែនហើយ គឺនៅខាងលិច ជាកន្លែងដែលពួកលេមិនពុំបានបោះជំរុំ ជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់ពួកគេ ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាត្រូវបានចុះទៅខាងក្នុងទីក្រុង នៅពេលយប់ ដោយប្រើខ្សែពួរដ៏មាំរបស់គេ និងជណ្ដើរទាំងឡាយរបស់គេ; ម្ល៉ោះហើយ កាលព្រឹកឡើង នោះពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននៅខាងក្នុងកំផែងក្រុង ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកលេមិនភ្ញាក់ឡើង ហើយបានឃើញពលទ័ពរបស់មរ៉ូណៃ នៅខាងក្នុងកំផែងទាំងឡាយ ពួកគេតក់ស្លុតជាខ្លាំង ដរាបដល់ពួកគេបានរត់គេចតាមច្រកចេញ ។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ កាលមរ៉ូណៃបានឃើញថា ពួកវាកំពុងតែរត់គេចចេញពីលោក នោះលោកបានបញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់លោកដេញតាមពួកវា ហើយសម្លាប់ពួកវាជាច្រើនចោល ហើយបានព័ទ្ធជុំវិញពួកវាជាច្រើនទៀត ហើយបានចាប់ពួកវាធ្វើជាឈ្លើយ; ហើយពួកវាដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន បានរត់ទៅក្នុងដែនដីមរ៉ូណៃ គឺនៅក្នុងព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ ។

២៦ ម្ល៉ោះហើយ មរ៉ូណៃ និងពេហូរ៉ាន យកបានទីក្រុងនីហ្វៃហា ដោយពុំបាត់បង់មនុស្សម្នាក់សោះ; ហើយមានពួកលេមិនជាច្រើនត្រូវស្លាប់ ។

២៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួក[ក]សាសន៍លេមិនជាច្រើនដែលជាឈ្លើយ មានបំណងចង់ចូលរួមនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយក្លាយទៅជាប្រជាជនសេរី ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែលមានបំណងចង់បានដូច្នោះ ពួកគេនោះហើយដែលត្រូវបានប្រគល់ឲ្យស្របតាមបំណងរបស់គេ ។

២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិនទាំងអស់បានចូលរួមជាមួយនឹងប្រជាជនអាំម៉ូន ហើយបានចាប់ផ្ដើមធ្វើការយ៉ាង ខិតខំ ភ្ជួររាស់ដី ដាំធញ្ញជាតិគ្រប់ធុន ចិញ្ចឹមហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វគ្រប់មុខ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានរួចពីបន្ទុកដ៏ធ្ងន់; មែនហើយ ដរាបដល់ពួកគេបានរួចពីអស់ទាំងពួកឈ្លើយសាសន៍លេមិន ។

៣០ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃ បន្ទាប់ពីយកបានទីក្រុងនីហ្វៃហាហើយ ដោយបានចាប់យកឈ្លើយជាច្រើន ដែលបានបន្ថយចំនួនពលទ័ពសាសន៍លេមិនជាខ្លាំង ហើយដោយបានមកវិញ នូវសាសន៍នីហ្វៃជាច្រើន ដែលត្រូវបានចាប់យកទៅជា ឈ្លើយ ការនេះបានបន្ថែមកម្លាំងដល់កងទ័ពរបស់មរ៉ូណៃជាខ្លាំង; ហេតុដូច្នេះហើយ មរ៉ូណៃបានចេញពីដែនដីនីហ្វៃហាទៅដែនដីលីហៃ ។

៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកលេមិនបានឃើញថាមរ៉ូណៃកំពុងតែមកវាយពួកវា នោះពួកវាកើតសេចក្ដីតក់ ស្លុតជាថ្មីទៀត ហើយបានរត់គេចចេញពីកងទ័ពរបស់មរ៉ូណៃ ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មរ៉ូណៃ និងកងទ័ពរបស់លោក បានដេញតាមពួកគេពី ក្រុងមួយទៅក្រុងមួយ រហូតដល់ពួកវាត្រូវបានប្រទះនឹងលីហៃ និងទីអានគុម; ហើយពួកលេមិនបានរត់គេចពីលីហៃ និងពីទីអានគុម គឺចុះទៅដល់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ រហូតដល់ពួកវាទៅដល់ដែនដីមរ៉ូណៃ ។

២៧ *ក* ស.ប. អាន់តៃ-នីហ្វៃ-លីហៃ.

៣៣ ហើយពលទ័ពសាសន៍លេមិនបានប្រមូលគ្នាមកជាក្រុមមួយ នៅលើដែនដីម៉ូរ៉ូណៃ ។ ឥឡូវនេះ អាំម៉ូរ៉ុន ដែលជាស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិន ក៏គង់នៅជាមួយពួកវាដែរ ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃ និងលីហៃ និងទីអានគុម បានបោះជំរុំជាមួយនឹងពលទ័ពរបស់ខ្លួន នៅជុំវិញនៅព្រំប្រទល់នៃដែនដីម៉ូរ៉ូណៃ ដរាបដល់ពួកលេមិនត្រូវព័ទ្ធជុំវិញនៅព្រំប្រទល់ជិតទីរហោស្ថានខាងត្បូង និងនៅព្រំប្រទល់ជិតទីរហោស្ថានខាងកើត ។

៣៥ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានបោះជំរុំសំរាប់យប់នោះ ។ ត្បិតមើលចុះ ពួកនីហ្វៃ និងពួកលេមិនផង មានការនឿយហត់ ដោយសារ ការធ្វើដំណើរដ៏ឆ្ងាយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំបានសំរេចនឹងយកឧបាយសឹកណាមួយមកប្រើ ក្នុងវេលាយប់នោះទេ លើកលែងតែ ទីអានគុមមួយប៉ុណ្ណោះ; ព្រោះលោកខឹងនឹងអាំម៉ូរ៉ុនជាខ្លាំង ដរាបដល់លោកចាត់ទុកថា អាំម៉ូរ៉ុន និងអាម៉ាលិកាយជាព្រះជេដ្ឋាទ្រង់ ^ក^ គឺជាមូលហេតុនៃសង្គ្រាមដ៏ធំ ហើយយូរនេះ រវាងពួកគេនឹងពួកលេមិន ដែលជាមូលហេតុនៃសង្គ្រាម និងការខ្ចាយឈាមដ៏ច្រើន មែនហើយ និងអំណត់អត់ដ៏ច្រើន ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទីអានគុម នៅក្នុងកំហឹង បានចូលទៅក្នុងជំរុំរបស់ពួកលេមិន ហើយបានចុះពីលើកំផែងទីក្រុង ។ ហើយលោកបានយកខ្សែព្រួរមួយចង្វាយទៅជាមួយផង គឺទៅពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ដរាបដល់លោកបានរកឃើញស្ដេច; ហើយលោកបាន ^ក^ ចាក់ទ្រង់នឹងលំពែង ដែលបានទម្លុះទ្រង់ត្រង់ជិតបេះដូង ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ស្ដេចបានធ្វើឲ្យពួកអ្នកបំរើទ្រង់ភ្ញាក់ មុនពេលទ្រង់សុគត ធ្វើឲ្យពួកគេដេញតាមទីអានគុម ហើយសម្លាប់លោក ។

៣៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលលីហៃ និងម៉ូរ៉ូណៃបានដឹងថា ទីអានគុមស្លាប់ទៅហើយ នោះពួកគេកើតទុក្ខ ជាខ្លាំង; ត្បិតមើលចុះ លោកគឺជាបុរសម្នាក់ ដែលធ្លាប់បានប្រយុទ្ធយ៉ាងអង់អាច ដើម្បីប្រទេសរបស់លោក មែនហើយ ជាមិត្តដ៏ស្មោះ ម្នាក់នៃសេរីភាព; ហើយលោកធ្លាប់បានរងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើន ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ លោកបានស្លាប់ ហើយបានទៅតាម ផ្លូវនៃអស់ទាំងផែនដី ។

៣៨ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃបានធ្វើដំណើរទៅ នៅថ្ងៃស្អែកឡើង ហើយបានវាយប្រហារពួកលេមិន ដរាបដល់ពួកគេបានសម្លាប់ពួកវា ក្នុងការកាប់សម្លាប់មួយដ៏ធំ; ហើយពួកគេបានរុញច្រានពួកវាចេញពីដែនដី; ហើយពួកវាបានរត់ គេច គឺថា ពួកគេពុំបានត្រឡប់មកប្រឆាំងនឹងពួកនីហ្វៃនៅពេលនោះឡើយ ។

៣៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេធ្លាប់មានសង្គ្រាម ទាំងឡាយ និងការខ្ចាយឈាមទាំងឡាយ និងអំណត់អត់ និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនា អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ។

៤០ ហើយធ្លាប់មានការឃាតកម្មទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ និងការបែកគ្នាទាំងឡាយ និងអស់ទាំងអំពើ ទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គឺដើម្បី ^ក^ ពួកសុចរិត មែនហើយ ដោយសារការ អធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត នោះពួកគេត្រូវបានលើកលែងជីវិតឲ្យ ។

៤១ ប៉ុន្តែមើលចុះ មកពីរយៈពេលដ៏យូរក្រៃលែងនៃសង្គ្រាម រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន នោះមនុស្សជាច្រើនបានក្លាយទៅជារឹងទទឹង មកពីរយៈពេលដ៏យូរក្រៃលែងនៃសង្គ្រាម; ហើយមនុស្សជាច្រើនមានចិត្តទន់ភ្លន់ មកពី ^ក^ សេចក្ដីទុក្ខវេទនា ទាំងឡាយរបស់គេ ដរាបដល់ពួកគេបានបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ គឺនៅក្នុងជំរៅនៃភាពទន់ទាប ។

៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីម៉ូរ៉ូណៃបានពង្រឹងភាគទាំងនោះ នៃដែនដីដែលចំហដល់ពួកសាសន៍លេមិន រហូតដល់ពួកគេមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ហើយ លោកបានត្រឡប់ទៅឯទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាវិញ; ហើយហេលេមិនផងក៏បានត្រឡប់ទៅឯ កន្លែងកេរ្តិ៍អាកររបស់លោកដែរ; ហើយសន្តិភាពត្រូវបានបង្កើតឡើងម្ដងទៀត នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ។

៤៣ ហើយម៉ូរ៉ូណៃបានប្រគល់បញ្ជារបស់ពលទ័ពលោក ទៅក្នុងដៃរបស់កូនប្រុសលោក ដែលមានឈ្មោះថា ម៉ូរ៉ូណៃហា; ហើយលោកបានចូលនិវត្ត នៅឯផ្ទះរបស់លោកផ្ទាល់ ដើម្បីលោកអាចចំណាយ ពេលវេលារបស់លោក ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានក្នុងសន្តិភាព ។

៤៤ ហើយពេហូរ៉ាន បានត្រឡប់ទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះរបស់លោកវិញ; ហើយហេលេមិនបានទទួលបន្ទុកជាថ្មី នៅក្នុងការផ្សាយ ប្រាប់ប្រជាជន នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ; ដោយ

៣៥ *ក* អាលម៉ា ៤៨:១.
៣៦ *ក* អាលម៉ា ៥១:៣៣–៣៤.
៤០ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១៥–១៦.
៤១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីទំនាស់.

ព្រោះសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាជាច្រើន វាជាការចាំបាច់ថា
របៀបចាត់ចែងមួយត្រូវបាន ធ្វើឡើងជាថ្មី នៅក្នុងសាសនាចក្រ ។
៤៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេលេមិន និងបងប្អូនលោក
ក៏បានចេញទៅ ហើយបានប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយ
អំណាចដ៏ ច្រើន ចំពោះការបរិវត្តន៍មនុស្សជាច្រើនអំពីសេច
ក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ ដែលបានធ្វើឲ្យពួកគេប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់គេ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់គេ ។
៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានតាំងជាថ្មី
នូវសាសនាចក្រនៃព្រះទូទៅអស់ទាំងដែនដី ។
៤៧ មែនហើយ ហើយការចាត់ចែងទាំងឡាយ ត្រូវបាន
ធ្វើឡើងអំពីច្បាប់ ។ ហើយចៅក្រមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ
និងមេចៅ ក្រមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ក៏បានរើសឡើង ។
៤៨ ហើយប្រជាជននីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើងទៀត
នៅលើដែនដី ហើយបានចាប់ផ្ដើមកើនចំនួនឡើង និងខ្លាំងពូកែដ៏
លើស លប់ទៀតនៅលើដែនដី ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើម
ដុះដាល មានទ្រព្យច្រើនជាអតិបរមា ។
៤៩ ប៉ុន្តែ ទោះជាគេមានទ្រព្យដ៏ស្ដុកស្ដម្ភ ឬមានកម្លាំង ឬមាន
ការចំរើនក្ដី គង់តែពួកគេពុំលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃភ្នែក
របស់គេទេ; ហើយពួកគេក៏មិនកម្រនឹកឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់ពួកគេដែរ; ប៉ុន្តែពួកគេបានបន្ទាបខ្លួនជាខ្លាំង
នៅចំពោះទ្រង់ ។
៥០ មែនហើយ ពួកគេបាននឹកឃើញដល់កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំង
ឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើដើម្បីពួកគេថា ទ្រង់បានដោះ
លែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ និងពីសេវកភាព និងពីគុក
និងពីសេចក្ដីទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយទ្រង់បានដោះលែង
ពួកគេ ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ ។
៥១ ហើយពួកគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់
ពួកគេ មិនឈប់ឈរឡើយ ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន
ប្រទានពរ ដល់ពួកគេ តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេ
បានខ្លាំងពូកែ ហើយបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ។
៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កិច្ចការទាំង
អស់នេះត្រូវបានសំរេច។ ហើយហេលេមិនបានស្លាប់ទៅ គឺនៅឆ្នាំទី
សាមសិបប្រាំក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ៕

ជំពូកទី ៦៣

ស៊ិបឡុន ហើយក្រោយមក ហេលេមិន យកបញ្ជីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ — ពួកសាសន៍នីហ្វៃជាច្រើនធ្វើដំណើរទៅដែនដី ដែលនៅទិស ខាងជើង — ហាកូតសង់សំពៅទាំងឡាយ ដែលបើកនៅក្នុងសមុទ្រខាងលិច — ម៉ូរ៉ូណៃហាធ្វើឲ្យពួកលេមិនបរាជ័យនៅក្នុងចម្បាំង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ៥៦–៥២ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំ
មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នោះស៊ិបឡុន
បានទទួលយកបញ្ជីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ ដែលអាលម៉ាបាន
ប្រគល់ទៅឲ្យហេលេមិននោះ ។
២ ហើយលោកគឺជាមនុស្សសុចរិតម្នាក់ ហើយលោកបាន
ដើរដោយត្រង់នៅចំពោះព្រះ; ហើយលោកបានប្រតិបត្តិតាមការ
ធ្វើ ល្អរហូត ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះរបស់លោក ហើយប្អូនលោកក៏ដូច្នោះដែរ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃបាន
ស្លាប់ទៅដែរ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំមួយ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃ ពួកចៅក្រមទៅ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសាមសិប
ប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះមានមនុស្សមួយក្រុមធំ
គឺមាន ចំនួនដល់ទៅប្រាំពាន់បួនរយនាក់ ជាមួយនឹងប្រពន្ធ និង
កូនចៅគេផង បានចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ទៅកាន់
ដែនដីដែលនៅ ទិសខាងជើង ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហាកូត លោកជា
មនុស្សដែលចង់ចេះចង់ដឹងជាខ្លាំង ហេតុដូច្នេះហើយ
លោកបានចេញ ទៅ ហើយបានសង់សំពៅមួយដ៏ធំអស្ចារ្យ
នៅត្រង់ព្រំប្រទល់នៃដែនដីបរិបូរណ៍ នៅជិតដែនដីចោលស្ងាត់
ហើយបានដាក់វាចុះ ទៅក្នុង សមុទ្រខាងលិច នៅជិតចន្លោះតូច
ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីទិសខាងជើង ។
៦ ហើយមើលចុះ មានសាសន៍នីហ្វៃជាច្រើន ដែលបាន
ចូលទៅក្នុងនោះ ហើយបានបើកទៅដោយមានស្បៀងជាច្រើន
ហើយ មានពួកស្ត្រី និងកូនក្មេងជាច្រើនផង; ហើយពួកគេ
បានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅឯទិសខាងជើង ។ ម្ល៉ោះហើយ
ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំពីរ ទៅ ។

៤៥ *ក* គ. និង ស. ១៨:៤៤.
៤៧ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:៣៩.
៤៨ *ក* អាលម៉ា ៥០:២០.
៦៣ ១*ក* អាលម៉ា ៣៨:១–២.
ខ អាលម៉ា ៣៧:១–១២.
ស.ប. បរិសុទ្ធ.
៤ *ក* អាលម៉ា ២២:៣១.
៥ *ក* អាលម៉ា ២២:៣២;
អេធើរ ១០:២០.

៧ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបី បុរសនេះបានសង់សំពៅឯទៀតទាំងឡាយ ហើយសំពៅទីមួយបានត្រឡប់មកវិញផង ហើយ មនុស្សជាច្រើនទៀតបានចូលទៅក្នុងនោះ ហើយពួកគេក៏បានយកស្បៀងជាច្រើនផង ហើយបើកចេញទៅជាថ្មីទៅកាន់ដែនដីទិស ខាងជើង ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពុំដែលឮដំណឹងពីពួកនោះទៀតឡើយ ។ ហើយយើងបានសន្និដ្ឋានថា ពួកគេត្រូវលិចលង់នៅក្នុងជំរៅនៃសមុទ្រ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សំពៅមួយផ្សេងទៀត ក៏បានបើកចេញទៅដែរ ហើយវា ទៅទីណា នោះយើងមិនដឹងទេ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង[ក]ឆ្នាំនេះ មានមនុស្សជាច្រើន ដែលបានចេញទៅដែនដីនៅទិសខាងជើង ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបីទៅ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះស៊ិបឡុនក៏បានស្លាប់ទៅដែរ ហើយកូរីអានតុនបានចេញទៅដែនដីនៅទិសខាងជើង តាមសំពៅមួយ ដើម្បីយកស្បៀងទៅឲ្យប្រជាជនដែលបានទៅ ដែនដីនោះ ។

១១ ហេតុដូច្នេះហើយ វាក្លាយទៅជាការចាំបាច់ដល់ស៊ិបឡុនថាត្រូវប្រគល់វត្ថុពិសិដ្ឋ[ក]ទាំងនោះ នៅមុនពេលលោកស្លាប់ ទៅឲ្យកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន ដែលហៅថា ហេលេមិន ដោយបានហៅតាមឈ្មោះឪពុកលោក ។

១២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ [ក]ចម្លាក់ទាំងអស់នោះ ដែលនៅក្នុងការថែរក្សារបស់ហេលេមិន ត្រូវបានចម្លង ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅក្នុងចំណោមពួកកូនចៅមនុស្សទូទៅអស់ទាំងដែនដី លើកលែងតែភាគទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានបញ្ជាដោយអាលម៉ាថា [ខ]មិនត្រូវផ្សាយ ។

១៣ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែវត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរក្សាទុកជាពិសិដ្ឋ ហើយ[ក]បន្តពីតំណមួយទៅតំណមួយ; ហេតុដូច្នេះ ហើយ នៅក្នុងឆ្នាំនេះ វាត្រូវបានប្រគល់ទៅឲ្យហេលេមិនមុនពេលស៊ិបឡុនស្លាប់ទៅ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះក៏មានពួកអ្នកបែកចេញខ្លះ បានចូលទៅខាងពួកសាសន៍លេមិនផង; ហើយពួកវាត្រូវបានចាក់រុកជាថ្មី ឲ្យខឹងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

១៥ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំដដែលនេះដែរ ពួកគេបានយកកងទ័ពដ៏ច្រើន ចុះមកប្រឆាំងនឹងប្រជាជនម៉ូរ៉ូណៃហា ឬប្រឆាំងនឹងកងទ័ព របស់[ក]ម៉ូរ៉ូណៃហា នៅក្នុងសង្គ្រាមនោះ ពួកគេត្រូវបានវាយ ហើយត្រូវបានរុញច្រានថយក្រោយវិញ ទៅដល់ដែនដីទាំងឡាយរបស់ ពួកគេផ្ទាល់ ដោយរងនូវការខូចខាតដ៏ធំ ។

១៦ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

១៧ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវការរៀបរាប់របស់អាលម៉ា និងហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់លោក និងស៊ិបឡុនផង ដែលជាកូនប្រុស របស់លោក ៕ :៚

គម្ពីរហេលេមិន

ដំណើររឿងមួយអំពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។ សង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយរបស់គេ និងការបែកបាក់គ្នាទាំងឡាយ របស់គេ ។ ហើយព្រមទាំងសេចក្ដីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ របស់ពួកព្យាការីបរិសុទ្ធជាច្រើនផង មុនការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ស្របតាម បញ្ជីរបស់ហេលេមិន ដែលជាកូនរបស់ហេលេមិន និងស្របតាមបញ្ជីនៃពួកកូនប្រុសរបស់លោកផង គឺរហូតមកដល់ការយាងមកនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ។ ហើយពួកសាសន៍លេមិនជាច្រើនផងបានប្រែចិត្តជឿ ។ ដំណើររឿងមួយអំពីការប្រែចិត្តរបស់ពួកគេ ។ ដំណើររឿងមួយ អំពីសេចក្ដីសុចរិត នៃពួកសាសន៍លេមិន និងសេចក្ដីទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ នៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ ស្របតាមបញ្ជីរបស់ ហេលេមិន និងពួកកូនប្រុសរបស់លោក គឺរហូតមកដល់ការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវបានហៅថា គម្ពីរហេលេមិន ។ល។

៩ ក ហេលេ. ៣:១១–១២.
១១ ក សូមមើលចំណងជើងគម្ពីរហេលេមិន.
១២ ក អាលម៉ា ១៨:៣៦.
ខ អាលម៉ា ៣៧:២៧–៣២.
១៣ ក អាលម៉ា ៣៧:៤.
១៥ ក អាលម៉ា ៦២:៤៣.

ជំពូកទី ១

ពេហូរ៉ានទីពីរ ធ្វើជាមេចៅក្រម ហើយត្រូវគិសគូមេនធ្វើឃាត — ពេគូមេណៃបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ — កូរីអានទុមមើរ ដឹកនាំពលទ័ព សាសន៍លេមិន វាយយកសារ៉ាហិមឡា ហើយសម្លាប់ពេគូមេណៃ — មូរ៉ូណៃហាវាយពួកលេមិនឲ្យបរាជ័យ ហើយយកសារ៉ាហិមឡា មកវិញ ហើយកូរីអានទុមមើរត្រូវស្លាប់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥២–៥០ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
នៅដើមឆ្នាំទីសែសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជន
នីហ្វៃ នោះចាប់ផ្ដើមមានការពិបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរមួយ នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជននៃពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។
២ ត្បិតមើលចុះ ពេហូរ៉ានបានស្លាប់ ហើយទៅតាមផ្លូវនៃអស់
ទាំងផែនដី; ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់ផ្ដើមមានការទាស់ទែងគ្នា
ដ៏ខ្លាំងមួយ អំពីនរណាត្រូវបានវេទិកាជំនុំជំរះ នៅក្នុងចំណោមបងប្អូន
ដែលជាពួកកូនប្រុសរបស់ពេហូរ៉ាន ។
៣ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាឈ្មោះទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដែល
បានដណ្ដើមវេទិកាជំនុំជំរះ ជាអ្នកដែលបាននាំឲ្យប្រជាជនទាស់
គ្នាផងគឺ៖ ពេហូរ៉ាន ពេអានកៃ និងពេគូមេណៃ ។
៤ ឥឡូវនេះ កូនប្រុសទាំងអស់របស់ពេហូរ៉ាន ពុំមែនមាន
តែប៉ុណ្ណេះទេ (ព្រោះលោកមានច្រើន) ប៉ុន្តែពួកគេទាំងនេះហើយ
ដែល បានប្រឆាំងគ្នាយកវេទិកាជំនុំជំរះ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ពួកគេបានបណ្ដាលឲ្យមានការបែកបាក់ជាបីផ្នែក នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន ។
៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេហូរ៉ានត្រូវបានតែងតាំងឡើង ដោយសម្លេងប្រជាជន
ឲ្យធ្វើជាមេចៅក្រម និងជាអ្នកអភិបាល លើប្រជាជននីហ្វៃ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេគូមេណៃ កាល
លោកបានឃើញថា លោកមិនអាចយកវេទិកាជំនុំជំរះបានទេ
នោះលោក ក៏យល់ព្រមតាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។
៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពេអានកៃ និងពួកប្រជាជនដែលចង់ឲ្យលោក
ធ្វើជាអ្នកអភិបាលរបស់គេនោះ ខឹងជាខ្លាំង; ហេតុដូច្នេះហើយ
លោករៀបនឹងបញ្ជោរឲ្យពួកប្រជាជនទាំងនោះ
បះបោរឡើងទាស់នឹងបងប្អូនរបស់ខ្លួន ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលលោករៀប
តែនឹងធ្វើយ៉ាងនេះ មើលចុះ លោកត្រូវគេចាប់យកទៅ ហើយត្រូវ
ជំនុំជំរះ តាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ហើយត្រូវកាត់ទោសដល់
ជីវិត ព្រោះលោកបានធ្វើការបះបោរ ហើយបានស្វែងរកបំផ្លាញ
ឥស្សរភាពរបស់ប្រជាជន ។
៩ ឥឡូវនេះ កាលពួកប្រជាជនដែលចង់លើកលោក ឲ្យធ្វើជា
អ្នកអភិបាលរបស់គេ បានឃើញថា លោកត្រូវកាត់ទោសដល់
ជីវិត ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេខឹង ហើយមើលចុះ ពួកគេបាន
ចាត់ឲ្យមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ គិសគូមេន ទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ
របស់ពេហូរ៉ាន ហើយធ្វើឃាតពេហូរ៉ាន នៅពេលដែល
លោកអង្គុយនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ ។
១០ ហើយវាត្រូវពួកអ្នកបំរើរបស់ពេហូរ៉ានដេញតាម ប៉ុន្តែ
មើលចុះ គិសគូមេនរត់លឿនហួសពេក គ្មានអ្នកណាអាច
តាមទាន់ឡើយ ។
១១ ហើយវាបានមកជួបនឹងពួកអ្នក ដែលបានចាត់ឲ្យ
វាទៅនោះ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាមួយ
មែនហើយ ស្បថនឹងព្រះបង្កើតគេដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ថាពួកគេពុំប្រាប់នរណាឡើយថា គិសគូមេនបានធ្វើ
ឃាតពេហូរ៉ានបង់ ។
១២ ហេតុដូច្នេះហើយ គិសគូមេនពុំមានគេស្គាល់ថានៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជននីហ្វៃឡើយ ព្រោះវាបានក្លែងខ្លួន នៅពេលវាធ្វើ
ឃាតពេហូរ៉ាន ។ ហើយគិសគូមេន និងបក្សពួករបស់វា ដែល
បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយគេនោះ បាននៅលាយឡំខ្លួននៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន នៅក្នុងរបៀបដែលមិនអាចមានអ្នកណា
រកឃើញពួកគេទាំងអស់បានឡើយ; ប៉ុន្តែពួកអ្នកណាដែលត្រូវ
បាន រកឃើញ គឺត្រូវកាត់ទោសដល់ជីវិត ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពេគូមេណៃត្រូវបាន
តែងតាំងឡើង តាមសម្លេងរបស់ប្រជាជន ឲ្យធ្វើជាមេចៅក្រម
និងជាអ្នក អភិបាលទៅលើប្រជាជន ដើម្បីគ្រប់គ្រងជំនួសបងប្រុស
របស់លោក គឺពេហូរ៉ាន; ហើយគឺស្របតាមសិទ្ធិរបស់លោក ។
ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ ត្រូវបានធ្វើនៅឆ្នាំទីសែសិបក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួកចៅក្រម ហើយវាក៏ចប់ទៅ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីសែសិបមួយ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះពួកសាសន៍លេមិនបានប្រមូល
ទ័ពមួយកង ដ៏មានគ្នាច្រើនឥតគណនា ហើយបានប្រដាប់ដោយ
ដាវទាំងឡាយ និងសាបទាំងឡាយ និងធ្នូទាំងឡាយ និងព្រួញ
ទាំង ឡាយ និងមួកដែកទាំងឡាយ និងប្រដាប់បាំងដើមទ្រូងទាំង
ឡាយ និងអស់ទាំងខែលគ្រប់ប្រភេទ ។

[ហេលេមិន]
១ ២ *ក* អាលម៉ា ៥០:៤០.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២៦–២៩.
៨ *ក* ស.ប. ឥស្សរភាព.
១២ *ក* ស.ប. ការដាក់ទោសដល់ជីវិត.

១៥ ហើយពួកគេបានចុះមកទៀត ដើម្បីគេអាចបោះជំរុំច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។ ហើយពួកគេត្រូវបានដឹកនាំ ដោយបុរសម្នាក់ដែលមានឈ្មោះថា កូរីអានទុមមើរ; ហើយវាជាពូជពង្សនៃសារ៉ាហិមឡា ហើយវាជាអ្នកដែលបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយវាជាបុរសម្នាក់ដែលមានមាឌធំ ហើយខ្លាំងពូកែ ។

១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ដេចនៃពួកសាសន៍លេមិន ដែលមាននាមថា ទូបាឡូត ដែលត្រូវជាបុត្ររបស់[ក]អាំម៉ូរ៉ុន ដោយបានគិតស្មានថា កូរីអានទុមមើរ ជាបុរសដ៏ខ្លាំងពូកែម្នាក់ អាចប្រឆាំងតទល់នឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃបាន ដោយមកពីកម្លាំងរបស់វា និងប្រាជ្ញាដ៏ជ្រៅជ្រះ របស់វាផង ដរាបដល់បានសិន្និដ្ឋានថា ដោយបានបញ្ជូនវាទៅ នោះទ្រង់នឹងយកជ័យជំនះ លើពួកសាសន៍នីហ្វៃបាន —

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានចាក់រុកឲ្យពួកគេមានកំហឹង ហើយទ្រង់បានប្រមូលពលទ័ពរបស់ទ្រង់មក ហើយទ្រង់បានតែងតាំងកូរីអានទុមមើរ ឲ្យធ្វើជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកគេលើកទ័ព ចុះទៅឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ដើម្បីទៅច្បាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយមកពីការទាស់ទែងគ្នាដ៏ច្រើន និងការពិបាកដ៏ខ្លាំង នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល ទើបពួកគេ ពុំបានទុកទាហានយាមឲ្យគ្រប់គ្រាន់ នៅដែនដីសារ៉ាហិមឡាទេ; ព្រោះពួកគេសន្និដ្ឋានថា ពួកលេមិនពុំហ៊ានចូលមកដល់កណ្ដាល ដែនដីរបស់គេ ដើម្បីមកវាយប្រហារទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាដ៏ធំនោះឡើយ ។

១៩ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមមើរបានដឹកនាំមុខពលទ័ពដ៏ច្រើនរបស់វាមក ហើយបានវាយប្រហារមកលើ បណ្ដាជននៅទីក្រុងនោះ ហើយដំណើរទ័ពរបស់គេ មានល្បឿនយ៉ាងលឿនហួសប្រមាណ ដែលធ្វើឲ្យពួកសាសន៍នីហ្វៃគ្មានពេល គ្រប់គ្រាន់នឹងប្រមូលពលទ័ពរបស់គេបានសោះ ។

២០ ហេតុដូច្នេះហើយ កូរីអានទុមមើរបានកាប់សម្លាប់អ្នកយាមនៅត្រង់ទ្វារចូលទីក្រុង ហើយបានលើកទ័ពរបស់វាទាំងមូលចូល ច្បាំងទៅក្នុងទីក្រុង ហើយពួកគេបានសម្លាប់អស់ទាំងជនណា ដែលប្រឆាំងនឹងពួកគេ រហូតដល់ពួកគេយកបានទីក្រុងទាំងមូល ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេគូមេណៃ ដែលជាមេចៅក្រមបានរត់គេចខ្លួនចេញពីកូរីអានទុមមើរទៅដល់កំផែងទីក្រុង ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមមើរបានវាយលោក ផ្ទប់នឹងកំផែងក្រុង ដរាបដល់លោកស្លាប់ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវជីវិតរបស់ពេគូមេណៃទៅ ។

២២ ហើយឥឡូវនេះ កាលកូរីអានទុមមើរបានឃើញថាវាយកបានទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ហើយបានឃើញថាពួកសាសន៍នីហ្វៃបាន រត់គេចខ្លួនចេញពីពួកគេ ហើយត្រូវស្លាប់ និងត្រូវចាប់ និងត្រូវដាក់គុក ហើយថា វាយកបានទីតាំងការពារដ៏មាំបំផុត នៅអស់ទាំង ដែនដីហើយ នោះវាបានឡើងចិត្តក្លាហាន ដរាបដល់វាចង់ទៅវាយយកអស់ទាំងដែនដី ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ វាពុំនៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហិមឡាទេ តែវាបានធ្វើដំណើរទៅជាមួយនឹងកងទ័ពដ៏ធំមួយ គឺឆ្ពោះទៅឯទីក្រុងបរិបូរណ៍; ព្រោះនេះគឺជាការសំរេចចិត្តរបស់វាថា នឹងធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅមុខ ហើយកាត់ផ្លូវរបស់វាដោយដាវ ដើម្បីវាអាចដកផ្នែក ខាងជើងទាំងឡាយនៃដែនដី ។

២៤ ហើយដោយបានសន្និដ្ឋានថា កម្លាំងដ៏ខ្លាំងបំផុតរបស់គេគឺនៅកណ្ដាលដែនដី ទើបវាបានធ្វើដំណើរទៅ ដោយពុំទុកពេលឲ្យ ពួកគេប្រមូលគ្នាបានឡើយ លើកលែងតែជាក្រុមតូចៗ; ហើយដោយរបៀបនេះ ពួកគេវាយប្រហារទៅលើពួកគេ ហើយកាប់សម្លាប់ ពួកគេឲ្យដួលចុះទៅលើដី ។

២៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដំណើររបស់កូរីអានទុមមើរនេះកាត់ទៅកណ្ដាលដែនដី បានផ្ដល់ឲ្យម៉ូរ៉ូណៃហាមានប្រៀបដ៏ធំលើពួកគេ ទោះបីជា ពួកសាសន៍នីហ្វៃមួយចំនួនធំត្រូវស្លាប់ក៏ដោយ ។

២៦ ត្បិតមើលចុះ ម៉ូរ៉ូណៃហាបានសន្និដ្ឋានថា ពួកលេមិនពុំហ៊ានចូលមកកណ្ដាលដែនដីឡើយ ប៉ុន្តែពួកវានឹងវាយប្រហារទីក្រុងទាំង ឡាយដែលនៅជុំវិញតាមព្រំប្រទល់ ដូចជាពួកគេធ្លាប់បានធ្វើមកពីមុន; ហេតុដូច្នេះហើយ ម៉ូរ៉ូណៃហាបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ពដ៏ខ្លាំងពូកែ ឲ្យរក្សាផ្នែកទាំងឡាយ ដែលនៅជុំវិញជិតព្រំប្រទល់ ។

២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកលេមិនពុំតក់ស្លុត តាមបំណងរបស់លោកនោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានចូលមកកណ្ដាលដែនដី ហើយបានវាយយក រដ្ឋធានី គឺទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ហើយកំពុងតែធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ តាមផ្នែកទាំងឡាយដ៏សំខាន់ៗបំផុតនៃដែនដី សម្លាប់មនុស្សដោយ ការកាប់សម្លាប់មួយដ៏ធំ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី និងកូនក្មេង យកបានទីក្រុងជាច្រើន និងទីតាំងការពារជាច្រើនផង ។

២៨ ប៉ុន្តែកាលម៉ូរ៉ូណៃហាបានដឹងការនេះ លោកបានបញ្ជាឲ្យ

១៦ *ក* អាលម៉ា ៥២:៣.

លីហើយកទ័ពមួយកង វាយស្ទាក់មុខពួកគេភ្លាម មុនពេលពួក
គេទៅ ដល់ដែនដីបរិបូរណ៍ ។
២៩ ម្ល៉ោះហើយ ទើបលោកធ្វើយ៉ាងនោះ; ហើយលោកបាន
ស្ទាក់មុខពួកគេ មុនពេលពួកគេទៅដល់ដែនដីបរិបូរណ៍ ហើយ
ច្បាំង នឹងពួកគេ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេដកថយ ឆ្ពោះទៅកាន់
ដែនដីសារ៉ាហិមឡាវិញ ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃហាបាន
ស្ទាក់ផ្លូវដកថយរបស់ពួកគេ ហើយបានច្បាំងនឹងពួកគេ ដរាប
ដល់ក្លាយ ទៅជាការប្រយុទ្ធមួយដ៏ជោកជាំដោយឈាម; មែន
ហើយ មនុស្សជាច្រើនត្រូវស្លាប់ ហើយនៅ[ក]ក្នុងចំណោមអ្នក
ដែលត្រូវស្លាប់ទាំង ប៉ុន្មាននេះ នោះគេបានឃើញកូរីអានទុមមើរផង ។
៣១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកលេមិនពុំអាចដកថយទៅ
ខាងណាបានទេ ទៅខាងជើងក៏ពុំបាន ទៅខាងត្បូងក៏ពុំបាន ទៅ
ខាង កើតក៏ពុំបាន ទៅខាងលិចក៏ពុំបាន ព្រោះពួកគេត្រូវព័ទ្ធ
គ្រប់ទិសដោយពួកនីហ្វៃ ។
៣២ ម្ល៉ោះហើយ កូរីអានទុមមើរបាននាំពួកលេមិនសម្រុកចូល
កណ្ដាលពួកនីហ្វៃ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេធ្លាក់ទៅក្រោមអំណាច
របស់ ពួកនីហ្វៃ ហើយរូបវាផ្ទាល់ត្រូវស្លាប់ ហើយពួកលេមិនបាន
ប្រគល់ខ្លួន ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកនីហ្វៃ ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ូណៃហាយកបាន
ទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាមកវិញ ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកលេមិន
ដែលត្រូវ ចាប់ជាឈ្លើយនោះ ត្រូវចាកចេញពីដែនដីដោយសេច
ក្ដីសុខសាន្ត ។
៣៤ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសែសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រមទៅ ៕

ជំពូកទី ២

ហេលេមិន ជាកូននៃហេលេមិនក្លាយទៅជាមេចៅក្រម — កាឌីអានតុនដឹកនាំបក្សពួកគិសគូមេន — អ្នកបំរើរបស់ហេលេមិនសម្លាប់ គិសគូមេនចោល ហើយបក្សពួកកាឌីអានតុនរត់គេចចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥០–៤៩ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសែសិបពីរក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួកចៅក្រម ក្រោយពីម៉ូរ៉ូណៃហាបានកសាងសន្តិភាពឡើងវិញ
រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន មើលចុះ គ្មាន
នរណាម្នាក់បំពេញវេទិកាជំនុំជំរះទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ក៏ចាប់ផ្ដើម
មាន ការទាស់ទែងគ្នាមួយទៀត នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនថា
តើនរណាត្រូវបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេលេមិនដែលត្រូវ
ជាកូនរបស់ហេលេមិន ត្រូវបានតែងតាំងឡើង ឲ្យបំពេញវេទិកា
ជំនុំជំរះ ដោយសម្លេងរបស់ប្រជាជន ។
៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ [ក]គិសគូមេន ជាអ្នកដែលធ្វើឃាតពេហូរ៉ាន
បានដេកចាំបំផ្លាញហេលេមិនដែរ; ហើយវាត្រូវបានគាំទ្រដោយ
បក្សពួករបស់វា ដែលបានចុះសេចក្ដីសញ្ញាមួយថា ពុំឲ្យ
នរណាម្នាក់ដឹងនូវ[ក]អំពើទុច្ចរិតរបស់វាឡើយ ។
៤ ព្រោះមានតែកាឌីអានតុនម្នាក់ ដែលជាមនុស្សប៉ិនប្រសប់
ខាងពាក្យសំដី និងខាងកលល្បិចផង ដើម្បីប្រព្រឹត្ត
កិច្ចការសម្ងាត់ នៃការឃាតកម្ម និងការប្លន់; ហេតុដូច្នេះហើយ
វាបានក្លាយទៅជាមេដឹកនាំបក្សពួករបស់គិសគូមេន ។
៥ ហេតុដូច្នេះហើយ វាបានបញ្ជោរពួកគេ និង
គិសគូមេនផងថា បើសិនជាពួកគេដាក់វានៅក្នុងវេទិកាជំនុំជំរះ
នោះវានឹងអនុញ្ញាត ដល់ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងបក្សពួកវាថា ពួក
គេនឹងត្រូវបានដាក់ឲ្យមានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន; ហេតុដូច្នេះ ហើយ គិសគូមេនបាន
ស្វែងរកបំផ្លាញហេលេមិនចោល ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល
វាដើរឆ្ពោះទៅវេទិកាជំនុំជំរះ ដើម្បីបំផ្លាញហេលេមិន មើលចុះ
អ្នកបំរើម្នាក់ របស់ហេលេមិន ដោយចេញទៅក្រៅនៅពេលយប់
ហើយដោយបានក្លែងខ្លួន ក៏បានដឹងអំពីផែនការទាំងនោះ ដែល
បានគ្រោងទុក ដោយបក្សពួកនេះ ដើម្បីបំផ្លាញហេលេមិន ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានជួបនឹង
គិសគូមេន ហើយគាត់បានធ្វើសញ្ញាមួយឲ្យវា; ហេតុដូច្នេះហើយ
ទើប គិសគូមេនឲ្យគាត់ដឹងនូវគោលដៅនៃបំណងរបស់វា ចង់ឲ្យ
គាត់នាំទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ ដើម្បីវាអាចធ្វើឃាតហេលេមិនបង់ ។
៨ ហើយកាលអ្នកបំរើរបស់ហេលេមិន បានដឹងចិត្តទាំងអស់
របស់គិសគូមេន ហើយដឹងថា បំណងរបស់វា គឺធ្វើឃាត
ហើយដឹង ដែរថា បំណងរបស់ពួកជនទាំងអស់ ដែលនៅក្នុង
បក្សពួករបស់វា គឺដើម្បីធ្វើឃាត និង[ក]ដើម្បីប្លន់ និងដើម្បីបាន
អំណាច (ហើយនេះ គឺជាផែនការសម្ងាត់របស់ពួកគេ និង

៣០ *ក* ហេលេ. ១:១៥.
២ ៣ *ក* ហេលេ. ១:៩.
៤ *ក* ស.ប. ពួកចោរកាឌីអានតុន.
៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:១៥.
ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.

ការរួមគំនិតរបស់ពួកគេ) នោះអ្នកបំរើរបស់ហេលេមិនបាន
និយាយទៅកាន់គិសគូមេនថា៖ ចូរយើងទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ ។
៩ ឥឡូវនេះ ការនេះធ្វើឲ្យគិសគូមេនពេញចិត្តជាខ្លាំង ព្រោះវា
បានគិតស្មានថា វានឹងសំរេចផែនការរបស់វាហើយ; ប៉ុន្តែមើលចុះ
អ្នកបំរើរបស់ហេលេមិន នៅពេលពួកគេកំពុងតែដើរឆ្ពោះទៅឯវេទិកា
ជំនុំជំរះ បានចាក់គិសគូមេនត្រង់បេះដូង ធ្វើឲ្យវាដួលស្លាប់
ដោយគ្មានបានស្រែកថ្ងូរឡើយ ។ ហើយគាត់បាន
រត់ទៅជំរាបហេលេមិននូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដែលគាត់បាន
ឃើញ និងបានឮ និងបានធ្វើ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេលេមិនបាន
ចាត់ឲ្យទៅចាប់បក្សពួកចោរប្លន់ និងពួកឃាតកសម្ងាត់នេះ
ដើម្បីអាច ប្រហារជីវិតពួកវាចោលតាមច្បាប់ ។
១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ កាលកាឌីអានតុនបានដឹងថា គិសគូមេនមិន
បានត្រឡប់មកវិញទេ នោះវាខ្លាចក្រែងវាត្រូវគេបំផ្លាញបង់; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ វាបានបញ្ជាឲ្យបក្សពួកវាមកតាមវា ។ ហើយពួកវា
បានរត់ចេញទៅក្រៅដែនដី តាមផ្លូវសម្ងាត់មួយ ចូលទៅក្នុង
ទីរហោ ស្ថាន; ម្ល៉ោះហើយ ពេលហេលេមិនបានចាត់ឲ្យ
ទៅចាប់ពួកវា ក៏មិនអាចរកពួកវាឃើញឡើយ ។
១២ ហើយកាឌីអានតុននេះនឹងត្រូវបាននិយាយដល់ទៀតនៅពេ
លក្រោយ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសែសិបពីរក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួក ចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។
១៣ ហើយមើលចុះ នៅទីបញ្ចប់នៃគម្ពីរនេះ អ្នករាល់គ្នា
នឹងឃើញថា កាឌីអានតុននេះ គឺជាមូលហេតុនៃការរលំ មែន
ហើយ សឹងតែការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃប្រជាជននីហ្វៃ ។
១៤ មើលចុះ ពុំមែនខ្ញុំនិយាយថា ទីបញ្ចប់នៃគម្ពីរហេលេមិន
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយអំពីទីបញ្ចប់នៃគម្ពីរនីហ្វៃវិញ ដែលខ្ញុំបាន
យក ពីនោះ នូវដំណើររឿងទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានសរសេរ
មកនេះ ៕

ជំពូកទី ៣

ពួកសាសន៍នីហ្វៃជាច្រើនផ្លាស់ទីលំនៅទៅដែនដីខាងជើង — ពួកគេសង់ផ្ទះអំពីស៊ីម៉ងត៍ ហើយរក្សាបញ្ជីជាច្រើន — មនុស្សរាប់ម៉ឺន នាក់បានប្រែចិត្តជឿ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក — ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនាំ មនុស្សទៅកាន់សេចក្ដីសង្គ្រោះ — នីហ្វៃដែលត្រូវ ជាកូនរបស់ហេលេមិន បំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤៩–៣៩ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីសែសិប
បីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម គ្មានការទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុង
ចំណោម ប្រជាជននីហ្វៃទេ លើកលែងតែការឆ្មើងឆ្មៃបន្តិចបន្តួច
ដែលមាននៅក្នុងសាសនាចក្រ ដែលបានធ្វើឲ្យមានការ
បែកបាក់គ្នាបន្តិចបន្តួច នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ការណ៍នេះត្រូវ
បានសម្រុះសម្រួល នៅចុងឆ្នាំទីសែសិបបី ។
២ ហើយគ្មានការទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន នៅ
ក្នុងឆ្នាំទីសែសិបបួនទេ; ហើយក៏គ្មានការទាស់ទែងគ្នាអ្វីច្រើន នៅ
ក្នុង ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំដែរ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំ
មួយ មែនហើយ មានការទាស់ទែងគ្នាជាខ្លាំង និងការបែកបាក់គ្នា
ជាច្រើន; នៅក្នុងនោះ មានមនុស្សជាច្រើនហួសប្រមាណ ដែល
បានចាកចេញពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានទៅកាន់ដែនដីខាង
ជើង ដើម្បីគ្រោងយកដែនដី ។
៤ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរទៅយ៉ាងឆ្ងាយ ដរាបដល់ពួក
គេទៅដល់ផ្ទៃទឹកធំៗ និងទន្លេជាច្រើន ។
៥ មែនហើយ ហើយពួកគេបានរាលទៅមុខ ទៅក្នុង
គ្រប់ផ្នែកនៃដែនដី ចូលទៅក្នុងទីកន្លែងណា ដែលពុំត្រូវវត្ថា និង
ពុំត្រូវ កាប់អស់ដើមឈើ ព្រោះបណ្ដាជនជាច្រើន ដែលធ្លាប់
បានមកនៅដែនដីនេះពីមុន ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ គ្មានផ្នែកណានៃដែនដីនោះត្រូវគ្មានមនុស្ស
នៅឡើយ លើកលែងតែព្រៃឈើប៉ុណ្ណោះ; ប៉ុន្តែដោយមកពីការ
បំផ្លិច បំផ្លាញដ៏ធំ នៃប្រជាជនដែលធ្លាប់បានមកនៅលើដីនេះ
ពីមុន វាត្រូវបានហៅថា ទីចោលស្ងាត់។
៧ ហើយនៅទីនោះ មានព្រៃឈើតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះនៅលើផ្ទៃដី
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជនដែលមកនៅទីនេះ
បានក្លាយទៅជាអ្នកប៉ិនប្រសប់ជាខ្លាំងដែរ ក្នុងការប្រើស៊ីម៉ងត៍;
ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានសង់ផ្ទះទាំងឡាយពីស៊ីម៉ងត៍ ដែល
គេ បានរស់នៅក្នុងនោះ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានកើនចំនួន
ហើយបានរាលដាលឡើង និងបានរង្រីកពីដីនៅខាងត្បូងទៅដែនដី
ខាងជើង ហើយវាតទីធំឡើង ដរាបដល់ពួកគេបានចាប់ផ្ដើម

១៣ *ក* ហេលេ. ៦:១៨; ៤ នីហ្វៃ ១:៤២.
៣ ៣*ក* អាលម៉ា ៦៣:៤.
៤ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៨; មរមន ៦:៤.
៦ *ក* ម៉ូសាយ ២១:២៥–២៧.
ខ អាលម៉ា ២២:៣១.

នៅពេញផ្ទៃដីទាំងមូល [ក]ចាប់ពីសមុទ្រខាងត្បូង ទៅដល់សមុទ្រខាងជើង ចាប់ពីសមុទ្រខាងលិច ទៅដល់សមុទ្រខាងកើត ។

៩ ហើយប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីផ្នែកខាងជើង បានរស់នៅក្នុងរោងត្រសាលទាំងឡាយ និងនៅក្នុងផ្ទះទាំងឡាយដែលធ្វើពី ស៊ីម៉ង់ត៍ ហើយពួកគេទុកឲ្យឈើណាក៏ដោយឲ្យតែដុះនៅលើផ្ទៃដីទុកឲ្យវាដុះធំឡើង ដើម្បីដល់ពេលណាមួយនោះពួកគេអាចមាន ឈើ ដើម្បីសង់ផ្ទះរបស់គេ មែនហើយទីក្រុងទាំងឡាយរបស់គេ និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងសាលាប្រជុំទាំងឡាយ និងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងអស់ទាំងអាគារគ្រប់បែបរបស់គេ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយមកពីឈើកម្ររកបាន នៅលើដែនដីភាគខាងជើង នោះពួកគេបានបញ្ជូនឈើជា ច្រើន[ក]ទៅតាមផ្លូវទឹក ។

១១ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានបណ្ដាលឲ្យប្រជាជននៅលើដីខាងជើង អាចសង់ទីក្រុងជាច្រើន ដែលធ្វើពីឈើ និងស៊ីម៉ង់ត៍ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]មានប្រជាជនអាំម៉ូនជាច្រើន ដែលជាសាសន៍លេមិនពីកំណើត បានចូលទៅក្នុងដែនដីនេះដែរ ។

១៣ ហើយឥឡូវនេះ មានបញ្ជីជាច្រើន ដែលត្រូវបានកត់ទុកនូវដំណើរការអំពីប្រជាជននេះ ដោយប្រជាជននេះជាច្រើនជាពិសេស ហើយភាគច្រើនស្ដីអំពីពួកគេ ។

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ មួយភាគរយនៃដំណើរការរបស់ប្រជាជននេះមែនហើយ គឺដំណើររឿងរបស់ពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងសង្គ្រាមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងការទាស់ទែងគ្នា និងការបែកបាក់ និងការផ្សាយរបស់គេ និងការព្យាករណ៍របស់គេ និងការប្រើនាវារបស់គេ និងការសង់នាវារបស់គេ និងការសង់[ក]ព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងការសង់សាលាប្រជុំ និងទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់គេ និងសេចក្ដីសុចរិតរបស់គេ និងសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ និងការឃាតកម្មរបស់គេ និងការលួចរបស់គេ និងការប្លន់របស់គេ និងការគួរខ្ពើមឆ្អើម និងការសហាយស្មន់គ្រប់បែបយ៉ាង ពុំអាចដាក់ក្នុងការសរសេរនេះបានអស់ឡើយ ។

១៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានសៀវភៅជាច្រើន និងបញ្ជីជាច្រើនគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយវត្ថុទាំងនេះ ត្រូវបានកត់ទុកដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃប៉ុណ្ណោះ ។

១៦ ហើយវត្ថុទាំងនោះ ត្រូវបាន[ក]បន្តពីតំណមួយទៅតំណមួយទៀត ដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ គឺរហូតដល់ពេលពួកគេធ្លាក់ទៅក្នុង អំពើរំលង ហើយត្រូវបានធ្វើឃាតចោល ប្លន់ និងដេញចាប់និងរុញច្រាន និងប្រហារ និងខ្ចាត់ព្រាត់លើផ្ទៃផែនដី និងលាយឡំទៅជា មួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន រហូតដល់ពួកគេ[ខ]ឈប់បានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃទៀត ដោយបានក្លាយទៅជាទុច្ចរិត ហើយព្រៃផ្សៃ និងកាចសាហាវ មែនហើយ គឺក្លាយទៅជាពួកសាសន៍លេមិនផង ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រឡប់មកឯដំណើររឿងរបស់ខ្ញុំវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយមក បានកើតឡើងបន្ទាប់ពី មានការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយដ៏ធំ និងការរំជើបរំជួល និងសង្គ្រាម និងការបែកបាក់ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ។

១៨ ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមក៏ចប់ទៅ;

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅតែមានការទាស់ទែងគ្នាដ៏ធំ នៅក្នុងដែនដី មែនហើយ គឺរហូតដល់ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំពីរ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបីផង ។

២០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែហេលេមិនបានបំពេញវេទិកាជំនុំជំរះ ដោយយុត្តិធម៌ និងសមភាពដែរ; មែនហើយលោកបាន ប្រតិបត្តិតាមក្រិត្យក្រម និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ; ហើយលោកបានធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលត្រឹមត្រូវនៅចំពោះព្រះ នេត្រនៃព្រះរហូត; ហើយលោកបានដើរតាមផ្លូវទាំងឡាយរបស់ឪពុកលោក ដរាបដល់លោកបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកមានកូនប្រុសពីរនាក់ ។ លោកបានឲ្យឈ្មោះកូនច្បងថា [ក]នីហ្វៃ ហើយកូនពៅថា [ខ]លីហៃ ។ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមធំឡើង នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ បានចាប់ផ្ដើមឈប់នៅក្នុងមួយគិតតូច នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ គឺនៅចុងឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

៨ ក អាលម៉ា ២២:២៧, ៣២.
១០ ក អាលម៉ា ៦៣:៥–៨.
១២ ក អាលម៉ា ២៧:២១–២៦.
១៤ ក ២ នីហ្វៃ ៥:១៦; យ៉ាកុប ១:១៧; ៣ នីហ្វៃ ១១:១.
១៦ ក ១ នីហ្វៃ ៥:១៦–១៩; អាលម៉ា ៣៧:៤.
ខ អាលម៉ា ៤៥:១២–១៤.
២១ ក ស.ប. នីហ្វៃ, កូនប្រុសរបស់ហេលេមិន.
ខ ស.ប. លីហៃ, សាសនទូតសាសន៍នីហ្វៃ.

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មានសន្តិភាពតរៀងមក ដែលបាន បង្កើតឡើងនៅលើដែនដី លើកលែងតែបក្សពួនសម្ងាត់ ដែលចោរឈ្មោះ [ក]កាឌីអានតុនបានកសាងឡើង នៅតំបន់ទាំងឡាយដែល មានបណ្ដាជនច្រើននៅក្នុងដែនដី នៅពេលនោះឧបាយកលនេះ ពុំបានដឹងដល់អ្នក ដែលជាមេដឹកនាំរដ្ឋាភិបាលទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំត្រូវបានបំផ្លាញឲ្យផុតពីដែនដីឡើយ ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនេះ មានការចំរុងចំរើនយ៉ាងខ្លាំងហួសប្រមាណ នៅក្នុងសាសនាចក្រ ដារបដល់មានមនុស្សរាប់ពាន់ បានចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ។

២៥ ហើយការចំរុងចំរើននៃសាសនាចក្រ មានកិត្តិធំណាស់ ហើយព្រះពរជាច្រើន ត្រូវបានចាក់ស្រោចទៅលើប្រជាជន ដែលសូម្បីតែពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងពួកគ្រូផ្ទាល់ក៏មានសេចក្ដីអស្ចារ្យហួសប្រមាណ ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់បានចំរើនឡើង ក្នុងបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបង្រួបបង្រួមមកក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ នូវមនុស្សជាច្រើន មែនហើយ គឺរាប់ម៉ឺននាក់។

២៧ ម្ល៉ោះហើយ យើងអាចឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដល់អស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះ នាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដោយចិត្តស្មោះស ។

២៨ មែនហើយ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា [ក]ក្លោងទ្វារនៃស្ថានសួគ៌បានបើកចំហដល់មនុស្ស[ខ]ទាំងអស់ គឺដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។

២៩ មែនហើយ យើងឃើញថា នរណាក៏ដោយដែលចង់បាន នោះអាចបានទទួល[ក]ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែល[ខ]រស់ ហើយពូកែ ដែលនឹង ផ្ដាច់អស់ទាំងកលល្បិច និងអន្ទាក់ និងឧបាយរបស់អារក្សឲ្យដាច់ពីគ្នា ហើយដឹកនាំអ្នកសំណប់នៃព្រះគ្រីស្ទ ចូលទៅក្នុង[គ]ផ្លូវមួយដ៏តូច ហើយចង្អៀត ឆ្លងកាត់[ឃ]ជង្ហុកនៃសេចក្ដីវេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ចនោះ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីកប់ពួកទុច្ចរិត —

៣០ ហើយដាក់[ក]ព្រលឹងរបស់គេ មែនហើយ ព្រលឹងដ៏អមតៈរបស់គេ នៅខាងស្ដាំព្រះហស្តនៃព្រះ នៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ ដើម្បីអង្គុយ ជាមួយនឹងអ័ប្រាហាំ និងអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប និងជាមួយពួកអយ្យកោ ដ៏បរិសុទ្ធទាំងអស់របស់យើង ដើម្បីកុំចេញពីទីនេះទៅទៀតឡើយ ។

៣១ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំនេះ មានការអររីករាយតរៀងមក នៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហិមឡា និងនៅតាមតំបន់ជុំវិញទាំងអស់ គឺនៅលើដែនដីទាំងអស់ ដែលយកបានដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានសន្តិភាព និងសេចក្ដីអំណរដ៏លើសលប់ នៅក្នុងរយៈពេលដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន នៃឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបួន; មែនហើយ ហើយមានសន្តិភាព និងសេចក្ដីអំណរដ៏ធំតរៀងមក នៅឆ្នាំទីហាសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ដែរ ។

៣៣ ហើយនៅឆ្នាំទីហាសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ក៏មានសន្តិភាពដែរ លើកលែងតែការឆ្មើងឆ្មៃ ដែលបានចាប់ផ្ដើមចូលទៅក្នុងសាសនាចក្រ — ពុំមែនទៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះទេ ប៉ុន្តែទៅក្នុងចិត្តនៃប្រជាជន ដែលប្រកាសខ្លួនថា នៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះប៉ុណ្ណោះ —

៣៤ ហើយពួកគេបានលើកខ្លួនឡើង [ក]ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃ គឺដល់ទៅធ្វើការបៀតបៀនដល់បងប្អូនខ្លួនជាច្រើន ។ ឥឡូវនេះនេះគឺជាអំពើ អាក្រក់ដ៏ធំមួយ ដែលបណ្ដាលឲ្យពួកប្រជាជន ដែលសុភាពរាបសា ត្រូវរងការបៀតបៀនដ៏ធំទាំងឡាយ ហើយត្រូវលុយកាត់សេចក្ដី ទុក្ខវេទនាជាច្រើន ។

៣៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបាន[ក]តមអាហារ ហើយបាន[ខ]អធិស្ឋានជាញឹកញាប់ដែរ ហើយបានមុតមាំខ្លាំងឡើងៗនៅក្នុង[គ]ភាពរាបសាររបស់គេ ហើយបានរឹងប៉ឹងឡើងៗនៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នាំឲ្យចិត្តគេបានពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអំណរ និងការលួងលោមចិត្ត មែនហើយ គឺរហូតដល់ធ្វើឲ្យចិត្តគេ[ឃ]បរិសុទ្ធ ហើយ[ង]ញែកចិត្តគេចេញជាបរិសុទ្ធ រឯការញែក ចិត្តចេញបរិសុទ្ធបានមក ដោយសារពួកគេបាន[ច]ប្រគល់ចិត្តដល់ព្រះ ។

២៣ *ក* ហេលេ. ២:៤.
២៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣១:៩, ១៧.
ខ កិច្ចការ ១០:២៨;
រ៉ូម ២:១០–១១.
២៩ *ក* ស.ប. ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ.
ខ ហេព្រើរ ៤:១២;
គ. និង ស. ១១:២.
គ ២ នីហ្វៃ ៩:៤១; ៣៣:៩.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១៥:២៨–៣០.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ២៥:៣៣–៣៤.
៣៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
៣៥ *ក* ស.ប. តម, តំណម.
ខ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
គ ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
ឃ ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
ង ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
ច ២ របា. ៣០:៨; ម៉ូសាយ ៣:១៩.

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីហាសិបពីរបាន
ចប់ទៅ នៅក្នុងសន្តិភាពដែរ លើកលែងតែការឆ្មើងឆ្មៃដ៏ធំហួស
ប្រមាណ ដែលបានចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់ប្រជាជន; ហើយនេះគឺមក
ពីសម្បត្តិទ្រព្យដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ និងការចំរុងចំរើនរបស់គេ
នៅលើដែនដី ហើយវាបានដុះដល់គេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។
៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហាសិប
បីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះហេលេមិនក៏ស្លាប់ទៅ ហើយ
នីហ្វៃ ដែលជាកូនច្បងរបស់លោក បានចាប់ផ្ដើមគ្រប់
គ្រងជំនួសលោក ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើថា
លោកបានបំពេញវេទិកា ជំនុំជំរះ ដោយយុត្តិធម៌ និងសមភាព;
មែនហើយ លោកបានកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ
ហើយបានដើរនៅក្នុងផ្លូវទាំងឡាយ របស់ឪពុកលោក ៕

ជំពូកទី ៤

ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែលបែកបាក់ និងពួកសាសន៍លេមិនរួមកម្លាំងគ្នា ហើយវាយយកដែនដីសារ៉ាហិមឡា — បរាជ័យរបស់សាសន៍ នីហ្វៃកើតឡើង ព្រោះតែសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ — សាសនាចក្រចុះអន់ថយ ហើយប្រជាជនក្លាយទៅជាទន់ខ្សោយ ដូចពួកសាសន៍ លេមិន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៨–៣០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីហាសិបបួន
មានការបែកបាក់ជាច្រើន នៅក្នុងសាសនាចក្រ ហើយមានការ
ទាស់ទែងគ្នាដែរ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដរាបដល់មាន
ការខ្ចាយឈាមជាច្រើន ។
២ ហើយពួកដែលបះបោរ នោះត្រូវសម្លាប់ចោល ហើយត្រូវ
រុញច្រានឲ្យចេញពីដែនដី ហើយពួកគេបានទៅជួបនឹងស្ដេច
នៃ ពួកសាសន៍លេមិន ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានខិតខំ
ចាក់រុកឲ្យពួកសាសន៍លេមិនមានសង្គ្រាមនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ;
ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិនបានភិតភ័យជាខ្លាំង ដរាបដល់
ពួកគេពុំស្ដាប់តាមពាក្យរបស់ពួកជន ដែលបែកបាក់ទាំងនោះទេ ។
៤ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហាសិបប្រាំមួយ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មានពួកបែកបាក់ពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ
បានឡើងចូលទៅខាងសាសន៍លេមិន; ហើយពួកគេជាមួយនឹង
ពួកដែលបែកបាក់ឯទៀតទាំងនោះ បានទទួលជោគជ័យក្នុង
ការចាក់រុក ពួកគេឲ្យមានកំហឹងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ; ហើយ
ក្នុងពេញមួយឆ្នាំនោះ ពួកគេរៀបចំធ្វើសង្គ្រាម ។
៥ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីហាសិបប្រាំពីរ ពួកគេបានចុះមកច្បាំងនឹង
ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមធ្វើការសម្លាប់; មែន
ហើយ ដរាបដល់នៅឆ្នាំទីហាសិបប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម
ពួកគេបានសំរេចនូវជោគជ័យ ក្នុងការវាយយកបានដែនដីសារ៉ា
ហិមឡា; មែនហើយ ហើយដែនដីទាំងអស់ផង រហូតទៅទល់នឹង
ដែនដីដែលនៅជិតដែនដីបរិបូរណ៌ ។
៦ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពលទ័ពរបស់មរ៉ូណៃហា ត្រូវ
រុញច្រានទៅក្នុងដែនដីបរិបូរណ៌;
៧ ហើយនៅទីនោះ ពួកគេបានពង្រឹងកម្លាំងវាយតបតនឹងពួក
លេមិនវិញ ចាប់ពីសមុទ្រខាងលិច ទៅទល់ខាងកើត; គឺអស់រយៈ
ពេល មួយថ្ងៃ នៃការធ្វើដំណើរសំរាប់ជននីហ្វៃម្នាក់ នៅតាម
ខ្សែដែលពួកគេបានពង្រឹង ហើយដាក់ពលទ័ព ដើម្បីការពារ
ប្រទេសផ្នែកខាង ជើងរបស់គេ ។
៨ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែលបានបែកបាក់ទាំងនោះ
ដោយមានជំនួយពីកងទ័ពលេមិនដ៏ច្រើន ក៏យកបានទឹកដីទាំងអស់
របស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដែលនៅផ្នែកខាងត្បូង ។ ហើយការណ៍
ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើង នៅឆ្នាំទីហាសិបប្រាំបីនិងប្រាំបួន
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិបក្នុង
រជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មរ៉ូណៃហាបានសំរេចជោគជ័យ ជាមួយ
នឹង ពលទ័ពរបស់លោក នៅក្នុងការវាយយកបានភាគជាច្រើន
នៃដែនដី; មែនហើយ ពួកគេយកបានមកវិញ នូវទីក្រុងជាច្រើន
ដែលបាន ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិនពីមុន ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺនៅឆ្នាំទីហុកសិប
មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ពួកគេបានសំរេចជោគជ័យ នៅ
ក្នុង ការយកបានវិញ ដល់ទៅពាក់កណ្ដាលនៃទឹកដីរបស់គេ ។
១១ ឥឡូវនេះ ការបាត់បង់របស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃដ៏ធំនេះ និង
ការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំ ដែលមាននៅក្នុងចំណោមពួកគេ ច្បាស់ជា
ពុំបានកើតឡើងទេ ប្រសិនបើគ្មានអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ និងអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមរបស់ពួកគេ ដែលមានក្នុងចំណោមពួកគេ; មែន
ហើយ ហើយគឺនៅក្នុងចំណោម ពួកជនទាំងនោះផង ដែល
ប្រកាសថាខ្លួន នៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះ ។
១២ ហើយគឺដោយសារការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់គេ ដោយ

៣៦ *ក* ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ.
៤ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២៩.
៤ *ក* ហេលេ. ៥:១៧.
១២ *ក* អូបា. ១:៣–៤;
គ. និង ស. ១០១:៤២.

សារទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ មែនហើយ គឺដោយ
សារការ ជិះជាន់ដល់ពួកអ្នកក្រីក្រ ដោយទុកចំណីអាហារ
មិនឲ្យដល់ពួកអ្នកអត់ឃ្លាន ទុកសំលៀកបំពាក់មិនឲ្យដល់ជន
អាក្រាត ហើយទះកំផ្លៀង បងប្អូនគេដែលសុភាពរាបសា
ចំអកឡកឡឺយដល់អ្វីៗដែលពិសិដ្ឋ បដិសេធវិញ្ញាណ
នៃការព្យាករណ៍ និងវិវរណៈ ធ្វើឃាតកម្ម ប្លន់ ភូតភរ លួច
ប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត បំបះបំបោរឲ្យកើតការទាស់ទែងគ្នាដ៏ធំ
ហើយបោះបង់ចោលដែនដី ទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃ ក្នុងចំណោម
ពួកសាសន៍លេមិន ។
១៣ ហើយដោយសារអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំរបស់គេនេះ និង
ការអួតអាងរបស់គេ នៅក្នុងកម្លាំងផ្ទាល់របស់គេ នោះពួកគេ
ត្រូវបានទុកឲ្យ ប្រើកម្លាំងរបស់គេផ្ទាល់; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួក
គេពុំបានចំរើនឡើងទេ តែត្រូវរងទុក្ខវេទនា ហើយត្រូវវាយ
ហើយត្រូវរុញច្រានដោយ ពួកសាសន៍លេមិន រហូតដល់ពួកគេ
បាត់បង់ដែនដី សឹងតែទាំងអស់របស់គេទៅ ។
១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ម៉ូរ៉ូណៃហាបានផ្សាយពីការណ៍ជាច្រើន
ដល់ប្រជាជន ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ហើយនីហ្វៃ និង
លីហៃផង គឺជាកូនរបស់ហេលេមិន បានផ្សាយពីការណ៍ជាច្រើន
ដល់ប្រជាជន មែនហើយ ហើយបានព្យាករពីការណ៍ជាច្រើន
ដល់ពួកគេ អំពីអំពើ ទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពីអ្វីៗដែល
នឹងកើតមានដល់គេ បើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់គេទេ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រែចិត្ត
ហើយដរាបណាពួកគេបានប្រែចិត្ត នោះពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើង ។
១៦ ព្រោះកាលម៉ូរ៉ូណៃហាបានឃើញថា ពួកគេបានប្រែចិត្ត
នោះលោកមានចិត្តក្លាហាននាំពួកគេ ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ
និងពី ទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ គឺរហូតដល់ពួកគេយកបាន
មកវិញ ពាក់កណ្ដាលនៃទ្រព្យរបស់គេ និងពាក់កណ្ដាលនៃដែនដី
របស់គេទាំងអស់ ។
១៧ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីហុកសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រមទៅ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិបពី
រក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះម៉ូរ៉ូណៃហាពុំអាចយកដី ពីពួក
សាសន៍លេមិនបានទៀតទេ ។
១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបោះបង់ចោលគំរោងការ
របស់គេ ដើម្បីយកដែនដី ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ព្រោះពួក
លេមិន មានគ្នាច្រើនណាស់ ដែលជាហេតុនាំឲ្យគ្មានលទ្ធភាព
ឲ្យពួកសាសន៍នីហ្វៃយកឈ្នះលើពួកគេបានឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ម៉ូរ៉ូណៃហាបានប្រើពលទ័ពរបស់លោកទាំងអស់
ក្នុងការរក្សាផ្នែកនៃដីទាំងឡាយ ដែលលោកយកបាន ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយព្រោះ
ទ័ពលេមិនមានចំនួនច្រើនពេក ទើបពួកសាសន៍នីហ្វៃមានការ
ភិតភ័យ ជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងត្រូវចាញ់កម្លាំង ហើយត្រូវជាន់ឈ្លី
ហើយត្រូវសម្លាប់ ហើយត្រូវបំផ្លាញចោល ។
២១ មែនហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមនឹកឃើញដល់ពាក្យ
ព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃអាលម៉ា និងពាក្យសំដីនៃហ្លួងម៉ូសាយ
ផង; ហើយ ពួកគេបានឃើញថា ពួកគេជាមនុស្សរឹងទទឹង ហើយ
ថា ពួកគេបានបោះបង់ចោលព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ។
២២ ហើយថា ពួកគេបានកែប្រែ ហើយជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងគេ
នូវក្រិត្យវិន័យទាំងឡាយនៃហ្លួងម៉ូសាយ ឬក្រិត្យវិន័យដែលព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាលោក ឲ្យយកមកប្រទានដល់មនុស្ស;
ហើយពួកគេឃើញថា ក្រិត្យវិន័យរបស់គេ បានក្លាយទៅជា
ពុករលួយ ហើយថា ពួកគេបានក្លាយទៅជាប្រជាជនទុច្ចរិត
ដរាបដល់ថា ពួកគេទុច្ចរិតស្មើនឹងពួកសាសន៍លេមិន ។
២៣ ហើយដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ នោះសាសនា
ចក្របានចាប់ផ្ដើមចុះអន់ថយ; ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមមិនជឿ
វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ; ហើយសេចក្ដី
ជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ បានសម្លឹងមើលគេចំពីមុខ ។
២៤ ហើយពួកគេបានឃើញថា ពួកគេបានក្លាយទៅជាមនុស្ស
ទន់ខ្សោយ ដូចជាបងប្អូនរបស់គេ គឺពួកសាសន៍លេមិន ហើយ
ថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ឈប់រក្សាគេទៀតហើយ; មែន
ហើយ ទ្រង់បានដកថយចេញពីពួកគេ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
អម្ចាស់ ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ ។
២៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឈប់ថែរក្សាពួក
គេ ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏ឥតប្រៀបផ្ទឹមបាន

១២ *ខ* ១ ធីម៉ូ. ៦:១៧; ២ នីហ្វៃ ៩:៤២.
គ គ. និង ស. ៤២:៣០–៣១.
១៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
១៤ *ក* ហេលេ. ៣:២១.
២២ *ក* អាលម៉ា ១:១.
២៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
២៤ *ក* ម៉ូសាយ ១:១៣.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ ម៉ូសាយ ២:៣៧;
អាលម៉ា ៧:២១; ៣៤:៣៦.

ព្រោះ ពួកគេបានធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពឥតជំនឿ និងទុច្ចរិត
ដ៏គួរស្ញែងខ្លាច; ហើយពួកគេបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមិន
មានចំនួនច្រើន លើសលប់ជាងពួកគេ ហើយលើកលែងតែពួក
គេស្រវាតោងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ បើពុំនោះសោតទេ
នោះពួកគេត្រូវវិនាស ដោយចៀសមិនផុតជាមិនខានឡើយ ។
២៦ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានឃើញថា កម្លាំងរបស់ទ័ពលេមិន
ខ្លាំងស្មើនឹងកម្លាំងគេដែរ គឺរាប់ម្នាក់ទល់នឹងម្នាក់; ម្ល៉ោះហើយ
ពួកគេបានធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើរំលងដ៏ធំ; មែនហើយ ពួកគេបាន
ក្លាយទៅជាមនុស្សទន់ខ្សោយ ដោយព្រោះអំពើរំលងរបស់គេ
អស់រយៈពេលពុំច្រើនឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ៕

ជំពូកទី ៥

នីហ្វៃ និងលីហៃប្រគល់ខ្លួនចំពោះការផ្សាយ — ឈ្មោះរបស់គេរំឭកគេឲ្យរស់នៅតាមគំរូរបស់ពួកអយ្យកោគេ — ព្រះគ្រីស្ទ ប្រោសលោះអស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត — នីហ្វៃ និងលីហៃនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យប្រែចិត្តជឿ ហើយត្រូវជាប់គុក ហើយភ្លើងព័ទ្ធជុំ វិញពួកគេ — ពពកនៃសេចក្ដីងងឹតមួយគ្របពីលើមនុស្សបីរយនាក់ — ផែនដីញ័រ ហើយសម្លេងមួយបញ្ជាមនុស្សឲ្យប្រែចិត្ត — នីហ្វៃ និងលីហៃសន្ទនាជាមួយនឹងពួកទេវតា ហើយក្រុមមនុស្ស ត្រូវឡោមព័ទ្ធជុំវិញដោយភ្លើង ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនេះ មើលចុះ
នីហ្វៃបានប្រគល់រេទិកាជំនុំជំរះឲ្យបុរសម្នាក់ ដែលមាន ឈ្មោះថា
សេស្សូរ៉ាំ ។
២ ព្រោះដោយក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយរបស់គេ និងរដ្ឋាភិបាល
របស់គេ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយសម្លេងរបស់ប្រជាជន
ហើយពួក ជនដែលរើសការអាក្រក់ មានច្រើនជាងពួកជនដែល
រើសការល្អ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេទុំល្មមសំរាប់ការ
បំផ្លិចបំផ្លាញហើយ ព្រោះក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយ បានក្លាយ
ទៅជាពុករលួយ ។
៣ មែនហើយ ហើយនេះពុំទាន់អស់ទេ; ពួកគេជាប្រជាជន
មួយដ៏រឹងទទឹង ដរាបដល់ពួកគេពុំអាចអភិបាល ដោយ
ក្រឹត្យវិន័យ ឬសេចក្ដីយុត្តិធម៌បានឡើយ លើកលែងតែដោយការ
បំផ្លិចបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃបានក្លាយទៅជា
ទន់ខ្សោយ ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ; ហើយលោកបាន
ប្រគល់រេទិកាជំនុំជំរះ ហើយស្ម័គ្រចិត្តទៅផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
នៅថ្ងៃដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានរបស់លោក ហើយប្អូន
របស់លោក គឺលីហៃ ក៏ទៅផ្សាយនៅថ្ងៃដែលនៅសល់
ទាំងប៉ុន្មានរបស់លោកដែរ;
៥ ព្រោះពួកគេបាននឹកចាំដល់ពាក្យទាំងឡាយ ដែល
ហេលេមិន គឺជាឪពុកបានពោលទៅគេ; ហើយនេះជាពាក្យ
ដែលលោកបាន និយាយថា៖
៦ មើលចុះ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមាន
បំណងចង់ឲ្យកូនចាំ ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ
ហើយឪពុកចង់ឲ្យកូនប្រកាសដល់ប្រជាជន នូវពាក្យទាំងនេះ ។
មើលចុះ ឪពុកបានដាក់ឈ្មោះឲ្យកូន តាមឈ្មោះពួកឪពុកដើម
របស់យើង ដែលបានចេញមកពីដែនដីយេរូសាឡិម; ហើយឪពុក
បានធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីកាលណាកូនចាំឈ្មោះរបស់កូន នោះកូន
អាចនឹកចាំដល់ពួកគេ; ហើយកាលណាកូននឹកចាំដល់ពួកគេ
នោះកូនអាចនឹកចាំដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ; ហើយកាល
ណា កូននឹកចាំដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ នោះកូនអាច
ដឹងនូវហេតុ ដែលបាននិយាយ ហើយបានសរសេរទុកមកផងថា
ជាការល្អ ។
៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ
ឪពុកចង់ឲ្យកូនធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលជាការល្អ ដើម្បីឲ្យត្រូវបាននិយាយ
អំពីកូន ហើយបានសរសេរទុក ដូចជាត្រូវបាននិយាយ ហើយ
បានសរសេរអំពីពួកគេដែរ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ
មើលចុះ ឪពុកមានការខ្លះទៀតដែលចង់ឲ្យកូនធ្វើ ឯបំណងនោះ
គឺថាកូន មិនត្រូវធ្វើការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីកូនអាចអួតអាងទេ
ប៉ុន្តែគឺកូនធ្វើការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីរៀបចំសំរាប់ខ្លួន នូវ
ទ្រព្យសម្បត្តិមួយនៅលើ ស្ថានសួគ៌ មែនហើយ ដែល
នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយដែលមិនសាបសូន្យទៅឡើយ; មែន
ហើយ ដើម្បីកូនអាចមានអំណោយទាន ដ៏វិសេស

២៥ *ក* ស.ប. ការឥតជំនឿ.
ខ យ៉ាកុប ៦:៥.
២៦ *ក* អាលម៉ា ៤៦:៨; ហេលេ. ១២:៣–៤.
៥ ១*ក* ហេលេ. ៣:៣៧.
២ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២៥–២៧.
ខ អាលម៉ា ១០:១៩.
៤ *ក* អាលម៉ា ៤:១៥–២០.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:១, ៥.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣៣.
៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៣:១៩–២១.
ខ គ. និង ស. ១៤:៧.

នៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលយើងមានហេតុផលជឿថា
ត្រូវបានឲ្យទៅពួកអយ្យកោរបស់យើង ។
៩ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ ចូរចងចាំ ចូរចងចាំ
នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលស្ដេចបេនយ៉ាមីនបានមានបន្ទូលទៅ កាន់
ប្រជាជនរបស់ទ្រង់; មែនហើយ ចូរចងចាំថា គ្មានផ្លូវ ឬមធ្យោបាយ
ផ្សេងទៀត ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះឡើយ មានតែ
តាមរយៈព្រះលោហិតដែលធ្វើឲ្យធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ
ដែលនឹងយាងមក; មែនហើយ ចូរចងចាំថា ទ្រង់នឹងយាងមក
ប្រោសលោះមនុស្សលោក ។
១០ ហើយចូរចងចាំដែរ នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលអាមូលេក
បានពោលទៅកាន់ស៊ីអែសរ៉ុម នៅក្នុងទីក្រុងអាំម៉ូណៃហា ;ព្រោះ
លោកបាននិយាយទៅគាត់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាកដជានឹង
យាងមកប្រោសលោះរាស្ត្រទ្រង់ ប៉ុន្តែថា ទ្រង់នឹងមិនយាងមក
ប្រោស លោះពួកគេក្នុងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែមក
ប្រោសលោះពួកគេពីអំពើបាបរបស់គេវិញ ។
១១ ហើយទ្រង់មានព្រះចេស្ដា ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទាន
ដល់ទ្រង់ ដើម្បីប្រោសលោះពួកគេ ពីអំពើបាបរបស់គេ ដោយ
មក ពីការប្រែចិត្ត; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បានចាត់ឲ្យពួកទេវតា
របស់ទ្រង់ មកប្រកាសដំណឹងល្អអំពីលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយ
នៃការប្រែចិត្ត ដែលនាំទៅកាន់ព្រះចេស្ដានៃព្រះដ៏ប្រោសលោះ
ឲ្យបានដល់សេចក្ដីសង្គ្រោះព្រលឹងរបស់គេ ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ឪពុកអើយ
ចូរចងចាំចុះ ចូរចងចាំចុះថា គឺនៅលើសិលានៃព្រះដ៏ប្រោសលោះ
នៃ យើង គឺព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលកូនត្រូវសង់
គ្រឹះរបស់កូន; ដើម្បីកាលណាអារក្សបញ្ចេញខ្យល់ដ៏ខ្លាំងក្លា
របស់វាមក មែនហើយ ព្រួញរបស់វានៅក្នុងខ្យល់គួច មែន
ហើយ កាលណាព្រឹល និងខ្យល់ព្យុះកំណាចទាំងអស់របស់វា
បោកបក់មកលើកូន នោះវា នឹងគ្មានអំណាចមកលើកូនឡើយ
ដើម្បីទាញកូនចុះទៅក្នុងជង្ហុកនៃសេចក្ដីវេទនា និងទុក្ខ
លំបាកដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ពីព្រោះមក ពីសិលាដែលកូន
បានសង់នៅលើនោះ ដែលជាគ្រឹះដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនមួយ ជាគ្រឹះមួយបើ
សិនណាមនុស្សសង់នៅលើនោះ នោះពួកគេមិនអាច រលំ
បានឡើយ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នេះគឺជាពាក្យទាំង
ឡាយដែលហេលេមិន បានបង្រៀនកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោក;
មែនហើយ លោកបានបង្រៀនពួកគេនូវការណ៍ជាច្រើនទៀត
ដែលពុំបានសរសេរទុក ហើយការណ៍ជាច្រើនផងដែរ ដែលត្រូវ
បាន សរសេរទុក ។
១៤ ហើយពួកគេបានចាំពាក្យសំដីរបស់លោក; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេបានចេញទៅ ដោយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយនៃ ព្រះ ដើម្បីទៅបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់ ចាប់ពីទីក្រុងបរិបូរណ៍;
១៥ ហើយចាប់ពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅទីក្រុងគីឌ ហើយ
ចាប់ពីទីក្រុងគីឌទៅទីក្រុងមូលេក;
១៦ ហើយពីទីក្រុងមួយ ទៅទីក្រុងមួយទៀត រហូតដល់ពួកគេ
បានទៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងដែនដី
ខាង ត្បូង; ហើយចាប់ពីទីនោះ ទៅក្នុងដែនដីសារ៉ាហិមឡា នៅ
ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានផ្សាយ
ដោយអំណាចដ៏ធំ ដរាបដល់ពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកអ្នក ដែល
បែកបាក់ទាំង ឡាយជ្រប់មុខ ដែលបានបែកចេញទៅពីពួក
សាសន៍នីហ្វៃ ដរាបដល់ពួកគេបានចេញមក ហើយបានទទួល
សារភាពនូវអំពើបាបទាំង ឡាយរបស់គេ ហើយបានទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ហើយបានត្រឡប់មកខាងពួក
សាសន៍នីហ្វៃវិញភ្លាម ដើម្បីខិតខំ កែប្រែនូវការខុសឆ្គងទាំង
ឡាយ ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តមក ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃ និងលីហៃបាន
ផ្សាយដល់ពួកសាសន៍លេមិន ដោយអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច
ដ៏ខ្លាំង ព្រោះពួកគេមានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច ដែលបាន
ប្រទានដល់គេ ដើម្បីឲ្យគេអាចនិយាយ ហើយពួកគេក៏មានដែរ
នូវអ្វីៗដែលពួក គេត្រូវនិយាយដែលបានប្រទានដល់គេ ។
១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាននិយាយ ដែលធ្វើឲ្យមាន

៩ *ក* ម៉ូសាយ ២:៩.
ខ ម៉ូសាយ ៣:១៧–១៨.
ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
គ ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន
ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
ឃ ស.ប. ពិភពលោក —— មនុស្ស
ដែលមិនគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិ.
១០ *ក* អាលម៉ា ១១:៣៤.
១១ *ក* អាលម៉ា ១៣:២៤–២៥.
១២ *ក* ម៉ាថាយ ៧:២៤–២៧;
គ. និង ស. ៦:៣៤; ម៉ូសេ ៧:៥៣.
ស.ប. ថ្មជ្រុង; ថ្ម.
ខ អេសាយ ២៨:១៦; យ៉ាកុប ៤:១៦.
គ ៣ នីហ្វៃ ១៤:២៥, ២៧.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ១:៤.
១៧ *ក* ហេលេ. ៤:៤.
១៨ *ក* គ. និង ស. ១០០:៥–៨.
ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.

សេចក្ដីអស្ចារ្យដល់ពួកសាសន៍លេមិនជាខ្លាំង ក្នុង[ក]ការបរិវត្តន៍
ពួកគេ ដរាបដល់មានសាសន៍លេមិនប្រាំបីពាន់នាក់ ដែលនៅក្នុង
ដែនដីសារ៉ាហិមឡា និងនៅព័ទ្ធជុំវិញនោះ បានទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត ហើយត្រូវបានបរិវត្តអំពីសេច
ក្ដីទុច្ចរិតនៃសណ្ដាប់ទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃ និងលីហៃបាន
បន្តពីនោះទៅកាន់ដែនដីនីហ្វៃ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាន
ចាប់ដោយកងទ័ពលេមិនមួយកង ហើយត្រូវបានដា[ក]គុក; មែន
ហើយ គឺជាគុកដដែល ដែលអាំម៉ូន និងបងប្អូនរបស់លោកត្រូវ
បានដាក់ក្នុងនោះ ដោយពួកអ្នកបំរើរបស់លិមហៃ ។
២២ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានដាក់គុក ដោយអត់អាហារ
អស់រយៈជាច្រើនថ្ងៃមក មើលចុះ ពួកវាបានចូលមកចាប់ពួកគេ
នៅក្នុងគុក ដើម្បីពួកវាអាចសម្លាប់ពួកគេចោល ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើយថា នីហ្វៃ និងលីហៃ
ត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញ ហាក់បីដូចជា[ក]ភ្លើង គឺដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកវា
មិនហ៊ាន យកដៃទៅពាល់ពួកគេឡើយ ព្រោះខ្លាចក្រែងភ្លើងឆេះ ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែនីហ្វៃ និងលីហៃពុំត្រូវឆេះដែរ;
ហើយ ពួកគេកំពុងតែឈរនៅកណ្ដាលភ្លើង ហើយពុំត្រូវ
ឆេះសោះ ។
២៤ ហើយកាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធ
[ក]ដោយបង្គោលភ្លើងមួយ ហើយថា វាពុំធ្វើឲ្យគេឆេះសោះ នោះ
ពួកគេ មានចិត្តក្លាហានឡើង ។
២៥ ព្រោះពួកគេបានឃើញថា ទ័ពលេមិនពុំហ៊ានយកដៃមក
ពាល់ពួកគេឡើយ ហើយគេក៏មិនហ៊ានមកជិតពួកគេដែរ តែ
ឈរហាក់ ដូចជាពួកវាត្រូវធ្វើឲ្យគ ដោយការភ្ញាក់ផ្អើល ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃ និងលីហៃ
បានឈរឡើង ហើយបានចាប់ផ្ដើមនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
ចូរកុំខ្លាចអី ត្បិតមើលចុះ នេះគឺជាព្រះទេតើ ដែលបានបង្ហាញ
ដល់ពួកអ្នក នូវការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលសម្ដែងឲ្យអ្នក
ឃើញថា អ្នកមិនអាចដាក់ដៃ មកលើយើងបានឡើយ ។
២៧ ហើយមើលចុះ កាលពួកគេបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ
នោះផែនដីរញ្ជួយជាខ្លាំង ហើយជញ្ជាំងគុករញ្ជួយ ហាក់បីដូចជា
ជិតរលំទៅដី; ប៉ុន្តែមើលចុះ វាមិនរលំចុះទេ ។ ហើយមើលចុះ
ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងគុក គឺសាសន៍លេមិន និងសាសន៍នីហ្វៃ ជា
ពួក អ្នកដែលបានបែកបាក់ចេញ ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកវាត្រូវបាន
គ្របដោយពពកនៃ[ក]សេចក្ដីងងឹតមួយ ហើយការស្ញែងខ្លាចដ៏ខ្លាំង
មួយ បានកើតឡើងដល់ពួកវា ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មាន[ក]សម្លេង
មួយបន្លឺឡើង ហាក់បីដូចជានៅលើពពកនៃសេចក្ដីងងឹតនោះថា៖
ចូរអ្នករាល់ គ្នាប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយចូរកុំ
ស្វែងរកបំផ្លាញពួកអ្នកបំរើរបស់យើង ដែលយើងបានបញ្ជូនឲ្យ
មករកអ្នក ដើម្បី ប្រកាសដំណឹងល្អនោះឡើយ ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកវាបាន
ឮសម្លេងនេះ ហើយបានឃើញថា នោះពុំមែនជាសូរផ្គរលាន់ទេ
ហើយ ក៏ពុំមែនជាសម្លេងអឺងកងដែរ ប៉ុន្តែមើលចុះ នោះគឺជា
សម្លេង[ក]រហៀងៗ នៃភាពស្រទន់ឥតខ្ចោះ ហាក់បីដូចជាពាក្យ
ខ្សឹប ហើយវាបាន ចាក់ទំលុះទៅដល់ទាំងព្រលឹង —
៣១ ហើយទោះជាសម្លេងនោះមានភាពស្រទន់ក្ដី មើលចុះ
ផែនដីបានរញ្ជួយជាខ្លាំងហួសប្រមាណ ហើយជញ្ជាំងគុក
ក៏ញ័រជាថ្មី ទៀត ហាក់បីដូចវាជិតរលំទៅលើដី; ហើយមើលចុះ
ពពកនៃសេចក្ដីងងឹត ដែលបានគ្របលើពួកគេនោះ ពុំបាន
បែកខ្ញែកទៅទេ —
៣២ ហើយមើលចុះ សម្លេងនោះបន្លឺឡើងទៀតថា៖ ចូរអ្នក
រាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ត្បិតនគរ
ស្ថានសួគ៌នៅជិត ដៃបង្កើយ; ហើយចូរកុំស្វែងរកបំផ្លាញពួក
អ្នកបំរើរបស់យើងទៀតឡើយ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ផែនដីបានរញ្ជួយជាថ្មី ហើយជញ្ជាំងទាំង
ឡាយក៏ញ័រ ។
៣៣ ហើយសម្លេងនោះមានមកទៀត ជាលើកទីបី ហើយបាន
និយាយមកកាន់ពួកគេ នូវពាក្យទាំងឡាយដ៏អស្ចារ្យ ដែលមិនអាច
និយាយដោយមនុស្ស ហើយជញ្ជាំងទាំងឡាយបានញ័រជាថ្មី
ហើយផែនដីបានរញ្ជួយ ហាក់បីដូចជាចង់ប្រេះចេញពីគ្នា ។
៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិន
ពុំអាចរត់គេចបានសោះ ដោយព្រោះពពកនៃសេចក្ដីងងឹត ដែល

១៩ *ក* ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ;
កិច្ចការផ្សាយសាសនា.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ៧:៦–៧; ២១:២៣.
២៣ *ក* និក្ខ. ៣:២.
២៤ *ក* និក្ខ. ១៤:២៤; ១ នីហ្វៃ ១:៦;
គ. និង ស. ២៩:១២;
យ.ស. – ប្រវត្តិ ១:១៦.
២៨ *ក* និក្ខ. ១៤:២០.
២៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:៣–១៤.
៣០ *ក* ១ ពង្សាវ. ១៩:១២;
គ. និង ស. ៨៥:៦.

គ្រប ដណ្ដប់ពួកគេ; មែនហើយ ហើយពួកគេក៏មិនអាចកម្រើកខ្លួន
ដោយព្រោះសេចក្ដីខ្លាច ដែលបានកើតឡើងដល់ពួកគេ ។
៣៥ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលជា
សាសន៍នីហ្វៃពីកំណើត ដែលពីមុនធ្លាប់នៅក្នុងសាសនាចក្រនៃ
ព្រះ តែបានបែកចេញពីពួកគេទៅ ។
៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បានបង្វិលខ្លួន
ហើយមើលចុះ គាត់បានឃើញកាត់ពពកនៃសេចក្ដីងងឹត នូវមុខ
របស់ នីហ្វៃ និងលីហៃ; ហើយមើលចុះ មុខទាំងនេះចែងចាំងជា
ខ្លាំង ដូចមុខរបស់ពួកទេវតា ។ ហើយគាត់បានឃើញថា ពួក
គេបើកភ្នែក សម្លឹងមើលទៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយពួកគេនៅក្នុង
អាកប្បកិរិយា ហាក់បីដូចជាកំពុងសន្ទនា ឬកំពុងបន្លឺសម្លេង
របស់គេ ទៅកាន់តួអង្គ ណាមួយ ដែលពួកគេបានឃើញ ។
៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បុរសនេះបាន
ស្រែកទៅកាន់ហ្វូងមនុស្សឲ្យបែរទៅមើល ។ ហើយមើលចុះ ក៏មាន
អំណាចប្រទានឲ្យទៅពួកគេ ដែលធ្វើឲ្យគេបែរ ហើយមើល;
ហើយពួកគេបានឃើញមុខរបស់នីហ្វៃ និងលីហៃ ។
៣៨ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់បុរសនោះថា៖ មើលចុះ
តើការណ៍អស់ទាំងនេះ មានន័យយ៉ាងណាដែរ ហើយតើនរណា
ទៅដែលអ្នកទាំងនេះសន្ទនាជាមួយ ?
៣៩ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះរបស់បុរសនោះគឺ អ័មីណាដាប់ ។
ហើយអ័មីណាដាប់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ពួកគេសន្ទនាជា
មួយ នឹងពួកទេវតានៃព្រះ ។
៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិន
បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី ដើម្បីឲ្យពពកនៃសេច
ក្ដីងងឹតនេះ អាចបក់ចេញកុំឲ្យគ្របលើយើង ?
៤១ ហើយអ័មីណាដាប់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ អ្នករាល់
គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយអំពាវនាវទៅរកសម្លេងនោះ គឺរហូត
ដល់អ្នក រាល់គ្នា មានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលត្រូវ
បានបង្រៀនដល់អ្នក ដោយអាលម៉ា និងអាមូលេក និង
ស៊ីអែសរ៉ុម; ហើយកាល ណាអ្នករាល់គ្នាធ្វើយ៉ាងនេះ នោះ
ពពកនៃសេចក្ដីងងឹតនោះនឹងបានបក់ចេញទៅ កុំឲ្យគ្របលើអ្នក
រាល់គ្នាទៀត ។
៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នា
បានចាប់ផ្ដើមអំពាវនាវទៅកាន់សម្លេងនៃតួអង្គ ដែលបានអង្រួ
ន់ផែន ដីនោះ; មែនហើយ ពួកគេបានអំពាវនាវ រហូតដល់ពពក
នៃសេចក្ដីងងឹតនោះខ្ចាត់ចេញទៅ ។
៤៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួក
គេចោលភ្នែកមើលជុំវិញ ហើយបានឃើញថា ពពកនៃសេច
ក្ដីងងឹតខ្ចាត់ទៅ ដោយពុំគ្របលើពួកគេទៀតទេ មើលចុះ ពួកគេ
បានឃើញថា ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញ មែនហើយ មនុស្ស
គ្រប់រូបដោយបង្គោល ភ្លើងមួយ ។
៤៤ ហើយនីហ្វៃ និងលីហៃ នៅចំកណ្ដាលពួកគេ; មែនហើយ
ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធ; មែនហើយ ពួកគេហាក់បីដូចជានៅក្នុង
កណ្ដាល អណ្ដាតភ្លើង ប៉ុន្តែវាពុំប៉ះពាល់ដល់ពួកគេឡើយ
ហើយវាក៏មិនធ្វើឲ្យខូចខាតអ្វីដល់ជញ្ជាំងគុកដែរ; ហើយពួកគេ
បានពោរពេញទៅ ដោយសេចក្ដីអំណរ ដែលមិនអាចនិយាយ
បាន ហើយពោរពេញទៅដោយសិរីល្អ ។
៤៥ ហើយមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ ទ្រង់បានយាង
ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានចូលទៅក្នុងចិត្តពួកគេ ហើយពួក
គេហាក់ បីដូចជាបានពោរពេញទៅដោយភ្លើង ហើយពួកគេ
អាចនិយាយពាក្យសំដីដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ។
៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សម្លេងនោះបាន
បន្លឺមកពួកគេ មែនហើយ គឺជាសម្លេងមួយដ៏ពិរោះស្ដាប់
ហាក់បីដូចជា សម្លេងខ្សឹបថា៖
៤៧ សេចក្ដីសុខសាន្ត សេចក្ដីសុខសាន្ត ចូរមានដល់អ្នកចុះ
ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ដល់បុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់
របស់យើង ដែលមានចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ។
៤៨ ហើយឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឮយ៉ាងនេះ ពួកគេ
បានចោលភ្នែករកមើលថា តើសម្លេងនោះចេញពីណាមក;
ហើយមើលចុះ ពួកគេឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយពួកទេវតា
បានចុះមកពីលើមេឃ ហើយបានធ្វើការងារបំរើពួកគេ ។
៤៩ ហើយមានមនុស្សប្រហែលបីរយនាក់ ដែលបានឃើញ និង
បានឮការណ៍ទាំងនេះ; ហើយពួកគេត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចេញទៅ
ហើយមិនត្រូវភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ ហើយគេក៏មិនត្រូវឆ្ងល់ដែរ ។
៥០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញទៅ
ហើយបានធ្វើការងារបំរើប្រជាជន ដោយប្រកាសទូទៅអស់ទាំង

៣៦ *ក* និក្ខ. ៣៤:២៩–៣៥;
កិច្ចការ ៦:១៥.
៤០ *ក* កិច្ចការ ២:៣៧–៣៩.
៤១ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
៤៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៧:២៤; ១៩:១៤.
៤៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
៤៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:២០; អេធើរ ១២:១៤.
ខ ស.ប. អំណោយទានទាំង
ឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណ.
៤៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.
៤៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:៨.

ភូមិភាគដែលនៅជុំវិញ អំពីគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ដែលពួកគេបាន
ឃើញ ហើយបានឮ ដរាបដល់មានសាសន៍លេមិនភាគច្រើន
ដែលត្រូវបានបរិវត្តអំពីរឿងទាំងនេះ ដោយមកពីភាពមហិមានៃ
ភស្តុតាងទាំងឡាយ ដែលពួកគេបានទទួល ។
៥១ ហើយអស់អ្នកណាដែលត្រូវបានបរិវត្ត[ក] នោះក៏បាន
ដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេចុះ និងការស្អប់ និង
សណ្ដាប់នៃ ពួកអយ្យកោរបស់គេផង ។
៥២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រគល់ឲ្យ
ពួកសាសន៍នីហ្វៃវិញ នូវដែនដីទាំងឡាយ ដែលគេយកបានមក ៕

ជំពូកទី ៦

ពួកសាសន៍លេមិនដែលសុចរិតផ្សាយដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែលទុច្ចរិត — ប្រជាជនទាំងពីរចំរើនឡើង នៅក្នុងកាលសករាជមួយ ប្រកបដោយសន្តិភាព និងបរិបូរ — លូស៊ីហ្វើរ ដែលជាអ្នកនិពន្ធអំពើបាប ដឹកនាំពួកចោរប្លន់កាឌីអានតុននៅក្នុងអំពើឃាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិត — ពួកចោរដណ្ដើមយករដ្ឋាភិបាលលើពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២៩–២៣ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីហុកសិបពីរ
ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមបានចប់ទៅ នោះការណ៍អស់ទាំងនេះ
បានកើត ឡើង ហើយពួកសាសន៍លេមិនភាគច្រើន បានក្លាយ
ទៅជាប្រជាជនសុចរិត ដរាបដល់សេចក្ដីសុចរិតរបស់គេ បាន
លើសសេចក្ដី សុចរិតរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដោយសារការ
រឹងប៉ឹងរបស់គេ និងការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់គេ នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ ។
២ ត្បិតមើលចុះ មានសាសន៍នីហ្វៃជាច្រើន ដែលបានក្លាយ
ទៅជារឹងទទឹង[ក] និងមិនប្រែចិត្ត ហើយអាក្រក់ក្រៃលែង ដរាបដល់
ពួកគេ បានបដិសេធព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងការផ្សាយ និងការ
ព្យាករណ៍ទាំងអស់ ដែលបានមកនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។
៣ ក៏ប៉ុន្តែ ប្រជាជននៃសាសនាចក្រមានសេចក្ដីអំណរជាខ្លាំង
ដោយសារការប្រែចិត្តនៃពួកសាសន៍លេមិន មែនហើយ ដោយ
សារ សាសនាចក្រនៃព្រះ ដែលត្រូវបានតាំងឡើង[ក] នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ ។ ហើយពួកគេបានរាប់អានគ្នាទៅវិញទៅមក
ហើយបានអររីក រាយនឹងគ្នា ហើយមានសេចក្ដីអំណរដ៏ធំ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សាសន៍លេមិនជាច្រើន
បានចុះមកឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ហើយបានប្រកាសដល់ប្រជាជន
នៃសាសន៍នីហ្វៃ អំពីរបៀបនៃការប្រែចិត្ត[ក]របស់គេ ហើយបាន
ទូន្មានពួកគេឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត ។
៥ មែនហើយ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានផ្សាយ ដោយអានុភាព
និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្លាំងហួសប្រមាណ ដោយបាននាំពួកគេជាច្រើន
ឲ្យចុះទៅក្នុងជំរៅនៃភាពទន់ទាប ឲ្យបានជាអ្នកដើរតាមព្រះ និង
កូនចៀមដ៏សុភាពរាបសា ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សាសន៍លេមិនជាច្រើន
បានទៅឯ[ក]ដែនដីខាងជើង ហើយនីហ្វៃ និងលីហៃផង បានទៅឯដែន
ដីខាងជើង ដើម្បីទៅផ្សាយដល់ប្រជាជន ។ ម្ល៉ោះហើយ
ក៏ចប់ឆ្នាំទីហុកសិបបីទៅ ។
៧ ហើយមើលចុះ មានសន្តិភាពនៅក្នុងដែនដីទាំងអស់ ដរាប
ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានទៅទីណាក៏បានដែលគេចង់ ទោះជានៅ
ក្នុង ចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ឬពួកសាសន៍លេមិនក៏ដោយ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិន
ទៅទីណាក៏បាន ឲ្យតែគេចង់ដែរ ទោះជានៅក្នុងចំណោមពួក
សាសន៍ លេមិន ឬនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃក៏ដោយ;
ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានទាក់ទងគ្នាដោយសេរី ក្នុងការលក់ដូរ
ហើយយកកំរៃ ស្របតាមបំណងរបស់គេ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានក្លាយទៅជា
មានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏លើសលប់ ទាំងសាសន៍លេមិន និងសាសន៍
នីហ្វៃ ផង; ហើយពួកគេមានជាច្រើនលើសលប់នូវមាស និង
ប្រាក់ និងលោហៈធាតុដ៏មានតម្លៃគ្រប់បែបយ៉ាង ទាំងនៅក្នុង
ដែនដីខាងត្បូង និងនៅក្នុងដែនដីខាងជើង ។
១០ ឥឡូវនេះ ដែនដីខាងត្បូងត្រូវ[ក]បានហៅថា លីហៃ ហើយ
ដែនដីខាងជើងត្រូវបានហៅថា មូលេក ដែលបាដាក់តាមបុត្រ
របស់ សេដេគា; ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាននាំមូលេកទៅឯដែនដី
ខាងជើង ហើយលីហៃមកឯដែនដីខាងត្បូង ។
១១ ហើយមើលចុះ មានមាសគ្រប់យ៉ាង នៅក្នុងដែនដី
ទាំងពីរ និងប្រាក់ និងជាតិរ៉ែដ៏មានតម្លៃគ្រប់យ៉ាង; ហើយមាន
ជាងដ៏ចំណាន ទាំងឡាយផង ដែលជាអ្នកធ្វើការប្រើជាតិរ៉ែគ្រប់
យ៉ាង ហើយចំរាញ់វា; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានទៅជាអ្នកមាន ។
១២ ពួកគេបានដាំធញ្ញជាតិជាច្រើន ទាំងនៅខាងជើង និងខាង

៥១ *ក* អាលម៉ា ៣១:៥.
៦ ១*ក* ហេលេ. ១៣:១.
២ *ក* រ៉ូម ១:២៨—៣២.
៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីប្រកប.
៤ *ក* ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
៦ *ក* អាលម៉ា ៦៣:៤—៩;
ហេលេ. ៣:១១—១២.
១០ *ក* ម៉ូសាយ ២៥:២—៤;
ហេលេ. ៨:២១.

ត្បូង; ហើយពួកគេបានចំរើនឡើងជាអតិបរមា ទាំងនៅខាងជើង
និងនៅខាងត្បូងផង ។ ហើយពួកគេបានកើនចំនួនឡើង ហើយ
បានទៅជាខ្លាំងពូកែ ជាអតិបរមានៅក្នុងដែនដី ។ ហើយពួកគេ
បាន ចិញ្ចឹមហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វជាច្រើន មែនហើយ សត្វ
ដែលធាត់ៗជាច្រើន ។
១៣ មើលចុះ ពួកស្ត្រីរបស់គេបានធ្វើការរវៃអំបោះ ហើយបាន
ត្បាញសំពត់គ្រប់យ៉ាង នូវសំពត់ពីអំបោះខ្លូតទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់
និងសំពត់គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីបិទបាំងភាពអាក្រាតរបស់គេ ។
ម្ល៉ោះហើយ ឆ្នាំទីហុកសិបបួន បានកន្លងផុតទៅក្នុងសន្តិភាព ។
១៤ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំ ពួកគេក៏មានសេចក្ដី
អំណរដ៏ធំមួយ និងសន្តិភាព មែនហើយ ការផ្សាយជាច្រើន
និងការ ព្យាករណ៍ដ៏ច្រើនអំពីអ្វីដែលនឹងមក ។ ម្ល៉ោះហើយ
ឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំបានកន្លងផុតទៅ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅ[ក]ឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំ
មួយក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម មើលចុះ សេសូរាំត្រូវបានធ្វើ
ឃាត បង់ដោយដៃអនាមិកមួយ នៅពេលដែលលោកអង្គុយ
នៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅ
ក្នុងឆ្នាំ ដដែល កូនប្រុសរបស់លោកដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើង
ដោយប្រជាជន ឲ្យធ្វើជំនួសលោក ក៏ត្រូវគេធ្វើឃាតដែរ ។
ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំមួយទៅ ។
១៦ ហើយនៅដើមឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំពីរ ប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើម
ក្លាយទៅជាទុច្ចរិតជាខ្លាំងទៀត ។
១៧ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ
ជាយូរយារមកហើយ ដោយនូវទ្រព្យទាំងឡាយខាងលោកិយ
ទើប ពួកគេពុំត្រូវបានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹង ឲ្យមានសង្គ្រាម ឬក៏
ការខ្ចាយឈាមណាឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមភ្ជាប់ចិត្តគេ ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន; មែនហើយ
ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមស្វែងរកកំរៃ ដើម្បីពួកគេអាចលើកខ្លួនឡើងលើ
អ្នកឯទៀត[ក]; ហេតុដូច្នេះ ហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមប្រព្រឹត្តអំពើ
ឃាតកម្មសម្ងាត់ ហើយលួចប្លន់ ដើម្បីពួកគេអាចយកកំរៃ ។
១៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកឃាតក និងពួកលួចប្លន់
ទាំងនោះ គឺជាក្រុមចោរមួយ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយ
គិសគូមេន និងកាឌីអានតុន ។ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា មានមនុស្ស[ក]ជាច្រើន នៅក្នុងចំណោមពួក
សាសន៍នីហ្វៃ ជាក្រុម ចោរកាឌីអានតុន ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេ
មានគ្នាជាច្រើនដ៏ឥតគណនានៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន
ដែលទុច្ចរិតជាខ្លាំង ។ ហើយពួកគេត្រូវបានហៅថា ពួកចោរ
និងពួកឃាតកកាឌីអានតុន ។
១៩ ហើយគឺពួកគេនេះហើយដែលបានធ្វើឃាតមេចៅក្រមសេសូរាំ
និងកូនប្រុសរបស់លោក កាលនៅលើវេទិកាជំនុំជំរះ; ហើយមើលចុះ
គេរកពួកវាពុំឃើញឡើយ ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួក
សាសន៍លេមិនបានឃើញថា មានពួកចោរនៅក្នុងចំណោមពួក
គេ នោះពួកគេមានសេចក្ដីព្រួយជាខ្លាំង; ហើយពួកគេបាន
ប្រើគ្រប់មធ្យោបាយ នៅក្នុងអំណាចរបស់គេ ដើម្បីបំផ្លាញ
ពួកវាចោលពីផ្ទៃផែន ដីនេះទៅ ។
២១ ប៉ុន្តែមើលចុះ អារក្សសាតាំងបានចាក់រុកចិត្តរបស់ពួក
សាសន៍នីហ្វៃភាគច្រើន ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេរួបរួមជាមួយនឹង
ក្រុមចោរ ទាំងនេះ ហើយបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយ
របស់ពួកវា និងសម្បថទាំងឡាយរបស់ពួកវា ថាពួកគេនឹង
ការពារ ហើយថែរក្សា គ្នាទៅវិញទៅមក ទោះជានៅក្នុង
កាលៈទេសៈដ៏ពិបាកណាក៏ដោយ ដែលពួកគេជួបប្រទះ ថា
ពួកវាមិនត្រូវរងទុក្ខ ដោយសារអំពើ ឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់
ពួកវា និងអំពើប្លន់របស់វា និងអំពើលួចរបស់វាទេ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមាន
ទីសំគាល់ទាំងឡាយរបស់គេ មែនហើយ ទីសំគាល់[ក]សម្ងាត់ និង
ពាក្យសម្ងាត់ របស់គេ ហើយនេះគឺដើម្បីពួកគេអាចញែកឲ្យដឹង
បងប្អូន ដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា ថាទោះជាអំពើទុច្ចរិត
យ៉ាងណាក៏ដោយ ដែលបងប្អូនគេធ្វើ វានឹងមិនត្រូវធ្វើឲ្យ
ឈឺចាប់ ដោយបងប្អូនគេ ឬដោយពួកជនដែលបានចូលរួមក្នុង
ក្រុមរបស់គេ ដែលបានចុះក្នុង សេចក្ដីសញ្ញានេះ ។
២៣ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេអាចធ្វើឃាត និងប្លន់ និងលួច និង
ប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ដែលផ្ទុយនឹង
ក្រិត្យវិន័យនៃប្រទេសគេ ហើយក្រិត្យវិន័យនៃព្រះរបស់គេផង ។
២៤ ហើយអស់អ្នកណាដែលនៅក្នុងក្រុមរបស់គេ បើកសម្ដែង
ប្រាប់មនុស្សលោកអំពី[ក]អំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងអំពើដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើម
ទាំងឡាយរបស់គេ អ្នកនោះនឹងត្រូវជំនុំជំរះ គឺពុំ
មែនតាមក្រិត្យវិន័យនៃប្រទេសគេទេ តែតាមក្រិត្យវិន័យនៃអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់គេ ដែលត្រូវបានប្រគល់ឲ្យគេ ដោយកាឌីអានតុន
និងគិសគូមេន ។

១៥ *ក* ហេលេ. ៥:១.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:៩.
១៨ *ក* ហេលេ. ២:៤, ១២–១៣.
២២ *ក* ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
២៤ *ក* ស.ប. ទុច្ចរិត, អំពើទុច្ចរិត.

២៥ ឥឡូវនេះ មើលចុះ គឺពាក្យសម្បថ និងសេចក្ដីសញ្ញាសម្ងាត់ទាំងនេះ ដែលអាលម៉ាបានបញ្ជាកូនប្រុសរបស់លោក មិនត្រូវ ប្រាប់ទៅមនុស្សលោកឡើយ ខ្លាចក្រែងវាទៅជាមធ្យោបាយមួយនាំមនុស្ស ឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញ ។

២៦ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពាក្យសម្បថ និងសេចក្ដីសញ្ញាសម្ងាត់ទាំងនេះ ពុំបានមកដល់កាឌីអានតុន ពីបញ្ជីទាំងឡាយ ដែលបាន ប្រគល់ទៅឲ្យហេលេមិននោះទេ ប៉ុន្តែមើលចុះ វាត្រូវដាក់ទៅក្នុងចិត្តរបស់កាឌីអានតុន ដោយតួដំដែល ដែលបានបញ្ឆោតឪពុកម្ដាយ ដើមរបស់យើង ឲ្យបរិភោគផ្លែដែលហាមឃាត់នោះ —

២៧ មែនហើយ តួដដែល ដែលបានធ្វើឧបាយកលជាមួយកាអ៊ីន ថាបើសិនជាគាត់ធ្វើឃាតប្អូនគាត់ឈ្មោះអេបិល ការណ៍នេះនឹង មិនត្រូវឮដល់មនុស្សលោកឡើយ ។ ហើយវាបានធ្វើឧបាយកលជាមួយកាអ៊ីន និងពួកអ្នកដែលដើរតាមវា ចាប់ពីពេលនោះតមក ។

២៨ ហើយគឺតួដដែលនេះហើយដែលបានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ប្រជាជន ឲ្យសង់ប៉មមួយយ៉ាងខ្ពស់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីពួកគេអាចឡើងទៅ លើស្ថានសួគ៌បាន ។ ហើយគឺតួដដែលនេះហើយដែលបានដឹកនាំប្រជាជន ដែលមកពីប៉មនោះ មកឯដែនដីនេះ; ជាអ្នកដែលបាន ផ្សាយអំពីកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្ដីងងឹត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ពេញលើផ្ទៃដែនដី រហូតដល់វាទាញប្រជាជនចុះ ទៅក្នុង សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង និងទៅស្ថាននរកដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។

២៩ មែនហើយ គឺតួដដែលនោះហើយដែលបានដាក់ការណ៍នេះ ទៅក្នុងចិត្តរបស់កាឌីអានតុន ឲ្យបន្តកិច្ចការទាំងឡាយ នៃសេចក្ដី ងងឹត និងអំពើឃាតកម្មសម្ងាត់; ហើយវាបានបន្តការនេះចាប់តាំងពីដើមដំបូងរបស់មនុស្ស រហូតមកដល់ពេលនេះ ។

៣០ ហើយមើលចុះ គឺវានេះហើយដែលជាអ្នកនិពន្ធអំពើបាបទាំងអស់ ។ ហើយមើលចុះ វាបន្តកិច្ចការទាំងឡាយ នៃសេចក្ដីងងឹត និងអំពើឃាតកម្មសម្ងាត់របស់វា ហើយបន្តឧបាយកលទាំងឡាយរបស់គេ និងពាក្យសម្បថរបស់គេ និងសេចក្ដីសញ្ញារបស់គេ និងផែន ការនៃអំពើទុច្ចរិតដ៏គួរស្ញែងខ្លាចរបស់គេ ពីតំណមួយទៅតំណមួយ តាមការណ៍ដែលវាអាចក្ដាប់យកចិត្តនៃកូនចៅមនុស្ស ។

៣១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ វាបានក្ដាប់ជាប់នូវចិត្តរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ; មែនហើយ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាមនុស្ស ទុច្ចរិតជាខ្លាំង; មែនហើយ ពួកគេភាគច្រើនបានងាកចេញពីផ្លូវសុចរិត ហើយបានជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងរបស់ពួកគេ នូវព្រះបញ្ញត្តិទាំង ឡាយនៃព្រះ ហើយបានបែរទៅតាមផ្លូវទាំងឡាយរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ហើយបានសង់ឡើងសំរាប់ខ្លួនគេ នូវរូបសំណាក ដែលធ្វើពីមាស និងពីប្រាក់របស់គេ ។

៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់នេះ បានមកដល់ពួកគេ ក្នុងរយៈពេលមិនច្រើនឆ្នាំទេ ដរាបដល់ការណ៍ភាគច្រើននេះ បានមកដល់ពួកគេនៅឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំពីរ ក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

៣៣ ហើយពួកគេបានដុះឡើង ក្នុងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេ នៅក្នុងឆ្នាំទីហុកសិបប្រាំបីផង នៅចំពោះការទុក្ខសោកដ៏ធំ និងការសោកសៅរបស់អ្នកសុចរិត ។

៣៤ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមចុះអន់ថយ ក្នុងការឥតជំនឿ ហើយដុះឡើងក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើ គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ នៅពេលដែលពួកសាសន៍លេមិន បានចាប់ផ្ដើមដុះឡើងយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងការចេះដឹងអំពីព្រះរបស់ពួកគេ; មែនហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមរក្សាក្រិត្យវិន័យ និងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយបានដើរនៅក្នុងសេចក្ដីពិត និងសេចក្ដីស្មោះ ត្រង់ចំពោះទ្រង់ ។

៣៥ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមដកថយពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដោយសារអំពើទុច្ចរិត និងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ ។

៣៦ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមស្រោចព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ទៅលើពួកសាសន៍លេមិន ដោយព្រោះភាព ស្លូតបូត និងឆន្ទះរបស់គេ នៅក្នុងការជឿដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិនបានរកចាប់ក្រុមចោរកាឌីអានតុន; ហើយពួកគេបានផ្សាយព្រះ

២៥ *ក* អាលម៉ា ៣៧:២៧–៣២.
២៦ *ក* ម៉ូសេ ៥:២៩, ៤៩–៥២.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៦:២៨; ម៉ូសេ ៤:៦–១២.
២៧ *ក* ម៉ូសេ ៥:១៨–៣៣.
២៨ *ក* លោកុ. ១១:១–៤; អេធើរ ១:៣.
ខ អេធើរ ៨:៩, ១៥–២៥.
២៩ *ក* ហេលេ. ២:៤–១៣.
៣០ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៩–៤២; ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១២, ១៧; ម៉ូសេ ៤:៤.
៣១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:៧.
៣២ *ក* អាលម៉ា ៤៦:៨.
៣៥ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣៦; គ. និង ស. ១២១:៣៧.

បន្ទូល នៃព្រះ នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលទុច្ចរិត ដរាប
ដល់ក្រុមចោរទាំងនេះត្រូវបំផ្លាញចោល អស់ពីចំណោមពួក
សាសន៍លេមិន ។
៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផ្ទុយទៅវិញ ពួក
សាសន៍នីហ្វៃបានបង្កបង្កើតវាឡើង ហើយទ្រទ្រង់ពួកគេ
ចាប់តាំងពីពួក គេដែលទុច្ចរិតដ៏ខ្លាំង រហូតដល់ពួកគេរាលដាល
ពាសពេញដែនដីរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយបានទាក់ទាញពួក
មនុស្សដែលសុចរិត រហូតដល់គេជឿដល់កិច្ចការទាំងឡាយ
របស់ពួកគេ ហើយចូលរួមក្នុងការយករបឹបរបស់គេ ហើយ
រួបរួមជាមួយគេក្នុងអំពើឃាតកម្ម និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ
របស់គេ ។
៣៩ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេយកបានការកាន់កាប់រដ្ឋាភិបាល
ទាំងស្រុង ដរាបដល់ពួកគេបានជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងរបស់ពួក
គេ ហើយវាយ និងធ្វើទុក្ខ និងបែរខ្នងដាក់ពួកអ្នកក្រីក្រ និងអ្នក
ស្លូតបូត និងអ្នកដែលដើរតាមព្រះ ដោយសុភាពរាបសា ។
៤០ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ពួកគេកំពុងតែនៅក្នុង
ស្ថានភាពមួយ ដ៏គួរស្ញែងខ្លាច ហើយទុំល្មមសំរាប់ការ
បំផ្លិចបំផ្លាញ ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។
៤១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីហុកសិប
ប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃក៏ចប់ទៅ ៕

សេចក្ដីព្យាករណ៍នៃនីហ្វៃ គឺជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន —
ព្រះទ្រង់គំរាមកំហែងដល់ប្រជាជននីហ្វៃថា ទ្រង់នឹងធ្វើទោស
ពួកគេ នៅក្នុង សេចក្ដីពិរោធរបស់ទ្រង់ ឲ្យដល់នូវសេចក្ដី
បំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត ពីអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់គេ ។ ព្រះទ្រង់នឹងវាយ ប្រជាជននីហ្វៃដោយ
អាសន្នរោគ; ពួកគេប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកទ្រង់ ។
សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិនមួយរូប ព្យាករដល់ពួក
សាសន៍នីហ្វៃ ។

មាននូវមនៅក្នុងជំពូកទី ៧ ទៅ ១៦

ជំពូកទី ៧

*នីហ្វៃត្រូវគេបដិសេធនៅដែនដីខាងជើង ហើយត្រឡប់មក
សារ៉ាហិមឡាវិញ — លោកអធិស្ឋាននៅលើប៉ម ក្នុង
សួនរបស់លោក ហើយ បន្ទាប់មក ហៅឲ្យប្រជាជនប្រែចិត្ត ឬក៏
ត្រូវវិនាស ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២៣–២១ ម.គ.ស. ។*

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីហុកសិប
ប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននៃសាសន៍
នីហ្វៃ នោះនីហ្វៃ ជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន បានត្រឡប់មក
ឯដែនដីសារ៉ាហិមឡា ពីដែនដីខាងជើងវិញ ។
២ ព្រោះលោកបានទៅនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែលនៅ
ក្នុងដែនដីខាងជើង ហើយបានផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះទៅគេ
ហើយបាន ព្យាករការណ៍ជាច្រើនទៅគេ ។
៣ ហើយពួកគេបានបដិសេធពាក្យទាំងអស់របស់លោក
ដរាបដល់លោកមិនអាចស្នាក់ នៅក្នុងចំណោមពួកគេបានទៀត
តែត្រូវ ត្រឡប់មកដែនដីកំណើតរបស់លោកវិញ ។
៤ ហើយដោយបានឃើញប្រជាជននៅក្នុងស្ថានភាពមួយ
ដ៏ប្រកបដោយភាពទុច្ចរិតដ៏គួរស្ញែងខ្លាចបែបនេះ ហើយពួកចោរ
កាឌីអានតុនទាំងនោះ បំពេញវេទិកាជំនុំជំរះទាំងឡាយ —
ដោយបានដណ្ដើមយកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចនៃដែនដី;
ដោយបានទុក ចោលព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយគ្មាន
អ្វីជាស្មោះត្រង់នៅចំពោះមុខទ្រង់សោះ; ដោយពុំបានធ្វើការ
យុត្តិធម៌ ដល់កូនចៅមនុស្ស ឡើយ;
៥ ដោយបានធ្វើការកាត់ទោសដល់ជនសុចរិត ដោយ
ព្រោះសេចក្ដីសុចរិតរបស់គេ; ដោះលែងជនជាប់ទោស និងពួក
ទុច្ចរិតឲ្យរួចខ្លួន ដោយពុំធ្វើទោស ដោយព្រោះប្រាក់របស់គេ;
ហើយថែមទាំងបាននៅលើមុខតំណែង ជាប្រមុខនៃរដ្ឋាភិបាល
ដើម្បីគ្រប់គ្រង ហើយធ្វើ តាមតែទំនើងចិត្តរបស់គេ ដើម្បីពួកគេ
អាចបានកំរៃ និងសិរីល្អនៃពិភពលោក ហើយថែមទៀត គឺដើម្បី
ពួកគេអាចប្រព្រឹត្ត ដោយងាយ នូវអំពើកំផិត និងលួច
និងសម្លាប់ និងធ្វើតាមទំនើងចិត្តរបស់គេ ។
៦ ឥឡូវនេះ អំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនេះ បានមកលើពួកសាសន៍នីហ្វៃ
នៅក្នុងពេលមិនយូរឆ្នាំប៉ុន្មានទេ; ហើយកាលនីហ្វៃបានឃើញការណ៍
នេះ នោះចិត្តលោកបានពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីព្រួយនៅ
ក្នុងទ្រូងលោក; ហើយលោកបានស្រែកឡើង នៅក្នុងសេចក្ដី
ឈឺចាប់ក្នុង ព្រលឹងលោកថាៈ
៧ ឱ ប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅក្នុងសម័យ ដែលអយ្យកោនីហ្វៃរបស់ខ្ញុំ

---

៣៩ *ក* ទំនុក. ១០៩:១៦;
អាលម៉ា ៥:៥៤–៥៦;
គ. និង ស. ៥៦:១៦.

៤០ *ក* ហេលេ. ៥:២; ១១:៣៧;
គ. និង ស. ១៨:៦.
៧ ១*ក* ហេលេ. ៦:៦.

៥ *ក* ម៉ាថាយ ១៣:២២; ១៦:២៦.

បានចេញមកជាមុនដំបូងពីដែនដីយេរូសាឡិម នោះខ្ញុំអាចមាន
សេចក្ដីអំណរជាមួយនឹងលោក នៅលើដែនដីសន្យា; នៅពេលនោះ
ប្រជាជនរបស់លោក ងាយប្រដៅមុតមាំនៅក្នុងការកាន់តាម
ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយកម្រដឹកនាំឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិត
ហើយពួកគេឆាប់ស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ —
៨ មែនហើយ ប្រសិនបើថ្ងៃទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ គឺនៅក្នុងថ្ងៃ
ទាំងនោះ នោះព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ច្បាស់ជាមានសេចក្ដីអំណរ នៅ
ក្នុងអំពើ សុចរិតរបស់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំដែរ ។
៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវរស់ក្នុងសម័យនេះ ហើយចិត្ត
ខ្ញុំពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីព្រួយ ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិតរបស់
បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ។
១០ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
គឺនៅលើប៉មមួយ ដែលនៅក្នុងសួនរបស់នីហ្វៃ នៅជិតផ្លូវនាំ
ចូលទៅ ផ្សារធំ នៅក្នុងទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា; ហេតុដូច្នេះហើយ
នីហ្វៃបានក្រាបនៅលើប៉ម ដែលនៅក្នុងសួនរបស់លោក
ប៉មនោះនៅជិតក្លោង ទ្វារសួនផង ដែលនាំទៅកាន់ផ្លូវធំ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្ស
ខ្លះដើរកាត់តាមនោះ ហើយបានឃើញនីហ្វៃ នៅពេលដែល
លោកកំពុងចាក់ ព្រលឹងលោកទៅព្រះ នៅលើប៉ម; ហើយពួក
គេបានរត់ទៅប្រាប់ប្រជាជន អំពីអ្វីៗដែលគេបានឃើញ ហើយ
មនុស្សទាំងហ្វូងៗបាន ប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីឲ្យបានដឹងនូវដើមហេតុ
នៃការទួញសោកដ៏ធំ ចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ។
១២ ហើយឥឡូវនេះ កាលនីហ្វៃបានក្រោកឡើង នោះលោកបាន
ឃើញហ្វូងមនុស្សទាំងឡាយ ដែលបានប្រមូលគ្នាមក ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានហើប
មាត់លោក ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើលចុះ
*ក*តើហេតុអ្វីបាន ជា អ្នករាល់គ្នាប្រមូលគ្នាមកយ៉ាងនេះ ?
តើដើម្បីឲ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកឬ ?
១៤ មែនហើយ ព្រោះតែខ្ញុំបានមកលើប៉មរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីខ្ញុំអាច
ចាក់ព្រលឹងខ្ញុំទៅព្រះ ពីព្រោះសេចក្ដីព្រួយបារម្ភ ដ៏ខ្លាំងនៃចិត្ត
របស់ខ្ញុំ គឺដោយសារអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក!
១៥ ហើយដោយសារសេចក្ដីទុក្ខសោក និងព្រួយបារម្ភរបស់ខ្ញុំ
ទើបអ្នករាល់គ្នាបានប្រមូលគ្នាមក ហើយមានចិត្តអស្ចារ្យ; មែន
ហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានរឿងដ៏ធំដើម្បីមានចិត្តអស្ចារ្យ;
មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែមានចិត្តអស្ចារ្យ ពីព្រោះអ្នករាល់
គ្នាបានបណ្ដោយ ឲ្យអារក្សក្ដាប់ជាប់ចិត្តរបស់អ្នកយ៉ាងខ្លាំង ។
១៦ មែនហើយ តើហេតុដូចម្ដេចបានជាអ្នករាល់គ្នា
បណ្ដោយឲ្យខ្លួនត្រូវដឹកនាំ ដោយជនដែលស្វែងរករុញច្រាន
ព្រលឹងអ្នក ចុះទៅ ក្នុងសេចក្ដីទុក្ខដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងសេចក្ដី
វេទនាដ៏មិនចេះមិនចេះហើយដូច្នេះ ?
១៧ ឱ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ!
*ក*តើហេតុអ្វីទៅ បានជាអ្នករាល់គ្នាចង់ស្លាប់ ? ចូរអ្នករាល់គ្នា
ត្រឡប់ មកវិញចុះ ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះរបស់អ្នកចុះ ។ តើហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បោះបង់ពួកអ្នកចោល ?
១៨ គឺដោយសារអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើចិត្តរឹងរូស; មែនហើយ
អ្នករាល់គ្នាមិនព្រមស្ដាប់តាមសម្លេងនៃ*ក*អ្នកគង្វាលល្អ; មែន
ហើយ អ្នករាល់គ្នាបាន*ខ*បង្កឲ្យទ្រង់មានកំហឹងនឹងអ្នក ។
១៩ ហើយមើលចុះ ជាជាង*ក*ប្រមូលពួកអ្នកមក លើកលែងតែ
អ្នកព្រមប្រែចិត្ត មើលចុះ ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យពួកអ្នកត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ
ដើម្បីឲ្យអ្នក រាល់គ្នាបានក្លាយទៅជាសាច់សំរាប់ឆ្កែ និងសត្វព្រៃ ។
២០ ឱ តើហេតុដូចម្ដេច បានជាពួកអ្នករាល់គ្នាភ្លេចព្រះរបស់
អ្នក ក្នុងថ្ងៃតែមួយដែលទ្រង់បានដោះលែងអ្នកដូច្នេះ ?
២១ ប៉ុន្តែមើលចុះ គឺដើម្បីបានកំរៃ ដើម្បីឲ្យបានមនុស្សសរសើរ
មែនហើយ ហើយដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចបានមាស និងបានប្រាក់ ។
ហើយអ្នករាល់គ្នាបានភ្ជាប់ចិត្តអ្នកទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ និងវត្ថុទាំង
ឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃ*ក*លោកិយនេះ ដោយសារវត្ថុទាំងនោះ
ទើបអ្នករាល់គ្នាធ្វើឃាត និងប្លន់ និងលួច និងធ្វើបន្ទាល់*ខ*ទាស់នឹង
អ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ។
២២ ហើយដោយសារហេតុនេះ សេចក្ដីវេទនានឹងមកដល់អ្នក
រាល់គ្នា លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត ។ ព្រោះបើសិនជាអ្នករាល់
គ្នា ពុំប្រែចិត្តទេ មើលចុះ ទីក្រុងដ៏ធំនេះ និងទីក្រុងទាំងអស់ដែល
នៅជុំវិញនេះផង ដែលនៅក្នុងដែនដីរបស់យើង នឹងត្រូវ
ដកយកចេញ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាគ្មាន*ក*ទីជម្រកក្នុងនោះទេ;
ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំប្រទានឲ្យអ្នកនូវកម្លាំង ដូច

១៣ *ក* ម៉ាថាយ ៣:៥–៨.
១៧ *ក* អេសេ. ១៨:២៣, ៣១–៣២.
១៨ *ក* អេសេ. ៣៤:១២; យ៉ូហាន ១០:១៤–១៦; អាលម៉ា ៥:៣៨–៤១, ៥៧–៦០. ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
ខ យ៉ាកុប ១:៨; អាលម៉ា ១២:៣៦–៣៧.
១៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១០:៤–៧.
២១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីប្រកបដោយលោកិយ.
ខ និក្ខ. ២០:១៦; ម៉ាថាយ ១៥:១៩–២០.
២២ *ក* ម៉ូសាយ ៧:២៩.

ដែលទ្រង់ធ្លាប់បានធ្វើមក ដល់ឥឡូវនេះ ដើម្បីប្រឆាំងទប់ទល់នឹង ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកទេ ។

២៣ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ យើងនឹងពុំបង្ហាញដល់ពួកទុច្ចរិត នូវកម្លាំងរបស់យើង ឲ្យម្នាក់ច្រើនជាង ម្នាក់ទៀតទេ លើកលែងតែដល់អស់អ្នកណា ដែលប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយប្រុងស្តាប់តាម ពាក្យរបស់យើងប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ថាពួក សាសន៍លេមិននឹង[ក]ត្រូវបានគ្រាន់បើជាងអ្នក លើកលែងតែអ្នក រាល់គ្នាប្រែចិត្ត ។

២៤ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេសុចរិតជាងអ្នក ព្រោះពួកគេពុំបាន ធ្វើបាប ប្រឆាំងនឹងការចេះដឹងដ៏មហិមា ដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ទទួល នោះទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង[ក]មាន សេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ; មែនហើយ ទ្រង់នឹងពន្យារថ្ងៃ របស់គេ និងបង្កើនពូជ របស់គេ ក្នុងកាលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវ [ខ]បំផ្លាញឲ្យអស់ លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត ។

២៥ មែនហើយ ចូរសេចក្ដីវេទនាមានមកដល់អ្នកចុះ ដោយ សារអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមដ៏ធំ ដែលមានក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា; ហើយអ្នក រាល់គ្នាបានយកខ្លួន[ក] ទៅរួបរួមជាមួយនឹងពួក នោះ មែនហើយ គឺក្រុមចោរសម្ងាត់ ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយកាឌីអានតុននោះ!

២៦ មែនហើយ ចូរ[ក]សេចក្ដីវេទនាមានមកដល់អ្នកចុះ ដោយ សារការឆ្មើងឆ្មៃ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទុកឲ្យចូលក្នុងចិត្តអ្នក ដែល បានលើកអ្នកឡើងផុតពីអ្វីៗដែលល្អ ដោយព្រោះទ្រព្យ[ខ]សម្បត្តិ ដ៏ស្ដុកស្ដម្ភរបស់អ្នក!

២៧ មែនហើយ ចូរសេចក្ដីវេទនាមានមកដល់អ្នកចុះ ដោយ សារអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់អ្នក!

២៨ ហើយលើកលែងអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាសបង់; មែនហើយ សូម្បីតែដែនដីទាំង ឡាយ របស់អ្នកក៏នឹងត្រូវដកយកពីអ្នកដែរ ហើយអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវបំផ្លាញចេញពីលើផ្ទៃផែនដីទៅ ។

២៩ មើលចុះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពុំនិយាយថា ការណ៍ទាំងនេះ នឹងកើតឡើងដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់នោះទេ ព្រោះពុំមែនខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ទេ ដែល ខ្ញុំដឹងការណ៍ទាំងនេះ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ ទាំងនេះពិត ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំ[ក]ដឹងការណ៍ទាំងនេះ ហេតុដូច្នេះ ហើយ ខ្ញុំធ្វើទីបន្ទាល់ថា វានឹងកើតឡើងមែន ៕

ជំពូកទី ៨

ពួកចៅក្រមពុករលួយរកញុះញង់ប្រជាជន ឲ្យទាស់នឹងនីហ្វៃ — អ័ប្រាហាំ ម៉ូសេ ស៊ីណូស ស៊ីណុក អេសាយ៉ាស អេសាយ យេរេមា លីហៃ និងនីហ្វៃ ទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបន្ទាល់អំពី ព្រះគ្រីស្ទ — ដោយការបំភ្លឺ នោះនីហ្វៃប្រកាសប្រាប់អំពី ឃាតកម្មដល់មេចៅក្រម ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២៣–២១ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វៃបាន និយាយពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ មានពួកមនុស្សដែល ជាចៅក្រម ទាំងឡាយ ជាពួកអ្នកដែលនៅក្នុង ក្រុមចោរសម្ងាត់កាឌីអានតុនផង នោះពួកគេបានខឹង ហើយពួក គេបានស្រែកទាស់នឹងលោក ដោយនិយាយទៅប្រជាជនថា៖ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា មិនចាប់មនុស្សនេះ ហើយយកវា មក ដើម្បីឲ្យវាត្រូវជាប់ទោស តាម បទឧក្រិដ្ឋដែលវាបានធ្វើ ?

២ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមើលមនុស្សនេះ ហើយ ស្ដាប់វាជេរប្រមាថដល់ប្រជាជននេះ ហើយដល់ច្បាប់ របស់យើងដូច្នេះ ?

៣ ត្បិតមើលចុះ នីហ្វៃបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ អំពីអំពើ ពុករលួយនៃច្បាប់របស់គេ; មែនហើយ ការណ៍ជាច្រើនដែល នីហ្វៃបាន និយាយ ដែលមិនអាចសរសេរបាន; ហើយលោកពុំ បាននិយាយអ្វី ផ្ទុយនឹងព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះឡើយ ។

៤ ហើយពួកចៅក្រមទាំងនោះក៏ខឹងនឹងលោក ដោយព្រោះលោ ក[ក]បាននិយាយ យ៉ាងច្បាស់លាស់ប្រាប់គេ អំពីកិច្ចការសម្ងាត់ទាំង ឡាយនៃសេចក្ដីងងឹតរបស់គេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់ តែពួកគេមិនហ៊ានយកដៃមកប៉ះពាល់ដល់លោកឡើយ ព្រោះ ពួកគេខ្លាច ក្រែងប្រជាជនស្រែកទាស់នឹងគេ ។

៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានស្រែកទៅប្រជាជនថា៖ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា ទុកឲ្យមនុស្សនេះជេរប្រមាថ យើងដូច្នេះ ? ត្បិតមើលចុះ គាត់កាត់ទោសប្រជាជននេះទាំង អស់គ្នា ថាត្រូវដល់ទៅសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញផង; មែនហើយ

២៣ *ក* ហេលេ. ១៥:១១–១៥.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៩:១៦; គ. និង ស. ៥:៣៣.
ខ អាលម៉ា ៩:១៩.
២៥ *ក* ហេលេ. ៣:២៣.
២៦ *ក* អេសាយ ៥:៨–២៥.
ខ យ៉ាកុប ២:១៣.
២៩ *ក* អាលម៉ា ៥:៤៥–៤៦.
៨ ៤*ក* ១ នីហ្វៃ ១៦:២–៣.

ហើយថា ទីក្រុងទាំងឡាយ ដ៏ធំៗរបស់យើងនេះផង នឹងត្រូវ
ដកយកចេញពីយើង ធ្វើឲ្យយើងអស់កន្លែងនៅក្នុងក្រុងទាំងនោះ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹងថា ការណ៍នេះពុំអាចកើតឡើងទេ
ត្បិតមើលចុះ យើងខ្លាំងពូកែ ហើយទីក្រុងទាំងឡាយរបស់យើង
ក៏ធំ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ពុំអាចមាន
កម្លាំងអ្វីមកលើយើងបានទេ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយរបៀបនេះ ពួក
គេបានចាក់រុកឲ្យប្រជាជនមានកំហឹងនឹងនីហ្វៃ ហើយបំបះបំបោរឲ្យ
មានការទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ព្រោះមានមនុស្ស
ខ្លះបានស្រែកថា៖ ចូរកុំធ្វើអ្វីដល់មនុស្សនេះឡើយ ព្រោះលោកជា
មនុស្សល្អ ហើយការណ៍ទាំងនោះដែលលោកបាននិយាយ នោះ
នឹងកើតឡើងជាពិតប្រាកដ លើកលែងតែយើងប្រែចិត្ត ។
៨ មែនហើយ មើលចុះ អស់ទាំងសេចក្ដីជំនុំជំរះនឹងមកលើយើង
ដែលលោកបានធ្វើបន្ទាល់មកយើងនោះ; ព្រោះយើងដឹងថា លោក
បានធ្វើបន្ទាល់ត្រឹមត្រូវដល់យើង អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ
របស់យើងហើយ ។ ហើយមើលចុះ វាមានច្រើន
ហើយលោកក៏ដឹងដែរ នូវកិច្ចការទាំងអស់ ដែល
នឹងកើតឡើងដល់យើង ក៏ដូចជាលោក[ក]ដឹងនូវអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់យើងដែរ ។
៩ មែនហើយ ហើយមើលចុះ បើសិនជាលោកពុំមែនជា
ព្យាការីមួយរូបទេនោះ លោកមិនអាចធ្វើបន្ទាល់ អំពីកិច្ចការ
ទាំងនោះដែរ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកជនដែល
ស្វែងរកបំផ្លាញនីហ្វៃ ក៏ត្រូវរុញរាដោយសារសេចក្ដីភិតភ័យរបស់គេ
ដែលពួក គេមិនបានដាក់ដៃទៅប៉ះពាល់ដល់លោកឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ លោកបានចាប់ផ្ដើមនិយាយទៅកាន់ពួកគេទៀត
ដោយឃើញថា លោកបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុង
ភ្នែកនៃជនខ្លះ ដរាបដល់អ្នកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានបានខ្លាច ។
១១ ហេតុដូច្នេះហើយ លោកត្រូវបានបង្ខំឲ្យនិយាយទៅកាន់
ពួកគេថែមទៀតថា៖ មើលចុះ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នករាល់
គ្នាមិន បានអានទេឬថា ព្រះទ្រង់បានប្រទានអំណាចទៅឲ្យមនុស្ស
ម្នាក់ គឺលោកម៉ូសេ ឲ្យវាយទឹក[ក]សមុទ្រក្រហម ហើយ
ទឹកញែកចេញទៅខាង នេះ និងទៅខាងនោះ ដរាបដល់ពួក
សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលត្រូវជាពួកអយ្យកោយើង ឆ្លង
កាត់លើដីគោកបាន ហើយទឹកគ្របមកលើ ពលទ័ពអេស៊ីព្ទ
ហើយលេបពួកគេទៅ ?
១២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ បើសិនជាព្រះទ្រង់បាន
ប្រទានឲ្យបុរសនេះ នូវអំណាចយ៉ាងនេះ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នក
រាល់គ្នាប្រកែកគ្នា ហើយនិយាយថា ទ្រង់ពុំប្រទានអំណាចឲ្យខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចដឹងអំពីសេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយ ដែលនឹងមាន
មកលើអ្នករាល់គ្នា លើកលែង តែអ្នកប្រែចិត្តនោះ ?
១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមិនគ្រាន់តែបដិសេធពាក្យទាំង
ឡាយរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ តែអ្នករាល់គ្នា ថែមទាំងបដិសេធនូវ
ពាក្យ ទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយដោយពួកអយ្យកោយើង
និងពាក្យទាំងអស់ផង ដែលបាននិយាយដោយបុរសនេះ
គឺលោកម៉ូសេ ដែល មានអំណាចដ៏មហិមា ដែលបានប្រទាន
ដល់លោក មែនហើយ ពាក្យទាំងឡាយដែលលោកបាននិយាយ
អំពីការយាងមកនៃព្រះមែស៊ី ។
១៤ មែនហើយ តើលោកមិនបានធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះនឹងយាងមកទេឬអី ? ហើយពេលលោក [ក]លើកសត្វ
ពស់លង្ហិន ឡើង នៅក្នុងទីរហោស្ថានយ៉ាងណា នោះព្រះអង្គដែល
នឹងយាងមក ក៏នឹងត្រូវលើកឡើងយ៉ាងនោះដែរ ។
១៥ ហើយអស់អ្នកណាដែលសម្លឹងមើលទៅឯសត្វពស់នោះ
បាន[ក]រស់នៅ ម្ល៉ោះហើយ អស់អ្នកណាដែលនឹងសម្លឹងមើលទៅព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ ដោយនូវសេចក្ដីជំនឿ ដោយមានវិញ្ញាណទន់ទាប
នឹង[ខ]អាចរស់នៅដែរ គឺមានជីវិតដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ លោកម៉ូសេពុំគ្រាន់តែធ្វើ
បន្ទាល់ អំពីការណ៍[ក]អស់ទាំងនេះទេ តែអស់ទាំងព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ
ផង នៅ ក្នុងជំនាន់លោក ទៅទល់នឹងជំនាន់លោកអ័ប្រាហាំ ។
១៧ មែនហើយ ហើយមើលចុះ [ក]លោកអ័ប្រាហាំបានឃើញ
ការយាងមករបស់ទ្រង់ ហើយបានពោរពេញទៅដោយការ
ត្រេកអរ ហើយបានអររីករាយ ។

៨ *ក* ហេលេ. ៧:២៩.
១១ *ក* និក្ខ. ១៤:១៦; ១ នីហ្វៃ ១៧:២៦;
ម៉ូសាយ ៧:១៩;
គ. និង ស. ៨:២–៣;
ម៉ូសេ ១:២៥.
១៤ *ក* ជនគ. ២១:៦–៩;
២ នីហ្វៃ ២៥:២០;
អាលម៉ា ៣៣:១៩–២២.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — គំរូ
និងនិមិត្តរូបទាំងឡាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ.
១៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៤១;
អាលម៉ា ៣៧:៤៥–៤៧;
៣ នីហ្វៃ ១៥:៩.
ខ យ៉ូហាន ១១:២៥.
១៦ *ក* យ៉ាកុប ៤:៤–៥; ៧:១១.
១៧ *ក* លោកុ. ២២:៨–១៤;
យ៉ូហាន ៨:៥៦.

១៨ មែនហើយ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពុំគ្រាន់តែលោកអ័ប្រាហាំដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះទេ តែមានមនុស្សជាច្រើន ទៀតមុនជំនាន់លោកអ័ប្រាហាំ ដែលត្រូវបានហៅតាមរបៀបនៃព្រះ មែនហើយ គឺតាមរបៀបនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់; ហើយនេះ គឺដើម្បីបង្ហាញការណ៍នេះដល់ប្រជាជនអស់រយៈជាច្រើនពាន់ឆ្នាំ មុនការយាងមករបស់ទ្រង់ ថាសេចក្ដីប្រោសលោះនឹងមកដល់ពួកគេ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ចាប់តាំងពីជំនាន់លោកអ័ប្រាហាំមក មានពួកព្យាការីជាច្រើន បានធ្វើបន្ទាល់ពី ការណ៍ទាំងនេះ; មែនហើយ មើលចុះ ព្យាការីស៊ីណូសបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងអង់អាច; ដោយហេតុនោះហើយ ទើបលោកត្រូវគេសម្លាប់ បង់ ។

២០ ហើយមើលចុះ ស៊ីណុកផង និងអេសីយ៉ាសផង និងអេសាយផង និងយេរេមា (យេរេមា គឺជាព្យាការីដដែលនោះដែលបានធ្វើ បន្ទាល់អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុងយេរូសាឡិម) ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹងថាក្រុងយេរូសាឡិមត្រូវបំផ្លាញចោលតាមពាក្យសំដីរបស់ យេរេមាមែន ។ ឱបើដូច្នោះមែន តើហេតុអ្វីក៏ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមិនយាងមក តាមសេចក្ដីព្យាករណ៍របស់លោក ?

២១ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្នកនៅតែប្រកែកថា ក្រុងយេរូសាឡិមពុំត្រូវបំផ្លាញចោលឬ ? តើអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ពួកបុត្រានៃសេដេគា ពុំត្រូវសម្លាប់ចោលឬ គឺទាំងអស់គ្នាលើកលែងតែមូលេកប៉ុណ្ណោះ ? មែនហើយ ហើយតើអ្នករាល់គ្នាមិនឃើញទេឬថា វង្សនៃសេដេគា នៅជាមួយនឹងយើង ហើយពួកគេត្រូវបណ្ដេញចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ? ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់ទេ—

២២ លីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង ត្រូវគេបណ្ដេញចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម ពីព្រោះលោកបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ នីហ្វៃបាន ធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះដែរ ហើយពួកអយ្យកោយើងសឹងតែគ្រប់គ្នាផង រហូតមកដល់ពេលនេះ; មែនហើយ ពួកគេបាន ធ្វើបន្ទាល់ អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានទន្ទឹងចាំ ហើយបានអរីករាយដល់ថ្ងៃរបស់ទ្រង់ ដែលនឹងមកដល់ ។

២៣ ហើយមើលចុះ ទ្រង់គឺជាព្រះ ហើយទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងពួកគេ ហើយទ្រង់បានសម្ដែងឲ្យពួកគេឃើញថា ពួកគេត្រូវបានប្រោស លោះដោយទ្រង់ ហើយពួកគេបានថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ ដោយសារអ្វីៗដែលនឹងមកដល់ ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ ដោយឃើញថា អ្នករាល់គ្នាដឹងការណ៍ទាំងនេះហើយ ហើយមិនអាចបដិសេធវាបានទេ លើកលែងតែអ្នករាល់ គ្នាកុហក ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើអំពើបាប ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបដិសេធការណ៍អស់ទាំងនេះ ទោះជាមានភស្តុតាងជា ច្រើន ដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលក្តី; មែនហើយ គឺអ្នករាល់គ្នាបានទទួលគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ទាំងការណ៍នៅលើស្ថានសួគ៌ និងគ្រប់ ការណ៍ទាំងអស់ ដែលនៅលើផែនដីផង ទុកជាសាក្សីថា ការណ៍ទាំងនោះពិត ។

២៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានបដិសេធការពិត ហើយបានបះបោរទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក; ហើយសូម្បីនៅក្នុងពេលនេះផងដែរ ជាជាងសន្សំទ្រព្យសម្បត្តិទុកសំរាប់ខ្លួន នៅលើស្ថានសួគ៌ ជាកន្លែងដែលគ្មានអ្វីពុករលួយ ហើយជាកន្លែងដែលគ្មានអ្វីអាចមក ដែលមិនស្អាតស្អំ នោះអ្នករាល់គ្នាកំពុងគរសំរាប់ខ្លួន នូវសេចក្ដីឃោរឃៅ ទាស់នឹងថ្ងៃជំនុំជំរះ ។

២៦ មែនហើយ សូម្បីជានៅក្នុងពេលនេះ ក៏អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែទុំដែរ ដោយព្រោះអំពើឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់អ្នក និងអំពើកំផិត និងអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នក ចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច; មែនហើយ ហើយលើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោត ទេ វានឹងមករកអ្នកក្នុងពេលដ៏ខ្លី ។

---

១៨ *ក* អាលម៉ា ១៣:១៩; គ. និង ស. ៨៤:៦–១៦; ១៣៦:៣៧.
ខ ស.ប. បព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែក.
១៩ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៧.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១០; ៣ នីហ្វៃ ១០:១៥–១៦. ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — ព្រះគម្ពីរដែលបាត់.
ខ អេសាយ ៥៣.
គ ១ នីហ្វៃ ៥:១៣; ៧:១៤.
ឃ យេរេ. ២៦:១៨; ១ នីហ្វៃ ១:៤.
២១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៦:៨; អោមណៃ ១:១៥.
ខ ២ ពង្សាវ. ២៥:៧; យេរេ. ៣៩:៦; ៥២:១០.
គ អេសេ. ១៧:២២–២៣; ហេលេ. ៦:១០.
២២ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើត និងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៣០:៤៤; ម៉ូសេ ៦:៦៣.
២៥ *ក* ម៉ូសាយ ២:៣៦–៣៨; ៣:១២.
ខ ហេលេ. ៥:៨; ៣ នីហ្វៃ ១៣:១៩–២១.
គ គ. និង ស. ១០:២០–២៣; ១២១:២៣–២៥.
២៦ *ក* ស.ប. អំពើសហាយស្មន់.

២៧ មែនហើយ មើលចុះ ឥឡូវនេះ វានៅឯមាត់ទ្វារអ្នកទៅហើយ; មែនហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ ហើយស្វែងរកចុះ; ហើយមើលចុះ ចៅក្រមរបស់អ្នកត្រូវគេធ្វើឃាតហើយ ហើយលោក[ក]ដេកនៅក្នុងថ្លុកឈាមរបស់លោក; ហើយលោកត្រូវបានធ្វើឃាត ដោយ[ខ]ប្អូនរបស់លោក ដែលរកអង្គុយលើវេទិកាជំនុំជំរះ ។

២៨ ហើយមើលចុះ គេទាំងពីរនាក់នៅក្នុងក្រុមសម្ងាត់របស់អ្នក រីឯ[ក]អ្នកបង្កើតឡើង គឺកាឌីអានតុន និងអាអាក្រក់ ដែលរកបំផ្លាញ ព្រលឹងមនុស្ស ៕

ជំពូកទី ៩

ពួកអ្នកនាំសាររកឃើញមេចៅក្រមស្លាប់នៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ — ពួកគេត្រូវដាក់គុក ហើយក្រោយមក ត្រូវបានដោះលែង — ដោយ ការបំភ្លឺ នោះនីហ្វៃប្រាប់ថា ស៊ីអានទុម ជាឃាតក — នីហ្វៃត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយមនុស្សខ្លះថា ជាព្យាការីម្នាក់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២៣–២១ ម.គ.ស. ។

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វៃបាននិយាយពាក្យទាំងនេះហើយ នោះមានមនុស្សខ្លះ នៅក្នុងចំណោម ពួកគេ បានរត់ទៅឯវេទិកាជំនុំជំរះ; មែនហើយ គឺមានមនុស្សប្រាំនាក់ដែលទៅ ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នានៅពេលគេទៅថា៖

២ មើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងនឹងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា តើបុរសនេះជាព្យាការីមួយរូបឬទេ ហើយព្រះទ្រង់បានបញ្ជាលោកឲ្យព្យាករនូវ កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដល់យើងឬទេ ។ មើលចុះ យើងមិនជឿថា ទ្រង់បានបញ្ជាទេ; មែនហើយ យើងក៏មិនជឿថា លោកជាព្យាការី មួយរូបដែរ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើសិនជាការណ៍ដែលលោកបាននិយាយអំពីមេចៅក្រមនេះពិតថា លោកស្លាប់ នោះយើងនឹង ជឿថា ពាក្យឯទៀតដែលលោកបាននិយាយមកនោះពិតមែនដែរ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរត់នៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់គេ ហើយបានមកដល់វេទិកាជំនុំជំរះ; ហើយមើលចុះ មេចៅក្រមបានដួលទៅលើដី ហើយបាន[ក]ដេកក្នុងថ្លុកឈាមរបស់លោកមែន ។

៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ កាលពួកគេបានឃើញដូច្នេះ នោះពួកគេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យណាស់ ដរាបដល់ពួកគេដួលចុះទៅដី; ព្រោះពួកគេពុំបានជឿពាក្យទាំងឡាយ ដែលនីហ្វៃបាននិយាយអំពីមេចៅក្រមសោះ ។

៥ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញ ទើបគេជឿ ហើយការភ័យខ្លាចក៏មានមកដល់ពួកគេ ខ្លាចក្រែងអស់ទាំងសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដែលនីហ្វៃបាននិយាយនោះ នឹងធ្លាក់មកលើប្រជាជនមែន; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេញ័រ ហើយដួលចុះទៅលើដី ។

៦ ឥឡូវនេះ នៅពេលចៅក្រមត្រូវគេធ្វើឃាតទៅមួយរំពេចនោះ — លោកត្រូវបានចាក់ដោយប្អូនរបស់លោក ដែលស្លៀក ពាក់ក្លែងខ្លួន ហើយវារត់គេចទៅបាត់ ហើយពួកអ្នកបំរើបានរត់ទៅប្រាប់ប្រជាជន ស្រែកប្រាប់គ្នាអំពីឃាតកម្មនៅក្នុងចំណោមពួកគេ;

៧ ហើយមើលចុះ ប្រជាជនបានប្រមូលគ្នាមកឯកន្លែងវេទិកាជំនុំជំរះ — ហើយមើលចុះ គេមានសេចក្ដីអស្ចារ្យណាស់ កាលគេបាន ឃើញមនុស្សប្រាំនាក់ ដួលទៅលើដីនោះ ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ប្រជាជនពុំដឹងអ្វីសោះ អំពីហ្វូងមនុស្សដែលប្រមូលគ្នាទៅឯ[ក]សួនរបស់នីហ្វៃ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាននិយាយគ្នាថា៖ ពួកអ្នកទាំងនេះហើយដែលបានធ្វើឃាតចៅក្រមចោល ហើយព្រះទ្រង់បានវាយពួកគេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចរត់ គេចពីយើងបាន ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់អ្នកទាំងនោះ ហើយបានចងគេ ហើយដាក់គេក្នុងគុក ។ ហើយមានសេចក្ដី ប្រកាសមួយ ផ្ញើទៅក្រៅថា ចៅក្រមត្រូវស្លាប់ ហើយពួកឃាតកត្រូវចាប់ខ្លួនបាន ហើយត្រូវដាក់ទៅក្នុងគុក ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះស្អែកឡើង ប្រជាជនបានប្រជុំគ្នាមក ដើម្បីកាន់ទុក្ខ ហើយ[ក]តមអាហារ នៅឯពិធីបញ្ចុះ សពនៃលោកមេចៅក្រមដ៏មហិមា ដែលត្រូវបានស្លាប់ ។

១១ ម្ល៉ោះហើយ ពួកចៅក្រមទាំងនោះផង ដែលនៅឯសួនរបស់នីហ្វៃ ហើយបានឮពាក្យរបស់លោក ក៏បានប្រមូលគ្នាមកឯពិធីបញ្ចុះ សពនេះដែរ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានស៊ើបសួរក្នុងចំណោមប្រជាជនថា៖ តើនៅឯណាទៅ ពួកអ្នកទាំងប្រាំ ដែលត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅស៊ើបសួរអំពីមេចៅក្រមថា តើលោកបានស្លាប់

---

២៧ *ក* ហេលេ. ៩:៣, ១៥.
ខ ហេលេ. ៩:៦, ២៦–៣៨.
២៨ *ក* ហេលេ. ៦:២៦–៣០.
៩ ៣*ក* ហេលេ. ៨:២៧.
៨ *ក* ហេលេ. ៧:១០.
១០ *ក* ស.ប. តម, តំណម.

ឬទេនោះ ? ហើយពួកគេបានឆ្លើយថា៖ អំពីអ្នកទាំងប្រាំ ដែល
លោកថា លោកបានចាត់ឲ្យទៅនោះ យើងមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែមាន
មនុស្សប្រាំនាក់ ដែលជាឃាតក ដែលយើងបានដាក់ក្នុងគុកទុក ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រមទាំងនោះ
ចង់ឲ្យគេនាំពួកអ្នកទាំងនោះមក ហើយពួកគេត្រូវបាននាំមក;
ហើយមើលចុះ ពួកគេគឺជាជនប្រាំនាក់ ដែលត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅនោះ;
ហើយមើលចុះ ពួកចៅក្រមសាកសួរគេឲ្យដឹងអំពីរឿងនោះ ហើយ
ពួកគេបានប្រាប់អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលគេបានធ្វើថា៖
១៤ យើងបានរត់ទៅដល់កន្លែងវេទិកាជំនុំជំរះ ហើយកាលពួក
យើងបានឃើញគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដូចដែលនីហ្វៃបានធ្វើបន្ទាល់
នោះពួកយើងមានសេចក្តីអស្ចារ្យជាខ្លាំង ដរាបដល់ធ្វើឲ្យ
យើងដួលទៅលើដី; ហើយកាលយើងបានដឹងខ្លួនពីការណ៍
អស្ចារ្យឡើងវិញ មើលចុះ ពួកគេបានដាក់យើងក្នុងគុក ។
១៥ ឥឡូវនេះ រីឯចំពោះអ្នកធ្វើឃាតបុរសនេះ យើងមិនដឹងថា
នរណាជាអ្នកធ្វើទេ; ហើយយើងដឹងតែប៉ុណ្ណេះថា យើងបានរត់
មក តាមដែលលោកមានបំណង ហើយមើលចុះ លោកបាន
ស្លាប់ទៅហើយ តាមពាក្យសំដីរបស់នីហ្វៃ ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រម
បានអធិប្បាយរឿងនេះប្រាប់ដល់ប្រជាជន ហើយបាន
ស្រែកឡើងទាស់ នឹងនីហ្វៃថា៖ មើលចុះ យើងដឹងថា នីហ្វៃនេះ
ច្បាស់ជាបានរួមគំនិតជាមួយនឹងនរណាម្នាក់ ឲ្យសម្លាប់ចៅក្រម
ហើយបន្ទាប់មក លោក អាចប្រកាសការណ៍នេះដល់យើង
ដើម្បីលោកអាចប្រែចិត្តយើង ឲ្យទៅតាមសេចក្តីជំនឿរបស់លោក
ដើម្បីលោកអាចលើកខ្លួនលោក ជាបុរសដ៏មហិមាម្នាក់ ជា
មនុស្សជំរើសរបស់ព្រះ និងជាព្យាការីម្នាក់ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងនឹងស៊ើបសង្កេតបុរសនេះ
ហើយលោកនឹងទទួលសារភាពនូវកំហុសរបស់លោក ហើយ
ប្រាប់ឲ្យ យើងដឹងនូវឃាតកពិតប្រាកដដល់ចៅក្រមនេះ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជនប្រាំនាក់នោះត្រូវ
បានដោះលែង នៅក្នុងថ្ងៃពិធីបញ្ចុះសព ។ ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានតវ៉ានឹងពួកចៅក្រមចំពោះពាក្យ
ទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយទាស់នឹងនីហ្វៃដែរ ហើយបាន
ប្រកែកនឹងពួកគេម្នាក់ម្តងៗ ដរាបដល់ពួកគេបានផ្ចាញ់ផ្ចាលគេ ។
១៩ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានបញ្ជាឲ្យចាប់
នីហ្វៃហើយចង ហើយនាំយកមកខាងមុខហ្វូងមនុស្សដែរ ហើយ
ពួកគេ បានចាប់ផ្តើមសួរលោកដោយរបៀបផ្សេងៗ ដើម្បីពួកគេ
អាចចាប់កំហុសលោក ដើម្បីគេអាចចោទទោសប្រហារជីវិត
ដល់លោក —
២០ ដោយបាននិយាយទៅលោកថា៖ អ្នកជាជនផ្សំគំនិត;
តើអ្នកណាដែលបានធ្វើឃាតកម្មនេះ ? ឥឡូវនេះ ប្រាប់យើងមក
ហើយ ទទួលស្គាល់កំហុសរបស់អ្នកចុះ; ដោយបាននិយាយថា
មើលចុះ នេះគឺជាប្រាក់; ហើយយើងក៏នឹងឲ្យអ្នករួចជីវិតផង បើ
សិនជាអ្នកប្រាប់ យើង ហើយទទួលស្គាល់នូវការផ្សំគំនិតគ្នា
ដែលអ្នកបានធ្វើជាមួយនឹងវា ។
២១ ប៉ុន្តែនីហ្វៃបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ នែ៎ ពួកអ្នកដែល
[ក]ឆ្កួតលីលាអើយ អ្នករាល់គ្នាដែលមានចិត្តមិនកាត់ស្បែក [ខ]អ្នក
រាល់គ្នា ដែលខ្វាក់ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សរឹងរូស
តើអ្នករាល់គ្នាដឹងថា តើព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក នឹងទុកឲ្យអ្នក
បន្តការធ្វើបាបរបស់ អ្នកយូរដល់ណាទៅ ?
២២ ឱអ្នករាល់គ្នាគួរតែចាប់ផ្តើមស្រែកទ្រហោរ ហើយ
[ក]ទ្រហឹញយំ ព្រោះការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ ដែលកំពុងរង់ចាំអ្នកនៅ
ក្នុងពេលនេះ លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត ។
២៣ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ខ្ញុំបានផ្សំគំនិតជាមួយ
មនុស្សម្នាក់ ឲ្យទៅធ្វើឃាតសឺស្សូរាំ ដែលជាមេចៅក្រម
របស់យើង ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះគឺដោយ
ព្រោះខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹង
អំពីការណ៍នេះ មែនហើយ គឺដើម្បីជាទីបន្ទាល់មួយដល់អ្នកថា
ខ្ញុំបានដឹងនូវអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ដែល
មាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ។
២៤ ហើយដោយព្រោះខ្ញុំបានធ្វើការនេះ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា
ខ្ញុំបានផ្សំគំនិតជាមួយមនុស្សម្នាក់ ឲ្យគេធ្វើការនេះ; មែនហើយ
ដោយព្រោះខ្ញុំបានបង្ហាញដល់អ្នកនូវទីសំគាល់នេះ ទើបអ្នករាល់
គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយរកបំផ្លាញជីវិតខ្ញុំទៅវិញ ។
២៥ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នក នូវ
ទីសំគាល់មួយទៀត ហើយមើលថា តើអ្នករាល់គ្នានឹង
រកបំផ្លាញខ្ញុំដោយ ការណ៍នេះឬ ។
២៦ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ចូរទៅផ្ទះរបស់សឺអានទុម
[ក]ដែលជាប្អូនរបស់សឺស្សូរាំ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា—
២៧ តើនីហ្វៃ ដែលជាព្យាការីក្លែងក្លាយ ជាអ្នកដែលព្យាករ
អំពីការអាក្រក់ជាច្រើន អំពីប្រជាជននេះបានផ្សំគំនិតជាមួយនឹង

២១ *ក* កិច្ចការ ៧:៥១.
ខ ស.ប. ការបះបោរ.
២២ *ក* ម៉ូសាយ ៧:២៤.
២៦ *ក* ហេលេ. ៨:២៧.

អ្នក នៅក្នុងការផ្សំគំនិតនេះ អ្នកបានធ្វើឃាតសិស្សរាំ ដែលត្រូវជាបងអ្នកឬ ?

២៨ ហើយមើលចុះ គាត់នឹងប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ ។

២៩ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកបានធ្វើឃាតបងអ្នកឬ ?

៣០ ហើយគាត់នឹងឈរដោយភិតភ័យ ហើយមិនដឹងជាត្រូវនិយាយអ្វីទេ ។ ហើយមើលចុះ គាត់នឹងប្រកែកចំពោះអ្នក; ហើយគាត់នឹង ធ្វើហាក់ដូចជាគាត់មានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែគាត់នឹងប្រកាសដល់អ្នកថា គាត់ឥតទោសសោះ ។

៣១ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងពិនិត្យគាត់មើល ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញឈាម ជាប់លើជាយអាវក្រៅរបស់គាត់ ។

៣២ ហើយកាលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយ៉ាងនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា៖ តើឈាមនេះមកពីណាមក ? តើពួកយើងមិនដឹងថា នេះគឺជាឈាមរបស់បងអ្នកឬ ?

៣៣ ហើយនៅពេលនោះ គាត់នឹងញ័រ ហើយមានសម្បុរស្លាំងហាក់បីដូចជាសេចក្ដីស្លាប់បានមករកគាត់ ។

៣៤ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា៖ ដោយសារការភិតភ័យនេះ និងភាពស្លេកស្លាំងនេះ ដែលមានមកលើមុខ របស់អ្នក មើលចុះ ពួកយើងដឹងថា អ្នកមានទោសហើយ ។

៣៥ ហើយនៅពេលនោះ ការភិតភ័យដ៏ធំនឹងមកដល់គាត់; ហើយនៅពេលនោះ គាត់នឹងទទួលថ្លែងប្រាប់អ្នក ហើយឈប់ប្រកែកថា គាត់មិនបានធ្វើឃាតកម្មនេះតទៅទៀត ។

៣៦ ហើយនៅពេលនោះ គាត់នឹងនិយាយទៅអ្នកថា ខ្ញុំ នីហ្វៃមិនបានដឹងអ្វីអំពីរឿងនេះទេ លើកលែងតែវាត្រូវបានប្រទានដល់ខ្ញុំ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំជាមនុស្សស្លូតត្រង់ម្នាក់ ហើយថា ខ្ញុំត្រូវបានចាត់មក ដល់អ្នកអំពីព្រះ ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅ ហើយបានធ្វើ គឺដូចដែលនីហ្វៃបាននិយាយទៅពួកគេ ។ ហើយមើលចុះ ពាក្យទាំងឡាយដែលលោកបាននិយាយគឺមានពិតមែន; ព្រោះស្របតាមពាក្យទាំងនោះ នោះវាបានប្រកែក ហើយស្របតាមពាក្យ ទាំងនោះ នោះវាបានទទួលសារភាពដែរ ។

៣៨ ហើយវាត្រូវបាននាំយកមក ដើម្បីបញ្ជាក់ថា គឺវាផ្ទាល់ពិតជាឃាតក ដរាបដល់ធ្វើឲ្យមនុស្សប្រាំនាក់នោះ ត្រូវបានដោះលែង ឲ្យមានឥស្សរភាព ហើយនីហ្វៃក៏ដូច្នោះដែរ ។

៣៩ ហើយមានពួកសាសន៍នីហ្វៃខ្លះ ដែលជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់នីហ្វៃ; ហើយមានខ្លះទៀតដែលជឿ ដោយព្រោះទីបន្ទាល់របស់ មនុស្សប្រាំនាក់នោះ ព្រោះពួកគេត្រូវបានប្រែចិត្តជឿនៅពេលពួកគេនៅក្នុងគុក ។

៤០ ហើយឥឡូវនេះ មានមនុស្សខ្លះនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលបាននិយាយថា នីហ្វៃគឺជាព្យាការីមួយរូប ។

៤១ ហើយមានអ្នកឯទៀត ដែលបាននិយាយថា៖ មើលចុះ លោកគឺជាព្រះមួយអង្គ ព្រោះបើពុំមែនជាព្រះមួយអង្គទេ នោះលោក ពុំអាចដឹងនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់បានទេ ។ ត្បិតមើលចុះ លោកបានប្រាប់យើងនូវគំនិតទាំងឡាយនៃចិត្តរបស់យើង ហើយព្រមទាំង បានប្រាប់យើងអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ហើយលោកថែមទាំងបាននាំមកឲ្យយើងស្គាល់ឃាតកដ៏ពិតប្រាកដ
ទៅលើលោកមេចៅក្រម របស់យើង ៕

ជំពូកទី ១០

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានឲ្យនីហ្វៃ នូវអំណាចភ្ជាប់ — លោកត្រូវបានប្រទានអំណាចចង និងស្រាយនៅលើផែនដី និងនៅលើស្ថានសួគ៌ — លោកបញ្ជាឲ្យប្រជាជនប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ នឹងត្រូវវិនាស — ព្រះវិញ្ញាណនាំលោកពីហ្វូងមនុស្សមួយ ទៅហ្វូងមនុស្សមួយទៀត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២១–២០ ម.គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានការបែកបាក់មួយផុសឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដរាបដល់ពួកគេបានបែកគ្នា ហើយចែកផ្លូវគ្នារៀងៗខ្លួន ចោលនីហ្វៃតែម្នាក់ឯង នៅពេលដែលលោកកំពុងតែឈរនៅកណ្ដាលពួកគេ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃបានដើរសំដៅទៅឯផ្ទះរបស់លោក ហើយសំញឹងគិតដល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់លោក ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែលលោកកំពុងតែសញ្ជឹងគិត — ដោយទន់ខ្សោយជាខ្លាំង ដោយព្រោះអំពើ ទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ កិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយ នៃសេចក្ដីងងឹតរបស់គេ និងអំពើឃាតកម្មទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើ ប្លន់របស់គេ និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់គេ — ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេល

១០ ២ *ក* ស.ប. រំពឹងគិត.

ដែលលោកកំពុងតែសញ្ជឹងគិត នៅក្នុងចិត្តលោកនៅឡើយនោះ មើលចុះ មានសម្លេងមួយបន្លឺមកលោកថា៖

៤ នីហ្វៃអើយ អ្នកមានពរហើយ ព្រោះការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នកបានធ្វើនោះ; ត្បិតយើងបានឃើញថា អ្នកបានប្រកាសប្រាប់ពាក្យ របស់យើង ដោយគ្មាននឿយហត់ គឺជាពាក្យដែលយើងបានប្រទានដល់អ្នក ឲ្យដល់ប្រជាជននេះ ។ ហើយអ្នកពុំបានខ្លាចពួកគេ ហើយពុំ បានរកជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់ ប៉ុន្តែបានស្វែងរកបំណងរបស់យើងវិញ ហើយបានកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នកបានធ្វើការនេះ ដោយឥតនឿយហត់ដូច្នេះ មើលចុះ យើងនឹងប្រទានពរឲ្យអ្នករហូតតទៅ; ហើយយើង នឹងធ្វើឲ្យអ្នកខ្លាំងពូកែ នៅក្នុងសំដី និងក្នុងចរិយា ក្នុងសេចក្ដីជំនឿ និងក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយ; មែនហើយ គឺដើម្បីឲ្យគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ត្រូវបានសំរេចដល់អ្នក ស្របតាមពាក្យរបស់អ្នក ព្រោះអ្នកនឹងពុំប្រាថ្នាអ្វីដែលផ្ទុយពីបំណងរបស់យើងឡើយ ។

៦ មើលចុះ អ្នកជានីហ្វៃ ហើយយើងជាព្រះ ។ មើលចុះ យើងប្រកាសប្រាប់ការណ៍នេះដល់អ្នក នៅវត្តមាននៃពួកទេវតារបស់យើង ថា អ្នកនឹងមានអំណាចលើប្រជាជននេះ ហើយនឹងវាយផែនដីនេះ ដោយអំណត់អត់ និងដោយជម្ងឺអាសន្នរោគ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ ស្របតាមអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននេះ ។

៧ មើលចុះ យើងប្រទានឲ្យអ្នកនូវអំណាចថា ទោះជាអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកនឹងភ្ជាប់នៅលើផែនដី ក៏នឹងត្រូវបានភ្ជាប់នៅលើស្ថានសួគ៌ ដែរ; ហើយទោះជាអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកនឹងស្រាយនៅលើផែនដី ក៏នឹងត្រូវបានស្រាយលើស្ថានសួគ៌ដែរ; ម្ល៉ោះហើយ អ្នកនឹងមានអំណាច នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ។

៨ ម្ល៉ោះហើយ បើសិនជាអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធនេះ ឲ្យវាបែកទៅជាពីរ នោះវានឹងបានសំរេចដូច្នោះ ។

៩ ហើយបើសិនជាអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា៖ ចូរឯងបន្ទាប ហើយរាបស្មើចុះ នោះវានឹងធ្វើបានសំរេចដូច្នោះ។

១០ ហើយមើលចុះ បើសិនជាអ្នកនឹងនិយាយថា ព្រះទ្រង់នឹងវាយប្រជាជននេះ នោះវានឹងកើតឡើងដូច្នោះ ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបញ្ជាអ្នកថា អ្នកត្រូវទៅ ហើយប្រកាសប្រាប់ដល់ប្រជាជននេះថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ គឺជាព្រះ ដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានវាយ គឺរហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញផង ។

១២ ហើយមើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះ ទៅកាន់នីហ្វៃរួចហើយ នោះលោកបានឈប់ ហើយមិនបានទៅផ្ទះរបស់លោកទេ ប៉ុន្តែបានត្រឡប់ទៅឯហ្វូងមនុស្សទាំងឡាយ ដែលនៅរាយលើផ្ទៃដែនដីវិញ ហើយបានចាប់ផ្ដើមប្រកាសដល់ពួកគេ នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលមានព្រះបន្ទូលមកលោកនោះ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេ បើសិនជាពួកគេមិនប្រែចិត្តទេ ។

១៣ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ទោះជាមានអព្ភូតហេតុដ៏ធំ ដែលនីហ្វៃបានធ្វើ ដោយប្រាប់ពួកគេអំពីសេចក្ដីស្លាប់របស់លោកមេចៅក្រមនោះក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយពុំបានស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ ។

១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ នីហ្វៃបានប្រកាសទៅពួកគេ នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានវាយ គឺរហូតដល់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញផង ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វៃបានប្រកាសទៅពួកគេនូវព្រះបន្ទូលហើយ មើលចុះ ពួកគេនៅតែធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយមិនព្រមស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់លោកសោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានជេរប្រមាថលោក ហើយបានរកចាប់លោក ដើម្បី ពួកគេអាចដាក់លោកទៅក្នុងគុក ។

១៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះចេស្ដានៃព្រះស្ថិតនៅជាមួយនឹងលោក ហើយពួកគេពុំអាចចាប់លោក យកទៅដាក់គុកបានឡើយ ព្រោះលោកត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណយកទៅ ហើយនាំចេញពីកណ្ដាលពួកគេ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានទៅមុខនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ គឺពីហ្វូងមនុស្សមួយ ទៅហ្វូងមនុស្សមួយទៀត ដោយបានប្រកាសព្រះបន្ទូលនៃព្រះ គឺរហូតដល់លោកបាន

៤ ក ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសឲ្យរួច.
ខ ស.ប. បូជា, យញ្ញបូជា.
គ ៣ នីហ្វៃ ១១:១១.
៥ ក ៣ នីហ្វៃ ១៨:២០; គ. និង ស. ៨៨:៦៣–៦៥.
ខ អេណុស ១:១២.
គ ២ នីហ្វៃ ៤:៣៥; គ. និង ស. ៤៦:៣០.
៦ ក ហេលេ. ១១:៤–១៨.
៧ ក ម៉ាថាយ ១៦:១៩.
ស.ប. ភ្ជាប់, ការភ្ជាប់.
៩ ក ម៉ាថាយ ១៧:២០; យ៉ាកុប ៤:៦; មរមន ៨:២៤; អេធើរ ១២:៣០.
១១ ក ហេលេ. ៥:២.

ប្រកាសព្រះបន្ទូល ទៅពួកគេទាំងអស់គ្នា ឬបានផ្សាយទៅក្នុង
ចំណោម ប្រជាជនទាំងអស់ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំព្រម
ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីរបស់លោកទេ; ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានការ
ទាស់ទែងគ្នា ដរាបដល់ពួកគេបានបែកគ្នា ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមកដោយដាវ ។
១៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីចិតសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ៕

ជំពូកទី ១១

នីហ្វៃសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ជំនួសសង្គ្រាមដោយអំណត់អត់ — មនុស្សជាច្រើនវិនាស — ពួកគេប្រែចិត្ត ហើយនីហ្វៃទូលអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យមានភ្លៀង — នីហ្វៃ និងលីហៃ ទទួលវិវរណៈជាច្រើន — ពួកចោរកាឌីអានតុនបង្កប់ខ្លួននៅក្នុងដែនដី ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២០–៦ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីចិតសិ
បពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម នោះការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ
បាន កើតឡើង ដរាបដល់មានសង្គ្រាមទាំងឡាយទូទៅអស់
ទាំងដែនដី នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់ ។
២ ហើយគឺក្រុមចោរសម្ងាត់នេះហើយដែលបានបន្តការ
បំផ្លិចបំផ្លាញ និងអំពើទុច្ចរិតនេះ ។ ហើយសង្គ្រាមនេះ
បានកើតឡើងអស់ ពេញមួយឆ្នាំ; ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីចិតសិបបី
វាក៏បានបន្តទៅដែរ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ នីហ្វៃ
បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា៖
៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់កុំទុកឲ្យប្រជាជននេះត្រូវ
បំផ្លាញ ដោយដាវឡើយ; តែឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យមាន
អំណត់អត់មួយ នៅក្នុងដែនដីវិញនោះជាការប្រសើរជាង
ដើម្បីដាស់រំឭលពួកគេឲ្យនឹកចាំដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេ ហើយប្រហែលជាពួកគេ នឹងប្រែចិត្ត ហើយបែរមក
រកទ្រង់វិញ ។
៥ ហើយការណ៍នោះត្រូវបានសំរេច ស្របតាមពាក្យសំដី
របស់នីហ្វៃមែន ។ ហើយមានអំណត់អត់មួយយ៉ាងធំ នៅលើ
ដែនដីនេះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃទាំងអស់ ។ ហើយនៅ
ក្នុងឆ្នាំទីចិតសិបបួន អំណត់អត់បានបន្តទៅយ៉ាងនេះ ហើយការ
បំផ្លិចបំផ្លាញបាន ឈប់ដោយដាវ តែត្រឡាយទៅជាឈឺចាប់
ដោយអំណត់អត់ទៅវិញ ។
៦ ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះ ក៏បានបន្តទៅទៀត នៅក្នុង
ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំ ។ ព្រោះដែនដីត្រូវវាយឲ្យរាំងស្ងួត ហើយពុំ
ផ្ដល់ ធញ្ញជាតិ នៅក្នុងរដូវច្រូតកាត់សោះ; ហើយដែនដី
ទាំងមូលត្រូវវាយ ទាំងក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន ក៏ដូចនៅ
ក្នុងចំណោមពួក សាសន៍នីហ្វៃដែរ ដើម្បីពួកគេត្រូវវាយ
ឲ្យគេវិនាសរាប់ពាន់នាក់ នៅក្នុងភាគទាំងឡាយនៃដែនដី ដែល
ទុច្ចរិតច្រើន ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបាន
ឃើញថា ពួកគេជិតវិនាសដោយអំណត់អត់ហើយ នោះពួកគេ
បានចាប់ផ្ដើម នឹកឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយ
ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមនឹកឃើញ ដល់ពាក្យសំដីរបស់នីហ្វៃ ។
៨ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមអង្វរ ដល់ពួកមេចៅក្រម
របស់គេ និងពួកមេដឹកនាំរបស់គេ ឲ្យគេទៅនិយាយនឹងនីហ្វៃថា៖
មើលចុះ យើងដឹងថា លោកជាអ្នកសំណប់នៃព្រះ ហេតុ
ដូច្នេះហើយ សូមអំពាវនាវទៅព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់យើង
ឲ្យទ្រង់បង្វែរអំណត់អត់ នេះចេញពីយើងទៅ ក្រែងលោពាក្យ
ទាំងអស់ដែលលោកបាននិយាយ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញយើង នឹង
បានសំរេចមែន ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រមបាននិយាយ
នឹងនីហ្វៃ ស្របតាមពាក្យទាំងឡាយដែលពួកគេចង់ឲ្យនិយាយនោះ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វៃបានឃើញថា
ប្រជាជនបានប្រែចិត្ត ហើយបានបន្ទាបខ្លួន ទាំងស្លៀកសំពត់ធ្មៃ
នោះលោកបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀតថា៖
១០ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ មើលន៏ ប្រជាជននេះបានប្រែចិត្ត
ហើយ; ហើយពួកគេបានបោសជម្រះក្រុមកាឌីអានតុន ពីក្នុង
ចំណោម ពួកគេហើយ ដរាបដល់ពួកវាត្រូវបាត់បង់អស់ ហើយ
ពួកវាបានលាក់ផែនការសម្ងាត់របស់វានៅក្នុងដី ។
១១ ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយភាពទន់ទាបរបស់
ពួកគេ សូមព្រះអង្គដកសេចក្ដីពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញ ហើយសូម
សេចក្ដីពិរោធរបស់ព្រះអង្គបានស្ងប់ នៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញពួក
ជនទុច្ចរិតទាំងនោះ ដែលព្រះអង្គបានបំផ្លាញរួចមកហើយ ។
១២ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គដកសេចក្ដីពិរោធរបស់

---

១១ ២*ក* ហេលេ. ៦:១៨–២៤; ១១:២៥–២៦.
៤ *ក* ១ ពង្សាវ. ១៧:១; ហេលេ. ១០:៦.
៧ *ក* ហេលេ. ១២:៣.
៨ *ក* ហេលេ. ១០:១១–១៤.

ព្រះអង្គចេញ ព្រះពរ សេចក្ដីពិរោធដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយសូមធ្វើឲ្យ
អំណត់អត់ នៅលើដែនដីនេះបាត់អស់ទៅ ។
១៣ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គមេត្តាឮដល់ទូលបង្គំ
ហើយធ្វើឲ្យការណ៍នេះបានសំរេច ស្របតាមពាក្យសំដីរបស់ទូល
បង្គំផង ហើយសូមធ្វើឲ្យមាន[ក]ភ្លៀងធ្លាក់មកលើផ្ទៃផែនដី ដើម្បីឲ្យ
ដីអាចនាំមកនូវផ្លែ និងធញ្ញជាតិនៅក្នុងរដូវប្រូតកាត់ ។
១៤ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គបានឮពាក្យទាំងឡាយ
[ក]របស់ទូលបង្គំ កាលទូលបង្គំបានទូលថា សូមឲ្យមានអំណត់មួយ
ដើម្បីឲ្យគ្រោះ អាសន្ននៃដាវអាចបានឈប់; ហើយទូលបង្គំដឹងថា
ព្រះអង្គនឹងឮពាក្យទាំងឡាយរបស់ទូលបង្គំ នៅពេលនេះ
ព្រោះព្រះអង្គមានបន្ទូល ថា៖ បើសិនជាប្រជាជននេះប្រែចិត្ត យើង
នឹងលើកលែងឲ្យគេ ។
១៥ ព្រះពរ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយព្រះអង្គទតឃើញថា
ពួកគេបានប្រែចិត្តហើយ ដោយព្រោះអំណត់អត់ និងជម្ងឺ
អាសន្នរោគ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែលកើតឡើងដល់ពួកគេ ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គដកសេចក្ដី
ពិរោធរបស់ព្រះអង្គចេញ ហើយសាកល្បងមើលជាថ្មី បើសិន
ជាពួក គេនឹងបំរើព្រះអង្គឬអី ? ហើយបើយ៉ាងដូច្នោះមែន ឱព្រះ
អម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គអាចប្រទានពរដល់ពួកគេ ស្របតាមព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះ អង្គ ដែលព្រះអង្គបានថ្លែងចុះ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំ
មួយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបំបែរសេចក្ដីពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញ
ពីប្រជាជន ហើយធ្វើឲ្យ[ក]ភ្លៀងធ្លាក់មកលើផែនដី ដរាបដល់វាបាន
នាំមកនូវផល្លានុផលក្នុងរដូវផ្លែ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើត
ឡើងថា វាបាននាំមកនូវធញ្ញជាតិរបស់វា នៅក្នុងរដូវប្រូតកាត់ ។
១៨ ហើយមើលចុះ ប្រជាជនបានអររីករាយ ហើយសរសើរ
ដំកើងដល់ព្រះ ហើយផ្ទៃដែនដីទាំងមូលបានពោរពេញទៅដោយការ
អររីករាយ; ហើយពួកគេបានឈប់រកបំផ្លាញនីហ្វៃទៀត ប៉ុន្តែ
ពួកគេបានគោរពលោកថា ជា[ក]ព្យាការីដ៏ធំម្នាក់ ហើយជាអ្នក
សំណប់នៃព្រះ ដែលមានអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំ ដែល
បានប្រទានឲ្យលោកពីព្រះ ។
១៩ ហើយមើលចុះ លីហៃ ដែលត្រូវជាប្អូនរបស់លោក
ក៏មិន[ក]អន់ជាងលោកប៉ុន្មានទេ ចំពោះការណ៍ទាំងឡាយដែល
ទាក់ទងទៅ នឹងសេចក្ដីសុចរិត ។

២០ ម្ល៉ោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជន
នីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើងទៀតនៅលើដែនដី ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើម កសាងទីកន្លែងទាំងឡាយ ដែលចោលទទេ ហើយបាន
ចាប់ផ្ដើមកើនចំនួនឡើង និងរាលធំឡើង គឺរហូតដល់ពួកគេ
បាននៅពាសពេញ លើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ទាំងខាងជើង និងខាង
ត្បូង ពីសមុទ្រខាងលិច ទៅដល់សមុទ្រខាងកើត ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំមួយ
បានចប់ទៅក្នុងសេចក្ដីសុខសាន្ត ។ ហើយឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំពីរ
បានចាប់ផ្ដើមក្នុងសេចក្ដីសុខសាន្ត; ហើយ[ក]សាសនាចក្របាន
រាលដាលទូទៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងអស់; ហើយប្រជាជនភាគច្រើន
ទាំងសាសន៍នីហ្វៃ និងសាសន៍លេមិន បាននៅក្នុងសាសនាចក្រ;
ហើយពួកគេមានសេចក្ដីសុខសាន្ត ដ៏ធំក្រៃលែងនៅលើដែនដី;
ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំពីរទៅ ។
២២ ហើយពួកគេក៏មានសេចក្ដីសុខសាន្តដែរ នៅក្នុង
ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំបី លើកលែងតែមានការទាស់ទែងគ្នាខ្លះ
អំពីគោលចំណុច ទាំងឡាយនៃលទ្ធិ ដែលត្រូវបានដាក់ដោយ
ពួកព្យាការី ។
២៣ ហើយក្នុងឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំបួន ក៏ចាប់ផ្ដើមមានការវិវា
ទជាខ្លាំង ។ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃ និងលីហៃ
និងបងប្អូនរបស់គេជាច្រើន ដែលដឹងនូវគោលចំណុចពិតនៃលទ្ធិ
ដោយមាន[ក]វិវរណៈជាច្រើនរាល់ៗថ្ងៃ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួក
គេ បានផ្សាយដល់ប្រជាជន ដរាបដល់គេបានបញ្ចប់ការវិវាទ
របស់គេ នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីប៉ែតសិ
បក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ នោះមានពួក
អ្នក បែកចេញពីប្រជាជននីហ្វៃមួយចំនួន ដែលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន
បានចុះចូលទៅខាងសាសន៍លេមិន ហើយបានដាក់ឈ្មោះខ្លួនថា
ជាសាសន៍ លេមិន ហើយមួយចំនួនទៀតផង ដែលជាពូជពង្ស
លេមិនសុទ្ធ ត្រូវបានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងដោយពួកគេ ឬដោយ
ពួកអ្នកបែកចេញ ទាំងនោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមធ្វើសង្គ្រាមមួយ ជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់គេ ។
២៥ ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើឃាតកម្ម និងការប្លន់;
ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេបានបែរទៅក្នុងទីភ្នំ ហើយទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន និងទីកន្លែងសម្ងាត់ៗទាំងឡាយ ដោយបាន

១៣ *ក* ១ ពង្សាវ. ១៨:១, ៤១–៤៦.
១៤ *ក* ហេលេ. ១១:៤.
១៧ *ក* ចោទិ. ១១:១៣–១៧.
១៨ *ក* ហេលេ. ១០:៥–១១.
១៩ *ក* ហេលេ. ៥:៣៦–៤៤.
២១ *ក* ស.ប. សាសនាចក្រនៃព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ.
២៣ *ក* អាលម៉ា ២៦:២២;
គ. និង ស. ១០៧:១៩.

ពួនសម្ងំខ្លួនដើម្បីកុំឲ្យគេរកឃើញ ដោយបានទទួលរាល់ៗថ្ងៃនូវ
ចំនួនមនុស្សបន្ថែម ឲ្យតែមានពួកបែកបាក់ចេញ ដែលបាន
ទៅរកពួកគេ ។
២៦ ម្ល៉ោះហើយ ក្នុងរយៈពេល មែនហើយ គឺក្នុងរយៈពេល
មិនប៉ុន្មានឆ្នាំទេ ពួកគេបានក្លាយទៅជាក្រុមចោរមួយធំដ៏ខ្លាំង;
ហើយពួក គេបានរកផែនការសម្ងាត់ទាំងអស់របស់កាឌីអានតុន;
ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានក្លាយទៅជាពួកចោររបស់កាឌីអានតុន ។
២៧ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកចោរទាំងនេះ បានធ្វើឲ្យមាន
ការខូចខាតដ៏ធំ មែនហើយ គឺការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ នៅក្នុង
ចំណោម ប្រជាជននីហ្វៃ ហើយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
លេមិនផង ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ជាការចាំបាច់ ត្រូវ
តែបញ្ឈប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញនេះ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបាន
បញ្ជូនកង ទ័ពមួយ ដែលមានមនុស្សខ្លាំងពូកែ ឲ្យទៅក្នុង
ទីរហោស្ថាន ហើយទៅលើភ្នំ ដើម្បីរកក្រុមចោរនេះ
ហើយបំផ្លាញពួកវាចោល ។
២៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំដដែលនោះ ពួកគេត្រូវបានរុញច្រានថយ ទៅក្នុងដែនដីផ្ទាល់
របស់គេ វិញ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងដើម
ឆ្នាំទីប៉ែតសិបមួយ ពួកគេបានចេញទៅប្រឆាំងនឹងក្រុមចោរនេះទៀត
ហើយបានបំផ្លាញចោលអស់ជាច្រើន; ហើយពួកគេក៏ត្រូវ
ជួបប្រទះដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ខ្លាំងក្លា ។
៣១ ហើយពួកគេត្រូវបានបង្ខំឲ្យចេញពីទីរហោស្ថាន
ហើយចេញពីភ្នំទាំងឡាយ មកដែនដីទាំងឡាយរបស់ខ្លួនគេវិញ
ដោយព្រោះ ពួកចោរមានចំនួនច្រើនហួសពេក ដែលនៅ
ពាសពេញក្នុងភ្នំ និងទីរហោស្ថាន ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំនេះក៏ចប់ទៅ ។
ហើយពួកចោរនៅតែកើនចំនួនច្រើនឡើងៗ ហើយមាន កម្លាំងជា
ខ្លាំង ដរាបដល់ពួកគេបានតទល់នឹងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃទាំងមូល
និងពលទ័ពសាសន៍លេមិនផង; ហើយពួកគេបាននាំឲ្យ មានការ
ភ័យខ្លាចដ៏ធំ មកលើប្រជាជនដែលនៅលើផ្ទៃដែនដី ។
៣៣ មែនហើយ ព្រោះពួកគេបានទៅរុករានភាគជាច្រើន
នៃដែនដី ហើយបានធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងធំដល់ពួកគេ; មែន
ហើយ បានសម្លាប់មនុស្សជាច្រើន ហើយបានចាប់ពួកអ្នកឯទៀត
យកទៅជាឈ្លើយ នាំចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន មែនហើយ
ហើយជាពិសេស ទៅទៀត គឺពួកស្ត្រី និងកូនចៅរបស់គេ ។
៣៤ ឥឡូវនេះ អំពើអាក្រក់ដ៏ធំនេះ ដែលបានធ្លាក់មក
លើប្រជាជន ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ បាន
ដាស់រំជួលគេទៀត ឲ្យនឹកឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ។
៣៥ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រមទៅ ។
៣៦ ហើយក្នុងឆ្នាំទីប៉ែតសិបពីរ ពួកគេបានចាប់ផ្តើម[ក]ភ្លេចព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទៀត ។ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីប៉ែតសិបបី
ពួកគេបានចាប់ផ្តើមធ្វើអំពើទុច្ចរិតដ៏ខ្លាំង ។ ហើយនៅក្នុង
ឆ្នាំទីប៉ែតសិបបួន ពួកគេមិនបានកែប្រែគំនិតរបស់គេទេ ។
៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំ ពួកគេកាន់តែធ្វើខ្លាំងឡើងៗ នៅក្នុងសេច
ក្តីឆ្មើងឆ្មៃរបស់គេ និងក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ; ម្ល៉ោះហើយ ពួក
គេបាទុំទៀត ចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញ ។
៣៨ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំទៅ ៕

ជំពូកទី ១២

មនុស្សមិននឹងន ហើយឆ្កួតលីលា ហើយឆាប់ធ្វើអាក្រក់ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់វាយផ្ចាលដល់រាស្ត្រទ្រង់ — ភាពឥតការទទេនៃមនុស្ស ប្រៀបធៀបទៅនឹងព្រះចេស្តានៃព្រះ — នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ នោះមនុស្សនឹងបានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ឬក៏ទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦ ម.គ.ស. ។

ម្ល៉ោះហើយ យើងអាចឃើញថា ចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សខុសឆ្គង
ហើយគ្មានភាពនឹងនយ៉ាងណា; មែនហើយ យើងអាចឃើញថា
ព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងសេចក្តីល្អមហិមាដ៏និរន្តរ៍របស់ទ្រង់[ខ] ប្រទានពរ
ហើយធ្វើឲ្យ[ក]ចំរើនឡើងដល់អស់អ្នកណា ដែលដាក់ទីទុកចិត្តរបស់
គេទៅលើទ្រង់ ។
២ មែនហើយ ហើយយើងអាចឃើញថា នៅពេលដែល
ទ្រង់ធ្វើឲ្យរាស្ត្រទ្រង់បានចំរើនឡើង មែនហើយ គឺក្នុងការបង្កើន
ស្រែចំការ របស់គេ ហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងសត្វរបស់គេ
ហើយមាស និងប្រាក់ និងវត្ថុមានតម្លៃសព្វសារពើ និងវត្ថុសិល្បៈ;
លើកលែងជីវិត ឲ្យគេ ហើយដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃ

៣៦ *ក* អាលម៉ា ៤៦:៨.
១២ ១*ក* ២ របា. ២៦:៥; ទំនុក. ១:២–៣.
ខ ទំនុក. ៣៦:៧–៨;
២ នីហ្វៃ ២២:២; ម៉ូសាយ ៤:៦.
ស.ប. ទុកចិត្ត.

នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ; បន្ទន់ចិត្តនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ
ដើម្បីកុំឲ្យពួកវាធ្វើ សង្គ្រាមនឹងពួកគេ; មែនហើយ ហើយ
សរុបសេចក្ដីមក ធ្វើនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ដើម្បីសុខុមាលភាព
និងសុភមង្គលរបស់រាស្ត្រទ្រង់; មែនហើយ នៅពេលនោះហើយ
ដែលពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយបំភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ
ហើយជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងរបស់ គេនូវព្រះដ៏បរិសុទ្ធ —
មែនហើយ ហើយនេះគឺមកពីការងាយស្រួល និងការ
ចំរើនឡើងដ៏ធំហួសប្រមាណរបស់គេ ។
៣ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា លើកលែងតែព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់វាយផ្ចាលរាស្ត្រទ្រង់ ដោយការទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើន មែន
ហើយ លើកលែងតែទ្រង់ធ្វើទោសពួកគេ ដោយសេចក្ដីស្លាប់
និងដោយភេរវកម្ម និងដោយអំណត់អត់ និងដោយជម្ងឺ
អាសន្នរោគគ្រប់បែប យ៉ាង នោះពួកគេនឹងពុំនឹកឃើញដល់
ទ្រង់ឡើយ ។
៤ ឱកូនចៅមនុស្សអើយ ម្ដេចក៏ឆ្កួតលីលា និងអសារឥតការ
និងអាក្រក់ និងដូចអារក្សម្ល៉េះ ហើយឆាប់ធ្វើអំពើទុច្ចរិត តែកម្រ
ធ្វើ អំពើល្អទៅវិញ; មែនហើយ គឺឆាប់ស្ដាប់តាមពាក្យសំដីនៃជន
អាក្រក់ ហើយភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍
នៃ លោកិយ!
៥ មែនហើយ គឺឆាប់លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃ; មែន
ហើយ គឺឆាប់អួតអាង ហើយធ្វើនូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៃអំពើដែល
ទុច្ចរិត; តែពួកគេកម្រនឹកឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ
ឬយកត្រចៀកស្ដាប់តាមដំបូន្មានរបស់ទ្រង់ មែនហើយ គឺកម្រ
ដើរតាមផ្លូវ ទាំងឡាយខាងប្រាជ្ញាទៅវិញ ។
៦ មើលចុះ ពួកគេពុំមានបំណងចង់ឲ្យព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ
របស់គេ ដែលបានបង្កើតគេមក គ្រប់គ្រង និងអភិបាលលើពួក
គេទេ; ទោះជាទ្រង់មានការណ៍ល្អដ៏ធំ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដល់ពួកគេក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំយកជាការ នូវដំបូន្មានទាំង
ឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេពុំមានបំណងចង់ឲ្យទ្រង់ ធ្វើជាអ្នក
នាំផ្លូវពួកគេឡើយ ។
៧ ឱភាពឥតការទទេនៃកូនចៅមនុស្ស អ្វីក៏ធំធេងម្ល៉េះ; មែន
ហើយ គឺពួកគេអន់ជាងធូលីដីទៅទៀត ។
៨ ត្បិតមើលចុះ ធូលីដីធ្វើចលនាពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ
បែកគ្នាជាពីរ តាមបញ្ជារបស់ព្រះដ៏មហិមា និងដ៏គង់នៅអស់កល្ប
ជានិច្ចរបស់យើង ។
៩ មែនហើយ មើលចុះ តាមព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់
ភ្នំតូច និងភ្នំធំញ័រ ហើយរញ្ជួយ ។
១០ ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃសម្លេងរបស់ទ្រង់ វាបែកចេញ
ហើយក្លាយទៅជារាបស្មើ មែនហើយ គឺដូចជាច្រកភ្នំដូច្នោះ ។
១១ មែនហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃសម្លេងរបស់ទ្រង់ ផែនដី
ទាំងមូលរង្គើ ។
១២ មែនហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃសម្លេងរបស់ទ្រង់ គ្រឹះរណ្ដំ
គឺរហូតដល់ចំកណ្ដាល ។
១៣ មែនហើយ ហើយបើសិនជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅ
កាន់ផែនដីថា — ចូរធ្វើចលនា — វានឹងធ្វើចលនា។
១៤ មែនហើយ បើសិនជាទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ផែនដីថា —
ចូរថយក្រោយ ដើម្បីវាពន្យាថ្ងៃឲ្យបានច្រើនម៉ោង — នោះនឹង
បានសំរេច;
១៥ ម្ល៉ោះហើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ផែនដីថយក្រោយ
ហើយវាហាក់បីដូចជាធ្វើឲ្យមនុស្សឃើញថា ព្រះអាទិត្យឈរនៅ
នឹងមួយកន្លែង; មែនហើយ ហើយមើលចុះ ការណ៍នេះ
គឺដូច្នោះមែន; ព្រោះពិតប្រាកដមែន គឺផែនដីដែលធ្វើចលនា
ហើយមិនមែន ព្រះអាទិត្យទេ ។
១៦ ហើយក៏មើលចុះ បើសិនជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់
ទឹកនៃទីជំរៅដ៏ធំថា — ចូរឯងរីងស្ងួតទៅ — នោះនឹងបាន
សំរេច ។

២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
ខ អាលម៉ា ៥:៥៣;
៣ នីហ្វៃ ២៨:៣៥.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:២១;
គ. និង ស. ៩៨:២១; ១០១:៨.
ខ អេម៉ុស ៤:៦–១១.
៤ *ក* និក្ខ. ៣២:៨.
ខ ម៉ាថាយ ១៥:១៩;
ហេព្រើរ ៣:១២.
៥ *ក* សុភា. ២៩:២៣.
ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
ខ ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
៦ *ក* អេសាយ ៤៥:៩;
គ. និង ស. ៥៨:៣០;
ម៉ូសេ ៧:៣២–៣៣.
ខ គ. និង ស. ៦០:៤.
៧ *ក* អេសាយ ៤០:១៥, ១៧;
ម៉ូសាយ ៤:១៩;
ម៉ូសេ ១:១០.
៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២២:១០.
១០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៤៦.
១១ *ក* មរមន ៥:២៣;
អេធើរ ៤:៩.
១៤ *ក* យ៉ូស្វេ ១០:១២–១៤.
ខ អេសាយ ៣៨:៧–៨.
គ ២ពង្សាវ. ២០:៨–១១.
១៦ *ក* ម៉ាថាយ ៨:២៧.
ខ អេសាយ ៤៤:២៧; ៥១:១០.

១៧ មើលចុះ បើសិនជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ភ្នំនេះថា —
ចូរឯងផុសឡើងខ្ពស់ ហើយរលំ[ក] និងធ្លាក់ទៅលើទីក្រុងនោះ
ដើម្បីវាត្រូវកប់ — មើលចុះ វានឹងបានសំរេច ។
១៨ ហើយមើលចុះ បើសិនជាមនុស្សម្នាក់លាក់[ក]កំណប់មួយ
នៅក្នុងដី ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា — ចូរឲ្យវា
ត្រូវបណ្ដា សាចុះ ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកដែលបាន
លាក់វា — មើលចុះ វានឹងត្រូវបណ្ដាសា ។
១៩ ហើយបើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលថា —
ឯងត្រូវបណ្ដាសាហើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណារកឃើញឯងឡើយ
ចាប់ពីពេលនេះ និងរហូតតទៅ — មើលចុះ គ្មានអ្នក
ណារកវាឃើញទេ ចាប់ពីពេលនោះ និងរហូតតទៅ ។
២០ ហើយមើលចុះ បើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះ
បន្ទូលទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ថា — ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំង
ឡាយរបស់ អ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវបណ្ដាសារហូតតទៅ —
នោះនឹងត្រូវបានសំរេច ។
២១ ហើយបើសិនជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលថា —
ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវ
កាត់ ចេញពីវត្តមានរបស់យើង — ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យវាត្រូវបាន
សំរេចដូច្នោះ ។
២២ ហើយវេទនាដល់ជនណា ដែលទ្រង់ប្រាប់ដូច្នោះ ព្រោះ
គឺជាជននេះហើយដែលនឹងធ្វើអំពើទុច្ចរិត ហើយជននោះមិន
អាចបាន សង្គ្រោះឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយហេតុនេះ
ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាចបានសង្គ្រោះ ទើបការប្រែចិត្តត្រូវបាន
ប្រកាសមក ។
២៣ ហេតុដូច្នេះហើយ មានពរហើយដល់អស់អ្នកណា
ដែលនឹងប្រែចិត្ត ហើយប្រុងស្ដាប់តាមសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់[ក]
ជាព្រះរបស់គេ ព្រោះគឺគេទាំងនេះហើយដែលនឹងបាន
សង្គ្រោះ ។
២៤ ហើយសូមឲ្យព្រះ ក្នុងភាពពោរពេញដ៏ធំរបស់ទ្រង់
អនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សអាចបាននាំទៅកាន់ការប្រែចិត្ត និងកិច្ច[ក]ការល្អ
ទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានសាងឡើងវិញ ពីគុណមួយ
ទៅគុណមួយ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ។
២៥ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ ។ ប៉ុន្តែ
យើងអានថា នៅក្នុងថ្ងៃដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ មាន
មនុស្សខ្លះ ដែលនឹងត្រូវបោះបង់ចោល មែនហើយ ជាអ្នកដែល
នឹងត្រូវបណ្ដេញចេញ ពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។
២៦ មែនហើយ ជាអ្នកដែលនឹងត្រូវដាក់ឲ្យនៅក្នុងស្ថានភាព
នៃសេចក្ដីវេទនាដ៏មិនចេះមិនចេះហើយ ដោយបំពេញនូវពាក្យទាំង
ឡាយដែលថា៖ អស់អ្នកណាដែលធ្វើល្អ នឹងមានជីវិតដ៏[ខ]អស់ក
ល្បជានិច្ច ហើយអស់អ្នកណាដែលធ្វើអាក្រក់ នឹងមានសេចក្ដី
ជាប់ ទោសដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ ហើយគឺយ៉ាងដូច្នោះមែន ។
អាម៉ែន ៕

ពាក្យព្យាករណ៍នៃសាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិន ដល់ពួក សាសន៍នីហ្វៃ ។

មានរួមនៅក្នុងជំពូកទី ១៣ ទៅ ១៥

ជំពូកទី ១៣

សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិន ព្យាករអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត — ពួកគេ និងទ្រព្យសម្បត្តិ របស់គេត្រូវបណ្ដាសា — ពួកគេបដិសេធ ហើយចោលថ្មទៅលើពួកព្យាការី, ត្រូវហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញដោយពួកអារក្សប្រៃត, ហើយស្វែងរក សុភមង្គលក្នុងការធ្វើអំពើទុច្ចរិត ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំមួយ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃនៅតែ[ក]ធ្វើអំពើទុច្ចរិត
មែនហើយ ជាអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំ នៅពេលដែលពួកសាសន៍លេមិន
បានគោរពយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ក្នុងការកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ
នៃព្រះ ស្របតាម ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនោះ មាន
ជនម្នាក់ឈ្មោះ សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិន បានចូលមក
ដែនដី សារ៉ាហិមឡា ហើយបានចាប់ផ្ដើមផ្សាយទៅកាន់
ប្រជាជន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាន
ផ្សាយប្រាប់ប្រជាជន អស់ជាច្រើនថ្ងៃ អំពីការប្រែចិត្ត ហើយពួក
គេបានបណ្ដេញលោកចេញ ហើយលោកជិតតែត្រឡប់ទៅកាន់
ដែនដីលោកវិញ ។

១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១០.
១៨ *ក* មរមន ១:១៨; អេធើរ ១៤:១.
ខ ហេលេ. ១៣:១៧.
២៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
២៤ *ក* ស.ប. ព្រះគុណ.
២៦ *ក* ម៉ាថាយ ២៥:៤៦;
យ៉ូហាន ៥:២៨–២៩; រ៉ូម ៦:១៣.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជាប់ទោស.
១៣ ១*ក* ហេលេ. ១៥:៤–៥.

៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ សម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺដល់លោកថា លោកត្រូវត្រឡប់ទៅវិញ ហើយព្យាករដល់ប្រជាជនអំពីអ្វីៗ ដែលនឹង[ក] មកសណ្ឋិតក្នុងចិត្តលោក ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំព្រមឲ្យលោកចូលមកក្នុងទីក្រុងទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានឡើងទៅលើកំផែងក្រុង ហើយបានលើកដៃលោក ហើយបានស្រែកដោយសម្លេងខ្លាំងៗ ហើយបានព្យាករដល់ប្រជាជនអំពីអ្វីៗ ដែលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានដាក់ក្នុងចិត្តលោក ។

៥ ហើយលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើលចុះ ខ្ញុំជាសាំយូអែល សាសន៍លេមិន និយាយប្រាប់នូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានដាក់មកក្នុងចិត្តខ្ញុំ; ហើយមើលចុះ ទ្រង់បានដាក់ពាក្យមកក្នុងចិត្តខ្ញុំឲ្យនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននេះថា ដាវ[ក]នៃ សេចក្ដីយុត្តិធម៌ត្រូវព្យួរនៅលើប្រជាជននេះ; ហើយរយៈពេលបួនរយឆ្នាំនឹងមិនកន្លងផុតទៅទេ លើកលែងតែដាវនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ធ្លាក់មកលើប្រជាជននេះ ។

៦ មែនហើយ ការ[ក]បំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ កំពុងតែរង់ចាំប្រជាជននេះ ហើយវាពិតជានឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជននេះ ហើយគ្មានអ្វី អាចជួយសង្គ្រោះប្រជាជននេះបានឡើយ លើកលែងតែការប្រែចិត្ត និងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពិតជានឹង យាងមកលោកិយ ហើយរងទុក្ខនូវការឈឺចាប់ជាច្រើនប្រការ ហើយត្រូវសុគតជំនួសរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។

៧ ហើយមើលចុះ ទេវតា[ក]មួយនៃព្រះអម្ចាស់ បានប្រកាសរឿងនេះដល់ខ្ញុំ ហើយលោកបាននាំដំណឹងដ៏រីករាយ មកដល់ព្រលឹងខ្ញុំ ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំត្រូវបានចាត់ឲ្យមកជួបអ្នក ដើម្បីប្រកាសប្រាប់រឿងនេះដល់អ្នកផង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមានដំណឹងដ៏រីករាយ ទាំងនេះ; ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាពុំព្រមទទួលខ្ញុំសោះ ។

៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ដោយមកពីការរឹងទទឹងនៅក្នុងចិត្ត របស់ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ ហើយលើកលែងតែគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ យើងនឹង[ក]ដកយកពាក្យរបស់យើងចេញពីគេ ហើយយើងនឹងដកយកព្រះវិញ្ញាណ របស់យើងចេញពីគេដែរ ហើយយើងនឹងពុំអត់ឱនឲ្យពួកគេតទៅទៀតឡើយ ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យបងប្អូនរបស់គេ មានចិត្តទាស់ នឹងគេវិញ ។

៩ ហើយនឹងពុំ[ក]ហួសពីបួនរយឆ្នាំទេ យើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេត្រូវវាយ មែនហើយ យើងនឹងដាក់ទោសដល់ពួកគេ ដោយដាវនិង ដោយអំណត់អត់ និងដោយជម្ងឺអាសន្នរោគ ។

១០ មែនហើយ យើងនឹងដាក់ទោសពួកគេ ក្នុងសេចក្ដីពិរោធដ៏ខ្លាំងរបស់យើង ហើយពេលនោះ ពួកជនទាំងឡាយនៃតំណ[ក]ទីបួន នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាអ្នកដែលនឹងរស់នៅ ដើម្បីមើលការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងរបស់អ្នក; ហើយការណ៍នេះនឹងកើត ឡើងជាប្រាកដ លើកលែងតែអ្នកប្រែចិត្ត ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ; ហើយពួកជនក្នុងតំណទីបួននឹងបណ្ដាលឲ្យមានការ បំផ្លិចបំផ្លាញដល់អ្នករាល់គ្នា ។

១១ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ប៉ុន្តែបើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់[ក]មករកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកវិញ នោះយើងនឹងដកសេចក្ដីពិរោធរបស់យើងចេញ; មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មានពរហើយដល់អស់អ្នកណា ដែលប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកយើងវិញ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកណា ដែលមិនប្រែចិត្តវិញ ។

១២ មែនហើយ វេទនា[ក]ដល់ទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាដ៏ធំនេះ; ត្បិតមើលចុះ គឺដោយសារពួកជនសុចរិត ទើបវាបានសង្គ្រោះ; ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មែនហើយ វេទនាដល់ទីក្រុងដ៏ធំនេះ ត្បិតយើងឃើញមនុស្សជាច្រើន មែនហើយ គឺភាគច្រើននៃ ទីក្រុងដ៏ធំនេះ នឹងពង្រឹងចិត្តរបស់គេទាស់នឹងយើង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។

១៣ ប៉ុន្តែ មានពរហើយ ដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងប្រែចិត្ត ត្បិតយើងនឹងទុកជីវិតដល់គេ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាពុំមែនដោយ សារពួកសុចរិត ដែលនៅក្នុងទីក្រុងដ៏ធំនេះទេ មើលចុះ យើងនឹងធ្វើឲ្យភ្លើង[ក]ធ្លាក់ចុះមកពីលើមេឃ ហើយបំផ្លាញទីក្រុងនេះទៅហើយ ។

៣ *ក* គ. និង ស. ១០០:៥.
៥ *ក* អាលម៉ា ៦០:២៩; ៣ នីហ្វៃ ២:១៩.
៦ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១០–១៤; ហេលេ. ១៥:១៧.
៧ *ក* អាលម៉ា ១៣:២៦.
ខ អេសាយ ៥២:៧.
៨ *ក* ហេលេ. ៦:៣៥.
៩ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១០–១២.
១០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១២; ២ នីហ្វៃ ២៦:៩; ៣ នីហ្វៃ ២៧:៣២.
១១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១០:៥–៧.
១២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:៨, ២៤; ៩:៣.
១៣ *ក* លោកុ. ១៩:២៤; ២ ពង្សាវ. ១:៩–១៦; ៣ នីហ្វៃ ៩:១១.

១៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដោយសារតែពួកសុចរិត ទើបវាត្រូវបានទុក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ពេលវេលានឹងមកដល់ គឺពេលដែលអ្នករាល់គ្នានឹងបណ្ដេញពួកសុចរិតចេញពីចំណោមពួកអ្នករាល់គ្នា លំដាប់នោះ អ្នកនឹងទុំដល់ស្មើនឹងការបំផ្លិចបំផ្លាញចោលហើយ; មែនហើយ វេទនាដល់ទីក្រុងដ៏ធំនេះ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ដែលនៅ ក្នុងនោះ ។

១៥ មែនហើយ ហើយវេទនាដល់ទីក្រុងគេឌាន ព្រោះអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងនោះ ។

១៦ មែនហើយ ហើយវេទនាដល់ទីក្រុងទាំងអស់ ដែលនៅលើដែនដីជុំវិញ ដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃគ្រងលើ ពីព្រោះមកពីអំពើ ទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ ដែលមាននៅក្នុងនោះ ។

១៧ ហើយមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា បណ្ដាសាមួយនឹងធ្លាក់មកលើដែនដីនេះ ពីព្រោះដោយយល់ដល់ប្រជាជនដែលនៅលើដែនដីនោះ មែនហើយ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ មែនហើយ គឺព្រះដ៏ពិត និងមហិមារបស់យើង ទ្រង់មានព្រះ បន្ទូលថា អស់អ្នកណាដែលលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយនៅក្នុងដី នោះនឹងពុំអាចរកវាឃើញវិញឡើយ ពីព្រោះមកពីបណ្ដាសាដ៏ធំ ដល់ដែនដី លើកលែងតែជននោះជាជនសុចរិត ហើយលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់ព្រះអម្ចាស់ ។

១៩ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងចង់ឲ្យពួកគេលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេដល់យើង; ហើយមានបណ្ដាសាដល់ពួក អ្នកដែលពុំលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិខ្លួនដល់យើង; ព្រោះគ្មានអ្នកណាលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើងបានឡើយ លើកលែងតែពួកជនសុចរិត ប៉ុណ្ណោះ; ហើយអ្នកណាដែលពុំលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើងទេ ជននោះត្រូវបណ្ដាសាហើយឯទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ក៏ត្រូវបណ្ដាសា ដែរ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចរកឃើញទ្រព្យសម្បត្តិនោះវិញឡើយ ពីព្រោះមកពីបណ្ដាសាដល់ដែនដី ។

២០ ហើយថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ដែលពួកគេនឹងលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយរបស់គេ ពីព្រោះពួកគេបានភ្ជាប់ចិត្តគេទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ; ហើយពីព្រោះពួកគេបានភ្ជាប់ចិត្តទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយនឹងលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន នៅពេលពួកគេរត់គេច ចេញពីពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកគេ; ពីព្រោះគេពុំលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើង នោះពួកគេនឹងត្រូវបណ្ដាសា និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ក៏ត្រូវបណ្ដាសាដែរ; ហើយនៅថ្ងៃនោះពួកគេនឹងត្រូវវាយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ។

២១ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាដែលជាប្រជាជននៃទីក្រុងដ៏ធំនេះអើយ ហើយចូរប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំចុះ; មែនហើយ ចូរប្រុងស្ដាប់នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលចុះ; ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបណ្ដាសា ពីព្រោះមកពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នក ហើយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកក៏ត្រូវបណ្ដាសាដែរ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានភ្ជាប់ចិត្តអ្នកទៅ លើទ្រព្យទាំងនោះ ហើយពុំបានស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រទានមកដល់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ។

២២ អ្នករាល់គ្នាពុំនឹករឭកដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកនូវអ្វីៗដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹករឭកដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករហូត ហើយពុំបានថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ចំពោះទ្រព្យទាំងនេះឡើយ; មែនហើយ ចិត្តរបស់អ្នកពុំផ្ចង់ឆ្ពោះទៅរកព្រះអម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែប៉ោងឡើង ដោយការឆ្មើងឆ្មៃដ៏ធំ នាំទៅដល់ការអួតអាង សេចក្ដីក្រអឺតក្រទម ការឈ្នានីស ការបែកបាក់ ព្យាបាទ ការបៀតបៀន និងឃាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ។

២៣ ដោយព្រោះហេតុនេះហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើឲ្យបណ្ដាសាត្រូវមានមកលើដែនដីនេះ និងមានមកលើទ្រព្យរបស់អ្នក ផង ហើយនេះក៏មកតែពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ ។

២៤ មែនហើយ វេទនាដល់ប្រជាជននេះ ពីព្រោះពេលនេះបានមកដល់ហើយ គឺពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបណ្ដេញពួកព្យាការីចេញ ហើយចំអកឡកឡឺយដល់គេ និងចោលថ្មទៅលើគេ និងសម្លាប់គេ និងធ្វើនូវអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាងដល់គេ គឺដូចគ្នានឹងពួកគេបាន ធ្វើកាលពីជំនាន់ដើមដែរ ។

២៥ ហើយឥឡូវនេះ កាលអ្នករាល់គ្នានិយាយ នោះអ្នក

១៧ *ក* ហេលេ. ១២:១៨.
១៨ *ក* មរមន ១:១៨;
អេធើរ ១៤:១.
២១ *ក* ស.ប. ប្រុងស្ដាប់.
២២ *ក* លូកា ១២:៣៤.
ស.ប. ទ្រព្យសម្បត្តិ; សេចក្ដីប្រកបដោយលោកិយ.
ខ ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
គ ស.ប. ច្រណែន.
២៤ *ក* ២ របា. ៣៦:១៥–១៦;
១ នីហ្វៃ ១:២០.

និយាយថា៖ បើសិនពួកយើងរស់នៅក្នុងជំនាន់[ក]ពួកអយ្យកោយើង
ពីជំ នាន់ដើម នោះយើងច្បាស់ជាពុំបានសម្លាប់ពួកព្យាការីទេ;
យើងពុំបានចោលថ្មទៅលើគេ ហើយពុំបានបណ្ដេញគេចេញទេ ។
២៦ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាអាក្រក់ជាងពួកគេទៅទៀត;
ត្បិតប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់មានព្រះជន្មរស់នៅ បើសិនជាមាន
[ក]ព្យាការីណា មួយមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយប្រកាស
ប្រាប់ដល់អ្នកនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីអំពើ
បាបទាំងឡាយ និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់អ្នក នោះអ្នករាល់
គ្នា[ខ]ខឹងនឹងលោក ហើយបណ្ដេញលោកចេញ
និងស្វែងរកគ្រប់មធ្យោបាយ ដើម្បីបំផ្លាញលោកចោល; មែន
ហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា លោកជា[គ]ព្យាការីក្លែងក្លាយ
ហើយថាលោកជាមនុស្សមានបាប និងជាមនុស្សរបស់អារក្ស
ទៅវិញ ពីព្រោះលោកបាន[ឃ]ធ្វើបន្ទាល់ថា ការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នក
គឺអាក្រក់ ។
២៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ បើសិនជាមានមនុស្សណាម្នាក់មកក្នុង
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយនិយាយថា៖ ចូរធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយ
នឹងគ្មាន អំពើទុច្ចរិតអីទេ; ចូរធ្វើយ៉ាងនោះ ហើយអ្នកនឹងពុំរងទុក្ខ
សោះ; មែនហើយ អ្នកនោះនឹងនិយាយថា៖ ចូរដើរតាម
ការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់ អ្នកផ្ទាល់ចុះ; មែនហើយ ហើយ
ចូរដើរតាមការឆ្មើងឆ្មៃនៃភ្នែករបស់អ្នកចុះ និងធ្វើអ្វីក៏ដោយដែល
ចិត្តអ្នកចង់ — ហើយបើសិនជា មនុស្សណាម្នាក់មកក្នុង
ចំណោមពួកអ្នក ហើយនិយាយ[ក]ដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នា
នឹងទទួលគេ ហើយនិយាយថា គេជាព្យាការីមួយ ។
២៨ មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងលើកដំកើងអ្នកនោះ ហើយ
អ្នករាល់គ្នានឹងឲ្យដល់អ្នកនោះ នូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន; អ្នក
រាល់គ្នានឹង ឲ្យដល់ អ្នកនោះ នូវមាសរបស់អ្នក និងប្រាក់របស់អ្នក
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបំពាក់អ្នកនោះ នូវប្រដាប់ស្លៀក[ក]ពាក់ដ៏មាន
តម្លៃ; ហើយ ពីព្រោះអ្នកនោះនិយាយពាក្យបញ្ជោរដល់អ្នក
ហើយប្រាប់ថាអ្វីៗបានស្រួលទាំងអស់ហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង
ពុំរកឃើញកំហុស របស់គេឡើយ ។
២៩ ឱពួកអ្នកដែលជាតំណមនុស្សទុច្ចរិតនិងខូចអើយ; ពួកអ្នក
ដែលជាពួកជនរឹងទទឹង និងចចេសអើយ ចុះតើអ្នករាល់
គ្នាយល់ថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងអត់ទ្រាំឲ្យពួកអ្នកដល់ណាទៅ ?
មែនហើយ តើ[ខ]អ្នករាល់គ្នានឹងបណ្ដោយឲ្យខ្លួន ដឹកនាំដោយ[ក]ពួក
ឆ្កួតវង្វេង និងពួក ខ្វាក់ដល់ណាទៅ ? មែនហើយ តើអ្នករាល់
គ្នា[គ]រើសភាពងងឹតជាជាង[ឃ]ពន្លឺដល់ណាទៅ ?
៣០ មែនហើយ មើលចុះ សេចក្ដីពិរោធនៃព្រះអម្ចាស់ បាន
ឆេះឡើងទាស់នឹងអ្នកហើយ; មើលចុះ ទ្រង់បានដាក់បណ្ដាសា
ដល់ដែន ដីនេះ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នា ។
៣១ ហើយមើលចុះ ដល់ពេលទ្រង់ដាក់បណ្ដាសា ដល់ទ្រព្យ
របស់អ្នករាល់គ្នាហើយ ដើម្បីឲ្យទ្រព្យទាំងនោះ ទៅជារអិល
ដើម្បីកុំ ឲ្យអ្នករាល់គ្នាកាន់វាជាប់; ហើយនៅក្នុងពេលអ្នក
ធ្លាក់ទៅក្នុងការក្រខ្សត់ នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចរក្សាទុកបានទេ ។
៣២ ហើយនៅថ្ងៃដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាក់ទៅក្នុងការក្រខ្សត់
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់; ហើយអ្នករាល់គ្នា
អំពាវនាវដោយឥតបានប្រយោជន៍ ព្រោះការកំសត់របស់អ្នក
បានមកដល់អ្នកហើយ ឯការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នក ក៏មានច្បាស់;
ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងយំ ហើយទ្រហោយំនៅក្នុង
ថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ។
ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងស្រែកថ្ងូរថា៖
៣៣ ឱ[ក]គួរណាស់[ខ]តែខ្ញុំបានប្រែចិត្ត ហើយពុំបានសម្លាប់ពួក
ព្យាការី និងពុំបានចោលថ្មទៅលើគេ និងបណ្ដេញគេចេញទេ ។
មែនហើយ នៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា៖ ឱគួរណាស់
តែយើង បាននឹកឃើញដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់យើង នៅ
ថ្ងៃដែលទ្រង់ប្រទាន ទ្រព្យសម្បត្តិដល់យើង ហើយនៅពេលនោះ
ទ្រព្យសម្បត្តិនោះច្បាស់ជាវានឹងមិនរអិល ដែលត្រូវឲ្យយើង
បាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ឡើយ; ត្បិតមើលចុះ ទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់យើងបានបាត់បង់ពីយើងអស់ទៅហើយ ។
៣៤ មើលចុះ យើងដាក់គ្រឿងឧបករណ៍មួយនៅទីនេះ
ហើយស្អែកឡើងវាទៅបាត់; ហើយមើលចុះ ដាវរបស់យើង
ក៏បាត់ពី យើងអស់ នៅថ្ងៃដែលយើងរកវាដើម្បីច្បាំង ។
៣៥ មែនហើយ យើងបានលាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយ
របស់យើង ហើយវាបានរអិលចេញទៅបាត់ពីយើង ពីព្រោះមក
ពីបណ្ដាសា ដល់ដែនដីនេះ ។
៣៦ ឱគួរណាស់តែយើងបានប្រែចិត្ត នៅថ្ងៃដែលព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់យើង; ត្បិតមើលចុះ ដែនដីនេះត្រូវ

២៥ ក កិច្ចការ ៧:៥១.
២៦ ក ២ របា. ១៨:៧; លូកា ១៦:៣១.
ខ អេសាយ ៣០:៩–១០.
គ ម៉ាថាយ ១៣:៥៧.
ឃ កាឡាទី ៤:១៦.
២៧ ក មីកា ២:១១.
ស.ប. ឧបាយកលផ្ញែកសង្ឃ.
២៨ ក ២ ធីម៉ូ. ៤:៣–៤.
២៩ ក ២ នីហ្វៃ ២៨:៩.
ខ ម៉ាថាយ ១៥:១៤.
គ យ៉ូហាន ៣:១៩.
ឃ យ៉ូប ២៤:១៣.
៣១ ក មរមន ១:១៧–១៨.
៣៣ ក មរមន ២:១០–១៥.
ខ ម៉ាថាយ ២៣:៣៧.

បណ្ដាសា ហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងបានក្លាយទៅជារអិល
ហើយយើងពុំអាចកាន់បានឡើយ ។
៣៧ មើលចុះ យើងត្រូវហ៊ុមព័ទ្ធជុំវិញ ដោយអារក្សប្រែត
មែនហើយ យើងត្រូវព័ទ្ធជុំវិញដោយពួកទេវតារបស់ជន ដែល
បានស្វែង រកបំផ្លាញព្រលឹងរបស់យើង ។ មើលចុះ អំពើទុច្ចរិត
របស់យើង មានភាពធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
តើទ្រង់ពុំអាចដកព្រះ ពិរោធ ពីយើងចេញបានទេឬ ? ហើយនេះ
គឺជាពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ។
៣៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ [ក]ថ្ងៃសាកល្បងរបស់អ្នករាល់គ្នា បាន
កន្លងទៅហើយ; អ្នករាល់គ្នាបាន[ខ]បង្អែរបង្អង់ថ្ងៃ នៃសេច
ក្ដីសង្គ្រោះ របស់អ្នក រហូតដល់ហួសពេលជាអស់កល្បជានិច្ចទៅ
ហើយឯការបំផ្លិចបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នា ក៏មានយ៉ាងច្បាស់; មែន
ហើយ ព្រោះ អ្នករាល់គ្នាបាន ស្វែងរកនៅក្នុងថ្ងៃទាំង
អស់នៃជីវិតរបស់អ្នក នូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាពុំអាចយកបាន;
ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្វែង រក[គ]សុភមង្គល ដោយធ្វើ អំពើទុច្ចរិត
ដែលជាការផ្ទុយនឹងធម្មជាតិនៃសេចក្ដីសុចរិតនោះ ដែលមាននៅ
ក្នុងអ្នកត្រួតត្រាដ៏មហិមា និងដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ចនៃ យើង ។
៣៩ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប្រជាជននៃដែនដីនេះអើយ សូម
អ្នករាល់គ្នាស្ដាប់ឮពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំចុះ! ហើយខ្ញុំសូមអធិស្ឋាន
ឲ្យសេចក្ដីពិរោធនៃព្រះអម្ចាស់ បានបែរចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ហើយសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រែចិត្ត ហើយបានសង្គ្រោះចុះ ៕

ជំពូកទី ១៤

សាំយូអែលព្យាករថាមានពន្លឺនៅក្នុងពេលយប់ ហើយមានផ្កាយថ្មីមួយនៅវេលាកំណើតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ — ព្រះគ្រីស្ទប្រោសលោះមនុស្ស ពីសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណ — ទីសំគាល់ទាំងឡាយអំពីការសុគតរបស់ទ្រង់ គឺមានភាពងងឹតក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ ការបែកថ្មទាំងឡាយ និងចលាចលដ៏ធំនៃធម្មជាតិ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]សាំយូអែល ជា
សាសន៍លេមិន បានព្យាករនូវរឿងដ៏មហិមាជាច្រើនទៀត ដែល
ពុំអាច សរសេរទុកបានឡើយ ។
២ ហើយមើលចុះ លោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
មើលចុះ ខ្ញុំឲ្យទីសំគាល់មួយដល់អ្នករាល់គ្នា; ត្បិតទៅប្រាំឆ្នាំទៀត
ហើយ មើលចុះ ពេលនោះព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់នឹងយាង
មកប្រោសលោះអស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។
៣ ហើយមើលចុះ នេះខ្ញុំនឹងឲ្យ[ក]ទីសំគាល់មួយដល់អ្នករាល់គ្នា
គឺនៅពេលទ្រង់នឹងយាងមក; ត្បិតមើលចុះ គឺនឹងមាន
ពន្លឺដ៏មហិមានៅ លើមេឃ ដរាបដល់ក្នុងពេលយប់មុនទ្រង់នឹង
យាងមក គឺពុំមានភាពងងឹតឡើយ ដរាបដល់វាមានសភាព
ដូចជាពេលថ្ងៃចំពោះមនុស្ស ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ នឹងមានមួយថ្ងៃ និងមួយយប់ និងមួយថ្ងៃ
ហាក់បីដូចជាមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ គឺគ្មានយប់ទេ; ហើយនេះ
នឹងទៅជាទី សំគាល់មួយដល់អ្នករាល់គ្នា; ព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹង
ដឹងនូវពេលថ្ងៃរះ និងថ្ងៃលិចផង; ហេតុដូច្នេះហើយ គេនឹងដឹង
យ៉ាងច្បាស់ថា នឹងមានពីរថ្ងៃ និងមួយយប់; ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ យប់នោះពុំងងឹតឡើយ ហើយគឺជាយប់មុនពេល
[ក]ទ្រង់នឹងប្រសូតមក ។
៥ ហើយមើលចុះ នឹងមាន[ក]ផ្កាយថ្មីមួយរះឡើង គឺជាផ្កាយមួយ
ដែលអ្នករាល់គ្នាពុំដែលបានឃើញសោះ; ហើយនេះនឹងទៅជាទី
សំគាល់មួយដល់អ្នក ។
៦ ហើយមើលចុះ នេះពុំទាន់អស់នៅឡើយទេ គឺនឹងមាន
ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យជាច្រើនទៀតនៅលើមេឃ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នករាល់គ្នានឹង
មានការភ្ញាក់ផ្អើល ហើយងឿងឆ្ងល់ ដរាបដល់អ្នករាល់
[ក]គ្នាដួលទៅលើដី ។
៨ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណា
[ក]ដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកនោះនឹងមានជីវិត
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។
៩ ហើយមើលចុះ ម្ល៉ោះហើយបានជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា
ដល់ខ្ញុំ តាមរយៈទេវតារបស់ទ្រង់ថា ខ្ញុំត្រូវនាំយករឿងនេះ មក
ប្រាប់ អ្នករាល់គ្នា; មែនហើយ ទ្រង់បានបញ្ជាថា ខ្ញុំត្រូវព្យាករនូវ
រឿងទាំងនេះដល់អ្នក; មែនហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់
ខ្ញុំថា៖ ចូរស្រែកប្រកាសប្រាប់ប្រជាជននេះ ឲ្យប្រែចិត្ត
ហើយរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ចុះ ។

៣៨ *ក* មរមន ២:១៥.
ខ អាលម៉ា ៣៤:៣៣–៣៤.
គ អាលម៉ា ៤១:១០–១១.
១៤ ១*ក* ហេលេ. ១៣:២.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១:១៥.
៤ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើត និងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
៥ *ក* ម៉ាថាយ ២:១–២; ៣ នីហ្វៃ ១:២១.
៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១:១៦–១៧.
៨ *ក* យ៉ូហាន ៣:១៦.

១០ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះខ្ញុំជាសាសន៍លេមិន ហើយបាន
និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា នូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់ បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ហើយពីព្រោះពាក្យនោះធ្ងន់ធ្ងរ
ចំពោះអ្នក នោះអ្នករាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ហើយស្វែងរកបំផ្លាញខ្ញុំ
ហើយបានបណ្ដេញខ្ញុំ ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៅវិញ ។
១១ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានឮពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំ ព្រោះដោយ
គោលបំណងនេះហើយ បានជាខ្ញុំឡើងមកលើកំផែងនៃទីក្រុង
នេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្ដាប់ឮ ហើយដឹងនូវសេចក្ដី
ជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះ ដែលរង់ចាំអ្នក ពីព្រោះមកពីអំពើ
ទុច្ចរិតទាំងឡាយ របស់អ្នក ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងនូវ
លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការប្រែចិត្ត ។
១២ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងផង នូវការយាងមកនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺជាព្រះបិតានៃស្ថាន
សួគ៌ និងផែនដី ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗសព្វសារពើចាប់ពីដំបូងមក;
ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្គាល់ នូវទីសំគាល់ទាំងឡាយ
នៃការ យាងមករបស់ទ្រង់ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា
អាចជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។
១៣ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាបរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នក
រាល់គ្នា អាចបានទទួលការផ្ដាច់បាប តាមរយៈព្រះគុណទ្រង់ ។
១៤ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំឲ្យទីសំគាល់មួយទៀតដល់អ្នក មែន
ហើយ ជាទីសំគាល់នៃការសុគតរបស់ទ្រង់ ។
១៥ ត្បិតមើលចុះ ទ្រង់ត្រូវតែសុគតជាប្រាកដ ដើម្បីឲ្យសេចក្ដី
សង្គ្រោះអាចកើតមានឡើង; មែនហើយ ការសុគតនៃទ្រង់ ជា
ការចាំ បាច់ ហើយត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបណ្ដាលឲ្យមានដំណើរ
រស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ដើម្បីដោយសារការណ៍នេះ
មនុស្សអាចបាននាំទៅឯ វត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។
១៦ មែនហើយ មើលចុះ ការសុគតនេះនាំមកនូវដំណើរ
រស់ឡើងវិញ ហើយប្រោសលោះមនុស្សលោកទាំងអស់ ពីសេច
ក្ដីស្លាប់ទី មួយ — គឺសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ; ព្រោះមនុស្ស
លោកទាំងអស់ ដោយមកពីការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម នោះបាន
ត្រូវកាត់ចេញពី វត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវចាត់ទុកថា ស្លាប់
ចំពោះអ្វីៗខាងសាច់ឈាម ព្រមទាំងចំពោះអ្វីៗខាងវិញ្ញាណផង ។
១៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ
នឹងប្រោសលោះមនុស្សលោក មែនហើយ គឺមនុស្សលោកទាំង
អស់ ហើយនាំ ពួកគេត្រឡប់មកកាន់វត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់វិញ ។
១៨ មែនហើយ វានឹងនាំមកនូវលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការប្រែ
ចិត្តថា អស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត អ្នកនោះនឹងពុំត្រូវកាប់រំលំ
ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងឡើយ; ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលពុំ
ប្រែចិត្តទេ នោះនឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើងវិញ;
ហើយសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ក៏កើតមានដល់គេជាថ្មី មែនហើយ
គឺជាសេចក្ដីស្លាប់ទីពីរ ព្រោះពួកគេត្រូវបានកាត់ជាថ្មីចេញពីអ្វីៗ
ដែលទាក់ទងទៅនឹងសេចក្ដីសុចរិត ។
១៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ចូរអ្នករាល់
គ្នាប្រែចិត្តចុះ ខ្លាចក្រែងកាលណាអ្នករាល់គ្នាដឹងនូវរឿង
ទាំងនេះ ហើយ ពុំបានធ្វើតាម នោះអ្នករាល់គ្នានឹងនៅក្រោម
ការកាត់ទោស ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវនាំទៅដល់សេច
ក្ដីស្លាប់ទីពីរនេះ ។
២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នក
អំពីទីសំគាល់មួយទៀត គឺជាទីសំគាល់នៃការសុគតរបស់ទ្រង់
មើលចុះ នៅថ្ងៃនោះ ដែលទ្រង់នឹងរងទុក្ខការសុគត នោះព្រះ
អាទិត្យនឹងទៅជាងងឹត ហើយមិនព្រមឲ្យពន្លឺ ដល់អ្នករាល់គ្នាទេ;
ឯព្រះច័ន្ទ និង តារាទាំងឡាយផងក៏ដូច្នោះដែរ; ហើយនឹងពុំមាន
ពន្លឺនៅលើផ្ទៃផែនដីនេះសោះ ចាប់តាំងពីពេលដែលទ្រង់រងទុក្ខ
ការសុគត អស់រយៈ ពេលបីថ្ងៃ រហូតដល់ពេលដែលទ្រង់នឹង
មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ។
២១ មែនហើយ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងបណ្ដោយឲ្យ
ព្រលឹងវិញ្ញាណ យាងចាកចេញទៅ នោះនឹងមានរន្ទះ
និងផ្លេកបន្ទោរ អស់ រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង ឯផែនដីនឹងញ័ររញ្ជួយ;
ហើយថ្មទាំងឡាយដែលនៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ ទោះនៅខាងលើដី

១០ ក ហេលេ. ១៣:២.
១២ ក ម៉ូសាយ ៣:៨;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៥;
អេធើរ ៤:៧.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១៣ ក កិច្ចការ ១៦:៣០–៣១.
ខ គ. និង ស. ១៩:១៦–២០.
១៥ ក ស.ប. ព្រះអង្គសង្គ្រោះ.
ខ អាលម៉ា ៤២:២៣.
ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
១៦ ក ស.ប. ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
គ អាលម៉ា ៤២:៦–៩.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ.
១៧ ក ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
២០ ក ៣ នីហ្វៃ ៨:៥–២៥.
ខ លូកា ២៣:៤៤.
គ ម៉ូសាយ ៣:១០.
២១ ក ៣ នីហ្វៃ ៨:៦.

ឬខាងក្រោមដី ដែលក្នុងពេលនេះ អ្នកដឹងថា វារឹងមាំ ឬក៏ភាគធំនៃថ្មទាំងនោះ ជាដុំធំ ហើយតាន់ នោះនឹងត្រូវបែកបាក់ ។

២២ មែនហើយ វានឹងបែកជាពីរ ហើយរហូតតទៅថ្ងៃក្រោយ វានឹងឃើញជាថ្ម ដែលមានស្នាមប្រេះបែក ហើយបែកជាដុំតូចៗ នៅពាសពេញលើផែនដីទាំងមូល មែនហើយ ទាំងនៅខាងលើ និងខាងក្រោមដីផង ។

២៣ ហើយមើលចុះ នឹងមានព្យុះសង្ឃរាដ៏ធំៗ ហើយភ្នំជាច្រើននឹងរាបចុះទៅដូចជាច្រកភ្នំ ហើយនឹងមានទីកន្លែងជាច្រើនទៀតដែលឥឡូវនេះហៅថា ច្រកភ្នំ នឹងក្លាយទៅជាភ្នំ ដែលមានកំពស់ដ៏អស្ចារ្យ ។

២៤ ហើយផ្លូវធំៗ ជាច្រើននឹងបាក់បែក ឯទីក្រុងជាច្រើននឹងបោះបង់ចោល ។

២៥ ហើយផ្នូរខ្មោចជាច្រើននឹងរបើកឡើង ហើយនឹងផ្តល់ពួកស្លាប់ជាច្រើនមកវិញ; ហើយពួកបរិសុទ្ធជាច្រើន នឹងលេចមកឲ្យមនុស្សច្រើនគ្នាបានឃើញ ។

២៦ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាការណ៍ដែលទេវតាបានមានប្រសាសន៍មកកាន់ខ្ញុំ; ព្រោះទេវតាបានមានប្រសាសន៍មកកាន់ខ្ញុំថា នឹងមានរន្ទះ និងផ្លេកបន្ទោរ អស់ពេលជាច្រើនម៉ោង ។

២៧ ហើយលោកបានប្រាប់ដល់ខ្ញុំថា ការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលមានរន្ទះ និងផ្លេកបន្ទោរ និងខ្យល់ព្យុះសង្ឃរា ហើយភាពងងឹតនឹងគ្របលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូលអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ។

២៨ ហើយទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំថា មនុស្សជាច្រើននឹងឃើញនូវរឿងដ៏ធំជាងនេះទៀត ក្នុងបំណងឲ្យគេអាចជឿថា ទីសំគាល់ទាំងនេះ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងនេះ កើតឡើងនៅពាសពេញលើផែនដីនេះ គឺនៅក្នុងបំណងថា ពុំមានហេតុអ្វីដែលនឹងនាំឲ្យមានការឥតជំនឿ ក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សបានឡើយ ។

២៩ ហើយការណ៍នេះ នៅក្នុងបំណងចង់ឲ្យអស់អ្នកណាដែលជឿនោះអាចបានសង្គ្រោះ ឯអស់អ្នកណាដែលពុំជឿទេ នោះសេចក្ដី ជំនុំជំរះដ៏សុចរិតមួយ នឹងមានដល់ពួកគេ; ហើយបើសិនជាពួកគេត្រូវផាប់ទោស គឺដោយមកពីពួកគេបានលើកដាក់លើខ្លួនដោយខ្លួន ឯងនូវការកាត់ទោសនោះ ។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ ចូរចងចាំចុះ ចូរចងចាំចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ថាអស់អ្នកណាដែលវិនាស គឺវិនាសដល់ខ្លួនឯង; ហើយអស់ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត គឺធ្វើដល់ខ្លួនឯង; ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមានសេរីភាព; អ្នករាល់គនាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអ្វីៗ ដើម្បីខ្លួនឯង; ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកនូវការចេះដឹង ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យអ្នកមានសេរីភាព ។

៣១ ទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នក នូវការដឹងខុស និងត្រូវ ហើយទ្រង់បានប្រទានឲ្យអ្នក ដើម្បីអ្នកអាចរើសយកការរស់ ឬការស្លាប់; ហើយអ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើល្អ ហើយត្រូវបានសាងឡើងវិញឲ្យបានល្អដូចដើម ឬក៏សាងនូវអ្វី ដែលល្អដល់អ្នកវិញ; ឬអ្នកអាចធ្វើអាក្រក់ ឯអំពើអាក្រក់នោះ ត្រូវបានសាងដល់អ្នកវិញដែរ ៕

ជំពូកទី ១៥

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានវាយផ្ចាលពួកសាសន៍នីហ្វៃ ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់គេ — ពួកលេមិនដែលបានប្រែចិត្តជឿ គេមានចិត្តរឹងប៉ឹង ហើយខ្ជាប់ខ្ជួន នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដល់ពួកសាសន៍លេមិន នៅគ្រាចុងក្រោយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នាថា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ផ្ទះសំបែងរបស់អ្នក នឹងត្រូវចោលស្ងាត់ ។

២ មែនហើយ លើកលែងតែអ្នករាល់គនាប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ភរិយារបស់អ្នករាល់គ្នានឹងមានហេតុដ៏ធំសំរាប់យំសោកនៅថ្ងៃដែលគេបំបៅកូន; ព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹងខិតខំរត់គេច តែគ្មានទីកន្លែងសំរាប់ជ្រកពួនឡើយ; មែនហើយ ហើយវេទនាដល់ពួកគេ ដែលមានគភ៌ ព្រោះគេមានទម្ងន់ ហើយពុំអាចរត់គេចបានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ គេនឹងត្រូវជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើង ហើយនឹងត្រូវ ទុកចោលឲ្យវិនាសបង់ ។

២១ *ខ* ៣ នីហ្វៃ ១០:៩.
២២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១៨.
២៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:៣–១២.
២៥ *ក* ម៉ាថាយ ២៧:៥០–៥៤;
៣ នីហ្វៃ ២៣:៩–១១.
២៦ *ក* អាលម៉ា ១៣:២៦.
២៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១០; ៣ នីហ្វៃ ៨:៣.
២៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:៤–៥.
២៩ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
៣០ *ក* ២ នីហ្វៃ ២:២៦–២៩;
ម៉ូសេ ៦:៥៦.
ស.ប. សិទ្ធិជ្រើសរើស.
ខ ស.ប. ដំរិះ.
៣១ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៦.
ខ ២ នីហ្វៃ ២:២៨–២៩;
អាលម៉ា ៣:២៦–២៧.
គ អាលម៉ា ៤១:៣–៥.
១៥ ១ *ក* ម៉ាថាយ ២៣:៣៧–៣៨.
២ *ក* ម៉ាថាយ ២៤:១៩.

៣ មែនហើយ វេទនាដល់ប្រជាជននេះ ដែលមានឈ្មោះថាប្រជាជននីហ្វៃ លើកលែងតែគេប្រែចិត្ត កាលគេនឹងឃើញទីសំគាល់ និងការណ៍អស្ចារ្យអស់ទាំងនេះ ដែលនឹងបានបង្ហាញដល់គេ; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេធ្លាប់ជាប្រជាជនដ៏ជំរើសនៃព្រះអម្ចាស់; មែនហើយ គឺប្រជាជននីហ្វៃដែលទ្រង់បានស្រឡាញ់ ហើយទ្រង់[ក]ក៏បានវាយផ្ចាលពួកគេផង; មែនហើយ នៅក្នុងថ្ងៃដែលគេធ្វើអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ ទ្រង់បានវាយផ្ចាលដល់គេ ព្រោះទ្រង់បានស្រឡាញ់គេ ។

៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ គឺពួកសាសន៍លេមិនដែលទ្រង់បានស្អប់ ព្រោះពួកគេធ្លាប់បានធ្វើអំពើអាក្រក់ជាបន្តបន្ទាប់ ហើយនេះគឺមកពីអំពើទុច្ចរិត នៃ[ក]សណ្ដាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេទេតើ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្ដីសង្គ្រោះបានមកដល់គេតាមរយៈការ ផ្សាយនៃពួកនីហ្វៃ; ហើយដោយគោលបំណងនេះហើយបានជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់[ខ]ពន្យាថ្ងៃទាំងឡាយរបស់គេ ។

៥ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ពួកគេ[ក]ភាគច្រើនដើរតាមគន្លងនៃករណីយកិច្ចរបស់គេ ហើយគេបានដើរដោយប្រយ័ត្ន ប្រយែងនៅចំពោះព្រះ ហើយពួកគេប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងក្រិត្យក្រមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ស្របតាមក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ។

៦ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេភាគច្រើនកំពុងធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយពួកគេខ្នះខ្នែងព្យាយាមពុំឈប់ឈរ ដើម្បីគេអាចនាំបង ប្អូនរបស់គេ ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត; ហេតុដូច្នេះហើយ មានមនុស្សចំនួនច្រើន បានតាមពួកគេជារៀងរាល់ៗថ្ងៃ ។

៧ ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងដោយខ្លួនឯងយ៉ាងនេះដែរ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាបានឃើញការណ៍នេះយ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេជាច្រើន ត្រូវបាននាំឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិត ហើយឲ្យស្គាល់នូវសណ្ដាប់ដ៏ទុច្ចរិត និងដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយ នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ហើយត្រូវបាន ដឹកនាំឲ្យជឿដល់ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធទាំងឡាយ មែនហើយ សេចក្ដីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ នៃពួកព្យាការីដ៏បរិសុទ្ធ ដែលបានកត់ទុក ដែល បាននាំពួកគេ ឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ និងដល់ការ[ក]ប្រែចិត្ត គឺជាសេចក្ដីជំនឿ និងការប្រែចិត្ត ដែលនាំមកឲ្យគេនូវការ ផ្លាស់ប្ដូរនៅក្នុងចិត្តគេ —

៨ ហេតុដូច្នេះហើយ អស់អ្នកនាដែលបានដល់ថ្នាក់នេះ អ្នករាល់គ្នាក៏បានដឹងដោយខ្លួនឯងថា គឺជាជន[ក]រឹងប៉ឹង និងខ្ជាប់ខ្ជួននៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿ និងនៅក្នុងការដែលនាំមកឲ្យគេនូវ[ខ]សេរីភាព ។

៩ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងផងដែរថា ពួកគេ[ក]បានកប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់គេ ហើយពួកគេពុំហ៊ានយកគ្រឿងអាវុធ នោះឡើង ព្រោះខ្លាចក្រែងគេនឹងធ្វើអំពើបាប; មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាអាចឃើញថា ពួកគេខ្លាចបាប — ត្បិតមើលចុះ ពួកគេសុខចិត្ត ទ្រាំឲ្យខ្លួនឯងត្រូវជិះជាន់ និងប្រហារបង់ ដោយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយពុំព្រមលើកដាវឡើងទាស់នឹងគេវិញសោះ ហើយនេះ ក៏មកពីសេចក្ដីជំនឿរបស់គេជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះមកពីភាពខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់គេ កាលគេជឿនូវអ្វីៗដែលគេជឿ ត្បិតពីព្រោះមកពីការកាន់ចិត្តមុតមាំកាលណាគេត្រូវបានបំភ្លឺ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់គេ ហើយពន្យាថ្ងៃទាំងឡាយរបស់គេ ដោយពុំគិតដល់អំពើទុច្ចរិត របស់គេឡើយ —

១១ មែនហើយ ទោះបីពួកគេចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿក្ដី គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់[ក]ពន្យាថ្ងៃទាំងឡាយរបស់គេដែរ រហូតដល់ពេល នោះមកដល់ ដែលពួកអយ្យកោយើង បាននិយាយមកនោះ ហើយដោយព្យាការី[ខ]ស៊ីណូសផង និងដោយព្យាការីជាច្រើនទៀត [គ]អំពីការ សាងឡើងវិញនៃបងប្អូនរបស់យើង គឺពួកសាសន៍លេមិន ឲ្យស្គាល់សេចក្ដីពិតម្ដងទៀត —

១២ មែនហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅពេលវេលាចុងក្រោយ [ក]ពាក្យសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវបានបន្តទៅដល់បងប្អូនរបស់យើង គឺពួកសាសន៍លេមិន[ខ]; ទោះបីពួកគេទទួលការទុក្ខវេទនាជាច្រើន និងទោះបីគេត្រូវដេញទៅវិញទៅមក នៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ ហើយត្រូវគេរកចាប់ និងត្រូវវាយដំនិងខ្ចាត់ខ្ចាយទៅក្រៅស្រុក ដោយពុំមានទីជម្រកក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់[គ]ក៏ នឹងមានសេចក្ដីមេត្តាករុណា ចំពោះពួកគេដែរ ។

៣ *ក* សុភា. ៣:១២;
ហេព្រើរ ១២:៥–១១;
គ. និង ស. ៩៥:១.
៤ *ក* ស.ប. សណ្ដាប់.
ខ អាលម៉ា ៩:១៦.
៥ *ក* ហេលេ. ១៣:១.
៧ *ក* ស.ប. ការប្រែចិត្តជឿ, ប្រែចិត្តជឿ.
៨ *ក* អាលម៉ា ២៣:៦; ២៧:២៧;
៣ នីហ្វៃ ៦:១៤.
៩ *ក* អាលម៉ា ២៤:១៧–១៩.
១១ *ក* អាលម៉ា ៩:១៦.
ខ ហេលេ. ៨:១៩.
គ ២ នីហ្វៃ ៣០:៥–៨.
១២ *ក* អេណុស ១:១២–១៣.
ខ មរមន ៥:១៥.
គ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣១;
២ នីហ្វៃ ១០:១៨–១៩;
យ៉ាកុប ៣:៥–៦.

១៣ ហើយនេះគឺស្របទៅតាមការព្យាករណ៍ថា ពួកគេនឹង
[ក]ត្រូវបាននាំទៅដល់ការចេះដឹងដ៏ពិត គឺជាការចេះដឹងអំពី
ព្រះដ៏ប្រោស លោះរបស់គេ និង[ខ]អ្នកគង្វាលដ៏ពិត និងមហិមា
របស់គេ ហើយនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមចៀមរបស់ទ្រង់ ។
១៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកគេនឹងត្រូវ
បាន[ក]គ្រាន់បើជាងអ្នករាល់គ្នា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ។
១៥ ត្បិតមើលចុះ [ក]បើសិនជាកិច្ចការទាំងឡាយដ៏អស្ចារ្យត្រូវ
បានបង្ហាញដល់គេ ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា មែន
ហើយ គឺដល់ពួកគេដែលចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ពីព្រោះ
មកពីសណ្ដាប់ទាំងឡាយនៃពួកអយ្យកោរបស់គេ នោះអ្នករាល់
គ្នាអាចឃើញ ដោយខ្លួនឯងថា ពួកគេនឹងពុំចុះអន់ថយក្នុង
ការឥតជំនឿទៀតឡើយ ។
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
យើងនឹងពុំបំផ្លាញពួកគេចោលទាំងអស់ទេ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនៃ
សេចក្ដីប្រាជ្ញា របស់យើង យើងនឹងធ្វើឲ្យពួកគេត្រឡប់មក
រកយើងវិញ គឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល
អំពីប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃថា៖ បើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្ត ហើយ
ពុំធ្វើតាមបំណងរបស់យើងទេ យើងនឹង[ក]បំផ្លាញពួកគេចោលទាំង
អស់ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ពីព្រោះតែ
ការឥតជំនឿរបស់គេ ទោះបីយើងបានធ្វើនូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ
ជាច្រើនដល់ពួកគេក៏ដោយ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះ ជន្មរស់នៅ នោះការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើង ព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ៕

ជំពូកទី ១៦

ពួកសាសន៍នីហ្វៃណាដែលជឿតាមសាំយូអែល បានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកពីនីហ្វៃ — សាំយូអែលពុំអាចត្រូវសម្លាប់ដោយ ព្រួញ និងដោយ ដុំថ្មទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានឡើយ — ជន ខ្លះធ្វើចិត្តរឹងរូស ហើយជនខ្លះទៀតឃើញពួកទេវតាទាំងឡាយ — ពួកអ្នក ដែលគ្មានជំនឿនិយាយថា វាមិនសមនឹងជឿដល់ ព្រះគ្រីស្ទ និងការយាងមកនៃទ្រង់ នៅក្រុងយេរូសាឡិមឡើយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៦–១ ម.គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្ស
ជាច្រើនបានឮពាក្យរបស់សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិន ដែល
លោក បាននិយាយនៅលើកំផែងក្រុង ។ ហើយអស់អ្នកណា
ដែលជឿដល់ពាក្យរបស់លោក ក៏បានទៅ ហើយស្វែងរកនីហ្វៃ;
ហើយកាល ពួកគេបានជួបនឹងលោក គេបានទទួលសារភាព
ដល់លោកនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយពុំប្រកែកឡើយ
ដោយមានបំណង ចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ។
២ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលពុំជឿដល់ពាក្យរបស់សាំយូអែល
ក៏ខឹងនឹងលោក; ហើយពួកគេបានចោលដុំថ្មទៅលើលោក នៅ
លើកំផែង ហើយមនុស្សជាច្រើនបានបាញ់ព្រួញទៅលើលោក
នៅពេលលោកឈរលើកំផែង; ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់
បានស្ថិតនៅជាមួយនឹងលោក ដរាបដល់គេពុំអាចគប់ដុំថ្មត្រូវ
លោក ឬក៏បាញ់ព្រួញត្រូវលោកឡើយ ។
៣ ឥឡូវនេះ កាលពួកគេបានឃើញថា ពួកគេពុំអាចធ្វើអ្វីត្រូវ
លោកយ៉ាងនេះ មានមនុស្សជាច្រើនទៀត បានជឿដល់ពាក្យ
ពេចន៍ របស់លោក ដរាបដល់គេទៅរកនីហ្វៃ ដើម្បីទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹក ។
៤ ត្បិតមើលចុះ នីហ្វៃកំពុងតែធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក និងព្យាករ
និងផ្សាយ ស្រែកហៅឲ្យប្រជាជនប្រែចិត្ត បង្ហាញនូវទីសំគាល់
ទាំង ឡាយ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ សម្ដែងនូវ[ក]អព្ភូតហេតុ
ទាំងឡាយ ក្នុងចំណោមប្រជាជន ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងថា
ព្រះគ្រីស្ទនឹង [ខ]យាងមកក្នុងពេលយ៉ាងខ្លី —
៥ ប្រាប់ដល់ពួកគេអំពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងត្រូវ
កើតឡើងក្នុងពេលយ៉ាងខ្លី ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹង ហើយចងចាំនូវ
ពេលដែល ការណ៍ទាំងនោះកើតឡើងថា ការណ៍ទាំងនោះបាន
ប្រាប់ដល់ពួកគេពីមុន ក្នុងគោលបំណងឲ្យពួកគេជឿ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ អស់អ្នក ណាដែលជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់
សាំយូអែល បានទៅរកលោក ដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ព្រោះពួកគេបានមកដោយប្រែចិត្ត ហើយទទួលសារភាពនូវអំពើ
បាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ។
៦ ប៉ុន្តែពួកគេភាគច្រើន ពុំជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់
សាំយូអែលទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ កាលពួកគេបានឃើញថា ពួក
គេពុំអាច ចោលដុំថ្ម និងបាញ់ព្រួញត្រូវលោកទេ ទើបពួកគេបាន
ស្រែកប្រាប់ទៅពួកមេទ័ពរបស់គេថា៖ ចូរចាប់ជននោះ ហើយ

១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:១២.
ខ ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
១៤ *ក* ហេលេ. ៧:២៣.
១៥ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២០–២៣.
១៧ *ក* ហេលេ. ១៣:៦–១០.
១៦ ៤*ក* ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
ខ ហេលេ. ១៤:២.

ចងវា គ្និតមើលចុះ វាមានអារក្សមួយ; ហើយដោយសារ
អំណាចនៃអារក្ស ដែលនៅក្នុងខ្លួនវា នោះពួកយើងពុំ
អាចចោលត្រូវវាដោយដុំថ្ម ហើយពុំអាច បាញ់ព្រួញត្រូវវាទេ;
ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរចាប់វាចង ហើយនាំវាយកទៅ ។
៧ ហើយនៅពេលពួកគេទៅចាប់លោក មើលចុះ លោកបាន
លោតចុះពីលើកំផែង ហើយបានរត់គេចចេញពីដែនដីរបស់គេទៅ
មែនហើយ លោកបានទៅដល់ប្រទេសរបស់លោកផ្ទាល់ ហើយ
បានចាប់ផ្ដើមផ្សាយ ហើយព្យាករក្នុងចំណោមប្រជាជន
របស់លោក ។
៨ ហើយមើលចុះ ចាប់ពីពេលនោះមក ពុំដែល
ឮដំណឹងអ្វីពីលោកនៅក្នុងចំណោមពួកនីហ្វៃទៀតឡើយ; ម្ល៉ោះ
ហើយ នោះគឺជា រឿងទាំងឡាយរបស់ប្រជាជន ។
៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំមួយក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រម ទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។
១០ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំពីរក្នុងរជ្ជកាលនៃ
ពួកចៅក្រមទៅ ឯមនុស្សភាគច្រើន ស្ថិតនៅក្នុងភាពឆ្មើងឆ្មៃ
និងសេចក្ដីទុច្ចរិតនៅឡើយ ឯមនុស្សភាគតិច ដើរយ៉ាងត្រង់
តទៅចំពោះព្រះ ។
១១ ហើយនេះគឺជាកាលៈទេសៈទាំងឡាយផងដែរ
នៅឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំបីក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ។
១២ ហើយមានការប្រែប្រួលតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះទេ
ក្នុងរឿងប្រជាជន លើកលែងតែប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមរឹងរូសក្នុង
អំពើទុច្ចរិត ហើយបានធ្វើថែមឡើងនូវអ្វីៗ ដែលផ្ទុយនឹង
ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះ នៅឆ្នាំទីប៉ែតសិបប្រាំបួនក្នុងរជ្ជកាល
នៃពួកចៅក្រម ។
១៣ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីកៅសិ
បក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រម ប្រជាជនបានឃើញទីសំគាល់ដ៏ធំ
ៗជាច្រើន និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ; ហើយពាក្យពេចន៍
របស់ពួកព្យាការីបានចាប់ផ្ដើមបំពេញ ។
១៤ ហើយពួកទេវតាបានលេចមកឯមនុស្ស និងពួកអ្នកប្រាជ្ញ
ហើយបានប្រកាសដល់ពួកគេ នូវដំណឹងដ៏រីករាយ អំពីសេច
ក្ដីអំណរ យ៉ាងអស្ចារ្យ; ម្ល៉ោះហើយ នៅក្នុងឆ្នាំនេះបទគម្ពីរទាំង
ឡាយបានចាប់ផ្ដើមបំពេញ ។
១៥ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជនបាន
ចាប់ផ្ដើមធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ គឺពួកគេទាំងអស់ លើកលែងតែភាគ
មួយ ដែលមានជំនឿខ្ពស់ជាងគេប៉ុណ្ណោះ គឺទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៃ
និងពួកសាសន៍លេមិនផង ហើយបានចាប់ផ្ដើមពឹងផ្អែកទៅលើកម្លាំង
ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ និងទៅលើប្រាជ្ញាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ដោយ
និយាយថាៈ
១៦ ការណ៍ខ្លះៗពួកគេអាចស្មានត្រូវ នៅក្នុងចំណោម
ការណ៍ជាច្រើន; ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងដឹងថា កិច្ចការដ៏មហិមា
និងអស្ចារ្យ ទាំងអស់នេះ ដែលបាននិយាយមកនេះ នឹងពុំ
អាចកើតឡើងបានទេ ។
១៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមទាញហេតុផល និងទាស់គ្នាក្នុង
ចំណោមពួកគេ ដោយនិយាយថាៈ
១៨ ជាការណ៍មួយពុំសមហេតុសមផលដែលថា តួអង្គមួយ
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកទេ; បើសិនជាដូច្នោះមែន ហើយ
ទ្រង់ជាព្រះ រាជបុត្រានៃព្រះ ជាព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី
ដូចដែលបាននិយាយមែន ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ ពុំបង្ហាញរូបអង្គ
ទ្រង់ដល់យើង នៅទីនេះផង ដូចជាទ្រង់បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់
ពួកគេ នៅឯក្រុងយេរូសាឡិម ?
១៩ មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គ
ទ្រង់នៅលើដែនដីនេះផង ដូចជានៅលើដែនដីយេរូសាឡិម ?
២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងដឹងថា នេះគឺជាសណ្ដាប់អាក្រក់
ដែលត្រូវបានបន្តមកដល់យើង ដោយពួកអយ្យកោរបស់យើង
ដើម្បីធ្វើឲ្យ យើងជឿដល់ការណ៍ដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យ ដែល
នឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែពុំមែននៅក្នុងចំណោមពួកយើងទេ ប៉ុន្តែនៅ
ក្នុងដែនដី ដែលនៅ សែនឆ្ងាយ ជាដែនដីមួយ ដែល
យើងពុំស្គាល់; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេអាចទុកឲ្យ
យើងនៅក្នុងភាពល្ងង់ខ្លៅ ព្រោះយើងពុំអាច មើលឃើញ
ដោយភ្នែកផ្ទាល់របស់យើងបានទេថា ការណ៍ទាំងនោះពិត ។
២១ ហើយដោយការវែវឆ្លាត និងបច្ចេកទេសអាថ៌កំបាំងនៃអ្នក
អាក្រក់ ពួកគេនឹងធ្វើឡើងនូវការអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យ ដែល
យើង ពុំអាចយល់ ដែលនឹងរក្សាយើងទុកជាអ្នកបំរើដល់ពាក្យ
របស់គេ និងជាអ្នកបំរើដល់គេផង ព្រោះយើងពឹងផ្អែកទៅលើគេ
ដើម្បីបង្រៀន យើងនូវព្រះបន្ទូល; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេនឹង
ទុកយើងឲ្យល្ងង់ខ្លៅ បើសិនជាយើងបណ្ដោយខ្លួនឲ្យគេធ្វើយ៉ាងនេះ
គឺអស់មួយជីវិតរបស់ យើង ។

១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១:៤.
ខ ហេលេ. ១៤:៣–៧.
១៤ *ក* អាលម៉ា ១៣:២៦.
១៥ *ក* អេសាយ ៥:២១.
១៨ *ក* អាលម៉ា ៣០:១២–១៣.
២០ *ក* ស.ប. សណ្ដាប់.
ខ អេធើរ ១២:៥–៦, ១៩.

២២ ហើយប្រជាជននៅមានការណ៍ជាច្រើនទៀត ដែល[ក]ប្រជាជនសន្និដ្ឋានឃើញនៅក្នុងចិត្តគេ ដែលជាការឆ្កួតលីលា និងឥត ប្រយោជន៍; ហើយពួកគេត្រូវរំខានជាខ្លាំង ព្រោះអារក្សសាតាំងបានចាក់រុកគេឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិតពុំឈប់ឈរ; មែនហើយ វាបាន ដើរផ្សាយ នូវពាក្យចចាមអារាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយនៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ដើម្បីវាអាចធ្វើឲ្យចិត្ត មនុស្សរឹងទទឹងទាស់នឹងអ្វីៗដែលល្អ ហើយទាស់នឹងអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើង ។

២៣ ហើយទោះបីជាមានទីសំគាល់ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ កើតឡើងនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ព្រះអម្ចាស់ និង ការណ៍ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលគេបានធ្វើក៏ដោយ គង់តែអារក្សសាតាំងនៅតែក្ដាប់ជាប់ដួងចិត្តមនុស្សភាគច្រើននៅលើផ្ទៃដែនដីនេះ ។

២៤ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីកៅសិបក្នុងរជ្ជកាលនៃពួកចៅក្រមទៅលើប្រជាជននីហ្វៃ ។

២៥ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់គម្ពីរហេលេមិន ស្របតាមបញ្ជីរបស់ហេលេមិន និងពួកកូនប្រុសរបស់លោក ៕ :៚

នីហ្វៃទី ៣
គម្ពីរនីហ្វៃ

កូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ ដែលត្រូវជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន

ហើយហេលេមិន ជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន ដែលជាកូនប្រុសរបស់អាលម៉ា ដែលជាកូនប្រុសរបស់អាលម៉ា ជាពូជពង្សរបស់នីហ្វៃ ដែលជាកូនប្រុសរបស់លីហៃ ដែលបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម នៅក្នុងឆ្នាំទី ១ នៃរាជ្យសេដេគា ស្ដេចស្រុកយូដា ។

ជំពូកទី ១

នីហ្វៃដែលជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន ចាកចេញពីដែនដី ហើយនីហ្វៃជាកូនប្រុសរបស់លោក រក្សាបញ្ជីទាំងឡាយ — ទោះជាមាន ទីសំគាល់ទាំងឡាយ និងការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយក្ដី គង់តែពួកទុច្ចរិតមានគំរោងការនឹងសម្លាប់ពួកសុចរិតដែរ — យប់នៃថ្ងៃកំណើត ព្រះគ្រីស្ទមកដល់ — ទីសំគាល់បានស្ដែងឡើង ហើយផ្កាយថ្មីមួយរះឡើង — ការភូតកុហក និងការបោកបញ្ឆោតកើតឡើង ហើយពួកចោរ កាឌីអានតុនសម្លាប់មនុស្សអស់ជាច្រើន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១–៤ គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីកៅសិបមួយបានកន្លងផុតទៅ ហើយគឺ[ក]ប្រាំមួយរយឆ្នាំ ក្រោយពីលីហៃបានចាកចេញ ពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ហើយគឺជាឆ្នាំដែលឡាកូនីអូសធ្វើជាមេចៅក្រម និងជាអ្នកត្រួតត្រាលើដែនដីនេះ ។

២ ហើយនីហ្វៃ ដែលជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន បានចេញដំណើរពីដែនដីសារ៉ាហិមឡា ដោយបានប្រគល់បន្ទុកឲ្យកូនប្រុសរបស់ លោក [ក]ឈ្មោះនីហ្វៃ ដែលជាកូនប្រុសប្រុសច្បង ឲ្យកត់[ខ]ផ្ទាំងលង្ហិន និងបញ្ជីទាំងអស់ដែលបានកត់ទុក និងអស់ទាំងវត្ថុឯទៀត ដែលត្រូវ បានរក្សាទុកជាពិសិដ្ឋ ចាប់តាំងពីដំណើររបស់លីហៃ ចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។

៣ បន្ទាប់មក លោកបានចាកចេញពីដែនដី ហើយលោកទៅ[ក]ឯណានោះ គឺគ្មាននរណាដឹងទេ; ហើយនីហ្វៃ ជាកូនប្រុសរបស់លោក បានកត់បញ្ជីទាំងឡាយជំនួសលោក មែនហើយ គឺបញ្ជីអំពីប្រជាជននេះ ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីកៅសិបពីរ មើលចុះ ការព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាការីបានចាប់ផ្ដើមបំពេញដោយពេញលេញ; ព្រោះចាប់ផ្ដើមមានទីសំគាល់ដ៏ច្រើនឡើង និងអព្ភូតហេតុដ៏ច្រើនឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ។

២២ *ក* ស.ប. ឥតប្រយោជន៍,
ការឥតប្រយោជន៍.
[៣ នីហ្វៃ]

១ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:១៩.
២ *ក* ស.ប. នីហ្វៃ, កូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ
ដែលជាកូនប្រុសរបស់ហេលេមិន.

ខ អាលម៉ា ៣៧:៣–៥.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២:៩.

៥ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះបានចាប់ផ្ដើមនិយាយថា ពេលវេលាបាន
កន្លងហួសហើយ សំរាប់ពាក្យទាំងនោះត្រូវបានបំពេញ គឺជា
ពាក្យដែល[ក]បាននិយាយដោយសាំយូអែល ដែលជាសាសន៍
លេមិននោះ ។
៦ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមអររីករាយនឹងបងប្អូនរបស់គេ
ដោយនិយាយថា៖ មើលចុះ ពេលនោះបានកន្លងផុតទៅហើយ
ឯពាក្យរបស់សាំយូអែលពុំបានបំពេញទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ
សេចក្ដីអំណរ និងសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកអំពីរឿងនេះ បែរជាឥត
ប្រយោជន៍ទៅវិញ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបង្កើត
ចលាចលយ៉ាងធំមួយទូទាំងដែនដី; ឯប្រជាជនដែលបានជឿ
ក៏កើតសេចក្ដីព្រួយជាខ្លាំង ខ្លាចក្រែងដោយសារមធ្យោបាយ
ណាមួយ រឿងទាំងឡាយដែលបាននិយាយមកពីមុន នឹង
ពុំកើតឡើង ។
៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានរង់ចាំមើលយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវថ្ងៃនោះ
និងយប់នោះ ហើយថ្ងៃនោះត្រូវជាមួយថ្ងៃ ដែលហាក់បីដូចជា
គ្មាន យប់សោះ ដើម្បីគេអាចដឹងថា សេចក្ដីជំនឿរបស់គេពុំ
ឥតប្រយោជន៍ ។
៩ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមួយថ្ងៃដែល
បានកំណត់ទុកដោយពួកអ្នកដែលពុំជឿថា អស់អ្នកណាដែល
ជឿតាមសណ្ដាប់ទាំងនោះ នឹង[ក]ត្រូវប្រហារជីវិតចោល
លើកលែងតែមានទីសំគាល់កើតឡើង ដែលបានប្រាប់ដោយ
សាំយូអែល ជាព្យាការី ។
១០ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលនីហ្វៃ ជា
កូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ បានឃើញនូវអំពើទុច្ចរិតនៃប្រជាជនរបស់
លោក ចិត្តលោកបានពោរពេញទៅដោយទុក្ខព្រួយជាអតិបរមា ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានចេញទៅក្រៅ
ហើយបានក្រាបទៅលើដី ហើយបានអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំង ដល់
ព្រះរបស់លោក ជំនួសប្រជាជនរបស់លោក មែនហើយ គឺឯ
សង្ឃកនាដែលជិតនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ដោយសារតែសេចក្ដី
ជំនឿ របស់គេ នៅក្នុងសណ្ដាប់នៃពួកអយ្យកោរបស់គេ ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាន
អំពាវនាវ[ក]យ៉ាងខ្លាំងដល់ព្រះពេញមួយថ្ងៃ; ហើយមើលចុះ
សម្លេងនៃព្រះ អម្ចាស់បានបន្លឺមកកាន់លោកថា៖
១៣ ចូរងើបឡើង ហើយមានសេចក្ដីសង្ឃឹមចុះ; ត្បិតមើលចុះ
ពេលនោះជិតមកដល់ហើយ ហើយនៅក្នុងយប់នេះ ទីសំគាល់
នឹងលេចមក ហើយ[ក]ថ្ងៃស្អែកឡើង យើងនឹងចុះមកឯលោកិយ
ដើម្បីបង្ហាញដល់មនុស្សលោកថា យើងនឹងបំពេញនូវអ្វីៗទាំង
អស់ ដែលយើងបានបណ្ដាល[ខ]ឲ្យនិយាយ ដោយមាត់នៃពួក
ព្យាការីបរិសុទ្ធរបស់យើង ។
១៤ មើលចុះ យើងនឹង[ក]មកឯរាស្ត្រយើង ដើម្បី[ខ]បំពេញនូវការណ៍
ទាំងអស់ដែលយើងបានប្រាប់ដល់កូនចៅមនុស្ស ចាប់តាំង
ពី[គ]កំណើតលោកិយមក ហើយដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យ[ឃ]នៃ
ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា — ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា
ពីព្រោះតែយើង ហើយព្រះហឫទ័យនៃព្រះរាជបុត្រា ពីព្រោះ
តែសាច់របស់យើង ។ ហើយមើលចុះ ពេលនោះនៅជិតដែបង្អើយ
ហើយយប់នេះ ទីសំគាល់នឹងមកហើយ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពាក្យដែលបាន
បន្លឺដល់នីហ្វៃ ត្រូវបានបំពេញមែន ស្របតាមពាក្យទាំងនេះដែល
បាន និយាយមក; ត្បិតមើលចុះ នៅវេលាថ្ងៃលិច ក៏[ក]ពុំងងឹតសោះ;
ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដីអស្ចារ្យ ពីព្រោះពុំមាន
ភាពងងឹត សោះ កាលពេលយប់មកដល់។
១៦ ហើយមនុស្សជាច្រើន ដែលពុំបានជឿដល់ពាក្យពេចន៍របស់
ព្យាការី ដែលបាន[ក]ដួលទៅលើដី ហើយបានក្លាយទៅហាក់ដូចជា
គេស្លាប់ ព្រោះគេដឹងថា [ខ]ផែនការនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏មហិមា
ដែលគេបានដាក់សំរាប់អស់អ្នកណា ដែលជឿដល់ពាក្យពេចន៍
របស់ ព្យាការី ត្រូវគ្មានប្រសិទ្ធិភាព; ព្រោះទីសំគាល់ដែលបានឲ្យ
ពីមុន នោះមកដល់ហើយ ។
១៧ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមដឹងថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
នឹងលេចមកក្នុងពេលយ៉ាងខ្លី; មែនហើយ សរុបសេចក្ដីមក
ប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដីនេះ ចាប់ពីទិសខាងលិច
ទៅដល់ទិសខាងកើត ទាំងនៅផ្នែកខាងជើង និងផ្នែកខាងត្បូង
មានសេចក្ដីអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់គេដួលទៅលើដី ។
១៨ ព្រោះពួកគេបានដឹងថា ពួកព្យាការីបានធ្វើបន្ទាល់ នូវរឿង

៥ ក ហេលេ. ១៤:២–៤.
៩ ក ស.ប. ធ្វើទុក្ករកម្ម, ទុក្ករកម្ម.
១២ ក អេណុស ១:៤; អាលម៉ា ៥:៤៦.
១៣ ក លូកា ២:១០–១១.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយអំពីកំណើតនិងការសុគតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១៤ ក យ៉ូហាន ១:១១.
ខ ម៉ាថាយ ៥:១៧–១៨.
គ អាលម៉ា ៤២:២៦.
ឃ គ. និង ស. ៩៣:៣–៤.
១៥ ក ហេលេ. ១៤:៣.
១៦ ក ហេលេ. ១៤:៧.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១:៩.

ទាំងនេះជាច្រើនឆ្នាំមក ហើយបានដឹងថា ទីសំគាល់ដែលត្រូវបាន
ប្រាប់មកនោះបានមកដល់ហើយ; ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមភិតភ័យ
ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ និងការឥតជំនឿរបស់គេ ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពេញមួយយប់នោះ
គ្មានភាពងងឹតអ្វីសោះ ប៉ុន្តែភ្លឺដូចពេលកណ្ដាលថ្ងៃត្រង់ ។ ហើយ
ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអាទិត្យក៏បានរះឡើងជាថ្មី
នៅពេលព្រឹកជាប្រក្រតី; ហើយពួកគេបានដឹងថា នេះគឺជាថ្ងៃ
ដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវប្រសូត ពីព្រោះមកពីទីសំគាល់ដែល
បានឲ្យមកជាមុន ។

២០ ហើយអ្វីៗបានកើតឡើង មែនហើយ គឺអ្វីៗទាំងអស់
គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ស្របតាមពាក្យពេចន៍របស់ពួកព្យាការី ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ផ្កាយថ្មីមួយបាន
រះឡើង ស្របតាមពាក្យទំនាយ ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ចាប់តាំងពីពេលនោះ
មក ក៏ចាប់ផ្ដើមមានពាក្យកុហកផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជន ដោយអារក្សសាតាំង ដើម្បីធ្វើឲ្យចិត្តពួកគេ
រឹងរូស នៅក្នុងបំណងដើម្បីកុំឲ្យពួកគេជឿដល់ទីសំគាល់ និង
ការណ៍អស្ចារ្យទាំងឡាយ នោះ ដែលពួកគេបានឃើញ;
ប៉ុន្តែទោះមានការកុហក និងការបំភាន់ទាំងនេះក៏ដោយ គង់តែ
ប្រជាជនភាគច្រើនបានជឿ ហើយបាន ប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះ
អម្ចាស់ដែរ ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃបានចេញទៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជន និងមនុស្សជាច្រើនទៀតផង ដើម្បីធ្វើ
បុណ្យ ជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត នៅក្នុងនោះ មានការ
ផ្ដាច់បាបដ៏មហិមា ។ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមមាន
សន្តិភាពជាថ្មី នៅលើដែនដី ។

២៤ ហើយពុំមានការទាស់ទែងគ្នាទៀតទេ លើកលែងតែមាន
មនុស្សមួយចំនួនតូច បានចាប់ផ្ដើមផ្សាយ ដើម្បីបញ្ជាក់តាម
បទគម្ពីរទាំងឡាយថា ពុំជាការចាំបាច់ត្រូវគោរពតាមក្រិត្យវិន័យ
លោកម៉ូសេតទៅទៀតឡើយ ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងរឿងនេះ
ពួកគេ បានភាន់ច្រឡំ ហើយដោយពុំយល់បទគម្ពីរទាំងឡាយទេ ។

២៥ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មិនយូរប៉ុន្មាន ពួកគេ
បានប្រែចិត្តជឿ ហើយត្រូវបានបរិវត្តអំពីកំហុស ដែលពួកគេ
បានធ្វើ ព្រោះត្រូវបានធ្វើឲ្យពួកគេដឹងថា ក្រិត្យវិន័យនោះ
ពុំទាន់បានបំពេញនៅឡើយទេ ហើយថា វានឹងត្រូវតែបាន
បំពេញដោយសព្វគ្រប់; មែនហើយ ពាក្យនោះត្រូវបាន
ប្រាប់ដល់ពួកគេថា វាត្រូវតែបានបំពេញ; មែនហើយ ទោះ
ជាបាំងឈើមួយ ឬក្បៀសមួយ ក៏មិនត្រូវកន្លង ចោលដែរ
រហូតដល់បានបំពេញ; ហេតុដូច្នេះហើយ នៅក្នុងឆ្នាំដដែល
នេះ ពួកគេបានត្រូវនាំឲ្យស្គាល់នូវកំហុសរបស់ខ្លួន ហើយបាន
ទទួលសារភាពនូវកំហុសរបស់ខ្លួន ។

២៦ ម្ល៉ោះហើយ ឆ្នាំទីកៅសិបពីរបានកន្លងផុតទៅ ដោយបាន
នាំមកនូវដំណឹងដ៏រីករាយដល់ប្រជាជន ពីព្រោះទីសំគាល់ ទាំង
ឡាយបានកើតឡើង ស្របតាមពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃពួក
ព្យាការីបរិសុទ្ធទាំងអស់ ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីកៅសិបបីបាន
កន្លងផុតទៅដោយសន្តិភាពដែរ លើកលែងតែមានពួកចោរ
កាឌីអានតុន ដែលរស់នៅតាមភ្នំ បានរាតត្បាតដល់ដែនដី;
ព្រោះជំរុំពួកវា និងទីកន្លែងសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់ពួកវា
មាំមួនណាស់ ដែលប្រជាជនពុំអាចវាយបំបែកបានឡើយ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកវាបានប្រព្រឹត្តឃាតកម្មជាច្រើន ហើយបានធ្វើ
ការកាប់សម្លាប់ យ៉ាងសំបើម នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីកៅសិបបួន
ពួកវាបានកើនចំនួនយ៉ាងច្រើន ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែល
បានបែកចេញពីពួកសាសន៍នីហ្វៃ បានភៀសខ្លួនទៅរកពួកវា
ដែលបានបណ្ដាលឲ្យមានទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ
ដែលនៅ សល់ក្នុងដែនដីទាំងប៉ុន្មាន ។

២៩ ហើយមានហេតុមួយ ដែលនាំឲ្យមានទុក្ខសោកនៅក្នុង
ចំណោមពួកលេមិនផងដែរ; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេមានកូនចៅជា
ច្រើនដែលធំឡើង ហើយបានចាប់ផ្ដើមមានវ័យធំ ដែលពួកគេ
បានក្លាយទៅជាមានគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន ហើយត្រូវបានដឹកនាំដោយ
ពួក សាសន៍សូរាំ ខ្លះដោយប្រើការភូតកុហក និងពាក្យបញ្ចោរ
ធ្វើឲ្យពួកគេចូលរួមជាមួយពួកចោរកាឌីអានតុន ។

៣០ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសាសន៍លេមិនក៏ត្រូវបានរងទុក្ខវេទនាដែរ
ហើយបានចាប់ផ្ដើមបន្ថយនូវសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីសុចរិត
របស់គេ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត នៃជំនាន់ដែលកំពុងធំឡើង ៕

១៩ *ក* លូកា ២:១–៧.
២១ *ក* ម៉ាថាយ ២:១–២; ហេលេ. ១៤:៥.
២៣ *ក* ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៣៤:១៣.
២៥ *ក* ម៉ាថាយ ៥:១៧–១៨.
ខ ម៉ូសាយ ២៦:២៩.
២៧ *ក* ស.ប. ពួកចោរកាឌីអានតុន.
២៩ *ក* អាលម៉ា ៣០:៥៩.

ជំពូកទី ២

អំពើទុច្ចរិត និងអំពើខ្ទើមឆ្អើមទាំងឡាយ កើនឡើងនៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន — ពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍ លេមិនរួបរួមគ្នា ដើម្បីការពារខ្លួនប្រឆាំងនឹងពួកចោរកាឌីអានតុន — ពួកសាសន៍លេមិនដែលប្រែចិត្តជឿ ក្លាយទៅជាស ហើយ ត្រូវបានហៅថា សាសន៍នីហ្វៃ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៥–១៦ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំបាន
កន្លងផុតទៅយ៉ាងនេះដែរ ហើយប្រជាជនបាន
ចាប់ផ្ដើមភ្លេចទីសំគាល់ និង ការអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលពួកគេ
បានឮនោះ ហើយបានចាប់ផ្ដើមមានសេចក្ដីអស្ចារ្យកាន់តែតិចទៅៗ
ចំពោះទីសំគាល់ ឬការ អស្ចារ្យនីមួយៗអំពីស្ថានសួគ៌ ដរាបដល់
ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមរឹងរូស នៅក្នុងចិត្តរបស់គេ និង
ងងឹតងងល់នៅក្នុងគំនិតរបស់គេ ហើយបាន ចាប់ផ្ដើមមិនជឿអ្វី
ៗទាំងអស់ ដែលពួកគេបានឃើញហើយបានឮ —
២ ដោយនឹកក្នុងចិត្តដល់ការឥតប្រយោជន៍ថា ការណ៍
នោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមនុស្ស និងដោយអំណាចរបស់
អារក្ស ដើម្បីបំភ្លោត និងដឹកនាំចិត្តមនុស្សឲ្យវង្វេង; ម្ល៉ោះហើយ
អារក្សសាតាំងបានចាប់យកដួងចិត្តមនុស្សបានជាថ្មីទៀត ដរាប
ដល់វាបាន ធ្វើឲ្យគេខ្វាក់ភ្នែក ហើយនាំគេឲ្យវង្វេង ឲ្យជឿថា
គោលលទ្ធិព្រះគ្រីស្ទ គឺជាការណ៍មួយដ៏ឆ្កួតលីលា
ហើយឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបាន
ចាប់ផ្ដើមមានកម្លាំងមុតមាំ នៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើខ្ទើមឆ្អើម
ទាំងឡាយ; ហើយពួកគេមិនជឿថា នឹងមានទីសំគាល់ ឬការ
អស្ចារ្យណាទៀតទេ ដែលនឹងត្រូវបានប្រទានមក; ហើយអារក្ស
សាតាំង បានចេញ ទៅ ដើម្បីនាំចិត្តមនុស្សឲ្យវង្វេង ល្បួងពួក
គេ ហើយបណ្ដាលឲ្យពួកគេ ធ្វើអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនៅលើដែនដី ។
៤ ហើយឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំមួយ បានកន្លងផុតទៅយ៉ាងនេះ និង
ឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំពីរផងដែរ និងឆ្នាំទីកៅសិបប្រាំបីផង និងឆ្នាំ
ទីកៅសិបប្រាំបួនផង ។
៥ ហើយមួយរយឆ្នាំបានកន្លងទៅដែរ ចាប់ពីសម័យហ្លួង
ម៉ូសាយ ដែលជាស្ដេចលើប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ ។
៦ ហើយប្រាំមួយរយប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីកាល
ដែលលីហៃ បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។
៧ ហើយប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីកាលដែល
ទីសំគាល់ត្រូវបានប្រទានមក ដែលបាននិយាយដោយពួក
ព្យាការីថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកឯលោកិយ ។
៨ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមរាប់ពេលវេលារបស់គេ
ចាប់ពីរយៈពេលដែលទីសំគាល់បានប្រទានមកនេះ ឬចាប់ពី ការ
យាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រាំបួនឆ្នាំបាន
កន្លងផុតទៅ ។
៩ ហើយនីហ្វៃ ដែលត្រូវជាឪពុករបស់នីហ្វៃ ដែលជាអ្នក
មានភារៈរក្សាបញ្ជីទាំងឡាយ ពុំបានត្រឡប់ទៅដែនដី
សារ៉ាហិមឡា វិញទេ ហើយក៏មិនអាចរកឃើញនៅក្នុងអស់
ទាំងដែនដីដែរ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននៅតែស្ថិតក្នុង
អំពើទុច្ចរិត ទោះជាមានការផ្សាយ និងការព្យាករណ៍ជាច្រើន
ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេក្ដី ហើយឆ្នាំទីដប់បាន
កន្លងផុតទៅដូច្នោះដែរ; ហើយឆ្នាំទីដប់មួយក៏បានកន្លងផុតទៅ
នៅ ក្នុងអំពើទុច្ចរិតដែរ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីដប់បី
ចាប់ផ្ដើមមានសង្គ្រាមទាំងឡាយ និងការទាស់ទែងគ្នាទាំងឡាយ
ទូទៅអស់ទាំងដែនដី; ព្រោះពួកចោរកាឌីអានតុន បានក្លាយទៅជា
មានចំនួនដ៏ច្រើនឥតគណនា ហើយបានសម្លាប់ប្រជាជនអស់ជា
ច្រើន ហើយបានធ្វើឲ្យទីក្រុងជាច្រើនគ្មានមនុស្សនៅ ហើយបាន
ពង្រាលសេចក្ដីស្លាប់ និងការកាប់សម្លាប់ដ៏ច្រើនទូទៅទាំងដែនដី
ដែលក្លាយទៅជាការចាំបាច់ថា ប្រជាជនទាំងអស់ ទាំងពួក
សាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន ត្រូវលើកអាវុធប្រឆាំងនឹង
ពួកវា ។
១២ ហេតុដូច្នេះហើយ សាសន៍លេមិនទាំងអស់ ដែលបាន
ក្លាយទៅជាអ្នកប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ បានរួបរួមជាមួយ
គ្នានឹង បងប្អូនរបស់គេ គឺពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយ
ត្រូវបង្ខំចិត្តលើកអាវុធប្រឆាំងនឹងពួកចោរកាឌីអានតុនទាំងនោះ
ដើម្បីការពារជីវិតរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនរបស់គេ
មែនហើយ ហើយរក្សាសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់គេផង និងឯកសិទ្ធិ
ទាំងឡាយ នៃសាសនាចក្ររបស់គេ និងការថ្វាយបង្គំរបស់គេ
និងសេរីភាពរបស់គេ និងឥស្សរភាពរបស់គេ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មុនឆ្នាំទីដប់បីនេះ
កន្លងផុតទៅ ពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវគំរាមកំហែង ឲ្យដល់នូវការ

---

២ ២*ក* ស.ប. ការបោក, បញ្ឆោត, សេចក្ដីបញ្ឆោត.
៣ *ក* គ. និង ស. ១០:២៧.
៥ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:៤៦–៤៧.
៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១:២–៣.
១២ *ក* ស.ប. សេរី, សេរីភាព.
ខ ស.ប. ឥស្សរភាព.

បំផ្លិច បំផ្លាញទាំងស្រុង ដោយសារសង្គ្រាមនេះ ដែលបានក្លាយ
ទៅជាឃោរឃៅជាខ្លាំង ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិន
ទាំងនោះ ដែលបានរួបរួមជាមួយនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ត្រូវបាន
រាប់ ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។
១៥ ហើយបណ្ដាសារបស់គេត្រូវបានដកចេញ ហើយ
ស្បែករបស់គេបានក្លាយមកជាពណ៌ស ដូចពួកសាសន៍នីហ្វៃ ។
១៦ ហើយពួកកំឡោះ និងពួកកូនក្រមុំរបស់គេ បានក្លាយ
ទៅជាស្រស់ល្អដ៏លើសលប់ ហើយពួកគេត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោម
ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយត្រូវបានហៅថា សាសន៍នីហ្វៃ ។
ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់បីទៅ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅដើមឆ្នាំទីដប់បួន
សង្គ្រាមរវាងពួកចោរនឹងប្រជាជននីហ្វៃ បានបន្តទៅមុខ ហើយ
បានក្លាយទៅជាឃោរឃៅយ៉ាងខ្លាំង; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែប្រជាជននីហ្វៃបានយកប្រៀបលើពួកចោរបានដែរ ដរាប
ដល់ ពួកគេបានរុញច្រានពួកវា ឲ្យថយក្រោយចេញពីដែនដីគេ
ទៅក្នុងភ្នំទាំងឡាយ និងក្នុងទីសម្ងាត់ទាំងឡាយរបស់ពួកវាវិញ ។
១៨ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់បួនទៅ ។ ហើយនៅក្នុង
ឆ្នាំទីដប់ប្រាំ ពួកវាបានចេញមកតតាំងនឹងប្រជាជននីហ្វៃ; ហើយ
មកពី អំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជននីហ្វៃ និងការទាស់ទែង និងការ
បែកបាក់គ្នាជាច្រើនរបស់គេ នោះពួកចោរកាឌីអានតុនយក
ប្រៀបលើ គេបាន ។
១៩ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីដប់ប្រាំទៅ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជន
បាននៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលមានសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏ច្រើន;
ហើយផ្លែដាវនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញបានព្យួរនៅពីលើគេ ដរាប
ដល់គេជិតត្រូវវាយកាប់រំលំចោល ហើយនេះគឺមកពីអំពើទុច្ចរិត
របស់គេ ៕

ជំពូកទី ៣

គីឌគីអានហៃ ដែលជាមេដឹកនាំពួកកាឌីអានតុនទាមទារឲ្យឡាកូនីអូស និងពួកសាសន៍នីហ្វៃចុះចាញ់ ហើយប្រគល់ដែនដីរបស់គេ — ឡាកូនីអូសតែងតាំងគីឌគីឌូណៃ ជាមេកងទ័ពឯកលើពលទ័ព — ពួកសាសន៍នីហ្វៃប្រមូលគ្នានៅក្រុងសារ៉ាហិមឡា និងក្រុងបរិបូរណ៍ ដើម្បីការពារខ្លួន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៦–១៨ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំ
មួយ ចាប់ពីកាលព្រះគ្រីស្ទយាងមក នោះឡាកូនីអូស ដែល
ជាចៅ ហ្វាយដែនដី បានទទួលសំបុត្រមួយច្បាប់ពីមេដឹកនាំ
និងចៅហ្វាយនៃក្រុមចោរនេះ; ហើយនេះគឺជាពាក្យដែលបាន
សរសេរមកថាៈ
២ លោកឡាកូនីអូសដ៏ឧត្ដម និងជានាយចៅហ្វាយនៃដែនដីអើយ
មើលចុះ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះមកលោក ហើយសូមជូន សេចក្ដី
សរសើរដ៏ធំលើសលប់ដល់លោក ដោយសារភាពរឹងប៉ឹង
របស់លោក និងភាពរឹងប៉ឹងរបស់ប្រជាជនលោកផង នៅក្នុងការ
ទ្រទ្រង់នូវអ្វីៗ ដែលលោកសន្និដ្ឋានថា ជាសិទ្ធិ និងឥស្សរភាព
របស់លោក; មែនហើយ លោកឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹង
ហាក់បីដូចជាលោក ត្រូវបានគាំទ្រ ដោយព្រះហស្តនៃព្រះមួយអង្គ
នៅក្នុងកិច្ចការពារឥស្សរភាពរបស់លោក និងទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់លោក និងប្រទេស របស់លោក ឬអ្វីៗដែល
លោកហៅដូច្នោះ ។
៣ ហើយហាក់ដូចជាការអាណិតលោក ឱលោកឡាកូនីអូស
ដ៏ឧត្ដមអើយ ថាលោកបែរជាឆោត និងឥតគំនិត ដោយគិត
ស្មានថា លោកអាចទប់ទល់នឹងកងទ័ពដ៏ក្លាហានជាច្រើន
យ៉ាងនេះ ដែលនៅក្រោមបញ្ជារបស់ខ្ញុំ ដែលនៅពេលឥឡូវនេះ
កំពុងតែ កាន់អាវុធ ហើយរង់ចាំយ៉ាងអន្ទះសាន្ទូវពាក្យថា —
ចូរចុះទៅវាយសម្រុកទៅលើពួកនីហ្វៃ ហើយបំផ្លាញ
ពួកវាចោលទៅ ។
៤ ហើយខ្ញុំ ដោយដឹងនូវទឹកចិត្តដ៏អង់អាចរបស់ពួកគេ ដែល
ត្រូវបានបញ្ជាក់បង្ហាញ នៅលើទីសមរភូមិ និងដោយដឹ
ងនូវសម្អប់ដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេចំពោះពួកលោក
មកពីកំហុសដ៏ច្រើន ដែលពួកលោកបានធ្វើទៅលើពួកគេ
ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជា ពួកគេវាយចុះសម្រុកទៅលើ
ពួកលោក នោះពួកគេនឹងមករកលោកដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ទាំងស្រុង ។
៥ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រនេះ បិទវាដោយដៃ
ខ្ញុំផ្ទាល់ ដោយយល់ដល់សុខុមាលភាពរបស់លោក មកពីភាព
រឹងប៉ឹងរបស់លោក ចំពោះអ្វីៗដែលលោកជឿថាត្រូវ និងទឹកចិត្ត
ដ៏ឧត្ដមរបស់លោក នៅក្នុងទីសមរភូមិ ។
៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរមកលោក ចង់ឲ្យ
លោកប្រគល់ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ នូវទីក្រុងទាំងឡាយរបស់លោក
ដែនដីទាំងឡាយ របស់លោក និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក

១៥ *ក* អាលម៉ា ១៧:១៥; ២៣:១៨.
ខ ២ នីហ្វៃ ៥:២១; ៣០:៦; យ៉ាកុប ៣:៨.
១៩ *ក* អាលម៉ា ៦០:២៩.

ផាផាងទុកឲ្យពួកគេត្រូវមករកលោកដោយដាវ ហើយផាផាងទុកឲ្យការបំផ្លិចបំផ្លាញត្រូវ កើតមានដល់លោក ។

៧ ឬនិយាយម៉្យាងទៀតថា ចូរប្រគល់ខ្លួនដល់យើងមក ហើយរួបរួមជាមួយនឹងយើង ហើយស្គាល់នូវកិច្ចការសម្ងាត់ទាំងឡាយ របស់យើង ហើយក្លាយទៅជាបងប្អូនរបស់យើង ដើម្បីឲ្យពួកលោកបានដូចជាពួកយើង — គឺពុំមែនជាខ្ញុំបំរើរបស់យើងទេ តែជាបងប្អូន ដៃគូទាំងឡាយនៃទ្រព្យទាំងអស់របស់យើង ។

៨ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសច្ចានឹងលោកថា បើសិនជាលោកធ្វើយ៉ាងនេះ ដោយសម្បថមួយ នោះពួកលោកនឹងមិនត្រូវបំផ្លាញចោល ឡើយ ប៉ុន្តែបើសិនជាលោកមិនធ្វើយ៉ាងនេះទេ ខ្ញុំសច្ចានឹងលោកដោយពាក្យសម្បថមួយថា នៅខែក្រោយនោះខ្ញុំនឹងបញ្ជាឲ្យពលទ័ព ខ្ញុំចុះមកតតាំងនឹងលោក ហើយពួកគេនឹងពុំសំចៃដៃ ហើយនឹងពុំលើកលែងឡើយ ប៉ុន្តែនឹងសម្លាប់ពួកលោក ហើយនឹងទុកឲ្យដាវធ្លាក់ ទៅលើលោក គឺរហូតដល់ពួកលោកត្រូវវិនាសសូន្យទៅ ។

៩ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំគឺ គីឌឌីអានហៃ; ហើយខ្ញុំជាចៅហ្វាយនៃសង្គមសម្ងាត់នៃកាឌីអានតុន; ជាសង្គម និងកិច្ចការទាំងឡាយដែលខ្ញុំដឹងថា ជាការល្អ; ហើយជាកិច្ចការទាំងឡាយដែលបានបង្កបង្កើតឡើងតាំងពីបុរាណមក ហើយជាកិច្ចការទាំងឡាយដែល បានបន្តមកដល់ពួកយើង ។

១០ ហើយខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះមកលោកឡាកូនីអូស ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា លោកនឹងប្រគល់ដែនដីទាំងឡាយរបស់លោក និងទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់លោក ដោយពុំមានការខ្ចាយឈាម ដើម្បីឲ្យប្រជាជនរបស់ខ្ញុំអាចយកមកវិញ នូវសិទ្ធិទាំងឡាយ និងរដ្ឋាភិបាលរបស់គេ ដែលជាអ្នកដែលបានបែកចេញពីពួកលោកមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ពួកលោក នៅក្នុងការយកចេញពីពួកគេ នូវសិទ្ធិទាំងឡាយនៃ រដ្ឋាភិបាល ហើយលើកលែងតែពួកលោកធ្វើដូចនេះ បើពុំនោះសោតទេ ខ្ញុំនឹងសងសឹកចំពោះការខុសឆ្គងទាំងឡាយមកលើពួកគេ ។ ខ្ញុំគឺ គីឌឌីអានហៃ ។

១១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើង គឺកាលឡាកូនីអូសបានទទួលសំបុត្រនេះហើយ នោះលោកមានសេចក្ដីអស្ចារ្យ ជាខ្លាំង ពីការឥតកោតញញើតរបស់គីឌឌីអានហៃ ក្នុងការទាមទារយកដែនដីរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយថែមទាំងពីការគំរាម កំហែងប្រជាជន និងពីការសងសឹកដល់ការខុសឆ្គងទាំងឡាយ ឲ្យពួកអ្នកដែលគ្មានបានទទួលការខុសឆ្គង លើកលែងតែពួកគេបាន ធ្វើខុសដោយខ្លួនគេ ដោយបែកចេញទៅរួមជាមួយនឹងពួកចោរទុច្ចរិត និងគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងនោះ ។

១២ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឡាកូនីអូសនេះ ដែលជាចៅហ្វាយជាមនុស្សសុចរិតម្នាក់ ហើយពុំអាចធ្វើឲ្យខ្លាច ដោយសារការទាមទារ និងការគំរាមកំហែងទាំងឡាយ របស់ចោរម្នាក់បានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកពុំបានស្ដាប់តាមសំបុត្ររបស់គីឌឌី អានហៃ ដែលជាចៅហ្វាយនៃពួកចោរនោះទេ ប៉ុន្តែលោកបានឲ្យប្រជាជនលោក អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យមានកម្លាំងសំរាប់តតាំង នៅពេលពួកចោរចុះមកវាយប្រហារគេ ។

១៣ មែនហើយ លោកបានផ្ញើសេចក្ដីប្រកាសមួយ ទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ថា ពួកគេត្រូវប្រមូលប្រពន្ធរបស់គេ និង កូនចៅរបស់គេ និងហ្វូងចៀមរបស់គេ និងហ្វូងសត្វរបស់គេ និងទ្រព្យទាំងអស់របស់គេ លើកលែងតែដែនដីរបស់គេមកមួយកន្លែង ។

១៤ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យសង់កំផែងការពារទាំងឡាយព័ទ្ធជុំវិញពួកគេ ដោយមានសភាពមាំមួនជាអតិបរមា ។ ហើយលោកបានបញ្ជាឲ្យពលទ័ព ទាំងពួកនីហ្វៃ និងពួកលេមិន ឬទ័ពទាំងអស់ដែលត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមសាសន៍នីហ្វៃ ត្រូវទុកឲ្យចាំយាមនៅជុំវិញ ដើម្បីចាំមើលពួកគេ ហើយយាមពួកគេពីពួកចោរទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

១៥ មែនហើយ លោកបាននិយាយទៅគេថា៖ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់អ្នក ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានមធ្យោបាយណាផ្សេងទៀត ដើម្បី ឲ្យបានដោះផុតពីកណ្ដាប់ដៃ នៃពួកចោរកាឌីអានតុនទាំងនោះបានឡើយ ។

១៦ ហើយពាក្យសំដី និងពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ឡាកូនីអូស នោះមហិមា និងអស្ចារ្យណាស់ រហូតដល់ធ្វើឲ្យមាន ការភិតភ័យ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់; ហើយពួកគេបានខិតខំយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់គេ ដើម្បីធ្វើតាមពាក្យ របស់ឡាកូនីអូស ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឡាកូនីអូសបាន

៣ ៧*ក* ហេលេ. ៦:២២–២៦.
៨ *ក* អេធើរ ៨:១៣–១៤.
៩ *ក* ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
ខ អាលម៉ា ៣០:៥៣.
គ ហេលេ. ៦:២៦–៣០; ម៉ូសេ ៥:២៩, ៤៩–៥២.
១១ *ក* ហេលេ. ១៤:៣០.
១២ *ក* អាលម៉ា ៥៤:៥–១១; ៣ នីហ្វៃ ៤:៧–១០.

តែងតាំងពួកមេទ័ពឯកលើអស់ទាំងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ឲ្យបញ្ជាពួកគេ នៅពេលណាពួកចោរចេញមកពីទីរហោស្ថាន ចុះមកវាយពួកគេ ។

១៨ ឥឡូវនេះ មេធំបំផុតក្នុងចំណោមមេទ័ពឯកទាំងអស់ និងមេបញ្ជាការធំនៃអស់ទាំងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ត្រូវបានតែងតាំងឡើង ហើយលោកមានឈ្មោះថា គិឌគីឌដូណៃ ។

១៩ ឥឡូវនេះ នេះជាទំលាប់នៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដើម្បីតែងតាំងពួកមេទ័ពឯករបស់គេ (លើកលែងតែនៅក្នុងសម័យទុច្ចរិត) នូវអ្នកណាម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណនៃវិវរណៈ និងការព្យាករណ៍ផង; ហេតុដូច្នេះហើយ គីឌគីឌដូណៃនេះ គឺជាព្យាការីម្នាក់ដ៏មហិមា នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ដូចលោកមេចៅក្រមដែរ ។

២០ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនបាននិយាយទៅកាន់គីឌគីឌដូណៃថា៖ សូមអធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយចូរយើងឡើងទៅលើភ្នំ ហើយចូលទីរហោស្ថាន ដើម្បីយើងអាចវាយទៅលើពួកចោរ ហើយបំផ្លាញពួកវាចោល នៅលើដែនដីទាំងឡាយរបស់ពួកវាផ្ទាល់ ។

២១ ប៉ុន្តែ គីឌគីឌដូណៃបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ហាមមិនឲ្យធ្វើយ៉ាងនេះទេ; ព្រោះបើសិនជាយើងឡើងទៅវាយពួកវា នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រគល់យើងទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃពួកវា; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងនឹងប្រុងបៀបខ្លួននៅកណ្ដាល ដីរបស់យើង ហើយយើងនឹងប្រមូលពលទ័ពយើងទាំងអស់មក ហើយយើងនឹងពុំទៅវាយពួកវាឡើយ ប៉ុន្តែយើងនឹងរង់ចាំ រហូតដល់ពួក វាមកវាយយើងវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ បើសិនជាយើងធ្វើយ៉ាងនេះ នោះទ្រង់នឹង ប្រគល់ពួកវាមកក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់យើង ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំពីរ គឺនៅចុងឆ្នាំ សេចក្ដីប្រកាសរបស់ឡាកូនីអូសបានផ្សព្វផ្សាយទូទៅ អស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ហើយពួកគេបានយកសេះទាំងឡាយរបស់គេ និងរទេះទាំងឡាយរបស់គេ និងហ្វូងគោរបស់គេ និងហ្វូងចៀមរបស់ គេទាំងអស់ និងហ្វូងសត្វទាំងឡាយរបស់គេ និងស្រូវ និងទ្រព្យទាំងអស់របស់គេ ហើយបានធ្វើដំណើររាប់ពាន់នាក់ និងរាប់ម៉ឺននាក់ រហូតដល់ពួកគេបានទៅដល់កន្លែងដែលបានចាត់ទុកឲ្យពួកគេប្រមូលគ្នាមក ដើម្បីការពារខ្លួនប្រឆាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។

២៣ ហើយដែនដីដែលបានចាត់ទុកនោះ គឺដែនដីសារ៉ាហិមឡា និងដីដែលនៅចន្លោះដែនដីសារ៉ាហិមឡា និងដែនដីបរិបូរណ៍មែនហើយ ទៅទល់នឹងព្រំដែននៃដែនដីបរិបូរណ៍ និងដែនដីចោលស្ងាត់ ។

២៤ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនពាន់នាក់ ដែលហៅថាសាសន៍នីហ្វៃ បានប្រមូលគ្នាមកលើដែនដីនេះ ។ ឥឡូវនេះ ឡាកូនីអូសបានបញ្ជាឲ្យពួកគេប្រមូលគ្នា មកនៅលើដែនដីប៉ែកខាងត្បូងពីព្រោះមកពីបណ្ដាសាដ៏ធំ ត្រូវបានដាក់លើដែនដីប៉ែកខាងជើង ។

២៥ ហើយពួកគេបានពង្រឹងខ្លួនដើម្បីតតាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ; ហើយពួកគេបាននៅលើដែនដីមួយ និងជាក្រុមមួយហើយពួកគេបានខ្លាចពាក្យទាំងឡាយ ដែលបាននិយាយដោយឡាកូនីអូស ដរាបដល់ពួកគេបានប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ពួកគេ; ហើយពួកគេបានអធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេដើម្បីសូមឲ្យទ្រង់ដោះលែងពួកគេ នៅពេលណាពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ចុះមកច្បាំងនឹងពួកគេ ។

២៦ ហើយពួកគេកើតទុក្ខជាអតិបរមា ដោយសារពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។ ហើយគីឌគីឌដូណៃបានបញ្ជាឲ្យពួកគេធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយធ្វើឲ្យពួកគេមានកម្លាំង ដោយមានគ្រឿងការពារខ្លួន និងខែល និងខែលដៃ តាមការ បង្គាប់របស់លោក ៕

ជំពូកទី ៤

ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃវាយពួកចោរកាឌីអានតុនឲ្យបរាជ័យ — គីឌឌីអានហៃត្រូវស្លាប់ ហើយអ្នកដែលបន្តតំណែងពីវាឈ្មោះសេមណារៃហា ត្រូវគេចងក — ពួកសាសន៍នីហ្វៃសរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ចំពោះជ័យជំនះទាំងឡាយរបស់គេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ១៨–២២ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅចុងឆ្នាំទីដប់ប្រាំបី ពលទ័ពពួកចោរទាំងនោះ បានរៀបចំទៅច្បាំង ហើយបានចាប់ផ្ដើមចុះមក និងរាលចេញពីភ្នំតូច ភ្នំធំ និងទីរហោស្ថាន និងទីតាំងការពារទាំងឡាយរបស់គេ និងទីសម្ងាត់ទាំងឡាយ

១៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៦:៦.
១៩ *ក* ស.ប. ការព្យាករណ៍, ព្យាករ.
២១ *ក* អាលម៉ា ៤៨:១៤.
ខ ១ សាំយូ. ១៤:១២.
២៤ *ក* អាលម៉ា ២២:៣១.
២៥ *ក* ស.ប. ទុកចិត្ត.
២៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:១៤.

របស់គេ ហើយបានចាប់ ផ្ដើមវាយយកដែនដី ទាំងនៅក្នុងតំបន់
ខាងត្បូង និងនៅក្នុងតំបន់ខាងជើងផង ហើយបានចាប់ផ្ដើមយក
ដែនដីទាំងអស់ ដែលពួក សាសន៍នីហ្វៃ[ក]បានបោះបង់ចោល និង
ទីក្រុងទាំងឡាយ ដែលបានបោះបង់ចោលឲ្យស្ងាត់ជ្រងំ ។
២ ប៉ុន្តែមើលចុះ គ្មានសត្វព្រៃ ឬសត្វសំរាប់បរបាញ់សោះ
នៅលើដីទាំងនោះ ដែលបានបោះបង់ចោល ដោយពួកសាសន៍
នីហ្វៃ; ហើយគ្មានសត្វសំរាប់បរបាញ់ដើម្បីពួកចោរឡើយ
លើកលែងតែនៅក្នុងទីរហោស្ថានប៉ុណ្ណោះ ។
៣ ហើយពួកចោរមិនអាចរស់នៅទីណា ក្រៅពីទីរហោស្ថាន
បានឡើយ ព្រោះត្រូវការចំណីអាហារ; ត្បិតពួកសាសន៍នីហ្វៃ
បាន ចោលដីរបស់គេឲ្យស្ងាត់ជ្រងំ ហើយបានប្រមូលហ្វូងចៀម
របស់គេ និងហ្វូងសត្វរបស់គេ និងទ្រព្យទាំងអស់របស់គេ ហើយ
ពួក គេនៅតែមួយក្រុម ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ គ្មានឱកាសណាសំរាប់ឲ្យពួកចោរ
មកប្លន់ និងយកចំណីអាហារបានសោះ លើកលែងតែឡើងមក
ច្បាំង ចេញមុខប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍នីហ្វៃប៉ុណ្ណោះ; ហើយពួក
សាសន៍នីហ្វៃ ដោយនៅតែមួយក្រុម ហើយមានចំនួនច្រើនជា
ខ្លាំង ហើយ បានសន្សំទុកនូវស្បៀងអាហារសំរាប់ខ្លួនគេ និងសេះ
និងសត្វគោ ក្របី និងហ្វូងសត្វគ្រប់មុខ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាច
រស់នៅក្នុងរយៈពេល ប្រាំពីរឆ្នាំ នៅក្នុងរយៈពេលនោះ ពួក
គេសង្ឃឹមថា នឹងបំផ្លាញពួកចោរ ចេញពីលើផ្ទៃដីឲ្យបាន;
ម៉្លោះហើយ ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបីក៏បានកន្លង ផុតទៅ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួន
គីឌឌីអានហៃ យល់ឃើញថា ជាការចាំបាច់វាត្រូវឡើងទៅច្បាំង
នឹង សាសន៍នីហ្វៃ ព្រោះគ្មានមធ្យោបាយណា ដែលឲ្យពួកវា
អាចរស់នៅ ក្រៅពីទៅប្លន់ និងដណ្ដើម និងធ្វើ
ឃាតមនុស្សចោលនោះទេ ។
៦ ហើយពួកវាពុំហ៊ានរាយគ្នាឲ្យធំនៅលើផ្ទៃដែនដី ដើម្បីវា
អាចដាំស្រូវឡើយ ខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍នីហ្វៃ មកវាយពួកវា
ហើយ សម្លាប់ពួកវាចោល; ហេតុដូច្នេះហើយ គីឌឌីអានហៃ
បានឲ្យបញ្ជាទៅពលទ័ពវាថា ក្នុងឆ្នាំនេះ ពួកវាត្រូវឡើងទៅច្បាំង
នឹងពួកសាសន៍ នីហ្វៃ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកវាក៏បានឡើងមក
ច្បាំង; ហើយគឺនៅខែទីប្រាំមួយ; ហើយមើលចុះ ថ្ងៃដែលពួកគេ
បាន ឡើងមកច្បាំងនោះ ធំ និងគួរឲ្យខ្លាចមែន; ហើយពួកវាបាន
ស្លៀកពាក់តាមរបៀបពួកចោរ; ហើយពួកវាមានស្បែកចៀម
រុំជុំវិញចង្កេះ ហើយពួកវាលាបឈាម ហើយកោរក្បាល ហើយ
ពួកវាមានមួកដែកពាក់ពីលើ; ហើយរូបរាងនៃពលទ័ពរបស់
គីឌឌីអានហៃ ធំ និងគួរឲ្យ ខ្លាចមែន គឺមកពីគ្រឿងការពារខ្លួន
របស់ពួកវា និងមកពីខ្លួនវាលាបឈាម ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រីឯពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ
កាលពួកគេបានឃើញរូបរាងនៃកងទ័ពរបស់គីឌឌីអានហៃ ក៏ដួល
ទៅលើដីគ្រប់គ្នា ហើយបានបន្លឺសម្លេងឡើងទៅព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះរបស់គេ សូមឲ្យទ្រង់អនុគ្រោះពួកគេ ហើយដោះលែងពួក
គេឲ្យ រួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពលទ័ព
របស់គីឌឌីអានហៃ បានឃើញយ៉ាងនេះហើយ នោះពួកវាបាន
ចាប់ផ្ដើម ស្រែកដោយសម្លេងដ៏ខ្លាំង ពីព្រោះមកពីសេចក្ដី
អំណររបស់គេ ត្បិតពួកវាបានគិតស្មានថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃបាន
ដួលចុះ ដោយការ ភិតភ័យ ដោយមកពីភាពគួរស្ញែងខ្លាចនៃ
ពលទ័ពរបស់ពួកវា ។
១០ ប៉ុន្តែក្នុងការណ៍នេះ ពួកវាត្រូវខកចិត្ត ព្រោះពួកនីហ្វៃ
ពុំខ្លាចពួកវាទេ; ប៉ុន្តែ[ក]គេកោតខ្លាចព្រះរបស់គេវិញ ហើយបានសូម
កិច្ចការពារពីទ្រង់; ហេតុដូច្នេះហើយ កាលពលទ័ពគីឌឌីអានហៃ
បានវាយសម្រុកមកលើគេ នោះពួកគេបានប្រុងខ្លួនតទល់នឹងពួកវា;
មែនហើយ គឺនៅក្នុងកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ពួកគេបានទទួលពួកវា ។
១១ ហើយការប្រយុទ្ធបានចាប់ផ្ដើមឡើង នៅក្នុងខែទីប្រាំ
មួយ; ហើយការប្រយុទ្ធនេះធំ និងគួរឲ្យខ្លាចមែន មែនហើយ
ការកាប់ សម្លាប់នោះធំ និងគួរឲ្យខ្លាចមែន ដរាបដល់មិន
ដែលមានការកាប់សម្លាប់ឯណាធំជាងនេះទេ នៅក្នុងចំណោ
មប្រជាជនរបស់លីហៃ ទាំងអស់ ចាប់តាំងពីលោកបាន
ចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមក ។
១២ ហើយទោះជា[ក]ការគំរាមកំហែងទាំងឡាយ និងការ
ស្បថស្បែទាំងឡាយ ដែលគីឌឌីអានហៃបានធ្វើក្ដី មើលចុះ ពួក
នីហ្វៃបាន ឈ្នះលើពួកវា ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកវាថយក្រោយទៅវិញ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]គីឌគីឌូណៃបាន
បញ្ជាពលទ័ពលោក ឲ្យដេញតាមពួកវាទៅដល់ព្រំប្រទល់ទីរហោស្ថាន
ហើយមិនឲ្យលើកលែងជនណាមួយ ដែលធ្លាក់មកក្នុងកណ្ដាប់ដៃគេ
នៅតាមផ្លូវឡើយ; ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានដេញតាមពួកវា
ហើយបានសម្លាប់ពួកវា ទៅទល់នឹងព្រំប្រទល់ទីរហោស្ថាន

៤ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ៣:១៣–១៤, ២២.
១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីកោតខ្លាច.
១២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៣:១–១០.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៣:១៨.

គឺរហូតដល់ពួកគេបានបំពេញនូវបញ្ជារបស់គីឌគីឌដូណៃ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គីឌឌីអានហៃ ដែលបានឈរ ហើយប្រយុទ្ធយ៉ាងក្លាហាន ត្រូវដេញតាមនៅពេលវារត់; ហើយដោយនឿយហត់មកពីការប្រយុទ្ធដ៏ខ្លាំងរបស់វា នោះវាត្រូវតាមទាន់ ហើយត្រូវបានសម្លាប់ចោល ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវចោរ គីឌឌីអានហៃទៅ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃបានត្រឡប់មកទីកន្លែងដ៏សន្តិសុខរបស់គេវិញ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីដប់ប្រាំបួននេះបានកន្លងផុតទៅ ហើយពួកចោរពុំបានមកច្បាំងទៀតទេ; ហើយពួកវាក៏មិនមកនៅក្នុង ឆ្នាំទីម្ភៃទៀតដែរ ។

១៦ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃមួយ នោះពួកវាពុំបានឡើងមកច្បាំងទេ តែពួកវាមកគ្រប់ទិសទី ដើម្បីឡោមព័ទ្ធជុំវិញប្រជាជននីហ្វៃ; ព្រោះពួកវាបានគិតស្មានថា បើសិនជាពួកវាកាត់ផ្ដាច់ប្រជាជននីហ្វៃ ពីដែនដីទាំងឡាយរបស់គេបាន ហើយព័ទ្ធពួកគេពីគ្រប់ទិស ហើយបើសិនជាពួកវាកាត់ផ្ដាច់ពួកគេ ពីឯកសិទ្ធិទាំងអស់ នៅខាងក្រៅបាន នោះពួកវាអាចធ្វើឲ្យគេចុះចាញ់ ស្របតាមបំណងទាំង ឡាយរបស់ពួកវាបាន ។

១៧ ឥឡូវនេះ ពួកវាបានតែងតាំងសំរាប់ពួកវា នូវមេដឹកនាំម្នាក់ទៀត មានឈ្មោះថា សេមណារីហា; ហេតុដូច្នេះហើយ គឺសេមណារីហានេះហើយដែលបានបញ្ជាឲ្យមានការព័ទ្ធនេះ ។

១៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ នេះគឺជាប្រៀបមួយដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ព្រោះពួកចោរគ្មានលទ្ធភាពណា នឹងធ្វើការហ៊ុំព័ទ្ធឲ្យបានយូរគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យមានផលវិបាក ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានសោះ មកពីស្បៀងអាហារដ៏ច្រើនរបស់គេ ដែលពួកគេបានប្រមូលទុក,

១៩ ហើយមកពីការខ្វះខាតស្បៀងអាហារ នៅក្នុងចំណោមពួកចោរ; ត្បិតមើលចុះ ពួកវាគ្មានអ្វី ក្រៅពីសាច់សំរាប់បរិភោគ គឺជាសាច់ដែលពួកវារកបាន នៅក្នុងទីរហោស្ថានប៉ុណ្ណោះ ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]សត្វព្រៃសំរាប់បរបាញ់កាន់តែហោចទៅ នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដរាបដល់ពួកចោរជិត វិនាសបង់ ដោយតែការអត់ឃ្លាន ។

២១ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ក៏នៅតែលើកទ័ពចេញទៅក្រៅទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយវាយទៅលើពលទ័ពពួកវា ហើយកំចាត់ពួកវាទាំងពាន់ និងទាំងម៉ឺននាក់ចោល ។

២២ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជនរបស់សេមណារីហា ក្លាយទៅជាមានបំណងចង់ដកចេញពីផែនការរបស់ពួកវា ដោយមកពីការបំផ្លិច បំផ្លាញដ៏ធំ ដែលបានធ្លាក់មកលើពួកវាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សេមណារីហាបានបញ្ជាទៅទ័ពរបស់វាថា ពួកវាត្រូវដកខ្លួនចេញពីការហ៊ុំព័ទ្ធនេះ ហើយធ្វើដំណើរទៅផ្នែកដែនដី ដែលនៅខាងជើងបំផុតវិញ ។

២៤ ហើយឥឡូវនេះ គីឌគីឌដូណៃ ដោយបានដឹងនូវផែនការរបស់ពួកវា ហើយដោយដឹងអំពីចំណុចខ្សោយរបស់ពួកវា ដោយព្រោះចង់បានស្បៀងអាហារ និងអំពីការកាប់សម្លាប់ដ៏ធំ ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកវា ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានបញ្ជា ឲ្យពលទ័ពលោក ចេញទៅក្នុងពេលយប់ ហើយបានកាត់ផ្ដាច់ផ្លូវដកថយរបស់ពួកវាចេញ ហើយបានដាក់ពលទ័ពរបស់លោកតាមផ្លូវ ដកថយរបស់ពួកវាវិញ ។

២៥ ហើយការណ៍នេះ ពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងពេលយប់ ហើយបានធ្វើដំណើរទៅហួសពួកចោរ ដើម្បីដល់ថ្ងៃស្អែកឡើង នៅពេលពួកចោរចាប់ផ្ដើមធ្វើដំណើរ នោះពួកវានឹងត្រូវជួបប្រទះនឹងពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ ទាំងនៅខាងមុខពួកវា និងនៅខាងក្រោយពួកវា ។

២៦ ហើយពួកចោរដែលនៅខាងត្បូង ក៏ត្រូវកាត់ផ្ដាច់ពីទីកន្លែងដកថយទាំងឡាយដែរ ។ ហើយការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើង តាមបញ្ជារបស់គីឌគីឌដូណៃ ។

២៧ ហើយពួកវាជាច្រើនពាន់នាក់ បានប្រគល់ខ្លួនជាឈ្លើយដល់ពួកនីហ្វៃ ហើយពួកវាដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវបានសម្លាប់ចោលបង់ ។

២៨ ហើយសេមណារីហា ជាមេដឹកនាំរបស់វាត្រូវចាប់បាន ហើយត្រូវចងកលើដើមឈើមួយ មែនហើយ គឺនៅលើចុងឈើរហូតដល់វាស្លាប់ទៅ ។ ហើយកាលពួកគេបានចងកវា រហូតដល់ស្លាប់ហើយ នោះពួកគេបានរំលំឈើនោះមកដី ហើយបានស្រែក យ៉ាងខ្លាំងថា៖

២៩ សូមឲ្យព្រះអម្ចាស់រក្សាប្រជាជនទ្រង់ នៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិត និងនៅក្នុងបរិសុទ្ធភាពនៃដួងចិត្ត ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើឲ្យរលំមកលើដី នូវជនទាំងអស់ណា ដែលរកសម្លាប់ពួកគេ ដោយមកពីអំណាច និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ ដូចជាបុរសនេះត្រូវរលំមកលើដីដែរ ។

៣០ ហើយពួកគេបាន[ក]អរីករាយ ហើយស្រែកឡើងជាសម្លេងតែមួយទៀតថា៖ សូមឲ្យព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃយ៉ាកុប ការពារប្រជាជននេះ នៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិត ដរាបណា

២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:២៥.
៣០ *ក* អាលម៉ា ២៩:១១.

ពួកគេ អំពាវនាវដល់ព្រះនាម នៃព្រះរបស់គេ សូមនូវសេចក្ដី
ការពារ ។
៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ស្រែកច្រៀងព្រមគ្នាឡើង ហើយសរសើរដំកើងដល់ព្រះ
របស់គេ ចំពោះ ការណ៍ដ៏មហិមា ដែលទ្រង់បានធ្វើដើម្បីពួកគេ
នៅក្នុងការរក្សាពួកគេទុក កុំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃ នៃពួក
ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។
៣២ មែនហើយ ពួកគេបានស្រែកថា៖ ហូសាណាដល់
ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ។ ហើយពួកគេបានស្រែកថា៖ សូមឲ្យព្រះនាម
នៃ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ គឺជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត បាន
ប្រកបដោយព្រះពរ ។
៣៣ ហើយចិត្តគេបានរីកឡើង ដោយសេចក្ដីអំណរ រហូត
ដល់ហូរទឹកភ្នែកចេញជាច្រើន មកពីសេចក្ដីល្អសប្បុរសដ៏ធំនៃ
ព្រះ នៅក្នុងការដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃនៃពួក
ខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ; ហើយពួកគេបានដឹងថា គឺមកពីប្រែចិត្ត និង
ភាពទន់ទាប ទើបពួកគេត្រូវបានដោះលែងឲ្យរួចផុតពីការ
បំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច ៕

ជំពូកទី ៥

ពួកសាសន៍នីហ្វៃប្រែចិត្ត ហើយលះបង់អំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេចោល — មរមនសរសេរប្រវត្តិអំពីប្រជាជនលោក ហើយប្រកាស ប្រាប់ព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកគេ — ពួកអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវបានប្រមូលមកពីការខ្ចាត់ខ្ចាយ ដ៏យូរលង់របស់គេវិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២២–២៦ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ គ្មានជនណាម្នាក់សោះ ដែលរស់នៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ ដែលបានសង្ស័យ
សូម្បីតែបន្តិចបន្តួច ដល់ពាក្យទាំងឡាយ របស់ព្យាការីបរិសុទ្ធ
ទាំងអស់ ដែលបានថ្លែងមក; ព្រោះពួកគេបានដឹងថា ជាការចាំ
បាច់ថា ត្រូវតែបានបំពេញ ។
២ ហើយពួកគេបានដឹងថា ជាការចាំបាច់ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បាន
យាងមក ដោយមកពីទីសំគាល់ជាច្រើន ដែលត្រូវបានប្រទានមក
តាមពាក្យទាំងឡាយរបស់ពួកព្យាការី; ហើយដោយមកពីការណ៍
ទាំងឡាយ ដែលបានកើតឡើងរួចហើយ នោះពួកគេបានដឹងថា
ជាការចាំបាច់ថា គ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវកើតឡើង ស្របតាម
អ្វីៗដែលបាននិយាយទុក ។
៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានលះបង់អស់ទាំងអំពើបាប
របស់គេ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ និងអំពើសហាយ
ស្មន់ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយបានបំរើព្រះ ដោយអស់ពីការ
ព្យាយាម ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួក
គេចាប់បានពួកចោរទាំងអស់ យកមកជាឈ្លើយ ដរាបដល់គ្មាន
នរណាម្នាក់រត់រួច ដោយមិនត្រូវសម្លាប់ចោលឡើយ នោះពួក
គេបានដាក់ពួកឈ្លើយរបស់គេទៅក្នុងគុក ហើយបានបណ្ដាលឲ្យ
មាន ព្រះបន្ទូលនៃព្រះផ្សាយដល់ពួកគេ; ហើយអស់អ្នកណា
ដែលប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ហើយធ្វើសេចក្ដី
សញ្ញាថា ពួកគេនឹង ឈប់ធ្វើឃាតមនុស្សទៀត នោះគេត្រូវបាន
ដោះលែងឲ្យមានឥស្សរភាព ។
៥ ប៉ុន្ដែ អស់អ្នកណាដែលមិនចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា
ហើយនៅតែបន្តការឃាតកម្មមនុស្ស ដោយសម្ងាត់នៅក្នុងចិត្ត
មែនហើយ អស់អ្នកណាដែលឃើញថា បញ្ចេញនូវការ
គំរាមកំហែងទាំងឡាយ ប្រឆាំងនឹងបងប្អូនរបស់គេ នោះបានត្រូវ
កាត់ទោស ហើយ ត្រូវធ្វើទោសតាមច្បាប់ ។
៦ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានបញ្ចប់នូវការផ្សំគំនិតទាំងនោះ
ដែលទុច្ចរិត និងសម្ងាត់ និងគួរខ្ពើមឆ្អើម នៅក្នុងនោះមាន
ការទុច្ចរិត ដ៏ច្រើន និងអំពើឃាតកម្មដ៏ច្រើន ដែលបាន
ប្រព្រឹត្តមក ។
៧ ម្ល៉ោះហើយ ឆ្នាំទីម្ភៃពីរបានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីម្ភៃបីផង
និងទីម្ភៃបួន និងទីម្ភៃប្រាំ; ម្ល៉ោះហើយ ម្ភៃប្រាំឆ្នាំបាន
កន្លងផុតទៅ ។
៨ ហើយការណ៍ជាច្រើនបានកើតឡើង នៅចំពោះភ្នែកអ្នកខ្លះ
គឺជាការដ៏ធំ និងអស្ចារ្យ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែ
ការណ៍ទាំងនោះ មិនអាចយកមកសរសេរឲ្យអស់ នៅក្នុងគម្ពីរ
នេះបានទេ; មែនហើយ គម្ពីរនេះមិនអាចដាក់បានសោះ សូម្បីតែ
មួយភាគរយនូវអ្វីៗដែលបានធ្វើឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
ជាច្រើន នៅក្នុងរយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំ ។

៣០ *ខ* អេធើរ ៤:១៥.
៣១ *ក* អាលម៉ា ២៦:៨.
ស.ប. ដ៏អរគុណ, អរគុណ, ការថ្លែងអំណរគុណ.
៣២ *ក* ស.ប. ហូសាណា.
ខ ១ នីហ្វៃ ១:១៤.
ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
៥ ៤*ក* ស.ប. ឥស្សរភាព.
៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២:៨.
៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៦:៦–១២.

៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ មាន[ក]បញ្ជីទាំងឡាយដែលមានកត់ អំពីដំណើរ
ការទាំងអស់របស់ប្រជាជននេះ; ហើយដំណើររឿងមួយខ្លីជាងនេះ
តែពិត នោះបានកត់ដោយនីហ្វៃ ។
១០ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានធ្វើបញ្ជីរបស់ខ្ញុំ អំពីការណ៍ទាំងនេះ
ស្របតាមបញ្ជីរបស់នីហ្វៃ ដែលបានឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំងទាំងឡាយ
ដែលហៅថា ផ្ទាំងនីហ្វៃ ។
១១ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីលើផ្ទាំងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបាន
ធ្វើដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ ។
១២ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំឈ្មោះ [ក]មរមន ដោយបានហៅតាម
[ខ]ដែនដីមរមន គឺជាដែនដីដែលអាលម៉ា បានតាំងសាសនាចក្រឡើង
នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន មែនហើយ គឺជាសាសនាចក្រទីមួយ
ដែលបានតាំងឡើង នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ក្រោយពីអំពើរំលង
របស់គេ ។
១៣ មើលចុះ ខ្ញុំជាសិស្សម្នាក់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជ
បុត្រានៃព្រះ ។ ខ្ញុំត្រូវបានហៅដោយទ្រង់ ឲ្យប្រកាសព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាច
បានជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។
១៤ ហើយជាការចាំបាច់ ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ថា
ពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកជន ដែលបានចាកលោកទៅហើយ
នោះ គឺជាពួកជនបរិសុទ្ធ ត្រូវតែបានសំរេចតាមសេចក្ដីជំនឿ
របស់គេ ថាខ្ញុំត្រូវកត់[ក]បញ្ជីមួយអំពីការណ៍ទាំងនេះ ដែល
បានកើតឡើងមក ហើយ —
១៥ មែនហើយ ជាបញ្ជីមួយតូចអំពីអ្វីៗដែលបានកើតឡើង
ចាប់តាំងពីពេលដែលលីហៃ បានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡិម
រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំធ្វើបញ្ជីរបស់ខ្ញុំចេញពីដំណើររឿង
ទាំងឡាយ ដែលបានកត់ដោយពួកអ្នកដែលបានរស់នៅមុនខ្ញុំ
រហូតដល់ការចាប់ផ្ដើមនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ;
១៧ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំធ្វើ[ក]បញ្ជីមួយអំពីការណ៍ទាំងឡាយ
ដែលខ្ញុំបានឃើញដោយភ្នែកខ្ញុំផ្ទាល់ ។
១៨ ហើយខ្ញុំដឹងថា បញ្ជីដែលខ្ញុំធ្វើនេះ គឺជាបញ្ជីមួយដ៏ត្រឹមត្រូវ
ហើយពិត; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានការណ៍ជា
[ក]ច្រើន ទៀត គ្បិតតាមភាសារបស់យើង នោះយើងពុំអាច
សរសេរបានឡើយ ។
១៩ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយរបស់ខ្ញុំ
គឺអំពីខ្លួនខ្ញុំនោះ ហើយចាប់ផ្ដើមប្រាប់ពីដំណើររឿងខ្ញុំ ចំពោះការណ៍
ទាំង ឡាយ ដែលកើតឡើងមុនខ្ញុំ ។
២០ ខ្ញុំជាមរមន ហើយជាពូជពង្សនៃលីហៃសុទ្ធ ។ ខ្ញុំមាន
ហេតុដើម្បីសរសើរដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បាននាំពួកអយ្យកោរបស់យើង
ចេញពីដែនដីយេរូសាឡិមមក (ហើយ[ក]គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងការណ៍
នេះ ឡើយ ក្រៅពីព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ និងពួកជនដែលទ្រង់បាន
នាំចេញពីដែនដីនោះប៉ុណ្ណោះ) ហើយដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ
និងប្រជាជនខ្ញុំនូវការចេះដឹងដ៏ច្រើន អំពីសេចក្ដីសង្គ្រោះដល់
ព្រលឹងរបស់យើងទាំងឡាយ ។
២១ ជាប្រាកដមែន ទ្រង់បានប្រទានពរឲ្យ[ក]វង្ស[ខ]យ៉ាកុប ហើយ
[គ]ធ្លាប់មានសេចក្ដីមេត្តាដល់ពូជរបស់យ៉ូសែប ។
២២ ហើយដរាបណាកូនចៅរបស់លីហៃ [ក]កាន់តាមព្រះ
បញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បានប្រទានពរដល់គេ
ហើយចំរុង ចំរើនពួកគេ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។
២៣ មែនហើយ ហើយជាប្រាកដមែន ទ្រង់នឹងនាំ[ក]សំណល់នៃពូជ
របស់យ៉ូសែប ឲ្យ[ខ]ស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេទៀត ។
២៤ ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ
នោះទ្រង់នឹង[ក]ប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី នូវសំណល់ទាំង
អស់នៃវង្សយ៉ាកុប ដែលត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ទៅក្រៅស្រុក នៅ
ពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី ។
២៥ ហើយដូចជាទ្រង់បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញា ជាមួយនឹងវ
ង្សយ៉ាកុបទាំងអស់យ៉ាងណា នោះសេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បាន
ធ្វើជាមួយ នឹងវង្សយ៉ាកុប នឹង[ក]ត្រូវបានបំពេញ តាមពេលដែល
ទ្រង់បានកំណត់ផ្ទាល់ នាំឲ្យសាងឡើងវិញ នូវវង្សរបស់យ៉ាកុប
ទាំងអស់ឲ្យស្គាល់ នូវសេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹង
ពួកគេ ។

៩ *ក* ហេលេ. ៣:១៣–១៥.
១២ *ក* មរមន ១:១–៥.
ខ ម៉ូសាយ ១៨:៤; អាលម៉ា ៥:៣.
១៤ *ក* អេណុស ១:១៣–១៨; គ. និង ស. ៣:១៩–២០.
១៧ *ក* មរមន ១:១.
១៨ *ក* អេធើរ ១២:២៥.
២០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:៣៦.
២១ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល.
ខ លោកុ. ៣២:២៨.
គ ចោទិ. ៣៣:១៣–១៧.
២២ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:២០.
២៣ *ក* អាលម៉ា ៤៦:២៤.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:១២.
២៤ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
២៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៥.

២៦ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹង[ក]ស្គាល់ព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ; ហើយនៅ ពេលនោះ ពួកគេនឹងត្រូវបានប្រមូលមកពីទិសទាំងបួននៃផែនដី មកលើដីរបស់គេផ្ទាល់ គឺជាកន្លែងដែលពួកគេត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ចេញ ទៅនោះ; មែនហើយ ប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះការណ៍នេះនឹងកើតឡើងយ៉ាងដូច្នោះមែន ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៦

ពួកសាសន៍នីហ្វៃចំរើនឡើង — ការឆ្មើងឆ្មៃ ទ្រព្យ និងការបែកវណ្ណៈកើតឡើង — សាសនាចក្រត្រូវបាក់បែកដោយការបែកចេញ — អារក្សសោតាំងដឹកនាំប្រជាជន ទៅក្នុងការបះបោរចេញមុខ — ពួកព្យាការីជាច្រើន ស្រែកហៅឲ្យធ្វើការប្រែចិត្ត ហើយត្រូវសម្លាប់ ចោល — ឃាតកទាំងឡាយរបស់គេ ធ្វើឧបាយកល ដើម្បីដណ្ដើមយករដ្ឋាភិបាល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ២៦–៣០ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់គ្នា បានត្រឡប់ទៅកាន់ដីផ្ទាល់របស់គេវិញ នៅក្នុង ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ មនុស្សរាល់រូបជាមួយនឹងគ្រួសារគេ ហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វទាំងឡាយរបស់គេ សេះ និងគោក្របីរបស់គេ និង វត្ថុគ្រប់យ៉ាងឲ្យតែជារបស់គេ ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេពុំទាន់បរិភោគអស់ នូវស្បៀងរបស់គេនៅឡើយទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបពួកគេ បានយកមកជាមួយពួកគេ នូវអស់ទាំងអ្វីៗ ដែលគេពុំទាន់បានបរិភោគ គឺមានស្រូវគ្រប់មុខរបស់គេ និងមាសរបស់គេ និងប្រាក់របស់គេ និងវត្ថុដ៏មានតម្លៃទាំងអស់របស់គេ ហើយពួកគេបានត្រឡប់មកដីផ្ទាល់របស់គេ និងរបស់របររបស់គេវិញ ទាំងនៅខាងជើង និងនៅ ខាងត្បូង ទាំងនៅលើដែនដីខាងជើង និងលើដែនដីខាងត្បូង ។

៣ ហើយពួកគេបានផ្ដល់ដីដល់ពួកចោរទាំងឡាយ ដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាថានឹងរក្សាសន្តិភាពនៅក្នុងដែនដី ជាពួកអ្នក ដែលមានបំណងចង់នៅជាសាសន៍លេមិន តាមចំនួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីពួកគេអាចមានទីកន្លែងសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត ដោយប្រកបពលកម្ម; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានសាងសន្តិភាពឡើងនៅលើអស់ទាំងដែនដី ។

៤ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើង និងមានកម្លាំងដ៏ខ្លាំងទៀត; ហើយឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំមួយ និងម្ភៃប្រាំពីរ បានកន្លងផុតទៅ ហើយ មានរបៀបរៀបរយដ៏ខ្លាំងនៅលើដែនដី; ហើយពួកគេបានបង្កើតច្បាប់ទាំងឡាយរបស់គេ ស្របតាមសមភាព និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ។

៥ ហើយឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីនៅលើអស់ទាំងដែនដី ដែលរារាំងប្រជាជន ក្នុងការចំរុងចំរើនយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនសោះ លើកលែងតែពួកគេ ត្រូវធ្លាក់ក្នុងអំពើរំលងប៉ុណ្ណោះ ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ គឺឧគីឌដូណៃ និងចៅក្រមឡាកូនីអូស និងពួកអ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងជាមេដឹកនាំ ជាអ្នកដែលបានសាងសន្តិភាពដ៏ធំនេះនៅលើដែនដីឡើង ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានទីក្រុងជាច្រើនត្រូវបានសង់ថ្មី ហើយមានទីក្រុងចាស់ៗជាច្រើនត្រូវបានជួសជុលឡើងវិញ ។

៨ ហើយមានផ្លូវថ្នល់ទាំងឡាយ ត្រូវបានលើកឡើង ហើយផ្លូវជាច្រើនត្រូវបានធ្វើ ដែលនាំពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ហើយពីដែន ដីមួយទៅដែនដីមួយ ហើយពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ។

៩ ម្ល៉ោះហើយ ឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបីបានកន្លងផុតទៅ ហើយប្រជាជនក៏មានសេចក្ដីសុខសាន្តតរៀងមក ។

១០ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីម្ភៃប្រាំបួនក៏ចាប់ផ្ដើមមានការទាស់ទែងគ្នាខ្លះ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន; ហើយអ្នកខ្លះត្រូវបានលើកខ្លួនឡើង ក្នុង[ក]ការឆ្មើងឆ្មៃ និងការអួតអាង ដោយមកពីទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់របស់គេ មែនហើយ គឺរហូតដល់មានការបៀតបៀនដ៏ធំ;

១១ ព្រោះមានអ្នកជំនួញជាច្រើននៅលើដែនដី ហើយមានមេធាវីជាច្រើន និងពួកភ្នាក់ងារជាច្រើនផង ។

១២ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមញែកចេញតាមឋានៈ [ក]គឺស្របតាមទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ និងឱកាសក្នុងការរៀនសូត្ររបស់គេ; មែនហើយ អ្នកខ្លះល្ងិតល្ងង់ ដោយសារការក្រខ្សត់របស់គេ ហើយអ្នកខ្លះទៀត បានទទួលការរៀនសូត្រដ៏ច្រើន ដោយសារទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់គេ ។

១៣ អ្នកខ្លះក៏លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃ ឯអ្នកខ្លះទៀតក៏រាបសាក្រៃលែង; អ្នកខ្លះបានបណ្ដោះបង្អាប់សងនឹង

២៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣០:៥–៨; ៣ នីហ្វៃ ២០:២៩–៣៤.

៦ ១០ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.

១២ *ក* ១ ធីម៉ូ. ៦:១៧–១៩; ហេលេ. ៤:១២.

បណ្ដុះបង្អាប់ នៅ ពេលអ្នកខ្លះទៀត បានទទួលការបណ្ដុះបង្អាប់ និងការបៀតបៀន និងសេចក្ដីទុក្ខវេទនាគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយមិនតបត ហើយមើលងាយ វិញសោះ តែមានចិត្តរាបសា ហើយសារភាពនៅចំពោះព្រះ ។

១៤ ម្ល៉ោះហើយ ទើបបានក្លាយទៅជាមានភាពមិនស្មើគ្នាដ៏ខ្លាំង នៅលើអស់ទាំងដែនដី ដរាបដល់សាសនាចក្របានចាប់ផ្ដើម បែកបាក់; មែនហើយ ដរាបដល់នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិប នោះសាសនាចក្រត្រូវបែកបាក់នៅលើអស់ទាំងដែនដី លើកលែងតែនៅក្នុង ចំណោមពួកសាសន៍លេមិនមួយចំនួនតូច ដែលបានប្រែចិត្តជឿចំពោះសេចក្ដីជំនឿពិតប៉ុណ្ណោះ; ហើយពួកគេពុំចាកចេញពីសេចក្ដីជំនឿ ពិតឡើយ ព្រោះពួកគេរឹងប៉ឹង និងខ្ជាប់ខ្ជួន និងមុតមាំ ដោយសុខចិត្តធ្វើការព្យាយាមគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ។

១៥ ឥឡូវនេះ ហេតុនៃការខ្វះសមភាពនៃប្រជាជននេះគឺថា — អារក្សសាតាំងមានអំណាចដ៏ធំ ក្នុងការចាក់រុកឲ្យប្រជាជនធ្វើអំពើ ទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយនៅក្នុងការបំប៉ោងពួកគេដោយការឆ្មើងឆ្មៃ ល្បួងពួកគេឲ្យស្វែងរកអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច និងទ្រព្យ សម្បត្តិ និងវត្ថុទាំងឡាយដែលឥតប្រយោជន៍នៃលោកិយ ។

១៦ ហើយអារក្សសាតាំងក៏បានបង្វែរចិត្តប្រជាជន ឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានត្រេកអរនឹងសន្តិភាពតែតិចឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ។

១៧ ម្ល៉ោះហើយ នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិប — ប្រជាជនបានប្រគល់ខ្លួនអស់រយៈពេលដ៏យូរលង់ ឲ្យដឹកនាំដោយការល្បួងទាំងឡាយ របស់អារក្ស ទោះជាវាមានសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាចង់នាំពួកគេទៅទីណា ឬឲ្យធ្វើអំពើទុច្ចរិតណាក៏ដោយ ដែលវាមានសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា ចង់ឲ្យពួកគេធ្វើ — ហើយនៅដើមឆ្នាំនេះគឺឆ្នាំទីសាមសិប ពួកគេនៅក្នុងស្ថានភាពទុច្ចរិតមួយ ដ៏គួរស្ញែងខ្លាច។

១៨ ឥឡូវនេះ ពួកគេមិនបានធ្វើអំពើបាប ដោយល្ងិតល្ងង់នោះទេ ព្រោះពួកគេដឹងនូវព្រះហឫទ័យនៃព្រះចំពោះពួកគេ ព្រោះត្រូវបានបង្រៀនដល់ពួកគេហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានបះបោរដោយចេតនាទាស់នឹងព្រះ ។

១៩ ហើយឥឡូវនេះ គឺនៅក្នុងសម័យឡាកូនីអូស ជាកូនរបស់ឡាកូនីអូស ព្រោះឡាកូនីអូសបានបំពេញតំណែងរបស់ឪពុកលោក ហើយបានគ្រប់គ្រងលើប្រជាជននៅឆ្នាំនោះ ។

២០ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានពួកមនុស្ស ដែលត្រូវបានបំផុសគំនិតពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានបញ្ជូនមកឲ្យឈរនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននៅលើអស់ទាំងដែនដី ដើម្បីផ្សាយ និងធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហានពីអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយនៃប្រជាជន ហើយធ្វើបន្ទាល់ទៅគេ ពីសេចក្ដីប្រោសលោះ ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើសំរាប់រាស្ត្រទ្រង់ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀត គឺដំណើររស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហាន ពីការសុគត និងការរងទុក្ខទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។

២១ ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើនខឹងជាខ្លាំង ពីព្រោះតែពួកអ្នកដែលបានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះ; ហើយពួកអ្នកដែល ខឹងទាំងនោះ ភាគច្រើនគឺពួកមេចៅក្រម និងពួកអ្នកដែលធ្លាប់ធ្វើជាពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់ និងពួកមេធាវី; មែនហើយ អស់ពួកដែលធ្លាប់ជាមេធាវីខឹងនឹងពួកអ្នក ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងនេះ ។

២២ ឥឡូវនេះ គ្មានមេធាវី ឬចៅក្រម ឬសង្ឃជាន់ខ្ពស់ណាដែលអាចមានអំណាចកាត់ទោស ជនណាម្នាក់ឲ្យស្លាប់សោះ លើកលែងតែការកាត់ទោសរបស់ពួកគេ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយលោកអភិបាលដែនដីប៉ុណ្ណោះ ។

២៣ ឥឡូវនេះ មានពួកគេជាច្រើន បានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងទៅនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហាន ហើយត្រូវចាប់ ហើយសម្លាប់ចោលដោយសម្ងាត់ដោយពួកចៅក្រម ដែលដំណឹងអំពីការស្លាប់របស់គេនោះមិនបានឮដល់លោកអភិបាលនៃដែនដីឡើយ រហូតដល់ពួកគេបានស្លាប់ទៅហើយ ។

២៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ការនេះគឺផ្ទុយនឹងច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ដែនដី ដែលថា មនុស្សម្នាក់ត្រូវយកទោសម្លាប់បានលើកលែងតែ មានអំណាចពីលោកអភិបាលនៃដែនដី —

២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ការប្ដឹងមួយបានបញ្ជូនឡើងមកដែនដីសារ៉ាហិមឡា ជូនចំពោះលោកអភិបាលនៃដែនដី ទាស់នឹងពួកចៅ ក្រមទាំងនោះ ដែលបានកាត់ទោសពួកព្យាការីនៃព្រះអម្ចាស់ដល់ស្លាប់ ដែលពុំស្របតាមច្បាប់ ។

---

១៣ *ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
ខ ម៉ាថាយ ៥:៣៩; ៤ នីហ្វៃ ១:៣៤; គ. និង ស. ៩៨:២៣–២៥.
១៤ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសឲ្យរួច.
១៧ *ក* ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
១៨ *ក* ម៉ូសាយ ៣:១១.
ខ ស.ប. ការបះបោរ.
២០ *ក* ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត; ព្យាការី.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន; ការឆ្កាង.
២១ *ក* គ. និង ស. ១២១:៣៦–៣៧. ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.

២៦ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាន
ចាប់ ហើយនាំយកមកខាងមុខលោកចៅក្រម ដើម្បីជំនុំជំរះនូវ
បទ ឧក្រិដ្ឋ ដែលពួកគេបានធ្វើឡើង ស្របតាមច្បាប់ដែលបាន
ចែងដោយប្រជាជន ។
២៧ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកចៅក្រម
ទាំងនោះ មានមិត្តភក្តិ និងញាតិសន្តានជាច្រើន; រីឯពួកអ្នកដែល
នៅ សល់ទាំងប៉ុន្មាន មែនហើយ ពួកមេធាវី និងពួកសង្ឃជាន់ខ្ពស់
សឹងតែទាំងអស់បានប្រមូលគ្នាមក ហើយរួបរួមនឹងញាតិសន្តាន
នៃពួក ចៅក្រម ដែលត្រូវគេយកទៅជំនុំតាមច្បាប់ទាំងនោះ ។
២៨ ហើយពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាមួយ ជាមួយនឹង
គ្នា មែនហើយ ដូចគ្នានឹងសេចក្ដីសញ្ញា ដែលធ្វើដោយពួកគេ
ជំនាន់ដើម *ខ* គឺជាសេចក្ដីសញ្ញាដែលធ្វើឡើង ហើយត្រួត
ត្រាដោយអារក្ស ដើម្បីរួមគ្នាទាស់នឹងសេចក្ដីសុចរិតទាំងអស់ ។
២៩ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានរួមគ្នាទាស់នឹងរាស្ត្រនៃព្រះ
អម្ចាស់ ហើយចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាមួយ ដើម្បីបំផ្លាញពួក
គេបង់ ហើយដោះលែងពួកជនដែលជាប់ទោសសម្លាប់មនុស្ស
ឲ្យរួចផុតពីក្រញាំនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ដែលបំរុងនឹងអនុវត្តតាមច្បាប់ ។
៣០ ហើយពួកគេរឹងទទឹងនឹងច្បាប់ និងសិទ្ធិទាំងឡាយរបស់
ប្រទេសគេ; ហើយពួកគេបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងគ្នា
ដើម្បី បំផ្លាញលោកអភិបាល ហើយដើម្បីបង្កើតឲ្យមាន
ស្ដេចនៅលើដែនដី ដើម្បីកុំឲ្យដែនដីមានឥស្សរភាពតទៅទៀត
តែត្រូវនៅក្រោម អំណាចរបស់ស្ដេចទាំងឡាយវិញ ៕

ជំពូកទី ៧

លោកមេចៅក្រមត្រូវគេធ្វើឃាត រដ្ឋាភិបាលត្រូវបំផ្លាញចោល — ហើយប្រជាជនបែកចេញជាពូជអំបូរទាំងឡាយ — យ៉ាកុប ដែលជា អ្នកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទម្នាក់ ក្លាយទៅជាស្ដេចនៃពួក ក្រុមផ្សំគំនិតសម្ងាត់មួយ — នីហ្វៃផ្សាយអំពីការប្រែចិត្ត និងសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ ព្រះគ្រីស្ទ — ពួកទេវតាធ្វើ ការងារបំរើលោករាល់ថ្ងៃ ហើយលោកប្រោសប្អូនប្រុសរបស់លោ កឲ្យរស់ពីស្លាប់ — មនុស្សជាច្រើនប្រែចិត្ត ហើយបានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣០–៣៣ គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកថា ពួកគេពុំបានបង្កើតឲ្យ
មានស្ដេចនៅលើដែនដីទេ; ប៉ុន្តែនៅក្នុងឆ្នាំដដែលនេះ មែន
ហើយ គឺឆ្នាំទីសាមសិប នោះពួកគេបានបំផ្លាញនៅលើវេទិកា
ជំនុំជំរះ មែនហើយ គឺបានធ្វើឃាតមេចៅក្រមនៃដែនដី ។
២ ហើយប្រជាជនត្រូវបែកបាក់ពីគ្នា; ហើយពួកគេបាន
បែកចេញពីគ្នា ទៅជាពូជអំបូរទាំងឡាយ គឺមនុស្ស
ម្នាក់ៗទៅតាមគ្រួសារនិង ញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់គេ;
ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានបំផ្លាញរដ្ឋាភិបាលនៃដែនដី ។
៣ ហើយពូជអំបូរនីមួយៗ បានតែងតាំងមេ ឬអ្នកដឹកនាំ
ម្នាក់លើពួកគេ; ម៉្លោះហើយ ពួកគេបានក្លាយទៅជាពូជអំបូរទាំង
ឡាយ និងពួកអ្នកដឹកនាំពូជអំបូរទាំងឡាយ ។
៤ ឥឡូវនេះ មើលចុះ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ នៅក្នុងចំណោម
ពួកគេ ដែលគ្មានគ្រួសារ និងញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិ
ជាច្រើននោះ ឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពូជអំបូរទាំងឡាយ
របស់គេ បានក្លាយទៅជាធំដ៏លើសលប់ ។
៥ ឥឡូវនេះ ការណ៍អស់ទាំងនេះបានកើតឡើង តែពុំទាន់មាន
សង្គ្រាមទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេនៅឡើយទេ; ហើយ
អស់ ទាំងអំពើទុច្ចរិតនេះ បានកើតឡើងដល់ប្រជាជន ដោយមក
ពីពួកគេបានបណ្ដោយខ្លួន នៅក្រោមអំណាចរបស់អារក្សសាតាំង។
៦ ហើយរបៀបចាត់ចែងទាំងឡាយរបស់រដ្ឋាភិបាល ត្រូវ
បំផ្លាញចោល ពីព្រោះមកពីការរួមគំនិតសម្ងាត់ នៃមិត្តភក្តិ
និងញាតិសន្តាន របស់ពួកជនដែលបានធ្វើឃាតពួកព្យាការី ។
៧ ហើយពួកគេបានបណ្ដាល ឲ្យមានការទាស់ទែងគ្នាមួយ
ដ៏ធំនៅលើដែនដី ដរាបដល់ផ្នែកមនុស្សដែលសុចរិតច្រើន សឹងតែ
ក្លាយ ទៅជាទុច្ចរិតទាំងអស់; មែនហើយ មាននៅសល់តែ
មនុស្សសុចរិតតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។
៨ ម៉្លោះហើយ រយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំពុំទាន់ឆ្លងផុតទៅ
ចាប់តាំងពីពេលដែលប្រជាជនភាគច្រើន បានបែរចេញពីភាព
សុចរិតរបស់គេ បីដូចជាឆ្កែបែរទៅរកកំអួតវា ឬដូចជា
ជ្រូកញីបែរទៅននៀលនៅក្នុងខ្ទាចវិញ ។
៩ ឥឡូវនេះ ពួកផ្សំគំនិតសម្ងាត់នេះ ដែលបាននាំមកនូវការ
ទុច្ចរិតដ៏ធំមកលើប្រជាជន នោះបានប្រមូលគ្នាមក ហើយបាន
លើកធ្វើជា មេរបស់ពួកវា នូវមនុស្សម្នាក់ដែលពួកវាហៅថា
យ៉ាកុប;
១០ ហើយពួកវាបានហៅគាត់ថាជាស្ដេចរបស់ពួកវា; ហេតុ

២៦ *ក* ម៉ូសាយ ២៩:២៥; អាលម៉ា ១:១៤.
២៨ *ក* ស.ប. បក្សពួកសម្ងាត់.
ខ ហេលេ. ៦:២៦–៣០.
៣០ *ក* ១ សាំយូ. ៨:៥–៧;
អាលម៉ា ៥១:៥.
៧ ៥ *ក* រ៉ូម ៦:១៣–១៦; អាលម៉ា ១០:២៥.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៩.
៨ *ក* សុភា. ២៦:១១;
២ ពេត្រុស ២:២២.

ដូច្នេះហើយ គាត់ក្លាយទៅជាស្ដេចមួយ លើក្រុមមនុស្សទុច្ចរិតនេះ
ហើយទ្រង់គឺជាមេម្នាក់ ដែលបានបញ្ចេញសម្លេងរបស់ទ្រង់ ទាស់
នឹងពួកព្យាការី ដែលធ្វើទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកវាពុំសូវមាន
ចំនួនច្រើន ដូចពួកពូជអំបូររបស់ប្រជាជន ដែលបានរួបរួមគ្នានោះទេ
លើកលែងតែមេដឹកនាំរបស់គេ បានបង្កើតច្បាប់ទាំងឡាយ
គឺម្នាក់ៗទៅតាមពូជអំបូររបស់ខ្លួន; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែពួកគេជាពួកខ្មាំងសត្រូវដែរ; ទោះបីពួកគេពុំមែន
ជាប្រជាជនសុចរិតក្ដី គង់តែពួកគេរួមគ្នានៅក្នុងសម្ពប់ ទៅលើ
ពួកជន ដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា ដើម្បីបំផ្លាញ
រដ្ឋាភិបាលចោលដែរ ។
១២ ហេតុដូច្នេះហើយ យ៉ាកុប ដោយបានទតឃើញថា ពួក
ខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ មានចំនួនច្រើនជាងខ្លួន ឯទ្រង់ជាស្ដេច
របស់ក្រុម នោះ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់បានបញ្ជាប្រជាជន
របស់ទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវរត់គេចចូលទៅក្នុងផ្នែក[ក]ខាងជើងបំផុត
នៃដែនដី ហើយ នៅទីនោះ ពួកគេបានស្ថាបនានគរមួយ រហូត
ដល់ពួកគេត្រូវបានរួបរួម ដោយពួកអ្នកដែលបែកបាក់ (ព្រោះទ្រង់
បានបញ្ឆោរ ពួកគេថា នឹងមានអ្នកបែកបាក់ជាច្រើន) ហើយពួក
វាក្លាយទៅជាមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីតតាំងនឹងពួកពូជ
អំបូររបស់ប្រជាជន; ហើយពួកវាបានធ្វើយ៉ាងនេះ ។
១៣ ហើយពួកវាបានធ្វើដំណើរទៅយ៉ាងលឿន រហូតដល់មិន
អាចត្រូវបង្អាក់បាន គឺរហូតដល់ពួកវាបានទៅផុត ពីកណ្ដាប់ដៃ
របស់ ប្រជាជន ។ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់ឆ្នាំទីសាមសិបទៅ;
នោះហើយគឺជាកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ប្រជាជននីហ្វៃ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិប
មួយ ពួកគេបានបែកទៅជាពូជអំបូរទាំងឡាយ គឺមនុស្សម្នាក់ៗ
ទៅតាមគ្រួសារ និងញាតិសន្ដាន និងមិត្តភក្ដិរបស់ខ្លួន; ទោះ
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេបានមកដល់ការព្រមព្រៀង
មួយថា ពួកគេពុំធ្វើសង្គ្រាមរវាងគ្នាឡើយ; ប៉ុន្តែពួកគេពុំសាមគ្គី
គ្នា ខាងច្បាប់ទាំងឡាយរបស់គេ និងរបៀបនៃរដ្ឋាភិបាល
របស់គេឡើយ ព្រោះច្បាប់ទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមគំនិត
ទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នកដែលជាមេរបស់គេ និងពួកអ្នកដឹកនាំ
របស់គេ ។ ប៉ុន្តែពួកគេ បានបង្កើតច្បាប់ទាំងឡាយយ៉ាងតឹងរឹងថា
ពូជអំបូរនីមួយៗ ពុំត្រូវបំពារបំពានលើពូជអំបូរមួយទៀតឡើយ
ដរាបដល់ពួកគេមាន សន្តិភាពដល់កំរិតមួយនៅលើដែនដី; ទោះ
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែចិត្តរបស់គេ ត្រូវបែរចេញពីព្រះ
អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយពួកគេបានចោលថ្មទៅលើពួក
ព្យាការី ព្រមទាំងបានបណ្ដេញពួកគេ ចេញពីចំណោមគេដែរ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃ[ក] — ដោយ
មានពួកទេវតាមករក ព្រមទាំងសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ផង ហេតុ
ដូច្នេះ ហើយ ដោយបានឃើញពួកទេវតា និងជាសាក្សី
ហើយដោយមានអំណាចប្រទានឲ្យលោក ដើម្បីឲ្យលោកអាច
ដឹងអំពីការងារ បំរើនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាសាក្សីចំពោះការ
ត្រឡប់មកវិញដ៏ឆាប់របស់ពួកគេ ពីភាពសុចរិតទៅកាន់ភាព
ទុច្ចរិត និងភាពគួរខ្ពើមឆ្អើម ទាំងឡាយ;
១៦ ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយព្រួយបារម្ភដល់ភាពរឹងរូសនៃចិត្ត
របស់គេ និងភាពងងឹតងងល់នៃគំនិតរបស់គេ នោះលោកបានចេញ
ទៅក្នុងចំណោមពួកគេ ក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ហើយបានចាប់ផ្ដើម
ធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងក្លាហាន ពីការប្រែចិត្ត និងការផ្ដាច់បាប ដោយ
សេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
១៧ ហើយលោកបានធ្វើការងារបំរើជាច្រើនដល់ពួកគេ; ហើយ
ការណ៍ទាំងអស់នោះ មិនអាចយកមកសរសេរបានទេ ហើយមួយ
ផ្នែកនៃការណ៍ទាំងនោះគឺពុំគ្រប់គ្រាន់ដែរ ហេតុដូច្នេះហើយ ពុំ
បានយកមកសរសេរក្នុងគម្ពីរនេះសោះ ។ ហើយនីហ្វៃបានធ្វើការងារ
បំរើដោយអានុភាព[ក] និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេខឹងនឹងលោក
គឺពីព្រោះលោកមានអំណាចខ្លាំងជាងពួកគេ ត្បិតគ្មាន
លទ្ធភាព ណាអាចធ្វើឲ្យពួកគេ មិន[ក]ជឿពាក្យទាំងឡាយ
របស់លោកបានឡើយ ត្បិតសេចក្ដីជំនឿរបស់លោក ជឿដល់
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះធំដ៏ក្រៃលែង បានជាពួក
ទេវតាធ្វើការងារបំរើដល់លោកជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។
១៩ ហើយដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ នោះលោកបាន
បណ្ដេញពួកអារក្សអសោចិ៍ និងពួកវិញ្ញាណ[ក]ស្មោកគ្រោកឲ្យចេញ;
ហើយលោកថែមទាំងបានប្រោសប្អូនប្រុសរបស់លោកពីស្លាប់
បន្ទាប់ពីលោកត្រូវគេចោលនឹងថ្ម ហើយត្រូវប្រជាជនធ្វើឲ្យស្លាប់ ។
២០ ហើយប្រជាជនបានឃើញការណ៍នេះ ហើយបានធ្វើជា
ទីបន្ទាល់ដល់ការណ៍នេះ ហើយក៏ខឹងនឹងលោក មកពីអំណាចរបស់
លោក; ហើយលោកថែមទាំងបានសម្ដែងនូវអព្ភូតហេតុ[ក]ជាច្រើន

១២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៦:៣០.
១៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១:២.
១៧ *ក* ស.ប. អំណាច.
១៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:១; អាលម៉ា ៤:១៩.
១៩ *ក* ស.ប. វិញ្ញាណ — អារក្សអសោចិ៍.
២០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១.

ទៀតផង គឺនៅចំពោះភ្នែកនៃប្រជាជន ដោយនូវព្រះនាមនៃ
ព្រះយេស៊ូវ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីសាមសិបមួយ
បានកន្លងផុតទៅ ហើយមានតែមនុស្សចំនួនតិចទេ ដែលបានប្រែ
ចិត្ត ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់; ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលបានប្រែចិត្តជឿ
នោះបានធ្វើសញ្ញាយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវ
បានសណ្ឋិត ដោយព្រះចេស្ដា និងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលនៅ
ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពួកគេជឿដល់នោះ ។
២២ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានបណ្ដេញពួកអារក្សអសោ
ចិ៍ចេញពីខ្លួន ហើយបានជាពីជម្ងឺទាំងឡាយរបស់គេ និងភាព
ពិការ របស់គេ នោះបានសម្ដែងយ៉ាងពិតប្រាកដដល់
ប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវបានទ្រទ្រង់ ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
ហើយត្រូវបានព្យាបាល ឲ្យជា; ហើយពួកគេបានបង្ហាញ
ទីសំគាល់ទាំងឡាយផង ហើយបានសម្ដែងអព្ភូតហេតុខ្លះ នៅ
ក្នុងចំណោមប្រជាជន ។
២៣ ម្ល៉ោះហើយ ឆ្នាំទីសាមសិបពីរក៏កន្លងផុតទៅដែរ ។
ហើយនីហ្វៃបានស្រែកទៅកាន់ប្រជាជន នៅដើមឆ្នាំទីសាមសិប
បី; ហើយលោកបានផ្សាយដល់ពួកគេ ពីការប្រែចិត្ត និងការ
ផ្ដាច់បាប ។
២៤ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំផងថា គ្មានអ្នក
ណាម្នាក់សោះ ដែលត្រូវបាននាំឲ្យមានការប្រែចិត្ត ដែលពុំបាន
ទទួល បុណ្យជ្រមុជដោយទឹកនោះឡើយ ។
២៥ ហេតុដូច្នេះហើយ មានមនុស្សទាំងឡាយ ដែលនីហ្វៃបាន
តែងតាំងឡើង ក្នុងការងារបំរើនេះ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែល
មក រកពួកគេ នឹងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយទឹក ហើយការ
នេះគឺជាសាក្សី និងជាទីបន្ទាល់មួយ នៅចំពោះព្រះ និងដល់
ប្រជាជនថា ពួកគេបានប្រែចិត្ត ហើយបានទទួលការផ្ដាច់បាបទាំង
ឡាយរបស់គេ ។
២៦ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៅដើមឆ្នាំនេះ ដែលបានទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹក ចំពោះការប្រែចិត្ត; ម្ល៉ោះហើយ ភាគច្រើននៃ
ឆ្នាំនេះ បានកន្លងទៅ ៕

ជំពូកទី ៨

ព្យុះសង្ឃរា ផែនដីរញ្ជួយ ភ្លើង ខ្យល់គួច និងចលាចលទាំងឡាយ បញ្ជាក់នូវការឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ — មនុស្សជាច្រើនត្រូវបំផ្លាញចោល — ភាពងងឹតគ្របដណ្ដប់លើផែនដីអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ — ពួកអ្នកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន សោកស្ដាយដល់វាសនារបស់ខ្លួន ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៣–៣៤ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្របតាមបញ្ជី
របស់យើង ហើយយើងដឹងថា បញ្ជីរបស់យើងពិត ត្បិតមើលចុះ
គឺជា មនុស្សសុចរិតម្នាក់ ដែលបានកត់បញ្ជីនោះ —
ព្រោះលោកពិតជាបានសម្ដែងនូវអព្ភូតហេតុជាច្រើន ដោយនូវ
ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ; ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ ដែលអាច
សម្ដែងនូវអព្ភូតហេតុ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវបានឡើយ
លើកលែងតែអ្នកនោះបានលាង ជ្រះស្រឡះ ពីភាពទុច្ចរិតគ្រប់
មុខរបស់ខ្លួន ។
២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បើសិនជា
អ្នកនោះពុំបានភាន់ច្រឡំ នូវក្នុងការគិតពេលវេលារបស់ពួកយើងទេ
គឺសាមសិបបីឆ្នាំ បានកន្លងផុតទៅហើយ;
៣ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមទន្ទឹងចាំដោយម៉ឺងម៉ាត់ នូវ
ទីសំគាល់ដែលបានប្រាប់ដោយព្យាការីសាំយូអែល ជាសាសន៍
លេមិន មែនហើយ គេទន្ទឹងដល់ ពេលដែលនឹងមានភាពងងឹត
អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ នៅលើផ្ទៃផែនដី ។
៤ ហើយចាប់ផ្ដើមមានការសង្ស័យ និងការប្រកែកគ្នាយ៉ាង
ខ្លាំង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ទោះបីមានទីសំគាល់ជាច្រើន
បាន កើតឡើងហើយក៏ដោយ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបបួន
ក្នុងខែដំបូង ក្នុងថ្ងៃទីបួននៃខែ នោះមានព្យុះមួយបានកើតឡើង
គឺជាព្យុះដ៏ធំមួយ ដែលពុំធ្លាប់ដែលមាននៅលើផែនដីសោះ ។
៦ ហើយមានព្យុះសង្ឃរាដ៏ធំ និងកំណាចមួយបានកើតឡើង;
ហើយមានរន្ទះដ៏កំណាច រហូតដល់ធ្វើឲ្យកក្រើកផែនដីទាំងមូល
ហាក់បីដូចចង់ប្រេះចេញពីគ្នា ។

២៤ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
២៥ *ក* គ. និង ស. ២០:៣៧. ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
៨ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ៧:១៩–២០; មរមន ៩:១៨–១៩.
ខ កិច្ចការ ៣:៦; យ៉ាកុប ៤:៦.
២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២:៨.
៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១០; ហេលេ. ១៤:២០, ២៧; ៣ នីហ្វៃ ១០:៩.
៤ *ក* ស.ប. ការឆ្កាង.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១១; ហេលេ. ១៤:២១.
ខ ម៉ាថាយ ២៧:៤៥, ៥០–៥១.

៧ ហើយមានផ្គរបន្ទោរដ៏ក្តីអស្ចារ្យ ដែលពុំដែលធ្លាប់បាន
ស្គាល់នៅលើអស់ទាំងដែនដីឡើយ ។

៨ ហើយទី[ក]ក្រុងសារ៉ាហិមឡាត្រូវឆេះទៅ ។

៩ ហើយទីក្រុងម៉ូរ៉ូណៃ ត្រូវលិចទៅក្នុងជំរៅសមុទ្រ ឯបណ្តា
ជននៅទីនោះ ក៏ត្រូវលង់ទឹកស្លាប់ ។

១០ ហើយដីត្រូវពូនឡើង ទៅលើទីក្រុងម៉ូរ៉ូណៃហា ធ្វើឲ្យ
ទីក្រុងនេះ ក្លាយទៅជាភ្នំមួយដ៏ធំ ។

១១ ហើយមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ និងឃោរឃៅមួយ
នៅដែនដីផ្នែកខាងត្បូង ។

១២ ប៉ុន្តែមើលចុះ នៅលើដែនដីភាគខាងជើង មានការ
បំផ្លិចបំផ្លាញរឹតតែធំ និងឃោរឃៅជាងនេះទៅទៀត; ត្បិតមើលចុះ
ផ្ទៃដីទាំងមូលត្រូវប្រែប្រួលអស់ ដោយមកពីព្យុះសង្ឃរា និង
ខ្យល់កួច និងរន្ទះ និងផ្គរបន្ទោរ និងការរញ្ជួយផែនដីទាំងមូល
ដ៏ខ្លាំងមហិមា ។

១៣ ហើយផ្លូវធំទាំងឡាយត្រូវបាក់បែក ឯ[ក]ផ្លូវដែល
រាបស្មើត្រូវខូចខាត ហើយកន្លែងរាបស្មើជាច្រើន ត្រូវក្លាយ
ជាក្រហេង ក្រហូង ។

១៤ ហើយទីក្រុងដ៏ធំ និងល្បីឈ្មោះជាច្រើនត្រូវ[ក]លិចចុះ ទីក្រុង
ជាច្រើនទៀតត្រូវឆេះចោល មានទីក្រុងជាច្រើនត្រូវកក្រើកញ័រ
រហូតដល់អាគារទាំងឡាយរលំមកលើដី ឯបណ្តាជននៅក្នុងនោះត្រូវ
ស្លាប់ ហើយទីកន្លែងនោះត្រូវបោះបង់ចោលស្ងាត់ឈឹង ។

១៥ ហើយមានទីក្រុងខ្លះនៅសល់; ប៉ុន្តែទទួលការខូចខាត
យ៉ាងសែនធំណាំ ហើយមានបណ្តាជនជាច្រើនត្រូវស្លាប់ ។

១៦ ហើយមានមនុស្សខ្លះ ត្រូវខ្យល់កួចយកទៅ; ហើយគ្មាន
នរណាដឹងថា ទៅឯណាទេ គេគ្រាន់តែដឹងថា មនុស្ស
ទាំងនោះត្រូវ ខ្យល់កួចយកទៅប៉ុណ្ណោះ ។

១៧ ម៉្លោះហើយ ផ្ទៃផែនដីទាំងមូលបានក្លាយទៅជាខូចខាត
ពីព្រោះមកពីព្យុះសង្ឃរា រន្ទះ ផ្គរបន្ទោរ និងការរញ្ជួយផែនដី ។

១៨ ហើយមើលចុះ [ក]ថ្មទាំងឡាយត្រូវប្រេះបែកជាពីរ; ហើយ
ត្រូវបែកនៅពាសពេញលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល ដរាបដល់បែកទៅជា
ដុំតូចៗ ហើយមានស្នាមបែកប្រេះ នៅពេញលើផ្ទៃផែនដីទាំង
អស់ ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលរន្ទះ ផ្គរបន្ទោរ
ខ្យល់ព្យុះ ព្យុះសង្ឃរា និងផែនដីរញ្ជួយបានចប់ទៅ — ត្បិត
មើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះបានកើតឡើង អស់រយៈពេលប្រ
ហែលបីម៉ោងប៉ុណ្ណោះ; ហើយមានមនុស្សខ្លះបាននិយាយថា
អស់ពេល យូរជាងនេះទៅទៀត; ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់
តែការណ៍ដ៏មហិមា និងកំណាចទាំងអស់នេះ បានកើត
ឡើងអស់រយៈពេលប្រហែល តែ[ក]បីម៉ោងទេ — ហើយបន្ទាប់
មក មើលចុះ មានភាពងងឹតមកគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃផែនដី ។

២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានភាពងងឹត
យ៉ាងក្រាស់គ្របដណ្តប់លើផ្ទៃផែនដី [ក]ដរាបដល់
បណ្តាជននៅទីនោះ ដែលពុំទាន់ដួល អាចចាប់អារម្មណ៍នូវ
[ខ]ចំហាយនៃសេចក្តីងងឹតនេះ;

២១ ហើយពុំអាចមានពន្លឺសោះ ពីព្រោះមកពីភាពងងឹតនេះ
ហើយគ្មានទៀន ឬចន្លុះទេ; ហើយគ្មានអ្វីដែលអាចបង្កាត់ភ្លើង
ដោយឱសដ៏ស្ងួត និងល្អបានឡើយ ម៉្លោះហើយ ពុំអាចមាន
ពន្លឺទាល់តែសោះ;

២២ ហើយគ្មានឃើញពន្លឺអ្វីបន្តិចសោះ គ្មានភ្លើង គ្មានរស្មី
គ្មានព្រះអាទិត្យ ឬព្រះចន្ទ ឬផ្កាយឡើយ ត្បិតអ័ព្ទនៃសេចក្តីងងឹត
ដែលគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃផែនដីនោះក្រាស់ណាស់ ។

២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ភាពងងឹតនេះបាន
ស្ថិតនៅអស់រយៈពេល[ក]បីថ្ងៃ ដែលមិនឃើញមានពន្លឺអ្វីបន្តិចសោះ;
ហើយមានការទួញយំ និងទ្រហោយំ និងខ្សឹកខ្សួល នៅក្នុង
ចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ដោយពុំចេះដាច់; មែនហើយ
ប្រជាជនយំថ្ងូរ គួរឲ្យខ្លោចផ្សា ពីព្រោះតែភាពងងឹត និងការ
បំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ ដែលមានមកលើពួកគេ ។

២៤ ហើយមានកន្លែងមួយនោះ គេបានឮសំរែកយំថា:
ឱប្រសិនបើយើងបានប្រែចិត្ត មុនថ្ងៃដ៏ធំ និងកំណាចនេះទៅអេះ
ហើយ ខណៈនោះ ប្រហែលជាបងប្អូនរបស់យើងបានរួចជីវិត
ហើយប្រហែលជាពួកគេពុំត្រូវឆេះ នៅក្នុងទី[ក]ក្រុងសារ៉ាហិមឡា
ដ៏ធំនោះទេ ។

២៥ ហើយមានកន្លែងមួយទៀត គេបានឮសំរែកយំថ្ងូរថា:
ឱប្រសិនបើយើងបានប្រែចិត្ត មុនថ្ងៃដ៏ធំ និងកំណាចនេះ ប្រសិន
បើយើង ពុំបានសម្លាប់ ហើយចោលដុំថ្ម ទៅលើពួកព្យាការីទេ
ហើយពុំបានបណ្តេញគេចេញទេ; នោះប្រហែលជាម្តាយរបស់យើង
និងកូនស្រី ដ៏ស្រស់ល្អៗរបស់យើង និងកូនចៅរបស់យើងបាន
រួចជីវិត ហើយពុំត្រូវកប់នៅក្នុងទីក្រុងម៉ូរ៉ូណៃហាដ៏ធំនោះទេ ។

៨ ក ៤ នីហ្វៃ ១:៧–៨.
១៣ ក ហេលេ. ១៤:២៤; ៣ នីហ្វៃ ៦:៨.
១៤ ក ១ នីហ្វៃ ១២:៤.
១៨ ក ហេលេ. ១៤:២១–២២.
១៩ ក លូកា ២៣:៤៤.
២០ ក និក្ខ. ១០:២១–២២.
ខ ១ នីហ្វៃ ១២:៥; ១៩:១១.
២៣ ក ១ នីហ្វៃ ១៩:១០.
២៤ ក ហេលេ. ១៣:១២.

ម្ល៉ោះហើយ សំរែកទ្រហោយំរបស់ប្រជាជន គួរឲ្យ
ខ្លោចផ្សាណាស់ ៕

ជំពូកទី ៩

នៅក្នុងភាពងងឹត សំឡេងនៃព្រះគ្រីស្ទ ប្រកាសប្រាប់នូវសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជន និងទីក្រុងជាច្រើន ដោយមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ ពួកគេ — ទ្រង់ក៏ប្រកាសប្រាប់ពីទេវភាពរបស់ទ្រង់ដែរ ប្រកាសថា ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេត្រូវបានបំពេញហើយ ហើយអញ្ជើញ មនុស្សឲ្យមករកទ្រង់ ហើយបានសង្គ្រោះ ។ ប្រមាណ ជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានឮសំឡេងមួយមកក្នុង
ចំណោមបណ្ដាជនទាំងអស់នៃផែនដី នៅលើផ្ទៃនៃដែនដីនេះ
ស្រែកថា៖
២ វេទនា វេទនា វេទនាដល់ប្រជាជននេះ; វេទនាដល់
បណ្ដាជននៅលើផែនដីទាំងមូល លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត;
ព្រោះអារក្ស វាសើច ហើយពួកទេវតារបស់វាអររីករាយ
ដោយមកពីការស្លាប់នៃកូនប្រុស និងកូនស្រីទាំងឡាយដ៏ស្រស់
ល្អៗរបស់ប្រជាជនយើង; ហើយគឺមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់គេ ទើបពួកគេត្រូវដួល!
៣ មើលចុះ ទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាដ៏ធំនោះ យើងបានដុត
នឹងភ្លើង និងបណ្ដាជនទាំងឡាយក្នុងនោះផង ។
៤ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងម៉ូរ៉ូណៃដ៏ធំនោះ យើងបានធ្វើឲ្យ
លិចទៅក្នុងជំរៅសមុទ្រ រីឯបណ្ដាជននៅទីនោះត្រូវលង់ទឹកស្លាប់ ។
៥ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងម៉ូរ៉ូណៃហាដ៏ធំនោះ យើងបាន
គ្របដោយដី ព្រមទាំងបណ្ដាជននៅទីនោះផង ដើម្បីបិទបាំង
អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេពីមុខយើង
ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ មករកយើង
ទាស់នឹងពួកគេ ទៀតឡើយ ។
៦ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងគីលកាល យើងបានធ្វើឲ្យលិច រីឯ
បណ្ដាជននៅទីនោះត្រូវកប់ទៅក្នុងជំរៅដី;
៧ មែនហើយ ហើយទីក្រុងអូណៃហា ព្រមទាំង
បណ្ដាជននៅទីនោះ ហើយទីក្រុងម៉ូគុម ព្រមទាំងបណ្ដាជននៅទីនោះ
ហើយទី ក្រុងយេរូសាឡិម ព្រមទាំងបណ្ដាជននៅទីនោះផង;
ហើយយើងបានធ្វើឲ្យទឹកឡើងនៅកន្លែងទាំងនោះវិញ ដើម្បី
បិទបាំងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ
ពីមុខយើង ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ
ឡើងមករកយើងទាស់នឹង ពួកគេទៀតឡើយ ។
៨ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងកាឌីអានដៃ និងទីក្រុងកាឌីអុមណា
និងទីក្រុងយ៉ាកុប និងទីក្រុងគីមគីមណូ យើងបានធ្វើឲ្យទីក្រុងអស់
ទាំង នេះលិច ហើយបានធ្វើឲ្យមានភ្នំ និងច្រកភ្នំទាំងឡាយនៅ
កន្លែងទាំងនោះវិញ; ហើយបណ្ដាជននៅទីនោះ យើងបាន
កប់ទៅក្នុងជំរៅដី ដើម្បីបិទបាំងអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម
ទាំងឡាយរបស់ពួកគេពីមុខយើង ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ពួក
ព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ ឡើង មករកយើងទាស់នឹងពួក
គេទៀតឡើយ ។
៩ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងយ៉ាកុប៊ូកាតដ៏ធំនោះ ដែលមាន
ប្រជាជនរបស់ស្ដេចយ៉ាកុបរស់នៅ យើងបានធ្វើឲ្យឆេះដោយភ្លើង
ពីព្រោះ មកពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេ និងអំពើទុច្ចរិត
របស់ពួកគេ ដែលលើសជាងអស់ទាំងអំពើទុច្ចរិតនៃផែនដីទាំងមូល
ដោយមកពី អំពើឃាតកម្ម និងការផ្សំគំនិតដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយ
របស់ពួកគេ; ត្បិតពួកគេនេះហើយដែលបានបំផ្លាញសន្តិភាព
របស់រាស្ត្រយើង និងរដ្ឋាភិបាលរបស់ដែនដី; ហេតុដូច្នេះហើយ
យើងបានធ្វើឲ្យពួកគេត្រូវឆេះ ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចេញពីមុខយើង
ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ ពួកព្យាការី និងពួកបរិសុទ្ធ ឡើងមក
រកយើងទាស់នឹងពួកគេទៀតឡើយ ។
១០ ហើយមើលចុះ ទីក្រុងលេមិន និងទីក្រុងយ៉ូស និងទីក្រុង
កាឌ និងទីក្រុងគិសគូមេន យើងបានធ្វើឲ្យឆេះដោយភ្លើង ព្រម
ទាំង បណ្ដាជននៅទីនោះផង ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ
ក្នុងការបណ្ដេញពួកព្យាការី ហើយចោលដុំថ្មទៅលើពួកអ្នក
ដែលយើង បានចាត់ឲ្យទៅប្រកាសដល់ពួកគេ អំពីអំពើទុច្ចរិត
និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។
១១ ហើយពីព្រោះពួកគេបានបណ្ដេញពួកអ្នកទាំងនោះចេញ
ដែលគ្មានអ្នកណាម្នាក់សុចរិតនាក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ
ទើបយើង បានចាត់ភ្លើងឲ្យចុះទៅបំផ្លាញពួកគេចោល ដើម្បីឲ្យ
អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរឲ្យខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ អាច

៩ ១*ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១១; ៣ នីហ្វៃ ១១:១០.
២ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២០–២១. *ខ* ម៉ូសេ ៧:២៦.
៧ *ក* អេសេ. ២៦:១៩.
៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១១.
៩ *ក* ហេលេ. ៦:១៧–១៨, ២១. *ខ* ម៉ូសាយ ១២:៨.
១១ *ក* ២ ពង្សាវ. ១:៩–១៦; ហេលេ. ១៣:១៣.

បានបិទបាំង[ខ]ពីមុខ យើង ដើម្បីកុំឲ្យឈាមរបស់ពួកព្យាការី និង
ពួកបរិសុទ្ធ ដែលយើងបានចាត់ឲ្យទៅក្នុងចំណោមពួកគេនោះ
ស្រែកមករកយើង ពីក្នុងដី ទាស់នឹងពួកគេឡើយ ។
១២ ហើយមានការបំផ្លិចបំផ្លាញ[ក]ដ៏ធំជាច្រើន ដែលយើងបាន
ធ្វើឲ្យកើតឡើង នៅលើដែនដីនេះ និងលើប្រជាជននេះ ពីព្រោះ
មកពី អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។
១៣ ឱ អស់អ្នកណាដែលត្រូវបាន[ក]លើកលែង ពីព្រោះអ្នក
រាល់គ្នាសុចរិតជាងពួកគេអើយ ឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចង់
ត្រឡប់មក រកយើង ហើយប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់
អ្នក ហើយប្រែចិត្តជឿ ដើម្បីយើងអាច[ខ]ប្រោសអ្នកឲ្យបានជាទេឬ ?
១៤ មែនហើយ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នា[ក]មករកយើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិត
[ខ]ដ៏នៅអស់កល្ប ជានិច្ច; មើលចុះ [គ]ដៃនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណា
របស់យើងសន្ធឹងទៅរកអ្នក ហើយអស់អ្នកណាដែលមក អ្នក
នោះហើយដែលយើងនឹង ទទួល; ហើយមានពរហើយដល់អ្នក
ណាដែលមករកយើង ។
១៥ មើលចុះ [ក]យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃ
ព្រះ ។ យើងបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី និងរបស់
សព្វសារពើដែល នៅទីនោះ ។ [ខ]យើងបានគង់នៅជាមួយនឹង
ព្រះវរបិតាចាប់ពីដើមដំបូងមកម្ល៉េះ ។ យើងគង់នៅក្នុងព្រះវរបិតា
ហើយព្រះវរបិតាគង់នៅ ក្នុងយើង; ហើយនៅក្នុងយើង
នោះព្រះវរបិតាបានសរសើរដំកើងដល់ព្រះនាមទ្រង់ ។
១៦ យើងបានមករករាស្ត្រយើង តែរាស្ត្រយើងមិន[ក]បាន
ទទួលយើងសោះ ។ ហើយបទគម្ពីរទាំងឡាយដែលស្ដីអំពីការ
យាងមក របស់យើង នោះត្រូវបានបំពេញហើយ ។
១៧ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានទទួលយើង អ្នកនោះហើយ
ដែលយើង[ក]បានឲ្យក្លាយទៅជាកូនព្រះ; ហើយដូចគ្នានេះ យើងក៏នឹង
ឲ្យដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់នាមរបស់យើង ត្បិតមើលចុះ
ដោយសារយើង ទើបមាន[ខ]សេចក្ដីប្រោសលោះកើតឡើង ហើយ
នៅក្នុងយើង នោះក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ[គ]ត្រូវបានបំពេញ ។
១៨ យើងគឺជា[ក]ពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក ។
យើងគឺជាអាលផា និង[ខ]អូមេកា គឺជាដើម ហើយជាចុង ។
១៩ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវថ្វាយដល់យើង នូវការ
ខ្ចាយឈាមទៀត[ក]ទេ; មែនហើយ យញ្ញបូជា និងដង្វាយដុតទាំង
ឡាយរបស់អ្នក នឹងត្រូវចោល ត្បិតយើងមិនទទួលយញ្ញបូជា
ទាំងឡាយរបស់អ្នក និងដង្វាយដុតទាំងឡាយរបស់អ្នកឡើយ ។
២០ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវថ្វាយដល់យើង នូវ[ក]ចិត្តសង្រេង
និងវិញ្ញាណទន់ទាបវិញ ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលមករកយើង
ដោយ មានចិត្តសង្រេង និងវិញ្ញាណទន់ទាប អ្នកនោះហើយ
ដែលយើងនឹង[ខ]ធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ដូចគ្នានឹង ពួកសាសន៍លេមិនដែរ ដោយសារសេចក្ដី
ជំនឿរបស់ពួកគេជឿដល់យើង នៅក្នុងពេលនៃការប្រែចិត្តជឿ
របស់គេ នោះត្រូវបានទទួល បុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយពួកគេពុំបានដឹងទេ ។
២១ មើលចុះ យើងបានមកឯលោកិយ ដើម្បីនាំសេចក្ដី
ប្រោសលោះមកដល់ពិភពលោក គឺដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្ស
លោកពីបាប ។
២២ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកណាដែល[ក]ប្រែចិត្ត ហើយមករកយើង
[ខ]ដូចជាកូនក្មេងតូចម្នាក់ អ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងទទួល ត្បិត
នគររបស់ព្រះជារបស់ផងអ្នកនោះ ។ មើលចុះ ជំនួសអ្នក
ទាំងនោះហើយដែលយើងបាន[គ]ប្ដូរជីវិតរបស់យើង ហើយបាន
យកជីវិត យើងឡើងវិញ; ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរប្រែចិត្ត ហើយ

---

១១ *ខ* លោកុ. ៤:១០.
១២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:៨–១០, ១៤.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១០:១២.
ខ យេរេ. ៣:២២;
៣ នីហ្វៃ ១៨:៣២.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:២៤–២៨;
អាលម៉ា ៥:៣៣–៣៦.
ខ យ៉ូហាន ៣:១៦.
គ អាលម៉ា ១៩:៣៦.
១៥ *ក* យ៉ូហាន ១:១–៣;
កូល៉ុស ១:១៦;
ហេលេ. ១៤:១២;
អេធើរ ៤:៧; គ. និង ស. ១៤:៩.
ខ យ៉ូហាន ១៧:២០–២២;
៣ នីហ្វៃ ១១:២៧; ១៩:២៣, ២៩.
១៦ *ក* យ៉ូហាន ១:១១;
គ. និង ស. ៦:២១.
១៧ *ក* យ៉ូហាន ១:១២.
ស.ប. មនុស្ស, មនុស្សលោក — មនុស្សមានលទ្ធភាពនឹងក្លាយទៅដូចជាព្រះវរបិតា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌; បុត្រាបុត្រីនៃព្រះ.
ខ ស.ប. ប្រោសលោះ, បានប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
គ ៣ នីហ្វៃ ១២:១៩, ៤៦–៤៧;
១៥:២–៩.
១៨ *ក* ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ខ វិវរ. ១:៨.
ស.ប. អាលផា និងអូមេកា.
១៩ *ក* អាលម៉ា ៣៤:១៣.
២០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:១៩;
គ. និង ស. ២០:៣៧.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៣–១៤.
២២ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ម៉ាកុស ១០:១៥;
ម៉ូសាយ ៣:១៩;
៣ នីហ្វៃ ១១:៣៧–៣៨.
គ យ៉ូហាន ១០:១៥–១៨.

មករកយើង ឱអ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ហើយចូរបានសង្គ្រោះចុះ ៕

ជំពូកទី ១០

មានការស្ងាត់ស្ងៀមនៅក្នុងផែនដីអស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង — សម្លេងនៃព្រះគ្រីស្ទសន្យាថានឹងប្រមូលរាស្ត្រទ្រង់ ដូចជាមេមាន់មួយប្រមូលកូនរបស់វា — ផ្នែកនៃប្រជាជនដែលសុចរិតច្រើនជាង ត្រូវបានរក្សាទុក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤–៣៥ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនទាំងអស់នៅលើផែនដី បានឮការនិយាយទាំងនេះ ហើយបានធ្វើ បន្ទាល់ដល់ការណ៍នេះ ។ ហើយបន្ទាប់ពីការនិយាយទាំងនេះមក មានការស្ងាត់ស្ងៀមនៅលើផែនដី អស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង ។

២ ឯប្រជាជនមានសេចក្ដីអស្ចារ្យជាខ្លាំង រហូតដល់ពួកគេឈប់យំសោក និងទួញ ព្រោះការបាត់បង់ញាតិសន្តានរបស់គេដែលត្រូវ ស្លាប់; ហេតុដូច្នេះហើយ មានការស្ងាត់ស្ងៀមនៅអស់ទាំងផែនដី អស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានសម្លេងមួយបានបន្លឺមកកាន់ប្រជាជនទៀត ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានស្ដាប់ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍នេះថា៖

៤ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាប្រជាជនរបស់ទីក្រុងដ៏ធំទាំងនេះ ដែលត្រូវរលំអើយ ដែលជាពង្សរបស់យ៉ាកុប មែនហើយ ដែលត្រូវជា វង្សអ៊ីស្រាអែល ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វា នៅក្រោមស្លាបវា ហើយបានចិញ្ចឹមអ្នករាល់គ្នា ។

៥ ហើយជាថ្មីទៀត ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វា នៅក្រោមស្លាប វា មែនហើយ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលជាប្រជាជននៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដែលបានដួលចុះអើយ; មែនហើយ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលជាប្រជាជន នៃវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ អ្នករាល់គ្នាដែលអាស្រ័យនៅ ឯក្រុងយេរូសាឡិម គឺអ្នករាល់គ្នានេះដែលបានដួលចុះ; មែនហើយ ជាញឹកញាប់ យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូលអ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វា តែអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមសោះ ។

៦ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ជាអ្នកដែលយើងបានលើកលែងអើយ ជាញឹកញាប់យ៉ាងណាទៅ ដែលយើងបានប្រមូល អ្នករាល់គ្នា ដូចជាមេមាន់ប្រមូលកូនរបស់វា នៅក្រោមស្លាបវា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាព្រមប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មករកយើង ដោយអស់ពីដួងចិត្ត ។

៧ ប៉ុន្តែ បើពុំនោះសោតទេ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ទីកន្លែងទាំងឡាយដែលអ្នកអាស្រ័យនៅ នឹងក្លាយទៅជាស្ងាត់ច្រៀប រហូតដល់ពេលនៃការបំពេញសេចក្ដីសញ្ញាឲ្យដល់ពួកអយ្យកោអ្នក ។

៨ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីប្រជាជនបានឮពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមយំ ហើយស្រែកទួញទៀត ដោយមកពីការបាត់បង់ញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រយៈពេលបីថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅ ។ ហើយគឺនៅពេលព្រឹក ហើយភាពងងឹតក៏រសាត់បាត់ពី ផ្ទៃផែនដី ហើយផែនដីក៏ឈប់កក្រើក ហើយថ្មទាំងឡាយក៏ឈប់ប្រេះ ហើយសម្លេងថ្ងូរដ៏អាណោចអាធមទាំងឡាយក៏ឈប់ ហើយសម្លេងកងរំពងទាំងអស់ក៏អស់ទៅ ។

១០ ហើយផែនដីបានភ្ជាប់មកវិញទៀត ដែលធ្វើឲ្យឈរនឹងន; ហើយការទួញសោក និងការយំ និងការថ្ងូររបស់ប្រជាជន ដែលបាន លើកលែងឲ្យរស់ក៏បានឈប់ទៅ; ហើយការទួញសោករបស់ពួកគេ ត្រូវបានប្រែទៅជាសេចក្ដីអំណរវិញ ហើយការសោកសៅរបស់គេ ទៅជាការសរសើរដំកើង និងការអរគុណ ដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់គេ ។

១១ ហើយគឺដល់ត្រឹមនេះហើយ ដែលបទគម្ពីរទាំងឡាយត្រូវបានបំពេញ ដែលបាននិយាយដោយពួកព្យាការី ។

១២ ហើយគឺផ្នែកនៃប្រជាជនដែលសុចរិតច្រើនជាងនោះហើយ ដែលបានសង្គ្រោះ ហើយគឺពួកនេះហើយដែលបានទទួលពួកព្យាការី

១០ ៤*ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣.
៥ *ក* ម៉ាថាយ ២៣:៣៧;
គ. និង ស. ៤៣:២៤–២៥.
៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:១៣.
ខ ១ សាំយូ. ៧:៣;
ហេលេ. ១៣:១១;
៣ នីហ្វៃ ២៤:៧.
គ អេសេ. ៣៦:២៦.
៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញា.
៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១៩.
១១ *ក* កិច្ចការ ៣:១៨–២០.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៨;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៣.

ហើយពុំចោលថ្មទៅលើពួកគេ; ហើយគឺពួកនេះហើយដែល
ពុំបានកំចាយឈាមពួកបរិសុទ្ធ ជាអ្នកដែលបានរួចជីវិត —
១៣ ហើយពួកគេបានរួចជីវិត ហើយមិនត្រូវបានពន្លិច ហើយក
ប់ទៅក្នុងដីទេ; ហើយពួកគេមិនត្រូវបានពន្លង់នៅក្នុងជំរៅនៃសមុទ្រ
ទេ; ហើយពួកគេមិនត្រូវបានឆេះដោយភ្លើងទេ ហើយក៏មិនត្រូវ
បានសង្កត់លើ ឬត្រូវកិនដល់ស្លាប់ដែរ; ហើយពួកគេពុំត្រូវ
ក្ដួចទៅដោយ ខ្យល់ក្ដួចទេ; ហើយពួកគេក៏មិនត្រូវគ្របដណ្ដប់
ទៅដោយចំហាយផ្សែង និងចំហាយនៃសេចក្ដីងងឹតដែរ ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ អស់អ្នកណាដែលអាន សូមឲ្យគេយល់ចុះ;
អ្នកដែលមានគម្ពីរ សូមឲ្យគេ[ក]ពិចារណាមើលបទគម្ពីរ ហើយមើល
ហើយឃើញថា តើអស់ទាំងការស្លាប់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដោយភ្លើង និងដោយផ្សែង និងដោយព្យុះ និងដោយខ្យល់ក្ដួច
និងដោយ ផែនដី[ខ]បើកឡើងទទួលពួកគេ ហើយអស់ការណ៍
ទាំងនេះ តើពុំមែនជាការបំពេញនូវពាក្យព្យាករណ៍ទាំងឡាយ
របស់ពួកព្យាការីបរិសុទ្ធ ជាច្រើននោះទេឬអី ?
១៥ មើលចុះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់អ្នកថា មែនហើយ
មនុស្សជាច្រើនបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ ក្នុងកាល
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់[ក]យាងមក ហើយត្រូវគេសម្លាប់ចោល ពីព្រោះ
ពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ ។
១៦ មែនហើយ ព្យាការី[ក]សិណូសបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍
ទាំងនេះ ហើយស៊ីណុកបាននិយាយអំពីការណ៍ទាំងនេះដែរ
ពីព្រោះពួក គេធ្វើបន្ទាល់ជាពិសេសអំពីពួកយើង ដែលជា
សំណល់នៃពូជពួកគេ ។
១៧ មើលចុះ យ៉ាកុប ជាអយ្យកោរបស់យើងផង បានធ្វើ
បន្ទាល់អំពី[ក]សំណល់នៃពូជយ៉ូសែប ។ ហើយមើលចុះ តើយើងរាល់
គ្នាមិន មែនជាសំណល់មួយ នៃពូជយ៉ូសែបទេឬអី ? ហើយ
ការណ៍ទាំងនេះដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង តើពុំបានកត់នៅលើផ្ទាំង
លង្ហិន ដែល លីហៃ ជាអយ្យកោរបស់យើង បាន
នាំចេញពីក្រុងយេរូសាឡិមមកទេឬអី ?
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅចុងឆ្នាំទីសា
មសិបប្រាំ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នាថា ប្រជាជន
នីហ្វៃដែល បានរួចជីវិត ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលហៅថា សាសន៍
លេមិនផង ដែលបានរួចជីវិត គឺពួកគេបានទទួលការប្រោសប្រណីដ៏ធំ
ហើយព្រះពរ ដ៏ធំទាំងឡាយបានស្រោចមកលើក្បាលពួកគេ ដរាប
ដល់មិនយូរប៉ុន្មាន បន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទ[ក]ទ្រង់យាងឡើងទៅលើស្ថានសួគ៌
ទ្រង់បាន សម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ដ៏ពិតដល់ពួកគេ —
១៩ [ក]បង្ហាញព្រះកាយរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយធ្វើការងារបំរើពួក
គេ; ហើយដំណើររឿងអំពីការងារបំរើរបស់ទ្រង់ នឹងមាន
ចែងជាក្រោយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ នៅពេលនេះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់
នូវការនិយាយរបស់ខ្ញុំសិនហើយ ៕

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ប្រជាជននីហ្វៃ នៅពេលហ្វូងមនុស្សកំពុងតែប្រមូលគ្នា នៅលើដែនដីបរិបូរណ៍ ហើយបានធ្វើការងារបំរើពួកគេ; ហើយដោយរបៀបនេះហើយ ដែលទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ ។

មាននូវមនៅក្នុងជំពូកទី ១១ ទៅ ២៦

ជំពូកទី ១១

ព្រះវរបិតាធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះរាជបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ — ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់លេចមក ហើយប្រកាសប្រាប់អំពីដង្វាយធួនរបស់ទ្រង់ — ប្រជាជនស្ទាបស្នាមរបួសទាំងឡាយ នៅក្នុងបាតព្រះហស្ត និងព្រះបាទាទ្រង់ និងចំហៀង — ពួកគេស្រែកហូសាណា ទ្រង់ដាក់របៀបរបបនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក — វិញ្ញាណនៃការទាស់ទែងគ្នា គឺជារបស់ផងអារក្ស — គោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទគឺថា មនុស្សលោកត្រូវជឿ ហើយត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានហ្វូងមនុស្ស
ដ៏ធំមួយ គឺប្រជាជននីហ្វៃបានមកប្រមូលប្រជុំ នៅជុំវិញព្រះវិហារបរិសុទ្ធ
ដែលនៅលើដែនដីបរិបូរណ៍; ហើយពួកគេមានការងឿងឆ្ងល់
និងភ្ញាក់ផ្អើលទៅវិញទៅមក ហើយចង្អុលប្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក
នូវការផ្លាស់ប្ដូរដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យដែលបានកើតឡើង ។
២ ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែល
[ក]ទីសំគាល់បានប្រាប់អំពីការសុគតរបស់ទ្រង់ ។

---

១៤ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — តម្លៃនៃព្រះគម្ពីរ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៩:១១; ២ នីហ្វៃ ២៦:៥.
១៥ *ក* ស.ប. ធ្វើទុក្ករកម្ម, ទុក្ករកម្ម.
១៦ *ក* ហេលេ. ៨:១៩–២០.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៤–៥;
អាលម៉ា ៤៦:២៤;
៣ នីហ្វៃ ៥:២៣–២៤.
១៨ *ក* កិច្ចការ ១:៩–១១.
១៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:១២–១៥.
១១ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:១១–១៤.
២ *ក* ហេលេ. ១៤:២០–២៧.

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលពួកគេកំពុងតែនិយាយគ្នា អំពីរឿងនេះនៅឡើយ នោះពួកគេបានឮ [ក]សម្លេងមួយ ហាក់បីដូចជាចេញមកពីលើមេឃ; ហើយពួកគេបានក្រឡេកមើលជុំវិញខ្លួន ព្រោះពួកគេពុំយល់នូវសម្លេងដែលគេបានឮនោះឡើយ; ហើយមិនមែនជាសម្លេងស្អក ឬជាសម្លេងខ្លាំងទេ; ក៏ប៉ុន្តែទោះបីជាសម្លេង[ខ]តូចក៏ដោយ គង់តែចាក់ទំលុះទៅក្នុងខ្លួនពួកគេ ដរាបដល់ ធ្វើឲ្យខ្លួនប្រាណរបស់គេទាំងមូលញ័ររំចំប្រប់; មែនហើយ សម្លេងនោះបានជ្រួតជ្រាបទៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យចិត្តរបស់ គេឆេះរោលរាល ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានឮសម្លេងនោះទៀត ប៉ុន្តែនៅតែពុំយល់សោះ ។

៥ ហើយពួកគេបានឮសម្លេងនោះជាលើកទីបីទៀត ហើយបានផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់; ហើយភ្នែកគេសម្លឹងឆ្ពោះទៅសម្លេងនោះ; ហើយគេបានសម្លឹងពុំដាក់ភ្នែកឆ្ពោះទៅលើមេឃ គឺជាទិសដែលសម្លេងនោះចេញមក ។

៦ ហើយមើលចុះ នៅលើកទីបី ទើបពួកគេយល់នូវសម្លេងដែលគេបានឮ; ហើយសម្លេងនោះនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖

៧ មើលន៏ បុត្រា[ក]ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង [ខ]ដែលយើងគាប់ចិត្តណាស់ ដែលបានដំកើងដល់នាមរបស់យើង — ចូរស្តាប់តាមបុត្រាយើងចុះ ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលប្រជាជនយល់នូវពាក្យទាំងនោះហើយ នោះពួកគេបានសម្លឹងមើលទៅលើឆ្ពោះទៅលើមេឃទៀត; ហើយមើលចុះ [ក]គេបានឃើញបុរសម្នាក់យាងចុះមកពីលើមេឃ; ហើយលោកពាក់អាវវែងពណ៌ស; ហើយទ្រង់ យាងចុះមកឈរនៅកណ្តាលពួកគេ; ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងមូលបានចោលភ្នែកទៅរកទ្រង់ ហើយគេពុំហ៊ានហើបមាត់និយាយគ្នា ឡើយ ហើយគេក៏ពុំយល់ថា ការណ៍នេះមានន័យយ៉ាងណាដែរ ត្បិតពួកគេបានស្មានថា នេះជាទេវតាមួយរូបដែលបានលេចមកឲ្យ គេឃើញ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអង្គទ្រង់ហុចព្រះហស្តទ្រង់ទៅមុខ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជនថា៖

១០ មើលចុះ យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពួកព្យាការីបានធ្វើបន្ទាល់ថា នឹងយាងមកឯលោកិយ ។

១១ ហើយមើលចុះ យើងជា[ក]ពន្លឺ ហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក; ហើយយើងបានផឹកនូវ[ខ]ពែងល្វីង ដែលព្រះវរបិតាបានប្រគល់ដល់យើង ហើយបានដំកើងព្រះវរបិតា ដោយបាន[គ]ទទួលមកដាក់លើខ្លួន នូវបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក យើងបានធ្វើការនេះ ដោយបានស៊ូទ្រាំតាម[ឃ]ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាចំពោះគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះហ្វូងមនុស្សទាំងមូលបានដួលទៅលើដី; ត្បិតពួកគេនឹកឃើញថា រឿងនេះ[ក]ត្រូវបានព្យាករទុកជាមុន នៅក្នុងចំណោមពួកគេថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ ដល់ពួកគេ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖

១៤ ចូរក្រោកឡើង ហើយមករកយើងចុះ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាច[ក]លូកដៃមកឯចំហៀងយើង និងដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាច[ខ]ស្ទាបនូវស្នាម ដែកគោល នៅត្រង់ដៃ និងជើងយើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា យើងគឺជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងជា[គ]ព្រះនៃ[ឃ]ផែនដីទាំងមូល ហើយត្រូវគេធ្វើគតជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហ្វូងមនុស្សបានដើរទៅមុខ ហើយបានលូកដៃទៅឯចំហៀងព្រះអង្គ ហើយបានស្ទាបស្នាម ដែកគោលនៅត្រង់ព្រះហស្ត និងព្រះបាទារបស់ព្រះអង្គ; ហើយពួកគេបានយ៉ាងនេះ គឺបានដើរទៅមុខម្តងម្នាក់ៗរហូតដល់ទាំងអស់ គ្នាបានទៅ ហើយបានឃើញ ដោយ

៣ *ក* ចោទិ. ៤:៣៣–៣៦;
ហេលេ. ៥:២៩–៣៣.
ខ ១ពង្សាវ. ១៩:១១–១៣;
គ. និង ស. ៨៥:៦.
៧ *ក* ម៉ាថាយ ៣:១៧; ១៧:៥;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:១៧.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៩:១៥.
៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:៦;
២ នីហ្វៃ ២៦:១.
១១ *ក* ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ខ ម៉ាថាយ ២៦:៣៩, ៤២.
គ យ៉ូហាន ១:២៩;
គ. និង ស. ១៩:១៨–១៩.
ឃ ម៉ាកុស ១៤:៣៦;
យ៉ូហាន ៦:៣៨;
គ. និង ស. ១៩:២.
១២ *ក* អាលម៉ា ១៦:២០.
១៤ *ក* យ៉ូហាន ២០:២៧.
ខ លូកា ២៤:៣៦–៣៩;
គ. និង ស. ១២៩:២.
គ អេសាយ ៤៥:៣;
៣ នីហ្វៃ ១៥:៥.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១១:៦.

ភ្នែកគេផ្ទាល់ ហើយបានស្ទាបដោយដៃគេផ្ទាល់ និងបានដឹង
យ៉ាងជាក់ច្បាស់ និងបានធ្វើបន្ទាល់ថា គឺជាព្រះអង្គមែន ដែល
ពួកព្យាការីបានសរសេរទុកពីមុនថា ទ្រង់នឹងយាងមក ។
១៦ ហើយកាលគេទាំងអស់គ្នាបានដើរទៅមុខអស់ហើយ និង
បានឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ នោះពួកគេក៏បន្លឺសម្លេងព្រម
គ្នា ថា៖
១៧ ហូសាណា! សូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត បាន
ប្រកបដោយព្រះពរ! ហើយពួកគេបានក្រាបចុះនៅទាបព្រះបាទា
នៃ ព្រះយេស៊ូវ ហើយបានថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានមានព្រះ
បន្ទូលទៅកាន់នីហ្វៃ (ព្រោះនីហ្វៃនៅក្នុងចំណោមហ្វូងមនុស្ស)
ហើយ ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យលោកចេញមក ។
១៩ ហើយនីហ្វៃក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរទៅមុខ និងបានក្រាប
ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយបានថើបព្រះបាទាទ្រង់ ។
២០ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យលោកក្រោកឈរឡើង
ហើយលោកក៏ក្រោកឈរចំពោះព្រះអង្គ ។
២១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា៖
យើងប្រទានដល់អ្នកនូវអំណាច ថាអ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ
ប្រជាជន នេះ នៅពេលយើងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ ។
២២ ហើយទ្រង់បានហៅអ្នកផ្សេងទៀត និងបាន
ប្រាប់ទៅគេដូច្នោះដែរ; ហើយទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេនូវ
អំណាច ដើម្បីធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ហើយទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកតាម
របៀបនេះ ហើយពុំត្រូវមាន ការប្រកែកគ្នា នៅក្នុងចំណោមអ្នក
រាល់គ្នាឡើយ ។
២៣ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែល
ប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន តាមពាក្យរបស់អ្នក
ហើយ មានបំណងចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង
អ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេតាមរបៀបនេះ — មើលចុះ
អ្នកត្រូវចុះ ទៅឈរក្នុងទឹក ហើយដោយនូវនាមយើង នោះអ្នក
ត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាពាក្យទាំងឡាយ ដែល
អ្នកត្រូវនិយាយ ដោយហៅពួកគេតាមឈ្មោះ ហើយនិយាយថា៖
២៥ ដោយមានសិទ្ធិអំណាច ដែលបានប្រទានដល់ខ្ញុំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នក ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះ វរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
អាម៉ែន ។
២៦ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកត្រូវពន្លិចគេនៅក្នុងទឹក
ហើយងើបឡើងពីទឹកមកវិញ ។
២៧ ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលអ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក
ដោយនូវនាមយើង; ត្បិតមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ជា
ប្រាកដថា ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
គឺជាព្រះតែមួយ; ហើយយើងនៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតា
គង់នៅក្នុងយើង ឯព្រះវរបិតា និងយើង គឺតែមួយ ។
២៨ ហើយស្របតាមអ្វីៗ ដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នក នោះ
អ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយរបៀបនេះហើយ ។ ហើយមិន
ត្រូវ មានការប្រកែកគ្នានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដូចដែល
ធ្លាប់មានពីមុនមកឡើយ; ហើយក៏មិនត្រូវមានការប្រកែកគ្នា នៅ
ក្នុងចំណោម អ្នករាល់គ្នា អំពីចំណុចទាំងឡាយ នៃគោលលទ្ធិ
របស់យើង ដូចដែលធ្លាប់មានពីមុនមកដែរ ។
២៩ ត្បិតប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់
អ្នកណាដែលមានវិញ្ញាណនៃការទាស់ទែងគ្នា គឺពុំមែនជារបស់

១៥ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទក្រោយពីសុគត.
១៧ *ក* ស.ប. ថ្វាយបង្គំ.
១៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១:២, ១០.
២១ *ក* ស.ប. អំណាច.
ខ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
២២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:៧; ៣ នីហ្វៃ ១២:១.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៨:៣៤.
២៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:២.
ខ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — ការតម្រូវការទាំងឡាយសំរាប់បុណ្យជ្រមុជទឹក.
គ ៣ នីហ្វៃ ១៩:១០–១៣.
២៥ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១៣; គ. និង ស. ២០:៧៣. ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — សិទ្ធិអំណាចត្រឹមត្រូវ.
ខ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
២៦ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយការពន្លិច.
២៧ *ក* យ៉ូហាន ១៧:២០–២២; ៣ នីហ្វៃ ២៨:១០; មរមន ៧:៧; គ. និង ស. ២០:២៨.
២៨ *ក* ១ កូរិន. ១:១០; អេភេ. ៤:១១–១៤; គ. និង ស. ៣៨:២៧.
២៩ *ក* ២ ធីម៉ូ. ២:២៣–២៤; ម៉ូសាយ ២៣:១៥. ស.ប. ការទាស់ទែង.

ផង យើងទេ ប៉ុន្តែជារបស់[ខ]អារក្សវិញ ដែលជាបិតានៃការទាស់
ទែងគ្នា ហើយវាចាក់រុកចិត្តមនុស្ស ឲ្យមានកំហឹងទាស់ទែងនឹង
គ្នាទៅ វិញទៅមក ។
៣០ មើលចុះ នេះពុំមែនជាគោលលទ្ធិរបស់យើងទេ ដែល
ចាក់រុកចិត្តមនុស្សឲ្យមានកំហឹងទាស់ទែងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក;
ប៉ុន្តែគោលលទ្ធិរបស់យើង គឺត្រូវលះបង់ការណ៍ទាំងនោះចោលវិញ។
៣១ មើលចុះ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
យើងនឹងប្រកាសប្រាប់អ្នក [ក]នូវគោលលទ្ធិរបស់យើង ។
៣២ ហើយនេះគឺជា[ក]គោលលទ្ធិរបស់យើង ហើយជា[ខ]គោលលទ្ធិ
ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់យើង; ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់អំពី
ព្រះ វរបិតា ហើយព្រះវរបិតាធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង ហើយ
[គ]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីយើង;
ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់ ថា ព្រះវរបិតាទ្រង់បញ្ជាដល់មនុស្សទាំង
អស់ ទោះនៅទីណាក៏ដោយ ឲ្យប្រែចិត្ត ហើយជឿដល់យើង ។
៣៣ ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿដល់យើង ហើយ[ក]ទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះហើយដែលនឹងបាន[ខ]សង្គ្រោះ; ហើយ
ពួកគេនោះ ហើយដែលនឹង[គ]គ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក ។
៣៤ ហើយអស់អ្នកណាដែលពុំជឿដល់យើង ហើយពុំទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹកទេ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោស ។
៣៥ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
នេះជាគោលលទ្ធិរបស់យើង ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់
អំពីគោលលទ្ធិនេះ ពីព្រះវរបិតា; ហើយអស់អ្នកណាដែល[ក]ជឿ
ដល់យើង ក៏ជឿដល់ព្រះវរបិតាផងដែរ; ហើយចំពោះអ្នក
នោះហើយដែលព្រះវរបិតាធ្វើ បន្ទាល់អំពីយើង ត្បិតទ្រង់នឹង
យាងមករកអ្នកនោះដោយ[ខ]ភ្លើង និងដោយ[គ]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
៣៦ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះវរបិតានឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង ឯព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធនឹងធ្វើបន្ទាល់ ដល់អ្នកនោះ អំពីព្រះវរបិតា និងអំពីយើង;
ត្បិតព្រះវរបិតា និងយើង និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺតែមួយ ។
៣៧ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាទៀតថា អ្នកត្រូវតែប្រែចិត្ត
ហើយ[ក]ក្លាយទៅដូចជាកូនក្មេង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ដោយនូវ នាមយើង បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹង
គ្មានមធ្យោបាយណា ដែលអាចទទួលនូវការណ៍ទាំងនេះបានឡើយ។
៣៨ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាទៀតថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែ
ប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង ហើយ
ក្លាយ ទៅដូចជាកូនក្មេង បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹង
គ្មានមធ្យោបាយណា ដែលអាចគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក
បានឡើយ ។
៣៩ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នេះ
គឺគោលលទ្ធិរបស់យើង ហើយអស់អ្នកណាដែល[ក]សង់នៅលើគោល
លទ្ធិនេះ គឺសង់នៅលើ[ខ]ថ្មដារបស់យើង ហើយទ្វារទាំងឡាយ
នៃស្ថាននរក នឹងពុំអាចឈ្នះលើអ្នកទាំងនោះបានឡើយ ។
៤០ ហើយអស់អ្នកណាដែលនឹងប្រកាសច្រើនជាង ឬតិចជាងនេះ
ហើយតាំងថា វាជាគោលលទ្ធិរបស់យើង អ្នកនោះគឺមកពី
អារក្សវិញ ហើយពុំបានសង់នៅលើថ្មដារបស់យើងទេ;
តែគេសង់នៅលើ[ក]គ្រឹះខ្សាច់វិញ ហើយទ្វារទាំងឡាយ
នៃស្ថាននរកបើក ចំហចាំទទួលមនុស្សបែបនេះ នៅពេល
ទឹកជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះទៅលើពួកគេ ។
៤១ ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅឯប្រជាជននេះ ហើយ
ប្រកាសប្រាប់ពាក្យទាំងឡាយ ដែលយើងបាននិយាយមក គឺទៅ
រហូតដល់ចុងផែនដី ៕

ជំពូកទី ១២

ព្រះយេស៊ូវហៅ ហើយប្រគល់ភារកិច្ចឲ្យពួក១២នាក់ — ទ្រង់ថ្លែងទៅកាន់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ នូវសេចក្ដីថ្លែងមួយ ប្រហាក់ប្រហែល នឹងបទបង្រៀននៅលើភ្នំ — ទ្រង់ថ្លែងបទពរទាំងឡាយ — បទបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ខ្ពស់ជាង ហើយមានអាទិភាព ទៅលើក្រិត្យ វិន័យលោកម៉ូសេ — មនុស្ស

២៩ ខ ក.យ.ស., អេភេ. ៤:២៦; ម៉ូសាយ ២:៣២–៣៣.
៣១ ក ២ នីហ្វៃ ៣១:២–២១.
៣២ ក ស.ប. គោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ខ ១ យ៉ូហាន ៥:៧.
គ ៣ នីហ្វៃ ២៨:១១; អេធើរ ៥:៤.
៣៣ ក ម៉ាកុស ១៦:១៦. ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — ការចាំបាច់.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ.
គ ស.ប. សិរីល្អនៃសេឡេស្ទាល.
៣៥ ក អេធើរ ៤:១២.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៩:២០; ១២:២.
គ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៣៧ ក ម៉ាកុស ១០:១៥; លូកា ១៨:១៧; ម៉ូសាយ ៣:១៩; ៣ នីហ្វៃ ៩:២២.
៣៩ ក ម៉ាថាយ ៧:២៤–២៩; ហេលេ. ៥:១២. ស.ប. ថ្ម.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៨:១២–១៣.
៤០ ក ៣ នីហ្វៃ ១៤:២៤–២៧.

លោកត្រូវបានបញ្ជាឲ្យបានល្អឥតខ្ចោះ ដូចជាទ្រង់ និង ព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ បានល្អឥតខ្ចោះដែរ — ចូរប្រៀបធៀប នឹងគម្ពីរម៉ាថាយ ៥ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលទាំងនេះទៅកាន់នីហ្វៃ និងទៅកាន់ពួកអ្នកដែលត្រូវបាន
ហៅហើយ (ឥឡូវនេះ ចំនួនមនុស្សដែលត្រូវបានហៅ ហើយបាន
ទទួលអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាច ឲ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះមាន
[ក]១២នាក់) ហើយមើលចុះ ទ្រង់ហុចព្រះហស្តទៅមុខ ឆ្ពោះទៅ
ហ្វូងមនុស្ស ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ [ខ]មាន
ពរហើយ អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាស្ដាប់បង្គាប់តាម
ពាក្យសំដីនៃពួក១២នាក់នេះ ដែលយើងបាន[គ]រើសពីចំណោមអ្នក
រាល់គ្នាមក ដើម្បីធ្វើការងារបំរើដល់អ្នក ហើយដើម្បីធ្វើជាពួក
អ្នកបំរើរបស់អ្នក; ហើយចំពោះពួកគេនេះហើយដែលយើងបាន
ប្រទានអំណាច ដើម្បីឲ្យគេអាចធ្វើបុណ្យជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់
គ្នាដោយទឹក; ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជ
ដោយទឹក ហើយមើលចុះ យើងនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជឲ្យអ្នក
ដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; ដូច្នេះ មានពរហើយ
អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿ ដល់យើង ហើយទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹក ក្រោយពីអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើង ហើយដឹងថា
យើងមានព្រះជន្មរស់នៅ ។
២ ហើយម្យ៉ាងទៀត មានពរលើសលែងទៅទៀត ពួកអ្នក
ដែលនឹង[ក]ជឿដល់ពាក្យសំដីរបស់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នា
នឹងធ្វើ ទីបន្ទាល់ថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើង ហើយថា អ្នក
រាល់គ្នាដឹងថាយើងមានព្រះជន្មរស់នៅ ។ មែនហើយ មាន
ពរហើយ ពួកអ្នក ដែលនឹងជឿដល់ពាក្យសំដីរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយ[ខ]ចុះទៅក្នុងជំរៅនៃភាពទន់ទាប ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ត្បិតពួកគេនឹងបាន [គ]មករកដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ហើយនឹងបានទទួលការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយរបស់គេ ។
៣ មែនហើយ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមាន[ក]សេចក្ដី
កំសត់ខាងឯវិញ្ញាណ ដែលបាន[ខ]មករកយើង ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌
ជារបស់ផង អ្នកទាំងនោះ។
៤ ហើយម្ដងទៀត មានពរហើយ អស់អ្នកដែលយំសោក ត្បិត
អ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្ដីកំសាន្តចិត្ត ។
៥ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែល[ក]ស្លូតត្រង់ ត្បិតអ្នក
ទាំងនោះនឹងគ្រង[ខ]ផែនដីជាមរតក ។
៦ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែល[ក]ស្រេកឃ្លាន[ខ]នូវ[គ]សេចក្ដី
សុចរិត ត្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានពោរពេញ ដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ។
៧ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលមាន[ក]ចិត្តមេត្តាករុណា
ត្បិតអ្នកទាំងនោះ នឹងបានទទួលសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ ។
៨ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្ត[ក]បរិសុទ្ធ ត្បិតអ្នក
ទាំងនោះនឹង[ខ]បានឃើញព្រះ ។
៩ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែល[ក]ផ្សះផ្សាគេ ត្បិតអ្នក
ទាំងនោះនឹងបានហៅថា ជា[ខ]កូនរបស់ព្រះ ។
១០ ហើយមានពរហើយ អស់អ្នកដែលត្រូវគេ[ក]បៀតបៀន
ដោយព្រោះនាមយើង ត្បិតនគរស្ថានសួគ៌ ជារបស់ផងអ្នក
ទាំងនោះ ។
១១ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ក្នុងកាលដែលគេជេរអ្នក
រាល់គ្នា និងបៀតបៀន ហើយនិយាយបង្ខុសគ្រប់ទាំងអំពើ
អាក្រក់ ទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះយើង;
១២ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណរដ៏ធំ ហើយរីករាយ
ជាអតិបរមា ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងមាន[ក]រង្វាន់ដ៏ធំ នៅស្ថានសួគ៌;
ត្បិតពួកគេបាន បៀតបៀនពួកព្យាការី ដែលនៅមុនអ្នករាល់គ្នា
បែបដូច្នោះដែរ ។
១៣ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងឲ្យ
អ្នករាល់គ្នា ធ្វើជា[ក]អំបិលនៃផែនដី ប៉ុន្តែបើអំបិលបាត់ជាតិប្រៃ
ហើយនោះ តើផែនដីនឹងយកអ្វី ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រៃឡើងវិញបាន?

១២ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១៣:២៥.
ខ ស.ប. ប្រទានពរ, មានពរ, ព្រះពរ.
គ ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ, ការហៅ.
២ *ក* គ. និង ស. ៤៦:១៣–១៤.
ស.ប. ជំនឿ, ជឿ.
ខ អេធើរ ៤:១៣–១៥.
គ ៣ នីហ្វៃ ១១:៣៥; ១៩:១៣.
៣ *ក* គ. និង ស. ៥៦:១៧–១៨.
ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
ខ ម៉ាថាយ ១១:២៨–៣០.
៥ *ក* រ៉ូម ១២:១៦; ម៉ូសាយ ៣:១៩.
ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
ខ ស.ប. ផែនដី.
៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៥១; អេណុស ១:៤.
ខ យេរេ. ២៩:១៣.
គ សុភា. ២១:២១.
៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា,
មេត្តាករុណា.
៨ *ក* ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
ខ គ. និង ស. ៩៣:១.
៩ *ក* ស.ប. អ្នកផ្សះផ្សា.
ខ ស.ប. បុត្រាបុត្រីនៃព្រះ.
១០ *ក* គ. និង ស. ១២២:៥–៩.
ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.
១២ *ក* អេធើរ ១២:៤.
១៣ *ក* គ. និង ស. ១០១:៣៩–៤០.
ស.ប. អំបិល.

ពេលនោះ អំបិលគ្មានប្រយោជន៍ទៀតសោះ មានតែត្រូវបោះបង់ចោលទៅក្រៅ ហើយឲ្យមនុស្សដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ ។

១៤ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងឲ្យអ្នករាល់គ្នា ធ្វើជាពន្លឺនៃប្រជាជននេះ ទីក្រុងមួយណាដែលនៅលើភ្នំ នោះលាក់មិនកំបាំងទេ ។

១៥ មើលចុះ តើមនុស្សអុជ[ក]ទៀន ហើយដាក់នៅក្រោមថាំងឬ ? ទេ ប៉ុន្តែដាក់នៅលើជើងទៀនវិញ នោះទើបនឹងឲ្យពន្លឺដល់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះទាំងអស់គ្នា ។

១៦ ដូច្នេះ ចូរឲ្យពន្លឺ[ក]របស់អ្នករាល់គ្នា បានភ្លឺនៅមុខប្រជាជននេះ ដើម្បីឲ្យគេអាចឃើញការល្អរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយសរសើរដំកើងដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ។

១៧ កុំឲ្យគិតស្មានថា យើងមកដើម្បីបំផ្លាញក្រិត្យវិន័យ ឬសេចក្ដីព្យាករណ៍នៃពួកព្យាការីចោលឡើយ ។ យើងមិនមែនមកដើម្បី បំផ្លាញទេ តែដើម្បីបំពេញវិញ ។

១៨ ត្បិតយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នឹងគ្មានបាំងឈើមួយ ឬក្បៀសមួយនៅក្នុងក្រិត្យ[ក]វិន័យ ត្រូវកន្លងបាត់ឡើយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងយើង នឹងបានបំពេញសព្វគ្រប់វិញ ។

១៩ ហើយមើលចុះ យើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា នូវក្រិត្យវិន័យ និងបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៃព្រះវរបិតារបស់យើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់ គ្នាជឿដល់យើង ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយមករកយើង ដោយចិត្ត[ក]សង្រេង និងវិញ្ញាណ ទន់ទាប ។ មើលចុះ[ខ] អ្នករាល់គ្នាមានព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នៅពីមុខអ្នក ហើយក្រិត្យវិន័យ ត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់ហើយ ។

២០ ដូច្នេះ ចូរមករកយើងចុះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ; ត្បិតយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នា កាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នកក្នុងពេលនេះ បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានមធ្យោ បាយណា ដែលអាចចូលទៅឯនគរស្ថានសួគ៌បានឡើយ ។

២១ អ្នករាល់គ្នាបានឮសេចក្ដីដែលមនុស្សពីបុរាណបានថ្លែង ហើយបានចែងទុកនៅចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែរថា កុំសម្លាប់[ក]មនុស្សឲ្យសោះ ហើយអ្នកណាដែលសម្លាប់មនុស្ស នោះក្រែងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះនៃព្រះហើយ ។

២២ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែអ្នកណាដែលខឹងនឹងបងប្អូនរបស់ខ្លួន នោះក្រែងត្រូវជាប់ជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ដែរ។ ហើយអ្នកណាដែលស្ដីបងប្អូនខ្លួនថា «អាចោរម្សៀត» នោះក្រែងត្រូវពួកក្រុមជំនុំធ្វើទោស; ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា «អាឆ្កួត» នោះក្រែងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរក ។

២៣ ដូច្នេះ បើអ្នករាល់គ្នាមករកយើង ឬក៏មានបំណងចង់មករកយើង តែចាំថា បងប្អូនរបស់អ្នកមានរឿងអ្វីទាស់នឹងអ្នក —

២៤ ចូរអ្នកទៅរកបងប្អូនអ្នក ហើយផ្សះផ្សា[ក]ជាមួយនឹងបងប្អូនអ្នកជាមុនសិន រួចហើយ ទើបមករកយើង ដោយអស់ពីដួងចិត្តទើប យើងនឹងទទួលអ្នក ។

២៥ ចូរអ្នករាល់គ្នាព្រមព្រៀង ជាមួយនឹងអ្នកដើមចោទអ្នកជាប្រញាប់ ដែលអ្នកកំពុងដើរតាមផ្លូវជាមួយគ្នា ក្រែងគេនឹងចាប់អ្នកក្នុង ពេលណាមួយ ហើយអ្នកនឹងត្រូវគេដាក់ទៅក្នុងគុក ។

២៦ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកនឹងចេញពីទីនោះពុំរួចឡើយ លុះត្រាតែអ្នកបង់មួយសិ៊ីណាញជាមុនសិន ហើយនៅពេលអ្នកនៅក្នុងគុក តើអ្នកអាចសងគេតែមួយសិ៊ីណាញ[ក]បានឬទេ ? ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ទេ ។

២៧ មើលចុះ មនុស្សពីបុរាណបានចែងទុកមកថា កុំឲ្យផិត[ក]ឲ្យសោះ ។

២៨ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែអ្នកណាគ្រាន់តែក្រឡេកឃើញស្ត្រី ហើយមានដំរេក[ក]សំរើបចង់បាន នោះឈ្មោះថាបានប្រព្រឹត្តសេចក្ដីផិត នៅក្នុងចិត្តខ្លួនហើយ ។

២៩ មើលចុះ យើងឲ្យបញ្ញត្តិមួយដល់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទ្រាំបណ្ដោយ ឲ្យអ្វីមួយនៃសេចក្ដីទាំងនេះ ចូលទៅក្នុង[ក]ចិត្ត របស់អ្នកបានឡើយ ។

៣០ ត្បិតអី ជាការប្រសើរ បើអ្នករាល់គ្នាត្រូវបដិសេធខ្លួននូវអំពើទាំងនេះ ហើយលើកលី[ក]ឈើឆ្កាង ជាជាងអ្នករាល់គ្នាត្រូវបោះ ចោលទៅក្នុងស្ថាននរក ។

១៥ *ក* លូកា ៨:១៦.
១៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៨:២៤.
១៨ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
១៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:២០.
ស.ប. ចិត្តសង្រេង.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៩:១៧.
២១ *ក* និក្ខ. ២០:១៣;
ម៉ូសាយ ១៣:២១;
គ. និង ស. ៤២:១៨.
២៤ *ក* ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស.
២៦ *ក* អាលម៉ា ១១:៣.
២៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៣៦; គ. និង ស. ៥៩:៦.
២៨ *ក* គ. និង ស. ៤២:២៣.
ស.ប. សំរេកស្រើប.
២៩ *ក* កិច្ចការ ៨:២២.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ១០:៣៨; ១៦:២៤;
លូកា ៩:២៣.

៣១ សេចក្ដីបានចែងទុកមកថា អ្នកណាដែលចង់លែងប្រពន្ធ នោះមានតែឲ្យសំបុត្រលះលែងដល់នាង ។

៣២ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលលែងប្រពន្ធ ដោយពុំមែនមកពីប្រពន្ធផិតប្ដី នោះឈ្មោះថាបានធ្វើឲ្យនាងប្រព្រឹត្តអំពើកំផិត; ហើយបើនរណាយកស្រីដែលប្ដីលែងធ្វើជាប្រពន្ធ អ្នកនោះបានប្រព្រឹត្តសេចក្ដីកំផិតដែរ ។

៣៣ ហើយម៉្យាងទៀត មានសេចក្ដីចែងទុកមកថា កុំឲ្យស្បថកុហកឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើឲ្យសំរេចតាមគ្រប់ទាំងសេចក្ដីដែលស្បថនឹងព្រះអម្ចាស់;

៣៤ ប៉ុន្តែប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កុំឲ្យស្បថឲ្យសោះ; ទោះនឹងស្ថានសួគ៌ក្ដី ព្រោះជាបល្ល័ង្កនៃព្រះ;

៣៥ ទោះនឹងផែនដីក្ដី ព្រោះជាកំណល់កល់ព្រះបាទទ្រង់;

៣៦ ក៏កុំឲ្យស្បថនឹងក្បាលអ្នកដែរ ពីព្រោះអ្នកពុំអាចធ្វើសក់មួយសរសៃ ត្រឡប់ទៅជាស ឬខ្មៅបានឡើយ;

៣៧ ប៉ុន្តែ ត្រូវចេញសំដីថា មែនមែន; ទេទេ ប៉ុណ្ណោះ; ព្រោះសេចក្ដីណា ដែលលើសអំពីនោះទៅ គឺជាអាក្រក់ ។

៣៨ ហើយមើលចុះ សេចក្ដីបានចែងទុកមកថា ភ្នែកឲ្យធួននឹងភ្នែក ហើយធ្មេញឲ្យធួននឹងធ្មេញ ។

៣៩ ប៉ុន្តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឲ្យតតាំងនឹងអំពើអាក្រក់ឡើយ ប៉ុន្តែបើអ្នកណាទះកំផ្លៀងស្ដាំនៃអ្នក នោះត្រូវបែរកំផ្លៀងម្ខាង ទៅឲ្យទៀត;

៤០ ហើយបើអ្នកណាប្ដឹងយកអាវខ្លី របស់អ្នកទៅដល់ច្បាប់ នោះត្រូវបើកឲ្យគេយកទាំងអាវវែងរបស់អ្នកផង;

៤១ ហើយបើអ្នកណាបង្ខំអ្នកឲ្យទៅអស់មួយយោជន៍ នោះចូរទៅជាមួយនឹងគេដល់ពីរយោជន៍ផង ។

៤២ ចូរឲ្យដល់អ្នកណាដែលសូម ហើយកុំឲ្យគេចចេញពីអ្នកណាដែលចង់ខ្ចីអ្នកឡើយ ។

៤៣ ហើយមើលចុះ សេចក្ដីបានចែងទុកមកដែរថា ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងឯង តែស្អប់ខ្មាំងសត្រូវឯងវិញ;

៤៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ត្រូវស្រឡាញ់ពួកខ្មាំងសត្រូវ ត្រូវឲ្យពរដល់អ្នកណា ដែលប្រទេចផ្ដាសាអ្នក ត្រូវប្រ ព្រឹត្តល្អនឹងអ្នកណា ដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នា ហើយត្រូវអធិស្ឋានឲ្យអ្នកណាដែល ធ្វើទុក្ខបៀតបៀន ដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ;

៤៥ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើជាកូន របស់ព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌; ព្រោះទ្រង់ធ្វើឲ្យថ្ងៃរបស់ទ្រង់រះឡើង បំភ្លឺទាំងមនុស្សអាក្រក់ និងមនុស្សល្អ ។

៤៦ ដូច្នេះ សេចក្ដីទាំងឡាយនៃមនុស្សពីបុរាណ ដែលនៅក្នុងក្រិត្យវិន័យ នោះត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់នៅក្នុងយើង ។

៤៧ សេចក្ដីទាំងឡាយពីបុរាណ បានចប់សព្វគ្រប់ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជាថ្មី ។

៤៨ ដូច្នេះ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា បានល្អឥតខ្ចោះដូចជាយើង ឬដូចជាព្រះវរបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ល្អឥតខ្ចោះដែរ ៕

ជំពូកទី ១៣

ព្រះយេស៊ូវបង្រៀនពួកសាសន៍នីហ្វៃ នូវការអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់ — ពួកគេត្រូវប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកនៅស្ថានសួគ៌ — ពួកដប់ពីរ នាក់ត្រូវបានបញ្ជាកុំឲ្យគិតដល់វត្ថុទាំងឡាយខាងសាច់ឈាម នៅពេលពួកគេធ្វើការងារបំរើ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរម៉ាថាយ ៦ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ប្រាកដមែន យើងប្រាប់ជាប្រាកដថា យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើទានដល់អ្នកក្រខ្សត់ ប៉ុន្តែ ចូរប្រយ័ត្ន កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើទាននៅមុខមនុស្ស ឲ្យតែគេឃើញឡើយ; បើធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នករាល់គ្នាគ្មានរង្វាន់ នៅនឹងព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ទេ ។

២ ដូច្នេះ កាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំឲ្យផ្លុំត្រែនៅមុខអ្នកដូចពួកមានពុត ដែលប្រព្រឹត្តនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយតាមផ្លូវដើម្បីឲ្យបានមនុស្សលោកសរសើរខ្លួននោះឡើយ ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ ។

៣១ *ក* ស.ប. ការលះលែងគ្នា.
៣២ *ក* ម៉ាកុស ១០:១១—១២.
ខ ស.ប. អំពើសហាយស្មន់.
គ ស.ប. អំពើកំផិត.
៣៣ *ក* ស.ប. សម្បថ.
៣៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមើលងាយ.
៣៨ *ក* លេវី. ២៤:២០.
៣៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៦:១៣;
៤ នីហ្វៃ ១:៣៤;
គ. និង ស. ៩៨:២៣—៣២.
ខ ស.ប. សេចក្ដីអត់ធន់.
៤២ *ក* យ៉ាកុប ២:១៧—១៩;
ម៉ូសាយ ៤:២២—២៦.
៤៤ *ក* សុភា. ២៤:១៧;
អាលម៉ា ៤៨:២៣.
ខ កិច្ចការ ៧:៥៩—៦០.
៤៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៥:២, ៧;
គ. និង ស. ២២:១.
៤៨ *ក* ម៉ាថាយ ៥:៤៨;
៣ នីហ្វៃ ២៧:២៧.
ស.ប. ល្អឥតខ្ចោះ.
១៣ ១*ក* ស.ប. ទាន, ការដាក់ទាន.
២ *ក* គ. និង ស. ១២១:៣៤—៣៥.

៣ ប៉ុន្តែ កាលណាអ្នកធ្វើទាន នោះកុំឲ្យដៃឆ្វេងដឹងការដែលដៃស្តាំធ្វើឡើយ;

៤ ដើម្បីឲ្យទានរបស់អ្នកបានស្ងាត់កំបាំង នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់ទតឃើញក្នុងទីសម្ងាត់ ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នក នៅទីប្រចក្សច្បាស់ ។

៥ ហើយកាលណាអ្នកអធិស្ឋាន កុំឲ្យធ្វើដូចមនុស្សមានពុតដែលចូលចិត្តឈរអធិស្ឋាននៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយនៅជ្រុងផ្លូវ ឲ្យមនុស្សលោកឃើញនោះឡើយ ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ ។

៦ តែឯអ្នក កាលណាអធិស្ឋាន នោះត្រូវឲ្យចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយបិទទ្វារ រួចអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅទី លាក់កំបាំងចុះ; នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទតឃើញក្នុងទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ ដល់អ្នកនៅទីប្រចក្សច្បាស់។

៧ តែកាលណាអ្នកអធិស្ឋាន នោះកុំឲ្យពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ដ៏ផ្ទួនៗ ដូចពួកសាសន៍ដទៃឡើយ ត្បិតគេស្មានថាព្រះទ្រង់នឹង ស្តាប់គេ ដោយគេពោលពាក្យជាច្រើន ។

៨ ដូច្នេះ កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើដូចគេឡើយ ត្បិតព្រះវរបិតានៃអ្នក ទ្រង់ជ្រាបនូវរបស់អ្វីដែលអ្នកត្រូវការ មុនដែលអ្នកសូមផង ។

៩ ដូច្នេះ ចូរអធិស្ឋានបែបយ៉ាងនេះវិញថា៖ ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ សូមឲ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ ។

១០ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់ បានសំរេចនៅផែនដីដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ ។

១១ ហើយសូមអត់ទោសសេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចជាយើងខ្ញុំបានអត់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ ។

១២ ហើយសូមកុំនាំយើងខ្ញុំ ទៅក្នុងសេចក្តីល្បួងឡើយ តែសូមប្រោសឲ្យយើងខ្ញុំ រួចផុតពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ ។

១៣ ត្បិតរាជ្យ ព្រះចេស្តា និងសិរីល្អជារបស់ផងទ្រង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ។ អាម៉ែន ។

១៤ ត្បិតបើអ្នករាល់គ្នា អត់ទោសចំពោះការរំលងច្បាប់ដែលមនុស្សលោកប្រព្រឹត្តធ្វើ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថាន សួគ៌ ទ្រង់នឹងអត់ទោសឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ;

១៥ តែបើអ្នករាល់គ្នា មិនអត់ទោសចំពោះការរំលងច្បាប់ឲ្យគេទេ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ទ្រង់ក៏មិនអត់ទោស ចំពោះការរំលង ច្បាប់ ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តធ្វើដែរ ។

១៦ ជាម្យ៉ាងទៀត កាលណាអ្នករាល់គ្នាតម នោះកុំឲ្យធ្វើទឹកមុខក្រៀម ដូចជាមនុស្សមានពុតឡើយ ត្បិតគេក្លែងទឹកមុខស្រងូត ឲ្យមនុស្សលោកឃើញថាគេតម ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេបានរង្វាន់គេហើយ ។

១៧ តែឯអ្នក កាលណាអ្នកតម នោះចូរឲ្យលាបគ្រឿងក្រអូបនៅលើក្បាល ហើយលប់មុខចេញ;

១៨ ដើម្បីកុំឲ្យមនុស្សលោកឃើញថា អ្នកតមឡើយ គឺឲ្យព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលគង់នៅទីលាក់កំបាំង បានឃើញវិញ; នោះព្រះ វរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់ទតឃើញ នៅទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នក នៅទីប្រចក្សច្បាស់ ។

១៩ កុំឲ្យប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅផែនដី ជាកន្លែងដែលមានកន្លាត និងច្រែះស៊ីបំផ្លាញ ហើយចោរទំលុះប្លន់នោះ ឡើយ;

២០ តែត្រូវប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅឯស្ថានសួគ៌វិញ ដែលជាកន្លែងគ្មានកន្លាត ឬច្រែះស៊ីបំផ្លាញឡើយ ក៏គ្មានចោរទំលុះ ឬប្លន់ផង ។

២១ ពីព្រោះសម្បត្តិទ្រព្យរបស់អ្នក ស្ថិតនៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងនៅកន្លែងនោះដែរ ។

២២ ឯពន្លឺរបស់រូបកាយ គឺជាភ្នែក; ដូច្នេះបើភ្នែកអ្នកស្មោះស្ម័គ្រទាំងស្រុង នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូល នឹងបានពោរពេញដោយពន្លឺ ។

២៣ តែបើភ្នែកអ្នកអាក្រក់វិញ នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូល នឹងបានពោរពេញដោយភាពងងឹតសូន្យ ។ ដូច្នេះ បើពន្លឺដែលនៅក្នុង ខ្លួនអ្នក ជាសេចក្តីងងឹតហើយ ចុះសេចក្តីងងឹតនោះនឹងបានជាខ្លាំងអម្បាលម៉ានទៅហ្ន៎ ។

២៤ គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបំរើចៅហ្វាយពីរនាក់បានទេ; ត្បិតអ្នកនោះនឹងស្អប់មួយ ហើយស្រឡាញ់មួយ ឬស្មោះត្រង់នឹងមួយ ហើយមើលងាយមួយ ។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងគោរពដល់ព្រះ និងទ្រព្យសម្បត្តិផងបានទេ ។

---

៥ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
៨ *ក* គ. និង ស. ៨៤:៨៣.
៩ *ក* ម៉ាថាយ ៦:៩–១៣.
ខ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
គ ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ — ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា.
១២ *ក* ក.យ.ស., ម៉ាថាយ ៦:១៤.
១៤ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:៣០–៣១; គ. និង ស. ៦៤:៩. ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស.
១៦ *ក* អេសាយ ៥៨:៥–៧. ស.ប. តម, តំណម.
១៨ *ក* គ. និង ស. ៣៨:៧.
២០ *ក* ហេលេ. ៥:៨; ៨:២៥.
២២ *ក* គ. និង ស. ៨៨:៦៧.
២៤ *ក* ១ សាំយូ. ៧:៣.

២៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់បានទតមើល ទៅពួក១២នាក់ ដែលទ្រង់បានរើស ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរចងចាំនូវពាក្យ ដែលយើងបាននិយាយនេះចុះ ។ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកដែលយើងបានរើស ដើម្បីធ្វើការងារបំរើដល់ប្រជាជននេះ ។ ដូច្នេះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយនឹងជីវិត ដែលនឹងបរិភោគអ្វី; ឬនឹងរូបកាយ ដែលនឹងស្លៀកពាក់អ្វីនោះឡើយ ។ ឯជីវិត តើមិនវិសេសជាងចំណីអាហារ ហើយរូបកាយ តើមិនវិសេសជាងសំលៀកបំពាក់ទេឬអី ?

២៦ មើលចុះ ចូរពិចារណាពីសត្វស្លាបនៅលើអាកាស វាមិនសាបព្រោះ មិនច្រូតកាត់ ឬប្រមូលដាក់ក្នុងជង្រុកផង; តែព្រះវរបិតា នៃអ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់ចិញ្ចឹមវា ។ ឯអ្នករាល់គ្នា តើគ្មានតម្លៃលើសជាងសត្វទាំងនោះទេឬអី ?

២៧ ចុះនៅក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា តើមានអ្នកឯណា ដែលអាចនឹងបន្ថែមកំពស់ខ្លួនមួយហត្ថ ដោយសារសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយបានឬទេ ?

២៨ ហើយពីដំណើរសំលៀកបំពាក់ តើអ្នករាល់គ្នាខំខ្វល់ខ្វាយធ្វើអី ? ចូររំពឹងគិតតែផ្កាឈូកនៅក្នុងបឹងដែលវាដុះយ៉ាងដូចម្ដេច; គឺវាមិននឿយហត់នឹងធ្វើការឬស្រាវរវៃទេ;

២៩ តែយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែហ្លួងសាឡូម៉ូន ក្នុងគ្រាដែលមានគ្រប់ទាំងសេចក្ដីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនបានតែង អង្គដូចជាផ្កាមួយនោះផង ។

៣០ ហេតុដូច្នោះហើយ រីឯតិណជាតិ ដែលដុះនៅវាលក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយថ្ងៃស្អែក ត្រូវគេដុតក្នុងជើងក្រាន បើព្រះទ្រង់តុបតែងស្មៅ យ៉ាងដូច្នោះ នោះតើទ្រង់មិនតុបតែងឲ្យអ្នករាល់គ្នា លើសជាងទៅទៀតទេឬអី បើអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាមនុស្សមានសេចក្ដីជំនឿតិច ?

៣១ ដូច្នេះ កុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយថា តើត្រូវបរិភោគអ្វី ឬស្លៀកពាក់អ្វីនោះឡើយ ។

៣២ ឯព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ជ្រាបហើយថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវការនឹងរបស់ទាំងនោះដែរ ។

៣៣ ចូរអ្នកស្វែងរកនគរនៃព្រះ និងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន ទើបគ្រប់របស់ទាំងនោះនឹងបានប្រទាន មកអ្នករាល់គ្នាថែម ទៀតផង ។

៣៤ ដូច្នេះ កុំឲ្យខ្វល់ខ្វាយនឹងថ្ងៃស្អែកឡើយ ពីព្រោះថ្ងៃស្អែកនឹងខ្វល់ខ្វាយ ចំពោះការរបស់ថ្ងៃនោះឯង ។ សេចក្ដីលំបាកនៅថ្ងៃ ណា នោះគឺល្មមត្រឹមថ្ងៃនោះហើយ ៕

ជំពូកទី ១៤

ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាថា៖ ចូរកុំថ្កោលទោសឡើយ; ចូរសូមដល់ព្រះ; ចូរប្រយ័ត្នដល់ពួកព្យាការីក្លែងក្លាយ — ទ្រង់សន្យាសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដល់អស់អ្នកណា ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរម៉ាថាយ ៧ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនោះហើយ នោះទ្រង់បែរឆ្ពោះទៅហ្វូងមនុស្សទៀត ហើយបានបើកព្រះឱសទៅកាន់ពួកគេទៀតថា៖ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កុំឲ្យថ្កោលទោសឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកទទួលការថ្កោលទោស ។

២ ត្បិតដោយនូវការថ្កោលទោសណា ដែលអ្នករាល់គ្នាថ្កោលទោស នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវថ្កោលទោសវិញយ៉ាងនោះដែរ; ហើយដោយនូវរង្វាល់ណា ដែលអ្នករាល់គ្នាវាល់ នោះនឹងត្រូវវាល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិញយ៉ាងនោះដែរ ។

៣ ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញកំទេច ដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក តែមិនឃើញធ្នឹម ដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់ខ្លួនសោះដូច្នេះ ?

៤ ឬធ្វើដូចម្ដេចឲ្យអ្នកនិយាយនឹងបងប្អូនថា ចូរឲ្យខ្ញុំយកកំទេចពីភ្នែកអ្នកចេញ — ប៉ុន្តែមើលចុះ មានធ្នឹមនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនអ្នកវិញ ។

៥ អ្នកមានពុតអើយ ចូរយកធ្នឹមពីភ្នែករបស់ខ្លួនចេញជាមុនសិន; នោះទើបនឹងបានឃើញច្បាស់ អាចនឹងយកកំទេចចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នកបានដែរ ។

៦ កុំឲ្យរបស់បរិសុទ្ធដល់ឆ្កែ ឬបោះកែវមុក្ដារបស់ខ្លួននៅមុខជ្រូកឡើយ ក្រែងវាជាន់ឈ្លី រួចត្រឡប់ស៊ុះ មកខាំអ្នកវិញ ។

២៥ *ក* ស.ប. ធ្វើការងារបំរើ.
ខ អាលម៉ា ៣១:៣៧–៣៨;
គ. និង ស. ៨៤:៧៩–៨៥.

៣៣ *ក* លូកា ១២:៣១.
១៤ ១*ក* គ.យ.ស., ម៉ាថាយ ៧:១–២;
យ៉ូហាន ៧:២៤.

២ *ក* មរមន ៨:១៩.
៥ *ក* យ៉ូហាន ៨:៣–១១.
៦ *ក* ស.ប. បរិសុទ្ធ.

៧ ចូរ[ក]សូម នោះតែងនឹងឲ្យមកអ្នក; ចូររក នោះអ្នកតែងនឹងឃើញ; ចូរគោះ នោះតែងនឹងបើកឲ្យអ្នក ។

៨ ត្បិតអស់អ្នកណាដែលសូម នោះរមែងបាន; ហើយអ្នកណាដែលរក នោះរមែងឃើញ; ហើយនឹងបើកឲ្យអ្នកណា ដែលគោះដែរ ។

៩ ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា បើកូនសុំនំប៉័ង តើមានអ្នកណានឹងឲ្យថ្មដល់វា ?

១០ ឬបើវាសុំត្រី តើនឹងឲ្យពស់វិញឬអី ?

១១ ចុះបើអ្នករាល់គ្នាដែលអាក្រក់ អ្នកចេះឲ្យរបស់ល្អដល់កូនខ្លួនដូច្នេះ នោះចំណង់បើព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់នឹងប្រទានរបស់ល្អ មកអស់អ្នកដែលសូម តើជាងអម្បាលម៉ានទៅទៀត ?

១២ ដូច្នេះ អស់ទាំងការអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យមនុស្សលោកប្រព្រឹត្តនឹងខ្លួន នោះត្រូវ[ក]ឲ្យអ្នកប្រព្រឹត្តនឹងគេដូច្នោះដែរ ត្បិតនេះ ឯងជាក្រិត្យវិន័យ ហើយជាសេចក្ដីព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាការី ។

១៣ ចូរឲ្យចូលតាមទ្វារចង្អៀត[ក]; ត្បិតទ្វារដែលនាំទៅឯសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ នោះ[ខ]ធំហើយទូលាយផង ក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែលចូលតាមទ្វារនោះ ។

១៤ តែឯ[ក]ទ្វារដែលនាំទៅឯជីវិត នោះតូចហើយ[ខ]ចង្អៀតវិញ ក៏មានមនុស្ស[គ]តិចណាស់ ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ ។

១៥ ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកព្យាការី[ក]ក្លែងក្លាយ ដែលគេមករកអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក់រោមចៀមបំប្លែងខ្លួន តែខាងក្នុងរបស់គេជាឆ្កែចចក ដែលឆ្មក់ស៊ីវិញ ។

១៦ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន ដោយសារផលគេបង្កើត ។ តើដែលបេះផ្លែទំពាំងបាយជូរពីគុម្ពបន្លា ឬផ្លែល្វាពីដំបងយក្សឬទេ ?

១៧ ដូច្នេះ អស់ទាំងដើមឈើល្អ តែងមានផ្លែល្អ; ឯដើមអាក្រក់ ក៏តែងមានផ្លែអាក្រក់ដែរ ។

១៨ ធម្មតា ដើមឈើល្អ មិនដែលបញ្ចេញផលអាក្រក់បានទេ ហើយដើមដែលអាក្រក់ ក៏ពុំអាចនឹងបញ្ចេញផលល្អបានដែរ ។

១៩ អស់ទាំងដើមឈើណា ដែលមិន[ក]កើតផលផ្លែល្អ នោះត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង ។

២០ ដូច្នេះ [ក]ដោយសារផលគេបង្កើត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេបាន ។

២១ មិនមែនអស់អ្នកណា ដែលគ្រាន់តែនិយាយមកយើងថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ ដែលនឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ; តែគឺជាអស់អ្នកដែលធ្វើតាម ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់យើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញទេតើ ។

២២ នៅថ្ងៃនោះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើន[ក]និយាយមកយើងថា ឱព្រះអម្ចាស់ៗអើយ តើយើងខ្ញុំមិនបានព្យាករ ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ហើយបណ្ដេញអារក្សចេញ ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ព្រមទាំងធ្វើការដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ទេឬអី ?

២៣ នោះយើងនឹងនិយាយដោយត្រង់ថា៖ យើងមិនដែលបាន[ក]ស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ; នែ៎ ពួកទទឹងច្បាប់អើយ ចូរ[ខ]ថយចេញពីយើងទៅ ។

២៤ ដូច្នេះ អស់អ្នកណាដែលឮពាក្យរបស់យើងទាំងនេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាម យើងនឹងធៀបអ្នកនោះ ដូចជាមនុស្សមានគំនិត ដែលសង់ផ្ទះខ្លួននៅលើ[ក]ថ្ម —

២៥ [ក]រួចភ្លៀងធ្លាក់មក [ខ]ទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ តែមិនបានរលំទេ ពីព្រោះបានសង់នៅលើថ្ម ។

២៦ ឯអស់អ្នកណាដែលឮពាក្យរបស់យើងទាំងនេះ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម អ្នកនោះត្រូវធៀបដូចជាមនុស្សល្ងង់ ដែលសង់ផ្ទះខ្លួននៅលើ[ក]ខ្សាច់វិញ —

២៧ រួចភ្លៀងធ្លាក់មក ទឹកក៏ជន់ឡើង ហើយខ្យល់បក់ប៉ះនឹងផ្ទះនោះ; ផ្ទះនោះក៏រលំទៅ ហើយមានការខូចខាតជាធំ ៕

ជំពូកទី ១៥

ព្រះយេស៊ូវប្រកាសថា ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងទ្រង់ — ពួកសាសន៍នីហ្វៃ គឺជាចៀមឯទៀត ដែលទ្រង់

៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៧:២៩.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១២ *ក* ស.ប. អាណិត.
១៣ *ក* លូកា ១៣:២៤;
៣ នីហ្វៃ ២៧:៣៣.
ខ គ. និង ស. ១៣២:២៥.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:៤១; ៣១:៩, ១៧–១៨;
គ. និង ស. ២២:១–៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ៨:២០.
គ ១ នីហ្វៃ ១៤:១២.
១៥ *ក* យេរ. ២៣:២១–៣២;
២ នីហ្វៃ ២៨:៩, ១២, ១៥.
១៩ *ក* ម៉ាថាយ ៣:១០;
អាលម៉ា ៥:៣៦–៤១;
គ. និង ស. ៩៧:៧.
២០ *ក* លូកា ៦:៤៣–៤៥; មរ៉ូណៃ ៧:៥.
២២ *ក* អាលម៉ា ៥:១៧.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ៥:១៣; ២៦:២៤–២៧.
ខ លូកា ១៣:២៧.
២៤ *ក* ស.ប. ថ្ម.
២៥ *ក* អាលម៉ា ២៦:៦;
ហេលេ. ៥:១២.
ខ សុភា. ១២:៧.
២៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:៤០.

*មាន ព្រះបន្ទូលនៅក្រុងយេរូសាឡិម — ដោយមកពីអំពើ
ទុច្ចរិត នោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ នៅក្រុងយេរូសាឡិម
ពុំស្គាល់ចៀមនៃ អ៊ីស្រាអែល ដែលខ្ចាត់ព្រាត់នោះទេ ។ ប្រ
មាណជា ឆ្នាំ៣៤ គ.ស. ។*

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលចប់ហើយ នោះទ្រង់ទតមើលជុំវិញហ្វូងមនុស្ស
ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលថា៖ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានឮ
រឿងអម្បាលម៉ាននេះហើយ ដែលយើងបានបង្រៀន
មុនពេលយើងឡើង ទៅជួបព្រះវរបិតាយើងវិញ; ដូច្នេះ អស់អ្នក
ណាដែលចាំពាក្យរបស់យើង ហើយប្រព្រឹត្តតាម នោះយើងនឹង
ប្រោសអ្នកនោះ នៅថ្ងៃ ចុងក្រោយបង្អស់វិញ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ឃើញថា មានអ្នក
ខ្លះងឿងឆ្ងល់ មិនយល់ថា ទ្រង់មានបំណងយ៉ាងណា ចំពោះ
ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេនោះទេ; ត្បិតគេពុំយល់ត្រង់ពាក្យថា៖
សេចក្ដីទាំងឡាយពីបុរាណ បានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំង
អស់បានក្លាយទៅជាថ្មី ។
៣ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ចូរកុំងឿងឆ្ងល់ត្រង់
ពាក្យ ដែលយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្ដីទាំងឡាយពីបុរាណ
បានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយទៅជាថ្មីនោះឡើយ ។
៤ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្រិត្យវិន័យដែលបាន
ប្រទានឲ្យលោកម៉ូសេ នោះត្រូវបានបំពេញសព្វគ្រប់ហើយ ។
៥ មើលចុះ គឺយើងនេះហើយដែលបានប្រទានក្រិត្យវិន័យនោះ
គឺយើងនេះហើយដែលបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញា ជាមួយនឹងពួក
អ៊ីស្រា អែល ជារាស្ត្ររបស់យើង; ដូច្នេះ ក្រិត្យវិន័យត្រូវបាន
បំពេញដោយយើងហើយ ត្បិតយើងបានមក ដើម្បីបំពេញ
ក្រិត្យវិន័យនោះ; ដូច្នេះ វាបានចប់ហើយ ។
៦ មើលចុះ យើងពុំបំផ្លាញសេចក្ដីព្យាករណ៍នៃពួក
ព្យាការីចោលទេ ត្បិតអ្វីក៏ដោយដែលពុំទាន់បានបំពេញនៅ
ក្នុងយើង នោះយើង ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នឹងត្រូវបាន
បំពេញសព្វគ្រប់ ។
៧ ហើយពីព្រោះយើងបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្ដីទាំង
ឡាយពីបុរាណបានកន្លងផុតទៅ នោះយើងពុំបំផ្លាញនូវអ្វីៗ
ដែលបាន និយាយអំពីរឿងក្នុងពេលអនាគតទេ ។
៨ ត្បិតមើលចុះ សេចក្ដីសញ្ញាដែលយើងបានធ្វើ ជាមួយនឹង
រាស្ត្ររបស់យើង ពុំទាន់បានបំពេញអស់នៅឡើយទេ; ប៉ុន្តែ
ក្រិត្យវិន័យ ដែលបានប្រទានដល់លោកម៉ូសេ នោះបានចប់នៅ
ក្នុងយើងហើយ ។
៩ មើលចុះ យើងជាក្រិត្យវិន័យ ហើយជាពន្លឺ ។ ចូរផ្ចង់មក
យើង ហើយកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត ទើបអ្នករាល់គ្នា
នឹងរស់; ត្បិតយើងនឹងប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដល់អ្នក
ណាដែលកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត ។
១០ មើលចុះ យើងបានប្រទានបញ្ញត្តិទាំងឡាយដល់អ្នករាល់
គ្នា; ដូច្នេះ ចូរធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ។ ហើយនេះ
ជាក្រិត្យវិន័យ ហើយជាសេចក្ដីព្យាករណ៍របស់ពួកព្យាការី ត្បិត
របស់ទាំងនោះបានធ្វើបន្ទាល់ដ៏ពិតប្រាកដអំពីយើង ។
១១ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលទៅ កាន់ពួក១២នាក់ ដែលទ្រង់បានរើសថា៖
១២ អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់យើង; ហើយអ្នករាល់គ្នាជា
ពន្លឺមួយដល់ប្រជាជននេះ ដែលជាសំណល់នៃវង្សយ៉ូសែប ។
១៣ ហើយមើលចុះ នេះជាដែនដីកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នក; ហើយ
ព្រះវរបិតា ទ្រង់បានប្រទានដែនដីនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នា ។
១៤ ហើយពុំដែលមានពេលណាមួយឡើយ ដែលព្រះវរបិតា
ទ្រង់បានបញ្ជាយើងឲ្យប្រាប់រឿងនេះដល់បងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដែលនៅឯក្រុងយេរូសាឡិម ។
១៥ ហើយក៏ពុំដែលមានពេលណាមួយដែរ ដែលព្រះវរបិតា

១៥ ១*ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:២២.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧;
គ. និង ស. ៥:៣៥.
២ *ក* ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
៤ *ក* ម៉ូសាយ ១៣:២៧–៣១;
៣ នីហ្វៃ ៩:១៧–២០.
៥ *ក* ១ កូរិន. ១០:១–៤;
៣ នីហ្វៃ ១១:១៤.
ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
ខ អាលម៉ា ៣៤:១៣.
៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៣:១–៥.
៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:២៤–២៦.
៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:១.
ខ ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
គ យ៉ូហាន ១១:២៥;
គ. និង ស. ៨៤:៤៤.
ឃ ស.ប. កាន់ខ្ជាប់.
១០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:២០.
ខ ម៉ូសាយ ១៣:៣៣.
១២ *ក* ស.ប. យ៉ូសែប, កូនប្រុសរបស់
យ៉ាកុប.
១៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:២២–២៣.
១៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:២០.

ទ្រង់បានបញ្ជាយើងឲ្យប្រាប់ពួកគេ អំពីពូជអំបូរ[ក]ផ្សេងៗនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាននាំចេញពីដែនដីនោះទៅ។

១៦ ព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាយើង ឲ្យប្រាប់ទៅពួកគេតែប៉ុណ្ណោះថា៖

១៧ យើងក៏មានចៀមឯទៀត ដែលមិននៅក្នុងក្រោលនេះនៅឡើយ; ត្រូវតែយើងនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ វានឹងស្ដាប់តាមសម្លេង របស់យើង; នោះនឹងមានក្រោលតែមួយ និង[ក]អ្នកគង្វាលតែមួយវិញ ។

១៨ ហើយឥឡូវនេះ មកពីការរឹងទទឹង និងការឥតជំនឿ នោះពួកគេពុំ[ក]យល់ពាក្យរបស់យើងសោះ; ដូច្នេះ យើងបានទទួលបញ្ជាពីព្រះវរបិតា មិនឲ្យនិយាយប្រាប់ពួកគេ អំពីរឿងនេះទៀតទេ ។

១៩ ប៉ុន្តែ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើង ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវ បែកពីពួកគេ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់គេ; ដូច្នេះ គឺមកពីសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ទើបគេពុំបានដឹងអំពីអ្នករាល់គ្នា ។

២០ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដទៀតថា ពូជអំបូរឯទៀត ក៏ត្រូវព្រះវរបិតា ទ្រង់បំបែកចេញពីពួកគេដែរ; ហើយដោយ មកពីសេចក្ដីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ទើបពួកគេពុំបានដឹងអំពីពូជអំបូរទាំងនោះ ។

២១ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាគឺជាពួកអ្នកដែលយើងបាននិយាយថា៖ យើងក៏មានចៀម[ក]ឯទៀត ដែលមិន នៅក្នុងក្រោលនេះនៅឡើយ ត្រូវតែយើងនាំចៀមទាំងនោះមកដែរ ហើយវានឹងស្ដាប់តាមសម្លេងយើង នោះនឹងមានក្រោលតែមួយ និងអ្នកគង្វាលតែមួយវិញ ។

២២ ហើយពួកគេពុំបានយល់សេចក្ដីរបស់យើងសោះ ត្បិតពួកគេបានគិតស្មានថា យើងនិយាយអំពីពួក[ក]សាសន៍ដទៃ; ត្បិតពួកគេ ពុំយល់ថា ពួកសាសន៍ដទៃនឹងត្រូវបាន[ខ]ប្រែចិត្តជឿតាមរយៈការផ្សាយរបស់គេ ។

២៣ ហើយពួកគេពុំបានយល់សេចក្ដីរបស់យើង កាលយើងនិយាយថា ពួកគេនឹងស្ដាប់តាមសម្លេងយើង; ហើយពួកគេពុំ[ក]យល់ សេចក្ដីរបស់យើង កាលយើងនិយាយថា ពួកសាសន៍ដទៃនឹងពុំឮសម្លេងរបស់យើងទាល់តែសោះ — គឺយើងនឹងពុំ[ខ]សម្ដែងខ្លួនឲ្យពួក សាសន៍ដទៃឃើញទេ លើកលែងតែដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ។

២៤ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានស្ដាប់តាមសម្លេង[ក]យើង ហើយបានឃើញយើងផង; ហើយអ្នករាល់គ្នា គឺជាចៀមរបស់យើង ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានរាប់[ខ]ក្នុងចំណោមមនុស្សដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានប្រទានដល់យើង ៕

ជំពូកទី ១៦

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងយាងមករកចៀមដែលវង្វេងផ្សេងទៀតនៃអ៊ីស្រាអែល — នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ ដំណឹងល្អនឹងទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃ រួចហើយ ដល់វង្សអ៊ីស្រាអែល — រាស្ត្រនៃព្រះអម្ចាស់នឹងឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេ ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកឯក្រុងស៊ីយ៉ូនវិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងក៏មានចៀមឯទៀត ដែលពុំនៅក្នុងដែនដីនេះនៅឡើយ ឬក៏មិននៅដែនដីយេរូសាឡិម ឬក៏មិននៅទីទាំងឡាយណាជិតតំបន់ ដែលយើងបានទៅធ្វើការងារបំរើនោះទេ ។

២ ត្បិតពួកអ្នកដែលយើងបាននិយាយនេះ គឺជាពួកអ្នកដែលពុំទាន់ស្ដាប់តាមសម្លេងយើងនៅឡើយទេ; ឯយើងក៏ពុំដែលបានសម្ដែងខ្លួនឲ្យគេឃើញ ក្នុងពេលណាដែរ ។

៣ ប៉ុន្តែ យើងបានទទួលបញ្ជាមួយពីព្រះវរបិតាថា យើងត្រូវ[ក]ទៅជួបពួកគេ ហើយថា ពួកគេនឹងបានឮសម្លេងរបស់យើង ហើយនឹងបានរាប់ជាមួយនឹងចៀមរបស់យើង ដើម្បីនឹងអាចមានក្រោលតែមួយ និងអ្នកគង្វាលតែមួយវិញ; ដូច្នេះ យើងទៅបង្ហាញខ្លួនដល់គេ ។

៤ ហើយយើងបញ្ជាអ្នកថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវសរសេរនូវ[ក]ពាក្យ

---

១៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:១–៤.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ពូជអ៊ីស្រាអែល ទាំង១០អំបូរដែលបាត់.
១៧ *ក* ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
១៨ *ក* គ. និង ស. ១០:៥៩.
២១ *ក* យ៉ូហាន ១០:១៤–១៦.
២២ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
ខ កិច្ចការ ១០:៣៤–៤៨.
២៣ *ក* ម៉ាថាយ ១៥:២៤.
ខ ១ នីហ្វៃ ១០:១១.
ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
២៤ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៨;
៣ នីហ្វៃ ១៦:១–៥.
ខ យ៉ូហាន ៦:៣៧;
គ. និង ស. ២៧:១៤.
១៦ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១៥:១៥.
ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ពូជអ៊ីស្រាអែល ទាំង១០អំបូរដែលបាត់.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៧:៤.
៤ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.

ទាំងនេះទុក បន្ទាប់ពីយើងចេញទៅ ថាប្រសិនបើរាស្ត្រយើង
នៅឯ ក្រុងយេរូសាឡិម គឺពួកអ្នកដែលបានឃើញយើង ហើយ
បាននៅជាមួយនឹងយើង ក្នុងការងារបំរើរបស់យើង បើពួកគេពុំ
បានសូម ដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង ដើម្បីឲ្យពួកគេ
អាចទទួលស្គាល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និង
ពួជអំបូរផ្សេងទៀត ដែលគេពុំបានស្គាល់នោះទេ នោះសូមឲ្យ
ពាក្យទាំងនេះដែលអ្នករាល់គ្នានឹងសរសេរបានកត់ទុក ហើយបាន
សម្ដែងដល់[ខ]ពួកសាសន៍ ដទៃថា តាមរយៈភាពពោរពេញនៃពួក
សាសន៍ដទៃ នោះសំណល់នៃពូជរបស់គេដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយពាស
ពេញលើផ្ទៃផែនដី ពីព្រោះតែការឥតជំនឿរបស់គេ នឹងអាច
បាននាំមកវិញ ឬអាច[គ]នាំឲ្យស្គាល់យើង ដែលជាព្រះដ៏
ប្រោសលោះពួកគេ ។

៥ ហើយខណៈនោះ យើងនឹង[ក]ប្រមូលពួកគេមក
ពីទិសទាំងបួននៃផែនដី; ហើខណៈនោះ យើងនឹងបំពេញ[ខ]សេចក្ដី
សញ្ញា ដែល ព្រះវរបិតាបានធ្វើដល់ប្រជាជនទាំងអស់ នៃ
[គ]វង្សអ៊ីស្រាអែល ។

៦ មានពរហើយ [ក]ពួកសាសន៍ដទៃ ពីព្រោះតែជំនឿ
របស់គេដល់យើង និងដល់[ខ]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែល
ធ្វើទីបន្ទាល់ដល់ពួកគេ អំពីយើង និងអំពីព្រះវរបិតា ។

៧ មើលចុះ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដោយមក
ពីការឥតជំនឿរបស់ពួកគេដល់យើង និងដោយមក
ពីការឥតជំនឿ របស់អ្នករាល់គ្នា ឱ៎ វង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ នៅ
[ក]ថ្ងៃចុងក្រោយ ការពិតនឹងបានមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីឲ្យ
ភាពពោរពេញនៃ ការណ៍ទាំងនេះអាចបានដឹងដល់ពួកគេ ។

៨ ប៉ុន្តែ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា វេទនាដល់ពួក
សាសន៍ដទៃដែលពុំជឿ — ត្បិតទោះជាគេបានមកនៅលើផ្ទៃ
ផែនដីនេះ ហើយបាន[ក]បំបែកខ្ញែករាស្ត្រយើង ដែលជាវ
ង្សអ៊ីស្រាអែលក្ដី; ហើយរាស្ត្រយើងដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល
[ខ]ត្រូវគេបណ្ដេញ ចេញ ព្រមទាំងត្រូវគេជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើងផង;

៩ ហើយដោយមកពីសេចក្ដីមេត្តាករុណាទាំងឡាយ របស់
ព្រះវរបិតាដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ព្រមទាំងសេចក្ដីជំនុំជំរះរបស់
ព្រះវរបិតាដល់រាស្ត្រយើង ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល នោះប្រាកដមែន
យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បន្ទាប់ពីការណ៍អស់ទាំងនេះ
ហើយយើងបានធ្វើឲ្យរាស្ត្រយើង ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ត្រូវ
គេវាយដំ និងត្រូវគេធ្វើទុក្ខ និងត្រូវគេ[ក]សម្លាប់ចោល និងត្រូវ
គេបណ្ដេញ ចេញពីចំណោមពួកគេ ហើយត្រូវក្លាយទៅជា
ទីស្អប់ដល់ពួកគេ និងក្លាយទៅជាទីដៀលត្មេះ និងទីដំណៀល
នៅក្នុងចំណោមពួកគេ —

១០ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះវរបិតាទ្រង់បញ្ជាឲ្យយើងប្រាប់អ្នករាល់
គ្នាថា៖ នៅថ្ងៃដែលពួកសាសន៍ដទៃ នឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹង
ដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយនឹងបដិសេធនូវភាពពោរពេញ
នៃដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយនឹង[ក]លើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃ
នៃចិត្ត របស់គេ លើអស់ទាំងសាសន៍ និងលើអស់ទាំងប្រជាជន
ដែលនៅលើផែនដីទាំងមូល ហើយនឹងពោរពេញទៅដោយការ
កុហក និងការបំភាន់ និងការឆបោកគ្រប់បែបយ៉ាង និងការ
លាក់ពុត និងឃាតកម្ម និង[ខ]ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ និងអំពើ
សហាយស្មន់ និងអំពើគួរ ខ្ពើមឆ្អើមដ៏សម្ងាត់គ្រប់បែបគ្រប់បទ;
ហើយប្រសិនបើពួកគេនឹងធ្វើនូវអំពើទាំងនោះ ហើយនឹង
បដិសេធនូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អ របស់យើង មើលចុះ
ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងដកភាពពោរពេញ
នៃដំណឹងល្អរបស់យើងចេញពីចំណោមពួកគេ ។

១១ ហើយខណៈនោះ យើងនឹង[ក]នឹកឃើញដល់សេចក្ដី
សញ្ញារបស់យើង ដែលយើងបានធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង ឱវ
ង្សអ៊ីស្រា អែលអើយ ហើយយើងនឹងនាំដំណឹងល្អរបស់យើង
មកឲ្យគេ ។

១២ ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា ឱ៎ វង្សអ៊ីស្រាអែល
អើយ ថាពួកសាសន៍ដទៃនឹងគ្មានអំណាចលើអ្នករាល់គ្នាឡើយ;
តែយើងនឹងនឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញាដែលយើងមាននឹងអ្នក ឱវ

៤ *ខ* ១ នីហ្វៃ ១០:១៤;
៣ នីហ្វៃ ២១:៦.
គ អេសេ. ២០:៤២–៤៤;
៣ នីហ្វៃ ២០:១៣.
៥ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៥:២៤–២៦.
គ ១ នីហ្វៃ ២២:៩;
៣ នីហ្វៃ ២១:២៦–២៩.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:៣០–៤២;
២ នីហ្វៃ ៣០:៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣២:៥;
៣ នីហ្វៃ ១១:៣២, ៣៥–៣៦.
ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៧ *ក* ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:១៤; មរមន ៥:៩, ១៥.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២០:២៧–២៩.
៩ *ក* អេម៉ុស ៩:១–៤.
១០ *ក* មរមន ៨:៣៥–៤១.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៦:២៩.
១១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:១–១១;
មរមន ៥:២០.

ង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបាន
ចេះដឹងពីភាពពោរពេញ នៃដំណឹងល្អរបស់យើង ។
១៣ ប៉ុន្តែបើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់
មករកយើងវិញ ព្រះវរបិតាមានព្រះបន្ទូលថា មើលចុះ ពួកគេ
នឹងត្រូវ បានរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើងដែរ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែល
អើយ ។
១៤ ហើយយើងនឹងពុំទុកឲ្យរាស្ត្រយើង ដែលជាវ
ង្សអ៊ីស្រាអែល លុកលុយទៅលើចំណោមគេ ហើយជាន់ឈ្លី
លើគេឡើយ ព្រះវរបិតា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
១៥ ប៉ុន្តែ បើសិនជាពួកគេពុំត្រឡប់មករកយើង ហើយប្រុង
ស្តាប់តាមសម្លេងយើងទេ នោះយើងនឹងទុកឲ្យពួកគេ មែនហើយ
យើងនឹងទុកឲ្យរាស្ត្រយើង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ គឺទុកឲ្យ
រាស្ត្រយើងលុកលុយទៅលើចំណោមពួកគេ ហើយជាន់ឈ្លីលើ
ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងទៅដូចជាអំបិល ដែលបាត់ជាតិប្រៃ ដែល
គ្មានប្រយោជន៍ទៀតសោះ មានតែត្រូវបោះបង់ចោលទៅក្រៅ
ហើយឲ្យ រាស្ត្រយើងដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។
១៦ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
ព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើងដូច្នេះថា — យើងត្រូវ
ប្រទានដល់ រាស្ត្រនេះនូវដែនដីនេះ ទុកជាកេរ្តិ៍អាកររបស់គេ ។
១៧ ហើយខណៈនោះ ពាក្យពេចន៍នៃព្យាការីអេសាយ នឹង
បានត្រូវបានបំពេញដែលនិយាយថា៖
១៨ មានឮសម្លេងពួកអ្នកយាមរបស់អ្នក គេបន្លឺឡើងច្រៀងជា
មួយគ្នា ត្បិតគេនឹងឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួនគេ ក្នុងកាលដែល
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់យាងមកឯក្រុងស៊ីយ៉ូនវិញ ។
១៩ នែ៎ អស់ទាំងទីខូចបង់ នៃក្រុងយេរូសាឡិមអើយ
ចូរផ្លាយចេញដោយសេចក្តីអំណរ ចូរច្រៀងជាមួយគ្នាចុះ; ត្បិត
ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានកំសាន្តទុក្ខរបស់រាស្ត្រទ្រង់ ទ្រង់ក៏បាន
ប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡិមហើយ ។
២០ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានលាតព្រះពាហុបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
នៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍; ហើយអស់ទាំងចុងផែនដី នឹងបាន
ឃើញ សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះ ៕

ជំពូកទី ១៧

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បង្គាប់ប្រជាជន ឲ្យពិចារណាគិតអំពីព្រះបន្ទូលទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយអធិស្ឋានសូមឲ្យយល់ — ទ្រង់ប្រោសឲ្យពួក អ្នកឈឺបានជា — ទ្រង់អធិស្ឋានជំនួសប្រជាជន ដោយប្រើភាសាមួយ ដែលពុំអាចសរសេរបានឡើយ — ពួកទេវតាធ្វើការងារបំរើ ហើយភ្លើងឡោមព័ទ្ធជុំវិញពួកកូនក្មេងតូចៗ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

មើលចុះ ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ទតមើលជុំវិញហ្វូង
មនុស្សទៀត ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ មើលចុះ
ពេលវេលារបស់យើង ជិតមកដល់ហើយ ។
២ យើងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាទន់ខ្សោយ គឺអ្នករាល់គ្នា
ពុំយល់ពាក្យទាំងអស់របស់យើង ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាន
បញ្ជាឲ្យយើង ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលនេះទេ ។
៣ ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ទៅផ្ទះអ្នកវិញចុះ ហើយ
ពិចារណាគិតអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលយើងបាននិយាយ ហើយ
ចូរសូម ដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា
អាចយល់ ហើយប្រុងប្រៀបចិត្តគំនិតរបស់អ្នកចាំថ្ងៃស្អែក
ហើយយើងនឹង យាងមកជួបអ្នកទៀត ។
៤ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងយាងទៅឯព្រះវរបិតាវិញ ហើយទៅ
បង្ហាញខ្លួន ដល់ពួកពូជអំបូរដែលបាត់ នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលផង
ព្រោះពួកគេពុំមែនបាត់ពីព្រះវរបិតាទេ ត្បិតទ្រង់ស្គាល់ទីកន្លែង
ដែលទ្រង់បាននាំពួកគេទៅ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ទតមើលជុំវិញហ្វូងមនុស្ស

---

១២ *ក* ហោសេ. ១៥:១២–១៣.
១៣ *ក* កាឡាទី ៣:៧, ២៩;
១ នីហ្វៃ ១៥:១៣–១៧;
២ នីហ្វៃ ១០:១៨;
៣ នីហ្វៃ ៣០:២; អ័ប្រា. ២:៩–១១.
១៥ *ក* មីកា ៥:៨–១៥;
៣ នីហ្វៃ ២០:១៦–១៩;
២១:១២–២១;
គ. និង ស. ៨៧:៥.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:១១–១២.
១៨ *ក* អេសាយ ៥២:៨–១០.
ខ អេសេ. ៣៣:១–៧.
ស.ប. ចាំយាម, ពួកអ្នកចាំយាម.
១៧ ១ *ក* គ.ន. វិលទៅរកព្រះវរបិតាវិញ ។
សូមមើល ខទី ៤.
២ *ក* យ៉ូហាន ១៦:១២;
គ. និង ស. ៧៨:១៧–១៨.
៣ *ក* ស.ប. រំពឹងគិត.
ខ គ. និង ស. ១៣២:៣.
គ ៣ នីហ្វៃ ១៩:២.
៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៥:៣៩.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៦:១–៣.
គ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល —
ពូជអ៊ីស្រាអែលទាំង១០អំបូរដែលបាត់.

ហើយឃើញថា ពួកគេស្រក់ទឹកភ្នែក ហើយបានសម្លឹងមករកព្រះអង្គយ៉ាងខ្ជាប់ ហាក់បីដូចជាពួកគេសូមឲ្យទ្រង់ ទ្រាំនៅជាមួយនឹងគេ បន្តិចទៀត ។

៦ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ ចិត្តយើងពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីអាណិតមេត្តាដល់អ្នករាល់គ្នា ។

៧ តើនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មានអ្នកណាឈឺទេ ? ចូរនាំអ្នកទាំងនោះមកទីនេះចុះ ។ តើមាននរណាខ្វិន ឬខ្វាក់ ឬគ ឬបាក់ដៃបាក់ជើង ឬឃ្លង់ ឬស្លឹកស្រពន់ ឬថ្លង់ ឬក៏ត្រូវរងទុក្ខដោយហេតុណាផ្សេងទៀត? ចូរនាំពួកគេមកទីនេះចុះ ហើយយើងនឹង ប្រោសឲ្យពួកគេបានជា ត្បិតយើងមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់ពួកអ្នករាល់គ្នា; ចិត្តយើងពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ។

៨ ត្បិតយើងឃើញថា អ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យយើងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា នូវអ្វីៗដែលយើងបានធ្វើ ដល់បងប្អូនរបស់អ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡិម ត្បិតយើងឃើញថា សេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាល្មមគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យយើងប្រោសអ្នកឲ្យបានជាហើយ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះហ្វូងមនុស្សទាំងអស់ ក៏ដើរឆ្ពោះទៅមុខ ព្រមគ្នា ជាមួយនឹងអ្នកឈឺរបស់គេ និងអ្នករងទុក្ខរបស់គេ និងអ្នកខ្វិនរបស់គេ និងអ្នកខ្វាក់របស់គេ និងអ្នកថ្លង់របស់គេ និងអស់ទាំងអ្នក ដែលរងទុក្ខដោយជម្ងឺណាក៏ដោយ; ហើយទ្រង់បានប្រោសឲ្យជាសះស្បើយគ្រប់ៗគ្នា នៅពេលពួកគេត្រូវនាំមករកទ្រង់ ។

១០ ហើយគេទាំងអស់គ្នា ទាំងអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យបានជាទាំងអស់ និងអ្នកដែលមានសុខភាពល្អ បានក្រាបចំពោះព្រះបាទាទ្រង់ ហើយបានថ្វាយបង្គំទ្រង់; ហើយអស់អ្នកណាដែលអាចមកបានជំនួសហ្វូងមនុស្ស ក៏បានថើបព្រះបាទាទ្រង់ ដរាបដល់ព្រះបាទាទ្រង់សើម ដោតជាំ ដោយទឹកភ្នែករបស់ពួកគេ ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យគេនាំកូនក្មេងតូចៗមករកព្រះអង្គ ។

១២ ម្ល៉ោះហើយ គេបាននាំកូនក្មេងតូចៗ មកអង្គុយនៅលើទីដីជុំវិញព្រះអង្គ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅកណ្ដាល ហើយហ្វូងមនុស្សបានថយចេញ ទុកកន្លែងឲ្យគេនាំកូនក្មេងតូចៗទាំងអស់មក ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលកូនក្មេងបាននាំមកអស់ហើយ ឯព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈរនៅកណ្ដាលនោះទ្រង់ បានបញ្ជាដល់ហ្វូងមនុស្ស ឲ្យលុតជង្គង់ចុះទៅលើដី ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានលុតជង្គង់ទៅលើដីហើយ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ថ្ងូរ នៅក្នុងខ្លួនព្រះអង្គ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំមានកង្វល់ក្នុងចិត្ត ពីព្រោះតែអំពើទុច្ចរិត នៃប្រជាជននៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

១៥ ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ក៏លុតជង្គង់ចុះទៅលើដីដែរ; ហើយមើលចុះ ទ្រង់បានអធិស្ឋានទៅព្រះវរបិតា ហើយអ្វីៗដែលទ្រង់បានអធិស្ឋាននោះ ពុំអាចយកមកសរសេរបានឡើយ ឯហ្វូងមនុស្សដែលបានឮព្រះអង្គអធិស្ឋាន ក៏បាន ធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍នោះ ។

១៦ ហើយពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់តាមរបៀបនេះថា៖ ភ្នែកមិនដែលឃើញសោះ ឯត្រចៀកក៏មិនដែលបានឮរឿងដ៏មហិមា និងអស្ចារ្យ ដូចយើងបានឃើញ ហើយបានឮព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះវរបិតាឡើយ ។

១៧ ហើយគ្មានអណ្ដាតណាអាចថ្លែងប្រាប់ ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចសរសេរ ហើយក៏គ្មានចិត្តរបស់មនុស្សណាអាចយល់នូវរឿងដ៏អស្ចារ្យ និងមហិមា ដូចដែលយើងបានឃើញ ហើយបានឮព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនោះឡើយ; ហើយគ្មានអ្នក ណាមួយអាចយល់នូវសេចក្ដីអំណរដែលពោរពេញនៅក្នុងព្រលឹងនៃយើង នៅពេលយើងបានឮទ្រង់អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា សំរាប់ យើងនោះទេ ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ចប់នូវការអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាហើយ នោះទ្រង់បានក្រោកឡើង; ប៉ុន្តែសេចក្ដីអំណររបស់បណ្ដាជន នោះមានខ្លាំងហួសប្រមាណ រហូតដល់គេពុំអាចក្រោកឡើងបានឡើយ ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ ហើយសូមឲ្យគេក្រោកឡើង ។

២០ ហើយពួកគេក៏ក្រោកឡើងពីដី ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា មកពីសេចក្ដីជំនឿ

៦ *ក* ស.ប. អាណិត.
៨ *ក* លូកា ១៨:៤២.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៧:២៣; អេធើរ ១២:១២.
៩ *ក* ម៉ូសាយ ៣:៥; ៣ នីហ្វៃ ២៦:១៥.
១០ *ក* លូកា ៧:៣៨.
១១ *ក* ម៉ាថាយ ១៩:១៣–១៤; ៣ នីហ្វៃ ២៦:១៤, ១៦.
១៣ *ក* លូកា ២២:៤១; កិច្ចការ ២០:៣៦.
១៤ *ក* ម៉ូសេ ៧:៤១.
១៦ *ក* អេសាយ ៦៤:៤; ១ កូរិន. ២:៩; គ. និង ស. ៧៦:១០, ១១៤–១១៩.
១៧ *ក* ២ កូរិន. ១២:៤.
១៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.

របស់អ្នក ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សេចក្ដីអំណររបស់
យើងបានពោរពេញ ។
២១ ហើយកាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះទ្រង់ព្រះ
កន្សែង ហើយបណ្ដាជនបានធ្វើបន្ទាល់ពីការណ៍នេះ ហើយ
ទ្រង់បានយកកូនក្មេងរបស់ពួកគេ ម្ដងម្នាក់ៗ ហើយបាន
ប្រទានពរដល់ពួកវា ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាសំរាប់
ពួកវា ។
២២ ហើយកាលទ្រង់បានធ្វើការនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់
ក៏ព្រះកន្សែងទៀត;
២៣ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅហ្វូងមនុស្សថា៖ មើលន៏
កូនតូចៗរបស់អ្នករាល់គ្នា ។
២៤ ហើយនៅពេលពួកគេក្រឡេកមើលទៅ នោះពួកគេ
បានសម្លឹងមើលទៅលើផ្ទៃមេឃ ហើយឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ
ហើយពួកគេឃើញពួកទេវតាហោះចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ហាក់បីដូចជានៅកណ្ដាលភ្លើង; ហើយពួកទេវតាក៏ចុះមក
ហែរហមជុំវិញពួកកូន ក្មេងទាំងនោះ រីឯភ្លើងក៏ព័ទ្ធជុំវិញពួកវា;
ហើយពួកទេវតាបានធ្វើការងារបំរើដល់ពួកកូនក្មេង ។
២៥ ហើយហ្វូងមនុស្សបានឃើញ បានឮ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់;
ហើយពួកគេដឹងថា ទីបន្ទាល់របស់គេគឺពិត ត្បិតគេទាំងអស់គ្នា
បាន ទាំងឃើញ ហើយក៏ឮដោយខ្លួនគេផ្ទាល់; ឯពួកគេមាន
ចំនួនប្រហែល ពីរពាន់ប្រាំរយនាក់ គឺមានទាំងប្រុស ទាំងស្រី
និងក្មេងៗ ៕

ជំពូកទី ១៨

ព្រះយេស៊ូវតាំងបុណ្យរំលឹកនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ — ពួកគេត្រូវបានបញ្ជាឲ្យអធិស្ឋានជានិច្ច ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ — អស់អ្នកណាដែលទទួលទានព្រះកាយរបស់ទ្រង់ ហើយផឹកព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ដោយមិនសក្ដិសម នឹងត្រូវដាប់ទោស — ពួកសិស្សត្រូវបានប្រទានអំណាចឲ្យប្រគល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជា
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ឲ្យយកនំបុ័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរ
មកថ្វាយទ្រង់ ។
២ ហើយនៅពេលពួកគេកំពុងតែទៅយកនំបុ័ង និងស្រាទំពាំង
បាយជូរ នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យហ្វូងមនុស្សអង្គុយចុះទៅលើដី ។
៣ ហើយកាលពួកសិស្សបានយកនំបុ័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរមក
ដល់ហើយ នោះទ្រង់យកនំបុ័ងមកកាច់ជាដុំៗ ហើយប្រទាន ពរ
ដល់នំបុ័ងនោះ; ហើយទ្រង់បានប្រគល់ឲ្យទៅពួកសិស្ស ហើយក៏
បញ្ជាឲ្យពួកគេបរិភោគ ។
៤ ហើយកាលពួកគេបានបរិភោគ ហើយបានឆ្អែត នោះទ្រង់
បានបញ្ជាឲ្យពួកគេចែកនំបុ័ងដល់ហ្វូងមនុស្ស ។
៥ ហើយកាលហ្វូងមនុស្សបានបរិភោគ ហើយបានឆ្អែត
នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖ មើលចុះ នឹង
មាន មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលនឹងបានតែងតាំងឡើង
ហើយដល់អ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងប្រទានអំណាចឲ្យ
ដើម្បីឲ្យគាត់ អាចកាច់នំបុ័ង ហើយប្រទានពរដល់នំបុ័ង ហើយ
ចែកដល់ប្រជាជននៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់យើង គឺដល់អស់
អ្នកណា ដែលនឹងជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយ
នូវនាមយើង ។
៦ ហើយការណ៍នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើជានិច្ច ដូចជាយើង
បានធ្វើ គឺដូចដែលយើងបានកាច់ ហើយប្រទានពរនំបុ័ង
ហើយ ចែកដល់អ្នករាល់គ្នាដូច្នោះ ។
៧ ហើយការណ៍នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើក្នុងការ
ចងចាំដល់រូបកាយរបស់យើង ដែលយើងបានបង្ហាញដល់អ្នក
រាល់គ្នា ។ ហើយ ការណ៍នេះ នឹងទៅជាទីបន្ទាល់ដល់
ព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើងជានិច្ច ។ ហើយបើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់ យើងជានិច្ច នោះអ្នករាល់គ្នានឹង
មានព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងនៅជាមួយនឹងអ្នក ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកសិស្សរបស់
ទ្រង់ថា ពួកគេត្រូវយកស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលនៅក្នុងពែងមក
ផឹក ហើយថា ពួកគេត្រូវចែកដល់ហ្វូងមនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេ
បានផឹកផង ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះមែន
គឺបានផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ ហើយបានឆ្អែត; ហើយពួកគេ បាន
ចែកដល់ហ្វូងមនុស្ស ហើយពួកគេបានផឹក ហើយពួកគេបាន
ឆ្អែតផង ។

២១ *ក* យ៉ូហាន ១១:៣៥.
ខ ម៉ាកុស ១០:១៤–១៦.
២៤ *ក* ហេលេ. ៥:២៣–២៤, ៤៣–៤៥.
១៨ ១*ក* ម៉ាថាយ ២៦:២៦–២៨.
៣ *ក* ស.ប. បុណ្យរំលឹក.
៥ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៤.
៧ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៤:៣.

១០ ហើយកាលពួកសិស្សបានធ្វើដូច្នោះហើយ នោះព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថាៈ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា ចំពោះ
ការទាំងនេះ ដែលអ្នកបានធ្វើ ត្បិតនេះគឺជាការបំពេញបញ្ញត្តិទាំង
ឡាយរបស់យើង ហើយនេះជាទីបន្ទាល់ដល់ព្រះវរបិតាថា អ្នក
រាល់ គ្នាព្រមធ្វើនូវអ្វីៗ ដែលយើងបានបញ្ជាដល់អ្នក ។
១១ ហើយការណ៍នេះ អ្នកត្រូវធ្វើជានិច្ច ដល់អស់អ្នកណា
ដែលប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង;
ហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើការនេះ ក្នុងការចងចាំដល់លោហិត
របស់យើង ដែលយើងបានច្រួចជំនួសអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា
អាចធ្វើបន្ទាល់ ដល់ព្រះវរបិតាថា អ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើង
ជានិច្ច ។ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាចងចាំដល់យើងជានិច្ច
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមាន ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងនៅជា
មួយនឹងអ្នក ។
១២ ហើយយើងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា នូវបញ្ញត្តិមួយថា អ្នក
ត្រូវធ្វើការទាំងនេះ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការទាំងនេះ
ជានិច្ច នោះអ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាបាន
សង់នៅលើថ្មរបស់យើង ។
១៣ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណានៅក្នុងចំណោមអ្នក ដែល
នឹងធ្វើច្រើន ឬតិចជាងនេះ គឺពុំបានសង់នៅលើថ្មរបស់យើងទេ
ប៉ុន្តែសង់នៅលើ គ្រឹះធ្វើពីខ្សាច់វិញ; ហើយកាលភ្លៀង
ធ្លាក់មក ទឹកក៏ជន់ឡើង ខ្យល់បក់ប៉ះពួកគេ នោះពួកគេនឹង
រលំ ហើយទ្វារទាំងឡាយនៃស្ថាននរក នឹងបើកចំហជាស្រេច
ដើម្បីទទួលយកពួកគេ ។
១៤ ដូច្នេះ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា
នឹងកាន់តាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់យើង ដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់
បានបញ្ជា ឲ្យយើងប្រទានដល់អ្នក ។
១៥ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់
គ្នាត្រូវចាំយាម ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច ខ្លាចក្រែងអារក្សល្បួង
អ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវាចាប់នាំយកទៅឃុំឃាំង ។
១៦ ហើយដូចដែលយើងបានអធិស្ឋាននៅក្នុងចំណោមអ្នក
រាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវអធិស្ឋាន នៅក្នុងសាសនាចក្រ
របស់ យើងយ៉ាងនោះដែរ គឺនៅក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើងដែល
បានប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង ។
មើលចុះ យើងជាពន្លឺ យើងបានធ្វើជាគំរូដល់អ្នករាល់គ្នា ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្ស របស់ទ្រង់យ៉ាងនេះរួចហើយ
នោះទ្រង់បែរមកខាងហ្វូងមនុស្សវិញ ហើយមានព្រះបន្ទូលថាៈ
១៨ មើលចុះ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្នករាល់គ្នាត្រូវចាំយាម ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច ខ្លាចក្រែងអ្នក
ធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្ដីល្បួង; ត្បិតអារក្សសាតាំងមានបំណងចង់
បានអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីវាអាចរែងអ្នករាល់គ្នា ដូចជាស្រូវ
អញ្ចឹង ។
១៩ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយ
នូវនាមយើងជានិច្ច;
២០ ហើយសូម្បីជាអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាសុំព្រះវរបិតា
ដោយនូវនាមយើង ដែលត្រឹមត្រូវ និងដោយជឿថា អ្នកនឹងបាន
ទទួល មើលចុះ នឹងបានប្រទានដល់អ្នក ។
២១ ចូរអធិស្ឋាននៅក្នុងក្រុមគ្រួសារអ្នក ដល់ព្រះវរបិតា
ដោយនូវនាមយើងជានិច្ច ដើម្បីឲ្យប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនចៅ
របស់អ្នក អាចបានពរ ។
២២ ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវរួមគ្នាប្រជុំជាញឹកញាប់;
ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវហាមឃាត់នរណាមួយ មិនឲ្យគេមករក
អ្នក ក្នុងកាលអ្នករាល់គ្នារួមគ្នាប្រជុំនោះឡើយ តែទុកឲ្យគេអាច
មករកអ្នក ហើយចូរកុំហាមឃាត់គេឡើយ;
២៣ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាត្រូវអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ ហើយមិនត្រូវ
បណ្ដេញគេចេញឡើយ; ហើយប្រសិនបើគេមករកអ្នកជា
ញឹកញាប់ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាឲ្យគេ
ដោយនូវនាមយើង ។
២៤ ដូច្នេះ ចូរលើកពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើង ប្រយោជន៍ឲ្យ
បានភ្លឺដល់មនុស្សលោក ។ មើលចុះ យើងជាពន្លឺ ដែលអ្នក រាល់
គ្នានឹងលើកឡើង — គឺនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ
យើងធ្វើ ។ មើលចុះ អ្នករាល់គ្នាឃើញថា យើងបានអធិស្ឋាន
ដល់ ព្រះវរបិតា ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបន្ទាល់ទុក ។
២៥ ហើយអ្នករាល់គ្នាឃើញថា យើងមិនបានបញ្ជានរណា

១២ *ក* ស.ប. ថ្ម.
១៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១១:៣៩.
១៥ *ក* អាលម៉ា ៣៤:១៧–២៧.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១៦ *ក* ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ដំរាប់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
១៨ *ក* លូកា ២២:៣១; ២ នីហ្វៃ ២:១៧–១៨; គ. និង ស. ១០:២២–២៧.
២០ *ក* ម៉ាថាយ ២១:២២; ហេលេ. ១០:៥; ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:២៦; គ. និង ស. ៨៨:៦៣–៦៥.
២១ *ក* អាលម៉ា ៣៤:២១.
២៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៨:៣០.
២៤ *ក* ម៉ាថាយ ៥:១៦.
ខ ម៉ូសាយ ១៦:៩.
២៥ *ក* អាលម៉ា ៥:៣៣.

មួយក្នុងពួកអ្នក ឲ្យចេញទៅឡើយ ប៉ុន្តែបានបញ្ជាអ្នករាល់គ្នា ឲ្យមក រកយើងវិញ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្ទាប ហើយឃើញ យើង; ម្ល៉ោះហើយ អ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវធ្វើយ៉ាងនោះដល់មនុស្ស លោកដែរ; ហើយអស់អ្នកណាដែលបំបាក់បញ្ញត្តិនេះ គឺបណ្ដោយ ខ្លួនឲ្យត្រូវដឹកនាំទៅក្នុងការល្បួងវិញ ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់បែរមករកពួក សិស្សរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានរើស ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលទៅ ពួកគេថា៖

២៧ មើលចុះ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជា ប្រាកដថា យើងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា នូវបញ្ញត្តិមួយទៀត រួចហើយ យើង នឹងត្រូវទៅជួបព្រះវរបិតានៃយើងវិញ ដើម្បីយើងអាចបំពេញនូវព្រះបញ្ញត្តិផ្សេងៗទៀត ដែលទ្រង់ បានប្រទានដល់យើង ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នេះគឺជាបញ្ញត្តិដែលយើង ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបណ្ដោយ ដោយចេតនា ឲ្យអ្នកណាមួយមកទទួលទានសាច់ និងលោហិតរបស់យើង ដោយពុំសក្តិសម ក្នុងកាលអ្នករាល់ គ្នាធ្វើបុណ្យនោះឡើយ ។

២៩ ព្រោះអស់អ្នកណាដែលទទួលទានសាច់ ហើយ ផឹកលោហិតរបស់យើងដោយពុំសក្តិសម នោះគឺទទួលទាន ហើយផឹកនូវ សេចក្តីជាប់ទោសចំពោះព្រលឹងរបស់គេហើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាដឹងថា មនុស្សណាមួយ ពុំសក្តិសម នឹងទទួលទានសាច់ ហើយផឹកលោហិតរបស់យើង នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវតែហាមឃាត់គេ ។

៣០ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវ បណ្ដេញអ្នកនោះ ចេញពីចំណោមអ្នកដែរ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវ ធ្វើការ ងារបំរើអ្នកនោះ ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាឲ្យគេ ដោយនូវនាមយើងវិញ; ហើយប្រសិនបើអ្នកនោះប្រែចិត្ត ហើយ ទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង ពេលនោះ អ្នករាល់ គ្នាត្រូវទទួលគេ ហើយចែកដល់គេ នូវសាច់ និងលោហិត របស់យើងបាន ។

៣១ ប៉ុន្តែបើសិនជាគេមិនប្រែចិត្តទេ អ្នកនោះពុំត្រូវរាប់ក្នុង ចំណោមរាស្ត្រយើងឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យគេបំផ្លាញរាស្ត្រយើង ត្បិតមើលចុះ យើងស្គាល់ចៀមរបស់យើង ហើយចៀមទាំងនោះ ត្រូវបានរាប់ចំនួនរួចហើយ ។

៣២ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អ្នកមិនត្រូវបណ្ដេញ គេចេញពីសាលាប្រជុំរបស់អ្នក ឬពីកន្លែងថ្វាយបង្គំរបស់អ្នកដែរ ត្បិតចំពោះអ្នកនោះហើយដែលត្រូវធ្វើការងារបំរើ; ត្បិតអ្នក រាល់គ្នាពុំដឹងថា ដល់ពេលណាទេ ដែលអ្នកនោះនឹងត្រឡប់ មកវិញ ហើយប្រែចិត្ត ហើយមករកយើង ដោយអស់ពីដួងចិត្ត ហើយយើងនឹងប្រោសឲ្យគេបានជា; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទៅជាជា មធ្យោបាយ ក្នុងការនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះដល់គេ ។

៣៣ ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមពាក្យទាំងនេះ ដែល យើងបានបញ្ជាដល់អ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នានៅក្រោមការ កាត់ទោស; ត្បិតអ៊ី វេទនាដល់អ្នកណា ដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់កាត់ទោស ។

៣៤ ហើយយើងប្រទានដល់អ្នកនូវបញ្ញត្តិទាំងនេះ ពីព្រោះមក ពីការទាស់ទែងគ្នា នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នក ។ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានការទាស់ទែង នៅក្នុង ចំណោមពួកអ្នក ។

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងទៅឯព្រះវរបិតាវិញ ពីព្រោះជា ការចាំបាច់ ដែលយើងត្រូវទៅឯព្រះវរបិតា ដើម្បីអ្នករាល់គ្នា ។

៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានបញ្ចប់នូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់ពាល់ ពួកសិស្ស ដែលទ្រង់បានរើស ម្ដងម្នាក់ៗ រហូតដល់ទ្រង់បានពាល់គេគ្រប់គ្នា ហើយទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេ នៅពេលទ្រង់ពាល់ពួកគេ ។

៣៧ ហើយហ្វូងមនុស្សមិនបានឮ នូវពាក្យទាំងឡាយដែលទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលនោះទេ ដូច្នេះ ពួកគេមិនបានធ្វើបន្ទាល់ឡើយ; តែពួកសិស្សបានធ្វើបន្ទាល់ថា ទ្រង់បានប្រទានពួកគេនូវអំណាច

២៥ *ខ* ៣ នីហ្វៃ ១១:១៤–១៧.
២៧ *ក* ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ — ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៦:១–៣.
២៨ *ក* ១ កូរិន. ១១:២៧–៣០.
ខ មរមន ៩:២៩.
២៩ *ក* ស.ប. លោហិត; បុណ្យរំឭក.
ខ គ. និង ស. ៤៦:៤.
៣០ *ក* គ. និង ស. ៤៦:៣.
៣១ *ក* យ៉ូហាន ១០:១៤; អាលម៉ា ៥:៣៨; ៣ នីហ្វៃ ១៥:២៤.
៣២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:១៣–១៤; គ. និង ស. ១១២:១៣.
៣៣ *ក* ស.ប. ដាក់ទោស, ការដាក់ទោស.
៣៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២៨–៣០.
៣៥ *ក* ១ យ៉ូហាន ២:១; ២ នីហ្វៃ ២:៩; ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:២៧–២៨; គ. និង ស. ២៩:៥.
៣៦ *ក* ស.ប. ដៃ, ការដាក់.
ខ ១ នីហ្វៃ ១២:៧; ៣ នីហ្វៃ ១៩:៤.
៣៧ *ក* ស.ប. អំណាច.

ដើម្បីប្រគល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នក
រាល់គ្នា នៅពេលក្រោយថា ទីបន្ទាល់នេះគឺពិត ។
៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានពាល់ពួកគេគ្រប់គ្នាហើយ នោះក៏មានពពកមួយបានមក
គ្របដណ្ដប់ហ្វូងមនុស្ស ដែលធ្វើឲ្យគេមិនអាចមើលឃើញ
ព្រះយេស៊ូវឡើយ ។
៣៩ ហើយនៅពេលពពកគ្របដណ្ដប់ពួកគេ នោះទ្រង់
យាងចេញពីពួកគេទៅ ហើយបានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ។
ហើយពួកសិស្សបានឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា ទ្រង់បាន
យាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ ៕

ជំពូកទី ១៩

ពួកសិស្ស១២នាក់ធ្វើការងារបំរើដល់ប្រជាជន ហើយអធិស្ឋានសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ — ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការងារបំរើពីពួកទេវតា — ព្រះយេស៊ូវទ្រង់អធិស្ឋាន ដោយប្រើពាក្យសំដីដែលមិនអាច សរសេរទុកបានឡើយ — ទ្រង់បញ្ជាក់នូវសេចក្ដីជំនឿដ៏ធំក្រៃលែង របស់ពួកសាសន៍នីហ្វៃទាំងនេះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញហើយ នោះហ្វូងមនុស្សក៏បែក
ចេញពីគ្នា ហើយគេបាននាំប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ
ត្រឡប់ទៅផ្ទះគេវិញរៀងៗខ្លួន ។
២ ហើយរំពេចនោះ ក៏មានសម្លេងអ៊ូអរពាសពេញ ក្នុង
ចំណោមប្រជាជន នៅ មុនពេលព្រលប់ថា ហ្វូងមនុស្សបាន
ឃើញព្រះ យេស៊ូវ ហើយថា ទ្រង់បានធ្វើការងារបំរើដល់ពួកគេ
ហើយថា ទ្រង់នឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ ដល់ហ្វូងមនុស្ស នៅថ្ងៃ
ស្អែកទៀត ។
៣ មែនហើយ នៅពេញមួយយប់ ចេះតែមានសម្លេងអ៊ូអរ
ពាសពេញ អំពីព្រះយេស៊ូវ; ហើយដរាបដល់បានឮដល់មនុស្ស
ជាច្រើន មែនហើយ មានចំនួនមនុស្សដ៏ច្រើនលើសលប់ បាន
ធ្វើការយ៉ាងខិតខំអស់មួយយប់ស្មើ ដើម្បីស្អែកឡើង គេ
អាចទៅកាន់ទីកន្លែង ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់
ដល់ហ្វូងមនុស្សទៀត ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លុះដល់ស្អែកឡើង
កាលហ្វូងមនុស្សបានប្រមូលគ្នាមក មើលចុះ នីហ្វៃ និងប្អូន
របស់លោក ដែលលោកបានប្រោសពីស្លាប់មកវិញ មាន
ឈ្មោះថា ធីម៉ូថេ និងកូនប្រុសលោកផង មានឈ្មោះថា
យ៉ូណាស ព្រមទាំង ម៉ាថុណៃ និងប្អូនលោក គឺម៉ាថុណៃហា
និងគូមេន និងគូមេណុនហៃ និងយេរេមា និងសេមណុន និង
យ៉ូណាស និងសេដេគា និងអេសាយ — ឥឡូវនេះ ពួក
គេនេះហើយដែលជាសិស្ស ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើស —
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានដើរទៅឈរ
នៅកណ្ដាលចំណោមហ្វូងមនុស្ស ។
៥ ហើយមើលចុះ ហ្វូងមនុស្សមានចំនួនច្រើនពេក ទើបពួកគេ
បានបញ្ជាឲ្យបណ្ដាជនបែកគ្នាចេញជា១២ក្រុម ។
៦ ហើយពួក១២នាក់ បានបង្រៀនហ្វូងមនុស្ស;
ហើយមើលចុះ ពួកគេបានបញ្ជាឲ្យហ្វូងមនុស្សលុតជង្គង់ចុះ
ទៅលើផ្ទៃផែនដី ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។
៧ ហើយពួកសិស្សក៏អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវដែរ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ពួកគេ បានក្រោកឡើង ហើយបានធ្វើការងារបំរើដល់ប្រជាជន ។
៨ ហើយកាលពួកគេបានធ្វើការងារបំរើ នូវពាក្យទាំងឡាយ
នោះ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល — គឺពុំមានខុសពីពាក្យ
ដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលបន្តិចសោះឡើយ —
មើលចុះ គេបានលុតជង្គង់ទៀត ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា
ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។
៩ ហើយពួកគេបានអធិស្ឋានសូមនូវអ្វីៗ ដែលគេចង់បានបំផុត;
ហើយពួកគេមានប្រាថ្នាសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាន ប្រទាន
ដល់ពួកគេ ។
១០ ហើយកាលពួកគេបានអធិស្ឋានចប់ហើយ នោះពួកគេបាន
ដើរចុះទៅឯមាត់ទឹក ឯហ្វូងមនុស្សក៏ដើរតាមពួកគេ ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃបានចុះទៅក្នុង
ទឹក ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។
១២ ហើយលោកបានងើបឡើងពីទឹកមកវិញ ហើយក៏
ចាប់ផ្ដើមធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ ហើយលោកបានធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកឲ្យ អ្នកអស់ទាំងនោះ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើស ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេទាំង

៣៧ *ខ* ស.ប. អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៣៨ *ក* និក្ខ. ១៩:៩, ១៦.
១៩ ៩*ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:២០.
១១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២៣.

អស់គ្នាបាន[ក]ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងងើបឡើងពីទឹកមកហើយ
នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើគេ ហើយពួក
គេបានពោរពេញទៅដោយ[ខ]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយភ្លើង ។
១៤ ហើយមើលចុះ ពួកគេត្រូវបាន[ក]ឡោមព័ទ្ធ
ហាក់បីដូចជាដោយភ្លើង; ហើយភ្លើងនោះបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ហើយបណ្ដា ជនបានឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍នេះ;
ហើយពួកទេវតាបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានធ្វើការងារបំរើដល់
ពួកគេ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលពួក
ទេវតាកំពុងតែធ្វើការងារបំរើដល់ពួកសិស្ស មើលចុះ ព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានយាងមកឈរនៅចំកណ្ដាល ហើយបានធ្វើការងារបំរើដល់
ពួកគេ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅ
ហ្វូងមនុស្ស ហើយបានបញ្ជាឲ្យពួកគេលុតជង្គង់ចុះទៅលើដី
ទៀត ហើយឲ្យពួកសិស្សរបស់ទ្រង់លុតជង្គង់ចុះទៅលើដីដែរ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេទាំង
អស់គ្នាបានលុតជង្គង់ចុះទៅលើដីហើយ នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យ
ពួក សិស្សរបស់ទ្រង់អធិស្ឋាន ។
១៨ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមអធិស្ឋាន; ហើយពួក
គេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះយេស៊ូវ ដោយហៅទ្រង់ថា ជាព្រះ
អម្ចាស់ របស់គេ និងជាព្រះរបស់ពួកគេ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់
យាងចេញពីកណ្ដាលពួកគេ ហើយបានយាងទៅឆ្ងាយបន្តិចពីពួក
គេ ក៏ក្រាបចុះទៅដី ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
២០ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអរគុណព្រះអង្គ ដែលទ្រង់
បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់ពួកអ្នកដែលទូលបង្គំបានរើស
ទាំងនេះ; ហើយនេះគឺមកពីជំនឿរបស់ពួកគេដល់ទូលបង្គំ
ទើបទូលបង្គំបានរើសពួកគេចេញពីមនុស្សលោកមក ។
២១ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ
សូមទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់អស់អ្នកណា ដែល
នឹងជឿដល់ ពាក្យសំដីរបស់ពួកគេ ។
២២ ព្រះវរបិតាអើយ ព្រះអង្គបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដល់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេបានជឿដល់ទូលបង្គំ; ហើយព្រះអង្គ
ទតឃើញថា ពួកគេជឿដល់ទូលបង្គំ ពីព្រោះព្រះអង្គឮពួកគេ
ហើយពួកគេអធិស្ឋានដល់ទូលបង្គំ; ហើយពួកគេអធិស្ឋានដល់
ទូលបង្គំ ពីព្រោះទូលបង្គំនៅជាមួយនឹងពួកគេ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូម
អធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គសំរាប់ពួកគេ និងសំរាប់អស់អ្នកណា
ដែលនឹងជឿ ដល់ពាក្យសំដីរបស់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេ
អាចជឿដល់ទូលបង្គំ ដើម្បីទូលបង្គំអាចនៅក្នុងពួកគេ
ឱព្រះវរបិតាអើយ [ក]ដូចជាព្រះអង្គគង់ នៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យ
យើងអាច[ខ]ទៅជាមួយ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាចប់ហើយ នោះទ្រង់បានយាង
មក ឯពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយមើលចុះ ពួកគេនៅតែអធិស្ឋាន
គ្មានឈប់សោះ គឺអធិស្ឋានដល់ទ្រង់; ហើយពួកគេមិនបាន[ក]បន្ថែម
ពាក្យ ច្រើនឡើយ ព្រោះត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេនូវអ្វីដែលពួក
គេ[ខ]ត្រូវអធិស្ឋានហើយ ហើយពួកគេបានពោរពេញទៅដោយ
សេចក្ដីប្រាថ្នា ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន
ប្រទានពរដល់ពួកគេ ក្នុងកាលពួកគេអធិស្ឋានដល់ទ្រង់; ហើយ
ព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់បានញញឹមទៅរកពួកគេ ហើយរស្មីនៃ[ក]ព្រះភក្ត្រ
របស់ទ្រង់បានភ្លឺទៅលើពួកគេ ហើយមើលចុះ ពួកគេមាន
[ខ]ពណ៌សដូច ជាព្រះភក្ត្រ និងព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវដែរ;
ហើយមើលចុះ ឯសេចក្ដីសនោះ គឺសេចក្ដីស សជាងអ្វីៗទាំង
អស់ មែនហើយ គឺគ្មាន អ្វីនៅលើផែនដីនេះ ដែលស
ដូចជាសេចក្ដីសនោះឡើយ ។
២៦ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖
ចូរបន្តការអធិស្ឋានចុះ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេ
ពុំ ឈប់អធិស្ឋានដែរ ។
២៧ ហើយទ្រង់បានបែរចេញពីពួកគេទៀត ហើយបាន
យាងទៅឆ្ងាយបន្តិច ហើយបានក្រាបចុះទៅដី; ហើយទ្រង់បាន
អធិស្ឋាន ដល់ព្រះវរបិតាទៀតថា៖
២៨ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអរគុណដល់ព្រះអង្គ

១៣ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១២:២; មរមន ៧:១០. ស.ប. អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
១៤ *ក* ហេលេ. ៥:២៣–២៤, ៤៣–៤៥; ៣ នីហ្វៃ ១៧:២៤.
២៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:១៥.
ខ យ៉ូហាន ១៧:២១–២៣. ស.ប. ការរួបរួមតែមួយ.
២៤ *ក* ម៉ាថាយ ៦:៧.
ខ គ. និង ស. ៤៦:៣០.
២៥ *ក* ជនគ. ៦:២៣–២៧.
ខ ស.ប. ការប្រែរូប — ពួកអ្នកដែលបានប្រែរូប.

ដែលទ្រង់បានញាំងពួកអ្នកដែលទូលបង្គំបានរើសឲ្យបរិសុទ្ធ
ពីព្រោះ មកពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន
សំរាប់ពួកគេ និងសំរាប់អស់អ្នកណា ដែលនឹងជឿដល់ពាក្យ
សំដីរបស់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ
តាមរយៈសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ពាក្យសំដីរបស់ពួកគេ ដូចជាពួក
គេបានបរិសុទ្ធនៅក្នុង ទូលបង្គំដែរ ។
២៩ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំពុំអធិស្ឋានសំរាប់មនុស្ស
លោកទេ ប៉ុន្តែសំរាប់អស់អ្នកណា ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់
ទូលបង្គំ ចេញមកពីមនុស្សលោកវិញ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីជំនឿ
របស់គេ សូមឲ្យពួកគេបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យ
ទូលបង្គំអាចនៅក្នុង ពួកគេ ដូចជាព្រះវរបិតាគង់នៅក្នុងទូលបង្គំ
ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានទៅជាមួយ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចបាន
រុងរឿងនៅក្នុងពួកគេ ។
៣០ ហើយកាលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ
នោះទ្រង់បានយាងមកឯពួកសិស្សរបស់ទ្រង់វិញ; ហើយមើលចុះ
ពួកគេនៅតែអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន គ្មានឈប់សោះ;
ហើយទ្រង់បានញញឹមទៅរកពួកគេទៀត; ហើយមើលចុះ ពួក
គេស ដូចជាព្រះយេស៊ូវដែរ ។
៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បាន
យាងចេញទៅឆ្ងាយបន្តិចទៀត ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា;
៣២ ហើយគ្មានអណ្ដាតណាអាចថ្លែងប្រាប់ពាក្យ ដែលទ្រង់
បានអធិស្ឋាន ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចសរសេរនូវពាក្យ ដែល
ទ្រង់បានអធិស្ឋាននោះឡើយ ។
៣៣ ហើយហ្វូងមនុស្សបានឮ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់; ហើយ
ចិត្តគេបានបើក បណ្ដាលឲ្យគេយល់នៅក្នុងចិត្តគេ នូវពាក្យ ទាំង
ឡាយដែលទ្រង់បានអធិស្ឋាន ។
៣៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពាក្យទាំងឡាយដែល
ទ្រង់អធិស្ឋាននោះមហិមា ហើយអស្ចារ្យណាស់ ដែលពួកគេមិន
អាចកត់ទុកបានឡើយ ហើយគ្មានមនុស្សណាអាចពោលបានដែរ ។
៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានបញ្ចប់នូវការអធិស្ឋានហើយ នោះទ្រង់បានយាងមកឯ
ពួកសិស្សវិញ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ យើងពុំដែល
បានឃើញសេចក្ដីជំនឿដ៏មហិមាបែបនេះ នៅក្នុងចំណោមពួក
សាសន៍ យូដាឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ បានជាយើងពុំអាចបង្ហាញ
ដល់ពួកគេ នូវអព្ភូតហេតុដ៏មហិមាយ៉ាងនេះទេ ពីព្រោះតែ
ការឥតជំនឿនៃ ពួកគេ ។
៣៦ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គ្មានអ្នកណាមួយក្នុង
ពួកគេ ដែលបានឃើញនូវការណ៍ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដូចដែល
អ្នករាល់គ្នាបានឃើញនោះទេ; ហើយពួកគេក៏ពុំដែលបានឮនូវការណ៍
ដ៏មហិមាទាំងឡាយ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនោះឡើយ ៕

ជំពូកទី ២០

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រទាននំបុ័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរយ៉ាងប្លែកអស្ចារ្យ ហើយធ្វើបុណ្យរំឭកម្ដងទៀតដល់ពួកគេ — សំណល់នៃយ៉ាកុប នឹងស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ហើយនឹងគ្រងទ្វីបអាមេរិកទុកជាមរតក — ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្យាការីដូចជាម៉ូសេ ហើយពួកសាសន៍ នីហ្វៃ គឺជាកូនចៅរបស់ពួកព្យាការី — រាស្ដ្រឯទៀតរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងបានប្រមូលមកឯក្រុងយេរូសាឡិម ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យហ្វូង
មនុស្សឈប់អធិស្ឋាន ព្រមទាំងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ផង ។ ហើយ
ទ្រង់បាន បញ្ជាដល់ពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវឈប់អធិស្ឋាននៅក្នុង
ចិត្តរបស់គេឡើយ ។
២ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួកគេក្រោកឈរឡើង ។ ហើយ
ពួកគេក៏ក្រោកឈរឡើង ។
៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានកាច់
នំបុ័ងជាថ្មី ហើយប្រទានពរដល់នំបុ័ង ហើយក៏ប្រទានឲ្យពួក
សិស្ស បរិភោគ ។
៤ ហើយកាលពួកគេបានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់បាន
បញ្ជាឲ្យពួកគេកាច់នំបុ័ង ហើយចែកទៅហ្វូងមនុស្ស ។
៥ ហើយកាលពួកគេឲ្យនំបុ័ងទៅបណ្ដាជនហើយ នោះទ្រង់
ប្រទានស្រាទំពាំងបាយជូរឲ្យពួកគេផឹក ហើយក៏បញ្ជាដល់ពួកគេ
ឲ្យចែកដល់ហ្វូងមនុស្ស ។

២៨ *ក* មរ៉ូណៃ ៧:៤៨;
គ. និង ស. ៥០:២៨–២៩;
៨៨:៧៤–៧៥.
ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
២៩ *ក* យ៉ូហាន ១៧:៦.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ១៧:២.
៣២ *ក* គ. និង ស. ៧៦:១១៦.
៣៤ *ក* ២ កូរិន. ១២:៤;
៣ នីហ្វៃ ១៧:១៧.
៣៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ខ ម៉ាថាយ ១៣:៥៨.
ស.ប. ការឥតជំនឿ.
២០ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៣២:៩;
ម៉ូសាយ ២៤:១២.

៦ ឥឡូវនេះ គ្មាន[ក]នំប៉័ង ឬក៏ស្រាទំពាំងបាយជូរដែលពួកសិស្ស ឬហ្វូងមនុស្សបានយកមកឡើយ;

៧ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានប្រទាន[ក]នំប៉័ងទៅឲ្យពួកគេបរិភោគ និងស្រាទំពាំងបាយជូរ ទៅឲ្យពួកគេផឹកជាពិតប្រាកដ ។

៨ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថាៈ អ្នក[ក]ណាទទួលទាននំប៉័ងនេះ គឺទទួលទានរូបកាយយើង ទៅក្នុងព្រលឹងអ្នកនោះ; ហើយអ្នកណាផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរនេះ គឺផឹកលោហិតយើង ទៅក្នុងព្រលឹងអ្នកនោះ; ហើយព្រលឹងអ្នកនោះ នឹងពុំចេះស្រេកឃ្លាន ឡើយ តែបានឆ្អែតជានិច្ច ។

៩ ឥឡូវនេះ កាលបណ្ដាជនគ្រប់គ្នាបានបរិភោគ និងផឹករួចហើយ មើលចុះ ពួកគេបានពោរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ; ហើយពួកគេបានបន្លឺសម្លេងព្រមគ្នា ហើយសរសើរដំកើងដល់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះដែលពួកគេបានឃើញ ហើយបានឮ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានសរសើរដំកើងដល់ព្រះយេស៊ូវហើយ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថាៈ មើលចុះ ឥឡូវនេះ យើងបានបង្ហើយនូវបញ្ញត្តិដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើង អំពីប្រជាជននេះ ដែលជាសំណល់ នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

១១ អ្នករាល់គ្នាចាំថា យើងបាននិយាយជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា ហើយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កាល[ក]ណាពាក្យពេចន៍របស់[ខ]អេសាយ បានបំពេញ — មើលចុះ ពាក្យទាំងនោះបានកត់ទុកហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានពាក្យទាំងនោះ នៅខាងមុខអ្នក ដូច្នេះ ចូរពិចារណា មើលចុះ —

១២ ហើយប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កាលណាពាក្យទាំងនោះនឹងត្រូវ[ក]បានបំពេញ នោះសេចក្ដីសញ្ញាដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងប្រជាជននេះ ក៏នឹងត្រូវបានបំពេញដែរ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។

១៣ ហើយដល់ពេលនោះ [ក]សំណល់ទាំងឡាយដែលនឹងត្រូវ បាន[ខ]ខ្ចាត់ព្រាត់ ពាសពេញលើផ្ទៃផែនដី នោះនឹងត្រូវបាន[គ]ប្រមូលមកពីទិសខាងកើត និងពីខាងលិច និងពីខាងត្បូង និងពីខាងជើង; ហើយពួកគេនឹងត្រូវបាននាំមកឲ្យ[ឃ]ស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ដែលបានប្រោសលោះពួកគេ ។

១៤ ហើយព្រះវរបិតាទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើងថា យើងត្រូវប្រទាន[ក]ដែនដីនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នាទុកជាមរតក ។

១៥ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃពុំប្រែចិត្តទេ បន្ទាប់ពីគេបានទទួលព្រះពរ គឺបន្ទាប់ពីគេបានធ្វើរាស្ត្រយើងឲ្យខ្ចាត់ព្រាត់ —

១៦ ពេលនោះ អ្នករាល់គ្នាដែលជាសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប នឹងទៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនៅកណ្ដាលពួកគេ ដែលមានចំនួនច្រើន; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ បីដូចជាសត្វសិង្ហមួយ នៅកណ្ដាលសត្វព្រៃទាំងឡាយ ហើយបីដូចជាកូនសត្វសិង្ហមួយនៅក្នុងហ្វូងចៀម បើសិនជាវាដើរឆ្លងកាត់ វានឹងជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើង ហើយហែកឲ្យទៅជាដុំៗ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចដោះលែងបានឡើយ ។

១៧ ដៃរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានលើកឡើង វាយមារសត្រូវទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកទាំងអស់ នឹងត្រូវកាត់កាល់ចេញ ។

១៨ ហើយយើងនឹង[ក]ប្រមូលរាស្ត្រយើង បីដូចជាមនុស្សម្នាក់ប្រមូលកណ្ដាប់ស្រូវដាក់ក្នុងជង្រុក ។

១៩ ត្បិតយើងនឹងធ្វើឲ្យរាស្ត្រយើង ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយ មែនហើយ យើងនឹងធ្វើឲ្យ[ក]ស្នែងអ្នករាល់ គ្នាបានទៅជាដែក ហើយយើងនឹងធ្វើឲ្យក្រចកអ្នករាល់គ្នាបានទៅជាលង្ហិន ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងវាយរាស្ត្រឯទៀតឲ្យខ្ទេចខ្ទី ជាកំណាត់; ហើយយើងនឹងថ្វាយផលប្រយោជន៍របស់គេដល់ព្រះអម្ចាស់ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ដល់ព្រះ

---

៦ *ក* ម៉ាថាយ ១៤:១៩–២១.
៧ *ក* យ៉ូហាន ៦:៩–១៤.
៨ *ក* យ៉ូហាន ៦:៥០–៥៨; ៣ នីហ្វៃ ១៨:៧. ស.ប. បុណ្យរំឭក.
១១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:១៧–២០; ២៣:១–៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១–៥; មរមន ៨:២៣.
១២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៥:៧–៨.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:១១–១២; ២១:២–៧.
ខ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល.
គ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូលនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ឃ ៣ នីហ្វៃ ១៦:៤–៥.
១៤ *ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.
១៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:១០–១៤.
១៦ *ក* មរមន ៥:២៤; គ. និង ស. ១៩:២៧.
ខ មីកា ៥:៨–៩; ៣ នីហ្វៃ ១៦:១៤–១៥; ២១:១២.
១៨ *ក* មីកា ៤:១២.
១៩ *ក* មីកា ៤:១៣.

អម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូល ។ ហើយមើលចុះ គឺយើងនេះហើយ
ដែលធ្វើការនេះ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ព្រះវរបិតាទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលថា [ក]ដាវយុត្តិធម៌របស់យើង នឹងព្យួរនៅលើពួកគេ នៅ
ថ្ងៃនោះ; ហើយលើកលែងពួកគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ
ដាវនោះនឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
មែនហើយ ទាំងធ្លាក់មកលើសាសន៍ទាំងអស់នៃពួកសាសន៍ដទៃ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឱវង្សអ៊ីស្រាអែល
អើយ គឺយើងនឹង[ក]តាំងរាស្ត្រយើងឡើង ។
២២ ហើយមើលចុះ ប្រជាជននេះហើយដែលយើងនឹង
តាំងឡើង នៅលើដែនដីនេះ ចំពោះការបំពេញនូវ[ក]សេចក្ដីសញ្ញា
ដែល យើងបានធ្វើជាមួយនឹងពួកអយ្យកោអ្នក គឺយ៉ាកុប; ហើយ
ដែនដីនេះនឹងទៅជាក្រុង[ខ]យេរូសាឡិមថ្មីមួយ ។ ហើយអំណាច
ទាំងឡាយ នៃស្ថានសួគ៌ នឹងមាននៅកណ្ដាលប្រជាជននេះ; មែន
ហើយ សូម្បីតែ[គ]យើង ក៏នឹងនៅកណ្ដាលអ្នករាល់គ្នាដែរ ។
២៣ មើលចុះ គឺយើងនេះហើយដែលលោកម៉ូសេមាន
ប្រសាសន៍ថា៖ [ក]មានព្យាការីម្នាក់ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃអ្នក
រាល់គ្នា នឹងបង្កើតឡើងដល់អ្នករាល់គ្នា ពីពួកបងប្អូនរាល់គ្នា
មក ឲ្យដូចខ្ញុំ; លោកនោះហើយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវ
ស្ដាប់តាមគ្រប់ការណ៍ទាំង អស់ ដែលលោកនឹងប្រាប់ដល់អ្នក ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ្នកណាដែលមិនព្រម
ស្ដាប់តាមព្យាការីនោះទេ នោះនឹងត្រូវកាត់កាល់ចេញពី
ចំ ណោមប្រជាជន ។
២៤ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មែនហើយ [ក]អស់
ទាំងព្យាការី ចាប់តាំងពីសាំយូអែល និងពួកដែលមកតាមក្រោយ
ទាំងប៉ុន្មាន ដូចដែលបាននិយាយ គឺបានធ្វើបន្ទាល់អំពីយើង ។
២៥ ហើយមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាគឺជាកូនចៅនៃពួកព្យាការី;
ហើយអ្នករាល់គ្នាគឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល; ហើយអ្នករាល់គ្នានៅ
ក្នុង [ក]សេចក្ដីសញ្ញា ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួក
អយ្យកោអ្នក ដោយព្រះបន្ទូលទៅលោកអ័ប្រាហាំថា៖ [ខ]ដោយ
សារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំងពូជមនុស្សនៅផែនដីនឹងបានពរ ។
២៦ ព្រះវរបិតា ដោយបានប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញ ដល់
អ្នករាល់គ្នាមុនគេបង្អស់ ហើយបាន[ក]ចាត់ឲ្យយើងមកប្រទានពរ
ដល់ អ្នករាល់គ្នា ក្នុងការនាំអ្នករាល់គ្នាគ្រប់រូប ចេញពីអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ការនេះគឺមកពីអ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញា —
២៧ ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានពរហើយ នោះព្រះវរបិតា
នឹងបំពេញសេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងលោក
អ័ប្រាហាំ ដែលថា៖ [ក]ដោយសារពូជអ្នក នោះគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស
នៅផែនដីនឹងបានពរ — គឺដោយចាក់ស្រោចព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
តាមរយៈយើង [ខ]ទៅលើពួកសាសន៍ដទៃ គឺជាព្រះពរទៅលើពួក
សាសន៍ដទៃ ដែលនឹងធ្វើឲ្យគេខ្លាំងពូកែជាងរាស្ត្រឯទៀត
ចំពោះការ កំចាត់រាស្ត្រយើង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។
២៨ ហើយពួកគេនឹងទៅជា[ក]រំពាត់ដល់ប្រជាជននៅដែនដីនេះ ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែកាលណាពួកគេបានទទួល នូវ
ភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើងហើយ ពេលនោះ បើ
សិនជាពួកគេធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងយើង នោះយើងនឹងបង្វិលអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់គេ មកលើក្បាលគេវិញ គឺព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថាដូច្នោះ ។
២៩ ហើយយើងនឹង[ក]នឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញា ដែលយើងបាន
ធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង; ហើយយើងបានធ្វើសេចក្ដីសញ្ញាជា
មួយ នឹងពួកគេ ថាយើងនឹង[ខ]ប្រមូលពួកគេ តាមពេលដែលយើង
កំណត់ ថាយើងនឹងប្រគល់ដល់គេវិញ [គ]នូវដែនដីនៃពួក
អយ្យកោគេទុកជា មរតក គឺជាដែនដី[ឃ]យេរូសាឡិម ដែលជា
ដែនដីសន្យា សំរាប់គេរៀងរហូត គឺព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថាដូច្នោះ ។

២០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៩:៤.
២១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៨–១៥.
២២ *ក* លោកុ. ៤៩:២២–២៦;
គ. និង ស. ៥៧:២–៣.
ខ អេសាយ ២:២–៥;
៣ នីហ្វៃ ២១:២៣–២៤;
អេធើរ ១៣:១–១២;
គ. និង ស. ៨៤:២–៤.
ស.ប. ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី.
គ អេសាយ ៥៩:២០–២១;
ម៉ាឡាគី ៣:១; ៣ នីហ្វៃ ២៤:១.
២៣ *ក* ចោទិ. ១៨:១៥–១៩;
កិច្ចការ ៣:២២–២៣;
១ នីហ្វៃ ២២:២០–២១.
២៤ *ក* កិច្ចការ ៣:២៤–២៦;
១ នីហ្វៃ ១០:៥; យ៉ាកុប ៧:១១.
២៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
ខ លោកុ. ១២:១–៣; ២២:១៨.
២៦ *ក* សុភា. ១៦:៦.
២៧ *ក* កាឡាទី ៣:៨; ២ នីហ្វៃ ២៩:១៤;
អ័ប្រា. ២:៩.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៦:៦–៧.
២៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៨–៩.
២៩ *ក* អេសាយ ៤៤:២១;
៣ នីហ្វៃ ១៦:១១–១២.
ខ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
គ អេម៉ុស ៩:១៤–១៥.
ឃ ស.ប. ក្រុងយេរូសាឡិម.

៣០ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា ពេលនោះនឹងមកដល់ កាលភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់យើង នឹងត្រូវបានផ្សាយដល់ពួកគេ;

៣១ ហើយពួកគេនឹង[ក]ជឿដល់យើង ថាយើងជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង ។

៣២ នៅពេលនោះ [ក]ពួកអ្នកយាមរបស់ពួកគេនឹងបន្លឺសម្លេងឡើង ហើយគេនឹងច្រៀងព្រមគ្នា; ត្បិតពួកគេនឹងយល់ឃើញ ព្រមព្រៀងគ្នា ។

៣៣ នៅពេលនោះ ព្រះវរបិតាទ្រង់នឹងប្រមូលពួកគេមកវិញ ហើយនឹងប្រគល់ក្រុងយេរូសាឡិមដល់ពួកគេ ទុកជាដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេ ។

៣៤ នៅពេលនោះ គេនឹងផ្លាយទៅក្នុងសេចក្ដីអំណរ — ឱទីស្ងាត់ជ្រងំនៃក្រុងយេរូសាឡិមអើយ [ក]ចូរច្រៀងព្រមគ្នាឡើង; ត្បិតព្រះវរបិតាទ្រង់បានកំសាន្ដរាស្ត្រព្រះអង្គហើយ គឺទ្រង់បានប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡិម ។

៣៥ ព្រះវរបិតាទ្រង់បានលាតព្រះពាហុដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់នៅភ្នែកនៃគ្រប់ទាំងសាសន៍; ហើយគ្រប់ទាំងចុងផែនដីនេះនឹងឃើញសេចក្ដីសង្គ្រោះនៃព្រះវរបិតា; ហើយព្រះវរបិតានិងយើង គឺតែមួយ ។

៣៦ ហើយនៅពេលនោះ អ្វីៗដែលបានកត់ត្រាទុកនឹងកើតឡើងដែលថា៖ [ក]ចូរភ្ញាក់ឡើង ចូរភ្ញាក់ឡើង ឱក្រុងស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរពាក់កម្លាំងរបស់អ្នក; ឱយេរូសាឡិមជាទីក្រុងបរិសុទ្ធអើយ ចូរប្រដាប់ដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់អ្នកចុះ ត្បិតពីនេះទៅមុខ នឹងគ្មានពួកមិនកាត់ស្បែក ឬពួកស្មោកគ្រោក ចូលមកក្នុងអ្នកទៀតឡើយ ។

៣៧ ចូររលាស់ខ្លួនចេញពីធូលីដី; ឱក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរក្រោកអង្គុយឡើង; ឱកូនស្រីនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ដែលជាឈ្លើយអើយ ចូរដោះចំណងពីកអ្នកចេញ ។

៣៨ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានត្រូវលក់ខ្លួនឥតយកថ្លៃ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានលោះមកវិញ ឥតបង់ប្រាក់ដែរ ។

៣៩ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា រាស្ត្រយើងនឹងស្គាល់នាមយើង; មែនហើយ នៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងស្គាល់ថាគឺយើងនេះហើយដែលបាននិយាយ ។

៤០ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងនិយាយថា៖ ល្អណាស់[ក]ហ្ន៎ គឺជើងនៃអ្នកនោះ ដែលដើរលើភ្នំ ជាអ្នកដែលនាំដំណឹងល្អមកដល់ពួកគេ ហើយ[ខ]ប្រកាសប្រាប់ពីសេចក្ដីសុខសាន្ដ; ជាអ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ ពីការប្រសើរមក ហើយថ្លែងប្រាប់ពីសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដែលជាអ្នកពោលដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូនថា៖ ព្រះនៃអ្នកទ្រង់សោយរាជ្យ!

៤១ ហើយនៅពេលនោះ នឹងមានសំរែកមួយស្រែកឡើងថា៖ [ក]ចូរចេញទៅ ចូរចេញទៅ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នា ចេញពីទីនេះទៅចុះ ចូរកុំពាល់[ខ]អ្វីដែលមិនស្អាតឡើយ; ចូរចេញពីកណ្ដាលទីក្រុងនេះទៅ; ឱពួកអ្នកដែលលើកយក[គ]គ្រឿងនៃព្រះអម្ចាស់អើយ ចូរញែកខ្លួនចេញជាស្អាតចុះ ។

៤២ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹង[ក]ពុំត្រូវចេញទៅដោយរួសរាន់ ឬក៏រត់គេចឡើយ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងទៅខាងមុខអ្នករាល់គ្នា ឯព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនឹងនៅពីខាងក្រោយអ្នក ។

៤៣ មើលចុះ អ្នកបំរើរបស់យើង នឹងប្រព្រឹត្តដោយប្រុងប្រយ័ត្ន; ទ្រង់នឹងបានដំកើងឡើង និងសរសើរ ហើយនឹងបានខ្ពស់បំផុត ។

៤៤ មានមនុស្សជាច្រើនប៉ុណ្ណាបានត្រូវស្រឡាំងកាំងដោយឃើញទ្រង់ — ព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ត្រូវខូចទៅខុសជាងមនុស្សនានា ហើយរាងកាយទ្រង់ក៏ខុសនឹងរាងកាយរបស់កូនចៅមនុស្សទាំងឡាយផង —

៤៥ នោះទ្រង់នឹងព្រួសលើសាសន៍ជា[ក]ច្រើនប៉ុណ្ណោះដែរ; ពួកមហាក្សត្រនឹងបិទមាត់ នៅចំពោះទ្រង់ ត្បិតគេនឹងឃើញការណ៍ដែលឥតមានអ្នកណាប្រាប់ដល់គេឡើយ; ហើយសេចក្ដីដែលគេមិនបានឮថ្លែងប្រាប់មកសោះ នោះគេនឹងបានយល់ច្បាស់វិញ ។

៣១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:២១–២៦;
២១:២៦–២៩.
៣២ *ក* អេសាយ ៥២:៨;
៣ នីហ្វៃ ១៦:១៨–២០.
ស.ប. ចាំយាម, ពួកអ្នកចាំយាម.
៣៤ *ក* អេសាយ ៥២:៩.
៣៦ *ក* អេសាយ ៥២:១–៣;
គ. និង ស. ១១៣:៧–១០.
ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
៤០ *ក* អេសាយ ៥២:៧; ណាហ៊ុម ១:១៥;
ម៉ូសាយ ១៥:១៣–១៨;
គ. និង ស. ១២៨:១៩.
ខ ម៉ាកុស ១៣:១០;
១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧.
៤១ *ក* អេសាយ ៥២:១១–១៥.
ខ ស.ប. ស្អាត និងឥតស្អាត.
គ គ. និង ស. ១៣៣:៥.
៤២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:២៩.
៤៥ *ក* អេសាយ ៥២:១៥.

៤៦ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ការណ៍
ទាំងអស់នេះនឹងកើតមានឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ គឺដូចដែលព្រះ
វរបិតា ទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើង ។ នោះសេចក្ដីសញ្ញាដែល
ព្រះវរបិតា ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រព្រះអង្គនឹងត្រូវបាន
បំពេញ; ហើយនៅពេលនោះ ក្រុងយេរូសាឡិមនឹងមានមនុស្ស
នៅទៀត ដោយរាស្ត្រយើង ហើយនឹងទៅជាដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាករ
របស់ពួកគេ ៕

ជំពូកទី ២១

ពួកអ៊ីស្រាអែលនឹងបានប្រមូលមកវិញ ពេលដែលព្រះគម្ពីរមរមនចេញមក — ពួកសាសន៍ដទៃនឹងបានតាំងឡើង ជាប្រជាជនសេរីមួយ នៅទ្វីបអាមេរិក — ពួកគេនឹងបានសង្គ្រោះ បើសិនជាពួកគេជឿ ហើយប្រតិបត្តិតាម; បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវកាត់កាល់ចេញ ហើយបំផ្លាញចោល — ពួកអ៊ីស្រាអែលនឹងសង់ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ហើយពួកពូជអំបូរដែលវង្វេងទាំងប៉ុន្មាន នឹងត្រឡប់មកវិញ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងឲ្យដល់អ្នករាល់
គ្នានូវទីសំគាល់មួយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា ពេលណា
ការណ៍ ទាំងនោះបំរុងនឹងកើតឡើង — គឺយើងនឹងប្រមូល
រាស្ត្រយើងមកវិញ បន្ទាប់ពីគេត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់អស់ពេលដ៏យូរ
ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ហើយនឹងតាំងក្រុងស៊ីយ៉ូន
របស់យើងឡើងវិញ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ;
២ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាការណ៍ដែលយើងនឹងឲ្យដល់អ្នក
រាល់គ្នាទុកជាទីសំគាល់មួយ — ត្បិតយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ជាប្រាកដថា កាលណាការណ៍ទាំងនេះ ដែលយើងបានប្រកាស
ដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយដែលយើងនឹងប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា
ពេលក្រោយ ដោយ ខ្លួនយើងផ្ទាល់ និងដោយព្រះចេស្ដានៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលនឹងបានប្រទានដល់អ្នកពីព្រះវរបិតា
នោះនឹងធ្វើឲ្យពួកសាសន៍ដទៃដឹង ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចដឹងអំពី
ប្រជាជននេះ គឺជាសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប និងអំពីរាស្ត្រយើង
ដែលនឹងត្រូវពួកគេកំចាត់ឲ្យខ្ចាត់ព្រាត់ ។
៣ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា កាលណា
ការណ៍ទាំងនេះនឹងបានធ្វើឲ្យពួកគេដឹងដោយព្រះវរបិតា ហើយ
នឹង ចេញមកពីព្រះវរបិតា គឺចេញពីពួកគេមកដល់អ្នករាល់គ្នា;
៤ ត្បិតគឺជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះវរបិតាថា គេនឹងត្រូវ
បានតាំងឡើងនៅលើដែនដីនេះ ហើយឲ្យទៅជាប្រជាជនសេរី
មួយ ដោយព្រះ ចេស្ដានៃព្រះវរបិតា ដើម្បីឲ្យការណ៍ទាំងនេះ
បានមកពីគេ ដល់សំណល់មួយនៅក្នុងពូជអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យ
សេចក្ដីសញ្ញានៃព្រះវរបិតា អាចបានបំពេញ ដែលទ្រង់បានធ្វើ
សេចក្ដីសញ្ញាជាមួយនឹងរាស្ត្រទ្រង់ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។
៥ ដូច្នេះ កាលណាកិច្ចការទាំងនេះ និងកិច្ចការទាំងឡាយដែល
នឹងកើតឡើង នៅក្នុងចំណោមពូជអ្នករាល់គ្នា ពីពេលនេះតទៅ
នោះនឹងបានចេញពីពួកសាសន៍ដទៃ មកដល់ពូជរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដែលនឹងចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិត;
៦ ត្បិតព្រះវរបិតាទ្រង់ទតឃើញថា ការណ៍នោះនឹងចេញមក
ពីពួកសាសន៍ដទៃ ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញ នូវព្រះចេស្ដារបស់
ទ្រង់ដល់ ពួកសាសន៍ដទៃ ត្បិតដោយហេតុនេះហើយដែលពួក
សាសន៍ដទៃ បើសិនជាពួកគេមិនធ្វើចិត្តរឹងរូសទេ នោះពួកគេ
អាចប្រែចិត្ត ហើយ មករកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក
ដោយនូវនាមរបស់យើង ហើយដឹងចំណុចពិតប្រាកដ នៃគោលលទ្ធិ
របស់យើង ដើម្បីពួកគេ អាចបានរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើង
ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។
៧ ហើយកាលណាការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង នោះពូជរបស់
អ្នកនឹងចាប់ផ្ដើមដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះ — នឹងមានទីសំគាល់
មួយ ដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យគេអាចដឹងថា កិច្ចការនៃព្រះវរបិតា
បានចាប់ផ្ដើមរួចហើយ ចំពោះការបំពេញសេចក្ដីសញ្ញា ដែល
ទ្រង់បានធ្វើជា មួយនឹងប្រជាជន ដែលជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។
៨ ហើយកាលណាថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ហេតុការណ៍
នឹងកើតឡើងថា មហាក្សត្រទាំងឡាយនឹងបិទមាត់ខ្លួនជិត; ត្បិតគេ
នឹងឃើញ ការណ៍ ដែលឥតមានអ្នកណាប្រាប់ដល់គេឡើយ;

៤៦ *ក* អេធើរ ១៣:៥, ១១.
២១ ១ *ក* ស.ប. គ្រាចុងក្រោយបង្អស់, គ្រាចុងក្រោយ.
៣ *ក* អេធើរ ៤:១៧; យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៣៤–៣៦.
៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:១៧–១៩; គ. និង ស. ១០១:៧៧–៨០.
ខ មរមន ៥:២០. ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៦:៨.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣០:៤–៥; មរមន ៥:១៥; គ. និង ស. ៣:១៨–១៩.
៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១០:១៤; យ៉ាកុប ៥:៥៤; ៣ នីហ្វៃ ១៦:៤–៧.
ខ កាឡាទី ៣:៧, ២៩; ៣ នីហ្វៃ ១៦:១៣; អ័ប្រា. ២:៩–១១.
៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:២១–២៦.

ហើយសេចក្ដីដែលគេ មិនបានឮថ្លែងប្រាប់មកសោះ នោះគេនឹង
បានយល់ច្បាស់វិញ ។
៩ ត្បិតនៅថ្ងៃនោះ ដោយយល់ដល់រូបយើង នោះព្រះវរបិតា
ទ្រង់នឹងធ្វើកិច្ចការមួយ ដែលនឹងទៅជាកិច្ចការដ៏ធំ ហើយ
[ក]អស្ចារ្យ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ
នឹងមានអស់អ្នកដែលពុំជឿកិច្ចការនោះ ទោះបីមានបុរសម្នាក់
នឹងប្រកាស កិច្ចការនោះ ដល់ពួកគេក៏ដោយ ។
១០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ជីវិតរបស់អ្នកបំរើយើង នឹងនៅក្នុង
កណ្ដាប់ដៃយើង; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេពុំអាចព្យាបាទអ្នក
នោះបានឡើយ ទោះបីគេអាចធ្វើឲ្យ[ក]ទឹកមុខអ្នកនោះខូចក៏ដោយ
គង់តែយើងនឹងប្រោសអ្នកនោះឲ្យជាដែរ ត្បិតយើងនឹងបង្ហាញ
ដល់ពួកគេថា ប្រាជ្ញា[ខ]របស់ យើងធំជាងកលល្បិចរបស់អារក្ស ។
១១ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នក
ណាដែលពុំជឿដល់ពាក្យយើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែល
ព្រះវរបិតា [ក]ទ្រង់នឹងចាត់ឲ្យនាំពាក្យទាំងនេះមកដល់ពួកសាសន៍
ដទៃ ព្រមទាំងនឹងប្រទានដល់ទ្រង់នូវអំណាចផង ដើម្បីឲ្យទ្រង់
អាចនាំពាក្យទាំង នេះ មកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ (ហើយនឹងបាន
សំរេចដូចលោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍មក) ពួកគេនឹងត្រូវ
[ខ]កាត់កាល់ចេញ ពីចំណោម រាស្ត្រយើង ដែលនៅក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញា ។
១២ ហើយរាស្ត្រយើង គឺជាសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប នឹងនៅ
ក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ មែនហើយ នៅកណ្ដាលពួកគេ
បីដូចជា [ក]សត្វសិង្ហមួយ នៅកណ្ដាលសត្វព្រៃទាំងឡាយ
ហើយបីដូចជាកូនសត្វសិង្ហមួយនៅក្នុងហ្វូងចៀម បើ
សិនជាវាដើរឆ្លងកាត់ វានឹងជាន់[ខ]ឈ្លី នៅក្រោមជើង ហើយ
ហែកឲ្យទៅជាដុំៗ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចដោះលែងបានឡើយ ។
១៣ ដៃពួកគេនឹងលើកឡើង វាយមារសត្រូវទាំងឡាយ
របស់គេ ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេទាំងអស់ នឹងត្រូវ
កាត់កាល់ចេញ ។
១៤ មែនហើយ វេទនានឹងមានដល់ពួកសាសន៍ដទៃ
លើកលែងតែពួកគេ[ក]ប្រែចិត្ត; ត្បិតហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា
នៅថ្ងៃនោះ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើង
នឹងសម្លាប់សេះទាំងឡាយ ពីចំណោមពួកអ្នកចេញ ហើយយើង
នឹងបំផ្លាញរទេះទាំងឡាយ របស់ពួកអ្នកចោល;
១៥ ហើយយើងនឹងកាត់ទីក្រុងទាំងឡាយ នៅក្នុងដែនដីរបស់
អ្នកចេញ ហើយរលំអស់ទាំងទីតាំងការពាររបស់អ្នកចោល;
១៦ ហើយយើងនឹងកាត់មន្តអាគម ចេញពីដែនដីអ្នក ហើយ
អ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានគ្រូទាយ ឯណាទៀតឡើយ;
១៧ [ក]រូបចម្លាក់ទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏នឹងត្រូវយើង
កាត់ចេញដែរ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចថ្វាយបង្គំស្នាដៃរបស់
អ្នកទៀត ឡើយ;
១៨ ហើយយើងនឹងដកដើមឈើទាំងឡាយរបស់អ្នកចេញ
ពីទីកណ្ដាលអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណា នោះយើងក៏នឹងបំផ្លាញ
ចោលទីក្រុង ទាំងឡាយ របស់អ្នកយ៉ាងនោះដែរ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អំពើ[ក]ភូតកុហក
និងបោកបញ្ឆោត និងឈ្នានីស និងលោភលន់ និងឧបាយកល
ផ្នែកសង្ឃ និងអំពើសហាយស្មន់ទាំងអស់នេះត្រូវតែចប់ ។
២០ ត្បិតហេតុការណ៍នឹងកើតឡើង ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលថា ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ នៅថ្ងៃនោះ អស់អ្នកណាដែល
ពុំប្រែចិត្ត ហើយមករកបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើងទេ
នោះយើងនឹងកាត់អ្នកនោះ ចេញពីរាស្ត្រយើង;
២១ ហើយយើងនឹងអនុវត្តការសងសឹក និងកំហឹងទៅលើពួក
គេ ដូចជាទៅលើពួកឥតជំនឿដែរ គឺជាការណ៍ដែលគេឥតបានឮ ។
២២ តែបើពួកគេនឹងប្រែចិត្ត ហើយស្ដាប់តាមពាក្យរបស់យើង
ហើយពុំធ្វើចិត្តរឹងទទឹងទេ នោះយើងនឹង[ក]តាំងសាសនាចក្ររបស់
យើងឡើង នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេនឹងចូលក្នុង[ខ]សេចក្ដី
សញ្ញា ហើយនឹងត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមសំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប
ដែលយើងបានប្រទានដែនដីនេះទុកជាមរតក ។
២៣ ហើយពួកគេនឹងជួយរាស្ត្រយើង ដែលជា
សំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប និងព្រមទាំងវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់

---

៩ *ក* អេសាយ ២៩:១៣;
កិច្ចការ ១៣:៤១;
១ នីហ្វៃ ២២:៨.
ស.ប. ការសាងឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ.
១០ *ក* គ. និង ស. ១៣៥:១–៣.
ខ គ. និង ស. ១០:៤៣.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៦–១៥;
មរមន ៨:១៦, ២៥.
ខ គ. និង ស. ១:១៤.
១២ *ក* មីកា ៥:៨–១៥;
៣ នីហ្វៃ ២០:១៦.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៦:១៣–១៥.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១០:១៨; ៣៣:៩.
១៧ *ក* និក្ខ. ២០:៣–៤;
ម៉ូសាយ ១៣:១២–១៣;
គ. និង ស. ១:១៦.
ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.
១៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៣០:២.
២២ *ក* ស.ប. គ្រាកាន់កាប់គ្រួគ្រា.
ខ ២ នីហ្វៃ ១០:១៨–១៩;
៣ នីហ្វៃ ១៦:១៣.

ដែលនឹងមក ដើម្បីឲ្យ ពួកគេអាចសង់ទីក្រុងមួយ ដែលត្រូវ
ហៅថា ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ។
២៤ ហើយនៅពេលនោះ ពួកគេនឹងជួយរាស្ត្រយើង
ដើម្បីគេអាចប្រមូលមក ពួកអ្នកដែលខ្ចាត់ព្រាត់ នៅពាសពេញ
លើផ្ទៃដែនដី ចូលមកឯក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ។
២៥ ហើយនៅពេលនោះ អំណាចនៃស្ថានសួគ៌នឹងចុះមករកពួក
គេ; ហើយយើងក៏នឹងនៅកណ្ដាលពួកគេដែរ ។
២៦ ហើយខណៈនោះ កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតានឹង
ចាប់ផ្ដើមឡើងនៅថ្ងៃនោះ ក្នុងកាលដំណឹងល្អនេះនឹងត្រូវបានផ្សាយ
នៅក្នុង ចំណោមសំណល់នៃប្រជាជននេះ ។ យើងប្រាប់អ្នករាល់
គ្នាជាប្រាកដថា នៅថ្ងៃនោះ កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតានឹង
ចាប់ផ្ដើមឡើង នៅក្នុងចំណោមរាស្ត្រយើងទាំងអស់ ដែលត្រូវ
ខ្ចាត់ព្រាត់ មែនហើយ ព្រមទាំងក្នុងចំណោមពូជអំបូរទាំងឡាយ
ដែលវង្វេងផង ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បាននាំចេញ
ពីក្រុងយេរូសាឡិមទៅ ។
២៧ មែនហើយ កិច្ចការនោះនឹងចាប់ផ្ដើមឡើង នៅក្នុង
ចំណោមរាស្ត្រយើងទាំងអស់ ដែលត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ ដោយមាន
ព្រះវរបិតា រៀបចំមាគ៌ា សំរាប់ឲ្យពួកគេអាចមករកយើងវិញ
ដើម្បីគេអាចអំពាវនាវដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមរបស់យើង ។
២៨ មែនហើយ នៅពេលនោះ កិច្ចការនោះនឹងចាប់ផ្ដើមឡើង
ដោយមានព្រះវរបិតាគង់នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ទាំងអស់ ក្នុង
ការ រៀបចំមាគ៌ា សំរាប់ឲ្យរាស្ត្រទ្រង់អាចប្រមូលគ្នាមកកាន់
មាតុភូមិ នៅលើដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេ ។
២៩ ហើយពួកគេនឹងចេញពីគ្រប់ទាំងសាសន៍មក; ហើយពួក
គេនឹងពុំចេញដោយរួសរាន់ ឬដោយរត់គេចឡើយ ត្បិតយើង
នឹងទៅ ខាងមុខគេ ហើយយើងនឹងនៅពីក្រោយពួកគេដែរ នេះ
គឺព្រះបន្ទូលនៃព្រះវរបិតា ៕

ជំពូកទី ២២

នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ ក្រុងស៊ីយ៉ូន និងចំរឹងទាំងឡាយ
របស់នាង នឹងបានបង្កើតឡើង ហើយអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវបាន
ប្រមូល ដោយ សេចក្ដីមេត្តាករុណា និងភាពថ្នាក់ថ្នម —
ពួកគេនឹងមានជ័យជំនះ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរអេសាយ
៥៤ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយនៅពេលនោះ ការដែលបានកត់ត្រាទុកនោះនឹងកើតឡើង៖
ឱស្ត្រីអារ ដែលមិនបានបង្កើតកូនអើយ ចូរច្រៀងឡើង; ឱអ្នក
ដែល មិនបានឈឺចាប់នឹងសំរាលអើយ ចូរផ្លាយចេញជាប
ទចម្រៀង ហើយបន្លឺឡើងចុះ; ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា
កូនរបស់ស្ត្រីដែល បង់ខ្លួននៅតែឯងនោះ មានច្រើនជាងកូន
របស់ស្ត្រី ដែលមានប្ដីទៅទៀត ។
២ ចូរពង្រីកទីដំឡើងត្រសាលអ្នកឲ្យធំឡើង ហើយឲ្យវាំងរាល់
គ្នាសន្ធឹងសំយាយសំពត់ត្រសាលរបស់អ្នកទៅ; កុំឲ្យសំចៃឡើយ
ត្រូវឲ្យ បន្ដខ្សែឲ្យវែង ហើយបោះចំរឹងឲ្យមាំឡើងចុះ;
៣ ត្បិតអ្នកនឹងបានរានទីចេញទៅខាងស្ដាំនិងខាងឆ្វេង ហើយ
ពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងចាប់បាន អស់ទាំងសាសន៍ដទៃជារបស់
ផងខ្លួន ហើយឲ្យអស់ទាំងទីក្រុងដែលចោលស្ងាត់ បានមាន
មនុស្សអាស្រ័យនៅវិញ ។
៤ កុំឲ្យខ្លាចឲ្យសោះ ត្បិតអ្នកនឹងមិនដែលត្រូវខ្មាស់ឡើយ;
ក៏កុំឲ្យរង្កៀសចិត្តដែរ; ពីព្រោះអ្នកនឹងមិនដែលត្រូវមានសេច
ក្ដីខ្មាស់ទេ អ្នកនឹងភ្លេចសេចក្ដីខ្មាស់ ដែលអ្នកមាន
ពីកាលនៅវ័យក្មេង ហើយអ្នកនឹងមិននឹកចាំពីសេចក្ដី ដែល
គេត្មះតិះដៀល ពីកាលនៅមេម៉ាយ តទៅទៀតដែរ ។
៥ ត្បិតព្រះដែលបង្កើតអ្នកមក ទ្រង់ជាប្ដីរបស់អ្នក ហើយ
ព្រះនាមទ្រង់ គឺព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ; ហើយព្រះដ៏
ប្រោសលោះអ្នក គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល —
គេនឹងហៅទ្រង់ថា ជាព្រះនៃលោកិយទាំងមូល ។
៦ ត្បិតព្រះរបស់អ្នកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់
បានហៅអ្នកទុក ដូចជាស្ត្រីដែលប្ដីបោះបង់ចោល ហើយដែល
មានចិត្ត គ្នាន់ក្នាញ់ គឺជាប្រពន្ធក្រមុំកំឡោះ ដែលត្រូវ
បង់ចោលហើយ ។

២៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:២២;
អេធើរ ១៣:១–១២.
ស.ប. ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី.
២៥ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧.
ខ អេសាយ ២:២–៤;
៣ នីហ្វៃ ២៤:១.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៤:១៧;
៣ នីហ្វៃ ២១:៦–៧.
ខ ស.ប. អ៊ីស្រាអែល —
ពូជអ៊ីស្រាអែលទាំង១០អំបូរដែលបាត់.
២៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៤–៥.
២៨ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
២៩ *ក* អេសាយ ៥២:១២;
៣ នីហ្វៃ ២០:៤២.
២២ ១ *ក* ស.ប. ច្រៀង.
២ *ក* ស.ប. ចំរឹង, ស្ដេក.
៣ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ៦:៧, ១៣.

៧ យើងបានបោះបង់ចោលអ្នកតែមួយភ្លែតទេ តែយើង
នឹងទទួលអ្នកមកវិញ ដោយសេចក្ដីមេត្តាជាខ្លាំង ។
៨ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះប្រោសលោះអ្នក ទ្រង់មានបន្ទូលថា
យើងបានគេចមុខចេញពីអ្នកនៅតែមួយភ្លែតនោះ ដោយមាន
សេចក្ដី ក្រោធដ៏ហូរហៀរ តែយើងនឹងអាណិតអាសូរដល់អ្នក
ដោយសេចក្ដីសប្បុរសដ៏អស់កល្បជានិច្ចវិញ ។
៩ ការណ៍នេះប្រៀបដូចជាទឹកជន់នៅជំនាន់លោកណូអេ
ដល់យើង ហើយដែលយើងបានស្បថថា ទឹកជន់នៅជំ
នាន់លោកណូអេ នឹងមិនដែលគ្របលើផែនដីទៀតជាយ៉ាង
ណា នោះយើងក៏ស្បថថា យើងនឹងមិនដែលមានសេចក្ដី
ក្រោធចំពោះអ្នក តទៅយ៉ាងនោះ ដែរ ។
១០ ពីព្រោះអស់ទាំងភ្នំធំនឹងបាត់ទៅបាន ហើយអស់ទាំងភ្នំតូច
នឹងរើចេញទៅបានដែរ ប៉ុន្តែសេចក្ដីសប្បុរសរបស់យើង នឹងមិន
ដែល ឃ្លាតបាត់ពីអ្នកឡើយ ហើយសេចក្ដីសញ្ញា ពីសេចក្ដីមេត្រី
របស់យើង ក៏មិនត្រូវរើចេញដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ដែលទ្រង់ ប្រោសមេត្តាដល់អ្នក ។
១១ ឱអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា ដែលត្រូវខ្យល់ព្យុះបោក ឥតមាន
សេចក្ដីកំសាន្តចិត្តអើយ! មើលចុះ យើងនឹងរៀបថ្មអ្នកឡើង
ដោយ បាយអមានពណ៌ស្រស់ល្អ ហើយដាក់ជើងជញ្ជាំងអ្នក
ដោយត្បូងកណ្ដៀង ។
១២ យើងនឹងធ្វើកំផែងសីមាអ្នកពីត្បូងទទឹម ហើយទ្វារអ្នក
ពីត្បូងបារកេត និងក្បាច់អ្នកទាំងប៉ុន្មាន ពីត្បូងមានតម្លៃ ។
១៣ ឯកូនចៅទាំងប៉ុន្មានរបស់អ្នក នឹងធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះ
អម្ចាស់; ហើយវារាល់គ្នានឹងមានសន្តិសុខជាបរិបូរ ។
១៤ អ្នកនឹងបានតាំងមាំមួននៅដោយសេចក្ដីសុចរិត; ហើយ
នឹងនៅឆ្ងាយពីការសង្កត់សង្កិន ត្បិតអ្នកនឹងមិនខ្លាចអ្វីសោះ
ក៏នឹងនៅ ឆ្ងាយពីសេចក្ដីស្ញែងខ្លាចដែរ ពីព្រោះសេចក្ដីនោះនឹង
មិនមកជិតអ្នកឡើយ ។
១៥ មើលចុះ នឹងមានគេលើកគ្នាឡើងទាស់នឹងអ្នក តែនោះ
មិនមែនមកពីយើងទេ; ឯអ្នកណាដែលលើកគ្នាទាស់នឹងអ្នក គេ
នឹងដួល ចុះដោយព្រោះអ្នក ។
១៦ មើលចុះ យើងបានបង្កើតទាំងជាងដែក ដែល
សប់ភ្លើងធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធ សំរាប់ជាការរបស់ខ្លួន;
ហើយយើងក៏បានបង្កើត មេបំផ្លាញ ទុកសំរាប់នឹងបំផ្លាញផង ។
១៧ ឯគ្រឿងសស្ត្រាវុធណាដែលគេធ្វើឡើង នោះគ្មានណា
មួយនឹងអាចទាស់នឹងអ្នកបានឡើយ; ហើយអស់ទាំងអណ្ដាតណា
ដែល ជេរប្រមាថអ្នកក្នុងរឿងក្ដី នោះអ្នកនឹងកាត់ទោសឲ្យវិញ ។
នេះហើយជាសេចក្ដី ដែលពួកអ្នកបំរើរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងទទួល
ជាមរតក ហើយសេចក្ដីសុចរិតរបស់គេក៏មកពីយើង នេះជាព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ។

ជំពូកទី ២៣

ព្រះយេស៊ូវយល់ព្រមទទួលពាក្យទាំងឡាយរបស់អេសាយ — ទ្រង់បញ្ជាឲ្យប្រជាជនពិចារណាមើលសេចក្ដីព្យាករណ៍នៃពួកព្យាការី — ពាក្យទាំងឡាយរបស់សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិន ស្ដីអំពីដំណើររស់ឡើងវិញ ត្រូវបានបន្ថែមចូលក្នុងបញ្ជីទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នា
ត្រូវពិចារណាមើលការណ៍ទាំងនេះ ។ មែនហើយ យើងឲ្យបញ្ញត្តិ
មួយ ដល់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរអ្នករាល់គ្នាពិចារណាមើលការណ៍
ទាំងនេះដោយព្យាយាម; ត្បិតពាក្យពេចន៍របស់អេសាយ ជា
ពាក្យដ៏មហិមា ។
២ ត្បិតលោកបានមានប្រសាសន៍ជាប្រាកដ ពីគ្រប់ទាំង
ការណ៍ ដែលទាក់ទងនឹងរាស្ត្រយើង គឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល;
ដូច្នេះ លោកត្រូវ តែប្រាប់ទៅពួកសាសន៍ដទៃផងដែរ ។
៣ ហើយគ្រប់ទាំងការណ៍ដែលលោកមានប្រសាសន៍នោះ
បានកើតឡើង ហើយនឹងកើតឡើង គឺស្របតាមពាក្យពេចន៍ដែល
លោក បានប្រាប់ ។
៤ ហេតុដូច្នេះ ចូរស្ដាប់បង្គាប់តាមពាក្យរបស់យើងចុះ;
ចូរសរសេរនូវអ្វីៗ ដែលយើងបានប្រាប់ដល់អ្នក; ហើយស្របតាម
ពេល វេលា និងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ការណ៍ទាំងនោះ
នឹងចេញទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃ ។

៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
៩ *ក* អេសាយ ៥៤:៩.
ខ ស.ប. ទឹកជំនន់នៅសម័យណូអេ.
១០ *ក* អេសាយ ៤០:៤.
ខ ទំនុក. ៩៤:១៤; គ. និង ស. ៣៥:២៥.
១១ *ក* វិវរ. ២១:១៨–២១.
១៣ *ក* យេរេ. ៣១:៣៣–៣៤.
១៤ *ក* ស.ប. សុចរិត, សេចក្ដីសុចរិត.
២៣ ១ *ក* ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១–៥; មរមន ៨:២៣. ស.ប. អេសាយ.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:១១–១២.

៥ ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រុងស្ដាប់តាមពាក្យរបស់យើង
ហើយប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះហើយដែល
នឹងបាន សង្គ្រោះ ។ ចូរពិចារណាមើលសេចក្ដីព្យាករណ៍នៃ[ក]ពួក
ព្យាការី ត្បិតមានជាច្រើនដែលបានធ្វើបន្ទាល់អំពីការណ៍ទាំងនេះ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះហើយ នោះទ្រង់ក៏មាន
ព្រះបន្ទូល ទៅពួកគេទៀត គឺបន្ទាប់ពីទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ពួកគេ
នូវបទគម្ពីរទាំងឡាយ ដែលគេបានទទួល នោះទ្រង់មានព្រះ
បន្ទូលទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាកត់ទុក នូវ
បទគម្ពីរផ្សេងៗទៀត ដែលអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់មាន ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលទៅនីហ្វៃថា៖ ចូរយកបញ្ជីដែលអ្នកបានកត់ទុកមកឯណេះ ។
៨ ហើយកាលនីហ្វៃបានយកបញ្ជីមក ក៏ដាក់ចុះនៅចំពោះ
ទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់ទតសម្លឹងមើលបញ្ជីទាំងនោះ ហើយមាន
ព្រះបន្ទូល ថា៖
៩ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងបានបញ្ជាឲ្យអ្នក
បំរើយើង [ក]គឺសាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិន ឲ្យលោកធ្វើ
បន្ទាល់ដល់ប្រ ជាជននេះថា នៅថ្ងៃដែលព្រះវរបិតានឹងដំកើង
ព្រះនាមទ្រង់ នៅក្នុងយើង នោះនឹងមាន[ខ]ពួក[គ]បរិសុទ្ធជាច្រើន [ឃ]បាន
រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយនឹងលេចមកឲ្យមនុស្សជាច្រើនបាន
ឃើញ ហើយនឹងធ្វើការងារបំរើដល់ពួកគេ ។ ហើយទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ តើពុំមែន ដូច្នោះទេឬអី ?
១០ ហើយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ឆ្លើយថា៖ ព្រះពរ ព្រះអម្ចាស់
សាំយូអែលបានព្យាករដូចពាក្យរបស់ព្រះអង្គមែន ហើយពាក្យ
ទាំងអស់ នោះបានបំពេញហើយ ។
១១ ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖
ចុះហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា ពុំទាន់កត់ការណ៍នេះទុក ដែលថា
មានពួក បរិសុទ្ធជាច្រើនបានរស់ឡើងវិញ ហើយបានលេចមកឲ្យ
មនុស្សជាច្រើនបានឃើញ ហើយក៏បានធ្វើការងារបំរើដល់មនុស្ស
ទាំងនោះ ?
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃនឹកឃើញថា
ការណ៍នេះពុំទាន់បានសរសេរទុកនៅឡើយទេ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន
បញ្ជាឲ្យសរសេរការណ៍នោះទុក; ដូច្នេះ ការណ៍នោះក៏បាន
សរសេរ ទុក ដូចដែលទ្រង់បានបញ្ជាមក ។
១៤ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន[ក]ពន្យល់ប្រាប់អស់ទាំងបទគម្ពីរតែមួយ ដែល
ពួកគេ បានសរសេរទុក នោះទ្រង់បានបញ្ជាថា ពួកគេត្រូវបង្រៀន
ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ដល់ពួកគេ ៕

ជំពូកទី ២៤

ទូតរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងរៀបចំផ្លូវថ្វាយ ដល់ការយាង មកជាលើកទីពីរ — ព្រះគ្រីស្ទនឹងអង្គុយជំនុំជំរះ — សាសន៍អ៊ីស្រាអែលត្រូវបាន បញ្ជាឲ្យថ្វាយដង្វាយមួយភាគដប់ និងដង្វាយទាំងឡាយ — សៀវភៅរំឭកបានកត់ទុក — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរម៉ាឡាគី ៣ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យពួក
គេសរសេរទុកនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បាន
ប្រទានឲ្យ ម៉ាឡាគី ដែលទ្រង់នឹងប្រាប់ដល់គេ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីគេបានកត់ហើយ នោះទ្រង់ក៏ពន្យល់ប្រាប់
ពាក្យ ទាំងនោះ ហើយនេះគឺពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បាន
ប្រាប់ទៅគេថា៖ ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅម៉ាឡាគីដូច្នេះ
ថា — មើលចុះ យើងចាត់[ក]ទូតយើងឲ្យទៅ គាត់
នឹងរៀបចំផ្លូវនៅមុខយើង ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលអ្នករាល់គ្នា
ស្វែងរកនោះ ទ្រង់នឹងយាងមកដល់ព្រះ វិហារបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
ភ្លាម ឯទូតដែលនាំសេចក្ដីសញ្ញាមក ជាសេចក្ដីសញ្ញាដែលអ្នក
រាល់គ្នាចង់បានទាំងនោះ; មើលន៏ ទ្រង់យាងមក នេះជាព្រះ
បន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារ ។
២ តែមានអ្នកឯណា[ក]ធន់នៅបាន ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមក
នោះ តើអ្នកណានឹងឈរ នៅក្នុងកាលដែលទ្រង់លេចមក ?
ត្បិតទ្រង់ ប្រៀបដូចជា[ខ]ភ្លើងរបស់ជាងសំរង ហើយដូចជាក្បុង
របស់ជាងប្រមោក ។
៣ ហើយទ្រង់នឹងគង់ចុះ ដូចជាជាងសំរង ហើយនឹងដេញ

៥ ក លូកា ២៤:២៥–២៧.
៩ ក ហេលេ. ១៣:២.
ខ ហេលេ. ១៤:២៥.
គ ស.ប. ជនបរិសុទ្ធ.
ឃ ម៉ាថាយ ២៧:៥២–៥៣.
ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
១៤ ក លូកា ២៤:៤៤–៤៦.
២៤ ១ក គ. និង ស. ៤៥:៩.
២ ក ៣ នីហ្វៃ ២៥:១.
ខ សាការី ១៣:៩;
គ. និង ស. ១២៨:២៤.
ស.ប. ផែនដី — ការ
សំអាតផែនដី; ការយាងមកលើក
ទីពីរនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.

អាចម៍ប្រាក់; ហើយទ្រង់នឹងសំអាតពួកកូនចៅលេវី ហើយ
សំរងគេដូចជា មាស ហើយនិងប្រាក់ នោះគេនឹងថ្វាយដង្វាយ
ដល់ព្រះអម្ចាស់ ដោយសេចក្ដីសុចរិត ។
៤ គ្រានោះ ដង្វាយរបស់ពួកយូដា និងក្រុងយេរូសាឡិម
នឹងទៅជាទីគាប់ដល់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ ដូចកាលពីដើម
គឺដូចកាល ពីចាស់បុរាណនោះ ។
៥ ហើយយើងនឹងមកជិតអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីនឹងជំនុំជំរះ;
ហើយយើងនឹងធ្វើជាសាក្សីយ៉ាងរហ័ស ទាស់នឹងពួកមន្តអាគម
ហើយទាស់ នឹងពួកកំផិត ហើយទាស់នឹងពួកដែលស្បថបំពាន
ហើយទាស់នឹងពួក ដែលកេងបំបាត់ឈ្នួលរបស់កូនឈ្នួល
ព្រមទាំងសង្កត់សង្កិន ស្រីមេម៉ាយ និងមនុស្សកំព្រាផង ហើយ
ដែលបែរចេញពីពួកអ្នកចម្លែក ហើយឥតកោតខ្លាចដល់យើងដែរ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ អម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារ ។
៦ ត្បិតយើង គឺព្រះអម្ចាស់ យើងមិនប្រែប្រួលឡើយ; ហេតុនោះ
ឱពួកកូនចៅយ៉ាកុបអើយ អ្នករាល់គ្នាមិនបានត្រូវវិនាសទេ ។
៧ អ្នករាល់គ្នាបានបោះបង់ចោល ពិធីបរិសុទ្ធរបស់យើង
ចាប់តាំងពីគ្រាពួកអយ្យកោរៀងមក ឥតកាន់តាមឡើយ ។ ព្រះ
អម្ចាស់នៃ ពួកពលបរិវារទ្រង់បង្គាប់ថា ចូរវិលមកឯយើងវិញចុះ
នោះយើងនឹងត្រឡប់មកអ្នកដែរ ។ តែអ្នករាល់គ្នាថា៖ តើយើង
នឹងវិលទៅយ៉ាង ដូចម្ដេច ?
៨ ចុះតើមនុស្សនឹងកោងយករបស់ព្រះឬ ? ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នា
បានកោងយករបស់យើងហើយ ។ រួចបែរជាសួរថា៖ តើយើង
បានកោង យករបស់ទ្រង់ឯណា ? គឺក្នុងដង្វាយមួយភាគដប់
ហើយក្នុងដង្វាយលើកចុះឡើងនោះឯង ។
៩ អ្នករាល់គ្នា គឺមនុស្សនៅនគរនេះទាំងមូល ត្រូវបណ្ដា
សាហើយ ដោយព្រោះតែងតែកោងយករបស់យើងយ៉ាងដូច្នេះ ។
១០ ចូរនាំយកដង្វាយមួយភាគដប់ទាំងអស់ មកដាក់ក្នុងឃ្លាំង
ចុះ ដើម្បីឲ្យមានស្បៀងអាហារនៅ ក្នុងដំណាក់នៃយើង; ហើយ
ល្បង លយើងឥឡូវនេះ បើយើងមិនបើកបង្អួចស្ថានសួគ៌ ដើម្បី
ចាក់ព្រះពរមកលើអ្នក ដែលនឹងគ្មានកន្លែងល្មមទុកបានទេ
នេះហើយជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារ ។
១១ ដូច្នេះ ដោយយល់ដល់អ្នករាល់គ្នា នោះយើងនឹង
បន្ទោសដល់សត្វដែលស៊ីបង្ខូច មិនឲ្យវាបំផ្លាញផល ដែលកើត
ពីដីអ្នកឡើយ; ឯដើមទំពាំងបាយជូរនៅចំការរបស់អ្នក ក៏មិនជំរុះ
ផ្លែពីកាលនៅខ្ចីបដែរ នេះហើយជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ
អម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ។
១២ យ៉ាងនោះ គ្រប់ទាំងសាសន៍នឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានពរ
ត្បិតដែនដីរបស់អ្នករាល់គ្នា នឹងបានជាដែនដីសប្បាយណាស់
នេះជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារ ។
១៣ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ពាក្យសំដីរបស់អ្នក
រាល់គ្នា បានទាស់នឹងយើងជាខ្លាំង ។ ទោះបីយ៉ាងនោះក៏អ្នក
រាល់គ្នាថា៖ តើយើងបាននិយាយអ្វីទាស់នឹងទ្រង់ ?
១៤ អ្នករាល់គ្នាបានពោលថា៖ ជាការឥតប្រយោជន៍ទេដែលបំរើ
ព្រះ ហើយតើមានប្រយោជន៍អ្វី ដែលយើងកាន់តាមក្រឹត្យក្រម
ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ហើយដែលយើងដើរដោយសោកសៅ
នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ?
១៥ ហើយឥឡូវនេះ យើងរាប់មនុស្សឆ្មើងឆ្មៃ ទុកជា
សប្បាយហើយ; មែនហើយ ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តការអាក្រក់
បានតាំងឡើង; មែនហើយ គេល្បងលព្រះ ហើយក៏
រួចខ្លួនផង ។
១៦ គ្រានោះ ពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ ក៏និយាយ
គ្នាទៅវិញទៅមកជាញយៗ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រុងស្ដាប់
ក៏បានឮ; រួចមានសៀវភៅរំឭកបានកត់ទុក នៅចំពោះព្រះ
អម្ចាស់សំរាប់អ្នក ដែលកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ និងពួកអ្នកដែល
នឹកដល់ ព្រះនាមទ្រង់ ។
១៧ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា នៅថ្ងៃ
ដែលយើងធ្វើការនេះ នោះគេនឹងបានជារបស់ផងយើង គឺជា
របស់ផងយើងពិត; ហើយយើងនឹងប្រណីដល់គេ ដូចជាមនុស្ស
ប្រណីដល់កូនខ្លួនដែរ គឺជាកូនដែលគោរពដល់ខ្លួនពិត ។
១៨ គ្រានោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រឡប់មក ហើយចេះវែកញែក
រវាងសេចក្ដីសុចរិត និងសេចក្ដីអាក្រក់ រវាងមនុស្សដែលគោរព
ដល់ព្រះ និងមនុស្សដែលមិនគោរពផង ៕

---

៣ *ក* ចោទិ. ១០:៨;
គ. និង ស. ៨៤:៣១–៣៤.
ខ គ. និង ស. ១៣:១.
៥ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:២៧.
៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
ខ ហេលេ. ១៣:១១;
៣ នីហ្វៃ ១០:៦; ម៉ូរ៉ូណៃ ៩:២២.
៨ *ក* ស.ប. ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០,
ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០.
ខ ស.ប. ដង្វាយ.
១០ *ក* គ. និង ស. ៦៤:២៣; ១១៩:១–៧.
ខ ស.ប. ប្រទានពរ, មានពរ, ព្រះពរ.
១៦ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៦:៥.
ខ គ. និង ស. ៨៥:៩; ម៉ូសេ ៦:៥.
ស.ប. សៀវភៅរំឭក.
១៧ *ក* គ. និង ស. ១០១:៣.
១៨ *ក* ស.ប. ការសង្កេតស្គាល់, អំណោយ
ទាបខាង.

ជំពូកទី ២៥

គ្រាយាងមកលើកទីពីរ ពួកអ្នកឆ្មើងឆ្មៃ និងពួកទុច្ចរិតនឹងត្រូវឆេះដូចជាជញ្ជ្រាំង — អេលីយ៉ានឹងត្រឡប់មកវិញ មុនថ្ងៃដ៏ធំ ហើយគួរ ស្ញែងខ្លាចនោះ — ចូរប្រៀបធៀបនឹងគម្ពីរម៉ាឡាគី ៤ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ត្បិតមើលចុះ ថ្ងៃនោះកំពុងតែមកដល់ ថ្ងៃនោះ[ក]ឆេះឆ្អៅ ដូចជា
គុកភ្លើង; នោះអស់[ខ]ពួកអ្នកឆ្មើងឆ្មៃ មែនហើយ ហើយនិងអស់ពួក
អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ គេនឹងដូចជាជញ្ជ្រាំង; ហើយថ្ងៃ
ដែលត្រូវមកដល់នោះ នឹងឆេះបន្សុសគេទាំងអស់ទៅ ឥតទុកឲ្យ
គេមានឫស ឬមែកនៅសល់ឡើយ នេះហើយជាព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ។
២ តែ[ក]ព្រះរាជបុត្រានៃសេចក្ដីសុចរិតនឹងរះឡើង មានទាំង
អំណាចប្រោសឲ្យជា នៅក្នុងចំអេងស្លាបទ្រង់ សំរាប់អ្នករាល់គ្នា
ដែល កោតខ្លាចដល់នាមយើង; នោះអ្នករាល់គ្នានឹងចេញទៅ
[ខ]លោតកញ្ឆេងដូចជា[គ]កូនគោ ដែលលែងចេញពីក្រោល ។
៣ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
នៅថ្ងៃដែលធ្វើការនោះ អ្នករាល់គ្នានឹង[ក]ជាន់ឈ្លីពួកអាក្រក់បង់;
ត្បិតគេនឹងដូចជាផេះ នៅក្រោមបាទជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា ។
៤ ចូរនឹកចាំពីក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ ជាអ្នកបំរើយើង ដែល
យើងបានបញ្ជាដល់លោក នៅលើ[ក]ភ្នំហូរែប សំរាប់ពួក
អ៊ីស្រាអែល ទាំងអស់គ្នា គឺអស់ទាំងក្រិត្យក្រម និងបញ្ញត្តិច្បាប់
ទាំងប៉ុន្មាននោះ ។
៥ មើលចុះ មុនដែល[ក]ថ្ងៃដ៏ធំ ហើយ[ខ]គួរស្ញែងខ្លាចរបស់ព្រះ
អម្ចាស់បានមកដល់ នោះយើងនឹងចាត់អេលីយ៉ា គឺជាព្យាការី
ឲ្យមកអ្នក រាល់គ្នា ។
៦ ហើយលោកនឹងបង្វែរចិត្តពួកឪពុក[ក]មកឯកូន និងចិត្តកូន
មកឯឪពុកវិញ ក្រែងយើងមកវាយផែនដី ដោយសេចក្ដី
បណ្ដាសា ៕

ជំពូកទី ២៦

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ពន្យល់ប្រាប់ការណ៍ទាំងអស់ចាប់ពីដំបូង ទៅដល់ទីបញ្ចប់ — ពួកទារក និងពួកក្មេងតូចពោលនូវការណ៍ដ៏អស្ចារ្យ ទាំងឡាយ ដែលមិនអាចសរសេរទុកបានឡើយ — ពួកអ្នកដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទ មានរបស់របរទាំងអស់រួមគ្នាទូទៅ ក្នុងចំណោមពួកគេ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានប្រាប់ការណ៍ទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ដល់
បណ្ដាជន; ហើយទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ការណ៍ទាំងអស់ដល់ពួក
គេ ទាំងរឿងធំ និងរឿងតូច ។
២ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ បទគម្ពីរ[ក]ទាំងនេះ ដែលអ្នក
រាល់គ្នាពុំទាន់មាន នោះព្រះវរបិតាទ្រង់ បានបញ្ជាឲ្យយើងប្រទាន
ដល់ អ្នក; ត្បិតនេះជាប្រាជ្ញានៅក្នុងទ្រង់ ដែលរបស់ទាំងនេះត្រូវ
បានប្រទានដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ ។
៣ ហើយទ្រង់បានពន្យល់ប្រាប់ការណ៍ទាំងអស់ តាំង
ពីដំបូងរហូតដល់ពេល ដែលទ្រង់នឹងយាងមកក្នុង[ក]សិរីល្អរបស់
ទ្រង់ — មែនហើយ គឺការណ៍ទាំងអស់ដែលកើតឡើង
នៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ រហូតដល់ថ្ងៃដែល[ខ]វត្ថុគ្រប់យ៉ាង នឹងរលាយ
ដោយកំដៅដ៏អស្ចារ្យ ហើយផែនដី នឹងត្រូវ[គ]រមូរដូចរមូរក្រដាស
ហើយផ្ទៃមេឃ និងផែនដីត្រូវកន្លងផុតទៅ ។

២៥ ១*ក* អេសាយ ២៤:៦;
១ នីហ្វៃ ២២:១៥;
៣ នីហ្វៃ ២៤:២;
គ. និង ស. ២៩:៩;
៦៤:២៣–២៤; ១៣៣:៦៤;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៣៧.
ស.ប. ផែនដី — ការ
សំអាតផែនដី.
ខ ២ នីហ្វៃ ២០:៣៣.
ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
២ *ក* អេធើរ ៩:២២.
ខ គ. និង ស. ៤៥:៥៨.
គ អេម៉ុស ៦:៤; ១ នីហ្វៃ ២២:២៤.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:១២.
៤ *ក* និក្ខ. ៣:១–៦.
៥ *ក* ២ ពង្សាវ. ២:១–២;
គ. និង ស. ២:១; ១១០:១៣–១៦;
១២៨:១៧–១៨.
ស.ប. អេលីយ៉ា; សេចក្ដីសង្គ្រោះសំរាប់មនុស្សស្លាប់;
ភ្ជាប់, ការភ្ជាប់.
ខ ស.ប. ការយាងមកលើកទីពីរនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
៦ *ក* គ. និង ស. ២:២.

២៦ ២*ក* ក.ន. គម្ពីរម៉ាឡាគី ជំពូកទី ៣ និង ៤ ដែលបានស្រង់នៅក្នុងគម្ពីរនីហ្វៃ ទី ៣ ជំពូកទី ២៤ និង ២៥.
៣ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — សិរីល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ អេម៉ុស ៩:១៣;
២ ពេត្រុស ៣:១០, ១២;
មរមន ៩:២.
ស.ប. ផែនដី — ការ
សំអាតផែនដី; ពិភពលោក —
ចុងបំផុតនៃផែនដី.
គ មរមន ៥:២៣.

៤ ហើយគឺដល់ថ្ងៃដ៏មហិមា និងចុងក្រោយបង្អស់ គ្រាដែលគ្រប់ទាំងប្រជាជន និងគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស និងគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយ និងគ្រប់ទាំងភាសានឹងឈរនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់ —

៥ បើសិនជាពួកគេល្អ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញ ដល់ជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច; តែបើសិនជាពួកគេអាក្រក់ នោះនឹងបានដំណើររស់ឡើងវិញ នៃការដាក់ទោស; គឺនៅបណ្ដោយគ្នាមួយខាងនេះ ហើយមួយទៀត នៅខាងនោះ ស្របតាមសេចក្ដីមេត្តា ករុណា និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និងបរិសុទ្ធភាព ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គឺទ្រង់នៅមុន ពេលលោកិយនេះចាប់ផ្ដើមម្ល៉េះ ។

៦ ហើយឥឡូវនេះ គេពុំអាចកត់ទុកក្នុងគម្ពីរនេះបានទេ សូម្បីតែមួយភាគរយនៃការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបង្រៀន យ៉ាងពិតប្រាកដដល់ប្រជាជនក៏ដោយ;

៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឯផ្ទាំងនីហ្វៃមាននូវភាគច្រើននៃការណ៍ទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានបង្រៀនប្រជាជន ។

៨ ហើយការណ៍ទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះ គឺជាភាគមួយតូច នៃការណ៍ដែលទ្រង់បានបង្រៀនប្រជាជន; ហើយខ្ញុំសរសេរការណ៍ទាំងនេះទុក ក្នុងគោលបំណងថា ការណ៍ទាំងនេះអាចបាននាំមកឲ្យប្រជាជននេះ ពីពួកសាសន៍ដទៃ តាមពាក្យដែល ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ។

៩ ហើយគ្រាដែលពួកគេបានទទួលការណ៍ទាំងនេះ គឺចាំបាច់ថា គេត្រូវតែមានការណ៍ទាំងនេះមុន ដើម្បីសាកល្បងសេចក្ដីជំនឿ របស់គេ ហើយប្រសិនបើពួកគេជឿនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះការណ៍ដែលធំលើសលប់ទៅទៀត នឹងត្រូវបានសម្ដែងដល់ពួកគេ ។

១០ តែប្រសិនបើពួកគេពុំជឿនូវការណ៍ទាំងនេះទេ នោះការណ៍ដ៏ធំលើសលែងទៅទៀត នឹងពុំត្រូវបានសម្ដែងដល់ពួកគេឡើយ គឺទុកជាការកាត់ទោសដល់គេវិញ ។

១១ មើលចុះ ខ្ញុំបំរុងនឹងសរសេរការណ៍ទាំងនេះ គឺគ្រប់ទាំងការណ៍ដែលបានឆ្លាក់ នៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ហាម ឃាត់ខ្ញុំថា៖ យើងនឹងសាកល្បងសេចក្ដីជំនឿនៃរាស្ត្រយើងវិញ ។

១២ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមរមន សរសេរនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន សូមបញ្ចប់នូវការនិយាយរបស់ខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្ដើមសរសេរនូវអ្វីៗ ដែលព្រះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំវិញ ។

១៣ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្រៀនដល់ប្រជាជនជាពិតប្រាកដគឺអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ; ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេជាញឹកញយ ហើយបានកាច់នំបុ័ងជាញឹកញយ ហើយប្រទានពរដល់នំបុ័ង ហើយប្រទានឲ្យទៅពួកគេ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានបង្រៀន ហើយធ្វើការងារបំរើដល់ពួកកូនក្មេងនៃហ្វូងមនុស្ស ដែលបានរៀបរាប់ មកនេះ ហើយទ្រង់បានស្រាយអណ្ដាតវា ដើម្បីឲ្យវានិយាយប្រាប់ពួកឪពុកវា នូវការណ៍ដ៏ធំ និងអស្ចារ្យធំជាងការណ៍ដែលទ្រង់បាន ប្រាប់ដល់ប្រជាជនទៀត ហើយទ្រង់បានស្រាយ អណ្ដាតវា ដើម្បីឲ្យវាអាចនិយាយបាន ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីទ្រង់បានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ — គឺលើកទីពីរ ដែលទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គ ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយបានទៅជួបនឹងព្រះវរបិតា គឺបន្ទាប់ពីបានប្រោសឲ្យអស់អ្នកឈឺ និងអ្នកពិការបានជា និងបើកភ្នែកអ្នកខ្វាក់ និងបើក ត្រចៀកអ្នកថ្លង់ ព្រមទាំងបានព្យាបាលរោគាសព្វសារពើ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយបានប្រោសបុរសម្នាក់ពីស្លាប់ និងបានបង្ហាញនូវ ព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយក៏បានយាងឡើងទៅជួបព្រះវរបិតា —

១៦ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដល់ស្អែកឡើងនោះហ្វូងមនុស្សបានមកប្រមូលផ្ដុំគ្នា ហើយពួកគេបានឃើញ

៤ *ក* ហោលេ. ១២:២៥; ៣ នីហ្វៃ ២៨:៣១.
ខ ម៉ូសាយ ១៦:១០–១១. ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
៥ *ក* ដានី. ១២:២; យ៉ូហាន ៥:២៩.
ខ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
គ អេធើរ ៣:១៤. ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់នៅមុនផែនដី.
៦ *ក* យ៉ូហាន ២១:២៥; ៣ នីហ្វៃ ៥:៨.
៧ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:៥–៦.
៩ *ក* អេធើរ ៤:៤–១០.
១០ *ក* អាលម៉ា ១២:៩–១១.
១១ *ក* អេធើរ ១២:៦.
១៣ *ក* យ៉ូហាន ២១:១៤.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២០:៣–៩. ស.ប. បុណ្យរំលឹក.
១៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៧:១១–១២.
ខ អាលម៉ា ៣២:២៣; ៣ នីហ្វៃ ២៦:១៦.
១៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៧:៩. ស.ប. ប្រោស, ការប្រោស; អព្ភូតហេតុ.

ហើយបានឮ ពួកកូនក្មេងទាំងនេះ; មែនហើយ ទាំង[ក]ទារកក៏បាន
បើកមាត់និយាយការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ; តែការណ៍ទាំង
ឡាយដែលពួកកូនក្មេង បាននិយាយនោះ ត្រូវបានហាមឃាត់
មិនឲ្យអ្នកណាសរសេរទុកឡើយ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]ពួកសិស្សដែល
ព្រះយេស៊ូវបានរើសទាំងនោះ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក បាន
ចាប់ផ្ដើមធ្វើ [ខ]បុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបង្រៀនអស់អ្នកណា ដែល
បានមករកពួកគេ; ហើយអស់អ្នកណា ដែលបានទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ដោយនូវ ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ក៏តែងតែបាន
ពោរពេញ ទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
១៨ ហើយពួកគេជាច្រើននាក់ បានឃើញ ហើយបានឮការណ៍
ទាំងឡាយ ដែលពុំអាចប្រាប់បានឡើយ គឺ[ក]មិនត្រូវច្បាប់កត់ទុកទេ ។
១៩ ហើយពួកគេបានបង្រៀន ហើយបានធ្វើការងារបំរើ
គ្នាទៅវិញទៅមក; ហើយពួកគេមានរបស់របរ[ក]ទាំងអស់រួមគ្នា [ខ]ទូទៅ
ក្នុងចំណោមពួកគេ គឺមនុស្សម្នាក់ៗទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមក
ដោយសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើការ
ទាំងអស់ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកគេ ។
២១ ហើយពួកអ្នកដែលបានទទួល[ក]បុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះបានហៅថា សាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទ ៕

ជំពូកទី ២៧

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាពួកគេឲ្យហៅសាសនាចក្រតាមព្រះនាមរបស់ទ្រង់ — បេសកកម្ម និងការបូជាដ៏ធួនរបស់ទ្រង់ បង្កើតជា ដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ — មនុស្សត្រូវបានបញ្ជាឲ្យប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ — ពួកគេនឹងបានទៅដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤–៣៥ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលពួកសិស្សនៃ
ព្រះយេស៊ូវកំពុងតែចេញដំណើរ ហើយផ្សាយនូវការណ៍ទាំងឡាយ
ដែលពួកគេបានឮ ហើយបានឃើញ ហើយព្រមទាំងបានធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវផង នោះហេតុការណ៍
បាន កើតឡើងថា ពួកសិស្ស[ក]បានរួមគ្នាអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង
[ខ]ហើយបានតមអាហារ ។
២ ហើយព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់[ក]បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេទៀត
ត្បិតពួកគេកំពុងតែអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់;
ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកឈរនៅកណ្ដាលពួកគេ ហើយ
មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យយើងប្រទានអ្វី
ដល់អ្នក ?
៣ ហើយពួកគេបានទូលទ្រង់ថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំ
សូមឲ្យព្រះអង្គប្រាប់យើងខ្ញុំនូវឈ្មោះ ដែលយើងខ្ញុំនឹងហៅសាសនា
ចក្រ នេះ ត្បិតមានការប្រកែកគ្នា នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន
អំពីរឿងនេះ ។
៤ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ប្រាកដមែន
យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនរអ៊ូរទាំ
ហើយប្រកែកគ្នា ដោយសារតែរឿងនេះ ?
៥ តើពួកគេពុំបានអានបទគម្ពីរទាំងឡាយ ដែលបានចែងថា
អ្នករាល់គ្នាត្រូវយក[ក]ព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទដាក់លើខ្លួន ដែលជានាមយើង
ទេឬ ? ត្បិតដោយនាមនេះហើយដែលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាន
ហៅនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់;
៦ ហើយអស់អ្នកណាដែលដាក់នាមយើងលើខ្លួន ហើយ
[ក]កាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត អ្នកនោះហើយនឹងបានសង្គ្រោះ
នៅថ្ងៃ ចុងក្រោយបង្អស់ ។
៧ ដូច្នេះ សូម្បីជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ នោះអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវធ្វើ ដោយនូវនាមយើង; ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវហៅសាសនា
ចក្រ តាមនាមយើង; ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវអំពាវនាវដល់
ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង ប្រយោជន៍ឲ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់
សាសនាចក្រ ដោយយល់ដល់យើង ។

---

១៦ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២៥.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៩:៤–១៣.
ខ ៤ នីហ្វៃ ១:១.
១៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៦:១១.
១៩ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:៣.
ខ ស.ប. ថ្វាយ, ក្រិត្យវិន័យ នៃការថ្វាយ.
២១ *ក* ម៉ូសាយ ១៨:១៧.
ស.ប. សាសនាចក្រនៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ.
២៧ ១*ក* គ. និង ស. ២៩:៦.
ខ អាលម៉ា ៦:៦.
ស.ប. តម, តំណម.
២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៦:១៣.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្រោយពីសុគត.
៥ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការយកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មកដាក់លើខ្លួនយើង.
៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៥:៩.

៨ ហើយតើនេះជា[ក]សាសនា[ខ]ចក្ររបស់យើងដូចម្ដេចកើត លើកលែងតែហៅតាមនាមយើង ? ត្បិតបើសិនជាសាសនាចក្រនេះ ហៅតាមឈ្មោះលោកម៉ូសេ នោះជាសាសនាចក្ររបស់លោកម៉ូសេហើយ; ឬបើសិនជាសាសនាចក្រនេះហៅតាមឈ្មោះរបស់ បុរសណាម្នាក់ នោះជាសាសនាចក្ររបស់បុរសនោះហើយ; តែបើសិនជាសាសនាចក្រនេះហៅតាមនាមយើង នោះទើបជា សាសនាចក្ររបស់យើង ប្រសិនបើគេបានសង់លើដំណឹងល្អរបស់យើង ។

៩ យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានសង់លើដំណឹងល្អរបស់យើង; ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវហៅនូវអ្វីៗក៏ដោយ ដែលអ្នកធ្វើ តាមនាមយើង; ដូច្នេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាអំពាវនាវដល់ព្រះវរបិតា សំរាប់សាសនាចក្រនេះ ប្រសិនបើដោយនូវនាម យើង នោះព្រះវរបិតានឹងឮអ្នករាល់គ្នា ។

១០ ហើយប្រសិនបើសាសនាចក្របានសង់លើដំណឹងល្អរបស់យើងមែន នោះព្រះវរបិតា ទ្រង់នឹងបង្ហាញនូវកិច្ចការទាំងឡាយ របស់ទ្រង់ នៅក្នុងសាសនាចក្រ ។

១១ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើពុំបានសង់លើដំណឹងល្អរបស់យើងទេ ហើយបានសង់លើកិច្ចការទាំងឡាយរបស់មនុស្ស ឬក៏លើកិច្ចការទាំង ឡាយរបស់អារក្សវិញ នោះយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គេនឹងបានសេចក្ដីអំណរនៅក្នុងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ មួយរដូវ តែប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនយូរមិនឆាប់ ទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ ហើយពួកគេត្រូវ[ក]កាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង ហើយដល់ពេលនោះ គឺគ្មានការត្រឡប់មកវិញឡើយ ។

១២ ត្បិតកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ពួកគេ [ក]នឹងទៅតាមពួកគេ ត្បិតដោយសារតែកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេនេះហើយបានជាពួកគេ ត្រូវកាប់រំលំចោល; ដូច្នេះ ចូរចងចាំនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែលយើងបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាចុះ ។

១៣ មើលចុះ យើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានូវ[ក]ដំណឹងល្អរបស់យើង ហើយនេះគឺជាដំណឹងល្អ ដែលយើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា — គឺយើងបានមកឯលោកិយនេះ ដើម្បីធ្វើតាម[ខ]ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់យើង ពីព្រោះព្រះវរបិតារបស់យើងទ្រង់បានចាត់ឲ្យយើងមក ។

១៤ ហើយព្រះវរបិតាយើង ទ្រង់បានចាត់ឲ្យយើងមក ដើម្បីឲ្យយើងអាចត្រូវបាន[ក]លើកឡើងលើឈើឆ្កាង; ហើយបន្ទាប់ពីយើងត្រូវ បានលើកឡើងលើឈើឆ្កាង គឺប្រយោជន៍ឲ្យយើងអាច[ខ]ទាញនាំគ្រប់មនុស្សទាំងអស់ ឲ្យមករកយើង ហើយដូចជាយើងត្រូវបានលើក ឡើងលើឈើឆ្កាង ដោយមនុស្សលោកយ៉ាងណា នោះមនុស្សលោកក៏នឹងត្រូវបានលើកឡើង ដោយ[គ]ព្រះវរបិតាយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បី ឲ្យឈរចំពោះយើង ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់ —

១៥ ហើយដោយហេតុនេះ ទើបយើងត្រូវបាន[ក]លើកឡើង; ហេតុដូច្នេះហើយ ស្របតាមព្រះចេស្ដានៃព្រះវរបិតា នោះយើងនឹងទាញ នាំគ្រប់មនុស្សទាំងអស់ឲ្យមករកយើង ប្រយោជន៍ឲ្យគេអាចបានទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់គេ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែល[ក]ប្រែចិត្ត ហើយ[ខ]ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង នោះត្រូវបាន ពោរពេញ ហើយបើអ្នកនោះ[គ]កាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត មើលចុះ យើងនឹងចាត់អ្នកនោះទុកថាជាឥតទោសនៅចំពោះព្រះវរបិតា យើង នៅក្នុងថ្ងៃដែលយើងនឹងឈរជំនុំជំរះមនុស្សលោក ។

១៧ ហើយអ្នកណាដែលមិនកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុតទេ អ្នកនោះក៏នឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង គឺជាកន្លែងដែលគេពុំអាចត្រឡប់មកវិញបានឡើយ ពីព្រោះមកពី[ក]សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះវរបិតា ។

១៨ នេះហើយគឺជាពាក្យដែលទ្រង់បានប្រទានដល់កូនចៅមនុស្ស ។ ហើយដោយហេតុនេះ ទ្រង់បានបំពេញពាក្យទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បានប្រទានមក ហើយទ្រង់ពុំកុហកទេ តែបំពេញគ្រប់ទាំងពាក្យរបស់ទ្រង់វិញ ។

៨ *ក* គ. និង ស. ១១៥:៤.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — សិរសានៃសាសនាចក្រ.
១១ *ក* អាលម៉ា ៥:៥២.
១២ *ក* វិវរ. ១៤:១៣; គ. និង ស. ៥៩:២.
១៣ *ក* គ. និង ស. ៧៦:៤០–៤២. ស.ប. ដំណឹងល្អ.
ខ យ៉ូហាន ៦:៣៨–៣៩.
១៤ *ក* ១ នីហ្វៃ ១១:៣២–៣៣; ម៉ូសេ ៧:៥៥.
ខ យ៉ូហាន ៦:៤៤; ២ នីហ្វៃ ៩:៥; គ. និង ស. ២៧:១៨.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម.
១៥ *ក* ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
១៦ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
ខ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
គ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧. ស.ប. កាន់ខ្ជាប់.
១៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.

១៩ ហើយ[ក]គ្មានអ្វីដែលពុំស្អាតណាអាចចូលទៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់បានឡើយ; ដូច្នេះ គ្មានអ្នកណាអាចចូលទៅក្នុង[ខ]ទីសំរាករបស់ទ្រង់ បានទេ លើកលែងតែអ្នកនោះ [គ]បានលាងសំលៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ដោយនូវលោហិតរបស់យើង ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ និងការប្រែចិត្តពីគ្រប់ទាំងអំពើបាបរបស់គេ និងការស្មោះត្រង់របស់គេ រហូតដល់ទីបំផុត ។

២០ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាបញ្ញត្តិថា៖ ចូរ[ក]ប្រែចិត្តចុះ ឱអ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ហើយចូរមករកយើង ហើយទទួល[ខ]បុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើងចុះ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាច[គ]បានញែកចេញបរិសុទ្ធ ដោយការទទួលនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រយោជន៍ឲ្យ អ្នករាល់គ្នា អាចឈរដោយ[ឃ]គ្មានទោសនៅចំពោះយើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។

២១ ប្រាកដមែន យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នេះហើយជាដំណឹងល្អរបស់យើង; ហើយអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើ នៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់យើង; ត្បិតកិច្ចការទាំងឡាយដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើងធ្វើយ៉ាងណា នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើយ៉ាងនោះដែរ; ត្បិតអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញយើងធ្វើយ៉ាងណា នោះអ្នកត្រូវធ្វើតាមយ៉ាងនោះដែរ ។

២២ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើនូវការណ៍ទាំងនេះ មានពរដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានលើក ឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។

២៣ ចូរកត់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ ហើយបានឮទុកចុះ លើកលែងតែការណ៍ណាដែលបាន[ក]ហាមឃាត់ ។

២៤ ចូរកត់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ប្រជាជននេះទុកចុះ ដែលនឹងមានដូចដែលបានកត់ទុក នូវកិច្ចការដែលបានកន្លងផុតមកហើយដែរ ។

២៥ ត្បិតមើលចុះ ចេញពីគម្ពីរទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុក ហើយដែលនឹងបានសរសេរទុក នោះប្រជាជននេះនឹងបានទទួល [ក]ការជំនុំជំរះ ត្បិតដោយសារគម្ពីរទាំងនេះហើយដែល[ខ]កិច្ចការទាំងឡាយ របស់គេនឹងបានមនុស្សលោកស្គាល់ ។

២៦ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបាន[ក]កត់ទុក ដោយព្រះវរបិតា; ហេតុដូច្នេះហើយ ចេញពីគម្ពីរទាំងឡាយដែលនឹងបាន សរសេរទុក នោះមនុស្សលោកនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះ ។

២៧ ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា [ក]អ្នករាល់គ្នានឹងទៅជាចៅក្រមជំនុំជំរះប្រជាជននេះ ស្របតាមសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដែលយើងនឹងប្រទាន ដល់អ្នក ដែលត្រឹមត្រូវ ។ ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាគួរធ្វើជា[ខ]មនុស្សបែបណាទៅ ? យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ត្រូវឲ្យបាន[គ]ដូចជា យើង ។

២៨ ហើយឥឡូវនេះ យើង[ក]ទៅឯព្រះវរបិតា ។ ហើយយើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្វីក៏ដោយដែលអ្នករាល់គ្នាសូមដល់ព្រះ វរបិតា ដោយនូវនាមយើង នោះនឹងបានប្រទានដល់អ្នក ។

២៩ ដូច្នេះ ចូរ[ក]សូម ហើយអ្នកនឹងបានទទួល; ចូរគោះ នោះតែងនឹងបើកឲ្យអ្នក; ត្បិតអ្នកណាដែលសូម នោះនឹងបានទទួល; រីឯអ្នក ណាដែលគោះ នោះតែងនឹងបើកឲ្យអ្នកនោះ ។

៣០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ សេចក្ដីអំណររបស់យើងធំណាស់ គឺពេញទំហឹង ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា និងតំណនេះផង; មែន ហើយ ព្រមទាំងព្រះវរបិតាក៏ទ្រង់មានសេចក្ដីអំណរ ហើយគ្រប់ទាំងពួកទេវតាបរិសុទ្ធផង ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា និងតំណនេះ; ត្បិត[ក]គ្មាននរណាម្នាក់បានវង្វេងបាត់ឡើយ ។

៣១ មើលចុះ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់; [ខ]ត្បិតយើងមានន័យដល់ពួក[ក]អ្នកដែលឥឡូវនេះ រស់នៅក្នុងតំណនេះ; ហើយគ្មាន

១៩ ក អាលម៉ា ១១:៣៧.
ខ គ. និង ស. ៨៤:២៤. ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
គ វិវ. ១:៥; ៧:១៤; អាលម៉ា ៥:២១, ២៧; ១៣:១១–១៣.
២០ ក អេធើរ ៤:១៨.
ខ ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — ការចាំបាច់.
គ ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
ឃ គ. និង ស. ៤:២.
២៣ ក ៣ នីហ្វៃ ២៦:១៦.
២៥ ក ២ នីហ្វៃ ៣៣:១០–១៥; ព. នៃ ម. ១:១១.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៥:៣២–៣៣.
២៦ ក ៣ នីហ្វៃ ២៤:១៦. ស.ប. សៀវភៅជីវិត.
២៧ ក ១ នីហ្វៃ ១២:៩–១០; មរមន ៣:១៩.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ជំរាប់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
គ ម៉ាថាយ ៥:៤៨; ៣ នីហ្វៃ ១២:៤៨.
២៨ ក យ៉ូហាន ២០:១៧.
២៩ ក ម៉ាថាយ ៧:៧; ៣ នីហ្វៃ ១៤:៧.
៣០ ក យ៉ូហាន ១៧:១២.
៣១ ក ៣ នីហ្វៃ ៩:១១–១៣; ១០:១២.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៨:២៣.

នរណា ម្នាក់បានវង្វេងបាត់ឡើយ; ហើយដោយសារពួក
គេនេះហើយដែលយើងមានសេចក្ដីអំណរដ៏ពោរពេញ ។
៣២ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងមានសេចក្ដីព្រួយបារម្ភ ពីព្រោះ
តែតំណទីបួន ពីតំណនេះទៅ ត្បិតពួកគេនឹងត្រូវចាប់ខ្លួននាំយក
ទៅឃុំឃាំង ដោយកូននៃអន្តរធាន; ត្បិតពួកគេនឹងលក់យើង
ដើម្បីយកប្រាក់ និងមាស និងដើម្បីអ្វីៗដែលកន្លាតអាច
កាត់បំផ្លាញ និងអ្វីៗដែលចោរ អាចចោះទម្លុះប្លន់បាន ។
ហើយនៅថ្ងៃនោះ យើងនឹងមករកពួកគេ ទាំងបង្វិលកិច្ចការ
របស់គេ មកស្រោចលើក្បាលរបស់ពួកគេវិញ ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានបញ្ចប់ព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅ
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាចូលតាមទ្វារចង្អៀតចុះ;
ត្បិតទ្វារចង្អៀត និងផ្លូវតូច នាំទៅឯជីវិត ហើយមានមនុស្ស
តិចណាស់ ដែលរកផ្លូវនោះឃើញ; ប៉ុន្តែទ្វារធំ និងផ្លូវទូលាយ
នាំទៅឯសេចក្ដីស្លាប់ ក៏មានមនុស្សជាច្រើន ដែល
ដើរតាមផ្លូវនោះ រហូតដល់ពេល យប់មកដល់ នោះគ្មាន
នរណាអាចធ្វើការបានឡើយ ៕

ជំពូកទី ២៨

ពួកសិស្សប្រាំបួនក្នុងដប់ពីរនាក់ ប៉ងប្រាថ្នា ហើយបានសន្យាថា នឹងបានគ្រងមរតក នៅក្នុងនគរព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលពួកគេស្លាប់ទៅ — ពួកសាសន៍នីហ្វៃទាំងបីនាក់ប៉ងប្រាថ្នា ហើយបានប្រទាននូវអំណាចឲ្យឈ្នះលើសេចក្ដីស្លាប់ ដើម្បីរស់នៅលើផែនដី រហូតដល់ពេល ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមកវិញទៀត — ពួកគេបានប្រែរូប ហើយឃើញកិច្ចការទាំងឡាយ ដែលពុំត្រូវច្បាប់នឹងប្រាប់បានឡើយ ហើយឥឡូវ ពួកគេកំពុងធ្វើការងារបំរើ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោក ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤–៣៥ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់ បានប្រាប់ពួកសិស្សរបស់
ទ្រង់ ម្ដងម្នាក់ៗថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាអ្វីពីយើង
បន្ទាប់ពីយើងទៅជួបព្រះវរបិតាវិញ ?
២ ហើយពួកគេទាំងអស់ លើកលែងតែបីនាក់បានទូលថា៖
យើងខ្ញុំសូមប្រាថ្នាថា បន្ទាប់ពីយើងខ្ញុំបានរស់នៅ អស់អាយុ
មនុស្សហើយ ហើយបានសំរេចការងារបំរើ ដែល
ព្រះអង្គប្រគល់ដល់យើងខ្ញុំហើយ នោះសូមឲ្យយើងខ្ញុំ អាចបាន
ទៅឯនគររបស់ព្រះអង្គយ៉ាងឆាប់ រហ័ស ។
៣ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ មានពរហើយ អ្នក
រាល់គ្នា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នាសូមការណ៍នេះពីយើង; ដូច្នេះ
បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាមានអាយុ៧២ឆ្នាំហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង
បានមកឯយើង នៅឯនគរយើង; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបាន
សំរាកនៅ ជាមួយនឹងយើង ។
៤ កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេហើយ នោះទ្រង់
បែរទៅរកពួកសិស្សបីនាក់ទៀត ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅពួក
គេថា៖ តើអ្នករាល់ គ្នាមានបំណងចង់ឲ្យយើងគួរធ្វើអ្វីដល់
អ្នក ពេលយើងទៅជួបព្រះវរបិតាវិញ?
៥ ហើយពួកគេព្រួយនៅក្នុងចិត្ត ដោយពុំហ៊ានទូលប្រាប់ព្រះអង្គ
នូវអ្វីដែលគេប្រាថ្នា ។
៦ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ មើលចុះ យើង
ដឹងគំនិតរបស់អ្នកហើយ គឺអ្នករាល់គ្នាចង់បានការដែលយ៉ូហាន
គឺជាទី ស្រឡាញ់របស់យើង ចង់បានពីយើង កាលដែលបាននៅជា
មួយនឹងយើង ក្នុងការងារបំរើរបស់យើង គឺមុនពេលយើងត្រូវ
ពួកសាសន៍ យូដាលើកឡើងលើឈើឆ្កាង ។
៧ ដូច្នេះ មានពរដល់អ្នករាល់គ្នាជាងនេះទៅទៀត ត្បិតអ្នក
រាល់គ្នានឹងពុំត្រូវភ្លក់សេចក្ដីស្លាប់ឡើយ; ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹង
រស់នៅ ដើម្បីមើលឃើញគ្រប់ទាំងកិច្ចការ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់
នឹងធ្វើចំពោះកូនចៅមនុស្ស រហូតដល់អ្វីៗទាំងអស់ នឹងបាន
បំពេញតាម ព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា គឺកាលយើងនឹងយាង
មក នៅក្នុងសិរីល្អរបស់យើង ដោយអំណាចនៃស្ថានសួគ៌ ។
៨ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងពុំរងទុក្ខនូវការឈឺចាប់ នៃសេច
ក្ដីស្លាប់ឡើយ; ប៉ុន្តែកាលយើងយាងមក នៅក្នុងសិរីល្អរបស់យើង

៣១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
៣២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៩–១០;
អាលម៉ា ៤៥:១០, ១២.
ខ ម៉ាថាយ ៦:១៩–២១;
៣ នីហ្វៃ ១៣:១៩–២១.
៣៣ *ក* ម៉ាថាយ ៧:១៣–១៤;
៣ នីហ្វៃ ១៤:១៣–១៤;
គ. និង ស. ២២:១–៤.
២៨ ៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
៦ *ក* អេម៉ុស ៤:១៣;
អាលម៉ា ១៨:៣២.
ខ យ៉ូហាន ២១:២១–២៣;
គ. និង ស. ៧:១–៤.
៧ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:១៤;
មរមន ៨:១០–១១;
អេធើរ ១២:១៧.
ខ ស.ប. ពួកអ្នកដែលបានផ្លាស់ប្រែរូប.
គ ៣ នីហ្វៃ ២០:២២.

នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងបានផ្លាស់ពី[ក]ភាពរមែងស្លាប់ ទៅ[ខ]អមតភាព
តែក្នុងមួយពព្រិចភ្នែក; ហើយនៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹង
បានពរ នៅក្នុង នគរនៃព្រះវរបិតាយើង ។
៩ ហើយម្យ៉ាងទៀត អ្នករាល់គ្នានឹងពុំឈឺចាប់សោះ នៅពេល
អ្នករាល់គ្នារស់នៅក្នុងសាច់ឈាម ឬព្រួយបារម្ភឡើយ លើកលែង
តែចំពោះអំពើបាបទាំងឡាយ នៃមនុស្សលោកប៉ុណ្ណោះ; ហើយយើង
នឹងធ្វើគ្រប់ការណ៍ទាំងនេះ ពីព្រោះមកពីអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នា
បាន ប្រាថ្នាពីយើង ត្បិតអ្នករាល់គ្នាប្រាថ្នា[ក]ចង់នាំព្រលឹងមនុស្ស
មករកយើង នៅពេលពិភពលោកឈរនៅ ។
១០ ហើយដោយហេតុនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសេចក្ដីអំណរ
[ក]ដ៏ពោរពេញ; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយនៅក្នុងនគរនៃព្រះវរបិតា
យើង; មែនហើយ សេចក្ដីអំណរនៃអ្នករាល់គ្នានឹងបានពោរពេញ
ដូចជាព្រះវរបិតាទ្រង់បានប្រទានសេចក្ដីអំណរដ៏ពោរពេញ ដល់យើង
យ៉ាងនោះដែរ; ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបានទៅដូចជាយើង
ហើយយើងបានទៅដូចជាព្រះវរបិតា; ហើយព្រះវរបិតា
និងយើង [ខ]គឺតែមួយ ។
១១ ហើយ[ក]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះវរបិតា និង
អំពីយើង; ហើយព្រះវរបិតា ទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដល់កូនចៅ មនុស្ស ដោយសារយើង ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះចប់ហើយ នោះទ្រង់ពាល់ពួកគេគ្រប់
គ្នា ដោយព្រះអង្គុលីរបស់ទ្រង់ លើកលែងតែអ្នកទាំងបី ដែល
នឹងនៅលើផែនដី រួចហើយ ទ្រង់ក៏យាងចេញទៅ ។
១៣ ហើយមើលន៏ ផ្ទៃមេឃក៏បើកចំហ ហើយពួកគេត្រូវបាន
[ក]នាំឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ ហើយបានឃើញ ហើយបានឮការណ៍
ទាំង ឡាយ ដែលពុំអាចប្រាប់បានឡើយ ។
១៤ គឺបាន[ក]ហាមមិនឲ្យពួកគេនិយាយ ឬក៏ឲ្យអំណាចដល់ពួក
គេ ដើម្បីគេអាចប្រាប់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលគេបានឃើញ
ហើយបាន ឮនោះឡើយ ។
១៥ ហើយទោះពួកគេនៅក្នុងរូបកាយ ឬក៏នៅក្រៅរូបកាយក្ដី
នោះពួកគេពុំអាចប្រាប់បានទេ; ត្បិតមើលទៅហាក់ដូចជាពួកគេ
មាន [ក]ការប្រែរូប ដែលពួកគេបានប្រែពីរូបកាយខាងសាច់ឈាម
នេះ ទៅក្នុងស្ថានភាពអមតមួយ ដែលបណ្ដាលឲ្យពួកគេ
អាចឃើញការណ៍ ទាំងឡាយនៃព្រះបាន ។
១៦ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ធ្វើការងារបំរើនៅលើផ្ទៃផែនដីទៀត; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គង់តែពួកគេ ពុំបានធ្វើការងារបំរើពីការណ៍ទាំងឡាយ ដែល
គេបានឮ ហើយបានឃើញនោះទេ ពីព្រោះមកពីបញ្ញត្តិដែលបាន
ប្រទានដល់គេ នៅលើ ស្ថានសួគ៌ ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ ទោះជាពួកគេនៅភាពរមែងស្លាប់
ឬអមតភាព ចាប់ពីថ្ងៃនៃការប្រែរូប នោះខ្ញុំពុំដឹងទេ;
១៨ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា គឺស្របតាមបញ្ជីដែលបានឲ្យ
មក — នោះពួកគេបានចេញទៅលើផ្ទៃផែនដី ហើយបាន
ធ្វើការងារ បំរើដល់ប្រជាជនទាំងអស់ បានបង្រួបបង្រួមឲ្យចូល
ក្នុងសាសនាចក្រ នូវអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ពាក្យផ្សាយ
របស់គេ; បានធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេ ហើយអស់អ្នកណា
ដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ។
១៩ ហើយពួកគេត្រូវគេចាប់ដាក់[ក]គុក ដោយពួកអ្នកដែល
ពុំនៅក្នុងសាសនាចក្រ ។ ប៉ុន្តែគុកទាំងឡាយពុំអាចឃុំពួក
គេទុកបានទេ ត្បិតត្រូវបែកចេញជាពីរ ។
២០ ហើយពួកគេត្រូវបោះចោលទៅក្នុងដី; ប៉ុន្តែពួកគេបាន
វាយដីដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ដរាប
ដល់ពួកគេ បានរួច[ក]ផុតពីជំរៅដីមក ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់;
ដូច្នេះហើយ គេពុំអាចជីករណ្ដៅជ្រៅគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីដាក់អ្នក
ទាំងនេះបានទេ ។
២១ ពួកគេត្រូវបោះចោលទៅ[ក]ក្នុងឡភ្លើងបីដង តែពុំមាន
គ្រោះថ្នាក់អ្វីឡើយ ។
២២ ហើយពួកគេត្រូវបោះចោលទៅ[ក]ក្នុងរូងសត្វសាហាវពីរដង;
ហើយមើលចុះ ពួកគេបានលេងជាមួយនឹងសត្វទាំងនោះ ដូចជា

៨ ក ៣ នីហ្វៃ ២៨:៣៦–៤០.
ស.ប. ដែលរមែងស្លាប់, ភាពដែលរមែងស្លាប់.
ខ ស.ប. អមតៈ, អមតភាព.
៩ ក ភីលីព ១:២៣–២៤;
គ. និង ស. ៧:៥–៦.
១០ ក គ. និង ស. ៨៤:៣៦–៣៨.
ខ យ៉ូហាន ១៧:២០–២៣.
១១ ក ២ នីហ្វៃ ៣១:១៧–២១;
៣ នីហ្វៃ ១១:៣២.
១៣ ក ២ កូរិន. ១២:២–៤.
១៤ ក គ. និង ស. ៧៦:១១៤–១១៦.
១៥ ក ម៉ូសេ ១:១១.
ស.ប. ការប្រែរូប.
១៩ ក កិច្ចការ ១៦:២៦;
អាលម៉ា ១៤:២៦–២៨.
២០ ក មរមន ៨:២៤.
២១ ក ដានី. ៣:២២–២៧;
៤ នីហ្វៃ ១:៣២.
២២ ក ដានី. ៦:១៦–២៣;
៤ នីហ្វៃ ១:៣៣.

កូនក្មេងលេងជាមួយនឹងកូនចៀមដែលនៅបោដោះ ដោយពុំមាន
គ្រោះថ្នាក់អ្វីសោះ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយហេតុនេះ
ទើបពួកគេបានដើរទៅសព្វក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ហើយបាន
ផ្សាយ [ក]ដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ដល់គ្រប់ប្រជាជននៅលើផ្ទៃផែនដី;
ហើយពួកគេបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយចូលរួមក្នុង
សាសនាចក្រ នៃព្រះគ្រីស្ទ ម្ល៉ោះហើយ ប្រជាជននៅក្នុងតំណ
[ខ]នោះ បានទទួលពរ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវមែន ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន សូមបញ្ចប់នូវការនិយាយ
អំពីការណ៍ទាំងនេះមួយរយៈសិនចុះ ។
២៥ មើលចុះ ខ្ញុំបំរុងតែនឹងកត់[ក]ឈ្មោះពួកអ្នកដែលពុំត្រូវ
ភ្លក់សេចក្ដីស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានហាមឃាត់ខ្ញុំ; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំពុំកត់ឈ្មោះពួកគេទេ ត្បិតពួកគេត្រូវបាន
លាក់ពីមនុស្សលោក ។
២៦ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេ ហើយពួកគេបាន
ធ្វើការងារបំរើដល់ខ្ញុំ ។
២៧ ហើយមើលចុះ ពួកគេនឹងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍
ដទៃ តែពួកសាសន៍ដទៃនឹងពុំស្គាល់ពួកគេឡើយ ។
២៨ ហើយពួកគេនឹងនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដាដែរ
តែពួកសាសន៍យូដានឹងពុំស្គាល់ពួកគេឡើយ ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងថា កាលណាព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថាសមនៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ ដែលពួក
គេនឹងធ្វើការ ងារបំរើ ដល់ពូជអំបូរដែល[ក]ខ្ចាត់ព្រាត់ទាំង
អស់នៃអ៊ីស្រាអែល និងដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស
គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំង ប្រជាជន ហើយនឹងនាំព្រលឹងពួកគេ
ជាច្រើនមករកព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឲ្យសេចក្ដីប្រាថ្នារបស់គេបាន
បំពេញ និងដោយសារព្រះចេស្ដានៃ ព្រះ ដែលបរិវត្តដែលនៅ
ក្នុងពួកគេ ។
៣០ ហើយពួកគេហាក់បីដូចជា[ក]ពួកទេវតានៃព្រះ ហើយបើ
សិនជាពួកគេនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះពួកគេអាចបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នក
ណាក៏ដោយ ដែលឃើញថាល្អដល់គេ ។
៣១ ហេតុដូច្នេះហើយ មានកិច្ចការដ៏មហិមា និងដ៏អស្ចារ្យ
ទាំងឡាយដែលពួកគេនឹងបានធ្វើឡើង មុនថ្ងៃ[ក]ដ៏ធំដែលកំពុងតែ
មកដល់ កាលគ្រប់ទាំងមនុស្សត្រូវឈរយ៉ាងពិតប្រាកដ
ចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ;
៣២ មែនហើយ សូម្បីតែនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ដទៃ
ក៏នឹងមានកិច្ចការមួយ[ក]ដ៏មហិមា និងដ៏អស្ចារ្យ ដែលពួក
គេធ្វើឡើងដែរ នៅមុនថ្ងៃជំនុំជំរះ ។
៣៣ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានគ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ ដែល
ប្រាប់អំពីដំណើររឿងដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង
ដឹងថា ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ការណ៍ទាំងនោះប្រាកដជា
នឹងមកដល់ ។
៣៤ ហើយវេទនាដល់អ្នកណា ដែល[ក]មិន[ខ]ព្រមប្រុង
ស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងដល់ពួកអ្នកដែល
ទ្រង់បានរើស ហើយ ចាត់ឲ្យទៅក្នុងចំណោមពួកគេផង; ត្បិត
អស់អ្នកណាដែលពុំទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ និង
ពាក្យពេចន៍នៃពួកអ្នក ដែលទ្រង់បាន ចាត់ឲ្យទៅនោះ មាន
ន័យថា ពុំទទួលទ្រង់សោះ; ដូច្នេះហើយ ទ្រង់នឹងពុំទទួលពួកគេ
នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ដែរ ។
៣៥ ហើយបើសិនជាពួកគេពុំបានកើតមកទេ នោះទុកជាការ
ប្រសើរជាង ។ ត្បិតតើអ្នករាល់គ្នាយល់ថា អ្នករាល់គ្នាអាចកំចាត់
សេចក្ដីយុត្តិធម៌នៃព្រះដែលត្រូវជំទាស់ ដែលត្រូវមនុស្ស
[ក]ជាន់ឈ្លីនៅក្រោមជើង ដើម្បីឲ្យមានសេចក្ដីសង្គ្រោះកើតឡើងបានឬ?
៣៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ នៅពេលខ្ញុំនិយាយអំពីពួកអ្នក
ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរើស មែនហើយ គឺមានបីនាក់ ដែល
ត្រូវបាន នាំឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ នោះខ្ញុំពុំដឹងជាពួកគេបាន
លាងពីភាពរមែងស្លាប់ ទៅអមតភាពឬអត់ទេ —
៣៧ ប៉ុន្តែមើលចុះ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានសរសេរមក នោះខ្ញុំ
បានសូមសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បានសម្ដែងប្រាប់ដល់ខ្ញុំថា
ចាំបាច់ត្រូវតែមានការផ្លាស់ប្ដូរ ដល់រូបកាយទាំងឡាយរបស់
ពួកគេ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវភ្លក់សេចក្ដីស្លាប់;
៣៨ ដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចភ្លក់សេចក្ដីស្លាប់ នោះមាន
[ក]ការផ្លាស់ប្ដូរមួយ បាននាំមកដល់រូបកាយទាំងឡាយរបស់ពួកគេ

២៣ *ក* ស.ប. ដំណឹងល្អ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៧:៣០–៣១.
២៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៩:៤.
២៩ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការខ្ចាត់ខ្ចាយនៃពួកអ៊ីស្រាអែល; អ៊ីស្រាអែល — ពូជអ៊ីស្រាអែលទាំង១០អំបូរ ដែលបាត់.
៣០ *ក* ស.ប. ពួកទេវតា.
៣១ *ក* ហេលេ. ១២:២៥; ៣ នីហ្វៃ ២៦:៤–៥.
៣២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:១៧.
៣៤ *ក* អេធើរ ៤:៨–១២.
ខ ស.ប. ព្យាការី.
៣៥ *ក* ហេលេ. ១២:២.
៣៨ *ក* ស.ប. ពួកអ្នកដែលបានផ្លាស់ប្រែរូប.

ដើម្បីកុំ ឲ្យពួកគេឈឺចាប់ ឬព្រួយបារម្ភ លើកលែងតែព្រួយបារម្ភជំនួសអំពើបាបទាំងឡាយ នៃមនុស្សលោកប៉ុណ្ណោះ ។

៣៩ ឥឡូវនេះ ការផ្លាស់ប្ដូរនេះ ពុំស្មើរនឹងការផ្លាស់ប្ដូរដែលនឹងកើតឡើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ឡើយ; តែការផ្លាស់ប្ដូរមួយ បានធ្វើឡើងដល់ពួកគេ ដរាបដល់អារក្សសាតាំងពុំអាចមានអំណាចទៅលើពួកគេបាន ដើម្បីកុំឲ្យវាអាច[ក]ល្បួងពួកគេ; ហើយពួកគេត្រូវ [ខ]បានញែកចេញជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងសាច់ឈាម ដែលធ្វើឲ្យពួកគេទៅជា[គ]បរិសុទ្ធ ហើយអំណាចទាំងឡាយនៅលើផែនដី ពុំអាចឃាត់ ឃាំងពួកគេបានឡើយ ។

៤០ ហើយពួកគេស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនេះ រហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងបានទទួលការផ្លាស់ប្ដូរ មួយធំជាងនេះទៅទៀត ហើយនឹងបានទទួល ទៅក្នុងនគរនៃព្រះវរបិតា នឹងពុំចេញមកវិញទៀតឡើយ តែនឹងនៅជាមួយនឹងព្រះ ដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៅលើស្ថានសួគ៌ ៕

ជំពូកទី ២៩

ការចេញមកនៃព្រះគម្ពីរមរមន គឺជាទីសំគាល់មួយដែលថាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមប្រមូលពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយបំពេញ សេចក្ដីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ — ពួកអ្នកដែលបដិសេធវិវរណៈទាំងឡាយ និងអំណោយទានទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នៅថ្ងៃចុង ក្រោយ នោះនឹងត្រូវបណ្ដាសា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤–៣៥ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កាលណាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ទតឃើញថាសមនៅក្នុងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ថា [ក]ពាក្យទាំងឡាយ នេះនឹងបានមកដល់ពួកសាសន៍ដទៃ [ខ]ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា សេចក្ដីសញ្ញាដែលព្រះវរបិតា ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងកូនចៅអ៊ីស្រាអែល អំពីការសាងពួកគេឡើងវិញទៅឯដែនដីនៃកេរ្ដិ៍អាកររបស់គេ នោះកំពុងតែចាប់ផ្ដើមបំពេញ ហើយ ។

២ ហើយអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលពួកព្យាការីបរិសុទ្ធបានថ្លែង នោះក៏នឹងបានបំពេញដែរ; ហើយអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់និយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់[ក]ពន្យាពេលវេលា ដែលទ្រង់នឹងយាងមករកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនោះឡើយ ។

៣ ហើយអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់ស្មាននៅក្នុងចិត្តថា ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយដែលបានថ្លែងមក នោះជាការឥតប្រយោជន៍ឡើយ ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងរាស្ត្រទ្រង់ ជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។

៤ ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ពាក្យទាំងអស់នេះចេញមកក្នុងចំណោមពួកអ្នក នោះអ្នករាល់គ្នាពុំចាំបាច់មើលងាយកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់តទៅទៀតឡើយ ត្បិត[ក]ដាវនៃ[ខ]សេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ នៅក្នុងព្រះហស្តស្ដាំរបស់ទ្រង់; ហើយមើលចុះ នៅថ្ងៃនោះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមើលងាយដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យដាវនោះធ្លាក់មកលើ អ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលដ៏ខ្លី ។

៥ [ក]វេទនាដល់អ្នកណា ដែល[ខ]មើលងាយដល់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់; មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែល[គ]មិនព្រមទទួល ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ផង!

៦ មែនហើយ [ក]វេទនាដល់អ្នកណា ដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់វិវរណៈទាំងឡាយ របស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយដែលនឹងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងពុំធ្វើការដោយវិវរណៈទៀតទេ ឬដោយការព្យាករណ៍ ឬដោយ[ខ]អំណោយទានទាំងឡាយ ឬដោយភាសា ទាំងឡាយ ឬដោយការប្រោសឲ្យជាទាំងឡាយ ឬដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ ។

៧ មែនហើយ វេទនាដល់អ្នកណា ដែលនឹងនិយាយនៅថ្ងៃនោះ ដើម្បី[ក]រកកំរៃថា ពុំអាចមាន[ខ]ការអស្ចារ្យណា ដែលព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទទ្រង់នឹងធ្វើឡើងឡើយ; ត្បិតអ្នកណាដែលធ្វើយ៉ាងនេះ នោះនឹងក្លាយទៅដូចជា[គ]កូនអន្តរធានហើយ ត្បិតគ្មានសេចក្ដីមេត្តា ករុណាសំរាប់អ្នកនោះឡើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ!

---

៣៩ *ក* ស.ប. ល្បួង, សេចក្ដីល្បួង.
ខ ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
គ ស.ប. បរិសុទ្ធភាព.
២៩ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ៣០:៣–៨.
ខ មរមន ៥:១៤, ២០.
២ *ក* លូកា ១២:៤៥–៤៨.
៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:២០.
ខ ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:១៥–១៦.
ខ មរមន ៨:១៧; អេធើរ ៤:៨–១០.
គ ម៉ាថាយ ១០:៣២–៣៣.
៦ *ក* មរមន ៩:៧–១១, ១៥.
ខ ស.ប. អំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណ.
៧ *ក* ស.ប. ឧបាយកលផ្ទែកសង្ឃ.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៨:៤–៦; មរមន ៩:១៥–២៦.
គ ស.ប. ពួកកូនអន្តរធាន.

៨ មែនហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើស៊ីសស៊ូស[ក] ឬមើលងាយ[ខ]
ឬចំអកដាក់ពួកសាសន៍យូដា[គ] ឬសំណល់ឯណានៃវង្សអ៊ីស្រាអែល
ឡើយ; ត្បិតមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញា
របស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើដល់ពួកគេ ស្របតាមអ្វី
ៗដែល ទ្រង់បានស្បថនឹងពួកគេ ។
៩ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវសន្និដ្ឋានថា អ្នករាល់
គ្នាអាចបង្វិលព្រះហស្តស្ដាំនៃព្រះអម្ចាស់ ទៅឯព្រះហស្តឆ្វេង
ដើម្បីកុំឲ្យទ្រង់អាចអនុវត្តសេចក្ដីជំនុំជំរះ ក្នុងការបំពេញសេចក្ដី
សញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលនោះឡើយ ៕

ជំពូកទី ៣០

ពួកសាសន៍ដទៃនៅថ្ងៃចុងក្រោយ នឹងត្រូវបានបញ្ជាឲ្យប្រែចិត្ត, មករកព្រះគ្រីស្ទ, ហើយនឹងបានរាប់ជាមួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៤–៣៥ គ.ស. ។

ចូរប្រុងស្ដាប់ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ ហើយឮព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅចុះ
ដែលទ្រង់ បាន[ក]បញ្ជាឲ្យខ្ញុំនិយាយអំពីអ្នករាល់គ្នា ត្បិតមើលចុះ
ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យខ្ញុំសរសេរថា៖
២ ឱ អស់ទាំងពួកសាសន៍ដទៃ[ក]អើយ ចូរ[ខ]អ្នករាល់គ្នា
បែរចេញពីអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកចុះ; ហើយចូរប្រែចិត្តពីអំពើ
អាក្រក់របស់អ្នក ពីអំពើកុហក និងការបោកបញ្ឆោតរបស់អ្នក
និងពីអំពើសហាយស្មន់របស់អ្នក និងពីអំពើខ្ពើមឆ្អើមដ៏សម្ងាត់ទាំង
ឡាយរបស់អ្នក និងពី ការគោរពរូបព្រះរបស់អ្នក និងពីអំពើ
ឃាតកម្មរបស់អ្នក និងពីឧបាយកលផ្ដែកសង្ឃរបស់អ្នក និង
ពីការឈ្នានីសរបស់អ្នក និងពីការ ដណ្ដើមប្រជែងរបស់អ្នក និង
ពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើខ្ពើមឆ្អើមគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់អ្នកចុះ ហើយ
ចូរមករកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជ ទឹក ដោយ
នូវនាមយើងចុះ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបានទទួល
ការផ្ដាច់បាបទាំងឡាយនៃអ្នករាល់គ្នា ហើយបានពោរពេញទៅ
ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចបាន
[គ]រាប់ជាមួយនឹងរាស្ត្រយើង គឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ៕:៚

នីហ្វៃទី ៤
គម្ពីរនីហ្វៃ

ជាកូនប្រុសរបស់នីហ្វៃ — ជាសិស្សម្នាក់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដំណើររឿងអំពីប្រជាជននីហ្វៃ ស្របតាមបញ្ជីរបស់លោក

ពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិនទាំងអស់គ្នាបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ — ពួកគេមានរបស់របរទាំងអស់រួមគ្នាទូទៅ សម្ដែងអព្ភូតហេតុទាំងឡាយ ហើយចំរើនឡើងនៅលើដែនដី — ពីរសតវត្សក្រោយមក មានការបែកបាក់ទាំងឡាយ, អំពើអាក្រក់ទាំង ឡាយ, សាសនាចក្រក្លែងក្លាយទាំងឡាយ, និងការបៀតបៀនទាំងឡាយកើតឡើង — បីរយឆ្នាំក្រោយមក ទាំងសាសន៍នីហ្វៃ និង សាសន៍លេមិនទៅជាមនុស្សទុច្ចរិត — អាំម៉ារ៉ុនលាក់ទុកនូវបញ្ជីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៥–៣២១ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីសាមសិបបួនបាន
កន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំផង ហើយមើលចុះ
ពួកសិស្សរបស់ព្រះ យេស៊ូវបានតាំងសាសនាចក្រនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅ
ពាសពេញលើដែនដីជុំវិញ ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលបានមក
រកពួកគេ ហើយបាន ប្រែចិត្តយ៉ាងពិតប្រាកដ ពីអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់ខ្លួន នោះបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមព្រះ
យេស៊ូវ ហើយពួកគេ ក៏បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំ
មួយ នោះប្រជាជនទាំងអស់ បានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់

៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៩:១៤.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៩:៤–៥.
គ ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
៣០ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:១២–១៣.
២ *ក* ស.ប. ពួកសាសន៍ដទៃ.
ខ ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
គ កាឡាទី ៣:២៧–២៩;
២ នីហ្វៃ ១០:១៨–១៩;
៣ នីហ្វៃ ១៦:១០–១៣;
២១:២២–២៥; អ័ប្រា. ២:១០.

គឺនៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងអស់ ទាំងសាសន៍នីហ្វៃ និងសាសន៍
លេមិនផង ហើយគ្មានការទាស់ទែងខ្វែងគំនិតគ្នារវាងពួកគេឡើយ
ហើយ មនុស្សគ្រប់រូបមានការទាក់ទងគ្នាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។
៣ ហើយពួកគេមានរបស់របរ[ក]ទាំងអស់រួមគ្នាទូទៅនៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ; ហេតុដូច្នេះហើយ គ្មានអ្នកមាន ឬអ្នកក្រ
គ្មានអ្នកបំរើគេ ឬអ្នកសេរីឡើយ តែពួកគេទាំងអស់ត្រូវបាន
ធ្វើឲ្យមានសេរីភាព ហើយជាអ្នកទទួលអំណោយទានខាង
ឯស្ថានសួគ៌ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំពីរក៏បាន
កន្លងផុតទៅផង ហើយនៅតែមានសេចក្ដីសុខសាន្តតទៅនៅ
លើដែនដី ។
៥ ហើយមានកិច្ចការដ៏ធំ និងអស្ចារ្យជាច្រើនដែលពួកសិស្ស
របស់ព្រះយេស៊ូវ បានធ្វើ ដរាបដល់បាន[ក]ព្យាបាលអ្នកឈឺ ប្រោស
អ្នកស្លាប់ ឲ្យរស់ឡើងវិញ ធ្វើអ្នកខ្វិនឲ្យដើរបាន អ្នកខ្វាក់ឲ្យ
មើលឃើញ អ្នកថ្លង់ឲ្យស្ដាប់ឮ; ហើយអស់ទាំង[ខ]អព្ភូតហេតុ
ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនទៀត ដែលពួកគេបានសម្ដែងនៅក្នុងចំណោម
កូនចៅមនុស្ស; ហើយកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ គេតែងតែធ្វើ
ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ប៉ុណ្ណោះ ។
៦ ម្ល៉ោះហើយ ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបីបានកន្លងផុតទៅ ព្រមទាំង
ឆ្នាំទីសាមសិបប្រាំបួន ទីសែសិបមួយ និងទីសែសិបពីរផង មែន
ហើយ គឺរហូតដល់ឆ្នាំទីសែសិបប្រាំបួន ក៏បានកន្លងផុតទៅ និង
ឆ្នាំទីហាសិបមួយ និងទីហាសិបពីរ; មែនហើយ គឺរហូតដល់
ឆ្នាំទីហាសិបប្រាំបួន ក៏បានកន្លងផុតទៅ ។
៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យពួកគេបាន
ចំរើនឡើងជាអតិបរមា នៅលើដែនដីនេះ; មែនហើយ ដរាប
ដល់ពួកគេបានស្ថាបនា ទីក្រុងទាំងឡាយឡើងវិញ នៅត្រង់កន្លែង
ដែលមានទីក្រុងឆេះពីមុន ។
៨ មែនហើយ សូម្បីតែ[ក]ទីក្រុងសារ៉ាហិមឡាដ៏ធំនោះ ក៏គេបាន
ស្ថាបនាឡើងវិញដែរ ។
៩ ប៉ុន្តែ មានទីក្រុងជាច្រើនដែលបាន[ក]លិចទៅ ហើយមាន
ទឹកឡើងមកជំនួសវិញ; ដូច្នេះ ទីក្រុងទាំងនោះពុំអាចបាន
ស្ថាបនាឡើង វិញទេ ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ប្រជាជននីហ្វៃមានកម្លាំងមាំមួន ហើយបានកើនចំនួនយ៉ាង
ឆាប់រហ័ស ហើយបានក្លាយទៅជាប្រជាជន[ក]ដ៏ស្រស់ល្អ និង
គួរឲ្យស្រឡាញ់ ។
១១ ហើយពួកគេបានរៀបការ ហើយទទួលការរៀបការ ហើយ
បានទទួលពរជាច្រើនប្រការ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសន្យានឹង
ពួកគេ ។
១២ ហើយពួកគេពុំបានដើរតាមពិធី[ក]ប្រព្រឹត្ត និងពិធីបរិសុទ្ធនៃ
[ខ]ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេទៀតទេ; តែពួកគេបានដើរតាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយ ដែល[គ]ពួកគេបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់ និងពីព្រះរបស់គេ
គឺដោយបន្តការតមអាហារ និងការអធិស្ឋាន ហើយបានប្រជុំគ្នា
ជាញឹក ញាប់ ដើម្បីអធិស្ឋាន ហើយស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
អម្ចាស់ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គ្មានការទាស់ទែង
គ្នា នៅក្នុងចំណោមអស់ទាំងប្រជាជន នៅអស់ទាំងដែនដីឡើយ;
ប៉ុន្តែមានអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន ដែលពួកសិស្សរបស់
ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើឡើង ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីចិតសិបមួយ
បានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីចិតសិបពីរផង មែនហើយ ហើយ
សរុបសេចក្ដី មក រហូតដល់ឆ្នាំទីចិតសិបប្រាំបួនក៏បានកន្លងផុតទៅ;
មែនហើយ ឆ្នាំទីមួយរយក៏បានកន្លងផុតទៅ ឯពួកសិស្សរបស់
ព្រះយេស៊ូវ ដែល ទ្រង់បានរើស គេបានឡើងទៅឯ[ក]ស្ថានបរមសុខ
នៃព្រះអស់ លើកលែងតែ[ខ]បីនាក់ ដែលត្រូវនៅលើផែនដី; ហើយ
មាន[គ]សិស្សឯទៀតដែល ត្រូវបាន[ឃ]តែងតាំងឡើងជំនួសពួកគេ;
ហើយមានមនុស្សជាច្រើននៃ តំណនោះក៏បានស្លាប់ទៅដែរ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]គ្មានការទាស់ទែង
គ្នា នៅក្នុងដែនដីឡើយ ដោយព្រោះមកពីសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃ
ព្រះ ដែលបានស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស ។

[៤ នីហ្វៃ]
១ ៣ *ក* កិច្ចការ ៤:៣២;
៣ នីហ្វៃ ២៦:១៩.
ស.ប. ថ្វាយ, ក្រិត្យវិន័យនៃការថ្វាយ.
៥ *ក* ស.ប. ប្រោស, ការប្រោស.
ខ យ៉ូហាន ១៤:១២.
ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៨:៨.
៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៩:៤, ៧.
១០ *ក* មរមន ៩:៦.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៥:៣០;
៣ នីហ្វៃ ១៥:២–៨.
ខ ស.ប. ក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេ.
គ ម៉ូរ៉ូណៃ ៦:៥;
គ. និង ស. ៨៨:៧៦–៧៧.
១៤ *ក* ស.ប. ស្ថានបរមសុខ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៨:៣–៩.
ស.ប. ពួកអ្នកដែលបានផ្លាស់ប្រែរូប.
គ ស.ប. សិស្ស.
ឃ ស.ប. តែងតាំង, ការតែងតាំង.
១៥ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសុខសាន្ត.

១៦ ហើយ[ក]ពុំមានការឈ្នានីស ការទាស់ទែងគ្នា
ការច្របូកច្របល់ ការសហាយស្មន់ ការភូតកុហក ការ
កាប់សម្លាប់ ឬក៏[ខ]អំពើ អាសអាភាសណាមួយឡើយ; ហើយពិត
ជាគ្មានប្រជាជនណា ដែល[គ]រីករាយសប្បាយជាងប្រជាជនដែល
បានត្រូវបង្កើតដោយ ព្រះហស្តនៃ ព្រះឡើយ ។
១៧ គ្មានចោរប្លន់ គ្មានឃាតក ហើយក៏គ្មានចែកទៅជាពួក
លេមិន ឬពួកណាផ្សេងទៀតឡើយ តែគេទាំងអស់គ្នាទៅជារូប
[ក]មួយ គឺជាកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ និងជាអ្នកគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតក ។
១៨ ហើយពួកគេបានទទួលពរដល់ម្ល៉េះហ្ន៎! ព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បានប្រទានពរដល់ពួកគេ ចំពោះគ្រប់កិច្ចការរបស់គេ; មែនហើយ
ពួកគេបានទទួលពរ ហើយចំរើនឡើង រហូតដល់ឆ្នាំទីមួយរយដប់
បានកន្លងផុតទៅ; ហើយតំណទីមួយ ចាប់ពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាង
មក ក៏បានស្លាប់ទៅ ហើយនៅលើដែនដីទាំងមូល ពុំមានការ
ទាស់ទែងអ្វីឡើយ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីហ្វៃ ជាអ្នកដែល
កត់បញ្ជីចុងក្រោយនេះ (ហើយលោកបានកត់នៅលើ[ក]ផ្ទាំងនីហ្វៃ)
ក៏បានស្លាប់ទៅ ហើយកូនប្រុសរបស់លោក គឺអេម៉ុស បាន
កត់បញ្ជីជំនួសលោក; ហើយលោកបានកត់នៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃដែរ ។
២០ ហើយលោកបានកត់បញ្ជីនេះអស់រយៈប៉ែតសិបបួនឆ្នាំ
ហើយនៅតែមានសេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើដែនដី លើកលែងតែមាន
ជនមួយភាគតូច ដែលបានបះបោរទាស់នឹងសាសនាចក្រ ហើយ
បានយកឈ្មោះពួកលេមិនមកដាក់លើខ្លួន; ហេតុដូច្នេះហើយ
ក៏ចាប់ ផ្ដើមមានពួកលេមិន នៅលើដែនដីទៀត ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេម៉ុសក៏បាន
ស្លាប់ទៅដែរ (គឺមួយរយកៅសិបបួនឆ្នាំ ចាប់តាំងពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់
បានយាង មក) ហើយកូនប្រុសរបស់លោកគឺ អេម៉ុស បាន
កត់បញ្ជីជំនួសលោក; ហើយលោកក៏បានកត់នៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃដែរ;
ហើយបានសរសេរ នៅក្នុងគម្ពីរនីហ្វៃដែរ គឺជាគម្ពីរនេះ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពីររយឆ្នាំបាន
កន្លងផុតទៅ; ហើយមនុស្សតំណទីពីរបានស្លាប់ទៅទាំងអស់
លើកលែងតែ មនុស្សចំនួនតូចមួយ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ មរមន ចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា
ប្រជាជនបានកើនចំនួនឡើង ដរាបដល់ពួកគេបានរាយ
ពាសពេញនៅលើ អស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ហើយពួកគេបានក្លាយ
ទៅជាអ្នកមានស្ដុកស្ដម្ភ ពីព្រោះមកពីការចំរើនឡើងរបស់គេនៅ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងឆ្នាំទីពីររយមួយ នោះនៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ ចាប់ផ្ដើមមានពួកអ្នកដែលបានលើកខ្លួនឡើងក្នុង
ការ [ក]ឆ្មើងឆ្មៃ ដូចជាការពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏មានតម្លៃ និង
កែវមុក្ដាគ្រប់ប្រភេទ និងវត្ថុដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាងខាងលោកិយ ។
២៥ ហើយ[ក]ចាប់ពីពេលនោះមក ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ពុំមែន
ជារបស់រួមគ្នាទៅទៀតឡើយ ។
២៦ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមចែកចេញជាវណ្ណៈ; ហើយពួក
គេបានចាប់ផ្ដើមបង្កើត[ក]សាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់គេផ្ទាល់ខ្លួន
ដើម្បី[ខ]រកកំរៃ ហើយបានចាប់ផ្ដើមបដិសេធសាសនាចក្រដ៏ពិតប្រាកដ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីពីររយដប់
បានកន្លងផុតទៅ នោះមានសាសនាចក្រជាច្រើន នៅលើដែនដី;
មែនហើយ មានសាសនាចក្រជាច្រើនបានអះអាងថា
ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ ក៏ប៉ុន្តែគេបាន[ក]បដិសេធដំណឹងល្អភាគច្រើនរបស់
ទ្រង់ ដរាប ដល់បានទទួលនូវអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ព្រមទាំង
បានប្រគល់អ្វីៗ ដែលពិសិដ្ឋរបស់ទ្រង់ ដល់ទៅពួកអ្នកដែលទ្រង់
[ខ]បានហាមឃាត់ ដោយមកពីភាពមិនសក្ដិសម ។
២៨ ហើយ[ក]សាសនាចក្រនោះបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង ដោយ
ព្រោះអំពើទុច្ចរិត ហើយដោយព្រោះអំណាចរបស់អារក្សសាតាំង
ដែលបានក្ដាប់ជាប់នូវដួងចិត្តរបស់ពួកគេ ។
២៩ ហើយមានសាសនាចក្រមួយទៀត ដែលបាន
បដិសេធព្រះគ្រីស្ទ; ហើយពួកគេបាន[ក]បៀតបៀនសាសនាចក្រ
ដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ ដោយព្រោះភាពទន់ទាប និងជំនឿ
របស់គេដល់ព្រះគ្រីស្ទ; ហើយពួកគេថែមទាំងបានមើលងាយ
ដល់ពួកគេ ដោយព្រោះមាន អព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន បាន
សម្ដែងឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ ។

១៦ *ក* ស.ប. ការរួបរួមតែមួយ.
ខ ស.ប. សំអេកស្រើប.
គ ម៉ូសាយ ២:៤១; អាលម៉ា ៥០:២៣.
ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.
១៧ *ក* យ៉ូហាន ១៧:២១.
ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
១៩ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
២៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.
២៥ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:៣.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:២៣;
២ នីហ្វៃ ២៨:៣;
មរមន ៨:៣២–៣៨.
ខ គ. និង ស. ១០:៥៦.
ស.ប. ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ.
២៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីក្បត់សាសនា.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៨:២៨–២៩.
២៨ *ក* ស.ប. អារក្ស — សាសនាចក្រ
នៃអារក្ស.
២៩ *ក* ស.ប. បៀតបៀន, សេចក្ដីបៀតបៀន.

៣០ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានអនុវត្តអានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចទៅលើពួកសិស្សនៃព្រះយេស៊ូវ ដែលបាននៅជាមួយនឹងពួកគេ ហើយពួកគេបានដាក់សិស្សទាំងនោះក្នុងគុក; ប៉ុន្តែដោយសារព្រះចេស្ដា នៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងពួកគេ នោះគុកទាំងឡាយ ត្រូវបែកជាពីរ ហើយពួកគេបានចេញទៅសម្ដែងអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។

៣១ ក៏ប៉ុន្តែ ទោះជាមានអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះក៏ដោយ គង់តែប្រជាជននៅតែធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ ហើយបានរកសម្លាប់ពួកគេ ដូចជាពួកសាសន៍យូដានៅឯក្រុងយេរូសាឡិម បានរកសម្លាប់ព្រះយេស៊ូវដែរ ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។

៣២ ហើយពួកគេបានបោះសិស្សទាំងនោះទៅក្នុងឡភ្លើង ហើយពួកសិស្សបានចេញមកវិញ ដោយពុំមានខូចខាតអ្វីសោះ ។

៣៣ ហើយពួកគេបានបោះសិស្សទាំងនោះ ទៅក្នុងរូងសត្វសាហាវ តែពួកគេបានលេងជាមួយនឹងសត្វសាហាវទាំងនោះ ហាក់បី ដូចក្មេងម្នាក់លេងជាមួយនឹងកូនចៀម; ហើយពួកគេបានចេញមកវិញ ដោយពុំទទួលគ្រោះថ្នាក់អ្វីសោះ ។

៣៤ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្រជាជននៅតែធ្វើចិត្តរឹងរូសដែរ ត្បិតពួកគេត្រូវបានដឹកនាំ ដោយពួកសង្ឃ និងពួកព្យាការី ក្លែងក្លាយ ដើម្បីតាំងសាសនាចក្រជាច្រើន ហើយដើម្បីធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ហើយពួកគេបានវាយរាស្ត្រនៃព្រះយេស៊ូវ; តែរាស្ត្រនៃព្រះយេស៊ូវ ពុំបានវាយតបទៅវិញឡើយ ។ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានចុះអន់ថយក្នុងការឥតជំនឿ និងអំពើទុច្ចរិត ពីឆ្នាំមួយ ទៅឆ្នាំមួយ រហូតដល់ឆ្នាំទីពីររយសាមសិបបានកន្លងផុតទៅ ។

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មែនហើយ នៅក្នុងឆ្នាំទីពីររយសាមសិបមួយ មានការបែកបាក់ មួយយ៉ាងធំ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ។

៣៦ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មានប្រជាជនមួយក្រុមបានផុសឡើង ហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយ ពួកគេជាអ្នកជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិតប្រាកដ; ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ នោះមានអ្នកខ្លះដែលពួកលេមិនហៅថា — ពួកសាសន៍ យ៉ាកុប ពួកសាសន៍យ៉ូសែប និងពួកសាសន៍សូរាំ ។

៣៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកអ្នកជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិតប្រាកដ និងពួកអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិតប្រាកដ (នៅក្នុងចំណោមនោះមានសិស្សនៃព្រះយេស៊ូវទាំងបីនាក់ដែលនៅលើផែនដី) ត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ពួកសាសន៍យ៉ាកុប ពួកសាសន៍យ៉ូសែប និងពួកសាសន៍សូរាំ ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកអ្នកណាដែលបដិសេធដំណឹងល្អ ត្រូវបានហៅថា ពួកសាសន៍លេមិន ពួកសាសន៍លេម យួល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែល; ហើយពួកនេះពុំបានចុះអន់ថយ ក្នុងការឥតជំនឿទេ តែពួកគេបានបះបោរដោយចេតនា ទាស់នឹង ដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយពួកគេបានបង្រៀនកូនចៅរបស់គេកុំឲ្យជឿ ពួកគេបានចុះអន់ថយ ដូចជាពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ ដែលបានធ្វើ ចាប់ពីដើមដំបូងមក ។

៣៩ ហើយការណ៍នេះ ក៏ដោយមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមនៃពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេ ដូចកាលពីដើមដំបូងមក ។ ហើយ ពួកគេត្រូវបានបង្រៀនឲ្យស្អប់កូនចៅនៃព្រះ ដូចជាពួកលេមិនត្រូវបានបង្រៀនឲ្យស្អប់កូនចៅរបស់នីហ្វៃ តាំងពីដើមដំបូងមកដែរ ។

៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីពីររយសែសិបបួនបានកន្លងផុតទៅ ហើយព្រឹត្តិការណ៍នៃប្រជាជនមានយ៉ាងដូច្នោះហើយ ។ ឯភាគខាងជនទុច្ចរិតច្រើន បានចំរើនកម្លាំងខ្លាំងពូកែ ហើយកាន់តែកើនចំនួនច្រើនជាងរាស្ត្រនៃព្រះ ។

៤១ ហើយពួកគេនៅតែបន្តការស្ថាបនាសាសនាចក្រទាំងឡាយសំរាប់ខ្លួនគេ ហើយបានតុបតែងខ្លួន ដោយវត្ថុដ៏មានតម្លៃ ។ ហើយឆ្នាំទីពីររយហាសិបបានកន្លងផុតទៅ និងឆ្នាំទីពីររយហុកសិបក៏បានកន្លងផុតទៅដែរ ។

៤២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនដែលទុច្ចរិតបានចាប់ផ្ដើមតាំងឡើងវិញនូវសម្បថ និងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់នៃកាឌីអានតុន ។

៤៣ ហើយប្រជាជនដែលហៅថា ប្រជាជននីហ្វៃ ក៏បានចាប់ផ្ដើមក្អេងក្អាងនៅក្នុងចិត្តគេដែរ ដោយមកពីទ្រព្យសម្បត្តិដ៏លើសលប់ របស់គេ ហើយក្លាយទៅជាមនុស្សលោភដូចគ្នានឹងពួកបងប្អូនរបស់គេ គឺពួកសាសន៍លេមិន ។

៣០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:១៩–២០.
៣២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:២១.
ខ ដានី. ៣:២៦–២៧.
៣៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:២២.
៣៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:៣៩;
គ. និង ស. ៩៨:២៣–២៧.
៣៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:៦–៧;
មរមន ៨:១០–១១.
៣៨ *ក* ស.ប. ការបះបោរ.
៣៩ *ក* ម៉ូសាយ ១០:១៧.
៤២ *ក* ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.

៤៤ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក ពួកសិស្សបានចាប់ផ្ដើមព្រួយ
បារម្ភ ពី[ក]អំពើបាបទាំងឡាយនៃពិភពលោក ។
៤៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីបីរយបាន
កន្លងផុតទៅ នោះប្រជាជននីហ្វៃ ព្រមទាំងប្រជាជនលេមិនផង
បានក្លាយទៅជាមនុស្សទុច្ចរិតយ៉ាងពេញទំហឹងដូចគ្នា ។
៤៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកក្រុមចោរ
កាឌីអានតុន បានរាយពាសពេញនៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី; ហើយ
ពុំមាន បុគ្គលណាម្នាក់ ជាជនសុចរិតឡើយ លើកលែងតែពួក
សិស្សនៃព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយមានមាស និងប្រាក់យ៉ាង
បរិបូរដែល ពួកគេបានប្រមូលទុកក្នុងឃ្លាំង ហើយបានធ្វើជំនួញ
ជួញគ្រប់បែបយ៉ាង ។
៤៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឆ្នាំទីបីរយប្រាំ
បានកន្លងផុតទៅ (ហើយប្រជាជននៅតែទុច្ចរិត) អេម៉ុសបាន
ស្លាប់; ហើយប្អូនប្រុសរបស់លោក គឺអាំម៉ារ៉ុន បានកត់បញ្ជី
ជំនួសលោក ។
៤៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលឆ្នាំទីបីរយម្ភៃបាន
កន្លងផុតទៅ នោះអាំម៉ារ៉ុន ដោយត្រូវបង្ខិតបង្ខំដោយ
ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ [ក]បានលាក់នូវបញ្ជីដ៏ពិសិដ្ឋទាំងនេះ —
មែនហើយ គឺអស់ទាំងបញ្ជីដ៏ពិសិដ្ឋ ដែលបន្តមកពីតំណមួយ
ទៅតំណមួយ ដែលសុទ្ធតែ ពិសិដ្ឋ — គឺរហូតមកដល់
ឆ្នាំទីបីរយម្ភៃ ចាប់តាំងពីព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានយាងមក ។
៤៩ ហើយលោកបានលាក់បញ្ជីទាំងនោះថ្វាយព្រះ ដើម្បីឲ្យ
បញ្ជីទាំងនោះ អាចមកជាថ្មីទៀត [ក]គឺដល់សំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប
ស្របតាមពាក្យព្យាករណ៍ និងពាក្យសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះ ។
ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចប់នូវបញ្ជីរបស់អាំម៉ារ៉ុន ៕ :៙៚

គម្ពីរមរមន

ជំពូកទី ១

អាំម៉ារ៉ុនបង្គាប់មរមន អំពីបញ្ជីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ — សង្គ្រាមចាប់ផ្ដើម រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន — ពួកនីហ្វៃបីនាក់ ត្រូវបាននាំយកទៅ — អំពើទុច្ចរិត ការឥតជំនឿ របៀន និងមន្តអាគម មានអំណាចលើអ្វីផ្សេងៗ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣២១–៣២៦ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ [ក]មរមន [ខ]ធ្វើបញ្ជីមួយអំពីការណ៍ទាំងឡាយ
ដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮ ហើយបានហៅថា គម្ពីរមរមន ។
២ ហើយកាល[ក]អាំម៉ារ៉ុនបានលាក់បញ្ជីទាំងនោះថ្វាយព្រះហើយ
នោះលោកបានមករកខ្ញុំ (កាលនោះខ្ញុំមានអាយុដប់ឆ្នាំ ហើយខ្ញុំ
បានចាប់ [ខ]ផ្ដើមរៀនសូត្រតាមលំនាំ នៃការរៀនសូត្ររបស់
ប្រជាជនខ្ញុំ) ហើយអាំម៉ារ៉ុនបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ ខ្ញុំឃើញថាឯង
គឺជាក្មេងម្នាក់ ដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ ហើយចេះសង្កេតដោយឆាប់រហ័ស;
៣ ហេតុដូច្នេះហើយ កាលណាឯងអាយុម្ភៃបួនឆ្នាំ ខ្ញុំចង់ឲ្យ
ឯងចងចាំនូវអ្វីៗ ដែលឯងបានសង្កេតមើល ដែលទាក់ទងនឹង
ប្រជាជននេះ; ហើយកាលណាឯងដល់អាយុនេះ ចូរឯងទៅឯដែនដី
អាន់ទុម ត្រង់ភ្នំមួយ ដែលនឹងត្រូវហៅថា [ក]ស៊ិម; ហើយនៅទីនោះ
ខ្ញុំបានកប់ទុកដល់ព្រះ នូវចម្លាក់ដ៏ពិសិដ្ឋទាំងអស់ ស្ដីអំពី
ប្រជាជននេះ ។
៤ ហើយមើលចុះ ចូរឯងយក[ក]ផ្ទាំងនីហ្វៃ ឯចម្លាក់ដែល
នៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ចូរឯងទុកនៅកន្លែងដដែល; ហើយឯងត្រូវ
ឆ្លាក់នៅលើផ្ទាំង នីហ្វៃ នូវការណ៍ទាំងអស់ ដែលឯងបាន
សង្កេតឃើញ អំពីប្រជាជននេះ ។
៥ ហើយខ្ញុំ មរមន ត្រូវជាពូជពង្ស[ក]នីហ្វៃ (ឯឪពុកខ្ញុំឈ្មោះ
មរមន) ខ្ញុំនៅចាំការណ៍ដែលអាំម៉ារ៉ុនបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំមានអាយុដប់មួយ
ឆ្នាំ ត្រូវបានឪពុកខ្ញុំនាំទៅឯដែនដីភាគខាងត្បូង ដល់ដែនដី
សារ៉ាហិមឡា ។
៧ នៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល មានពាសពេញដោយអាគារ
ហើយប្រជាជនមានចំនួនច្រើនកុះករ ហាក់បីដូចជា
ខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រ ។

៤៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:៩.
៤៨ *ក* ហេលេ. ៣:១៣, ១៥–១៦.
៤៩ *ក* អេណុស ១:១៣.
[មរមន]
១ ១*ក* ស.ប. មរមន, ព្យាការីសាសន៍នីហ្វៃ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ៥:១១–១៨.
២ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:៤៧–៤៩.
ខ ម៉ូសាយ ១:៣–៥.
៣ *ក* អេធើរ ៩:៣.
៤ *ក* ព. នៃ ម. ១:១, ១១.
ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:១២, ២០.

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ មានសង្គ្រាមកើតឡើង រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ គឺមានពួកសាសន៍នីហ្វៃ ពួកសាសន៍ យ៉ាកុប ពួកសាសន៍យ៉ូសែប និងពួកសាសន៍សូរ៉ាំ; ហើយសង្គ្រាមនេះ គឺរវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួកសាសន៍លេមិន និងពួកសាសន៍លេម យួល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែល ។

៩ ឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមិន ពួកសាសន៍លេមយួល និងពួកសាសន៍អ៊ីសម៉ាអែល ត្រូវហៅថា សាសន៍លេមិន ឯគូបដិបក្សទាំងពីរ គឺសាសន៍នីហ្វៃ និងសាសន៍លេមិន ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្គ្រាមក៏កើតឡើងរវាងពួកគេ នៅតំបន់ព្រំប្រទល់សារ៉ាហិមឡា ជិតមាត់ទន្លេស៊ីដូន ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានប្រមូលគ្នាមួយចំនួនធំ គឺដល់ទៅមានមនុស្សប្រុសចំនួនច្រើនជាងបីម៉ឺននាក់ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេមានចម្បាំងជាច្រើនលើក នៅក្នុងឆ្នាំនេះ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វៃបានឈ្នះលើពួកសាសន៍ លេមិន ហើយបានសម្លាប់ពួកគេអស់ជាច្រើន ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិនបានបោះបង់ចោលបំណងរបស់គេ ហើយក៏មានសេចក្ដីសុខសាន្តនៅលើ ដែនដី; ហើយសេចក្ដីសុខសាន្តបានស្ថិតនៅអស់រយៈពេលប្រហែលបួនឆ្នាំ គឺគ្មានការខ្ចាយឈាមឡើយ។

១៣ ប៉ុន្តែ អំពើទុច្ចរិតក៏នៅមានពាសពេញលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ដរាបដល់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយកពួកសិស្ស [ក]ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ចេញ ហើយកិច្ចការនៃអព្ភូតហេតុទាំងឡាយ និងការព្យាបាលក៏ឈប់មាន ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ។

១៤ ហើយគ្មាន[ក]អំណោយទានមកពីព្រះអម្ចាស់សោះ ឯ [ខ]ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏ពុំបានយាងមកសណ្ឋិតលើនរណាមួយឡើយ ពីព្រោះមកពី អំពើទុច្ចរិត និង[គ]ការឥតជំនឿរបស់គេ ។

១៥ ហើយកាលនោះ ខ្ញុំមានអាយុដប់ប្រាំឆ្នាំ ហើយមានគំនិតដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានយាងមកជួបខ្ញុំ ហើយ បានភ្លក់ ហើយបានស្គាល់នូវសេចក្ដីល្អសប្បុរសនៃព្រះយេស៊ូវ ។

១៦ ហើយខ្ញុំបានខិតខំប្រកាសដល់ប្រជាជននេះ ប៉ុន្តែមាត់ខ្ញុំត្រូវបានបិទទេ ខ្ញុំត្រូវបានហាម[ក]ឃាត់មិនឲ្យប្រកាសទៅកាន់ពួកគេទេ; ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានបះបោរដោយចេតនា ទាស់នឹងព្រះរបស់គេ; ឯពួកសិស្សដ៏ជាទីស្រឡាញ់ ក៏ត្រូវបាន[ខ]យកចេញពីដែនដីនេះទៅ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ។

១៧ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននៅក្នុងចំណោមពួកគេ តែខ្ញុំត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យប្រកាសទៅកាន់ពួកគេសោះ ពីព្រោះមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ ពួកគេ; ហើយ[ក]ដោយសារភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេនេះហើយ ទើបដែនដីនេះត្រូវបណ្ដាសា ព្រោះតែពួកគេ ។

១៨ ឯក្រុមចោរកាឌីអានតុនទាំងនេះ ដែលនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិននោះ បានរាលដាលនៅលើដែនដី ដរាបដល់បណ្ដាជន ចាប់ផ្ដើម[ក]លាក់ទ្រព្យរបស់គេទុកនៅក្នុងដី; ឯទ្រព្យទាំងនោះបានក្លាយទៅជារអិល ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានដាក់បណ្ដាសាដល់ដី ដើម្បីមិនឲ្យអ្នកទាំងនេះអាចរក្សាទ្រព្យទាំងនោះជាប់ ឬក៏រកទ្រព្យទាំងនោះឃើញវិញឡើយ ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានរបៀនមន្តអាគម និងអំពើ; ហើយអំណាចរបស់អ្នកអាក្រក់បានកើតឡើងនៅលើផ្ទៃដែនដី ស្របដូចពាក្យព្យាករណ៍របស់អ័ប៊ីណាដៃ និងរបស់សាំយូអែល ជាសាសន៍លេមិនផង ។

ជំពូកទី ២

មរមនដឹកនាំពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ — ការខ្ចាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់មានពាសពេញទូទៅទាំងដែនដី — ពួកសាសន៍នីហ្វៃទួញយំសោក ដោយសេចក្ដីទុក្ខនៃជនដែលជាប់ទោស — ថ្ងៃនៃព្រះគុណបានកន្លងផុតទៅហើយ — មរមនយកផ្ទាំងនីហ្វៃ — សង្គ្រាមទាំងឡាយបន្តទៅ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣២៧–៣៥០ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ មានសង្គ្រាមមួយបានចាប់ផ្ដើមឡើងជាថ្មីទៀត រវាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងពួក សាសន៍លេមិន ។ ហើយទោះជាខ្ញុំនៅក្មេងក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំមានមាឌធំដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រជាជននីហ្វៃបានតែងតាំងខ្ញុំ ឲ្យធ្វើជា មេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ឬក៏ជាមេដឹកនាំនៃពលទ័ពរបស់ពួកគេ ។

២ ហេតុដូច្នេះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេល

១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:២, ១២.
១៤ *ក* មរ៉ូណៃ ១០:៨–១៨, ២៤.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ ស.ប. ការឥតជំនឿ.
១៦ *ក* ស.ប. ការបះបោរ.
ខ មរមន ៨:១០.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:៧;
អាលម៉ា ៤៥:១០–១៤, ១៦.
១៨ *ក* ហេលេ. ១៣:១៨–២០;
អេធើរ ១៤:១–២.

ខ្ញុំមានអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ ខ្ញុំបានដឹកនាំពួកនីហ្វៃមួយកង ប្រឆាំងនឹងទ័ព លេមិន; ហេតុដូច្នេះហើយ បីរយម្ភៃប្រាំមួយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយម្ភៃប្រាំពីរ នោះពួកលេមិនបានមកវាយប្រហារពួកយើង ដោយកម្លាំងដ៏ខ្លាំង លើសលប់ ដរាបដល់ពួកគេបានធ្វើឲ្យពលទ័ពរបស់ខ្ញុំភិតភ័យ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេមិនព្រមប្រយុទ្ធ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្ដើមដកថយ ឆ្ពោះទៅដែនដីខាងជើងទាំងឡាយ ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានមកដល់ទីក្រុងអង់គូឡា ហើយពួកយើងយកបានទីក្រុងនោះ ហើយធ្វើការរៀបចំ ការពារខ្លួន ប្រឆាំងនឹងទ័ពលេមិន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានពង្រឹងទីក្រុងនោះ ដោយសមត្ថភាពរបស់យើង; ប៉ុន្តែទោះជាមានការពង្រឹងរបស់យើងអស់ទាំងនេះក្ដី គង់តែទ័ពលេមិនបានមកវាយប្រហារយើង ហើយបានរុញច្រានពួកយើងចេញពីទីក្រុង ដែរ ។

៥ ហើយពួកគេថែមទាំងបានរុញច្រានពួកយើង ផុតពីដែនដីដាវីឌទៀត ។

៦ ហើយពួកយើងបានដើរឆ្ពោះទៅមុខ ហើយបានមកដល់ដែនដីយ៉ូស្វេ ដែលនៅក្នុងព្រំប្រទល់ខាងលិចជិតឆ្នេរសមុទ្រ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានប្រមូលប្រជាជនយើង យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលអាចធ្វើបាន ប្រយោជន៍ឲ្យពួកយើងអាច ប្រមូលពួកគេមកជាក្រុមមួយ ។

៨ ប៉ុន្តែមើលចុះ ដែនដីនោះពោរពេញទៅដោយពួកចោរ និងពួកសាសន៍លេមិន; ហើយទោះជាមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏មហិមាព្យួរនៅ ខាងលើប្រជាជនខ្ញុំក្ដី គង់តែពួកគេពុំប្រែចិត្ត អំពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបមានការខ្ចាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់ ពាសពេញទូទៅទាំងផ្ទៃដែនដី ទាំងខាងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និងខាងពួកសាសន៍លេមិនផង; ហើយនោះគឺជាការច្របូកច្របល់ដ៏ពេញទំហឹង មួយ ទូទៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍លេមិនមានស្ដេចមួយ ហើយនាមរបស់ទ្រង់គឺ អើរ៉ុន; ហើយទ្រង់បានមកច្បាំងនឹងពួកយើង ដោយមានកង ទ័ពមួយ ដែលមានគ្នាចំនួនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំតតាំងនឹងទ្រង់ ជាមួយនឹងទ័ពបួនម៉ឺនពីរពាន់នាក់ ។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ខ្ញុំមានជ័យជំនះលើទ្រង់ ជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ខ្ញុំ ធ្វើឲ្យទ្រង់រត់គេចចេញពីខ្ញុំទៅ ។ ហើយមើលចុះ ការណ៍អស់ទាំងនេះ បានកើតឡើង ហើយបីរយសាមសិបឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍នីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើមប្រែចិត្ត អំពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ហើយបានចាប់ផ្ដើមយំគ្រួញ ដូចដែលសាំយូអែល ដែលជាព្យាការីបានព្យាករមកដូច្នោះ; ត្បិតមើលចុះ គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចរក្សាទុកនូវអ្វី ដែលជារបស់ផងខ្លួនបាន ឡើយ ព្រោះតែពួកចោរលួច និងចោរប្លន់ និងពួកឃាតក និងមន្តអាគម និងអំពើដែលនៅក្នុងដែនដី ។

១១ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ចាប់ផ្ដើមមានការទួញសោក និងទុក្ខព្រួយនៅលើដែនដីទាំងមូល ដោយសារការណ៍ទាំងនេះ ហើយជាពិសេស ទៅទៀត គឺនៅក្នុងចំណោមប្រជាជននីហ្វៃ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំមរមន បានឃើញសេចក្ដីទុក្ខព្រួយ និងសេចក្ដីទួញសោក និងសេចក្ដីព្រួយរបស់ពួកគេ នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះ ខ្ញុំក៏ចាប់ផ្ដើមអររីករាយនៅក្នុងចិត្ត ដោយដឹងនូវសេចក្ដីមេត្តាករុណាទាំងឡាយ និងសេចក្ដីអត់ធ្មត់នៃព្រះ អម្ចាស់ ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយសន្និដ្ឋានថា ទ្រង់នឹងមេត្តាដល់ពួកគេ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាប្រជាជនសុចរិតវិញ ។

១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ [ក]សេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំនេះបែរទៅជាអសារឥតការទៅវិញ ត្បិតសេចក្ដីទុក្ខសោករបស់ពួកគេ ពុំនាំទៅរកសេចក្ដី ប្រែចិត្ត ដោយសារសេចក្ដីល្អសប្បុរស[ខ]នៃព្រះនោះឡើយ; ប៉ុន្តែវាជាសេចក្ដីទុក្ខព្រួយរបស់[គ]អ្នកជាប់ទោសពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំទ្រាំឲ្យ ពួកគេមានសុភមង្គលក្នុងអំពើបាបសោះ ។

១៤ ហើយពួកគេពុំមករកព្រះយេស៊ូវ [ខ]ដោយមាន[ក]ចិត្តសង្រេង និងវិញ្ញាណទន់ទាបឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រទេចផ្ដាសាដល់ព្រះ ហើយចង់ ស្លាប់ទៅវិញ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេប្រយុទ្ធដោយដាវ ដើម្បីជីវិតពួកគេដែរ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]សេចក្ដី[ខ]ព្រួយរបស់ខ្ញុំវិលមក[គ]កាន់ខ្ញុំវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ថ្ងៃនៃព្រះគុណសំរាប់ពួកគេ បានកន្លងផុតហើយ ទាំងខាងឯសាច់ឈាម និងទាំងខាង

២ ១៣*ក* ២ កូរិន. ៧:១០;
អាលម៉ា ៤២:២៩.
ខ ស.ប. សេចក្ដីជាប់ទោស.
គ អាលម៉ា ៤១:១០.
១៤ *ក* ស.ប. ចិត្តសង្រេង.
ខ ស.ប. ប្រមាថព្រះ, ការប្រមាថព្រះ.
១៥ *ក* ហេលេ. ១៣:៣៨.
ខ ស.ប. ព្រះគុណ.
គ យេរេ. ៨:២០; គ. និង ស. ៥៦:១៦.

ឯវិញ្ញាណផង; ត្បិតខ្ញុំបានឃើញពួកគេរាប់ពាន់នាក់ ត្រូវ
កាប់រំលំនៅក្នុងការបះបោរ យ៉ាងចេញមុខ ទាស់នឹងព្រះរបស់
ពួកគេ ហើយគរដូចជាអាចម៍សត្វនៅលើផ្ទៃដែនដី ។ ម្លោះហើយ
បីរយសែសិបបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំទីបីរយសែសិបប្រាំ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃបានចាប់ផ្ដើម
រត់គេចពីពួកសាសន៍លេមិន; ហើយពួកគេត្រូវដេញតាម រហូត
ដល់ពួកគេមកដល់ដែនដីយ៉ាសុន ទើបអាចបញ្ឈប់ការដកថយ
របស់ពួកគេបាន ។
១៧ ហើយឥឡូវនេះ ទីក្រុងយ៉ាសុននៅជិត[ក]ដែនដី ដែល
អាំម៉ារ៉ុនបានកប់បញ្ជីទាំងឡាយថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកុំឲ្យត្រូវ
បំផ្លាញចោល ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានទៅតាមពាក្យរបស់
អាំម៉ារ៉ុន ហើយយកផ្ទាំងនីហ្វៃ ហើយបានធ្វើបញ្ជីមួយ ស្របតាម
ពាក្យរបស់អាំម៉ារ៉ុន ។
១៨ ហើយនៅលើផ្ទាំងនីហ្វៃ នោះខ្ញុំបានធ្វើការរៀបរាប់នូវ
ដំណើររឿងដ៏ពោរពេញ អំពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម
ទាំងអស់; ប៉ុន្តែ នៅលើ[ក]ផ្ទាំងទាំងនេះ ខ្ញុំពុំរៀបរាប់នូវដំណើរ
រឿងដ៏ពោរពេញ អំពីអំពើទុច្ចរិតនិងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំង
ឡាយរបស់ពួកគេទេ ត្បិតមើលចុះ ឆាកអំពីអំពើទុច្ចរិត និង
អំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយកើតឡើងចំពោះភ្នែកខ្ញុំមិនឈប់ឈរ
ចាប់តាំងពីខ្ញុំដឹងក្ដីល្មម ហើយមើលឃើញអំពើទាំង ឡាយ
របស់មនុស្ស ។
១៩ ហើយវេទនាដល់ខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ;
ត្បិតដួងចិត្តខ្ញុំត្រូវពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីព្រួយ ពីព្រោះមក
ពីអំពើទុច្ចរិត របស់ពួកគេ អស់មួយជីវិតខ្ញុំ; ទោះជាយ៉ាង
ណាក៏ដោយ គង់តែខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំនឹងត្រូវបាន[ក]ដំកើងឡើង នៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយបង្អស់ដែរ ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំនេះ
ប្រជាជននីហ្វៃត្រូវគេដេញ ហើយត្រូវរុញច្រានជាថ្មីទៀត ។
ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ពួកយើងត្រូវគេរុញច្រាន
រហូតដល់ពួកយើងមកខាងជើង ដល់ដែនដីដែលគេហៅថា សិម ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានពង្រឹង
ទីក្រុងសិម ហើយពួកយើងបានប្រមូលប្រជាជនយើងជាច្រើន
ដែលអាច ធ្វើបាន ដើម្បីក្រែងពួកយើងអាចសង្គ្រោះពួកគេ
ពីសេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញបាន ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំទីបីរយសែសិបប្រាំមួយ នោះពួកគេបានចាប់ផ្ដើមមកវាយប្រហារ
ពួកយើងទៀត ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបាននិយាយ
ទៅកាន់ប្រជាជនខ្ញុំ ហើយបានដាស់តឿនពួកគេយ៉ាងខ្លាំងថា ពួក
គេត្រូវឈរ យ៉ាងក្លាហានប្រឆាំងនឹងពួកសាសន៍លេមិន
ហើយ[ក]ប្រយុទ្ធ ដើម្បីការពារប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ
និងគ្រួសាររបស់គេ និងផ្ទះ សំបែងរបស់គេ ។
២៤ ហើយពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំ បានដាស់ឲ្យពួកគេមានសេចក្ដី
ក្លាហានបន្ដិចឡើង ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេពុំរត់គេចចេញពីទ័ពលេមិន
ឡើយ តែបានឈរយ៉ាងក្លាហានប្រឆាំងនឹងពួកគេវិញ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានយក
ទ័ពចំនួនបីម៉ឺននាក់ទៅប្រយុទ្ធនឹងកងទ័ពចំនួនប្រាំម៉ឺននាក់ ។
ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានតតាំងនឹងពួក
គេយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ រហូតដល់ធ្វើឲ្យពួកគេបានរត់គេចចេញពីពួក
យើងទៅ ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបាន
រត់គេចចេញទៅ នោះពួកយើងបានដេញតាមគេ ដោយពលទ័ព
របស់យើង ហើយបានជួបពួកគេទៀត ហើយបានវាយឈ្នះពួក
គេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែកម្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ពុំ
បាននៅជាមួយនឹងពួកយើង ទេ; មែនហើយ ពួកយើងត្រូវបាន
ទុកឲ្យនៅតែឯង គឺព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ មិនបានស្ថិតនៅ
ក្នុងយើងឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានក្លាយ
ទៅជាខ្សោយ ដូចពួកបងប្អូនទាំងឡាយរបស់យើងដែរ ។
២៧ ហើយចិត្តខ្ញុំព្រួយ ពីព្រោះមកពីគ្រោះអាសន្នដ៏ធំនេះ
នៃប្រជាជនខ្ញុំ គឺពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម
ទាំងឡាយរបស់គេ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកយើងបានទៅច្បាំងនឹង
ពួកសាសន៍លេមិន និងពួកចោរកាឌីអានតុន រហូតដល់ពួកយើង
យកដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់ យើងបានមកវិញ ។
២៨ ហើយឆ្នាំទីបីរយសែសិបប្រាំបួនបានកន្លងផុតទៅ។ ហើយនៅ
ក្នុងឆ្នាំទីបីរយហាសិប នោះពួកយើងបានចុះមេត្រីភាពមួយ
ជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន និងពួកចោរកាឌីអានតុន នៅ
ក្នុងនោះ ពួកយើងបានយកដែនដីកេរ្តិ៍អាករមកចែក ។
២៩ ហើយពួកសាសន៍លេមិន បានឲ្យយើងដែនដីភាគខាងជើង
មែនហើយ [ក]ទៅដល់ចន្លោះតូច ដែលនាំទៅឯដែនដីខាងត្បូង ។

១៧ *ក* មរមន ១:១–៤.
១៨ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
១៩ *ក* ម៉ូសាយ ២៣:២២; អេធើរ ៤:១៩.
២៣ *ក* ម៉ូសាយ ២០:១១;
អាលម៉ា ៤៣:៤៥.
២៩ *ក* អាលម៉ា ២២:៣២.

ហើយពួកយើងបានឲ្យទៅពួកសាសន៍លេមិន ដែនដីភាគខាងត្បូងទាំងអស់ ៕

ជំពូកទី ៣

មរមនស្រែកប្រាប់អំពីការប្រែចិត្តដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃ — ពួកគេយកបានជ័យជំនះដ៏ធំមួយ ហើយបានសរសើរកម្លាំងរបស់ខ្លួន — មរមនប្រកែកមិនព្រមដឹក នាំពួកគេ ហើយសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់លោក ដើម្បីពួកគេ គឺគ្មានសេចក្ដីជំនឿ — ព្រះគម្ពីរមរមន អញ្ជើញពូជអំបូរទាំងដប់ពីរពូជរបស់ អ៊ីស្រាអែលឲ្យជឿដល់ដំណឹងល្អ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៦០–៣៦២ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិនពុំបានមកច្បាំងទៀតទេ រហូតដល់ដប់ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបាន ចាត់ឲ្យប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ ឲ្យធ្វើការដើម្បីរៀបចំដែនដីរបស់គេ និងគ្រឿងសស្ត្រាវុធរបស់គេសំរាប់ពេលមានចម្បាំង ។

២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ចូរស្រែកទៅកាន់ប្រជាជននេះថា — ចូរអ្នករាល់គ្នា ប្រែចិត្តចុះ ហើយមករកយើង ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយស្អាងនាសាសនាចក្ររបស់យើងទៀត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង បានជីវិតរស់នៅ ។

៣ ហើយខ្ញុំបានស្រែកប្រាប់ប្រជាជននេះ តែគឺជាការឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ; ហើយពួកគេពុំបានដឹងថា គឺព្រះអម្ចាស់ដែលបានទុកជីវិតឲ្យ ពួកគេ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេមានឱកាសមួយសំរាប់ការប្រែចិត្ត ។ ហើយមើលចុះ ពួកគេបានធ្វើចិត្តរឹងរូសទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់គេ ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីឆ្នាំទីដប់នេះបានកន្លងផុតទៅ គឺបើគិតទាំងស្រុង គឺបីរយហុកសិបឆ្នាំចាប់តាំងពីព្រះ គ្រីស្ទទ្រង់បានយាងមក នោះស្ដេចរបស់ពួកសាសន៍លេមិនបានផ្ញើសំបុត្រមួយច្បាប់មកខ្ញុំ ដែលប្រាប់ឲ្យខ្ញុំដឹងថា ពួកគេកំពុងរៀបចំមកច្បាំង នឹងពួកយើងទៀត ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឲ្យប្រជាជនខ្ញុំប្រមូលគ្នាមក នៅឯដែនដីចោលស្ងាត់ នៅត្រង់ទីក្រុងមួយដែលនៅជិត ព្រំប្រទល់ គឺនៅជិតចន្លោះតូច ដែលនាំទៅកាន់ដែនដីភាគខាងត្បូង ។

៦ ហើយនៅទីនោះ ពួកយើងបានដាក់ពលទ័ពរបស់យើងដើម្បីពួកយើងអាចបញ្ឈប់ពលទ័ពសាសន៍លេមិន ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាច ដណ្ដើមយកដែនដីណាមួយរបស់ពួកយើងបានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានពង្រឹងកម្លាំងទាំងអស់តទល់នឹងពួកគេ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយហុកសិបមួយ នោះទ័ពលេមិនបានចុះមកទីក្រុងចោលស្ងាត់ ដើម្បីច្បាំងនឹងពួកយើង; ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅឆ្នាំនោះពួកយើងបានវាយឈ្នះពួកគេ ដរាបដល់ធ្វើឲ្យពួកគេ ត្រឡប់ទៅឯដែនដីផ្ទាល់របស់គេវិញ ។

៨ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយហុកសិបពីរ នោះពួកគេបានចុះមកច្បាំងទៀត ។ ហើយពួកយើងបានវាយឈ្នះពួកគេទៀត ហើយបាន សម្លាប់ពួកគេអស់ជាច្រើន ហើយសពពួកគេដែលស្លាប់ត្រូវបោះចោលទៅក្នុងសមុទ្រ ។

៩ ហើយឥឡូវនេះ ពីព្រោះមកពីការណ៍ដ៏ធំនេះ ក ដែលប្រជាជនខ្ញុំគឺសាសន៍នីហ្វៃបានធ្វើ នោះពួកគេបានចាប់ផ្ដើមអួតអាង ចំពោះកម្លាំងរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ហើយចាប់ផ្ដើមស្បថចំពោះស្ថានសួគ៌ថាពួកគេនឹងសងសឹកដល់ឈាមរបស់ពួកបងប្អូនរបស់គេ ដែលត្រូវសម្លាប់ចោល ដោយពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ។

១០ ហើយពួកគេបាន ក ស្បថដល់ស្ថានសួគ៌ និងចំពោះបល្ល័ង្កនៃព្រះផង គឺថា ពួកគេនឹងឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយនឹងកាត់ពួកគេចេញឲ្យអស់ពីលើផ្ទៃដែនដី ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំមរមន បានប្រកែកជាដាច់ខាតថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ខ្ញុំមិនព្រមធ្វើជាមេបញ្ជាការ ហើយជាមេដឹកនាំរបស់ប្រជាជននេះទេ ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមរបស់ពួកគេ ។

១២ មើលចុះ ខ្ញុំបានដឹកនាំពួកគេ ដោយមិនគិតដល់អំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេឡើយ ខ្ញុំបានដឹកនាំពួកគេ ក ជាច្រើនលើកទៅច្បាំង ហើយបានស្រឡាញ់ពួកគេ ស្របតាមសេចក្ដីស្រឡាញ់នៃព្រះដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ដោយអស់ពីដួងចិត្តខ្ញុំ; ហើយព្រលឹងខ្ញុំបានស្រោចចេញ នៅក្នុងការអធិស្ឋានដល់ព្រះរបស់ខ្ញុំពេញទាំងមួយថ្ងៃ ខ ដើម្បីពួកគេ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែការណ៍នេះគ្មានសេចក្ដីជំនឿសោះ ពីព្រោះមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ ។

១៣ ហើយខ្ញុំបានដោះលែងពួកគេបីដង ឲ្យរួចផុតពីកណ្ដាប់ដៃ

៣ ៩ក ២ នីហ្វៃ ៤:៣៤.
១០ ក ៣ នីហ្វៃ ៣:២០–២១; មរមន ៤:៤.
១២ ក ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
ខ មរមន ៥:២.

នៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយពួកគេពុំបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេសោះ ។

១៤ ហើយកាលពួកគេបានស្បថ[ក] ចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ ដែលត្រូវបានហាមប្រាមដល់ពួកគេ ដោយព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះយេស៊ូវ គ្រីស្ទរបស់យើង គឺស្បថថា ពួកគេនឹងឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់គេ ហើយសងសឹកឲ្យឈាមនៃពួកបងប្អូនរបស់គេ មើលចុះ សម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់បានបន្លឺមកខ្ញុំថា៖

១៥ ការសងសឹក[ក]គឺជារបស់យើង ហើយយើងនឹងសង[ខ]; ហើយពីព្រោះមកពីប្រជាជននេះពុំប្រែចិត្ត បន្ទាប់ពីយើងបានដោះលែងពួកគេ ឲ្យរួច មើលចុះ ពួកគេនឹងត្រូវកាត់ចេញពីលើផ្ទៃផែនដីនេះទៅ ។

១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំប្រកែកដាច់ខាតថា ខ្ញុំមិនព្រមឡើងទៅច្បាំងនឹងពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្ញុំទេ; ហើយខ្ញុំបាន ធ្វើដូចដែលព្រះទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំបានឈរធ្វើជាសាក្សីមួយគត់ ដើម្បីសម្តែងប្រាប់ដល់មនុស្សលោកនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែល ខ្ញុំបានឃើញ ហើយបានឮស្របតាមការបើកសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតឡើង ។

១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អ្នក ឱពួក[ក]សាសន៍ដទៃអើយ និងទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាផង ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ថាកាល ណាកិច្ចការនោះចាប់ផ្តើមឡើង នោះអ្នករាល់គ្នាជិតរៀបចំត្រឡប់ទៅឯដែនដីនៃកេរ្តិ៍អាកររបស់អ្នកវិញ ។

១៨ មែនហើយ មើលចុះ ខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អស់អ្នក ដែលនៅគ្រប់ទិសទីលើផែនដី; មែនហើយ ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា[ក]ជាពូជអំបូរទាំង ១២របស់អ៊ីស្រាអែល ដែលនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នក ពីពួក១២នាក់ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើស ឲ្យធ្វើជាសាវករបស់ទ្រង់នៅដែនដីយេរូសាឡិម ។

១៩ ហើយខ្ញុំសរសេរទៅកាន់សំណល់នៃប្រជាជននេះផង ដែលនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះពី[ក]ពួក១២នាក់ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើស នៅដែនដីនេះដែរ; ហើយពួកគេនឹងបានទទួលការជំនុំជំរះ ពីពួក១២នាក់ទៀត ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើស នៅដែនដីយេរូសាឡិម ។

២០ ហើយការណ៍ទាំងនេះហើយដែលព្រះវិញ្ញាណសម្តែងដល់ខ្ញុំ; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ។ ហើយដោយ ហេតុនេះ ទើបខ្ញុំសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវឈរនៅចំពោះវេទិកា[ខ]ជំនុំជំរះ[ក]នៃព្រះគ្រីស្ទ មែនហើយ គឺមនុស្សរាល់រូប ដែលនៅក្នុងគ្រួសារមនុស្សជាតិទាំងមូល របស់លោកអ័ដាម; ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវឈរ ដើម្បីទទួលការ ជំនុំជំរះ ចំពោះកិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យឃើញថា ពួកគេល្អ ឬក៏ពួកគេអាក្រក់;

២១ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា អាចជឿ[ក]ដល់ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផង ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងមាន នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា; ហើយដើម្បីឲ្យពួក[ខ]សាសន៍យូដាផង ដែលជារាស្ត្រដែលនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់ មានសាក្សី[គ]ផ្សេងទៀតក្រៅពីទ្រង់ ដែល ពួកគេបានឃើញ[ឃ] ហើយបានឮ ថាព្រះយេស៊ូវ ដែលពួកគេបានធ្វើគុតនោះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាព្រះនោះពិត ។

២២ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា ខ្ញុំអាចបញ្ចុះបញ្ចូល[ក]អស់អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដី ឲ្យប្រែចិត្ត ហើយប្រុងប្រៀបឈរ នៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះ នៃព្រះគ្រីស្ទ ៕

ជំពូកទី ៤

សង្គ្រាម និងការកាប់សម្លាប់មានតទៅ — ពួកទុច្ចរិតធ្វើទោសដល់ពួកទុច្ចរិត — អំពើទុច្ចរិតដ៏ធំលើសលែងទៅទៀត ស្ថិតនៅលើ ពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងស្រុង — ពួកស្ត្រី និងក្មេងៗត្រូវយកទៅបូជាថ្វាយរូបព្រះទាំងឡាយ — ពួកសាសន៍លេមិនចាប់ផ្តើមកំចាត់ ពួកសាសន៍នីហ្វៃចេញពីមុខ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៦៣–៣៧៥ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង

១៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:៣៤–៣៧.
១៥ *ក* ស.ប. ការសងសឹក.
ខ គ. និង ស. ៨២:២៣.
១៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣០:៣–៨;
៣ នីហ្វៃ ២៩:១.
១៨ *ក* ម៉ាថាយ ១៩:២៨;
លូកា ២២:២៩–៣០;
គ. និង ស. ២៩:១២.
១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:៩–១០.
២០ *ក* ស.ប. សេចក្តីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
ខ គ. និង ស. ២៧:១១.
២១ *ក* គ. និង ស. ៣:២០.
ខ ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
គ ២ នីហ្វៃ ២៥:១៨.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៦:១២;
ម៉ូសាយ ៧:២៧.
២២ *ក* អាលម៉ា ២៩:១.

ឆ្នាំទីបីរយហុកសិបបី នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃបាននាំពលទ័ព
ឡើងទៅច្បាំងនឹងពួក សាសន៍លេមិន ចេញពីដែនដីចោលស្ងាត់ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ពសាសន៍
នីហ្វៃ ត្រូវវាយតបឲ្យត្រឡប់ថយមកដែនដីចោលស្ងាត់វិញ ។
ហើយនៅពេលពួក គេកំពុងនឿយហត់នៅឡើយ នោះកងទ័ព
សាសន៍លេមិនដ៏ថ្មីមួយកង បានមកវាយពួកគេ; ហើយពួកគេបាន
ច្បាំងយ៉ាងសាហាវ ដរាបដល់ ទ័ពលេមិនបានដណ្ដើមយក
ទីក្រុងចោលស្ងាត់បាន ហើយបានសម្លាប់ពួកនីហ្វៃជាច្រើន
ហើយបានចាប់មនុស្សជាច្រើនយកទៅជាឈ្លើយ ។
៣ ហើយអ្នកដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មានបានរត់គេចចេញ ហើយ
បានចូលរួមជាមួយនឹងបណ្ដាជននៃទីក្រុងទីអានគុម ។ ឥឡូវនេះ
ទីក្រុង ទីអានគុមនេះនៅត្រង់ជាយដែនជាប់នឹងសមុទ្រ;
ហើយនៅជិតទីក្រុងចោលស្ងាត់ដែរ ។
៤ ដោយ[ក]មកពីពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃ បានឡើងទៅរកវាយពួក
លេមិន បានជាពួកគេត្រូវបរាជ័យ; បើពុំនោះសោតទេ ពួក
លេមិនពុំអាច មានអំណាចអ្វីមកលើពួកគេបានឡើយ ។
៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ សេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះនឹងដេញទាន់
ពួកទុច្ចរិត; ហើយពួកទុច្ចរិតនឹង[ក]ត្រូវធ្វើទោស ដោយពួកទុច្ចរិត;
ត្បិតពួក ទុច្ចរិតនេះហើយដែលបានចាក់រុកចិត្តកូនចៅមនុស្ស
ឲ្យមានការខ្ចាយឈាម ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកលេមិនបានធ្វើការ
រៀបចំ ដើម្បីមកប្រឆាំងនឹងទីក្រុងទីអានគុម ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំទីបីរយហុកសិបបួន នោះពួកសាសន៍លេមិនបានមកប្រឆាំងនឹង
ទីក្រុងទីអានគុម ដើម្បីគេអាចដណ្ដើមយកទីក្រុងទីអានគុមផង ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវបាន
រុញច្រាន ឲ្យថយទៅក្រោយវិញ ដោយពួកនីហ្វៃ ។ ហើយកាល
ពួកនីហ្វៃបាន ឃើញថា ពួកគេបានរុញច្រានពួកលេមិនឲ្យ
ថយក្រោយ នោះពួកគេក៏អួតអាងចំពោះកម្លាំងរបស់ខ្លួនទៀត;
ហើយពួកគេបានចេញទៅនៅក្នុង សមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅ
ដណ្ដើមយកទីក្រុងចោលស្ងាត់មកវិញ ។
៩ ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះក៏បានកើតឡើងរួចហើយ ហើយ
ទាំងសងខាងមានមនុស្សស្លាប់រាប់ពាន់នាក់ គឺទាំងពួកនីហ្វៃ និង
ពួកលេមិន ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ឆ្នាំទីបីរយហុកសិបប្រាំ
មួយបានកន្លងផុតទៅ ហើយពួកលេមិនបាននាំគ្នាមកច្បាំងនឹង
ពួក នីហ្វៃទៀត; ក៏ប៉ុន្តែពួកនីហ្វៃពុំប្រែចិត្ត ចេញពីការ
អាក្រក់ដែលគេបានធ្វើឡើយ ហើយនៅតែបន្តអំពើទុច្ចរិត
របស់ខ្លួនទៅទៀត ។
១១ ហើយគ្មានអណ្ដាតឯណាអាចអធិប្បាយបាន ឬក៏គ្មាន
មនុស្សណាអាចសរសេរការអធិប្បាយដោយឥតខ្ចោះ នូវ
ទិដ្ឋភាពដ៏ស្ញែង អស្ចារ្យ នៃការខ្ចាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់
ដែលមាននៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ទាំងពួកសាសន៍នីហ្វៃ និង
ពួកសាសន៍លេមិនបានឡើយ; ហើយចិត្តរបស់គេរាល់គ្នា
សុទ្ធតែរឹងរូស ម្ល៉ោះហើយ បានជាគេសប្បាយចិត្តក្នុងការ
ខ្ចាយឈាមគ្នាមិនចេះចប់សោះ ។
១២ ហើយពុំដែលមាន[ក]អំពើទុច្ចរិតដ៏ធំបែបនេះ នៅក្នុង
ចំណោមអស់ទាំងកូនចៅរបស់លីហៃ ឬក៏នៅក្នុងចំណោមវ
ង្សអ៊ីស្រាអែល ដូចជានៅក្នុងចំណោមប្រជាជននេះឡើយ
ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។
១៣ [ក]ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួក
លេមិនក៏ដណ្ដើមយកទីក្រុងចោលស្ងាត់បាន ហើយការណ៍នេះ
គឺដោយសារពួកគេមាន [ក]ចំនួនច្រើនជាងពួកនីហ្វៃ ។
១៤ ហើយពួកគេបានលើកទៅវាយយកទីក្រុងទីអានគុមទៀត
ហើយបានបណ្ដេញបណ្ដាជន ចេញពីទីក្រុងនោះ ហើយបាន
យកមនុស្ស ជាច្រើនធ្វើជាឈ្លើយ មានទាំងពួកស្ត្រី [ក]និងកូនក្មេង
ហើយបានចាប់យកពួកនេះទៅប្រហារជីវិត បូជាថ្វាយរូបព្រះ
ទាំងឡាយរបស់គេ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុង
ឆ្នាំទីបីរយហុកសិបប្រាំពីរ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃបានក្រេវក្រោធ
ពីព្រោះពួកសាសន៍ លេមិនបានបូជាពួកស្ត្រី និងកូនក្មេងរបស់ពួក
នីហ្វៃ បានជាពួកគេលើកទ័ព ទៅវាយប្រហារពួកលេមិន ដោយ
សេចក្ដីក្រេវក្រោធជាអតិបរមា ដរាបដល់ពួកគេមានជ័យជំនះលើ
ពួកលេមិន ហើយបានរុញច្រានពួកនេះ ចេញពីដែនដី
របស់គេទៅ ។
១៦ ហើយពួកលេមិនពុំបានត្រឡប់មកច្បាំងនឹងពួកនីហ្វៃទៀតទេ
រហូតដល់ឆ្នាំទីបីរយចិតសិបប្រាំ ។
១៧ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំនេះ ពួកគេបានចុះមកច្បាំងជាមួយនឹង
ពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដោយអស់សមត្ថភាពរបស់គេ; ហើយពួកគេពុំ
អាចរាប់ចំនួន ទេ ពីព្រោះមកពីពួកនោះមានគ្នាច្រើនឥតគណនា ។

៤ ៤*ក* មរមន ៣:១០.
៥ *ក* គ. និង ស. ៦៣:៣៣.
១២ *ក* លោកុ. ៦:៥; ៣ នីហ្វៃ ៩:៩.
១៣ *ក* មរមន ៥:៦.
១៤ *ក* ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.

១៨ ហើយចាប់ពី[ក]ពេលនោះមក ពួកសាសន៍នីហ្វៃពុំមានអំណាចអ្វី ទៅលើពួកលេមិនបានឡើយ ប៉ុន្តែបានចាប់ផ្ដើមកំចាត់ចេញដោយ ពួកលេមិន ហាក់បីដូចដំណក់សន្សើមនៅចំពោះព្រះអាទិត្យ ។

១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិនបានចុះមកប្រឆាំងទីក្រុងចោលស្វាត់; ហើយមានចម្បាំងមួយដ៏ឃោរឃៅ បំផុត ដែលបានច្បាំងនៅលើដែនដីចោលស្វាត់ ជាចម្បាំងដែលពួកគេបានឈ្នះពួកនីហ្វៃ ។

២០ ហើយទ័ពនីហ្វៃបានរត់គេចចេញពីពួកគេទៀត ហើយពួកគេបានមកឯទីក្រុងបូអូស; នៅទីនោះ ពួកគេបានទប់ទល់នឹងសាសន៍លេមិន ដោយក្លាហាន ដរាបដល់សាសន៍លេមិនពុំបានឈ្នះពួកគេទេ រហូតដល់ពួកគេត្រឡប់មកជាលើកទីពីរទៀត ។

២១ ហើយកាលពួកគេមកជាលើកទីពីរ នោះពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបានរុញច្រាន ហើយត្រូវសម្លាប់ដោយការកាប់សម្លាប់មួយដ៏ធំ; ឯពួកស្ត្រីរបស់គេ និងកូនក្មេងរបស់គេត្រូវចាប់មកប្រហារជីវិតបូជាថ្វាយរូបព្រះទាំងឡាយទៀត ។

២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកនីហ្វៃបានរត់គេចចេញពីពួកគេទៀត ដោយបាននាំបណ្ដាជនទាំងអស់ ទៅជាមួយពួកគេ ទាំងនៅក្នុងទីក្រុង និងនៅក្នុងភូមិទាំងឡាយផង ។

២៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរមន ដោយបានឃើញថា ពួកសាសន៍លេមិន ជិតយកដែនដីបានហើយ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានទៅឯភ្នំ[ក]ស៊ិម ហើយបានយកបញ្ជីទាំងអស់ ដែលអាំម៉ារ៉ុនបានលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ៕

ជំពូកទី ៥

មរមនដឹកនាំពលទ័ពសាសន៍នីហ្វៃម្ដងទៀត នៅក្នុងចម្បាំងទាំងឡាយ ដែលពោរពេញទៅដោយការខ្ចាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់ — ព្រះគម្ពីរមរមននឹងលេចចេញមក ដើម្បីបរិវត្តពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ — ពីព្រោះកពីការឥតជំនឿរបស់គេ នោះពួកសាសន៍លេមិន នឹងត្រូវកំចាត់កំចាយចេញ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់នឹងឈប់តស៊ូនៅជាមួយនឹងពួកគេហើយ — ពួកគេនឹងទទួល ដំណឹងល្អពីពួកសាសន៍ដទៃ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៧៥–៣៨៤ គ.ស. ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានទៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍នីហ្វៃ ហើយបានប្រែ[ក]ចិត្តពីពាក្យសម្បថដែលខ្ញុំបានធ្វើថា ខ្ញុំនឹងពុំជួយ ពួកគេទៀតទេ; ហើយពួកគេបានឲ្យខ្ញុំបញ្ជាពលទ័ពរបស់គេទៀត ត្បិតពួកគេមើលមកខ្ញុំ បីដូចជាខ្ញុំអាចដោះលែងពួកគេឲ្យរួចផុតពីសេចក្ដី ទុក្ខវេទនាទាំងឡាយរបស់គេ ។

២ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំ[ក]គ្មានសង្ឃឹមឡើយ ត្បិតខ្ញុំបានដឹងថា សេចក្ដីជំនុំជំរះទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់នឹងធ្លាក់មកលើពួកគេ; ត្បិតពួកគេពុំប្រែចិត្ត ចេញពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់គេទេ ប៉ុន្តែបានតស៊ូ ដើម្បីជីវិតរបស់គេ ដោយពុំអំពាវនាវដល់តួអង្គ ដែលបានបង្កើតពួកគេឡើយ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកសាសន៍លេមិនបានមកច្បាំងនឹងយើង នៅពេលពួកយើងរត់ ទៅទីក្រុងយ័រដាន់; ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេត្រូវបានរុញច្រានឲ្យថយក្រោយវិញ ដែលពួកគេពុំបានយកទីក្រុងនោះ នៅក្នុងពេលនោះឡើយ ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកច្បាំងនឹងពួកយើងទៀត ហើយពួកយើងបានរក្សាទីក្រុងនោះទុក ។ ហើយមានទី ក្រុងទាំងឡាយឯទៀតផង ដែលត្រូវបានរក្សាទុកដោយពួកសាសន៍នីហ្វៃ ដែលមានទីតាំងការពារទាំងឡាយដែលបានផ្ដាច់ផ្លូវពួកគេ ដើម្បី កុំឲ្យពួកគេអាចចូលទៅក្នុងស្រុកដែលនៅខាងមុខពួកយើង ដើម្បីមកបំផ្លាញប្រជាជននៃដែនដីយើងចោល ។

៥ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដែនដីទាំងឡាយណាដែលយើងបានឆ្លងកាត់ ហើយបណ្ដាជននៅទីនោះ ពុំប្រមូលគ្នាមក គឺត្រូវ បំផ្លាញចោលដោយពួកសាសន៍លេមិន ហើយទីផ្សារទាំងឡាយ និងភូមិទាំងឡាយ និងទីក្រុងទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ត្រូវដុតឆេះដោយភ្លើង; ម្ល៉ោះហើយបីរយចិតសិបប្រាំបួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទីបីរយប៉ែតសិប នោះពួកសាសន៍លេមិនបានមកច្បាំងនឹងពួកយើងទៀត ហើយពួក យើងបានតទល់នឹងពួកគេយ៉ាងក្លាហាន; ប៉ុន្តែគឺជាការឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ ត្បិតពួកគេមានចំនួនច្រើនណាស់ ដែលនាំឲ្យពួកគេជាន់ឈ្លី ប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃនៅក្រោមជើងគេ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានរត់គេចទៀត ហើយអស់អ្នកណាដែលរត់លឿនជាងពួកសាសន៍

១៨ *ក* មរមន ៣:៣.
២៣ *ក* មរមន ១:៣.
៥ ១*ក* មរមន ៣:១១.
២ *ក* មរមន ៣:១២.

លេមិន ក៏បានរត់រួច ហើយអស់អ្នកណាដែលរត់មិនលឿនជាង
ពួកសាសន៍លេមិន ក៏ត្រូវបោសចេញ ហើយបំផ្លាញចោល ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំមរមន ពុំមានបំណងធ្វើឲ្យ
មនុស្សកើតទុក្ខក្នុងដួងព្រលឹង ដោយលាតត្រដាងនៅចំពោះមុខ
គេ នូវឆាក មួយដ៏គួរស្ញែងខ្លាច នៃការខ្ចាយឈាម និងការ
កាប់សម្លាប់ ដូចដែលបានបង្ហាញចំពោះភ្នែកខ្ញុំទេ; ប៉ុន្តែដោយ
ខ្ញុំដឹងថា ការណ៍ទាំងនេះត្រូវ តែឲ្យគេដឹងជាប្រាកដ ហើយថា
អស់ទាំងការណ៍ដែលលាក់កំបាំង ត្រូវតែបើក[ក]សម្តែងនៅ
ខាងលើដំបូលផ្ទះ —
៩ ហើយម៉្យាងទៀតថា ដំណឹងអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវ
[ក]តែមានដល់សំណល់នៃប្រជាជនទាំងនេះ និងដល់ពួកសាសន៍
ដទៃផង ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា នឹង[ខ]បំបែក
ប្រជាជននេះ ហើយប្រជាជននេះ នឹងត្រូវរាប់ជាឥតប្រយោជន៍
នៅក្នុងចំណោមពួកគេ — ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំសរសេរនូវ
សេចក្តីសង្ខេប[គ]ដ៏ខ្លីមួយ ដោយពុំហ៊ានរៀបរាប់អំពីដំណើររឿង
ដ៏ពោរពេញនៃកាណ៍ទាំងឡាយដែលខ្ញុំបាន ឃើញ ពីព្រោះមក
ពីបញ្ញាដែលខ្ញុំបានទទួល ហើយម៉្យាងទៀត គឺដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់
គ្នា មានទុក្ខសោកខ្លាំងពេក ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិត របស់
ប្រជាជននេះ ។
១០ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះគឺខ្ញុំនិយាយទៅកាន់
ពូជរបស់ពួកគេ និងទៅកាន់ពួកសាសន៍ដទៃផង ដែល
ថែរក្សាវង្ស អ៊ីស្រាអែល ដែលដឹង ហើយយល់ថា តើព្រះពរ
ទាំងឡាយរបស់ពួកគេបានមកពីណា ។
១១ ត្បិតខ្ញុំដឹងថា ពួកគេទាំងនេះហើយដែលនឹងកើតទុក្ខ
ចំពោះគ្រោះកាចនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល; មែនហើយ ពួកគេនឹងកើត
ទុក្ខចំពោះ ការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃប្រជាជននេះ; ពួកគេនឹងកើតទុក្ខ
ដោយព្រោះប្រជាជននេះពុំបានប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបាន
ឱបក្ដាប់នៅក្នុង ព្រះហស្តនៃព្រះយេស៊ូវ ។
១២ ឥឡូវនេះ ការណ៍[ក]ទាំងនេះត្រូវបានសរសេរទុក សំរាប់[ខ]
សំណល់នៃវង្សយ៉ាកុប; ហើយការណ៍ទាំងនេះ ត្រូវបានសរសេរ
តាម របៀបនេះ ពីព្រោះព្រះទ្រង់ជ្រាបថា អំពើទុច្ចរិតនឹងមិន
នាំឲ្យពួកគេ ដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះឡើយ; ហើយការណ៍
ទាំងនេះ នឹងត្រូវបាន [គ]លាក់ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យបានចេញ
មក តាមពេលកំណត់របស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ។
១៣ ហើយនេះគឺជាបញ្ញាដែលខ្ញុំបានទទួល; ហើយមើលចុះ
ការណ៍ទាំងនេះនឹងចេញមក ស្របតាមបញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់
នៅពេល ដែលទ្រង់នឹងទតឃើញថាសមល្មម តាមប្រាជ្ញារបស់
ទ្រង់ ។
១៤ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះនឹងទៅដល់ពួកអ្នកដែល
មិនជឿ [ក]ក្នុងពួកសាសន៍យូដា; ហើយដោយគោលបំណងនេះហើយ
ដែល ការណ៍ទាំងនេះនឹងចេញទៅ — គឺដើម្បីឲ្យពួកគេអាច
[ខ]បានបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យជឿថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ ដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ; ថាព្រះវរបិតា
អាចធ្វើឡើង តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាដ៏សំណប់បំផុតរបស់ទ្រង់
នូវគោលបំណងដ៏មហិមា និងអស់កល្ប ជានិច្ច ក្នុងការ
សាងឡើងវិញនូវពួកសាសន៍យូដា ឬវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
ឲ្យមកកាន់ដែនដីជាកេរ្តិ៍អាកររបស់ពួកគេ ដែលព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះរបស់ពួកគេ បានប្រទានឲ្យពួកគេ តាមការបំពេញ[គ]សេចក្តី
សញ្ញារបស់ទ្រង់;
១៥ ហើយដើម្បីឲ្យពូជរបស់ប្រជាជន[ក]នេះផង អាចជឿ
ដ៏ពេញលេញថែមទៀត ដល់ដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ ដែល[ខ]នឹងទៅ
ដល់ពួកគេ ពីពួក សាសន៍ដទៃ; ត្បិតប្រជាជននេះនឹងត្រូវ
[គ]បែកខ្ញែក ហើយនឹង[ឃ]ក្លាយទៅជាប្រជាជនមួយ ដែល
មានសម្បុរខ្មៅ ស្មោកគ្រោក ហើយគួរខ្ពើមឆ្អើម ហួសពីការ
អធិប្បាយនូវអ្វីៗ ដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងចំណោមពួកយើងរាល់
គ្នា មែនហើយ ទាំងអ្វីដែលធ្លាប់មាននៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍
លេមិន ហើយនេះគឺដោយសារការឥតជំនឿ និងការ
គោរពរូបព្រះរបស់ពួកគេ ។

៨ *ក* លូកា ១២:២–៣;
២ នីហ្វៃ ២៧:១១;
គ. និង ស. ១:៣.
៩ *ក* ៤ នីហ្វៃ ១:៤៩.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៦:៨.
គ មរមន ១:១.
១២ *ក* អេណុស ១:១៦;
ហេលេ. ១៥:១១–១៣.
ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
ខ គ. និង ស. ៣:១៦–២០.
គ មរមន ៨:៤, ១៣–១៤;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:១–២.
១៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:១៣; ៣០:៧–៨.
ស.ប. ពួកសាសន៍យូដា.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៥:១៦–១៧.
គ ៣ នីហ្វៃ ២៩:១–៣.
១៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:៣–៧, ២៤–២៦.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:២០–២៩, ៣៨;
មរមន ៧:៨–៩.
គ ១ នីហ្វៃ ១០:១២–១៤;
៣ នីហ្វៃ ១៦:៨.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣.

១៦ ត្បិតមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ឈប់តស៊ូនៅជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់ពួកគេហើយ; ហើយពួកគេគ្មានព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះនៅក្នុងលោកិយ; ហើយពួកគេត្រូវរុញច្រាន ដូចជាអង្កាមដែលខ្យល់ផាត់ ។

១៧ ពួកគេធ្លាប់ជាប្រជាជនមួយដ៏គួរឲ្យចូលចិត្ត ហើយពួកគេមានព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកគង្វាលរបស់ពួកគេ; មែនហើយ ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំ ដោយព្រះវរបិតាផង ។

១៨ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ មើលចុះ ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំដោយអារក្សសាតាំង ដូចជាអង្កាមដែលខ្យល់ផាត់ ឬដូចជាភេត្រាមួយបោះបោកនៅ លើរលកគ្មានក្ដោង ឬយុថ្កា ឬគ្មានអ្វីសំរាប់កាច់ចង្កូតវា; ហើយបីដូចជាភេត្រានេះ គឺពួកគេក៏ដូច្នេះដែរ ។

១៩ ហើយមើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទុកព្រះពរទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ដែលគួរណាតែពួកគេបានទទួលនៅដែនដី សំរាប់ពួកសាសន៍ ដទៃ ដែលនឹងយកដែនដីនេះ ។

២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេនឹងត្រូវរុញច្រាន ហើយបំបែកខ្ចែក ដោយពួកសាសន៍ដទៃ; ហើយក្រោយពី ពួកគេត្រូវរុញច្រាន និងត្រូវបំបែកខ្ចែក ដោយពួកសាសន៍ដទៃហើយ មើលចុះ ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់លោកអ័ប្រាហាំ និងដល់វង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ។

២១ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងនឹកចាំដល់សេចក្ដីអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកសុចរិត ដែលត្រូវបានថ្វាយដល់ទ្រង់ ដើម្បីពួកគេ ។

២២ ហើយនៅពេលនោះ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ តើធ្វើម្ដេចទៅអ្នករាល់គ្នានឹងអាចឈរ នៅចំពោះព្រះចេស្ដានៃព្រះបាន លើកលែងតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយបែរចេញពីផ្លូវអាក្រក់ទាំងឡាយរបស់អ្នក ?

២៣ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះហស្ដនៃព្រះ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា ទ្រង់មានអស់ទាំងព្រះចេស្ដា ហើយនៅក្រោមបញ្ជាដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ ផែនដីនឹងត្រូវមូរចូលគ្នា ជារមូរក្រដាសមួយ ?

២៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយធ្វើខ្លួនរាបទាប នៅចំពោះទ្រង់ចុះ ក្រែងទ្រង់នឹងយកសេចក្ដីយុត្តិធម៌មកទាស់នឹង អ្នករាល់គ្នា — ក្រែងសំណល់មួយនៃពូជយ៉ាកុបនឹងមកក្នុងចំណោមអ្នក ដូចជាសត្វសិង្ហមួយ ហើយនឹងហែកអ្នករាល់គ្នាទៅជាដុំៗ ហើយ នឹងគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចជួយដោះលែងអ្នកបានឡើយ ៕

ជំពូកទី ៦

ពួកសាសន៍នីហ្វៃប្រមូលគ្នាមកក្នុងដែនដីគូម៉ូរ៉ា ដើម្បីធ្វើការប្រយុទ្ធទាំងឡាយជាចុងក្រោយបំផុត — មរមនលាក់បញ្ជីពិសិដ្ឋទាំង ឡាយនៅក្នុងភ្នំគូម៉ូរ៉ា — ពួកសាសន៍លេមិនមានជ័យជំនះ ហើយសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបំផ្លាញចោល — មនុស្សរាប់រយពាន់នាក់ត្រូវប្រហារចោលដោយដាវ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៨៥ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបង្ហើយបញ្ជីរបស់ខ្ញុំ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានចេញទៅប្រយុទ្ធនឹងពួកសាសន៍លេមិន ។

២ ហើយខ្ញុំមរមន បានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ ទៅស្ដេចរបស់ពួកសាសន៍លេមិន សូមឲ្យទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកយើងអាចប្រមូល គ្នាមកឯដែនដីគូម៉ូរ៉ា នៅត្រង់ភ្នំមួយ ដែលហៅថា ភ្នំគូម៉ូរ៉ា ហើយនៅទីនោះ យើងអាចច្បាំងនឹងពួកគេ ។

៣ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចរបស់ពួកសាសន៍លេមិន បានយល់ព្រមតាមសំណូមពររបស់ខ្ញុំ ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកយើងបានដើរទៅដល់ដែនដីគូម៉ូរ៉ា ហើយយើងបានបោះត្រសាលនៅជុំវិញភ្នំគូម៉ូរ៉ា; គឺជាទីដីមួយដែលមានទឹកជាច្រើន ទន្លេទាំងឡាយ និងជ្រោះទាំងឡាយ; ហើយនៅទីនេះ ពួកយើងមានសង្ឃឹមថានឹងមានប្រៀបទៅ លើពួកសាសន៍លេមិន ។

៥ ហើយកាលបីរយប៉ែតសិបបួនឆ្នាំ បានកន្លងផុតទៅ នោះពួកយើងបានប្រមូលប្រជាជន ដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន មកកាន់ដែនដី គូម៉ូរ៉ា ។

១៦ *ក* លោកុ. ៦:៣; អេធើរ ២:១៥.
ខ ទំនុក. ១:៤.
១៧ *ក* ស.ប. អ្នកគង្វាលល្អ.
១៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:២១.
១៩ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:២៧—២៨.
២០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៦:៨—១២.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.
២១ *ក* អេណុស ១:១២—១៨;
មរមន ៩:៣៦—៣៧.
២៣ *ក* ហេលេ. ១២:៨—១៧.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៦:៣.
២៤ *ក* មីកា ៥:៨; ៣ នីហ្វៃ ២០:១៥—១៦.
៦ ១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៩; យ៉ារ៉ុម ១:១០;
អាលម៉ា ៤៥:៩—១៤;
ហេលេ. ១៣:៥—១១.
២ *ក* អេធើរ ៩:៣.

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលយើងបានប្រមូល
ប្រជាជនយើងទាំងអស់ចូលគ្នា មកកាន់ដែនដីគូម៉ូរ៉ាហើយ មើលចុះ
ខ្ញុំមរមន បានចាប់ផ្ដើមមានវ័យចាស់; ហើយដោយដឹងថា នេះជា
ការតស៊ូចុងក្រោយបំផុតរបស់ប្រជាជនខ្ញុំ ហើយដោយបាន
ទទួលបញ្ជា ពីព្រះអម្ចាស់ថា ខ្ញុំពុំត្រូវទុកឲ្យបញ្ជីដ៏ពិសិដ្ឋទាំង
ឡាយ ហើយដែលបានទុកបន្តមក តាំងពីជំនាន់ពួកអយ្យកោយើង
ធ្លាក់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ ដៃនៃពួកសាសន៍លេមិនឡើយ (ព្រោះពួក
សាសន៍លេមិននឹងបំផ្លាញវត្ថុទាំងនោះចោល) ហេតុដូច្នេះហើយ
ខ្ញុំបានធ្វើ[ក]បញ្ជីនេះចេញពី ផ្ទាំងនីហ្វៃ ហើយ[ខ]បានលាក់នៅ
ក្នុងភ្នំគូម៉ូរ៉ា នូវបញ្ជីទាំងអស់ ដែលបានប្រគល់មកដល់ខ្ញុំ ដោយ
ព្រះហស្ដនៃព្រះអម្ចាស់ លើកលែងតែ ផ្ទាំង[គ]ទាំងប៉ុន្មាននេះ ដែល
ខ្ញុំឲ្យទៅកូនប្រុសខ្ញុំ គឺ[ឃ]ម៉ូរ៉ូណៃ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ ជា
មួយនឹងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនចៅរបស់គេ ឥឡូវនេះ បាន
ឈរមើល [ក]ពលទ័ពរបស់ពួកសាសន៍លេមិន ដើរសំដៅមករកគេ;
ហើយដោយសេចក្ដីភិតភ័យចំពោះសេចក្ដីស្លាប់ ដែលមាន
ពោរពេញនៅក្នុង ទ្រូងនៃពួកទុច្ចរិតទាំងអស់ នោះពួកគេបាន
រង់ចាំពួកលេមិន ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកច្បាំងនឹង
ពួកយើង ហើយមនុស្សគ្រប់រូបបានពោរពេញទៅដោយការតក់ស្លុត
ពីព្រោះមកពីពួកលេមិនមានចំនួនច្រើនលើសលប់ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេវាយសម្រុកមក
លើប្រជាជនខ្ញុំដោយដាវ និងដោយធ្នូ និងដោយព្រួញ និងដោយ
ពូថៅ និងដោយអស់ទាំងគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមគ្រប់
បែបយ៉ាង ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ័ពរបស់ខ្ញុំត្រូវ
កាប់រំលំ មែនហើយ ទាំងមនុស្សចំនួនមួយម៉ឺននាក់ ដែលនៅជា
មួយនឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំត្រូវរបួសដួលចុះ នៅកណ្ដាលហ្វូងមនុស្ស;
ហើយពួកគេបានដើរបង្ហួសខ្ញុំទៅ ដោយពុំបានផ្ដាច់ជីវិតខ្ញុំឡើយ ។
១១ ហើយកាលពួកគេបានទៅហួស ហើយបានកាប់រំលំប្រជាជន
របស់ខ្ញុំ[ក]ទាំងអស់ លើកលែងតែពួកយើងម្ភៃបួននាក់ប៉ុណ្ណោះ (នៅ
ក្នុងចំណោមនោះ មានកូនប្រុសខ្ញុំឈ្មោះ ម៉ូរ៉ូណៃ) ហើយដោយ
យើងបានរស់ក្នុងចំណោមសាកសពនៃប្រជាជនយើង ដល់ស្អែក
ឡើង ក្នុងកាលពួកលេមិនបានត្រឡប់មកជំរំពួកគេវិញ ពីលើកំពូល
ភ្នំគូម៉ូរ៉ា នោះយើងបានឃើញប្រជាជនខ្ញុំចំនួនមួយម៉ឺននាក់ ដែល
ត្រូវ កាប់សម្លាប់ ដួលសន្ធឹងនៅពីមុខខ្ញុំ ។
១២ ហើយយើងក៏បានឃើញប្រជាជនខ្ញុំមួយម៉ឺននាក់ ដែលបាន
ដឹកនាំដោយកូនប្រុសខ្ញុំ គឺម៉ូរ៉ូណៃ ។
១៣ ហើយមើលចុះ ទ័ពមួយម៉ឺននាក់របស់គីឌគីឌដូណា បាន
ដួលស្លាប់ រីឯខ្លួនលោកក៏ដួលស្លាប់នៅកណ្ដាលពួកនោះដែរ ។
១៤ ហើយឡាម៉ាបានដួលស្លាប់ ជាមួយនឹងទ័ពមួយ
ម៉ឺននាក់របស់លោក; ហើយគីលកាលបានដួលស្លាប់ ជាមួយនឹង
ទ័ពមួយម៉ឺននាក់ របស់លោក; ហើយលិមហាបានដួលស្លាប់ ជា
មួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺននាក់របស់លោក; ហើយយេនេអ៊ុមបានដួលស្លាប់
ជាមួយនឹងទ័ពមួយ ម៉ឺននាក់របស់លោក; ហើយគូមេណៃហា
និងម៉ូរ៉ូណៃហា និងអាន់ទីអូនុម និងស៊ិបឡោម និងសិម
និងយ៉ូស ទាំងអស់នេះបានដួលស្លាប់ ជាមួយនឹងទ័ពមួយ
ម៉ឺននាក់រៀងៗខ្លួន ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សដប់នាក់ទៀត
ដែលត្រូវដួលស្លាប់ដោយមុខដាវ ជាមួយនឹងទ័ពមួយម៉ឺននាក់
រៀងៗខ្លួន; មែនហើយ ប្រជាជនយើង[ក]ទាំងអស់ត្រូវបានដួលស្លាប់
លើកលែងតែមនុស្សម្ភៃបួននាក់ ដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ និងមួយ
ចំនួន តូចដែលបានរត់ភៀសខ្លួន ទៅស្រុកទាំងឡាយភាគខាង
ត្បូង និងមួយចំនួនតូចដែលបានសុំចុះចូលពួកលេមិន; ហើយ
សាច់ និងឆ្អឹង និងឈាមរបស់ពួកគេ ក្រាលនៅលើផ្ទៃផែនដី ត្រូវ
ពួកដែលសម្លាប់គេទុកចោល ឲ្យរលួយនៅលើដី ហើយឲ្យ
បែកធ្លាយ ហើយឲ្យ ត្រឡប់ទៅឯព្រះធរណីវិញ ។
១៦ ហើយព្រលឹងខ្ញុំប្រេះបែកដោយឈឺចាប់ ព្រោះការ
កាប់សម្លាប់នៃប្រជាជនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំទ្រហ៊ូថា៖
១៧ ឱពួកអ្នកដ៏ស្រស់ល្អអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
បង្វែរចេញពីផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ដូច្នេះ ! ឱពួកអ្នក
ដ៏ស្រស់ល្អអើយ ហេតុអ្វី បានជាអ្នកបដិសេធព្រះយេស៊ូវ ដែល
ទ្រង់បានឈរលាតព្រះពាហុចាំទទួលអ្នកដូច្នេះ ?
១៨ មើលចុះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំបានធ្វើដូច្នេះទេ នោះអ្នក
រាល់គ្នានឹងពុំបានដួលស្លាប់ឡើយ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នា
បាន ដួលស្លាប់ ហើយខ្ញុំទ្រហ៊ូសោក ដោយបាត់បង់អ្នករាល់គ្នា ។
១៩ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាកូនប្រុសកូនស្រីដ៏ស្រស់ល្អអើយ
អ្នករាល់គ្នាដែលជាឪពុកម្ដាយ អ្នករាល់គ្នាដែលជាប្ដីប្រពន្ធអ្នក

៦ *ក* ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
ខ អេធើរ ១៥:១១.
គ ព. នៃ ម. ១:២.
ឃ មរមន ៨:១.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៥.
១១ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:១៩–២០;
ហេលេ. ១៥:១៧.
១៥ *ក* អាលម៉ា ៩:២៤.

រាល់គ្នា ដ៏ស្រស់ល្អអើយ ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នាត្រូវដួលស្លាប់
យ៉ាងនេះហ្ន៎!
២០ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបានចាកចេញទៅហើយ
ឯសេចក្ដីទុក្ខសោករបស់ខ្ញុំ ពុំអាចនាំអ្នកមកវិញបានទេ ។
២១ ហើយថ្ងៃនោះជិតមកដល់ ក្នុងកាលប្រាណដែលរមែងស្លាប់
របស់អ្នក នឹងត្រូវប្រដាប់ដោយអមតភាពវិញ ហើយរូបកាយទាំង
នេះ ដែលឥឡូវនេះ កំពុងពុករលួយ មិនយូរប៉ុន្មានទេ នឹងក្លាយ
ទៅជារូបកាយទាំងឡាយ ដែលមិនពុករលួយវិញ; ហើយនៅពេល
នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវឈរនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ
ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់អ្នក
ហើយប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សសុចរិត ពេលនោះ អ្នកនឹង
បានពរជាមួយនឹងពួកអយ្យកោរបស់អ្នក ដែលបាន
ចាកចេញទៅមុនអ្នក ។
២២ ឱគួរតែអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត មុនការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដ៏ធំនេះកើតឡើងដល់អ្នក ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាបាន
ចាកចេញទៅ ហើយ ហើយព្រះវរបិតា មែនហើយ ព្រះវរបិតា
ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៃស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ជ្រាបនូវស្ថានភាពរបស់
អ្នក; ហើយទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យអ្នក ស្របតាមសេចក្ដីយុត្តិធម៌ និង
សេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ៕

ជំពូកទី ៧

មរមនអញ្ជើញពួកសាសន៍លេមិន នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ទទួលដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ ហើយបានសង្គ្រោះ — អស់អ្នក ណាដែលជឿដល់ព្រះគម្ពីរប៊ីប នោះនឹងជឿដល់ព្រះគម្ពីរមរមនដែរ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៣៨៥ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំចង់និយាយខ្លះដល់
សំណល់នៃប្រជាជននេះ ដែលបានរួចជីវិត ប្រសិនបើព្រះទ្រង់
អនុញ្ញាតឲ្យពាក្យរបស់ខ្ញុំ បានទៅដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួក
គេដឹងនូវកិច្ចការទាំងឡាយ របស់ពួកអយ្យកោពួកគេ; មែនហើយ
ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដែល ជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល;
ហើយនេះគឺជាពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយថា៖
២ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ។
៣ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែប្រែចិត្ត
បើពុំនោះសោតទេ អ្នកនឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះឡើយ ។
៤ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវ
ដាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមចុះ ក៏ពុំត្រូវសប្បាយ នៅ
ក្នុងការខ្ចាយឈាម ហើយពុំត្រូវ កាន់អាវុធវិញឡើយ
លើកលែងតែកាលណាព្រះទ្រង់បញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ។
៥ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែស្គាល់ពួក
អយ្យកោរបស់អ្នក ហើយប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាប និងអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់អ្នក ហើយជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាទ្រង់ជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ ហើយថាទ្រង់ត្រូវពួកសាសន៍យូដាធ្វើគុត
ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃ ព្រះវរបិតា នោះទ្រង់មានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញ ដោយហេតុនេះហើយ ទ្រង់មានជ័យជំនះ
លើផ្នូរ; ហើយគឺនៅក្នុងទ្រង់ផង ដែលទ្រនិច នៃសេចក្ដីស្លាប់
បានលេបចូល ។
៦ ហើយទ្រង់បាននាំមក នូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្ស
ស្លាប់ ដោយហេតុនេះ មនុស្សត្រូវបានប្រោសឲ្យមាន
ជីវិតឡើងវិញ ដើម្បីឈរនៅចំពោះវេទិកាជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់ ។
៧ ហើយទ្រង់បាននាំមក នូវសេចក្ដីប្រោសលោះដល់ពិភពលោក
ដោយហេតុនេះ អ្នកណាដែលឃើញថា ឥតទោសនៅចំពោះទ្រង់
នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ អ្នកនោះហើយដែលនឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យ
រស់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ នៅក្នុងនគររបស់ទ្រង់ ដើម្បីច្រៀងដោយ
មិន ឈប់ឈរ ជាមួយនឹងក្រុមចំរៀងនៅស្ថានលើ សរសើរ
ដំកើងដល់ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលជាព្រះ តែមួយ នៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដ៏សប្បាយរីករាយ
ហើយគ្មានទីបំផុត ។

២១ *ក* ១ កូរិន. ១៥:៥៣–៥៤.
២២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីយុត្តិធម៌.
ខ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
៧ ១*ក* ហេលេ. ១៥:១១–១៣.
២ *ក* អាលម៉ា ១០:៣.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:១២.
ខ ស.ប. ជំនឿ, ជឿ; សេចក្ដីជំនឿ.
គ អេសាយ ២៥:៨; ម៉ូសាយ ១៦:៧–៨.
៦ *ក* ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម; សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
៧ *ក* ស.ប. ប្រោសលោះ, បានប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
ខ ស.ប. ការរាប់ជាសុចរិត, រាប់ជាសុចរិត.
គ ១ នីហ្វៃ ១០:២១; គ. និង ស. ៧៦:៦២; ម៉ូសេ ៦:៥៧.
ឃ ម៉ូសាយ ២:២៨.
ង គ. និង ស. ២០:២៨. ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ច ស.ប. សេចក្ដីអំណរ.

៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្ត ហើយទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវចុះ ហើយកាន់ខ្ជាប់
[ក]នូវដំណឹង ល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលនឹងបានបង្ហាញនៅចំពោះមុខអ្នក
ពុំមែនតែនៅក្នុង[ខ]បញ្ជីនេះទេ តែនៅក្នុងបញ្ជី ដែលនឹងឲ្យដល់ពួក
សាសន៍ដទៃ [គ]ពីពួកសាសន៍យូដា ហើយបញ្ជីនោះ នឹងចេញមក
ពីពួកសាសន៍ដទៃ [ឃ]មកដល់អ្នករាល់គ្នា ។
៩ ត្បិតមើលចុះ [ក]បញ្ជីនេះបានត្រូវសរសេរឡើង ក្នុងគោលបំណង
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា[ខ]ជឿដល់ការណ៍នោះ; ហើយបើសិនជា អ្នក
រាល់គ្នាជឿដល់បញ្ជីនោះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងជឿដល់បញ្ជីនេះដែរ;
ហើយបើសិនជាអ្នកជឿដល់បញ្ជីនេះ នោះអ្នកនឹងដឹងអំពីពួក
អយ្យកោរបស់អ្នក ព្រមទាំងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែល
បានកើតឡើង ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ។
១០ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាគឺជាសំណល់
មួយនៃពូជយ៉ាកុប; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាន
រាប់ក្នុង ចំណោមប្រជាជននៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាដំបូង;
ហើយបេសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះមែន ហើយ
បានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជ ដំបូងដោយទឹក ហើយបន្ទាប់មក
ដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺធ្វើតាម[ក]គំរូនៃ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង តាមអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់យើង
នោះនឹងបានស្រួលដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជំរះ ។
អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៨

*ពួកសាសន៍លេមិនស្វែងរកបំផ្លាញពួកសាសន៍នីហ្វៃ — ព្រះ
គម្ពីរមរមននឹងចេញមកតាមព្រះចេស្ដានៃព្រះ — ការវេទនា
ទាំងឡាយធ្លាក់ មកលើអស់អ្នកណា ដែលបញ្ចេញកំហឹង និង
គំរាមទាស់នឹងកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ — បញ្ជីនីហ្វៃនឹងចេញ
មកនៅក្នុងថ្ងៃមួយដ៏ប្រកបដោយ សេចក្ដីទុច្ចរិត សេចក្ដីអន់ថយ
និងសេចក្ដីក្បត់សាសនា ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០០–៤២១ គ.ស. ។*

មើលចុះ ខ្ញុំ[ក]ម៉ូរ៉ូណៃ បង្ហើយ[ខ]បញ្ជីរបស់ឪពុកខ្ញុំ គឺមរមន ។ មើលចុះ
ខ្ញុំមានតែការបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះសំរាប់សរសេរ គឺជាការណ៍ទាំង
ឡាយ ដែលឪពុកខ្ញុំបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
បន្ទាប់ពីចម្បាំង[ក]ដ៏ធំ និងខ្លាំងក្លានៅគូម៉ូរ៉ា មើលចុះ ពួក
សាសន៍នីហ្វៃ ដែល បានភៀសខ្លួនទៅឯទិសខាងត្បូង នោះត្រូវ
[ខ]ពួកសាសន៍លេមិនរកចាប់ រហូតដល់ពួកគេទាំងអស់គ្នាត្រូវបាន
បំផ្លាញចោល ។
៣ ហើយឪពុកខ្ញុំក៏ត្រូវពួកគេសម្លាប់ដែរ ហើយនៅសល់តែខ្ញុំ
[ក]ម្នាក់ឯង ដែលសរសេរនូវរឿងដ៏សោកសៅ អំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដល់ប្រជាជនខ្ញុំ ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ពួកគេបានចាកចេញទៅហើយ
ហើយខ្ញុំបំពេញបញ្ជារបស់ឪពុកខ្ញុំ ។ ហើយតើពួកគេនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ
ឬអត់ នោះខ្ញុំពុំដឹងទេ ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនឹងសរសេរ ហើយលាក់បញ្ជី
ទាំងនេះទុកក្នុងដី; ហើយខ្ញុំនឹងទៅឯណាទៀត នោះពុំជាការ
សំខាន់ទេ ។
៥ មើលចុះ ឪពុកខ្ញុំបានធ្វើ[ក]បញ្ជីនេះ ហើយលោកបានកត់នូវ
គោលបំណងទុកក្នុងនោះ ។ ហើយមើលចុះ ខ្ញុំចង់សរសេរ
ការណ៍ នេះដែរ បើសិនជាខ្ញុំមានកន្លែងនៅក្នុង[ខ]ផ្ទាំងទាំងឡាយ
ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្មានទេ; ហើយខ្ញុំគ្មានជាតិលោហធាតុទេ ត្បិតមានតែ
ខ្ញុំម្នាក់ឯង ។ ឪពុកខ្ញុំត្រូវគេសម្លាប់បង់នៅក្នុងចម្បាំង ព្រម
ទាំងសាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ ហើយខ្ញុំគ្មានមិត្តភក្ដិ ឬទីណា
សំរាប់ទៅឡើយ; ហើយព្រះ ទ្រង់ទ្រាំឲ្យខ្ញុំរស់ ដល់កាលណា
នោះខ្ញុំក៏ពុំដឹងដែរ ។
៦ មើលចុះ [ក]បួនរយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ចាប់តាំងពីការយាង
មកនៃព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។
៧ ហើយមើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិនបានដេញតាមប្រជាជន
របស់ខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ ពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ហើយពីកន្លែង
មួយ ទៅកន្លែងមួយ គឺរហូតដល់ពួកគេគ្មានសល់មួយសោះ;
ហើយ[ក]ការរលំរបស់គេនោះគឺមហិមាណាស់; មែនហើយ មហិមា
និងអស្ចារ្យ មែន ការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជនខ្ញុំ គឺសាសន៍នីហ្វៃ ។
៨ ហើយមើលចុះ នេះគឺជាស្នាដៃនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលបានធ្វើ

៨ *ក* ស.ប. ដំណឹងល្អ.
ខ ស.ប. ព្រះគម្ពីរប៊ីប.
គ ២ នីហ្វៃ ២៩:៤–១៣.
ឃ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨.
៩ *ក* ស.ប. ព្រះគម្ពីរមរមន.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៨–៤១.
១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣១:៥–៩.
៨ ១*ក* ស.ប. ម៉ូរ៉ូណៃ, កូនប្រុសរបស់មរមន.
ខ ស.ប. ផ្ទាំងទាំងឡាយ.
២ *ក* មរមន ៦:២–១៥.
ខ គ. និង ស. ៣:១៨.
៣ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៩:២២.
៥ *ក* មរមន ២:១៧–១៨.
ខ មរមន ៦:៦.
៦ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១០.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:២–៣.

ការនេះ ។ ហើយក៏មើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិន បានធ្វើសង្គ្រាម
នឹងគ្នា ទៅវិញទៅមក; ហើយនៅលើផ្ទៃផែនដីនេះទាំងមូល មាន
ការកាប់សម្លាប់ ការខ្ចាយឈាម ដ៏ឥតឈប់ឈរ; ហើយគ្មាន
នរណាដឹងថា កាលណាសង្គ្រាមនឹងចប់ឡើយ ។
៩ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ខ្ញុំឈប់និយាយពីពួកគេទៀត
ត្បិតគ្មានអ្នកណានៅលើផ្ទៃផែនដីនេះ ក្រៅពីពួកសាសន៍លេមិន
និងពួកចោរឡើយ ។
១០ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ព្រះដ៏ពិតប្រាកដ ក្រៅពីពួក
សិស្សនៃព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលបាននៅលើផែនដីនេះ រហូត
ដល់ អំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន មានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ដែលព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ពុំទ្រាំឲ្យពួកគេ នៅជាមួយនឹងប្រជាជនទៀត; ហើយទោះជា
ពួកគេ នៅលើផ្ទៃផែនដី ឬអត់ នោះគ្មានអ្នកណាដឹងទេ ។
១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកខ្ញុំ និងខ្ញុំបានឃើញពួកគេ ហើយពួកគេ
បានធ្វើការងារបំរើដល់យើង ។
១២ ហើយអស់អ្នកណាដែលទទួលបញ្ជីនេះ ហើយដែលនឹង
មិនថ្កោលទោស ដោយមកពីភាពពុំពេញលេញនៅក្នុងនោះទេ
អ្នកនោះហើយដែលនឹងដឹងនូវរឿងដ៏មហិមាលើសលែងទៅទៀត។
មើលចុះ ខ្ញុំជាម៉ូរ៉ូណៃ; ហើយបើមានលទ្ធភាព នោះខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាដឹងនូវការណ៍ទាំងអស់ ។
១៣ មើលចុះ ខ្ញុំសូមបញ្ចប់នូវការនិយាយអំពីប្រជាជននេះ
សិនចុះ។ ខ្ញុំជាកូនប្រុសរបស់មរមន ឯឪពុកខ្ញុំ គឺជាពូជពង្សនីហ្វៃ។
១៤ ហើយគឺខ្ញុំនេះហើយដែលបានលាក់បញ្ជីនេះថ្វាយដល់ព្រះ
អម្ចាស់; ផ្ទាំងទាំងនេះពុំមានតម្លៃអ្វីទេ ដោយមកពីព្រះបញ្ញត្តិនៃ
ព្រះអម្ចាស់; ត្បិតទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងប្រាកដថា គ្មានអ្នក
ណាមួយអាចយកផ្ទាំងទាំងនេះ ដើម្បីស្វែងរកកំរៃឡើ; ប៉ុន្តែ
បញ្ជីនៅ លើនោះ មានតម្លៃមហិមា; ហើយអស់អ្នកណាដែល
នាំបញ្ជីនោះមកឯពន្លឺ អ្នកនោះហើយដែលនោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
នឹងប្រទានពរឲ្យ ។
១៥ ត្បិតគ្មានអ្នកណាមានអំណាចនឹងនាំបញ្ជីនេះមកឯពន្លឺឡើយ
លើកលែងតែបានប្រទានដល់អ្នកនោះដោយព្រះ; ត្បិតព្រះ ទ្រង់
សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យការណ៍នោះ បានធ្វើឡើងដោយ
ភ្នែកស្មោះស្ម័គ្រទាំងស្រុង ចំពោះសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គ
ឬចំពោះសុខុមាល ភាពដល់ប្រជាជនដែលនៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា
នៃព្រះអម្ចាស់ ពីចាស់បុរាណ ដែលត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ដ៏យូរអង្វែង ។
១៦ មានពរហើយ អ្នកណាដែលនាំការណ៍នេះមកឯពន្លឺ; ត្បិត
នឹងត្រូវបាននាំពីសេចក្ដីងងឹតមកឯពន្លឺ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ;
មែនហើយ គឺនឹងត្រូវបាននាំចេញមកពីក្នុងដី ហើយនឹង
ចែងចាំងចេញពីសេចក្ដីងងឹត ហើយបានដឹងដល់ប្រជាជន;
ហើយការណ៍នេះ នឹងត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ ។
១៧ ហើយបើសិនជាមានកំហុសអ្វីសោត កំហុសទាំងនោះ
គឺជារបស់ផងមនុស្ស; ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងពុំស្គាល់នូវ
កំហុសឡើយ; ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ជ្រាបនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ អ្នកណាដែលថ្កោលទោស ចូរឲ្យអ្នកនោះប្រយ័ត្ន
ចុះ ក្រែងគេត្រូវធ្លាក់ ទៅក្នុងភ្លើងនរក ។
១៨ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា៖ ចូរបង្ហាញដល់ខ្ញុំ
បើពុំនោះសោតទេ អ្នកនឹងត្រូវវាយ — ចូរឲ្យអ្នកនោះប្រយ័ត្ន
ចុះ ក្រែងបានបញ្ជានូវអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានហាម ។
១៩ ត្បិតមើលចុះ អ្នកណាដែលថ្កោលទោសដោយទ្វេធ្វេស
អ្នកនោះហើយដែលនឹងបានទទួលការថ្កោលទោសដោយទ្វេធ្វេសវិញ;
ត្បិតស្របតាមឈ្នួលរបស់គេ នោះនឹងបានស្របទៅតាមកិច្ចការ
របស់ខ្លួនដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលវាយគេ នោះ
នឹងត្រូវ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់វាយវិញ ។
២០ ចូរមើលអ្វីដែលបទគម្ពីរចែងថា — មនុស្សមិនត្រូវវាយ
ហើយក៏មិនត្រូវថ្កោលទោសដែរ; ត្បិតការថ្កោលទោស គឺជា
របស់ ផងយើង ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ហើយការ
សងសឹកក៏ជារបស់ផងយើងដែរ ហើយយើងនឹងសងវិញ ។
២១ ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចេញកំហឹង និងតំរាមទាស់នឹង
កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយទាស់នឹងរាស្ត្រដែលនៅក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញានៃ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយនឹងនិយាយ
ថា៖ យើងនឹងបំផ្លាញកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ចោល ហើយព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់នឹងពុំនឹកចាំ ដល់សេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជា

---

៨ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:២០–២៣.
៩ *ក* មរមន ២:៨.
១០ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:៧; អេធើរ ១២:១៧.
ស.ប. ពួកសិស្សសាសន៍នីហ្វៃបីនាក់.
ខ មរមន ១:១៦.
១១ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:២៤–២៦.
១២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៦:៦–១១.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ៥:២០.
១៤ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:១–២.
ខ យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៤៦.
១៥ *ក* គ. និង ស. ៤:៥.
១៦ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣:៦–៧, ១១, ១៣–១៤.
ខ អេសាយ ២៩:១៨;
២ នីហ្វៃ ២៧:២៩.
១៧ *ក* មរមន ៩:៣១, ៣៣;
អេធើរ ១២:២៣–២៨.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៩:៥; អេធើរ ៤:៨.
១៩ *ក* ក.យ.ស., ម៉ាថាយ ៧:១–២;
៣ នីហ្វៃ ១៤:១–២;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:១៤.

មួយនឹងវង្សអ៊ីស្រាអែលឡើយ — អ្នកនោះហើយដែលក្រែង
នឹងត្រូវកាប់រំលំ ហើយបោះចោល ទៅក្នុងភ្លើង ។
២២ ព្រោះ[ក]គោលបំណងទាំងឡាយ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៃ
ព្រះអម្ចាស់ នឹងដើរទៅមុខ រហូតដល់ពាក្យសន្យាទាំងអស់របស់
ទ្រង់ បានបំពេញ ។
២៣ ចូរពិចារណាមើលពាក្យព្យាករណ៍របស់[ក]លោកអេសាយ
ចុះ ។ មើលចុះ ខ្ញុំពុំអាចកត់នូវពាក្យទាំងនោះបានទេ ។ មែន
ហើយ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ពួកបរិសុទ្ធទាំងនោះ ដែល
បានចាកចេញទៅមុនខ្ញុំហើយ ដែលជាម្ចាស់ដែនដីនេះ គេនឹង
[ខ]ស្រែកឡើង មែនហើយ គេនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះ
អម្ចាស់ចេញពីធូលីដីមក; ហើយប្រាកដដូចជាព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់
មានព្រះជន្មរស់នៅ នោះទ្រង់នឹង នឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញា ដែល
ទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកគេ ។
២៤ ហើយទ្រង់ជ្រាបនូវពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួកគេ
ថាពួកគេ[ក]បានអធិស្ឋានឲ្យពួកបងប្អូនរបស់គេ ។ ហើយទ្រង់ ជ្រាប
នូវសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ត្បិតដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ នោះ
ពួកគេអាច[ខ]រើភ្នំ; ហើយដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ នោះពួកគេ
អាចធ្វើឲ្យ ផែនដីកក្រើក; ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់ នោះពួកគេអាចធ្វើឲ្យ[គ]គុកទាំងឡាយរលំទៅលើដី;
មែនហើយ សូម្បីតែ ឡភ្លើង ក៏ពុំអាចបៀតបៀនពួកគេបានដែរ
សូម្បីតែសត្វសាហាវ ឬពស់អាសិរពិសក៏ដូច្នោះដែរ គឺមក
ពីព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ។
២៥ ហើយមើលចុះ [ក]ពាក្យអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់ពួក
គេក៏មានដល់អ្នកនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចាត់ឲ្យនាំការណ៍
ទាំងនេះ ចេញមក ។
២៦ ហើយពុំបាច់នរណានិយាយថា ការណ៍ទាំងនេះ នឹង
ពុំកើតឡើងឡើយ ព្រោះការណ៍ទាំងនេះ ប្រាកដជា
នឹងកើតឡើងមែន ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ;
ត្បិតការណ៍ទាំង[ក]នោះនឹងចេញមកពីដី ដោយព្រះហស្តនៃព្រះ
អម្ចាស់ ហើយគ្មាននរណា អាចរារាំងបានឡើយ; ហើយការណ៍
នោះនឹងកើតឡើង នៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ ដែលគេនិយាយថា គ្មាន
[ខ]អព្ភូតហេតុទៀតទេ; ហើយនឹង កើតឡើង បីដូចជាមនុស្ស
[គ]និយាយចេញពីស្លាប់មក ។
២៧ ហើយនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ ដែល[ក]ឈាម
របស់ពួកបរិសុទ្ធនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះមក
ពី[ខ]បក្សព័ន្ធសម្ងាត់ និងកិច្ចការទាំងឡាយនៃសេចក្ដីងងឹត ។
២៨ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាល
ព្រះចេស្ដានៃព្រះនឹង[ក]ត្រូវគេបដិសេធ ហើយសាសនាចក្រទាំង
ឡាយក្លាយ ទៅជាខូច ហើយលើកខ្លួនឡើង ក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃ
ចិត្តរបស់គេ; មែនហើយ គឺនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលពួកអ្នក
ដឹកនាំសាសនាចក្រទាំង ឡាយ និងពួកគ្រូបង្រៀននឹងលើកខ្លួនឡើង
នៅក្នុងការឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់ខ្លួន គឺរហូតដល់មានការឈ្នានីស
គ្នា រវាងអ្នកដែលនៅក្នុង សាសនាចក្រជាមួយគ្នា ។
២៩ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ [ក]កាល
គេឮអំពីភ្លើងឆេះ និងព្យុះសង្ឃរា និង[ខ]ចំហាយផ្សែងនៅឯប្រទេសក្រៅ
ទាំងឡាយ;
៣០ ហើយក៏នឹងឮអំពី[ក]សង្គ្រាម ពាក្យចចាមអារាមអំពី
សង្គ្រាម និងផែនដីរញ្ជួយនៅកន្លែងផ្សេងៗ ។
៣១ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាល
មានការស្អុយក្រខ្វក់ជាខ្លាំង នៅលើផ្ទៃផែនដី; ហើយនឹងមានការ
កាប់ សម្លាប់ និងការប្លន់ និងការភូតកុហក និងការបោកបញ្ឆោត
និងអំពើសហាយស្មន់ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមគ្រប់បែបយ៉ាង;
នៅពេលនោះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា ធ្វើយ៉ាងនេះ
ឬធ្វើយ៉ាងនោះ ហើយគឺគ្មាន[ក]ជាការអ្វីទេ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង

២២ *ក* គ. និង ស. ៣:៣.
២៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:១១; ២៣:១.
ខ អេសាយ ២៩:៤;
២ នីហ្វៃ ៣:១៩–២០; ២៦:១៦.
២៤ *ក* អេណុស ១:១២–១៨;
មរមន ៩:៣៦;
គ. និង ស. ១០:៤៦.
ខ យ៉ាកុប ៤:៦;
ហេប្រ. ១០:៩.
គ អាលម៉ា ១៤:២៧–២៩.
២៥ *ក* មរមន ៥:២១.
២៦ *ក* អេសាយ ២៩:៤;
២ នីហ្វៃ ៣៣:១៣.
ខ មរមន ៩:១៥–២៦;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:២៧–២៩, ៣៣–៣៧.
គ ២ នីហ្វៃ ២៦:១៥–១៦;
មរមន ៩:៣០;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៧.
២៧ *ក* អេធើរ ៨:២២–២៤;
គ. និង ស. ៨៧:៦–៧.
ខ ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
២៨ *ក* ២ ធីម៉ូ. ៣:១–៧;
១ នីហ្វៃ ១៤:៩–១០;
២ នីហ្វៃ ២៨:៣–៣២;
គ. និង ស. ៣៣:៤.
២៩ *ក* យ៉ូអែល ២:២៨–៣២;
២ នីហ្វៃ ២៧:២–៣.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៩:១១;
គ. និង ស. ៤៥:៣៩–៤២.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ២៤:៦;
១ នីហ្វៃ ១៤:១៥–១៧.
៣១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:២១–២២.

[ខ]ជួយគាំទ្រដល់ ការណ៍នោះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។ ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកទាំងនោះ ត្បិតគេកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុង[គ]ប្រមាត់ល្វីងជូរចត់ និងនៅក្នុង ចំណងនៃអំពើទុច្ចរិត ។

៣២ មែនហើយ គឺនឹងកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃណាមួយ កាលមានសាសនាចក្រជាច្រើន បានត្រូវតាំងឡើង ដែលនឹងនិយាយថា៖ ចូរមកខាងខ្ញុំ ហើយដោយទឹកប្រាក់របស់អ្នក នោះអ្នកនឹងត្រូវបានអភ័យទោសដល់អំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក ។

៣៣ ឱអ្នករាល់គ្នា ដែលជាពួកទុច្ចរិត និងខូច ហើយរឹងទទឹងអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា បង្កើតសាសនាចក្រទាំងឡាយឡើង ដើម្បី[ក]រកកំរៃផ្ទាល់ខ្លួន ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា [ខ]ផ្លាស់ប្រែព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះ ដើម្បីអ្នកអាចនាំមកនូវ[គ]សេចក្ដីផាប់ទោសមកលើ ព្រលឹងរបស់អ្នកដូច្នេះ ? មើលចុះ ចូរអ្នកសង្កេតមើលវិវរណៈនៃព្រះ; ត្បិតមើលចុះ នឹងដល់ថ្ងៃមួយកាលការណ៍អស់ទាំងនេះនឹងត្រូវ បានបំពេញ ។

៣៤ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ នូវការណ៍ដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យទាំងឡាយ អំពីអ្វីដែលត្រូវមកដល់នៅពេលយ៉ាងខ្លីៗ នៅក្នុងថ្ងៃដែលការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នក ។

៣៥ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហាក់បីដូចជាអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំនៅទីនេះទេ; ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់បង្ហាញអ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងនូវអ្វីៗ ដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ។

៣៦ ហើយខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នា[ក]ដើរនៅក្នុងសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃចិតរបស់ខ្លួន; ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់សោះ [ខ]លើកលែងតែមនុស្សមួយ ចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលពុំឡើងចាងនៅក្នុងសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់ខ្លួន រហូតដល់ការពាក់នូវប្រដាប់ស្លៀកពាក់[គ]ដ៏វិចិត្រ ហើយដល់ មានការឈ្នានីស និងប្រកួតប្រជែង និងកលល្បិច និងការបៀតបៀន និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង; ឯសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់ អ្នករាល់គ្នាវិញ មែនហើយ គឺគ្រប់ទាំងអស់បានក្លាយទៅជាស្អុយក្រខ្វក់ ពីព្រោះមកពីសេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃនៃចិត្តរបស់អ្នក ។

៣៧ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នា[ក]ស្រឡាញ់ប្រាក់កាស និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន និងប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដ៏វិចិត្ររបស់ខ្លួន ហើយចូល ចិត្តតុបតែងសាសនាចក្រទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា ជាជាងស្រឡាញ់អ្នកក្រីក្រ និងអ្នកកំសត់ទុគ៌ត អ្នកឈឺ និងអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា ។

៣៨ ឱមនុស្សស្អុយក្រខ្វក់ មនុស្សលាក់ពុត និងពួកគ្រូ ដែលបានលក់ខ្លួនឲ្យអំពើអបាយមុខអើយ ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នា ធ្វើឲ្យសាសនាចក្រដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះក្រខ្វក់ដូច្នេះ ? ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នា[ក]ខ្មាស់អៀននឹងលើកដាក់លើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ? ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នា ពុំគិតដល់តម្លៃដ៏ធំនៃសុភមង្គលដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ ផាង[ខ]សេចក្ដីវេទនា ដែលពុំអាចសះស្បើយ — ពីព្រោះមកពី[គ]ការសរសើរខាងឯលោកិយឬ ?

៣៩ ហេតុអ្វីក៏អ្នករាល់គ្នាតុបតែងខ្លួន ដោយអ្វីដែលគ្មានជីវិត តែទុកឲ្យពួកអ្នកអត់ឃ្លាន និងអ្នកកំសត់ទុគ៌ត និងអ្នកអាក្រាត និងអ្នកឈឺ និងអ្នកដែលរងទុក្ខវេទនាដើរទៅហួសដោយពុំយកចិត្តទុកដាក់ដល់ពួកគេដូច្នេះ ?

៤០ មែនហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា បង្កើតអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម[ក]ដ៏សម្ងាត់ទាំងឡាយ ដើម្បីរកកំរៃ ហើយទុកឲ្យស្រីមេម៉ាយទាំង ឡាយ ទួញសោកនៅខាងមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយទុកឲ្យពួកក្មេងកំព្រាទួញសោក នៅខាងមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយទុកឲ្យឈាមរបស់ ឪពុកពួកគេ និងប្ដីរបស់ពួកគេ អំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ចេញពីដីមក សូមឲ្យមានការសងសឹកដល់ក្បាលអ្នករាល់គ្នា ?

៤១ មើលចុះ ដាវនៃការសងសឹក ព្យួរនៅខាងលើពួកអ្នករាល់គ្នា; ហើយពេលវេលានឹងមកដល់ ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ថាទ្រង់[ក]នឹងសង សឹកឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធ មកលើអ្នករាល់គ្នា ត្បិតទ្រង់ពុំអាចទ្រាំនឹងការអំពាវនាវ របស់ពួកគេតទៅទៀតទេ ៕

ជំពូកទី ៩

មរ៉ូណៃហៅពួកអ្នកដែលមិនជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទឲ្យប្រែចិត្ត — លោកប្រកាសអំពីព្រះនៃអព្ភូតហេតុ ដែលប្រទានវិវរណៈទាំងឡាយ ហើយស្រោចអំណោយទានទាំងឡាយ និងទីសំគាល់

៣១ *ខ* ២ នីហ្វៃ ២៨:៨.
គ អាលម៉ា ៤១:១១.
៣៣ *ក* ស.ប. ឧបាយកលផ្នែកសង្ឃ.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:២៦–២៩.
គ ស.ប. សេចក្ដីផាប់ទោស.
៣៦ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ យ៉ាកុប ២:១៣.
គ អាលម៉ា ៥:៥៣.
៣៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:៩–១៦.
៣៨ *ក* រ៉ូម ១:១៦; ២ ធីម៉ូ. ១:៨; ១ នីហ្វៃ ៨:២៥–២៨; អាលម៉ា ៤៦:២១.
ខ ម៉ូសាយ ៣:២៥.
គ ១ នីហ្វៃ ១៣:៩.
៤០ *ក* ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
៤១ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:១៤.

ទាំងឡាយ មកលើពួកអ្នកស្មោះត្រង់ — អព្ភូតហេតុឈប់មាន ដោយសារ ការឥតជំនឿ — ទីសំគាល់ទាំងឡាយ ទៅតាមពួកអ្នកដែលជឿ — មនុស្សត្រូវបានទូន្មានឲ្យមានប្រាជ្ញា ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស.។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយទៀតអំពីអ្នកទាំងឡាយ ដែល
ពុំជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ។
២ មើលចុះ តើអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ថ្ងៃពិនិត្យពិច័យរបស់អ្នកឬ—
មើលចុះ គឺនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងយាងមក មែនហើយ
នៅ[ក]ថ្ងៃដ៏ធំនោះ នៅពេលដែល[ខ]ផែនដីនឹងមូរចូលគ្នា ដូចរមូរក្រដាស
ហើយវត្ថុធាតុទាំងឡាយនឹង[គ]រលាយដោយកំដៅដ៏អស្ចារ្យ មែន
ហើយ នៅថ្ងៃដ៏ធំនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាននាំទៅឈរខាង
មុខកូនចៀមនៃព្រះ — នៅពេលនោះ តើអ្នករាល់គ្នានឹង
និយាយថា ពុំមានព្រះឬអី ?
៣ នៅពេលនោះ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ
ឬក៏តើអ្នករាល់គ្នាអាចសម្លឹងមើលទៅកូនចៀមនៃព្រះបានឬទេ ?
តើអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាមួយនឹងព្រះ
ដោយមានការដឹងនូវទោសរបស់ខ្លួនឬ ? តើអ្នករាល់គ្នា
គិតស្មានថា អ្នករាល់គ្នាអាចសប្បាយរីករាយ ហើយ
រស់នៅជាមួយនឹងតួអង្គដ៏បរិសុទ្ធនោះ នៅពេលព្រលឹងរបស់អ្នក
ត្រូវញាំញី ដោយការដឹងនូវ ទោស ដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បាន
រំលងក្រិត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ឬ ?
៤ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា បើអ្នករាល់គ្នារស់នៅជាមួយ
នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយយុត្តិធម៌ ដោយមានការដឹងនូវ
អំពើស្មោកគ្រោក របស់ខ្លួន នៅចំពោះទ្រង់ នោះអ្នករាល់
គ្នាវេទនាច្រើនជាងរស់នៅជាមួយនឹង[ក]ពួកជាប់ទោស នៅក្នុង
[ខ]ស្ថាននរកទៅទៀត ។
៥ ត្បិតមើលចុះ កាលណាអ្នករាល់គ្នា ត្រូវបាននាំទៅមើលឃើញ
[ក]ភាពអាក្រាតរបស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយឃើញសិរីល្អនៃ ព្រះផង
និងបរិសុទ្ធភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពេលនោះអណ្ដាតភ្លើងមួយ
ដែលឥតរំលត់បាន នឹងត្រូវបង្កាត់ឡើងនៅក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ។
៦ ដូច្នេះ ឱអ្នកទាំងឡាយដែល[ក]ពុំជឿអើយ ចូរអ្នក[ខ]បែរមក
រកព្រះអម្ចាស់ចុះ; ចូរអំពាវនាវដោយអស់ពីពលំដល់ ព្រះវរបិតា
ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីក្រែងអ្នករាល់គ្នាអាចបាន
ឃើញថា គ្មានទោស បាន[គ]បរិសុទ្ធ ស្រស់ល្អ ហើយស
ដោយត្រូវបានជំរះ ដោយឈាមនៃ[ឃ]កូនចៀម នៅថ្ងៃដ៏ធំ និង
ចុងក្រោយបង្អស់នោះ ។
៧ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកណា ដែល
[ក]បដិសេធវិវរណៈទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយដែលនិយាយថា
ឥតមានការណ៍ទាំង នោះឡើយ ថាគ្មានវិវរណៈ ឬការ
ព្យាករណ៍ ឬអំណោយទាន ឬការព្យាបាល ឬការនិយាយ
ដោយភាសា [ខ]ការបកស្រាយនូវភាសា ទៀតទេ ។
៨ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកណាដែលបដិសេធនូវ
ការណ៍ទាំងនេះ នោះពុំស្គាល់នូវ[ក]ដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទទេ; មែន
ហើយ គេពុំទាន់បានអានបទគម្ពីរទាំងឡាយឡើយ; បើអ្នកនោះ
អាន[ខ]ក៏ពុំយល់អ្វីដែរ ។
៩ ត្បិតតើពុំមែនពួកយើងបានអានហើយឬអីថា ព្រះនៅតែ[ក]ដដែល
ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គ
គឺគ្មានការប្រែប្រួល ឬក៏គ្មានស្រមោលនៃការផ្លាស់ប្ដូរឬ ?
១០ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្មានដោយ
ខ្លួនឯង នូវព្រះមួយអង្គដែលប្រែប្រួល ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គមាន
ស្រមោលនៃការផ្លាស់ប្ដូរ នោះអ្នករាល់គ្នាបានគិតស្មានដោយ
ខ្លួនឯង នូវព្រះមួយអង្គដែលពុំមែនជាព្រះនៃអព្ភូតហេតុឡើយ ។
១១ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នក នូវព្រះនៃអព្ភូតហេតុ
មួយអង្គ គឺជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ និងព្រះនៃអ៊ីសាក និងព្រះនៃយ៉ាកុប
ហើយដែលជា[ក]ព្រះតែមួយ ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី
និងអ្វីៗសព្វសារពើនៅលើនោះ ។

៩ ២*ក* ម៉ាឡាគី ៤:៥; ៣ នីហ្វៃ ២៨:៣១.
ខ មរមន ៥:២៣;
គ. និង ស. ៦៣:២០–២១.
ស.ប. ពិភពលោក — ចុងបំផុតនៃផែនដី.
គ អេម៉ុស ៩:១៣; ៣ នីហ្វៃ ២៦:៣.
៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជាប់ទោស.
ខ ស.ប. ស្ថាននរក.
៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៩:១៤.
៦ *ក* ស.ប. ការឥតជំនឿ.
ខ អេសេ. ១៨:២៣, ៣២;
គ. និង ស. ៩៨:៤៧.
គ ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
ឃ ស.ប. កូនចៀមនៃព្រះ.
៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៩:៦–៧.
ខ ១ កូរិន. ១២:៧–១០;
ម. នៃ ស. ១:៧.
៨ *ក* ស.ប. ដំណឹងល្អ.
ខ ម៉ាថាយ ២២:២៩.
៩ *ក* ហេព្រើរ ១៣:៨;
១ នីហ្វៃ ១០:១៨–១៩;
អាលម៉ា ៧:២០; ម៉ូរ៉ូណៃ ៨:១៨;
គ. និង ស. ២០:១២.
១១ *ក* លោកុ. ១:១;
ម៉ូសាយ ៤:២;
គ. និង ស. ៧៦:២០–២៤.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.

១២ មើលចុះ ទ្រង់បានបង្កើតលោកអ័ដាម ហើយដោយ
សារលោកអ័ដាម ទើបមានការធ្លាក់នៃមនុស្ស ។ ហើយដោយ
សារ ការធ្លាក់នៃមនុស្ស ទើបព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានយាងមក
គឺជាព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា; ហើយដោយ
សារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទើបមានសេចក្ដីប្រោសលោះដល់មនុស្ស ។
១៣ ហើយដោយសារសេចក្ដីប្រោសលោះដល់មនុស្ស ដែល
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបាននាំមក ទើបពួកគេត្រូវបាននាំទៅឯវត្តមាននៃ
ព្រះអម្ចាស់វិញ; មែនហើយ គឺតាមរបៀបនេះហើយ ដែលមនុស្ស
ទាំងអស់ត្រូវបានប្រោសលោះ ពីព្រោះសេចក្ដីសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទ
នាំឲ្យ មានដំណើររស់ឡើងវិញ ដែលនាំមកនូវសេចក្ដីប្រោសលោះ
ពីដំណេកលង់លក់ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយ ឯមនុស្សទាំងអស់
នឹងត្រូវ បានដាស់ឲ្យភ្ញាក់ពីដំណេកដ៏លង់លក់នេះ ដោយ
ព្រះចេស្ដានៃព្រះ នៅពេលដែលសម្លេងត្រែបន្លឺឡើង; ហើយពួក
គេនឹងចេញមកទាំង តូចទាំងធំ ហើយទាំងអស់គ្នា នឹងឈរនៅ
ខាងមុខវេទិការបស់ទ្រង់ ដោយបានប្រោសលោះ ហើយ
បានស្រាយ ពីចំណងដ៏នៅអស់ កល្បជានិច្ចនៃសេចក្ដីស្លាប់
ឯសេចក្ដីស្លាប់នោះ គឺជាសេចក្ដីស្លាប់ខាងសាច់ឈាម ។
១៤ ហើយនៅពេលនោះ ទើបមានសេចក្ដីជំនុំជំរះនៃ
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធទៅលើពួកគេ; ហើយនៅពេលនោះ គឺជាពេល
ដែលពួកស្មោក គ្រោកនឹងនៅតែស្មោកគ្រោកដដែល; ឯជនសុចរិត
នឹងនៅតែសុចរិតដដែល; ជនដែលសប្បាយនឹងនៅតែសប្បាយ
ដដែល; ឯជន ដែលពុំសប្បាយនឹងនៅតែពុំសប្បាយដដែល ។
១៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱអ្នករាល់គ្នាដែលបានគិតស្មាននូវព្រះ
មួយអង្គ ដែលពុំអាចធ្វើនូវអព្ភូតហេតុអើយ ខ្ញុំសូមសួរអ្នកថា អ្វីៗ
ដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងអ្នកទាំងអស់ តើបានកន្លងផុតទៅហើយ
ឬនៅ ? តើចុងបំផុតបានមកដល់ហើយឬនៅ ? មើលចុះ
ខ្ញុំសូមប្រាប់ អ្នកថា នៅទេ; ហើយព្រះទ្រង់ក៏ពុំទាន់ឈប់ទៅជា
ព្រះនៃអព្ភូតហេតុដែរ ។

១៦ មើលចុះ តើការណ៍ទាំងឡាយ ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើនោះ
មិននាំមកនូវការណ៍អស្ចារ្យ ក្នុងភ្នែកអ្នករាល់គ្នាទេឬ ? មែនហើយ
តើនរណាអាចយល់នូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយនៃព្រះបាន ?
១៧ តើនរណានឹងនិយាយថា ពុំមែនជាអព្ភូតហេតុទេ ដែល
ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីបានកើតឡើង ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់;
ហើយ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះមនុស្សត្រូវ
បានបង្កើតឡើងពីដី; ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់
ទ្រង់ នោះអព្ភូតហេតុទាំងឡាយបានកើតឡើង ?
១៨ ហើយតើនរណានឹងនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់ពុំ
បានធ្វើនូវអព្ភូតហេតុដ៏ច្រើននេះទេ ? ហើយមានអព្ភូតហេតុដ៏ច្រើន
ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយដៃនៃពួកសាវក ។
១៩ ហើយបើសិនជាមានអព្ភូតហេតុធ្វើឡើងនៅពេលនោះ ហេតុអ្វី
បានជាព្រះទ្រង់ឈប់ទៅជាព្រះនៃអព្ភូតហេតុ តែនៅជាតួអង្គ
មួយដែលពុំចេះប្រែប្រួលនោះ ? ហើយមើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់
អ្នកថា ទ្រង់ពុំផ្លាស់ប្ដូរឡើយ; បើសិនជាទ្រង់ចេះផ្លាស់ប្ដូរ
នោះទ្រង់ ឈប់ទៅជាព្រះ ហើយទ្រង់ពុំឈប់ធ្វើជាព្រះទេ ហើយ
ទ្រង់ជាព្រះនៃអព្ភូតហេតុ ។
២០ ហើយហេតុដែលទ្រង់ឈប់ធ្វើនូវអព្ភូតហេតុទាំងឡាយ
នៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស គឺពីព្រោះពួកគេចុះអន់ថយក្នុង
ការ ឥតជំនឿ ហើយឃ្លាតចេញពីផ្លូវត្រូវ ហើយពុំស្គាល់ព្រះ
ដែលគេគួរទុកចិត្តលើ ។
២១ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អស់អ្នកណាដែលជឿដល់
ព្រះគ្រីស្ទ ដោយឥតសង្ស័យអ្វី ទោះអ្វីដែលអ្នកនោះសូមពី
ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ នោះនឹងត្រូវបានប្រទាន
ដល់អ្នកនោះ; ហើយការសន្យានេះ គឺដល់មនុស្សទាំងអស់
រហូតដល់ ចុងផែនដីនេះ ។
២២ ត្បិតមើលចុះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ដែលនៅលើផែនដី

---

១២ *ក* ម៉ូសាយ ៣:២៦.
ខ ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
គ ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
១៣ *ក* ហេលេ. ១៤:១៥–១៨.
ខ គ. និង ស. ៤៣:១៨.
គ គ. និង ស. ១៣៨:១៦.
១៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនុំជំរះចុងក្រោយបំផុត.
ខ អាលម៉ា ៧:២១;
គ. និង ស. ៨៨:៣៥.
១៥ *ក* មរ៉ូណៃ ៧:៣៥–៣៧;
គ. និង ស. ៣៥:៨.
ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
១៦ *ក* ទំនុក. ៤០:៥; គ. និង ស. ៧៦:១១៤;
ម៉ូសេ ១:៣–៥.
១៧ *ក* យ៉ាកុប ៤:៩.
ខ ស.ប. បង្កបង្កើត, ការបង្កបង្កើត.
គ លោកុ. ២:៧; ម៉ូសាយ ២:២៥.
១៨ *ក* យ៉ូហាន ៦:១៤.
១៩ *ក* គ. និង ស. ៦៣:៧–១០.
២០ *ក* ពួកចៅ. ៦:១១–១៣;
អេធើរ ១២:១២–១៨;
មរ៉ូណៃ ៧:៣៥–៣៧.
ខ ស.ប. ទុកចិត្ត.
២១ *ក* ម៉ាថាយ ២១:២២;
៣ នីហ្វៃ ១៨:២០.
២២ *ក* ម៉ាកុស ១៦:១៥–១៦.
ស.ប. កិច្ចការផ្សាយសាសនា.

មែនហើយ ហើយដល់សិស្សទាំងអស់របស់ទ្រង់ផង ដើម្បីឲ្យបណ្ដាជនជាច្រើនបានឮថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងលោកិយ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប ។

២៣ ឯអ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលពុំជឿ នោះនឹងត្រូវផាប់ទោសវិញ ។

២៤ ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះ នឹងមកតាមអ្នកដែលជឿ — ដោយនូវនាមយើង ពួកគេនឹងបណ្ដេញពួកអារក្សចេញ; ពួកគេនឹង និយាយដោយភាសាថ្មី; ពួកគេនឹងចាប់ពស់; ហើយបើសិនជាពួកគេផឹកនូវអ្វីៗដែលពុល នោះពួកគេនឹងពុំមានអន្តរាយសោះ; ពួកគេ នឹងដាក់ដៃលើអ្នកឈឺ ហើយគេនឹងជាសះស្បើយ;

២៥ ហើយអស់អ្នកណាដែលនឹងជឿដល់នាមយើង ដោយឥតសង្ស័យអ្វី នោះយើងនឹងបញ្ជាក់ពាក្យរបស់យើងទាំងអស់ដល់អ្នក នោះ រហូតដល់ចុងផែនដី ។

២៦ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ តើអ្នកណានឹងឈរទាស់នឹងកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់បាន ? តើអ្នកណានឹងបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ? តើអ្នកណានឹងបះបោរទាស់នឹងព្រះចេស្ដាដ៏ធំបំផុតនៃព្រះអម្ចាស់ ? តើអ្នកណានឹងមើលងាយកិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ ? តើអ្នកណា នឹងមើលងាយកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ ? មើលចុះ អ្នកទាំងអស់គ្នា ដែលជាអ្នកមើលងាយដល់កិច្ចការនៃព្រះអម្ចាស់ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងភ្ញាក់ ផ្អើល ហើយវិនាសទៅ ។

២៧ បើដូច្នោះ ចូរកុំមើលងាយ ហើយកុំឆ្ងល់ឡើយ តែចូរប្រុងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយចូរសូមដល់ ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នូវអ្វីៗដែលអ្នកត្រូវការចុះ ។ ចូរកុំសង្ស័យឡើយ តែចូរជឿ ហើយចាប់ផ្ដើមដូចកាល ជំនាន់ចាស់ ហើយមករកព្រះអម្ចាស់ដោយអស់ពីដួងចិត្តចុះ ហើយចូរបង្ហើយសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ដោយមានការកោតខ្លាច និងញាប់ញ័រ នៅចំពោះព្រះអង្គ ។

២៨ ចូរមានប្រាជ្ញា នៅក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយ នៃការសាកល្បងរបស់អ្នកចុះ; ចូរគ្រលាស់ចេញពីខ្លួន នូវអំពើពុំស្អាតស្អំទាំងអស់; ចូរកុំ សូមនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាអាចយកមកបំរើការសំរើបរបស់អ្នកឡើយ ប៉ុន្តែចូរសូមដោយភាពរឹងប៉ឹង មិនវេរវៀរ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នក បណ្ដោយទៅតាមសេចក្ដីល្បួង ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបំរើព្រះដ៏ពិត និងដ៏មានព្រះជន្មរស់វិញ ។

២៩ ចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាពុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយមិនសក្ដិសមឡើយ; ចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាពុំទទួលទាននូវបុណ្យរំឭកពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយមិនសក្ដិសមឡើយ; ប៉ុន្តែចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់គ្នាធ្វើនូវគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ក្នុងភាពសក្ដិសម ហើយធ្វើការនោះ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ; ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា ធ្វើដូច្នេះ ហើយកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំត្រូវបានបណ្ដេញចេញឡើយ ។

៣០ មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក ហាក់បីដូចខ្ញុំនិយាយពីស្លាប់; ត្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នានឹងឮពាក្យរបស់ខ្ញុំ ។

៣១ ចូរកុំថ្កោលទោសខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីភាពមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់ខ្ញុំ ឬក៏ឪពុកខ្ញុំ ពីព្រោះមកពីភាពមិនល្អឥតខ្ចោះរបស់លោក ឬក៏ពួកគេដែលបានសរសេរមុនឪពុកខ្ញុំឡើយ; ប៉ុន្តែចូរថ្លែងអំណរគុណដល់ព្រះវិញ ដែលទ្រង់បានសម្ដែងឲ្យអ្នកឃើញ នូវការឆ្គាំឆ្គងរបស់ពួកយើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចរៀន ឲ្យមានប្រាជ្ញាជាងយើងទៅទៀត ។

៣២ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ យើងបានសរសេរបញ្ជីនេះ ស្របតាមការចេះដឹងរបស់យើង ជាអក្សរដែលយើងបានហៅថា អក្សរអេស៊ីព្ទកែទម្រង់ ដែលត្រូវបានតគំណមក ហើយត្រូវបានកែប្រែដោយពួកយើង ស្របតាមរបៀបនិយាយរបស់យើង ។

៣៣ ហើយបើសិនជាផ្ទាំងរបស់យើងធំល្មម នោះយើងបានសរសេរជាភាសាហេព្រើរហើយ; ប៉ុន្តែភាសាហេព្រើរ ក៏ពួក

២៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីផាប់ទោស.
២៤ *ក* ម៉ាកុស ១៦:១៧–១៨.
ស.ប. ទីសំគាល់.
ខ កិច្ចការ ១៦:១៦–១៨.
គ ស.ប. ការប្រសិទ្ធិពរដល់មនុស្សឈឺ.
២៥ *ក* ស.ប. វិវរណៈ; ទីបន្ទាល់.
២៦ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៩:៤–៧.
ខ សុភា. ១៣:១៣.
២៧ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:៣០–៣២.
ខ យ៉ូស្វេ ២២:៥;
គ. និង ស. ៦៤:២២, ៣៤.
ស.ប. ចិត្ត.
គ ភីលីព ២:១២.
២៨ *ក* យ៉ាកុប ៦:១២.
ខ ស.ប. សំរេកស្រើប.
គ អាលម៉ា ៥:១៣.
២៩ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — ការតម្រូវការទាំងឡាយសំរាប់បុណ្យជ្រមុជទឹក.
ខ ១ កូរិន. ១១:២៧–៣០;
៣ នីហ្វៃ ១៨:២៨–៣២.
គ ស.ប. សក្ដិសម, ភាពសក្ដិសម.
៣០ *ក* មរមន ៨:២៦;
ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:២៧.
៣១ *ក* មរមន ៨:១៧;
អេធើរ ១២:២២–២៨, ៣៥.
៣២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១:២; ម៉ូសាយ ១:៤.

យើង បានកែប្រែដែរ; ហើយបើសិនជាយើងអាចសរសេរជា
អក្សរហេព្រើរបាន មើលចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងពុំឃើញមានការឆ្គាំឆ្គង
នៅក្នុងបញ្ជី នេះឡើយ ។
៣៤ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបនូវការណ៍ទាំងឡាយ ដែល
យើងបានកត់ត្រាមក ហើយទ្រង់ជ្រាបដែរថា គ្មានប្រជាជនឯណាទៀត
ចេះភាសារបស់យើងទេ; ហើយពីព្រោះមកពីគ្មាននរណាទៀត
ចេះភាសារបស់យើង ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបទ្រង់បានរៀបចំ
[ក]មធ្យោបាយទាំងឡាយ សំរាប់បកប្រែភាសានោះ ។
៣៥ ហើយការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានកត់ត្រាទុក ដើម្បីឲ្យយើងអាច
កំចាត់សំលៀកបំពាក់របស់យើង ឲ្យជ្រះពីឈាមនៃពួកបងប្អូន
របស់យើង ដែលបានចុះអន់ថយ ទៅក្នុង[ក]ការតតជំនឿ ។

៣៦ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះដែលយើង[ក]ប្រាថ្នាចង់បាន
ពីពួកបងប្អូនរបស់យើង មែនហើយ គឺការប្រោសពួកគេឲ្យស្គាល់
ព្រះគ្រីស្ទ គឺស្របទៅតាមការអធិស្ឋានទាំងឡាយនៃពួកបរិសុទ្ធ
ទាំងអស់ ដែលបានរស់នៅលើដែនដីនេះ ។
៣៧ ហើយសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យ
ការអធិស្ឋានទាំងឡាយរបស់គេបានសំរេច ស្របទៅតាម
សេចក្តី ជំនឿរបស់គេចុះ; ហើយសូមឲ្យព្រះវរបិតាទ្រង់
នឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងវង្ស
អ៊ីស្រាអែលចុះ; ហើយសូមឲ្យ ព្រះអង្គប្រទានពរដល់ពួក
គេរហូតតទៅ តាមសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ចុះ ។ អាម៉ែន ៕ :៚

គម្ពីរអេធើរ

បញ្ជីរបស់ពួកសាសន៍យ៉ារេឌ យកមកពីផ្ទាំង២៤សន្លឹក ដែលបានប្រទះឃើញដោយប្រជាជនលិមហៃ នៅក្នុងជំនាន់ស្តេចម៉ូសាយ ។

ជំពូកទី ១

ម៉ូរ៉ូណៃសង្ខេបការសរសេររបស់អេធើរ — ពង្សាវតាររបស់អេធើរត្រូវបានថែងប្រាប់ — ភាសារបស់ពួកសាសន៍យ៉ារេឌពុំត្រូវបាន បំភាន់នៅឯប៉មបាបិលទេ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សន្យាថានឹងដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ដែនដីជំរើសមួយ ហើយធ្វើឲ្យពួកគេបានទៅជា ប្រជាជាតិមួយដ៏មហិមា ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ[ក]ម៉ូរ៉ូណៃ ចាប់ផ្តើមរៀបរាប់ដំណើររឿងអំពី
បណ្តាជនបុរាណទាំងនោះ ដែលត្រូវបំផ្លាញចោល ដោយ
[ខ]ព្រះហស្តនៃ ព្រះអម្ចាស់ នៅលើផ្ទៃដែនដីខាងជើងនេះ ។
២ ហើយខ្ញុំយកដំណើររឿងរបស់ខ្ញុំ ពី[ក]ផ្ទាំង២៤សន្លឹក ដែល
ត្រូវបានប្រទះឃើញ ដោយប្រជាជនលិមហៃ ដែលត្រូវបាន
ហៅថា គម្ពីរអេធើរ ។
៣ ហើយដូចជាខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា ភាគដើមនៃបញ្ជីនេះ ដែល
និយាយអំពីការបង្កើតពិភពលោក និងអំពីលោកអ័ដាម និង
ដំណើររឿងអំពី ពេលនោះ មកទល់នឹងសម័យ[ក]ប៉មដ៏មហិមា
ហើយអ្វីក៏ដោយ ដែលបានកើតឡើងក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស
មកទល់ពេលនោះ គឺពួក សាសន៍យូដាមានហើយ ។
៤ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំពុំសរសេរនូវការណ៍ទាំងនោះ ដែល
បានកើតឡើងចាប់ពីសម័យ[ក]លោកអ័ដាម មកទល់ពេលនោះទេ;
ប៉ុន្តែ ការណ៍ទាំងនោះមាននៅលើផ្ទាំងរួចហើយ; ហើយអស់អ្នក
ណាដែលប្រទះឃើញផ្ទាំងទាំងនោះ អ្នកនោះហើយដែលនឹង
មានអំណាច ដែលគេអាចដឹងនូវដំណើររឿងទាំងស្រុង ។
៥ ប៉ុន្តែមើលចុះ ខ្ញុំមិនរៀបរាប់ដំណើររឿងទាំងស្រុងទេ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំរាប់រៀបដំណើររឿងមួយភាគ ចាប់ពីសម័យប៉មមកទល់នឹងពេល
ដែលពួកគេត្រូវបំផ្លាញចោល ។
៦ ហើយដោយរបៀបនេះ ខ្ញុំប្រាប់នូវដំណើររឿង ។ អ្នកដែល
សរសេរបញ្ជីនេះ គឺ[ក]អេធើរ ហើយលោកគឺជាពូជពង្សក្ូរីអានតើរ ។
៧ ក្ូរីអានតើរ គឺជាកូនប្រុសរបស់ម៉ូរ៉ុន ។
៨ ហើយម៉ូរ៉ុន គឺជាកូនប្រុសរបស់អេថិម ។

៣៤ *ក* ម៉ូសាយ ៨:១៣—១៨;
អេធើរ ៣:២៣, ២៨;
គ. និង ស. ១៧:១.
៣៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:១៥.
៣៦ *ក* មរមន ៨:២៤—២៦;
គ. និង ស. ១០:៤៦—៤៩.

[អេធើរ]
១ ១*ក* ស.ប. ម៉ូរ៉ូណៃ, កូនប្រុសរបស់មរមន.
ខ មរមន ៥:២៣;
គ. និង ស. ៨៧:៦—៧.
២ *ក* អាលម៉ា ៣៧:២១;
អេធើរ ១៥:៣៣.

៣ *ក* អោមណៃ ១:២២;
ម៉ូសាយ ២៨:១៧;
ហេលេ. ៦:២៨.
៤ *ក* ក.ន. ស្តីអំពីពេលដូចគ្នានឹងគម្ពីរ
លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី ១—១០.
៦ *ក* អេធើរ ១២:២; ១៥:៣៤.

៩ ហើយអេថិម គឺជាកូនប្រុសរបស់អេហា ។

១០ ហើយអេហា គឺជាកូនប្រុសរបស់សេត ។

១១ ហើយសេត គឺជាកូនប្រុសរបស់ស៊ិបឡុន ។

១២ ហើយស៊ិបឡុន គឺជាកូនប្រុសរបស់កុម ។

១៣ ហើយកុម គឺជាកូនប្រុសរបស់កូរីអានទុម ។

១៤ ហើយកូរីអានទុម គឺជាកូនប្រុសរបស់អាំនីកាដា ។

១៥ ហើយអាំនីកាដា គឺជាកូនប្រុសរបស់អើរ៉ុន ។

១៦ ហើយអើរ៉ុន គឺជាកូនប្រុសរបស់ហេត ដែលជាកូនប្រុស
របស់ហេអើថុម ។

១៧ ហើយហេអើថុម គឺជាកូនប្រុសរបស់លិប ។

១៨ ហើយលិប គឺជាកូនប្រុសរបស់គិស ។

១៩ ហើយគិស គឺជាកូនប្រុសរបស់កូរ៉ុម ។

២០ ហើយកូរ៉ុម គឺជាកូនប្រុសរបស់លេវី ។

២១ ហើយលេវី គឺជាកូនប្រុសរបស់គិម ។

២២ ហើយគិម គឺជាកូនប្រុសរបស់ម៉ូរីអានតុន ។

២៣ ហើយម៉ូរីអានតុន គឺជាកូនប្រុសរបស់រីពឡាគិស ។

២៤ ហើយរីពឡាគិស គឺជាកូនប្រុសរបស់សែស ។

២៥ ហើយសែស គឺជាកូនប្រុសរបស់ហេត ។

២៦ ហើយហេត គឺជាកូនប្រុសរបស់កុម ។

២៧ ហើយកុម គឺជាកូនប្រុសរបស់កូរីអានទុម ។

២៨ ហើយកូរីអានទុម គឺជាកូនប្រុសរបស់អេមើរ ។

២៩ ហើយអេមើរ គឺជាកូនប្រុសរបស់អូមើរ ។

៣០ ហើយអូមើរ គឺជាកូនប្រុសរបស់ស៊ូល ។

៣១ ហើយស៊ូល គឺជាកូនប្រុសរបស់គិប ។

៣២ ហើយគិប គឺជាកូនប្រុសរបស់អូរ៉ៃហា ដែលជាកូនប្រុស
របស់យ៉ារេឌ ។

៣៣ គឺ[ក]យ៉ារេឌនេះឯង ដែលបានចេញមកជាមួយនឹងបងប្រុស
របស់លោក និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងអ្នកខ្លះទៀត និង
គ្រួសាររបស់[ខ]ពួកគេ មកពីប៉មដ៏មហិមា នៅក្នុងពេលព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ បានបំភាន់ភាសារបស់មនុស្ស ហើយបានស្បថនៅ
ក្នុងសេចក្ដីខ្ញាល់ ថា ពួកគេត្រូវបំបែកខ្ញែកនៅលើអស់
ទាំង[គ]ផ្ទៃផែនដី; ហើយស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ នោះ
មនុស្សត្រូវបែកខ្ញែកមែន ។

៣៤ ហើយ[ក]បងរបស់យ៉ារេឌ ដែលជាបុរសម្នាក់មាឌធំ ហើយ
ខ្លាំងពូកែ ហើយជាបុរសម្នាក់ដ៏សំណប់ជាខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់
ទើបយ៉ារេឌ ជាប្អូន និយាយទៅលោកថា៖ ចូរអំពាវនាវដល់
ព្រះអម្ចាស់ សូមកុំឲ្យទ្រង់បំភាន់យើង ធ្វើឲ្យយើងមិនយល់ពាក្យ
របស់ យើងឡើយ ។

៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌ
បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន
ព្រះហឫទ័យ អាណិតអាសូរដល់យ៉ារេឌ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ទ្រង់ពុំបានបំភាន់ភាសារបស់យ៉ារេឌទេ; ហើយយ៉ារេឌ និង
បងរបស់លោកពុំត្រូវបាន បំភាន់ឡើយ ។

៣៦ បន្ទាប់មក យ៉ារេឌបាននិយាយទៅកាន់បងរបស់លោកថា៖
ចូរអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀត ក្រែងទ្រង់នឹងបំបែរសេចក្ដី
ពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញពីពួកគេ ដែលជាមិត្តរបស់ពួកយើង
ដើម្បីកុំឲ្យទ្រង់បំភាន់ភាសារបស់ពួកគេផង ។

៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌ
បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន
ព្រះហឫទ័យ អាណិតអាសូរដល់ពួកមិត្តរបស់គេ និង
គ្រួសារគេផង ទើបពួកគេពុំត្រូវបានបំភាន់ឡើយ ។

៣៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ារេឌបាននិយាយ
ទៅកាន់បងរបស់លោកទៀតថា៖ ចូរទៅទូលសួរព្រះអម្ចាស់មើល
ថាតើទ្រង់នឹងដេញពួកយើងចេញពីដែនដីនេះទេ ហើយបើ
សិនជាទ្រង់នឹងដេញពួកយើងចេញពីដែនដី ចូរអំពាវនាវដល់ទ្រង់ថា
តើពួកយើងនឹងទៅទីណា ។ ហើយ[ក]ក្រែងលោព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹង
នាំយើងទៅក្នុងដែនដីមួយ ដែលជាជំរើសលើដែនដីឯទៀតនៅ
លើផែនដី? ហើយប្រសិនបើដូច្នោះមែន ចូរយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់
ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពួកយើងអាចទទួលដែនដីនោះទុក
ជាកេរ្តិ៍អាកររបស់យើង ។

៣៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌ
បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ស្របតាមអ្វីៗដែលបាននិយាយ
ដោយ មាត់របស់យ៉ារេឌ ។

៤០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
ឮបងរបស់យ៉ារេឌ ហើយមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់លោក
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកថា៖

៤១ ចូរទៅប្រមូលហ្វូងសត្វរបស់អ្នកមក ទាំងឈ្មោលទាំង
ញីគ្រប់ប្រភេទ; និងគ្រាប់ពូជគ្រប់យ៉ាងនៃផែនដីផង; និង

៣៣ *ក* ស.ប. យ៉ារេឌ.
ខ លោកុ. ១១:៦–៩.
គ ម៉ូសាយ ២៨:១៧.
៣៤ *ក* ស.ប. បងប្រុសរបស់យ៉ារេឌ.
៣៨ *ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.

គ្រួសារទាំង ឡាយរបស់អ្នក; និងយ៉ារេឌជាប្អូនរបស់អ្នក
និងគ្រួសាររបស់គាត់ផង; និងពួកមិត្តភក្តិរបស់អ្នក និងគ្រួសារ
របស់គេ និងមិត្តភក្តិរបស់ យ៉ារេឌ និងគ្រួសាររបស់គេផង ។
៤២ ហើយកាលណាអ្នកបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះអ្នកត្រូវ
ដើរនាំមុខពួកគេចុះទៅក្នុងច្រកភ្នំ ដែលនៅខាងជើង ។ ហើយនៅទី
នោះ យើងនឹងជួបនឹងអ្នក ហើយយើងនឹងនាំអ្នកទៅឯដែនដីមួយ
ដែលជាជំរើសលើដែនដីទាំងអស់នៃផែនដី ។
៤៣ ហើយនៅទីនោះ យើងនឹងប្រទានពរដល់អ្នក និងពូជអ្នក
ហើយនឹងបង្កើតដល់យើងពីពូជអ្នក និងពីពូជនៃប្អូនអ្នក និង
ពីពួកអ្នក ដែលទៅជាមួយនឹងអ្នក នូវប្រជាជាតិដ៏មហិមាមួយ ។
ហើយគ្មានប្រជាជាតិណា មហិមាជាងប្រជាជាតិ ដែលយើង
នឹងបង្កើតពីពូជអ្នក ឡើយ គឺនៅលើអស់ទាំងផ្ទៃផែនដី ។
ម្ល៉ោះហើយ យើងនឹងធ្វើសំរាប់អ្នក ដោយព្រោះអ្នកបាន
អំពាវនាវដល់យើង អស់ពេលដ៏យូរយ៉ាងនេះ ៕

ជំពូកទី ២

ពួកសាសន៍យ៉ារេឌរៀបចំការធ្វើដំណើររបស់គេទៅកាន់ដែនដីសន្យា — គឺជាដែនដីជំរើសមួយដែលមនុស្សត្រូវបំរើព្រះគ្រីស្ទ បើពុំនោះសោតទេ នឹងត្រូវកំចាត់ចេញ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់បងរបស់យ៉ារេឌអស់បីម៉ោង — ពួកគេធ្វើភេត្រា ទាំងឡាយ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រាប់បងរបស់យ៉ារេឌឲ្យស្នើថា ធ្វើម្តេចឲ្យភេត្រាមានពន្លឺ ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ារេឌ និងបងរបស់លោក
និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងពួកមិត្តភក្តិរបស់យ៉ារេឌ និងបង
របស់លោក និងគ្រួសារគេ បានចុះទៅឯច្រកភ្នំ ដែលនៅទិស
ខាងជើង (ហើយឈ្មោះរបស់ច្រកភ្នំនោះ គឺនីមរ៉ូឌ ដែលត្រូវបាន
ហៅ តាមអ្នកបរបាញ់ដ៏ខ្លាំងពូកែ) ជាមួយនឹងហ្វូងសត្វរបស់ពួក
គេ ដែលពួកគេបានប្រមូលមក ទាំងឈ្មោលទាំងញីគ្រប់ប្រភេទ ។
២ ហើយពួកគេបានដាក់អន្ទាក់ផង ហើយចាប់សត្វស្លាបដែល
នៅលើអាកាស; ហើយពួកគេបានរៀបចំឲ្យមានពាងមួយផង
ដែលពួក គេបានដាក់ទៅជាមួយគេ នូវត្រីពីទឹកទាំងឡាយ ។
៣ ហើយពួកគេបាននាំយកទៅជាមួយផង នូវដែសេរែត
ដែលបកប្រែមកថា សត្វឃ្មុំ; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេបានយកទៅជា
មួយនូវ ឃ្មុំទាំងហ្វូង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៅលើផ្ទៃដែនដី គឺគ្រាប់
ពូជគ្រប់ប្រភេទ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានចុះ
មកដល់ច្រកភ្នំនីមរ៉ូឌហើយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងចុះមក
ហើយមានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងបងរបស់យ៉ារេឌ; ហើយទ្រង់នៅ
ក្នុងពពកមួយ ហើយបងរបស់យ៉ារេឌមើលពុំឃើញទ្រង់ទេ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
បញ្ជាពួកគេថា ពួកគេត្រូវចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន មែនហើយ
គឺទៅ ត្រង់តំបន់មួយ ដែលពុំដែលមានមនុស្សទៅពីមុន ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាននាំមុខ
ពួកគេ ហើយមាន ព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងពួកគេ នៅពេល
ទ្រង់ឈរនៅក្នុងពពកមួយផ្ទាំង ហើយបានប្រាប់ទិសដែលពួកគេ
ត្រូវទៅ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរ
ក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយបានស្ថាបនាភេត្រាទាំងឡាយ ដែលពួក
គេជិះ ឆ្លងទឹកជាច្រើន គឺត្រូវបានដឹកនាំជានិច្ច ដោយព្រះហស្តនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ។
៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំចង់ឲ្យពួកគេឈប់ខាងនាយសមុទ្រ
ដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថានឡើយ តែទ្រង់ចង់ឲ្យពួកគេទៅ
មុខ រហូតដល់ដែនដីសន្យា ដែលជាជំរើសលើគ្រប់ទាំងដែនដី
ឯទៀត ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរក្សាទុកសំរាប់មនុស្សសុចរិត ។
៨ ហើយទ្រង់បានស្បថក្នុងសេចក្តីខ្ញាល់ ដល់បងរបស់យ៉ារេឌ
ថា អស់អ្នកណាដែលយកបានដែនដីសន្យានេះ ចាប់ពីពេលនេះ
តទៅរហូត នោះនឹងត្រូវបំរើទ្រង់ ដែលជាព្រះដ៏ពិតតែមួយ
បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវកំចាត់ចេញ កាលណាសេចក្តី
ខ្ញាល់ របស់ទ្រង់ដ៏ពេញទំហឹង ធ្លាក់មកលើពួកគេ ។
៩ ហើយឥឡូវនេះ ពួកយើងអាចឃើញនូវក្រឹត្យក្រមទាំង
ឡាយនៃព្រះអំពីដែនដីនេះថា នេះគឺជាដែនដីសន្យា; ហើយ
សាសន៍ណាក៏ ដោយដែលនឹងយកបានដែនដីនេះ គឺត្រូវបំរើព្រះ
បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវកំចាត់ចេញ កាលណាសេចក្តី

៤១ *ក* អេធើរ ៦:២០.
ខ អេធើរ ៦:១៦.
៤២ *ក* ១ នីហ្វៃ ២:១–២; អ័ប្រា. ២:៣.
ខ គ. និង ស. ៨៤:៨៨.
គ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣០.
២ ១*ក* លោកុ. ១០:៨.
៤ *ក* ជនគ. ១១:២៥;
គ. និង ស. ៣៤:៧–៩;
យ.ស.—ប្រវត្តិ ១:៦៨.
៥ *ក* និក្ខ. ១៣:២១–២២.
៧ *ក* ១ នីហ្វៃ ៤:១៤.
ស.ប. ដែនដីសន្យា.
៨ *ក* អេធើរ ១៣:២.
ខ យ៉ារ៉ុម ១:៣, ១០;
អាលម៉ា ៣៧:២៨; អេធើរ ៩:២០.

ខ្ញាល់របស់ទ្រង់ ពេញទំហឹង នឹងធ្លាក់លើពួកគេ ហើយសេចក្ដី
ខ្ញាល់របស់ទ្រង់ដ៏ពេញទំហឹង នឹងធ្លាក់លើពួកគេ កាលណាពួក
គេទុំសុសនៅក្នុងអំពើ ទុច្ចរិត ។
១០ ត្បិតមើលចុះ នេះគឺដែនដីមួយ ជំរើសលើគ្រប់ទាំងដែនដី
ឯទៀត ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលយកបានដែនដីនេះ
នោះនឹងត្រូវបំរើព្រះ បើពុំនោះទេ នឹងត្រូវបោសចេញ ត្បិតនេះ
គឺជាក្រិត្យក្រមដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៃព្រះ ។ ហើយពួកគេមិនត្រូវ
បោស ចេញទេ រហូតដល់ភាពពោរពេញនៃអំពើទុច្ចរិត នៅក្នុង
ចំណោមកូនចៅនៃដែនដីនេះ ។
១១ហើយការណ៍នេះមកដល់អ្នក ឱពួកអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍
ដទៃអើយ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងនូវក្រិត្យក្រមនៃព្រះ —
ដើម្បីអ្នក អាចប្រែចិត្ត ហើយមិនបន្តអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់
អ្នក រហូតដល់ភាពពោរពេញនោះមកដល់ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកអាចនាំ
មកនូវភាព ពោរពេញ នៃសេចក្ដីខ្ញាល់របស់ព្រះ មកលើអ្នក
ដូចបណ្ដាជននៅដែនដីនេះធ្លាប់បានធ្វើនោះ ។
១២ មើលចុះ នេះគឺជាដែនដីជំរើសមួយ ហើយសាសន៍
ណាក៏ដោយដែលយកដែនដីនេះបាន នោះនឹងបានរួចពីសេវកភាព
និងពី ការជាប់ឃុំឃាំង និងពីសាសន៍ឯទៀតទាំងអស់នៅក្រោមមេឃ
បើសិនជាពួកគេគ្រាន់តែបំរើព្រះនៃដែនដីនេះ ដែលជាព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ ដែលជាតួអង្គដែលបានសម្ដែងឲ្យឃើញ ដោយការណ៍
ទាំងឡាយ ដែលពួកយើងបានសរសេរមក ។
១៣ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមបញ្ជីរបស់ខ្ញុំ; ត្បិតមើលចុះ
ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាននាំយ៉ារេឌ
និងពួកបង ប្អូនរបស់លោក ទៅដល់សមុទ្រដ៏ធំនោះ ដែល
ចែកដែនដី ។ ហើយនៅពេលពួកគេទៅដល់សមុទ្រនោះ នោះ
ពួកគេបានបោះ ត្រសាលរបស់គេ; ហើយពួកគេបានហៅឈ្មោះ
ទីនោះថា ម៉ូរីអានគុមើរ; ហើយពួកគេនៅក្នុងត្រសាល
ហើយនៅក្នុងត្រសាលនៅលើ ឆ្នេរសមុទ្រ អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅចុងឆ្នាំទីបួន
នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយាងមកជួបនឹងបងរបស់យ៉ារេឌទៀត
ហើយ ឈរនៅក្នុងពពកមួយផ្ទាំង ហើយមានព្រះបន្ទូលជាមួយ
នឹងលោក ។ ហើយអស់រយៈពេលបីម៉ោង ព្រះអម្ចាស់មានព្រះ
បន្ទូលជាមួយនឹង បងរបស់យ៉ារេឌ ហើយបានវាយផ្ចាលលោក
ពីព្រោះលោកពុំបានចាំនឹងអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ។
១៥ ហើយបងរបស់យ៉ារេឌ បានប្រែចិត្តនូវការអាក្រក់ដែល
លោកបានធ្វើ ហើយបានអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់
ដើម្បីពួក បងប្អូនរបស់លោក ដែលនៅជាមួយនឹងលោក ។
ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកថា៖
យើងនឹងអត់ទោសឲ្យអ្នក និងពួកបងប្អូនរបស់អ្នក នូវអំពើ
បាបទាំងឡាយរបស់ពួកគេ; ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវឈប់ធ្វើអំពើ
បាបតទៅទៀត ព្រោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវចាំថា វិញ្ញាណ
របស់យើងនឹងពុំតស៊ូនៅជាមួយនឹងមនុស្សជានិច្ចនោះទេ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើអំពើបាប រហូតដល់
អ្នករាល់គ្នាទុំសុស នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ចេញពីវត្តមាននៃ
ព្រះអម្ចាស់ ។ ហើយនេះគឺជាបំណងរបស់យើង ចំពោះដែនដី
ដែល យើងនឹងឲ្យទៅអ្នក សំរាប់ជាកេរ្ដិ៍អាករដល់អ្នក; ត្បិតគឺជា
ដែនដីដ៏ជំរើសលើអស់ទាំងដែនដីឯទៀត ។
១៦ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរទៅធ្វើ
ការចុះ ហើយធ្វើភេត្រា តាមរបៀបធ្វើភេត្រា ដែលអ្នក
រាល់គ្នាធ្លាប់ធ្វើមក ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
បងរបស់យ៉ារេឌបានទៅធ្វើការ ព្រមទាំងពួកបងប្អូន
របស់លោកផង ហើយបានធ្វើភេត្រាទាំង ឡាយ តាម
របៀបដែលពួកគេធ្លាប់បានធ្វើមក ស្របតាមការបង្គាប់ពីព្រះ
អម្ចាស់ ។ ហើយភេត្រានោះតូច ហើយស្រាលនៅលើទឹក
គឺស្រាលដូចសត្វស្លាបនៅលើទឹក ។
១៧ ហើយគឺត្រូវបានធ្វើតាមរបៀបម៉្យាង ដែលជិតជាខ្លាំង
រហូតដល់គេអាចដាក់ទឹកបាន ដូចជាចានមួយ; ហើយបាតភេត្រា
ក៏ជិតដូច ជាចាន; ហើយខាងៗក៏ជិតដូចជាចាន; ហើយនៅខាង
ចុងស្រួច; ហើយខាងលើក៏ជិតដូចជាចាន; ហើយបណ្ដោយស្មើ
នឹងបណ្ដោយ ឈើមួយ; ហើយទ្វារកាលណាបិទទៅ នោះ
ជិតដូចជាចាន ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌ
បានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ
បានធ្វើនូវ កិច្ចការ ដែលទ្រង់បានបញ្ជាទូលបង្គំហើយ ហើយ

១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:១៦.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៧:៣៧–៣៨.
១១ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៨:៣២.
១២ *ក* ស.ប. ឥស្សរភាព.
ខ អេសាយ ៦០:១២.
១៤ *ក* ស.ប. វាយផ្ចាល, ការវាយផ្ចាល.
ខ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
១៥ *ក* អេធើរ ១៥:១៩.
ខ លោកុ. ៦:៣; ២ នីហ្វៃ ២៦:១១; មរមន ៥:១៦.
គ អេធើរ ៩:២០.
១៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៧:៥០–៥១.
១៧ *ក* អេធើរ ៦:៧.

ទូលបង្គំបានធ្វើភេត្រាទាំងឡាយ ស្របតាមដែលទ្រង់បានដឹកនាំ
ទូលបង្គំ ។
១៩ ហើយមើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងភេត្រាទាំងនោះ
គ្មានពន្លឺទេ; តើយើងខ្ញុំត្រូវកាច់ទៅខាងណា ? ហើយយើងខ្ញុំនឹង
វិនាសបង់ផង ត្បិតនៅក្នុងនោះ យើងខ្ញុំមិនអាចដកដង្ហើមបានទេ
ក្រៅតែពីខ្យល់ដែលនៅក្នុងនោះ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងខ្ញុំនឹង
វិនាសបង់ជាមិនខានឡើយ ។
២០ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ទៅបងរបស់
យ៉ារេឌថា៖ មើលចុះ អ្នកត្រូវចោះរន្ធមួយពីខាងលើ និងនៅខាង
បាតផង; ហើយកាលណាអ្នកខ្វះខ្យល់ដកដង្ហើម នោះអ្នកត្រូវ
បើករន្ធ ដើម្បីទទួលយកខ្យល់ ។ ហើយបើកាលណាទឹកចូលមក
លើអ្នក មើលចុះ អ្នកត្រូវបិទរន្ធនោះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិនាស
ក្នុងជំនន់ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌ
បានធ្វើដូច្នោះ ស្របតាមដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជា ។
២២ ហើយលោកបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀតថា៖
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ មើលចុះ ទូលបង្គំបានធ្វើដូច ដែលទ្រង់បាន
បញ្ជា ដល់ទូលបង្គំហើយ; ហើយទូលបង្គំបានរៀបចំភេត្រាទាំង
ឡាយ សំរាប់ប្រជាជនរបស់ទូលបង្គំ ហើយមើលចុះ គ្មាន
ពន្លឺនៅក្នុងនោះ សោះ ។ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
តើព្រះអង្គទុកឲ្យយើងខ្ញុំឆ្លងកាត់ទឹកដ៏ធំនេះក្នុងភាពងងឹតឬ ?
២៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ទៅបងរបស់
យ៉ារេឌថា៖ តើអ្នកចង់ឲ្យយើងធ្វើអ្វី ដើម្បីឲ្យអ្នកមានពន្លឺ នៅ
ក្នុងភេត្រា ទាំងឡាយរបស់អ្នក ? ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នាមិន
អាចមានបង្អួច ត្បិតនឹងត្រូវបោកជាដុំៗ; ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិន
អាចយកភ្លើងជា មួយអ្នកដែរ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវទៅដោយ
ពន្លឺភ្លើងឡើយ ។
២៤ ត្បិតមើលចុះ អ្នករាល់គ្នានឹងទៅដូចជាត្រីបាឡែន
នៅកណ្ដាលសមុទ្រ; ត្បិតរលកធំដូចភ្នំនឹងបោកមកលើអ្នក ។
ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ គង់តែយើងនឹងលើកអ្នក
ឡើងពីជំរៅនៃសមុទ្រទៀត; ត្បិត*ក*ខ្យល់បានចេញពីមាត់យើង
ហើយ*ខ*ភ្លៀង និងទឹកជំនន់ផង ដែលយើងបានចាត់ឲ្យទៅ ។
២៥ ហើយមើលចុះ យើងរៀបចំអ្នករាល់គ្នា តទល់នឹងការណ៍
ទាំងនេះ; ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនអាចឆ្លងកាត់ទីជំរៅដ៏ធំនេះបានទេ
លើកលែងតែយើងរៀបចំឲ្យអ្នកតទល់នឹងរលកនៃសមុទ្រ ហើយ
ខ្យល់ដែលបក់ និងទឹកជំនន់ដែលនឹងមក; ហេតុដូច្នេះហើយ តើអ្នក
រាល់គ្នាចង់ឲ្យយើងរៀបចំអ្វីឲ្យអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានពន្លឺ
កាលណាអ្នករាល់គ្នាត្រូវលេបទៅក្នុងទីជំរៅនៃសមុទ្រ ? ៕

ជំពូកទី ៣

បងរបស់យ៉ារេឌឃើញព្រះអង្គុលីនៃព្រះអម្ចាស់ នៅពេលទ្រង់ពាល់ត្រួស១៦ដុំ — ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បង្ហាញរាងកាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ ទ្រង់ដល់បងរបស់យ៉ារេឌ — អស់អ្នកណាដែលស្គាល់ដោយឥតខ្ចោះ ពុំអាចត្រូវបាំងពីខាងក្នុងវាំងននបានឡើយ — ប្រដាប់បកប្រែ ទាំងឡាយត្រូវបានផ្ដល់ឲ្យដើម្បីយកបញ្ជីរបស់សាសន៍យ៉ារេឌមកកាន់ពន្លឺ ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បងរបស់យ៉ារេឌ (ឥឡូវនេះ
ចំនួនភេត្រាដែលបានធ្វើហើយ គឺមានប្រាំបីក្បូន) បានទៅឯភ្នំដែល
ពួកគេបានហៅថា ភ្នំសេឡិម ពីព្រោះមកពីកំពស់ខ្ពស់ ហើយ
បានរំលាយថ្មមួយទៅជាក្រួស១៦ដុំតូចៗ; ហើយមានពណ៌សភ្លឺ
ហើយ ថ្លាដូចកញ្ចក់ ហើយលោកបានកាន់នៅក្នុងដៃលោក
នៅលើកំពូលភ្នំ ហើយបានអំពាវនាវទៅព្រះអម្ចាស់ទៀតថា៖
២ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងខ្ញុំនឹងត្រូវ
ហ៊ុំព័ទ្ធដោយទឹកជំនន់ ។ ឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមទ្រង់កុំខ្ញាល់នឹងអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ដោយសារភាពទន់ខ្សោយ
របស់គេ នៅចំពោះទ្រង់ឡើយ; ត្បិតយើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់បរិសុទ្ធ
ហើយគង់នៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយយើងខ្ញុំនេះមិនសក្ដិសម
នៅចំពោះព្រះអង្គទេ; ដោយសារ*ក*ការធ្លាក់ នោះ*ខ*ធម្មជាតិនៃយើង
ខ្ញុំបាន ក្លាយទៅជាអាក្រក់ជានិច្ច; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ គង់តែទ្រង់បានប្រទានឲ្យយើងខ្ញុំនូវព្រះបញ្ញត្តិ
មួយដែលថា យើងខ្ញុំត្រូវអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដើម្បីដោយសារទ្រង់
នោះយើងខ្ញុំអាចទទួលនូវអ្វីៗ ដែលយើងខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នា ។
៣ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានវាយយើងខ្ញុំ ពីព្រោះ
មកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់យើងខ្ញុំ ហើយបានបណ្ដេញយើងខ្ញុំទៅ ហើយ
អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ យើងខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន;
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់*ក*មានសេចក្ដីមេត្តាករុណា
ដល់ យើងខ្ញុំដែរ ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ទតសម្លឹងមក

២៤ *ក* អេធើរ ៦:៥.
ខ ទំនុក. ១៤៨:៨.
៣ ២ *ក* ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
ខ ម៉ូសាយ ៣:១៩.
៣ *ក* អេធើរ ១:៣៤–៤៣.

ទូលបង្គំ ក្នុងសេចក្ដីអាណិត ហើយបំបែរសេចក្ដីពិរោធរបស់ទ្រង់ចេញពី ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នេះទៅ ហើយសូមកុំទុកឲ្យពួកគេទៅឆ្លងកាត់ជំរៅដ៏គ្រាំគ្រេង ក្នុងភាពងងឹត; ប៉ុន្តែសូមទតមើលវត្ថុទាំងនេះ ដែលទូលបង្គំបានរំលាយចេញពីថ្ម ។

៤ ហើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់មានអស់ទាំងព្រះចេស្ដា ហើយអាចធ្វើអ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ដើម្បី ជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស; ហេតុដូច្នេះហើយ សូមទ្រង់ពាល់ក្រួសទាំងនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយព្រះអង្គុលីរបស់ទ្រង់ ហើយរៀប ចំឲ្យវាអាចបានភ្លឺចែងចាំងក្នុងទីងងឹត; ហើយវានឹងភ្លឺចែងចាំងដល់យើងខ្ញុំ នៅក្នុងគេត្រាដែលយើងខ្ញុំបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឲ្យ យើងខ្ញុំអាចមានពន្លឺ នៅពេលយើងខ្ញុំឆ្លងកាត់សមុទ្រ ។

៥ មើលចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់អាចធ្វើការនេះ ។ យើងខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដាដ៏មហិមា ដែលមើលដូចជាតូច ចំពោះយោបល់របស់មនុស្ស ។

៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលបងរបស់យ៉ារេឌបានទូលពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់លូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មក ហើយបានពាល់ក្រួសទាំងនេះម្ដងមួយៗ ដោយព្រះអង្គុលីរបស់ទ្រង់ ។ ហើយវាំងននត្រូវបានបើកចេញពីភ្នែករបស់បង របស់យ៉ារេឌ ហើយលោកបានឃើញព្រះអង្គុលីនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយគឺដូចជាម្រាមដៃរបស់មនុស្ស ដូចសាច់ និងឈាម; ហើយបងរបស់ យ៉ារេឌបានដួលចុះ នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ត្បិតលោកត្រូវស្រឡាំងកាំងដោយភិតភ័យ ។

៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទតឃើញថា បងរបស់យ៉ារេឌបានដួលចុះទៅលើដី; ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលទៅលោក ថា៖ ចូរក្រោកឡើង ហេតុអ្វីក៏អ្នកដួល ?

៨ ហើយលោកទូលទៅព្រះអម្ចាស់ថា៖ ទូលបង្គំបានឃើញព្រះអង្គុលីនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយទូលបង្គំខ្លាចក្រែងទ្រង់វាយទូលបង្គំ; ត្បិតទូលបង្គំពុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់មានសាច់ និងឈាម ។

៩ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា៖ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក នោះអ្នកបានឃើញថា យើងនឹងយករូបកាយ ជាសាច់ និងឈាម; ហើយពុំដែលមានមនុស្សឯណាមកចំពោះយើង ហើយមានសេចក្ដីជំនឿដ៏លើសលប់ដូចអ្នកសោះ; ត្បិតបើពុំ មែនដូច្នោះទេ នោះអ្នកពុំអាចមើលឃើញម្រាមដៃរបស់យើងបានឡើយ ។ តើអ្នកបានឃើញអ្វីក្រៅពីនេះទេ ?

១០ ហើយលោកបានទូលឆ្លើយថា៖ ទេ ព្រះអម្ចាស់ សូមព្រះអង្គបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ទូលបង្គំផង ។

១១ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា៖ តើអ្នកជឿពាក្យដែលយើងនឹងប្រាប់ឬទេ ?

១២ ហើយលោកបានទូលឆ្លើយថា៖ ព្រះពរ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំដឹងថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលនូវការពិត ត្បិតព្រះអង្គគឺជាព្រះនៃ សេចក្ដីពិត ហើយពុំអាចកុហកឡើយ ។

១៣ ហើយកាលលោកបានទូលពាក្យទាំងនេះហើយ មើលចុះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់លោក ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ដោយសារអ្នកដឹងនូវការណ៍ទាំងនេះ នោះអ្នកត្រូវបានប្រោសលោះពីការធ្លាក់; ហេតុដូច្នេះហើយ អ្នកត្រូវបាននាំមកឯ វត្តមានរបស់យើងវិញ; ហេតុដូច្នេះហើយ យើងបង្ហាញរូបយើងដល់អ្នក ។

១៤ មើលចុះ យើងគឺជាតួអង្គដែលត្រូវបានរៀបចំទុកចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ដើម្បីប្រោសលោះរាស្ត្រយើង ។ មើលចុះ យើងជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងជាព្រះវរបិតា និងជាព្រះរាជបុត្រា ។ ដោយសារយើង នោះមនុស្សលោកទាំងអស់នឹងមានជីវិត ឯជីវិតនោះគឺនៅអស់កល្បជានិច្ច គឺពួកអ្នកដែលនឹងជឿដល់នាមយើង ហើយពួកគេនឹងក្លាយទៅជាកូនប្រុស និងកូនស្រីរបស់យើង ។

១៥ ហើយយើងមិនដែលបង្ហាញរូបយើងដល់មនុស្ស ដែលយើងបានបង្កើតឡើងទេ ត្បិតមិនដែលមានមនុស្សណាជឿដល់យើង ដូចជាអ្នកជឿឡើយ ។ តើអ្នកឃើញទេថា អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមរូបរបស់យើងផ្ទាល់ ? មែនហើយ មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបាន បង្កើតឡើង កាលពីដំបូង តាមរូបយើងផ្ទាល់ ។

៤ ក ស.ប. អំណាច.
៥ ក អេសាយ ៥៥:៨–៩; ១ នីហ្វៃ ១៦:២៩.
៦ ក ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ អេធើរ ១២:១៩, ២១.
៩ ក ស.ប. សាច់; ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ដែលរមែងស្លាប់, ភាពដែលរមែងស្លាប់.
១២ ក ហេព្រើរ ៦:១៨.
១៣ ក គ. និង ស. ៦៧:១០–១១.
ខ អេណុស ១:៦–៨.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់នៅមុនផែនដី.
១៤ ក ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ; ព្រះដ៏ប្រោសលោះ.
ខ ម៉ូសាយ ១៥:១–៤.
គ ម៉ូសាយ ១៦:៩.
ឃ ស.ប. បុត្រាបុត្រីនៃព្រះ.
១៥ ក ស.ប. ជំនឿ, ជឿ.
ខ លោកុ. ១:២៦–២៧; ម៉ូសាយ ៧:២៧; គ. និង ស. ២០:១៧–១៨.

១៦ មើលចុះ រូបរាងនេះដែលអ្នកឃើញឥឡូវនេះ គឺជារូបរាងរបស់វិញ្ញាណរបស់យើង; ហើយមនុស្សដែលយើងបានបង្កើតឡើង គឺតាមរូបរាងរបស់វិញ្ញាណយើង; ហើយដូចជាយើងលេចមកក្នុងវិញ្ញាណ ឲ្យអ្នកឃើញយ៉ាងណា នោះយើងក៏នឹងលេចមកឲ្យរាស្ត្រ យើងឃើញក្នុងសាច់ឈាមយ៉ាងនោះដែរ ។

១៧ ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលខ្ញុំមរ៉ូណៃ បាននិយាយថា ខ្ញុំពុំអាចរៀបរាប់នូវដំណើររឿងដ៏ពោរពេញ ដែលបានសរសេរទុកទាំង នេះ ឲ្យបានអស់នោះទេ ហេតុដូច្នេះហើយ គឺល្មមឲ្យខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់បុរសនេះ នៅ ក្នុងវិញ្ញាណយ៉ាងណា នោះក៏ដូចរបៀប និងរូបភាពនៃអង្គតែមួយ ដូចដែលទ្រង់បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែរ ។

១៨ ហើយទ្រង់បានធ្វើការងារបំរើដល់លោក ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើការងារបំរើដល់ពួកសាសន៍នីហ្វៃដែរ; ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ គឺដើម្បីទុកឲ្យបុរសនេះអាចដឹងថា ទ្រង់គឺជាព្រះពីព្រោះមកពីកិច្ចការដ៏មហិមាជាច្រើន ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់លោក ។

១៩ ហើយដោយសារជំនឿរបស់បុរសនេះ នោះលោកពុំអាចត្រូវបាំងមិនឲ្យឃើញ នៅខាងក្នុងវាំងននឡើយ; ហើយលោកបានឃើញព្រះអង្គុលីនៃព្រះយេស៊ូវ គឺនៅពេលលោកឃើញ នោះលោកបានដួលចុះ ដោយភិតភ័យ; ត្បិតលោកបានដឹងថា នោះគឺជា ព្រះអង្គុលីនៃព្រះអម្ចាស់; ហើយលោកអស់មានសេចក្ដីជំនឿទៀតហើយ ត្បិតលោកបានដឹង គឺគ្មានសង្ស័យអ្វីឡើយ ។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយមានជំនឿដ៏ឥតខ្ចោះអំពីព្រះ នោះលោកពុំអាចត្រូវបាំងពីខាងក្នុងវាំងននបានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ លោកបានឃើញព្រះយេស៊ូវ; ហើយទ្រង់បានធ្វើការងារបំរើដល់លោក ។

២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅបងរបស់យ៉ារេឌថា៖ មើលចុះ អ្នកមិនត្រូវទុកឲ្យការណ៍ ទាំងនេះ ដែលអ្នកបានឃើញ ហើយបានឮមកលេចឮដល់មនុស្សលោកឡើយ រហូតដល់ពេលនោះមកដល់កាលយើងនឹងដំកើងនាម យើង នៅក្នុងសាច់ឈាម; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកត្រូវលាក់ការណ៍ទាំងនេះ ដែលអ្នកបានឃើញ ហើយបានឮមក ហើយកុំបញ្ចេញ ប្រាប់អ្នកឯណាឲ្យសោះ ។

២២ ហើយមើលចុះ កាលណាអ្នកត្រូវមករកយើង នោះអ្នកត្រូវសរសេរអំពីការណ៍នោះ ហើយត្រូវបិទការណ៍នោះទុក ដើម្បីកុំឲ្យ អ្នកណាម្នាក់អាចបកប្រែបានឡើយ; ត្បិតអ្នកត្រូវសរសេរអំពីការណ៍នោះ នៅក្នុងភាសាមួយ ដើម្បីកុំឲ្យការណ៍នោះអាចអានបាន ។

២៣ ហើយមើលចុះ ត្បូងពីរដុំនេះ យើងនឹងឲ្យទៅអ្នក ហើយអ្នកត្រូវបិទត្រាទុក ជាមួយនឹងការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអ្នកនឹងសរសេរ ផង ។

២៤ ត្បិតមើលចុះ ភាសាដែលអ្នកត្រូវសរសេរនោះ យើងបានបំភាន់ហើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ដល់ពេលដែលយើងកំណត់ទុក នោះយើងនឹងធ្វើឲ្យត្បូងទាំងនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ដល់ភ្នែកមនុស្ស នូវការណ៍ទាំងនេះ ដែលអ្នកត្រូវសរសេរ ។

២៥ ហើយកាលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះហើយ នោះទ្រង់បានបង្ហាញដល់បងរបស់យ៉ារេឌ នូវបណ្ដាជនទាំង អស់នៅលើផែនដី ទាំងពួកអ្នកដែលធ្លាប់រស់នៅ និងពួកអ្នកដែលនឹងរស់នៅផង; ហើយទ្រង់ពុំបានលាក់ពួកនោះពីភ្នែកលោកឡើយ គឺរហូតដល់ចុងផែនដី ។

២៦ ត្បិតទ្រង់ធ្លាប់បានប្រាប់លោកពីពេលមុនៗថា បើសិនជាលោកជឿដល់ទ្រង់ ថាទ្រង់អាចបង្ហាញដល់លោកនូវការណ៍ទាំងអស់ — នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់លោកមែន; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំអាចលាក់អ្វីពីលោកបានឡើយ ត្បិតលោកបានដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់អាចបង្ហាញលោកនូវការណ៍ទាំងអស់ ។

២៧ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា៖ ចូរសរសេរការណ៍ទាំងនេះ ហើយបិទត្រាទុកចុះ; ហើយយើងនឹងបង្ហាញ ការណ៍នោះដល់កូនចៅមនុស្ស ដល់ពេលកំណត់របស់យើង ។

២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាដល់លោកថា លោកត្រូវបិទត្បូងទាំងពីរដុំ ដែល

១៦ *ក* ស.ប. វិញ្ញាណ.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:៨–១០.
១៩ *ក* ស.ប. វាំងនន.
២០ *ក* អេធើរ ១២:១៩–២១.
២១ *ក* អេធើរ ៤:១.
២៣ *ក* ស.ប. យូរីម និងធូមីម.
២៥ *ក* ម៉ូសេ ១:៨.
២៦ *ក* អេធើរ ៣:១១–១៣.
ខ ស.ប. ជំនឿ, ជឿ.
គ អេធើរ ៤:៤.
២៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:៦–៨.
២៨ *ក* គ. និង ស. ១៧:១.

លោកបាន ទទួលនោះទុក ហើយមិនត្រូវបង្ហាញឲ្យសោះ រហូត
ដល់ពេលព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងបង្ហាញត្បូងទាំងនោះ ដល់កូនចៅ
មនុស្ស ៕

ជំពូកទី ៤

*ម៉ូរ៉ូណៃត្រូវបានបញ្ជាឲ្យបិទត្រានូវការសរសេរទាំងឡាយ របស់
បងរបស់យ៉ារេឌទុក — គឺមិនត្រូវបើកបង្ហាញឡើយ រហូត
ដល់ មនុស្សមានសេចក្ដីជំនឿ ដូចជាបងរបស់យ៉ារេឌ —
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បញ្ជាមនុស្ស ឲ្យជឿដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និង
ពាក្យសំដីរបស់ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ផង — មនុស្សត្រូវបាន
បញ្ជាឲ្យប្រែចិត្ត ជឿដល់ដំណឹងល្អ ហើយនឹងបានសង្គ្រោះ ។*

ហើយព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បានបញ្ជាទៅបងរបស់យ៉ារេឌ ឲ្យចុះពីលើភ្នំ
ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ហើយសរសេរអំពីការណ៍ទាំង
ឡាយ ដែលលោកបានឃើញ; ហើយការណ៍ទាំងនោះត្រូវបាន
ហាមមិនឲ្យដឹងដល់កូនចៅមនុស្សឡើយ រហូតដល់ក្រោយពេល
ដែលទ្រង់ នឹងត្រូវលើកឡើងលើឈើឆ្កាង; ហើយដោយហេតុនេះ
ទើបស្ដេចម៉ូសាយបានរក្សាការណ៍ទាំងនោះទុក ដើម្បីកុំឲ្យ
ការណ៍ទាំងនោះ ដឹងដល់មនុស្សលោក រហូតដល់ក្រោយពេល
ដែលព្រះគ្រីស្ទនឹងបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់រាស្ត្រទ្រង់ ។
២ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទពិតជាបានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់
រាស្ត្រទ្រង់ នោះទ្រង់បានបញ្ជាថា ការណ៍ទាំងនោះត្រូវ
តែសម្ដែងឲ្យដឹង ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេទាំងអស់ចុះ
អន់ថយ ក្នុងការឥតជំនឿ;ហើយគ្មានអ្នកណាឡើយ ក្រៅពីពួក
សាសន៍ លេមិនប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេបានបដិសេធដំណឹងល្អនៃ
ព្រះគ្រីស្ទ; ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាថា ខ្ញុំត្រូវលាក់វត្ថុ
ទាំងនោះទុកនៅ ក្នុងដីទៀត ។
៤ មើលចុះ ខ្ញុំបានសរសេរនៅលើផ្ទាំងទាំងនេះ នូវការណ៍
ទាំងឡាយនោះដែលបងរបស់យ៉ារេឌបានឃើញ; ហើយពុំដែល
មាន ការណ៍អ្វីធំជាងនេះ ដែលបានសម្ដែងឲ្យឃើញ ជាង
ការណ៍ទាំងនោះ ដែលត្រូវបានសម្ដែងឲ្យឃើញ ដល់បងរបស់
យ៉ារេឌនោះទេ ។
៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ ឲ្យសរសេរ
អំពីការណ៍ទាំងនោះ; ហើយខ្ញុំបានសរសេរអំពីការណ៍ទាំងនោះ ។
ហើយទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវបិទទុក; ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជាថា
ខ្ញុំត្រូវបិទគ្រឿងបកប្រែទុកផង; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានបិទ ប្រ
ដាប់បកប្រែទុក ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះអម្ចាស់ ។
៦ ត្បិតព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ការណ៍ទាំងនោះ
ពុំត្រូវទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃដែលពួកគេ
នឹងប្រែចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ហើយក្លាយទៅជាស្អាតស្អំ
នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ។
៧ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេនឹងអនុវត្តសេចក្ដីជំនឿជឿ
ដល់យើង ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នេះ គឺដូចដែល
បងរបស់យ៉ារេឌ បានធ្វើ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចក្លាយទៅជាបរិសុទ្ធ
ក្នុងយើង នៅពេលនោះ យើងនឹងសម្ដែងដល់ពួកគេ នូវការណ៍
ទាំងឡាយ ដែលបង របស់យ៉ារេឌបានឃើញ ព្រមទាំង
លាតត្រដាងដល់ពួកគេ នូវវិវរណៈទាំងអស់របស់យើង នេះគឺជា
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺជា
ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី និងរបស់សព្វសារពើដែល
នៅទីនោះ ។
៨ ហើយអ្នកណាដែលនឹងតតាំងទាស់នឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
អម្ចាស់ ចូរឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្ដាសាចុះ; ហើយអ្នកណាដែល
នឹងបដិសេធ ការណ៍ទាំងនេះ ចូរឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្ដាសាចុះ;
ត្បិតយើងនឹងពុំបង្ហាញអ្វីដែលធំជាងនេះ ដល់ពួកគេឡើយ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ; ត្បិតយើងនេះហើយ
ដែលបាននិយាយ ។
៩ ហើយតាមបញ្ជារបស់យើង នោះផ្ទៃមេឃត្រូវបានបើក
ហើយបិទ; ហើយតាមពាក្យរបស់យើង នោះផែនដី
នឹងកក្រើក; ហើយតាម បញ្ជារបស់យើង នោះ
បណ្ដាជននៅទីនោះនឹងស្លាប់ទៅ ដូចត្រូវភ្លើងឆេះ ។
១០ ហើយអ្នកណាដែលមិនជឿពាក្យរបស់យើង នោះមិនជឿ

៤ ១ក អេធើរ ១២:២៤.
ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ.
ខ អេធើរ ៣:២១.
៣ ក មរមន ៨:១៤.
៥ ក អេធើរ ៥:១.
ខ គ. និង ស. ១៧:១;
យ.ស. – ប្រវត្តិ ១:៥២.
ស.ប. យូរីម និងធូមីម.
៧ ក ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
ខ ម៉ូសាយ ៣:៨.
៨ ក ៣ នីហ្វៃ ២៩:៥–៦;
មរមន ៨:១៧.
ខ ២ នីហ្វៃ ២៧:១៤; ២៨:២៩–៣០.
គ អាលម៉ា ១២:១០–១១;
៣ នីហ្វៃ ២៦:៩–១០.
៩ ក ១ ពង្សាវ. ៨:៣៥;
គ. និង ស. ៧៧:៨.
ខ ហេលេ. ១២:៨–១៨;
មរមន ៥:២៣.

ពួកសិស្សរបស់យើងទេ; ហើយប្រសិនបើយើងមិននិយាយទេ
ចូរអ្នក រាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យចុះ; ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា
គឺយើងនេះហើយដែលបាននិយាយ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។
១១ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែល[ក]ជឿដល់ការណ៍ទាំងនេះ ដែលយើង
បាននិយាយ គឺអ្នកនោះហើយដែលយើងនឹងមកជួប ដោយ
សម្ដែងនូវ វិញ្ញាណរបស់យើង ហើយអ្នកនោះនឹងដឹង ហើយធ្វើ
[ខ]បន្ទាល់ ។ ព្រោះដោយសារវិញ្ញាណរបស់យើង អ្នកនោះនឹង
ដឹងថា ការណ៍ទាំង នេះ[គ]ពិត; ត្បិតការណ៍ទាំងនេះបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យ
មនុស្សធ្វើល្អ ។
១២ ហើយ[ក]អ្វីក៏ដោយ ដែលបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឲ្យធ្វើល្អ
គឺមកពីយើង; ត្បិតសេចក្ដីល្អមិនមកពីអ្នកណាក្រៅពីយើងឡើយ ។
យើងគឺ ជាតួអង្គដដែល ដែលបានដឹកនាំមនុស្សទៅដល់អស់
ទាំងសេចក្ដីល្អ; អ្នកណាដែលនឹង[ខ]ពុំជឿពាក្យរបស់យើង នោះនឹង
ពុំជឿយើង — ថាយើងជាព្រះឡើយ; ហើយអ្នកណាដែល
នឹងពុំជឿយើង នោះនឹងពុំជឿដល់ព្រះវរបិតា ដែលបានចាត់ឲ្យ
យើងមកទេ ។ ត្បិតមើលចុះ យើងគឺជាព្រះវរបិតា យើងជា[គ]ពន្លឺ
និងជា[ឃ]ជីវិត ហើយជាសេចក្ដីពិតនៃពិភពលោក ។
១៣ [ក]ចូរមករកយើង ឱពួកអ្នករាល់គ្នាជាសាសន៍ដទៃអើយ
ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា នូវការណ៍ទាំងឡាយ
ដ៏ធំលើស លែងទៅទៀត គឺការចេះដឹងដែលត្រូវលាក់ទុក
ដោយសារការឥតជំនឿ ។
១៤ ចូរមករកយើង ឱអ្នករាល់គ្នាជាវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាន[ក]សំម្ដែងឲ្យឃើញ នូវការណ៍
ដ៏មហិមាទាំង ឡាយ ដែលព្រះវរបិតាទ្រង់បានសន្សំទុកឲ្យអ្នក
ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក; ហើយគឺពុំទាន់បានមកអ្នករាល់
គ្នាទេ ដោយសារការ ឥតជំនឿ ។
១៥ មើលចុះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាហែកវាំងនន
នៃការឥតជំនឿនោះ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកជាប់នៅក្នុងស្ថានភាព
នៃការទុច្ចរិត និងការ រឹងរូសនៃចិត្ត និងសេចក្ដីងងឹតនៃគំនិត
របស់អ្នក នៅពេលនោះ ការណ៍ដ៏ធំ និងអស្ចារ្យទាំងឡាយ
ដែលត្រូវបាន[ក]លាក់ទុកពីអ្នក ចាប់តាំង ពីកំណើតលោកិយ
មក — មែនហើយ កាលណាអ្នករាល់គ្នានឹងអំពាវនាវ
ដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង ដោយចិត្តសង្រេង
និងវិញ្ញាណទន់ទាប នៅពេលនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា
ព្រះវរបិតានឹកចាំដល់សេចក្ដីសញ្ញា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់
ពួកអយ្យកោអ្នក ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ។
១៦ ហើយពេលនោះ ទើប[ក]វិវរណៈទាំងឡាយរបស់យើង
ដែលយើងបានប្រើឲ្យសរសេរដោយយ៉ូហាន ដែលជាអ្នកបំរើ
របស់យើង ត្រូវលាតត្រដាង នៅចំពោះភ្នែកនៃប្រជាជនទាំង
អស់ ។ ចូរចាំចុះថា កាលណាអ្នករាល់គ្នា ឃើញការណ៍
ទាំងនេះ នោះអ្នករាល់គ្នា នឹងដឹងថា ពេលនោះនៅជិតដែបង្កើយ
ដែលការណ៍ទាំងនោះនឹងត្រូវបានសម្ដែងសព្វគ្រប់ ។
១៧ ហេតុដូច្នេះហើយ [ក]កាលណាអ្នករាល់គ្នានឹងទទួល
បញ្ជីនេះ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងថា កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា
បានចាប់ផ្ដើម ឡើង នៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ។
១៨ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរ[ក]ប្រែចិត្តចុះ អស់អ្នករាល់គ្នា
នៅចុងផែនដីអើយ ហើយមករកយើង ហើយជឿដល់ដំណឹងល្អ
របស់យើង ហើយ[ខ]ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើងចុះ;
ត្បិតអ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបាន
សង្គ្រោះ; ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមិនជឿ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោស; ហើយ
[គ]ទីសំគាល់ទាំងឡាយ នឹងទៅតាមពួកគេដែលជឿដល់នាមយើង ។
១៩ មានពរហើយ អ្នកណាដែលឃើញថាមាន[ក]ចិត្តស្មោះត្រង់
ចំពោះនាមយើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ត្បិតអ្នកនោះនឹងត្រូវ
បាន ដំកើងឡើង[ខ] ឲ្យរស់នៅក្នុងនគរ ដែលរៀបចំឡើងសំរាប់អ្នក
នោះ ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ។ ហើយមើលចុះ
គឺយើងនេះ ហើយដែលបាននិយាយ ។ អាម៉ែន ៕

១០ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:១០–១៥.
១១ *ក* គ. និង ស. ៥:១៦.
ខ ស.ប. ទីបន្ទាល់.
គ អេធើរ ៥:៣–៤;
មរ៉ូណៃ ១០:៤–៥.
១២ *ក* អាលម៉ា ៥:៤០;
មរ៉ូណៃ ៧:១៦–១៧.
ខ ៣ នីហ្វៃ ២៨:៣៤.
គ ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ឃ យ៉ូហាន ៨:១២; អាលម៉ា ៣៨:៩.
១៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១២:២–៣.
១៤ *ក* គ. និង ស. ១២១:២៦–២៩.
១៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:១០.
១៦ *ក* វិវ. ១:១; ១ នីហ្វៃ ១៤:១៨–២៧.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២១:១–៩, ២៨.
១៨ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៧:២០;
មរ៉ូណៃ ៧:៣៤.
ខ យ៉ូហាន ៣:៣–៥.
ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក — ការចាំបាច់.
គ ស.ប. អំណោយទានទាំង
ឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណ.
១៩ *ក* ម៉ូសាយ ២:៤១;
គ. និង ស. ៦:១៣.
ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការ
យកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ
មកដាក់លើខ្លួនយើង.
១៩ *ខ* ២ នីហ្វៃ ៩:១៨.

ជំពូកទី ៥

សាក្សីបីនាក់ និងកិច្ចការនេះផ្ទាល់ នឹងឈរជាសាក្សីដល់ភាពពិតនៃព្រះគម្ពីរមរមន ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំម៉ូរ៉ូណៃ បានសរសេរនូវពាក្យទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ស្របតាមស្មារតីរបស់ខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក រាល់គ្នា អំពីវត្ថុទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានបិទទុក; ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរកុំប៉ះពាល់នូវវត្ថុទាំងនោះឡើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបកប្រែ; ត្បិតការណ៍នោះត្រូវបានហាមដល់អ្នក លើកលែងតែមិនយូរប៉ុន្មានទេ វានឹងទៅជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះ ។
២ ហើយមើលចុះ អ្នកអាចមានឯកសិទ្ធិ ថាអ្នករាល់គ្នាអាចបង្ហាញផ្ទាំងទាំងនេះ ដល់អស់អ្នកណាដែលនឹងជួយនាំការណ៍នេះ ចេញមក ។
៣ ហើយផ្ទាំងទាំងនោះ នឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់មនុស្សបីនាក់ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេនឹងដឹងយ៉ាងច្បាស់ ថាការណ៍ទាំងនេះពិត ។
៤ ហើយតាមមាត់របស់សាក្សីបីនាក់ នោះការណ៍ទាំងនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជាក់; ហើយទីបន្ទាល់របស់អ្នកទាំងបី និងកិច្ចការនេះ ដែលនៅក្នុងនោះ នឹងបង្ហាញនូវព្រះចេស្ដានៃព្រះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផង ដែលព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធធ្វើបន្ទាល់ដល់ការណ៍នោះ — ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ នឹងឈរជាសាក្សីទាស់នឹងមនុស្សលោកនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។
៥ ហើយប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្តយ៉ាងនេះមែន ហើយមករកព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះពួកគេនឹងត្រូវបានទទួល ទៅក្នុងនគរព្រះ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ បើសិនជាខ្ញុំគ្មានសិទ្ធិអំណាចអ្វី នៅក្នុងការណ៍អស់ទាំងនេះទេ ចូរអ្នកវិនិច្ឆ័យចុះ; ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាខ្ញុំមានសិទ្ធិអំណាច កាលណាអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ហើយយើងរាល់គ្នានឹងឈរនៅចំពោះព្រះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៦

គេត្រាទាំងឡាយរបស់ពួកយ៉ារេឌ ត្រូវបានរុញច្រានដោយខ្យល់ទៅដល់ដែនដីសន្យា — ប្រជាជនសរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ចំពោះសេចក្ដីល្អសប្បុរសរបស់ទ្រង់ — អូរីហាត្រូវបានតែងតាំងឡើង ឲ្យធ្វើជាស្ដេចលើពួកគេ — យ៉ារេឌ និងបងរបស់លោកស្លាប់ ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ម៉ូរ៉ូណៃ ប្រាប់អំពីបញ្ជីនៃយ៉ារេឌ និងបងរបស់លោកតទៅទៀត ។
២ ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានរៀបចំក្រួសទាំងឡាយ ដែលបងរបស់យ៉ារេឌបានយកទៅលើភ្នំហើយ នោះបងរបស់យ៉ារេឌបានចុះមកពីលើភ្នំវិញ ហើយលោកបានដាក់ក្រួសទាំងនោះ ទៅក្នុងគេត្រាទាំងឡាយ ដែលបាន រៀបចំស្រេច គឺក្រួសមួយនៅក្នុងចុងគេត្រានីមួយៗ; ហើយមើលចុះ ក្រួសទាំងនោះបានឲ្យពន្លឺដល់គេត្រា ។
៣ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើឲ្យក្រួសទាំងឡាយភ្លឺចែងចាំងនៅក្នុងទីងងឹត ដើម្បីឲ្យពន្លឺដល់មនុស្សប្រុសស្រី និងកូនក្មេង ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចឆ្លងកាត់ទឹកដ៏ធំ នៅក្នុងភាពងងឹត ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានរៀបចំស្បៀងអាហារគ្រប់យ៉ាងហើយ ដើម្បីទុកសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត ពេល នៅលើទឹក ព្រមទាំងអាហារសំរាប់ហ្វូងចៀម និងហ្វូងសត្វ និងព្រមទាំងសត្វព្រៃ ឬសត្វស្លាបណា ដែលពួកគេត្រូវយកទៅតាម — ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានធ្វើកិច្ចការទាំងនេះរួចហើយ នោះពួកគេចុះគេត្រាឬទូក ហើយចេញទៅសមុទ្រ ដោយទីពឹងដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានខ្យល់ដ៏ខ្លាំងមួយ បក់នៅលើផ្ទៃសមុទ្រឆ្ពោះទៅឯដែនដី សន្យា; ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវបក់បោកដោយខ្យល់នៅលើរលកសមុទ្រ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេត្រូវកប់នៅក្នុង

---

៥ ១*ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:៧–៨, ២១; អេធើរ ៤:៤–៧.
២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:១២–១៤; គ. និង ស. ៥:៩–១៥.
៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ១១:៣; ២៧:១២.
ខ គ. និង ស. ៥:២៥.
គ អេធើរ ៤:១១.
៤ *ក* សូមមើល គ. និង ស. ចំណងជើងកណ្ឌទី ១៧ និងខ ១–៣; សូមមើលផងដែរ ទីបន្ទាល់នៃពួកសាក្សីបី នាក់ នៅដើមទំព័រនៃព្រះគម្ពីរមរមន.
៥ *ក* មរមន ៩:២៧; ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:៣០–៣២.
៦ ២*ក* អេធើរ ៣:៣–៦.
៥ *ក* អេធើរ ២:២៤–២៥.

ជំរៅសមុទ្រជាច្រើនគ្រាច្រើនដង ពីព្រោះមកពីរលកទាំងឡាយ
ដូចជាភ្នំ ដែលបានបោកមកលើពួកគេ ព្រមទាំងព្យុះដ៏ធំគួរឲ្យខ្លាច
ដែលបណ្ដាលមកពីសភាពខ្លាំងក្លានៃខ្យល់ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេត្រូវ
កប់នៅក្នុងទីជំរៅ នោះគ្មានទឹកអាចចូលទៅបៀតបៀនពួកគេ
បានឡើយ គឺភេត្រារបស់ពួកគេជិត[ក]ដូចជាចាន ហើយក៏ជិតដូច
[ខ]ទូកធំរបស់លោកណូអេដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ កាលពួកគេត្រូវ
ហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញដោយ ទឹកជាច្រើន នោះពួកគេបានអំពាវនាវទៅព្រះ
អម្ចាស់ ហើយទ្រង់បាននាំយកពួកគេឡើងមកលើទឹកវិញ ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្យល់បក់មិនឈប់ឈរ
ឆ្ពោះទៅដែនដីសន្យា នៅពេលដែលពួកគេនៅលើទឹក; ម្ល៉ោះហើយ
ពួកគេត្រូវបានរុញទៅដោយខ្យល់ ។
៩ ហើយពួកគេបាន[ក]ច្រៀងសរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់; មែន
ហើយ បងរបស់យ៉ារេឌបានច្រៀងសរសើរដំកើង ដល់ព្រះ
អម្ចាស់ ហើយលោកបាន[ខ]ថ្លែងអំណរគុណ ហើយសរសើរដំកើង
ដល់ព្រះអម្ចាស់ពេញមួយថ្ងៃ; ហើយកាលវេលាយប់មកដល់
នោះពួកគេពុំបាន ឈប់សរសើរដំកើងដល់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ ។
១០ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវបានរុញទៅមុខ; ហើយគ្មាន
យក្សសមុទ្រអាចបំបាក់ពួកគេឡើយ ហើយត្រីបាឡែនក៏មិន
អាចបៀតបៀន ពួកគេដែរ; ហើយពួកគេមានពន្លឺជាប់រហូត
ទោះជានៅលើទឹក ក៏ដូចជានៅក្រោមទឹកក្ដី ។
១១ ម្ល៉ោះហើយ ពួកគេត្រូវបានរុញទៅមុខ
អស់រយៈពេលបីរយសែសិបបួនថ្ងៃនៅលើទឹក ។
១២ ហើយពួកគេបានឡើងទៅលើត្រើយ នៃដែនដីសន្យា ។
ហើយកាលពួកគេបានដាក់ជើងលើត្រើយនៃដែនដីសន្យាហើយ
នោះពួកគេបានក្រាបទៅលើដី ហើយបានបន្ទាបខ្លួន នៅចំពោះព្រះ
អម្ចាស់ ហើយបានស្រក់ទឹកភ្នែក ដោយសេចក្ដីអំណរ
នៅចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ ដោយសារសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏ទន់ភ្លន់
ឥតគណនារបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ទៅលើផ្ទៃដែនដី ហើយចាប់ផ្ដើមកាប់គាស់ដី ។
១៤ ហើយយ៉ារេឌមានកូនប្រុសបួននាក់; ហើយពួកគេត្រូវបាន
ហៅថា យ៉ាកុម និងគីលកា និងម៉ាហា និងអូរ៉ៃហា ។
១៥ ហើយបងរបស់យ៉ារេឌក៏បង្កើតបានកូនប្រុស និងកូនស្រី
ទាំងឡាយ ។
១៦ ហើយពួក[ក]មិត្តភក្ដិរបស់យ៉ារេឌ និងបងរបស់លោកមាន
ចំនួនប្រហែលជាម្ភៃពីរនាក់; ហើយពួកគេផងក៏បង្កើតបានកូនប្រុស
និងកូនស្រីទាំងឡាយ មុនពេលពួកគេមកកាន់ដែនដីសន្យា; ហេតុ
ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមកើនចំនួនជាច្រើន ។
១៧ ហើយពួកគេត្រូវបានបង្រៀនឲ្យ[ក]ដើរ យ៉ាងរាបទាបនៅ
ចំពោះព្រះអម្ចាស់; ហើយពួកគេក៏ត្រូវបាន[ខ]បង្រៀនពីស្ថានលើ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចាប់ផ្ដើម
រាលដាលនៅពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ហើយកើនចំនួន ហើយកាប់
គាស់ដី; ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែនៅលើដែនដី ។
១៩ ហើយបងរបស់យ៉ារេឌ បានចាប់ផ្ដើមមានវ័យចាស់
ហើយបានឃើញថា មិនយូរប៉ុន្មានទេ លោកនឹងត្រូវចុះទៅក្នុងផ្នូរ;
ហេតុ ដូច្នោះហើយ លោកបាននិយាយទៅកាន់យ៉ារេឌថា៖
ចូរយើងប្រមូលប្រជាជនយើងមក ដើម្បីយើងអាចរាប់ចំនួនពួក
គេ ដើម្បីយើង អាចដឹងថា តើពួកគេមានប្រាថ្នាចង់បានអ្វីពីយើង
មុនពេលយើងចុះទៅក្នុងផ្នូរ ។
២០ ហើយស្របតាមនេះ ប្រជាជនបានប្រមូលគ្នាមក ។ ឥឡូវនេះ
ចំនួនកូនប្រុស និងកូនស្រីនៃបងរបស់យ៉ារេឌមានម្ភៃពីរនាក់;
ហើយចំនួនកូនប្រុស និងកូនស្រីនៃយ៉ារេឌមានដប់ពីរនាក់
គឺលោកមានកូនប្រុសបួននាក់ ។
២១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរាប់
ចំនួនប្រជាជនរបស់គេ; ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេ បានរាប់ចំនួនពួក
គេហើយ នោះពួកគេបានសួរពួកគេ នូវអ្វីដែលពួកគេចង់ឲ្យពួក
គេធ្វើ មុនពេលពួកគេចុះទៅក្នុងផ្នូរ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនចង់ឲ្យ
ពួកគេចាក់ប្រេង[ក]តាំងកូនប្រុសម្នាក់របស់ពួកគេ ឲ្យធ្វើ
ជាស្ដេចលើពួកគេ ។
២៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ការណ៍នេះបាន[ក]ធ្វើឲ្យពួកគេ
ព្រួយជាខ្លាំង ។ ហើយបងរបស់យ៉ារេឌបាននិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ ប្រាកដជាការណ៍នេះនឹងនាំទៅរកការជាប់ឃុំឃាំងជា
មិនខានឡើយ ។
២៤ ប៉ុន្តែ យ៉ារេឌបាននិយាយទៅបងរបស់លោកថា៖

៧ *ក* អេធើរ ២:១៧.
ខ លោកុ. ៦:១៤; ម៉ូសេ ៧:៤៣.
៩ *ក* ស.ប. ច្រៀង.
ខ ១ របា. ១៦:៧–៩;
អាលម៉ា ៣៧:៣៧;
គ. និង ស. ៤៦:៣២.
១៦ *ក* អេធើរ ១:៤១.
១៧ *ក* ស.ប. ដើរ, ដើរជាមួយព្រះ.
ខ ស.ប. វិវរណៈ.
២២ *ក* ស.ប. ចាក់ប្រេង.
២៣ *ក* ១ សាំយូ. ៨:១០–១៨;
ម៉ូសាយ ២៩:១៦–២៣.

ចូរអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេមានស្ដេចមួយចុះ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ទើបលោកបាន និយាយទៅពួកគេថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នារើសស្ដេចមួយ ពីចំណោមកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ពួកយើងចុះ នូវអ្នកណាម្នាក់ ដែលអ្នករាល់ គ្នាចង់បាន ។

២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរើសយកកូនច្បងនៃបងរបស់យ៉ារេឌ ហើយឈ្មោះលោកគឺ ពេកាក ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបានប្រកែកមិនព្រមធ្វើជាស្ដេចរបស់ពួកគេឡើយ ។ ហើយប្រជាជនចង់ឲ្យឪពុកលោកបង្ខំ លោក ប៉ុន្តែឪពុកលោកមិនព្រមសោះ; ហើយលោកបានបញ្ជាទៅពួកគេថា ពួកគេមិនត្រូវបង្ខំអ្នកណា ឲ្យធ្វើជាស្ដេចរបស់គេឡើយ ។

២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានរើសអស់ទាំងប្អូនប្រុសរបស់ពេកាក ហើយពួកគេមិនព្រមឡើយ ។

២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកកូនប្រុសរបស់យ៉ារេឌក៏មិនព្រមដែរ គឺទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ; ហើយអូរីហាត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង ឲ្យធ្វើជាស្ដេចលើប្រជាជន ។

២៨ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមសោយរាជ្យ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើង; ហើយពួកគេបានក្លាយជាមានទ្រព្យសម្បត្តិជា ច្រើនលើសលប់ ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ារេឌបានស្លាប់ទៅ ហើយបងរបស់លោកផង ។

៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អូរីហាបានដើរយ៉ាងរាបទាបនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយបាននឹកចាំដល់ការណ៍ដ៏ធំទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីបិតារបស់ទ្រង់ ហើយព្រមទាំងបានបង្រៀនប្រជាជនរបស់ទ្រង់ផង អំពីការណ៍ដ៏ធំទាំង ឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីពួកអយ្យកោរបស់គេ ៕

ជំពូកទី ៧

អូរីហាសោយរាជ្យនៅក្នុងសេចក្ដីសុចរិត — នៅកណ្ដាលការដណ្ដើមរាជ្យ និងការទាស់ទែងគ្នា នោះនគរស៊ូល និងកូហូរត្រូវបានរៀបចំឡើង — ពួកព្យាការីកាត់ទោសដល់សេចក្ដីទុច្ចរិត និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់ប្រជាជន បន្ទាប់មក ពួកគេប្រែចិត្ត ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អូរីហាបានអនុវត្តសេចក្ដីជំនុំជំរះនៅលើដែនដី ដោយនូវសេចក្ដីសុចរិត អស់មួយជីវិតរបស់ទ្រង់ គឺអស់ពេលដ៏យូរ ។

២ ហើយទ្រង់មានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ; មែនហើយ ទ្រង់មានបុត្រាបុត្រីសាមសិបមួយនាក់ ក្នុងចំណោមនោះ មានបុត្រាម្ភៃបីនាក់ ។

៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបានគិបផងក្នុងកាលទ្រង់មានព្រះជន្មាយុចាស់ទៅហើយ ។ ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា គិបសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់; ហើយគិបបង្កើតបានកូរីហូរ ។

៤ ហើយកាលកូរីហូរមានអាយុសាមសិបពីរឆ្នាំ លោកបានបះបោរប្រឆាំងនឹងបិតាលោក ហើយបានឆ្លងទៅនៅលើដែនដីនីហូរ; ហើយលោកមានកូនប្រុស និងកូនស្រីទាំងឡាយ ហើយពួកគេបានក្លាយទៅជាស្រស់ល្អដ៏លើសលប់; ហេតុដូច្នោះហើយ កូរីហូរបាន ទាក់ទាញមនុស្សជាច្រើនទៅតាមលោក ។

៥ ហើយកាលលោកប្រមូលបានកងទ័ពមួយហើយ នោះលោកបានឡើងមកដែនដីម៉ូរ៉ុន គឺជាទីដែលស្ដេចគង់ ហើយបានចាប់ទ្រង់ ធ្វើជាឈ្លើយ ដែលបានសំរេចនូវពាក្យដែលបងរបស់យ៉ារេឌបាននិយាយថា ពួកគេនឹងត្រូវនាំទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ។

៦ ឥឡូវនេះ ដែនដីម៉ូរ៉ុន ជាទីដែលស្ដេចគង់ នៅជិតដែនដីដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃហៅថា ដែនដីចោលស្ងាត់ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គិបរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ នៅក្រោមកូរីហូរជាបុត្ររបស់ ទ្រង់ រហូតដល់លោកមានព្រះជន្មាយុចាស់ខ្លាំង; ក៏ប៉ុន្តែគិបមានបុត្រមួយនាម ស៊ូល ក្នុងកាលទ្រង់មានព្រះជន្មាយុចាស់ទៅហើយ គឺនៅក្នុងពេលទ្រង់ត្រូវជាប់ឃុំឃាំងនៅឡើយ ។

៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ូលខឹងនឹងព្រះដេដ្ឋារបស់លោក; ហើយស៊ូលបានក្លាយជាខ្លាំងពូកែ ហើយបានក្លាយជា បុរសម្នាក់ ដែលមានកម្លាំងខ្លាំងពូកែ; ហើយលោកក៏ពូកែខាងការជំនុំជំរះផង ។

៩ ហេតុដូច្នោះហើយ លោកបានទៅភ្នំអេប្រាអិម ហើយលោកបានរំលាយចេញពីភ្នំនោះ ហើយធ្វើដាវទាំងឡាយពីដែក សំរាប់ពួក អ្នកដែលលោកបានទាក់ទាញមកជាមួយលោក; ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានប្រដាប់អាវុធឲ្យពួកគេដោយដាវហើយ នោះលោកបាន ត្រឡប់ទៅទីក្រុងនីហូរវិញ ហើយ

៧ ៥ក អេធើរ ៦:២៣.

បានច្បាំងជាមួយព្រះជេដ្ឋារបស់លោក គឺគូរីហូរ ដោយមធ្យោបាយនេះ លោកយកបាននគរ ហើយ បានថ្វាយនគរទៅគិប ជាបិតាលោក ។

១០ ហើយឥឡូវនេះ ដោយសារការដែលស៊ូលបានធ្វើ នោះបិតាលោកបានប្រគល់នគរឲ្យលោក; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បាន ចាប់ផ្ដើមសោយរាជ្យជំនួសបិតាលោក ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានអនុវត្តសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្ដីសុចរិត; ហើយទ្រង់បានពង្រីកនគររបស់ ទ្រង់ពាសពេញលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ត្បិតប្រជាជនមានចំនួនដ៏ច្រើនលើសលប់ ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ូលក៏បង្កើតបាន បុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ ។

១៣ ហើយគូរីហូរបានប្រែចិត្ត ចំពោះអំពើអាក្រក់ជាច្រើន ដែលលោកបានប្រព្រឹត្ត; ហេតុដូច្នោះហើយ ស៊ូលបានប្រទានអំណាចដល់ លោកនៅក្នុងនគរ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គូរីហូរមានកូនប្រុស និងកូនស្រីជាច្រើន ។ ហើយក្នុងចំណោមកូនប្រុសរបស់គូរីហូរ នោះមានម្នាក់ឈ្មោះ ណូអេ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ណូអេបាន បះបោរប្រឆាំងនឹងស៊ូល ដែលជាស្ដេច ព្រមទាំងប្រឆាំងនឹង ឪពុកខ្លួន គឺគូរីហូរ ផង ហើយបានទាក់ទាញបងរបស់ខ្លួន គឺកូហូរទៅជាមួយ ហើយបងប្អូនទាំងអស់របស់លោក និង មនុស្សជាច្រើនផង ។

១៦ ហើយលោកបានធ្វើចម្បាំងនឹងស៊ូលដែលជាស្ដេច ក្នុងចម្បាំងនោះ លោកយកបានដែនដី ដែលជាកេរ្ដិ៍អាករដំបូងរបស់ពួកគេ; ហើយលោកបានក្លាយទៅជាស្ដេច លើផ្នែកនៃដែនដីនោះ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានធ្វើចម្បាំងជាថ្មីនឹងស៊ូល ដែលជាស្ដេច ហើយទ្រង់ចាប់បានស៊ូល ដែលជាស្ដេច ហើយនាំទ្រង់យកទៅជាឈ្លើយ ទៅឯម៉ូរ៉ុន ។

១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅពេលដែល ទ្រង់រៀបនឹងប្រហារលោក នោះពួកបុត្រារបស់ស៊ូលបានលប ចូលទៅ ក្នុងដំណាក់របស់ណូអេ នៅពេលយប់ ហើយ បានសម្លាប់ទ្រង់ចោលទៅ ហើយបានទំលាយទ្វារគុក ហើយបាន នាំបិតាពួកគេចេញមក ហើយបានលើកទ្រង់ដាក់លើបល្ល័ង្ក ក្នុង នគររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ។

១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ បុត្រនៃណូអេ បានកសាងនគររបស់ទ្រង់ឡើងជំនួសបិតាទ្រង់វិញ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេ ពុំមានអំណាចអ្វី ទៅលើស៊ូលដែលជាស្ដេចទៀតឡើយ ហើយប្រជាជនដែលនៅក្រោមរាជ្យរបស់ស្ដេចស៊ូល បានចំរើនឡើងជាខ្លាំង ហើយបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែ ។

២០ ហើយប្រទេសត្រូវបានបែងចែក; ហើយមាននគរពីរ គឺនគររបស់ស៊ូល និងនគររបស់កូហូរ ដែលជាបុត្ររបស់ណូអេ ។

២១ ហើយកូហូរ ដែលជាបុត្ររបស់ណូអេ បានបញ្ជាប្រជាជនរបស់ទ្រង់ឲ្យទៅច្បាំងនឹងស៊ូល នៅក្នុងចម្បាំងនោះស៊ូលបានវាយ ឈ្នះពួកគេ ហើយបានសម្លាប់កូហូរ ។

២២ ហើយឥឡូវនេះ កូហូរមានបុត្រម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះថា នីម៉ូរ៉ុឌ; ហើយនីម៉ូរ៉ុឌបានព្រមប្រគល់នគររបស់កូហូរទៅឲ្យស៊ូល ហើយលោកបានទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងព្រះនេត្រនៃស៊ូល; ហេតុដូច្នោះហើយ ស៊ូលបានប្រទានការប្រោសប្រណីដ៏ច្រើនដល់លោក ហើយលោកបានធ្វើតាមទំនើងចិត្តខ្លួន នៅក្នុងនគររបស់ស៊ូល ។

២៣ ហើយនៅក្នុងរាជ្យរបស់ស៊ូល មានពួកព្យាការីមកក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែលត្រូវបានព្រះអម្ចាស់ចាត់ឲ្យមកព្យាករថា អំពើទុច្ចរិត និង[ក]ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះនៃប្រជាជន កំពុងតែនាំបណ្ដាសាមួយមកដល់ដែនដីនេះ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល បើសិន ជាពួកគេពុំប្រែចិត្តទេ ។

២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបាន ជេរប្រមាថពួកព្យាការី ហើយបានចំអកឡកឡឺយដាក់ពួកគេ ។ ហើយហេតុ ការណ៍បានកើតឡើងថា ស្ដេចស៊ូលបានអនុវត្តសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដល់អស់អ្នកទាំងឡាយណា ដែលបានជេរប្រមាថពួកព្យាការី ។

២៥ ហើយលោកបានអនុវត្តច្បាប់មួយ ទូទៅអស់ទាំងដែនដី ដែលប្រទានអំណាចទៅពួកព្យាការី ថាពួកគេអាចទៅទីណាក៏ដោយ តាមតែគេចង់ ហើយដោយហេតុនេះ ប្រជាជនត្រូវបាននាំមក ដល់ការប្រែចិត្ត ។

២៦ ហើយពីព្រោះប្រជាជនបានប្រែចិត្តពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយ និងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់ពួកគេ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន លើក លែងជីវិតឲ្យពួកគេ ហើយពួកគេបាន ចាប់ផ្ដើមចំរើនឡើងនៅលើដែនដីទៀត ។ ហើយហេតុការណ៍

២៣ *ក* ស.ប. ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ.

បានកើតឡើងថា ស៊ូលមានបុត្រា បុត្រីទាំងឡាយ ក្នុងកាលទ្រង់
មានព្រះជន្មាយុចាស់ទៅហើយ ។
២៧ ហើយអស់មានសង្គ្រាមទៀត នៅក្នុងជីវិតស៊ូល;
ហើយទ្រង់បាននឹកចាំដល់ការណ៍ដ៏ធំទាំងឡាយ ដែលព្រះ
អម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ដើម្បីពួកអយ្យកោរបស់ទ្រង់ ក្នុងការនាំពួក
គេ[ក]ឆ្លងកាត់ទីជំរៅដ៏ធំ មកដល់ដែនដីសន្យា; ហេតុដូច្នោះហើយ
ទ្រង់បានអនុវត្តសេចក្ដី ជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្ដីសុចរិត អស់
មួយជីវិតទ្រង់ ៕

ជំពូកទី ៨

មានការប្រជែង និងការទាស់ទែងគ្នាអំពីនគរ — អ័គីសបង្កើតបក្សព័ន្ធម្នាត់មួយ ដែលជាប់ពាក្យសម្បថដើម្បីសម្លាប់ស្ដេច — បក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ គឺជារបស់ផងអារក្ស ហើយបណ្ដាលឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញសាសន៍ទាំងឡាយ — ពួកសាសន៍ដទៃ សម័យទំនើប ត្រូវបានព្រមានទប់ទល់នឹងបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ ដែលនឹងស្វែងរករំលំសេរីភាពរបស់អស់ទាំងដែនដី, សាសន៍, និងនគរទាំង ឡាយ ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបានអូមើរ
ហើយអូមើរសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។ ហើយអូមើរបង្កើតបាន
យ៉ារេឌ; ហើយយ៉ារេឌបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ ។
២ ហើយយ៉ារេឌបានបះបោរប្រឆាំងនឹងបិតាខ្លួន ហើយបានមក
នៅឯដែនដីហេត ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោក
បានបញ្ឆោរមនុស្សជាច្រើន ដោយសារសំដីដ៏មានកលល្បិច
របស់លោក រហូតដល់លោកយកបានពាក់កណ្ដាលនគរ ។
៣ ហើយកាលលោកយកនគរបានមួយចំហៀងហើយ
នោះលោកទៅច្បាំងជាមួយនឹងបិតាលោក ហើយលោកបាន
ចាប់បិតាលោក យកទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង ហើយបានឲ្យទ្រង់
បំរើនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង;
៤ ហើយឥឡូវនេះ នៅសម័យនៃរាជ្យរបស់អូមើរ នោះទ្រង់
បានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង អស់ពាក់កណ្ដាលជីវិតរបស់
ទ្រង់ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបាន
បុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ នៅក្នុងចំណោមនោះ គឺមានអែសរ៉ុម និង
កូរីអានទុមើរ ។
៥ ហើយពួកគេខឹងជាខ្លាំង ដោយសារការទាំងឡាយ ដែល
ព្រះជេដ្ឋារបស់គេ គឺយ៉ារេឌបានធ្វើ ដរាបដល់ពួកគេបានកែនទ័ព
មួយ ហើយទៅច្បាំងនឹងយ៉ារេឌ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ពួកគេបានទៅច្បាំងនឹងលោកនៅពេលយប់ ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេ
បានសម្លាប់កងទ័ពរបស់យ៉ារេឌហើយ នោះពួកគេក៏ជិតសម្លាប់លោ
កផងដែរ; ហើយលោកបានអង្វរពួកគេកុំឲ្យសម្លាប់លោកចោល
ហើយលោកព្រមប្រគល់នគរទៅឲ្យបិតាខ្លួនវិញ ។ ហើយហេ
តុការណ៍បាន កើតឡើងថា ពួកគេបានលើកលែងជីវិតឲ្យលោក ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ យ៉ារេឌបានកើតទុក្ខជាខ្លាំង ដោយសារ
ការបាត់បង់នគរ ព្រោះលោកភ្ជាប់ចិត្តលោកទៅលើនគរ
និងទៅលើ សេចក្ដីរុងរឿងនៃលោកិយ ។
៨ ឥឡូវនេះ កូនស្រីរបស់យ៉ារេឌ ដែលជាអ្នកជំនាញយ៉ាងខ្លាំង
ហើយដោយបានឃើញសេចក្ដីទុក្ខព្រួយរបស់ឪពុក នាងក៏គិតរក
ផែនការមួយ ដែលនាងអាចយកនគរមកសងឪពុកនាងវិញ ។
៩ ឥឡូវនេះ កូនស្រីរបស់យ៉ារេឌស្រស់ល្អដ៏លើសលប់ ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នាងបានពិភាក្សាជាមួយ
នឹងឪពុក នាង ហើយបាននិយាយទៅកាន់ឪពុកថា៖ ហេតុអ្វីក៏
ឪពុកកើតទុក្ខដ៏ខ្លាំងយ៉ាងនេះ ? តើឪពុកមិនបានអានបញ្ជី ដែល
ពួកអយ្យកោ យើងបាននាំឆ្លងកាត់ទីជំរៅដ៏ធំនោះទេឬអី ? មើលចុះ
តើពុំមានដំណើរ[ក]រឿងមួយ អំពីមនុស្សជំនាន់ដើមថា ដោយសារ
ការប្រើផែន ការសម្ងាត់របស់ពួកគេ នោះពួកគេយកបាននគរ
ទាំងឡាយ ហើយបានសេចក្ដីរុងរឿងដ៏ធំឬទេអី ?
១០ ហើយឥឡូវនេះ ហេតុដូច្នេះហើយ សូមឪពុកហៅអ័គីស
ជាកូនប្រុសរបស់[ក]គិមណូរមក; ហើយមើលចុះ ខ្ញុំស្រស់ល្អ
ហើយខ្ញុំនឹង [ក]រាំនៅខាងមុខគាត់ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យគាត់ពេញចិត្ត
ដែលគាត់នឹងប្រាថ្នាចង់បានខ្ញុំធ្វើជាប្រពន្ធ; ហេតុដូច្នោះហើយ
បើសិនជាគាត់ប្រាថ្នា ពីឪពុក ចង់ឲ្យឪពុកប្រគល់ខ្ញុំទៅគាត់ធ្វើជា
ប្រពន្ធ ពេលនោះ ឪពុកត្រូវនិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងឲ្យនាង បើសិនជា
អ្នកនាំមកឲ្យខ្ញុំ នូវព្រះសិរ របស់បិតាខ្ញុំជាស្ដេច ។
១១ ហើយឥឡូវនេះ អូមើរ គឺជាមិត្តរបស់អ័គីស; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ កាលយ៉ារេឌឲ្យហៅអ័គីសមក នោះកូនស្រីរបស់
យ៉ារេឌ បាន រាំនៅខាងមុខគាត់ នាងបានធ្វើឲ្យគាត់ពេញចិត្ត
ដរាបដល់គាត់ចង់បាននាងយកមកធ្វើជាប្រពន្ធ ។ ហើយហេតុ
ការណ៍បានកើតឡើង ថា គាត់បាននិយាយទៅកាន់យ៉ារេឌថា៖
សូមឲ្យនាងមកខ្ញុំធ្វើជាប្រពន្ធចុះ ។

២៧ *ក* អេធើរ ៦:៤, ១២.
៨ ៩*ក* ៣ នីហ្វៃ ៦:២៨; ហេលេ. ៦:២៦–៣០; ម៉ូសេ ៥:៥១–៥២.
១០ *ក* ម៉ាកុស ៦:២២–២៨.

១២ ហើយយ៉ារេឌបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ខ្ញុំនឹងឲ្យនាងទៅ
អ្នក បើសិនជាអ្នកនាំមកឲ្យខ្ញុំ នូវព្រះសិររបស់បិតាខ្ញុំជាស្ដេច ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ័គីសបាននាំអស់
ទាំងញាតិសន្ដាន របស់គាត់មកឯផ្ទះរបស់យ៉ារេឌ ហើយបាន
និយាយ ទៅពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាស្បថនឹងខ្ញុំទេថា អ្នករាល់
គ្នានឹងស្មោះត្រង់ចំពោះខ្ញុំ ក្នុងកិច្ចការដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើ ?
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេទាំងអស់គ្នា
[ក]បានស្បថនឹងគាត់ ដោយនូវព្រះនាមព្រះនៃស្ថានសួគ៌ និងពួក
ពលស្ថាន សួគ៌ទាំងឡាយផង និងផែនដីផង និងក្បាលរបស់ពួក
គេផងថា បើសិនជាអ្នកណាបែកចិត្តពីកិច្ចការ ដែលអ័គីស
ចង់ឲ្យគេធ្វើ នោះនឹង ត្រូវកាត់ក្បាលចោល; ហើយបើសិនជា
អ្នកណាធ្វើឲ្យខ្ចះខ្ចាយនូវអ្វីៗ ដែលអ័គីសប្រាប់ពួកគេ អ្នកនោះ
នឹងត្រូវបាត់បង់ជីវិត ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានយល់ព្រម
ជាមួយនឹងអ័គីសយ៉ាងនេះហើយ ។ ហើយអ័គីសបានធ្វើពិធី
[ក]ស្បថឲ្យ ពួកគេ ដូចគ្នានឹងពិធីដែលមនុស្ស[ខ]ជំនាន់ដើមបានធ្វើ
ដើម្បីស្វែងរកអំណាច គឺបន្តមកពីកាអ៊ីន ដែលជា
ឃាតកចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក ។
១៦ ហើយពាក្យសម្បថទាំងនោះ ត្រូវបានរក្សាទុកដោយ
អំណាចនៃអារក្ស ដើម្បីធ្វើពិធីសម្បថដល់ប្រជាជន ដើម្បីឃាំងពួក
គេឲ្យ នៅក្នុងភាពងងឹត ដើម្បីជួយអ្នកណាដែលស្វែងរកអំណាច
ហើយធ្វើឃាត ហើយប្លន់ ហើយកុហក ហើយប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត
និងអំពើ សហាយស្មន់គ្រប់បែបយ៉ាង ។
១៧ ហើយគឺជាកូនស្រីរបស់យ៉ារេឌនេះហើយដែលជា
អ្នកដាក់វាទៅក្នុងចិត្តលោក ឲ្យស្វែងរកការណ៍ទាំងនេះពីជំនាន់ដើម;
ហើយ យ៉ារេឌដាក់ទៅក្នុងចិត្តរបស់អ័គីស; ហេតុដូច្នោះហើយ
អ័គីសឲ្យវាទៅញាតិសន្ដាន និងមិត្តភក្ដិរបស់គាត់ នាំពួកគេវង្វេង
ដោយ សេចក្ដីសន្យាដ៏ល្អៗ ឲ្យធ្វើកិច្ចការណាដែលគាត់ចង់ធ្វើ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានបង្កើត
[ក]បក្សព័ន្ធសម្ងាត់មួយ ដូចជាពួកជំនាន់ដើម ដែលជា
អំពើមួយដ៏គួរខ្ពើម ឆ្អើម និងទុច្ចរិតលើសអ្វីៗទាំងអស់
នៅចំពោះព្រះនេត្រព្រះ ។
១៩ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពុំធ្វើការដោយបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំង
ឡាយទេ ហើយទ្រង់ក៏មិនចង់ឲ្យមនុស្ស កំចាយឈាមដែរ តែ
ហាមមិន ឲ្យធ្វើយ៉ាងនេះ គ្រប់ករណីទាំងអស់
ចាប់តាំងពីកំណើតនៃមនុស្សមក ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំម៉ូរ៉ូណៃ មិនសរសេរនូវរបៀបនៃ
សេចក្ដីសម្បថ និងបក្សព័ន្ធរបស់ពួកគេទេ ត្បិតការណ៍នេះត្រូវ
បានឲ្យខ្ញុំដឹងថា វាមាននៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់
ហើយវាមាននៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍លេមិន ។
២១ ហើយពួកគេបានបណ្ដាលឲ្យមាន[ក]ការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់
ប្រជាជននេះ ដែលខ្ញុំកំពុងតែនិយាយដល់នៅពេលឥឡូវនេះ
ព្រមទាំង ការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រជាជននីហ្វៃផង ។
២២ ហើយសាសន៍ណាក៏ដោយដែលគាំទ្របក្សព័ន្ធសម្ងាត់
បែបនេះ ដើម្បីយកអំណាច និងកំរៃ រហូតដល់វារាលដាលពេញ
ទាំង សាសន៍ មើលចុះ [ក]សាសន៍នោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល; ត្បិត
ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ពុំទុកឲ្យឈាមនៃពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដែលនឹង
ត្រូវខ្ចាយ ដោយពួកគេ ត្រូវអំពាវនាវដល់ទ្រង់ជា[ខ]និច្ចពីដីមក
សូមការសងសឹកដល់ពួកគេ ដោយទ្រង់នៅតែមិនសងសឹកឲ្យ
ពួកគេនៅឡើយ ។
២៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱពួកសាសន៍ដទៃអើយ គឺជាប្រាជ្ញានៅ
ក្នុងព្រះ ដែលការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក ដើម្បីដោយ
សារការណ៍នេះ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចប្រែចិត្ត ពីអំពើបាបទាំង
ឡាយរបស់អ្នក ហើយកុំទុកឲ្យបក្សព័ន្ធសម្លាប់ដ៏សម្ងាត់ទាំងនេះ
ត្រួតត្រា លើអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ គឺជាពួកដែលបាន
[ក]បង្កើតឡើង ដើម្បីរកអំណាច និងកំរៃ — ហើយកិច្ចការ មែន
ហើយ គឺកិច្ចការនៃការបំផ្លិច បំផ្លាញនឹងធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នា
មែនហើយ គឺដាវនៃសេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ព្រះ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច
នឹងធ្លាក់មកលើអ្នករាល់គ្នា ចំពោះការរំលំ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដល់អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងទុកឲ្យការណ៍
ទាំងនេះកើតឡើង ។
២៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បញ្ជាអ្នករាល់គ្នាថា
កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញការណ៍ទាំងនេះ កើតឡើងក្នុង
ចំណោម អ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវភ្ញាក់រលឹក ចំពោះស្ថាន
ការដ៏ស្ញែងខ្លាចរបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះបក្សព័ន្ធសម្ងាត់នេះ
ដែលនឹង មាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា; បើពុំនោះសោតទេ

១៤ *ក* ស.ប. ប្រមាថព្រះ, ការប្រមាថព្រះ.
១៥ *ក* ស.ប. សម្បថ.
ខ លោកុ. ៤:៧–៨;
ម៉ូសេ ៥:២៨–៣០.
១៨ *ក* ស.ប. បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.
២១ *ក* ហេលេ. ៦:២៨.
២២ *ក* មរមន ៨:២៧, ៤០–៤១.
ខ ស.ប. ការសងសឹក.
២៣ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:២២–២៣;
ម៉ូសេ ៦:១៥.

គួរឲ្យវេទនាដល់វាណាស់ ដោយព្រោះឈាមរបស់ពួកអ្នកដែល
ត្រូវស្លាប់; ត្បិតពួកគេអំពាវនាវចេញពីធូលីដី សូមឲ្យមានការ
សងសឹកដល់បក្សព័ន្ធនេះ និងដល់ពួកអ្នកដែលបង្កើតវាឡើងផង ។
២៥ ត្បិតហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អស់អ្នកណាដែល
បង្កើតវាឡើង ដើម្បីស្វែងរកបំផ្លិចបំផ្លាញសេរីភាពនៃអស់ទាំងដែនដី,
សាសន៍ និងប្រទេសទាំងឡាយ; ហើយវានាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដល់ប្រជាជនទាំងអស់ ត្បិតវាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអារក្ស
ដែលជា បិតានៃការកុហកទាំងអស់; គឺជាអ្នកភូតកុហកដដែល
នោះ ដែលបានបញ្ឆោតឪពុកម្ដាយដើមរបស់យើង មែនហើយ
គឺជាអ្នកភូតកុហក ដដែលនោះ ដែលបាននាំឲ្យមនុស្សធ្វើឃាត
ចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក; ជាអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យចិត្តមនុស្សរឹងទទឹង
ធ្វើឲ្យពួកគេសម្លាប់ពួក ព្យាការី ហើយចោលថ្មទៅលើពួកគេ
ហើយបណ្ដេញពួកគេចេញ ចាប់តាំងពីដំបូងមកម្ល៉េះ ។
២៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំម៉ូរ៉ូណៃ ត្រូវបានបញ្ជាឲ្យសរសេរនូវ
ការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអំពើអាក្រក់ ត្រូវបាត់អស់ទៅ ហើយ
ថាពេល វេលានឹងមកដល់ ដែលអារក្សសាតាំងពុំអាចមាន
អំណាច ទៅលើដួងចិត្តនៃកូនចៅមនុស្សបានទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេអាច
ត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូល ឲ្យធ្វើល្អពុំឈប់ឈរ ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាច
មកដល់ប្រភព នៃអស់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត ហើយបានសង្គ្រោះ ៕

ជំពូកទី ៩

នគរផ្លាស់ប្ដូរពីម្នាក់ទៅម្នាក់ ដោយការបន្តឲ្យកូនចៅ, កូដោបាយ, និងឃាតកម្ម — អមើរបានឃើញព្រះរាជបុត្រានៃសេចក្ដីសុចរិត — ព្យាការីជាច្រើនស្រែកហៅឲ្យប្រែចិត្ត — អំណត់អត់ និងពស់អសិរពិស បៀតបៀនដល់ប្រជាជន ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំម៉ូរ៉ូណៃ បន្តបញ្ជីរបស់ខ្ញុំទៀត ។ ហេតុ
ដូច្នេះហើយ មើលចុះ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដោយសា
របក្សព័ន្ធ សម្ងាត់របស់អ័គីស និងពួកមិត្តរបស់វា មើលចុះ ពួក
គេបានរំលំនគររបស់អូមើរ ។
២ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
អាណិតអាសូរដល់អូមើរ និងពួកបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយរបស់
ទ្រង់ដែរ ដែលមិន បានស្វែងរកការបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រង់ចោល ។
៣ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រមានដល់អូមើរ នៅក្នុងសុបិនមួយ
ថា ទ្រង់ត្រូវចាកចេញពីដែនដីទៅ; ហេតុដូច្នោះហើយ អូមើរបាន
ចាក ចេញពីដែនដី ទៅជាមួយនឹងរាជវង្សានុវង្សរបស់ទ្រង់ ហើយ
បានធ្វើដំណើរអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ហើយបានដើរកាត់តាមភ្នំស៊ិម
ហើយកាត់តាម ជិតកន្លែងដែលពួកសាសន៍នីហ្វៃត្រូវបំផ្លាញបង់
ហើយចាប់ពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត ហើយទៅដល់កន្លែង
មួយ ដែលហៅថា អាប់ឡុម នៅជិតឆ្នេរសមុទ្រ ហើយនៅទីនោះ
ទ្រង់បានបោះត្រសាល ព្រមទាំងបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយរបស់ទ្រង់
ផង និងរាជវង្សានុវង្សរបស់ ទ្រង់ទាំងអស់ផង លើកលែងតែយ៉ារេឌ
និងគ្រួសារលោក ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា យ៉ារេឌត្រូវបាន
ចាក់ប្រេងតាំងឲ្យធ្វើជាស្ដេចលើប្រជាជន ដោយដៃនៃអំពើ
ទុច្ចរិត; ហើយ ទ្រង់ប្រគល់បុត្រីទៅឲ្យអ័គីស ធ្វើជាប្រពន្ធ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ័គីសបានស្វែងរកជីវិត
ឪពុកក្មេករបស់ខ្លួន; ហើយគាត់បានសូមជំនួយ ពីពួកអ្នក
ដែលគាត់ បានធ្វើពិធីស្បថ ដោយសម្បថនៃពួកចាស់បុរាណ
ហើយពួកគេយកបានព្រះសិររបស់ឪពុកក្មេកគាត់ នៅពេល
ទ្រង់អង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ក ធ្វើសវនាការ ដល់ប្រជាជនរបស់គេ ។
៦ ដោយសារសង្គមសម្ងាត់ និងទុច្ចរិត បានរាលដាលយ៉ាង
ធំក្រៃលែង នោះវាបានធ្វើឲ្យចិត្តមនុស្សទាំងអស់ពុករលួយ; ហេតុ
ដូច្នេះ ហើយ យ៉ារេឌត្រូវគេធ្វើឃាតនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់
ហើយអ័គីសសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់វិញ ។
៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ័គីសបាន
ចាប់ផ្ដើមច្រណែននឹងបុត្ររបស់ខ្លួន ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បាន
ឃាំងបុត្រទុកនៅ ក្នុងគុក ហើយឲ្យអាហារបន្តិចបន្តួច ឬក៏ពុំឲ្យ
សោះ រហូតដល់បុត្រស្លាប់ទៅ ។
៨ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអនុជរបស់បុត្រដែលត្រូវសុគតនោះ
(ហើយលោកមាននាមថា នីមរ៉ា) ខឹងនឹងបិតាខ្លួន ដោយសារ
ការដែល បិតាខ្លួនបានធ្វើដល់ព្រះជេដ្ឋាលោក ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នីមរ៉ាបានប្រមូល
មនុស្សមួយចំនួនតូចមក ហើយបានរត់ចេញពីដែនដី ហើយបាន
មកនៅជា មួយនឹងអូមើរ ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អ័គីសបង្កើតបាន

២៥ *ក* ស.ប. សេរី, សេរីភាព.
ខ លោកុ. ៣:១–១៣;
២ នីហ្វៃ ៩:៩; ម៉ូសាយ ១៦:៣;
ម៉ូសេ ៤:៥–១៩.
២៦ *ក* ១ នីហ្វៃ ២២:២៦.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣៣:៤;
មរ៉ូណៃ ៧:១២–១៧.
៩ ១*ក* អេធើរ ៨:១៣–១៧.
៣ *ក* មរមន ១:៣; ៤:២៣.
ខ មរមន ៦:១–១៥.

បុត្រាទាំងឡាយទៀត ហើយពួកគេបានទទួលការគាំទ្រពីប្រជាជន
ទោះបីពួកគេបានស្បថដល់ទ្រង់ថា នឹងធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែប
យ៉ាង ស្របតាមអ្វីដែលទ្រង់ប្រាថ្នាក៏ដោយ ។
១១ ឥឡូវនេះ ប្រជាជនរបស់អ័គីស មានបំណងចង់បានកំរៃ
ដូចគ្នានឹងអ័គីសចង់បានអំណាច; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកបុត្រា
របស់ អ័គីស បានឲ្យប្រាក់ដល់ពួកគេ ដោយមធ្យោបាយនេះ ពួក
គេទាក់ទាញបានប្រជាជនភាគច្រើនតាមពួកគេ ។
១២ ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានសង្គ្រាមមួយ រវាងពួកបុត្រារបស់
អ័គីសនិងអ័គីស ដែលអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ មែនហើយ
នាំឲ្យមាន ការបំផ្លិចបំផ្លាញជិតអស់ទាំងប្រជាជននៅក្នុងនគរ
មែនហើយ គឺទាំងអស់គ្នា លើកលែងតែសាមសិបនាក់ និងពួក
ដែលបានរត់ទៅជា មួយនឹងរាជវង្សាររបស់អូមើរ ។
១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ អូមើរត្រូវបានតាំងឡើង នៅក្នុង
ដែនដីកេរ្ដិ៍អាកររបស់ទ្រង់វិញ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អូមើរបានចាប់ផ្ដើម
មានព្រះជន្មាយុចាស់; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែនៅ
ក្នុងវ័យ ចាស់របស់ទ្រង់ទៅហើយ នោះទ្រង់បង្កើតបាន
អេមើរដែរ; ហើយទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងអេមើរឲ្យធ្វើជាស្ដេច
សោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
១៥ ហើយក្រោយពីទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងអេមើរឲ្យធ្វើ
ជាស្ដេចស្រេចហើយ នោះទ្រង់បានឃើញសន្ដិភាព មាននៅក្នុង
ដែនដីអស់ រយៈពេលពីរឆ្នាំ ហើយទ្រង់ក៏សុគតទៅ ក្រោយពីមាន
ព្រះជន្មាយុដ៏វែង ដែលពោរពេញដោយការសោកសៅ ។
ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា អេមើរបានសោយរាជ្យជំនួស
ទ្រង់ ហើយបានដើរតាមគន្លងរបស់បិតាខ្លួន ។
១៦ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើម ដកពាក្យបណ្ដាសា
របស់ទ្រង់ ចេញពីដែនដីជាថ្មី ហើយរាជវង្សាររបស់អេមើរបានចំរើន
ឡើងជាខ្លាំង នៅក្នុងរាជ្យរបស់អេមើរ; ហើយក្នុងរយៈពេល
ហុកសិបពីរឆ្នាំ ពួកគេបានក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែជាអតិបរមា
ដរាបដល់ ពួកគេមានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ច្រើនលើសលប់ —
១៧ ដោយមានគ្រប់មុខនូវផ្លែឈើ និងធញ្ញជាតិ និងព្រែ និង
ក្រណាត់ដ៏ល្អ និងមាស និងប្រាក់ ហើយនិងវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗ ។
១៨ ព្រមទាំងមានគ្រប់មុខនូវសត្វពាហណៈ គោឈ្មោល
និងគោញី និងចៀម និងជ្រូក និងពពែ ព្រមទាំងសត្វជាច្រើនមុខ
ទៀត ដែលមានប្រយោជន៍ សំរាប់ជាអាហារដល់មនុស្ស ។
១៩ ហើយពួកគេក៏មាន[ក]សេះ និងលា ហើយមានដំរី និងគូរី
ឡូម និងគូមុម; សត្វទាំងអស់នេះ មានប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស
ហើយជា ពិសេស គឺដំរី និងគូរីឡូម និងគូមុម ។
២០ ម៉្លោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានចាក់[ក]ព្រះពរទាំងឡាយ
របស់ទ្រង់ មកលើដែនដីនេះ ដែលជាដែនដីជំរើស លើអស់
ទាំងដែនដី ឯទៀត; ហើយទ្រង់បានបញ្ជាថា អស់អ្នកណាដែល
យកបានដែនដីនេះ គឺយកវាបានសំរាប់ព្រះអម្ចាស់ បើពុំនោះសោតទេ
ពួកគេនឹងត្រូវ [ខ]បំផ្លាញចោល កាលណាពួកគេទុំសុសនៅក្នុង
អំពើទុច្ចរិត; ត្បិតចំពោះពួកនោះហើយដែល ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងនឹង ចាក់ទៅលើអ្នកទាំងនោះ នូវ
ភាពពោរពេញនៃសេចក្ដីខ្ញាល់របស់យើង ។
២១ ហើយអេមើរបានអនុវត្តសេចក្ដីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្ដី
សុចរិត អស់មួយជីវិតទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីជាច្រើន;
ហើយទ្រង់បង្កើតបានកូរីអានទុម ហើយទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំង
កូរីអានទុម ឲ្យសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
២២ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងកូរីអានទុម
ឲ្យសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ហើយ នោះទ្រង់មានព្រះ
ជន្មាយុរស់នៅបួនឆ្នាំ ហើយទ្រង់បានឃើញសន្ដិភាពនៅលើដែនដី;
មែនហើយ ហើយទ្រង់ថែមទាំងបានឃើញ[ក]ព្រះរាជបុត្រានៃ
សេចក្ដីសុចរិត ហើយបាន សប្បាយ ហើយរុងរឿងនៅ
ក្នុងសម័យរបស់ទ្រង់; ហើយទ្រង់បានសុគតទៅដោយសុខសាន្ត ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមបាន
ដើរតាមគន្លងរបស់បិតាខ្លួន ហើយបានស្ថាបនាទីក្រុងធំ
ៗជាច្រើន ហើយ បានបង្រៀននូវអ្វីៗដែលល្អ ដល់ប្រជាជន
ទ្រង់ អស់មួយជីវិតទ្រង់ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើតឡើងថា ទ្រង់គ្មានបុត្រាបុត្រីសោះ រហូតដល់ទ្រង់
មានព្រះជន្មាយុចាស់ជាខ្លាំង ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ភរិយាទ្រង់
បានសុគតទៅ ក្នុងព្រះជន្មាយុមួយរយពីរឆ្នាំ ។ ហើយហេតុការណ៍
បានកើត ឡើងថា កូរីអានទុមបានយកភរិយាមួយនៅក្នុងព្រះ
ជន្មាយុចាស់របស់ទ្រង់ គឺជាស្ត្រីក្រមុំម្នាក់ ហើយបង្កើតបាន
បុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់មានព្រះជន្ម
រស់ដល់ជន្មាយុមួយរយសែសិបពីរឆ្នាំ ។
២៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បង្កើតបានកុម
ហើយកុមសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់; ហើយទ្រង់សោយរាជ្យបាន

១៩ *ក* ១ នីហ្វៃ ១៨:២៥.
២០ *ក* អេធើរ ២:១៥.
ខ អេធើរ ២:៨—១១.
២២ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៥:២.

សែសិប ប្រាំបួនឆ្នាំ ហើយទ្រង់បង្កើតបានហេត ហើយ
ទ្រង់ក៏បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយទៀត ។
២៦ ហើយប្រជាជនបានរាលដាលពាសពេញលើអស់ទាំង
ផ្ទៃដែនដី ហើយបានចាប់ផ្ដើមមានអំពើទុច្ចរិតដ៏ធំនៅលើផ្ទៃដែនដីទៀត
ហើយហេតបានចាប់ផ្ដើមឱបក្រសោបផែនការសម្ងាត់ទាំងឡាយទៀត
ដូចជំនាន់ដើម ដើម្បីបំផ្លាញបិតាខ្លួនចោល ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លោកបាន
ទំលាក់បិតាខ្លួនពីបល្ល័ង្ក ព្រោះលោកបានសម្លាប់ទ្រង់ចោល ដោយ
ដាវរបស់ លោកផ្ទាល់; ហើយលោកបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
២៨ ហើយមានពួកព្យាការីមកលើដែនដីទៀត ដោយ
ស្រែកហៅឲ្យពួកគេប្រែចិត្ត — ថាពួកគេត្រូវរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះ
អម្ចាស់ បើពុំនោះសោតទេ នឹងមានបណ្ដាសាមួយនៅលើផ្ទៃដែនដី;
មែនហើយ គឺមានអំណត់ដ៏ធំមួយ នៅក្នុងនោះ ពួកគេនឹងត្រូវ
បំផ្លាញបង់ បើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្តទេ ។
២៩ ប៉ុន្តែប្រជាជនមិនជឿតាមពាក្យពេចន៍របស់ពួកព្យាការីទេ
តែពួកគេបានបណ្ដេញពួកព្យាការីចេញវិញ; ហើយមានខ្លះ ត្រូវ
ពួកគេ បោះទៅក្នុងរណ្ដៅ ហើយទុកឲ្យពួកគេវិនាសបង់ ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានធ្វើការណ៍អស់
ទាំងនេះ ស្របតាម បញ្ជារបស់ស្ដេចហេត ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក៏ចាប់ផ្ដើមមាន
អំណត់មួយយ៉ាងធំនៅលើដែនដី ហើយបណ្ដាជនបានចាប់ផ្ដើមត្រូវ
បំផ្លាញយ៉ាងឆាប់រហ័ស ដោយសារអំណត់ ដោយព្រោះ
គ្មានភ្លៀងនៅលើផ្ទៃផែនដី ។
៣១ ហើយមានពស់អសិរពិសទាំងឡាយ បានចេញមក
ផងនៅលើផ្ទៃដែនដី ហើយបានចឹកមនុស្សជាច្រើន ។
ហើយហេតុការណ៍ បានកើតឡើងថា ហ្វូងសត្វរបស់ពួកគេបាន
ចាប់ផ្ដើមរត់គេចពីសត្វពស់អសិរពិស ឆ្ពោះទៅដែនដី ដែល
នៅទិសខាងត្បូង ដែលពួក សាសន៍នីហ្វៃហៅថា [ក]សារ៉ាហិមឡា ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សត្វជាច្រើនត្រូវ
វិនាសនៅតាមផ្លូវ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែមានខ្លះ
បានរត់ចូល ទៅដែនដី ដែលនៅទិសខាងត្បូង ។
៣៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
បាន[ក]បញ្ជាឲ្យពស់ឈប់ដេញតាមពួកសត្វទាំងនេះទៀត ប៉ុន្តែ
ពស់ទាំង នោះត្រូវឃាំងផ្លូវកុំឲ្យមនុស្សអាចឆ្លងបានថា បើសិនជា
អ្នកណាខិតខំឆ្លងកាត់ ត្រូវស្លាប់ ដោយពស់អសិរពិស ។

៣៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបាន
ទៅតាមផ្លូវនៃពួកសត្វ ហើយបានបរិភោគសាកសពរបស់ពួក
សត្វ ដែលបាន វិនាសនៅតាមផ្លូវ រហូតដល់ពួកគេបានបរិភោគ
អស់សាកសពទាំងនោះ ។ ឥឡូវនេះ កាលប្រជាជនបានឃើញថា
ពួកគេត្រូវស្លាប់ នោះពួកគេបានចាប់ផ្ដើម[ក]ប្រែចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិត
ទាំងឡាយរបស់គេ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ។
៣៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបាន
[ក]បន្ទាបខ្លួនគ្រប់គ្រាន់ នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ហើយ នោះទ្រង់បាន
ចាត់ឲ្យ មានភ្លៀងមកលើផ្ទៃផែនដី; ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើម
មានកម្លាំងឡើងវិញ ហើយបានចាប់ផ្ដើមមានផ្លែឈើ នៅស្រុក
ផ្នែកខាងជើង និងនៅអស់ទាំងស្រុកជុំវិញ ។ ហើយព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់បានបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដល់ពួកគេ ដោយរក្សាពួក
គេពីអំណត់ ៕

ជំពូកទី ១០

ស្ដេចមួយតពីស្ដេចមួយទៀត — ស្ដេចខ្លះសុចរិត; ខ្លះទៀត ទុច្ចរិត — កាលណាមានសេចក្ដីសុចរិត នោះប្រជាជនបានពរ ហើយចំរើន ឡើង ដោយសារព្រះអម្ចាស់ ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សែស ដែលជាពូជពង្ស
របស់ហេត — ត្បិតហេតបានសុគតដោយអំណត់ ព្រមទាំង
រាជវង្សារបស់ ទ្រង់ទាំងអស់ លើកលែងតែសែស — ហេតុ
ដូច្នោះហើយ សែសបានចាប់ផ្ដើមកសាងឡើងវិញ នូវប្រជាជន
មួយដែលត្រូវបាក់បែក ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សែសបានចងចាំ
ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ពួកអយ្យកោរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បាន
កសាងឡើង នូវនគរមួយដ៏សុចរិត; ត្បិតទ្រង់បានចងចាំពីអ្វីៗ
ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើ ក្នុងការនាំយ៉ារេឌ និង
បងរបស់លោក[ក]ឆ្លងកាត់ទីជំរៅ; ហើយទ្រង់បានដើរតាមផ្លូវទាំង
ឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ ។
៣ ហើយបុត្រច្បងរបស់ទ្រង់ ដែលមាននាមថា សែស បាន
បះបោរប្រឆាំងទ្រង់; ទោះចាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែសែ
សត្រូវបាន វាយដោយដៃនៃចោរម្នាក់ ដោយព្រោះលោកមាន
ទ្រព្យច្រើនលើសលប់ ដែលបាននាំសន្តិភាពមកឲ្យបិតាខ្លួនវិញ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បិតាលោកបាន

៣១ *ក* អោមណៃ ១:១៣.
៣៣ *ក* ជនគ. ២១:៦–៩.
៣៤ *ក* អាលម៉ា ៣៤:៣៤; គ. និង ស. ១០១:៨.
៣៥ *ក* គ. និង ស. ៥:២៤.
១០ ២ *ក* អេធើរ ៦:១–១២.

ស្ថាបនាទីក្រុងជាច្រើន នៅលើផ្ទៃដែនដី ហើយប្រជាជនបាន
ចាប់ផ្ដើមជាថ្មី រាលដាលពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី ។ ហើយ
សែសបានរស់នៅរហូតដល់មានព្រះជន្មាយុចាស់ខ្លាំង; ហើយ
ទ្រង់បង្កើតបានរីពឡាគិស ។ ហើយទ្រង់ក៏សុគតទៅ ហើយ
រីពឡាគិសបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា រីពឡាគិសពុំបានធ្វើនូវ
អ្វីដែលត្រឹមត្រូវ នៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់ទេ ត្បិតទ្រង់
មាន ភរិយា និង[ក]ស្នំជាច្រើន ហើយបានបំពាក់ទៅលើស្មារបស់
មនុស្ស នូវអ្វីដែលពិបាកនឹងទ្រាំទ្របាន; មែនហើយ ទ្រង់បាន
យកពន្ធពួកគេ ជាទម្ងន់ ហើយពន្ធទាំងនេះ ទ្រង់បានយក
ទៅស្ថាបនាអាគារដ៏ធំទូលាយជាច្រើន ។

៦ ហើយទ្រង់បានស្ថាបនាឡើងសំរាប់ខ្លួនទ្រង់ នូវបល្ល័ង្កមួយ
ដ៏សែនល្អ; ហើយទ្រង់បានសង់គុកជាច្រើន ហើយអស់អ្នកណា
ដែលមិន ព្រមបង់ពន្ធ នោះទ្រង់ដាក់ទៅក្នុងគុក; ហើយអស់អ្នក
ណាដែលមិនអាចបង់ពន្ធ នោះទ្រង់ដាក់ទៅក្នុងគុក; ហើយទ្រង់
បានឲ្យពួកគេធ្វើ ការមិនឈប់ឈរសោះ ប្រយោជន៍បានការទ្រ
ទ្រង់ពីពួកគេ; ហើយអស់អ្នកណាដែលប្រកែកមិនព្រមធ្វើការ
នោះទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយក ទៅសម្លាប់ចោល ។

៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់យកបានអស់ទាំងស្នាដៃដ៏ល្អវិចិត្រ
មែនហើយ ទាំងមាសសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ក៏ទ្រង់បានឲ្យចំរាញ់នៅក្នុង
គុក ដែរ; ហើយស្នាដៃដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ក៏ទ្រង់បានចាត់ឲ្យធ្វើនៅ
ក្នុងគុក; ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានធ្វើឲ្យ
ប្រជាជនកើតទុក្ខ វេទនា ដោយសារអំពើសហាយស្មន់ និងអំពើ
គួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។

៨ ហើយកាលទ្រង់បានសោយរាជ្យអស់រយៈពេលសែសិបពីរឆ្នាំ
នោះប្រជាជនបានបះបោរឡើងប្រឆាំងនឹងទ្រង់; ហើយក៏ចាប់ផ្ដើម
មានសង្គ្រាមជាថ្មីនៅលើដែនដី ដរាបដល់រីពឡាគិសត្រូវសុគតទៅ
ហើយពួកបុត្រាបុត្រីរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានដេញឲ្យចេញពីដែនដី ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ក្រោយពីរយៈពេល
ជាច្រើនឆ្នាំមក នោះម៉ូរីអានតុន (លោកជាពូជពង្សរបស់
រីពឡាគិស) ប្រមូលបានកងទ័ពមួយពីពួកអ្នកដែលត្រូវបាន
បណ្ដេញចេញ ហើយបានលើកទៅច្បាំងនឹងប្រជាជន;
ហើយលោកបានអំណាចលើទីក្រុង ជាច្រើន; ហើយសង្គ្រាម
នោះបានក្លាយជាសាហាវក្រៃលែង ហើយអស់រយៈពេលជាច្រើន
ឆ្នាំ; ហើយលោកបានអំណាចលើអស់ទាំង ដែនដី ហើយបាន
តាំងខ្លួនជាស្ដេចលើអស់ទាំងដែនដី ។

១០ ហើយបន្ទាប់ពីលោកបានតាំងខ្លួនឡើងជាស្ដេច នោះទ្រង់
បានសំរាលបន្ទុករបស់ប្រជាជន ដោយហេតុនេះហើយ ទ្រង់បាន
ទទួលការប្រោសប្រណីនៅក្នុងភ្នែកនៃប្រជាជន ហើយពួកគេបាន
ចាក់ប្រេងតាំងលោក ឲ្យធ្វើជាស្ដេចរបស់ពួកគេ ។

១១ ហើយទ្រង់បានអនុវត្តសេចក្ដីយុត្តិធម៌ដល់ប្រជាជន ប៉ុន្តែ
ពុំមែនសំរាប់ខ្លួនទ្រង់ទេ មកពីអំពើសហាយស្មន់ជាច្រើនរបស់ទ្រង់;
ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរីអានតុនបាន
ស្ថាបនាទីក្រុងជាច្រើន ហើយប្រជាជនបានក្លាយទៅជាមាន
ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ ស្ដុកស្ដម្ភបំផុត នៅក្រោមរាជ្យរបស់ទ្រង់ ទាំង
ខាងអាគារ និងខាងមាស និងប្រាក់ និងខាងការដាំធញ្ញជាតិ និង
ចិញ្ចឹមហ្វូងចៀម និងហ្វូង សត្វ និងអ្វីៗដែលត្រូវបានឲ្យមកពួក
គេវិញ ។

១៣ ហើយម៉ូរីអានតុន បានរស់នៅដល់ព្រះជន្មាយុដ៏ចាស់ណាស់
ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់បង្កើតបានគិម ហើយគិមបានសោយរាជ្យ
ជំនួសបិតាទ្រង់; ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យប្រាំបីឆ្នាំ ហើយបិតា
ទ្រង់ក៏សុគតទៅ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គិមមិន
បាន សោយរាជ្យក្នុងសេចក្ដីសុចរិតទេ ហេតុដូច្នោះហើយ
ទ្រង់ពុំបានទទួលការប្រោសប្រណីពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ ។

១៤ ហើយព្រះអនុជរបស់ទ្រង់បានបះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់
ដោយហេតុនេះ លោកបាននាំទ្រង់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង; ហើយ
ទ្រង់ បាននៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងអស់មួយជីវិតទ្រង់; ហើយទ្រង់
បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង
ហើយនៅក្នុងវ័យ ចាស់របស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បង្កើតបានលេវី;
ហើយទ្រង់ក៏សុគតទៅ ។

១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីការសុគត
របស់បិតាខ្លួន នោះលេវីបានបំរើនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង អស់រយៈ
ពេលសែសិបពីរឆ្នាំ ។ ហើយលោកបានធ្វើសង្គ្រាមតទល់
នឹងស្ដេចរបស់ដែនដី ដោយហេតុនេះ ទ្រង់យកបាននគរមកវិញ ។

១៦ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់យកបាននគរមកវិញហើយ នោះទ្រង់
បានធ្វើនូវអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ នៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់;
ហើយ ប្រជាជនបានចំរើនឡើងនៅលើដែនដី; ហើយទ្រង់មាន
ព្រះជន្មាយុរស់នៅដល់វ័យចាស់ ហើយបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំង
ឡាយ; ហើយ ទ្រង់បង្កើតបានកូរ៉ុម ដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំង
ឲ្យធ្វើជាស្ដេចជំនួសទ្រង់ ។

១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរ៉ុមបានធ្វើនូវអ្វី

៥ *ក* យ៉ាកុប ៣:៥; ម៉ូសាយ ១១:២.

ដែលល្អ នៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់ អស់មួយជីវិតទ្រង់;
ហើយទ្រង់ បង្កើតបានបុត្រាបុត្រីជាច្រើន; ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បាន
រស់នៅជាយូរអង្វែង នោះទ្រង់ក៏សុគតទៅ ដូចអ្នក
ឯទៀតនៅលើផែនដីដែរ; ហើយគិសបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គិសបានសុគតទៅដែរ
ហើយលិបសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិបក៏បានធ្វើនូវអ្វី
ដែលល្អ នៅចំពោះព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់ដែរ ។ ហើយនៅ
ក្នុងសម័យ លិប នោះសត្វពស់អសិរពិសទាំងឡាយត្រូវបាន
បំផ្លាញចោលអស់ទៅ ។ ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបាន
ទៅឯដែនដីនៅទិសខាងត្បូង ដើម្បីរកអាហារសំរាប់
ប្រជាជននៅលើដែនដី ត្បិតដែនដីនោះពោរពេញទៅដោយ
សត្វព្រៃ ។ ហើយរីឯលិបផ្ទាល់ ក៏បានក្លាយទៅជា អ្នក
បរបាញ់ដ៏ជំនាញម្នាក់ដែរ ។
២០ ហើយពួកគេបានស្ថាបនាទីក្រុងមួយដ៏ធំ នៅជិតចន្លោះ
តូចមួយនៃដែនដី នៅកន្លែងដែលសមុទ្រចែកដែនដីនោះ ។
២១ ហើយពួកគេបានទុកដីផ្នែកខាងត្បូង ជាទីរហោស្ថាន
សំរាប់បរបាញ់សត្វ ។ ហើយផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ភាគខាងជើង
ពោរពេញទៅដោយបណ្ដាជន ។
២២ ហើយពួកគេឧស្សាហ៍ជាខ្លាំង ហើយពួកគេទិញ និងលក់
និងជួញជាមួយគ្នា ដើម្បីរកកំរៃ ។
២៣ ហើយពួកគេបានធ្វើការរកជាតិរ៉ែគ្រប់យ៉ាង ហើយពួក
គេបានធ្វើមាស និងប្រាក់ និងដែក និងលង្ហិន និងលោហធាតុគ្រប់
បែប យ៉ាង; ហើយពួកគេបានជីកយកវាចេញពីដី; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ពួកគេបានគរដីទាំងឡាយដ៏ធំៗ ដើម្បីរករ៉ែ
រកមាស និងប្រាក់ និងដែក និងស្ពាន់ ។ ហើយពួកគេបានធ្វើវ
ត្ថុដ៏ល្អគ្រប់បែបយ៉ាង ។
២៤ ហើយពួកគេមានសូត្រព្រៃ និងសំពត់ត្បាញដោយ
អំបោះខ្លូតទេសវេញយ៉ាងខ្មាញ់; ហើយពួកគេបានត្បាញសំពត់
គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីពួកគេអាចស្លៀកបិទបាំងខ្លួន ពីភាព
អាក្រាត ។
២៥ ហើយពួកគេបានធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍គ្រប់បែបយ៉ាង
ដើម្បីកាប់គាស់ដី គឺភ្ជួរ និងសាបព្រោះ ច្រូតកាត់
និងបោកផង ។
២៦ ហើយពួកគេបានធ្វើគ្រឿងឧបករណ៍គ្រប់បែបយ៉ាង
ដែលគេប្រើសំរាប់ឃ្វាលសត្វរបស់គេ ។
២៧ ហើយពួកគេបានធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យ
សង្គ្រាមគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ហើយពួកគេបានធ្វើវត្ថុដ៏ចម្លែក
គ្រប់បែបយ៉ាង ។
២៨ ហើយគ្មានប្រជាជនណា ដែលមានពរជាងពួកគេ
ហើយ ចំរើនឡើងជាង ដោយព្រះហស្តនៃព្រះ
អម្ចាស់ឡើយ ។ ហើយពួកគេ នៅលើដែនដីមួយ ដែលជា
ដែនដីជំរើសលើដែនដីទាំងអស់ ត្បិតព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន
មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិបមានព្រះ
ជន្មាយុរស់នៅជាច្រើនឆ្នាំ ហើយបង្កើតបានបុត្រាបុត្រីទាំងឡាយ;
ហើយទ្រង់ ក៏បង្កើតបានហេអើថុម ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេអើថុមបាន
សោយរាជ្យជំនួសបិតាខ្លួន ។ ហើយកាលហេអើថុមបាន
សោយរាជ្យបាន ម្ភៃបួនឆ្នាំ មើលចុះ នគរត្រូវដណ្ដើមយកពីទ្រង់ ។
ហើយទ្រង់បានបំរើនៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំងអស់ជាច្រើនឆ្នាំ មែន
ហើយ គឺអស់មួយ ជីវិតរបស់ទ្រង់។
៣១ ហើយទ្រង់បង្កើតបានហេត ហើយហេតបានរស់នៅក្នុង
ការជាប់ឃុំឃាំង អស់មួយជីវិតលោក ។ ហើយហេតបង្កើតបាន
អើរ៉ុន ហើយអើរ៉ុនបានរស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង អស់
មួយជីវិតលោក; ហើយលោកបង្កើតបានអាំនីកាដា ហើយ
អាំនីកាដាក៏រស់នៅក្នុង ការជាប់ឃុំឃាំង អស់មួយជីវិតលោក;
ហើយលោកបង្កើតបានកូរីអានទុម ហើយកូរីអានទុមរស់នៅក្នុង
ការជាប់ឃុំឃាំង អស់មួយជីវិត លោក; ហើយលោកបង្កើតបាន
កុម ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កុមយកនគរបាន
ពាក់កណ្ដាលមកវិញ ។ ហើយទ្រង់បានសោយរាជ្យលើនគរមួយ
ចំហៀង អស់សែសិបពីរឆ្នាំ; ហើយទ្រង់បានទៅច្បាំង
នឹងស្ដេចអាំគីឌ ហើយពួកគេបានច្បាំងអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ
នៅក្នុងរយៈ ពេលនោះ កុមមានអំណាចលើអាំគីឌ ហើយ
យកបានអំណាចលើផ្នែកនគរដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន ។
៣៣ ហើយនៅសម័យកុម នោះចាប់ផ្ដើមមានពួកចោរ
នៅលើដែនដី; ហើយពួកគេបានប្រើផែនការទាំងឡាយ ពីជំនាន់ដើម
ហើយបានធ្វើពិធីស្បថ តាមរបៀបពួកចាស់បុរាណ ហើយ
ស្វែងរកបំផ្លាញនគរទៀត ។
៣៤ ឥឡូវនេះ កុមបានប្រយុទ្ធនឹងពួកគេជាច្រើន; ទោះ
ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែទ្រង់ពុំបានឈ្នះលើពួកគេឡើយ ៕

១៩ *ក* អេធើរ ៩:៣១.
២៣ *ក* ២ នីហ្វៃ ៥:១៥.
៣៣ *ក* ស.ប. សម្បថ; បក្សព័ន្ធសម្ងាត់.

ជំពូកទី ១១

សង្គ្រាម ការបែកបាក់ និងអំពើទុច្ចរិត គ្រប់គ្រងលើជីវភាពរបស់សាសន៍យ៉ារេឌ — ពួកព្យាការីព្យាករអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង ដល់ពួកសាសន៍យ៉ារេឌ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្ត — ប្រជាជនបដិសេធពាក្យរបស់ព្យាការី ។

ហើយនៅសម័យកុម នោះមានព្យាការីជាច្រើន ហើយបាន
ព្យាករអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជនដ៏ធំនេះ លើកលែងពួក
គេប្រែចិត្ត ហើយបែរមករកព្រះអម្ចាស់ ហើយលះបង់ចោលអំពើ
ឃាតកម្ម និងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ។
២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកព្យាការីត្រូវ
ប្រជាជនបដិសេធ ហើយពួកគេបានរត់ទៅរកកុម សូមសេចក្ដី
ការពារ ត្បិតប្រជាជនបានស្វែងរកបំផ្លាញពួកគេចោល ។
៣ ហើយពួកគេបានព្យាករដល់កុម នូវការណ៍ជាច្រើន ហើយ
ទ្រង់បានពរអស់មួយជីវិតរបស់ទ្រង់ ។
៤ ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មាយុរស់នៅរហូតដល់វ័យចាស់
ហើយបង្កើតបានស៊ិបឡោម; ហើយស៊ិបឡោមបានសោយរាជ្យជំនួស
ទ្រង់ ។ ហើយព្រះអនុជរបស់ស៊ិបឡោមបានបះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់
ហើយក៏ចាប់ផ្ដើមមានសង្គ្រាមមួយដ៏ធំក្រៃលែង នៅលើអស់
ទាំងដែនដី ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអនុជរបស់
ស៊ិបឡោមបានបញ្ជាថា ពួកព្យាការីទាំងអស់ ដែលបានព្យាករនូវ
ការបំផ្លិច បំផ្លាញដល់ប្រជាជន ត្រូវយកទៅសម្លាប់ចោល ។
៦ ហើយក៏មានគ្រោះដ៏ធំនៅលើអស់ទាំងដែនដី ត្បិតពួកគេ
បានធ្វើបន្ទាល់ថា ពាក្យបណ្ដាសាដ៏ធំមួយ នឹងមកលើដែនដីនេះ
ហើយ មកលើប្រជាជននេះផង ហើយថា នឹងមានការ
បំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំមួយ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ គឺជាការបំផ្លាញ
មួយមិនដែលមាននៅ លើផ្ទៃផែនដីនេះ ហើយឆ្អឹងរបស់ពួកគេនឹង
គរដូចគំនរដីនៅលើផ្ទៃផែនដី លើកលែងតែពួកគេនឹងប្រែចិត្ត
ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ ។
៧ ហើយពួកគេពុំស្ដាប់តាមសម្លេងនៃព្រះអម្ចាស់ឡើយ
ដោយព្រោះតែបក្សព័ន្ធទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ក៏ចាប់ផ្ដើម មានសង្គ្រាម និងការទាស់ទែងគ្នានៅលើអស់ទាំង
ដែនដី ហើយមានអំណត់អត់ និងជម្ងឺអាសន្នរោគ ដរាបដល់មាន
ការបំផ្លិចបំផ្លាញ មួយយ៉ាងធំ ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក
នៅលើផ្ទៃផែនដី; ហើយការណ៍អស់ទាំងនេះ
បានកើតឡើងនៅសម័យស៊ិបឡោម ។
៨ ហើយប្រជាជនបានចាប់ផ្ដើមប្រែចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួក
គេ; ហើយដរាបណាពួកគេប្រែចិត្ត នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
មាន *ក*សេចក្ដីមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ិបឡោមត្រូវ
បានសុគតទៅ ហើយសេតត្រូវបាននាំទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង
ហើយបាន រស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង អស់មួយជីវិតលោក ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេហាជាបុត្រ
របស់លោក យកបាននគរមកវិញ; ហើយទ្រង់បាន
សោយរាជ្យលើប្រជាជន អស់មួយជីវិតទ្រង់ ។ ហើយទ្រង់
បានធ្វើអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាង នៅក្នុងជីវិតទ្រង់
ហេតុនេះហើយ ទ្រង់បានធ្វើការខ្ជាយឈាម ជាច្រើន
ហើយជីវិតទ្រង់បានទៅជាខ្លី ។
១១ ហើយអេថិម ដែលជាពូជពង្សរបស់អេហា យកបាននគរ;
ហើយទ្រង់ក៏បានធ្វើអំពើទុច្ចរិត នៅក្នុងជីវិតទ្រង់ដែរ ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅសម័យអេថិម
នោះមានព្យាការីជាច្រើនដែលបានមក ហើយបានព្យាករដល់
ប្រជាជន ទៀត មែនហើយ ពួកគេបានព្យាករថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
នឹងបំផ្លាញពួកគេឲ្យអស់ពីលើផ្ទៃផែនដីចោល លើកលែងតែពួក
គេប្រែចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិតទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបានធ្វើចិត្ត
រឹងទទឹង ហើយមិនព្រម*ក*ស្ដាប់តាមពាក្យពេចន៍របស់ពួកគេឡើយ;
ហើយពួកព្យាការីបានកើតទុក្ខ ហើយបានថយចេញពីចំណោម
ប្រជាជនទៅ ។
១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេថិមបានអនុវត្ត
សេចក្ដីជំនុំជំរះ ដោយនូវសេចក្ដីទុច្ចរិត អស់មួយជីវិតទ្រង់; ហើយ
ទ្រង់ បង្កើតបានម៉ូរ៉ុន ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា
ម៉ូរ៉ុនបានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់; ហើយម៉ូរ៉ុនបានធ្វើការទុច្ចរិត
នៅចំពោះព្រះ អម្ចាស់ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មាន*ក*ការបះបោរមួយ
បានកើតឡើង នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដោយព្រោះ
តែបក្សព័ន្ធ សម្ងាត់នោះ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីយក
អំណាច និងកំរៃ; ហើយមានមនុស្សខ្លាំងពូកែម្នាក់បានផុសឡើង
នៅក្នុងចំណោមពួក គេ ក្នុងអំពើទុច្ចរិត ហើយបានច្បាំងនឹងម៉ូរ៉ុន

១១ ៦*ក* អេមាណៃ ១:២២; អេធើរ ១៤:២១.
៨ *ក* ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
១៣ *ក* ម៉ូសាយ ១៦:២.
១៥ *ក* ស.ប. ការបះបោរ.

ហើយគាត់បាននាំលំនគរមួយចំហៀង; ហើយគាត់បានត្រួតត្រា
នគរមួយចំហៀងនោះ អស់ជា ច្រើនឆ្នាំ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ម៉ូរ៉ុនបាននាំលំគាត់
ហើយយកបាននគរមកវិញ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានមនុស្សខ្លាំងពូកែ
ម្នាក់ទៀតបានផុសឡើង; ហើយគាត់ជាពូជពង្សនៃបងរបស់យ៉ារេឌ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា គាត់បាននាំលំម៉ូរ៉ុន
ហើយយកនគរបាន; ហេតុដូច្នោះហើយ ម៉ូរ៉ុនបានរស់នៅក្នុង
ការជាប់ ឃុំឃាំង អស់មួយជីវិតទ្រង់; ហើយទ្រង់បង្កើតបាន
កូរីអានតើរ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានតើរបាន
រស់នៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង អស់មួយជីវិតលោក ។
២០ ហើយនៅសម័យកូរីអានតើរ នោះមានពួកព្យាការីជាច្រើន
ដែលបានមក ហើយបានព្យាករអំពីរឿងដ៏ធំ និងអស្ចារ្យ ហើយ
បាន ស្រែកហៅប្រជាជន ឲ្យមានការប្រែចិត្ត ហើយលើកលែងតែ
ពួកគេប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងអនុវត្ត
សេចក្ដីជំនុំជំរះ ទាស់នឹងពួកគេ ដោយនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ទាំងស្រុងដល់ពួកគេ ។
២១ ហើយថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងចាត់ ឬនាំប្រជាជនមួយ
ទៀត មកយកដែនដីនេះ ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ តាមរបៀប
ដែល ទ្រង់បាននាំពួកអយ្យកោពួកគេមកដូច្នោះ ។
២២ ហើយពួកគេបានបដិសេធពាក្យទាំងអស់ របស់ពួកព្យាការី
ដោយព្រោះតែសង្គមសម្ងាត់ និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមដ៏ទុច្ចរិតទាំង
ឡាយ របស់ពួកគេ ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានតើរបង្កើត
បានអេធើរ ហើយលោកក៏ស្លាប់ទៅ ដោយបានរស់នៅក្នុង
ការជាប់ឃុំ ឃាំង អស់មួយជីវិតលោក ៕

ជំពូកទី ១២

ព្យាការីអេធើរទូន្មានប្រជាជនឲ្យជឿដល់ព្រះ — ម៉ូរ៉ូណៃ រៀបរាប់ឡើងវិញ នូវការណ៍ចម្លែកអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដែលធ្វើឡើងដោយ សេចក្ដីជំនឿ — សេចក្ដីជំនឿបានផ្ដល់លទ្ធភាព ដល់បងរបស់យ៉ារេឌ ឲ្យមើលឃើញព្រះគ្រីស្ទ — ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានឲ្យមនុស្ស នូវភាពទន់ខ្សោយទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យពួកគេរាបសា — បងរបស់យ៉ារេឌរើភ្នំស៊ើរិន ដោយសេចក្ដីជំនឿ — សេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីសប្បុរស មានសារៈសំខាន់ជាចាំបាច់ដល់សេចក្ដីសង្គ្រោះ — ម៉ូរ៉ូណៃបានឃើញព្រះយេស៊ូវទល់នឹងមុខ ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេធើរបានរស់នៅសម័យ
កូរីអានទុមើរ; ហើយកូរីអានទុមើរ គឺជាស្ដេចលើអស់ទាំងដែនដី ។
២ ហើយអេធើរ គឺជាព្យាការីម្នាក់របស់ព្រះអម្ចាស់; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ អេធើរបានចេញមកសម័យកូរីអានទុមើរ ហើយ
បាន ចាប់ផ្ដើមព្យាករដល់ប្រជាជន ត្បិតលោកពុំអាចទ្រាំបាន
ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលនៅក្នុងលោក ។
៣ ព្រោះលោកបានស្រែក តាំងពីព្រលឹមទៅដល់ពេលថ្ងៃលិច
ទូន្មានឲ្យប្រជាជនជឿដល់ព្រះ ដល់ការប្រែចិត្ត បើពុំនោះសោតទេ
ពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល គឺនិយាយទៅពួកគេថា ដោយសារ
សេចក្ដីជំនឿ នោះការណ៍ទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញ —
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ អស់អ្នកណាជឿដល់ព្រះ អាច
សង្ឃឹមជាប្រាកដថា នឹងបានពិភពលោកមួយ ដ៏ប្រសើរ
លើសលែងទៅទៀត មែនហើយ គឺកន្លែងមួយ ដែលនៅខាង
ស្ដាំព្រះហស្តនៃព្រះ ឯសេចក្ដីសង្ឃឹមនោះ មកពីសេចក្ដីជំនឿ ធ្វើ
ជាយុថ្កាមួយដល់ព្រលឹងមនុស្ស ដែលនឹងធ្វើឲ្យពួកគេស្ថិតស្ថេរ
នៅនឹងធឹង ហើយខ្ជាប់ខ្ជួន គឺនៅក្នុងកិច្ចការល្អដ៏បរិបូរជាដរាប
ដែលនាំឲ្យសរសើរដំកើងដល់ព្រះ ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេធើរបានព្យាករនូវ
ការណ៍ដ៏ធំ ហើយអស្ចារ្យដល់ប្រជាជន ដែលពួកគេពុំជឿសោះ
ពីព្រោះពួកគេពុំបានឃើញ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ម៉ូរ៉ូណៃ ចង់និយាយខ្លះអំពីការណ៍
ទាំងនេះ; ខ្ញុំចង់បង្ហាញដល់មនុស្សលោកថា សេចក្ដីជំនឿ គឺជាអ្វី
ដែល សង្ឃឹមចង់បាន ហើយមើលមិនឃើញ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ចូរកុំជំទាស់ឡើយ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមើលមិនឃើញ ត្បិតអ្នក

២០ *ក* ស.ប. ជំនុំជំរះ, សេចក្ដីជំនុំជំរះ.
២១ *ក* អេធើរ ១៣:២០–២១.
២៣ *ក* អេធើរ ១:៦; ១៥:៣៣–៣៤.
១២ ១ *ក* អេធើរ ១៣:១៣–៣១.
២ *ក* ស.ប. អេធើរ.
ខ យេរេ. ២០:៩; អេណុស ១:២៦;
អាលម៉ា ៤៣:១.
៣ *ក* គ. និង ស. ១១២:៥.
ខ អេធើរ ១១:១២, ២០–២២.
គ ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្ឃឹម.
ខ ហេព្រើរ ៦:១៩.
គ ១ កូរិន. ១៥:៥៨.
ឃ ៣ នីហ្វៃ ១២:១៦.
៦ *ក* ហេព្រើរ ១១:១.
ខ រ៉ូម ៨:២៤–២៥.
គ អាលម៉ា ៣២:២១.

រាល់គ្នា ពុំទទួលសាក្សីឡើយ លុះដល់ពេលក្រោយពីការ
សាកល្បងនៃសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកសិន ។
៧ ត្បិតគឺដោយសារសេចក្ដីជំនឿនេះហើយដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់
បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ ដល់ពួកអយ្យកោរបស់យើង បន្ទាប់ពីទ្រង់
មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ; ហើយទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គ
ទ្រង់ដល់ពួកគេឡើយ លុះត្រាក្រោយពីពួកគេមានសេចក្ដី
ជំនឿជឿដល់ ទ្រង់; ហេតុដូច្នោះហើយ ជាការចាំបាច់ថា អ្នកខ្លះ
មានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ ត្បិតទ្រង់ពុំបង្ហាញរូបអង្គ
ទ្រង់ដល់ពិភពលោកឡើយ ។
៨ ប៉ុន្តែ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់មនុស្ស នោះទ្រង់
បានបង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់មនុស្សលោក ហើយបានដំកើង
ព្រះនាមនៃព្រះ វរបិតា ហើយបានរៀបចំផ្លូវមួយ
ដើម្បីដោយសារប្រការនោះ នោះអ្នកឯទៀតអាចបានទទួល
នូវអំណោយទានសួគ៌ ដើម្បីឲ្យពួកគេ អាចសង្ឃឹម
ដល់ការណ៍ទាំងនោះ ដែលពួកគេពុំទាន់បានឃើញ ។
៩ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាក៏អាចមានសេចក្ដីសង្ឃឹម
ហើយធ្វើជាអ្នកទទួលនូវអំណោយទាននោះដែរ បើសិនជាអ្នក
រាល់គ្ន ាគ្រាន់តែមានសេចក្ដីជំនឿ ។
១០ មើលចុះ គឺដោយសារសេចក្ដីជំនឿនេះហើយដែល
មនុស្សជំនាន់ដើមត្រូវបានហៅ តាមរបៀបដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ ។
១១ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ
នោះក្រិត្យវិន័យលោកម៉ូសេត្រូវបានប្រទានមក ។ ប៉ុន្តែដោយ
អំណោយទាននៃ ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ នោះព្រះទ្រង់បាន
រៀបចំផ្លូវមួយដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅទៀត; ហើយគឺដោយ
សេចក្ដីជំនឿនេះហើយដែល វាបានបំពេញ ។
១២ ព្រោះបើសិនជាគ្មានសេចក្ដីជំនឿ នៅក្នុងចំណោម
កូនចៅមនុស្សទេ នោះព្រះទ្រង់ពុំអាចសម្ដែងអព្ភូតហេតុ នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេបានឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់ពុំបង្ហាញ
រូបអង្គទ្រង់សោះ លុះត្រាក្រោយពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេសិន ។
១៣ មើលចុះ គឺដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់អាលម៉ា និង
អាមូលេក ដែលបានធ្វើឲ្យគុករលំចុះទៅដី ។
១៤ មើលចុះ គឺដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់នីហ្វៃ និងលីហៃ
ដែលបាននាំឲ្យមានការផ្លាស់ប្ដូរដល់ពួកសាសន៍លេមិន ធ្វើឲ្យពួក
គេបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ។
១៥ មើលចុះ គឺដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់អាំម៉ូន និងពួកបងប្អូន
របស់លោក ដែលបាននាំមកនូវអព្ភូតហេតុដ៏ធំ នៅក្នុងចំណោម
ពួកសាសន៍លេមិន ។
១៦ មែនហើយ ហើយអស់ទាំងពួកគេ ដែលបាននាំមកនូវ
អព្ភូតហេតុ គឺនាំមកដោយសារសេចក្ដីជំនឿ ទាំងពួកអ្នកដែល
បានរស់ នៅមុនព្រះគ្រីស្ទ និងពួកអ្នកដែលរស់នៅក្រោយទ្រង់ផង ។
១៧ ហើយគឺដោយសេចក្ដីជំនឿនេះហើយដែលពួកសិស្ស
បីនាក់បានទទួលសេចក្ដីសន្យាថា ពួកគេពុំត្រូវភ្លក់សេចក្ដី
ស្លាប់ឡើយ; ហើយពួកគេពុំបានសេចក្ដីសន្យានោះទេ
លុះត្រាក្រោយពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេសិន ។
១៨ ហើយគ្មានពេលណាទេ ដែលអ្នកណាម្នាក់នាំមកនូវ
អព្ភូតហេតុ លុះត្រាក្រោយពីសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេសិន; ហេតុ
ដូច្នោះ ហើយ ពួកគេដំបូងបំផុត ជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ។
១៩ ហើយមានមនុស្សជាច្រើន ដែលមានសេចក្ដីជំនឿដ៏ខ្លាំង
ទាំងមុនព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមកម្ល៉េះ គេមិនអាចត្រូវបិទបាំងពីក្នុង
វាំង ននបានទេ តែឃើញយ៉ាងពិត ដោយភ្នែករបស់ពួកគេ នូវ
ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលពួកគេធ្លាប់បានឃើញ ដោយ
ភ្នែកនៃសេចក្ដីជំនឿ ហើយពួកគេបានអររីករាយ ។
២០ ហើយមើលចុះ យើងបានឃើញនៅក្នុងបញ្ជីនេះថា
មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមនេះ គឺបងរបស់យ៉ារេឌ; ត្បិតសេចក្ដី
ជំនឿរបស់ លោកដល់ព្រះ មានទំហំធំណាស់ គឺនៅពេលព្រះ
ទ្រង់លូកព្រះអង្គុលីរបស់ទ្រង់ទៅ ទ្រង់មិនអាចលាក់ពីភ្នែក
នៃបងរបស់យ៉ារេឌបាន ឡើយ ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់

៦ *ឃ* ៣ នីហ្វៃ ២៦:១១;
គ. និង ស. ១០៥:១៩; ១២១:៧–៨.
១០ *ក* អាលម៉ា ១៣:៣–៤.
ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ,
ការហៅ.
១១ *ក* ១ កូរិន. ១២:៣១.
១២ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៧:២៣;
ម៉ូសាយ ៨:១៨; ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:៣៧;
គ. និង ស. ៣៥:៨–១១.
ខ ម៉ាថាយ ១៣:៥៨; មរមន ៩:២០.
១៣ *ក* អាលម៉ា ១៤:២៦–២៩.
១៤ *ក* ហេលេ. ៥:៥០–៥២.
ខ ហេលេ. ៥:៤៥; ៣ នីហ្វៃ ៩:២០.
១៥ *ក* អាលម៉ា ១៧:២៩–៣៩.
ខ ក.ន. ដូចដែលបានប្រាប់ដល់អាលម៉ា
ជំពូកទី ១៧–២៦.
១៦ *ក* ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
ខ ហេព្រើរ ១១:៧–៤០.
១៧ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២៨:៧;
មរមន ៨:១០–១២.
១៩ *ក* ២ នីហ្វៃ ១១:១–៤;
យ៉ាកុប ៤:៤–៥; យ៉ារ៉ុម ១:១១;
អាលម៉ា ២៥:១៥–១៦.
ខ អេធើរ ៣:៦.
ស.ប. វាំងនន.
២០ *ក* អេធើរ ៣:៤.

ដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោក គឺជាព្រះបន្ទូលដែល
លោកបានទទួល ដោយ សេចក្ដីជំនឿ ។
២១ ហើយក្រោយពីបងរបស់យ៉ារេឌ បានឃើញព្រះអង្គុលីនៃ
ព្រះអម្ចាស់ហើយ ដោយសារពាក្យសន្យា ដែលបងរបស់
យ៉ារេឌ បានទទួលដោយសេចក្ដីជំនឿ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ពុំ
អាចលាក់អ្វីពីភ្នែកលោកបានឡើយ; ហេតុដូច្នេះហើយ ទ្រង់បាន
បង្ហាញលោកនូវ អ្វីៗទាំងអស់ ព្រោះលោកពុំអាចត្រូវ
ឃាត់ឃាំង ឲ្យនៅខាងក្រៅវាំងននទៀតទេ ។
២២ ហើយ គឺដោយសារសេចក្ដីជំនឿនេះហើយដែលពួក
អយ្យកោខ្ញុំបានសេចក្ដីសន្យាថា ការណ៍ទាំងនេះនឹងមកដល់ពួក
បងប្អូន របស់ពួកគេ តាមរយៈពួកសាសន៍ដទៃ; ហេតុដូច្នេះហើយ
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជាខ្ញុំ មែនហើយ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
២៣ ហើយខ្ញុំបានទូលទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួក
សាសន៍ដទៃនឹងចំអកឡកឡឺយ ដល់ការណ៍ទាំងនេះ ដោយ
សារភាព ទន់ខ្សោយរបស់យើងខ្ញុំ ខាងការសរសេរ; ត្បិតព្រះ
អម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំខ្លាំងពូកែខាងពាក្យសំដី
ដោយសេចក្ដីជំនឿ ប៉ុន្តែព្រះអង្គពុំបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំ ខ្លាំងពូកែ
ខាងការសរសេរទេ; ត្បិតព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យប្រជាជនទាំងអស់នេះ
អាចនិយាយបានច្រើន មកពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់បាន
ប្រទានដល់ពួកគេ ។
២៤ ហើយព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំអាចសរសេរបាន
តែបន្តិចបន្តួច ដោយព្រោះភាពគ្មាំគ្មងនៃដៃរបស់យើងខ្ញុំ ។
មើលចុះ ព្រះអង្គ ពុំបានធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំ ខ្លាំងពូកែខាងការ
សរសេរ ដូចបងរបស់យ៉ារេឌទេ ត្បិតព្រះអង្គបានធ្វើ
ដល់លោកថា ការណ៍ទាំងឡាយ ដែលលោក សរសេរ
នោះនឹងបានទៅជាខ្លាំងពូកែ ដូចជាព្រះអង្គដែរ
ដើម្បីឈ្នះលើអ្នកណាដែលអានការណ៍ទាំងនោះ ។
២៥ ព្រះអង្គក៏បានធ្វើឲ្យពាក្យរបស់យើងខ្ញុំខ្លាំង ហើយវិសេសដែរ
ដែលយើងខ្ញុំមិនអាចសរសេរបានឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ
កាលណាយើងខ្ញុំសរសេរ នោះយើងខ្ញុំឃើញភាពទន់ខ្សោយ
របស់យើងខ្ញុំ ហើយទាក់ពាក្យ ដោយសារការរៀបពាក្យពេចន៍
របស់ យើងខ្ញុំ; ហើយទូលបង្គំខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍ដទៃនឹង
ចំអកឡកឡឺយ ដល់ពាក្យរបស់យើងខ្ញុំ ។
២៦ ហើយកាលខ្ញុំបានទូលដូច្នេះហើយ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ពួកអ្នកភ្លើទេ ដែលចំអក តែពួកគេនឹង
យំសោក ហើយគុណរបស់យើងមានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់អ្នក
ស្លូតត្រង់ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេយកប្រៀបលើភាពទន់ខ្សោយរបស់
អ្នករាល់គ្នាបាន ។
២៧ ហើយបើសិនជាមនុស្សលោកមករកយើង នោះយើងនឹង
បង្ហាញដល់ពួកគេ នូវភាពទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ ។ យើងឲ្យ
ភាព ទន់ខ្សោយទៅមនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបានរាបសា;
ហើយគុណរបស់យើង មានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់មនុស្សទាំងអស់
ដែលបន្ទាបខ្លួន នៅចំពោះយើង; ត្បិតបើសិនជាពួកគេបន្ទាបខ្លួន
នៅចំពោះយើង ហើយមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់យើង លំដាប់នោះ
យើងនឹងធ្វើឲ្យ អ្វីដែលទន់ខ្សោយ ក្លាយទៅជាខ្លាំងពូកែ ចំពោះ
ពួកគេវិញ ។
២៨ មើលចុះ យើងនឹងបង្ហាញដល់ពួកសាសន៍ដទៃ នូវភាព
ទន់ខ្សោយរបស់ពួកគេ ហើយយើងនឹងបង្ហាញដល់ពួកគេថា
សេចក្ដី ជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីសប្បុរស នាំពួកគេមក
ឯយើង —— គឺជាប្រភពនៃអស់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត ។
២៩ ហើយខ្ញុំម៉ូរ៉ូណៃ បានឮនូវពាក្យទាំងនេះ ក៏បានស្ងប់ចិត្ត
ហើយទូលថា៖ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះហឫទ័យដ៏សុចរិតរបស់
ទ្រង់ នឹងបានសំរេច ត្បិតទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់ធ្វើការដល់កូនចៅ
មនុស្ស ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ។
៣០ ព្រោះបងរបស់យ៉ារេឌ បាននិយាយទៅកាន់ភ្នំស៊ើរីនថា
ចូររើចេញ— ហើយភ្នំក៏រើចេញទៅ ។ ហើយបើសិនជាលោកពុំ
មាន សេចក្ដីជំនឿទេ នោះភ្នំពុំរើចេញឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ
ទ្រង់ធ្វើការក្រោយពីមនុស្សមានសេចក្ដីជំនឿសិន ។
៣១ ត្បិតដោយហេតុនោះហើយ ទើបព្រះអង្គសម្ដែងរូបអង្គ
ទ្រង់ ដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់; ត្បិតបន្ទាប់ពីពួកគេមានសេចក្ដី

២១ *ក* អេធើរ ៣:២៥–២៦.
ខ អេធើរ ៣:២០;
គ. និង ស. ៦៧:១០–១៣.
២២ *ក* អេណុស ១:១៣.
២៣ *ក* មរមន ៨:១៧; ៩:៣៣.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣៣:១.
២៤ *ក* ស.ប. ភាសា.
២៥ *ក* ១ កូរិន. ២:១៤.
២៦ *ក* កាឡាទី ៦:៧.
២៧ *ក* យ៉ាកុប ៤:៧.
ខ និក្ខ. ៤:១១; ១ កូរិន. ១:២៧.
គ ស.ប. ព្រះគុណ.
ឃ លូកា ១៨:១០–១៤;
គ. និង ស. ១:២៨.
ស.ប. បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
ង លូកា ៩:៤៦–៤៨;
២ កូរិន. ១២:៩.
២៨ *ក* ១ កូរិន. ១៣:១–១៣;
ម៉ូរ៉ូណៃ ៧:៣៩–៤៧.
៣០ *ក* ម៉ាថាយ ១៧:២០; យ៉ាកុប ៤:៦;
ហេលេ. ១០:៦, ៩.
ស.ប. អំណាច.
៣១ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.

ជំនឿ ហើយបានទូលដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ នោះព្រះអង្គបាន
បង្ហាញរូបអង្គទ្រង់ដល់ពួកគេ ក្នុងព្រះចេស្ដាដ៏ធំ ។
៣២ ហើយទូលបង្គំក៏ចាំដែរថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា
ព្រះអង្គបានរៀបចំវិមានមួយសំរាប់មនុស្ស មែនហើយ គឺក្នុង
ចំណោម វិមានទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ នៅក្នុងនោះ
មនុស្សអាចមានសេចក្ដីសង្ឃឹម ដ៏ប្រសើរលើសលែងទៅទៀត;
ហេតុដូច្នោះ ហើយ មនុស្សត្រូវមានសេចក្ដីសង្ឃឹម
បើពុំនោះសោតទេ គេមិនអាចទទួលមរតកនៅក្នុងកន្លែង ដែល
ទ្រង់បានរៀបចំនោះបានទេ ។
៣៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត ទូលបង្គំចាំថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ថា ព្រះអង្គស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្ល៉េះ បានជាព្រះអង្គប្ដូរជីវិត
របស់ទ្រង់ជំនួសមនុស្សលោក ដើម្បីទ្រង់អាចលើកយកជីវិត
មកវិញ ដើម្បីរៀបចំទីកន្លែងមួយ សំរាប់កូនចៅមនុស្ស ។
៣៤ ហើយឥឡូវនេះ ទូលបង្គំដឹងថា សេចក្ដីស្រឡាញ់នេះ
ដែលព្រះអង្គមានសំរាប់កូនចៅមនុស្ស គឺជាសេចក្ដីសប្បុរស;
ហេតុ ដូច្នោះហើយ លើកលែងតែមនុស្សមានសេចក្ដីសប្បុរស
នោះពួកគេពុំអាចគ្រងទីកន្លែង ដែលព្រះអង្គបានរៀបចំទុក នៅ
ក្នុងវិមាន ទាំងឡាយ នៃព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់ ទុកជាមរតក
បានឡើយ ។
៣៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ទូលបង្គំដឹងដោយការណ៍នេះ ដែល
ព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលថា បើសិនជាពួកសាសន៍ដទៃ ពុំមាន
សេចក្ដីសប្បុរសទេ មកពីភាពទន់ខ្សោយរបស់យើងខ្ញុំ នោះព្រះ
អង្គនឹងសាកល្បងពួកគេ ហើយដកយកការប៉ិនប្រសប់របស់ពួក
គេចេញ មែនហើយ ទាំងអ្វីៗដែលពួកគេបានទទួល ហើយឲ្យទៅ
ពួកអ្នកដែលសមនឹងបានលើសលែងទៅទៀត ។
៣៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានអំពាវនាវ
ដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យទ្រង់ប្រទានដល់ពួកសាសន៍ដទៃ នូវព្រះ
គុណ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចមានសេចក្ដីសប្បុរស ។
៣៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បាន
មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ បើសិនជាពួកគេគ្មានសេចក្ដីសប្បុរសទេ
វាមិនជាសំខាន់អីដល់អ្នកទេ គឺអ្នកបានស្មោះត្រង់; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ សំលៀកបំពាក់របស់អ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យជ្រះស្អាត ។
ហើយពីព្រោះអ្នកបានឃើញភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្លួន នោះអ្នក
នឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យខ្លាំងពូកែ រហូតដល់បានអង្គុយឯទីកន្លែង ដែលយើង
បានរៀបចំទុក នៅក្នុងវិមានទាំងឡាយនៃព្រះវរបិតារបស់យើង ។
៣៨ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំម៉ូរ៉ូណៃ សូមលាពួកសាសន៍ដទៃ
សិនហើយ មែនហើយ និងដល់ពួកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំផង ដែល
ខ្ញុំស្រឡាញ់ លុះដល់យើងនឹងជួបគ្នា នៅខាងមុខវេទិកាជំនុំជំរះ
នៃព្រះគ្រីស្ទ នៅទីនោះ មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា
សំលៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំគ្មាន ប្រឡាក់ដោយឈាមរបស់អ្នកឡើយ ។
៣៩ ហើយលំដាប់នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំបានឃើញ
ព្រះយេស៊ូវ ហើយថា ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលជាមួយខ្ញុំ ទល់នឹង
មុខ ហើយថា ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ ដោយសេចក្ដីរាបទាប
យ៉ាងក្បោះក្បាយ ដូចជាមនុស្សម្នាក់ ប្រាប់ទៅម្នាក់ទៀត
ដោយភាសារបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ អំពីការណ៍ទាំងនេះ;
៤០ ហើយ ខ្ញុំសរសេរបានតែបន្ដិចប៉ុណ្ណោះ ដោយមកពីភាព
ទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំ ខាងការសរសេរ ។
៤១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឲ្យ
ស្វែងរកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពួកព្យាការី និងពួកសាវកបាន
សរសេរមកនេះ សូមឲ្យព្រះគុណនៃព្រះវរបិតា និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីទ្រង់ អាចមក
សណ្ឋិតនៅក្នុងអ្នក រហូតតទៅ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១៣

អេធើរនិយាយអំពីក្រុងយេរូសាឡិមថ្មីមួយ ដែលនឹងត្រូវបានសាងឡើង នៅទ្វីបអាមេរិក ដោយពូជរបស់យ៉ូសែប — លោកព្យាករ, ត្រូវគេបណ្ដេញចេញ, សរសេរប្រវត្តិនៃសាសន៍យ៉ារេឌ, ហើយទាយអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញពួកសាសន៍យ៉ារេឌ — សង្គ្រាមរាល ដាលពេញលើអស់ទាំងដែនដី ។

៣២ *ក* យ៉ូហាន ១៤:២; អេណុស ១:២៧; គ. និង ស. ៧២:៤; ៩៨:១៨.
ខ ស.ប. សេចក្ដីសង្ឃឹម.
៣៣ *ក* យ៉ូហាន ៣:១៦–១៧.
៣៤ *ក* មរ៉ូណៃ ៧:៤៧. ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស; សេចក្ដីស្រឡាញ់.
៣៥ *ក* ម៉ាថាយ ២៥:១៤–៣០. ស.ប. អំណោយទាន; ពាន់.
៣៦ *ក* ស.ប. ព្រះគុណ.
៣៧ *ក* គ. និង ស. ៣៨:៤២; ៨៨:៧៤–៧៥; ១៣៥:៤–៥.
ខ អេធើរ ១២:២៧.
៣៨ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម.
ខ យ៉ាកុប ១:១៩.
៣៩ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទក្រោយពីសុគត.
ខ លោកុ. ៣២:៣០; និក្ខ. ៣៣:១១.
៤១ *ក* គ. និង ស. ៨៨:៦៣; ១០១:៣៨.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១១:៣២.

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ម៉ូរ៉ូណៃ សូមបញ្ចប់បញ្ជីរបស់ខ្ញុំ ស្ដីអំពីការ
បំផ្លិចបំផ្លាញប្រជាជន ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះ ។
២ ត្បិតមើលចុះ ពួកគេបានបដិសេធពាក្យទាំងអស់របស់អេធើរ;
លោកពិតជាបានប្រាប់ពួកគេ នូវការណ៍ទាំងអស់ ចាប់តាំងពី
ដើមកំណើតរបស់មនុស្សមក; ហើយថា បន្ទាប់ពីទឹកជំន
ន់បានស្រកពីផ្ទៃដែនដីនេះទៅ នោះវាក៏បានក្លាយទៅជាដែន ដី
ជំរើសមួយ លើអស់ទាំងដែនដីឯទៀត ជាដែនដីដែលបាន
រើសដោយព្រះអម្ចាស់; ហេតុដូច្នោះហើយ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
ចង់ឲ្យមនុស្សទាំង អស់ ដែលរស់នៅលើផ្ទៃដែនដីនោះបំរើទ្រង់;
៣ ហើយថា នោះគឺជាកន្លែងរបស់ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ដែល
នឹងចុះមកពីលើស្ថានសួគ៌ ហើយជាទីបរិសុទ្ធ ដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះ
អម្ចាស់ ។
៤ មើលចុះ អេធើរបានឃើញសម័យនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយលោកបាន
និយាយអំពីក្រុងយេរូសាឡិមថ្មីមួយ នៅលើដែនដីនោះ ។
៥ ហើយលោកក៏បាននិយាយផង អំពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ហើយ
ក្រុងយេរូសាឡិម ដែលលីហៃនឹងចេញមកពីនោះ — បន្ទាប់ពីក្រុង
នោះត្រូវបានបំផ្លាញចោល នោះនឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ
គឺជាទីក្រុងបរិសុទ្ធមួយថ្វាយព្រះអម្ចាស់; ហេតុដូច្នោះហើយ
ក្រុងនោះ ពុំមែនជាក្រុងយេរូសាឡិមថ្មីទេ ត្បិតធ្លាប់មាននៅ
ក្នុងសម័យដើមរួចហើយ; តែក្រុងនោះនឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ
ហើយនឹងក្លាយ ទៅជាទីក្រុងបរិសុទ្ធមួយរបស់ព្រះអម្ចាស់;
ហើយក្រុងនោះនឹងត្រូវបានស្ថាបនាសំរាប់វង្សអ៊ីស្រាអែល —
៦ ហើយថា ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មីមួយនឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើង
នៅលើដែនដីនេះ សំរាប់សំណល់នៃពូជរបស់យ៉ូសែប ត្បិតការណ៍
ទាំងនេះបានជាគំរូមួយ ។
៧ ត្បិតដូចជាយ៉ូសែបបាននាំឪពុករបស់លោក ចុះមកស្រុក
អេស៊ីព្ទយ៉ាងណា នោះលោកក៏បានស្លាប់នៅទីនោះដែរ; ហេតុ
ដូច្នោះ ហើយ បានជាព្រះអម្ចាស់នាំសំណល់មួយនៃពូជយ៉ូសែប
ចេញពីដែនដីយេរូសាឡិម ដើម្បីទ្រង់អាចមានសេចក្ដី
មេត្តាករុណាដល់ពូជ យ៉ូសែប ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវវិនាស
ដូចជាទ្រង់បានមានសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដល់ឪពុករបស់
យ៉ូសែបដែរ ដើម្បីកុំឲ្យលោកត្រូវវិនាស ។
៨ ហេតុដូច្នោះហើយ សំណល់នៃពូជយ៉ូសែប នឹងត្រូវបាន
សង់នៅលើដែនដីនេះ; ហើយដែនដីនេះនឹងត្រូវទៅជាដែនដីនៃ
កេរ្ដិ៍អាករ របស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងស្ថាបនាទីក្រុងបរិសុទ្ធ
មួយថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដូចគ្នានឹងក្រុងយេរូសាឡិមនៅជំនាន់ដើម;
ហើយពួកគេនឹង ពុំត្រូវលាយឡំទៀតឡើយ រហូតដល់ទីបំផុត
គឺជាពេលដែលផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ។
៩ ហើយនឹងមានផ្ទៃមេឃមួយថ្មី និងផែនដីមួយថ្មី; ហើយរបស់
ទាំងនោះនឹងបានដូចជាផ្ទៃមេឃ និងផែនដីចាស់ លើកលែងតែអ្វី
ដែល របស់ចាស់បានកន្លងផុតទៅ ហើយអ្វីៗទាំងអស់បានក្លាយ
ទៅជាថ្មី ។
១០ ហើយលំដាប់នោះ ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មីនឹងមកដល់;
ហើយមានពរហើយ ពួកអ្នកដែលអាស្រ័យនៅទីនោះ ត្បិតពួក
គេនេះហើយ ដែលមានសំលៀកបំពាក់ពណ៌ស តាមរយៈឈាម
នៃកូនចៀម; ហើយពួកគេនេះហើយជាពួកអ្នកដែលត្រូវបាន
រាប់ក្នុងចំណោមសំណល់ នៃពូជយ៉ូសែប ដែលចេញមក
ពីវង្សអ៊ីស្រាអែល ។
១១ ហើយលំដាប់នោះ ក្រុងយេរូសាឡិមចាស់នឹងមក
ដល់ដែរ; ហើយបណ្ដាជននៅទីនោះ មានពរហើយពួកគេ ត្បិត
ពួកគេត្រូវបាន លាងដោយនូវឈាមនៃកូនចៀម; ហើយពួក
គេនេះហើយជាពួកអ្នកដែលបានខ្ចាត់ព្រាត់ ហើយបានប្រមូលមក
ពីទិសទាំងបួននៃផែនដី និងមកពីដែនដីខាងជើង ហើយជាពួកអ្នក
ដែលទទួលនូវការបំពេញសេចក្ដីសញ្ញា ដែលព្រះទ្រង់បានធ្វើជា
មួយនឹងអយ្យកោរបស់ពួកគេ គឺលោកអ័ប្រាហាំ ។
១២ ហើយកាលណាការណ៍ទាំងនេះមកដល់ នោះនឹងបាន

១៣ ២*ក* លោកុ. ៧:១១–២៤; ៨:៣.
ខ អេធើរ ២:៨.
៣ *ក* ៣ នីហ្វៃ ២០:២២; ២១:២៣–២៤.
ស.ប. ក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី.
ខ វិវរ. ៣:១២; ២១:២.
៤ *ក* ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
៥ *ក* ស.ប. ក្រុងយេរូសាឡិម.
ខ ១ នីហ្វៃ ១:១៨–២០.
គ វិវរ. ២១:១០;
៣ នីហ្វៃ ២០:២៩–៣៦.
៦ *ក* គ. និង ស. ៤២:៩; ៤៥:៦៦–៦៧;
៨៤:២–៥; ម. នៃ ស. ១:១០.
ខ ស.ប. យ៉ូសែប, កូនប្រុសរបស់
យ៉ាកុប.
គ អាលម៉ា ៤៦:២៤.
ស.ប. ការនិមិត្តរូប.
៧ *ក* លោកុ. ៤៦:២–៧; ៤៧:៦.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:៥.
៨ *ក* ស.ប. ដែនដីសន្យា.
ខ ម៉ូរ៉ូណៃ ១០:៣១.
៩ *ក* ២ ពេត្រុស ៣:១០–១៣;
វិវរ. ២១:១; ៣ នីហ្វៃ ២៦:៣;
គ. និង ស. ១០១:២៣–២៥.
១០ *ក* វិវរ. ៧:១៤; ១ នីហ្វៃ ១២:១០–១១;
អាលម៉ា ៥:២៧.
១១ *ក* ស.ប. អ៊ីស្រាអែល — ការប្រមូល
នៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល.
ខ គ. និង ស. ១៣៣:២៦–៣៥.
គ ស.ប. សេចក្ដីសញ្ញាអ័ប្រាហាំ.

សំរេចនូវបទគម្ពីរដែលថែងថា នឹងមាន[ក]មនុស្សមុនទៅជាក្រោយ;
ហើយនឹងមានមនុស្សក្រោយទៅជាមុនវិញ ។
១៣ ហើយខ្ញុំប្រុងនឹងសរសេរថែមទៀត តែខ្ញុំត្រូវបាន
ហាមឃាត់; ប៉ុន្តែធំ ហើយអស្ចារ្យណាស់ហ្ន៎ ពាក្យព្យាករណ៍
របស់អេធើរ; ប៉ុន្តែ ពួកគេចាត់លោកទុកជាឥតបានការ ហើយ
បានបណ្ដេញលោកចេញ; ហើយលោកបានលាក់ខ្លួននៅក្នុង
ក្រហែងថ្មនៅពេលថ្ងៃ ហើយ នៅពេលយប់ លោកបានចេញមក
មើលការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជន ។
១៤ ហើយនៅពេលដែលលោករស់នៅក្នុងក្រហែងថ្ម នោះលោ
កបានធ្វើបង្ហើយនូវបញ្ជីរបស់លោក ដោយមើលការបំផ្លិចបំផ្លាញ
ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតឡើងដល់ប្រជាជន នៅពេលយប់ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែល
ដែលលោកត្រូវគេបណ្ដេញចេញពីចំណោមប្រជាជន នោះចាប់ផ្ដើម
មានសង្គ្រាមមួយដ៏ធំ ក្នុងចំណោមប្រជាជន ត្បិតមានមនុស្ស
ជាច្រើនបានបះបោរឡើង ដែលជាមនុស្សខ្លាំងពូកែ ហើយបាន
ស្វែងរក បំផ្លាញកូរីអានទុមើរ ដោយផែនការសម្ងាត់នៃអំពើ
ទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ដែលធ្លាប់បានថែងមកពីមុន ។
១៦ ហើយឥឡូវនេះ កូរីអានទុមើរធ្លាប់បានរៀនផ្ទាល់ នូវ
សិល្បៈខាងចម្បាំង និងល្បិចកលទាំងអស់ របស់ពិភពលោក
ហេតុដូច្នោះ ហើយ ទ្រង់បានច្បាំងជាមួយពួកគេ ដែល
ស្វែងរកបំផ្លាញទ្រង់ ។
១៧ ប៉ុន្តែទ្រង់ពុំប្រែចិត្តទេ ឯបុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អរបស់
ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ; ឯបុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អរបស់កូហូរក៏ដូច្នោះដែរ;
ឯបុត្រា បុត្រីដ៏ស្រស់ល្អរបស់កូរីហូរក៏ដូច្នោះដែរ; ហើយ
សរុបសេចក្ដីមក គឺគ្មានបុត្រាបុត្រីដ៏ស្រស់ល្អណាម្នាក់
នៅលើផ្ទៃដែនដីទាំងមូល ប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងឡាយ
របស់ខ្លួនឡើយ ។
១៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅ
ក្នុងឆ្នាំទី១ ដែលអេធើរបានរស់នៅក្នុងក្រហែងថ្ម នោះមានមនុស្ស
ជាច្រើនត្រូវបានស្លាប់បង់ដោយដាវនៃបក្ស[ក]ព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងនោះ
ប្រយុទ្ធតទល់នឹងកូរីអានទុមើរ ដើម្បីពួកគេអាចដណ្ដើមយកនគរ ។
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកបុត្រា
របស់កូរីអានទុមើរ បានប្រយុទ្ធជាច្រើន ហើយបានខ្ចាយឈាម
ជាច្រើន ។
២០ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំទី២ នោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បាន
មកដល់អេធើរថា លោកត្រូវទៅព្យាករដល់[ក]កូរីអានទុមើរថា បើ
សិនជា ទ្រង់ព្រមប្រែចិត្ត ព្រមទាំងរាជវង្សាទាំងអស់របស់ទ្រង់
ផង នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានដល់ទ្រង់នូវនគរ ហើយ
នឹងលើកលែងជីវិត ដល់ប្រជាជន —
២១ បើពុំនោះសោតទេ ពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល
ព្រមទាំងរាជវង្សាទាំងអស់របស់ទ្រង់ផង លើកលែងតែរូបទ្រង់
ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទ្រង់នឹងរស់នៅ គ្រាន់តែមើលឃើញការបំពេញ
នូវសេចក្ដីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែលបានថែង[ក]អំពីប្រជាជនមួយ
ទៀត ដែលនឹង ទទួលដែនដីនេះ សំរាប់ជាកេរ្ដិ៍អាករដល់ពួកគេ;
ហើយកូរីអានទុមើរនឹងត្រូវពួកគេបញ្ចុះ[ខ]សព; ហើយមនុស្សទាំង
អស់នឹងត្រូវបំផ្លាញ ចោល លើកលែងតែកូរីអានទុមើរប៉ុណ្ណោះ ។
២២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរពុំប្រែ
ចិត្តសោះ ឯរាជវង្សារបស់ទ្រង់ក៏ដូច្នោះដែរ ឯប្រជាជនក៏ដូច្នោះដែរ;
ហើយសង្គ្រាមមិនឈប់ឡើយ; ហើយពួកគេបាន
ស្វែងរកសម្លាប់អេធើរចោល ប៉ុន្តែលោកបានគេចចេញពីពួកគេ
ហើយបានពួនជាថ្មីនៅ ក្នុងក្រហែងថ្ម ។
២៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មានម្នាក់ឈ្មោះ
សារេឌ បានបះបោរឡើង ហើយគាត់បានច្បាំងជាមួយនឹង
កូរីអានទុមើរ ផង; ហើយគាត់មានជ័យជំនះលើទ្រង់ រហូត
ដល់នៅក្នុងឆ្នាំទី៣ គាត់បានចាប់យកទ្រង់ទៅក្នុងការជាប់ឃុំឃាំង។
២៤ ហើយពួកបុត្រារបស់កូរីអានទុមើរ នៅក្នុងឆ្នាំទី៤ បាន
យកជ័យជំនះលើសារេឌ ហើយយកបាននគរមកឲ្យបិតាខ្លួនវិញ ។
២៥ ឥឡូវនេះ ចាប់ផ្ដើមមានសង្គ្រាមមួយនៅលើអស់
ទាំងផ្ទៃដែនដី មនុស្សម្នាក់ៗជាមួយនឹងក្រុមរបស់គេ ប្រយុទ្ធដើម្បី
អ្វីដែល គេចង់បាន ។
២៦ ហើយមានពួកចោរ ហើយរួមសេចក្ដីមក មានអំពើទុច្ចរិត
គ្រប់បែបយ៉ាង នៅពាសពេញលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរខឹងនឹង
សារេឌជាខ្លាំង ហើយទ្រង់បានលើកពលទ័ពទ្រង់ ទៅច្បាំងនឹង
គាត់; ហើយពួកគេបានមកប្រយុទ្ធគ្នាដោយកំហឹងជាខ្លាំង ហើយ
ពួកគេបានប្រយុទ្ធនៅក្នុងច្រកភ្នំគីលកាល; ហើយចម្បាំងនេះបាន
ក្លាយជា សាហាវអស្ចារ្យ ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សារេឌបានប្រយុទ្ធ

១២ *ក* ម៉ាកុស ១០:៣១;
១ នីហ្វៃ ១៣:៤២;
យ៉ាកុប ៥:៦៣; គ. និង ស. ៩០:៩.
១៨ *ក* អេធើរ ៨:៩–២៦.
២០ *ក* អេធើរ ១២:១–២.
២១ *ក* អោមណៃ ១:១៩–២១;
អេធើរ ១១:២១.
ខ អេធើរ ១៥:២៩–៣២.

ទល់នឹងទ្រង់ អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរិអានទុមើរបានឈ្នះគាត់ ហើយបានដេញតាមគាត់ រហូតដល់គាត់មកដល់ទីវាលហេសឡុន ។

២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សារេឌបានច្បាំងនឹងទ្រង់ទៀតនៅលើទីវាលនោះ; ហើយមើលចុះ គាត់បានឈ្នះកូរិអានទុមើរ ហើយបានរុញច្រានទ្រង់ឲ្យថយទៅឯច្រកភ្នំគីលកាលវិញ ។

៣០ ហើយកូរិអានទុមើរបានប្រយុទ្ធនឹងសារេឌទៀត នៅក្នុងច្រកភ្នំគីលកាល នៅក្នុងការប្រយុទ្ធនោះ ទ្រង់បានឈ្នះសារេឌ ហើយបានសម្លាប់គាត់ចោល ។

៣១ ហើយសារេឌបានធ្វើឲ្យកូរិអានទុមើររបួសនៅត្រង់ភ្លៅ ដែលធ្វើឲ្យទ្រង់ពុំទៅច្បាំងទៀត អស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ នៅក្នុងពេល នេះ ប្រជាជនទាំងអស់នៅលើផ្ទៃដែនដី កំពុងតែកំចាយឈាមគ្នា ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ឃាត់ពួកគេបានឡើយ ៕

ជំពូកទី ១៤

អំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន នាំមកនូវបណ្ដាសាមួយលើដែនដី — កូរិអានទុមើរធ្វើសង្គ្រាមនឹងកាឡាត ហើយលិប និងស៊ិស — ឈាម និងសាកសពគ្របលើដែនដី ។

ហើយឥឡូវនេះ ចាប់ផ្ដើមមានបណ្ដាសាមួយយ៉ាងធំ នៅលើអស់ទាំងដែនដី ពីព្រោះមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ប្រជាជន ម្ល៉ោះហើយបើសិនជាមនុស្សណាម្នាក់ដាក់គ្រឿងឧបករណ៍របស់ខ្លួន ឬដាវរបស់ខ្លួន នៅលើធ្នើររបស់ខ្លួន ឬនៅលើទីណាដែលគេចង់ទុកវា មើលចុះ ដល់ស្អែកឡើង គេពុំអាចរកវាឃើញសោះ គឺធំណាស់ហ្នឹបណ្ដាសាដែលដាក់លើដែនដីនេះ ។

២ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សគ្រប់រូបបានកាន់ជាប់ក្នុងដៃ នូវអ្វីដែលជារបស់ផងខ្លួន ហើយមិនខ្ចី ហើយក៏មិនឲ្យគេខ្ចីដែរ; ហើយមនុស្សគ្រប់រូបកាន់ដងដាវរបស់ខ្លួន នៅក្នុងដៃស្ដាំរបស់គេ ដើម្បីការពារទ្រព្យរបស់គេ និងជីវិតរបស់គេផ្ទាល់ និងជីវិតនៃប្រពន្ធ និងកូនចៅរបស់គេ ។

៣ ហើយឥឡូវនេះ ពីរឆ្នាំក្រោយមក ហើយបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់សារេឌ មើលចុះ មានប្អូនរបស់សារេឌបានបះបោរឡើង ហើយគាត់បានច្បាំងនឹងកូរិអានទុមើរ ក្នុងចម្បាំងនោះ កូរិអានទុមើរបានឈ្នះលើគាត់ ហើយបានដេញតាមគាត់ ទៅដល់ទីរហោស្ថាន អ័គីស ។

៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្អូនរបស់សារេឌបានច្បាំងនឹងទ្រង់នៅក្នុងទីរហោស្ថានអ័គីស; ហើយការប្រយុទ្ធនោះ បានក្លាយជាឃោរឃៅជាខ្លាំង ហើយមនុស្សជាច្រើនពាន់បានដួលចុះ ដោយមុខដាវ ។

៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរិអានទុមើរបានព័ទ្ធជុំវិញទីរហោស្ថាន ហើយប្អូនរបស់សារេឌបានលើកទ័ព ចេញពីទីរហោស្ថាននៅពេលយប់ ហើយបានសម្លាប់កងទ័ពមួយភាគរបស់កូរិអានទុមើរ នៅពេលពួកគេកំពុងស្រវឹង ។

៦ ហើយគាត់បានមកដល់ដែនដីម៉ូរ៉ុន ហើយបានដំកើងខ្លួនឡើងលើបល្ល័ង្ករបស់កូរិអានទុមើរ ។

៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរិអានទុមើរ នៅជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ទ្រង់ អាស្រ័យនៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់រយៈពេល ពីរឆ្នាំ ក្នុងពេលនោះ ទ្រង់បានទទួលកម្លាំងដ៏ខ្លាំងដល់កងទ័ពរបស់ទ្រង់ ។

៨ ឥឡូវនេះ ប្អូនរបស់សារេឌ ដែលមានឈ្មោះថា កាឡាត ក៏បានទទួលកម្លាំងយ៉ាងខ្លាំង ដល់កងទ័ពរបស់គាត់ដែរ ពីព្រោះមកពី បក្សព័ន្ធសម្ងាត់ទាំងឡាយ ។

៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា សង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់គាត់បានធ្វើឃាតគាត់ចោល នៅពេលដែលគាត់អង្គុយលើបល្ល័ង្ករបស់ ខ្លួន ។

១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា មនុស្សម្នាក់ពីបក្សព័ន្ធសម្ងាត់ បានធ្វើឃាតគាត់ចោល តាមផ្លូវសម្ងាត់មួយ ហើយបាន ទទួលយកនគរដល់ខ្លួន; ហើយគាត់មានឈ្មោះថា លិប; ហើយលិបគឺជាបុរសម្នាក់មានមាឌធំ ធំជាងបុរសណាទាំងអស់ នៅក្នុង ចំណោមប្រជាជន ។

១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា នៅក្នុងឆ្នាំទី១របស់លិប កូរិអានទុមើរបានឡើងមកឯដែនដីម៉ូរ៉ុន ហើយបានច្បាំងជា មួយនឹងលិប ។

១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានប្រយុទ្ធជាមួយនឹងលិប នៅក្នុងនោះ លិបបានវាយត្រូវដៃទ្រង់ ធ្វើឲ្យទ្រង់របួស; ក៏ប៉ុន្តែកងទ័ពរបស់កូរិអានទុមើរ បានបន្តការវាយប្រហារទៅលើលិប ធ្វើឲ្យគាត់រត់គេចទៅតំបន់ព្រំប្រទល់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ ។

១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរិអានទុមើរបានដេញតាមគាត់ ហើយលិបបានច្បាំងជាមួយនឹងទ្រង់នៅលើឆ្នេរសមុទ្រ ។

១៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិបបានវាយកងទ័ព

របស់កូរីអានទុមើរ ធ្វើឲ្យពួកគេរត់គេចទៅកាន់ទីរហោស្ថានអ័គីស
វិញ ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា លិបបានដេញតាមទ្រង់
រហូតគាត់បានមកដល់ទីវាលអ័កូស ។ ហើយកូរីអានទុមើរបាននាំ
យកប្រជាជនទាំងអស់ ទៅជាមួយទ្រង់ នៅពេលទ្រង់រត់គេចពីលិប
ទៅក្នុងភាគនៃដែនដី ដែលទ្រង់រត់គេចទៅនោះ ។
១៦ ហើយកាលទ្រង់បានមកដល់ទីវាលអ័កូសហើយ នោះទ្រង់
បានច្បាំងនឹងលិប ហើយទ្រង់បានវាយគាត់រហូតដល់ស្លាប់; ទោះ
ជា យ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែប្អូនរបស់លិបបានមកច្បាំងនឹង
កូរីអានទុមើរជំនួសវិញ ហើយចម្បាំងនោះបានក្លាយទៅជា
សាហាវជាខ្លាំង ក្រៃ ក្នុងនោះ កូរីអានទុមើរបានរត់គេចពីកងទ័ព
នៃប្អូនរបស់លិបទៀត ។
១៧ ឥឡូវនេះ ឈ្មោះរបស់ប្អូនរបស់លិបគឺ ស៊ិស ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ិសបានដេញតាម
កូរីអានទុមើរ ហើយ គាត់បានវាយយកបានទីក្រុងជាច្រើន ហើយ
គាត់បានសម្លាប់ទាំងពួកស្ត្រី និងកូនក្មេង ហើយគាត់បាន
ដុតទីក្រុងជាច្រើនចោល ។
១៨ ហើយការភ័យខ្លាចដល់ស៊ិស បានរួតរួតជ្រាបទូទៅអស់
ទាំងដែនដី; មែនហើយ សំរែកមួយបានបន្លឺទូទៅទាំងដែនដីថា —
តើអ្នក ណាអាចទប់ទល់នឹងកងទ័ពរបស់ស៊ិសបាន ? មើលចុះ
គាត់បោសសំអាតដីពីខាងមុខគាត់ !
១៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនបាន
ចាប់ផ្ដើមប្រមូលគ្នាមក ជាពលទ័ពទូទៅអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ។
២០ ហើយពួកគេបានបែកគ្នា; ហើយពួកគេមួយផ្នែក បាន
រត់ទៅខាងកងទ័ពរបស់ស៊ិស ហើយមួយផ្នែកទៀត បានរត់ទៅ
ខាងកងទ័ព របស់កូរីអានទុមើរ ។
២១ ហើយសង្គ្រាមនោះធំណាស់ ហើយអស់ពេលយ៉ាងយូរ
ហើយឆាកនៃការខ្ចាយឈាម និងការកាប់សម្លាប់ បន្តទៅយ៉ាង
យូរ[ក] យារ រហូតដល់ផ្ទៃដែនដីទាំងមូល គ្របដណ្ដប់ដោយ
សាកសពនៃមនុស្សស្លាប់ ។
២២ ហើយសង្គ្រាមនោះ កើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស
បណ្ដាលឲ្យគ្មាននរណាម្នាក់នៅសល់ ដើម្បីកប់អ្នកស្លាប់ឡើយ
ប៉ុន្តែពួកគេ បានដើរចេញពីការខ្ចាយឈាមមួយ ទៅការ
ខ្ចាយឈាមមួយទៀត ដោយទុកចោលសាកសព ទាំងប្រុស
ទាំងស្រ្តី និងកូនក្មេង រាយលើផ្ទៃដែនដី ឲ្យក្លាយទៅជាចំណី
របស់ដង្កូវ[ក] ។
២៣ ហើយក្លិនស្អុយពាសពេញលើផ្ទៃដែនដី គឺលើអស់
ទាំងផ្ទៃដែនដី; ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជនមាន
ការលំបាកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយសារក្លិនស្អុយនោះ ។
២៤ ក៏ប៉ុន្តែ ស៊ិសដេញតាមកូរីអានទុមើរមិនឈប់ឈរសោះ;
ត្បិតគាត់បានស្បថថានឹងសងសឹកកូរីអានទុមើរ ដើម្បីឈាម
របស់បង គាត់ ដែលត្រូវបានស្លាប់ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
អម្ចាស់បានប្រាប់ដល់អេធើរថា កូរីអានទុមើរនឹងពុំត្រូវ
ស្លាប់ដោយដាវឡើយ ។
២៥ ម្ល៉ោះហើយ យើងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន
ដាក់ទោសដល់ពួកគេ ក្នុងសេចក្ដីខ្ញាល់ដ៏ពេញទំហឹងរបស់ទ្រង់
ហើយអំពើ ទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ
បានរៀបចំផ្លូវឲ្យពួកគេ ទៅកាន់សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញ
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ិសបានដេញតាម
កូរីអានទុមើរ ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត រហូតដល់តំបន់ព្រំប្រទល់
ជិត ឆ្នេរសមុទ្រ ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់បានច្បាំងនឹងស៊ិស
អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ។
២៧ ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញ ក្នុងចំណោមពលទ័ពរបស់ស៊ិស
នោះឃោរឃៅណាស់ ធ្វើឲ្យប្រជាជនចាប់ផ្ដើមភិតភ័យ ហើយ
ចាប់ ផ្ដើមរត់គេចចេញពីពលទ័ពរបស់កូរីអានទុមើរ; ហើយពួក
គេបានរត់ទៅដែនដីកូរីហូរ ហើយបោសសំអាតបណ្ដាជន ដែល
នៅពីមុខ ពួកគេ គឺអស់អ្នកណាដែលពុំព្រមចូលរួមជាមួយនឹង
ពួកគេ ។
២៨ ហើយពួកគេបានបោះត្រសាលរបស់គេ នៅក្នុងច្រកភ្នំកូរីហូរ;
ហើយកូរីអានទុមើរបានបោះត្រសាលរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងច្រក
ភ្នំសើរ ។ ឥឡូវនេះ ច្រកភ្នំសើរគឺនៅជិតកូនភ្នំកុមណូរ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ កូរីអានទុមើរបានប្រមូលពលទ័ពរបស់ទ្រង់នៅលើភ្នំ
កុមណូរ ហើយបានបន្លឺត្រែដល់ពលទ័ពរបស់ស៊ិស ហៅពួកគេឲ្យ
មកច្បាំង ។
២៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានចេញមក
តែត្រូវបានរុញច្រានទៅវិញ; ហើយពួកគេបានមកជាលើកទី២
ហើយ ពួកគេត្រូវបានរុញច្រានទៅវិញទៀត ជាលើកទី២ ។
ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានមកម្ដងទៀត
ជាលើកទី៣ ហើយការប្រយុទ្ធបានក្លាយទៅជាសាហាវអស្ចារ្យ ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ស៊ិសបានវាយត្រូវ
កូរីអានទុមើរ ធ្វើឲ្យទ្រង់របួសយ៉ាងជ្រៅ ជាច្រើនកន្លែង; ហើយ

២១ *ក* អេធើរ ១១:៦.
២២ *ក* អេសាយ ១៤:៩–១១.

កូរីអានទុមើរ ដោយអស់ឈាមជាច្រើន ក៏សន្លប់ទៅ ហើយត្រូវ
បានសែងចេញ ហាក់ដូចជាទ្រង់សុគត ។
៣១ ឥឡូវនេះ ការបាត់បង់ប្រុស ស្រី និងកូនក្មេង
ៗទាំងសងខាង មានចំនួនច្រើនណាស់ ទើបសិ៊សបាន
បញ្ជាឲ្យទ័ពរបស់គាត់ថា ពួកគេមិនត្រូវដេញតាមពលទ័ព
របស់កូរីអានទុមើរទៀតទេ; ហេតុដូច្នោះ ពួកគេបាន
ត្រឡប់ទៅឯជំរុំរបស់គេវិញ ៕

ជំពូកទី ១៥

ពួកសាសន៍យ៉ារេឌរាប់លាននាក់ ត្រូវបានស្លាប់នៅក្នុងចម្បាំង — សិ៊ស និងកូរីអានទុមើរ ប្រមូលប្រជាជនទាំងអស់ មកច្បាំងដល់ស្លាប់ — ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ឈប់តស៊ូជាមួយនឹងពួកគេ — ប្រជាជាតិយ៉ារេឌត្រូវបំផ្លាញចោលទាំងស្រុង — កូរីអានទុមើរតែម្នាក់គត់ ដែលនៅសល់ ។

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល[ក]កូរីអានទុមើរបានជា
ពីរបួស នោះទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមនឹកឃើញ ដល់ពាក្យទាំងឡាយ
ដែលអេធើរបាននិយាយមកទ្រង់ ។
២ ទ្រង់បានទតឃើញថា ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ត្រូវស្លាប់ ដោយ
មុខដាវអស់ជិតពីរលាននាក់ទៅហើយ ហើយទ្រង់បាន
ចាប់ផ្ដើមព្រួយ នៅក្នុងចិត្ត; មែនហើយ បុរសដ៏ខ្លាំងពូកែ
ពីរលាននាក់ ត្រូវស្លាប់ព្រមទាំងប្រពន្ធរបស់គេ និងកូន
របស់គេផង ។
៣ ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមប្រែចិត្ត ពីការអាក្រក់ដែលទ្រង់បាន
ប្រព្រឹត្ត; ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមនឹកឃើញដល់ពាក្យពេចន៍ដែលបាន
និយាយចេញ មកពីមាត់របស់អស់ទាំងពួកព្យាការី ហើយទ្រង់
បានទតឃើញថា ពាក្យទាំងនោះត្រូវបានបំពេញមកដល់ពេលនេះ
ដ៏សព្វគ្រប់; ហើយព្រលឹងទ្រង់ទូញសោក ហើយមិនព្រម
សះស្បើយឡើយ ។
៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានសរសេរ
សំបុត្រមួយច្បាប់ ទៅឲ្យសិ៊ស មានប្រាថ្នាចង់ឲ្យគាត់លើកលែង
ជីវិតឲ្យ ប្រជាជន ហើយទ្រង់នឹងប្រគល់នគរឲ្យ ដើម្បីជីវិតរបស់
ប្រជាជន ។
៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលសិ៊សបានទទួល
សំបុត្ររបស់ទ្រង់ហើយ នោះគាត់បានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់
មកកូរីអានទុមើរថា បើសិនជាទ្រង់ព្រមចុះចាញ់ ដើម្បីឲ្យ
គាត់សម្លាប់ទ្រង់ដោយដាវរបស់គាត់ផ្ទាល់ នោះទើបគាត់
នឹងលើកលែងជីវិត ឲ្យប្រជាជន ។
៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ប្រជាជនពុំបានប្រែ
ចិត្ត ពីអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនទេ; ហើយប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ
ត្រូវបាន ចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងនឹងប្រជាជនរបស់សិ៊ស; ហើយ
ប្រជាជនរបស់សិ៊សត្រូវបានចាក់រុកឲ្យមានកំហឹងនឹងប្រជាជន
របស់កូរីអានទុមើរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ប្រជាជនរបស់សិ៊ស
បានច្បាំងនឹងប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ ។
៧ ហើយកាលកូរីអានទុមើរបានឃើញថាទ្រង់ជិតចាញ់
នោះទ្រង់បានរត់គេចពីប្រជាជនរបស់សិ៊ស ។
៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ទ្រង់បានមកដល់សមុទ្រ
រីពលីអានគុម ដែលបកប្រែមកថាធំ ឬលើសអ្វីទាំងអស់; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ កាលពួកគេបានមកដល់សមុទ្រនេះហើយ នោះ
ពួកគេបានបោះត្រសាលរបស់គេ ហើយសិ៊សក៏បានបោះត្រសាល
គាត់ នៅជិតពួកគេដែរ; ហេតុដូច្នេះហើយ ដល់ស្អែកឡើង ពួក
គេបានច្បាំងគ្នា ។
៩ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធ
យ៉ាងសាហាវអស្ចារ្យ នៅក្នុងការប្រយុទ្ធនោះ កូរីអានទុមើរត្រូវ
របួស ទៀត ហើយទ្រង់សន្លប់ដោយអស់ឈាម ។
១០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពលទ័ព
របស់កូរីអានទុមើរបានវាយសំរុកទៅលើពលទ័ពរបស់សិ៊ស រហូត
ដល់បានវាយ ឈ្នះពួកគេ ធ្វើឲ្យពួកគេរត់គេចចេញពីខ្លួន; ហើយ
ពួកគេបានរត់ទៅទិសខាងត្បូង ហើយបានបោះត្រសាលរបស់ពួក
គេ នៅត្រង់កន្លែង មួយដែលហៅថា អូកាត ។
១១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កងទ័ព
របស់កូរីអានទុមើរ បានបោះត្រសាលរបស់ពួកគេ នៅជិតភ្នំ
ភ្នំរ៉ាម៉ា; ហើយគឺនៅភ្នំដដែលនេះ ដែលឪពុកខ្ញុំ គឺមរមន បាន
[ក]លាក់បញ្ជីទាំងឡាយថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដែលជាបញ្ជីពិសិដ្ឋ ។
១២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រមូល
មកនូវអស់ទាំងប្រជាជន នៅលើអស់ទាំងផ្ទៃដែនដី ដែល
ពុំទាន់ស្លាប់ លើកលែងតែអេធើរ ។
១៣ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា អេធើរបានឃើញ
នូវសកម្មភាពទាំងអស់របស់ប្រជាជន; ហើយលោកបានឃើញថា
ប្រជាជនដែលនៅខាងកូរីអានទុមើរ ត្រូវបានប្រមូលទៅក្នុងកងទ័ព
របស់កូរីអានទុមើរ; រីឯប្រជាជនដែលនៅខាងសិ៊ស ត្រូវបាន ប្រ
មូលទៅក្នុងកងទ័ពរបស់សិ៊ស ។

១៥ ១*ក* អេធើរ ១៣:២០–២១.
១១ *ក* មរមន ៦:៦.

១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ នោះពួកគេ
ប្រមូលប្រជាជន ដើម្បីពួកគេអាចប្រមូលមនុស្សទាំងអស់ ដែល
នៅ លើផ្ទៃដែនដី ហើយដើម្បីពួកគេអាចទទួលកម្លាំងទាំងអស់
ដែលពួកគេមានលទ្ធភាពអាចទទួល ។
១៥ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលពួកគេបានមក
ជុំគ្នាហើយ នោះមនុស្សម្នាក់ៗ នៅក្នុងកងទ័ពដែលគេចង់ ជាមួយ
នឹង ប្រពន្ធរបស់គេ និងកូនរបស់គេ — ទាំងប្រុសទាំងស្រី និង
កូនក្មេងៗ ត្រូវបានប្រដាប់ដោយគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាម
ទាំងឡាយ ដោយមានខែលទាំងឡាយ និងប្រដាប់បាំងដើមទ្រូង
ទាំងឡាយ និងមួកដែកទាំងឡាយ ហើយស្លៀកពាក់តាម
របៀបសង្គ្រាម — ពួកគេ បានចេញមកច្បាំងតទល់គ្នា ហើយ
ពួកគេប្រយុទ្ធពេញមួយថ្ងៃ ហើយពុំឈ្នះ ពុំចាញ់សោះ ។
១៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដល់ពេលយប់ ពួក
គេនឿយហត់ ហើយត្រឡប់ទៅឯជុំរំ របស់ពួកគេវិញរៀងខ្លួន;
ហើយ បន្ទាប់ពីពួកគេបានត្រឡប់ទៅឯជុំរុំគេវិញហើយ នោះពួក
គេបានស្រែកទ្រហោយំ ហើយទួញសោក ចំពោះការបាត់បង់
ប្រជាជនគេ ដែលត្រូវស្លាប់បង់; ហើយសំរែករបស់ពួកគេ
ការទ្រហោយំ និងការទួញសោករបស់គេឮជាខ្លាំង រហូតដល់
បានពុះជ្រែកអាកាសជាពន់ ប្រមាណ ។
១៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ដល់ស្អែកឡើង ពួក
គេបានទៅច្បាំងទៀត ហើយថ្ងៃនោះ ធំ ហើយឃោរឃៅ
ណាស់; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គង់តែពួកគេពុំឈ្នះ
ពុំចាញ់ដែរ ហើយនៅពេលយប់មកដល់ទៀត នោះពួកគេបាន
ពុះជ្រែកអាកាស ដោយ សំរែករបស់គេ និងការទ្រហោយំ និង
ការទួញសោក ចំពោះការបាត់បង់ប្រជាជនគេដែលត្រូវសម្លាប់បង់ ។
១៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កូរីអានទុមើរ
បានសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅឲ្យស៊ិសទៀត មានប្រាថ្នាចង់ឲ្យ
គាត់ឈប់ មកច្បាំងទៀត តែឲ្យគាត់យកនគរ ហើយលើកលែង
ជីវិតឲ្យប្រជាជន ។
១៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់បាន
ឈប់តស៊ូជាមួយនឹងពួកគេទៀតហើយ ហើយអារក្សសាតាំង
មានអំណាច ទាំងស្រុង ទៅលើដួងចិត្តនៃមនុស្ស; ត្បិតពួកគេបាន
បណ្ដោយខ្លួន ទៅក្នុងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់គេ និងភាព
ងងឹតងងល់នៃគំនិត របស់គេ ដែលបណ្ដាលឲ្យពួកគេត្រូវ
បំផ្លាញបង់; ហេតុដូច្នោះហើយ ពួកគេបានចេញទៅច្បាំងទៀត ។
២០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធ
ពេញមួយថ្ងៃ ហើយកាលពេលយប់មកដល់ នោះពួកគេបានដេក
នៅលើដាវរបស់ខ្លួន ។
២១ ហើយដល់ស្អែកឡើង ពួកគេបានប្រយុទ្ធ រហូត
ដល់ពេលយប់មកដល់ទៀត ។
២២ ហើយកាលពេលយប់មកដល់ នោះពួកគេស្រវឹងនឹង
កំហឹង ដូចជាមនុស្សស្រវឹងស្រាទំពាំងបាយជូរ; ហើយពួកគេបាន
ដេកនៅ លើដាវរបស់ខ្លួនទៀត ។
២៣ ហើយដល់ស្អែកឡើង ពួកគេបានប្រយុទ្ធទៀត ហើយ
កាលពេលយប់មកដល់ នោះពួកគេទាំងអស់ត្រូវស្លាប់ដោយ
ដាវ លើកលែងតែ ប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ ហាសិបពីរនាក់
និងប្រជាជនរបស់ស៊ិស ហុកសិបប្រាំបួននាក់ប៉ុណ្ណោះ ។
២៤ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបាន
ដេកនៅលើដាវរបស់ខ្លួន នៅយប់នោះ ហើយដល់ស្អែកឡើង
ពួកគេបាន ប្រយុទ្ធទៀត ហើយពួកគេតតាំងគ្នានៅក្នុងសមត្ថភាព
របស់គេ ដោយដាវរបស់គេ និងខែលរបស់គេ ពេញមួយថ្ងៃ ។
២៥ ហើយកាលពេលយប់មកដល់ នៅមានប្រជាជនរបស់
ស៊ិស សាមសិបពីរនាក់ និងប្រជាជនរបស់កូរីអានទុមើរ
ម្ភៃប្រាំពីរនាក់ ។
២៦ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបរិភោគ
ហើយដេក ហើយប្រុងប្រៀបខ្លួន ដើម្បីស្លាប់នៅថ្ងៃស្អែក ។
ហើយពួក គេជាមនុស្សមាឌធំ ហើយខ្លាំងពូកែ បើសិនជា
គិតតាមកម្លាំងមនុស្ស ។
២៧ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ពួកគេបានប្រយុទ្ធ
អស់រយៈពេលបីម៉ោង ហើយពួកគេសន្លប់ដោយអស់ឈាម ។
២៨ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ័ព
របស់កូរីអានទុមើរបានទទួលកម្លាំងល្មមគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីពួកគេ
អាចដើរបាន នោះពួកគេបំរុងរត់គេច យកតែអាយុរៀងខ្លួន; ប៉ុន្តែ
មើលចុះ ស៊ិសបានក្រោកឡើង ព្រមទាំងទ័ពរបស់គាត់ផង ហើយ
គាត់បានស្បថនៅ ក្នុងកំហឹងថា គាត់នឹងសម្លាប់កូរីអានទុមើរឲ្យ
បាន ឬក៏គាត់នឹងត្រូវវិនាសដោយដាវ ។
២៩ ហេតុដូច្នោះហើយ គាត់បានដេញតាមពួកគេ ហើយ
ដល់ស្អែកឡើង គាត់បានតាមទាន់ពួកគេ; ហើយពួកគេបានប្រយុទ្ធ
ដោយ ដាវទៀត ។ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាល
ពួកគេបានដួលស្លាប់ទាំងអស់គ្នាដោយដាវទៅ លើកលែងតែ

១៥ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៧–១០.
១៩ *ក* ស.ប. អារក្ស.
២២ *ក* ម៉ូរ៉ូណៃ ៩:២៣.
២៩ *ក* អេធើរ ១៣:២០–២១.

កូរីអានទុមើរ និងស៊ិស មើលចុះ ស៊ិសបានសន្លប់ដោយ
អស់ឈាម ។
៣០ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលកូរីអានទុមើរ
បានផ្អែកខ្លួន ទៅលើដាវរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់សំរាកបន្តិច នោះទ្រង់
បានកាត់ក្បាលរបស់ស៊ិស ។
៣១ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា បន្ទាប់ពីទ្រង់បាន
កាត់ក្បាលរបស់ស៊ិសហើយ នោះស៊ិសបានច្រត់ដៃក្រោកឡើង
ហើយ ដួលចុះ; ហើយបន្ទាប់ពីគាត់ខិតខំរកដង្ហើម គាត់ក៏ស្លាប់ទៅ។
៣២ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា [ក]កូរីអានទុមើរបាន
ដួលចុះទៅលើដី ហើយហាក់បីដូចជាទ្រង់គ្មានជីវិតសោះ ។
៣៣ ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ទៅអេធើរ ហើយ
ប្រាប់លោកថា៖ ចូរចេញទៅចុះ ។ ហើយលោកក៏ចេញទៅ
ហើយបាន ឃើញថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានបំពេញទាំង
អស់មែន; ហើយលោកបានបង្ហើយ[ក]បញ្ជីរបស់លោក (ហើយ
មួយភាគរយ ក៏ខ្ញុំមិន បានសរសេរដែរ) ហើយលោកបាន
លាក់បញ្ជីរបស់លោកទាំងនោះ តាមរបៀបម្យ៉ាង ដែល
ប្រជាជនលិមហៃបានប្រទះឃើញ ។
៣៤ ឥឡូវនេះ ពាក្យចុងក្រោយបំផុត ដែលបានសរសេរ
ដោយ[ក]អេធើរ គឺ៖ ទោះជាព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ចង់ឲ្យខ្ញុំប្រែរូប ឬឲ្យខ្ញុំ
រងទុក្ខ ស្របតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងសាច់ឈា
មក៏ដោយ នោះមិនជាការសំខាន់ទេ ឲ្យតែខ្ញុំបានសង្គ្រោះនៅក្នុង
នគរព្រះ ។ អាម៉ែន ៕ :៚

គម្ពីរមរ៉ូណៃ

ជំពូកទី ១

មរ៉ូណៃសរសេរសំរាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ពួកសាសន៍លេមិន — ពួកសាសន៍នីហ្វៃណាដែលមិនព្រមបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវយក ទៅសម្លាប់ចោល ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ[ក]មរ៉ូណៃ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់នូវការសង្ខេប
អំពីដំណើររឿងនៃប្រជាជនយ៉ារេឌហើយ នោះខ្ញុំបាន
គិតស្មានថា ខ្ញុំមិនត្រូវ សរសេរអ្វីទៀតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅ
ពុំទាន់វិនាសនៅឡើយ; ហើយខ្ញុំពុំបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យពួកសាសន៍
លេមិនដឹងទេ ខ្លាចក្រែងពួកគេ នឹងបំផ្លាញរូបខ្ញុំចោល ។
២ ត្បិតមើលចុះ ស[ក]ង្គ្រាមរវាងពួកគេ មានសភាពសាហាវ
ជាអតិបរមា; ហើយពីព្រោះតែសម្អប់របស់ពួកគេ នោះពួកគេ
បាន[ខ]សម្លាប់ សាសន៍នីហ្វៃទាំងអស់ ដែលពុំបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ ។
៣ ហើយខ្ញុំមរ៉ូណៃ នឹងពុំ[ក]បដិសេធព្រះគ្រីស្ទទេ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបានដើរគ្រប់ទិសទី ដែលខ្ញុំអាចទៅបាន
ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ ជីវិតខ្ញុំ ។
៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសរសេរនូវការណ៍ខ្លះទៀត
ដែលផ្ទុយនឹងអ្វីៗដែលខ្ញុំបានសន្និដ្ឋានមក ព្រោះខ្ញុំបានគិតស្មានថា
ខ្ញុំមិនត្រូវ សរសេរអ្វីទៀតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំសរសេរនូវការណ៍ខ្លះទៀត
ដែលប្រហែលជាអាចមានប្រយោជន៍ដល់ពួកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ គឺពួក
សាសន៍ លេមិន នៅថ្ងៃណាមួយក្នុងអនាគត ស្របតាមព្រះហឫទ័យ
នៃព្រះអម្ចាស់ ៕

ជំពូកទី ២

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកសិស្សសាសន៍នីហ្វៃទាំង១២នាក់នូវអំណាចដើម្បីផ្តល់អំណោយទានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួក[ក]សិស្ស
របស់ទ្រង់ទាំង១២នាក់ ដែលទ្រង់បានរើស កាលទ្រង់បាន
ដាក់ព្រះហស្ត ទ្រង់លើពួកគេ —
២ ហើយទ្រង់បានហៅឈ្មោះពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖
អ្នករាល់គ្នាត្រូវអំពាវនាវដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមយើង
ក្នុងការអធិស្ឋានដ៏ព្យាយាម; ហើយបន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ

៣២ *ក* អោមណៃ ១:២០—២២.
៣៣ *ក* ម៉ូសាយ ៨:៩;
អាលម៉ា ៣៧:២១—៣១;
អេធើរ ១:១—៥.
៣៤ *ក* អេធើរ ១២:២.
[មរ៉ូណៃ]
១ ១*ក* ស.ប. មរ៉ូណៃ, កូនប្រុសរបស់មរមន.
២ *ក* ១ នីហ្វៃ ១២:២០—២៣.
ខ អាលម៉ា ៤៥:១៤.
៣ *ក* ម៉ាថាយ ១០:៣២—៣៣;
៣ នីហ្វៃ ២៩:៥.
២ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១៣:២៥.

យ៉ាងនេះហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណាចដើម្បីផ្ដល់
ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ដល់ជនណាដែលអ្នកដាក់ដៃពីលើ;
ហើយដោយនូវនាមយើង នោះអ្នកត្រូវឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
គ្បិតពួកសាវកទាំងឡាយ របស់យើងបានធ្វើដូច្នោះ ។
៣ ឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទាំងនេះទៅពួកគេ
នៅពេលទ្រង់បានលេចមកជាលើកទី១; ឯហ្វូងមនុស្សពុំបានឮទេ
ប៉ុន្តែពួកសិស្សបានឮ; ហើយអស់មនុស្សណាដែលពួកគេបាន
ដាក់ដៃលើ តែងតែបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ៕

ជំពូកទី ៣

ពួកអែលឌើរតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ ដោយការដាក់ដៃលើ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

នេះគឺជារបៀបពួកសិស្ស ដែលមានឈ្មោះថា អែលឌើរនៃសាសនា
ចក្រ បានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ —
២ បន្ទាប់ពីពួកគេបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវ
ព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទហើយ នោះពួកគេបានដាក់ដៃលើជនទាំងឡាយ
ហើយក៏ ពោលពាក្យថា៖
៣ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំតែងតាំងអ្នកជា
សង្ឃ (ឬបើអ្នកនោះជាគ្រូ ខ្ញុំតែងតាំងអ្នកជាគ្រូ) ដើម្បី
ផ្សាយនូវការប្រែចិត្ត និងការផ្ដាច់បាប
តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺដោយសេចក្ដីជំនឿដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួន
ដល់ព្រះនាមទ្រង់រហូតដល់ទីបំផុត ។ អាម៉ែន ។
៤ ហើយដោយរបៀបនេះហើយដែលពួកគេបានតែងតាំងពួក
សង្ឃ និងពួកគ្រូ ស្របតាមអំណោយទាន និងការហៅទាំង
ឡាយនៃព្រះ ដែលមានដល់មនុស្សលោក; ហើយពួកគេបាន
តែងតាំងអ្នកទាំងឡាយ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលនៅក្នុងពួកគេ ៕

ជំពូកទី ៤

របៀបពួកអែលឌើរ និងពួកសង្ឃធ្វើបុណ្យរំឭកផ្នែកនំបុ័ង ត្រូវបានពន្យល់ប្រាប់ ។ ប្រមាណ ជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

របៀបពួកអែលឌើរ និងពួកសង្ឃរបស់គេ ធ្វើបុណ្យសាច់ និង
ព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទដល់សាសនាចក្រ; ហើយពួកគេបានធ្វើ
បុណ្យ នេះ ស្របតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ យើងដឹងថា របៀបនេះត្រឹមត្រូវ; ហើយអែលឌើរ
ឬសង្ឃបានធ្វើ បុណ្យនេះដូចតទៅគឺ —
២ ហើយពួកគេបានលុតជង្គង់ចុះជាមួយនឹងសាសនាចក្រ
ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយនូវព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ ថា៖
៣ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ យើងខ្ញុំ
សូមដល់ព្រះអង្គ ដោយនូវព្រះនាម នៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ
អង្គ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានពរ ហើយញែកនំបុ័ងនេះ
ចេញជាបរិសុទ្ធ ដល់ព្រលឹងនៃអស់អ្នកណា ដែលទទួល
ទាននំបុ័ងនេះ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចទទួលទាន ដើម្បីរំឭក
ពីព្រះកាយនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់
ព្រះអង្គ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ ថាពួក
គេនឹងព្រមលើកដាក់មកលើខ្លួនគេ នូវព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រា
របស់ព្រះអង្គ ហើយរំឭកពីទ្រង់ជានិច្ច ហើយកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេ
ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាច បានព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ គង់នៅជា
មួយនឹងពួកគេជាដរាប ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៥

របៀបធ្វើបុណ្យរំឭកផ្នែកស្រាទំពាំងបាយជូរ ត្រូវបានថ្លែងប្រាប់ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

២ ក ស.ប. អំណាច.
ខ ស.ប. ដៃ, ការដាក់.
គ ៣ នីហ្វៃ ១៨:៣៧.
៣ ក កិច្ចការ ១៩:៦.
៣ ១ក អាលម៉ា ៦:១.
ស.ប. អែលឌើរ.
ខ ស.ប. តែងតាំង, ការតែងតាំង.
៣ ក ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
៤ ក គ. និង ស. ១៨:៣២; ២០:៦០.
ខ ស.ប. អំណោយទាន.
គ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៧; មរ៉ូណៃ ៦:៩.
៤ ១ក ៣ នីហ្វៃ ១៨:១–៧.
ខ ស.ប. អែលឌើរ.
គ គ. និង ស. ២០:៧៦–៧៧.
៣ ក ស.ប. បុណ្យរំឭក.
ខ លូកា ២២:១៩;
១ កូរិន. ១១:២៣–២៤;
៣ នីហ្វៃ ១៨:៧.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការ
យកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
មកដាក់លើខ្លួនយើង.
ឃ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.

[ក]របៀបធ្វើបុណ្យស្រាទំពាំងបាយជូរ — មើលចុះ ពួកគេបាន យកពែង ហើយក៏ពោលពាក្យថា៖
២ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ យើងខ្ញុំសូមដល់ព្រះអង្គ ដោយនូវព្រះនាម នៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានពរ ហើយញែក[ក]ស្រាទំពាំងបាយជូរនេះចេញជាបរិសុទ្ធ ដល់ព្រលឹងនៃអស់អ្នកណាដែលទទួលទាន ស្រាទំពាំងបាយជូរនេះ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើយ៉ាងនោះ ដើម្បី[ខ]រំឭកដល់ព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ដែលបាន ច្រួចជំនួសពួកគេ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើបន្ទាល់ដល់ព្រះអង្គ ឱព្រះអង្គ ជាព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ ថាពួកគេនឹងរំឭកពី ទ្រង់ជានិច្ច ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចបានព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ គង់នៅជាមួយនឹងពួកគេ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៦

អ្នកណាដែលប្រែចិត្ត បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបានប្រកបដោយការរាប់អាន — សមាជិកនៃសាសនាចក្រដែលប្រែចិត្តត្រូវបាន អត់ទោសឲ្យ — ការប្រជុំទាំងឡាយ ត្រូវបានដឹកនាំ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយអំពី[ក]បុណ្យជ្រមុជទឹក មើលចុះ ពួកអែលឌើរ ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក; ហើយពួកគេ ពុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ លើកលែងតែពួកគេបាននាំមកនូវ[ខ]លទ្ធផល ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញថា ពួកគេសមនឹងទទួល ។
២ ហើយពួកគេក៏ពុំបានទទួលអ្នកណាមួយចំពោះបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះមកដោយមានចិត្ត[ក]សង្រេង និងវិញ្ញាណទន់ទាបប៉ុណ្ណោះ ហើយធ្វើបន្ទាល់ដល់សាសនាចក្រថា ពួកគេប្រាកដជាបានប្រែចិត្តពីអស់ទាំងអំពើបាបរបស់ពួកគេ ។
៣ ហើយគ្មានបានទទួលអ្នកណាមួយចំពោះបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ លើកលែងតែអ្នកនោះលើក[ក]ដាក់មកលើខ្លួន នូវព្រះនាមនៃ ព្រះគ្រីស្ទ ដោយប្ដេជ្ញាថា នឹងបំរើទ្រង់ដល់ចុងបំផុត ។
៤ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលចំពោះបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានមកសណ្ឋិតលើ ហើយ[ក]លាង ជំរះហើយ នោះពួកគេត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជននៃសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ; ហើយ[ខ]ឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានយកទៅ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបាននឹកចាំ ហើយចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ ដើម្បីរក្សាពួកគេ ឲ្យនៅក្នុងផ្លូវត្រូវ ដើម្បីឲ្យពួកគេ[គ]ចាំ យាមក្នុងការអធិស្ឋានជានិច្ច ដោយពឹង[ឃ]ផ្អែកទៅលើតែព្រះគុណនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលជា[ង]មេផ្ដើម ហើយជាមេសំរេច នូវសេចក្ដីជំនឿ របស់ពួកគេ ។
៥ ហើយ[ក]សាសនាចក្របានជួបជុំគ្នាជា[ខ]ញឹកញាប់ ដើម្បី[គ]តមអាហារ ហើយអធិស្ឋាន ហើយពិគ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមកអំពីសុខុមាល ភាពដល់ព្រលឹងពួកគេ ។
៦ ហើយពួកគេបានជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ ដើម្បីទទួលទាននំប៉័ងនិងស្រាទំពាំងបាយជូរ ដើម្បីរំឭកពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ។
៧ ហើយពួកគេបានគោរពយ៉ាងតឹងរឹង ថា[ក]កុំឲ្យមានអំពើទុច្ចរិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ; ហើយអស់អ្នកណាដែលឃើញថា បានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត នោះនឹងត្រូវសាក្សី[ខ]បីនាក់នៃសាសនាចក្រកាត់ទោស នៅខាងមុខ[គ]ពួកអែលឌើរ ហើយបើសិនជាពួកគេពុំប្រែចិត្ត ហើយពុំទទួល[ឃ]សារភាពទេ នោះឈ្មោះរបស់គេនឹងត្រូវ[ង]លុបចេញ ហើយពួកគេនឹងពុំត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្រនៃព្រះគ្រីស្ទទៀត ឡើយ ។

៥ ១*ក* ៣ នីហ្វៃ ១៨:៨–១១;
គ. និង ស. ២០:៧៨–៧៩.
២ *ក* គ. និង ស. ២៧:២–៤.
ស.ប. បុណ្យរំឭក.
ខ លូកា ២២:១៩–២០;
១ កូរិន. ១១:២៥.
៦ ១*ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក.
ខ ស.ប. សក្តិសម, ភាពសក្តិសម.
២ *ក* ស.ប. ចិត្តសង្រេង.
៣ *ក* ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ការយកព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកដាក់លើខ្លួនយើង.
៤ *ក* ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
ខ គ. និង ស. ២០:៨២.
គ អាលម៉ា ៣៤:៣៩;
៣ នីហ្វៃ ១៨:១៥–១៨.
ឃ ២ នីហ្វៃ ៣១:១៩;
គ. និង ស. ៣:២០.
ង ហេព្រើរ ១២:២.
៥ *ក* ស.ប. សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ.
ខ ៣ នីហ្វៃ ១៨:២២;
៤ នីហ្វៃ ១:១២;
គ. និង ស. ៨៨:៧៦.
គ ស.ប. តម, តំណម.
៧ *ក* គ. និង ស. ២០:៥៤.
ខ គ. និង ស. ៤២:៨០–៨១.
ស.ប. សាក្សី.
គ អាលម៉ា ៦:១.
ស.ប. អែលឌើរ.
ឃ ស.ប. ឆ្លើយសារភាព, ការឆ្លើយសារភាព.
ង និក្ខ. ៣២:៣៣;
គ. និង ស. ២០:៨៣.
ស.ប. ការកាត់ចេញពីសាសនា.

៨ ប៉ុន្តែ [ក]ដរាបណាពួកគេប្រែចិត្ត ហើយស្វែងរក[ខ]ការអត់ទោស
ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត នោះពួកគេតែងតែនឹងបានអត់ទោសឲ្យ ។
៩ ហើយការប្រជុំទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ត្រូវបាន[ក]ដឹកនាំដោយ
សាសនាចក្រ តាមរបៀបការងារនៃ[ខ]ព្រះវិញ្ញាណ និងដោយ
ព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; ត្បិតដូចជាព្រះចេស្ដានៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដឹកនាំពួកគេយ៉ាងណា ទោះបីពួកគេ
ប្រកាស ឬឲ្យដំបូន្មាន ឬអធិស្ឋាន ឬប្ញងសួង ឬច្រៀងក្ដី នោះ
តែងតែនឹងបានសំរេចយ៉ាងនោះហើយ ៕

ជំពូកទី ៧

ការអញ្ជើញសូមឲ្យចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនៃព្រះអម្ចាស់ — ចូរអធិស្ឋានដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត — ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ធ្វើឲ្យមនុស្សដឹងខុស និងត្រូវ — អារក្សសាតាំងបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឲ្យបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ ហើយធ្វើអំពើអាក្រក់ — ពួកព្យាការី សម្ដែងប្រាប់ពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ — ដោយសេចក្ដីជំនឿ ទើបអព្ភូតហេតុទាំងឡាយត្រូវបានសម្ដែងឡើង ហើយពួកទេវតាធ្វើការងារបំរើ — មនុស្សត្រូវសង្ឃឹមដល់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយកាន់ជាប់នូវសេចក្ដីសប្បុរស ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណៃ សរសេរបន្តិចអំពីពាក្យពេចន៍របស់
ឪពុកខ្ញុំ គឺមរមន ដែលលោកបាននិយាយអំពី[ក]សេចក្ដីជំនឿ
សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីសប្បុរស; ត្បិតតាមបែបនេះហើយ
ដែលលោកបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជន នៅពេលលោកបាន
បង្រៀនពួកគេ នៅក្នុង សាលាប្រជុំ ដែលពួកគេបានសង់ឡើង
ជាទីកន្លែងសំរាប់ថ្វាយបង្គំ ។
២ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
ខ្ញុំមរមន សូមនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា; ហើយគឺដោយព្រះ
គុណ នៃព្រះវរបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើងរាល់
គ្នា និងព្រះហឫទ័យដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ គឺមកពីអំណោយទាន
នៃ[ក]ការហៅ របស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំ ទើបខ្ញុំត្រូវបានអនុញ្ញាត ឲ្យនិយាយ
ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលនេះ ។
៣ ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា
ដែលនៅក្នុងសាសនាចក្រនេះ ដែលជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដោយ
សុខសាន្ត ហើយដែលបានទទួលសេចក្ដីសង្ឃឹមដល់គ្រប់គ្រាន់
ដែលធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានចូលទៅក្នុងសេចក្ដីសំរាកនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នានឹង
បាន[ក]សំរាកជាមួយនឹងទ្រង់ នៅឯស្ថានសួគ៌ ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំវិនិច្ឆ័យការណ៍
ទាំងនេះអំពីបងប្អូន ពីព្រោះតែ[ក]ដំណើរដ៏សុខសាន្តរបស់បងប្អូន
ជាមួយនឹងកូនចៅមនុស្ស ។
៥ ត្បិតខ្ញុំនឹកចាំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលថែងថា ដោយកិច្ចការ
របស់គេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង[ក]ស្គាល់ពួកគេហើយ; ត្បិតបើសិន
ជាកិច្ចការរបស់គេល្អ នោះពួកគេក៏ជាមនុស្សល្អដែរ ។
៦ ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា មនុស្សណាដែល
[ក]អាក្រក់ ពុំអាចធ្វើនូវអ្វីដែលល្អបានឡើយ; ត្បិតបើសិនជាគេថ្វាយ
ដង្វាយ ឬ[ខ]អធិស្ឋានដល់ព្រះ លើកលែងគេធ្វើដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត
ការនោះនឹងពុំនាំផលប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះឡើយ ។
៧ ត្បិតមើលចុះ គឺនឹងពុំត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាសេចក្ដីសុចរិត
ដល់អ្នកនោះឡើយ ។
៨ ត្បិតមើលចុះ បើសិនជាមនុស្សណាដែល[ក]អាក្រក់ឲ្យទាន
[ខ]អ្នកនោះឲ្យដោយទើសទាល់; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនោះត្រូវ
បានចាត់ ទុកថា ដូចជាទុកទាននោះវិញ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នក
នោះនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាអាក្រក់នៅចំពោះព្រះ ។
៩ ហើយក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ គេនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថា
ជាអាក្រក់ បើសិនជាគេអធិស្ឋាន ហើយបើមិនអធិស្ឋានដោយ
[ក]ស្មោះអស់ពី ចិត្តទេ; មែនហើយ ការអធិស្ឋាននោះពុំមានផល
ប្រយោជន៍អ្វីដល់ជននោះឡើយ ត្បិតព្រះទ្រង់ពុំទទួលមនុស្ស
បែបនេះទេ ។
១០ ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្សណាដែលអាក្រក់ នោះពុំ
អាចធ្វើអ្វីដែលល្អបានឡើយ; ហើយគេក៏ពុំឲ្យទានល្អដែរ ។

---

៨ *ក* ម៉ូសាយ ២៦:៣០–៣១.
ខ ស.ប. អត់ទោស, អភ័យទោស.
៩ *ក* គ. និង ស. ២០:៤៥; ៤៦:២.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
៧ ១*ក* ១ កូរិន. ១៣:១–១៣;
អេធើរ ១២:៣–២២, ២៧–៣៧;
មរ៉ូណៃ ៨:១៤; ១០:២០–២៣.
២ *ក* ស.ប. ហៅ, បានហៅពីព្រះ,
ការហៅ.
៣ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
៤ *ក* ១ យ៉ូហាន ២:៦;
គ. និង ស. ១៩:២៣.
៥ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១៤:១៥–២០.
៦ *ក* ម៉ាថាយ ៧:១៥–១៨.
ខ អាលម៉ា ៣៤:២៨.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
៨ *ក* សុភា. ១៥:៨.
ខ គ. និង ស. ៦៤:៣៤.
៩ *ក* យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:៦–៧;
៥:១៦; មរ៉ូណៃ ១០:៤.

១១ ត្បិតមើលចុះ រន្ធទឹកល្វីងពុំអាចផ្ដល់ទឹកសាបបានទេ; រីឯរន្ធ
ទឹកសាបក៏ពុំអាចផ្ដល់ទឹកល្វីងបានដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ មនុស្ស
ណាដែលជាបាវបំរើរបស់អារក្ស នោះពុំអាចដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ
បានទេ; ហើយបើសិនជាគេដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ នោះគេពុំអាច ធ្វើ
ជាបាវបំរើរបស់អារក្សបានដែរ ។
១២ ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីទាំងអស់ដែលល្អ កើតមកពីព្រះ;
ហើយអ្វីដែលអាក្រក់ កើតមកពីអារក្ស; ត្បិតអារក្សគឺជាខ្មាំង
សត្រូវ ដល់ព្រះ ហើយប្រឆាំងនឹងទ្រង់ឥតឈប់ឈរ ហើយ
អញ្ជើញ និងញុះញង់ឲ្យធ្វើបាប ហើយឲ្យធ្វើអ្វីដែលអាក្រក់
ឥតឈប់ឈរសោះ ឡើយ ។
១៣ ប៉ុន្តែមើលចុះ អ្វីដែលមកពីព្រះ អញ្ជើញ ហើយ
ញុះញង់ឲ្យធ្វើល្អឥតឈប់ឈរ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្វីក៏ដោយ
ដែល អញ្ជើញ ហើយញុះញង់ឲ្យធ្វើល្អ ហើយឲ្យស្រឡាញ់ព្រះ
ហើយឲ្យបំរើទ្រង់ គឺផុសគំនិតមកពីព្រះ ។
១៤ ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរប្រយ័ត្នចុះ ឱបងប្អូនដ៏ជា
ទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យថាអ្វីដែល
អាក្រក់ នោះមក ពីព្រះឡើយ ឬក៏ថាអ្វីដែលល្អ ហើយមកពីព្រះ
ទុកជាមកពីអារក្សឡើយ ។
១៥ ត្បិតមើលចុះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ត្រូវបានប្រទានដល់
អ្នករាល់គ្នាឲ្យវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីឲ្យអ្នកដឹងខុស និងត្រូវ;
ហើយវិធីវិនិច្ឆ័យ នោះច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាច
ដឹងដោយដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះ ហាក់បីដូចជាពន្លឺថ្ងៃពីយប់ងងឹត ។
១៦ ត្បិតមើលចុះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានប្រទាន
ដល់មនុស្សគ្រប់រូប ដើម្បីឲ្យគេអាចដឹងខុស និងត្រូវ; ហេតុ
ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបង្ហាញដល់អ្នកនូវវិធីវិនិច្ឆ័យ; ត្បិតគ្រប់ទាំងអ្វី
ៗដែលអញ្ជើញឲ្យធ្វើល្អ ហើយដែលបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យជឿដល់
ព្រះគ្រីស្ទ នោះគឺបានចាត់ មកពីព្រះចេស្ដា និងអំណោយទាននៃ
ព្រះគ្រីស្ទ; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នករាល់គ្នាអាចដឹងដោយដំរិះ
ដ៏ឥតខ្ចោះថា មកពីព្រះ ។
១៧ ប៉ុន្តែ អ្វីៗដែលបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមនុស្សធ្វើអាក្រក់ ហើយ
មិនឲ្យជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបដិសេធទ្រង់ ហើយមិនបំរើ
ព្រះទេ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងដោយដំរិះដ៏ឥតខ្ចោះថា មក
ពីអារក្ស; ត្បិតតាមរបៀបនេះហើយដែលអារក្សប្រព្រឹត្ត ត្បិតវា
មិនដែល បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឲ្យធ្វើល្អឡើយ មិនដែលទេ សូម្បី
តែមួយក៏គ្មានសោះ; ហើយពួកទេវតាវាក៏មិនដែលដែរ; ហើយ
ពួកដែល ស្ដាប់បង្គាប់វាក៏មិនដែលដែរ ។
១៨ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ដោយឃើញថា
អ្នករាល់គ្នាស្គាល់នូវពន្លឺដែលអ្នករាល់គ្នាអាចយកទៅវិនិច្ឆ័យ
ឯពន្លឺនោះគឺជាពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះចូរឲ្យឃើញថា អ្នករាល់
គ្នាមិនវិនិច្ឆ័យដោយខុសឆ្គងឡើយ; ត្បិតដោយការវិនិច្ឆ័យ
ដដែលនេះ ហើយដែលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យវិញ ។
១៩ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមអង្វរដល់អ្នក
រាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាត្រូវព្យាយាមស្វែងរក នៅក្នុងពន្លឺនៃ
ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងខុស និងត្រូវ; ហើយបើ
សិនជាអ្នករាល់គ្នាក្ដាប់ជាប់ នូវគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែលល្អ ហើយមិន
កាត់ទោសរបស់ទាំង នោះទេ នោះអ្នកប្រាកដជាកូននៃព្រះគ្រីស្ទ
មែន ។
២០ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ធ្វើម្ដេចឲ្យអ្នករាល់
គ្នាមានលទ្ធភាព ហើយក្ដាប់ជាប់នូវគ្រប់ទាំងអ្វីៗដែលល្អបាន ?
២១ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនិយាយដល់សេចក្ដីជំនឿដែលខ្ញុំបាន
សន្យាថា ខ្ញុំនឹងនិយាយនោះ; ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវ
មធ្យោបាយ ដែលអ្នករាល់គ្នាអាចក្ដាប់ជាប់នូវគ្រប់ទាំងអ្វី
ៗដែលល្អ ។
២២ ត្បិតមើលចុះ ព្រះទ្រង់ជ្រាបគ្រប់រឿងទាំងអស់

---

១១ ក យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ៣:១១–១២
ខ ម៉ាថាយ ៦:២៤;
២ នីហ្វៃ ៣១:១០–១៣;
គ. និង ស. ៥៦:២.
១២ ក យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:១៧; ១
យ៉ូហាន ៤:១–២; អេធើរ ៤:១២.
ខ អាលម៉ា ៥:៣៩–៤២.
គ ហេលេ. ៦:៣០.
ស.ប. អំពើបាប.
១៣ ក ២ នីហ្វៃ ៣៣:៤; អេធើរ ៨:២៦.
ខ ស.ប. ការបំផុសគំនិត, បំផុសគំនិត.
១៤ ក អេសាយ ៥:២០;
២ នីហ្វៃ ១៥:២០.
១៥ ក ស.ប. ការសង្កេតស្គាល់, អំណោយ
ទាបខាង.
១៦ ក ស.ប. បញ្ញាចិត្ត; ពន្លឺ, ពន្លឺនៃ
ព្រះគ្រីស្ទ.
ខ លោកុ. ៣:៥; ២ នីហ្វៃ ២:៥, ១៨,
២៦; ម៉ូសាយ ១៦:៣;
អាលម៉ា ២៩:៥;
ហេលេ. ១៤:៣១.
១៧ ក ស.ប. អំពើបាប.
១៨ ក ម៉ូសាយ ១៦:៩;
គ. និង ស. ៥០:២៤; ៨៨:៧–១៣.
ស.ប. ពន្លឺ, ពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ.
ខ ក.យ.ស., ម៉ាថាយ ៧:១–២;
លូកា ៦:៣៧; យ៉ូហាន ៧:២៤.
១៩ ក គ. និង ស. ៨៤:៤៥–៤៦.
ខ ម៉ូសាយ ១៥:១០–១២; ២៧:២៥.
ស.ប. បុត្រាបុត្រីនៃព្រះ.
២២ ក ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.

ចាប់តាំងពីភាពអស់កល្បជានិច្ច ទៅភាពអស់កល្បជានិច្ច មើលចុះ
ទ្រង់បាន ចាត់ឲ្យ[ខ]ពួកទេវតា មកធ្វើការងារបំរើដល់កូនចៅមនុស្ស
គឺដើម្បីមកសម្តែងឲ្យដឹង អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយនៅ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្វីដែលល្អគ្រប់យ៉ាងនឹងចេញមក ។
២៣ ហើយព្រះទ្រង់ក៏ប្រកាសដល់ពួកព្យាការី ដោយព្រះ
ឱស្ឋទ្រង់ផ្ទាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក ។
២៤ ហើយមើលចុះ មានមធ្យោបាយជាច្រើន ដែលទ្រង់
បានសម្តែងការណ៍ផ្សេងៗដល់កូនចៅមនុស្ស ដែលជា
ការណ៍ល្អ; ហើយ គ្រប់អស់ទាំងការណ៍ណាដែលល្អ
នោះចេញមកពីព្រះគ្រីស្ទ; បើពុំនោះសោតទេ មនុស្ស
លោកត្រូវបាន[ក]ធ្លាក់ ហើយនឹងពុំអាចមាន ការណ៍
ល្អណាកើតឡើងដល់គេបានឡើយ ។
២៥ ហេតុដូច្នោះហើយ ដោយការងារបំរើនៃ[ក]ពួកទេវតា
និងដោយគ្រប់ពាក្យទាំងអស់ ដែលចេញមកពីព្រះឱស្ឋនៃព្រះ
នោះមនុស្ស បានចាប់ផ្តើមអនុវត្តសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ
ម្ល៉ោះហើយ ដោយសេចក្តីជំនឿ នោះពួកគេបានក្តាប់ជាប់នូវគ្រប់
ទាំងអ្វីៗដែលល្អ ម្ល៉ោះហើយ គឺយ៉ាងដូច្នោះហើយ រហូតដល់
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមក ។
២៦ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានយាងមក នោះមនុស្សលោកក៏ត្រូវ
បានសង្គ្រោះ ដោយសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់; ហើយដោយ
សេចក្តីជំនឿ នោះពួកគេក្លាយទៅជាកូនព្រះ ។ ហើយប្រាកដដូចជា
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់នៅ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ ពួក
អយ្យកោយើងថា៖ [ក]អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកសូមពីព្រះវរបិតា ដោយ
នូវនាមយើង ដែលជាការល្អ ដោយនូវសេចក្តីជំនឿ ជឿថាអ្នក
នឹងបានទទួល មើលចុះ នោះនឹងបានប្រទានឲ្យអ្នក ។
២៧ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់
ខ្ញុំអើយ តើឈប់មាន[ក]អព្ភូតហេតុហើយឬនៅ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទ
ទ្រង់បាន យាងឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ ហើយបានគង់នៅខាងស្តាំនៃ
ព្រះ ដើម្បី[ខ]សូមដល់ព្រះវរបិតា នូវសិទ្ធិនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា
របស់ទ្រង់ ចំពោះកូនចៅមនុស្សលោក ?
២៨ ត្បិតទ្រង់បានឆ្លើយតបចុងបំផុតនៃក្រិត្យវិន័យ ហើយទ្រង់បាន
ទទួលយកអស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់; ហើយ
ពួកអ្នកណាដែលមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ នោះ[ក]តោងទៅ
នឹងអ្វីដែលល្អគ្រប់យ៉ាង; ហេតុដូច្នោះហើយ ទ្រង់[ខ]ជួយតវ៉ា
ដើម្បីឧត្តមគតិរបស់កូនចៅមនុស្ស; ហើយទ្រង់គង់នៅ
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច នៅលើស្ថានសួគ៌ ។
២៩ ហើយដោយសារទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជា
ទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ តើឈប់មានអព្ភូតហេតុហើយឬនៅ ?
មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា៖ ទេ; រីឯពួក
ទេវតាក៏ពុំឈប់ធ្វើការងារបំរើដល់កូនចៅមនុស្សដែរ ។
៣០ ត្បិតមើលចុះ ពួកទេវតានៅក្រោមបង្គាប់ទ្រង់
ដើម្បីធ្វើការងារបំរើតាមព្រះបន្ទូលនៃបញ្ជារបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញ
ខ្លួនដល់ ពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿដ៏មុតមាំ និងគំនិតដ៏មុះមុត
នៅក្នុងគ្រប់ទម្រង់នៃទេវភាព ។
៣១ ឯមុខងារនៃការងារបំរើរបស់ពួកទេវតា គឺហៅឲ្យមនុស្ស
ប្រែចិត្ត ហើយដើម្បីបំពេញ ហើយធ្វើកិច្ចការនៃសេចក្តីសញ្ញា
ទាំង ឡាយនៃព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់បានធ្វើដល់កូនចៅមនុស្ស
ដើម្បីរៀបចំផ្លូវនៅក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ដោយប្រកាស
ប្រាប់ពី ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ដល់ប្រដាប់ជំរើសទាំងឡាយនៃ
ព្រះអម្ចាស់ ប្រយោជន៍ឲ្យពួកគេអាចធ្វើទីបន្ទាល់ពីទ្រង់ ។
៣២ ហើយដោយធ្វើយ៉ាងនេះ នោះព្រះអម្ចាស់[ក]ទ្រង់បាន
រៀបចំផ្លូវ សំរាប់ឲ្យមនុស្សដែលនៅសល់ទាំងប៉ុន្មាន មានសេចក្តី
ជំនឿជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
អាចមានទីកន្លែងនៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ស្របតាមព្រះចេស្តានៃ
ព្រះវិញ្ញាណនោះ; ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលព្រះវរបិតា
ទ្រង់បាននាំមកនូវសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បាន
ធ្វើដល់កូនចៅមនុស្ស ។
៣៣ ហើយព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ [ក]បើសិនជាអ្នក
រាល់គ្នាមានសេចក្តីជំនឿជឿដល់យើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមាន
អំណាច ប្រយោជន៍នឹងធ្វើនូវ[ខ]អ្វីៗដែលជាការចំបាច់ដល់យើង ។
៣៤ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរ[ក]ប្រែចិត្តចុះ ឱអស់អ្នក
រាល់គ្នា នៅចុងផែនដីអើយ ចូរមករកយើង ហើយទទួលបុណ្យ

២២ ខ ម៉ូសេ ៥:៥៨.
ស.ប. ពួកទេវតា.
២៤ ក ២ នីហ្វៃ ២:៥.
២៥ ក អាលម៉ា ១២:២៨–៣០.
២៦ ក ៣ នីហ្វៃ ១៨:២០.
ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
២៧ ក ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
ខ អេសាយ ៥៣:១២;
មូសាយ ១៤:១២.
២៨ ក រ៉ូម ១២:៩; គ. និង ស. ៩៨:១១.
ខ ១ យ៉ូហាន ២:១; ២ នីហ្វៃ ២:៩.
ស.ប. ព្រះដ៏គាំទ្រ.
៣២ ក ស.ប. សេចក្តីជំនឿ.
៣៣ ក ម៉ាថាយ ១៧:២០.
ខ គ. និង ស. ៨៨:៦៤–៦៥.
៣៤ ក ៣ នីហ្វៃ ២៧:២០; អេធើរ ៤:១៨.

ជ្រមុជទឹក ដោយនូវនាមយើង ហើយមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់យើងចុះ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នកបានសង្គ្រោះ ។

៣៥ ហើយឥឡូវនេះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ បើករណីដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នានេះជាការពិត ហើយព្រះ ទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះចេស្ដា និងដោយសេចក្ដីរុងរឿងដ៏មហិមា នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ថាការណ៍ទាំងនោះពិត ហើយបើសិនជាការណ៍ទាំងនោះពិតមែន តើឈប់មានថ្ងៃនៃអព្ភូតហេតុហើយឬ ?

៣៦ ហើយតើពួកទេវតាឈប់លេចមកឲ្យកូនចៅមនុស្សឃើញហើយឬ ? ហើយតើទ្រង់បានដកយកព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពីពួកគេហើយឬ ? ហើយតើទ្រង់នឹងធ្វើយ៉ាងនេះឬអីដរាបណាពេលវេលានៅមាន ហើយតើនឹងមានផែនដីឬ ឬតើនឹងមានមនុស្ស ម្នាក់នៅលើផែនដី ដែលនឹងបានសង្គ្រោះឬ ?

៣៧ មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថាៈ ទេ; ត្បិតដោយសារសេចក្ដីជំនឿនេះហើយ ទើបមានអព្ភូតហេតុ; និងដោយសារសេចក្ដីជំនឿនេះហើយ ទើបពួកទេវតាលេចមក ហើយធ្វើការងារបំរើដល់មនុស្ស; ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាឈប់មានការណ៍អស់ទាំងនេះ នោះវេទនាហើយកូនចៅមនុស្ស ត្បិតគឺដោយមកពីការឥតជំនឿ នោះអ្វីៗទាំងអស់ក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ ។

៣៨ ត្បិតគ្មានអ្នកណាអាចបានសង្គ្រោះឡើយ ស្របតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ លើកលែងតែពួកគេមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះ នាមទ្រង់; ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាឈប់មានការណ៍ទាំងនេះ នោះសេចក្ដីជំនឿក៏ឈប់មានដែរ; ហើយស្ថានភាពមនុស្សនោះ គួរឲ្យស្ញែងខ្លាចណាស់ ត្បិតពួកគេហាក់បីដូចជាគ្មានបានសេចក្ដីប្រោសលោះឡើយ ។

៣៩ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំវិនិច្ឆ័យថាអ្នកគ្រាន់បើជាងនេះ ត្បិតខ្ញុំវិនិច្ឆ័យថា អ្នករាល់គ្នាមាន សេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយព្រោះភាពស្លូតបូតរបស់អ្នក; ត្បិតបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាពុំមានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ទ្រង់ទេ នោះអ្នករាល់គនាពុំសមនឹងបានរាប់ក្នុងចំណោមរាស្ត្រនៃសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ឡើយ ។

៤០ ហើយម្យ៉ាងទៀត ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា អំពីសេចក្ដីសង្ឃឹម ។ តើធ្វើដូចម្ដេចឲ្យ អ្នករាល់គ្នាអាចបានសេចក្ដីជំនឿ លើកលែងអ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្ដីសង្ឃឹម ?

៤១ ហើយតើអ្វីទៅដែលអ្នករាល់គ្នាសង្ឃឹមចង់បាន ? មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្ដីសង្ឃឹម ដោយរយៈដង្វាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទនិងអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យបានប្រោសឲ្យមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយនេះក៏មកពីសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកដល់ទ្រង់ ស្របតាមពាក្យសន្យា ។

៤២ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាមនុស្សណាមួយមានសេចក្ដីជំនឿ នោះគេត្រូវតែមានសេចក្ដីសង្ឃឹម; ត្បិតអត់ពីសេចក្ដីជំនឿទៅនោះពុំអាចមានសេចក្ដីសង្ឃឹមឡើយ ។

៤៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា អ្នកនោះពុំអាចមានសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីសង្ឃឹមទេ លើកលែងតែអ្នកនោះស្លូតបូតហើយសុភាពរាបសា ។

៤៤ បើសិនជាយ៉ាងនេះមែន នោះសេចក្ដីជំនឿ និងសេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់គេ គឺជាការឥតប្រយោជន៍ទៅវិញ ត្បិតគ្មានអ្នកណាអាច បានទៅជាទីគាប់ចំពោះព្រះឡើយ លើកលែងតែមនុស្សស្លូតបូត ហើយសុភាពរាបសាប៉ុណ្ណោះ; ហើយបើសិនជាមនុស្សនោះស្លូតបូត ហើយសុភាពរាបសា ហើយទទួលស្គាល់ដោយនូវព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះត្រូវតែមាន សេចក្ដីសប្បុរស; ត្បិតបើសិនជាគេគ្មានសេចក្ដីសប្បុរសទេ អ្នកនោះគ្មានជាអ្វីទាំងអស់; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកនោះត្រូវតែមានសេចក្ដី សប្បុរស ។

៤៥ ហើយសេចក្ដីសប្បុរស តែងតែអត់ធ្មត់ ហើយចិត្តល្អ ហើយពុំចេះឈ្នានីស ហើយពុំចេះអួតខ្លួន ពុំរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ពុំរហ័សខឹង ពុំគិតដល់សេចក្ដីអាក្រក់ ហើយពុំដែលអរ

៣៥ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:១១.
ខ គ. និង ស. ៣៥:៨.
៣៦ *ក* មរ៉ូណៃ ១០:៤–៥, ៧, ១៩.
៣៧ *ក* ម៉ាថាយ ១៣:៥៨; មរមន ៩:២០; អេធើរ ១២:១២–១៨.
ខ មរ៉ូណៃ ១០:១៩–២៤.
៣៩ *ក* ស.ប. សក្តិសម, ភាពសក្តិសម.
៤០ *ក* អេធើរ ១២:៤.
ស.ប. សេចក្ដីសង្ឃឹម.
៤១ *ក* គ. និង ស. ១៣៨:១៤.
ខ ទីតុស ១:២; យ៉ាកុប ៤:៤; អាលម៉ា ២៥:១៦; មរ៉ូណៃ ៩:២៥.
គ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
៤២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ខ មរ៉ូណៃ ១០:២០.
៤៣ *ក* ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
៤៤ *ក* អាលម៉ា ៧:២៤; អេធើរ ១២:២៨–៣៤.
ខ លូកា ១២:៨–៩.
ស.ប. ឆ្លើយសារភាព, ការឆ្លើយសារភាព; ទីបន្ទាល់.
៤៥ *ក* ១ កូរិន. ១៣:១–១៣.
ខ ស.ប. ច្រណែន.

រីករាយចំពោះសេចក្ដីទុច្ចរិតឡើយ ប៉ុន្តែអររីករាយតែនឹងសេចក្ដី
ពិតវិញ គឺទ្រាំទ្រការណ៍ទាំងអស់ ជឿដល់ការណ៍ទាំងអស់
សង្ឃឹមដល់ការណ៍ទាំងអស់ ហើយស៊ូទ្រាំទ្រការណ៍ទាំងអស់ ។
៤៦ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ
បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានសេចក្ដីសប្បុរសទេ នោះអ្នករាល់គ្នា
គ្មានជាអ្វីទាំងអស់ ត្បិតសេចក្ដីសប្បុរសពុំបាត់បង់ទៅឡើយ ។
ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរតោងជាប់សេចក្ដីសប្បុរស ដែលជាសេច
ក្ដីដ៏ មហិមាបំផុត ត្បិតគ្រប់អ្វីផ្សេងៗទៀតនឹងត្រូវខូចបង់ —
៤៧ ប៉ុន្តែ សេចក្ដីសប្បុរស គឺជាសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏សុទ្ធសាធ
នៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយស្ថិតស្ថេរនៅជានិច្ច; ហើយអស់អ្នកណាដែល
មាន សេចក្ដីសប្បុរស នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ នឹងបានស្រួល
ដល់អ្នកនោះហើយ ។
៤៨ ហេតុដូច្នោះហើយ ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់
ខ្ញុំអើយ ចូរអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយអស់ពីកម្លាំងចិត្ត
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់ គ្នាបានពោរពេញ ដោយសេច
ក្ដីស្រឡាញ់នេះ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អស់អ្នកណាដែល
ជាអ្នកដើរតាមដ៏ពិត នៃព្រះរាជបុត្រារបស់ ទ្រង់
គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចក្លាយទៅជា
កូនព្រះ; ដើម្បីកាលណាទ្រង់នឹងលេចមក នោះយើងរាល់
គ្នានឹងបានដូច ជាទ្រង់ ត្បិតយើងនឹងឃើញទ្រង់ ជា
ទ្រង់ពិតប្រាកដ; ដើម្បីឲ្យយើងអាចមានសេចក្ដីសង្ឃឹមនេះ;
ដើម្បីឲ្យយើងអាចបានបរិសុទ្ធដូចជា ទ្រង់បរិសុទ្ធ ។ អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ៨

បុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យកូនក្មេងតូចៗ គឺជាអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមដ៏អាក្រក់ — កូនក្មេងតូចៗរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារដង្វាយធួន — សេចក្ដីជំនឿ ការប្រែចិត្ត ភាពស្លូតបូត និងចិត្តសុភាពរាបសា ការទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការកាន់ខ្ជាប់ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះនាំទៅរកសេចក្ដីសង្គ្រោះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

សំបុត្ររបស់ឪពុកខ្ញុំ គឺមរមន សរសេរមកខ្ញុំមរ៉ូណៃ; ហើយបាន
សរសេរមកខ្ញុំភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានហៅឲ្យធ្វើការងារបំរើ ។
ហើយលោកបានសរសេរមកខ្ញុំយ៉ាងនេះថា៖
២ ឱមរ៉ូណៃ កូនប្រុសសំឡាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកអរ
រីករាយជាអតិបរមា ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់កូន
ទ្រង់បានគិត ដល់កូន ហើយបានហៅឲ្យកូនធ្វើការងារបំរើរបស់
ទ្រង់ ហើយធ្វើកិច្ចការដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ។
៣ ឪពុកនឹកគិតដល់កូន នៅក្នុងពាក្យអធិស្ឋានរបស់ឪពុកជានិច្ច
ឪពុកតែងតែអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយឥតឈប់ឈរ
ដោយនូវ ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រាដ៏បរិសុទ្ធ គឺព្រះយេស៊ូវ
សូមឲ្យទ្រង់រក្សាកូន តាមរយៈសេចក្ដីល្អ និងព្រះគុណដ៏និរន្ដរ៍
របស់ទ្រង់ ឲ្យកាន់ខ្ជាប់ក្នុង សេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់
ដល់ទីបំផុត ។
៤ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុក
ប្រាប់កូន អំពីការដែលផ្ដល់ទុក្ខដល់ឪពុកជាខ្លាំង; ត្បិតឪពុក
កើតទុក្ខ ដែលមាន ការឈ្លោះប្រកែកគ្នាបានកើតឡើង នៅ
ក្នុងចំណោមពួកកូន ។
៥ ត្បិត បើសិនជាឪពុកបានដឹងដោយពិតមែន នោះមានការ
ឈ្លោះប្រកែកគ្នា ក្នុងចំណោមពួកកូន ដែលទាក់ទងនឹងបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ដល់កូនក្មេងតូចៗ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកមានប្រាថ្នា
ចង់ឲ្យកូនព្យាយាមធ្វើការ ដើម្បីឲ្យកំហុសដ៏ធំនេះ ត្រូវបាន
ដកចេញពី ក្នុងចំណោមពួកកូនទៅ; ត្បិតដោយគោលបំណង
នេះហើយដែលឪពុកបានសរសេរសំបុត្រនេះ ។
៧ ត្បិតបន្ទាប់ពីឪពុកបានដឹងរឿងទាំងនេះពីកូនភ្លាម នោះឪពុក
បានទូលសួរដល់ព្រះអម្ចាស់ពីរឿងនេះ ។ ហើយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
អម្ចាស់ ក៏បានបន្លឺមកឪពុក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ថា៖
៨ ចូរស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះ
របស់អ្នក ជាព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងជាព្រះរបស់អ្នកចុះ;
មើលចុះ យើងបានមកឯពិភពលោក ពុំមែនដើម្បីហៅពួក

៤៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៦:៣០.
ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
ខ យ៉ូស្វេ ២២:៥.
ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
៤៨ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ខ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ —
ជំរាប់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ; ការ
គោរព, ដែលគោរព, គោរព.
គ ១ យ៉ូហាន ៣:១–៣;
៣ នីហ្វៃ ២៧:២៧.
ឃ ៣ នីហ្វៃ ១៩:២៨–២៩.
ស.ប. សុទ្ធ, សុទ្ធសាធ.
៨ ១*ក* ព. នៃ ម. ១:១.
៣ *ក* ម៉ូសាយ ៤:១១.
ខ ស.ប. ព្រះគុណ.
៤ *ក* ៣ នីហ្វៃ ១១:២២, ២៨; ១៨:៣៤.
៧ *ក* ស.ប. ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ.

ស្អុចរិតឲ្យប្រែចិត្តទេ តែហៅពួកមនុស្សបាប ឲ្យប្រែចិត្តវិញ; [ក]មនុស្សជាពុំត្រូវការ គ្រូពេទ្យទេ តែមនុស្សឈឺទេតើ ដែលត្រូវការវិញ; ហេតុដូច្នោះហើយ [ខ]កូនក្មេងតូចៗជា [គ]មនុស្សជា ត្បិតពួកវាពុំអាចនឹងប្រព្រឹត្ត [ឃ]អំពើបាបបានឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ ពាក្យបណ្ដាសា[ង]ដល់លោកអ័ដាម ត្រូវបានយកចេញពីពួកកូនក្មេងទាំងនេះ ដោយសារយើង ដើម្បីកុំឲ្យពាក្យបណ្ដាសានេះ មានអំណាចទៅលើពួកវា បានឡើយ; ហើយ[ច]ច្បាប់កាត់ស្បែក ក៏ត្រូវបានសំរេចដោយសារយើងដែរ។

៩ ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បានសម្ដែងព្រះបន្ទូលនៃព្រះប្រាប់ដល់ឪពុក; ហេតុដូច្នោះហើយ ឱកូនប្រុសសំឡាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកដឹងថា ជាការចំអកឡកឡឺយដ៏ធ្ងន់នៅចំពោះព្រះ ដែលពួកកូនត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ កូនក្មេងតូចៗ ។

១០ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា នេះជាការណ៍ដែលពួកកូនត្រូវបង្រៀន — គឺការប្រែចិត្ត និងបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់អស់អ្នកណា ដែល[ក]ដឹងខុស និងត្រូវ ហើយមានសមត្ថភាពនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាប; មែនហើយ ចូរបង្រៀនពួកមាតាបិតា ឲ្យប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក ហើយបន្ទាបខ្លួនដូចជា[ខ]កូនក្មេងតូចៗចុះ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងបានសង្គ្រោះ ជាមួយនឹងកូនក្មេងតូចៗរបស់គេដែរ ។

១១ ហើយ[ក]កូនក្មេងតូចៗរបស់គេ ពុំចាំបាច់មានការប្រែចិត្ត ឬបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ; មើលចុះ បុណ្យជ្រមុជទឹកគឺចំពោះការប្រែចិត្ត ដើម្បីបំពេញព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលនាំមកនូវ[ខ]ការផ្ដាច់បាប ។

១២ ប៉ុន្តែ[ក]កូនក្មេងតូចៗរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គឺចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមកម្ល៉េះ; បើពុំមែនដូច្នោះទេ នោះព្រះគឺជាព្រះដ៏លំអៀង និងជាព្រះដ៏ប្រែប្រួល ហើយ[ខ]ចេះរើសមុខមនុស្ស; ត្បិតមានកូនក្មេងជាច្រើនបានស្លាប់ទៅ ដោយពុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក!

១៣ ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាកូនក្មេងតូចៗពុំអាចបានសង្គ្រោះ ដោយគ្មានបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ នោះពួកកូនក្មេងទាំងនេះច្បាស់ជានឹងធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថាននរក ដ៏មិនចេះចប់មិនចេះហើយជាមិនខានឡើយ ។

១៤ មើលចុះ ឪពុកប្រាប់កូនថា អ្នកណាដែលគិតស្មានថាកូនក្មេងតូចៗត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក អ្នកនោះនៅក្នុងប្រមាត់ល្វីង ជូរចត់ ហើយនៅក្នុងចំណងនៃអំពើទុច្ចរិតទៅវិញ; ត្បិតអ្នកនោះគ្មាន[ក]សេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម ឬសេចក្ដីសប្បុរសឡើយ; ហេតុដូច្នោះហើយ បើសិនជាគេបានវិនាសបាត់ទៅ នៅពេលមានគំនិតបែបនេះអ្នកនោះត្រូវចុះទៅស្ថាននរក ។

១៥ ត្បិតជាអំពើទុច្ចរិតដ៏គួរស្អែងខ្លាចណាស់ ដែលគិតស្មានថាព្រះទ្រង់សង្គ្រោះក្មេងម្នាក់ ដោយព្រោះតែបុណ្យជ្រមុជទឹក ឯក្មេងឯទៀតត្រូវវិនាស ដោយព្រោះតែគ្មានបុណ្យជ្រមុជទឹក ។

១៦ វេទនាដល់ពួកអ្នកណា ដែលបង្ខូចផ្លូវទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ តាមរបៀបនេះ ត្បិតពួកគេនឹងត្រូវវិនាសទៅ លើកលែងតែពួក គេប្រែចិត្ត ។ មើលចុះ ឪពុកនិយាយយ៉ាងក្លាហាន ដោយបាន[ក]សិទ្ធិអំណាចពីព្រះ; ហើយឪពុកពុំខ្លាចអ្វី ដែលមនុស្សអាចប្រព្រឹត្តឡើយ; ត្បិត[ខ]សេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ឥតខ្ចោះ [គ]បំណេញការភ័យខ្លាចចេញអស់ទៅ ។

១៧ ហើយឪពុកបានពោរពេញទៅដោយ[ក]សេចក្ដីសប្បុរស ដែលជាសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច; ហេតុដូច្នោះហើយ កូនក្មេងទាំងអស់សុទ្ធសឹងដូចៗគ្នា នៅចំពោះឪពុក; ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកស្រឡាញ់[ខ]កូនក្មេងតូចៗ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ ដ៏ឥតខ្ចោះ; ហើយពួកកូនក្មេងគឺដូចគ្នាទាំងអស់ ហើយជាពួកអ្នកទទួលទាននៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ ។

---

៨ *ក* ម៉ាកុស ២:១៧.
ខ ម៉ាកុស ១០:១៣–១៦.
គ ម៉ូសាយ ៣:១៦; គ. និង ស. ៧៤:៧.
ឃ ស.ប. អំពើបាប.
ង ២ នីហ្វៃ ២:២៥–២៧. ស.ប. ការធ្លាក់នៃលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា.
ច លោកុ. ១៧:១០–១១. ស.ប. ការកាត់ស្បែក.
១០ *ក* ស.ប. ទទួលខុសត្រូវ, ចេះទទួលខុសត្រូវ, ការទទួលខុសត្រូវ.
ខ ស.ប. កូនក្មេង, ពួកកូនក្មេង; បន្ទាបខ្លួន, ចិត្តសុភាពរាបសា.
១១ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — ការតម្រូវការទាំងឡាយសំរាប់បុណ្យជ្រមុជទឹក; កូនក្មេង, ពួកកូនក្មេង.
ខ ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
១២ *ក* គ. និង ស. ២៩:៤៦–៤៧; ៩៣:៣៨.
ខ អេភេ. ៦:៩; ២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣; គ. និង ស. ៣៨:១៦.
១៤ *ក* ១ កូរិន. ១៣:១–១៣; អេធើរ ១២:៦; មរ៉ូណៃ ៧:២៥–២៨; ១០:២០–២៣.
១៦ *ក* ស.ប. សិទ្ធិអំណាច.
ខ ស.ប. សេចក្ដីស្រឡាញ់.
គ ១ យ៉ូហាន ៤:១៨.
១៧ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
ខ ម៉ូសាយ ៣:១៦–១៩.

១៨ ត្បិតឪពុកដឹងថា ព្រះទ្រង់ពុំមែនជាព្រះដ៏លំអៀង ក៏ពុំមែនជាព្រះដ៏ប្រែប្រួលដែរ; តែទ្រង់ពិតជាឥតប្រែប្រួល តាំងពីភាពអស់កល្ប ជានិច្ច ទៅភាពអស់កល្បជានិច្ច ។

១៩ កូនក្មេងតូចៗពុំអាចប្រែចិត្តទេ; ហេតុដូច្នោះហើយ គឺជាអំពើទុច្ចរិតដ៏គួរស្ញែងខ្លាចណាស់ ដែលបដិសេធសេចក្ដីមេត្តាករុណា ដ៏សុទ្ធសាធនៃព្រះ ចំពោះពួកកូនក្មេងទាំងនេះ ត្បិតពួកវាទាំងអស់គ្នារស់នៅក្នុងទ្រង់ ពីព្រោះតែសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ។

២០ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា កូនក្មេងតូចៗត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះបដិសេធសេចក្ដីមេត្តាករុណានៃព្រះគ្រីស្ទហើយ ហើយចាត់ដង្វាយធួនរបស់ទ្រង់ និងព្រះចេស្ដានៃសេចក្ដីប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ថា ជាឥតប្រយោជន៍ ។

២១ វេទនាដល់មនុស្សបែបនេះ ត្បិតពួកគេត្រូវជាប់គ្រោះដល់ស្លាប់, ចុះស្ថាននរក, និងការទុក្ខវេទនាដ៏មិនចេះ ចប់មិនចេះហើយ ។ ឪពុកនិយាយយ៉ាងក្លាហាន; ព្រះទ្រង់បានបញ្ជាដល់ឪពុក ។ ចូរកូនស្ដាប់តាមពាក្យទាំងនេះ ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចុះ បើពុំនោះសោត ទេ ពាក្យទាំងនេះនឹងឈរទាស់នឹងកូន នៅឯវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ ។

២២ ត្បិតមើលចុះ អស់ទាំងកូនក្មេងតូចៗរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងអស់អ្នកណាដែលនៅដោយគ្មានច្បាប់ដែរ ។ ត្បិតព្រះចេស្ដានៃសេចក្ដីប្រោសលោះ មានមកដល់អស់អ្នកណាដែលគ្មានច្បាប់; ហេតុដូច្នោះហើយ អ្នកណាដែលពុំបានជាប់ទោស ឬក៏ពុំនៅ ក្រោមការកាត់ទោស នោះពុំអាចមានការប្រែចិត្តឡើយ; ហើយចំពោះមនុស្សបែបនោះ នោះបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងពុំនាំមកនូវផល ប្រយោជន៍អ្វីឡើយ ។

២៣ ប៉ុន្តែការបដិសេធសេចក្ដីមេត្តាករុណានៃព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការដាក់ទីទុកចិត្តទៅលើកិច្ចការដែលស្លាប់ គឺជាការចំអកឡកឡឺយដល់ព្រះ ។

២៤ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ការណ៍នេះពុំត្រូវមានឡើយ; ត្បិតការប្រែចិត្តគឺ សំរាប់ពួកអ្នកដែលនៅក្រោមការកាត់ទោស ហើយនៅក្រោមបណ្ដាសា នៃច្បាប់មួយដែលបានរំលង ។

២៥ ឯផលដំបូងនៃការប្រែចិត្ត គឺបុណ្យជ្រមុជទឹក; ហើយបុណ្យជ្រមុជទឹកកើតឡើង ដោយសារសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ការបំពេញនូវ បញ្ញត្តិទាំងឡាយ; រីឯការបំពេញនូវបញ្ញត្តិទាំងឡាយ នោះនាំមកនូវការផ្ដាច់បាប;

២៦ ឯការផ្ដាច់បាប នាំមកនូវការស្លូតបូត និងចិត្តសុភាពរាបសា; ហើយដោយសារការស្លូតបូត និងចិត្តសុភាពរាបសា ទើបមាន វត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះដ៏ជាជំនួយ ដែលពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ឥតខ្ចោះ រីឯសេចក្ដីស្រឡាញ់នេះស៊ូទ្រាំដោយសារសេចក្ដីព្យាយាមក្នុងការអធិស្ឋាន រហូតដល់ទីបំផុតមកដល់នៅពេលដែលពួកបរិសុទ្ធ ទាំងអស់នឹងរស់នៅជាមួយនឹងព្រះ ។

២៧ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកនឹងសរសេរមកកូនទៀត បើសិនជាឪពុកពុំទាន់ចេញទ័ពទៅតទល់នឹងពួកសាសន៍ លេមិន ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះទេ ។ មើលចុះ ការឆ្មើងឆ្មៃនៃប្រជាជាតិនេះ ឬក៏នៃប្រជាជននៃសាសន៍នីហ្វៃ បានបញ្ជាក់ឲ្យឃើញនូវ សេចក្ដីបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ពួកគេ លើកលែងតែពួកគេប្រែចិត្តប៉ុណ្ណោះ ។

២៨ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរកូនអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ

១៨ *ក* អាលម៉ា ៧:២០; មរមន ៩:៩.
ស.ប. ព្រះ, ក្រុមព្រះ.
ខ មរ៉ូណៃ ៧:២២.
១៩ *ក* លូកា ១៨:១៥–១៧.
ខ ស.ប. សេចក្ដីមេត្តាករុណា, មេត្តាករុណា.
២០ *ក* ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន; ផែនការនៃសេចក្ដីប្រោសលោះ.
២១ *ក* ស.ប. ស្ថាននរក.
ខ យ៉ាកុប ៦:១០; ម៉ូសាយ ២៨:៣; គ. និង ស. ១៩:១០–១២.
គ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម.
២២ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសង្គ្រោះ — សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់កូនក្មេង.
ខ កិច្ចការ ១៧:៣០; គ. និង ស. ៧៦:៧១–៧២.
គ ស.ប. ប្រោសលោះ, បាន ប្រោសលោះ, សេចក្ដីប្រោសលោះ.
២៣ *ក* គ. និង ស. ២២:២.
២៤ *ក* ស.ប. ប្រែចិត្ត, ការប្រែចិត្ត.
២៥ *ក* ស.ប. បុណ្យជ្រមុជទឹក, ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក — ការតម្រូវការទាំងឡាយសំរាប់បុណ្យជ្រមុជទឹក.
ខ ម៉ូសេ ៦:៥៨–៦០.
គ គ. និង ស. ៧៦:៥២.
ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
២៦ *ក* ស.ប. ស្លូតបូត, ភាពស្លូតបូត.
ខ ស.ប. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ.
គ ស.ប. ព្រះដ៏ជាជំនួយ.
ឃ ស.ប. សេចក្ដីសង្ឃឹម.
ង ១ ពេត្រុស ១:២២; ១ នីហ្វៃ ១១:២២–២៥.
ច ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសឲ្យរួច.
ឆ ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ជ ស.ប. ជនបរិសុទ្ធ.
២៧ *ក* គ. និង ស. ៣៨:៣៩.
ស.ប. សេចក្ដីឆ្មើងឆ្មៃ.

ដើម្បីឲ្យពួកគេប្រែចិត្ត ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ឪពុកខ្លាចក្រែង
ព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់ ឈប់តស៊ូនៅជាមួយនឹងពួកគេ; ហើយនៅក្នុង
ភាគនៃដែនដីនេះ ពួកគេក៏បានរកមធ្យោបាយនឹងកំចាត់ចោល នូវ
អានុភាព និងសិទ្ធិ អំណាចទាំងអស់ ដែលបានមកពីព្រះ; ហើយ
ពួកគេកំពុងតែបដិសេធព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
២៩ ហើយបន្ទាប់ពីបានបដិសេធនូវដំរិះដ៏មហិមានេះ
ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ពួកគេនឹងត្រូវវិនាសបង់ នៅក្នុងពេល
ឆាប់ៗនេះ ដល់ការបំពេញនូវសេចក្ដីព្យាករណ៍ទាំងឡាយ ដែល
ពួកព្យាការីបាននិយាយមក ព្រមទាំងព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ របស់យើងរាល់គ្នាដែរ ។
៣០ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកលាសិនហើយ លុះដល់
ឪពុកសរសេរមកកូន ឬក៏មកជួបកូនទៀត ។ អាម៉ែន ៕

សំបុត្រទីពីរនៃមរមន មកដល់មរ៉ូណៃ ជាកូនប្រុស
របស់លោក ។

មាននៅក្នុងជំពូកទី ៩

ជំពូកទី ៩

ទាំងសាសន៍នីហ្វៃ និងសាសន៍លេមិន កំពុងតែពុករលួយ ហើយ ចុះអន់ថយ — ពួកគេធ្វើទោស ហើយធ្វើឃាតគ្នាទៅវិញទៅមក — មរមនអធិស្ឋាន សូមឲ្យព្រះគុណ និងសេចក្ដីល្អ ស្ថិតស្ថេរនៅនឹងមរ៉ូណៃ រហូតតទៅ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤០១–៤២១ គ.ស. ។

ឱកូនប្រុសសំឡាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកសរសេរសំបុត្រមក
កូនទៀត ដើម្បីឲ្យកូនដឹងថា ឪពុកនៅរស់នៅឡើយ; ប៉ុន្តែឪពុក
នឹង សរសេរអំពីការណ៍ខ្លះ ដែលប្រកបទៅដោយក្ដីទុក្ខព្រួយ ។
២ ត្បិតមើលចុះ ឪពុកទើបតែមានការប្រយុទ្ធយ៉ាងខ្លាំងមួយ
ជាមួយនឹងពួកសាសន៍លេមិន តែនៅក្នុងការប្រយុទ្ធនោះ ពួកយើង
គ្មានជ័យជំនះទេ; ហើយអើគេអានទុស ត្រូវដួលស្លាប់ដោយ
ផ្លែដាវ ព្រមទាំងលូរ៉ាំ និងអែមរ៉ុនផង; មែនហើយ ហើយពួក
យើងត្រូវ បាត់បង់មនុស្សដ៏ចំណានរបស់យើងមួយចំនួនធំ ។
៣ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ
ឪពុកខ្លាចក្រែងពួកសាសន៍លេមិននឹងបំផ្លាញប្រជាជននេះចោលទៅ;
ត្បិត ពួកគេពុំប្រែចិត្តសោះ ឯអារក្សសាតាំងវាចេះតែចាក់រុក
ពួកគេដ៏ឥតឈប់ឈរ ឲ្យមានកំហឹងខឹងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ។
៤ មើលចុះ ឪពុកមានការនឿយហត់ជាមួយនឹងពួកគេរហូត;
ហើយកាលឪពុកពោលនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយតឹងរឹង
នោះពួកគេ ក៏ញ័ររន្ធត់ ហើយមានកំហឹងខឹងនឹងឪពុក; ហើយ
កាលឪពុកពុំប្រើពាក្យតឹងរឹង នោះពួកគេបានធ្វើចិត្ត
រឹងរូសទៅវិញ; ហេតុដូច្នោះហើយ ឪពុកខ្លាចក្រែងព្រះវិញ្ញាណ
នៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ឈប់តស៊ូនៅជាមួយនឹងពួកគេហើយ ។
៥ ត្បិតពួកគេមានកំហឹងជាអតិបរមា រហូតដល់ឪពុកយល់ថា
ពួកគេពុំខ្លាចស្លាប់ឡើយ; ហើយពួកគេអត់មានចិត្តស្រឡាញ់
គ្នាទៅ វិញទៅមក; ហើយពួកគេមានការស្រេកឈាម និង
សងសឹកគ្នាឥតឈប់ឈរសោះ ។
៦ ហើយឥឡូវនេះ ឱកូនប្រុសសំឡាញ់របស់ឪពុកអើយ ទោះបី
ពួកគេមានចិត្តរឹងរូសយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ចូរយើងព្យាយាម
ធ្វើការ ចុះ; ត្បិតបើសិនជាយើងឈប់ខិតខំ នោះយើងនឹងត្រូវ
បាននៅក្រោមការកាត់ទោស; ត្បិតយើងមានការណ៍មួយ
សំរាប់ធ្វើ នៅពេល យើងនៅក្នុងរោងឧបោសថដីឥដ្ឋនេះ ដើម្បីឲ្យ
យើងអាចឈ្នះលើខ្មាំងសត្រូវ នៃអស់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត
ឯព្រលឹងរបស់យើងនឹងសំរាក នៅក្នុងនគរព្រះ ។
៧ ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកសរសេរអំពីការវេទនាទាំងឡាយ
នៃប្រជាជននេះខ្លះ ។ ត្បិតស្របតាមដំណឹងដែលឪពុកបានទទួល
ពីអ័ម៉ូរ៉ុន មើលចុះ ពួកសាសន៍លេមិនមានឈ្លើយសឹកជាច្រើន
ដែលពួកគេចាប់មកពីប៉មស៊េរីសា; ហើយមានទាំងប្រុស ទាំងស្រី
និងកូនក្មេងៗផង ។
៨ រីឯពួកប្ដី និងពួកឪពុកនៃពួកស្រ្ដី និងពួកកូនក្មេងទាំងនោះ
ត្រូវពួកគេសម្លាប់ចោល; ហើយពួកគេយកសាច់របស់ប្ដីៗ មកឲ្យ
ពួក ស្រ្ដីទាំងនោះធ្វើជាអាហារ ឯសាច់របស់ឪពុក មកឲ្យ
កូនក្មេងទាំងនោះ ធ្វើជាអាហារដែរ; ហើយគេពុំឲ្យទឹកទេ គឺឲ្យ
តែបន្តិចបន្តួច ប៉ុណ្ណោះ ។
៩ ហើយទោះបីពួកសាសន៍លេមិន បានធ្វើអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម
យ៉ាងធ្ងន់ដូច្នេះក៏ដោយ គង់តែពុំទាន់ហួសអំពើ ដែល

---

២៨ *ក* មរមន ៥:១៦.
ខ អាលម៉ា ៣៩:៦. ស.ប. អំពើបាបដ៏អត់ឱនមិនបាន.
៩ ៤ *ក* ២ នីហ្វៃ ១:២៦–២៧; គ. និង ស. ១២១:៤១–៤៣.
ខ គ. និង ស. ១:៣៣.
៥ *ក* មរមន ៤:១១–១២.
៦ *ក* ស.ប. ព្រះដ៏ប្រោសឲ្យរួច.
ខ យ៉ាកុប ១:១៩; អេណុស ១:២០. ស.ប. កាតព្វកិច្ច.

ប្រជាជនយើង បានធ្វើនៅម៉ូរីអានទុមដែរ ។ ត្បិតមើលចុះ មានកូនស្រីជាច្រើនរបស់ពួកសាសន៍លេមិន ត្រូវបានចាប់យកទៅជាឈ្លើយ; ហើយបន្ទាប់ ពីបានយកពីពួកស្រ្តីទាំងនេះ នូវអ្វីដែលមានតម្លៃ និងវិសេសបំផុតលើអ្វីៗទាំងអស់ [ក]គឺព្រហ្មចារីភាព និង[ខ]បរិសុទ្ធភាព —

១០ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះពួកគេបានធ្វើឃាតពួកស្រ្តីទាំងនោះ យ៉ាងឃោរឃៅបំផុត គឺធ្វើទុក្ខដល់ រូបកាយរហូតដល់ស្លាប់; ហើយបន្ទាប់ពីបានធ្វើយ៉ាងនេះហើយ នោះពួកគេបានហែកស៊ីសាច់កូនស្រីទាំងនោះ ហាក់បីដូចសត្វសាហាវ ពីព្រោះមកពីភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ; ហើយពួកគេធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីជាសញ្ញាដល់សេចក្ដីក្លាហានមួយ ។

១១ ឱកូនប្រុសសំឡាញ់របស់ឪពុកអើយ ម្ដេចក៏ប្រជាជនបែបនេះ ដែលគ្មានអារ្យធម៌បន្តិច —

១២ (ហើយគ្រាន់តែប៉ុន្មានឆ្នាំមុននេះ ពួកគេជាប្រជាជនមួយដែលមានអារ្យធម៌ ហើយគួរឲ្យស្រឡាញ់)

១៣ ប៉ុន្តែ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ម្ដេចក៏ប្រជាជនបែបនេះបែរជាចូលចិត្តធ្វើអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមជាខ្លាំង ?

១៤ ធ្វើម្ដេចឲ្យពួកយើងអាចសង្ឃឹមថា ព្រះទ្រង់[ក]នឹងឃាត់ទប់ព្រះហស្តទ្រង់ ចំពោះសេចក្ដីជំនុំជំរះ ទាស់នឹងពួកយើងបាន ?

១៥ មើលចុះ ចិត្តឪពុកស្រែកឡើងថា៖ វេទនាដល់ប្រជាជននេះ ។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមព្រះអង្គបញ្ចេញសេចក្ដីជំនុំជំរះចុះ សូមព្រះអង្គបិទបាំងនូវអំពើបាប អំពើទុច្ចរិត និងអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ចេញពីព្រះភក្ត្រព្រះអង្គផង!

១៦ ហើយម្យ៉ាងទៀត កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ មាន[ក]ស្ត្រីមេម៉ាយ និងកូនស្រីរបស់គេជាច្រើន ដែលនៅឯសេរីសា; ឯចំណែក ស្បៀងអាហារ ដែលពួកលេមិនពុំបាននាំយកទៅ មើលចុះ ពួកកងទ័ពសឺនីហៃបាននាំទៅ ហើយទុកឲ្យពួកគេដើរគ្រប់ទិសទី ស្វែងរក អាហារ; ហើយមានស្ត្រីចាស់ៗជាច្រើន បានដួលសន្លប់នៅតាមផ្លូវ ហើយស្លាប់បង់ ។

១៧ ឯកងទ័ពដែលនៅជាមួយនឹងឪពុក មានភាពទន់ខ្សោយ; ហើយពលទ័ពសាសន៍លេមិន ស្ថិតនៅចន្លោះ រវាងសេរីសា និងឪពុក; ហើយអស់អ្នកណាដែលរត់ចូលទៅខាងកងទ័ពរបស់[ក]អេរ៉ូន ក៏ត្រូវដួលរងគ្រោះ នៃអំពើឃោរឃៅរបស់ពួកគេ ។

១៨ ឱប្រជាជនរបស់ឪពុកអើយ អន់ថយអ្វីម្ល៉េះ! ពួកគេគ្មានរបៀបរៀបរយ ហើយគ្មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាឡើយ ។ មើលចុះ ឪពុកគឺជាមនុស្សម្នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយឪពុកមានគ្រាន់តែកម្លាំងនៃមនុស្សម្នាក់ ហើយឪពុកពុំអាចបង្ខំឲ្យពួកគេ ស្ដាប់តាមបញ្ជារបស់ឪពុកតទៅទៀតឡើយ ។

១៩ ហើយពួកគេកាន់តែអាក្រក់ខ្លាំងឡើងនៅក្នុងអំពើខូចអាក្រក់របស់គេ; ហើយពួកគេឃោរឃៅដូចគ្នាពុំអត់ឱនឲ្យនរណា មួយសោះ ទោះចាស់ឬក្មេង; ហើយពួកគេចូលចិត្តធ្វើអ្វីៗសព្វយ៉ាង លើកលែងតែអំពើល្អប៉ុណ្ណោះ; ហើយឯការរងទុក្ខវេទនា នៃពួកស្ត្រី និងពួកកូនក្មេងរបស់យើង នៅលើដែនដីនេះ នោះធ្ងន់ធ្ងរលើសអ្វីៗទាំងអស់; មែនហើយ គ្មានភាសាឯណាអាចថ្លែងបាន ឬក៏អាចសរសេរបានឡើយ ។

២០ ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកឈប់សរសេរវែងឆ្ងាយអំពីទិដ្ឋភាព ដ៏គួរឲ្យខ្ពើមឆ្អើមនេះហើយ ។ មើលចុះ កូនដឹងអំពីភាពទុច្ចរិតនៃប្រជាជននេះហើយ; កូនដឹងថា ពួកគេគ្មានក្រិត្យវិន័យអ្វី ហើយមានចិត្តរក់រឹង; រីឯអំពើទុច្ចរិតរបស់គេ [ក]នោះធំ ជាងភាពទុច្ចរិត របស់ពួកសាសន៍លេមិនទៅទៀត ។

២១ មើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកពុំអាចផ្ដាំផ្ញើពួកគេដល់ព្រះបានឡើយ ក្រែងទ្រង់វាយឪពុក ។

២២ ប៉ុន្តែមើលចុះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកផ្ដាំផ្ញើកូនដល់ព្រះ ហើយឪពុកទុកចិត្តដល់ព្រះគ្រីស្ទថា កូននឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ; ហើយឪពុកអធិស្ឋានដល់ព្រះ សូមឲ្យទ្រង់[ក]ទុកជីវិតឲ្យកូន ដើម្បីឲ្យកូនអាចធ្វើជាសាក្សី ដល់ការបែរនៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់មករកទ្រង់វិញ ឬក៏ការបំផ្លិចបំផ្លាញសូន្យសុងរបស់ពួកគេ; ត្បិតឪពុកដឹងថា ពួកគេត្រូវតែវិនាស លើកលែងតែពួកគេ[ខ]ប្រែចិត្ត ហើយបែរ មករកទ្រង់វិញ ។

២៣ ហើយបើសិនជាពួកគេវិនាស ក៏ដូចជា[ក]ពួកសាសន៍យ៉ារេឌដែរ ពីព្រោះតែចិត្តរឹងទទឹង ដោយស្វែងរកការ[ខ]ខ្វាយឈាម និងការសងសឹក ។

៩ ក ស.ប. ព្រហ្មចារីភាព.
ខ ស.ប. គុណធម៌.
១៤ ក អាលម៉ា ១០:២៣.
១៦ ក ស.ប. ស្រីមេម៉ាយ.
១៧ ក មរមន ២:៩.
២០ ក ហេលេ. ៦:៣៤–៣៥.
២២ ក មរមន ៨:៣.
ខ ម៉ាឡាគី ៣:៧; ហេលេ. ១៣:១១; ៣ នីហ្វៃ ១០:៦; ២៤:៧.
២៣ ក មរមន ៤:១១–១២.
ខ អេធើរ ១៥:១៥–៣១.

២៤ ហើយប្រសិនបើពួកគេវិនាសមែន យើងដឹងថា មានពួក
បងប្អូនយើងជាច្រើន ក៏បានបែកចេញពីយើង ទៅចូលខាងពួក
សាសន៍លេមិន ហើយបងប្អូនច្រើនទៀត នឹងបែកចេញពីយើង
ទៅចូលខាងពួកគេដែរ; ហេតុដូច្នោះហើយ ចូរកូនសរសេរ
ការណ៍ខ្លះទៀត បើសិនជាកូនបានរួចជីវិត ហើយបើឪពុកនឹងត្រូវ
វិនាសទៅ ដោយពុំបានជួបកូន; ប៉ុន្តែ ឪពុកជឿថា ឪពុកនឹងបាន
ជួបកូនក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ; ត្បិតឪពុកមានបញ្ជីពិសិដ្ឋទាំងឡាយ
ដែលឪពុកចង់ប្រគល់ឲ្យកូន ។
២៥ ឱកូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរនៅស្មោះត្រង់
ចំពោះព្រះគ្រីស្ទចុះ; ហើយសូមកុំឲ្យអ្វីដែលឪពុកសរសេរនេះ
ធ្វើឲ្យកូនកើតទុក្ខ រហូតដល់ស្លាប់ឡើយ; តែសូមឲ្យ
ព្រះគ្រីស្ទលើកកូនឡើង ហើយសូមសេចក្ដីស៊ូទ្រាំ និងការសុគត
របស់ទ្រង់ និងការបង្ហាញព្រះកាយ ទ្រង់ដល់ពួកអយ្យកោយើង
និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ និងការអត់ធ្មត់ និងសេច
ក្ដីសង្ឃឹមចំពោះសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងចំពោះ ជីវិត
ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ស្ថិតនៅក្នុងគំនិតរបស់កូន រៀងរហូតតទៅ ។
២៦ ហើយសូមព្រះគុណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែល
គង់លើបល្ល័ង្កខ្ពស់លើស្ថានសួគ៌ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
របស់យើង ដែល គង់នៅខាងស្ដាំនៃព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ លុះ
ដល់អ្វីៗសព្វសារពើនឹងស្ថិត នៅក្រោមអំណាចរបស់ទ្រង់
សូមឲ្យបាន ហើយស្ថិតស្ថេរនៅ ជាមួយកូនរហូតតទៅចុះ ។
អាម៉ែន ៕

ជំពូកទី ១០

ទីបន្ទាល់អំពីព្រះគម្ពីរមរមន មានមកដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ — អំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណ ត្រូវបាន ប្រទានឲ្យពួកស្មោះត្រង់ — អំណោយទានទាំងឡាយខាងវិញ្ញាណ មានឡើងតាមសេចក្ដីជំនឿជានិច្ច — ពាក្យសំដីរបស់មរ៉ូណៃ និយាយចេញមកពីធូលីដី — ចូរមករកព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យបានល្អឥតខ្ចោះក្នុងទ្រង់ ហើយចូរញែកព្រលឹងអ្នកឲ្យបានបរិសុទ្ធចុះ ។ ប្រមាណជាឆ្នាំ ៤២១ គ.ស. ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមរ៉ូណៃ សរសេរខ្លះអំពីអ្វីដែលខ្ញុំយល់ឃើញថាល្អ;
ហើយខ្ញុំសរសេរនេះ ទៅកាន់ពួកបងប្អូនខ្ញុំ គឺពួកសាសន៍លេមិន;
ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យពួកគេដឹងថា ជាងបួនរយម្ភៃឆ្នាំបានកន្លងមកហើយ
ចាប់តាំងពីបានទទួលទីសំគាល់ អំពីការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ។
២ ហើយខ្ញុំនឹងបិទបញ្ជីទាំងនេះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាននិយាយនូវពាក្យ
បន្តិចបន្តួច ទុកជាសេចក្ដីទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ។
៣ មើលចុះ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នាថា កាលណាអ្នក
រាល់គ្នាបានអានការណ៍ទាំងនេះ បើសិនជាជាប្រាជ្ញានៅក្នុងព្រះថា
អ្នករាល់គ្នាបានអានការណ៍ទាំងនេះ នោះសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នា
នឹកឃើញថា តើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានសេចក្ដីមេត្តាករុណាយ៉ាង
ណា ដល់កូនចៅមនុស្ស ចាប់តាំងពីកំណើតលោកអ័ដាមមក
រហូតមកដល់ពេលដែលអ្នករាល់គ្នា បានទទួលការណ៍ទាំងនេះ
ហើយសូម រំពឹងគិតនៅក្នុងចិត្តអ្នកចុះ ។
៤ ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាបានទទួលនូវការណ៍ទាំងនេះ
នោះខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យសូមសួរដល់ព្រះជាព្រះវរបិតា
ដ៏គង់ នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ បើ
សិនជាការណ៍ទាំងនេះមិនពិត; ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា សូម
សួរដោយចិត្ត ស្មោះស គឺដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយ
មានសេចក្ដីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះទ្រង់នឹងសម្ដែងសេចក្ដីពិត
នៃការណ៍នេះដល់អ្នក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
៥ ហើយដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នក
រាល់គ្នាអាចស្គាល់សេចក្ដីពិតនៃគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ ។
៦ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលល្អ គឺត្រឹមត្រូវ ហើយពិត; ហេតុ

---

២៤ *ក* អាលម៉ា ៤៥:១៤.
ខ មរមន ៦:៦.
២៥ *ក* ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
ខ ស.ប. ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច.
គ ស.ប. គំនិត.
២៦ *ក* លូកា ២២:៦៩; កិច្ចការ ៧:៥៥–៥៦; ម៉ូសាយ ៥:៩; អាលម៉ា ២៨:១២.
១០ ១*ក* គ. និង ស. ១០:៤៨.
២ *ក* មរមន ៨:៤, ១៣–១៤. ស.ប. បទព្រះគម្ពីរ — គម្ពីរដែលបានព្យាករថានឹងចេញមក.
៣ *ក* ចោទិ. ១១:១៨–១៩. ស.ប. រំពឹងគិត.
ខ ចោទិ. ៦:៦–៧.
៤ *ក* ស.ប. ការអធិស្ឋាន.
ខ ១ នីហ្វៃ ១៣:៣៩; ១៤:៣០; ម៉ូសាយ ១:៦; អេធើរ ៤:១០–១១; ៥:៣.
គ ស.ប. ទៀងត្រង់, ចិត្តទៀតត្រង់.
ឃ យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:៥–៧; មរ៉ូណៃ ៧:៩.
ង ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ច ស.ប. វិវរណៈ.
ឆ ស.ប. សេចក្ដីពិត.
៥ *ក* គ. និង ស. ៣៥:១៩. ស.ប. ការសង្កេតស្គាល់, អំណោយទានខាង; ទីបន្ទាល់.
ខ យ៉ូហាន ៨:៣២.

ដូច្នេះហើយ គ្មានអ្វីដែលល្អ នឹងបដិសេធព្រះគ្រីស្ទឡើយ តែទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់ជាព្រះវិញ ។

៧ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏អាចដឹងថាទ្រង់ជាព្រះ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ; ហេតុដូច្នោះហើយ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នាថា សូមកុំបដិសេធព្រះចេស្ដានៃព្រះឡើយ; ត្បិតទ្រង់ធ្វើការ ដោយព្រះចេស្ដា ស្របតាមសេចក្ដីជំនឿនៃកូនចៅមនុស្ស ថ្ងៃនេះក៏ដូចគ្នានឹងថ្ងៃស្អែក និងរហូតតទៅ ។

៨ ហើយម៉្យាងទៀត ឱបងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នាថា កុំបដិសេធអំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះឡើយ ត្បិត អំណោយទាននោះមានច្រើនណាស់; ហើយអំណោយទានទាំងនោះបានមកពីព្រះតែមួយដដែល ។ ហើយអំណោយទានទាំងនោះ ត្រូវបានផ្ដល់ឲ្យដោយផ្លូវផ្សេងៗ; ប៉ុន្តែគឺជាព្រះតែមួយអង្គដដែល ដែលធ្វើការណ៍ទាំងអស់នេះ; ហើយអំណោយទានទាំងនោះ ត្រូវបាន ប្រទានដល់មនុស្ស តាមការសម្ដែងនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ ។

៩ ត្បិតមើលចុះ ចំពោះម្នាក់ត្រូវបានប្រទានឲ្យ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះអាចបង្រៀនពាក្យសំដីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ;

១០ ហើយចំពោះម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះ អាចបង្រៀនពាក្យសំដីនៃចំណេះចេះស្ទាត់ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណដដែល;

១១ ហើយចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យមានសេចក្ដីជំនឿដ៏ធំ; និងចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជា ដោយនូវព្រះ វិញ្ញាណដដែល;

១២ ហើយម៉្យាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះអាចសម្ដែងអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យ;

១៣ ហើយម៉្យាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះអាចព្យាករអំពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង;

១៤ ហើយម៉្យាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យបានឃើញពួកទេវតា និងវិញ្ញាណទាំងឡាយ ដែលមកធ្វើការងារបំរើ;

១៥ ហើយម៉្យាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យចេះគ្រប់ភាសា;

១៦ ហើយម៉្យាងទៀត ចំពោះម្នាក់ទៀត ឲ្យចេះបកប្រែភាសា និងពាក្យផ្សេងៗ;

១៧ ហើយអំណោយទានទាំងអស់នេះ បានមកដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ; ហើយអំណោយទានទាំងនេះ ត្រូវបានប្រទាន ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាជាច្រើនដង ស្របតាមបំណងរបស់គេ ។

១៨ ហើយខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំថា អំណោយទានដែលល្អ គឺបានមកពីព្រះគ្រីស្ទ ។

១៩ ហើយខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឱបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចាំថា ព្រះអង្គគឺនៅតែដដែល ទោះពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ ហើយអំណោយទានទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានរៀបរាប់មកនេះ ដែលជាអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ នឹងពុំអាចបាត់បង់ទៅឡើយ ដរាបណាមានពិភពលោកនេះ លើកលែងតែស្របតាមការឥតជំនឿដល់កូនចៅមនុស្សប៉ុណ្ណោះ ។

២០ ហេតុដូច្នោះហើយ ត្រូវតែមានសេចក្ដីជំនឿ; ហើយបើសិនជាមានសេចក្ដីជំនឿ នោះត្រូវតែមានសេចក្ដីសង្ឃឹមផង; ហើយបើ សិនជាមានសេចក្ដីសង្ឃឹម នោះត្រូវតែមានសេចក្ដីសប្បុរសផងដែរ ។

២១ ហើយលើកលែងអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីសប្បុរស បើពុំនោះសោតទេ អ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះ នៅក្នុងនគរព្រះ ឡើយ; ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ពុំអាចបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះដែរ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានសេចក្ដីជំនឿ; ហើយអ្នកក៏ពុំអាចបាន សង្គ្រោះនៅក្នុងនគរព្រះដែរ បើសិនជាអ្នកគ្មានសេចក្ដីសង្ឃឹម ។

២២ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានសេចក្ដីសង្ឃឹមទេ នោះអ្នករាល់គ្នាច្បាស់ជានៅក្នុងសេចក្ដីអស់សង្ឃឹមវិញ; ហើយសេចក្ដីអស់ សង្ឃឹមកើតឡើងមកដោយសារតែអំពើទុច្ចរិត ។

២៣ ហើយព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងពិតប្រាកដ ទៅកាន់ពួកអយ្យកោយើងថា៖ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្ដីជំនឿ

---

៧ ក ១ នីហ្វៃ ១០:១៧–១៩.
៨ ក ស.ប. អំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណ.
ខ គ. និង ស. ៤៦:១៥.
៩ ក ១ កូរិន. ១២:៨–១១; គ. និង ស. ៤៦:៨–២៩.
ខ គ. និង ស. ៨៨:៧៧–៧៩, ១១៨.
១១ ក ស.ប. សេចក្ដីជំនឿ.
ខ ស.ប. ប្រោស, ការប្រោស.
១២ ក ស.ប. អព្ភូតហេតុ.
១៦ ក ស.ប. អំណោយទានខាងភាសា.
១៨ ក យ៉ាកុប (ព.ស.ថ.) ១:១៧.
១៩ ក ហេព្រើរ ១៣:៨.
ខ មរ៉ូណៃ ៧:៣៧.
២០ ក អេធើរ ១២:៣–៣៧.
២១ ក ១ កូរិន. ១៣:១–១៣; មរ៉ូណៃ ៧:១, ៤២–៤៨. ស.ប. សេចក្ដីសប្បុរស.
២៣ ក មរ៉ូណៃ ៧:៣៣.

នោះអ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើនូវគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ ដែលជាការ
ចំបាច់ដល់យើង ។
២៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅមនុស្សទាំង
អស់នៅចុងផែនដីថា — បើសិនជាមានថ្ងៃណាមួយ ដែល
ព្រះចេស្ដា និងអំណោយទាននៃព្រះ នឹងឈប់មាននៅក្នុង
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា នោះគឺ[ក]មកពី[ខ]ការឥតជំនឿ ។
២៥ ហើយវេទនាដល់កូនចៅមនុស្ស បើសិនជាដូច្នោះមែន;
ត្បិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ នឹងពុំមានជនណាម្នាក់ធ្វើល្អឡើយ
គឺសូម្បីតែមួយ[ក]ក៏គ្មានសោះ ។ ត្បិតបើសិនជាមានអ្នកណាម្នាក់
នៅក្នុងចំណោមពួកគេធ្វើល្អ អ្នកនោះនឹងធ្វើការដោយព្រះចេស្ដា
និងដោយអំណោយទានទាំងឡាយនៃព្រះ ។
២៦ ហើយវេទនាដល់ពួកអ្នកណា ដែលនឹងបំបាត់ចោលនូវ
ការណ៍ទាំងនេះ ហើយ[ក]ស្លាប់ទៅ ត្បិតពួកគេស្លាប់ក្នុង[ខ]អំពើ
បាបទាំងឡាយ របស់គេ ហើយពួកគេនឹងពុំអាចបានសង្គ្រោះ នៅ
ក្នុងនគរព្រះបានឡើយ; ហើយខ្ញុំនិយាយការណ៍នេះ ស្របតាមព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយខ្ញុំពុំកុហកទេ ។
២៧ ហើយខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យចាំនូវការណ៍
ទាំងនេះ; ត្បិតពេលវេលានឹងមកដល់យ៉ាងឆាប់ៗ ដែលអ្នករាល់
គ្នាដឹងថា ខ្ញុំពុំកុហកឡើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ
នៅឯវេទិកាជំនុំជំរះនៃព្រះ; ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹង
[ក]មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នក រាល់គ្នាថា៖ តើយើងពុំបានប្រកាស
ពាក្យយើង ដល់អ្នករាល់គ្នាទេឬអី ដែលបានសរសេរ
ទុកដោយបុរសនេះ ហាក់បីដូចជាមនុស្សម្នាក់ [ខ]ស្រែកចេញមក
ពីសេចក្ដីស្លាប់ មែនហើយ ហាក់បីដូចជាមនុស្សម្នាក់
និយាយចេញមកពី[គ]ធូលីដី ?
២៨ ខ្ញុំប្រកាសការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យពាក្យព្យាករណ៍ទាំង
ឡាយបានបំពេញ ។ ហើយមើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះ គឺចេញ
មកពីព្រះ ឱស្ឋនៃព្រះដ៏គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច; ហើយព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់ នឹង[ក]ហូចហោពីតំណមួយទៅតំណមួយ ។
២៩ ហើយព្រះទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នាថា ការណ៍
ដែលខ្ញុំបានសរសេរមកនេះគឺពិត ។
៣០ ហើយម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំសូមទូន្មានដល់អ្នករាល់គ្នា សូមឲ្យ
អ្នករាល់គ្នា[ក]មករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយចូរយកនូវអំណោយទានដ៏ល្អ
ទាំងអស់ ហើយកុំ[ខ]ប៉ះពាល់ដល់អំណោយទានអាក្រក់ ឬវត្ថុដែល
ពុំស្អាតឡើយ ។
៣១ ហើយចូរ[ក]ភ្ញាក់ឡើង និងចូរក្រោកឡើងពីធូលីដី
ឱក្រុងយេរូសាឡិមអើយ; មែនហើយ ឱកូនស្រីនៃក្រុង[ខ]ស៊ីយ៉ូនអើយ
ចូរប្រដាប់ ដោយសំលៀកបំពាក់ដ៏រុងរឿងរបស់អ្នកចុះ; ហើយ
ចូរ[គ]ពង្រឹង[ឃ]ចំរឹង ហើយចូរពង្រីកនូវព្រំដែនរបស់ខ្លួនរហូតតទៅ
ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកត្រូវ លាយឡំ ឱវង្សអ៊ីស្រាអែលអើយ ដើម្បីឲ្យ
សេចក្ដីសញ្ញានៃព្រះវរបិតាដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបាន
ធ្វើដល់អ្នកអាចបានបំពេញ ។
៣២ មែនហើយ ចូរ[ក]មករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយឲ្យបាន
[ខ]ល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងទ្រង់ ហើយចូរលះបង់ចោលនូវអស់ទាំង
អំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធចុះ; ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងលះបង់ចោល
នូវអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធ ហើយ[គ]ស្រឡាញ់ព្រះឲ្យ
អស់ពីសមត្ថភាព អស់ពីគំនិត និងអស់ពីកម្លាំងរបស់អ្នក
នោះព្រះគុណរបស់ទ្រង់ល្មមដល់អ្នកហើយ ដោយសារ[ឃ]ព្រះ
គុណនៃព្រះ នោះអ្នករាល់គ្នាអាចបានល្អឥតខ្ចោះ នៅក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទ; ហើយបើសិនជាដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ ដែលអ្នក
រាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំ
អាចបដិសេធព្រះចេស្ដានៃព្រះបានឡើយ ។
៣៣ ហើយម្យ៉ាងទៀត បើសិនជាដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយពុំបាន

២៤ *ក* មរ៉ូណៃ ៧:៣៧.
ខ ស.ប. ការឥតជំនឿ.
២៥ *ក* ក.យ.ស., ទំនុក. ១៤:១–៧;
រ៉ូម ៣:១០–១២.
២៦ *ក* អេសេ. ១៨:២៦–២៧;
១ នីហ្វៃ ១៥:៣២–៣៣;
ម៉ូសាយ ១៥:២៦.
ខ យ៉ូហាន ៨:២១.
២៧ *ក* ២ នីហ្វៃ ៣៣:១០–១១.
ខ ២ នីហ្វៃ ៣:១៩–២០; ២៧:១៣;
៣៣:១៣; មរមន ៩:៣០.
គ អេសាយ ២៩:៤.
២៨ *ក* ២ នីហ្វៃ ២៩:២.
៣០ *ក* ១ នីហ្វៃ ៦:៤; មរមន ៩:២៧;
អេធើរ ៥:៥.
ខ អាលម៉ា ៥:៥៧.
៣១ *ក* អេសាយ ៥២:១–២.
ខ ស.ប. ស៊ីយ៉ូន.
គ អេសាយ ៥៤:២.
ឃ ស.ប. ចំរឹង, ស្តេក.
ង អេធើរ ១៣:៨.
៣២ *ក* ម៉ាថាយ ១១:២៨;
២ នីហ្វៃ ២៦:៣៣; យ៉ាកុប ១:៧;
អោមណៃ ១:២៦.
ខ ម៉ាថាយ ៥:៤៨;
៣ នីហ្វៃ ១២:៤៨.
ស.ប. ល្អឥតខ្ចោះ.
គ គ. និង ស. ៤:២; ៥៩:៥–៦.
ឃ ២ នីហ្វៃ ២៥:២៣.

បដិសេធព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបាន
[ក]ញែកចេញជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ
ដោយការច្រូច[ខ]ព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលមាននៅក្នុងសេចក្ដី
សញ្ញានៃព្រះវរបិតា ចំពោះ[គ]ការផ្ដាច់បាបដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យ
អ្នករាល់គ្នាបាន[ឃ]បរិសុទ្ធ ដោយគ្មានប្រឡាក់អ្វីសោះឡើយ ។
៣៤ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមលាអ្នករាល់គ្នាសិនហើយ ។ មិន
យូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំនឹងទៅ[ក]សំរាកនៅឯ[ខ]ស្ថានបរមសុខនៃព្រះ លុះដល់
[គ]វិញ្ញាណ និងរូបកាយខ្ញុំបាន[ឃ]រួមគ្នាវិញ ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវចេញមក
ដោយជោគជ័យ កាត់[ង]តាមអាកាស ដើម្បីមកជួបអ្នករាល់គ្នា នៅ
ខាង មុខវេទិកាជំនុំជំរះ[ច]ដ៏គាប់ព្រះហឫទ័យ នៃ[ឆ]ព្រះយេហូវ៉ាដ៏មហិមា
ដែលជា[ជ]ចៅក្រមដ៏អស់កល្បជានិច្ច នៃមនុស្សរស់ និងមនុស្ស
ស្លាប់ផង ។ អាម៉ែន ៕ :៚

៣៣ *ក* ស.ប. ការញែកជាបរិសុទ្ធ.
ខ ស.ប. ធ្វើឲ្យធួន, ដង្វាយធួន.
គ ស.ប. ការផ្ដាច់បាប.
ឃ ស.ប. បរិសុទ្ធភាព.
៣៤ *ក* ស.ប. សេចក្ដីសំរាក.
ខ ស.ប. ស្ថានបរមសុខ.
គ ស.ប. វិញ្ញាណ.
ឃ ស.ប. ដំណើររស់ឡើងវិញ.
ង ១ ថែស្សា. ៤:១៧.
ច យ៉ាកុប ៦:១៣.
ឆ ស.ប. ព្រះយេហូវ៉ា.
ជ ស.ប. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ — ចៅក្រម.